

مرکز تحقیقات اسلامی

اصفهان

گامی

عمران
علیهما السلام

www. **Ghaemiyeh** .com
www. **Ghaemiyeh** .org
www. **Ghaemiyeh** .net
www. **Ghaemiyeh** .ir

مصحف النعمان

به اهتمام استاد پرویز علی شریب
با نظارت دكتر محمد يوسف

قرآن مجید

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قرآن الفبایی

نویسنده:

پرویز علی قریب

ناشر چاپی:

بیان جوان

ناشر دیجیتال:

مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

فهرست

۵	فهرست
۷	قرآن الفبایی
۷	مشخصات کتاب
۷	فهرست مطالب
۹	مقدمه
۱۰	ویژگی‌های این کتاب بشرح زیر است
۱۱	باب الهمزه - الف
۱۲۰	بابُ الأباء
۱۲۴	بابُ الأتاء
۱۳۰	بابُ الأثاء
۱۳۹	بابُ الجیم
۱۴۰	بابُ الحاء
۱۴۳	بابُ الخاء
۱۴۶	بابُ الدال
۱۴۶	بابُ الذال
۱۵۲	بابُ الراء
۱۵۶	بابُ الزاء
۱۵۶	بابُ السین
۱۶۱	بابُ الشین
۱۶۲	بابُ الصاد
۱۶۲	بابُ الضاد
۱۶۳	بابُ الطاء
۱۶۳	بابُ الظاء

۱۶۴	بابُ العین
۱۶۷	بابُ الغین
۱۶۷	بابُ الفاء
۲۲۳	بابُ القاف
۲۷۳	بابُ الکاف
۲۸۳	بابُ اللام
۳۰۸	بابُ المیم
۳۲۳	باب النون
۳۲۵	باب الواو
۵۳۷	باب الهاء
۵۴۶	باب الیاء
۵۸۴	دعای ختم قرآن
۵۸۵	درباره مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

قرآن الفبایی

مشخصات کتاب

سرشناسه: قریب پرویز علی ۱۳۳۵ - ، گردآورنده

عنوان و نام پدیدآور: قرآن الفبایی به‌اهتمام پرویز علی قریب با نظارت محمد بیستونی

مشخصات نشر: قم: بیان جوان، ۱۳۸۵.

مشخصات ظاهری: ص ۷۳۴

شابک: ۹۶۴-۸۳۹۹-۷۸-۶

وضعیت فهرست نویسی: فهرست‌نویسی قبلی

یادداشت: عربی - فارسی

یادداشت: فهرست نویسی براساس اطلاعات فیپا

موضوع: قرآن - کشف الایات

شناسه افزوده: بیستونی محمد، - ۱۳۳۷

رده بندی کنگره: ۴/۶۶/۴/ق ۴۴

رده بندی دیویی: ۲۹۷/۱۲

شماره کتابشناسی ملی: م ۸۵-۱۷۷۷۸

فهرست مطالب

موضوع صفحه

باب الهمزه ●●● ۷- ۱۴۳

باب الباء ●●● ۱۴۴ - ۱۴۹

باب التاء ●●● ۱۵۰ - ۱۵۶

باب الثاء ●●● ۱۵۷ - ۱۶۸

باب الجیم ●●● ۱۶۹ - ۱۷۰

باب الحاء ●●● ۱۷۱ - ۱۷۴

باب الخاء ●●● ۱۷۵ - ۱۷۷

باب الدال ●●● ۱۷۸ - ۱۷۸

باب الذال ●●● ۱۷۸ - ۱۸۵

باب الراء ●●● ۱۸۶ - ۱۹۰

باب الزاء ●●● ۱۹۱ - ۱۹۱

باب السین ●●● ۱۹۲ - ۱۹۸

باب الشین ●●● ۱۹۹ - ۱۹۹

باب الصاد ●●● ۲۰۰ - ۲۰۰

باب الضاد ●●● ۲۰۱ - ۲۰۱

باب الطاء ●●● ۲۰۲ - ۲۰۲

باب الطاء ●●● ۲۰۲ - ۲۰۲

باب العین ●●● ۲۰۳ - ۲۰۶

باب الغین ●●● ۲۰۶ - ۲۰۶

باب الفاء ●●● ۲۰۷ - ۲۷۶

باب القاف ●●● ۲۷۷ - ۳۳۹

باب الکاف ●●● ۳۴۰ - ۳۵۱

باب اللام ●●● ۳۵۲ - ۳۸۳

باب المیم ●●● ۳۸۴ - ۴۰۲

باب النون ●●● ۴۰۳ - ۴۰۵

باب الواو ●●● ۴۰۶ - ۶۷۱

باب الهاء ●●● ۶۷۲ - ۶۸۲

باب الیاء ●●● ۶۸۳ - ۷۳۱

(۷۳۳)

جدول ابتدای حروف آیات

نام حروف تعداد آیه‌ها تعداد آیه‌های تکراری

باب الهمزه - الف ۱۰۷۴ ۳۷

باب الباء ۱۶۲

باب التاء ۶۵۸

باب الثاء ۴۱۰۵

باب الجیم ۱۴ -

باب الحاء ۳۱ -

باب الخاء ۱۳۰

باب الدال ۳ -

باب الذال ۱۶۴

باب الراء ۱۴۶

باب الزاء ۳ -

باب السین ۲۵۳

باب الشین ۴ -

باب الصاد ۶ -

باب الضاد ۶ -

باب الطاء ۵ -

باب الطاء ۱ -

باب العين ۲۴۳

باب الغین ۲ -

باب الفاء ۵۲۶۴۶

باب القاف ۱۰۵۲۹

باب الکاف ۲۱۱۶

باب اللام ۱۲۶۶

باب المیم ۳۱۵۲

باب النون ۲۶ -

باب الواو ۴۷۲۲۸۹

باب الهاء ۱۸۶

باب الیاء ۲۳۴۳

۱۷۳۶۰۶۳

جمع کل آیه‌ها ۶۲۳۶

(۷۳۴)

مقدمه

قرآن کریم جذّاب‌ترین، زیباترین و کارسازترین هدیه و محصول ماندگار خدای مَنان برای رشد، تربیت و خوشبختی بشریت است. چهره‌های درخشان جهان از زمان نزول این کتاب آسمانی تاکنون، بهترین سند حَقّانیت قرآن کریم می‌باشند که همگی از جنس آدمهای کوچک و خیابان‌های اطراف ما بوده‌اند، با این تفاوت که به آنها وحی می‌شد، ولی به سایر انسان‌ها وحی نازل نمی‌شود. ستارگانی همچون محمد مصطفی، علی مرتضی، فاطمه زهرا، و سایر ائمه هدی "عَلَيْهِمُ صَلَوَاتُ اللَّهِ، سلمان، ابوذر، مقداد و در زمان ما روح‌الله .. همه و همه میوه‌هایی از شجره طیبه قرآن مجید می‌باشند. این محصول منحصر به فرد عالم باید در ویتترین زیبا و با انواع و اشکال جذاب، علمی، جدید، متنوع و هنرمندانه به همه مخاطبین با هرگونه شرایط سنی و اجتماعی عرضه و تبلیغ شود تا بتواند از سایر محصولات غیرتوحیدی سبقت گرفته و از قله‌های شرف و عزّت به خوبی آشکار گردد.

مگر نمی‌بینیم خسته‌کننده‌ترین، زشت‌ترین و بی‌خاصیت‌ترین محصولات جهان که همانا شرک و دنیاپرستی است چگونه به دلیل عرضه زیبا و قرار گرفتن در ویتترین‌های متناسب با ذوق و سلیقه رهگذران، چگونه هزاران انسان را به خود مشغول داشته و آنها را در چراگاهی به بزرگی دنیای پوشالی کفر و استکبار به خود جذب و مشغول نموده است؟!!

بر همه مسلمانان جهان فرض است که قرآن کریم و پیام‌های زیبای آن را که تنها مسیر واقعی سعادت و خوشبختی دنیا و آخرت است با صرف وقت و سرمایه‌گذاری شایسته، متناسب با ذوق، سلیقه و کاربرد مخاطبین مختلف تحقیق، تألیف و منتشر نمایند تا هر کس به فراخور حال، استعداد، علاقه و نیاز خود از این اقیانوس عمیق و بیکران درّ و گوهر فراوان صید نماید.

در همین راستا مؤسسه قرآنی تفسیر جوان این کتاب و کتابهای موضوعی و متنوع از قرآن کریم را پژوهش و با تلفیق زیبایی‌های هنری چاپ و منتشر نموده است.

«قرآن‌الفبایی» در پاسخ به تقاضای عزیزانی تنظیم و منتشر شده است که به دلیل عدم تسلط به زبان عربی امکان

استفاده از فرهنگ نامه‌های عربی رانداشته و مایلند قرائت، حفظ یا ترجمه آیات کریمه قرآن را به صورت الفبایی و موضوعی انجام دهند یا آیه‌ای از قرآن را قبلاً در خاطر خود ثبت نموده یا به دلیلی جذّاب و کاربردی تشخیص داده‌اند ولی گذشت زمان فقط بخش کوچکی از آیه را در ذهن آنها محفوظ نگه داشته است. این کتاب به آنها کمک می‌کند تا بدون نیاز به زبان عربی و مقدمات دیگر، آیه مورد نظر خود را به همراه ترجمه بر اساس حروف الفباء به سرعت و سادگی پیدا کنند.

از استاد ارجمند جناب آقای پرویز علی قریب که زحمت تنظیم این اثر ارزشمند را متقبل شده‌اند کمال تشکر و قدردانی را داشته و امیدوارم اثر حاضر برای بنده و ایشان و خوانندگان ذخیره‌ای باشد برای روزی که به جز اعمال و نیات خالصانه هیچ چیز دیگری کارساز نخواهد بود.

دکتر محمد بیستونی

تهران - تیر ماه ۸۷

همزمان با روز ولادت زهرای مرضیه علیها السلام

(۴)

بسمه تعالی

در زمان تلاوت قرآن کریم مدت مدیدی در این اندیشه بودم که روشی مناسب و کاربردی برای قرائت و انس با قرآن و محتوای آن بیابم، و لذا برای نخستین بار این کتاب آسمانی را بترتیب حروف الفبائی سهل و ساده تنظیم نمودم تا علاقمندان در موقع جستجوی آیات بر اساس حروفی که از آیه به خاطر دارند بتوانند به سرعت آیه درخواستی خود را بیابند. اینک به فضل الهی پس از دو سال و نیم کار به پایان رسید و در فراهم و کامل نمودن آن از ترجمه قرآن‌های علماء اعلام و فضلاء و مفسران از قبیل آیت الله مهدی قمشه‌ای، شیخ عباس مصباح زاده، قرآن مشهور سلطانی به خط حسن هریسی، عبدالحمید آیتی و قرآن چاپ شده در مصر به سال ۱۳۲۲ قمری، استفاده شده است.

ویژگی‌های این کتاب بشرح زیر است

- ۱- در نوشتن حرکات در روی حروف کوشش و دقت کافی بعمل آمده.
- ۲- از درج آیات تکراری در سوره‌های گوناگون (مانند سوره الرّحمن، شُعراء) خودداری گردیده ولی در جلو آیات یکسان، آدرس آیه در همان سوره یا سایر سوره‌ها نیز درج شده است.
- ۳- از ترجمه روان و شیوای حضرت آیه‌الله مکارم شیرازی استفاده شده.
- ۴- سه حرف اول هر کلمه بترتیب حروف الفباء سورت شده است.

در پایان از دوست ارجمند و دانشمند محترم جناب آقای دکتر محمد بیستونی مدیر عامل و رئیس هیئت مدیره مؤسسه قرآنی تفسیر جوان که مستغنی از توصیف می‌باشند و قرآن کریم در روح و کالبد شریفشان عجین گردیده تقدیر و تشکر نموده و از خداوند تبارک و تعالی پاداش دنیوی و اخروی را برای ایشان مسئلت دارم.

و نیز از کلیه کارکنان محترم مؤسسه مذکور خصوصاً سرکار خانم‌ها سهیلا شاکری و فاطمه سرزهی و آقایان روح‌الله کریمیان، علی اکبر هادی و محمد تاجیک که در تهیه و فراهم و کامل نمودن این قرآن کوشش نموده‌اند کمال تشکر و امتنان را دارم و در اجر آخرت نیز سهم خواهند بود انشاءالله

در پایان استدعا دارم در هنگام مراجعه و تلاوت دعای خیر در حق این حقیر فراموش نشود.

آمین یا رب العالمین

پرویز علی قریب

تهران - تیر ماه ۸۷

(۵)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

امام جعفر صادق علیه السلام هر گاه قرآن مجید را به دست می گرفتند و باز می کردند ابتدا دعای زیر را می خواندند:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُ أَنَّ هَذَا كِتَابُكَ الْمُنَزَّلُ مِنْ عِنْدِكَ عَلَى رِسْوَلِكَ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ وَكَلَامُكَ النَّاطِقُ عَلَى لِسَانِ نَبِيِّكَ جَعَلْتَهُ هَادِيًا مِنْكَ إِلَى خَلْقِكَ وَحَبْلًا مُتَّصَةً لَّا فِيمَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ عِبَادِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي نَشَرْتُ عَهْدَكَ وَكِتَابَكَ اللَّهُمَّ فَاجْعَلْ نَظْرِي فِيهِ عِبَادَةً وَقِرَائَتِي فِيهِ فِكْرًا وَفِكْرِي فِيهِ إِعْتِبَارًا وَاجْعَلْنِي مِمَّنْ اتَّعَظَ بِبَيَانِ مَوَاعِظِكَ فِيهِ وَاجْتَنَبَ مَعَاصِيكَ وَلَا تَطْبَعُ عِنْدَ قِرَائَتِي عَلَى سَمْعِي وَلَا تَجْعَلْ عَلَى بَصِيرِي غِشَاوَةً وَلَا تَجْعَلْ قِرَائَتِي قِرَاءَةً لَا تَدْبُرُ فِيهَا بَلْ اجْعَلْنِي أَتَدَبَّرُ آيَاتِهِ وَأَحْكَامَهُ إِذَا بَشَّرَ بِدِينِكَ وَلَا تَجْعَلْ نَظْرِي فِيهِ غَفْلَةً وَلَا قِرَائَتِي هَذَا إِنَّكَ أَنْتَ الرَّؤُوفُ الرَّحِيمُ

(۶)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشنده بخشایشگر ء - ا

باب الهمزة - الف

ءَاتَخَذَ مِنْ دُونِهِ إِلَهَةً إِنْ يُرِدْنَ الرَّحْمَنُ بِضُرٍّ لَا تُغْنِي عَنْهُمْ شَيْئًا وَلَا يُنْقِذُونَ

آیا غیر از او معبودانی را انتخاب کنم که اگر خداوند رحمان بخواهد زبانی به من برساند، شفاعت آن‌ها کمترین فایده‌ای برای من ندارد و مرا (از مجازات او) نجات نخواهند داد ●●● ۲۳ / یس

ءَاذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا ذَلِكَ رَجْعٌ بَعِيدٌ

آیا هنگامی که ما مردیم و خاک شدیم، دوباره به زندگی بازمی گردیم؟ این بازگشتی است بعید ●●● ۳ / ق

ءَاذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا ءَاِنَّا لَمَبْعُوثُونَ

آن‌ها می گویند: آیا هنگامی که ما مردیم و خاک و استخوان شدیم، بار دیگر برانگیخته خواهیم شد ●●● ۱۶۹ / صافات

ءَاذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَءَاِنَّا لَمَدِينُونَ

که وقتی ما مردیم و خاک و استخوان شدیم (بار دیگر) زنده می شویم و جزا داده خواهیم شد ●●● ۵۳؟ / صافات

ءَاذَا كُنَّا عِظَامًا نَخِرَةً

آیا هنگامی که استخوان‌های پوسیده‌ای شدیم (ممکن است زنده شویم ●●●) ۱۱؟ / نازعات

ءَأَشْفَقْتُمْ أَنْ تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوِيكُمْ صَدَقَاتٍ فَأَذَلَّمْ تَفَعَّلُوا وَتَابَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَاقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

آیا ترسیدید فقیر شوید که از دادن صدقات قبل از نجوی خودداری کردید؟ اکنون که این کار را نکردید و خداوند توبه شما را پذیرفت، نماز را برپا دارید و زکات را ادا کنید و خدا و پیامبرش را اطاعت نمایید و (بدانید) خداوند از آنچه انجام

می دهید، با خبر است ●●● ۱۳ / مجادله

ءَأَفْكَا إِلَهَهُ دُونَ اللَّهِ تُرِيدُونَ

آیا غیر از خدا، به سراغ این معبودان دروغین می‌روید ●●● ۸۶؟ / صافات
 ءَأَلْفَى الذُّكْرُ عَلَيْهِ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُوَ كَذَابٌ أَشْرٌ

آیا از میان ما تنها بر این مرد وحی نازل شده؟ نه، او آدم بسیار دروغگوی هوسبازی است ●●● ۲۵. / قمر
 قرآن الفبائی باب الهمزه - الف (۷)

ءَأَمِنْتُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمْ الْأَرْضَ فَإِذَا هِيَ تَمُورٌ

آیا خود را از عذاب کسی که حاکم بر آسمان است، در امان می‌دانید که دستور دهد زمین بشکافد و شما را فرو برد و دائما به
 لرزش خود ادامه دهد ●●● ۱۶؟ / ملک

ءَأَنْتُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمْ السَّمَاءُ بَيْنَهُمَا

آیا آفرینش شما (بعد از مرگ) مشکل‌تر است یا آفرینش آسمانی که خداوند بنا نهاد ●●● ۲۷؟ / نازعات
 ءَأَنْتُمْ أَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ أَمْ نَحْنُ الْمُنزِلُونَ

آیا شما آن را از ابر نازل می‌کنید یا ما نازل می‌کنیم ●●● ۶۹؟ / واقعه

ءَأَنْتُمْ أَنْشَأْتُمْ شَجَرَتَهَا أَمْ نَحْنُ الْمُنشِئُونَ

آیا شما درخت آن را آفریده‌اید یا ما آفریده‌ایم ●●● ۷۲؟ / واقعه

ءَأَنْتُمْ تَخْلُقُونَهُ أَمْ نَحْنُ الْخَالِقُونَ

آیا شما آن را (در دوران جنینی) آفرینش پی‌درپی می‌دهید، یا ما آفریدگاریم ●●● ۵۹؟ / واقعه
 ءَأَنْتُمْ تَزْرَعُونَهُ أَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ

آیا شما آن را می‌رویابید، یا ما می‌رویابیم ●●● ۶۴؟ / واقعه

ءَأَنْزَلَ عَلَيْهِ الذُّكْرَ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِنْ ذِكْرِي بَلْ لَمَّا يَدُوقُوا عَذَابَ

آیا از میان همه ما، قرآن تنها بر او (محمد) نازل شده؟ آن‌ها در حقیقت در اصل وحی من تردید دارند، بلکه آن‌ها هنوز عذاب
 الهی را نچشیده‌اند (که این چنین گستاخانه سخن می‌گویند ●●●) ۸. / ص

أَنْتُمْ لَتَأْتُونَ الرَّجَالَ شَهْوَةً مِنْ دُونِ النِّسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ

آیا شما به جای زنان به سراغ مردان از روی شهوت می‌روید؟ شما قومی جاهل هستید ●●● ۵۵. / نمل

أَنْتُمْ لَتَأْتُونَ الرَّجَالَ وَ تَقْطَعُونَ السَّبِيلَ وَ تَأْتُونَ فِي نَادِيكُمْ الْمُنْكَرَ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَئِنَّا بِعَذَابِ اللَّهِ إِنْ كُنَّا مِنْ
 الصَّادِقِينَ

آیا شما به سراغ مردان می‌روید و راه تداوم نسل انسان را قطع می‌کنید و در مجلسان اعمال منکر انجام می‌دهید؟ اما
 پاسخ قومش جز این چیزی نبود که گفتند: اگر راست می‌گویی، عذاب الهی را برای ما بیاور ●●● ۲۹. /

عنكبوت

أَبْصَارُهَا خَاشِعَةٌ

و چشم‌های آنان از شدت ترس فروافتاده ●●● ۹. / نازعات

أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ

رسالت‌های پروردگارم را به شما ابلاغ می‌کنم و من خیرخواه امینی برای شما هستم ●●● ۶۸. / اعراف

(۸) باب الهمزه - الف قرآن الفبائی

أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنْصَحُ لَكُمْ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ

رسالت‌های پروردگaram را به شما ابلاغ می‌کنم و خیرخواه شما هستم و از خداوند چیزهایی می‌دانم که شما نمی‌دانید ●●● ۶۲ / اعراف

أَتَاتُونَ الذُّكْرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ

آیا در میان جهانیان، شما به سراغ جنس ذکور می‌روید؟ (این زشت و ننگین نیست ●●●؟) ۱۶۵ / شعراء

أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ تَتْلُونَ الْكِتَابَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

آیا مردم را به نیکی (و ایمان به پیامبری که صفات او آشکارا در تورات آمده) دعوت می‌کنید، اما خودتان را فراموش می‌نمایید

با این که شما خودتان کتاب (آسمانی) را می‌خوانید، آیا هیچ فکر نمی‌کنید ●●● ۴۴؟ / بقره

أَتَّبِعْ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ

از آنچه از طرف پروردگارت بر تو وحی شده پیروی کن، هیچ معبودی جز او نیست و از مشرکان روی بگردان ●●● ۱۰۶ / انعام

إَتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ إِلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا مَن دُونِهَا أُولَئِكَ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ

(بنابراین) از چیزی که از طرف پروردگارتان بر شما نازل شده، پیروی کنید و از سرپرستان و معبودهای دیگر جز او پیروی نکنید، اما کمتر متذکر می‌شوید ●●● ۳ / اعراف

إَتَّبِعُوا مَنْ لَا يَسْئَلُكُمْ أَجْرًا وَهُمْ مُهْتَدُونَ

از کسانی پیروی کنید که از شما اجری نمی‌خواهد و خود هدایت یافته‌اند ●●● ۲۱ / یس

أَتَّبِعُونَ بِكُلِّ رِيحٍ آيَةً تَعْبَثُونَ

آیا شما بر هر مکان مرتفعی نشانه‌ای از روی هوی و هوس می‌سازید ●●● ۱۲۸؟ / شعراء

إِتَّخَذُوا آخْبَارَهُمْ وَرُؤْيَاهُمْ أَزْبَابًا مِّن دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَأْمُورًا آلا لِيُعْبَدُوا آلهَا وَحِدًا لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ

(آنها) دانشمندان و راهبان (تارکان دنیا) را معبودهایی در برابر خدا قرار دادند و (همچنین) مسیح فرزند مریم را، در حالی که جز به عبادت معبود واحدی که هیچ معبودی جز او نیست دستور نداشتند، پاک و منزّه است از آنچه شریک وی قرار می‌دهند ●●● ۳۱ / توبه

إِتَّخَذُوا آيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ فَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ

آنها سوگندهای خود را سپری قرار دادند و مردم را از راه خدا بازداشتند، لذا برای آنها عذاب خوارکننده‌ای است ●●● ۱۶ / مجادله

قرآن الفبائی باب الهمزه - الف (۹)

إِتَّخَذُوا آيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

آنها سوگندهایشان را سپر ساخته‌اند تا مردم را از راه خدا بازدارند، آنها کارهای بسیار بدی انجام می‌دهند ●●● ۲ / منافقون

إِتَّخَذْنَاهُمْ سِخْرِيًّا أَمْ زَاغَتْ عَنْهُمْ الْأَبْصَارُ

آیا ما آنها را به سخریه گرفتیم یا (به اندازه‌ای حقیر بودند که) چشم‌ها آنها را نمی‌دید ●●● ۶۳؟ / ص

أَتَدْعُونَ بَعْلًا وَتَذَرُونَ أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ

آیا بت بعل را می‌خوانید و بهترین خالق‌ها را رها می‌سازید ●●● ۱۲۵؟ / صافات

أَتَتَّرَكُونَ فِي مَا هَهُنَا آمِنِينَ

آیا شما تصور می‌کنید همیشه در نهایت امنیت، در نعمت‌هایی که این‌جا است می‌مانید ●●● ۱۴۶؟ / شعراء

أَتُلُّ مَا أُوْحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ

آن‌چه را که از کتاب آسمانی قرآن بر تو وحی شد بر خلق تلاوت کن و نماز را (که بزرگ عبادت خدا است) بجای آر که همانا نماز است که اهل نماز را از هر کار زشت و منکر بازمی‌دارد همانا ذکر خدا بزرگتر و برتر از اندیشه خلق است و خدا به هر چه کنید

آگاهست ●●● ۴۵ / عنکبوت

أَتَوَاصَوْا بِهِ بَلْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ

آیا یکدیگر را به آن سفارش می‌کردند (که عموماً چنین تهمت‌ها را بزنند) نه، بلکه آن‌ها قومی

طغیانگرند ●●● ۵۳ / ذاریات

أَتُونِي زُبَرَ الْحَدِيدِ حَتَّىٰ إِذَا سَاوَىٰ بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ قَالَ أَنفُخُوا حَتَّىٰ إِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ أَتُونِي أُفْرِغْ عَلَيْهِ قَطْرًا

قطعات بزرگ آهن برای من بیاورید (و آن‌ها را به روی هم چید) تا کاملاً میان دو کوه را پوشانید، سپس گفت: (آتش در اطراف آن بیافروزید و) در آتش بدمید، (آن‌ها دمیدند) تا قطعات آهن را سرخ و گداخته کرد، گفت: (اکنون) مس ذوب

شده برای من بیاورید تا به روی آن بریزم ●●● ۹۶ / کهف

أَتَىٰ أَمْرُ اللَّهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ

فرمان خدا (دائر به مجازات مشرکان و مجرمان) فرا رسیده است برای آن عجله نکنید منزّه و برتر است خداوند از

این‌که شریک برای او قایل می‌شوند ●●● ۱۰ / نحل

(۱۰) باب الهمزة - الف قرآن الفبائی

أَنتُمْ إِذَا مَا وَقَعَ آمَنْتُمْ بِهِ الْآنَ وَقَدْ كُنْتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ

یا این‌که آن‌گاه که واقع شد، ایمان می‌آوردید (اما بدانید به شما گفته می‌شود) حالا؟ با این‌که قبلاً برای آن عجله

می‌کردید؟ (اکنون چه سود ●●● ؟) ۵۱ / یونس

أَجْعَلِ الْأِلَهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عُجَابٌ

آیا او به‌جای این همه خدایان، خدای واحدی قرار داده؟ این راستی چیز عجیبی است ●●● ۵ / ص

أَجْعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَجَهَدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَوُونَ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

آیا سیراب کردن حجاج و آباد ساختن مسجد الحرام را همانند (عمل) کسی قرار دادید که ایمان به خدا و روز قیامت آورده و در

راه او جهاد کرده است، (این هر دو) هرگز نزد خدا مساوی نیستند و خداوند گروه ظالمان را هدایت نمی‌کند ●●● ۱۹ / توبه

أَحْسَبَ النَّاسَ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ

آیا مردم گمان کردند به حال خود رها می‌شوند و آزمایش نخواهند شد ●●● ۲۴ / عنکبوت

أَحْشَرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَأَزْوَاجَهُمْ وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ

(در این هنگام به فرشتگان دستور داده می‌شود:) ظالمان و هم‌دینان آن‌ها و آن‌چه را می‌پرستیدند ●●● ... ۲۲ / صافات

أَحِلَّ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ مَتَعًا لَكُمْ وَلِلسَّيَّارَةِ وَحَرِّمَ عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرْمًا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ

صید دریا و طعام آن برای شما حلال است تا شما و مسافران از آن بهره‌مند شوید، ولی مادام که محرم هستید صید صحرا برای شما حرام است و از (نافرمانی) خدایی که به سوی او محشور می‌شوید بترسید ●●● ۹۶ / مائده

أَحِلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ الصَّيَامِ الرَّفَثُ إِلَى نِسَائِكُمْ هُنَّ لِبَاسٌ لَكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَهُنَّ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَخْتَانُونَ أَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْ فَالآنَ بَاشِرُوهُنَّ وَابْتَغُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ثُمَّ أَتُمُوا الصَّيَامَ إِلَى اللَّيْلِ وَلَا تُبَاشِرُوهُنَّ وَأَنْتُمْ عَاكِفُونَ فِي الْمَسَاجِدِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَقْرُبُوهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ

آمیزش جنسی با همسرانتان در شب روزه‌داری حلال است، آن‌ها لباس شما هستند و شما لباس آن‌ها (هر دو زینت یکدیگر هستید و باعث حفظ یکدیگر) خداوند می‌داند که شما به خود خیانت می‌کردید (و این کار قرآن الفبائی باب الهمزه - الف (۱۱)

را که ممنوع بود، بعضا انجام می‌دادید) پس توبه کرد بر شما و شما را بخشید، اکنون با آن‌ها آمیزش کنید و آنچه را خدا بر شما مقرر داشته، طلب نمایید، بخورید و بیاشامید تا رشته سپید صبح از رشته سیاه (شب) برای شما آشکار گردد، سپس روزه را تا شب تکمیل کنید و در حالی که در مساجد مشغول اعتکاف هستید، با زنان آمیزش نکنید، این مرزهای الهی است، به آن نزدیک نشوید، خداوند این چنین آیات خود را برای مردم روشن می‌سازد، باشد که پرهیزکار گردند ●●● ۱۸۷ / بقره

أَحْيَاءَ وَأَمْوَاتًا

هم در حال حیاتشان و هم مرگشان ●●● ۲۶ / مرسلات

اِخْذِينَ مَا آتَاهُمْ رَبُّهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُجْسِنِينَ

و آنچه پروردگارشان به آن‌ها مرحمت کرده، دریافت می‌دارند، زیرا آن‌ها پیش از آن (در سرای دنیا) از نیکوکاران بودند ●●● ۱۶ / ذاریات

أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعِيهَا

آبش را خارج کرد و چراگاهش را آماده ساخت ●●● ۳۱ / نازعات

أَدْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبِئْسَ مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ

از درهای جهنم وارد شوید و جاودانه در آن بمانید و چه بد جایگاهی است، جایگاه متکبران ●●● ۷۶ / مؤمن

أَدْخُلُوا الْجَنَّةَ أَنْتُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ تُخْبَرُونَ

(به آن‌ها خطاب می‌شود): وارد بهشت شوید، شما و همسرانتان در نهایت شادمانی ●●● ۷۰ / زخرف

أَدْخُلُوهَا بِسَلَامٍ آمِنِينَ

(فرشتگان الهی به آن‌ها می‌گویند) داخل این باغ‌ها شوید با سلامت و امنیت ●●● ۴۶ / حجر

أَدْخُلُوهَا بِسَلَامٍ ذَلِكَ يَوْمُ الْخُلُودِ

(به آن‌ها می‌گویند) به سلامت وارد بهشت شوید، امروز روز جاودانی است ●●● ۳۴ / ق

أُدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ

باحکمت و اندرز نیکو به سوی راه پروردگارت دعوت نما و با آن‌ها به طریقی که نیکوتر است استدلال و مناظره کن، پروردگار تو از هر کسی بهتر می‌داند چه کسانی از طریق او گمراه شده‌اند و چه کسانی هدایت یافته‌اند ●●●

۱۲۵ / نحل

أَدْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ

پروردگار خود را از روی تضرع و در پنهانی بخوانید (و از تجاوز دست بردارید که) او متجاوزان را

دوست نمی‌دارد ۵۵.۰۰۰ / اعراف

(۱۲) باب الهمزه - الف قرآن الفبائی

أَدْعُوهُمْ لِإِبَائِهِمْ هُوَ أَقْبَضُ عِنْدَ اللَّهِ فَإِنْ لَمْ تَعْلَمُوا آبَاءَهُمْ فَإِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ وَ مَوَالِيكُمْ وَ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيمَا أَخْطَأْتُمْ بِهِ وَ لَكِنْ مَا تَعَمَّدَتْ قُلُوبُكُمْ وَ كَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا

آن‌ها را به نام پدران‌شان بخوانید که این کار نزد خدا عادلانه‌تر است و اگر پدران آن‌ها را نمی‌شناسید آن‌ها برادران دینی و موالی شما هستند، اما گناهی بر شما نیست در خطاهایی که (در این مورد) از شما سر می‌زند (و بی‌توجه آن‌ها را به نام دیگران صدا می‌زنید) ولی آنچه را از روی عمد می‌گویید (مورد حساب قرار خواهد داد) و خداوند غفور و رحیم است ۵.۰۰۰ / احزاب

إِدْفَعِ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ السَّيِّئَةِ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَصِفُونَ

بدی را از راهی که بهتر است، دفع کن (و پاسخ بدی را به نیکی ده) ما به آنچه آن‌ها توصیف می‌کنند، آگاه‌تریم ۹۶.۰۰۰ / مؤمنون

إِذَا تَتْلَى عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأُولِينَ

هنگامی که آیات ما بر او خوانده می‌شود، می‌گوید: این‌ها افسانه‌های خرافی پیشینیان است ۱۵.۰۰۰ / قلم، ۱۳ / مطفین

إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَ الْفَتْحُ

هنگامی که یاری خدا و پیروزی فرا رسد ۱.۰۰۰ / نصر

إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَكَاذِبُونَ

هنگامی که منافقان نزد تو می‌آیند، می‌گویند: ما شهادت می‌دهیم که حتماً تو رسول خدایی - خداوند می‌داند که تو قطعاً رسول او هستی - ولی خداوند شهادت می‌دهد که منافقان دروغگو هستند ۱.۰۰۰ / منافقون

إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا

هنگامی که زمین شدیداً به لرزه درآید ۱.۰۰۰ / زلزال

إِذَا رَأَتْهُمْ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ سَمِعُوا لَهَا تَغَيُّظًا وَ زَفِيرًا

هنگامی که این آتش آن‌ها را از دور می‌بیند صدای وحشتناک و خشم‌آلود او را که با نفس زدن شدید همراه است می‌شنوند ۰.۰۰۰

۱۲ / فرقان

إِذَا رُجَّتِ الْأَرْضُ رَجًا

این در هنگامی است که زمین به شدت به لرزه درمی‌آید ۴.۰۰۰ / واقعه

إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا

هنگامی که بدی به او رسد، بی‌تابی می‌کند ۲۰.۰۰۰ / معارج

قرآن الفبائی باب الهمزه - الف (۱۳)

إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ

هنگامی که واقعه عظیم (قیامت) برپا شود ۱.۰۰۰ / واقعه

إِذْ أَتَى إِلَى الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ

به خاطر بیاور زمانی را که به سوی کشتی مملو (از جمعیت و بار) فرار کرد ۱۴۰.۰۰۰ / صافات

إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا بِنَالِهِ فَقَالُوا إِنَّا إِلَيْكُمْ مُرْسَلُونَ

هنگامی که دو نفر از رسولان را به سوی آنها فرستادیم، اما آنها رسولان (ما) را تکذیب کردند، لذا برای تقویت آن دو، شخص سومی فرستادیم، آنها همگی گفتند: ما فرستادگان (خدا) به سوی شما هستیم ●●●۱۴ / پس

اذ أَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا وَهُمْ بِالْعُدْوَةِ الْقُصْوَى وَالرَّكْبُ أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَلَوْ تَوَاعَدْتُمْ لِاخْتِلَافْتُمْ فِي الْمِيعَدِ وَلَكِنَّ لِيُقْضَى اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا لِيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَنْ بَيِّنَةٍ وَيَحْيَى مَنْ حَيَّ عَنْ بَيِّنَةٍ وَإِنَّ اللَّهَ لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ

در آن هنگام شما در طرف پایین بودید و آنها در طرف بالا- (و از این نظر دشمن بر شما برتری داشت) و کاروان (قریش) پایین تر از شما بود (و دسترسی به آنها ممکن نبود و ظاهراً وضع چنان سخت بود که) اگر با یکدیگر وعده می گذاشتند (که در میدان نبرد حاضر شوید) در انجام وعده خود اختلاف می کردید، ولی (همه این مقدمات) برای آن بود که خداوند کاری را که می بایست انجام شود تحقق بخشد تا آنها که هلاک (و گمراه) می شوند از روی اتمام حجت باشد و آنها که زنده می شوند (و هدایت می یابند) از روی دلیل روشن باشد و خداوند شنوا و دانا است ●●●۴۲ / انفال

اذ أَنْبَعَثَ أَشْقِيهَا

آن گاه که شقی ترین آنها پیاخاست ●●●۱۲ / شمس

اذْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّكَ مَا يُوحَىٰ

آن زمان که به مادرت آنچه را لازم بود الهام کردیم ●●●۳۸ / طه

اذْ أَوَى الْفِتْيَةُ إِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا مِن لَّدُنْكَ رَحْمَةً وَهَيَّئْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا

زمانی را به خاطر بیاور که این گروه جوانان به غار پناه بردند و گفتند پروردگارا ما را از سوی خودت رحمتی عطا کن و راه نجاتی برای ما فراهم ساز ●●●۱۰ / کهف

اذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ

در آن هنگام که آسمان (کرات آسمانی) شکافته شود ●●●۱ / انشقاق

اذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ

آن زمان که آسمان (کرات آسمانی) از هم شکافته شود ●●●۱ / انفطار

(۱۴) باب الهمزة - الف قرآن الفبائی

اذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ

در آن هنگام که خورشید درهم پیچیده شود ●●●۱ / تکویر

اذَا لَدَقْنَاكَ ضِعْفَ الْحَيَاةِ وَضِعْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا

و اگر چنین می کردی ما دو برابر مجازات (مشرکان) در حیات دنیا و دو برابر (مجازات آنها) را بعد از مرگ به تو می چشانیدیم، سپس در برابر ما یآوری نمی یافتی ●●●۷۵ / اسراء

اذِ الْأَغْلَالُ فِي أَعْنَاقِهِمْ وَالسَّلَاسِلُ يُسْحَبُونَ

در آن هنگام که غلها و زنجیرها بر گردن آنان قرار گرفته و آنها را می کشند ●●●۷۱ / مؤمن

اذَا لَقُوا فِيهَا سَمِعُوا لَهَا شَهِيقًا وَهِيَ تَفُورٌ

هنگامی که در آن افکنده می شوند، صدای وحشتناکی از آن می شنوند و این در حالی است که پیوسته می جوشد ●●●۷ / ملک

اذِ تَبَرَّ الَّذِينَ اتَّبَعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَرَأَوُا الْعَذَابَ وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ

در آن هنگام رهبران (و معبودهای انسانی و شیطانی) از پیروان خود بیزاری می‌جویند و کيفر خدا را مشاهده می‌کنند و دستشان از همه‌جا کوتاه می‌شود ●●● ۱۶۶ / بقره

أَذَلِكْ خَيْرٌ نَزْلًا أَمْ شَجَرَةُ الزُّقُومِ

آیا این (نعمت‌های جاویدان بهشت) بهتر است یا درخت (نفرت‌انگیز) زقوم ●●● ۶۲۴ / صافات

إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبُّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُمْ بِالْفِ مِّنَ الْمَلَائِكَةِ مُرَدِّينَ

(به‌خاطر بیاوری) زمانی را (که از شدت ناراحتی در میدان بدر) از پروردگارتان تقاضای کمک می‌کردید و او تقاضای شما را پذیرفت (و گفت) من شما را با یک هزار از فرشتگان که پشت سر هم فرود می‌آیند یاری می‌کنم ●●● .

۹ / انفال

إِذْ تُضِيْعُ عِدْوَانٌ وَلَا تَلُوْنَ عَلَىٰ أَحَدٍ وَ الرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ فِي أُخْرِيكُمْ فَأْتَابِكُمْ غَمًّا بَعْمًا لِّكَيْلَا تَحْزَنُوا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلَا مَا أَصَابَكُمْ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

(به‌خاطر بیاورید) هنگامی‌را که از کوه بالا می‌رفتید و (جمعی در وسط بیابان پراکنده‌شدند و از شدت وحشت)، به عقب ماندگان نگاه نمی‌کردید و پیامبر از پشت سر، شما را صدا می‌زد. سپس اندوه‌ها را یکی پس از دیگری به شما جزا داد، این به خاطر آن بود که دیگر برای از دست رفتن (غنایم جنگی) غمگین نشوید و نه به خاطر مصیبت‌هایی که به شما وارد می‌گردد و خداوند از آن‌چه انجام می‌دهید، آگاه است ●●● ۱۵۳ / آل‌عمران

إِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ أَنْ يُمِدَّكُمْ رَبُّكُمْ بِثَلَاثَةِ آفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُنَزَّلِينَ

در آن هنگام که تو به مؤمنان می‌گفتی «آیا کافی نیست که پروردگارتان، شما را به سه هزار نفر از فرشتگان، که از (آسمان) فرود می‌آیند، یاری کند ●●●» ۱۲۴ / آل‌عمران

قرآن الفبائی باب الهمزه - الف (۱۵)

إِذْ تَلَقَّوْنَهُ بِالسِّتِّكُمْ وَ تَقُولُونَ بِأَفْوَاهِكُمْ مَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَ تَحْسَبُونَهُ هَيِّنًا وَ هُوَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمٌ

به‌خاطر بیاورید زمانی را که به استقبال این دروغ بزرگ رفتید و این شایعه را از زبان یکدیگر می‌گرفتید و با دهان خود سخنی می‌گفتید که به آن یقین نداشتید و گمان می‌کردید این مسأله کوچکی است، در حالی که نزد خدا بزرگ است ●●● ۱۵ / نور

إِذْ تَمْشِي أُخْتُكَ فَتَقُولُ هَيْلٌ أَذَلُّكُمْ عَلَىٰ مَنْ يَكْفُلُهُ فَوَجَعْنَاكَ إِلَىٰ أُمِّكَ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَ لَا تَحْزَنَ وَ قَتَلْتَ نَفْسًا فَجَعَلْنَاكَ مِنَ الْغَمِّ وَ فَتْنَاكَ فُتُونًا فَلَبِثْتَ سِنِينَ فِي أَهْلِ مَدْيَنَ ثُمَّ جِئْتَ عَلَىٰ قَدَرٍ يَا مُوسَىٰ

در آن هنگام که خواهرت (در نزدیکی کاخ فرعون) راه می‌رفت و می‌گفت: آیا خانواده‌ای را به شما نشان دهم که این نوزاد را کفالت می‌کند (و دایه خوبی برای اوست) و به دنبال آن ما تو را به مادرت بازگردانیم، تا چشمش به تو روشن شود و غمگین نگردد و تو کسی (از فرعونیان) را کشتی، اما ما تو را از اندوه نجات دادیم، پس از آن سالیانی در میان مردم مدین توقف نمودی و تو را بارها آزمودیم، سپس در زمان مقدر (برای فرمان رسالت) به این‌جا آمدی ●●● ۴۰ / طه

إِذْ جَاءَهُمُ الرُّسُلُ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَ مِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ قَالُوا لَوْ شَاءَ رَبُّنَا لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً فَأِنَّا بُرِّئْنَا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ

در آن هنگام که رسولان آن‌ها از پیش رو و پشت سر (و از هر سو) به سراغشان آمدند و آن‌ها را به پرستش خدای یگانه دعوت کردند آن‌ها گفتند: اگر پروردگار ما می‌خواست فرشتگانی نازل می‌کرد، لذا ما به آن‌چه شما مبعوث به آن هستید،

کافریم ●●● ۱۴ / فصلت

إِذْ جَاؤُكُمْ مِنْ فَوْقِكُمْ وَ مِنْ أَسْفَلِ مِنْكُمْ وَ إِذْ زَاغَتِ الْأَبْصَارُ وَ بَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ وَ تَظُنُّونَ بِاللَّهِ الظُّنُونَا

به خاطر بیاورید زمانی را که آن‌ها از طرف بالا- و پایین (شهر) شما وارد شدند (مدینه را محاصره کردند) و زمانی را که

چشم‌ها از شدت وحشت خیره شده بود و جان‌ها به لب رسیده بود و گمان‌های گوناگون‌بدی به خدا می‌بردید...•••

۱۰ / احزاب

اِذْ جَاءَ رَبَّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ

به خاطر بیاور هنگامی را که با قلب سلیم به پیشگاه پروردگارش آمد...••• ۸۴ / صافات

اِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ حَمِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالزَّمَهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوَى وَكَانُوا أَحَقَّ بِهَا وَأَهْلَهَا وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا

به خاطر بیاورید هنگامی را که کافران در دل‌های خود خشم و نخوت جاهلیت داشتند و (در مقابل)

(۱۶) باب الهمزة - الف قرآن الفبائی

خداوند آرامش و سکینه را بر رسول خود و مؤمنان نازل فرمود و آن‌ها را به تقوی ملزم ساخت که از هر کس شایسته‌تر و اهل و محل آن بودند و خداوند بر همه چیز عالم است...••• ۲۶ / فتح

اِذْ دَخَلُوا عَلَى دَاوُدَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ قَالُوا لَا تَخَفْ خَصِمَانِ بَغِي بَعْضُنَا عَلَى بَعْضٍ فَأَخَكُمُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَلَا تُشْطِطُوا وَاهْدِنَا إِلَى سَوَاءِ الصِّرَاطِ

هنگامی که (بی‌هیچ مقدمه) بر او وارد شدند و او از مشاهده آن‌ها وحشت کرد، گفتند: نترس، دو نفر شاکی هستیم که یکی از ما

بر دیگری تعدی کرده، اکنون در میان ما به حق داوری کن و ستم روا مدار و ما را به راه راست هدایت فرما...••• ۲۲ / ص

اِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ قَوْمٌ مُنْكَرُونَ

در آن زمان که بر او وارد شدند و گفتند: سلام بر تو، او گفت: سلام بر شما که جمعیتی ناشناخته اید...••• ۲۵ / ذاریات

اِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ إِنَّا مِنْكُمْ وَجِلُونَ

هنگامی که بر او وارد شدند و سلام گفتند (ابراهیم) گفت: ما از شما بی‌مناکیم...••• ۵۲ / حجر

اِذْ رَأَى نَارًا فَقَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَعَلِّي آتِيكُمْ مِنْهَا بِقَبَسٍ أَوْ أَجْدٍ عَلَى النَّارِ هُدًى

هنگامی که آتشی (از دور) مشاهده کرد و به خانواده خود گفت: اندکی مکث کنید که من آتشی دیدم شاید شعله‌ای از آن را برای

شما بیاورم، یا به وسیله این آتش راه را پیدا کنم...••• ۱۰ / طه

اِذْ عَرَضَ عَلَيْهِ بِالْعَشِيِّ الصَّافِنَاتُ الْجِيَادُ

به خاطر بیاور هنگامی را که عصرگاهان اسبان چابک تندرو را بر او عرضه داشتند...••• ۳۱ / ص

اِذْ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ يَعْيسَى ابْنُ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ أَنْ يُنَزِّلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ قَالَ اتَّقُوا اللَّهَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

در آن هنگام که حواریون گفتند: ای عیسی بن مریم آیا پروردگار تو می‌تواند مائده‌ای از آسمان نازل کند؟ او در (پاسخ)

گفت: از خدا پرهیزید اگر باایمان هستید...••• ۱۱۲ / مائده

اِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيعُ رَّبُّكَ إِلَى وَمَطْهَرُكَ إِلَيَّ وَمَنْ الَّذِينَ كَفَرُوا وَجَاعِلُ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ فَوْقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأَخُكُمُ بَيْنَكُمْ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ

(به یاد آورید) هنگامی را که خدا به عیسی فرمود: من تو را برمی‌گیرم و به سوی خود، بالا-می‌برم و تو را از کسانی که کافر

شدند، پاک می‌سازم و کسانی را که از تو پیروی کردند، تا روز رستاخیز برتر از کسانی که کافر شدند، قرار می‌دهم، سپس

بازگشت شما به سوی من است و در میان شما، در آن چه اختلاف داشتید، داوری می‌کنم...••• ۵۵ / آل‌عمران

قرآن الفبائی باب الهمزة - الف (۱۷)

اِذْ قَالَ اللَّهُ يَعْيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اذْكُرْ نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلَىٰ وَإِلِدَّتِكَ اذْ أَيْدِيكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ تُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَإِذْ عَلَّمْتُكَ

الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ وَالتَّوْرِيَّةِ وَالْإِنْجِيلَ وَ أذْ تَخْلُقُ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِأُذُنِي فَتَنْفُخُ فِيهَا فَتَكُونُ طَيْرًا بِأُذُنِي وَ تُبْرِئُ الْأَكْمَهَ وَ الْأَبْرَصَ بِأُذُنِي وَ أذْ تُخْرِجُ الْمَوْتَى بِأُذُنِي وَ أذْ كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَنْكَ أذْ جِئْتَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ

به یاد آور هنگامی را که خداوند به عیسی بن مریم گفت: متذکر نعمتی که بر تو و مادرت دادم باش، زمانی که تو رابه وسیله روح القدس تقویت کردم که در گاهواره و به هنگام بزرگی با مردم سخن می گفتی و هنگامی که کتاب و حکمت و تورات و انجیل بر تو آموختم و هنگامی که به فرمان من از گل چیزی به صورت پرنده می ساختی و در آن می دمیدی و به فرمان من پرنده‌ای می شد و کور مادرزاد و مبتلا به بیماری پسی را به فرمان من شفا می دادی و مردگان را (نیز) به فرمان من زنده می کردی و هنگامی که بنی اسرائیل را از آسیب رسانیدن به تو بازداشتی در آن موقع که دلایل روشن برای آن‌ها آوردی ولی جمعی از کافران آن‌ها گفتند:

این‌ها جز سحر آشکار نیست ●●● ۱۱۰ / مائدہ

أذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا تَعْبُدُونَ

هنگامی که به پدرش و قومش گفت: چه چیز را پرستش می کنید ●●● ۷۰؟ / شعراء

أذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَاذَا تَعْبُدُونَ

هنگامی که به پدر و قومش گفت: این‌ها چه چیز است که می پرستید ●●● ۸۵؟ / صافات

أذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا هَذِهِ التَّمَاثِيلُ الَّتِي أَنْتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ

آن هنگام که به پدرش (آزر) و قوم او گفت این مجسمه‌های بی‌روحو را که شما همواره پرستش می کنید چیست ●●● ۵۲؟ / انبیاء

أذْ قَالَ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا

هنگامی که به پدرش گفت: ای پدر چرا چیزی را پرستش می کنی که نمی شنود و نمی بیند و هیچ مشکلی را از تو حل نمی کند ●●● ۴۲؟ / مریم

أذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِنْ طِينٍ

به خاطر بیاور هنگامی را که پروردگارت به ملائکه گفت: من بشری را از گل می آفرینم ●●● ۷۱ / ص

أذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَلَا تَتَّقُونَ

به خاطر بیاور هنگامی که به قومش گفت: آیا تقوا پیشه نمی کنید ●●● ۱۲۴؟ / صافات

أذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ صَالِحٌ أَلَا تَتَّقُونَ

هنگامی که صالح به آن‌ها گفت: آیا تقوی پیشه نمی کنید ●●● ۱۴۲؟ / شعراء

(۱۸) باب الهمزة - الف قرآن الفبائی

أذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ لُوطٌ أَلَا تَتَّقُونَ

هنگامی که برادرشان لوط به آن‌ها گفت: «آیا تقوی پیشه نمی کنید ●●●؟» ۱۶۱ / شعراء

أذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ نُوحٌ أَلَا تَتَّقُونَ

هنگامی که برادرشان نوح به آن‌ها گفت، آیا تقوی پیشه نمی کنید ●●● ۱۰۶؟ / شعراء

أذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ هُودٌ أَلَا تَتَّقُونَ

هنگامی که برادرشان هود گفت: آیا تقوی پیشه نمی کنید ●●● ۱۲۴؟ / شعراء

أذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ أَلَا تَتَّقُونَ

هنگامی که شعیب به آن‌ها گفت، آیا تقوی پیشه نمی‌کنید ●●● ۱۷۷؟ / شعراء

اِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ اَسْلِمْنَا قَالَ اَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ

(به خاطر بیاورید) هنگامی را که پروردگار به او گفت: اسلام بیاور (و تسلیم در برابر حق باش، او فرمان پروردگار را از جان و

دل پذیرفت)، گفت: در برابر پروردگار جهانیان تسلیم شدم ●●● ۱۳۱. / بقره

اِذْ قَالَ مُوسَى لاهِلِهِ اِنِّي اَنْشَيْتُ نَارًا سَأَتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبْرٍ اَوْ اَنْتِكُمْ بِشِهَابٍ قَبَسٍ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ

به خاطر بیاور هنگامی را که موسی به خانواده خود گفت: من آتشی از دور دیدم (همین جا توقف کنید) من

به زودی خبری برای شما می‌آورم یا شعله آتشی تا گرم شوید ●●● ۷. / نمل

اِذْ قَالَ يُوسُفُ لِاَبِيهِ يَا اَبَتِ اِنِّي رَأَيْتُ اَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَأَيْتُهُمْ لِي سَجْدِينَ

(به خاطر آ) هنگامی را که یوسف به پدرش گفت: پدرم! من در خواب دیدم یازده ستاره و خورشید و ماه در برابر من

سجده می‌کنند ●●● ۴. / یوسف

اِذْ قَالَتْ امْرَأَتُ عِمْرَانَ رَبِّ اِنِّي نَذَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّي اِنَّكَ اَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

(به یاد آورید) هنگامی را که همسر عمران گفت: خداوندا، آنچه را در رحم دارم، برای تو نذر کردم که مُحَرَّر (و آزاد،

برای خدمت خانه تو) باشد، از من بپذیر که تو شنوا و دانایی ●●● ۳۵. / آل عمران

اِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ يَا مَرْيَمُ اِنَّ اللّٰهَ يُشْرِكُ بِكَلِمَتِهِ مِنْهُ اِسْمُ الْمَسِيحِ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ

(به یاد آورید) هنگامی را که فرشتگان گفتند: ای مریم، خداوند تو را به کلمه‌ای (وجود با عظمتی) از طرف خودش بشارت

می‌دهد که نامش "مسیح، عیسی پسر مریم" است، در حالی که در این جهان و جهان دیگر، صاحب شخصیت خواهد بود و

از مقربان (الهی) است ●●● ۴۵. / آل عمران

اِذْ قَالُوا لِيُوسُفُ وَاخُوهُ اَحَبُّ اِلَيْنَا مِمَّا وَا نَحْنُ عُصْبَةٌ اِنَّ اَبَانَا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

هنگامی که (برادران) گفتند یوسف و برادرش (بنیامین) نزد پدر از ما محبوب‌ترند درحالی که ما نیرومندتریم، مسلماً پدر

ما، در گمراهی آشکار است ●●● ۸. / یوسف

قرآن الفبائی باب الهمزة - الف (۱۹)

اِذْ نَادِيَهُ رَبُّهُ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى

در آن هنگام که پروردگارش او را در سرزمین مقدس «طوی» صدا زد (و گفت ●●●): ۱۶. / نازعات

اِذْ نَادَى رَبُّهُ نِدَاءً خَفِيًّا

در آن هنگام که پروردگارش را در خلوتگاه (عبادت) خواند ●●● ۳. / مریم

اِذْ نَجَّيْنَاهُ وَاَهْلَهُ اَجْمَعِينَ

به خاطر بیاور زمانی را که او و خاندانش، همگی را نجات دادیم ●●● ۱۳۴. / صافات

اِذْ تُسَوِّىكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ

چون شما را با پروردگار عالمیان برابر می‌شمردیم ●●● ۹۸. / شعراء

اِذْ لِلَّذِينَ يُقَاتِلُونَ بِاَنَّهُمْ ظَلَمُوا وَاِنَّ اللّٰهَ عَلٰى نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ

به آن‌ها که جنگ بر آنان تحمیل شده، اجازه جهاد داده شده است، چرا که مورد ستم قرار گرفته‌اند و خدا قادر بر

نصرت آن‌ها است ●●● ۳۹. / حج

اِذْهَبَا اِلٰى فِرْعَوْنَ اِنَّهُ طَغٰى

به سوی فرعون بروید که طغیان کرده است ●●●۴۳ / طه

إِذْ هَبَّ الِّیْفِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى

برو به سوی فرعون که او طغیان کرده است ●●●۲۴ / طه، ۱۷ / نازعات

إِذْ هَبَّ أَنْتَ وَأَخُوكَ بِآیَاتِی وَلَا تَنبَیْا فِی ذِکْرِی

تو و برادرت با آیات من به سوی فرعون بروید و در یاد من کوتاهی نکنید ●●●۴۲ / طه

إِذْ هَبَّ بِکِتَابِی هَذَا فَالْقَهْءَ إِلَیْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّ عَنْهُمْ فَأَنْظُرْ مَاذَا یَرْجِعُونَ

این نامه مرا ببر و بر آن‌ها بیفکن سپس برگرد (و در گوشه‌ای توقف کن) (بین آن‌ها چه عکس‌العملی نشان

می‌دهند ●●●۲۸ / نمل

إِذْ هَبُوا بِقَمِیصِی هَذَا فَالْقَوُءَ عَلَی وَجْهِ أبی یَأْتِ بَصِیراً وَأَتُونِی بِأَهْلِکُمْ أَجْمَعِیْنَ

این پیراهن مرا ببرید و به صورت پدرم بیندازید، بینا می‌شود و همگی خانواده نزد من آیید ●●●۹۳ / یوسف

إِذْ هُمْ عَلَیْهَا قُعُودٌ

هنگامی که در کنار آن نشسته بودند ●●●۶ / بروج

إِذْ هَمَّتْ طَائِفَتَانِ مِنْکُمْ أَنْ تَفْشَلَا وَاللَّهُ وَیْلَهُمَا وَعَلَى اللَّهِ فَلَیْتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ

(و به یاد آور) زمانی را که دو طایفه از شما تصمیم گرفتند سستی نشان دهند (و از وسط راه باز گردند) و خداوند پشتیبان

آن‌ها بود (و به آن‌ها کمک کرد که از این فکر باز گردند) و افراد با ایمان باید تنها بر خدا توکل کنند ●●●.

۱۲۲ / آل عمران

(۲۰) باب الهمزة - الف قرآن الفبائی

إِذْ یَتَلَقَى الْمُتَلَقِیَانِ عَنِ الِیْمَنِ وَعَنِ الشَّمَالِ قَعِیدٌ

به خاطر بیاورید هنگامی که دو فرشته راست و چپ که ملازم انسان هستند، اعمال او را دریافت

می‌دارند ●●●۱۷ / ق

إِذْ یَعْشَى السُّدْرَةَ مَا یَعْشَى

در آن هنگام که چیزی (نور خیره کننده‌ای) سدره المنتهی را پوشانده بود ●●●۱۶ / نجم

إِذْ یُرِیکَهُمُ اللَّهُ فِی مَنَامِکَ قَلِیلاً وَلَوْ أَرِیکَهُمْ کَثِیراً لَفَشَلْتُمْ وَلَتَنَزَعْتُمْ فِی الْأَمْرِ وَلَکِنَّ اللَّهَ سَلَّمَ إِنَّهُ عَلِیمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

در آن موقع خداوند تعداد آن‌ها را در خواب به تو کم نشان داد و اگر فراوان نشان می‌داد مسلماً سست می‌شدید و (درباره شروع

به جنگ به آن‌ها) کارتان به اختلاف می‌کشید، ولی خداوند (شما را از همه این‌ها) سالم نگهداشت، خداوند به آن‌چه درون

سینه‌ها است دانا است ●●●۴۳ / انفال

إِذْ یُعْشِیکُمْ النُّعَاسُ أَمَنَةً مِنْهُ وَیَنْزِلُ عَلَیْکُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لَیُطَهِّرَکُمْ بِهِ وَیُذْهِبَ عَنْکُمْ رِجْزَ الشَّیْطَانِ وَلِیُرِیْبَ عَلَی قُلُوبِکُمْ وَ

یُنَبِّئَ بِهَ الْأَقْدَامِ

(به خاطر بیاورید) هنگامی را که خواب سبکی که مایه آرامش از ناحیه خدا بود شما را فرو گرفت و آبی از آسمان برای شما

فروفرستاد تا با آن شما را پاک و پلیدی شیطان را از شما دور سازد و دل‌های شما را محکم و گام‌ها را با آن ثابت دارد ●●●.

۱۱ / انفال

إِذْ یَقُولُ الْمُنْفِقُونَ وَالَّذِینَ فِی قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ غَرَّ هَآؤُلَآءِ دِینُهُمْ وَمَنْ یَتَوَكَّلْ عَلَی اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ عَزِیزٌ حَکِیمٌ

به هنگامی که منافقان و آن‌ها که در دل‌هایشان بیماری بود می‌گفتند: این گروه (مسلمانان) را دینشان مغرور ساخته و هر کس بر خدا

توکل کند (پیروزی گردد) خداوند عزیز و حکیم است ●●● ۴۹ / انفال

أَذْيُوحَىٰ رَبُّكَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ أَنِّي مَعَكُمْ فَتَبَتُوا الَّذِينَ ءَامَنُوا سَأَلْتَنِي فَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ فَأَضْرِبُوا فَوْقَ الْأَعْنَاقِ وَاضْرِبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ

(به خاطر بیاورید) موقعی را که پروردگارت به فرشتگانی وحی کرد من با شما هستم کسانی را که ایمان آورده‌اند ثابت قدم بدارید، به زودی در دل‌های کافران ترس و وحشت می‌افکنم ضربه‌ها را بر بالاتر از گردن (بر سرهای دشمنان) فرود آرید و دست و

پای آن‌ها را از کار بیندازید ●●● ۱۲ / انفال

أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالذِّينِ

آیا کسی که روز جزا را پیوسته انکار می‌کند، مشاهده کردی ●●● ۱۴ / ماعون

أَرَأَيْتَ الَّذِي يَنْهَى

به من خبر ده آیا کسی که نهی می‌کند ●●● ۹... / علق

قرآن الفبائی باب الهمزه - الف (۲۱)

أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَى الْهُدَىٰ

به من خبر ده اگر این بنده بر طریق هدایت باشد ●●● ۱۱ / علق

أَرَأَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ

به من خبر ده اگر (این طغیانگر) تکذیب حق کند و به آن پشت نماید، (چه سرنوشت دردناکی خواهد

داشت ●●● ؟) ۱۳ / علق

أَرَأَيْتَ مَنْ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوِيَهُ أَفَأَنْتَ تَكُونُ عَلَيْهِ وَكَيْلًا

آیا دیدی کسی را که هوای نفس خویش را معبود خود برگزیده است؟ آیا تو می‌توانی او را هدایت کنی؟ یا به

دفاع از او برخیزی ●●● ۴۳ / فرقان

إِرْجِعْ إِلَيْهِمْ فَلَنَأْتِيَنَّهُمْ بِجُنُودٍ لَا قِبَلَ لَهُمْ بِهَا وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ مِنْهَا أَذِلَّةً وَهُمْ صَاغِرُونَ

به سوی آن‌ها بازگرد (و اعلام کن) با لشکرهایی به سراغ آن‌ها می‌آیم که قدرت مقابله با آن‌ها نداشته باشند و آن‌ها را از آن

(سرزمین آباد) به صورت ذلیلان و در عین حقارت بیرون می‌رانیم ●●● ۳۷ / نمل

إِرْجِعُوا إِلَىٰ آيَاتِكُمْ فَقُولُوا يَا بَنَانِ إِنَّا بِنَاكُمْ سَرَقْنَا وَمَا شَهِدْنَا إِلَّا بِمَا عَلَّمْنَا وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ حَافِظِينَ

شما به سوی پدرتان باز گردید و بگویید پدر (جان) پسر دزدی کرد و ما جز به آنچه می‌دانستیم گواهی ندادیم و

ما از غیب آگاه نبودیم ●●● ۸۱ / یوسف

إِرْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَرْضِيَّةً

به سوی پروردگارت بازگرد، در حالی که هم تو از او خشنودی و هم او از تو خشنود است ●●● ۲۸ / فجر

أَرْسَلَهُ مَعَاغِدًا يَزْتَعُ وَيَلْعَبُ وَآنَا لَهُ لَحْفَظُونَ

او را فردا با ما (به خارج شهر) بفرست تا غذای کافی بخورد و بازی و تفریح کند و ما حافظ او

هستیم ●●● ۱۲ / یوسف

أَرْكُضْ بِرِجْلِكَ هَذَا مُغْتَسَلٌ بَارِدٌ وَشَرَابٌ

(به او گفتیم): پای خود را بر زمین بکوب، این، چشمه آبی خنک برای شستشو و نوشیدن

است ●●● ۴۲ / ص

ارم ذات العِمادِ

و با آن شهر « ارم » با عظمت ●●● ۷۰ / فجر

أَزَفَتِ الْأَزْفَةُ

آن چه باید نزدیک شود، نزدیک شده است (و قیامت فرامی‌رسد ●●●) ۵۷۰ / نجم

(۲۲) باب الهمزه - الف قرآن الفبائی

أَسْبَابَ السَّمَوَاتِ فَاطَّلَعَ إِلَيْهِ مُوسَىٰ وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ كَاذِبًا وَكَذَلِكَ زَيَّنَ لِفِرْعَوْنَ سُوءَ عَمَلِهِ وَصَدَّ عَنِ السَّبِيلِ وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي تَبَابٍ
وسایل (صعود به) آسمان‌ها، تا از خدای موسی آگاه شوم، هر چند گمان می‌کنم او دروغ‌گو باشد، این چنین اعمال بد فرعون در
نظرش زینت داده شده بود و او را از راه حق بازداشت و توطئه فرعون (و فرعون صفتان) جز به نابودی نمی‌انجامد ●●● ۳۷۰ /
مؤمن

إِسْتَجِيبُوا لِرَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ مَا لَكُمْ مِنْ مَلْجَأٍ يَوْمَئِذٍ وَمَا لَكُمْ مِنْ نَكِيرٍ

اجابت کنید دعوت پروردگار خود را پیش از آن که روزی فرارسد که دیگر بازگشتی برای آن در برابر اراده خدا نیست و در آن روز
نه پناهگاهی دارید و نه مدافعی ●●● ۴۷۰ / شوری

إِسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ فَأَنسَهُمْ ذِكْرَ اللَّهِ أُولَئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ هُمُ الْخَاسِرُونَ

شیطان بر آن‌ها چیره شده و یاد خدا را از خاطر برده است، آن‌ها حزب شیطانند، بدانید حزب شیطان زیانکارانند ●●● ۱۹۰ / مجادله
إِسْتِغْفِرُوا لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرُوا لَهُمْ إِنَّ تَسْتَغْفِرُوا لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الْفَاسِقِينَ

چه برای آن‌ها استغفار کنی و چه نکنی، (حتی) اگر هفتاد بار برای آن‌ها استغفار کنی، هرگز خداوند آن‌ها را نمی‌آمرزد،
چرا که آن‌ها خدا و پیامبرش را انکار کردند و خداوند جمعیت فاسقان را هدایت نمی‌کند ●●● ۸۰ / توبه

إِسْتِكْبَارًا فِي الْأَرْضِ وَمَكْرَ السَّيِّئِ وَلَا يَحِيقُ الْمَكْرُ السَّيِّئِ إِلَّا بِأَهْلِهِ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا سُنَّتَ الْأَوَّلِينَ فَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ
اللَّهِ تَبْدِيلًا وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَحْوِيلًا

این‌ها همه به خاطر آن بود که استکبار در زمین ورزیدند و حيله گری‌های سوء داشتند، اما این حيله گری‌های سوء تنها دامان
صاحبانش را می‌گیرد، آیا آن‌ها چیزی جز سنت پیشینیان (و عذاب‌های دردناک آن‌ها) را انتظار دارند؟ هرگز برای سنت خدا
تبدیلی نخواهی یافت و هرگز برای سنت الهی تغییری نمی‌یابی ●●● ۴۳۰ / فاطر

أَسَدٍ كُنُوهٌ مِنْ حَيْثُ سَبَّكْتُمْ مِنْ وُجْدِكُمْ وَلَا تُضَارُّوهُنَّ لِتُضَيِّقُوا عَلَيْهِنَّ وَإِنْ كُنَّ أُولَاتٍ حَمْلٍ فَأَنْفِقُوا عَلَيْهِنَّ حَتَّىٰ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ فَإِنْ
أَرْضَعْنَ لَكُمْ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ وَأَنْتُمْ يُبَيِّنُكُمْ بِمَعْرُوفٍ وَإِنْ تَعَاَسَرْتُمْ فَاسْتَرْضِعْ لَهُ أُخْرَىٰ

آن‌ها (زنان مطلقه) را هر جا خودتان سکونت دارید و در توانایی شما است، سکونت دهید و به آن‌ها زیان نرسانید تا کار را بر آنان
تنگ کنید (و مجبور به ترک منزل شوند) و هر گاه باردار شوند، نفقه آن‌ها را بپردازید

قرآن الفبائی باب الهمزه - الف (۲۳)

تا وضع حمل کنند و اگر برای شما فرزند را شیر دهند، پاداش آن‌ها را بپردازید و (درباره فرزندان کار را) با مشاوره
شایسته انجام دهید و اگر به توافق نرسیدید، زن دیگری شیر دادن آن بچه را برعهده می‌گیرد ●●● ۶۰ / طلاق

أَسِيلُكُ يَدَاكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجُ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ وَأَضْمُمُ إِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ فَذَانِكَ بُرْهَانَانِ مِنْ رَبِّكَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَ
مَلَائِهِ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ

دستت را در گریبان تو فرو بر، هنگامی که خارج می‌شود، سفید و درخشان است و بدون عیب و نقص و دست‌هایت را بر

سینه‌ات بگذار تا ترس و وحشت از تو دور شود، این دو برهان روشن از پروردگارت به سوی فرعون و اطرافیان او است که آن‌ها قوم فاسقی هستند ●●● ۳۲ / قصص

أَسْمِعْ بِهِمْ وَأَبْصِرْ يَوْمَ يَأْتُونَنَا لَكِنِ الظَّالِمُونَ الْيَوْمَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ
چه گوش‌های شنوا و چه چشم‌های بینایی (در آن روز) که نزد ما می‌آیند پیدا می‌کنند؟ ولی این ستمگران امروز در گمراهی آشکارند ●●● ۳۸ / مریم

أَشْحَهَ عَلَيْكُمْ فَإِذَا جَاءَ الْخَوْفُ رَأَيْتَهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ تَدُورًا عَيْنُهُمْ كَالَّذِي يُغْشى عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَإِذَا ذَهَبَ الْخَوْفُ سَلَقُوكُمْ بِاللِّسَانِ
جِدَادٍ أَشْحَهَ عَلَى الْخَيْرِ أَوْلَيْكَ لَمْ يُؤْمِنُوا فَأَخْبَطَ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا
آن‌ها در همه چیز نسبت به شما بخیلند و هنگامی که لحظات ترس و بحرانی پیش آید مشاهده می‌کنی آن چنان به تو نگاه می‌کنند و چشم‌هایشان در حدقه می‌چرخد که گویی می‌خواهند قالب تهی کنند، اما هنگامی که حالت خوف و ترس فرونشست زبان‌های تند و خشن خود را با انبوهی از خشم و عصبانیت بر شما می‌گشایند (و سهم خود را از غنایم مطالبه می‌کنند) در حالی که در آن نیز حریص و بخیلند، آن‌ها هرگز ایمان نیاورده‌اند لذا خداوند اعمالشان را حبط و نابود کرد و این کار بر خدا آسان است ●●● ۱۹ / احزاب

اِشْتَرَوْا بِآيَةِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِهِ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ
آن‌ها آیات خدا را به بهای کمی فروختند و (مردم را) از راه او بازداشتند، آن‌ها اعمال بدی انجام می‌دادند ●●● ۹ / توبه
أَشْدُّ بِهِ أْزْرَى
به وسیله او پشتم را محکم کن ●●● ۳۱ / طه

أَصْحَابُ الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مُسْتَقَرًّا وَأَحْسَنُ مَقِيلًا
بهشتیان در آن روز قرارگاهشان از همه بهتر و استراحت‌گاهشان نیکوتر است ●●● ۲۴ / فرقان
إِصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ وَادْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُدَ ذَا الْأَيْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ
در برابر آن چه می‌گویند، شکیبایش و به خاطر بیاور بنده ما داوود صاحب قدرت و توبه کار را ●●● ۱۷ / ص
(۲۴) باب الهمزة - الف قرآن الفبائی

أَصْطَفَى الْبَنَاتِ عَلَى الْبَنِينَ
آیا دختران را بر پسران ترجیح داده ●●● ۱۵۳؟ / صافات
إِصْلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ
امروز وارد آن شوید و به آتش آن بسوزید، به خاطر کفری که داشتید ●●● ۶۴ / یس
إِصْلَوْهَا فَاصْبِرُوا أَوْ لَا تَصْبِرُوا سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ إِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ
در آن وارد شوید و بسوزید، می‌خواهید صبر کنید یا نکنید، برای شما تفاوتی نمی‌کند، چراکه تنها به اعمالتان جزا داده می‌شوید ●●● ۱۶ / طور

أَطَّلَعَ الْغَيْبِ أَمَّا تَخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا
آیا او از اسرار غیب مطلع گشته، یا نزد خدا عهد و پیمانی گرفته است ●●● ۷۸؟ / مریم
أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ
خداوند برای آن‌ها باغ‌هایی از بهشت فراهم ساخته که نهرها از زیر درختانش جاری است، جاودانه در آن خواهند بود

و این رستگاری (و پیروزی) بزرگی است ●●● ۸۹ / توبه

أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

خداوند عذاب شدیدی برای آن‌ها فراهم ساخته ، زیرا اعمالی را که انجام می‌دهند، بد است ●●● ۱۵ / مجادله

أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ الَّذِينَ آمَنُوا قَدْ أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ ذِكْرًا

خداوند عذاب شدیدی برای آن‌ها فراهم ساخته ، از مخالفت فرمان خدا بپرهیزید، ای صاحبان خرد! ای کسانی که ایمان آورده‌اید!

(زیرا) خداوند چیزی را که مایه تذکر شما است، بر شما نازل کرده است ●●● ۱۰ / طلاق

إِغْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

بدانید خداوند زمین را بعد از مرگ آن زنده می‌کند ، ما آیات (خود) را برای شما بیان کردیم شاید اندیشه

کنید ●●● ۱۷ / حدید

إِغْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ وَأَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

بدانید خدا دارای مجازات شدید و (در عین حال) آمرزنده و مهربان است ●●● ۹۸ / مائده

إِغْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لُلْغَيْبِ وَاللَّهِ وَوَزِينَهُ وَتَفَاخُرِ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرِ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ كَمَثَلِ غَيْثٍ أَعْجَبَ

الْكُفَّارِ نَبَاتُهُ ثُمَّ يَهِيَجُ فَتَرِيهُ مُضْفَرَاتٍ يَكُونُ حُطَامًا وَفِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَغْفِرَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ

بدانید زندگی دنیا، تنها بازی و سرگرمی و تجمل پرستی و تفاخر در میان شما و افزون طلبی در اموال و فرزندان است، مانند بارانی

که محصولش کشاورزان را در شگفتی فرومی‌برد، سپس خشک می‌شود ، به

قرآن الفبائی باب الهمزه - الف (۲۵)

گونه‌ای که آن را زرد رنگ می‌بینی ، سپس تبدیل به گاه می‌شود و در آخرت ، یا عذاب شدید است یا مغفرت و رضای الهی

و (به هر حال) زندگی دنیا چیزی جز متاع غرور نیست ●●● ۲۰ / حدید

أَعِنْدَهُ عِلْمُ الْغَيْبِ فَهَوَ يَرَى

آیا نزد او علم غیب است و می‌بیند (که دیگران می‌توانند گناهان او را بر دوش گیرند ●●●) ۳۵ / نجم

أَفَاصْفَكُمْ رَبُّكُمْ بِالْبَنِينَ وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِنَاثًا إِنَّكُمْ لَتَقُولُونَ قَوْلًا عَظِيمًا

آیا پروردگار شما پسران را مخصوص شما قرارداد و خودش دخترانی از فرشتگان انتخاب کرد ؟ شما سخن بزرگ (و بسیار زشتی

می‌گویید ●●● ۴۰ / اسراء

أَفَأَمِنَ الَّذِينَ مَكَرُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ يَخْسِفَ اللَّهُ بِهِمُ الْأَرْضَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ

آیا توطئه‌گران از این عذاب الهی ایمن گشتند که ممکن است خدا آن‌ها را در زمین فرو برد و یا مجازات (حق

(از آن‌جا که انتظارش را ندارند به سراغشان بیاید ●●● ۴۵ / نحل

أَفَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَيَّا أَنْ يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا بَيَاتًا وَهُمْ نَائِمُونَ

آیا اهل این آبادی‌ها از این ایمن هستند که عذاب ما شبانه به سراغ آن‌ها بیاید در حالی که در خواب

باشند ●●● ۹۷ / اعراف

أَفَأَمِنْتُمْ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ أَوْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبَاتٍ لَا تَجِدُوا لَكُمْ وَكِيلًا

آیا از این ایمن هستید که در خشکی (با یک زلزله شدید) شما را در زمین فروبرد یا طوفانی از سنگریزه بر شما بفرستد (و در آن

مدفونتان کند) سپس حافظ (و یاور) برای خود نیاید ●●● ۶۸ / اسراء

أَفَأَمِنُوا أَنْ تَأْتِيَهُمْ غَشِيَةٌ مِنْ عَذَابِ اللَّهِ أَوْ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

آیا از این ایمن هستند که عذاب فراگیری از ناحیه خدا به سراغ آنها بیاید یا ساعت رستاخیز ناگهان فرا رسد در حالی که آنها متوجه نیستند ●●● ۱۰۷ / یوسف

أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ

آیا آنها از مکر الهی غافلند در حالی که از مکر (و مجازات) خدا جز زیان‌کاران ایمن نخواهند بود ●●● ۹۹ / اعراف

أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ أَوْ تَهْدِي الْعُمْىَ وَمَنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

آیا تو می‌توانی سخن خود را به گوش کران برسانی ، یا کوران و کسانی را که در ضلال مبین هستند ، هدایت کنی ●●● ۴۰ / زخرف

أَفِعْذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ

آیا برای عذاب ما عجله می‌کنند ●●● ۲۰۴؟ / شعراء، ۱۷۶ / صافات

(۲۶) باب الهمزة - الف قرآن الفبائی

أَفِيْهَذَا الْحَدِيثِ أَنْتُمْ مُدْهِنُونَ

آیا این سخن را (این قرآن را با اوصافی که گفته شد) سست و کوچک می‌شمیرید ●●● ۸۱؟ / واقعه

أَفْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَمْ بِهِ جِنَّةٌ بَلِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ فِي الْعَذَابِ وَالضَّلَالِ الْبُعِيدِ

آیا او بر خدا دروغ بسته؟ یا به نوعی جنون گرفتار است؟ (چنین نیست) بلکه آنها که به آخرت ایمان نمی‌آورند در عذاب و گمراهی دوری هستند (و نشانه گمراهی آنها همین انکار شدید آنها است ●●●) ۸ / سبأ

أَفَتَطْمَعُونَ أَنْ يُؤْمِنُوا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَسْمَعُونَ كَلَامَ اللَّهِ ثُمَّ يُحَرِّفُونَهُ مِنْ بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ وَهُمْ يَعْلَمُونَ

آیا انتظار دارید به (آیین) شما ایمان بیاورند ، با این که عده‌ای از آنها سخنان خدا را می‌شنیدند و پس از فهمیدن، آن را تحریف می‌کردند، در حالی که علم و اطلاع داشتند ●●● ۷۵ / بقره

أَفْتَمَارُونَ عَلَى مَا يَرَى

آیا با او درباره آنچه دیده مجادله می‌کنید ●●● ۱۲ / نجم

أَفَحَسِبَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ يَتَّخِذُوا عِبَادِي مِنْ دُونِي أَوْلِيَاءَ إِنَّا أَعْتَدْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ نُزُلًا

آیا کافران گمان کردند می‌توانند بندگان مرا به جای من اولیای خود انتخاب کنند. ما برای کافران جهنم را منزلگاه قرار دادیم ●●● ۱۰۲ / کهف

أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنْتُمْ عَلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ

ولی آیا گمان کرده‌اید که ما شما را بیهوده آفریده‌ایم و به سوی ما بازگشت نخواهید کرد ●●● ۱۱۵؟ / مؤمنون

أَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ

آیا آنها حکم جاهلیت را (از تو) می‌خواهند و چه کسی برای افراد باایمان بهتر از خدا حکم می‌کند ●●● ۵۰ / مائده

أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَقَالَ لَأُوتِيَنَّ مَالًا وَوَلَدًا

آیا ندیدی کسی را که آیات ما را انکار کرد و گفت: اموال و فرزندان فراوانی نصیبم خواهد شد ●●● ۷۷ / مریم

أَفَرَأَيْتَ الَّذِي تَوَلَّى

آیا آن کس را که از اسلام (انفاق) روی گردان شد ، مشاهده کردی ●●● ۳۳؟ / نجم

أَفَرَأَيْتَ إِنْ مَتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ

اگر ما سالیان دیگری آن‌ها را از این زندگی بهره‌مند سازیم ●●● ... ۲۰۵ / شعراء

أَفَرَأَيْتَ مَنْ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوِيَهُ وَأَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَى عِلْمٍ وَخَتَمَ عَلَى سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلَى بَصَرِهِ غِشَاوَةً فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ

قرآن الفبائی باب الهمزه - الف (۲۷)

آیا دیدی کسی را که معبود خود را هوای نفس خویش قرار داده؟ و خداوند او را با آگاهی (بر این که شایسته هدایت نیست) گمراه ساخته و بر گوش و قلبش مهرزده و بر چشمش پرده‌ای افکنده، با این حال چه کسی می‌تواند غیر از خدا او را هدایت کند؟ آیا متذکر نمی‌شوید ●●● ۲۳۴ / جائیه

أَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزَّىٰ

به من خبر دهید آیا بت‌های «لات» و «عزی» ●●● ... ۱۹ / نجم

أَفَرَأَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ

آیا به آبی که می‌نوشید، اندیشیده‌اید ●●● ۶۸؟ / واقعه

أَفَرَأَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي تُورُونَ

آیا درباره آتشی که می‌افروزید، فکر کرده‌اید ●●● ۷۱؟ / واقعه

أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ

آیا هیچ درباره آن چه کشت می‌کنید، اندیشیده‌اید ●●● ۶۳؟ / واقعه

أَفَرَأَيْتُمْ مَا تُمْنُونَ

آیا از نطفه‌ای که در رحم می‌ریزید، آگاهید ●●● ۵۸؟ / واقعه

أَفَسِحْرٌ هَذَا أَمْ أَنْتُمْ لَا تُبْصِرُونَ

آیا این سحر است؟ یا شما نمی‌بینید ●●● ۱۵ / طور

أَفَعَبِينَا بِالْخَلْقِ الْأَوَّلِ بَلْ هُمْ فِي لَبْسٍ مِنْ خَلْقٍ جَدِيدٍ

آیا ما از آفرینش نخستین عاجز ماندیم (که قادر بر آفرینش رستاخیز نباشیم) ولی آن‌ها (با این همه دلایل روشن) باز در

آفرینش جدید تردید دارند ●●● ۱۵ / ق

أَفَغَيْرَ اللَّهِ ابْتِغَىٰ حَكْمًا وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكُمُ الْكِتَابَ مُفَصَّلًا وَالَّذِينَ ءَاتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُنَزَّلٌ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُفْتَرِينَ

آیا (با این حال) غیر خدا را به داوری بطلبیم در حالی که او است که این کتاب آسمانی را که همه چیز در آن آمده فرستاده است و آن‌ها که کتاب آسمانی به آنان داده‌ایم می‌دانند که این کتاب به حق از طرف پروردگارت نازل شده بنابراین هرگز از

تردید کنندگان مباش ●●● ۱۱۴ / انعام

أَفَغَيْرَ دِينِ اللَّهِ يَبْتَغُونَ وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ

آیا آن‌ها غیر از آیین خدا می‌طلبند؟ (آیین او همین اسلام است) و تمام کسانی که در آسمان‌ها و زمین هستند، از روی اختیار یا از روی اجبار، در برابر (فرمان) او تسلیمند و همه به سوی او بازگردانده می‌شوند ●●● ۸۳ /

آل عمران

(۲۸) باب الهمزه - الف قرآن الفبائی

أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا

آیا درباره قرآن نمی‌اندیشند که اگر از ناحیه غیر خدا بود اختلاف فراوانی در آن می‌یافتند ●●● ۸۲ / نساء

أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ أَمْ عَلَى قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا

آیا آن‌ها در قرآن تدبیر نمی‌کنند؟ یا بر دل‌هایشان قفل نهاده شده است ●●● ۲۴ / محمد

أَفَلَا تَذَكَّرُونَ

آیا متذکر نمی‌شوید ●●● ۱۵۵؟ / صافات

أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لَهُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

آیا توبه نمی‌کنند و به سوی خدا باز نمی‌گردند و از او طلب آمرزش نمی‌نمایند و خداوند آمرزنده مهربان است

●●● ۷۴ / مائده

أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَّ يَرْجِعُ إِلَيْهِمْ قَوْلًا وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا

آیا آن‌ها نمی‌بینند که (این گوساله) پاسخ آن‌ها را نمی‌دهد و مالک هیچ‌گونه نفع و ضرری از آن‌ها نیست

●●● ۸۹؟ / طه

أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ

آیا نمی‌داند روزی که تمام آن‌چه در قبرهاست، زنده می‌شود ●●● ۹ / العاديات

أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ

آیا آن‌ها به شتر نمی‌نگرند چگونه آفریده شده ●●● ۱۷؟ / غاشيه

أَفَلَمْ يَدَّبَّرُوا الْقَوْلَ أَمْ جَاءَهُمْ مَا لَمْ يَأْتِ آبَاءَهُمُ الْأُولِينَ

آیا آن‌ها در این گفتار تدبیر نکردند؟ یا این که مطالبی برای آنان آمده که برای نیاکانشان نیامده است ●●● ۶۸؟ / مؤمنون

أَفَلَمْ يَرَوْا إِلَى مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ نَشْأَهُمْ الْأَرْضِ أَوْ نُسِيطُ عَلَيْهِمْ كَسِيفًا مِنَ السَّمَاءِ إِنَّ فِي ذَلِكَ

لَآيَةً لِّكُلِّ عَبْدٍ مُنِيبٍ

آیا به آن‌چه پیش‌رو و پشت سر آنان از آسمان و زمین قرار دارد نگاه نکردند (تا به قدرت خدا بر همه چیز واقف شوند) اگر ما

بخواهیم آن‌ها را (با یک زمین لرزه) در زمین فرو می‌بریم، یا قطعات سنگ‌هایی از آسمان را بر آن‌ها فرو می‌ریزیم، در این نشانه

روشنی (بر قدرت خداست) برای هر بنده توبه کار ●●● ۹ / سبأ

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ دَمَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلِلْكَافِرِينَ أَمْثَالُهَا

آیا در زمین سیر نکردند تا ببینند عاقبت کسانی که قبل از آن‌ها بودند، چه شد؟ خداوند آن‌ها را هلاک کرد و برای

کافران، امثال این مجازات‌ها خواهد بود ●●● ۱۰ / محمد

قرآن الفبائی باب الهمزة - الف (۲۹)

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُونَ لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا أَوْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا فَإِنَّهَا لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ وَ لَكِنْ تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ

آیا آن‌ها در زمین سیر نکردند تا دل‌هایی داشته باشند که با آن حقیقت را درک کنند، یا گوش‌های شنوایی که ندای حق

را بشنوند، چرا که چشم‌های ظاهر نابینا نمی‌شود، بلکه دل‌هایی که در سینه‌ها جای دارد، بینایی را ازدست می‌دهد ●●● ۴۶ /

حج

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْهُمْ وَأَشَدَّ قُوَّةً وَآثَارًا فِي

الْأَرْضِ فَمَا أَعْنَى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

آیا آن‌ها روی زمین سیر نکردند تا ببینند عاقبت کسانی که پیش از آن‌ها بودند، چه شد؟ همان‌ها که نفراتشان از این‌ها بیشتر و قوت و آثارشان در زمین فزون‌تر بود، هرگز آن‌چه را به دست می‌آوردند، نتوانست آن‌ها را (در برابر عذاب الهی) بی‌نیاز سازد ●●● ۸۲ / مؤمن

أَفَلَمْ يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا وَزَيَّنَّاهَا وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوجٍ
آیا آن‌ها به آسمانی که بالای سرشان است نگاه نکردند که چگونه ما آن‌را بنا کرده‌ایم؟ و چگونه به وسیله ستارگان زینت بخشیده‌ایم؟ و هیچ شکاف و ناموزونی در آن نیست ●●● ۶ / ق
أَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ فِي مَسَاكِينِهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِأُولِي النُّهَى
آیا برای هدایت آن‌ها کافی نیست که بسیاری از پیشینیان را (که طغیان و فساد کردند) هلاک کردیم و این‌ها در مساکن (ویران شده) آنان رفت و آمد دارند، در این‌ها دلایل روشنی است برای صاحبان عقل ●●● ۱۲۸ / طه
أَفَمَا نَحْنُ بِمَبْتَلِينَ

(ای دوستان!) آیا ما هرگز نمی‌میریم (و در بهشت جاودانه خواهیم بود) ●●● (۵۸۴ / صافات)
أَفَمَنْ اتَّبَعَ رِضْوَانَ اللَّهِ كَمَنْ بَاءَ بِسَخَطٍ مِنَ اللَّهِ وَمَأْوَاهُ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ
آیا کسی که از رضای خدا پیروی کرده، همانند کسی است که به خشم و غضب خدا بازگشته؟ و جایگاه او جهنم و پایان کار او بسیار بد است ●●● ۱۶۲ / آل عمران

أَفَمَنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلَى تَقْوَى مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرٍ أَمْ مَنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلَى شَفَا جُرُفٍ هَارٍ فَانْهَارَ بِهِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ
آیا کسی که شالوده آن را بر پرهیز از خدا و خشنودی او بنا کرده بهتر است، یا کسی که اساس آن را بر کنار پرتگاه سستی بنا نموده که ناگهان در آتش دوزخ فرو می‌ریزد و خداوند گروه ستمگر را هدایت نمی‌کند ●●● ۱۰۹ / توبه

(۳۰) باب الهمزة - الف قرآن الفبائی

أَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ أَفَأَنْتَ تُنقِذُ مَنْ فِي النَّارِ
آیا تو می‌توانی کسی را که فرمان عذاب درباره او قطعی شده، رهایی بخشی؟ آیا تو می‌توانی کسی را که در درون آتش است، برگیری و بیرون آوری ●●● ۱۹۴ / زمر

أَفَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ فَرَآهُ حَسَنًا فَإِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ فَلَا تَذْهَبْ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسْرَاتٍ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ
آیا کسی که عمل بدش برای او تزئین شده و آن را خوب و زیبا می‌بیند (همانند کسی است که واقع را آن چنان که هست می‌یابد) خداوند هر کس را بخواهد گمراه می‌سازد و هر کس را بخواهد هدایت می‌کند، بنابراین جان خود را به خاطر شدت تأسف بر آن‌ها از دست مده که خداوند به آن چه انجام می‌دهند، عالم است ●●● ۸ / فاطر

أَفَمَنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ فَهُوَ عَلَى نُورٍ مِنْ رَبِّهِ فَوَيْلٌ لِلْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ
آیا کسی که خدا سینه‌اش را برای اسلام گشاده کرده و بر فراز مرکبی از نور الهی قرار گرفته (همچون کوردلانی است که نور هدایت به قلبشان راه نیافته) وای بر آن‌ها که قلب‌هایی سخت در برابر ذکر خدا دارند، آن‌ها در گمراهی آشکارند ●●● ۲۲ / زمر

أَفَمَنْ كَانَ عَلَى بَيْنَتِهِ مِنْ رَبِّهِ وَيَتْلُوهُ شَاهِدًا مِنْهُ وَمِنْ قَبْلِهِ كَتَبَ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحِمَهُ أُولَئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ مِنَ الْأَحْزَابِ فَالنَّارُ مَوْعِدُهُ فَلَا تَكُ فِي مَوِيَّةٍ مِنْهُ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ

آیا آن کس که دلیل آشکاری از پروردگار خویش دارد و به دنبال آن شاهدهی از سوی او می‌باشد و پیش از آن کتاب موسی که پیشوا و رحمت بود (گواهی بر آن می‌دهد همچون کسی است که چنین نباشد) آن (حق طلبان و حقیقت جوینان) به او (که دارای این ویژگی‌هاست) ایمان می‌آورند و هر کس از گروه‌های مختلف به او کافر شود آتش وعده‌گاه او است، بنابراین تردیدی در آن نداشته باش که آن حق است از پروردگارت ولی اکثر مردم ایمان نمی‌آورند ●●● ۱۷. / هود

أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ يَتِيئَةٍ مِّن رَّبِّهِ كَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ

آیا کسی که دلیل روشنی از سوی پروردگارش دارد، همانند کسی است که زشتی اعمالش در نظرش تزیین شده و از هوای نفس پیروی می‌کند ●●● ۱۴۹. / محمد

أَفَمَنْ كَانَ مُؤْمِنًا كَمَنْ كَانَ فَاسِقًا لَّا يَسْتَوُونَ

آیا کسی که باایمان باشد هم‌چون کسی است که فاسق است؟ نه، هرگز این دو برابر نیستند ●●● ۱۸. / سجده

أَفَمَنْ وَعَدْنَاهُ وَعْدًا حَسَنًا فَهُوَ لَاقِيهِ كَمَنْ مَتَّعْنَاهُ مَتَاعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ هُوَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنَ الْمُخْضَرِينَ

قرآن الفبائی باب الهمزه - الف (۳۱)

الْقِيَامَةِ مِنَ الْمُخْضَرِينَ

آیا کسی که به او وعده نیک داده‌ایم و به آن خواهد رسید، همانند کسی است که متاع زندگی دنیا به او داده‌ایم، سپس روز قیامت (برای حساب و جزا) احضار می‌شود ●●● ۶۱. / قصص

أَفَمِنْ هَذَا الْحَدِيثِ تَعْجَبُونَ

آیا از این سخن تعجب می‌کنید ●●● ۵۹. / نجم

أَفَمَنْ هُوَ قَائِمٌ عَلَىٰ كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ قُلُوبَ سَمُومٍ أَمْ تُبْتُغُونَهُ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي الْأَرْضِ أَمْ بَظَهْرٍ مِنَ الْقَوْلِ بَلْ زُيِّنَ لِلذِّينِ كَفْرُوهَا مَكْرُهُمْ وَصَدُّوا عَنِ السَّبِيلِ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ

آیا کسی که بالای سر همه ایستاده (و حافظ و نگهبان و مراقب همه است) و اعمال همه را می‌بیند (همچون کسی است که هیچ‌یک از این صفات را ندارد) آنان برای خدا شریکانی قرار دادند، بگو: آنها را نام ببرید، آیا به او چیزی را خبر می‌دهید که از وجود آن در روی زمین بی‌خبر است؟ یا سخنان ظاهری (و تو خالی) می‌گویید، (نه، شریکی برای خدا وجود ندارد) بلکه در نظر کافران دروغ‌هایشان زینت داده شده (و بر اثر ناپاکی درون، چنین می‌پندارند که واقعیتی دارد) و آنها از راه (خدا) بازداشته شده‌اند و هر کس را خدا گمراه کند راهنمایی نخواهد داشت ●●● ۳۳. / رعد

أَفَمَنْ يَتَّقِي بِوَجْهِهِ سُوءَ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَقِيلَ لِلظَّالِمِينَ ذُوقُوا مَا كُنتُمْ تَكْسِبُونَ

آیا کسی که با صورت خود عذاب دردناک (الهی) را دور می‌سازد (همانند کسی است که هرگز آتش دوزخ به او نمی‌رسد؟) و به ظالمان گفته می‌شود: بچشید آنچه را به دست می‌آوردید ●●● ۲۴. / زمر

أَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ

آیا کسی که می‌آفریند همچون کسی است که نمی‌آفریند؟ آیا متذکر نمی‌شوید ●●● ۱۷. / نحل

أَفَمَنْ يَعْلَمُ أَنَّمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ الْحَقُّ كَمَنْ هُوَ أَعْمَىٰ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ

آیا کسی که می‌داند آنچه از طرف پروردگارت بر تو نازل شده حق است همانند کسی است که نابیناست؟ تنها صاحبان‌اندیشه متذکر می‌شوند ●●● ۱۹. / رعد

أَفَمَنْ يَمْشِي مُكِبًا عَلَىٰ وَجْهِهِ أَهْدَىٰ أَمَّنْ يَمْشِي سَوِيًّا عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

آیا کسی که به رو افتاده حرکت می‌کند، به هدایت نزدیک‌تر است یا کسی که راست قامت در صراط‌مستقیم

گام برمی دارد ●●● ۲۲؟ / ملک

أَفَمِنْ هَذَا الْحَدِيثِ تَعْجَبُونَ

آیا از این سخن تعجب می کنید ●●● ۵۹. / نجم

(۳۲) باب الهمزه - الف قرآن الفبائی

أَفَنَجْعَلُ الْمُسْلِمِينَ كَالْمُجْرِمِينَ

آیا مؤمنان را همچون مجرمان قرار دهیم ●●● ۳۵؟ / قلم

أَفَنَضْرِبُ عَنْكُمُ الذِّكْرَ صَفْحًا أَنْ كُنْتُمْ قَوْمًا مُسْرِفِينَ

آیا این ذکر (قرآن) را از شما بازگیریم، به خاطر این که قومی اسرافکارید ●●● ۵؟ / زخرف

أَفْ لَكُمْ وَلِمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

اف بر شما و بر آنچه غیر از خدا پرستش می کنید، آیا اندیشه نمی کنید (و عقل ندارید ●●●) ۶۷؟ /

انبیاء

أَفَى قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ أَمْ اذْتَابُوا أَمْ يَخَافُونَ أَنْ يَحِيفَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُولُهُ بَلْ أُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ

آیا در دل‌های آن‌ها بیماری است؟ یا شک و تردید دارند؟ یا می ترسند خدا و رسولش بر آن‌ها ستم کند؟ اما خود این‌ها

ستمگرند ●●● ۵۰. / نور

اِقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَأَنْشَقَّ الْقَمَرُ

قیامت نزدیک شد و ماه از هم شکافت ●●● ۱۰. / قمر

اِقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مُعْرِضُونَ

حساب مردم به آن‌ها نزدیک شده اما آن‌ها در غفلتند و روی گردانند ●●● ۱۰. / انبیاء

أَقْتُلُوا يُوسُفَ أَوْ اطْرَحُوهُ أَرْضًا يَخْلُ لَكُمْ وَجْهَ آيِكُمْ وَتَكُونُوا مِنْ بَعْدِهِمْ قَوْمًا صَالِحِينَ

یوسف را بکشید یا او را به سرزمین دور دستی بیفکنید تا توجه پدر فقط با شما باشد و بعد از آن (از گناه خود توبه می کنید و) افراد

صالحی خواهید بود ●●● ۹. / یوسف

اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ

بخوان به نام پروردگارت که جهان را آفرید ●●● ۱۰. / علق

اقْرَأْ كِتَابَكَ كَفَى بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا

(این همان نامه اعمال او است، به او می گوئیم) کتابت را بخوان کافی است که امروز خود حسابگر خود

باشی ●●● ۱۴. / اسراء

اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ

بخوان که پروردگارت از همه بزرگوارتر است ●●● ۳. / علق

اقِمِ الصَّلَاةَ لِذُلُوكِ الشَّمْسِ إِلَى غَسَقِ اللَّيْلِ وَقُرْآنِ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا

نماز را از زوال خورشید تا نهایت تاریکی شب (نیمه شب) برپا دار و هم چنین قرآن فجر (نماز صبح) را، چراکه قرآن فجر مورد

مشاهده (فرشتگان شب و روز) است ●●● ۷۸. / اسراء

قرآن الفبائی باب الهمزه - الف (۳۳)

أَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا أَنْ أَوْحَيْنَا إِلَى رَجُلٍ مِنْهُمْ أَنْ أَنْذِرِ النَّاسَ وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا أَنَّ لَهُمْ قَدَمَ صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ قَالَ الْكَافِرُونَ إِنَّ هَذَا

لَسَاحِرٌ مُّبِينٌ

آیا این برای مردم موجب شگفتی است که به یکی از آن‌ها وحی فرستادیم که مردم را انداز کن و به کسانی که ایمان آورده‌اند، بشارت ده که برای آن‌ها پادشاه‌های مسلم نزد پروردگارشان (و سابقه نیک) است (اما) کافران گفتند: این ساحر آشکاری

است ●●● ۲۰ / یونس

أَكْفَارُكُمْ خَيْرٌ مِنْ أَوْلِيئِكُمْ أَمْ لَكُمْ بَرَاءَةٌ فِي الزُّبُرِ

آیا کفار شما بهتر از این‌ها هستند؟ یا برای شما امان نامه‌ای در کتب آسمانی نازل شده است ●●●؟ ۴۳ / قمر

أَلَا تَتَّبِعَنِ أَفَعَصَيْتَ أَمْرِي

از من پیروی نکردی؟ آیا فرمان مرا عصیان نمودی ●●● ۹۳ / طه

أَلَا تَنْزِرُ وَازِرَةً وَزُرَّ أُخْرَى

که هیچ کس بار گناه دیگری را بر دوش نمی‌گیرد ●●● ۳۸ / نجم

أَلَا تَطَّغُوا فِي الْمِيزَانِ

تا در میزان طغیان نکنید (و از مسیر عدالت منحرف نشوید ●●●) ۸ / الرحمن

أَلَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ

(دعوت من این است) که جز الله را نپرستید، من از سوی او برای شما بیم‌دهنده و بشارت‌دهنده‌ام ●●● ۲۰ / هود

أَلَا تَعْلَمُوا عَلَيَّ وَأَتُونِي مُسْلِمِينَ

توصیه من این است برتری جویی نسبت به من نکنید و به سوی من آید در حالی که تسلیم حق هستید

●●● ۳۱ / نمل

أَلَّا يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبَاءَ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ

چرا برای خداوندی سجده نمی‌کنند که آنچه در آسمان‌ها و زمین پنهان است خارج می‌کند؟ و آنچه را مخفی می‌کنید و

آشکار نمی‌سازید، می‌دانند ●●●؟ ۲۵ / نمل

أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

آگاه باشید اولیاء (دوستان) خدا نه ترسی دارند و نه غمگین می‌شوند ●●● ۶۲ / یونس

أَلَا- إِنَّ لِلَّهِ مِنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَمِنْ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَتَّبِعُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ شُرَكَاءَ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا

يَخْرُصُونَ

آگاه باشید تمام کسانی که در آسمان‌ها و زمین هستند، از آن خدا می‌باشند و آن‌ها که غیر خدا را شریک او می‌خوانند،

از منطق و دلیلی پیروی نمی‌کنند، آن‌ها فقط از پندار بی‌اساس پیروی می‌کنند و آن‌ها فقط دروغ می‌گویند ●●● ۶۶

/ یونس

(۳۴) باب الهمزة - الف قرآن الفبائی

أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا أَنْ وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

آگاه باشید آنچه در آسمان‌ها و زمین است، از آن خدا است، آگاه باشید وعده خدا حق است ولی اکثر آن‌ها نمی‌دانند

●●● ۵۵ / یونس

أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ قَدْ يَعْلَمُ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ وَيَوْمَ يُزْجَعُونَ إِلَيْهِ فَيُجَبُّهُمْ بِمَا عَمَلُوا وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

آگاه باشید که آنچه در آسمان‌ها و زمین است، برای خدا است، او می‌داند آنچه را که شما بر آن هستید و روزی که به

سوی او بازمی‌گردند، آن‌ها را از اعمالی که انجام دادند، آگاه می‌سازد و خدا به هر چیزی آگاه است ●●● ۶۴ / نور
 أَلَا إِنَّهُمْ فِي مِرْيَةٍ مِنْ لِقَاءِ رَبِّهِمْ أَلَا إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُحِيطٌ

آگاه باشید که آن‌ها از لقای پروردگارشان در شک و تردیدند؛ و آگاه باشید که خداوند به همه چیز احاطه دارد
 ●●● ۵۴ / فصلت

أَلَا إِنَّهُمْ مِنْ أَفْكَهٍمْ لَيَقُولُونَ
 بدانید آن‌ها با این تهمت بزرگشان می‌گویند ●●● ۱۵۱ / صافات
 أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَكِنْ لَا يَشْعُرُونَ
 آگاه باشید این‌ها همان مفسدانند ولی نمی‌فهمند ●●● ۱۲ / بقره

أَلَا إِنَّهُمْ يَثْنُونَ صُدُورَهُمْ لِيَسْتَخْفُوا مِنْهُ أَلَا حِينَ يَسْتَغْشُونَ ثِيَابَهُمْ يَعْلَمُ مَا يُسْرُونَ وَ مَا يُعْلِنُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ
 آگاه باشید هنگامی که آن‌ها (سرها را به هم نزدیک ساخته و) سینه‌هایشان را در کنار هم قرار می‌دهند تا خود (و سخنان خویش) را از او (پیامبر) پنهان دارند، آگاه باشید آنگاه که آن‌ها لباس‌هایشان را به خود می‌پیچند و خویش را در آن پنهان می‌دارند (خداوند) از درون و برون آن‌ها با خبر است، چرا که او از اسرار درون سینه‌ها آگاه است ●●● ۵ / هود
 أَلَا تَقْتُلُونَ قَوْمًا نَكَثُوا آيْمَنَهُمْ وَ هُمْ بَدَءُوكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ أَتَخْشَوْنَهُمْ فَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَوْهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ
 آیا با گروهی که پیمان‌های خود را شکستند و تصمیم به اخراج پیامبر گرفتند پیکار نمی‌کنید؟ در حالی که آن‌ها نخستین بار (پیکار با شما را) آغاز کردند آیا از آن‌ها می‌ترسید؟ با این که خداوند سزاوارتر است که از او بترسید اگر مؤمن هستید ●●●
 ۱۳ / توبه

الْأَخِلَاءُ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا الْمُتَّقِينَ
 دوستان در آن روز دشمن یکدیگرند، مگر پرهیزگاران ●●● ۶۷ / زحرف

قرآن الفبائی باب الهمزة - الف (۳۵)

الْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَ نِفَاقًا وَ أَجْدَرُ أَلَّا يَعْلَمُوا حُدُودَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ وَ اللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ
 عرب‌های بادیه‌نشین (به دلیل دوری از تعلیم و تربیت و نشنیدن آیات الهی و سخنان پیامبر صلی‌الله‌علیه‌وآله) کفر و نفاقشان شدیدتر است و به جهل از حدود (و مرزهای) آن‌چه خدا بر پیامبرش نازل کرده، سزاوارترند و خداوند دانا و حکیم است ●●● ۹۷ / توبه

أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ وَ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى إِنْ اللَّهُ يُحْكَمْ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ إِنْ اللَّهُ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ

آگاه باشید دین خالص از آن خدا است و آن‌ها که غیر از خدا را اولیای خود قرار دادند و دلیلشان این بود که این‌ها را نمی‌پرستیم مگر به خاطر این که ما را به خداوند نزدیک کنند، خداوند روز قیامت میان آن‌ها در آن‌چه اختلاف داشتند، داوری می‌کند، خداوند آن کس را که دروغگو و کفران‌کننده است، هرگز هدایت نمی‌کند ●●● ۳ / زمر
 أَلَا إِنَّ خَفَّ اللَّهُ عَنْكُمْ وَ عَلِمَ أَنَّ فِيكُمْ ضَعْفًا فَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مَائَةٌ صَابِرَةٌ يُعْلَبُوا مَاتَيْنِ وَ إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ يُعْلَبُوا آآ الْفَيْنِ بِإِذْنِ اللَّهِ وَ اللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ

هم اکنون خداوند به شما تخفیف داد و دانست که در شما ضعفی وجود دارد بنابراین هرگاه یک صد نفر باستقامت از شما باشند بر دوست نفر پیروز می‌شوند و اگر یک‌هزار نفر باشند بر دو هزار نفر به فرمان خدا غلبه خواهند کرد و خدا با صابران است
 ●●● ۶۶ / انفال

الْآنَ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنْتَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ

(اما به او خطاب شد :) الْآنَ ؟ در حالی که قبلاً عصیان کردی و از مفسدان بودی ●●● ۹۱؟ / یونس

أَلَا يَظُنُّ أُولَآئِكَ أَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ

آیا آن‌ها باور ندارند که برانگیخته می‌شوند ●●● ۴؟ / مطففین

أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ

آیا آن کسی که موجودات را آفریده از حال آن‌ها آگاه نیست ؟ در حالی که او از اسرار دقیق باخبر و نسبت به همه

چیز عالم است ●●● ۱۴. / ملک

إِلَّا إِبْلِيسَ أَبِي أَنْ يَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ

جز ابلیس که ابا کرد از این که باسجده کنندگان باشد ●●● ۳۱. / حجر

إِلَّا إِبْلِيسَ اسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ

جز ابلیس که تکبر ورزید و از کافران بود ●●● ۷۴. / ص

(۳۶) باب الهمزة - الف قرآن الفبائی

إِلَّا أَصْحَابَ الْيَمِينِ

مگر « اصحاب الیمین » (که نامه اعمالشان را به نشانه ایمان و تقوا به دست راستشان می‌دهند ●●●) . ۳۹. /

مدثر

إِلَّا آلَ لُوطٍ إِنَّا لَمُنَجُّهُمْ أَجْمَعِينَ

مگر خاندان لوط که همگی آن‌ها را نجات خواهیم داد ●●● ... ۵۹. / حجر

إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَاذْكُرْ رَبَّكَ إِذَا نَسِيتَ وَقُلْ عَسَى أَنْ يَهْدِيَنَّ رَبِّي لِأَقْرَبَ مِنْ هَذَا رَشَدًا

مگر این که خدا بخواهد و هرگاه فراموش کردی (جبران نما) و پروردگارت را به خاطر بیاور و بگو امیدوارم که پروردگارم مرا به

راهی روشن تر از این هدایت کند ●●● ۲۴. / کهف

إِلَّا بِلَاغٍ مِنَ اللَّهِ وَرِسَالَاتِهِ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا أَبَدًا

تنها وظیفه من ابلاغ از سوی خدا و رساندن رسالات او است و هرکس نافرمانی خدا و رسولش کند ، آتش دوزخ از آن اوست ،

جاودانه در آن می‌ماند ●●● ۲۳. / جن

إِلَّا تَذَكُّرًا لِمَنْ يَخْشَى

فقط آن را برای یادآوری کسانی که (از خدا) می‌ترسند نازل ساختیم ●●● ۳. / طه

إِلَّا- تَنْصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِيَ اثْنَيْنِ إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا- تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا فَأَنْزَلَ اللَّهُ

سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ وَأَيَّدَهُ بِجُنُودٍ لَمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلَى وَكَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

اگر او را یاری نکنید خداوند (او را یاری خواهد کرد همان گونه که در مشکل ترین ساعات او راتنها نگذارد) آن هنگام که

کافران او را (از مکه) بیرون کردند در حالی که دومین نفر بود (و یک نفر همراه او بیش نبود) در آن هنگام که آن دو در غار

بودند و او به همسفر خود می‌گفت غم مخور خدا با ماست ، در این موقع خداوند سکینه (و آرامش) خود را بر او فرستاد و با

لشکرهایی که مشاهده نمی‌کردید او را تقویت نمود و گفتار (و هدف) کافران را پایین قرار داد (و آن‌ها را با شکست

مواجه ساخت) و سخن خدا (و آیین او) بالا (و پیروز) است و خداوند عزیز و حکیم است ●●● ۴۰. / توبه

إِلَّا تَنْفَرُوا يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَيَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ شَيْئًا وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

اگر (به سوی میدان جهاد) حرکت نکنید شما را مجازات دردناکی می‌کند و گروه دیگری غیر از شما را به جای شما قرار می‌دهد و هیچ زیانی به او نمی‌رسانید و خداوند بر هر چیزی توانا است ●●● ۳۹ / توبه

إِلَّا حَمِيمًا وَعَسَاقًا

جز آبی سوزان و مایعی از چرک و خون ●●● ۲۵ / نبأ

قرآن الفبائی باب الهمزه - الف (۳۷)

إِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ

مگر باز هم رحمت ما شامل حال آنها شود و تا زمان معینی از این زندگی بهره گیرند ●●● ۴۴ / یس

إِلَّا رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ إِنَّ فَضْلَهُ كَانَ عَلَيْكَ كَبِيرًا

مگر رحمت پروردگارت (شامل حالت گردد) که فضل پروردگارت بر تو بزرگ بوده است ●●● ۸۷ / اسراء

إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَكَانَ ذَلِكُمْ عَلَىٰ اللَّهِ يَسِيرًا

مگر به سوی راه دوزخ که جاودانه در آن خواهند ماند و این کار برای خدا آسان است ●●● ۱۶۹ / نساء

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ

جز بندگان مخلص پروردگار (که از همه این مجازات‌ها برکنارند ●●●). ۴۰، ۷۴، ۱۲۸، ۱۶۰ / صافات

إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ

مگر بندگان مخلصت ●●● ۴۰ / حجر، ۸۳ / ص

إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ

مگر پیرزنی که در میان آن قوم باقی ماند (و به سرنوشت آنها گرفتار شد ●●●). ۱۳۵ / صافات، ۱۷۱ / شعراء

إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ

تنها آمیزش جنسی با همسران و کنیزانشان دارند که در بهره‌گیری از آنها ملامت نمی‌شوند ●●● ۶ / مؤمنون، ۳۰ / معارج

إِلَّا قِيْلًا سَلَامًا سَلَامًا

تنها چیزی که می‌شنوند، «سلام» است «سلام» ●●● ۲۶ / واقعه

إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفَىٰ

مگر آنچه را خدا بخواهد، که او آشکار و پنهان را می‌داند ●●● ۷ / اعلیٰ

إِلَّا مَنْ أَتَىٰ اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ

مگر کسی که با قلب سلیم به پیشگاه خدا آید ●●● ۸۹ / شعراء

إِلَّا مَنْ أَرْزَقْنِي مِنْ رَسُولٍ فَأَنَّهُ يَسْأَلُكَ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا

مگر رسولانی که آنها را برگزیده‌است و مراقبینی از پیش رو و پشت سر برای آنها قرار می‌دهد ●●● ۲۷ / جن

إِلَّا مَنْ اسْتَرْقَ السَّمْعَ فَأَتْبَعَهُ شِهَابٌ مُّبِينٌ

مگر آنها که استراق سمع کنند که «شهاب مبین» آنان را تعقیب می‌کند (و می‌راند ●●●). ۱۸ / حجر

إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا وَلِئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ شَيْئًا

مگر آنها که توبه کنند، ایمان آورند و عمل صالح انجام دهند، چنین کسانی داخل بهشت می‌شوند و کمترین

ستمی به آنها نخواهد شد ●●● ۶۰ / مریم

(۳۸) باب الهمزه - الف قرآن الفبائی

إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا

مگر کسی که توبه کند و ایمان آورد و عمل صالح انجام دهد که خداوند گناهان این گروه را به حسنات تبدیل می‌کند و خداوند آمرزنده و مهربان است ●●● ۷۰ / فرقان

إِلَّا مَنْ تَوَلَّى وَكَفَرَ

مگر کسی که پشت کند و کافر شود ●●● ۲۳ / غاشیه

إِلَّا مَنْ خَطِفَ الْخَطْفَةَ فَأَتْبَعَهُ شِهَابٌ ثَاقِبٌ

مگر آن‌ها که در لحظه‌ای کوتاه برای استراق سمع به آسمان نزدیک شوند که «شهاب ثاقب» آن‌ها را تعقیب می‌کند ●●● ۱۰ / صافات

إِلَّا مَنْ رَحِمَ اللَّهُ إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

مگر کسی که خدا او را مورد رحمت قرار داده و او عزیز و رحیم است ●●● ۴۲ / دخان

إِلَّا مَنْ رَحِمَ رَبُّكَ وَلِذَلِكَ خَلَقَهُمْ وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ لِأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ

مگر آن‌چه پروردگارت رحم کند و برای همین (پذیرش رحمت و در سایه آن تکامل) آن‌ها را آفرید و فرمان پروردگارت قطعی است که جهنم را از (سرکشان و طاغیان) جن و انس پر خواهم کرد ●●● ۱۱۹ / هود

إِلَّا مَنْ ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلَ حُسْنًا بَعْدَ سُوءٍ فَإِنِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ

مگر کسی که ستم کند، سپس بدی را به نیکی تبدیل نماید که (توبه او را می‌پذیرم و) من غفور و رحیم ●●● ۱۱ / نمل

إِلَّا مَنْ هُوَ صَالٍ الْجَحِيمِ

مگر آن‌ها که می‌خواهند در آتش دوزخ بسوزند ●●● ۱۶۳ / صافات

إِلَّا مَوْتَنَا الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ

و جز همان مرگ اول، مرگی به سراغ ما نخواهد آمد و ما هرگز مجازات نخواهیم شد (چه نعمتی ای خدای من ●●●!) ۵۹ / صافات

إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَىٰ

بلکه تنها هدفش جلب رضای پروردگار بزرگ اوست ●●● ۲۰ / لیل

إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيُّهُدِي

مگر آن خدایی که مرا آفریده که او هدایت‌م خواهد کرد ●●● ۲۷ / زخرف

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ

مگر کسانی که ایمان آورده و اعمال صالح انجام داده‌اند و یکدیگر را به حق سفارش کرده و یکدیگر را به شکیبایی و استقامت توصیه نموده‌اند ●●● ۳ / عصر

قرآن الفبائی باب الهمزة - الف (۳۹)

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَذَكَرُوا اللَّهَ كَثِيرًا وَانْتَصَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا وَ سَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ

مگر کسانی که ایمان آورده‌اند و عمل صالح انجام می‌دهند و یاد خدا بسیار می‌کنند و به هنگامی که مورد ستم واقع می‌شوند به دفاع از خویشتن (مؤمنان) برمی‌خیزند (و از ذوق شعری خود کمک می‌گیرند) و به زودی آن‌ها که ستم کردند می‌دانند که

باز گشتشان به کجاست ●●● ۲۲۷ / شعراء

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ

مگر کسانی که ایمان آورده‌اند و اعمال صالح انجام داده‌اند که برای آنها پاداشی است قطع ناشدنی ●●● ۶۰ / تین

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ

مگر آن‌ها که ایمان آورده‌اند و اعمال صالح انجام داده‌اند که برای آن‌ها پاداشی است قطع نشدنی ●●● ۲۵ /

انشقاق

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَاعْتَصَمُوا بِاللَّهِ وَأَخْلَصُوا دِينَهُمْ لِلَّهِ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ وَسَوْفَ يُؤْتِي اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا

مگر آن‌ها که توبه کنند و جبران و اصلاح نمایند و به (دامن لطف) خدا چنگ زنند و دین خود را برای خدا خالص کنند، آن‌ها با

مؤمنان خواهند بود و خداوند به افراد باایمان پاداش عظیمی خواهد داد ●●● ۱۴۶ / نساء

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

مگر کسانی که پس از آن، توبه کنند و اصلاح نمایند (و در مقام جبران گناهان گذشته برآیند که توبه آن‌ها پذیرفته خواهد شد

(زیرا خداوند، آمرزنده و بخشنده است ●●● ۸۹ / آل عمران، ۵ / نور

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنُّوا فَأُولَٰئِكَ أَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

مگر آن‌ها که توبه و بازگشت کردند و (اعمال بد خود را با اعمال نیک) اصلاح نمودند و آنچه را کتمان کرده بودند، آشکار

ساختند که من توبه آن‌ها را می‌پذیرم که من توباب و رحیم هستم ●●● ۱۶۰ / بقره

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَقْدِرُوا عَلَيْهِمْ فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

مگر آن‌ها که قبل از دست یافتن شما بر آنان توبه کنند، بدانید (خدا توبه آن‌ها را می‌پذیرد) خداوند آمرزنده و

مهربان است ●●● ۳۴ / مائده

إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ

مگر آن‌ها که (در سایه ایمان راستین) صبر و استقامت ورزیدند و عمل صالح انجام دادند، که برای آن‌ها آمرزش و اجر بزرگی

است ●●● ۱۱ / هود

(۴۰) باب الهمزة - الف قرآن الفبائی

إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ثُمَّ لَمْ يَنْقُصُواكُمْ شَيْئًا وَ لَمْ يُظْهِرُوا عَلَيْكُمْ آخِذًا فَاتِمُوا إِلَيْهِمْ عَهْدَهُمْ إِلَىٰ مُدَّتِهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ

مگر کسانی از مشرکان که با آن‌ها عهد بستید و چیزی از آن فروگذار نکردند و احدی را بر ضد شما تقویت نمودند، پیمان آن‌ها

را تا پایان مدتشان محترم بشمرید، زیرا خداوند پرهیزکاران را دوست دارد ●●● ۴۰ / توبه

إِلَّا الَّذِينَ يَصِلُونَ إِلَىٰ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ أَوْ جَاؤُكُمْ حَضِرَتْ صُدُورُهُمْ أَنْ يَقَاتِلُوكُمْ أَوْ يِقَاتِلُوا قَوْمَهُمْ وَ لَوْ شَاءَ اللَّهُ لَسَلَّطَهُمْ عَلَيْكُمْ

فَلَقَاتِلُوكُمْ فَإِنْ اعْتَزَلُوكُمْ فَلَمْ يِقَاتِلُوكُمْ وَالْقَوَا إِلَيْكُمْ السَّلَامُ فَمَا جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا

مگر آن‌ها که با کسانی که با شما هم‌پیمانند، پیمان بسته، یا آن‌ها که به سوی شما می‌آیند و از پیکار با شما یا پیکار با قوم خود ناتوان

شده‌اند (نه سر جنگ با شما دارند و نه توانایی مبارزه با قوم خود) و اگر خداوند بخواهد آن‌ها را بر شما مسلط می‌کند تا با شما

پیکار کنند، بنابراین اگر از شما کناره‌گیری کردند و با شما پیکار نمودند (بلکه) پیشنهاد صلح کردند خداوند به شما اجازه

نمی‌دهد که متعرض آن‌ها شوید ●●● ۹۰ / نساء

إِلَّا امْرَأَتَهُ قَدَرْنَا إِنَّهَا لَمِنَ الْغَابِرِينَ

به جز همسرش که مقدر داشتیم از بازماندگان (در شهر و هلاک شوندگان) باشد ●●● ۶۰ / حجر

إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانَ لِيُسْتَضْعَفُوا حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا

مگر آن دسته از مردان و زنان و کودکانی که به راستی تحت فشار قرار گرفته‌اند، نه چاره‌ای دارند و نه راهی (برای نجات از آن محیط آلوده) می‌یابند ●●● ۹۸. / نساء

إِلَّا الْمُصَلِّينَ

مگر نمازگزاران ●●● ۲۲. / معارج

الَّتِي تَبْتَغُونَ الْعَابِدُونَ الْحَامِدُونَ السَّائِحُونَ الرَّاكِعُونَ السَّاجِدُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّاهُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَالْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ

(مؤمنان کسانی هستند که) توبه کنندگانند و عبادتکاران و سپاس‌گویان و سیاحت‌کنندگان و رکوع‌کنندگان و سجده‌آوران و آمران به معروف و نهی‌کنندگان از منکر و حافظان حدود (و مرزهای) الهی و بشارت‌دهنده (به این چنین) مؤمنان ●●● ۱۱۲. / توبه

الَّتِي تَطَّلِعُ عَلَى الْفِتْنَةِ

آتشی که از دلها سر می‌زند ●●● ۷. / همزه

الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا فِي الْبِلَادِ

همان شهری که نظیرش در بلاد آفریده نشده بود ●●● ۸. / فجر

قرآن الفبائی باب الهمزه - الف (۴۱)

الْجَوَارِ الْكُنَّسِ

حرکت می‌کنند و از دیده‌ها پنهان می‌شوند ●●● ۱۶. / تکویر

الْحَاقَّةُ

آن روزی که مسلماً واقع می‌شود ●●● ۱. / حاقه

الْحَيْجُ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَاتٌ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَيْجَ فَلَا رَفْتَ وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَيْجِ وَمَا تَفَعَّلُوا مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمُهُ اللَّهُ وَتَزَوَّدُوا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَىٰ وَاتَّقُونِ يَا أُولِيَ الْأَلْبَابِ

حج در ماه‌های معینی است و کسانی که (با بستن احرام و شروع به مناسک حج) حج را بر خود فرض کرده‌اند ، (باید بدانند که) در حج آمیزش جنسی با زنان و گناه و جدال نیست و آنچه از کارهای نیک انجام دهید ، خدا آن را می‌داند و زاد و توشه تهیه کنید که بهترین زاد و توشه، پرهیزکاری است و از من پرهیزید ای خردمندان ●●● ۱۹۷. / بقره

الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ

این (فرمان تغییر قبله) حکم حقی از طرف پروردگار تو است، بنابراین هرگز از تردیدکنندگان در آن مباش ●●● ۱۴۷. / بقره

الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُنْ مِنَ الْمُمْتَرِينَ

این‌ها حقیقتی است از جانب پروردگار تو ، بنابراین ، از تردیدکنندگان مباش ●●● ۶۰. / آل‌عمران

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَىٰ عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا

حمد مخصوص خدایی است که این کتاب (آسمانی) را بر بنده (برگزیده‌اش) نازل کرد و هیچ‌گونه کژی در آن قرار ندارد ●●● ۱. / کهف

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ

ستایش برای خداوندی است که آسمان‌ها و زمین را آفرید و ظلمت‌ها و نور را ایجاد کرد، اما کافران برای پروردگار خود شریک و شبیه قرار می‌دهند (با این که دلایل توحید و یگانگی او در آفرینش جهان آشکار است) ۱.۰۰۰ / انعام

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ

حمد (و ستایش) مخصوص خداوندی است که تمام آن چه در آسمان‌ها و زمین است از آن اوست و حمد و سپاس) برای او است در سرای آخرت و او دانا و آگاه است ۱.۰۰۰ / سبأ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَهَبَ لِي عَلَى الْكِبَرِ إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِنَّ رَبِّي لَسَمِيعُ الدُّعَاءِ

حمد خدای را که در سن پیری اسماعیل و اسحاق را به من بخشید مسلماً خدای من دعا را می‌شنود (و اجابت می‌کند ۰۰۰) ۳۹۰ / ابراهیم

(۴۲) باب الهمزة - الف قرآن الفبائی

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

ستایش مخصوص خداوندی است که پروردگار جهانیان است ۱.۰۰۰ / فاتحه

الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا أُولِي أَجْنِحَةٍ مَثْبُوتَاتٍ وَرُبَاعٍ يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

ستایش مخصوص خداوندی است که آفریننده آسمان‌ها و زمین است، خداوندی که فرشتگان را رسولانی قرار داد که صاحب بال‌های دو گانه و سه گانه و چهار گانه‌اند، او هر چه بخواهد در آفرینش می‌افزاید، او بر هر چیزی قادر است ۰۰۰.

۱ / فاطر

الْخَبِيثَاتُ لِلْخَبِيثِينَ وَالْخَبِيثُونَ لِلْخَبِيثَاتِ وَالطَّيِّبَاتُ لِلطَّيِّبِينَ وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِ أُولَئِكَ مُبَرَّءُونَ مِمَّا يَقُولُونَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ

زنان خبیث و ناپاک از آن مردان خبیث و ناپاکند و مردان ناپاک نیز تعلق به زنان ناپاک دارند و زنان پاک از آن مردان پاک و مردان پاک از آن زنان پاکند، اینان از نسبت‌های ناروایی که به آن‌ها داده می‌شود، مبرا هستند و برای آن‌ها آمرزش (الهی) و روزی پرارزش است ۰۰۰ ۲۶ / نور

الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنْسَانِ مِنْ طِينٍ

او همان کسی است که هر چه را آفرید نیکو آفرید و آغاز آفرینش انسان را از گل قرار داد ۰۰۰ ۷ / سجده

الَّذِي أَحَلَّنَا دَارَ الْمَقَامَةِ مِنْ فَضْلِهِ لَا يَمَسُّنَا فِيهَا نُصَبٌ وَلَا يَمَسُّنَا فِيهَا لُغُوبٌ

خداوندی که با فضل خود ما را در این سرای اقامت (جاویدان) جای داد که نه در آن جا رنجی به ما می‌رسد و نه سستی و واماندگی ۰۰۰ ۳۵ / فاطر

الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَآمَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ

همان کس که آن‌ها را از گرسنگی نجات داد و از ناامنی‌رهای بی‌بخشید ۰۰۰ ۴ / قریش

الَّذِي أَنْقَضَ ظَهْرَكَ

همان باری که سخت بر پشت تو سنگینی می‌کرد ۰۰۰ ۳ / انشراح

الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ

آن کس که زمین را بستر شما قرار داد و آسمان (جو زمین) را همچون سقفی بر بالای سر شما و از آسمان آبی فروفرستاد و به وسیله آن، میوه‌ها را پرورش داد تا روزی شما باشد، بنابراین خدا شریک‌هایی قرار ندهید، در حالی که می‌دانید (هیچ‌یک از این شرکاء و بتان، نه شما را آفریده‌اند و نه شمارا روزی می‌دهند ۰۰۰) ۲۲ / بقره

قرآن الفبائی باب الهمزه - الف (۴۳)

الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَجَعَلَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

همان کسی که زمین را گهواره و محل آرامش شما قرار داد و برای شما در آن راه‌هایی آفرید تا هدایت شوید (و به مقصد رسید ●●●) ۱۰ / زخرف

الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَسَلَكَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْ نَبَاتٍ شَتَّى

همان خداوندی که زمین را برای شما محل آسایش قرار داد و راه‌هایی در آن ایجاد کرد و از آسمان آبی فرستاد که به وسیله آن انواع گوناگون گیاهان مختلف را (از خاک تیره) برآوردیم ●●● ۵۳ / طه

الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ مِنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا أَنْتُمْ مِنْهُ تُوقَدُونَ

همان کسی که برای شما از درخت سبز آتش آفرید و شما به وسیله آن آتش می‌افروزید ●●● ۸۰ / یس

الَّذِي جَعَلَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَأَلْقِيَاهُ فِي الْعَذَابِ الشَّدِيدِ

آن کسی که معبود دیگری با خدا قرار داده (آری) او را در عذاب شدید بیفکنید ●●● ۲۶ / ق

الَّذِي جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ

همان کس که مال را جمع آوری و شماره کرده (بی آن که حساب مشروع و نامشروع کند) ●●● ۲ / همزه

الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ الرَّحْمَنُ فَسُئِلَ بِهِ خَبِيرًا

او خدایی است که آسمان‌ها و زمین و آنچه را در میان این دو در شش روز (شش دوران) آفرید، سپس بر عرش قدرت قرار گرفت (و به تدبیر جهان پرداخت) او خداوند رحمن است، از او بخواه که از همه چیز آگاه است ●●● ۵۹ /

فرقان

الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيُبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ

همان کسی که مرگ و حیات را آفرید تا شما را بیازماید که کدامیک بهتر عمل می‌کنید و او شکست‌ناپذیر و بخشنده است ●●● ۲ / ملک

الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا مَا تَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِنْ تَفَاوُتٍ فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَى مِنْ فُطُورٍ

همان کسی که هفت آسمان را بر روی یکدیگر آفرید، در آفرینش خداوند رحمان هیچ تضاد و عیبی نمی‌بینی، بار دیگر نگاه کن آیا هیچ شکاف و خللی مشاهده می‌کنی ●●● ۳۴ / ملک

الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ

آن کسی که مرا آفرید و هدایت می‌کند ●●● ۷۸ / شعراء

(۴۴) باب الهمزه - الف قرآن الفبائی

الَّذِي خَلَقَ فَسَوَّى

همان خداوندی که آفرید و منظم کرد ●●● ۲ / اعلی

الَّذِي خَلَقَكَ فَسَوَّىكَ فَعَدَلَكَ

همان خدایی که تو را آفرید و منظم ساخت ●●● ۷ / انفطار

الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ

همان کسی که به وسیله قلم تعلیم نمود ●●● ۴ / علق

الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّى

همان کس که (آیات خدا) را تکذیب کرد و به آن پشت نمود ●●● ۱۶ / لیل

الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ

همان خدایی که حکومت آسمان‌ها و زمین از آن اوست و بر همه چیز گواه است ●●● ۹ / بروج

الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ تَقْدِيرًا
خداوندی که حکومت و مالکیت آسمان‌ها و زمین از آن او است و فرزندی برای خود انتخاب نکرد و شریکی در حکومت و مالکیت ندارد

و همه چیز را آفرید و دقیقاً اندازه‌گیری نمود ●●● ۲ / فرقان

الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ

همان خبری که پیوسته در آن اختلاف دارند ●●● ۳ / نبأ

الَّذِي يَرِيكَ حِينَ تَقُومُ

همان کسی که تو را به هنگامی که (برای عبادت) برمی‌خیزی می‌بیند ●●● ۲۱۸ / شعراء

الَّذِي يَصْلَى النَّارَ الْكُبْرَى

همان کسی که در آتش بزرگ وارد می‌شود ●●● ۱۲ / اعلی

الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّى

همان کس که مال خود را (در راه خدا) می‌بخشد تا تزکیه نفس کند ●●● ۱۸ / لیل

الَّذِي يُؤَسِّرُ فِي صُدُورِ النَّاسِ

که در سینه‌های انسانها و سوسه می‌کند ●●● ۵ / ناس

الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا وَلَعِبًا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَوةُ الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ نَنسِفُهُمْ كَمَا نَسَوْنَا لِقَاءَ يَوْمِهِمْ هَذَا وَمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ

همان‌ها که دین و آیین خود را سرگرمی و بازیچه گرفتند و زندگی دنیا آن‌ها را مغرور ساخت ، امروز ما آن‌ها را فراموش می‌کنیم ، چون لقای چنین روزی را فراموش کردند و آیات ما را انکار نمودند ●●● ۵۱ / اعراف

قرآن الفبائی باب الهمزة - الف (۴۵)

الَّذِينَ آتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ آبْنَاءَهُمُ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

آن‌هایی که کتاب آسمانی به آنان داده‌ایم به خوبی او را (پیامبر را) می‌شناسند همان‌گونه که فرزندان خود را می‌شناسند، تنها

کسانی که سرمایه وجود خود را از دست داده‌اند ایمان نمی‌آورند ●●● ۲۰ / انعام

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ آبْنَاءَهُمْ وَإِنَّ فَرِيقًا مِنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ

کسانی که کتب آسمانی به آن‌ها داده‌ایم ، او (پیامبر) را همچون فرزند خود می‌شناسند (اگرچه) جمعی از آنان حق را

آگاهانه کتمان می‌کنند ●●● ۱۴۶ / بقره

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلَاوَتِهِ أُولَئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ

کسانی که کتاب آسمانی به آن‌ها داده‌ایم (یهود و نصاری) و آن را از روی دقت می‌خوانند ، به پیامبر اسلام ایمان می‌آورند و کسانی

که به او کافر شوند ، زیان‌کارند ●●● ۱۲۱ / بقره

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِهِ هُمْ بِهِ يُؤْمِنُونَ

کسانی که قبلاً کتاب آسمانی به آن‌ها داده‌ایم ، به آن (قرآن) ایمان می‌آورند ●●● ۵۲ / قصص

الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَنْ يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَهَدَمَتْ صَوَامِعُ وَبِيَعٌ وَصِیْلَوَاتٌ وَ

مَسَاجِدٌ يُدْكَرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا وَلَيُنصَرَّنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ

همان‌ها که به ناحق از خانه و لانه خود بدون هیچ دلیلی اخراج شدند، جز این که می‌گفتند: پروردگار ما الله است و اگر خداوند بعضی از آن‌ها را به وسیله بعضی دیگر دفع نکند، دیرها و صومعه‌ها و معابد یهود و نصارا و مساجدی که نام خدا در آن بسیار برده می‌شود، ویران می‌گردد و خداوند کسانی را که او را یاری کنند (و از آیینش دفاع نمایند) یاری می‌کند، خداوند قوی و شکست‌ناپذیر است ●●● ۴۰. / حج

الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ

آن‌ها که هر گاه مصیبتی به آن‌ها رسد، می‌گویند: ما از آن خدا هستیم و به سوی او بازمی‌گردیم ●●● ۱۵۶. / بقره
الَّذِينَ إِذَا أَكْتَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ

آن‌ها که وقتی برای خود کیل می‌کنند، حق خود را به طور کامل می‌گیرند ●●● ۲. / مطففین
الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَالصَّابِرِينَ عَلَى مَا أَصَابَهُمْ وَالْمُقِيمِي الصَّلَاةِ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ

همان‌ها که وقتی نام خدا برده می‌شود، دل‌هایشان مملو از خوف پروردگار می‌گردد و آن‌ها که در برابر مصائبی که به آنان می‌رسد، شکیبا و استوارند و آن‌ها که نماز را برپا می‌دارند و از آنچه روزیشان داده‌ایم، انفاق می‌کنند ●●● ۳۵. / حج
(۴۶) باب الهمزة - الف قرآن الفبائی

الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلَّهِ وَالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ مَا أَصَابَهُمُ الْقَرْحُ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَاتَّقُوا أَجْرٌ عَظِيمٌ

آن‌ها که دعوت خدا و پیامبر صلی‌الله‌علیه‌وآله را، پس از آن همه جراحاتی که به ایشان رسیده اجابت کردند (و هنوز زخم‌های میدان احد التیام نیافته بود، به سوی میدان «حَمْرَاءُ الْأَسَدِ» حرکت نمودند) برای کسانی از آن‌ها، که نیکی کردند و تقوا پیش گرفتند، پاداش بزرگی است ●●● ۱۷۲. / آل عمران

الَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا مُسْلِمِينَ

آن‌ها که به آیات ما ایمان آوردند و تسلیم بودند ●●● ۶۹. / زخرف
الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ

آنها کسانی هستند که ایمان آورده‌اند و دل‌هایشان به یاد خدا مطمئن (و آرام) است، آگاه باشید با یاد خدا دل‌ها آرامش می‌یابد ●●● ۲۸. / رعد

الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ طُوبَى لَهُمْ وَحَسُنَ مَا أَبْرَأُوا

آن‌ها که ایمان آوردند و عمل صالح انجام دادند پاکیزه‌ترین (زندگی) نصیبشان است و بهترین سرانجام‌ها ●●● ۲۹. / رعد

الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ

همان‌ها که ایمان آوردند و (از مخالفت فرمان خدا) پرهیز می‌کردند ●●● ۶۳. / یونس

الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَئِكَ لَهُمُ الْأَمْنُ وَهُمْ مُهْتَدُونَ

(آری) آن‌ها که ایمان آوردند و ایمان خود را با شرک نیامیختند امتی مال آن‌ها است و آن‌ها هدایت یافتگانند ●●● ۸۲. / انعام

الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ أَكْبَرُ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ

آن‌ها که ایمان آوردند و هجرت کردند و با اموال و جان‌هایشان در راه خدا جهاد نمودند مقامشان نزد خدا برتر است و آن‌ها به موهبت عظیم رسیده‌اند ●●● ۲۰. / توبه

الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا
آن‌ها که ایمان دارند در راه خدا پیکار می‌کنند و آن‌ها که کافرند در راه طاغوت (و افراد طغیانگر) پس شما با یاران شیطان

بیکار کنید (و از آن‌ها نهراسید) زیرا نقشه شیطان (همانند قدرت‌ش) ضعیف است ●●● ۷۶. / نساء
 الَّذِينَ اِنْ مَكَّنَاهُمْ فِي الْاَرْضِ اَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَآمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَ لِلَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ
 قرآن الفبائی باب الهمزه - الف (۴۷)

یاران خدا کسانی هستند که هر گاه در زمین به آن‌ها قدرت بخشیدیم، نماز را برپا می‌دارند و زکات را ادا می‌کنند و امر به معروف و نهی از منکر می‌نمایند و پایان همه کارها از آن خدا است ●●● ۴۱. / حج
 الَّذِينَ تَتَوَفَّيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ فَأَلْقَوْا السَّلَمَ مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ سُوءٍ بَلَى إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ
 همان‌ها که فرشتگان (قبض ارواح) روحشان را می‌گیرند در حالی که به خود ظلم کرده بودند، در این هنگام آن‌ها تسلیم می‌شوند (و می‌گویند) ما کار بدی انجام نمی‌دادیم، آری خداوند به آنچه انجام می‌دادید عالم است ●●● ۲۸. / نحل
 الَّذِينَ تَتَوَفَّيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ طَيِّبِينَ يَقُولُونَ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ اذْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ
 همان‌ها که فرشتگان (قبض ارواح) روحشان را می‌گیرند در حالی که پاک و پاکیزه‌اند به آن‌ها می‌گویند سلام بر شما باد، وارد بهشت شوید به خاطر اعمالی که انجام می‌دادید ●●● ۳۲. / نحل
 الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْآنَ عِضِينَ

همان‌ها که قرآن را تقسیم کردند (آنچه به سودشان بود پذیرفتند و آنچه برخلاف هوس‌هایشان بود ترک نمودند) ●●● ۹۱. / حجر

الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ
 آن‌ها کسانی هستند که صبر و استقامت پیشه کردند و تنها توکلشان بر پروردگارشان است ●●● ۴۲. / نحل
 الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ
 همان‌ها که (در برابر مشکلات) صبر (و استقامت) می‌کنند و بر پروردگارشان توکل می‌نمایند ●●● ۵۹. / عنکبوت
 الَّذِينَ ضَلَّ سَعِيَّهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَ هُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا
 آن‌ها که تلاش‌هایشان در زندگی دنیا گم (و نابود) شده، باین حال گمان می‌کنند کار نیک انجام می‌دهند ●●● ۱۰۴. / کهف
 الَّذِينَ طَعَوْا فِي الْبِلَادِ

همان اقوامی که در شهرها طغیان کردند ●●● ۱۱. / فجر
 الَّذِينَ عَاهَدَتْ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنْقُضُونَ عَهْدَهُمْ فِي كُلِّ مَرَّةٍ وَ هُمْ لَا يَتَّقُونَ
 کسانی که با آن‌ها پیمان بستی سپس هر بار عهد خود را می‌شکنند (از پیمان‌شکنی و خیانت) پرهیز ندارند ●●● ۵۶. / انفال
 الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَ نِعْمَ الْوَكِيلُ
 این‌ها کسانی بودند که (بعضی از) مردم، به آنان گفتند: «مردم (لشکر دشمن) برای (حمله به) شما اجتماع کرده‌اند، از آن‌ها بترسید» اما این سخن، برایمانشان افزود و گفتند: «خدا ما را کافی است و او بهترین حامی ماست» ●●● ۱۷۳. / آل عمران

(۴۸) باب الهمزه - الف قرآن الفبائی

الَّذِينَ قَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ وَقَعَدُوا لَوْ أَطَاعُونَا مَا قَتَلُوا قُلُوبًا فَادْرُؤْا عَنْ أَنْفُسِكُمُ الْمَوْتَ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ
 (منافقان) آن‌ها هستند که به برادران خود در حالی که از حمایت آن‌ها دست کشیده بودند گفتند: «اگر آن‌ها از ما پیروی می‌کردند، کشته نمی‌شدند» بگو: «(مگر شما می‌توانید مرگ افراد را پیش‌بینی کنید؟) پس مرگ را از خودتان دور سازید اگر راست می‌گویید ●●● ۱۶۸. / آل عمران

الَّذِينَ قَالُوا اِنَّ اللّٰهَ عٰهَدَ الْيَتٰىمَ الْاَلَا- تُوْمِنَ لِرَسُوْلٍ حَتّٰى يَأْتِيْنَا بِقُرْبٰنٍ تَأْكُلُهٗ النَّارُ قُلْ قَدْ جَاءَكُمْ رُسُلٌ مِّنْ قَبْلِي بِالْبَيِّنٰتِ وَ بِالَّذِي قُلْتُمْ فَلِمَ

قَتَلْتُمُوهُمْ إِنَّ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

(این‌ها) همان کسانی هستند که گفتند : « خداوند از ما پیمان گرفته که به هیچ پیامبری ایمان نیاوریم تا (این معجزه را انجام دهد) یک قربانی بیاورد ، که آتش (صاعقه آسمانی) آن را بخورد » بگو : « پیامبرانی پیش از من ، برای شما آمدند و دلایل روشن و آنچه را گفتید آوردند ، پس چرا آن‌ها را به قتل رساندید اگر راست می‌گویید ؟ » ۱۸۳. / آل عمران

الَّذِينَ كَانَتْ أَعْيُنُهُمْ فِي غِطَاءٍ عَنِ ذِكْرِي وَكَانُوا لَا يَسْتَطِيعُونَ سَمْعًا

همان‌ها که چشمهایشان در پرده بود و به یاد من نیفتادند و قدرت شنوایی نداشتند ۱۰۱. / کهف

الَّذِينَ كَذَّبُوا بِالْكِتَابِ وَبِمَا أَرْسَلْنَا بِهِرُسُلْنَا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ

کسانی که کتاب (آسمانی) و آنچه را بر فرستادگان خود نازل کردیم تکذیب کردند ، اما به زودی (نتیجه کار خود را) می‌فهمند ۷۰. / مؤمن

الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَأَن لَّمْ يَغْنَوْا فِيهَا الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَانُوا هُمُ الْخَاسِرِينَ

آن‌ها که شعیب را تکذیب کردند (آن‌چنان نابود شدند که) گویا هرگز در آن (خانه‌ها) سکنی نداشتند ، آن‌ها که شعیب را تکذیب کردند ، آن‌ها زیان کار بودند ۹۲. / اعراف

الَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ

کسانی که راه کفر پیش گرفتند : بهره آن‌ها عذاب شدید است و آنها که ایمان آوردند و عمل صالح انجام دادند ، مغفرت و پاداش بزرگ از آن‌ها است ۷. / فاطر

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ زِدْنَاهُمْ عَذَابًا فَوْقَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يُفْسِدُونَ

آن‌ها که کافر شدند و (مردم را) از راه خدا بازداشتند عذابی بر عذابشان به خاطر فسادی که می‌کردند می‌افزایم ۸۸. / نحل

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ أَضَلَّ أَعْمَالَهُمْ

کسانی که کافر شدند و مردم را از راه خدا بازداشتند ، اعمالشان را نابود می‌کند ۱. / محمد

الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ

همان‌ها که زکات را ادا نمی‌کنند و آخرت را منکرند ۷. / فصلت

قرآن الفبائی باب الهمزة - الف (۴۹)

الَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ

آن‌ها که نمازها را مرتباً به جا می‌آورند ۲۳. / معارج

الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ

نماز خود را به دست فراموشی می‌سپارند ۵. / ماعون

الَّذِينَ هُمْ فِي خَوْضٍ يَلْعَبُونَ

همان‌ها که در سخنان باطل به بازی مشغولند ۱۲. / طور

الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ

آن‌ها که در نمازشان خشوع دارند ۲. / مؤمنون

الَّذِينَ هُمْ فِي غَمْرَةٍ سَاهُونَ

همان‌ها که در جهل و غفلت فرو رفته‌اند ۱۱. / ذاریات

الَّذِينَ هُمْ يُرَاؤْنَ

آنها که ریامی کنند ●●● ۶ / ماعون

الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبَا وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا فَمَنْ جَاءَهُ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَاتَّهَى فَلَهُ مَا سَلَفَ وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ وَمَنْ عَادَ فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

کسانی که ربا می‌خورند، (در قیامت) بر نمی‌خیزند مگر مانند کسی که بر اثر تماس شیطان، دیوانه شده (و نمی‌تواند تعادل خود را حفظ کند، گاهی زمین می‌خورد، گاهی به پا می‌خیزد)، این، به خاطر آن است که گفتند: داد و ستد هم مانند ربا است (و تفاوتی میان آن دو نیست)، در حالی که خدا بیع را حلال کرده و ربا را حرام، (زیرا فرق میان این دو، بسیار است) و اگر کسی اندرز الهی به او رسد و از (رباخواری) خودداری کند، سودهایی که در سابق (و قبل از نزول حکم تحریم) به دست آورده، مال او است (و این حکم، گذشته را شامل نمی‌گردد) و کار او به خدا واگذار می‌شود (و گذشته او را خواهد بخشید) اما کسانی که باز گردند، (و بار دیگر مرتکب این گناه شوند) اهل آتشند و همیشه در آن می‌مانند ●●● ۲۷۵ / بقره

الَّذِينَ يَبْخُلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَمَنْ يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ

همان‌ها که بخل می‌کنند و مردم را نیز دعوت به بخل می‌نمایند و هر کس (از این فرمان) روی گردان شود (به خدا زیانی نمی‌رساند) زیرا خداوند بی‌نیاز و شایسته ستایش است ●●● ۲۴ / حدید

الَّذِينَ يَبْخُلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَيَكْتُمُونَ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا

(۵۰) باب الهمزة - الف قرآن الفبائی

آن‌ها کسانی هستند که بخل می‌ورزند و مردم را به بخل دعوت می‌کنند و آنچه را که خداوند از فضل (و رحمت) خود به آن‌ها داده، کتمان می‌نمایند. (این عمل، در حقیقت از کفرشان سرچشمه گرفته) و ما برای کافران، عذاب خوارکننده‌ای آماده کرده‌ایم ●●● ۳۷ / نساء

الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ فَاَلَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنزِلَ مَعَهُ أُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

آن‌ها که از فرستاده (خدا) پیامبر «امی» پیروی می‌کنند، کسی که صفاتش را در تورات و انجیلی که نزدشان است، می‌یابند و آن‌ها را به معروف دستور می‌دهد و از منکر بازمی‌دارد، پاکیزه‌ها را برای آن‌ها حلال می‌شمرد، ناپاک‌ها را تحریم می‌کند و بارهای سنگین و زنجیرهایی را که بر آن‌ها بود (از دوش و گردنشان) برمی‌دارد، آن‌ها که به او ایمان آوردند و حمایتش کردند و یاریش نمودند و از نوری که با او نازل شده، پیروی کردند، آنان رستگارانند ●●● ۱۵۷ / اعراف

الَّذِينَ يَبْتَغُونَ رِسَالَاتِ اللَّهِ وَيَخْشَوْنَهُ وَلَا يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ وَكَفَى بِاللَّهِ حَسِيبًا

(پیامبران پیشین) کسانی بودند که تبلیغ رسالت‌های الهی می‌کردند و (تنها) از او می‌ترسیدند و از هیچ کس جز خدا واهمه نداشتند و همین بس که خداوند حسابگر (و پاداش‌دهنده اعمال آن‌ها) است ●●● ۳۹ / احزاب

الَّذِينَ يَتَّخِذُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أَبِئْتَعُونَ عِنْدَهُمُ الْعِزَّةَ فَإِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا

همان‌ها که کافران را، به جای مؤمنان، دوست خود برمی‌گزینند، آیا این‌ها می‌خواهند از آنان کسب عزت و آبرو کنند با این که همه عزت‌ها مخصوص خدا است ●●● ۱۳۹؟ / نساء

الَّذِينَ يَتَرَبَّصُونَ بِكُمْ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ فَتْحٌ مِنَ اللَّهِ قَالُوا آآآ لَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ وَإِنْ كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ قَالُوا آآآ لَمْ نَنْتَهِزْكُمْ عَلَيْهِمْ وَنَمْنَعُكُمْ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا

منافقان همان‌ها هستند که پیوسته انتظار می‌کشند و مراقب شما هستند اگر فتح و پیروزی نصیب شما گردد می‌گویند آیا ما با شما نبودیم (پس ما نیز سهیم در افتخارات و غنائیم هستیم) و اگر بهره‌ای نصیب کافران گردد می‌گویند آیا ما شما را تشویق به مبارزه و عدم تسلیم در برابر مؤمنان نمی‌کردیم؟ (پس با شما سهیم خواهیم بود) خداوند در میان شما در روز رستاخیز داوری می‌کند و هرگز برای کافران نسبت به مؤمنان راه تسلطی قرار نداده است ●●● ۱۴۱ / نساء

قرآن الفبائی باب الهمزه - الف (۵۱)

الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتِيهِمْ كَبْرَمَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ الَّذِينَ آمَنُوا كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى كُلِّ قَلْبٍ مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ
همان‌ها که در آیات الهی بی‌آن که دلیلی برای آن‌ها آمده باشد به مجادله برمی‌خیزند، کاری که خشم عظیمی نزد خداوند و نزد کسانی که ایمان آورده‌اند بار می‌آورد، این‌گونه خداوند بر قلب هر متکبر جباری مهر می‌نهد ●●● ۳۵ / مؤمن
الَّذِينَ يَجْتَبِئُونَ كِبَائِرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ إِلَّا اللَّمَمَ إِنَّ رَبَّكَ وَاسِعُ الْمَغْفِرَةِ هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ إِذْ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَإِذْ أَنْتُمْ أَجْنَةُ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ فَلَا تُزَكُّوْا أَنْفُسَكُمْ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقَى

همان‌ها که از گناهان کبیره و اعمال زشت، جز صغیره دوری می‌کنند، آموزش پروردگار تو گسترده است، او نسبت به شما از همه آگاه‌تر است، از آن هنگام که شما را از زمین آفرید و در آن موقع که به صورت جنین‌هایی در شکم مادرانتان بودید، پس خودستایی نکنید چرا که او پرهیزکاران را بهتر می‌شناسد ●●● ۳۲ / نجم

الَّذِينَ يَجْعَلُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ

آن‌ها که با خدا معبود دیگری قرار دادند اما به زودی می‌فهمند ●●● ۹۶ / حجر

الَّذِينَ يُحْشَرُونَ عَلَى وُجُوهِهِمْ إِلَىٰ جَهَنَّمَ أُولَٰئِكَ شَرٌّ مَكَانًا وَأَضَلُّ سَبِيلًا

آن‌ها که بر صورت‌هایشان به سوی جهنم محشور می‌شوند بدترین محل را دارند و گمراه‌ترین افرادند ●●● ۳۴ / فرقان

الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعُرَشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ

فرشتگانی که حاملان عرشند و آن‌ها گرداگرد آن (طواف می‌کنند) تسبیح و حمد خدا می‌گویند و به او ایمان دارند و برای مؤمنان استغفار می‌نمایند (و می‌گویند) پروردگارا رحمت و علم تو همه چیز را فرا گرفته است، پس کسانی را که توبه کرده و راه تو را پیروی می‌کنند بیا مرز و آنان را از عذاب دوزخ نگاه‌دار ●●● ۷۰ / مؤمن

الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَهُمْ مِنَ السَّاعَةِ مُشْفِقُونَ

همان‌ها که از پروردگارشان در غیب و نهان می‌ترسند و از قیامت بیم دارند ●●● ۴۹۰ / انبیاء

الَّذِينَ يَذُكُرُونَ اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

همان‌ها که خدا را در حال ایستاده و نشسته و آنگاه که بر پهلو خوابیده‌اند، یاد می‌کنند و در اسرار آفرینش آسمان‌ها و زمین می‌اندیشند، (و می‌گویند:) بارالها! این‌ها را بیهوده نیافریدی منزهی تو، ما را از عذاب آتش، نگاه‌دار ●●● ۱۹۱ / آل عمران

(۵۲) باب الهمزه - الف قرآن الفبائی

الَّذِينَ يَرْتُؤُونَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

که بهشت برین را ارث می‌برند و جاودانه در آن خواهند ماند ●●● ۱۱۰ / مؤمنون

الَّذِينَ يَسْتَحِبُّونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ

همان‌ها که زندگی دنیا را بر آخرت ترجیح می‌دهند و (مردم را) از راه الله بازمی‌دارند و می‌خواهند راه حق را منحرف سازند، آن‌ها در گمراهی دوری هستند ●●● ۳. / ابراهیم

الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ وَأُولَئِكَ هُمُ الْأُولَاءُ

کسانی که سخنان را می‌شنوند و از نیکوترین آن‌ها پیروی می‌کنند، آن‌ها کسانی هستند که خدا هدایتشان کرده و آن‌ها خردمنداند ●●● ۱۸. / زمر

الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ كَافِرُونَ

همان‌ها که (مردم را) از راه خدا بازمی‌دارند و (با القای شبهات) می‌خواهند آن‌را کج و معوج نشان دهند و آنان به آخرت کافر هستند ●●● ۴۵. / اعراف، ۱۹ / هود

الَّذِينَ يَظَاهِرُونَ مِنْكُمْ مِنْ نِسَائِهِمْ مَا هُنَّ أُمَّهَاتِهِمْ إِنْ أُمَّهَاتُهُمْ إِلَّا اللَّائِي وَلَدْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَيَقُولُونَ مُنْكَرًا مِنَ الْقَوْلِ وَ زُورًا وَإِنَّ اللَّهَ لَعَفُوفٌ غَفُورٌ

کسانی از شما که نسبت به همسرانشان «ظهار» می‌کنند (و می‌گویند: «أَنْتَ عَلَيَّ كَظْهَرِ أُمِّي»: تو نسبت به من، به منزله مادرم هستی) آن‌ها هرگز مادرانشان نیستند، مادرانشان تنها کسانی هستند که آن‌ها را به دنیا آورده‌اند، آن‌ها سخنی منکر و زشت و باطل می‌گویند و خداوند بخشنده و آمرزنده است ●●● ۲. / مجادله

الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلَاقُوا رَبِّهِمْ وَأَنَّهُمْ إِلَيْهِ رَاجِعُونَ

آن‌ها که ایمان دارند، خدای خود را ملاقات می‌کنند و به سوی او بازمی‌گردند ●●● ۴۶. / بقره

الَّذِينَ يَفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ

همان‌ها که در زمین فساد می‌کنند و اصلاح نمی‌کنند ●●● ۱۵۲. / شعراء

الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا إِنَّا أَمَّا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

همان کسانی که می‌گویند: پروردگارا، ما ایمان آورده‌ایم، پس گناهان ما را ببامرز و ما را از عذاب آتش نگاهدار ●●● ۱۶. / آل عمران

الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ

آن‌ها که نماز را برپا می‌دارند و از آنچه به آن‌ها روزی داده‌ایم انفاق می‌کنند ●●● ۳. / انفال

الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ

همان کسانی که نماز را برپا می‌دارند و زکات را ادا می‌کنند و به آخرت یقین دارند ●●● ۳. / نمل، ۴ / لقمان

قرآن الفبائی باب الهمزة - الف (۵۳)

الَّذِينَ يُكَذِّبُونَ بَيْنَ يَدَيْهِ

همان‌ها که روز قیامت را انکار می‌کنند ●●● ۱۱. / مطففین

الَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فِي الصَّدَقَاتِ وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ إِلَّا جُهْدَهُمْ فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ سَخِرَ اللَّهُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

کسانی که از صدقات مؤمنان اطاعت کار، عیبجویی می‌کنند و آن‌هایی را که دسترسی جز به مقدار (ناچیز) توانایشان ندارند، مسخره می‌نمایند، خدا آن‌ها را مسخره می‌کند (کیفر استهزاء کنندگان را به آن‌ها می‌دهد) و برای آنان عذاب دردناکی

است ●●● ۷۹. / توبه

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكَاطِمِينَ الْغَيْظَ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ

همان‌ها که در توانگری و تنگدستی، انفاق می‌کنند و خشم خود را فرو می‌برند و از خطای مردم درمی‌گذرند و خدا نیکوکاران را دوست دارد ●●● ۱۳۴ / آل عمران

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ لَا يُتْبِعُونَ مَا أَنْفَقُوا مَنًّا وَلَا أَدَىٰ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ
کسانی که اموال خود را در راه خدا انفاق می‌کنند، سپس به دنبال انفاقی که کرده‌اند، منت نمی‌گذارند و آزاری نمی‌رسانند، پاداش آن‌ها نزد پروردگارشان (محفوظ) است و نه ترسی دارند و نه غمگین می‌شوند ●●● ۲۶۲ / بقره

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ سِرًّا وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ
آن‌ها که اموال خود را شب و روز، پنهان و آشکار انفاق می‌کنند، مزدشان نزد پروردگارشان است، نه ترسی بر آن‌ها است و نه غمگین می‌شوند ●●● ۲۷۴ / بقره

الَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ
(فاسقان آن‌ها هستند که) پیمان خدا را پس از آن که محکم ساختند، می‌شکنند و پیوندهایی را که خدا دستور داده، برقرار سازند، قطع می‌نمایند و در جهان فساد می‌کنند، این‌ها زیان‌کاران هستند ●●● ۲۷۰ / بقره

الَّذِينَ يُؤْفِقُونَ بَعْدَ اللَّهِ وَلَا يَنْقُضُونَ الْمِيثَاقَ
آن‌ها که به عهد الهی وفا می‌کنند و پیمان را نمی‌شکنند ●●● ۲۰ / رعد

الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ
(پرهیزکاران) آن‌ها هستند که به غیب (آن‌چه از حس پوشیده و پنهان است)، ایمان می‌آورند و نماز را برپا می‌دارند و از تمام نعمت‌ها و مواهبی که به آن‌ها روزی داده‌ایم، انفاق می‌کنند ●●● ۳ / بقره

(۵۴) باب الهمزة - الف قرآن الفبائی

الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ فَالصَّالِحَاتُ قَانِتَاتٌ حَافِظَاتٌ لِّلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللَّهُ وَ اللَّاتِي تَخَافُونَ نُشُوزَهُنَّ فِعْظُهُنَّ وَأَهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ وَأَضْرِبُوهُنَّ فَإِنِ اطَّعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا كَبِيرًا
مردان، سرپرست و نگهبان زنانند، به خاطر برتری‌هایی که خداوند (از نظر نظام اجتماع) برای بعضی نسبت به بعضی دیگر قرار داده است و به خاطر انفاق‌هایی که از اموالشان (در مورد زنان) می‌کنند و زنان صالح زنانی هستند که متواضعند و در غیاب (همسر خود) اسرار و حقوق او را، در مقابل حقوقی که خدا برای آنان قرار داده، حفظ می‌کنند و (اما) آن دسته از زنان را که از سرکشی و مخالفتشان بیم دارید، پند و اندرز دهید و (اگر مؤثر واقع نشد،) در بستر از آن‌ها دوری نمائید و (اگر هیچ راهی جز شدت عمل، برای وادار کردن آن‌ها به انجام وظایفشان نبود،) آن‌ها را تنبیه کنید و اگر از شما پیروی کردند، راهی برای تعدی بر آن‌ها نجوید (بدانید) خداوند، بلند مرتبه و بزرگ است (و قدرت او، بالاترین قدرت‌هاست ●●●) ۳۴ / نساء

الرَّحْمَنُ

خداوند بخشنده ●●● ۱۰ / الرحمن

الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

خداوندی که بخشنده و بخشایشگر است (و رحمت عام و خاصش، همگان را فرا گرفته است ●●●) ۲۰ / فاتحه

الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى

او خداوندی است رحمن که بر عرش مسلط است ●●● ۵ / طه

الْأَرْكَانُ كَتَبَتْ أَحْكَامَهُ آيَتُهُ ثُمَّ فَضَّلَتْ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَبِيرٍ

الر - این کتابی است که آیاتش استحکام یافته سپس تشریح شده، از نزد خداوند حکیم و آگاه (نازل گردیده است ●●●) ۱ / هود

الْآر كِتَبٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ

الر - این کتابی است که بر تو نازل کردیم تا مردم را از تاریکی‌های (شُرک و ظلم و طغیان) به سوی روشنائی (ایمان و عدل و صلح) به فرمان پروردگارشان درآوری، به سوی راه خداوند عزیز و حمید ●●● ۱۰ / ابراهیم

الْآر تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ

الر، آن آیات کتاب حکیم است ●●● ۱۰ / یونس

الْآر تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ

الر - آن آیات کتاب آشکار است ●●● ۱۰ / یوسف

الْآر تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ وَقُرْآنٍ مُبِينٍ

الر، این آیات کتاب و قرآن مبین است ●●● ۱۰ / حجر

قرآن الفبائی باب الهمزه - الف (۵۵)

الْأَمْرَآتِ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ وَالَّذِي أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ

الأمراء - اینها آیات کتاب (آسمانی) است و آنچه از طرف پروردگار بر تو نازل شده حق است ولی اکثر مردم ایمان نمی‌آورند ●●● ۱۰ / رعد

الزَّانِي لَا يَنْكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ وَحُرِّمَ ذَلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ

مرد زناکار جز با زن زناکار یا مشرک ازدواج نمی‌کند، و زن زناکار را جز مرد زناکار یا مشرک به ازدواج خود در نمی‌آورد و این کار بر مؤمنان تحریم شده است ●●● ۳۰ / نور

الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ وَلَا تَأْخُذْكُمْ بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَيَشْهَدَ عَذَابُهُمَا طَائِفَةٌ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

زن و مرد زناکار را هریک صد تازیانه بزیند و هرگز در دین خدا رأفت (و محبت کاذب) شما را نگیرد، اگر به خدا و روز جزا ایمان دارید، و باید گروهی از مؤمنان مجازات آنها را مشاهده کنند ●●● ۲۰ / نور

السَّمَاءُ مُنْفَطِرٌ بِهِ كَانَ وَعْدُهُ مَفْعُولًا

در آن روز آسمان از هم شکافته می‌شود و وعده او تحقق می‌یابد ●●● ۱۸ / مزمل

السَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ

خورشید و ماه بر طبق حساب منظمی می‌گردند ●●● ۵۰ / الرحمن

الشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْحُرُمَاتُ قِصَاصٌ فَمَنْ اغْتَدَى عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اغْتَدَى عَلَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ

ماه حرام در برابر ماه حرام (اگر دشمنان احترام آن را شکستند و در آن با شما جنگیدند، شما نیز حق دارید مقابله به مثل کنید) و تمام حرام‌ها (قابل) قصاص است و (به‌طور کلی) هر کس به شما تجاوز کرد، همانند آن بر او تعدی کنید و از خدا بپرهیزید (و

زیاده‌روی ننمایید) و بدانید خدا با پرهیزکاران است ●●● ۱۹۴ / بقره

الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَاءِ وَاللَّهُ يَعِدُكُمْ مَغْفِرَةً مِنْهُ وَفَضْلًا وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ

شیطان شما را (به هنگام انفاق)، وعده فقر و تهی‌دستی می‌دهد و به فحشاء (و زشتی‌ها) امر می‌کند، ولی خداوند وعده آمرزش و فزونی به شما می‌دهد و خداوند، قدرتش وسیع و (به هر چیز) دانا است (به همین دلیل به وعده‌های خود وفا می‌کند ●●●) ۲۶۸.

/ بقره

الضَّابِرِينَ وَالصَّادِقِينَ وَالْقَائِتِينَ وَالْمُنْفِقِينَ وَالْمُسْتَغْفِرِينَ بِالْأَشْحَارِ

آن‌ها که (در برابر مشکلات و در مسیر اطاعت و ترک گناه)، استقامت می‌ورزند، راستگو هستند، (در برابر خدا) خضوع و (در راه او) انفاق می‌کنند و در سحرگاهان استغفار می‌نمایند ●●● ۱۷ / آل عمران

(۵۶) باب الهمزة - الف قرآن الفبائی

أَطْلَاقُ مَرَّتَانٍ فَمَا سَاكَ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَشْرِيحٍ بِإِحْسَانٍ وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَأْخُذُوا مِمَّا آتَيْتُمُوهُنَّ شَيْئًا إِلَّا أَنْ يَخَافَا أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَعْتَدُوهَا وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ

طلاق، (طلاق که رجوع و بازگشت دارد)، دو مرتبه است؛ (و در هر مرتبه) باید به طور شایسته همسر خود را نگهداری کند (و آشتی نماید)، یا با نیکی او را رها سازد (و از او جدا شود) و برای شما حلال نیست که چیزی از آنچه به آن‌ها داده‌اید، پس بگیرید، مگر این که دو همسر بترسند که حدود الهی را برپا ندارند، اگر بترسید که حدود الهی را رعایت نکنند، مانعی برای آن‌ها نیست که زن، فدیه و عوضی پردازد (و طلاق بگیرد)، این‌ها حدود و مرزهای الهی است، از آن تجاوز نکنید و هر کس از آن تجاوز کند، ستمگراست ●●● ۲۲۹ / بقره

الْقَارِعَةُ

آن حادثه کوبنده ●●● ۱ / قارعه

أَلْقِيَا فِي جَهَنَّمَ كُلَّ كَفَّارٍ عَنِيدٍ

(خداوند فرمان می‌دهد:) در جهنم بیفکنید هر کافر متکبر و لجوج را ●●● ۲۴ / ق

أَلَكُمُ الذَّكْرُ وَلَهُ الْأُنثَى

آیا سهم شما پسر است و سهم او دختر؟ (در حالی که به زعم شما دختران کم‌ارزش‌تر از پسرانند ●●●) ۲۱ / نجم

آلآ مَا

الم ●●● ۱ / بقره، ۱ / آل عمران، ۱ / عنکبوت، ۱ / روم، ۱ / لقمان، ۱ / سجده

أَلَمْ أَعْهَدْ لَكُمْ يَا بَنِي آدَمَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ

آیا با شما عهد نکردم ای فرزندان آدم که شیطان را پرستش نکنید که او برای شما دشمن آشکاری است ●●● ۶۰ / یس

أَلَمْ نَخْلُقْكُمْ مِنْ مَاءٍ مَهِينٍ

آیا شما را از آبی پست و ناچیز نیافریدیم ●●● ۲۰؟ / مرسلات

أَلَمْ تَر إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِنَ الْكِتَابِ يُدْعُونَ إِلَى الْكِتَابِ لِيُحْكَمَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ يَتَوَلَّى فَرِيقٌ مِنْهُمْ وَهُمْ مُعْرِضُونَ

آیا ندیدی کسانی را که بهره‌ای از کتاب (آسمانی) داشتند، به سوی کتاب الهی دعوت شدند تا در میان آن‌ها داوری

کند، سپس گروهی از آنان (با علم و آگاهی) روی می‌گردانند، در حالی که (از قبول حق) اعراض دارند ●●● ۲۳؟ / آل عمران

أَلَمْ تَر إِلَى الَّذِينَ نُهُوا عَنِ النَّجْوَى ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَيَتَنَاجَوْنَ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْعِدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ وَإِذَا جَاؤُكَ حَيَّوْكَ بِمَا لَمْ يُحَيِّكَ بِهِ اللَّهُ وَيَقُولُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللَّهُ بِمَا نَقُولُ حَسْبُهُمْ جَهَنَّمُ يَصَلُّونَهَا فَبَسَّ الْمَصِيرُ

آیا ندیدی کسانی را که از نجوی نهی شدند، سپس به کاری که از آن نهی شدند، بازمی‌گردند و برای انجام گناه

قرآن الفبائی باب الهمزة - الف (۵۷)

و تعدی و نافرمانی رسول خدا به نجوی می‌پردازند و هنگامی که نزد تو می‌آیند، تو را تحیتی می‌گویند که خدا به تو نگفته است و در دل می‌گویند: چرا خداوند ما را به خاطر گفته‌هایمان عذاب نمی‌کند؟ جهنم برای آن‌ها کافی است، وارد آن می‌شوند و بد

جایگاهی است ●●● ۸ / مجادله

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِنَ الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ بِالْجِبْتِ وَالطَّاغُوتِ وَيَقُولُونَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا هَؤُلَاءِ أَهْدَى مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا سَبِيلًا
آیا ندیدی کسانی را که بهره‌ای از کتاب (خدا) به آنان داده شده، (با این حال)، به «جبت» و «طاغوت» (بت و بت پرستان)
ایمان می‌آورند و درباره کافران می‌گویند: «آن‌ها، از کسانی که ایمان آورده‌اند، هدایت یافته‌ترند» ●●● / ۵۱ / نساء

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِنَ الْكِتَابِ يَشْتَرُونَ الضَّلَالََةَ وَيُرِيدُونَ أَنْ تَضِلُّوا السَّبِيلَ
آیا ندیدی کسانی را که بهره‌ای از کتاب (خدا) به آن‌ها داده شده بود، (به جای این که از آن، برای هدایت خود و دیگران
استفاده کنند، برای خویش) گمراهی می‌خرند و می‌خواهند شما نیز گمراه شوید ●●● / ۴۴ / نساء
أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يُزَكُّونَ أَنْفُسَهُمْ بَلِ اللَّهُ يُزَكِّي مَنْ يَشَاءُ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا
آیا ندیدی کسانی را که خودستایی می‌کنند؟ (این خودستایی‌ها، بی‌ارزش است) بلکه خدا هر کس را بخواهد، ستایش می‌کند و کمترین
ستمی به آن‌ها نخواهد شد ●●● / ۴۹ / نساء

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ بَدَلُوا نِعْمَتَ اللَّهِ كُفْرًا وَأَحَلُّوا قَوْمَهُمْ دَارَ الْبُورِ
آیا ندیدی کسانی را که نعمت خدا را به کفران تبدیل کردند و جمعیت خود را به دارالبور (نیستی و نابودی) کشاندند ●●● / ۲۸ /
ابراهیم

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ تَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْ وَيَخْلِفُونَ عَلَى الْكُذِبِ وَهُمْ يَعْلَمُونَ
آیا ندیدی کسانی را که طرح دوستی با جمعیتی که مورد خشم خدا بود، ریختند؟ این‌ها نه از شما هستند و نه از آنان. آن‌ها
سوگند دروغ یاد می‌کنند (که از شما هستند) درحالی که خودشان می‌دانند (دروغ می‌گویند) ●●● / ۱۴ / مجادله
أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ أُلُوفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ مُوتُوا ثُمَّ أَحْيَاهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَسَدُوقٌ فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا
يَشْكُرُونَ

آیا ندیدی جمعیتی را که از ترس مرگ، از خانه‌های خود فرار کردند؟ و آنان هزارها نفر بودند (که به بهانه بیماری طاعون، از
شرکت در میدان جهاد خودداری نمودند)، خداوند به آن‌ها گفت: بمیرید (و به همان بیماری که آن را بهانه قرار داده بودند،
مردند)، سپس خدا آن‌ها را زنده کرد (و ماجرای زندگی آن‌ها را درس عبرتی برای آیندگان قرار داد)، خداوند نسبت به بندگان
خود احسان می‌کند، ولی بیشتر مردم، شکر (او را) به جا نمی‌آورند ●●● / ۲۴۳ / بقره

(۵۸) باب الهمزة - الف قرآن الفبایی

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ
اللَّهِ أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً وَقَالُوا رَبَّنَا لِمَ كَتَبْتَ عَلَيْنَا الْقِتَالَ لَوْلَا أَخَّرْتَنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ قُلْ مَتَاعُ الدُّنْيَا قَلِيلٌ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِمَنِ اتَّقَىٰ وَلَا
تُظْلَمُونَ فَتِيلًا

آیا ندیدی کسانی را که (در مکه) به آن‌ها گفته شد (فعالاً) دست از جهاد بردارید و نماز را برپا کنید و زکات بپردازید، (اما
آن‌ها از این دستور ناراحت بودند) ولی هنگامی که (در مدینه) فرمان جهاد به آن‌ها داده شد جمعی از آنان از مردم می‌ترسیدند
همان گونه که از خدا می‌ترسند، بلکه بیشتر و گفتند پروردگارا چرا جهاد را بر ما مقرر داشتی؟ چرا این فرمان را کمی تأخیر
نینداختی؟ به آن‌ها بگو سرمایه زندگی دنیا ناچیز است و سرای آخرت برای کسی که پرهیزکار باشد بهتر است و کوچک‌ترین
ستمی به شما نخواهد شد ●●● / ۷۷ / نساء

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَئِن أُخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ وَلَا نُطِيعُ فِيكُمْ أَحَدًا أَبَدًا وَ
إِن قُوتِلْتُمْ لَنَنْصُرَنَّكُمْ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ
آیا منافقان را ندیدی که پیوسته به برادران کافرشان از اهل کتاب می‌گفتند: هرگاه شما را (از وطن) بیرون کنند، ما هم با شما

خواهیم بود و سخن هیچ کس را درباره شما اطاعت نخواهیم کرد و اگر با شما پیکار شود، یاریتان خواهیم کرد و خداوند شهادت می‌دهد که آن‌ها دروغ‌گویانند ●●● ۱۱۰ / حشر

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ أَنَّى يُضَرُّونَ

آیا ندیدی کسانی را که مجادله در آیات ما می‌کنند، چگونه از راه حق منحرف می‌شوند ●●● ۶۹؟ / مؤمن

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُوا بِمَا نُزِّلَ إِلَيْكَ وَمَا أَنْزَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا

آیا ندیدی کسانی را که گمان می‌کنند به آن‌چه (از کتاب‌های آسمانی که) بر تو و بر پیشینیان نازل شده، ایمان آورده‌اند، ولی می‌خواهند برای داوری نزد طاغوت و حکام باطل بروند؟ با این که به آن‌ها دستور داده شده که به طاغوت کافر شوند.

اما شیطان می‌خواهد آنان را گمراه کند و به بیراهه‌های دوردستی بيفکند ●●● ۶۰ / نساء

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ حَاجَّ إِبْرَاهِيمَ فِي رَبِّهِ أَنْ آتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّيَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ قَالَ أَنَا أَحْيِي وَآمِيتُ قَالَ إِبْرَاهِيمُ فَإِنَّ اللَّهَ يَأْتِي بِالشَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ الَّذِي كَفَرَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

آیا ندیدی (و آگاهی نداری از) کسی (نمرود) که با ابراهیم درباره پروردگارش محاجه و گفتگو کرد؟ زیرا

قرآن الفبائی باب الهمزه - الف (۵۹)

خداوند به او حکومت داده بود (و بر اثر کمی ظرفیت از باده غرور سرمست شده بود) هنگامی که ابراهیم گفت: خدای من آن کسی است که زنده می‌کند و می‌میراند، او گفت: من نیز زنده می‌کنم و می‌میرانم (و برای اثبات این کار و مشتبه ساختن بر مردم دستور داد دو زندانی را حاضر کردند، فرمان آزادی یکی و قتل دیگری را داد)، ابراهیم گفت: خداوند، خورشید را از افق مشرق می‌آورد (اگر راست می‌گویی که حاکم بر جهان هستی تویی)، خورشید را از مغرب بیاور (در این جا) آن مرد کافر مبهوت و امانده شد و خداوند قوم ستمگر را هدایت نمی‌کند ●●● ۲۵۸ / بقره

أَلَمْ تَرَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنْ بَعِيدِ مُوسَى إِذْ قَالُوا لِنَبِيِّ لَهُمْ ائْتِنَا بِآيَاتٍ مِنْ رَبِّكَ قَالُوا إِنَّا كُنَّا نَقُتِلُ وَأَنتُمْ بِالْآيَاتِ كَافِرُونَ وَمَا لَنَا أَنْ نَقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَدْ أُخْرِجْنَا مِنْ دِيَارِنَا وَأَبْنَائِنَا فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ

آیا مشاهده نکردی جمعی از بنی اسرائیل را بعد از موسی که به پیامبر خود گفتند: زمامدار (و فرماندهی) برای ما انتخاب کن تا (زیر فرمان او) در راه خدا پیکار کنیم، پیامبر آن‌ها گفت: شاید اگر دستور پیکار به شما داده شود، (سریچی کنید و) در راه خدا جهاد و پیکار نکنید، گفتند: چگونه ممکن است در راه خدا پیکار نکنیم، در حالی که از خانه‌ها و فرزندانمان رانده شده‌ایم (و شهرهای ما به وسیله دشمن اشغال و فرزندان ما اسیر شده‌اند)؟ اما هنگامی که دستور پیکار به آن‌ها داده شد، جز عده کمی از آنان، همه سریچی کردند و خداوند از ستمکاران آگاه است ●●● ۲۴۶ / بقره

أَلَمْ تَرَ إِلَى رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ الظُّلَّ وَ لَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ سَاكِنًا ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسَ عَلَيْهِ دَلِيلًا

آیا ندیدی چگونه پروردگارت سایه را گسترده؟ و اگر می‌خواست آن را ساکن قرار می‌داد؟ سپس خورشید را بر وجود آن دلیل

قرار دادیم ●●● ۴۵ / فرقان

أَلَمْ تَرَ أَنَا أَرْسَلْنَا الشَّيَاطِينَ عَلَى الْكَافِرِينَ تَؤُزُّهُمْ أَزًّا

آیا ندیدی که ما شیاطین را به سوی کافران فرستادیم تا آن‌ها را شدیداً تحریک کنند ●●● ۸۳ / مریم

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ ثَمَرَاتٍ مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهَا وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ بَيضٌ وَ حُمْرٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهَا وَ غَرَابِيبُ سُودٌ

آیا ندیدی خداوند از آسمان آبی فرو فرستاد که به وسیله آن میوه‌هایی (از زمین) خارج ساختیم با الوان گوناگون و از کوه‌ها نیز (به لطف پروردگار) جاده‌هایی آفریده شده، به رنگ سفید و سرخ با الوان مختلف و (گاه) به رنگ کاملاً سیاه ●●● ۲۷ / فاطر
 أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَتُصْبِحُ الْأَرْضُ مُخْضَرَّةً إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ
 آیا ندیدی خداوند از آسمان آبی فرستاد و زمین (بر اثر آن) سرسبز و خرم می‌گردد؟ و خداوند لطیف و خبیر است
 ●●● ۶۳ / حج

(۶۰) باب الهمزة - الف قرآن الفبائی

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَلَكَهُ يَنَابِعَ فِي الْأَرْضِ ثُمَّ يُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرَاهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَجْعَلُهُ حُطَامًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرًا لِأُولِي الْأَلْبَابِ

آیا ندیدی که خداوند از آسمان آبی فرستاد و آن را به صورت چشمه‌هایی در زمین وارد نمود، سپس با آن زراعتی را خارج می‌سازد که الوان مختلف دارد، بعد این گیاه خشک می‌شود، به گونه‌ای که آن را زرد و بی‌روح می‌بینی، سپس آن را درهم می‌شکند و خرد می‌کند، در این ماجرا تذکری برای صاحبان مغز است ●●● ۲۱ / زمر

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِالْحَقِّ إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ

آیا ندیدی که خداوند آسمان‌ها و زمین را به حق آفریده، اگر اراده کند شما را می‌برد و خلق تازه‌ای می‌آورد ●●● ۱۹ / ابراهیم

أَلَمْ تَرَوْا أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعْمَهُ ظَاهِرَةً وَبَاطِنَةً وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُنِيرٍ

آیا ندیدی خداوند آن‌چه را در آسمان‌ها و زمین است مسخر شما کرد و نعمت‌های خود را، چه نعمت‌های ظاهر و چه نعمت‌های باطن، بر شما گسترده و افزون ساخته است؟ ولی بعضی از مردم بدون هیچ دانش و هدایت و کتاب روشنی درباره خدا مجادله می‌کنند ●●● ۲۰ / لقمان

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ وَالْفُلُوكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَيُمْسِكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرُؤُوفٌ رَحِيمٌ

آیا ندیدی که خداوند آن‌چه در زمین است، مسخر شما کرد؟ و کشتی‌ها به فرمان او بر صفحه اقیانوس‌ها حرکت می‌کنند و آسمان (کرات و سنگ‌های آسمانی) را نگه می‌دارد تا بر زمین، جز به فرمان او فرو نیفتند؟ خداوند نسبت به مردم رحیم و مهربان است ●●● ۶۵ / حج

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُزْجِي سَحَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهُ ثُمَّ يَجْعَلُهُ رُكَامًا فَتَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ وَيُنَزِّلُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ جِبَالٍ فِيهَا مِنْ بَرَدٍ فَيُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَصْرِفُهُ عَنِ مَنْ يَشَاءُ يَكَادُ سَنَا بَرْقِهِ يَذْهَبُ بِالْأَبْصَارِ

آیا ندیدی که خداوند ابرهایی را به آرامی می‌راند، سپس میان آن‌ها پیوند می‌دهد و بعد آن را متراکم می‌سازد، در این حال دانه‌های باران را می‌بینی که از لابلای آن خارج می‌شود و از آسمان، از کوه‌هایی که در آن است دانه‌های تگرگ نازل می‌کند و هر کس را بخواهد، به وسیله آن زیان می‌رساند و از هر کس بخواهد، این زیان را برطرف می‌کند، نزدیک است درخشندگی برق آن (ابرها) چشم‌ها را ببرد ●●● ۴۳ / نور

قرآن الفبائی باب الهمزة - الف (۶۱)

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُسَبِّحُ لَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالطَّيْرُ صَافَاتٍ كُلُّ قَدْ عَلِمَ صَلَاتَهُ وَتَسْبِيحَهُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ

آیا ندیدی که برای خدا تسبیح می‌کنند تمام آنان که در آسمان‌ها و زمین هستند و همچون پرندگان به هنگامی که بر فراز آسمان

بال گسترده‌اند، هریک از آن‌ها نماز و تسبیح خود را می‌داند و خداوند به آن‌چه انجام می‌دهند، عالم است ●●● ۴۱ / نور
 أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْجُدُ لَهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالْدَّوَابُّ وَكَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ وَ
 كَثِيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ وَمَنْ يُهِنِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُكْرِمٍ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ

آیا ندیدی که سجده می‌کنند برای خدا تمام کسانی که در آسمان‌ها و زمین هستند و همچنین خورشید و ماه و ستارگان و کوه‌ها و
 درختان و جنبندگان و بسیاری از مردم، اما بسیاری ابا دارند و فرمان عذاب درباره آن‌ها حتمی است و هرکسی را خدا خوار کند،
 کسی او را گرامی نخواهد داشت، خداوند هر کار را بخواهد (و صلاح بداند) انجام می‌دهد ●●● ۱۸ / حج

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَى ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةٍ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَا أَدْنَى مِنْ
 ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرَ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ آيِنٌ مَا كَانُوا ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

آیا نمی‌دانی که خداوند آن‌چه را در آسمان‌ها و آن‌چه در زمین است، می‌داند. هیچ‌گاه سه نفر باهم نجوی نمی‌کنند، مگر این که
 خداوند چهارمین آن‌ها است و هیچ‌گاه پنج نفر باهم نجوی نمی‌کنند، مگر این که خداوند ششمین آن‌ها است و نه تعدادی کمتر و
 نه بیشتر از آن، مگر این که او همراه آن‌ها است، هر جا که باشند، سپس روز قیامت آن‌ها را از اعمالشان آگاه می‌سازد، چرا که
 خداوند به هر چیزی دانا است ●●● ۷ / مجادله

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُوَلِّجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُوَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَأَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ
 آیا ندیدی که خداوند شب را در روز و روز را در شب داخل می‌کند؟ و خورشید و ماه را مسخر شما ساخته؟ و هر کدام تا سرآمد
 معینی به حرکت خود ادامه می‌دهند؟ خداوند به آن‌چه انجام می‌دهید آگاه است ●●● ۲۹ / لقمان

أَلَمْ تَرَ أَنَّ الْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِنِعْمَتِ اللَّهِ لِيُرِيَكُمْ مِنْ آيَاتِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ
 آیا ندیدی کشتی‌ها بر صفحه دریاها به فرمان خدا و به برکت نعمت او حرکت می‌کنند؟ او می‌خواهد گوشه‌ای از آیاتش
 را به شما نشان دهد که در این‌ها آیات و نشانه‌هایی است برای کسانی که شکیبا و شکرگزارند ●●● ۳۱ / لقمان

(۶۲) باب الهمزة - الف قرآن الفبایی

أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ يَهِيمُونَ

آیا نمی‌بینی آن‌ها در هر وادی سرگردانند ●●●؟ ۲۲۵ / شعراء

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي السَّمَاءِ

آیا ندیدی چگونه خداوند کلمه طیبه (و گفتار پاکیزه) را به درخت پاکیزه‌ای تشبیه کرده که ریشه آن (در زمین) ثابت و شاخه آن
 در آسمان است ●●●؟ ۲۴ / ابراهیم

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ

آیا ندیدی پروردگارت با اصحاب فیل (لشکر ابرهه که به قصد نابودی کعبه آمده بودند) چه کرد ●●●؟ ۱۹ / فیل

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ

آیا ندیدی پروردگارت با قوم عاد چه کرد ●●●؟ ۶۹ / فجر

أَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا

آیا نمی‌دانید چگونه خداوند هفت آسمان را یکی بالای دیگری آفریده است ●●●؟ ۱۵ / نوح

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ

آیا نمی‌دانی که حکومت آسمان‌ها و زمین از آن خدا است؟ (و حق دارد هرگونه تغییر و تبدیلی در احکام خود طبق مصالح بدهد
) و جز خدا سرپرست و یاور برای شما نیست (و او است که مصلحت شما را می‌داند و تعیین می‌کند ●●●). ۱۰۷ / بقره

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

آیا نمی‌دانی که خداوند مالک و حکمران آسمان‌ها و زمین است؟ هر کس را بخواهد (و شایسته ببیند) مجازات می‌کند

و هر کس را بخواهد (و شایسته بداند) می‌بخشد و خداوند بر هر چیزی قادر است ●●● ۴۰ / مانده

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ ذَٰلِكَ فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ

و اگر آن‌ها با تو به جدال برخیزند، بگو: خدا از اعمالی که شما انجام می‌دهید، آگاه‌تر است ●●● ۷۰ / حج

أَلَمْ تَكُنْ آيَاتِي تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ

آیا آیات من بر شما خوانده نمی‌شد و آن را تکذیب می‌کردید ●●● ۱۰۵؟ / مؤمنون

أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ كِفَاتًا

آیا زمین را مرکز اجتماع انسان‌ها قرار ندادیم ●●● ۲۵؟ / مرسلات

أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ مِهَادًا

آیا مازمین را محل آرامش (شما) قرار ندادیم ●●● ۶۴ / نبأ

قرآن الفبائی باب الهمزة - الف (۶۳)

أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ

آیا برای او (انسان) دو چشم قرار ندادیم؟ ما تو را مشمول انواع نعمت‌ها ساختیم ●●● ۸. / بلد

أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ

آیا ما سینه تو را گشاده نساختمیم ●●● ۱۴ / انشراح

أَلَمْ نُهْلِكِ الْأَوَّلِينَ

آیا ما اقوام (مُجْرِم) نخستین را هلاک نکردیم ●●● ۱۶؟ / مرسلات

أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبُؤُا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ فذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

آیا خبر کسانی که قبل از شما بودند، به شما نرسیده است که چگونه طعم گناهان بزرگ خود را چشیدند و عذاب دردناک

برای آن‌ها است ●●● ۵. / تغابن

أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبُؤُا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَرَدُّوا أَعْيُنَهُمْ فِي آفْوَاهِهِمْ وَقَالُوا إِنَّا كَفَرْنَا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِمَّا تَدْعُونَنَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ

آیا خبر آن‌ها که پیش از شما بودند به شما نرسیده: قوم نوح و عاد و ثمود و آن‌ها که پس از ایشان بودند، همان‌ها که جز خداوند

از آنان آگاه نیست، پیامبرانشان با دلایل روشن به سوی آن‌ها آمدند، ولی آن‌ها (از روی تعجب و استهزاء) دست بر دهان

گرفتند و گفتند که ما به آن‌چه شما مأمور آن هستید کافریم و نسبت به آن‌چه ما را به سوی آن می‌خوانید تردید داریم ●●● ۹. /

ابراهیم

أَلَمْ يَأْتِهِمْ نَبُؤُا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَقَوْمِ إِبْرَاهِيمَ وَأَصْحَابِ مَدْيَنَ وَالْمُؤْتَفِكَاتِ أَتَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

آیا خبر کسانی که پیش از آن‌ها بودند، به آنان نرسیده، قوم نوح و عاد و ثمود و قوم ابراهیم و اصحاب مدین (قوم شعیب) و

شهرهای زیر و رو شده (قوم لوط) که پیامبرانشان با دلایل روشن به سوی آن‌ها آمدند (ولی نپذیرفتند) خداوند به آن‌ها

ستم نکرد اما خودشان بر خویشان ستم می‌کردند ●●● ۷۰. / توبه

أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ فَطَالَ

عَلَيْهِمُ الْأَمْدُ فَكَفَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ

آیا وقت آن نرسیده است که دل‌های مؤمنان در برابر ذکر خدا و آنچه از حق نازل شده است، خاشع گردد؟ و مانند کسانی نباشند که قبلاً به آن‌ها کتاب آسمانی داده شد، سپس زمانی طولانی بر آن‌ها گذشت و قلب‌های آن‌ها قساوت پیدا کرد و بسیاری از آن‌ها گنهکارند ●●● ۱۶ / حدید

أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَآوَى

آیا تو را یتیم نیافت و سپس پناه داد ●●● ۶۴ / ضحی

(۶۴) باب الهمزة - الف قرآن الفبائی

أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضْلِيلٍ

آیا نقشه آنها را در ضلالت و تباهی قرار نداد ●●● ۲۴ / فیل

أَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ مُسَخَّرَاتٍ فِي جَوْ السَّمَاءِ مَا يُمَسِّكُهُنَّ إِلَّا اللَّهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

آیا آن‌ها به پرندگان که بر فراز آسمان تسخیر شده‌اند نظر نینفکندند؟ هیچ کس جز خدا آن‌ها را نگاه نمی‌دارد، در این نشانه‌هایی است (از عظمت و قدرت خدا) برای کسانی که ایمان دارند ●●● ۷۹ / نحل

أَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا اللَّيْلَ لَيْسَكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

آیا آن‌ها ندیدند ما شب را قرار دادیم که در آن بیارامند و روز را روشنی بخش، در این امور نشانه‌های روشنی است برای کسانی که آماده پذیرش ایمانند ●●● ۸۶ / نمل

أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ أَنَّهُمْ إِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ

آیا ندیدند چقدر از اقوام پیش از آن‌ها را (به خاطر گناهانشان) هلاک کردیم، آن‌ها هرگز به سوی ایشان باز نمی‌گردند ●●● ۳۱ / یس

أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ مَكَّنَّهِمْ فِي الْأَرْضِ مَا لَمْ نُمَكِّنْ لَكُمْ وَأَرْسَلْنَا السَّمَاءَ عَلَيْهِمْ مِطْرًا وَجَعَلْنَا الْأَنْهَارَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَأَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ

آیا مشاهده نکردند چقدر از اقوام پیشین را هلاک کردیم؟ اقوامی که (از شما نیرومندتر بودند و) قدرت‌هایی به آن‌ها دادیم که به شما ندادیم، باران‌های پی در پی بر آن‌ها فرستادیم و نهرها از زیر (آبادی‌های) آن‌ها جاری ساختیم (اما هنگامی که سرکشی و طغیان کردند) آن‌ها را به خاطر گناهانشان نابود ساختیم و جمعیت دیگری بعد از آنان بوجود آوردیم ●●● ۶ / انعام

أَلَمْ يَعْلَم بِأَنَّ اللَّهَ يَرَى

آیا او نمی‌داند که خداوند همه اعمالش را می‌بیند ●●● ۱۴۴ / علق

أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ وَأَنَّ اللَّهَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ

آیا نمی‌دانستند که خداوند اسرار و سخنان در گوشه‌های آن‌ها را می‌داند و خداوند از همه غیوب (و پنهانی‌ها) آگاه است ●●● ۷۸ / توبه

أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

آیا نمی‌دانند که تنها خداوند توبه را از بندگانش می‌پذیرد و صدقات را می‌گیرد و خداوند توبه‌پذیر و مهربان است ●●● ۱۰۴ / توبه

أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّهُ مَنْ يُحَادِدِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَأَنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا ذَلِكَ الْخِزْيُ الْعَظِيمُ

آیا نمی‌دانند هر کس با خدا و رسولش دشمنی کند، برای او آتش دوزخ است که جاودانه در آن می‌ماند، این

یک رسوایی بزرگ است ●●● ۶۳ / توبه

قرآن الفبائی باب الهمزه - الف (۶۵)

أَلَمْ يَكُ نُطْفَةً مِنْ مَنِيٍّ يُنْسَى

آیا او نطفه‌ای از منی که در رحم ریخته می‌شود، نبود ●●● ۳۷؟ / قیامت

أَلْمَالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ أَمَلًا

مال و فرزندان، زینت حیات دنیا هستند و باقیات صالحات (ارزش‌های پایدار و شایسته) ثوابش نزد پروردگارت بهتر

و امیدبخش تر است ●●● ۴۶ / کهف

الْأَمَّا صَا

المص ●●● ۱ / اعراف

أَلْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ

حکومت و فرمانروایی در آن روز از آن خداست و بین آن‌ها حکم می‌فرماید، کسانی که ایمان آورده‌اند و عمل صالح انجام داده‌اند، در

باغ‌های پر نعمت بهشت هستند ●●● ۵۶ / حج

أَلْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ لِلرَّحْمَنِ وَكَانَ يَوْمًا عَلَى الْكَافِرِينَ عَسِيرًا

حکومت در آن روز از آن خداوند رحمان است و آن روز، روز سختی برای کافران خواهد بود ●●● ۲۶ / فرقان

الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ بَعْضُهُمْ مِنْ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ نَسُوا اللَّهَ فَنَسِيَهُمْ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

مردان منافق و زنان منافق همه از یک گروهند، آن‌ها امر به منکر و نهی از معروف می‌کنند و دستهایشان را (از انفاق و بخشش)

می‌بندند، خدا را فراموش کردند و خدا آن‌ها را فراموش کرده (رحمتش را از آن‌ها قطع نموده) منافقان قطعاً فاسقند ●●● ۶۷ /

توبه

النَّارِ ذَاتِ الْوَقُودِ

گودال‌هایی پر از آتش شعله‌ور ●●● ۵ / بروج

النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ

عذاب آن‌ها آتش است که هر صبح و شام بر آن عرضه می‌شوند و روزی که قیامت برپا می‌شود، دستور می‌دهد آل فرعون را در

سخت‌ترین عذاب‌ها وارد کنید ●●● ۴۶ / مؤمن

النَّبِيِّ أُولَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَأَزْوَاجُهُ أُمَّهَاتُهُمْ وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ إِلَّا أَنْ تَقُولُوا إِلَىٰ أَوْلِيَائِكُمْ مَعْرُوفًا كَانَ ذَلِكُمْ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا

پیامبر نسبت به مؤمنان از خود آن‌ها اولی است و همسران او مادران آن‌ها (مؤمنان) محسوب می‌شوند و

(۶۶) باب الهمزه - الف قرآن الفبائی

خویشاوندان نسبت به یک‌دیگر از مؤمنان و مهاجران در آنچه خدا مقرر داشته اولی هستند، مگر این که بخواهید نسبت به

دوستانتان نیکی کنید (و سهمی از اموال خود به آن‌ها بدهید) این حکم در کتاب الهی نوشته شده است ●●● ۶ / احزاب

النَّجْمِ الثَّاقِبِ

همان ستاره درخشان و شکافنده تاریکی‌ها ●●● ۳ / طارق

إِلَهُ النَّاسِ

به خدا و معبود مردم ●●● ۳ / ناس

الْهِكْمُ التَّكَاثُرُ

تفاخر و تکاثر شما را به خود مشغول داشته (و از خداوند غافل کرده است ●●●) ۱ / تکاثر

إِلَهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ فَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ قُلُوبُهُمْ مُّكْرَهُ وَهُمْ مُّسْتَكْبِرُونَ

معبود شما خداوند یگانه است، اما آن‌ها که به آخرت ایمان ندارند دل‌هایشان حق را انکار می‌کند و مستکبرند ●●● .

۲۲ / نحل

اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْمِيزَانَ وَمَا يُدْرِيكُ لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ

خداوند کسی است که کتاب را به حق نازل کرد و میزان (سنجش حق و باطل) را، اما تو چه می‌دانی شاید ساعت (قیام قیامت

(نزدیک باشد ●●● ۱۷ / شوری

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ

خداوند کسی است که شب را برای شما آفرید تا در آن بیاسایید و روز را روشنی بخش قرارداد، خداوند نسبت به مردم

صاحب فضل و کرم است، هر چند اکثر مردم شکرگزار نمی‌کنند ●●● ۶۱ / مؤمن

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَنْعَامَ لِتَرْكَبُوا مِنْهَا وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ

خداوند کسی است که چهارپایان را برای شما آفرید تا بعضی را سوار شوید و از بعضی تغذیه کنید ●●● ۷۹ /

مؤمن

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ قَرَارًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُورَكُمْ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمُ فَتَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ

الْعَالَمِينَ

خداوند کسی است که زمین را برای شما جایگاه امن و مطمئن قرار داد و آسمان را همچون سقفی (بالای سرتان) و شمارا

صورت‌گری کرد و صورتتان را نیکو آفرید و از طیبیات به شما روزی داد، این است خداوند، پروردگار شما، جاوید و

پربرکت است خداوندی که پروردگار عالمیان است ●●● ۶۴ / مؤمن

قرآن الفبائی باب الهمزه - الف (۶۷)

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْفُلْكَ لِتَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَ

سَخَّرَ لَكُمُ الْأَنْهَارَ

خداوند همان کسی است که آسمان‌ها و زمین را آفریده و از آسمان آبی نازل کرده و با آن میوه‌ها (ی مختلف) را خارج ساخت

و روزی شما قرار داد و کشتی را مسخر شما گردانید تا بر صفحه دریا به فرمان او حرکت کنند و نهرها را (نیز) مسخر

شما گرداند ●●● ۳۲ / ابراهیم

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَتَنَزَّلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ

شَيْءٍ عِلْمًا

خداوند کسی است که هفت آسمان را آفرید و از زمین نیز همانند آن را، فرمان او در میان آن‌ها پیوسته نازل می‌شود تا بدانید

که خداوند بر هر چیز توانا است و علم او به همه چیز احاطه دارد ●●● ۱۲ / طلاق

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ مَا لَكُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا شَفِيعٍ أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ

خداوند کسی است که آسمان‌ها و زمین و آنچه را میان این دو است در شش روز (دوران) آفریده سپس بر عرش (

قدرت) قرار گرفت، هیچ ولی و شفاعت‌کننده‌ای برای شما جز او نیست، آیا متذکر نمی‌شوید ●●● ۴۴ / سجده

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَفْعَلُ مِنْ ذَلِكَمْ مِنْ شَيْءٍ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ
 خداوند همان کسی است که شما را آفرید، سپس روزی داد، بعد می‌میراند، سپس زنده می‌کند، آیا هیچ‌یک از شریکانی که برای خدا ساخته‌اید، چیزی از این کارها را می‌توانند انجام دهند، منزه است او و برتر است از آنچه شریک برای او قرار می‌دهند. ●●●
 ۴۰ / روم

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ ضَعْفٍ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا وَشَيْبَةً يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ
 خدا همان کسی است که شما را آفرید، در حالی که ضعیف بودید، سپس بعد از این ضعف و ناتوانی قوت بخشید و باز بعد از قوت، ضعف و پیری قرار داد، او هر چه بخواهد، می‌آفریند و او است عالم و قادر ●●● ۵۴ / روم
 اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَاوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى يُدَبِّرُ الْأُمْرَ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ بِلِقَاءِ رَبِّكُمْ تُوقِنُونَ
 خدا همان کسی است که آسمان را، بدون ستونی که قابل رؤیت باشد، آفرید سپس بر عرش استیلا یافت (و ۶۸) باب الهمزة - الف قرآن الفبائی

زمام تدبیر جهان را به دست گرفت (و خورشید و ماه را مسخر ساخت که هر کدام تا زمان معینی حرکت دارند، کارها را او تدبیر می‌کند آیات را (برای شما) تشریح می‌نماید تا به لقای پروردگارتان یقین پیدا کنید ●●● ۲ / رعد
 اللَّهُ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمْ الْبَحْرَ لَتَجْرِيَ الْفُلُكُ فِيهِ بِأَمْرِهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ
 خداوند همان کسی است که دریا را مسخر شما کرد تا کشتی‌ها به فرمانش در آن حرکت کنند و بتوانید از فضل او بهره‌گیرید و شاید شکر نعمت‌هایش را به‌جا آورید ●●● ۱۲ / جاثیه
 اللَّهُ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَوَيْلٌ لِلْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ شَدِيدٍ
 همان خدایی که آن‌چه در آسمان‌ها و آن‌چه در زمین است از آن او است، وای بر کافران از مجازات شدید ●●● ۲ / ابراهیم

اللَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَّاحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فِيُبْسِ طُهُ فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ وَيَجْعَلُهُ كَيْفَ يَشَاءُ فَمَا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ فَإِذَا صَابَ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ
 خداوند همان کسی است که بادهای او را می‌فرستد تا ابرهایی را به حرکت در آورند، سپس آن‌ها را در پهنه آسمان آن‌گونه که بخواهد، می‌گستراند و متراکم می‌سازد، در این هنگام دانه‌های باران را می‌بینی که از لابلای آن خارج می‌شوند، هنگامی که این (باران حیاتبخش) را به هر کس از بندگانش که بخواهد، می‌رساند، خوشحال می‌شوند ●●● ۴۸ / روم
 اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ
 خداوند خالق همه چیز است و حافظ و ناظر بر همه اشیاء ●●● ۶۲ / زمر
 اللَّهُ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأُولِينَ
 خدایی که پروردگار شما و پروردگار نیاکان شما است ●●● ۱۲۶ / صافات
 اللَّهُ الصَّمَدُ

خداوندی است که همه نیازمندان قصد او می‌کنند ●●● ۲ / اخلاص
 اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَ مَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ
 هیچ معبودی نیست جز خداوند یگانه زنده که قائم به ذات خویش است و موجودات دیگر، قائم به او هستند، هیچ‌گاه خواب سبک

و سنگینی او را فرامی‌گیرد (و لحظه‌ای از تدبیر جهان هستی ، غافل نمی‌ماند) آنچه در آسمان‌ها و آنچه در زمین است ، از آن او است ، کیست که در نزد او، جز به فرمان او شفاعت کند؟ (بنابراین

قرآن الفبائی باب الهمزه - الف (۶۹)

شفاعت شفاعت کنندگان برای آن‌ها که شایسته شفاعتند ، از مالکیت مطلقه او نمی‌کاهد) آنچه را در پیش روی آن‌ها (بندگان) و پشت سرشان است ، می‌داند (و گذشته و آینده در پیشگاه علم او، یکسان است) و کسی از علم او آگاه نمی‌گردد، جز به مقداری که او بخواهد، (او است که به همه چیز آگاه است و علم و دانش محدود دیگران، پرتوی از علم بی‌پایان و نامحدود او است) تخت (حکومت) او ، آسمان‌ها و زمین را در برگرفته و نگاهداری آن دو (آسمان و زمین) او را خسته نمی‌کند، بلندی مقام و عظمت ، مخصوص او است ●●● ۲۵۵ / بقره

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ

معبودی جز خداوند یگانه زنده و پایدار و نگهدارنده نیست ●●● ۲ / آل عمران

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لِيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا

خداوند معبودی جز او نیست و به‌طور قطع همه شما را در روز رستاخیز که شک در آن نمی‌باشد جمع می‌کند و کیست که از خداوند راستگوتر باشد ●●● ۸۷ / نساء

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

خداوندی که معبودی جز او نیست و پروردگار و صاحب عرش عظیم است ●●● ۲۶ / نمل

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى

او خداوندی است که معبودی جز او نیست و برای او نام‌های نیک است ●●● ۸ / طه

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ

خداوند کسی است که هیچ معبودی جز او نیست و مؤمنان باید فقط بر او توکل کنند ●●● ۱۳ / تغابن

اللَّهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ

خداوند نسبت به بندگانش لطف دارد ، هر کس را بخواهد روزی می‌دهد و او قوی و شکست‌ناپذیر است ●●● ۱۹ / شوری

اللَّهُ نَزَلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُتَشَابِهًا مَثَانِيَ تَقْشَعِرُّ مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ ذَلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَالَهُ مِنْ هَادٍ

خداوند بهترین سخن را نازل کرده ، کتابی که آیاتش (از نظر لطف و زیبایی و عمق محتوا) همانند یکدیگر است ، آیتی مکرر دارد (تکراری شوق‌انگیز) که از شنیدن آیاتش لرزه بر اندام کسانی که از پروردگارشان خاشعند، می‌افتد، سپس برون و درونشان نرم و متوجه ذکر خدا می‌شود ، این هدایت الهی است که هر کس را بخواهد با آن راهنمایی می‌کند و هر کس را خداوند گمراه سازد ، راهنمایی برای او نخواهد بود ●●● ۲۳ / زمر

اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ مَثَلُ نُورِهِ كَمِشْكُوَةٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ الْمِصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ نِ الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُبَارَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ وَلَوْ لَمْ

(۷۰) باب الهمزه - الف قرآن الفبائی

تَمْسَسُهُ نَارٌ نُورٌ عَلَى نُورٍ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

خداوند نور آسمان‌ها و زمین است ، مثل نور خداوند همانند چراغ‌دانی است که در آن چراغی (پرفروغ) باشد، آن چراغ در حبابی

قرار گیرد، حبابی شفاف و درخشانده همچون یک ستاره فروزان، این چراغ با روغنی افروخته می‌شود که از درخت پربرکت زیتونی گرفته شده که نه شرقی است و نه غربی (آن چنان روغنش صاف و خالص است که) نزدیک است بدون تماس با آتش شعله‌ور شود، نوری است بر فراز نور و خدا هر کس را بخواهد، به نور خود هدایت می‌کند و خدا برای مردم مثل‌ها می‌زند و خداوند به هر چیزی آگاه است ●●● ۳۵ / نور

اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَوْلِيَاؤُهُمُ الطَّاغُوتُ يُخْرِجُونَهُمْ مِنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

خداوند ولی و سرپرست کسانی است که ایمان آورده‌اند، آن‌ها را از ظلمت‌ها به سوی نور بیرون می‌برد، (اما) کسانی که کافر شدند، اولیای آن‌ها طاغوت‌ها هستند که آن‌ها را از نور به سوی ظلمت‌ها بیرون می‌برند، آن‌ها اهل آتشند و همیشه در آن خواهند ماند ●●● ۲۵۷ / بقره

اللَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

خداوند آفرینش را آغاز می‌کند، سپس آن را تجدید می‌نماید، سپس به سوی او بازمی‌گردید ●●● ۱۱ / روم

اللَّهُ يَسْطُرُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

خداوند روزی را برای هر کس از بندگانش بخواهد، گسترده می‌کند و برای هر کس می‌خواهد، محدود می‌سازد، خدا به همه چیز دانا است ●●● ۶۲ / عنکبوت

اللَّهُ يَسْطُرُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَفَرِحُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا مَتَاعٌ

خدا روزی را برای هر کس بخواهد (و شایسته بداند) وسیع و برای هر کس بخواهد (و مستحق ببیند) تنگ قرار می‌دهد ولی آن‌ها به زندگی دنیا شاد (و خوشحال) شدند در حالی که زندگی دنیا در برابر آخرت متاع ناچیزی است ●●● ۲۶ / رعد
اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِيمَنَّا مَا فِيمَسُكُ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْأُخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ

خداوند ارواح را به هنگام «مرگ» قبض می‌کند و ارواحی را که نمرده‌اند نیز به هنگام «خواب» می‌گیرد، سپس ارواح کسانی را که فرمان مرگ آن‌ها را صادر کرده، نگه می‌دارد و ارواح دیگری را (که باید زنده بمانند) بازمی‌گرداند تا سرآمد معینی، در این امر نشانه‌های روشنی است برای کسانی که تفکر می‌کنند ●●● ۴۲ / زمر

قرآن الفبائی باب الهمزه - الف (۷۱)

اللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ

خداوند میان شما در آنچه اختلاف داشتید، داوری می‌کند ●●● ۶۹ / حج

اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ

خداوند آن‌ها را استهزاء می‌کند و آن‌ها را در طغیانشان نگه می‌دارد تا سرگردان شوند ●●● ۱۵ / بقره

اللَّهُ يَصْطَفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ

خداوند از فرشتگان رسولانی برمی‌گزیند و همچنین از انسان، خداوند شنوا و بینا است ●●● ۷۵ / حج

اللَّهُ يَغْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثَىٰ وَمَا تَغِيضُ الْأَرْحَامَ وَمَا تَزْدَادُ وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ

خدا از جنین‌هایی که هر انسان یا حیوان ماده‌ای حمل می‌کند آگاه است و نیز از آنچه در رحم‌ها کم می‌کنند (و پیش از موعد مقرر می‌زایند) و هم از آنچه افزون می‌کنند و هر چیز نزد او مقدار معینی دارد ●●● ۸ / رعد

اللَّهُمَّ ارْجُلُ يَمْشُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ أَيْدٍ يَبْطِشُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ أَعْيُنٌ يُبْصِرُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ آذُنٌ يَسْمَعُونَ بِهَا قُلِ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ

كَيْدُونَ فَلَا تُنظَرُونَ

آیا (آن‌ها لااقل همانند خود شما) پاهایی دارند که با آن راه بروند؟ یا دست‌هایی دارند که با آن چیزی را بگیرند (و کاری انجام دهند)؟ یا چشمانی دارند که با آن ببینند؟ یا گوش‌هایی دارند که با آن بشنوند؟ (نه، هرگز، هیچ‌کدام) بگو (اکنون که چنین است) این بت‌هایی را که شریک خدا قرار داده‌اید (بر ضد من) بخوانید و برای من نقشه بکشید و لحظه‌ای مهلت ندهید (تا بدانید

کاری از آن‌ها ساخته نیست) ●●● / اعراف / ۱۹۵

إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

(بدانید) بازگشت شما به سوی «الله» است و او بر هر چیز قادر است ●●● / هود / ۴

إِلَى رَبِّكَ مُنْتَهِيهَا

انتهای آن به سوی پروردگار تو است ●●● / نازعات / ۴۴

إِلَى رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ

و قرارگاه نهایی، تنها به سوی پروردگار توست ●●● / قیامت / ۱۲

إِلَى رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمَسَاقُ

(آری) در آن روز مسیر همه به سوی (دادگاه) پروردگارت خواهد بود ●●● / قیامت / ۳۰

إِلَى رَبِّهَا نَاظِرَةٌ

و به پروردگارش می‌نگرد ●●● / قیامت / ۲۳

أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمِ الْحَاكِمِينَ

آیا خداوند بهترین حکم‌کنندگان نیست ●●● / تین / ۸؟

(۷۲) باب الهمزة - الف قرآن الفبائی

أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ وَيُخَوِّفُونَكَ بِالَّذِينَ مِنْ دُونِهِ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ

آیا خداوند برای (نجات و حفظ) بنده‌اش کافی نیست؟ اما آن‌ها تو را از غیر او می‌ترسانند و هر کس را خداوند گمراه کند،

هیچ هدایت‌کننده‌ای ندارد ●●● / زمر / ۳۶

أَلَيْسَ ذَلِكَ بِقَادِرٍ عَلَى أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَى

آیا چنین کسی قادر نیست که مردگان را زنده کند ●●● / قیامت / ۴۰؟

إِلَى فِرْعَوْنَ وَ مَلَأْنَاهُ فَاتَّبِعُوا أَمْرَ فِرْعَوْنَ وَ مَا آمُرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِيدٍ

به سوی فرعون و اطرافیان‌ش، اما آن‌ها از فرمان فرعون پیروی کردند در حالی که فرمان فرعون مایه رشد و نجات نبود ●●● .

۹۷ / هود

إِلَى فِرْعَوْنَ وَ مَلَأْنَاهُ فَاسْتَكْبَرُوا وَ كَانُوا قَوْمًا عَالِينَ

به سوی فرعون و اطرافیان اشرافی او، اما آن‌ها استکبار کردند و اصولاً مردمی برتری‌جو بودند ●●● / ۴۶ /

مؤمنون

إِلَى فِرْعَوْنَ وَ هَامَانَ وَ قَارُونَ فَقَالُوا سَاحِرٌ كَذَّابٌ

به سوی فرعون و هامان و قارون، ولی آن‌ها گفتند: او ساحر بسیار دروغ‌گویی است ●●● / مؤمن / ۲۴

إِلَى قَدَرٍ مَعْلُومٍ

تا مدتی معین ●●● / ۲۲ / مرسلات

إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ

(اما نه تا روز رستاخیز بلکه) تا روز و وقت معینی ●●● ۳۸. / حجر، ۸۱ / ص
 الْيَوْمِ أُحِلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَلْلٌ لَكُمْ وَطَعَامُكُمْ حَلْلٌ لَهُمْ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ
 أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ مُحْصَنَاتٍ بَيْنَ غَيْرٍ مُسَافِحِينَ وَلَا مُتَّخِذِي أَخْدَانٍ وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ وَهُوَ فِي
 الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ

امروز چیزهای پاکیزه برای شما حلال شد و (همچنین) غذای اهل کتاب برای شما حلال است و غذای شما برای آنها حلال
 می‌باشد و (نیز) زنان پاکدامن از مسلمانان و زنان پاکدامن از اهل کتاب حلال هستند هنگامی که مهر آنها را بپردازید و
 پاکدامن باشید نه زناکار و نه دوست پنهانی و نامشروع گیرید و کسی که انکار کند آنچه را باید به آن ایمان بیاورید اعمال او
 باطل و بی‌اثر می‌گردد و در سرای دیگر از زیانکاران خواهد بود ●●● ۵. / مائده

الْيَوْمَ تُجْزَى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ

امروز هر کس در برابر کاری که انجام داده جزا داده می‌شود، هیچ ظلمی امروز وجود ندارد، خداوند سریع الحساب است ●●● ۱۷. /
 مؤمن

قرآن الفبائی باب الهمزة - الف (۷۳)

الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَى أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ وَتَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

امروز بر دهان آنها مهر می‌نهمیم و دست‌هایشان با ما سخن می‌گویند و پاهایشان کارهایی را که انجام می‌دادند،
 شهادت می‌دهند ●●● ۶۵. / یس

إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا وَعِندَ اللَّهِ حَقًّا إِنَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ بِالْقِسْطِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ
 شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ

بازگشت همه به سوی او است، خداوند وعده حقی فرموده، او خلق را آغاز کرد سپس آن را بازمی‌گرداند، تا کسانی را که ایمان
 آوردند و عمل صالح انجام دادند، به عدالت جزا دهد و برای کسانی که کافر شدند، نوشیدنی از مایع سوزان است و عذاب
 دردناکی به خاطر آن که کفر می‌ورزیدند ●●● ۴. / یونس

إِلَيْهِ يَرْدِعُ السَّاعَةَ وَمَا تَخْرُجُ مِنْ ثَمَرَاتٍ مِنْ أَكْمَامِهَا وَمَاتَحْمِلُ مِنْ أُنْثَى لَا تَضَعُ إِلَّا يَعْلَمُ هُوَ يَوْمَ يُنَادِيهِمْ آيُنْ شَرَكَايَ قَالُوا اذْنَاكَ مِمَّنَّا مِنْ شَهِيدٍ

اسرار قیامت (ولحظه وقوع آن) را تنها خدا می‌داند، هیچ میوه‌ای از غلاف خود خارج نمی‌شود و هیچ مؤنثی باردار نمی‌گردد
 و وضع حمل نمی‌کند، مگر به علم و آگاهی او و آن روز که آنها را ندا می‌دهد، کجا هستند شریکانی که برای من

می‌پنداشتید، آنها می‌گویند: (پروردگارا) ما عرضه داشتیم که هیچ گواهی بر گفته خود نداریم ●●● ۴۷. / فصلت

أَمْ أَبْرَأُوا أَمْرًا فَإِنَّا مُبْرِمُونَ

بلکه آنها تصمیم محکم بر توطئه گرفتند، ما نیز اراده محکمی (درباره آنها) داریم ●●● ۷۹. / زخرف

أَمْ اتَّخَذُوا إِلَهًا مِنَ الْأَرْضِ هُمْ يُنشِرُونَ

آیا آنها خدایانی از زمین برگزیدند که خلق می‌کنند و منتشر می‌سازند ●●● ۲۱. / انبیاء

أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ شُفَعَاءَ قُلْ أَوْ كَانُوا لَا يَمْلِكُونَ شَيْئًا وَلَا يَعْقِلُونَ

آیا برگرفتند جز خدا شفیعانی، بگو: اگرچه مالک چیزی نباشند و چیزی را درک نکنند ●●● ۴۳. / زمر

أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ فَإِنَّهُ هُوَ الْوَلِيُّ وَهُوَ يُحْيِي الْمَوْتَى وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

آیا آنها غیر خدا را ولی خود برگزیدند، در حالی که ولی تنها خداوند است و او است که مردگان را زنده می‌کند و او است که

بر هر چیزی توانا است ●●● ۹. / شوری

أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ إِلَهًا قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ هَذَا ذِكْرٌ مَنْ مَعِيَ وَذِكْرٌ مَنْ قَبْلِي بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ الْحَقَّ فَهُمْ مُعْرِضُونَ
آیا آن‌ها جز خدا معبودانی برگزیدند؟ بگو دلالتان را بیاورید، این سخن من و سخن (پیامبرانی است) که پیش از من بودند،
اما اکثر آن‌ها حق را نمی‌دانند و به این دلیل از آن روی گردانند ●●● ۲۴. / انبیاء

(۷۴) باب الهمزة - الف قرآن الفبائی

أَمْ اتَّخَذَ مِمَّا يَخْلُقُ بَنَاتٍ وَأَصْفِيكُمْ بِالْبَنِينَ

آیا از میان مخلوقاتش دختران را برای خود انتخاب کرده و پسران را برای شما ●●● ۱۶؟ / زخرف
أَمْ آتَيْنَاهُمْ كِتَابًا مِنْ قَبْلِهِ فَهُمْ بِهِ مُسْتَمْسِكُونَ

یا این که ما کتابی پیش از این به آن‌ها داده‌ایم و آن‌ها به آن تمسک می‌جویند ●●● ۲۱؟ / زخرف
أَمْ آمَنْتُمْ أَنْ يُعِيدَكُمْ فِيهِ تَارَةً أُخْرَى فَيُرْسِلَ عَلَيْكُمْ قَاصِفًا مِنَ الرِّيحِ فَيُغْرِقَكُم بِمَا كَفَرْتُمْ ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ عَلَيْنَا بِهِ تَبِيعًا
یا این که ایمن هستید که بار دیگر شما را به دریا باز گرداند و تندباد کوبنده‌ای بر شما بفرستد و شما را به خاطر کفرتان
غرق کند، حتی کسی که خونتان را مطالبه نماید پیدا نکند ●●● ۶۹. / اسراء

أَمْ آمَنْتُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذِيرِ

یا خود را از عذاب خداوند آسمان در امان می‌دانید که تندبادی مملو از سنگریزه بر شما فرستد و به زودی خواهید دانست
تهدیدهای من چگونه است ●●● ۱۷؟ / ملک

أَمْ أَنَا خَيْرٌ مِنْ هَذَا الَّذِي هُوَ مَهِينٌ وَلَا يَكَادُ يُبِينُ

من از این مردی که از خانواده و طبقه پستی است و هرگز نمی‌تواند فصیح سخن بگوید، برترم ●●● ۵۲. /
زخرف

أَمْ أَنْزَلْنَا عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا فَهُوَ يَتَكَلَّمُ بِمَا كَانُوا بِهِ يُشْرِكُونَ

آیا ما دلیل محکمی برای آن‌ها نازل کردیم که از شرک آن‌ها سخن می‌گوید و آن را موجه می‌شمارد ●●● ۳۵؟ / روم
أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَخْلَامُهُمْ بِهَذَا أَمْ هُمْ قَوْمٌ طَاعُونَ

آیا عقلهایشان آن‌ها را به این اعمال دستور می‌دهد؟ یا قومی طغیانگرند ●●● ۳۲؟ / طور

أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ أَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ إِنْ هُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا

آیا گمان می‌بری اکثر آن‌ها می‌شنوند یا می‌فهمند؟ آن‌ها فقط همچون چهار پایانند بلکه گمراه‌تر ●●● ۴۴. / فرقان

أَمْ تُرِيدُونَ أَنْ تَسْأَلُوا رَسُولَكُمْ كَمَا سُئِلَ مُوسَى مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَتَّبِعِ الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ

آیا می‌خواهید از پیامبر خود، همان تقاضاهای (نامعقول) را بکنید که پیش از این از موسی کردید (و با این بهانه‌جویی‌ها از
ایمان سر باز زنید،) کسی که کفر را با ایمان مبادله کند (و آن را به جای ایمان بپذیرد) از راه مستقیم (عقل و فطرت) گمراه
شده است ●●● ۱۰۸. / بقره

قرآن الفبائی باب الهمزة - الف (۷۵)

أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَغْرَمٍ مُثْقَلُونَ

آیا تو از آن‌ها پاداشی مطالبه می‌کنی که در زیر بار گران آن قرار دارند ●●● ۴۰؟ / طور، ۴۶ / قلم

أَمْ تَسْأَلُهُمْ خَرْجًا فَخَرَجَ رِبِّكَ خَيْرٌ وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ

یا این که تو از آن‌ها مزد و هزینه‌ای (در برابر دعوت) می‌خواهی؟ در حالی که مزد پروردگارت بهتر است و او

بهترین روزی دهندگان است ●●● ۷۲ / مؤمنون

أَمْ تَقُولُونَ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَشْيَاطَ كَانُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى قُلْ أَنتُمْ أَغْلَمُ أَمْ اللَّهُ وَ مَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ شَهَادَةً عِنْدَهُ مِنَ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

یا می گوئید: ابراهیم و اسماعیل و اسحاق و یعقوب و اسباط، یهودی یا نصرانی بودند، بگو: شما بهتر می دانید یا خدا؟ (و با این که می دانید آن‌ها یهودی و نصرانی نبودند، چرا حقیقت را کتمان می کنید) و چه کسی ستمگرتر از آن است که گواهی و شهادت الهی را که نزد او است، کتمان کند و خدا از اعمال شما غافل نیست ●●● ۱۴۰ / بقره

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ نَجْعَلَهُمْ كَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءً مَحْيَاهُمْ وَمَمَاتُهُمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ
آیا کسانی که مرتکب سیئات شدند، گمان کردند که ما آن‌ها را همچون کسانی که ایمان آورده‌اند و عمل صالح انجام داده‌اند، قرار می دهیم که حیات و مرگشان یکسان باشد؟ چه بد داوری می کنند ●●● ۲۱ / جاثیه

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ أَنْ لَنْ يُخْرِجَ اللَّهُ أَضْغَانَهُمْ
آیا کسانی که در دل‌هایشان بیماری است، گمان کردند خدا کینه‌هایشان را ظاهر نمی کند ●●● ۲۹؟ / محمد
أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ أَنْ يَسْبِقُونَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ

آیا کسانی که اعمال بد به جا می آورند، گمان کردند از حوزه قدرت ما بیرون خواهند رفت؟ چه بد داوری می کنند ●●● ۴ / عنکبوت

أَمْ حَسِبْتَ أَنَّ أَصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيمِ كَانُوا مِنْ آيَاتِنَا عَجَبًا
آیا گمان کردی اصحاب کهف و رقیم از آیات عجیب ما بودند ●●● ۹؟ / کهف
أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسَّتْهُمُ الْبُاسَاءُ وَالضَّرَاءُ وَ زَلْزَلُوا حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ مَتَى نَصُرَ اللَّهُ أَلَا إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ

آیا گمان کردید داخل بهشت می شوید، بی آن که حوادثی همچون حوادث گذشتگان به شما برسد؟ همان‌ها که گرفتاری‌ها و ناراحتی‌ها به آن‌ها رسید و آن چنان ناراحت شدند که پیامبر و افرادی که ایمان آورده بودند، گفتند: «پس یاری خدا کی خواهد آمد؟» (در این هنگام تقاضای یاری از او کردند و به آن‌ها گفته شد: آگاه باشید، یاری خدا نزدیک است ●●● ۲۱۴ / بقره

(۷۶) باب الهمزة - الف قرآن الفبائی

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَيَعْلَمِ الصَّابِرِينَ
آیا چنین پنداشتید که (تنها با ادعای ایمان) وارد بهشت خواهید شد، درحالی که خداوند هنوز مجاهدان از شما و صابران را مشخص نساخته است ●●● ۱۴۲؟ / آل عمران

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُتْرَكُوا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَلَمْ يَتَّخِذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَا رَسُولِهِ وَلَا الْمُؤْمِنِينَ وَلِجَنَّةٍ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ
آیا گمان کردید که (به حال خود) رها می شوید درحالی که هنوز آن‌ها که از شما جهاد کردند و غیر از خدا و رسولش را محرم اسرار خویش انتخاب ننمودند (از دیگران) مشخص نشده‌اند (باید آزمون شوید و صفوف از هم جدا شود) و خداوند به آن‌چه عمل می کنید آگاه است ●●● ۱۶ / توبه

أَمْ خَلَقْنَا الْمَلَائِكَةَ إِنَاثًا وَ هُمْ شَاهِدُونَ

آیا ما فرشتگان را به صورت دختران آفریدیم و آن‌ها ناظر بودند ●●● ۱۵۰؟ / صافات

أَمْ خَلَقُوا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا يُؤْقِنُونَ

آیا آن‌ها آسمان‌ها و زمین را آفریده‌اند؟ بلکه آن‌ها طالب یقین نیستند ●●● ۳۶ / طور

أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ

آیا آن‌ها بی‌سبب آفریده شده‌اند؟ یا خود خالق خویشند ●●● ۳۵ / طور

أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَبِّكَ أَمْ هُمُ الْمُصَيِّرُونَ

آیا خزائن پروردگارت نزد آن‌ها است؟ یا بر همه چیز عالم سیطره دارند ●●● ؟ ۳۷ / طور

أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ

آیا اسرار غیب نزد آن‌ها است و از روی آن می‌نویسند ●●● ۴۱ / طور، ۴۷ / قلم

أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ الْعَزِيزِ الْوَهَّابِ

مگر خزائن رحمت پروردگار قادر و بخشنده‌ات نزد آن‌ها است (تا به هر کس میل دارند، بدهند ●●●) ۹۴ / ص

أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتُ إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ إِلَهَكَ وَإِلَهَ آبَائِكَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلَهًا وَاحِدًا وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ

آیا شما به هنگامی که مرگ یعقوب فرا رسید، حاضر بودید؟ در آن هنگام که به فرزندان خود گفت: پس از من چه چیز را می‌پرستید؟ گفتند: خدای تو و خدای پدرانت ابراهیم و اسماعیل و اسحاق، خداوند یکتا و ما در برابر او تسلیم

هستیم ●●● ۱۳۳ / بقره

أَمْ لَكُمْ أَيْمَانٌ عَلَيْنَا بِاللَّغَةِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ إِنَّ لَكُمْ لِمَا تَحْكُمُونَ

یا این که عهد و پیمان مؤکد و مستمری تا روز قیامت بر ما دارید که هر چه را به نفع خود اختیار می‌کنید، برای شما

قرار می‌دهد ●●● ۳۹۴ / قلم

قرآن الفبائی باب الهمزة - الف (۷۷)

أَمْ لَكُمْ سُلْطَانٌ مُبِينٌ

آیا شما دلیل روشنی در این باره دارید ●●● ۱۵۶؟ / صافات

أَمْ لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ

آیا کتابی دارید که از آن درس می‌خوانید ●●● ۳۷؟ / قلم

أَمْ لِلْإِنْسَانِ مَا تَمَنَّى

آیا آن‌چه انسان تمنا دارد به آن می‌رسد ●●● ۲۴ / نجم

أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا رَسُولَهُمْ فَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ

یا این که پیامبرشان را نشناختند (و از سوابق او آگاه نیستند) که او را انکار می‌کنند ●●● ۶۹؟ / مؤمنون

أَمْ لَهُ الْبَنَاتُ وَلَكُمْ الْبُنُونَ

آیا سهم خدا دختران و سهم شما پسران است؟ (که فرشتگان را دختران خدا می‌نامید ●●●) ۳۹ / طور

أَمْ لَهُمْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ

یا معبودی غیر خداوند دارند (که قول یاری آن‌ها را داده) منزّه است خدا از آنچه برای او شریک قرار

می‌دهند ●●● ۴۳ / طور

أَمْ لَهُمُ الْهَةُ تَمْنَعُهُمْ مِنْ دُونِنَا لَا يَسْتَطِيعُونَ نَضْرَ أَنْفُسِهِمْ وَلَا هُمْ مِمَّنْ يُصْحَبُونَ

آیا آن‌ها خدایانی دارند که می‌توانند از آنان در برابر ما دفاع کنند؟ (این خدایان ساختگی حتی) نمی‌توانند

خودشان را یاری دهند (تا چه رسد به دیگران) و نه از ناحیه ما به وسیله نیرویی یاری می‌شوند ●●● ۴۳ /

انبیاء

أَمْ لَهُمْ سُؤْمٌ يَشْتَمِعُونَ فِيهِ فَلَيَأْتِ مُسْتَمِعُهُمْ بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ

آیا نردبانی دارند (که به آسمان بالا می‌روند) و به وسیله آن اسرار وحی را می‌شنوند ؟ کسی که از آن‌ها این ادعا را دارد دلیل روشنی بیاورد ●●● ۳۸ / طور

أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ وَ لَوْلَا كَلِمَةُ الْفَضْلِ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ
آیا معبودانی دارند که آیینی برای آن‌ها بی‌اذن خداوند تشریح کرده‌اند ؟ اگر مهلت مقرر برای آن‌ها نبود ، در میان‌شان داوری می‌شد (و دستور عذاب صادر می‌گشت) و برای ظالمان عذاب دردناکی است ●●● ۲۱ / شوری

أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ فَلَيَأْتُوا بِشُرَكَائِهِمْ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ

یا این که معبودانی دارند (که آن‌ها را شریک خدا قرار داده‌اند و برای آنان شفاعت می‌کنند) اگر راست می‌گویند ، معبودان خود را ارائه دهند ●●● ۴۱ / قلم

(۷۸) باب الهمزة - الف قرآن الفبایی

أَمْ لَهُمْ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ مَا بَيْنَهُمَا فَلْيَرْتَقُوا فِي الْأَسْبَابِ

یا این که مالکیت آسمان‌ها و زمین و آنچه در میان این دو است ، از آن‌ها است ؟ (اگر چنین است) به آسمان‌ها بروند (و جلوی نزول وحی بر قلب پاک محمد صلی‌الله‌علیه‌وآله را بگیرند ●●●) . ۱۰ / ص

أَمْ لَهُمْ نَصِيبٌ مِنَ الْمُلْكِ فَإِذَا لَا يُؤْتُونَ النَّاسَ نَقِيرًا

آیا آن‌ها (یهود) سهمی در حکومت دارند (که بخواهند چنین داوری کنند) ؟ در حالی که اگر چنین بود ، (همه‌چیز را در انحصار خود می‌گرفتند) و کمترین حق را به مردم نمی‌دادند ●●● ۵۳ / نساء

أَمْ لَمْ يَنْبَأْ بِمَا فِي صُحُفِ مُوسَى

یا از آنچه در کتب موسی نازل گردیده، باخبر نشده است ●●● ۳۶ / نجم

أَمْ نَجْعَلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ أَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ

آیا کسانی را که ایمان آورده‌اند و عمل صالح انجام داده‌اند، همچون مفسدان در زمین قرار دهیم، یا پرهیزگاران را همچون فاجران ●●● ۲۸ / ص

أَمْ يَحْسَبُونَ أَنَا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَ نَجْوَاهُمْ بَلَى وَ رُسُلْنَا لَدَيْهِمْ يَكْتُبُونَ

آن‌ها چنین می‌پندارند که ما اسرار پنهانی و سخنان در گوشه آن‌ها را نمی‌شنویم ، آری رسولان (و فرشتگان) ما نزد آن‌ها هستند و می‌نویسند ●●● ۸۰ / زحرف

أَمْ يَحْسَدُونَ النَّاسَ عَلَى مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ فَقَدْ آتَيْنَا آلَ إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ وَ الْحِكْمَةَ وَ آتَيْنَاهُمْ مُلْكًا عَظِيمًا

یا این که به مردم (پیامبر و خاندانش) ، بر آنچه خدا از فضلش به آنان بخشیده، حسد می‌ورزند؟ ما به آل ابراهیم، (که یهود از خاندان او هستند نیز) ، کتاب و حکمت دادیم و حکومت عظیمی در اختیار آن‌ها (پیامبران بنی اسرائیل) قرار دادیم ●●● ۵۴ / نساء

أَمْ يُرِيدُونَ كَيْدًا فَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمُ الْمَكِيدُونَ

آیامی خواهند نقشه شیطانی برای تو بکشند؟ ولی بدانند خود کافران در دام این نقشه‌ها گرفتار می‌شوند ●●● ۴۲ / طور

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرِيَهُ قُلْ فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِهِ وَ ادْعُوا مَنِ اسْتَعْظَمْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

آن‌ها می‌گویند : او قرآن را به دروغ به خدا نسبت داده، بگو : اگر راست می‌گویند ، یک سوره همانند آن بیاورید و هر کس را می‌توانید غیر از خدا (به یاری) بطلبید ●●● ۳۸ / یونس

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرِيَهُ بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ لِنُنذِرَ قَوْمًا مَا أَتَهُمْ مِنْ نَذِيرٍ مِنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ

ولی آن‌ها می‌گویند «محمد» صلی‌الله‌علیه‌وآله آن را به دروغ به خدا بسته است، اما (باید بدانند) این سخن حقی است از سوی پروردگارت تا گروهی را انذار کنی که قبل از تو هیچ انذار کننده‌ای برای آن‌ها نیامده است، شاید (پند گیرند و) هدایت شوند ●●● ۳ / سجده

قرآن الفبائی باب الهمزه - الف (۷۹)

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا فَإِنْ يَشَأُ اللَّهُ يَخْتِمْ عَلَى قَلْبِكَ وَيَمْحُ اللَّهُ الْبَاطِلَ وَيُحِقُّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ
آن‌ها می‌گویند، او بر خدا دروغ بسته، ولی اگر خدا بخواهد بر قلب تو مهر می‌نهد (و قدرت اظهار این آیات را از تو می‌گیرد) و باطل را محو می‌کند و حق را به فرمانش پابرجا می‌سازد، چراکه او به آن‌چه در درون دل‌ها است آگاه است ●●● ۲۴ / شوری
أَمْ يَقُولُونَ افْتَرِيَهُ قُلْ إِنْ افْتَرَيْتُهُ فَلَا تَمْلِكُونَ لِي مِنَ اللَّهِ شَيْئًا هُوَ أَعْلَمُ بِمَا تُفِيضُونَ فِيهِ كَفَىٰ بِهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ
بلکه می‌گویند: این آیات را بر خدا افترا بسته، بگو: اگر من آن را به دروغ به خدا نسبت داده باشم (لازم است مرا رسوا کند و) شما نمی‌توانید در برابر خداوند از من دفاع کنید، او کارهایی را که شما در آن وارد می‌شوید، بهتر می‌داند، همین بس که خداوند، گواه میان من و شما باشد و او غفور و رحیم است ●●● ۸ / احقاف

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرِيَهُ قُلْ إِنْ افْتَرَيْتُهُ فَعَلَيْ إِجْرَامِي وَأَنَا بَرِيءٌ مِمَّا تُجْرِمُونَ
(مشرکان) می‌گویند او (محمد) این سخنان را به دروغ به خدا نسبت داده، بگو اگر من این‌ها را از پیش خود ساخته باشم و به او نسبت دهم گناهش بر عهده من است ولی من از گناهان شما بیزارم ●●● ۳۵ / هود

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرِيَهُ قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ سُوْرٍ مِثْلِهِ مُفْتَرِيَاتٍ وَاذْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ
بلکه آن‌ها می‌گویند این (قرآن) را به دروغ (به خدا) نسبت می‌دهد، بگو اگر راست می‌گویند شما هم ده سوره همانند این سوره‌های دروغین بیاورید و تمام کسانی را که می‌توانید غیر از خدا (برای این کار) دعوت کنید ●●● ۱۳ / هود
أَمْ يَقُولُونَ بِهِ جِنَّةٌ بَلْ جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ وَآكثَرُهُمْ لِلْحَقِّ كَارِهُِونَ
یا می‌گویند: او دیوانه است؟ ولی او حق را برای آن‌ها آورده اما اکثرشان از حق کراهت دارند ●●● ۷۰ / مؤمنون
أَمْ يَقُولُونَ تَقَوَّلَهُ بَلْ لَا يُؤْمِنُونَ

آن‌ها می‌گویند قرآن را به خدا افترا بسته ولی آن‌ها ایمان ندارند ●●● ۳۳ / طور

أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ تَتَرَبَّصُّ بِهِ رَيْبَ الْمُنُونِ

بلکه آن‌ها می‌گویند او شاعری است که ما انتظار مرگش را می‌کشیم ●●● ۳۰ / طور

أَمْ يَقُولُونَ نَحْنُ جَمِيعٌ مُنتَصِرُونَ

یا می‌گویند: ما جماعتی متحد و نیرومند و پیروزیم ●●● ۴۴ / قمر

أَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ جَنَّاتُ الْمَأْوَى نُزُلًا بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

اما کسانی که ایمان آوردند و عمل صالح انجام دادند باغ‌های بهشت جاویدان از آن‌ها خواهد بود، این وسیله پذیرایی (خداوند) از آن‌هاست در مقابل اعمالی که انجام می‌دادند ●●● ۱۹ / سجده

(۸۰) باب الهمزه - الف قرآن الفبائی

أَمَّا السَّفِينَةُ فَكَانَتْ لِمَسَاكِينَ يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ فَأَرَدْتُ أَنْ أَعِيبَهَا وَكَانَ وَرَاءَهُمْ مَلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا

اما آن کشتی متعلق به گروهی از مستمندان بود که با آن در دریا کار می‌کردند و من خواستم آن را معیوب کنم (چرا که) پشت سر آن‌ها پادشاهی ستمگر بود که هر کشتی را از روی غصب می‌گرفت ●●● ۷۹ / کهف

أَمَّا مَنِ اسْتَعْنَى

اما آن کس که مستغنی است ●●● ۵ / عبس

أَمَدُّكُمْ بِأَنْعَامٍ وَبَيْنَ

شمارا به چهارپایان و نیز پسران (لایق و برومند) امداد فرموده ●●● ۱۳۳ / شعراء

أَمْرًا مِّنْ عِنْدِنَا إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ

فرمانی بود از ناحیه ما ، ما (محمد صلی الله علیه و آله را) فرستادیم ●●● ۵ / دخان

أَمَّنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا
سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ

پیامبر ، به آن چه از سوی پروردگارش بر او نازل شده، ایمان آورده است (و او به تمام سخنان خود کاملاً مؤمن می باشد) و همه
مؤمنان (نیز) به خدا و فرشتگان او و کتابها و فرستادگانش ایمان آورده اند (و می گویند:) ما در میان هیچ یک از پیامبران او،
فرق نمی گذاریم (و به همه ایمان داریم) و (مؤمنان) گفتند : ما شنیدیم و اطاعت کردیم، پروردگارا (انتظار) آمرزش تو را (
داریم) و بازگشت (ما) به سوی تو است ●●● ۲۸۵ / بقره

أَمَّنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خِلَالَهَا أَنْهَارًا وَجَعَلَ لَهَا رَوَاسِيَ وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا إِنْ هِيَ إِلَّا مَعَالِي بِلْ أَكْثَرُهُمْ لَا
يَعْلَمُونَ

آیا کسی که زمین را مستقر و آرام قرارداد و در میان آن نه‌هایی روان ساخت و برای زمین کوه‌های ثابت و پابرجا ایجاد کرد و میان
دو دریا مانعی قرار داد (تا با هم مخلوط نشوند ، با این حال) آیا معبودی با خدا است ؟ ، نه بلکه اکثر آن‌ها نمی دانند (و
جاهلند ●●●) ۶۱ / نمل

أَمَّنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا بِهِ حَبَائِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ مَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُنْبِتُوا شَجَرَهَا إِنْ هِيَ إِلَّا مَعَالِي بِلْ
هُم قَوْمٌ يَعْدِلُونَ

آیا بت‌هایی که معبود شما هستند بهترند یا کسی که آسمان و زمین را آفریده؟ و برای شما از آسمان آبی فرستاد که با آن
باغ‌هایی زیبا و سرورانگیز رویانیدیم و شما قدرت نداشتید درختان آن را برویانید ، آیا معبود دیگری با خدا است ؟ نه،
آن‌ها گروهی هستند که (از روی نادانی) مخلوقات خدا را در ردیف او قرار می دهند ●●● ۶۰ / نمل

قرآن الفبائی باب الهمزه - الف (۸۱)

أَمَّنْ هَذَا الَّذِي هُوَ جُنْدٌ لَكُمْ يَنْصُرُكُمْ مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ إِنَّ الْكَافِرِينَ الْإِفَى غُرُورٍ

آیا کسی که لشکر شماست ، می‌تواند شما را در برابر خداوند یاری دهد ، ولی کافران تنها گرفتار غرورند ●●● ۲۰ /
ملک

أَمَّنْ هَذَا الَّذِي يَرْزُقُكُمْ إِنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُ بَلْ لَجُّوا فِي عُتُوٍّ وَنُفُورٍ

یا آن کسی که شما را روزی می دهد ، اگر روزیش را بازدارد (چه کسی می تواند نیاز شما را تأمین کند) ولی آن‌ها در سرکشی و
فرار از حقیقت لجاجت می ورزند ●●● ۲۱ / ملک

أَمَّنْ هُوَ قَانِتٌ آنَاءَ اللَّيْلِ سَاجِدًا وَقَائِمًا يَحْذَرُ الْأَجْرَةَ وَيَرْجُوا رَحْمَةَ رَبِّهِ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَدْعُونَ الدِّينَ لِيَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو
الْأَلْبَابِ

آیا چنین کسی با ارزش است یا کسی که در ساعات شب به عبادت مشغول است و در حال سجده و قیام از عذاب آخرت می ترسد
و به رحمت پروردگارش امیدوار است، بگو : آیا کسانی که می دانند با کسانی که نمی دانند، یکسانند؟ تنها صاحبان مغز متذکر

می‌شوند ●●● ۹. / زمر

أَمَّنْ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ءِإِلَهُ مَعَ اللَّهِ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

یا کسی که آفرینش را آغاز کرد و سپس آن را تجدید می‌کند و کسی که شما را از آسمان و زمین روزی می‌دهد، آیا معبودی با خدا است؟ بگو دلالتان را بیاورید اگر راست می‌گویید ●●● ۶۴. / نمل

أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ ءِإِلَهُ مَعَ اللَّهِ قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ

یا کسی که دعای مضطر را اجابت می‌کند و گرفتاری را برطرف می‌سازد و شما را خلفای زمین قرار می‌دهد، آیا معبودی با خدا است؟ کمتر متذکر می‌شوید ●●● ۶۲. / نمل

أَمَّنْ يَهْدِيكُمْ فِي ظُلُمَاتِ اللَّيْلِ وَالْبَحْرِ وَ مَنْ يُزِيلُ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ ءِإِلَهُ مَعَ اللَّهِ تَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ

یا کسی که شما را در تاریکی‌های صحرا و دریا هدایت می‌کند و کسی که بادهای را بشارت‌دهندگان پیش از نزول رحمتش می‌فرستد، آیا معبودی با خدا است؟ خداوند برتر است از اینکه شریک برای او قرار دهند ●●● ۶۳. / نمل

إِٰمِنُوا بِاللَّهِ وَ رَسُوْلِهِ وَ أَنْفَقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُسْتَخْلَفِينَ فِيهِ فَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَ أَنْفَقُوا لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيْرٌ

به‌خدا و رسولش ایمان بیاورید و از آنچه شما را نماینده (خود) در آن قرار داده، انفاق کنید (زیرا) کسانی که از شما ایمان بیاورند و انفاق کنند، اجر بزرگی دارند ●●● ۷. / حدید

(۸۲) باب الهمزة - الف قرآن الفبائی

أَمْوَاتٌ غَيْرُ أَحْيَاءٍ وَ مَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ

آن‌ها موجودات مرده‌ای هستند که هرگز استعداد حیات ندارند و نمی‌دانند در چه زمانی عبادت‌کنندگانشان محشور می‌شوند ●●● ۲۱. / نحل

أَنَادُوا إِلَيَّ عِبَادَ اللَّهِ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ

(و به آنان گفت: امور) بندگان خدا را به من واگذارید که من فرستاده‌امینی برای شما هستم ●●● ۱۸. / دخان

أَنْ أَرْسِلَ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ

بنی اسرائیل را با ما فرست ●●● ۱۷. / شعراء

أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ وَ اتَّقُوهُ وَ أَطِيعُونَ

که خدا را پرستش کنید و از مخالفت او پرهیزید و مرا اطاعت نمایید ●●● ۳. / نوح

أَنْ أَعْمَلَ سَابِغَاتٍ وَ قَدَّرَ فِي السَّرْدِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

(و دستور دادیم) زره‌های کامل و فراخ بساز و حلقه‌ها را به اندازه و متناسب کن و عمل صالح به جا آورید، که من به آن چه انجام می‌دهید، بینا هستم ●●● ۱۱. / سبأ

أَنْ أَعْدُوا عَلَيَّ حَرْثُكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَارِمِينَ

که به سوی کشتزار و باغ خود حرکت کنید اگر قصد چیدن میوه‌ها را دارید ●●● ۲۲. / قلم

أَنْ قَذِفِهِ فِي التَّابُوتِ فَاقْذِفِيهِ فِي الْيَمِّ فَلْيُلْقِهِ الْيَمُّ بِالسَّاحِلِ يَأْخُذْهُ عَدُوٌّ لِيَوْ عَدُوًّا لَهُ وَ أَلْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِنِّي وَ لِيُضَنَعَ عَلَيَّ عَيْنِي

که او را در صندوقی بیفکن و آن صندوق را به دریا بینداز، تا دریا آن را به ساحل بیفکند و دشمن من و دشمن او آن را بگیرد و من محبتی از خودم بر تو افکنم، تا در برابر دیدگان (علم) من پرورش یابی ●●● ۳۹. / طه

أَنْ تَقُولَ نَفْسٌ يَا حَسْرَتِي عَلَى مَا فَرَّطْتُ فِي جَنْبِ اللَّهِ وَإِنْ كُنْتُ لَمِنَ السَّٰخِرِينَ

(این دستورها به خاطر آن است که) مبادا کسی روز قیامت بگوید: افسوس بر من از کوتاهی‌هایی که در اطاعت فرمان خدا کردم و

(آیات او را) به سخریه گرفتم ●●● ۵۶ / زمر

أَنْ تَقُولُوا آءِزْمَأْزَمًا أَنْزَلَ الْكِتَابَ عَلَيَّ طَائِفَتَيْنِ مِنْ قَبْلِنَا وَإِنْ كُنَّا عَنْ دِرَاسَتِهِمْ لَغَافِلِينَ

(ما این کتاب را با این همه امتیازات نازل کردیم) تا نگوئید کتاب آسمانی تنها بر دو طایفه پیش از ما (بر یهود و نصاری)

نازل شده بود و ما از بحث و بررسی آن‌ها بی‌خبر بودیم ●●● ۱۵۶ / انعام

أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَى

از این که نابینایی به سراغ او آمده بود ●●● ۲ / عبس

قرآن الفبائی باب الهمزه - الف (۸۳)

أَنْ دَعَا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا

از این رو که برای خداوند رحمن فرزندی ادعا کردند ●●● ۹۱ / مریم

أَنْ رَأَهُ اسْتَعْنَى

به خاطر این که خود را بی‌نیاز می‌بیند ●●● ۷ / علق

أَنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ

مبادا به خاطر این که صاحب مال و فرزندان فراوان است ، از او پیروی کنی ●●● ۱۴ / قلم

أَنْ لَا يَدْخُلَنَّهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مَسْكِينٌ

مواظب باشید امروز حتی یک فقیر وارد بر شما نشود ●●● ۲۴ / قلم

أَنْ لَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمِ الْيَمِّ

(دعوت من این است که) جز الله (خدای واحد یکتا) را نپرستید که بر شما از عذاب روز دردناکی می‌ترسم

●●● ۲۶ / هود

أَنْتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ

که شما از آن روی گردان هستید ●●● ۶۸ / ص

أَنْتُمْ أَبَاؤُكُمْ الْأَقْدَامُونَ

شما و پدران پیشین شما ●●● ۷۶ / شعراء

أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَالَتْ أَوْدِيَهُ بِقَدَرِهَا فَاحْتَمَلَ السَّيْلُ زَبَدًا رَابِيًا وَمِمَّا يُوقِدُونَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ ابْتِغَاءَ حَلِيهِ أَوْ مَتَاعٍ زَبَدٌ مِثْلَهُ كَذَلِكَ

يَضْرِبُ اللَّهُ الْحَقَّ وَالْبُطْلَ فَأَمَّا الزَّبَدُ فَيَذْهَبُ جُفَاءً وَأَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُثُ فِي الْأَرْضِ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ

خداوند از آسمان آبی فرستاد و از هر دره و رودخانه‌ای به اندازه آن‌ها سیلابی جاری شد ، سپس سیل بر روی خود کفی حمل کرد

و از آن‌چه (در کوره‌ها) برای به دست آوردن زینت آلات یا وسایل زندگی آتش روی آن روشن می‌کنند نیز کف‌هایی مانند آن

به وجود می‌آید، خداوند حق و باطل را چنین مثل می‌زند، اما کف‌ها به بیرون پرتاب می‌شوند ولی آن‌چه به مردم سود می‌رساند (

آب یا فلز خالص) در زمین می‌ماند خداوند این چنین مثال می‌زند ●●● ۱۷ / رعد

إِنْ أَحْسَیْتُمْ أَحْسَیْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ لِيَسُؤُوا آءِزْمَأْزَمًا وَجُوهَكُمْ وَلِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَلِيُتَبِّرُوا

مَا عَلَوْا تُتْبِيرًا

اگر نیکی کنید به خودتان نیکی می‌کنید و اگر بدی کنید باز هم به خود می‌کنید و هنگامی که وعده دوم فرا رسد (آن چنان دشمن

بر شما سخت خواهد گرفت که) آثار غم و اندوه در صورت‌هایتان ظاهر می‌شود و داخل

(۸۴) باب الهمزه - الف قرآن الفبائی

مسجد (اقصی) می‌شوند ، همان‌گونه که در دفعه اول وارد شدند و آن چه را زیر سلطه خود می‌گیرند درهم می‌کوبند ●●● ۷ / اسراء
 اِنَّا اِلَّا نَذِيْرٌ مُّبِيْنٌ
 من تنها انذارکننده آشکاری هستم ●●● ۱۱۵ / شعراء
 اِنَّا اَنْتَ اِلَّا نَذِيْرٌ

تو فقط انذار کننده‌ای (و اگر ایمان نیاوردند، نگران نباش وظیفه‌ات را انجام ده ●●●) ۲۳ / فاطر
 اِن تُبَدُّوْا خَيْرًا اَوْ تُخْفُوْهُ اَوْ تَعْفُوْا عَنْ سُوْاۤءٍ فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَفُوًّا قَدِيْرًا

(اما) اگر نیکی‌ها را آشکار یا مخفی سازید و یا از بدی‌ها گذشت نمایید (مجاز خواهید بود) خداوند بخشنده و توانا است (و با این که قادر بر انتقام است ، عفو و گذشت می‌کند ●●●) ۱۴۹ / نساء
 اِن تُبَدُّوْا شَيْئًا اَوْ تُخْفُوْهُ فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمًا

اگر چیزی را آشکار کنید یا پنهان دارید خداوند از همه چیز آگاه است ●●● ۵۴ / احزاب
 اِن تُبَدُّوْا الصَّدَقَاتِ فَعِيْمًا هِيَ وَاِنْ تُخْفُوْهَا وَتُوْتُوْهَا الْفُقَرَاءَ فَهِيَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَيُكَفِّرُ عَنْكُمْ مِنْ سَيِّئَاتِكُمْ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ

اگر انفاق‌ها را آشکار کنید ، خوب است و اگر آن‌ها را مخفی ساخته و به نیازمندان بدهید ، برای شما بهتر است و قسمتی از گناهان شما را می‌پوشاند (و در پرتو بخشش در راه خدا، بخشوده خواهید شد) و خداوند به آنچه انجام می‌دهید، آگاه است ●●● ۲۷۱ / بقره

اِن تَتُوْبَا اِلَى اللّٰهِ فَقَدْ صَعَتْ قُلُوْبُكُمْ وَاِنْ تَظَاهَرَا عَلَيْهِ فَاِنَّ اللّٰهَ هُوَ مَوْلِيْهِ وَجِبْرِيْلُ وَصَالِحُ الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمَلٰٓئِكَةُ بَعْدَ ذٰلِكَ ظٰهِرِيْرٌ
 اگر از کار خود توبه کنید (به نفع شما است) زیرا دل‌هایتان از حق منحرف گشته و اگر بر ضد او دست به دست هم دهید (کاری از پیش نخواهید برد) زیرا خداوند یاور او است و همچنین جبرئیل و مؤمنان صالح و فرشتگان بعد از آن‌ها پشتیبان او هستند ●●● ۴ / تحریم

اِن تَجْتَبِسُوْا كِبٰۤاۡنِرًا مَا تَنْهَوْنَ عَنْهُ نُكْفِرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَنُدْخِلْكُمْ مُدْخَلًا كَرِيْمًا
 اگر از گناهان بزرگی که از آن نهی می‌شوید، پرهیز کنید، گناهان کوچک شما را می‌پوشانیم و شما را در جایگاه خوبی وارد می‌سازیم ●●● ۳۱ / نساء

اِن تَحْرِضْ عَلٰی هُدٰٓيِهِمْ فَاِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِيْ مَنْ يُّضِلُّ وَاِلٰهُم مِّنْ نَّاصِرِيْنَ
 هر قدر بر هدایت آن‌ها حریص باشی (سودی ندارد) چرا که خداوند کسی را که گمراه ساخت هدایت نمی‌کند و یاورانی نخواهند داشت ●●● ۳۷ / نحل

قرآن الفبائی باب الهمزه - الف (۸۵)

اِن تَدْعُوْهُمْ لَا يَسْمَعُوْا دُعَاءَكُمْ وَاِنْ سَمِعُوْا مَا اسْتَجَابُوْا لَكُمْ وَايَوْمَ الْقِيٰمَةِ يَكْفُرُوْنَ بِشِرْكِكُمْ وَاِلَّا يُبٰتِلُكَ مِثْلُ خَبِيْرٍ
 اگر آن‌ها را بخوانید، صدای شما را نمی‌شنوند و اگر بشنوند به شما پاسخ نمی‌گویند و روز قیامت شرک (و پرستش) شما را منکر می‌شوند و هیچ کس مانند (خداوند آگاه و) خبیر تو را (از حقایق) با خبر نمی‌سازد ●●● ۱۴ / فاطر
 اِن تَسِۦ تَفْتَحُوْا فَقَدْ جَاءَكُمْ الْفُتْحُ وَاِنْ تَنْتَهُوْا فَهِيَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَاِنْ تَعُوْدُوْا نَعِيْدُ وَاِنْ تَغْنِيْ عَنْكُمْ فِتْنَتُكُمْ شَيْئًا وَاِنْ اللّٰهُ مَعَ الْمُؤْمِنِيْنَ

اگر شما خواهان فتح و پیروزی هستید به سراغ شما آمد و اگر (از مخالفت) خودداری کنید برای شما بهتر است و اگر

بازگردید ما هم باز خواهیم گشت (و اگر به مخالفت‌های خود ادامه دهید ما شما را گرفتار دشمن خواهیم کرد) و جمعیت شما هر چند زیاد باشند شما را بی‌نیاز (از یاری خدا) نخواهد کرد و خداوند با مؤمنان است ●●● ۱۹۰ / انفال
 انْ تُصِيبَكَ حَسَنَةٌ تَسُوهُمْ وَاِنْ تُصِيبَكَ مُصِيبَةٌ يَقُولُوا قَدْ أَخَذْنَا أَمْرًا مِنْ قَبْلٍ وَ يَتَوَلَّوْا وَ هُمْ فَرِحُونَ
 هرگاه نیکی به تو رسد آن‌ها را ناراحت می‌کند ، اگر مصیبتی به تو رسد می‌گویند ما تصمیم خود را از پیش گرفته‌ایم و باز می‌گردند در حالی که خوشحالند ●●● ۵۰ / توبه

انْ تُعَذِّبْهُمْ فَاِنَّهُمْ عِبَادُكَ وَاَنْ تَغْفِرَ لَهُمْ فَاِنَّكَ اَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
 (با این حال) اگر آن‌ها را مجازات کنی بندگان تواند (و قادر به فرار از مجازات نیستند) و اگر آن‌ها را ببخشی توانا و حکیمی (نه مجازات تو نشانه عدم حکمت و نه بخشش تو نشانه ضعف است ●●●) ۱۱۸ / مائده
 انْ تُقْرِضُوا اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا يُضَاعِفْهُ لَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللّٰهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ
 اگر به خدا قرض الحسنه دهید ، آن را برای شما مضاعف می‌سازد و شما را می‌بخشد و خداوند ، شکر کننده و بردبار است ●●● ۱۷ / تغابن

انْ تَكْفُرُوْا فَاِنَّ اللّٰهَ غَنِيٌّ عَنْكُمْ وَاِنَّ تَشْكُرُوْا يَرْضَهُ لَكُمْ وَاِنْ تَزِرْ وَازِرَةٌ وِزْرَ اٰخِرَىٰ ثُمَّ اِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ اِنَّهٗ عَلِيْمٌ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ
 اگر کفران کنید ، خداوند از شما بی‌نیاز است و هرگز کفران را برای بندگانش نمی‌پسندد و اگر شکر او را به‌جا آورید ، آن را برای شما می‌پسندد و هیچ گناهکاری گناه دیگری را بر دوش نمی‌کشد ، سپس باز گشت همه شما به سوی پروردگارتان است و شما را از آن‌چه انجام می‌دادید ، آگاه می‌سازد ، چرا که به آن‌چه در سینه‌ها است ، آگاه است ●●● ۷ / زمر

(۸۶) باب الهمزة - الف قرآن الفبائی

انْ تَمَسْسُكُمْ حَسَنَةٌ تَسُوهُمْ وَاِنْ تُصِيبَكُمْ سَيِّئَةٌ يَفْرَحُوْا بِهَا وَاِنْ تُصِيبُوا وَتَتَّقُوا لَا يُضْرَّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا اِنَّ اللّٰهَ بِمَا يَعْمَلُوْنَ مُحِيْطٌ
 اگر نیکی به شما برسد ، آن‌ها را ناراحت می‌کند و اگر حادثه ناگواری برای شما رخ دهد ، خوشحال می‌شوند ، (اما) اگر (در برابرشان) استقامت و پرهیزکاری پیشه کنید ، نقشه‌های (خائنانه) آنان ، به شما زیانی نمی‌رساند ، خداوند به آن‌چه انجام می‌دهند احاطه دارد ●●● ۱۲۰ / آل عمران

انْ حِسَابُهُمْ اِلَّا عَلَىٰ رَبِّي لَوْ تَشْعُرُوْنَ

حساب آن‌ها تنها بر پروردگار من است ، اگر شما می‌فهمیدید ●●● ۱۱۳۴ / شعراء

اِنْطَلِقُوا اِلَىٰ ظِلِّ ذِي ثَلَاثِ شُعْبٍ

بروید به سوی سایه سه شاخه (دودهای خفقان بار آتش ●●●) ۳۰ / مرسلات

اِنْطَلِقُوا اِلَىٰ مَا كُنْتُمْ بِهٖ تُكٰذِبُوْنَ

(و در آن روز به آن‌ها گفته می‌شود:) بی‌درنگ بروید به سوی همان چیزی که پیوسته آن را انکار می‌کردید ●●● ۲۹ / مرسلات

اِنْهَرُوا خِيفًا وَ ثِقَالًا وَ جِهْدًا بِاَمْوَالِكُمْ وَاَنْفُسِكُمْ فِى سَبِيْلِ اللّٰهِ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ

(همگی به سوی میدان جهاد) حرکت کنید ، چه سبکبار باشید چه سنگین بار و با اموال و جان‌های خود در راه خدا جهاد نمایید ، این به نفع شماست اگر بدانید ●●● ۴۱ / توبه

اِنْ كَادَ لَيُضِلَّنَا عَنْ الْهَيْتَا لَوْلَا اَنْ صَبَرْنَا عَلَيْهَا وَ سَوْفَ يَعْلَمُوْنَ حِيْنَ يَرَوْنَ الْعَذَابَ مَنْ اَصْلُ سَبِيْلًا

اگر ما بر پرستش خدایانمان استقامت نکنیم بیم آن می‌رود که او ما را گمراه سازد . اما هنگامی که عذاب الهی را

دیدند به زودی می‌فهمند چه کسی گمراه بوده است ●●● ؟ ۴۲ / فرقان

انْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ خَامِدُونَ

فقط یک صیحه آسمانی بود، ناگهان همگی خاموش شدند ●●● ۲۹ / یس

انْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ

صیحه واحدی بیش نیست (فریادی عظیم برمی‌خیزد) ناگهان همگی نزد ما حاضر می‌شوند ●●● ۵۳ /

یس

انْ كُلُّ إِلَّا كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ عِقَابٌ

هریک از این گروه‌ها رسولان را تکذیب کردند و عذاب الهی درباره آن‌ها تحقق یافت ●●● ۱۴ / ص

انْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتَى الرَّحْمَنِ عَبْدًا

تمام کسانی که در آسمان‌ها و زمین هستند بنده اویند ●●● ۹۳ / مریم

قرآن الفبائی باب الهمزه - الف (۸۷)

انْ كُلُّ نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ

(به این آیت بزرگ الهی سوگند) که هر کس مراقب و صاحبی دارد ●●● ۴ / طارق

انْ نَشَأَ نَزَّلَ عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ آيَةً فَظَلَّتْ أَعْنَاقُهُمْ لَهَا خَاضِعِينَ

اگر ما اراده کنیم از آسمان بر آن‌ها آیه‌ای نازل می‌کنیم که گردن‌هایشان در برابر آن خاضع گردد

●●● ۴ / شعراء

انْ نَقُولُ إِلَّا اعْتَرَبَكَ بَعْضُ إِلَهِنَا بِسُوءٍ قَالَ إِنِّيَأُشْهِدُ اللَّهَ وَ أَشْهَدُوَأَآتَى بَرِيَاءٍ مِمَّا تُشْرِكُونَ

ما فقط (درباره تو) می‌گوییم بعضی از خدایان ما به تو زیان رسانده (و عقبت را ربوده‌اند) (هود) گفت: من خدا را به

شهادت می‌طلبم شما نیز گواه باشید که من از آن‌چه شریک (خدا) قرار می‌دهید بیزارم ●●● ۵۴ / هود

انْ هَذَا إِلَّا خُلِقَ الْأَوَّلِينَ

این همان روش و اخلاق پیشینیان است ●●● ۱۳۷ / شعراء

انْ هَذَا إِلَّا قَوْلَ الْبَشَرِ

این جز سخن انسان نمی‌باشد ●●● ۲۵ / مدثر

انْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ

این (قرآن) وسیله تذکر برای همه جهانیان است ●●● ۸۷ / ص، ۲۷ / تکویر

انْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ نِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا وَ مَا نَحْنُ لَهُ بِمُؤْمِنِينَ

او فقط مرد دروغگویی است که بر خدا افترا بسته و ما هرگز به او ایمان نخواهیم آورد ●●● ۳۸ / مؤمنون

انْ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أُنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَ جَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِبَنِي إِسْرَائِيلَ

او فقط بنده‌ای بود که ما نعمت به او بخشیدیم و نمونه و الگویی برای بنی‌اسرائیلش قرار دادیم ●●● ۵۹ /

زخرف

انْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَى

آن‌چه آورده چیزی جز وحی نیست که به او وحی شده است ●●● ۴ / نجم

انْ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءٌ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَ آبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَ مَا تَهْوَى الْأَنْفُسُ وَ لَقَدْ

جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمُ الْهُدَى

این‌ها فقط نام‌هایی است که شما و پدران‌تان بر آن‌ها گذاشته‌اید (نام‌هایی بی‌محتوا و اسم‌هایی بی‌مسمی) و هرگز خداوند دلیل و حجتی بر آن نازل نکرده، آنان فقط از گمان‌های بی‌اساس و هوای نفس پیروی می‌کنند، در حالی که هدایت از سوی پروردگارشان برای آن‌ها آمده است ●●● ۲۳ / نجم

(۸۸) باب الهمزه - الف قرآن الفبائی

انْ هِيَ إِلَّا حَيَاتِنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ

غیر از این زندگی دنیا چیزی در کار نیست، پیوسته گروهی از ما می‌میرند و نسل دیگری جای آن‌ها را می‌گیرد و ما هرگز برانگیخته نخواهیم شد ●●● ۳۷ / مؤمنون

انْ هِيَ إِلَّا مَوْتَتِنَا الْأُولَى وَمَا نَحْنُ بِمُنْشَرِينَ

مرگ ما جز همان مرگ اول نیست و هرگز زنده نخواهیم شد ●●● ۳۵ / دخان

انْ يَتَفَفَّؤُكُمْ يَكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءً وَيَسْطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ وَأَلْسِنَتُهُمْ بِالْأَسْوَى وَوَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ

اگر آن‌ها بر شما مسلط شوند، دشمنان خواهند بود و دست و زبان خود را به بدی بر شما می‌گشایند و دوست دارند شما به کفر بازگردید ●●● ۲ / ممتحنه

انْ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهَا إِلَّا إِيَّانَا وَانْ يَدْعُونَ إِلَّا شَيْطَانًا مَرِيدًا

آن‌ها غیر از خدا تنها بت‌هایی را می‌خوانند که اثری ندارند و (یا) فقط شیطان سرکش و ویرانگر را می‌خوانند ●●● ۱۱۷ / نساء

انْ يَسْأَلُكُمْوهَا فَيُخْفِكُمْ تَبَخَّلُوا وَ يُخْرِجُ أَضْغَانَكُمْ

چرا که هرگاه اموال شما را مطالبه کند و حتی اصرار نماید، بخل می‌ورزید و کینه و خشم شما را آشکار می‌سازد ●●● ۳۷ / محمد

انْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ أَيُّهَا النَّاسُ وَيَأْتِ بِالْآخِرِينَ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى ذَلِكَ قَدِيرًا

ای مردم اگر او بخواهد شما را از میان می‌برد و افراد دیگری را (به جای شما) می‌آورد و خداوند توانایی بر این کار دارد ●●● ۱۳۳ / نساء

انْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ

اگر بخواهد شما را می‌برد و خلق جدیدی می‌آورد ●●● ۱۶ / فاطر

انْ يَشَأْ يُسْكِنِ الرِّيحَ فَيَظْلَلْنَ رَوَاكِدَ عَلَى ظَهْرِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ

اگر اراده کند باد را ساکن می‌سازد تا آن‌ها بر پشت دریا متوقف شوند، در این نشانه‌هایی است برای هر صبرکننده شکرگزار ●●● ۳۳ / شوری

انْ يَمَسُّكُمْ قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرْحٌ مِثْلُهُ وَتِلْكَ الْأَيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَيَتَّخِذَ مِنْكُمْ شُهَدَاءَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ

اگر (در میدان احد)، به شما جراحتی رسید (و ضربه‌ای وارد شد)، به آن جمعیت نیز (در میدان بدر)، جراحتی همانند آن وارد گردید و ما این روزها (ی پیروزی و شکست) را در میان مردم می‌گردانیم (و این خاصیت زندگی دنیا است) تا خدا، افرادی را که ایمان آورده‌اند، بداند (و شناخته شوند) و خداوند از میان شما، شاهدانی بگیرد و خدا ظالمان را دوست نمی‌دارد ●●● ۱۴۰ / آل عمران

قرآن الفبائی باب الهمزه - الف (۸۹)

إِن يُوحَىٰ إِلَيَّ إِلَّا أَنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ

تنها چیزی که به من وحی می‌شود، این است که من انذارکننده آشکاری هستم ●●● ۷۰ / ص
 إِن يُنصِرُكُمْ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَإِن يَخْذِلْكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصِرُكُمْ مِنْ بَعْدِهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ
 اگر خداوند شما را یاری کند، هیچ کس بر شما پیروز نخواهد شد و اگر دست از یاری شما بردارد، کیست که بعد از او، شما را یاری کند؟ و مؤمنان تنها بر خداوند باید توکل کنند ●●● ۱۶۰ / آل عمران

إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ حَنِيفًا وَلَمْ يَكُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

ابراهیم (به تنهایی) یک امت بود مطیع فرمان خدا و خالی از هرگونه انحراف و هرگز از مشرکان نبود ●●● ۱۲۰ / نحل

إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَحَلِيمٌ أَوَّهٌ مُنِيبٌ

چرا که ابراهیم، بردبار و دلسوز و بازگشت کننده (به سوی خدا) بود ●●● ۷۵ / هود
 إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ

مسلمان نیکان در نعمت فراوانی هستند ●●● ۱۳ / انفطار، ۲۲ / مطففین

إِنَّ الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِنْ كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا

ابرار (نیکان) از جامی می‌نوشند که باعطر خوشی آمیخته است ●●● ۵ / انسان

إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي شُغْلٍ فَاكُهُونَ

بهشتیان امروز به نعمت‌های خدا مشغول و مسرورند (و از هر اندیشه ناراحت کننده برکنار) ●●● ۵۵ / یس
 إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا

انسان، حریص و کم‌طاقت آفریده شده است ●●● ۱۹ / معارج

إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ

که انسان در برابر نعمت‌های پروردگارش ناسپاس و بخیل است ●●● ۶ / عادیات

إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ

که انسان‌ها همه در زیانند ●●● ۲ / عصر

إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ أُوْتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ وَمَنْ يَكْفُرْ بِآيَاتِ اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ

دین در نزد خدا، اسلام (و تسلیم شدن در برابر حق) است و کسانی که کتاب آسمانی به آنان داده شد، اختلافی

(۹۰) باب الهمزه - الف قرآن الفبائی

(در آن) ایجاد نکردند، مگر بعد از آگاهی و علم، آن‌هم به خاطر ظلم و ستم در میان خود و هر کس به آیات خدا کفر ورزد،

(خدا به حساب او می‌رسد، زیرا) خداوند، سریع الحساب است ●●● ۱۹ / آل عمران

إِنَّ الَّذِينَ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ سَيَنَالُهُمْ غَضَبٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَذَلَّةٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُفْتَرِينَ

آن‌ها که گوساله را (معبود خود) انتخاب کردند، به زودی خشم پروردگار و ذلت در زندگی دنیا به آن‌ها می‌رسد و این

چنین کسانی را که (بر خدا) افترا می‌بندند، کیفر می‌دهیم ●●● ۱۵۲ / اعراف

إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ

پرهیزکاران هنگامی که گرفتار وسوسه‌های شیطان شوند به یاد (خدا و پاداش و کیفر او) می‌افتند (در پرتو یاد او راه حق را می‌بینند و) بینا می‌گردند ●●● ۲۰۱ / اعراف

إِنَّ الَّذِينَ أَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا يَضْحَكُونَ

بدکاران (در دنیا) پیوسته به مؤمنان می‌خندیدند ●●● ۲۹ / مطففین

إِنَّ الَّذِينَ ارْتَدُوا عَلَىٰ أَدْبَارِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَىٰ الشَّيْطَانُ سَوَّلَ لَهُمْ وَأَمْلَىٰ لَهُمْ

کسانی که بعد از روشن شدن حق، پشت کردند، شیطان اعمال زشتشان را در نظرشان زینت داده و آنها را با آرزوهای طولانی فریفته است ●●● ۲۵ / محمد

إِنَّ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا وَهُمْ عَذَابُ أَلِيمٍ

(آری)، کسانی که ایمان را دادند و کفر را خریداری کردند، هرگز به خدا زیانی نمی‌رسانند و برای آنها، مجازات دردناکی است ●●● ۱۷۷ / آل عمران

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ أَزْدَادُوا كُفْرًا لَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيُغْفِرْ لَهُمْ وَلَا لِيُهْدِيَهُمْ سَبِيلًا

آنها که ایمان آوردند، سپس کافر شدند، باز هم ایمان آوردند و دگر بار کافر شدند سپس بر کفر خود افزودند هرگز خدا آنها را نخواهد بخشید و نه آنها را به راه (راست) هدایت می‌کند ●●● ۱۳۷ / نساء

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالنَّصَارَىٰ وَالصَّابِئِينَ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

کسانی که (به پیامبر اسلام) ایمان آورده‌اند و یهود و نصاری و صابئان (پیروان یحیی یا نوح یا ابراهیم) آنها که ایمان به خدا و روز رستاخیز آورده‌اند و عمل صالح انجام داده‌اند، پاداششان نزد پروردگارشان مسلم است و هیچ‌گونه ترس و غمی برای آنها نیست (و هر کدام از پیروان ادیان که در عصر و زمان خود بر طبق وظایف و فرمان الهی عمل کرده‌اند، مأجورند و رستگار) ●●● ۶۲ / بقره

قرآن الفبائی باب الهمزه - الف (۹۱)

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِئُونَ وَالنَّصَارَىٰ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

آنها که ایمان آورده‌اند و یهودیان و صابئان و مسیحیان هرگاه ایمان به خداوند یگانه و روز جزا بیاورند و عمل صالح انجام دهند نه ترسی بر آنها است و نه غمگین خواهند شد ●●● ۶۹ / مائده

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

کسانی که ایمان آورده و کسانی که هجرت کرده و در راه خدا جهاد نموده‌اند، آنها امید به رحمت پروردگار دارند و خداوند آمرزنده و مهربان است ●●● ۲۱۸ / بقره

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِئِينَ وَالنَّصَارَىٰ وَالْمَجُوسَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا إِنَّ اللَّهَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ

کسانی که ایمان آورده‌اند و یهود و نصاری و مجوس و مشرکان، خداوند در میان آنها روز قیامت داوری می‌کند و حق را از باطل جدا می‌سازد، خداوند بر هر چیز گواه است (و از همه چیز آگاه) ●●● ۱۷ / حج

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

کسانی که ایمان آوردند و اعمال صالح انجام دادند و نماز را برپا داشتند و زکات را پرداختند، اجرشان نزد پروردگارشان است و نه ترسی بر آنها است و نه غمگین می‌شوند ●●● ۲۷۷ / بقره

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا

مسلمانانی که ایمان آوردند و عمل صالح انجام دادند ما پاداش نیکوکاران را ضایع نخواهیم کرد ●●● ۳۰ / کهف

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ

کسانی که ایمان آوردند و اعمال صالح انجام دادند، بهترین مخلوقات (خدا) هستند ●●● ۷ / بینه

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ وُدًّا

کسانی که ایمان آورده و عمل صالح انجام داده‌اند، خداوند رحمن محبت آن‌ها را در دل‌ها می‌افکند ●●● .

۹۶ / مریم

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ

اما کسانی که ایمان آوردند و اعمال صالح انجام دادند، پاداشی جاودانی دارند ●●● ۸ / فصلت

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا

اما کسانی که ایمان آوردند و عمل صالح انجام دادند، باغ‌های فردوس منزلگاهشان است ●●● ۱۰۷ / کهف

(۹۲) باب الهمزة - الف قرآن الفبایی

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتُ النَّعِيمِ

(ولی) کسانی که ایمان آورده‌اند و عمل صالح انجام داده‌اند باغ‌های پر نعمت بهشت از آن‌ها است ●●● .

۸ / لقمان

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتُ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ

کسانی که ایمان آوردند و اعمال صالح انجام دادند، برای آن‌ها باغهایی از بهشت است که نهرها زیر درختانش جاری است و

این پیروزی بزرگی است ●●● ۱۱ / بروج

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَآخَبَتُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

آن‌ها که ایمان آوردند و عمل صالح انجام دادند و در برابر خداوند خاضع و تسلیم بودند، آن‌ها یاران بهشتند و جاودانه در آن

خواهندمانند ●●● ۲۳ / هود

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ بِإِيمَانِهِمْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ

(ولی) کسانی که ایمان آوردند و عمل صالح انجام دادند، خداوند آن‌ها را در پرتو ایمانشان هدایت می‌کند، از زیر (قصرهای) آن‌ها

نهرها در باغ‌های بهشت جریان دارد ●●● ۹ / یونس

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ ءَاوَأُوا وَنَصَرُوا أُولَٰئِكَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ

بَعْضِ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَمْ يُهَاجِرُوا مَا لَكُمْ مِنْ شَيْءٍ حَتَّىٰ يُهَاجِرُوا وَإِنِ اسْتَنْصَرُوكُمْ فِي الدِّينِ فَعَلَيْكُمْ النَّصِيرُ إِلَّا عَلَىٰ قَوْمٍ

بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِثْقَلُ ذَرَّةٍ مِنَ اللَّهِ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا

آن‌ها که ایمان آوردند و مهاجرت نمودند و با اموال و جان‌های خود در راه خدا جهاد کردند و آن‌ها که پناه دادند و یاری نمودند،

اولیاء (یاران و مسؤولان و مدافعان) یکدیگرند و آن‌ها که ایمان آوردند و مهاجرت نکردند هیچ‌گونه ولایت (و تعهد و

مسئولیت) در برابر آن‌ها ندارند تا هجرت کنند و (تنها) اگر از شما در (حفظ) دین (خود) یاری طلبند بر شما است که

آن‌ها را یاری کنید جز بر ضد گروهی که میان شما و آن‌ها پیمان (ترک مخاصمه) است و خداوند به آنچه عمل

می‌کنید بینا است ●●● ۷۲ / انفال

إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ عِبَادًا أَمْثَلُكُمْ فَأَدْعُوهُمْ فَلْيَسْتَجِيبُوا لَكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ

آن‌هایی را که غیر از خدا می‌خوانید (و پرستش می‌کنید) بندگانی همچون خود شما هستند، آن‌ها را بخوانید و اگر

راست می‌گویید باید به شما پاسخ دهند (و تقاضایتان را بر آورند ●●●) / اعراف

إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّيْتَهُمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ قَالُوا آلَ الْأَمَمِ تَكُنْ أَرْضُ اللَّهِ وَسِعَةً فَتُهَاجِرُوا فِيهَا فَأُولَئِكَ مَأْوِيَهُمْ جَهَنَّمَ وَ سَاءَتْ مَصِيرًا
قرآن الفبائی باب الهمزه - الف (۹۳)

کسانی که فرشتگان (قبض ارواح) روح آن‌ها را گرفتند در حالی که به خویشان ستم کرده بودند و به آن‌ها گفتند شما در چه حالی بودید (و چرا با این که مسلمان بودید در صف کفار جای داشتید؟) گفتند: ما در سرزمین خود تحت فشار و مستضعف بودیم، آن‌ها (فرشتگان) گفتند: مگر سرزمین خدا پهناور نبود که مهاجرت کنید؟ پس آن‌ها (عذری نداشتند و) جایگاهشان دوزخ و سرانجام بدی دارند ●●● / ۹۷. نساء

إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ إِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا وَلَقَدْ عَفَا اللَّهُ عَنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ
کسانی که در روز رو به رو شدن دو جمعیت با یکدیگر (در جنگ اُحد) فرار کردند، شیطان آن‌ها را بر اثر بعضی از گناهی که مرتکب شده بودند، به لغزش انداخت و خداوند آن‌ها را بخشید. خداوند آمرزنده و بردبار است ●●● / ۱۵۵. آل عمران
إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِنْكُمْ لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَكُمْ بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَكُمْ لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ مَا اكْتَسَبَ مِنَ الْإِثْمِ وَالَّذِي تَوَلَّى كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ

کسانی که آن تهمت عظیم را مطرح کردند، گروهی از شما بودند، اما گمان نکنید این ماجرا برای شما بد است، بلکه خیر شما در آن است، آن‌ها هر کدام سهم خود را از این گناهی که مرتکب شدند، دارند و کسی که بخش عظیم آن را بر عهده گرفت، عذاب عظیمی برای او است ●●● / ۱۱. نور

إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَةُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ

(و بدان) آن‌ها که فرمان‌خدا بر آنان تحقق یافته، ایمان نمی‌آورند ●●● / ۹۶. یونس

إِنَّ الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَّا الْحُسْنَى أُولَئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَ

(اما) کسانی که وعده نیک از قبل به آن‌ها داده‌ایم (یعنی مؤمنان صالح) از آن دور نگاهداشته می‌شوند ●●● / ۱۰۱. انبیاء

إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيُسَبِّحُونَهُ وَ لَهُ يَسْجُدُونَ

آن‌ها که (در مقام قرب) نزد پروردگار تواند هیچ‌گاه از عبادتش تکبر نمی‌ورزند و او را تسبیح می‌گویند و برایش سجده می‌کنند ●●● / ۲۰۶. اعراف

إِنَّ الَّذِينَ قَتَلُوا الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوا فَلَهُمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَ لَهُمْ عَذَابُ الْحَرِيقِ

کسانی که مردان و زنان با ایمان را مورد شکنجه قرار دادند، عذاب دوزخ برای آن‌هاست و عذاب آتش سوزان ●●● / ۱۰. بروج

إِنَّ الَّذِينَ فَزَعُوا دِينَهُمْ وَ كَانُوا شِيعَا لَسْتَ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ

(۹۴) باب الهمزه - الف قرآن الفبائی

کسانی که آیین خود را پراکنده ساختند و به دستجات گوناگون (و مذاهب مختلف) تقسیم شدند، هیچ‌گونه ارتباطی با آن‌ها نداری، کار آن‌ها واگذار به خدا است، پس خدا آن‌ها را از آن‌چه انجام می‌دادند، باخبر می‌کند ●●● / ۱۵۹. انعام
إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَ لَا هُمْ يَحْزَنُونَ
کسانی که گفتند: پروردگار ما الله است، سپس استقامت به خرج دادند، نه ترسی برای آن‌هاست و نه غمی دارند

●●● ۱۳ / احقاف

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشُرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ

کسانی که گفتند پروردگار ما ، خداوند یگانه است سپس استقامت کردند ، فرشتگان بر آنها نازل می‌شوند که نترسید و غمگین مباشید و بشارت باد بر شما به آن بهشتی که به شما وعده داده شده است ●●● ۳۰ / فصلت

إِنَّ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تُفَتِّحُ لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُجْرِمِينَ

آنها که آیات ما را تکذیب کردند و در برابر آن تکبر ورزیدند ، درهای آسمان به رویشان گشوده نمی‌شود و (هیچ گاه) داخل بهشت نمی‌شوند، مگر این که شتر از سوراخ سوزن خیاطی بگذرد (یعنی به هیچ وجه امکان ندارد) این چنین گنهکاران را جزا می‌دهیم ●●● ۴۰ / اعراف

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَئِكَ هُمْ وَقُودُ النَّارِ

ثروت‌ها و فرزندان کسانی که کافر شدند ، نمی‌تواند آنان را از (عذاب) خداوند بازدارد (و از کیفر ، رهایی بخشد) و آنان خود ، آتش گیره دوزخند ●●● ۱۰ / آل عمران

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاءَهُمْ وَإِنَّ لَهُمْ لَكِتَابًا عَزِيزًا

کسانی که به این ذکر (قرآن) هنگامی که به سراغ آنها آمد کافر شدند (نیز بر ما مخفی نخواهند ماند) و این کتابی است قطعاً شکست‌ناپذیر ●●● ۴۱ / فصلت

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا سَوْفَ نُصَلِّيهِمْ نَارًا كَلِمًا نَضِجَتْ جُلُودُهُمْ بِدِلْنَاهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَزِيزًا حَكِيمًا

کسانی که به آیات ما کافر شدند به زودی آنها را در آتشی وارد می‌کنیم که هرگاه پوست‌های تنشان (در آن) بریان گردد و (بسوزد)، پوست‌های دیگری به جای آن قرار می‌دهیم، تا کیفر(الهی) را بچشند. خداوند، توانا و حکیم است (و روی حساب، کیفر می‌دهد ●●●) ۵۶ / نساء

قرآن الفبائی باب الهمزة - الف (۹۵)

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ ثُمَّ أَزْدَادُوا كُفْرًا لَنْ تُقْبَلَ تَوْبَتُهُمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الضَّالُّونَ

کسانی که پس از ایمان ، کافر شدند و سپس بر کفر (خود) افزودند (و در این راه اصرار ورزیدند ،) هیچ گاه توبه آنان (که از روی ناچاری یا در آستانه مرگ صورت می‌گیرد ،) قبول نمی‌شود و آنها گمراهان (واقعی) هستند (چراکه هم راه خدا را گم کرده‌اند و هم راه توبه را ●●●) ۹۰ / آل عمران

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

کسانی که کافر شدند، برای آنها تفاوت نمی‌کند که آنان را (از عذاب خداوند) بترسانی یا نترسانی، ایمان نخواهند آورد ●●● ۶ / بقره

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَ مَا تَوْا وَ هُمْ كُفَّارٌ أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ

کسانی که کافر شدند و در حال کفر از دنیا رفتند ، لعنت خداوند و فرشتگان و همه مردم بر آنها خواهد بود ●●● ۱۶۱ / بقره

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

کسانی که کافر شدند ، هرگز نمی‌توانند در پناه اموال و فرزندانشان ، از مجازات خدا در امان بمانند آنها اصحاب

دوزخند و جاودانه در آن خواهند ماند ●●● ۱۱۶ / آل عمران

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ أَنَّ لَهُمْ مِافِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَيَفْتَدُوا بِهِمْ عَذَابِ يَوْمِ الْقِيَمَةِ مَا تُقْبَلُ مِنْهُمْ وَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ
کسانی که کافر شدند اگر تمام آن چه که روی زمین قرار دارد و همانند آن، مال آن‌ها باشد و آن‌ها را برای نجات از مجازات روز قیامت بدهند، از آنان پذیرفته نخواهد شد و مجازات دردناکی خواهند داشت ●●● ۳۶ / مائده

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ

قطعا کافران از اهل کتاب و مشرکان در دوزخند، جاودانه در آن می‌باشند، آنها بدترین مخلوقاتند ●●● ۶ / بینه
إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَ شَاقُّوا الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَىٰ لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا وَ سَيُحِبُّ أَعْمَالَهُمْ

کسانی که کافر شدند و مردم را از راه خدا بازداشتند و بعد از روشن شدن حق، به مخالفت با رسول خدا برخاستند، هرگز زیانی به خدا نمی‌رسانند و به زودی اعمالشان را نابود می‌کند ●●● ۳۲ / محمد
(۹۶) باب الهمزة - الف قرآن الفبائی

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا ضَلَالًا بَعِيدًا

کسانی که کافر شدند و (مردم را) از راه خدا بازداشتند در گمراهی دور و درازی گرفتار شده‌اند ●●●
۱۶۷ / نساء

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ نَمَّ مَاتُوا وَ هُمْ كَفَّارٌ فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ

کسانی که کافر شدند و مردم را از راه خدا بازداشتند، سپس در حال کفر از دنیا رفتند، خدا هرگز آن‌ها را نخواهد بخشید ●●● ۳۴ / محمد

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَظَلَمُوا لَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيُغْفِرَ لَهُمْ وَ لَا لِيُهْدِيَهُمْ طَرِيقًا

کسانی که کافر شدند و ستم (به خود و دیگران) کردند هرگز خدا آن‌ها را نخواهد بخشید و آن‌ها را به راه هدایت نخواهد کرد ●●● ۱۶۸ / نساء

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَ مَاتُوا وَ هُمْ كَفَّارٌ فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْ أَحَدِهِمْ مِلْءُ الْأَرْضِ ذَهَبًا وَ لَوْ أَفْتَدَىٰ بِهِ أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَ مَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ
کسانی که کافر شدند و در حال کفر از دنیا رفتند، اگرچه در روی زمین پر از طلا باشد و آن را به عنوان فدیہ (و کفاره اعمال بد خویش) بپردازند، هرگز از هیچ یک آن‌ها قبول نخواهد شد و برای آنان، مجازات دردناک است و یاورانی ندارند

●●● ۹۱ / آل عمران

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَ يَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ الَّذِي جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ سَوَاءً نِ الْعَاكِفُ فِيهِ وَ الْبَادِ وَ مَنْ يُرِدْ فِيهِ بِالْحَادِ بِظُلْمٍ نَذِفَهُ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ

کسانی که کافر شدند و مؤمنان را از راه خدا و از مسجد الحرام که برای همه مردم مساوی قرار دادیم، اعم از کسانی که در آن جا زندگی می‌کنند و یا از نقاط دور وارد می‌شوند، بازمی‌دارند (مستحق عذابی دردناکند) و هر کس بخواهد در این سرزمین از طریق حق منحرف گردد و دست به ستم زند، ما از عذاب دردناک به او می‌چشانیم ●●● ۲۵ / حج

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنَادُونَ لِمَقْتِ اللَّهِ أَكْبَرُ مِنْ مَقْتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ إِذْ تُدْعَوْنَ إِلَى الْإِيمَانِ فَتَكْفُرُونَ

کسانی را که کافر شدند روز قیامت صدا می‌زنند که عداوت و خشم پروردگار نسبت به شما از عداوت و خشم خودتان نسبت به خودتان بیشتر است، چرا که دعوت به سوی ایمان می‌شدید ولی انکار می‌کردید ●●● ۱۰ / مؤمن

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيَصِدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَسَيُنْفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسِيرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ وَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَى

جَهَنَّمَ يُحْشَرُونَ

آن‌ها که کافر شدند اموالشان را برای بازداشتن مردم از راه خدا انفاق می‌کنند، آن‌ها این اموال را (که برای به دست آوردن آن زحمت کشیده‌اند در این راه) انفاق می‌نمایند، اما مایه حسرت و اندوهشان خواهد شد و سپس شکست خواهند خورد و (در جهان دیگر این) کافران همگی به سوی دوزخ می‌روند ●●● ۳۶ / انفال

قرآن الفبائی باب الهمزه - الف (۹۷)

إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاطْمَأَنَّنُوا بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا غَافِلُونَ

آن‌ها که امید لقای ما (و رستاخیز) را ندارند و به زندگی دنیا خشنود شدند و بر آن تکیه کردند و آن‌ها که از آیات ما غافلند ●●● ۷ / یونس

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ لَيَسْمُؤْنَ الْمَلَائِكَةَ تَسْمِيَةً الْأُنثَى

کسانی که به آخرت ایمان ندارند، فرشتگان را دختر (خدا) نام‌گذاری می‌کنند ●●● ۲۷ / نجم

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ زَيَّنَّا لَهُمْ أَعْمَالَهُمْ فَهُمْ يَعْمَهُونَ

کسانی که ایمان به آخرت ندارند، اعمال (سوء) آن‌ها را برای آنان زینت می‌دهیم، به طوری که آن‌ها سرگردان می‌شوند ●●● ۴ / نمل

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ لَا يَهْدِيهِمُ اللَّهُ وَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

کسانی که ایمان به آیات الهی ندارند خداوند آن‌ها را هدایت نمی‌کند و برای آن‌ها عذاب دردناکی است ●●● ۱۰۴ / نحل

إِنَّ الَّذِينَ هُمْ مِنْ خَشِيئَةِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ

آنان که از خوف پروردگارشان بیمناکند ●●● ۵۷ / مؤمنون

إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُلُّ اللَّهُ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ فَمَنْ نَكَثَ فَإِنَّمَا يَنْكُثُ عَلَى نَفْسِهِ وَمَنْ أَوْفَى بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِ اللَّهُ فَسَيُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا

آن‌ها که با تو بیعت می‌کنند در حقیقت فقط با خدا بیعت می‌نمایند و دست خدا بالای دست آن‌ها است، هر کس پیمان‌شکنی کند به زیان خود پیمان شکسته است و آن کس که نسبت به عهده‌ی که با خدا بسته وفا کند به زودی پاداش عظیمی به او خواهد داد ●●● ۱۰ / فتح

إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَى ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا وَ سَيَصْلُونَ سَعِيرًا

کسانی که اموال یتیمان را به ظلم و ستم می‌خورند، (در حقیقت)، تنها آتش می‌خورند و به زودی در شعله‌های آتش (دوزخ) می‌سوزند ●●● ۱۰ / نساء

إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَانْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً يَرْجُونَ تِجَارَةً لَنْ تَبُورَ

کسانی که کتاب الهی را تلاوت می‌کنند و نماز را برپا می‌دارند و از آنچه به آن‌ها روزی داده‌ایم، پنهان و آشکار انفاق می‌کنند، تجارت (پر سودی) را امید دارند که نابودی و کساد در آن نیست ●●● ۲۹ / فاطر

إِنَّ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ آتِيهِمْ إِنْ فِي صُدُورِهِمْ إِلَّا كِبْرٌ مَا هُمْ بِبَالِغِيهِ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ

(۹۸) باب الهمزه - الف قرآن الفبائی

کسانی که در آیات خداوند بدون دلیلی که از سوی خدا برای آن‌ها آمده باشد، ستیزه‌جویی می‌کنند در دل‌هایشان فقط تکبر (و غرور) است و هرگز به منظور خود نخواهند رسید، بنابراین به خداوند پناه بر که او شنوا و بیناست ●●● ۵۶ / مؤمن

إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ كُبِتُوا كَمَا كُبِتَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُهِينٌ
 کسانی که با خداوند و رسولش دشمنی می کنند ، خوار و ذلیل می شوند ، آن گونه که پیشینیان آن ها خوار و ذلیل شدند ، ما آیات روشنی نازل کردیم و برای کافران عذاب خوارکننده‌ای است ●●● ۵. / مجادله
 إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ فِي الْأَذْلَى

کسانی که با خدا و رسولش دشمنی می کنند ، آن ها در زمره ذلیل ترین افرادند ●●● ۲۰. / مجادله
 إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ
 کسانی که دوست دارند زشتی ها در میان مردم باایمان شیوع یابد ، عذاب دردناکی برای آن ها در دنیا و آخرت است و خداوند می داند و شما نمی دانید ●●● ۱۹. / نور

إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ
 کسانی که از پروردگارشان در نهان می ترسند ، آمرزش و اجر بزرگی دارند ●●● ۱۲. / ملک
 إِنَّ الَّذِينَ يَزُمُونَ الْمَحْضَنَاتِ الْغَافِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ لَعُنُوا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ
 کسانی که زنان پاکدامن و بی خبر (از هرگونه آلودگی) و مؤمن را متهم می سازند ، در دنیا و آخرت از رحمت الهی به دورند و عذاب بزرگی در انتظارشان است ●●● ۲۳. / نور

إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَئِكَ لَخَلَّاقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ
 وَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

کسانی که پیمان الهی و سوگندهای خود (به نام مقدس او) را به بهای ناچیزی می فروشند ، آن ها بهره‌ای در آخرت نخواهند داشت و خداوند با آن ها سخن نمی گوید و به آنان در قیامت نمی نگرد و آن ها را (از گناه) پاک نمی سازد و عذاب دردناکی برای آن ها است ●●● ۷۷. / آل عمران

إِنَّ الَّذِينَ يَعْضُونَ أَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ أُولَئِكَ الَّذِينَ امْتَحَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ لِتَتَّقُوا لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ
 آن ها که صدای خود را نزد رسول خدا کوتاه می کنند ، کسانی هستند که خداوند قلوبشان را برای تقوی خالص نموده و برای آن ها آمرزش و پاداش عظیمی است ●●● ۳. / حجرات
 قرآن الفبایی باب الهمزه - الف (۹۹)

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَى مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ
 کسانی که دلایل روشن و وسیله هدایتی را که نازل کرده ایم ، بعد از آن که در کتاب برای مردم بیان ساختیم ، کتمان می کنند ، خدا آن ها را لعنت می کند و همه لعن کنندگان نیز آن ها را لعن می نمایند ●●● ۱۵۹. / بقره
 إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ الْكِتَابِ وَيَشْتَرُونَ بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَئِكَ مَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا النَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

کسانی که کتمان می کنند آنچه را خدا از کتاب نازل کرده و آن را به بهای کمی می فروشند ، آن ها جز آتش چیزی نمی خورند (و هدایا و اموالی که از این رهگذر به دست می آورند ، در حقیقت آتش سوزانی است) و خداوند روز قیامت با آن ها سخن نمی گوید و آن ها را پاکیزه نمی کند و برای آن ها عذاب دردناکی است ●●● ۱۷۵. / بقره

إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيَّاتِ بَعْضَهُنَّ بِبَعْضٍ حَقٌّ وَيَقْتُلُونَ الدِّينَ يَأْمُرُونَ بِالْقِسْطِ مِنَ النَّاسِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ
 کسانی که نسبت به آیات خدا کفر می ورزند و پیامبران را به ناحق می کشند و (نیز) مردمی را که امر به عدالت می کنند ، به قتل می رسانند ، به کیفر دردناک (الهی) بشارت ده ●●● ۲۱. / آل عمران

إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيَقُولُونَ نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا

کسانی که خدا و پیامبران او را انکار می‌کنند و می‌خواهند در میان آن‌ها تبعیض قائل شوند و می‌گویند به بعضی ایمان داریم و بعضی را انکار می‌کنیم و می‌خواهند در میان این دو، راهی برای خود انتخاب کنند ●●●... ۱۵۰ / نساء
 إِنَّ الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي آيَاتِنَا لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْنَا أَفَمَنْ يُلْقَى فِي النَّارِ خَيْرٌ أَمْ مَنْ يَأْتِي آمِنًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ اعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

کسانی که آیات ما را تحریف می‌کنند بر ما پوشیده نخواهند بود، آیا کسی که در آتش افکنده می‌شود، بهتر است یا کسی که در نهایت امن و امان در قیامت به عرصه محشر می‌آید، هر چه می‌خواهید انجام دهید، او به آن چه انجام می‌دهید بیناست ●●● ۴۰ / فصلت

إِنَّ الَّذِينَ يُنَادُونَكَ مِنْ وَرَاءِ الْحُجُرَاتِ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ

(ولی) کسانی که تو را از پشت حجره‌ها بلند صدا می‌زنند، اکثرشان نمی‌فهمند ●●● ۴۰ / حجرات
 (۱۰۰) باب الهمزه - الف قرآن الفبایی

إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُهِينًا
 آن‌ها که خدا و پیامبرش را اذیاء می‌کنند خداوند آن‌ها را از رحمت خود در دنیا و آخرت دور می‌سازد و برای آنان عذاب خوارکننده‌ای آماده کرده است ●●● ۵۷ / احزاب

إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَادُّكَ إِلَىٰ مَعَادٍ قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ مَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ وَمَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ
 آن کس که قرآن را بر تو فرض کرد، تو را به جایگاهت (زادگاہت) بازمی‌گرداند، بگو: پروردگار من از همه بهتر می‌داند چه کسی (برنامه) هدایت آورده و چه کسی در گمراهی آشکار است ●●● ۸۵ / قصص
 إِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ أَكَادُ أَخْفِيهَا لِتُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعَىٰ

رستاخیز به طور قطع خواهد آمد، من می‌خواهم آن را پنهان کنم تا هر کس در برابر سعی و کوشش خود جزا ببیند ●●● ۱۵ / طه

إِنَّ السَّاعَةَ لَأْتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ

روز قیامت به طور مسلم خواهد آمد، شکی در آن نیست، ولی اکثر مردم ایمان نمی‌آورند ●●● ۵۹ / مؤمن
 إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا إِنَّمَا يَدْعُوا حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ

مسلم شیطان دشمن شماست، او را دشمن خود بدانید، او فقط حزبش را به این دعوت می‌کند، که اهل آتش سوزان (جهنم) باشند ●●● ۶ / فاطر

إِنَّ الصِّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطَّوَّفَ بِهِمَا وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ
 صفا و مروه از شعائر و نشانه‌های خدا است، بنابراین کسانی که حج خانه خدا و یا عمره انجام می‌دهند، مانعی ندارد بر آن دو طواف کنند (و سعی صفا و مروه انجام دهند، هرگز اعمال بی‌رویه مشرکان که بت‌هایی بر این دو کوه نصب کرده بودند، از موقعیت این دو مقدس نمی‌کاهد) و کسانی که فرمان خدا را در انجام کارهای نیک اطاعت کنند، خداوند در برابر عمل آن‌ها شکرگزار و از افعال آن‌ها آگاه است ●●● ۱۵۸ / بقره

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ

پرهیزکاران در باغ‌های بهشت و در میان چشمه‌ها قرار دارند ●●● ۱۵ / ذاریات، ۴۵ / حجر

إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْقَانِتِينَ وَالْقَانِتَاتِ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَاشِعِينَ وَالْخَاشِعَاتِ وَالْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّائِمِينَ وَالصَّائِمَاتِ وَالْحَافِظِينَ فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا

مردان مسلمان و زنان مسلمان ، مردان با ایمان و زنان باایمان ، مردان مطیع فرمان خدا و زنانی که از فرمان

قرآن الفبائی باب الهمزه - الف (۱۰۱)

خدا اطاعت می کنند، مردان راست گو و زنان راست گو، مردان صابر و شکیبا و زنان صابر و شکیبا، مردان با خشوع و زنان با خشوع ، مردان انفاق گر و زنان انفاق کننده، مردان روزه دار و زنانی که روزه می گیرند، مردانی که دامان خود را از آلودگی به بی عفتی حفظ می کنند و زنانی که پاک دامند و مردانی که بسیار به یاد خدا هستند و زنانی که بسیار یاد خدا می کنند، خداوند برای همه آنها مغفرت و پاداش عظیمی فراهم ساخته است ●●● ۳۵ / احزاب

إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِآنَ لَهُمُ الْجَنَّةُ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ وَعِندَ عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْبَةِ وَالْإِنجِيلِ وَالْقُرْآنِ وَمَنْ أَوْ فِي بَيْعِهِ مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبْشِرُوا بِبَيْعِكُمُ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

خداوند از مؤمنان جانها و اموالشان را خریداری می کند که (در برابرش) بهشت برای آنان باشد (به این گونه که) در راه خدا بیکار می کنند، می کشند و کشته می شوند، این وعده حقی است بر او که در تورات و انجیل و قرآن ذکر فرموده و چه کسی از خدا به عهدش وفادارتر است، اکنون بشارت باد بر شما به داد و ستدی که با خدا کرده اید و این پیروزی بزرگی (برای شما) است ●●● ۱۱۱ / توبه

إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَى آدَمَ وَنُوحًا وَآلَ إِبْرَاهِيمَ وَآلَ عِمْرَانَ عَلَى الْعَالَمِينَ

خداوند ، آدم و نوح و آل ابراهیم و آل عمران را بر جهانیان برتری داد ●●● ۳۳ / آل عمران

إِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ

خداوند ، پروردگار من و شما است ، او را پرستید (نه من و نه چیز دیگر را) این است راه راست ●●● ۵۱ / آل عمران

إِنَّ اللَّهَ عَالِمُ غَيْبِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

خداوند از غیب آسمانها و زمین آگاه است و هم او آنچه را در درون دلها است، می داند ●●● ۳۸ / فاطر

إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنزِلُ الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ

آگاهی از زمان قیام قیامت مخصوص خدا است و او است که باران را نازل می کند و آنچه در رحم مادران است می داند و هیچ کس نمی داند فردا چه می کند و هیچ کس نمی داند در چه سرزمینی می میرد ، فقط خداوند عالم و آگاه است ●●● ۳۴ / لقمان

إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوَى يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَمُخْرِجُ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ ذَلِكُمْ اللَّهُ فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ

خداوندشکافنده دانه و هسته است، زنده را از مرده خارج می سازد و مرده را از زنده، این است خدای شما پس چگونه از حق منحرف می شوید ●●● ۹۵ / انعام

(۱۰۲) باب الهمزه - الف قرآن الفبائی

إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ

هیچ چیز در آسمان و زمین بر خدا مخفی نمی ماند. (بنابراین تدبیر آنها بر او مشکل نیست ●●●). ۵ / آل عمران

إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَجِيبُ أَنْ يُضْرِبَ مَثَلًا مَا بَعُوضَةٌ فَمَا فَوْقَهَا فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَيَقُولُونَ مَاذًا أَرَادَ اللَّهُ بِهِدَامَثَلًا يُضِلُّ بِهِ كَثِيرًا وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا وَمَا يُضِلُّ بِهِ إِلَّا الْفَاسِقِينَ

خداوند از این که مثال (به موجودات ظاهرا کوچکی مانند) پشه و حتی بالاتر از آن بزند، شرم نمی‌کند، (در این میان) آن‌ها که ایمان آورده‌اند، می‌دانند حقیقتی است از طرف پروردگارش و اما آن‌ها که راه کفر را پیموده‌اند، (این موضوع را بهانه کرده) و می‌گویند: منظور خداوند از این مثل چه بوده است؟ (آری) خدا جمع زیادی را با آن گمراه و عده کثیری را هدایت می‌کند، ولی تنها فاسقان را با آن گمراه می‌سازد ●●● ۲۶ / بقره

إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ وَإِنْ تَكَ حَسَنَةً يَضَاعِفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ أَجْرًا عَظِيمًا
خداوند (حتی) به اندازه سنگینی ذره‌ای ستم نمی‌کند و اگر کار نیکی باشد، آن را دو چندان می‌سازد و از نزد خود پاداش عظیمی (در برابر آن) می‌دهد ●●● ۴۰ / نساء

إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ النَّاسَ شَيْئًا وَلَكِنَّ النَّاسَ أَنْفُسُهُمْ يَظْلِمُونَ
خداوند هیچ به مردم ستم نمی‌کند ولی این مردمند که به خویشان ستم می‌نمایند ●●● ۴۴ / یونس

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَى إِثْمًا عَظِيمًا
خداوند (هرگز) شرک را نمی‌بخشد و پایین‌تر از آن را برای هرکس بخواهد (و شایسته بداند) می‌بخشد و آن کس که برای خدا، شریکی قرار دهد، گناه بزرگی مرتکب شده است ●●● ۴۸ / نساء

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا
خداوند شرک به او را نمی‌آمرزد (ولی) کمتر از آن را برای هرکس بخواهد (و شایسته بیند) می‌آمرزد و هر کس برای خدا شریکی قائل شود در گمراهی دوری افتاده است ●●● ۱۱۶ / نساء

إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكَافِرِينَ وَأَعَدَّ لَهُمْ سَعِيرًا
خداوند کافران را لعن کرده (و از رحمت خود دور داشته) و برای آن‌ها آتش سوزاننده‌ای آماده نموده است ●●● ۶۴ / احزاب

إِنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ
حکومت آسمان‌ها و زمین برای او است، (او) زنده می‌کند و می‌میراند و جز خدا ولی و یابوری ندارید ●●● ۱۱۶ / توبه

قرآن الفبائی باب الهمزه - الف (۱۰۳)

إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ

خداوند با کسانی است که تقوی پیشه می‌کنند و کسانی که نیکوکارند ●●● ۱۲۸ / نحل
إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا
خداوند و فرشتگانش بر پیامبر درود می‌فرستند، ای کسانی که ایمان آوردید بر او درود فرستید و سلام گوید و تسلیم فرمانش باشید ●●● ۵۶ / احزاب

إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ

خداوند روزی دهنده و صاحب قوت و قدرت است ●●● ۵۸ / ذاریات

إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَأَعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ

خداوند پروردگار من و پروردگار شما است، او را پرستش کنید که راه راست همین است ●●● ۶۴ / زخرف

إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبُغْيِ يَعِظُكُم لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ

خداوند فرمان به عدل و احسان و بخشش به نزدیکان می‌دهد و از فحشاء و منکر و ظلم و ستم نهی می‌کند، خداوند به شما اندرز می‌دهد شاید متذکر شوید ●●● ۹۰ / نحل

إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ إِنَّ اللَّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا

خداوند به شما فرمان می‌دهد که امانت‌ها را به صاحبانش بدهید و هنگامی که میان مردم داوری می‌کنید، به عدالت داوری کنید خداوند، اندرزهای خوبی به شما می‌دهد، خداوند شنوا و بیناست ●●● ۵۸ / نساء

إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًا كَأَنَّهُمْ بُنْيَانٌ مَرْصُوصٌ

خداوند کسانی را دوست می‌دارد که در راه او پیکار می‌کنند همچون بنائی آهنین ●●● ۴ / صف

إِنَّ اللَّهَ يُدْفِعُ عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ

خداوند از کسانی که ایمان آورده‌اند، دفاع می‌کند، خداوند هیچ خیانتکار کفران‌کننده‌ای را دوست ندارد ●●● ۳۸ / حج

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَتَمَتَّعُونَ وَيَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ وَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ

خداوند کسانی را که ایمان آوردند و عمل صالح انجام دادند، وارد باغ‌هایی از بهشت می‌کند که نهرها از زیر درختانش جاری است، در حالی که کافران از متاع زودگذر دنیا بهره می‌گیرند و همچون چهارپایان می‌خورند و سرانجام آتش دوزخ جایگاه آنهاست ●●● ۱۲ / محمد

(۱۰۴) باب الهمزة - الف قرآن الفبائی

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ

خداوند کسانی را که ایمان آورده‌اند و عمل صالح انجام داده‌اند، در باغ‌هایی از بهشت وارد می‌کند که نهرها زیر درختانش جاری است (آری) خدا هرچه را اراده کند، انجام می‌دهد ●●● ۱۴ / حج

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ

خداوند کسانی را که ایمان آوردند و عمل صالح انجام داده‌اند، در باغ‌هایی از بهشت وارد می‌کند که از زیر درختانش نهرها جاری است، آنها با دستبندهایی از طلا و مروارید زینت می‌شوند و لباس‌هایشان در آن جا از حریر است ●●● ۲۳ / حج

إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

خداوند غیب آسمان‌ها و زمین را می‌داند و نسبت به آنچه انجام می‌دهید، بیناست ●●● ۱۸ / حجرات

إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

خداوند آنچه را که غیر از او می‌خوانند، می‌داند و او شکست‌ناپذیر و حکیم است ●●● ۴۲ / عنکبوت

إِنَّ اللَّهَ يُمَسِّكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا وَلَئِنْ زَالَتَا إِنْ أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِنْ بَعْدِهِ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا

خداوند آسمان‌ها و زمین را نگاه می‌دارد، تا از نظام خود منحرف نشوند و هرگاه منحرف گردند، کسی جز او نمی‌تواند آنها را نگاه دارد، او حلیم و غفور است ●●● ۴۱ / فاطر

إِنَّ الْمُبْذَرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيَاطِينِ وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا

چرا که تبذیرکنندگان برادران شیطانند و شیطان کفران (نعمت‌های) پروردگارش کرد ●●● ۲۷. / اسراء

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي ظِلَالٍ وَعُيُونٍ

افراد باتقوا در سایه‌های (درختان بهشتی) و در میان چشمه‌ها قرار دارند ●●● ۴۱. / مرسلات

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَعِيمٍ

اما پرهیزکاران در میان باغ‌های بهشت و نعمت‌های فراوان جای دارند ●●● ۱۷. / طور

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَهْرٍ

پرهیزکاران در باغ‌ها و نه‌های بهشتی جای دارند ●●● ۵۴. / قمر

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ أَمِينٍ

پرهیزکاران در جایگاه امن و امانی هستند ●●● ۵۱. / دخان

إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ وَسُعْرٍ

مجرمان در گمراهی و شعله‌های آتشند ●●● ۴۷. / قمر

قرآن الفبائی باب الهمزه - الف (۱۰۵)

إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي عَذَابٍ جَهَنَّمَ خَالِدُونَ

مجرمان در عذاب دوزخ ، جاودان می‌مانند ●●● ۷۴. / زخرف

إِنَّ الْمُصَّدِّقِينَ وَالْمُصَدِّقَاتِ وَأَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُضَاعَفُ لَهُمْ وَلَهُمْ أَجْرٌ كَرِيمٌ

مردان و زنان انفاق کننده و آن‌ها که (از این طریق) به خدا قرض الحسنه دهند ، برای آن‌ها مضاعف می‌شود و پاداش

پرازشی دارند ●●● ۱۸. / حدید

إِنَّ الْمُنَافِقِينَ يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَادِعُهُمْ وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كُسَالَى يُرْآؤُنَ النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا

منافقان می‌خواهند خدا را فریب دهند در حالی که او آن‌ها را فریب می‌دهد و هنگامی که به نماز ایستند از روی کسالت

می‌ایستند ، در برابر مردم ریا می‌کنند و خدا را جز اندکی یاد نمی‌نمایند ●●● ۱۴۲. / نساء

إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا

(زیرا) منافقان در پایین‌ترین مرحله دوزخ قرار دارند و هرگز یابوری برای آن‌ها نخواهی یافت (بنابراین از طرح دوستی با

دشمنان خدا که نشانه نفاق است پرهیزید ●●●) ۱۴۵. / نساء

إِنَّ أَوْلَى النَّاسِ بِإِبْرَاهِيمَ لَلَّذِينَ اتَّبَعُوهُ وَهَذَا النَّبِيُّ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ

سزاوارترین مردم به ابراهیم ، آن‌ها هستند که از او پیروی کردند و (در زمان و عصر او ، به مکتب او وفادار بودند ، همچنین)

این پیامبر و کسانی که (به او) ایمان آورده‌اند ، (از همه سزاوارترند) و خداوند ، ولی و سرپرست مؤمنان است ●●● ۶۸. /

آل عمران

إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ مُبَارَكًا وَهُدًى لِّلْعَالَمِينَ

نخستین خانه‌ای که برای مردم (و نیایش خداوند) قرار داده شد ، همان است که در سرزمین مکه است که پر برکت و مایه

هدایت جهانیان است ●●● ۹۶. / آل عمران

إِنَّ إِلَهَكُمْ لَوَاحِدٌ

که معبود شما مسلماً یکتا است ●●● ۴. / صافات

إِنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الرُّجْعَىٰ

مسلمابازگشت همه به سوی پروردگارتواست ●●● ۸. / علق

إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ

مسلمابازگشت آنها به سوی ماست ●●● ۲۵. / غاشیه

إِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ

گرفتن قهرآمیز و مجازات پروردگارت بسیار شدید است ●●● ۱۲، / بروج

(۱۰۶) باب الهمزة - الف قرآن الفبائی

إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا

جهنم، کمینگاهی است بزرگ ●●● ۲۱. / نبأ

إِنَّ ذَٰلِكَ لَحَقُّ تَخَاصُمِ أَهْلِ النَّارِ

این یک واقعیت است گفتگوهای خصمانه دوزخیان ●●● ۶۴. / ص

إِنَّ رَبَّكَ لِبِالْمِرْصَادِ

مسلماپروردگارتو در کمینگاه است ●●● ۱۴. / فجر

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

مسلماپروردگارتو میان آنها روز قیامت در آنچه اختلاف داشتند داوری می‌کند (و هرکس را به سزای اعمالش

می‌رساند ●●●) ۲۵. / سجده

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ

پروردگارتو بهتر از هرکس می‌داند چه کسی از راه او گمراه شده و هدایت یافتگان را نیز بهتر

می‌شناسد ●●● ۷. / قلم

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ مَنْ يَضِلُّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ

پروردگارتو به کسانی که از راه او گمراه گشته‌اند آگاه‌تر است و هم‌چنین به کسانی که هدایت

یافته‌اند ●●● ۱۱۷. / انعام

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ

پروردگارتو آفریننده آگاه است ●●● ۸۶. / حجر

إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا

پروردگارت روزی را برای هرکس بخواهد گشاده یا تنگ می‌دارد، او نسبت به بندگانش آگاه و بینا است

●●● ۳۰. / اسراء

إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِنْ ثُلُثِي اللَّيْلِ وَنِصْفَهُ وَثُلُثَهُ وَطَائِفَةٌ مِنَ الَّذِينَ مَعَكَ وَاللَّهُ يُقَدِّرُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ عَلِمَ أَنْ لَنْ تُحْصَوْهُ

فَتَابَ عَلَيْكُمْ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ عَلِمَ أَنْ سَيَكُونُ مِنْكُمْ مَرْضَىٰ وَآخَرُونَ يَضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ يَبْتَغُونَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَآخَرُونَ

يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنْهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاقْرَأُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ

تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرًا وَأَعْظَمَ أَجْرًا وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

پروردگارت می‌داند که تو و گروهی از کسانی که با تو هستند، نزدیک دوسوم از شب یا نصف یا ثلث آن را به پا می‌خیزید و

خداوند شب و روز را اندازه‌گیری می‌کند، او می‌داند که شما نمی‌توانید مقدار آن را (دقیقا)

قرآن الفبائی باب الهمزه - الف (۱۰۷)

اندازه‌گیری کنید، لذا شما را بخشید، اکنون آن مقدار از قرآن که برای شما میسر است، تلاوت کنید، او می‌داند به زودی گروهی از شما بیمار می‌شوند و گروهی دیگر برای بدست آوردن فضل الهی (و کسب روزی) به سفر می‌روند و گروه دیگری در راه خدا جهاد می‌کنند، پس آن مقدار که برای شما ممکن است، از آن تلاوت کنید و نماز را برپا دارید و زکات ادا کنید و به خدا قرض الحسنه دهید (در راه او انفاق نمایید) و (بدانید) آنچه از کارهای خیر را برای خود از پیش می‌فرستید، نزد خدا به بهترین وجه و بزرگ‌ترین پاداش خواهید یافت و از خدا آمرزش طلبید که خداوند غفور و رحیم است ●●● ۲۰ / مزمل

إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ بِحُكْمِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ

پروردگار تو میان آن‌ها در قیامت به حکم خود داوری می‌کند و اوست قادر و دانا ●●● ۷۸ / نمل

إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ مَا مِنْ شَفِيعٍ إِلَّا مِنْ بَعْدِ إِذْ ذُكِّرْتُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ

پروردگار شما خداوندی است که آسمان‌ها و زمین را در شش روز آفرید، سپس بر تخت (قدرت) قرار گرفت و به تدبیر کار (جهان) پرداخت، هیچ شفاعت‌کننده‌ای جز به اذن او وجود ندارد، این است خداوند پروردگار شما، پس او را پرستش کنید، آیا متذکر نمی‌شوید ●●● ۳۴ / یونس

إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يُعْطِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ

پروردگار شما خداوندی است که آسمان‌ها و زمین را در شش روز (شش دوران) آفرید، سپس به تدبیر جهان هستی پرداخت، با (پرده تاریک) شب، روز را می‌پوشاند و شب به دنبال روز به سرعت در حرکت است و خورشید و ماه و ستارگان را آفرید، در حالی که مسخر فرمان او هستند، آگاه باشید که آفرینش و تدبیر (جهان) برای او (و به فرمان او) است، پربرکت (و زوال‌ناپذیر) است، خداوندی که پروردگار جهانیان است ●●● ۵۴ / اعراف

إِنَّ رَبَّهُمْ بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَخَبِيرٌ

در آن روز پروردگارشان از آنها کاملاً باخبر است ●●● ۱۱ / عادیات

إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَّى

که سعی و تلاش شما مختلف است ●●● ۴ / لیل

إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ

مسلمان دشمن تو ابرتر و بلاعقب است ●●● ۳ / کوثر

(۱۰۸) باب الهمزه - الف قرآن الفبائی

إِنَّ شَجَرَتَ الزَّقُّومِ

درخت زقوم ●●● ... ۴۳ / دخان

إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

بدترین جنبندها نزد خدا کسانی هستند که راه کفر پیش گرفتند و ایمان نمی‌آورند ●●● ۵۵ / انفال

إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الصُّمُّ الْبُكْمُ الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ

بدترین جنبندها نزد خدا افراد کر و لالی هستند که اندیشه نمی‌کنند ●●● ۲۲ / انفال

إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ إِلَّا مَنْ اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَاوِينَ

که بر بندگانم تسلط نخواهی یافت مگر گمراهانی که از تو پیروی می‌کنند ●●● ۴۲. / حجر

إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ وَكَفَى بِرَبِّكَ وَكِيلًا

(اما بدان) تو هرگز سلطه‌ای بر بندگان من پیدا نخواهی کرد و آن‌ها هیچگاه به دام تو گرفتار نمی‌شوند همین قدر کافی است
پروردگارت حافظ آن‌ها باشد ●●● ۶۵. / اسراء

إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِي كِتَابِ اللَّهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرْمٌ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ فَلَا تَظْلِمُوا فِيهِنَّ أَنْفُسَكُمْ وَقَتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَمَا قَاتَلْتُمُوكُمْ كَافَّةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ

تعداد ماه‌ها نزد خداوند در کتاب (آفرینش) الهی از آن روز که آسمان‌ها و زمین را آفریده دوازده ماه است که از آن چهار ماه ، ماه حرام است (و جنگ در آن ممنوع می‌باشد) این آیین ثابت و پایرجا (ی الهی) است ، بنابراین در این ماه‌ها به خود ستم مکنید (و از هر گونه خونریزی بپرهیزید) و با مشرکان (به هنگام نبرد) دسته جمعی پیکار کنید همان گونه که آن‌ها دسته جمعی با شما پیکار می‌کنند و بدانید خداوند با پرهیزکاران است ●●● ۳۶. / توبه

إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ

که عذاب پروردگارت واقع می‌شود ●●● ۷. / طور

إِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَأْمُونٍ

چراکه هیچ‌گاه خود را از عذاب پروردگار در امان نمی‌بینند ●●● ۲۸. / معارج

إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ

چراکه جمع و خواندن آن بر عهده ماست ●●● ۱۷. / قیامت

إِنَّ عَلَيْنَا لَلْهُدَى

مسلم هدایت کردن بر ماست ●●● ۱۲. / لیل

قرآن الفبائی باب الهمزة - الف (۱۰۹)

إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيَعًا يَسْتَضِعُّ مِنْهُ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ يُذَبِّحُونَ أَبْنَاءَهُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَهُمْ إِنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ

فرعون برتری جویی در زمین کرد و اهل آن را به گروه‌های مختلفی تقسیم نمود، گروهی را به ضعف و ناتوانی می‌کشاند، پسران آن‌ها را سر می‌برید و زنان آن‌ها را (برای کنیزی) زنده نگه می‌داشت ، او مسلماً از مفسدان بود ●●● ۴. / قصص

إِنَّ فِي اخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَّقُونَ

مسلماً در آمد و شد شب و روز و آنچه خداوند در آسمان‌ها و زمین آفریده، آیات (و نشانه‌هایی) است بر آن‌ها که پرهیزکارند)
و گناه چشم دلشان را نابینا نکرده است ●●● (۶. / یونس

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْفُلْكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَاءٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَتَصْرِيفِ الرِّيَّاحِ وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

در آفرینش آسمان‌ها و زمین و آمد و شد شب و روز و کشتی‌هایی که در دریا به سود مردم در حرکتند و آبی که خداوند از آسمان نازل کرده و با آن زمین را پس از مرگ زنده نموده و انواع جنندگان را در آن گسترده و (همچنین) در تغییر مسیر بادهای ابرهایی که در میان زمین و آسمان معلقند ، نشانه‌هایی است (از ذات پاک خدا و یگانگی او) برای مردمی که عقل دارند و می‌اندیشند ●●● ۱۶۴. / بقره

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لآيَاتٍ لِأُولِي الْأَبْصَارِ

مسلمانان در آفرینش آسمان‌ها و زمین و آمد و رفت شب و روز، نشانه‌های (روشنی) برای خردمندان است ●●● ۱۹۰ / آل عمران

إِنَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِلْمُؤْمِنِينَ

بدون شک در آسمان‌ها و زمین، نشانه‌های فراوانی است برای آن‌ها که اهل ایمانند ●●● ۳ / جاثیه
 إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَةً لِمَنْ خَافَ عَذَابَ الْآخِرَةِ ذَلِكَ يَوْمٌ مَجْمُوعٌ لَهُ النَّاسُ وَذَلِكَ يَوْمٌ مَشْهُودٌ
 در این نشانه‌ای است برای کسی که از عذاب آخرت می‌ترسد، همان روزی است که مردم در آن جمع می‌شوند و
 روزی که همه آن را مشاهده می‌کنند ●●● ۱۰۳ / هود

إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ

در این ماجرا آیت و نشانه‌ای است ولی اکثر آن‌ها ایمان نیاوردند ●●● ۱۹۰، ۱۰۳، ۸، ۶۷، ۱۲۱، ۱۷۴ / شعراء
 إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَاتٍ لِلْمُتَوَسِّمِينَ

در این (سرگذشت عبرت‌انگیز) نشانه‌هایی است برای هوشیاران ●●● ۷۵ / حجر

(۱۱۰) باب الهمزة - الف قرآن الفبائی

إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَةً لِلْمُؤْمِنِينَ

در این نشانه‌ای است برای مؤمنان ●●● ۷۷ / حجر

إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَاتٍ وَإِنْ كُنَّا لَمُبْتَلِينَ

(آری) در این ماجرا آیات و نشانه‌هایی برای صاحبان عقل و اندیشه است و ما مسلمانان همگان را آزمایش
 می‌کنیم ●●● ۳۰ / مؤمنون

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرٍ لِمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ

در این تذکری است برای آن کس که عقل دارد، یا گوش فرا دهد و حضور یابد ●●● ۳۷ / ق
 إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةٌ لِمَنْ يَخْشَى

در این عبرتی است برای کسانی که خدا ترسند ●●● ۲۶ / نازعات

إِنَّ فِي هَذَا لَبَلَاغًا لِقَوْمٍ عَابِدِينَ

در این ابلاغ روشنی است برای جمعیت عبادت‌کنندگان ●●● ۱۰۶ / انبیاء

إِنَّ قَارُونَ كَانَ مِنْ قَوْمِ مُوسَى فَبَغَى عَلَيْهِمْ وَآتَيْنَاهُ مِنَ الْكُنُوزِ مَا إِنَّ مَفَاتِحَهُ لَتَنُوءُ بِالْعُصْبَةِ أُولَى الْقُوَّةِ إِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ إِنَّ اللَّهَ لَا
 يُحِبُّ الْفَرِحِينَ

قارون از قوم موسی بود اما بر آن‌ها ستم کرد، ما آن‌قدر از گنج‌ها به او داده بودیم که حمل صندوق‌های آن برای یک گروه
 زورمند مشکل بود، به خاطر بیاور هنگامی را که قومش به او گفتند: این همه شادی مغرورانه مکن که خداوند شادی‌کنندگان
 مغرور را دوست نمی‌دارد ●●● ۷۶ / قصص

إِنَّ لَكَ أَلَّا تَجُوعَ فِيهَا وَلَا تَعْرَى

(اما تو در بهشت راحت هستی) در آن گرسنه نمی‌شوی و برهنه نخواهی شد ●●● ۱۱۸ / طه

إِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا

و تو در روز تلاش مستمر و طولانی خواهی داشت ●●● ۷ / مزمل

إِنَّ لَكُمْ فِيهِ لَمَا تَخَيَّرُونَ

که آن چه را شما انتخاب می کنید، از آن شماست ●●● ۳۸۹ / قلم

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتِ النَّعِيمِ

برای پرهیزکاران نزد پروردگارشان باغ‌های پُر نعمت بهشت است ●●● ۳۴ / قلم

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا

برای پرهیزگاران مسلما پیروزی بزرگی است ●●● ۳۱ / نبأ

إِنَّ لَدَيْنَا أَنْكَالًا وَجَحِيمًا

که نزد ما غل و زنجیرها و (آتش) دوزخ است ●●● ۱۲ / مَزْمَل

قرآن الفبائی باب الهمزه - الف (۱۱۱)

إِنَّ مَا تُوْعَدُونَ لَأَتِي وَ مَا آتَيْتُمْ بِمُعْجِزِينَ

آن چه به شما وعده داده می شود، می آید و شما نمی توانید (خدا را) ناتوان سازید (و از عدالت و کیفر او فرار

کنید ●●●) ۱۳۴ / انعام

إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ

مثل عیسی در نزد خدا، همچون آدم است، که او را از خاک آفرید و سپس به او فرمود: « موجود باش »، او هم فوراً موجود شد (

بنابراین ولادت مسیح بدون پدر، هرگز دلیل بر الوهیت او نیست ●●●) ۵۹ / آل عمران

إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا

و مسلماً با سختی آسانی است ●●● ۶ / انشراح

إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْأً وَأَقْوَمُ قِيلاً

مسلماً برنامه (عبادت) شبانه پابرجاتر و بااستقامت تر است ●●● ۶ / مَزْمَل

إِنَّ وَلِيَّ اللَّهِ الَّذِي نَزَّلَ الْكِتَابَ وَ هُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ

(اما) ولی و سرپرست من خدایی است که این کتاب را نازل کرده است و او سرپرست همه صالحان

است ●●● ۱۹۶ / اعراف

إِنَّ هَذَا أَخِي لَهُ تِسْعٌ وَ تِسْعُونَ نَعْجَةً وَ لِي نَعْجَةٌ وَاحِدَةٌ فَقَالَ أَكْفَلْنِيهَا وَ عَزَّنِي فِي الْخِطَابِ

این برادر من است، نود و نه میش دارد و من یکی بیش ندارم، اما او اصرار می کند که این یکی را هم به من واگذار و از

نظر سخن بر من غلبه کرده است ●●● ۲۳ / ص

إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَقُصُّ عَلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ أَكْثَرَ الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

این قرآن اکثر چیزهایی را که بنی اسرائیل در آن اختلاف دارند برای آنها بیان می کند ●●● ۷۶ / نمل

إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ وَ يُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا

این قرآن به راهی هدایت می کند که مستقیم ترین راهها است و به مؤمنانی که عمل صالح انجام می دهند بشارت می دهد

که برای آنها پاداش بزرگی است ●●● ۹ / اسراء

إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَ أَنَا رَبُّكُمْ فَأَعْبُدُونِ

این (پیامبران بزرگی که به آنها اشاره کردیم و پیروان آنها) همه امت واحدی بودند (و پیرو یک هدف) و من پروردگار

شما هستم، مرا پرستش کنید ●●● ۹۲ / انبیاء

إِنَّ هَذِهِ تَذَكُّرَةٌ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا

این هشدار و تذکری است و هر کس بخواهد راهی به سوی پروردگارش برمی‌گزیند ●●● ۱۹ / مَزْمَل، ۲۹ / انسان

إِنَّ هَذَا كَانَ لَكُمْ جَزَاءً وَكَانَ سَعْيُكُمْ مَشْكُورًا

این جزای شماست و سعی و تلاش شما مورد قدردانی است ●●● ۲۲ / انسان

(۱۱۲) باب الهمزة - الف قرآن الفبائی

إِنَّ هَذَا لَرِزْقُنَا مَا لَهُ مِنْ نَفَادٍ

این روزی ما است که هرگز پایان نمی‌گیرد ●●● ۵۴ / ص

إِنَّ هَذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَىٰ

این دستورات در کتب آسمانی پیشین آمده است ●●● ۱۸ / اعلیٰ

إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

این همان سرگذشت واقعی (مسیح) است (و ادعاهایی همچون الوهیت او، یا فرزند خدا بودنش، بی‌اساس است) و

هیچ معبودی، جز خداوند یگانه نیست و خداوند توانا و حکیم است ●●● ۶۲ / آل عمران

إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْبَلَاءُ الْمُبِينُ

این مسلماً امتحان مهمّ و آشکاری است ●●● ۱۰۶ / صافات

إِنَّ هَذَا لَهُوَ حَقُّ الْيَقِينِ

این همان حقّ یقین است ●●● ۹۵ / واقعه

إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

راستی این پیروزی بزرگی است ●●● ۶۰ / صافات

إِنَّ هَذَا مَا كُنْتُمْ بِهِ تَمْتَرُونَ

این همان چیزی است که پیوسته در آن تردید می‌کردید ●●● ۵۰ / دخان

إِنَّ هَؤُلَاءِ لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَ

(و گفت) این‌ها گروهی اندکند ●●● ۵۴ / شعراء

إِنَّ هَؤُلَاءِ لَيَقُولُونَ

این‌ها (مشرکان) می‌گویند ●●● ۳۴ / دخان

إِنَّ هَؤُلَاءِ مَتَّبِعُوا مَا هُمْ فِيهِ وَبَاطِلٌ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

این‌ها (را که می‌بینید) سرانجام کارشان نابودی است و آنچه انجام می‌دهند، باطل (و بیهوده)

است ●●● ۱۳۹ / اعراف

إِنَّ هَؤُلَاءِ يُجِبُّونَ الْعَاجِلَةَ وَيَذُرُونَ وَرَاءَهُمْ يَوْمًا ثَقِيلًا

آن‌ها زندگی زودگذر دنیا را دوست دارند، در حالی که پشت سر خود روز سخت و سنگینی را رها

می‌کنند ●●● ۲۷ / انسان

إِنَّ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ بِهِ جِنَّةٌ فَبَرِّضُوا بِهِ حَتَّىٰ حِينٍ

او فقط مردی است که مبتلا به نوعی از جنون است، باید مدتی درباره او صبر کنید (تا مرگش فرارسد یا از این

بیماری رهایی یابد ●●●) ۲۵ / مؤمنون

قرآن الفبائی باب الهمزه - الف (۱۱۳)

إِنَّ يَوْمَ الْفُضْلِ مِيقَاتُهُمْ أَجْمَعِينَ

روز جدایی (حق از باطل) وعده گناه همه آنها است ●●● ۴۰ / دخان

إِنَّ يَوْمَ الْفُضْلِ كَانَ مِيقَاتَا

روز جدایی میعاد همگان است ●●● ۱۷ / نبأ

إِنَّا أَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةٍ ذِكْرَى الدَّارِ

ما آنها را با خلوص ویژه‌ای خالص کردیم و آن یادآوری سرای آخرت بود ●●● ۴۶ / ص

إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رَسُولًا شَاهِدًا عَلَيْكُمْ كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَى فِرْعَوْنَ رَسُولًا

ما پیامبری به سوی شما فرستادیم که گواه بر شماست، همان گونه که به سوی فرعون رسولی

فرستادیم ●●● ۱۵ / مزمل

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي يَوْمِ نَحْسٍ مُّسْتَمِرٍّ

ما تندباد وحشتناک و سردی را در یک روز شوم مستمر بر آنها فرستادیم ●●● ۱۹ / قمر

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا إِلَّا آلَ لُوطٍ نَّجَّيْنَاهُمْ بِسَحَرٍ

ما بر آنها تندبادی که ریگ‌ها را به حرکت درمی آورد، فرستادیم (و همه را هلاک کردیم) جز خاندان لوط را که سحرگهان

آنها را نجات دادیم ●●● ۳۴ / قمر

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيْحَةً وَاحِدَةً فَكَانُوا كَهَشِيمِ الْمُخْتَظِرِ

ما فقط یک صیحه (صاعقه عظیم) بر آنها فرستادیم و به دنبال آن همگی به صورت گیاه خشکی درآمدند که صاحب چهارپایان در

آغل جمع آوری می کند ●●● ۳۱ / قمر

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ

ما تو را به حق برای بشارت و انذار فرستادیم و هر امتی در گذشته انذار کننده‌ای داشته است ●●● ۲۴ / فاطر

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَا تُسْأَلُ عَنْ أَصْحَابِ الْجَحِيمِ

ما تو را به حق برای بشارت و تهدید (مردم جهان) فرستادیم و تو مسئول گمراهی دوزخیان (پس از ابلاغ رسالت)

نیستی ●●● ۱۱۹ / بقره

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا

ما تو را به عنوان گواه و بشارت دهنده و بیم دهنده فرستادیم ●●● ۸ / فتح

إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

ما نوح را به سوی قومش فرستادیم و گفتیم: قوم خود را انذار کن پیش از آن که عذاب دردناک به

سراغشان آید ●●● ۱۰ / نوح

(۱۱۴) باب الهمزه - الف قرآن الفبائی

إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَلَاسِلَ وَأَغْلَالًا وَسَعِيرًا

ما برای کافران، زنجیرها و غل‌ها و شعله‌های سوزان آماده کرده‌ایم ●●● ۴ / انسان

إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكُوفِرَ

ما به تو کوثر (خیر و برکت فراوان) عطا کردیم ●●● ۱ / کوثر

إِنَّا آمَنَّا بِرَبِّنَا لِيُغْفِرَ لَنَا خَطَايَانَا وَمَا أَكْرَهْتَنَا عَلَيْهِ مِنَ السَّحْرِ وَاللَّهُ خَيْرٌ وَأَبْقَى

ما به پروردگارمان ایمان آوردیم تا گناهان ما و آنچه را از سحر بر ما تحمیل کردی ببخشد و خدا بهتر و باقی تر است ●●● ۷۳ / طه

إِنَّا أَنْذَرْنَاكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ تُرَابًا

و ما شما را از عذاب نزدیکی بیم می دهیم ، این عذاب در روزی خواهد بود که انسان آنچه را از قبل با دست های خود فرستاده می بیند و کافر می گوید: «ای کاش خاک بودم ●●●» ۴۰ / نبأ

إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ هَادُوا وَالرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ بِمَا اسْتُحْفِظُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ وَكَانُوا عَلَيْهِ شُهَدَاءَ فَلَا تَخْشَوُا النَّاسَ وَآخِشُوهُنَّ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ

ما تورات را نازل کردیم که در آن هدایت و نور بود و پیامبران که تسلیم در برابر فرمان خدا بودند ، با آن ، برای یهودیان حکم می کردند و (همچنین) علما و دانشمندان به این کتاب الهی که به آن ها سپرده شده بود و بر آن گواه بودند ، داوری می نمودند ، بنابراین (از داوری کردن بر طبق آیات الهی) از مردم نهرا سید و از من بترسید و آیات مرا به بهای ناچیز نفروشید و آن ها که به احکامی که خدا نازل کرده حکم نمی کنند کافرند ●●● ۴۴ / مائده

إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ

ما این کتاب را به حق بر تو نازل کردیم ، خدا را پرستش کن و دین خود را برای او خالص گردان ●●● ۲ / زمر

إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا أَرَىكَ اللَّهُ وَلَا تَكُنْ لِلْخَائِثِينَ خَصِيمًا

ما این کتاب را به حق بر تو فرستادیم تا به آنچه خداوند به تو آموخته ، در میان مردم قضاوت کنی و از کسانی مباش که از خائنان حمایت نمایی ●●● ۱۰۵ / نساء

إِنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ فَمَنِ اهْتَدَى فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ
ما این کتاب آسمانی را برای مردم به حق بر تو نازل کردیم ، هرکس هدایت را پذیرد ، به نفع خود او است ، و هرکس گمراهی را برگزیند ، تنها به زیان خود او خواهد بود و تو مأمور اجبار آن ها به هدایت نیستی ●●● ۴۱ / زمر

قرآن الفبائی باب الهمزة - الف (۱۱۵)

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ

ما آن (قرآن) را در شب قدر نازل کردیم ●●● ۱ / قدر

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ مُبَارَكَةٍ إِنَّا كُنَّا مُنذِرِينَ

که ما آن را در شبی پربرکت نازل کردیم ، ما همواره اندازکننده بوده ایم ●●● ۳ / دخان

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

ما آن را قرآن عربی نازل کردیم تا شما درک کنید (و بیندیشید ●●●) ۲ / یوسف

إِنَّا أَنْشَأْنَاهُنَّ إِنْشَاءً

ما آن ها را آفرینش نوینی بخشیدیم ●●● ۳۵ / واقعه

إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَوْحَيْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَعِيسَى
وَأَيُّوبَ وَيُونُسَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ وَأَتَيْنَا دَاوُدَ زُبُورًا

ما به تو وحی فرستادیم همان گونه که به نوح و پیامبران بعد از او وحی فرستادیم و (نیز) به ابراهیم و اسماعیل و اسحاق و یعقوب و اسباط (بنی اسرائیل) و عیسی و یونس و هارون و سلیمان وحی نمودیم و به داود زبور دادیم

●●● ۱۶۳ / نساء

إِنَّا بَلَوْنَا هُمْ كَمَا بَلَوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ إِذْ أَقْسَمُوا لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِينَ

ما آن‌ها را آزمودیم همان‌گونه که صاحبان باغ را آزمایش کردیم ، هنگامی که سوگند یاد کردند که میوه‌های باغ را صبحگاهان (دوراز انظار مستمندان) بچینند ●●● ۱۷۰ / قلم

إِنَّا جَعَلْنَا فِي أَعْنَاقِهِمْ أَغْلَالًا فَهِيَ إِلَى الْأَذْقَانِ فَهُمْ مُقْمَحُونَ

ما در گردن‌های آن‌ها غل‌هایی قرار دادیم که تا چانه‌ها ادامه دارد و سرهای آن‌ها را به بالا نگاه داشته است ●●● ۸۰ / یس

إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لَهَا لِيَبْلُوهُمْ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا

ما آنچه را روی زمین است زینت آن قرار دادیم ، تا آن‌ها را بیازماییم کدامینشان بهتر عمل می‌کنند ●●● ۷۴ / کهف

إِنَّا جَعَلْنَاهَا فِتْنَةً لِلظَّالِمِينَ

ما آن را مایه درد و رنج ظالمان قرار دادیم ●●● ۶۳ / صافات

إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

که ما آن را قرآنی فصیح و عربی قرار دادیم تا شما آن را درک کنید ●●● ۳۰ / زخرف

إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا

ما انسان را از نطفه مختلطی آفریدیم و او را می‌آزماییم (لذا) او را شنوا و بینا قرار دادیم ●●● ۲۰ / انسان

(۱۱۶) باب الهمزة - الف قرآن الفبائی

إِنَّا زَيْنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِزِينَةِ الْكَوَاكِبِ

ما آسمان پایین را با ستارگان تزیین کردیم ●●● ۶۰ / صافات

إِنَّا سَخَّرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ بِالْعَشِيِّ وَالْإِشْرَاقِ

ما کوه‌ها را مسخر او ساختیم که هر شامگاه و صبحگاه با او تسبیح می‌گفتند ●●● ۱۸۰ / ص

إِنَّا سَنُلْقِي عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا

چرا که ما به زودی سخنی سنگین را به تو القاء خواهیم کرد ●●● ۵۰ / مزمل

إِنَّا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا

ما آب فراوانی را از آسمان فرو ریختیم ●●● ۲۵۰ / عبس

إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا

ما امانت (تعهد ، تکلیف ، مسؤولیت و ولایت الهیه) را بر آسمان‌ها و زمین و کوه‌ها عرضه داشتیم آن‌ها از حمل آن ابا کردند و از آن هراس داشتند ، اما انسان آن را بر دوش کشید ، او بسیار ظالم و جاهل بود (قدر این مقام عظیم را نشناخت و به خود ستم

کرد ●●●) ۷۲ / احزاب

إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا

ما برای تو پیروزی آشکاری فراهم ساختیم ●●● ۱۰ / فتح

إِنَّا قَدْ أُوحِيَ إِلَيْنَا أَنَّ الْعَذَابَ عَلَى مَنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّى

(به او بگویند) به ما وحی شده که عذاب بر کسی است که (آیات الهی) را تکذیب کند و سرپیچی

نماید ●●● ۴۸ / طه

إِنَّا كَاشِفُو الْعَذَابِ قَلِيلًا إِنَّكُمْ عَائِدُونَ

ما کمی عذاب را برطرف می‌سازیم، ولی باز به کارهای خود برمی‌گردید ●●● ۱۵ / دخان

إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

ما این گونه نیکوکاران را پاداش می‌دهیم ●●● ۱۳۱، ۸۰، ۱۲۱ / صافات، ۴۴ / مرسلات

إِنَّا كَذَلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ

(آری) ما این گونه بامجرمان رفتار می‌کنیم ●●● ۳۴ / صافات

إِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ

ما شتر استهزاکنندگان را از تو دفع خواهیم کرد ●●● ۹۵ / حجر

إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ

ما هر چیزی را به اندازه آفریدیم ●●● ۴۹ / قمر

قرآن الفبائی باب الهمزه - الف (۱۱۷)

إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلُ نَدْعُوهُ إِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيمُ

ما از قبل خدا را به عنوان نیکوکار و رحیم می‌خواندیم (و می‌شناختیم ●●●) ۲۸ / طور

إِنَّا لَمَّا طَغَا الْمَاءُ حَمَلْنَاكُمْ فِي الْجَارِيَةِ

ما هنگامی که آب طغیان کرد، شما را سوار بر کشتی کردیم ●●● ۱۱ / حاقه

إِنَّا لَمُعْرَمُونَ

(به گونه‌ای که بگویید:) به راستی ما زیان کرده‌ایم ●●● ۶۶ / واقعه

إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ

ما به‌طور مسلم رسولان خود و کسانی را که ایمان آورده‌اند، در زندگی دنیا و روزی که گواهان به پا می‌خیزند

، یاری می‌دهیم ●●● ۵۱ / مؤمن

إِنَّا مُرْسَلُوا نَأْتِيهِمْ فَنُنَاقِشُهُمْ صَبْرًا وَأَضْحَكُهُمْ

ما «ناقه» را برای آزمایش آنها می‌فرستیم، در انتظار پایان کار آنها باش و صبر کن ●●● ۲۷ / قمر

إِنَّا مُنْزِلُونَ عَلَىٰ أَهْلِ هَذِهِ الْقَرْيَةِ رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ

ما بر اهل این شهر و آبادی عذابی از آسمان به خاطر فسقشان فرو خواهیم ریخت ●●● ۳۴ / عنکبوت

إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَآتَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا

ما به او در روی زمین قدرت و حکومت دادیم و اسباب هر چیز را در اختیارش نهادیم ●●● ۸۴ / كهف

إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَآثَارَهُمْ وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ

ما مردگان را زنده می‌کنیم و آنچه را از پیش فرستاده‌اند و تمام آثار آنها را می‌نویسیم و همه چیز را در «کتاب»

احصا کرده‌ایم ●●● ۱۲ / يس

إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَإِلَيْنَا الْمَصِيرُ

ما میم که زنده می‌کنیم و می‌میرانیم و بازگشت تنها به سوی ما است ●●● ۴۳ / ق

إِنَّا نَحْنُ نَرِثُ الْأَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا وَإِلَيْنَا يُرْجَعُونَ

ما زمین و تمام کسانی را که بر آن هستند به ارث می‌بریم و همگی به سوی ما بازمی‌گردند ●●● ۴۰ / مریم
إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ

ما قرآن را نازل کردیم و ما به طور قطع آن را پاسداری می‌کنیم ●●● ۹ / حجر
إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ تَنْزِيلًا

مسلمما ما قرآن را بر تو نازل کردیم ●●● ۲۳ / انسان
إِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبِّنَا يَوْمَ عَبُوسًا قَمْطَرِيرًا

ما از پروردگارانمان خائفیم، در آن روز که عبوس و شدید است ●●● ۱۰ / انسان
(۱۱۸) باب الهمزه - الف قرآن الفبائی

إِنَّا نَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطَايَانَا أَنْ كُنَّا أَوَّلَ الْمُؤْمِنِينَ

ما امیدواریم پروردگارانمان خطاهای ما را ببخشد، که ما نخستین ایمان آورندگان بودیم ●●● ۵۱ / شعراء
إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا

ما راه را به او نشان دادیم، خواه شاکر باشد (و پذیرا گردد) و یا کفران کند ●●● ۳ / انسان
أُنظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا

بین چگونه برای تو مثل می‌زنند و از همین‌رو گمراه شدند و قدرت پیدا کردن راه (حق) را ندارند
●●● ۹ / فرقان، ۴۸ / اسراء

أُنظُرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَلَآخِرَةُ أَكْبَرُ دَرَجَاتٍ وَأَكْبَرُ تَفْضِيلًا

بین چگونه بعضی را (در دنیا به خاطر تلاششان) بر بعضی دیگر برتری بخشیده‌ایم، درجات آخرت و
برتری‌هایش از این هم بیشتر است ●●● ۲۱ / اسراء

أُنظُرْ كَيْفَ كَذَبُوا عَلَيَّا أَنفُسِهِمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

بین چگونه به خودشان (نیز) دروغ می‌گویند و آنچه را به دروغ شریک خدا می‌پنداشتند از دست می‌دهند
●●● ۲۴ / انعام

أُنظُرْ كَيْفَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَكَفَىٰ بِهِ إِثْمًا مُّبِينًا

بین چگونه بر خدا دروغ می‌بندند و همین گناه آشکار، (برای مجازات آنان) کافی است ●●● ۵۰ / نساء
إِنَّكَ إِن تَذَرَهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فَاجِرًا كَفَّارًا

چراکه اگر آن‌ها را بگذاری بندگانت را گمراه می‌کنند و جز نسل فاجر و کافر به وجود
نمی‌آورند ●●● ۲۷ / نوح

إِنَّكَ كُنْتَ بِنَا بَصِيرًا

چرا که تو همیشه از حال ما آگاه بوده‌ای ●●● ۳۵ / طه

إِنَّكَ لَا تَسْمَعُ الْمَوْتَىٰ وَلَا تَسْمَعُ الدُّعَاءَ إِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ

تو نمی‌توانی سخنت را به گوش مردگان برسانی و نمی‌توانی کران را هنگامی که روی برمی‌گردانند و پشت می‌کنند صدا کنی
●●● ۸۰ / نمل

إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ

تو نمی‌توانی کسی را که دوست داری، هدایت کنی، ولی خداوند هر کس را که بخواهد، هدایت می‌کند و

او از هدایت یافتگان آگاه‌تر است ●●● ۵۶ / قصص

إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ

که تو قطعاً از رسولان (خداوند) هستی ●●● ۳۰ / یس

قرآن الفبائی باب الهمزه - الف (۱۱۹)

إِنَّكَ مَيِّتٌ وَأَنْهُمْ مَيِّتُونَ

تو می‌میری، آن‌ها نیز خواهند مرد ●●● ۳۰ / زمر

إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِنْ دُونِ النِّسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُشْرِفُونَ

آیا شما از روی شهوت به سراغ مردان می‌روید، نه زنان؟ شما جمعیت تجاوزکاری هستید ●●● ۸۱ / اعراف

إِنَّكُمْ لَذَائِقُوا الْعَذَابِ الْأَلِيمِ

اما شما (مستکبران کوردل) به طور مسلم عذاب دردناک (الهی) را خواهید چشید ●●● ۳۸ / صافات

إِنَّكُمْ لَفِي قَوْلٍ مُخْتَلِفٍ

که شما در گفتاری مختلف و گوناگون هستید ●●● ۸ / ذاریات

إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ أَنْتُمْ لَهَا وَارِدُونَ

شما و آن‌چه غیر از خدا می‌پرستید هیزم جهنم خواهید بود و همگی در آن وارد می‌شوید ●●● ۹۸ / انبیاء

إِنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا

معبود شما تنها خداوندی است که جز او معبودی نمی‌باشد و علم او همه چیز را فرا گرفته ●●● ۹۸ / طه

إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ

فرمان او تنها این است که هر گاه چیزی را اراده کند به او می‌گوید: «موجود باش» آن نیز بلافاصله موجود

می‌شود ●●● ۸۲ / یس

إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ رَبَّ هَذِهِ الْبَلَدِ الَّذِي حَرَّمَهَا وَلَهُ كُلُّ شَيْءٍ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ

(بگو) من مأمورم پروردگار این شهر (مقدس مکه) را عبادت کنم همان کسی که این شهر را حرمت بخشیده و همه چیز از آن

او است و من مأمورم که از مسلمین باشم ●●● ۹۱ / نمل

إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَاللَّهُ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ

اموال و فرزندانان وسیله آزمایش شما هستند و اجر و پاداش عظیم نزد خدا است ●●● ۱۵ / تغابن

إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرٌ مَنْ يَخْشِيهَا

کار تو فقط انذار کردن کسانی است که از آن می‌ترسند ●●● ۴۵ / نازعات

إِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا وَتَخْلُقُونَ إِفْكًا إِنَّ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقًا فَابْتَغُوا عِنْدَ اللَّهِ الرِّزْقَ وَاعْبُدُوهُ

وَاشْكُرُوا لَهُ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

شما غیر از خدا فقط بت‌ها (قطعات سنگ و چوبی) را می‌پرستید و دروغ‌هایی به هم می‌بافید، کسانی را که غیر از خدا پرستش

می‌کنید، مالک رزق شما نیستند، روزی را نزد خدا بطلید و او را پرستش کنید و شکر او را به‌جا آورید که به سوی

او بازمی‌گردید ●●● ۱۷ / عنکبوت

(۱۲۰) باب الهمزه - الف قرآن الفبائی

إِنَّمَا تُنذِرُ مَنْ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمَنَ الْعَلِيمَ فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ وَأَجْرٍ كَرِيمٍ

تو تنها کسی را انداز می‌کنی که از این یادآوری الهی پیروی کند و از خداوند رحمن در پنهان بترسد، چنین کسی را به
آمزش و پاداش پرارزش بشارت ده ●●● ۱۱ / یس
إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَصَادِقٌ

(آری سوگند به همه این‌ها) که آنچه به شما وعده داده شده قطعاً راست است ●●● ۵ / ذاریات
إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَوَاقِعٌ

که آنچه به شما (درباره قیامت) وعده داده می‌شود ، به وقوع می‌پیوندد ●●● ۷ / مرسلات
إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا أَنْ يُقَتَّلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ مِنْ خِلَافٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ ذَلِكَ لَهُمْ خِزْيٌ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ

کیفر آن‌ها که با خدا و پیامبر به جنگ برمی‌خیزند و در روی زمین دست به فساد می‌زنند (و با تهدید به اسلحه به جان و مال و
ناموس مردم حمله می‌برند) این است که اعدام شوند یا به دار آویخته گردند یا (چهار انگشت از) دست راست و پای چپ آن‌ها بریده
شود و یا از سرزمین خود تبعید گردند، این رسوایی آن‌ها در دنیا است و در آخرت مجازات بزرگی دارند ●●● ۳۳ / مائده

إِنَّمَا جُعِلَ السَّبْتُ عَلَى الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ
شنبه (و تحریم‌های روز شنبه) به عنوان یک مجازات بود که در آن هم اختلاف کردند و پروردگارت روز قیامت در میان آن‌ها
در آنچه اختلاف کردند داوری می‌کند ●●● ۱۲۴ / نحل

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالْدَّمَ وَلَحْمَ الْخَيْزُرِ وَمَا حَلَ بِهِ لِغَيْرِ اللَّهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ
خداوند تنها (گوشت) مردار و خون و گوشت خوک و آنچه نام غیر خدا به هنگام ذبح بر آن گفته شود، حرام کرده است، (ولی)
آن کس که مجبور شود، (در موقع ضرورت برای حفظ جان خود از آن بخورد) در صورتی که ستمگر و متجاوز نباشد، گناهی
بر او نیست، خداوند بخشنده و مهربان است ●●● ۱۷۳ / بقره، ۱۱۵ / نحل

إِنَّمَا ذَلِكُمُ الشَّيْطَانُ يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُوا اللَّهَ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ
این فقط شیطان است که پیروان خود را (با سخنان و شایعات بی‌اساس)، می‌ترساند. از آن‌ها نترسید و تنها از من بترسید اگر ایمان دارید
●●● ۱۷۵ / آل عمران

قرآن الفبائی باب الهمزه - الف (۱۲۱)

إِنَّمَا سُلْطَانُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهُ وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ
تنها تسلط او بر کسانی است که او را به سرپرستی خود برگزیده‌اند و آن‌ها که نسبت به او شرک می‌ورزند (و فرمانش را به جای
فرمان خدا لازم‌الاجرا می‌دانند) ●●● ۱۰۰ / نحل
إِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ إِذَا أَرَدْنَاهُ أَنْ نَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ

(معاد برای ما مشکل نیست چراکه) هنگامی که چیزی را اراده می‌کنیم فقط به آن می‌گوییم موجود باش ، بلافاصله موجود
می‌شود ●●● ۴۰ / نحل

إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ
مؤمنان هنگامی که به سوی خدا و رسولش دعوت شوند تا میان آنان داوری کند، سخنشان تنها این است که می‌گویند :
شنیدیم و اطاعت کردیم و این‌ها همان رستگاران واقعی هستند ●●● ۵۱ / نور

إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَا آءِ أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ حَتَّىٰ إِذَا آخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا
وَازْيَنْتَ وَظَنَّ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَادِرُونَ عَلَيْهَا آتَيْهَا أَمْرًا لَيْلًا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا كَأَنْ لَمْ تَغْنَبِ بِالْأَمْسِ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ

الآیَاتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ

زندگی دنیا همانند آبی است که از آسمان نازل کرده‌ایم که بر اثر آن گیاهان گوناگون که مردم و چهارپایان از آن می‌خورند، می‌روید تا زمانی که روی زمین زیبایی خود را (از آن) گرفته و تریین می‌گردد و اهل آن مطمئن می‌شوند که می‌توانند از آن بهره‌مند گردند (ناگهان) فرمان ما شب‌هنگام یا در روز (برای نابودی آن) فرا می‌رسد (سرما یا صاعقه‌ای را بر آن مسلط می‌سازیم) و آن‌چنان آن را درو می‌کنیم که (گویی) هرگز نبوده است، این چنین آیات خود را برای گروهی که تفکر می‌کنند، شرح می‌دهیم ●●● ۲۴ / یونس

إِنَّمَا نُنطَعِمُكُمْ لَوْجِهَ اللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكُورًا

(و می‌گویند:) ما شما را برای خدا اطعام می‌کنیم و هیچ پاداش و تشکری از شما نمی‌خواهیم ●●● ۹ / انسان

إِنَّمَا وَئِيكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ

سرپرست و رهبر شما تنها خدا است و پیامبر او و آن‌ها که ایمان آورده‌اند و نماز را برپا می‌دارند و در حال رکوع زکات می‌پردازند ●●● ۵۵ / مائده

إِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ بِالسُّوءِ وَالْفَحْشَاءِ وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ

او شما را فقط به بدی‌ها و انحرافات فرمان می‌دهد (و نیز دستور می‌دهد) آن‌چه را که نمی‌دانید، به خدا نسبت دهید ●●● ۱۶۹ / بقره

(۱۲۲) باب الهمزة - الف قرآن الفبائی

إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ

شیطان می‌خواهد در میان شما به وسیله شراب و قمار عداوت ایجاد کند و شما را از ذکر خدا و از نماز بازدارد آیا (با این همه زیان و فساد و با این نهی اکید) خودداری خواهید کرد ●●● ۹۱۴ / مائده

إِنَّمَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَازْتَابَتْ قُلُوبُهُمْ فَهُمْ فِي رَبِّهِمْ يَتَرَدَّدُونَ

تنها کسانی از تو اجازه می‌گیرند که ایمان به خدا و روز جزا ندارند و دل‌هایشان آمیخته با شک و تردید است، لذا آن‌ها در تردید خود سرگردانند ●●● ۴۵ / توبه

إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ وَالْمَوْتَى يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ ثُمَّ إِلَيْهِ يُرْجَعُونَ

تنها کسانی اجابت (دعوت تو) می‌کنند که گوش شنوا دارند، اما مردگان (و آن‌ها که روح انسانی را از دست داده‌اند ایمان نمی‌آورند و) خدا آن‌ها را (در قیامت) مبعوث می‌کند سپس به سوی او بازمی‌گردند ●●● ۳۶ / انعام

إِنَّمَا يَغْمُرُ مَسْجِدَ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَءَاتَى الزَّكَاةَ وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا اللَّهَ فَعَسَىٰ أُولَٰئِكَ أَنْ يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِينَ

مساجد الهی را تنها کسی آباد می‌کند که ایمان به خدا و روز قیامت آورده و نماز را برپا دارد و زکات را پردازد و از چیزی جز خدا نترسد، ممکن است چنین گروهی هدایت یابند ●●● ۱۸ / توبه

إِنَّمَا يَفْتَرِي الْكَذِبَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ

تنها کسانی دروغ می‌گویند که ایمان به آیات خدا ندارند و دروغگویان واقعی آن‌ها هستند ●●● ۱۰۵ / نحل

إِنَّمَا يَنْهِيكُمْ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ وَظَاهَرُوا عَلَىٰ إِخْرَاجِكُمْ أَنْ تَوَلَّوْهُمْ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ

تنها شما را از دوستی کسانی نهی می‌کند که در امر دین با شما پیکار کردند و شما را از خانه‌هایتان بیرون راندند یا به بیرون راندن شما کمک کردند، از این که با آن‌ها دوستی کنید و هر کس آن‌ها را دوست دارد، ظالم و ستمگر است ●●● ۹ /

ممتحنه

إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا الَّذِينَ إِذَا ذُكِرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ

تنها کسانی به آیات ما ایمان می آورند که هر وقت این آیات به آن‌ها یادآوری می شود به سجده می افتند و تسبیح و حمد پروردگارشان را به جای می آورند و تکبر نمی کنند ●●● ۱۵ / سجده

إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوَاءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ فَأُولَئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا
قرآن الفبائی باب الهمزه - الف (۱۲۳)

پذیرش توبه از سوی خدا، تنها برای کسانی است که کار بدی را از روی جهالت انجام می دهند، سپس زود توبه می کنند. خداوند، توبه چنین اشخاصی را می پذیرد و خدا دانا و حکیم است ●●● ۱۷ / نساء

إِنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُوَ وَان تُوْمِنُوْا وَتَتَّقُوا يُؤْتِكُمْ أَجْرَكُمْ وَلَا يَسْئَلْكُمْ أَمْوَالَكُمْ

زندگی دنیا تنها بازی و سرگرمی است و اگر ایمان آورید و تقوا پیشه کنید، پاداش‌های شما را به نحو کامل می دهد و (در برابر آن) چیزی از اموال شما نمی طلبد ●●● ۳۶ / محمد

إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ وَهُمْ أَغْنِيَاءُ رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

راه مؤاخذه تنها به روی کسانی باز است که از تو اجازه می خواهند در حالی که بی نیازند (و امکانات کافی دارند) آن‌ها راضی شدند که با متخلفان بمانند و خداوند بر دل‌هایشان مهر نهاده لذا چیزی نمی دانند ●●● ۹۳ / توبه

إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَيَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

ایراد و مجازات بر کسانی است که به مردم ستم می کنند و در زمین به ناحق ظلم روا می دارند. برای آن‌ها عذاب دردناکی است ●●● ۴۲ / شوری

إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَامِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَارِمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَابْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

زکات مخصوص فقراء و مساکین و کارکنانی است که برای (جمع آوری) آن کار می کنند، و کسانی که برای جلب محبتشان اقدام می شود، و برای (آزادی) بردگان، و بدهکاران، و در راه (تقویت آیین) خدا، و وامانندگان در راه، این یک فریضه (مهم) الهی است و خداوند دانا و حکیم است ●●● ۶۰ / توبه

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلِحُوا بَيْنَ أَخَوِيكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

مؤمنان برادر یکدیگرند، بنابراین میان دو برادر خود صلح برقرار سازید و تقوای الهی پیشه کنید تا مشمول رحمت او شوید ●●● ۱۰ / حجرات

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَّتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ

مؤمنان تنها کسانی هستند که هر وقت نام خدا برده شود دل‌هایشان ترسان می گردد و هنگامی که آیات او بر آن‌ها خوانده می شود ایمانشان افزون می گردد و تنها بر پروردگارشان توکل دارند ●●● ۲ / انفال

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَزْتَابُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ

مؤمنان واقعی تنها کسانی هستند که به خدا و رسولش ایمان آورده‌اند، سپس هرگز شک و تردیدی به خود راه نداده و با اموال و جان‌های خود در راه خدا جهاد کرده‌اند، آن‌ها راستگویانند ●●● ۱۵ / حجرات

(۱۲۴) باب الهمزه - الف قرآن الفبائی

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِذَا كَانُوا مَعَهُ عَلَىٰ أَمْرٍ جَامِعٍ لَمْ يَذْهَبُوا حَتَّىٰ يَسْتَأْذِنُوهُ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ أُولَئِكَ الَّذِينَ

يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِذَا اسْتَأْذَنُوكَ لِيُغْضِ شَأْنِهِمْ فَادْنُ لِمَنْ شِئْتَ مِنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

مؤمنان واقعی کسانی هستند که ایمان به خدا و رسولش آورده‌اند و هنگامی که در کار مهمی با او باشند، بدون اجازه او به جایی نمی‌روند، کسانی که از تو اجازه می‌گیرند، آن‌ها به‌راستی ایمان به‌خدا و پیامبرش آورده‌اند، در این صورت هرگاه از تو برای بعضی از کارهای مهم خود اجازه بخواهند، هرکس از آن‌ها را می‌خواهی (و صلاح می‌بینی) اجازه ده و برای آن‌ها استغفار کن که خداوند غفور و رحیم است ●●● ۶۲ / نور

إِنَّمَا النَّجْوَى مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزَنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَ لَيْسَ بِضَارِّهِمْ شَيْئًا إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ

نجوی تنها از ناحیه شیطان است، می‌خواهد با آن، مؤمنان غمگین شوند، ولی نمی‌تواند ضرری به آن‌ها برساند جز به فرمان خداوند، بنابراین مؤمنان باید تنها بر خداوند توکل کنند ●●● ۱۰ / مجادله

إِنَّمَا النَّسِيَاءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ يُضَلُّ بِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُحِلُّونَهُ عَامًا وَيُحَرِّمُونَهُ عَامًا لِيُوَاطِّئُوا عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ فَيَحِلُّوا مَا حَرَّمَ اللَّهُ زَيْنَ لَهُمْ سُوءَ أَعْمَلِهِمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ

نسیء (جابجا کردن و تأخیر ماه‌های حرام) افزایشی در کفر (مشرکان) است که به واسطه آن کافران گمراه می‌شوند. یک سال آن را حلال و سال دیگر آن را تحریم می‌کنند تا مطابق تعداد ماه‌هایی که خداوند تحریم کرده بشود (و عدد چهار به پندارشان تکمیل گردد) و از این راه آن‌چه را که خدا حرام کرده حلال بشمرند، اعمال زشتشان در نظرشان زیبا جلوه داده شده و خداوند جمعیت کافران را هدایت نمی‌کند ●●● ۳۷ / توبه

إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي

من الله هستم، معبودی جز من نیست، مرا پرستش کن و نماز را برای یاد من بپا دار ●●● ۱۴ / طه
إِنَّهَا تَرْمِي بِشَرِّ كَالْقَصْرِ

جرقه‌هایی از خود پرتاب می‌کند، مانند یک کاخ ●●● ۳۲ / مرسلات
إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا

آن بد جایگاه و بدمحل اقامتی است ●●● ۶۶ / فرقان

إِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِي أَصْلِ الْجَحِيمِ

درختی است که از قعر جهنم می‌روید ●●● ۶۴ / صافات
إِنَّهَا لِأَحَدَى الْكُبْرِ

که آن (حوادث هولناک قیامت) از مسایل مهم است ●●● ۳۵ / مدثر

قرآن الفبائی باب الهمزة - الف (۱۲۵)

إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّؤَصَّدَةٌ

این آتش بر آنها به‌صورت در بسته است ●●● ۸ / همزه

إِنَّهُ ظَنَّ أَنْ لَنْ يَحُورَ

او گمان می‌کرد هرگز بازگشت نمی‌کند ●●● ۱۴ / انشقاق

إِنَّهُ عَلَى رَجْعِهِ لَقَادِرٌ

(کسی که او را از چنین موجود ناچیزی آفرید)، می‌تواند او را بازگرداند ●●● ۸ / طارق

إِنَّهُ فَكَّرَ وَقَدَّرَ

او (برای مبارزه با قرآن) اندیشه کرد و مطلب را آماده ساخت ●●● ۱۸ / مدثر

إِنَّهٗ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْ عِبَادِي يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ

(فراموش کرده‌اید) گروهی از بندگان من می‌گفتند: پروردگارا! ما ایمان آوردیم، ما را ببخش و بر ما رحم کن و تو

بهترین رحم‌کنندگانی ●●● ۱۰۹ / مؤمنون

إِنَّهٗ كَانَ فِي أَهْلِهِ مَسْرُورًا

او در میان خانواده‌اش پیوسته (از کفر و گناه خود) مسرور بود ●●● ۱۳ / انشقاق

إِنَّهٗ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ

چراکه او هرگز به خداوند بزرگ ایمان نمی‌آورد ●●● ۳۳ / حاقه

إِنَّهٗ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ

که آن قرآن کریمی است ●●● ۷۷ / واقعه

إِنَّهٗ لَقَوْلٌ رَسُولٍ كَرِيمٍ

که (این) قرآن کلام فرستاده بزرگواری است (جبرئیل امین ●●●) ۱۹ / تکویر، ۴۰ / حاقه

إِنَّهٗ لَقَوْلٌ فَضْلٌ

که این یک سخن حق است ●●● ۱۳ / طارق

إِنَّهٗ لَيْسَ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ

چرا که او تسلطی بر کسانی که ایمان دارند و بر پروردگارشان توکل می‌کنند ندارند ●●● ۹۹ / نحل

إِنَّهٗ مَنْ يَأْتِ رَبَّهُ مُجْرِمًا فَإِنَّ لَهُ جَهَنَّمَ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَىٰ

هر کس مجرم در محضر پروردگارش حاضر شود، آتش دوزخ برای او است، که نه در آن می‌میرد و نه

زنده می‌شود ●●● ۷۴ / طه

(۱۲۶) باب الهمزة - الف قرآن الفبائی

إِنَّهٗ مِنْ سُلَيْمَانَ وَإِنَّهٗ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

این نامه از سلیمان است و چنین می‌باشد: به نام خداوند بخشنده مهربان ●●● ... ۳۰ / نمل

إِنَّهٗ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ

چرا که او از بندگان با ایمان ما بود ●●● ۸۱، ۱۱۱، ۱۳۲ / صافات

إِنَّهٗ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

او است خدای شنوا و دانا ●●● ۲۲۰ / شعراء

إِنَّهٗ هُوَ يُبْدِيءُ وَيُعِيدُ

اوست که آفرینش را آغاز می‌کند و اوست که بازمی‌گرداند ●●● ۱۳ / بروج

إِنَّهٗ يَعْلَمُ الْجَهْرَ مِنَ الْقَوْلِ وَيَعْلَمُ مَا تَكْتُمُونَ

او سخنان آشکار را می‌داند و آنچه را کتمان می‌کنید (نیز) می‌داند (و چیزی بر او مخفی نیست

●●●) ۱۱۰ / انبیاء

إِنَّهٗمَا مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ

آن‌ها از بندگان مؤمن ما بودند ●●● ۱۲۲ / صافات

إِنَّهٗمُ الْفَوَّابِءُ هُمْ ضَالِّينَ

چرا که آن‌ها پدران خود را گمراه یافتند ●●● ۶۹. / صافات

إِنَّهُمْ إِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوكُمْ أَوْ يُعِيدُوكُمْ فِي مِلَّتِهِمْ وَلَنْ تُفْلِحُوا إِذَا أَبَدَا

چرا که اگر آن‌ها از وضع شما آگاه شوند سنگسارتان می‌کنند، یا به آیین خویش شما را باز می‌گردانند و در آن صورت هرگز روز رستگاری را نخواهید دید ●●● ۲۰. / کهف

إِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ لَمْعَزُولُونَ

آن‌ها از استراق سمع (و شنیدن اخبار آسمان‌ها) برکنارند ●●● ۲۲. / شعراء

إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُتْرَفِينَ

آن‌ها پیش از این در عالم دنیا، مست و مغرور نعمت بودند ●●● ۴۵. / واقعه

إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ

چرا که وقتی به آن‌ها «لا اله الا الله» گفته می‌شد، استکبار می‌کردند ●●● ۳۵. / صافات

إِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًا

چرا که امیدی به حساب نداشتند ●●● ۲۷. / نبأ

قرآن الفبائی باب الهمزة - الف (۱۲۷)

إِنَّهُمْ لَنْ يُغْنُوا عَنْكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَإِنَّ الظَّالِمِينَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُتَّقِينَ

آن‌ها هرگز نمی‌توانند تو را در برابر خداوند، بی‌نیاز کنند و از عذابش برهانند و ظالمان، یار و یاور یکدیگرند، اما خداوند یار و

یارور پرهیزکاران است ●●● ۱۹. / جاثیه

إِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنْصُورُونَ

که آن‌ها یاری می‌شوند ●●● ۱۷۲. / صافات

إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَعِيدًا

زیرا آن‌ها آن روز را دور می‌بینند ●●● ۶. / معارج

إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا

آن‌ها پیوسته حيله می‌کنند ●●● ۱۵. / طارق

إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ

(اگر کفران کنید) من بر شما از عذاب روز بزرگ می‌ترسم ●●● ۱۳۵. / شعراء

إِنِّي إِذَا لَفِيَ ضَلَالٍ مُبِينٍ

اگر چنین کنم، من در گمراهی آشکاری خواهم بود ●●● ۲۴. / یس

إِنِّي أُرِيدُ أَنْ تَبْوَءَاءَ بِإِئْمَنِي وَإِنَّمِكَ فِتْكَوْنٌ مِنَ أَصْحَابِ النَّارِ وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ

من می‌خواهم با گناه من و خودت (از این عمل) بازگردی (و بار هر دو را بدوش کشی) و از دوزخیان گردی و

همین است سزای ستمکاران ●●● ۲۹. / مائده

إِنِّي أَمِنْتُ بِرَبِّكُمْ فَاسْمَعُونِ

(به همین دلیل) من به پروردگارتان ایمان آوردم، به سخنان من گوش فرا دهید ●●● ۲۵. / یس

إِنِّي أَنَا رَبُّكَ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى

من پروردگار توأم، کفشهایت را بیرون آر که تو در سرزمین مقدس «طوی» هستی ●●● ۱۲. / طه

إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ مَا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

چرا که من توکل بر الله که پروردگار من و شما است کرده‌ام، هیچ جنبنده‌ای نیست مگر این که او بر وی تسلط دارد (

اما سلطه‌ای توأم با عدالت چرا که) پروردگار من بر صراط مستقیم است ●●● ۵۶ / هود

إِنِّي جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوا إِنَّهُمْ هُمُ الْفَائِزُونَ

ولی من امروز آنان را به خاطر صبر و استقامتشان پاداش دادم، آن‌ها پیروز و رستگارانند ●●● ۱۱۱ / مؤمنون

إِنِّي ظَنَنْتُ أَنِّي مُلَاقٍ حِسَابِيَّةٍ

من یقین داشتم که (قیامتی در کار است و) من به حساب اعمالم می‌رسم ●●● ۲۰ / حاقه

(۱۲۸) باب الهمزة - الف قرآن الفبائی

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ

من برای شما رسول امینی هستم ●●● ۱۰۷، ۱۲۵، ۱۴۳، ۱۶۲، ۱۷۸ / شعراء

إِنِّي وَجَدْتُ امْرَأَةً تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيَتْ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ

من زنی را دیدم که بر آن‌ها حکومت می‌کند و همه چیز در اختیار داشت (مخصوصاً) تخت عظیمی دارد

●●● ۲۳ / نمل

إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ حَنِيفًا وَ مَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ

من روی خود را به سوی کسی کردم که آسمان‌ها و زمین را آفریده من در ایمان خود خالصم و از

مشرکان نیستم ●●● ۷۹ / انعام

إِنِّي لَهُمُ الذِّكْرَى وَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مُبِينٌ

چگونه و از کجامتذکرمی شوند با این که رسول آشکار (بامعجزات و منطوق روشن) به سراغ آن‌ها آمد ●●● ۱۳ / دخان

أَوْ ابْنَاؤُنَا الْأَوْلَادُونَ

یا پدران نخستین ما (بازمی‌گردند) ●●● ۱۷۴ / صافات، ۴۸ / واقعه

أَوْ أَمِنَ أَهْلُ الْقُرْيَا أَنْ يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا ضُحًى وَ هُمْ يَلْعَبُونَ

آیا اهل آبادی‌ها از این ایمنند که عذاب ما روزبه سراغشان بیاید در حالی که سرگرم بازی هستند ●●● ۹۸ / اعراف

أَوْ عَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَلَى رَجُلٍ مِنْكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَ لِتَتَّقُوا وَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

آیا تعجب کرده‌اید که دستور آگاه‌کننده پروردگارتان به وسیله مردی از میان شما به شما برسد، تا (از عواقب اعمال

خلاف) بیمتان دهد و (در پرتو این دستور) پرهیزگاری پیشه کنید شاید مشمول رحمت (الهی) گردید ●●● ۶۳ /

اعراف

أَوْ عَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَلَيْهِ جُلِّ مِنْكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَ أَذْكُرُوا إِذْ جَعَلْنَاكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ وَ زَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ بَضِيطَةً

فَازْكُرُوا الْآيَةَ اللَّهُ لَعَلَّكُمْ تَفْلِحُونَ

آیا تعجب کرده‌اید که دستور آگاه‌کننده پروردگارتان به وسیله مردی از میان شما به شما برسد تا (از مجازات الهی) بیمتان دهد

و به یاد آورید هنگامی شما را جانشینان قوم نوح قرار داد و شما را از جهت خلقت گسترش داد (و به نیروی بدنی قوی

مجهز ساخت)، پس نعمت‌های خدا را به یاد آورید شاید رستگار شوید ●●● ۶۹ / اعراف

أَوْ كَلَّمَا عَاهَدُوا عَهْدًا بَدَّهٖ فَرِيقٌ مِنْهُمْ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

و آیا هربار آن‌ها (یهود) پیمانی (با خدا و پیامبر) بستند جمعی آن را دور نیفکندند؟ (و با آن مخالفت نکردند؟) و بیشتر آن‌ها

ایمان نمی‌آورند ●●● ۱۰۰ / بقره

قرآن الفبائی باب الهمزه - الف (۱۲۹)

أَوْ لَا يَذْكُرُ الْإِنْسَانَ أَنَا خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ يَكُ شَيْئًا

آیا انسان به خاطر نمی‌آورد که ما او را پیش از این آفریدیم، در حالی که چیزی نبود ●●● ۶۷ / مریم

أَوْ لَا يَرَوْنَ أَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٍ مَرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ يَذْكُرُونَ

آیا آن‌ها نمی‌بینند که در هر سال یک یا دو بار آزمایش می‌شوند؟ باز توبه نمی‌کنند و متذکر هم نمی‌شوند ●●● .

۱۲۶ / توبه

أَوْ لَا يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُغْلِبُونَ

آیا این‌ها نمی‌دانند خداوند از اسرار درون و برون آن‌ها آگاه است ●●● ؟ ۷۷ / بقره

أَوْ لَمَّا أَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةٌ قَدْ أَصَبْتُمْ مِثْلَيْهَا قُلْتُمْ أَنَّى هَذَا قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

آیا هنگامی که مصیبتی (در میدان جنگ اُحد) به شما رسید، در حالی که دو برابر آن را (در میدان جنگ بدر بر دشمن) وارد

ساخته بودید، گفتید: «این مصیبت از کجاست؟» بگو: «از ناحیه خود شماست (که در میدان جنگ اُحد با دستور پیامبر

مخالفت کردید) خداوند بر هر چیزی قادر است. (و چنانچه روش خود را اصلاح کنید، در آینده شما را پیروز

می‌کند ●●●)» ۱۶۵ / آل عمران

أَوْ لَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ مَا خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ

لَكَافِرُونَ

آیا آن‌ها در دل خود نیندیشیدند که خداوند آسمان‌ها و زمین و آنچه را میان آن‌دو است، جز به حق و برای زمان معینی

نیافریده، ولی بسیاری از مردم (رستاخیز و) لقای پروردگارش را منکرند ●●● ۸ / روم

أَوْ لَمْ يَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِهِمْ مِنْ جُنَّةٍ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ

آیا آن‌ها فکر نکردند که همنشینشان (پیامبر) هیچ‌گونه آثاری از جنون ندارد (پس چگونه چنین نسبت

ناروایی به او می‌دهند) او فقط بیم‌دهنده آشکاری است (که مردم را متوجه مسؤولیت‌هایشان

می‌سازد ●●●) ۱۸۴ / اعراف

أَوْ لَمْ يَرَ الْإِنْسَانَ أَنَا خَلَقْنَاهُ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ

آیا انسان ندید (نمی‌داند) که ما او را از نطفه‌ای بی‌ارزش آفریدیم و او (چنان صاحب قدرت و شعور و نطق شد که)

به مخاصمه آشکار برخاست ●●● ۷۷ / یس

أَوْ لَمْ يَرِ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ

آیا کافران ندیدند که آسمان‌ها و زمین به هم پیوسته بودند و ما آن‌ها را از یکدیگر باز کردیم؟ و هر چیز زنده‌ای

را از آب قرار دادیم، آیا ایمان نمی‌آورند ●●● ۳۰ / انبیاء

(۱۳۰) باب الهمزه - الف قرآن الفبائی

أَوْ لَمْ يَرَوْا إِلَى الْأَرْضِ كَمْ أَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ

آیا آن‌ها به زمین نگاه نکردند، چه اندازه در آن از انواع گیاهان آفریدیم ●●● ۷ / شعراء

أَوْ لَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَافَاتٍ وَيَقْبِضْنَ مَا يُمَسِّكُهُنَّ إِلَّا الرَّحْمَنُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ

آیا پرندگان را که بالای سرشان گاه بال‌های خود را گسترده و گاه جمع می‌کنند، نگاه نکردند؟ جز خداوند رحمان کسی

آن‌ها را بر فراز آسمان نگه نمی‌دارد، چراکه او به هر چیز بیناست ●●● ۱۹. / ملک
 أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى مَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ يَتَفَقَّهُوا ظِلَالُهُ عَنِ الْيَمِينِ وَالشَّمَائِلِ سُجَّدًا لِلَّهِ وَهُمْ دَاخِرُونَ
 آیا آن‌ها مخلوقات خدا را ندیدند که چگونه سایه‌هایشان از راست و چپ حرکت دارند و با خضوع برای خدا سجده
 می‌کنند ●●● ۴۸. / نحل

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَا نَسُوقُ الْمَاءَ إِلَى الْأَرْضِ الْجُرُزِ فَنُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا تَأْكُلُ مِنْهُ أَنْعَامُهُمْ وَأَنْفُسُهُمْ أَفَلَا يُبْصِرُونَ
 آیا ندیدند که ما آب را به سوی زمین‌های خشک می‌رانیم و به وسیله آن زراعت‌هایی می‌رویانیم که هم چهارپایانشان
 از آن می‌خورند و هم خودشان تغذیه می‌کنند، آیا نمی‌بینند ●●● ۲۷؟ / سجده

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَا جَعَلْنَا حَرَمًا مَنًّا وَتَتَخَطَّفُ النَّاسُ مِنْ حَوْلِهِمْ أَفَبَالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَكْفُرُونَ
 آیا ندیدند که ما حرم امنی برای آن‌ها قرار دادیم، در حالی که مردم را در اطراف آن‌ها (در بیرون این حرم) می‌ربایند؟ آیا به باطل ایمان
 می‌آورند و نعمت خدا را کفران می‌کنند ●●● ۶۷؟ / عنکبوت

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَا خَلَقْنَا لَهُمْ مِمَّا عَمِلَتْ أَيْدِينَا أَنْعَامًا فَهُمْ لَهَا مَالِكُونَ
 آیا آن‌ها ندیدند که از آن‌چه با قدرت خود به عمل آورده‌ایم، چهارپایانی برای آن‌ها آفریدیم که آنان مالک آن
 هستند ●●● ۷۱؟ / یس

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَا نَاتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا وَاللَّهُ يَخْكُمُ لَا مَعْجَبَ لِحُكْمِهِ وَهُوَ سَرِيعُ الْحِسَابِ
 آیا ندیدند که ما پیوسته از اطراف (و جوانب) زمین کم می‌کنیم (جامعه‌ها، تمدن‌ها و دانشمندان تدریجاً از میان می‌روند) و
 خداوند حکومت می‌کند و هیچ کس را یارای جلوگیری یا رد احکام او نیست و او سریع الحساب است ●●● ۴۱. / رعد
 أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قَادِرٌ عَلَيَّ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ وَجَعَلَ لَهُمْ أَجَلًا لَا رَيْبَ فِيهِ فَأَبَى الظَّالِمُونَ الْإِكْفُورًا
 آیا ندیدند خدایی که آسمان‌ها و زمین را آفرید قادر است مثل آن‌ها را بیافریند (و به زندگی جدید بازشان گرداند) و برای
 آن‌ها سرآمدی قطعی قرارداد اما ظالمان جز کفر و انکار را پذیرا نیستند ●●● ۹۹. / اسراء

قرآن الفبائی باب الهمزة - الف (۱۳۱)

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَعْزُبْ عَنْهُ بَقَاؤُهُمْ بِقَادِرٌ عَلَى أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتِيَّاتِ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
 آیا آن‌ها نمی‌دانند خداوندی که آسمان‌ها و زمین را آفریده و از آفرینش آن‌ها ناتوان نشده، قادر است مردگان
 را زنده کند؟ آری او بر هر چیز توانا است ●●● ۳۳. / احقاف

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ
 آیا ندیدند که خداوند روزی را برای هر کس بخواهد، گسترده یا تنگ می‌سازد، در این نشانه‌هایی است برای جمعیتی که ایمان می‌آورند
 ●●● ۳۷. / روم

أَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُبْدِئُ اللَّهُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ
 آیا آن‌ها ندیدند که چگونه خداوند آفرینش را آغاز می‌کند، سپس بازمی‌گرداند؟ این کار برای خدا آسان است
 ●●● ۱۹. / عنکبوت

أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَأَثَارُوا الْأَرْضَ وَعَمَرُوهَا أَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا وَ
 جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ
 آیا در زمین سیر نکردند و ببینند عاقبت کسانی که قبل از آن‌ها بودند، چگونه شد؟ آن‌ها نیرویی بیش از اینان داشتند و زمین را
 (برای زراعت و آبادی) دگرگون ساختند و بیش از آن‌چه اینان آباد کردند، عمران نمودند و پیامبرانشان با دلایل روشن به

سراغشان آمدند (اما آنها انکار کردند و کیفر خود را دیدند) خداوند هرگز به آنها ستم نکرد ، آنها به خودشان ستم می کردند ●●● ۹۰ / روم

أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا هُمْ أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَ آثَارًا فِي الْأَرْضِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ

آیا آنها روی زمین سیر نکردند تا ببینند عاقبت کسانی که پیش از آنان بودند چگونه بود؟ آنها از نظر قدرت و ایجاد آثار مهمی در زمین از اینها برتر بودند، ولی خداوند آنها را به گناهانشان گرفت و در برابر عذاب او مدافعی نداشتند ●●● ۲۱ / مؤمن

أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَ كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَ مَا كَانَ اللَّهُ لِيُعْجِزَهُ مِنْ شَيْءٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَ لَا فِي الْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا قَدِيرًا

آیا آنها سیر در زمین نکردند تا ببینند عاقبت کسانی که پیش از آنها بودند، چگونه شد؟ همانها که از اینان قوی تر (و پر قدرت تر) بودند، نه چیزی در آسمان و نه چیزی در زمین از حوزه قدرت او بیرون نخواهد رفت، او دانا و تواناست ●●● ۴۴ / فاطر (۱۳۲) باب الهمزه - الف قرآن الفبائی

أَوَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَ يَقْدِرُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

آیا آنها ندانستند خداوند روزی را برای هر کس بخواهد گسترده یا تنگ می سازد؟ در این ، آیات و نشانه‌هایی است برای گروهی که ایمان می آورند ●●● ۵۲ / زمر

أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَرَحْمَةً وَ ذِكْرًا لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

آیا برای آنها کافی نیست که این کتاب آسمانی را بر تو نازل کردیم که پیوسته بر آنها تلاوت می شود؟ در این ، رحمت و تذکری است برای کسانی که ایمان می آورند ●●● ۵۱ / عنکبوت

أَوَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَةٌ أَنْ يَعْلَمَهُ عُلَمَاءُ بَنِي إِسْرَائِيلَ

آیا همین نشانه برای آنها کافی نیست ، که علمای بنی اسرائیل به خوبی از آن آگاهند ●●● ۱۹۷ / شعراء

أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ مَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ وَ أَنْ عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ أَجَلُهُمْ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ

آیا آنها در حکومت و نظام آسمانها و زمین و آنچه خدا آفریده است (از روی دقت و عبرت) نظر نینفکندند؟ (و آیا در این نیز اندیشه نکردند که) شاید پایان زندگی آنها نزدیک شده باشد (اگر به این کتاب آسمانی روشن ایمان نیاورند) به

کدام سخن بعد از آن ایمان خواهند آورد ●●● ۱۸۵؟ / اعراف

أَوَلَمْ يَهْدِ لِلَّذِينَ يَرِثُونَ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ أَهْلِهَا أَنْ لَوْ نَشَاءُ أَصْبَنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَ نَطْبَعُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ

آیا کسانی که وارث روی زمین بعد از صاحبان قبلی آن می شوند، عبرت نمی گیرند که اگر بخواهیم آنها را نیز به گناهانشان هلاک می کنیم و بر دل‌هایشان مهر می نهیم تا (صدای حق را) نشنوند ●●● ۱۰۰ / اعراف

أَوَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ فِي مَسَاكِينِهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ أَفَلَا يَسْمَعُونَ

آیا برای هدایت آنها همین کافی نیست که افراد زیادی را که در قرون پیش از آنها زندگی داشتند هلاک کردیم؟ اینها در مساکن (ویران شده) آنان راه می روند. در این آیاتی است (از قدرت خداوند و مجازات دردناک او) آیانمی شنوید ●●● ۲۶؟ / سجده

أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضَ بِقَادِرٍ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَىٰ وَ هُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ

آیا کسی که آسمانها را و زمین را آفرید، قدرت ندارد همانند آنها (انسانهای خاک شده) را بیافریند؟ آری (می تواند) و او آفریدگار دانا است ●●● ۸۱ / یس

أَوْ مَنْ كَانَ مَيِّتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَنْ مَثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِنْهَا كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

آیا کسی که مرده بود سپس او را زنده کردیم و نوری بر او قرار دادیم که با آن در میان مردم راه برود همانند قرآن الفبائی باب الهمزه - الف (۱۳۳)

کسی است که در ظلمت‌ها باشد و از آن خارج نگردد، این چنین برای کافران اعمال (زشتی) که انجام می‌دادند تزیین شده است (و زیبا جلوه کرده ●●●). ۱۲۲ / انعام

أَوْ مَنْ يُنشِئُوا فِي الْحَيَاةِ وَهُوَ فِي الْخِصَامِ غَيْرُ مُبِينٍ

آیا کسی را که در لابلائی زینت‌ها پرورش می‌یابد و به هنگام جدال، قادر به تبیین مقصود خود نیست (فرزند خدا می‌خوانید ●●●) ۱۸۹ / زخرف

أَوْ إِطْعَامٌ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْغَبَةٍ

یا غذا دادن در روز گرسنگی ●●● ۱۴ / بلد

أَوْ أَمْرٍ بِالْتَّقْوَى

یا مردم را به تقوا دستور دهد (آیا نهی کردن او سزاوار است ●●●؟) ۱۲ / علق

أَوْ تُسْقِطَ السَّمَاءَ كَمَا زَعَمَتْ عَلَيْنَا مِثْلَ آبٍ أَوْ تُبَدَّلَ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَاوَاتُ كَذِبًا

یا قطعات (سنگ‌های) آسمان را آن‌چنان که می‌پنداری بر سر ما فرود آری، یا خداوند و فرشتگان را در برابر ما بیاوری ●●● ۹۲ / اسراء

أَوْ تَقُولَ حِينَ تَرَى الْعَذَابَ لَوْ أَنَّ لِي كَرَّةً فَأَكُونَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ

یا هنگامی که عذاب را می‌بیند، بگوید: آیا می‌شود بار دیگر (به دنیا) بازگردم تا از نیکوکاران باشم ●●● ۵۸۹ / زمر

أَوْ تَقُولَ لَوْ أَنَّ اللَّهَ هَدَانِي لَكُنْتُ مِنَ الْمُتَّقِينَ

و مبادا بگوید: اگر خداوند مرا هدایت می‌کرد، از پرهیزکاران بودم ●●● ۵۷ / زمر

أَوْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِنْ بَعْدِهِمْ أَفَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُونَ

یا بگویید پدران ما قبل از ما بت پرستی را اختیار کردند و ما هم فرزندان بعد از آن‌ها بودیم (و چاره‌ای جز پیروی از آنان نداشتیم) آیا ما را به آن‌چه باطل گرایان انجام دادند مجازات می‌کنی ●●● ۱۷۳ / اعراف

أَوْ تَقُولُوا لَوْ أَنَّا أُنزِلَ عَلَيْنَا الْكِتَابُ لَكُنَّا أَهْدَى مِنْهُمْ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَصَدَفَ عَنْهَا سَنَجْزِي الَّذِينَ يَصْدِفُونَ عَنْ آيَاتِنَا سُوءَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يَصْدِفُونَ

یا نگویند: اگر کتاب آسمانی بر ما نازل می‌شد، از آن‌ها هدایت یافته‌تر بودیم، اینک آیات و دلایل روشن از جانب پروردگارتان برای شما آمد و همچنین هدایت و رحمت او، با این حال چه کسی ستمکارتر از آن‌ها که آیات خدا را تکذیب کردند و از آن روی گردانیدند، یافت می‌شود، اما به زودی کسانی را که از آیات ما روی گردانیدند، به خاطر همین اغراض بی‌دلیلشان مجازات شدید خواهیم کرد ●●● ۱۵۷ / انعام

(۱۳۴) باب الهمزه - الف قرآن الفبائی

أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِنْ نَخِيلٍ وَعِنَبٍ فَتُفَجَّرَ الْأَنْهَارَ خِلَالَهَا تُفَجِّرُهَا

یا باغی از نخل و انگور در اختیار تو باشد و نهرها در لابلائی آن به جریان اندازی ●●● ۹۱ / اسراء

أَوْ خَلَقْنَا مِمَّا يَكْبُرُ فِي صُدُورِكُمْ فَسَيَقُولُونَ مَنْ يُعِيدُنَا قُلِ الَّذِي فَطَرَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَسَيُنْغِضُونَ إِلَيْكَ رُؤُوسَهُمْ وَيَقُولُونَ مَتَى هُوَ قُلْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَرِيبًا

یا هر مخلوقی که در نظر شما از این سخت‌تر است (و از حیات و زندگی دورتر، باز خدا قادر است شما را به زندگی مجدد بازگرداند) آن‌ها به زودی می‌گویند چه کسی ما را بازمی‌گرداند؟ بگو همان کسی که روز نخست شما را آفرید ، آن‌ها سر خود را (از روی تعجب و انکار) به سوی تو خم می‌کنند و می‌گویند: در چه زمانی خواهد بود ؟ بگو شاید نزدیک باشد...●●●

۵۱ / اسراء

أَوْ زِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا

یا بر نصف آن بیفرا و قرآن را با دقت و تأمل بخوان ●●● ۴۱ / مزمل

أَوْفُوا الْكَيْلَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ

حق پیمانانه را ادا کنید (کم‌فروشی نکنید) و مردم را به خسارت نیفکنید ●●● ۱۸۱ / شعراء

أَوْ كَالَّذِي مَرَّ عَلَى قَرْبَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا قَالَ أَنَّى يُحْيِي هَذِهِ اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا فَأَمَاتَهُ اللَّهُ مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُ قَالَ كَمْ لَبِثْتَ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالَ بَلْ لَبِثْتُ مِائَةَ عَامٍ فَانظُرْ إِلَى طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهْ وَانظُرْ إِلَى حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَكَ آيَةً لِلنَّاسِ وَانظُرْ إِلَى الْعِظَامِ كَيْفَ نُنشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوهَا لَحْمًا فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

یا همانند کسی که از کنار یک آبادی (ویران شده) عبور کرد، در حالی که دیوارهای آن به روی سقف‌ها فروریخته بود (و اجساد و استخوان‌های اهل آن در هر سو پراکنده بود ، او با خود) گفت : چگونه خدا این‌ها را پس از مرگ زنده می‌کند؟ (در این هنگام) خدا او را یک‌صد سال میراند ، سپس زنده کرد و به او گفت : چه قدر درنگ کردی؟ گفت: یک روز یا بخشی از یک روز ، فرمود : نه ، بلکه یک‌صدسال درنگ کردی ، نگاه کن به غذا و نوشیدنی خود (که همراه داشتی ، با گذشت سال‌ها) هیچ‌گونه تغییری نیافته است، (خدایی که یک‌چنین مواد فاسدشدنی را در طول این مدت حفظ کرده ، بر همه چیز قادر است) ولی به الاغ خود نگاه کن (که چگونه از هم متلاشی شده ، این زنده شدن تو پس از مرگ هم برای اطمینان خاطر تو است و هم) برای این که تو را نشانه‌ای برای مردم (در مورد معاد) قرار دهیم ، (اکنون) به استخوان‌ها (ی مرکب‌سواری خود) نگاه کن که چگونه آن‌ها را برداشته ، به هم پیوند می‌دهیم و گوشت بر آن می‌پوشانیم ، هنگامی که (این حقایق) بر او آشکار شد ، گفت : می‌دانم خدا بر هر کاری توانا است ●●● ۲۵۹ / بقره

قرآن الفبائی باب الهمزه - الف (۱۳۵)

أَوْ كَصَيْبٍ مِنَ السَّمَاءِ فِيهِ ظُلُمَاتٌ وَرَعْدٌ وَبَرْقٌ يَجْعَلُونَ أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ مِنَ الصَّوَاعِقِ حَذَرَ الْمَوْتِ وَاللَّهُ مُحِيطٌ بِالْكَافِرِينَ

یا همچون بارانی که در شب تاریک توأم با رعد و برق و صاعقه (بر سر رهگذرانی) بیارد ، آن‌ها از ترس مرگ، انگشت در گوش خود می‌گذارند تا صدای صاعقه را نشنوند و خداوند به کافران احاطه دارد (و در قبضه قدرت او هستند ●●●) ۱۹۰ / بقره
أَوْ كَظُلُمَاتٍ فِي بَحْرٍ لُجِّيٍّ يَغْشَاهُ مَوْجٌ مِنْ فَوْقِهِ مَوْجٌ مِنْ فَوْقِهِ سَحَابٌ ظُلُمَاتٌ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ إِذَا أَخْرَجَ يَدَهُ لَمْ يَكِدْ يَرِيهَا وَمَنْ لَمْ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِنْ نُورٍ

یا همچون ظلماتی است در یک دریای پهناور که موج آن را پوشانیده و بر فراز آن موج دیگری است و بر فراز آن ابری تاریک ظلمت‌هایی است یکی بر فراز دیگری، آن‌چنان که هرگاه دست خود را خارج کند ، ممکن نیست آن را ببیند و کسی که خدا نوری برای او قرار نداده ، نوری برای او نیست ●●● ۴۰ / نور

أُولَىٰ لَكَ فَأُولَىٰ

عذاب الهی برای تو شایسته‌تر است ، شایسته‌تر ●●● ۳۴ / قیامت

أَوْ مَسْكِينًا ذَا مَتْرَبَةٍ

یا مستمندی خاک‌نشین را ●●● / ۱۶ / بلد

أَوْ نُزَيْتِكَ الَّذِي وَعَدْنَاهُمْ فَإِنَّا عَلَيْهِمْ مُقْتَدِرُونَ

یا اگر زنده بمانی و آنچه را از عذاب آنان وعده داده‌ایم، به تو ارائه دهیم، باز ما بر آنها مسلطیم

●●● / ۴۲ / زخرف

أَوْ يَأْخُذْهُمْ عَلَىٰ تَخَوُّفٍ فَإِنَّ رَبَّكُمْ لَرَؤُوفٌ رَحِيمٌ

یا به طور تدریجی با هشدارهای خوف‌انگیز آنها را گرفتار سازد چرا که پروردگار رؤوف و رحیم است

●●● / ۴۷ / نحل

أَوْ يَأْخُذْهُمْ فِي تَقْلِبِهِمْ فَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ

یا به هنگامی که (برای کسب مال و ثروت فزون‌تر) در رفت و آمدند دامانشان را بگیرد در حالی که قادر به فرار نیستند

●●● / ۴۶ / نحل

أَوْ يَذَّكَّرُ فَتَنْفَعَهُ الذِّكْرَىٰ

یا متذکر گردد و این تذکر به حال او مفید باشد ●●● / ۴ / عبس

أَوْ يُزَوِّجُهُمْ ذُكْرَانًا وَإِنثَاءً وَيَجْعَلُ مَن يَشَاءُ عَقِيمًا إِنَّهُ عَلِيمٌ قَدِيرٌ

یا اگر اراده کند پسر و دختر هر دو به آنها می‌دهد و هر کس را بخواهد عقیم می‌گذارد، زیرا که او دانا و قادر

است ●●● / ۵۰ / شوری

(۱۳۶) باب الهمزة - الف قرآن الفبائی

أَوْ يُضِيحَ مَاؤَهَا غَوْرًا فَلَن تَسْتَطِيعَ لَهُ طَلْبًا

و یا آب آن در اعماق زمین فرو رود، آن‌چنان که هرگز قدرت جستجوی آن را نداشته باشی ●●● / ۴۱ / كهف

أَوْ يَكُونَ لَكَ بَيْتٌ مِّن زُخْرَفٍ أَوْ تَرْقَىٰ فِي السَّمَاءِ وَلَنْ نُؤْمِنَ لِرَبِّكَ حَتَّىٰ تُنَزَّلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَقْرُؤُهُ قُل سُبْحَانَ رَبِّيَ هَلْ كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا رَّسُولًا

یا خانه‌ای پر نقش و نگار از طلا داشته باشی، یا به آسمان بالا روی، حتی به آسمان رفتنت ایمان نمی‌آوریم مگر آن که نامه‌ای بر

ما نازل کنی که آن را بخوانیم. بگو منزه است پروردگارم (از این سخنان بی‌ارزش) مگر من جز بشری هستم فرستاده خدا

●●● / ۹۳؟ / اسراء

أَوْ يُلْقَىٰ إِلَيْهِ كَنْزٌ أَوْ تَكُونُ لَهُ جَنَّةٌ يَأْكُلُ مِنْهَا وَقَالَ الظَّالِمُونَ إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَّسْحُورًا

یا گنجی از آسمان برای او فرستاده یا باغی داشته باشد که از (میوه) آن بخورد و (امرار معاش کند) و ستمگران گفتند شما

تنها از یک انسان مجنون پیروی می‌کنید ●●● / ۸ / فرقان

أَوْ يُنْفَعُونَكُم أَوْ يُضُرُّونَ

یا سودی به شما می‌رسانند، یا زیانی ●●● / ۷۳؟ / شعراء

أَوْ يُؤَيِّسُهُنَّ بِمَا كَسَبُوا وَيَعْفُ عَنْ كَثِيرٍ

یا اگر بخواهد آنها را به خاطر اعمالی که سرنشینانش مرتکب شده‌اند نابود می‌سازد و در عین حال بسیاری

را می‌بخشد ●●● / ۳۴ / شوری

أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

آن‌ها اهل بهشتند و جاودانه در آن می‌مانند، این پاداش اعمالی است که انجام می‌دادند ●●● ۱۴. / احقاف
 أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ

آن‌ها اصحاب الیمین هستند (که نامه اعمالشان را به دست راستشان می‌دهند ●●●) ۱۸. / بلد

أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ فَلَا يَخَفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ

این‌ها همان کسانی هستند که آخرت را به زندگی دنیا فروخته‌اند، لذا در مجازات آن‌ها تخفیف داده نمی‌شود و کسی آن‌ها را یاری نخواهد کرد ●●● ۸۶. / بقره

أُولَئِكَ الَّذِينَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ

آن‌ها کسانی هستند که اعمال (نیکشان ، به خاطر این گناهان بزرگ ،) در دنیا و آخرت تباه شده و یاور و مددکار (و شفاعت کننده‌ای) ندارند ●●● ۲۲. / آل عمران

أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالَهَ بِالْهُدَىٰ فَمَا رَبِحَتْ تِجَارَتُهُمْ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ

آن‌ها کسانی هستند که هدایت را با گمراهی معاوضه کرده‌اند و (این) تجارت برای آن‌ها سودی نداده و هدایت نیافته‌اند ●●● ۱۶. / بقره

قرآن الفبائی باب الهمزه - الف (۱۳۷)

أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالَهَ بِالْهُدَىٰ وَالْعَذَابَ بِالْمَغْفِرَةِ فَمَا أَضْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ

این‌ها همان‌ها هستند که گمراهی را با هدایت و عذاب را با آمرزش مبادله کرده‌اند، راستی چه قدر در برابر عذاب خداوند بی‌اعتناء و خونسردند ●●● ۱۷۵. / بقره

أُولَئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ مِنْ ذُرِّيَةِ آدَمَ وَمِمَّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ وَمِنْ ذُرِّيَةِ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْرَائِيلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَا إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُ الرَّحْمَنِ خَرُّوا سُجَّدًا وَبُكِيًا

آن‌ها پیامبرانی بودند که خداوند مشمول نعمتشان قرار داده بود، از فرزندان آدم و از کسانی که با نوح بر کشتی سوار کردیم و از دودمان ابراهیم و یعقوب، از آن‌ها که هدایت کردیم و برگزیدیم، آن‌ها کسانی بودند که وقتی آیات خداوند رحمان بر آنان خوانده می‌شد، به خاک می‌افتادند و سجده می‌کردند، در حالی که گریان بودند ●●● ۵۸. / مریم

أُولَئِكَ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ فَإِنْ يَكْفُرْ بِهَا هُنَّ لِآيَاتِنَا فَكَّرْنَا بِهَا قَوْمًا لَّيْسُوا بِهَا بِكَافِرِينَ

آن‌ها کسانی هستند که کتاب و حکم و نبوت به آنان دادیم و اگر نسبت به آن کفر ورزند (مهم نیست زیرا) کسانی را نگاهبان آن ساخته‌ایم که نسبت به آن کافر نیستند ●●● ۸۹. / انعام

أُولَئِكَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ إِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ

آن‌ها کسانی هستند که فرمان عذاب همراه اقوام (کافری) که قبل از آن‌ها از جن و انس بودند، درباره آن‌ها مسجل شده ، چرا که همگی زیانکار بودند ●●● ۱۸. / احقاف

أُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

آنان کسانی هستند که سرمایه وجود خود را از دست دادند و تمام معبودهای دروغین از نظرشان گم شدند ●●● . ۲۱ / هود

أُولَئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَسَمِعِهِمْ وَأَبْصَارِهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ

آن‌ها کسانی هستند که خدا (بر اثر فزونی گناه) بر قلب و گوش و چشمانشان مهر نهاده (به همین دلیل چیزی نمی‌فهمند) و غافلان واقعی آن‌ها نیستند ●●● ۱۰۸. / نحل

أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَائِهِ فَحَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَلَا نُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَزْنًا

آن‌ها کسانی هستند که به آیات پروردگارشان و لقای او کافر شدند، به همین جهت اعمالشان حبط و نابود شد، لذا روز قیامت میزانی برای آن‌ها برپا نخواهیم کرد ●●● ۱۰۵ / کهف

أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فَأَصَمَّهُمْ وَأَعَمَّى أَبْصَارَهُمْ

آن‌ها کسانی هستند که خداوند از رحمت خویش دورشان ساخته، گوش‌هایشان را کر و چشم‌هایشان را کور نموده است ●●● ۲۳ / محمد

(۱۳۸) باب الهمزة - الف قرآن الفبائی

أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ وَمَنْ يَلْعَنِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ نَصِيرًا

آن‌ها کسانی هستند که خداوند، ایشان را از رحمت خود، دور ساخته است و هر کس را خدا از رحمتش دور سازد، یآوری برای او نخواهی یافت ●●● ۵۲ / نساء

أُولَئِكَ الَّذِينَ لَهُمْ سُوءُ الْعَذَابِ وَهُمْ فِي الْأَخِرَةِ هُمْ الْأَخْسَرُونَ

آن‌ها کسانی هستند که عذاب بد (و دردناک) برای آن‌ها است و آن‌ها در آخرت زیانکارترین مردم هستند ●●● . ۵ / نمل

أُولَئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْأَخِرَةِ إِلَّا النَّارُ وَحَبِطَ مَا صَنَعُوا فِيهَا وَ بَطُلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

(ولی) آن‌ها در آخرت جز آتش (سهمی) نخواهند داشت و آنچه را در دنیا (برای نیل به مقاصد مادی و برای غیر خدا) انجام دادند برباد می‌رود و اعمالشان باطل می‌شود ●●● ۱۶ / هود

أُولَئِكَ الَّذِينَ تَتَقَبَّلُ عَنْهُمْ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَتَتَجَاوَزُ عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ فِي أَصْحَابِ الْجَنَّةِ وَعَدَّ الصَّدَقِ الَّذِينَ كَانُوا يُوعَدُونَ

آن‌ها کسانی هستند که ما بهترین اعمالشان را قبول می‌کنیم و از گناهانشان می‌گذریم و در میان بهشتیان جای دارند، این وعده صدقی است که وعده داده می‌شدند ●●● ۱۶ / احقاف

أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ فَبِهِدْيِهِمُ اقْتَدِهْ قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ

آن‌ها کسانی هستند که خداوند هدایتشان کرده پس به هدایت آنان اقتدا کن (و) بگو در برابر این (رسالت و تبلیغ) پاداشی از شما نمی‌طلبم. این رسالت چیزی جز یک یادآوری برای جهانیان نیست (و آگاه ساختن و بیدار کردن وظیفه من است و در برابر انجام وظیفه مزد معنی ندارد ●●●) . ۹۰ / انعام

أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَى رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا

آن‌ها کسانی هستند که خودشان وسیله‌ای (برای تقرب) به پروردگارشان می‌طلبند، وسیله‌ای هرچه نزدیک‌تر و به رحمت او امیدوارند و از عذاب او می‌ترسند چرا که همه از عذاب پروردگارت پرهیز و وحشت دارند ●●● ۵۷ / اسراء

أُولَئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللَّهُ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَعِظْهُمْ وَقُلْ لَهُمْ فِئَا أَنْفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا

آن‌ها کسانی هستند که خدا، آنچه را در دل دارند، می‌داند. از (مجازات) آنان صرف نظر کن و آن‌ها را اندرز ده و با بیانی رسا، نتایج اعمالشان را به آن‌ها گوشزد نما ●●● ۶۳ / نساء

أُولَئِكَ الْمُقَرَّبُونَ

آن‌ها مقربانند ●●● ۱۱ / واقعه

قرآن الفبائی باب الهمزة - الف (۱۳۹)

أُولَئِكَ جَزَاؤُهُمْ أَنَّ عَلَيْهِمْ لَعْنَةَ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ

کیفر آن‌ها، این است که لعن (و طرد) خداوند و فرشتگان و مردم همگی بر آن‌ها است ●●● ۸۷ / آل عمران
 أُولَئِكَ جَزَاؤُهُمْ مَعْفَرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَ جَنَاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَ نِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ
 آن‌ها پاداششان آمرزشِ پروردگار و بهشت‌هایی است که از زیر درختانش، نهرها جاری است جاودانه در آن می‌مانند،
 چه نیکو است پاداش اهل عمل ●●● ۱۳۶ / آل عمران
 أُولَئِكَ عَلَى هُدًى مِنْ رَبِّهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ
 آن‌ها بر طریق هدایت پروردگارشان هستند و آن‌ها ایند رستگاران ●●● ۵ / لقمان، ۵ / بقره
 أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَ رَحْمَةٌ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ
 این‌ها همان‌ها هستند که الطاف و رحمت خداوند شامل حالشان شده و آن‌ها هستند هدایت‌یافتگان
 ●●● ۱۵۷ / بقره

أُولَئِكَ فِي جَنَاتٍ مُكْرَمُونَ
 این افراد در باغ‌های بهشتی گرامیند ●●● ۳۵ / معارج
 أُولَئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ يُضَعِفُ لَهُمْ الْعَذَابُ مَا كَانُوا يَسْتَتِيعُونَ
 السَّمْعَ وَمَا كَانُوا يُبْصِرُونَ
 آن‌ها هیچ گاه توانایی فرار در زمین ندارند و جز خدا دوستان و پشتیبانانی نمی‌یابند عذاب خدا برای آن‌ها مضاعف خواهد
 بود (چراکه هم گمراه بودند و هم دیگران را به گمراهی کشاندند)، آن‌ها هرگز توانایی شنیدن (حق را) نداشتند و (حقایق را) نمی‌دیدند ●●● ۲۰ / هود

أُولَئِكَ لَهُمْ جَنَاتٌ عِدْنٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَيَلْبَسُونَ ثِيَابًا خُضْرًا مِنْ سُنْدُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ
 مُتَّكِنِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ نِعْمَ الثَّوَابُ وَ حَسَنَتْ مَرْفَعًا
 آن‌ها کسانی هستند که بهشت جاودان از آنشان است، باغ‌هایی از بهشت که نهرها از زیر درختان و قصرهایش جاری است، در آن جا با
 دستبندهایی از طلا- آراسته‌اند و لباس‌های (فاخری) به رنگ سبز از حریر نازک و ضخیم در بر می‌کنند، در حالی که بر تخت‌ها
 تکیه کرده‌اند، چه پاداش خوبی و چه جمع نیکویی ●●● ۳۱؟ / کهف
 أُولَئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ مَعْلُومٌ

برای آن‌ها (بندگان مخلص) روزی معین و ویژه‌ای است ●●● ۴۱ / صافات
 أُولَئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ
 آن‌ها از کار (و دعای) خود، نصیب و بهره‌ای دارند و خداوند، سریع الحساب است ●●● ۲۰۲ / بقره
 (۱۴۰) باب الهمزة - الف قرآن الفبائی

أُولَئِكَ مَاؤُهُمْ جَهَنَّمُ وَلَا يَجِدُونَ عَنْهَا مَحِيصًا
 آن‌ها (پیروان شیطان) جایگاهشان جهنم است و هیچ‌راه فراری ندارند ●●● ۱۲۱ / نساء
 أُولَئِكَ مَأْوَاهُمُ النَّارُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ
 (همه) آن‌ها جایگاهشان آتش است، به خاطر کارهایی که انجام می‌دادند ●●● ۸ / یونس
 أُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا
 آن‌ها کافران حقیقی‌اند و برای کافران مجازات توهین آمیزی فراهم ساخته‌ایم ●●● ۱۵۱ / نساء
 أُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرَةُ الْفَجَرَةُ

آن‌ها همان کافران فاجرند ●●● ۴۲ / عبس

أُولَئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ

مؤمنان حقیقی آن‌ها هستند، برای آنان درجات (فوق‌العاده‌ای) نزد پروردگارشان است و برای آن‌ها آمرزش و روزی بی‌نقص و عیب است ●●● ۴ / انفال

أُولَئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ

(آری) آن‌ها وارثان هستند ●●● ۱۰ / مؤمنون

أُولَئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا وَيُلَقَّوْنَ فِيهَا تَحِيَّةً وَسَلَامًا

آن‌ها هستند که درجات عالی بهشت در برابر شکیبایی‌شان به آنان پاداش داده می‌شود و در آن با تحیت و سلام روبرو می‌شوند ●●● ۷۵ / فرقان

أُولَئِكَ يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَهُمْ لَهَا سَابِقُونَ

(آری) چنین کسانی هستند که در خیرات سرعت می‌کنند و از دیگران پیشی می‌گیرند ●●● ۶۱ / مؤمنون

أُولَئِكَ يُؤْتَوْنَ أَجْرَهُمْ مَرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا وَيَدْرُؤُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ

آن‌ها کسانی هستند که اجر و پاداششان را به خاطر شکیبایی‌شان دوبار دریافت می‌دارند، آن‌ها به وسیله نیکی‌ها، بدی‌ها را دفع می‌کنند و از آن‌چه به آنان روزی داده‌ایم، انفاق می‌نمایند ●●● ۵۴ / قصص

إِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ

مارا به راه راست هدایت فرما ●●● ۶ / فاتحه

أَهُمْ خَيْرٌ أَمْ قَوْمُ تُبَّعٍ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ أَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ

آیا آن‌ها بهترند یا قوم تبّع و کسانی که پیش از آنان بودند؟ ما آن‌ها را هلاک کردیم، چراکه مجرم بودند ●●● ۳۷ / دخان

قرآن الفبائی باب الهمزة - الف (۱۴۱)

أَهُمْ يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ نَحْنُ قَسِمْنَا بَيْنَهُمْ مَعِيشَتَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا سَخِرِيًّا وَرَحْمَتُ رَبِّكَ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ

آیا آن‌ها رحمت پروردگارت را تقسیم می‌کنند؟ ما معیشت آن‌ها را در حیات دنیا در میان آن‌ها تقسیم کردیم و بعضی را بر بعضی برتری دادیم تا یکدیگر را تسخیر و با هم تعاون کنند و رحمت پروردگارت از تمام آن‌چه جمع‌آوری می‌کنند، بهتر است ●●● ۳۲ / زخرف

أَهُوَ أَلَّا آءِ الَّذِينَ أَقْسَمْتُمْ لَا يِنَالُهُمْ اللَّهُ بِرَحْمِهِ اذْخُلُوا الْجَنَّةَ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ وَلَا آتَاكُمْ تَخْزُنُونَ

آیا این‌ها (این واماندگانی که بر اعراف هستند) همان‌ها نیستند که سوگند یاد کردید رحمت خدا هرگز شامل حالشان نخواهد شد (ولی به خاطر ایمان و بعضی اعمال خیرشان، خداوند آن‌ها را مشمول رحمت خود ساخت، هم‌اکنون به آن‌ها گفته می‌شود): داخل بهشت شوید که نه ترسی دارید و نه غمناک می‌شوید ●●● ۴۹ / اعراف

إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ

(پروردگارا)، تنها تو را می‌پرستیم و تنها از تو یاری می‌جوئیم ●●● ۵ / فاتحه

أَيَّامًا مَعْدُودَاتٍ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مَشْرُوكِينَ فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ وَأَنْ تَصُومُوا خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

چند روز معدودی را (باید روزه بدارید) و کسانی از شما که بیمار یا مسافر باشند، روزهای دیگری را (به جای آن روزه بگیرند) و بر کسانی که قدرت انجام آن را ندارند (همچون بیماران مزمن و پیرمردان و پیرزنان) لازم است کفاره بدهند، مسکینی را اطعام کنند و کسی که کار خیر را پذیرا شود، برای او بهتر است و روزه داشتن، برای شما بهتر است اگر بدانید ●●● ۱۸۴ / بقره

أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَلَّنْ نَجْمَعُ عِظَامَهُ

آیا انسان می‌پندارد که استخوان‌های او را جمع نخواهیم کرد ●●● ۳۴ / قیامت

أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًى

آیا انسان گمان می‌کند بیهوده و بی‌هدف رها می‌شود ●●● ۳۶؟ / قیامت

أَيَحْسَبُ أَنْ لَمْ يَرَهُ أَحَدٌ

آیا گمان می‌کند هیچ‌کس او را ندیده (و نمی‌بیند) ●●● ۷؟ / بلد

أَيَحْسَبُ أَنْ لَنْ يَقْدِرَ عَلَيْهِ أَحَدٌ

آیا او گمان می‌کند که هیچ‌کس قادر نیست بر او دست یابد ●●● ۵؟ / بلد

أَيَحْسَبُونَ أَنَّمَا نُمِدُّهُمْ بِهِ مِنْ مَّالٍ وَبَيْنَ

آن‌ها گمان می‌کنند اموال و فرزندان که به آنان داده‌ایم ●●●... ۵۵ / مؤمنون

(۱۴۲) باب الهمزة - الف قرآن الفبائی

أَيُشْرِكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ

آیا موجوداتی را شریک او قرار می‌دهند که چیزی را نمی‌آفرینند و خودشان مخلوقند ●●● ۱۹۱؟ / اعراف

أَيَطْمَعُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ أَنْ يُدْخَلَ جَنَّةَ نَعِيمٍ

آیا هر یک از آن‌ها طمع دارد که در بهشت پُر نعمت الهی وارد شود ●●● ۳۸؟ / معارج

أَيَعِدُّكُمْ أَنْكُمْ إِذَا مِتُّمْ وَكُنْتُمْ تُرَابًا وَعِظَامًا أَنْكُمْ مُخْرَجُونَ

آیا به شما وعده می‌دهد هنگامی که مریدید و خاک و استخوان شدید، بار دیگر (از قبرها) خارج

می‌شوید ●●● ۳۵ / مؤمنون

أَيَلْفِهُم رِحْلَةُ الشَّاءِ وَالضَّيْفِ

الفت آنها در سفرهای زمستانه و تابستانه است ●●● ۲۰ / قریش

أَيْنَ مَا تَكُونُوا يَدْرِكُكُمُ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فِي بُرُوجٍ مُشَيَّدَةٍ وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ

يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ فَمَا لِهَؤُلَاءِ الْقَوْمِ لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ حَدِيثًا

هر کجا باشید مرگ شما را می‌گیرد اگرچه در برج‌های محکم باشید و اگر به آن‌ها (منافقان) حسنه (و پیروزی) برسد

می‌گویند از ناحیه خدا است و اگر سیئه (و شکستی) برسد می‌گویند از ناحیه تو است، بگو همه این‌ها از ناحیه خدا است پس

چرا این جمعیت حاضر نیستند حقایق را درک کنند ●●● ۷۸ / نساء

أَيُودُ أَحَدِكُمْ أَنْ تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ مِنْ نَخِيلٍ وَأَعْنَابٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَأَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهُ

ذُرِّيَّةٌ ضُعَفَاءُ فَأَصَابَهَا إِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ

آیا کسی از شما دوست دارد که باغی از درختان خرما و انگور داشته باشد که از زیر درختان آن، نهرها بگذرد و برای او در آن

(باغ) از هر گونه میوه‌ای وجود داشته باشد، در حالی که به سن پیری رسیده و فرزندان (کوچک و) ضعیف دارد (در

این هنگام (گردبادی (کوبنده) که در آن آتش (سوزانی) است، به آن برخورد کند و شعله‌ور گردد و بسوزد) همین‌طور است حال کسانی که انفاق‌های خود را با ریا و منت و آزار باطل می‌کنند (این چنین خداوند آیات خود را برای شما آشکار می‌سازد، شاید بیندیشید (و با اندیشه راه حق را بیابید ●●●). ۲۶۶ / بقره
قرآن الفبائی باب الهمزه - الف (۱۴۳)

بَابُ الْبَاءِ

بُنِيَ مَا اشْتَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ أَنْ يَكْفُرُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ بَعِيَا أَنْ يُنَزَّلَ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ فَبَاؤُوا بِغَضَبٍ عَلَى غَضَبٍ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُهِينٌ

ولی آن‌ها در مقابل بد بهایی، خود را فروختند که به ناروا به آیاتی که خدا فرستاده بود، کافر شدند و معترض بودند چرا خداوند به فضل خویش بر هر کس از بندگان خود بخواهد، آیات خود را نازل می‌کند، لذا خشم خداوند یکی پس از دیگری آن‌ها را فرو گرفت و برای کافران مجازاتی خوارکننده است ●●● ۹۰ / بقره

بِأَكْوَابٍ وَأَبَارِيقٍ وَكَأْسٍ مِنْ مَعِينٍ
با قدح‌ها و کوزه‌ها و جام‌هایی از نهرهای جاری بهشتی (و شراب طهور ●●●). ۱۸ / واقعه
بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ
(از آن‌ها که آگاهند) از دلایل روشن و کتب (پیامبران پیشین) و ما این ذکر (قرآن) را بر تو نازل کردیم تا آن‌چه به سوی مردم نازل شده است برای آن‌ها تبیین کنی، شاید اندیشه کنند ●●● ۴۴ / نحل

بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحَى لَهَا
چرا که پروردگارت به او وحی کرده است ●●● ۵ / زلزله
بِأَيْدِي سَفَرَةٍ

به دست سفیرانی است ●●● ۱۵ / عبس
بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ
که به کدامین گناه کشته شدند ●●● ۹۴ / تکویر
بِأَيِّكُمْ الْمَفْتُونُ

که کدامیک از شما مجنون هستید ●●● ۶ / قلم
بَدِيعُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ
هستی بخش آسمان‌ها و زمین او است و هنگامی که فرمان وجود چیزی را صادر کند، می‌گوید: موجود باش و آن‌فوراً موجود می‌شود ●●● ۱۱۷ / بقره

بَدِيعُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنَّىٰ يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ صَحِيبَةٌ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ
ابداع‌کننده آسمان‌ها و زمین او است چگونه ممکن است فرزندی داشته باشد و حال آن‌که همسری نداشته و همه‌چیز را آفریده و او به همه چیز دانا است ●●● ۱۰۱ / انعام

(۱۴۴) بَابُ الْبَاءِ قرآن الفبائی

بَرَاءَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهَا إِلَى الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

این اعلام بیزاری خدا و پیامبر او به کسانی از مشرکان است که با آن‌ها عهد بسته‌اید ●●● ۱ / توبه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشنده بخشایشگر ۱۰۰۰ / فاتحه کتاب

بَشِّرِ الْمُنَافِقِينَ بِأَنَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا

به منافقان بشارت ده که مجازات دردناکی در انتظار آنها است ۱۳۸.۰۰۰ / نساء

بَشِيرًا وَنَذِيرًا فَأَعْرَضَ أَكْثَرُهُمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ

قرآنی که بشارت دهنده و بیم‌دهنده است، ولی اکثر آنان روی گردان شدند، لذا چیزی نمی‌شنوند ۴.۰۰۰ / فصلت

بَقِيَّتُ اللَّهِ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ

سرمایه حلالی که خداوند برای شما باقی گذارده برایتان بهتر است اگر ایمان داشته باشید و من پاسدار شما (و مأمور بر اجبارتان

به ایمان) نیستم ۸۶.۰۰۰ / هود

بَلْ آتَيْنَاهُم بِالْحَقِّ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ

واقع این است که ما حق را برای آنها آوردیم و آنان دروغ می‌گویند ۹۰.۰۰۰ / مؤمنون

بَلْ إِيَّاهُ تَدْعُونَ فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُونَ إِلَيْهِ إِنْ شَاءَ وَتَتَّسِبُونَ مَا تُشْرِكُونَ

(نه) بلکه تنها او را می‌خوانید و او اگر بخواهد مشکلی را که به خاطر آن او را خوانده‌اید برطرف می‌سازد و آنچه را (

امروز) شریک (خدا) قرار می‌دهید (آن روز) فراموش می‌کنید ۴۱.۰۰۰ / انعام

بَلْ بَدَّلَهُمْ مَا كَانُوا يَحْفُوفُونَ مِنْ قَبْلُ وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ

(آن‌ها در واقع پشیمان نیستند) بلکه اعمال و نیاتی را که قبلاً پنهان می‌کردند، در برابر آنها آشکار شده (و به وحشت فرورفته‌اند) و اگر

باز گردند به همان اعمالی که نهی شده‌اند، بازمی‌گردند و آنها دروغ گویند ۲۸.۰۰۰ / انعام

بَلْ تَأْتِيهِمْ بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمْ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ رَدَّهَا وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ

آری این مجازات الهی به صورت ناگهانی به سراغشان می‌آید و مبهوتشان می‌کند، آن چنان که توانایی بر دفع آن ندارند و به آنها

مهلت داده نمی‌شود ۴۰.۰۰۰ / انبیاء

بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا

بلکه شما حیات دنیا را مقدم می‌دارید ۱۶.۰۰۰ / اعلی

بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَّقَ الْمُرْسَلِينَ

چنین نیست، او حق آورده و پیامبران پیشین را تصدیق کرده است ۳۷.۰۰۰ / صافات

بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا

بلکه خدا او را به سوی خود برد و خداوند توانا و حکیم است ۱۵۸.۰۰۰ / نساء

قرآن الفبائی بابُ الباء (۱۴۵)

بَلْ ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ يَنْقَلِبَ الرَّسُولُ وَالْمُؤْمِنُونَ إِلَىٰ أَهْلِيهِمْ أَبَدًا وَزَيَّنَّ ذَٰلِكَ فِي قُلُوبِكُمْ وَظَنَّتُمْ ظَنًّا سَوِيًّا وَكُنْتُمْ قَوْمًا بُورًا

بلکه شما گمان کردید پیامبر و مؤمنان هرگز به خانواده‌های خود باز نخواهند گشت و این پندار غلط در دل‌های شما زینت یافته

بود و گمان بد کردید و سرانجام هلاک شدید ۱۲.۰۰۰ / فتح

بَلْ عَجِبْتَ وَيَسْخَرُونَ

تو از انکار آنها تعجب می‌کنی، ولی آنها مسخره می‌کنند ۱۲.۰۰۰ / صافات

بَلْ عَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ فَقَالَ الْكَاذِبُونَ هَذَا شَيْءٌ عَجِيبٌ

آن‌ها تعجب کردند که پیامبری اندازگر از میان خودشان آمده و کافران گفتند: این چیز عجیبی است ●●● ۲۰ / ق

بَلْ قَالُوا أَضْغَاتٌ أَحْلَامٌ بَلْ أَفْتَرِبَهُ بَلْ هُوَ شَاعِرٌ فَلْيَأْتِنَا بِآيَةٍ كَمَا أُرْسِلَ الْأَوْلُونَ

آن‌ها گفتند: (آن‌چهره را محمد آورده وحی نیست) بلکه خواب‌های آشفته است، اصلاً او به دروغ آن را به خدا بسته، بلکه او یک شاعر است (اگر راست می‌گوید) باید معجزه‌ای برای ما بیاورد، همان‌گونه که پیامبران پیشین با معجزات فرستاده شدند ●●● ۵ / انبیاء

بَلْ قَالُوا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَارِهِم مُّهْتَدُونَ

بلکه آن‌ها می‌گویند: ما نیاکان خود را بر مذهبی یافتیم و ما نیز به آثار آن‌ها هدایت شده‌ایم ●●● ۲۲ / زخرف
بَلْ قَالُوا مِثْلَ مَا قَالَ الْأَوْلُونَ

آن‌ها همان گفتند که پیشینیانشان می‌گفتند ●●● ۸۱ / مؤمنون

بَلْ قُلُوبُهُمْ فِيعَمْرَةٍ مِنْ هَذَا وَلَهُمْ أَعْمَالٌ مِنْ دُونِ ذَلِكَ هُمْ لَهَا عَامِلُونَ

بلکه دل‌های آن‌ها از این نامه اعمال (و روز حساب و آیات قرآن) در بی‌خبری فرو رفته و آنان اعمال (زشتی) جز این دارند که پیوسته آن را انجام می‌دهند ●●● ۶۳ / مؤمنون

بَلْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَهُمْ فِي أَمْرٍ مَرِيجٍ

آن‌ها حق را هنگامی که به سراغشان آمد تکذیب کردند، لذا پیوسته در کار پراکنده خود متحیرند ●●● ۵ / ق
بَلْ كَذَّبُوا بِالسَّاعَةِ وَأَعْتَدْنَا لِمَنْ كَذَّبَ بِالسَّاعَةِ سَعِيرًا

(این‌ها همه بهانه است) بلکه آن‌ها قیامت را تکذیب کرده‌اند و ما برای کسی که قیامت را انکار کند آتش سوزانی مهیا کرده‌ایم ●●● ۱۱ / فرقان

بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِطُوا بِعِلْمِهِ وَلَمَّا يَا تِهِمْ تَأْوِيلَهُ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَاَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ

(آن‌ها از روی علم و دانش قرآن را انکار نمی‌کنند) بلکه آن‌ها چیزی را تکذیب کردند که آگاهی از آن

(۱۴۶) بَابُ الْبَاءِ قرآن الفبائی

نداشتند و هنوز واقعیتش بر آنان روشن نشده است، این چنین پیشینیان آن‌ها نیز تکذیب کردند، پس بنگر عاقبت کار ظالمان چگونه بود ●●● ۳۹۹ / یونس

بَلْ مَتَّعْتُ هَؤُلَاءِ وَآبَاءَهُمْ حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْحَقُّ وَرَسُولٌ مُبِينٌ

ولی ما این گروه و پدران آن‌ها را از مواهب دنیا بهره‌مند ساختیم تا حق و فرستاده آشکار الهی به سراغشان آمد ●●● ۲۹ / زخرف

بَلْ مَتَّعْنَا هَؤُلَاءِ وَآبَاءَهُمْ حَتَّىٰ طَالَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْفُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا أَفَهُمُ الْغَالِبُونَ

ما آن‌ها و پدرانشان را از نعمت‌ها بهره‌مند ساختیم، تا آن‌جا که عمر طولانی پیدا کردند (و مایه غرور و طغیانشان شد) آیا نمی‌بینند که ما مرتباً از زمین (و اهل آن) می‌کاهیم آیا آن‌ها غالبند (یا ما) ●●● (۴۴؟) / انبیاء

بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ

بلکه ما به کلی محرومیم ●●● ۶۷ / واقعه، ۲۷ / قلم

بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ وَلَكُمُ الْوَيْلُ مِمَّا تَصِفُونَ

بلکه ما حق را بر سر باطل می‌کوبیم تا آن را هلاک سازد و به این ترتیب باطل محو و نابود می‌شود، اما وای بر شما از توصیفی که می‌کنید ●●● ۱۸ / انبیاء

بَلْ هُمْ الْيَوْمَ مُسْتَسْلِمُونَ

ولی آن‌ها در آن روز تسلیم قدرت خداوند هستند ●●● ۲۶ / صافات

بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ يَلْعَبُونَ

ولی آن‌ها در شکند و (با حقایق) بازی می‌کنند ●●● ۹ / دخان

بَلْ هُوَ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ فِي صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الظَّالِمُونَ

بلکه این کتاب آسمانی مجموعه‌ای از آیات روشن است که در سینه صاحبان دل جای دارد و آیات ما را جز ستمگران انکار

نمی‌کنند ●●● ۴۹ / عنکبوت

بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَجِيدٌ

(این سخن سحر و دروغ نیست)، بلکه قرآن با عظمت است ●●● ۲۱ / بروج

بَلْ يُرِيدُ الْإِنْسَانُ لِيَفْجُرَ أَمَامَهُ

(انسان شک در معاد ندارد) بلکه او می‌خواهد (آزاد باشد و) مادام‌العمر گناه کند ●●● ۵ / قیامت

بَلْ يُرِيدُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ أَنْ يُؤْتَى صُحُفًا مُنَشَّرَةً

بلکه هر کدام از آن‌ها انتظار دارد نامه جداگانه‌ای (از سوی خدا) برای او فرستاده شود ●●● ۵۲ / مدثر

قرآن الفبائی بَابُ الْبَاءِ (۱۴۷)

بَلِ اتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَهْوَاءَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ فَمَنْ يَهْدِي مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ

بلکه ظالمان از هوی و هوس‌های خود بدون علم و آگاهی پیروی می‌کنند و چه کسی می‌تواند آن‌ها را که خدا گمراه کرده است،

هدایت کند؟ و برای آن‌ها هیچ یار و یآوری نخواهد بود ●●● ۲۹ / روم

بَلِ ادَّارَكَ عِلْمُهُمْ فِي الْآخِرَةِ بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِنْهَا بَلْ هُمْ مِنْهَا عَمُونَ

این مشرکان اطلاع صحیحی درباره آخرت ندارند، بلکه در اصل آن شک دارند، بلکه نابینا و اعمی

هستند ●●● ۶۶ / نمل

بَلِ الْإِنْسَانُ عَلَى نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ

بلکه انسان خودش از وضع خود آگاه است ●●● ۱۴ / قیامت

بَلِ اللَّهُ فَاعْبُدْ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ

بلکه تنها خداوند را عبادت کن و از شکرگزاران باش ●●● ۶۶ / زمر

بَلِ اللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ خَيْرُ النَّاصِرِينَ

(آن‌ها تکیه گاه شما نیستند) بلکه ولی و سرپرست شما، خداست و او بهترین یاوران است ●●● ۱۵۰ / آل عمران

بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ

بلکه کافران پیوسته مشغول تکذیب حقند ●●● ۱۹ / بروج

بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي عِزَّةٍ وَشِقَاقٍ

ولی کافران گرفتار غرور و اختلافند ●●● ۲۰ / ص

بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُكْذِبُونَ

بلکه کافران پیوسته «آیات الهی» را تکذیب می‌کنند ●●● ۲۲ / انشقاق

بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ أَذْهَى وَأَمْرٌ

(علاوه بر این) رستاخیز موعده آن‌ها است و مجازات قیامت هولناک‌تر و تلخ‌تر است ●●● ۴۶ / قمر

بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ

آن را به زبان عربی آشکار نازل کرد ●●● ۱۹۵ / شعراء

بَلَىٰ إِنَّ تَصْبِرُوا وَ تَتَّقُوا وَيَأْتُوكُم مِّن فَوْرِهِمْ هَذَا يُمْدِدْكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ آلَافٍ مِّنَ الْمَلَائِكَةِ مُسَوِّمِينَ

آری ، (امروز هم) اگر استقامت و تقوا پیشه کنید و دشمن به همین زودی به سراغ شما بیاید ، خداوند شما را به پنج هزار

نفر از فرشتگان ، که نشانه‌هایی با خود دارند ، مدد خواهد داد ●●● ۱۲۵ / آل عمران

بَلَىٰ إِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِهِ بَصِيرًا

آری پروردگارش نسبت به او بینا بود (و اعمالش را برای حساب ثبت کرد ●●●) ۱۵ / انشقاق

(۱۴۸) بَابُ الْبَاءِ قرآن الفبائی

بَلَىٰ قَادِرِينَ عَلَىٰ أَنْ تُسَوِّىَ بَنَانَهُ

آری قادریم که (حتی خطوط سر) انگشتان او را موزون و مرتب کنیم ●●● ۴ / قیامت

بَلَىٰ قَدْ جَاءَ تَكْ أَيْتِي فَكَذَّبْتَ بِهَا وَ اسْتَكْبَرْتَ وَ كُنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ

آری آیات من به سراغ تو آمد ، اما آن را تکذیب کردی و تکبر ورزیدی و از کافران بودی ●●● ۵۹ / زمر

بَلَىٰ مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَ هُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ أَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَ لَا هُمْ يَحْزَنُونَ

آری کسی که در برابر خداوند تسلیم شود و نیکوکار باشد ، پاداش او نزد پروردگارش ثابت است ، نه ترسی بر آن‌ها است و نه

غمگین خواهند شد (بنابراین بهشت خداوند در انحصار هیچ طایفه‌ای نیست ●●●) ۱۱۲ / بقره

بَلَىٰ مَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ وَ اتَّقَىٰ فَإِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ

آری ، کسی که به پیمان خود وفا کند و پرهیزکاری پیشه نماید ، (خدا او را دوست می‌دارد ، زیرا) خداوند

پرهیزکاران را دوست دارد ●●● ۷۶ / آل عمران

بَلَىٰ مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً وَ أَحَاطَتْ بِهِ خَاطِبَةُ فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

آری کسانی که تحصیل گناه کنند و آثار گناه سراسر وجودشان را بپوشاند ، آن‌ها اهل آتشند و جاودانه در

آن خواهند بود ●●● ۸۱ / بقره

بِمَا غَفَر لِي رَبِّي وَ جَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ

که پروردگارم مرا آمرزیده و از گرامی داشتگان قرار داده است ●●● ۲۷ / یس

بِنَصْرِ اللَّهِ يَنْصُرُ مَنْ يَشَاءُ وَ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

به سبب یاری پروردگار ، خداوند هر کس را که بخواهد ، نصرت می‌دهد و او عزیز و حکیم است ●●● ۵ / روم

بِئْسَاءَ لَذَّةٌ لِلشَّارِبِينَ

شرابی که سفید و درخشانده و لذتبخش برای نوشندگان است ●●● ۴۶ / صافات

بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ

اما در میان آن دو برزخی است که یکی بر دیگری غلبه نمی‌کند ●●● ۲۰ / الرحمن

قرآن الفبائی بَابُ الْبَاءِ (۱۴۹)

تَاللّٰهِ لَقَدْ اَرْسَلْنَا اِلَى اُمَّمٍ مِّنْ قَبْلِكَ فَرَزَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانَ اَعْمَالَهُمْ فَهُوَ وَرَثَتُهُمُ الْيَوْمَ وَ لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ

به خدا سوگند، پیامبرانی به سوی امت‌های پیش از تو فرستادیم اما شیطان اعمالشان را در نظرشان زینت داد و امروز او ولی و سرپرستشان است و مجازات دردناک برای آن‌ها است ●●● ۶۳ / نحل

تَاللّٰهِ اِنْ كُنَّا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

به خدا سوگند که ما در گمراهی آشکار بودیم ●●● ۹۷ / شعراء

تَبَارَكَ اِسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ

پربرکت و زوال‌ناپذیر است نام پروردگار صاحب جلال و جمال تو ●●● ۷۸ / الرحمن

تَبَارَكَ الَّذِي اِنْ شَاءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِّنْ ذٰلِكَ جَنَاتٍ تَجْرٰى مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ وَيَجْعَلُ لَكَ قُصُورًا

زوال‌ناپذیر و پربرکت است خدایی که اگر بخواهد برای تو بهتر از این می‌دهد، باغ‌هایی که از زیر درختانش نهرها جاری باشد و (اگر بخواهد) برای تو قصرهایی مجلل قرار می‌دهد ●●● ۱۰ / فرقان

تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

پربرکت و زوال‌ناپذیر است کسی که حکومت جهان هستی به دست اوست و بر همه چیز قادر است ●●● ۱۰ / ملک

تَبَارَكَ الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا وَقَمَرًا مُنِيرًا

جاودان و پربرکت است آن خدایی که در آسمان‌ها برج‌هایی قرار داد و در میان آن چراغ روشن و ماه نوربخشی آفرید ●●● ۶۱ / فرقان

تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا

زوال‌ناپذیر است و پربرکت است کسی که قرآن را بر بنده‌اش نازل کرد تا جهانیان را انداز کند (و از عذاب و کیفر الهی بترساند ●●●) ۱ / فرقان

بَيَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ

بریده باد هر دو دست ابولهب (و مرگ بر او باد ●●●) ۱ / تبت

تَبَصَّرَهُ وَ ذِكْرِي لِكُلِّ عَدُوٍّ مُنِيبٍ

تا وسیله بینایی و بیداری برای هر بنده توبه‌کاری باشد ●●● ۸ / ق

تَتَّبِعَهَا الرَّادِفَةُ

و به دنبال آن حادثه دومین (صیحه عظیم) رخ می‌دهد ●●● ۷ / نازعات

(۱۵۰) بَابُ التَّاءِ قرآن الفبائی

تَتَجَافَى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ

پهلوهایشان از بسترها در دل شب دور می‌شود (پیاپی خیزند و رو به درگاه خدا می‌آورند) پروردگار خود را با بیم و امید می‌خوانند و آنچه به آن‌ها روزی داده‌ایم انفاق می‌کنند ●●● ۱۶ / سجده

تَجْرٰى بِاَعْيُنِنَا جَزَاءً لِمَنْ كَانَ كُفِرَ

مرکبی که تحت نظارت ما حرکت می‌کرد، این کیفری بود برای کسانی که به او کافر شدند ●●● ۱۴ / قمر

تَحِيَّتُهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهُ سَلَامٌ وَاَعَدَّلَهُمْ اَجْرًا كَرِيمًا

تحیت آنان در روزی که او را دیدار می‌کنند سلام است و برای آن‌ها پاداش پرارزشی فراهم ساخته است

●●● ۴۴ / احزاب

تَدْعُوا مَنْ أَدْبَرَ وَ تَوَلَّى

و کسانی را که به فرمان خدا پشت کردند ، صدا می‌زند ●●● ۱۷ / معارج

تَدْعُونَنِي لِأَكْفُرَ بِاللَّهِ وَ أَشْرِكَ بِهِ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَ أَنَا أَدْعُوكُمْ إِلَى الْعَزِيزِ الْعَفَّارِ

مرا دعوت می‌کنید که به خدای یگانه کافر شوم و شریک‌هایی که به آن علم ندارم برای او قرار دهم ، در حالی که من شما را به

سوی خداوند عزیز غفار دعوت می‌کنم ●●● ۴۲ / مؤمن

تُدْمِرُ كُلَّ شَيْءٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا فَاصْبِرُوا لَا يَرَى إِلَّا مَسَاكِنَهُمْ كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ

همه چیز را به فرمان پروردگار درهم می‌کوبد و نابود می‌کند، آن‌ها صبح کردند در حالی که چیزی جز خانه‌های آن‌ها به چشم

نمی‌خورد، این‌گونه مجرمان را کیفر می‌دهیم ●●● ۲۵ / احقاف

تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

پس او را بازگردانید ، اگر راست می‌گویید ●●● ۸۷ / واقعه

تَرْجِعِي مِزْنَ تَشَاءُ مِنْهُنَّ وَ تَمْوِي إِلَيْكَ مِزْنَ تَشَاءُ وَ مِمَّنِ ابْتِغَيْتَ مِمَّنْ عَزَلْتَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ ذَلِكَ إِنْ تَقَرَّرَ أَعْيُنُهُنَّ وَ لَا

يَحْزَنَ وَ يَرْضَيْنَ بِمَا آتَيْتَهُنَّ كُلُّهُنَّ وَ اللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَ كَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَلِيمًا

(موعده) هر یک از همسران را بخواهی می‌توانی به تأخیراندازی و هر کدام را بخواهی نزد خود جای دهی و هرگاه از آن‌ها را که

برکنار ساخته‌ای بخواهی نزد خود جای دهی گناهی بر تو نیست ، این حکم الهی برای روشنی چشم آن‌ها و این که غمگین نباشند و

به آنچه در اختیار همه آنان می‌گذاری راضی شوند نزدیک‌تر است و خدا آنچه را در قلوب شما است می‌داند و خداوند از همه

اعمال و مصالح بندگان با خبر است و در عین حال حلیم است و در کیفر آن‌ها عجله نمی‌کند ●●● ۵۱ / احزاب

قرآن الفبائی بَابُ التَّاءِ (۱۵۱)

تَزْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ مِنْ سِجِّيلٍ

که با سنگهای کوچکی آنها را هدف قرار می‌دهند ●●● ۴ / فیل

تَزَهَّقْهَا قَتَرَةً

و دود تاریکی آن‌ها را پوشانده ●●● ۴۱ / عبس

تَرَى الظَّالِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا وَ هُوَ وَاقِعٌ بِهِمْ وَ الَّذِي نَامُتُوا وَ عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيَرْوِضَاتِ الْجَنَّاتِ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ

هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ

در آن روز ستمگران را می‌بینی که از اعمالی که انجام داده‌اند ، سخت بیمناکند ، اما آن‌ها را فرو می‌گیرد ، اما کسانی که

ایمان آوردند و عمل صالح انجام دادند، در بهترین باغ‌های بهشتند و هرچه بخواهند نزد پروردگارشان برای آن‌ها فراهم است ، این

است فضل بزرگ ●●● ۲۲ / شوری

تَرَى كَثِيرًا مِنْهُمْ يَتَوَلَّوْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَبِئْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ أَنفُسُهُمْ أَنْ سَخِطَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَ فِي الْعَذَابِ هُمْ خَالِدُونَ

بسیاری از آن‌ها را می‌بینی که کافران (و بت پرستان) را دوست می‌دارند (و با آن‌ها طرح دوستی می‌ریزند) چه بد اعمالی از

پیش برای (معاد) خود فرستادند که نتیجه آن خشم خداوند بود و در عذاب (الهی) جاودانه خواهند ماند ●●● ۸۰ / مائده

تَسَبَّحُ لَهُ السَّمَاوَاتُ السَّبْعُ وَ الْأَرْضُ وَ مَنْ فِيهِنَّ وَ إِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يَسْبُحُ بِحَمْدِهِ وَ لَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا

عَفُورًا

آسمان‌های هفتگانه و زمین و کسانی که در آن‌ها هستند همه تسبیح او می‌گویند و هر موجودی تسبیح و حمد او

می گوید ، ولی شما تسیح آن‌ها را نمی فهمید او حلیم و آمرزنده است ●●● ۴۴ / اسراء

تُسْقَى مِنْ عَيْنِ اِيَّتِهِ

از چشمه‌ای فوق‌العاده داغ به آن‌ها می‌نوشانند ●●● ۵ / غاشیه

تَصْلَى نَارًا حَامِيَةً

و در آتش سوزان وارد می‌گردند ●●● ۴ / غاشیه

تَظُنُّ أَنْ يُفْعَلَ بِهَا فَاقِرَةٌ

زیرا می‌داند عذابی در مورد او انجام می‌شود که پشت را در هم می‌شکند ●●● ۲۵ / قیامت

تَعْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ اِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ اَلْفَ سَنَةٍ

فرشتگان و روح (فرشته مخصوص) به‌سوی او عروج می‌کنند، در آن روزی که مقدارش پنجاه هزار سال است

●●● ۴ / معارج

(۱۵۲) بَابُ التَّاءِ قِرْآنُ الْفَبَائِي

تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ

در چهره‌های آن‌ها طراوت و نشاط نعمت را می‌بینی و می‌شناسی ●●● ۲۴ / مطففین

تَكَادُ السَّمَاوَاتُ يَتَفَطَّرُونَ مِنْ فَوْقِهِنَّ وَالْمَلَائِكَةُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَنْ فِي الْاَرْضِ اَلَا اِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْعَفُوْرُ الرَّحِيْمُ

نزدیک است آسمان‌ها (به خاطر نسبت‌های ناروای مشرکان) از بالا متلاشی شوند، فرشتگان پیوسته تسیح و حمد پروردگار

خود را به‌جا می‌آورند و برای کسانی که در زمین هستند استغفار می‌کنند، آگاه باشید خداوند آمرزنده و مهربان است ●●● .

۵ / شوری

تَكَادُ السَّمَاوَاتُ يَتَفَطَّرُونَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ الْاَرْضُ وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًا

نزدیک است آسمان‌ها به خاطر این سخن از هم متلاشی گردد و زمین شکافته شود و کوه‌ها به شدت فرو

ریزد ●●● ۹۰ / مریم

تَكَادُ تَمَيِّزُ مِنَ الْغَيْظِ كُلَّمَا اُلْقِيَ فِيهَا فَوْجٌ سَأَلْتَهُمْ خَزَنَتُهَا اَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيْرٌ

نزدیک است از شدت غضب پاره‌پاره شود، هر زمان گروهی در آن افکنده می‌شوند، نگهبانان دوزخ از آن‌ها سؤال می‌کنند :

مگر انذارکننده الهی به سراغ شما نیامد ●●● ۸۹ / ملک

تَلْفَحُ وُجُوْهُهُمْ النَّارُ وَهُمْ فِيهَا كَالِحُونَ

شعله‌های سوزان آتش همچون شمشیر به صورت‌هایشان نواخته می‌شود و در دوزخ چهره‌ای درهم کشیده

دارند ●●● ۱۰۴ / مؤمنون

تِلْكَ اٰیَاتُ اللّٰهِ تَتْلُوْهَا عَلَیْكَ بِالْحَقِّ قِبَآیَ حَدِيْثٍ بَعْدَ اللّٰهِ وَاٰیَاتِهِ يُؤْمِنُوْنَ

این‌ها آیات الهی است که ما آن را به حق بر تو تلاوت می‌کنیم، اگر آن‌ها به این آیات ایمان نیاورند، به کدام سخن بعد از

سخن خدا و آیاتش ایمان می‌آورند ●●● ۶۹ / جاثیه

تِلْكَ اٰیَاتُ اللّٰهِ تَتْلُوْهَا عَلَیْكَ بِالْحَقِّ وَاِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِيْنَ

این‌ها، آیات خدا است که به حق، بر تو می‌خوانیم و تو، از رسولان (ما) هستی ●●● ۲۵۲ / بقره

تِلْكَ اٰیَاتُ اللّٰهِ تَتْلُوْهَا عَلَیْكَ بِالْحَقِّ وَ مَا لَلّٰهُ یُرِیْدُ ظُلْمًا لِّلْعٰلَمِیْنَ

این‌ها آیات خداست، که به حق بر تو می‌خوانیم و خداوند (هیچ گاه) ستمی برای (احدی از) جهانیان

نمی‌خواهد ●●● ۱۰۸ / آل عمران

تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ

این آیات کتاب حکیم است (آیاتی پر محتوا و استوار ●●●) ۲۰ / لقمان،

تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ

این‌ها آیات کتاب مبین است ●●● ۲۰ / قصص، ۲ / شعراء

قرآن الفبائی بابُ التَّاءِ (۱۵۳)

تِلْكَ إِذَا قَسَمَهُ ضِيْزِي

در این صورت این تقسیمی است غیر عادلانه ●●● ۲۲ / نجم

تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي نُورِثُ مِنْ عِبَادِنَا مَنْ كَانَ تَقِيًّا

این همان بهشتی است که ما به ارث به بندگان پرهیزکار می‌دهیم ●●● ۶۳ / مریم

تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ

(آری) این سرای آخرت را تنها برای کسانی قرار می‌دهیم که اراده برتری‌جویی در زمین و فساد را ندارند و عاقبت نیک برای

پرهیزکاران است ●●● ۸۳ / قصص

تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ مِنْهُمْ مَنْ كَلَّمَ اللَّهُ وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَقْتَلْنَا الَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَلَكِنْ اخْتَلَفُوا فَمِنْهُمْ مَنْ آمَنَ وَمِنْهُمْ مَنْ كَفَرَ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا

أَقْتَلُوا وَلَكِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ

بعضی از آن رسولان را بر بعضی دیگر برتری دادیم، برخی از آنها، خدا با او سخن می‌گفت و بعضی را درجاتی برتر داده و به

عیسی بن مریم نشانه‌های روشن دادیم و او را با «روح القدس» تأیید نمودیم (ولی فضیلت و مقام آن پیامبران، مانع اختلاف

امت‌ها نشد) و اگر خدا می‌خواست، کسانی که بعد از آنها بودند، پس از آن‌ها نشانه‌های روشن که برای آن‌ها آمد،

جنگ و ستیز نمی‌کردند (اما خدا مردم را مجبور نساخته و آن‌ها را در پیمودن راه سعادت، آزاد گذارده است) ولی این

امت‌ها بودند که با هم اختلاف کردند، بعضی ایمان آوردند و بعضی کافر شدند (و جنگ و خونریزی بروز کرد و باز) اگر خدا

می‌خواست، با هم پیکار نمی‌کردند ولی خداوند آن‌چه را می‌خواهد، (از روی حکمت) انجام می‌دهد (و هیچ‌کس را به قبول چیزی

مجبور نمی‌کند ●●●) ۲۵۳ / بقره

تِلْكَ الْقُرَى نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِهَا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا مِنْ قَبْلُ كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ

عَلَى قُلُوبِ الْكَافِرِينَ

این‌ها آبادی‌هایی است که اخبار آن را برای تو شرح می‌دهیم، آن‌ها (چنان لجوج بودند که) به آن‌چه قبلاً تکذیب کرده

بودند، ایمان نمی‌آوردند، این چنین خداوند بر دل‌های کافران مهر می‌نهد (و بر اثر لجاجت و ادامه گناه، حس تشخیص را از

آن‌ها سلب می‌کند ●●●) ۱۰۱ / اعراف

تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَ لَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ

(به هر حال) آن‌ها امتی بودند که درگذشتند، آنچه کردند، برای خودشان است و آنچه هم شما کرده‌اید، برای

خودتان است و مسؤول اعمال آن‌ها نیستید ●●● ۱۴۱ / بقره، ۱۳۴ / بقره

(۱۵۴) بابُ التَّاءِ قرآن الفبائی

تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

این‌ها مرزهای الهی است و هرکس خدا و پیامبرش را اطاعت کند (و قوانین او را محترم بشمرد،) خداوند وی را در باغ‌هایی از بهشت وارد می‌کند که همواره، آب از زیر درختانش جاری است، جاودانه در آن می‌مانند و این پیروزی بزرگی است ●●● ۱۳۰ / نساء

تِلْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهَا إِلَيْكَ مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ مِنْ قَبْلِ هَذَا فَاصْبِرْ إِنَّ الْعَقِيبَةَ لِلْمُتَّقِينَ

این‌ها از خبرهای غیب است که به تو (ای پیامبر) وحی می‌کنیم، نه تو و نه قوم تو این‌ها را قبل از این نمی‌دانستید، بنابراین صبر و استقامت کن که عاقبت از آن پرهیزکاران است ●●● ۴۹ / هود

تَنْزِعُ النَّاسَ كَأَنَّهُمْ أَعْجَازُ نَخْلٍ مُنْقَعِرٍ

که مردم را همچون تنه‌های نخل ریشه‌کن شده، از جا برمی‌کند ●●● ۲۰ / قمر

تَنْزَلَ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ

فرشتگان و «روح» در آن شب به اذن پروردگارشان برای (تقدیر) هر کار نازل می‌شوند ●●● ۴۰ / قدر

تَنْزَلُ عَلَى كُلِّ أُمَّةٍ أَمْرٌ

بر هر دروغگوی گنهکار نازل می‌گردند ●●● ۲۲۲ / شعراء

تَنْزِيلًا مِمَّنْ خَلَقَ الْأَرْضَ وَالسَّمَوَاتِ الْعُلَى

این قرآن از سوی کسی نازل شده که خالق زمین و آسمان‌های بلند است ●●● ۴۰ / طه

تَنْزِيلَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ

این قرآنی است که از سوی خداوند عزیز و رحیم نازل شده ●●● ۵۰ / یس

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ

این کتابی است که از سوی پروردگار جهانیان نازل شده و شک و تردیدی در آن نیست ●●● ۲۰ / سجده

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ

این کتاب از سوی خداوند عزیز و حکیم نازل شده است ●●● ۲۰ / احقاف، ۱ / زمر، ۲ / جاثیه

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ

این کتابی است که از سوی خداوند قادر و دانا نازل شده است ●●● ۲۰ / مؤمن

تَنْزِيلٌ مِنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

این کتابی است که از سوی خداوند رحمن و رحیم نازل شده است ●●● ۲۰ / فصلت

قرآن الفبائی بابُ التَّاءِ (۱۵۵)

تَنْزِيلٌ مِنَ رَبِّ الْعَالَمِينَ

بلکه کلامی است که از سوی پروردگار عالمیان نازل شده است ●●● ۴۳ / حاقه، ۸۰ / واقعه

تُوتِي أَكْلَهَا كُلَّ حِينٍ بِإِذْنِ رَبِّهَا وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ

میوه‌های خود را هر زمان به اذن پروردگارش می‌دهد و خداوند برای مردم مثل‌ها می‌زند شاید متذکر شوند (و پند

گیرند ●●●) ۲۵ / ابراهیم

تُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ

شب‌رادر روز داخل می‌کنی و روز را در شب و زنده را از مرده بیرون می‌آوری و مرده را از زنده و به هر کس بخواهی، بدون حساب

روزی می‌بخشی ●●● ۲۷ / آل عمران

تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ ذَلِكَُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ
به‌خدا و رسول او ایمان بیاورید و در راه خداوند با اموال و جان‌هایتان جهاد کنید، این برای شما از هر چیز بهتر است، اگر بدانید ●●● ۱۱. / صف

(۱۵۶) بَابُ التَّائِبِ قُرْآنُ الْفَبَائِي

بَابُ التَّائِبِ

ثَانِي عِظْفِهِ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَنَذِيقُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَذَابَ الْحَرِيقِ
آن‌ها با تکبر و بی‌اعتنایی (نسبت به سخنان الهی) می‌خواهند مردم را از راه خدا گمراه سازند، برای آن‌ها در دنیا رسوایی است و در قیامت عذاب سوزنده به آن‌ها می‌چشانیم ●●● ۹. / حج
ثَلَاثَةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ

گروه کثیری از امت‌های نخستین هستند ●●● ۱۳. / واقعه، ۳۹. / واقعه

ثُمَّ اتَّبَعَ سَبِيًّا

سپس (بار دیگر) از اسبابی که در اختیار داشت بهره گرفت ●●● ۸۹. / كهف، ۹۲. / كهف
ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَى الَّذِي أَحْسَنَ وَتَفْصِيلاً لِكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ
سپس به موسی، کتاب (آسمانی) دادیم، (نعمت خود را) بر آن‌ها که نیکوکار بودند، تکمیل کردیم و همه چیز را (که مورد نیاز آن‌ها بود، در آن) روشن ساختیم، کتابی که مایه هدایت و رحمت بود، تا به لقای پروردگارشان (به روز رستاخیز) ایمان بیاورند ●●● ۱۵۴. / انعام

ثُمَّ اجْتَبَيْهِ رَبُّهُ فَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدَى

سپس پروردگارش او را برگزید و توبه‌اش را پذیرفت و هدایتش کرد ●●● ۱۲۲. / طه

ثُمَّ أَخَذْتُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ

سپس من کافران را (بعد از اتمام حجّت) گرفتم (و سخت مجازات کردم) مجازات من نسبت به آن‌ها چگونه بود ●●● ۲۶۴

/ فاطر

ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ

سپس پشت (به حق) کرد و تکبر ورزید ●●● ۲۳. / مدثر

ثُمَّ أَدْبَرَ يَسْعَى

سپس پشت کرد و پیوسته (برای محو آیین موسی) تلاش نمود ●●● ۲۲. / نازعات

ثُمَّ إِذَا شَاءَ أَنْشَرَهُ

سپس هر زمان بخواهد او را زنده می‌کند ●●● ۲۲. / عبس

ثُمَّ إِذَا كَشَفَ الضُّبَّرَ عَنْكُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِنْكُمْ بِرَبِّهِمْ يُبَشِّرُ كُونَ

و هنگامی که ناراحتی و رنج را از شما برطرف ساخت گروهی از شما برای پروردگارشان شریک‌قائل شدند ●●● ۵۴. /

نحل

قُرْآنُ الْفَبَائِي بَابُ التَّائِبِ (۱۵۷)

ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ

بار دیگر (به عالم هستی) نگاه کن سرانجام چشمانت (در جستجوی خلل و نقصان ناکام مانده) به سوی تو بازمی‌گردد، در حالی که خسته و ناتوان است ●●● ۴۰ / ملک

ثُمَّ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرًا كُلًّا مَا جَاءَ أُمَّةً رَسُولُهَا كَذَّبُوهُ فَاتَّبَعْنَا بَعْضَهُمْ بَعْضًا وَجَعَلْنَا لَهُمْ آحَادِيثَ فَبَعَدًا لِقَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ
سپس رسولان خود را یکی بعد از دیگری فرستادیم، هر زمان رسولی برای (هدایت) قومی می‌آمد، او را تکذیب می‌کردند، ولی ما این امت‌های سرکش را یکی پس از دیگری هلاک نمودیم و آنها را احادیثی قرار دادیم (چنان محو شدند که تنها نام و گفتگویی از آنها باقی ماند) دور باد از رحمت خدا قومی که ایمان نمی‌آورند ●●● ۴۴ / مؤمنون
ثُمَّ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ وَأَخَاهُ هَارُونَ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُّبِينٍ

سپس موسی و برادرش هارون را با آیات خود و دلیل روشن فرستادیم ●●● ۴۵ / مؤمنون
ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ ائْتِيَا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا قَالَتَا أَتَيْنَا طَائِعِينَ
سپس اراده آفرینش آسمان فرمود، در حالی که به صورت دود بود، به آن و به زمین دستور داد به وجود آید و شکل گیرید، خواه از روی اطاعت و خواه اکراه، آنها گفتند: ما از روی طاعت می‌آیم ●●● ۱۱ / فصلت

ثُمَّ اغْرَقْنَا الْآخِرِينَ
سپس دیگران را غرق کردیم ●●● ۶۶ / شعراء، ۸۲ / صافات

ثُمَّ اغْرَقْنَا بَعْدُ الْبَاقِينَ
سپس بقیه را غرق کردیم ●●● ۱۲۰ / شعراء
ثُمَّ أَفِيضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ
سپس از همان جا که مردم کوچ می‌کنند، (به سوی سرزمین منی) کوچ کنید و از خداوند آمرزش طلبید که خدا آمرزنده مهربان است ●●● ۱۹۹ / بقره

ثُمَّ الْجَحِيمَ صَلْوُهُ
سپس او را در دوزخ بیفکنید ●●● ۳۱ / حاقه
ثُمَّ السَّبِيلَ يَسْرُهُ

سپس راه را برای او آسان ساخت ●●● ۲۰ / عبس
ثُمَّ أَمَاتَهُ فَأَقْبَرَهُ

بعدا او را میراند و در قبر پنهان نمود ●●● ۲۱ / عبس

(۱۵۸) بَابُ النَّاءِ قرآن الفبائی

ثُمَّ أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ تَقْتُلُونَ أَنْفُسَكُمْ وَتَخْرِجُونَ فَرِيقًا مِنْكُمْ مِنْ دِيَارِهِمْ تَظَاهَرُونَ عَلَيْهِم بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَإِنْ يَأْتُوكُمْ أُسَارَىٰ تَفَادَوْهُمْ وَهُوَ مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ إخراجهم أفتؤمنون ببعض الكتاب وتكفرون ببعض فما جزاء من يفعل ذلك منكم إلا خزي في الحياة الدنيا ويوم القيامة يردون إلى أشد العذاب وما الله بغافل عما تعملون

اما این شما هستید که یکدیگر را به قتل می‌رسانید و جمعی از خودتان را از سرزمینشان بیرون می‌کنید و در این گناه و تجاوز، به یکدیگر کمک می‌کنید (و این‌ها همه نقض پیمانی است که با خدا بسته‌اید) ولی اگر بعضی از آنها به صورت اسیران به سوی شما آیند، فدیة می‌دهید و آنها را آزاد می‌سازید، در حالی که بیرون ساختن آنان، بر شما حرام بود، آیا به بعضی از دستورات کتاب آسمانی ایمان می‌آورید و به بعضی کافر می‌شوید؟ برای کسی که این عمل (تبعیض در میان احکام و قوانین خدا) را انجام دهد، جز رسوایی در این جهان و بازگشت به شدیدترین عذاب‌ها در روز رستاخیز، چیز دیگری نخواهد بود و خداوند از اعمال

شما غافل نیست ●●● ۸۵ / بقره

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ عَمِلُوا السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ

اما پروردگارت نسبت به آن‌ها که از روی جهل اعمال بد انجام داده‌اند سپس توبه کردند و در مقام جبران برآمدند، پروردگارت تو بعد از آن آمرزنده و مهربان است ●●● ۱۱۹ / نحل

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا فُتِنُوا ثُمَّ جَاهَدُوا وَصَبَرُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ

اما پروردگارت تو نسبت به کسانی که بعد از فریب خوردن (به ایمان بازگشته‌اند و) هجرت کردند و جهاد و استقامت در راه خدا به خرج دادند پروردگارت تو بعد از انجام این کارها غفور و رحیم است (و آن‌ها را مشمول رحمت می‌سازد ●●●) ۱۱۰ / نحل

ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنْزَلَ جُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ

سپس خداوند «سکینه» خود را بر رسولش و بر مؤمنان نازل کرد و لشکرهایی فرستاد که شما نمی‌دیدید و کافران را مجازات کرد و این است جزای کافران ●●● ۲۶ / توبه

ثُمَّ أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ بَعْدِ الْغَمِّ أَمَنَةً نَاعَسَا يَغْشَى طَائِفَةً مِنْكُمْ وَطَائِفَةٌ قَدْ أَهَمَّتْهُمْ أَنْفُسُهُمْ يَظُنُّونَ بِاللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ يَقُولُونَ هَلْ لَنَا

مِنَ الْأَمْرِ مِنْ شَيْءٍ قُلْ إِنَّ الْأَمْرَ كُلَّهُ لِلَّهِ يُخْفُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ مَا لَا يُبْدُونَ لَكَ يَقُولُونَ لَوْ كَانَ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ مَا قُتِلْنَا هَاهُنَا قُلْ لَوْ كُنْتُمْ فِي بُيُوتِكُمْ لَبَرَزَ الَّذِينَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ إِلَى مَضَاجِعِهِمْ وَلِيَبْتَليَ اللَّهُ مَا فِي صُدُورِكُمْ وَلِيُمَحَّصَ مَا فِي

قرآن الفبائی بابُ الثَّاءِ (۱۵۹)

قُلُوبِكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

سپس به دنبال این غم و اندوه، آرامشی بر شما فرستاد. این آرامش، به صورت خواب سبکی بود که (در شب بعد از حادثه اُحد (گروهی از شما را فراگرفت، اما گروه دیگری در فکر جان خویش بودند، (و خواب به چشمانشان نرفت) آن‌ها گمان‌های

نادرستی همچون گمان‌های دوران جاهلیت درباره خدا داشتند و می‌گفتند: «آیا چیزی از پیروزی نصیب ما می‌شود؟» بگو: «همه کارها (و پیروزی‌ها) به دست خدا است» آن‌ها در دل خود، چیزی را پنهان می‌دارند که برای تو آشکار نمی‌سازند،

می‌گویند: «اگر ما سهمی از پیروزی داشتیم در این جا کشته نمی‌شدیم» بگو: «اگر هم در خانه‌های خود بودید، آن‌هایی که کشته شدن بر آن‌ها مقرر شده بود، قطعاً به سوی آرامگاه‌های خود، بیرون می‌آمدند و (آن‌ها را به قتل می‌رساندند) و این‌ها

برای این است که خداوند، آنچه در سینه‌هایتان پنهان دارید، بیازماید و آنچه را در دل‌های شما (از ایمان) است، خالص گرداند و خداوند از آنچه در درون سینه‌هاست، با خبر است ●●● ۱۵۴ / آل عمران

ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ

سپس بعد از آن‌ها جمعیت دیگری را به وجود آوردیم ●●● ۳۱ / مؤمنون

ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قُرُونًا آخَرِينَ

سپس اقوام دیگری را بعد از آن‌ها به وجود آوردیم ●●● ۴۲ / مؤمنون

ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيِّنَاتَهُ

سپس بیان (و توضیح) آن نیز بر عهده ماست ●●● ۱۹ / قیامت

ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ

و مسلماً حساب آن‌ها با ماست ●●● ۲۶ / غاشیه

ثُمَّ إِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوْبًا مِنْ حَمِيمٍ

سپس روی آن، آب داغ متعفن می‌نوشند ●●● ۶۷ / صافات

ثُمَّ إِنَّكُمْ أَيْهَا الضَّالُّونَ الْمُكَذِّبُونَ

سپس شما ای گمراهان تکذیب‌کننده ●●● ۵۱! / واقعه

ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَمَيِّتُونَ

سپس شما بعد از آن می‌میرید ●●● ۱۵. / مؤمنون

ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تُبْعَثُونَ

سپس در روز قیامت برانگیخته می‌شوید ●●● ۱۶. / مؤمنون

ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ تَخْتَصِمُونَ

سپس شماروز قیامت نزد پروردگارتان محاصمه می‌کنید ●●● ۳۱. / زمر

(۱۶۰) بَابُ النَّاءِ قرآن الفبائی

ثُمَّ إِنَّ مَرْجِعَهُمْ لِأَلْسِي الْجَحِيمِ

سپس بازگشت آن‌ها به سوی جهنم است ●●● ۶۸. / صافات

ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ

سپس آن‌ها مسلماً وارد دوزخ می‌شوند ●●● ۱۶. / مطففین

ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا

آن‌گاه آشکارا و پنهان آن‌ها را به سوی تو خواندم ●●● ۹. / نوح

ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جَهَارًا

سپس من آن‌ها را آشکارا (به توحید و بندگی تو) دعوت کردم ●●● ۸. / نوح

ثَمَانِيَةَ أَزْوَاجٍ مِّنَ الضَّأْنِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْمَعْزِ اثْنَيْنِ قُلْ آلذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ أَمِ الْأُنثَيَيْنِ أَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأُنثَيَيْنِ نَبَوُونِي بِعِلْمٍ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ

هشت جفت از چهارپایان (برای شما آفرید)، از میش دو جفت و از بز دو جفت، بگو: آیا خداوند نرهای آن‌ها را حرام کرده یا ماده‌ها را؟ یا آن‌چه رَحِمِ ماده‌های آن‌ها دربر گرفته؟ اگر راست می‌گویید (و بر تحریم آن‌ها دلیلی دارید)

به من خبر دهید ●●● ۱۴۳. / انعام

ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنْ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

سپس به تو وحی فرستادیم که از آیین ابراهیم، که خالی از هرگونه انحراف بود و از مشرکان نبود،

پیروی کن ●●● ۱۲۳. / نحل

ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ وَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ إِذْنِ اللَّهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ

سپس این کتاب آسمانی را به گروهی از بندگان برگزیده خود به میراث داده‌ایم، (اما) از میان آن‌ها عده‌ای بر خود ستم کردند و عده‌ای میانه‌رو بودند و عده‌ای به اذن خدا در نیکی‌ها از همه (پیشی) گرفتند و این فضیلت بزرگی

است ●●● ۳۲. / فاطر

ثُمَّ أَوْلَى لَكَ فَأَوْلَى

سپس عذاب الهی برای تو شایسته‌تر است، شایسته‌تر ●●● ۳۵. / قیامت

ثُمَّ بَدَأَ لَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا رَأَوُا الْآيَاتِ لِيَشْجُذُنَّهُ حَتَّىٰ حِينٍ

بعد از آن که نشانه‌های (پاکی یوسف) را دیدند تصمیم گرفتند او را تا مدتی زندانی کنند ●●● ۳۵ / یوسف
 ثُمَّ بَدَلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتَّىٰ عَفَوْا وَقَالُوا قَدْ مَسَّ آبَاءَنَا الضَّرَّاءُ وَالسَّرَّاءُ فَأَخَذْنَاهُمْ بَعْتَهُ وَهُمْ لَا يُشْعُرُونَ
 قرآن الفبائی بَابُ الثَّاءِ (۱۶۱)

سپس (هنگامی که این هشدارها در آنها اثر نگذاشت) نیکی (و فراوانی نعمت و رفاه) به جای بدی (و ناراحتی و گرفتاری) قرار دادیم، آن‌چنان که فزونی گرفتند (و همه‌گونه نعمت و برکت یافتند و مغرور شدند) و گفتند: (تنها ما نبودیم که گرفتار این مشکلات شدیم) به پدران ما نیز ناراحتی‌های جسمی و مالی رسید، چون چنین شد، آن‌ها را ناگهان به اعمالشان گرفتیم (و مجازات کردیم) در حالی که نمی‌فهمیدند ●●● ۹۵ / اعراف
 ثُمَّ بَعَثْنَاكَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

سپس شما را پس از مرگتان حیات بخشیدیم، شاید شکر نعمت او را به‌جا آورید ●●● ۵۶ / بقره
 ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ فَمَا آوَوْهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ كَذَلِكَ نَطْبَعُ عَلَىٰ قُلُوبِ الْمُعْتَدِينَ

سپس بعد از نوح رسولانی به سوی قومشان فرستادیم، آن‌ها با دلایل روشن به سراغ آن‌ها رفتند، اما آنان به چیزی که پیش از آن تکذیب کرده بودند، ایمان نیاوردند، این‌چنین بر دل‌های تجاوزکاران مهربان می‌نهمیم (تا چیزی را درک نکنند) ●●● ۷۴ / یونس
 ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِم مُّوسَىٰ وَ هَارُونَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَ مَلَائِهِ بِآيَاتِنَا فَاسْتَكْبَرُوا وَ كَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ
 بعد از آن‌ها موسی و هارون را با آیات خود به سوی فرعون و اطرافیانش فرستادیم، اما آن‌ها تکبر کردند (و زیر بار حق نرفتند چراکه (آن‌ها گروهی مجرم بودند) ●●● ۷۵ / یونس

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِم مُّوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَ مَلَائِهِ فَظَلَمُوا بِهَا فَأَنْظَرُ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ
 سپس به دنبال آن‌ها (یعنی پیامبران پیشین) موسی را با آیات خویش به سوی فرعون و اطرافیان او فرستادیم، اما آن‌ها (با عدم پذیرش این آیات) بر آن ظلم کردند، بین عاقبت مفسدان به کجا کشید ●●● ۱۰۳۴ / اعراف
 ثُمَّ بَعَثْنَا لَهُمْ لِيُغْلَمَ أَيُّ الْحِزْبَيْنِ أَحْصَىٰ لِمَا لَبِثُوا أَمَدًا
 سپس آن‌ها را برانگیختیم تا آشکار گردد کدام‌یک از آن دو گروه مدت خواب خود را حساب بهتر کرده‌اند ●●● .

۱۲ / كهف

ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوا مُعَلَّمٌ مَجْنُونٌ

سپس از او روی گردان شدند و گفتند: دیوانه‌ای است که دیگران به او تعلیم می‌دهند ●●● ۱۴ / دخان
 ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَكُنْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ
 سپس شما بعد از این جریان روگردان شدید و اگر فضل و رحمت خداوند بر شما نبود، از زیانکاران بودید ●●● ۶۴ / بقره

(۱۶۲) بَابُ الثَّاءِ قرآن الفبائی

ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ

سپس عذابی که به آن‌ها وعده داده شده به سراغشان بیاید ●●● ۲۰۶ / شعراء

ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٍ مِنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ

سپس تو را بر شریعت و آیین حقی قرار دادیم، از آن پیروی کن و از هوس‌های سرکش کسانی که آگاهی ندارند، پیروی مکن

●●● ۱۸ / جاثیه

ثُمَّ جَعَلْنَاكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ مِنْ بَعْدِهِمْ لِنَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ

سپس شما را جانشینان آن‌ها در روی زمین - پس از آنان - قرار دادیم تا بنگریم شما چگونه عمل می‌کنید... .

۱۴ / یونس

ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَكِينٍ

سپس آن را نطفه‌ای در قرارگاه مطمئن (رجم) قرار دادیم... ۱۳ / مؤمنون

ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهُ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ مَاءٍ مَهِينٍ

سپس نسل او را از عصاره‌ای از آب‌ناچیز و بی‌قدر خلق کرد... ۸ / سجده

ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظَامًا فَكَسَوْنَا الْعِظَامَ لَحْمًا ثُمَّ أَنْشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ

سپس نطفه را به صورت علقه (خون‌بسته) و علقه را به صورت مضغه (چیزی شبیه گوشت جویده) و مضغه را به صورت استخوان‌هایی درآوردیم و بر استخوان‌ها گوشت پوشاندیم، از آن پس آن را آفرینش تازه‌ای ایجاد کردیم، بزرگ‌است‌خدایی‌که

بهترین خلق‌کنندگان است... ۱۴ / مؤمنون

ثُمَّ دَمَّرْنَا الْأَخْرِينَ

سپس دیگران را هلاک کردیم... ۱۷۲ / شعراء، ۱۳۶ / صافات

ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّى

سپس نزدیک‌تر و نزدیک‌تر شد... ۸ / نجم

ثُمَّ ذَهَبَ إِلَىٰ أَهْلِهِ يَتَمَطَّى

سپس به‌سوی خانواده خود بازگشت، در حالی‌که متکبران قدم برمی‌داشت... ۳۳ / قیامت

ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ

سپس او را به پائین‌ترین مرحله بازگرداندیم... ۵ / تین

ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكَرَّةَ عَلَيْهِمْ وَأَمْدَدْنَاكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَيْنَ وَجْهِكُمْ وَأَكْثَرَ نَفِيرًا

سپس شما را بر آن‌ها چیره می‌کنیم و اموال و فرزندانان را افزون خواهیم کرد و نفرات شما را بیشتر (از دشمن) قرار می‌دهیم

۶۰۰۰ / اسراء

قرآن الفبائی بابُ النِّاءِ (۱۶۳)

ثُمَّ رُدُّوْا إِلَى اللَّهِ مَوْلَهُمْ الْحَقُّ لَا لَهُ الْحُكْمُ وَهُوَ أَسْرَعُ الْحَسِيبِ

سپس (تمام بندگان) به سوی خدا که مولای حقیقی آن‌ها است بازمی‌گردند، بدانید داوری مخصوص او است و او

سریع‌ترین حسابگران است... ۶۲ / انعام

ثُمَّ سَوَّاهُ وَنَفَخَ فِيهِ مِنْ رُوْحِهِ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ

بعد اندام او را موزون ساخت و از روح خویش در وی دمید و برای شما گوش‌ها و چشم‌ها و دل‌ها قرار داد، اما کمتر شکر

نعمت‌های او را به‌جای می‌آورید... ۹ / سجده

ثُمَّ شَفَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا

سپس زمین را از هم شکافتیم... ۲۶ / عبس

ثُمَّ صُبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ مِنْ عَذَابِ الْحَمِيمِ

سپس بر سر او از عذاب سوزان بریزید ●●● ۴۸ / دخان

ثُمَّ صَدَقْنَاهُمُ الْوَعْدَ فَأَنْجَيْنَاهُمْ وَمَنْ نَشَاءُ وَأَهْلَكْنَا الْمُسْرِفِينَ

سپس وعده‌ای را که به آن‌ها داده بودیم وفا کردیم ، آن‌ها و هر کس را می‌خواستیم (از چنگال دشمنانشان) نجات دادیم و مسرفان را هلاک نمودیم ●●● ۹۰ / انبیاء

ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ

بعد چهره درهم کشید و عجولانه دست به کار شد ●●● ۲۲ / مدثر

ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

سپس شمارا بعد از آن بخشیدیم، شاید شکر این نعمت را به جا آورید ●●● ۵۲ / بقره

ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ

بعد او را به زنجیری که هفتاد ذرع است ، ببندید ●●● ۳۲! / حاقه

ثُمَّ قَتَلَ كَيْفَ قَدَرَ

باز هم مرگ بر او چگونه مطلب (و نقشه‌های شیطانی خود را) آماده نمود ●●● ۲۰ / مدثر

ثُمَّ قَبْضَاهُ إِلَيْنَا قَبْضًا يَسِيرًا

سپس آن را آهسته جمع می‌کنیم ●●● ۴۶ / فرقان

ثُمَّ قَسَيْتُ قُلُوبَكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً وَإِنَّ مِنَ الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ الْأَنْهَارُ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَشَّقُّ

فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَاءُ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

(۱۶۴) بَابُ الثَّاءِ قرآن الفبائی

سپس دل‌های شما بعد از این جریان سخت شد ، همچون سنگ یا سخت تر ، چراکه پاره‌ای از سنگ‌ها می‌شکافد و از آن نهرها جاری می‌شود و پاره‌ای از آن‌ها شکاف برمی‌دارد و آب از آن تراوش می‌کند و پاره‌ای از خوف خدا (از فراز کوه) به زیر می‌افتد (اما دل‌های شما نه از خوف خدا می‌تپد و نه سرچشمه علم و دانش و عواطف انسانی است) و خداوند از اعمال شما غافل

نیست ●●● ۷۴ / بقره

ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَارِهِم بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا بِعِيسَىٰ بْنِ مَرْيَمَ وَآتَيْنَاهُ الْإِنْجِيلَ وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً وَرَحْمَةً وَرَهَابَنِيَّةً ابْتَدَعُوهَا

مَا كَتَبْنَا عَلَيْهِنَّ إِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ فَمَا رَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا فَآتَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا مِنْهُمْ أَجْرَهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ

سپس به دنبال آن‌ها رسولان دیگر خود را فرستادیم و بعد از آن‌ها عیسی بن مریم را مبعوث کردیم و به او انجیل عطا کردیم ، در دل کسانی که از او پیروی کردند ، رأفت و رحمت قرار دادیم و رهبانیتی را که ابداع کرده بودند و ما بر آن‌ها مقرر نداشته بودیم ، گرچه هدفشان جلب خشنودی خدا بود، ولی حق آن را رعایت نکردند ، لذا ما به آن‌ها که ایمان آوردند ، پاداش دادیم و

بسیاری از آن‌ها فاسقند ●●● ۲۷ / حدید

ثُمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا بِمَا كُنتُمْ تَكْسِبُونَ

سپس به آن‌ها که ستم کردند ، گفته می‌شود : عذاب ابدی را بچشید ، آیا جز به آنچه انجام می‌دادید، کیفر

داده می‌شوید ●●● ۵۲؟ / یونس

ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ أَيْنَ مَا كُنتُمْ تُشْرِكُونَ

سپس به آن‌ها گفته می‌شود: کجا هستند آنچه را شریک خدا قرار می‌دادید ●●● ۷۳ / مؤمن

ثُمَّ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ آسَأُوا الشُّوْأَىٰ أَنْ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَكَانُوا بِهَا يَسْتَهْزِؤُونَ

سپس سرانجام کسانی که اعمال بد مرتکب شدند، به جایی رسید که آیات خدا را تکذیب کردند و آن را به سخریه گرفتند ●●● ۱۰ / روم
 ثُمَّ كَانَ عِلْقَةً فَخَلَقَ فَسَوَى

سپس به شکل خون بسته درآمد و او را آفرید و موزون ساخت ●●● ۳۸۹ / قیامت
 ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ

سپس از کسانی بوده باشد که ایمان آورده و یکدیگر را به شکیبایی و رحمت توصیه می‌کنند ●●● ۱۷ / بلد
 ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ

باز چنان نیست که شما می‌پندارید به زودی خواهید دانست ●●● ۴ / تکاثر
 ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ

باز هم چنین نیست که آن‌ها می‌پندارند، به زودی می‌فهمند ●●● ۵ / نبأ
 قرآن الفبائی بَابُ الثَّاءِ (۱۶۵)

ثُمَّ كُلَىٰ مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ فَاسْلُكِي سُبُلَ رَبِّكِ ذُلَالًا يَخْرُجُ مِنْ بَطُونِهَا شَرَابٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ فِيهِ شِفَاءٌ لِلنَّاسِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ

سپس از تمام ثمرات تناول کن و راه‌هایی را که پروردگارت برای تو تعیین کرده به راحتی بیما، از درون شکم آن‌ها نوشیدنی خاصی خارج می‌شود، به رنگ‌های مختلف، که در آن شفای مردم است در این امر نشانه روشنی است برای جمعیتی که اهل فکر هستند ●●● ۶۹ / نحل

ثُمَّ لَا يَبْهَتُهُمْ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ

سپس از پیش رو و پشت سر و از طرف راست و از طرف چپ آن‌ها، به سراغ آن‌ها می‌روم و اکثر آن‌ها را شکرگزار نخواهی یافت ●●● ۱۷ / اعراف

ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَىٰ

سپس در آن آتش نه می‌میرد و نه زنده می‌شود ●●● ۱۳ / اعلیٰ
 ثُمَّ لَتَرَوْهَا عَيْنَ الْيَقِينِ

سپس (با ورود در آن) آن را به یقین مشاهده خواهید کرد ●●● ۷ / تکاثر
 ثُمَّ لَتَسْتَلْنَ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ

سپس در آن روز همه شما از نعمتهایی که داشته‌اید، سؤال خواهید شد ●●● ۸ / تکاثر
 ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ

سپس رگ قلبش را قطع می‌کردیم ●●● ۴۶ / حاقه

ثُمَّ لَمْ تَكُنْ فِتْنَتُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا وَاللَّهِ رَبَّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِينَ

سپس پاسخ و عذر آن‌ها چیزی جز این نیست که می‌گویند به خداوندی که پروردگار ما است سوگند که ما مشرک نبودیم ●●● ۲۳ / انعام

ثُمَّ لَنَحْنُ أَعْلَمُ بِالَّذِينَ هُمْ أَوْلَىٰ بِهَا صِلَاتًا

بعد از آن ما به‌خوبی از کسانی که برای سوختن در آتش اولویت دارند، آگاهیم (و آن‌ها را پیش از دیگران مجازات خواهیم کرد ●●●) ۷۰ / مریم

ثُمَّ لَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ شِيعَةٍ أَيُّهُمْ أَشَدُّ عَلَى الرَّحْمَنِ عِتِيًّا

سپس از هر گروه و جمعیتی کسانی را که از همه در برابر خداوند رحمان سرکش‌تر بوده‌اند، جدا می‌کنیم
●●● ۶۹ / مریم

(۱۶۶) بَابُ الثَّاءِ قرآن الفبائی

ثُمَّ لِيَقْضُوا تَفَثَهُمْ وَلِيُوفُوا نُذُورَهُمْ وَلِيَطَّوَّفُوا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ

بعد از آن باید آلودگی‌ها را از خود برطرف سازند و به نذرهای خود وفا کنند و برگرد خانه گرامی کعبه طواف
نمایند ●●● ۲۹ / حج

ثُمَّ مَا أَذْرِيكَ مَا يَوْمَ الدِّينِ

باز چه می‌دانی روز قیامت چیست ●●● ۱۸۴ / انفطار

ثُمَّ تَتَّبِعُهُمُ الْآخِرِينَ

سپس آخرین را به دنبال آن‌ها می‌فرستیم ●●● ۱۷ / مرسلات
ثُمَّ نَظَرَ

سپس نگاهی افکند ●●● ۲۱ / مدثر

ثُمَّ نَكَّسُوا عَلَى رُؤُسِهِمْ لَقَدْ عَلِمْتَمَا هَؤُلَاءِ يَتَّبِقُونَ

سپس بر سرهاشان واژگونه شدند (و حکم وجدان را به کلی فراموش کردند و گفتند:) تو می‌دانی که این‌ها سخن
نمی‌گویند ●●● ۶۵ / انبیاء

ثُمَّ نُنَجِّي الَّذِينَ اتَّقَوْا وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا جِثِيًّا

سپس آن‌ها را که تقوا پیشه کردند از آن‌ها می‌بخشیم و ظالمان را در حالی که (از ضعف و ذلت) به زانو درآمده‌اند، در آن
رها می‌کنیم ●●● ۷۲ / مریم

ثُمَّ نُنَجِّي رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا كَذَلِكَ حَقًّا عَلَيْنَا نُنَجِّ الْمُؤْمِنِينَ

سپس (به هنگام نزول بلا- و مجازات) فرستادگان خود و کسانی را که به آنان ایمان می‌آوردند، نجات می‌دادیم و
همین‌گونه بر ما حق است که مؤمنان (به تو) را رهایی بخشیم ●●● ۱۰۳ / یونس

ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ سَبْعٌ شِدَادٌ يَأْكُلْنَ مَا قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَحْصِنُونَ

پس از آن هفت سال سخت (و خشکی و قحطی) می‌آید که آن‌چه را شما برای آن‌ها ذخیره کرده‌اید می‌خورند جز
کمی که (برای بذر) ذخیره خواهید کرد ●●● ۴۸ / یوسف

ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَامٌ فِيهِ يُغَاثُ النَّاسُ وَفِيهِ يَعْرِضُونَ

سپس سالی فرا می‌رسد که باران فراوان نصیب مردم می‌شود و در آن سال مردم عصیر (میوه‌ها و دانه‌های روغنی)
می‌گیرند ●●● ۴۹ / یوسف

ثُمَّ يُتُوبُ اللَّهُ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

سپس خداوند - پس از این - توبه هر کس را بخواهد (و شایسته ببیند) می‌پذیرد و خداوند آمرزنده و مهربان
است ●●● ۲۷ / توبه

قرآن الفبائی بَابُ الثَّاءِ (۱۶۷)

ثُمَّ يُجْزِيهِ الْجَزَاءَ الْأَوْفَى

سپس به او جزای کافی داده خواهد شد ●●● ۴۱. / نجم

ثُمَّ يَطْمَعُ أَنْ أَزِيدَ

باز هم طمع دارد که بر او بیفزایم ●●● ۱۵. / مدثر

ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا

سپس شما را به همان زمین بازمی‌گرداند و بار دیگر شما را خارج می‌سازد ●●● ۱۸. / نوح

ثُمَّ يُقَالُ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ

بعد به آن‌ها گفته می‌شود این همان چیزی است که آن را تکذیب می‌کردید ●●● ۱۷. / مطففین

ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يُخْزِيهِمْ وَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تُشَاقِقُونَ فِيهِمْ قَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ إِنَّ الْخِزْيَ الْيَوْمَ وَالسُّوءَ عَلَى الْكَافِرِينَ

سپس روز قیامت خدا آن‌ها را رسوا می‌سازد و می‌گوید شریکانی که شما برای من ساختید و به خاطر آن‌ها با دیگران

دشمنی می‌کردید کجا هستند؟ (در این هنگام) عالمان می‌گویند: رسوایی و بدبختی، امروز بر کافران است ●●●.

۲۷ / نحل

(۱۶۸) بَابُ الثَّاءِ قرآن الفبائی

بَابُ الْجِيمِ

جَزَاءٌ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

این‌ها پاداشی است در برابر اعمالی که انجام می‌دادند ●●● ۲۴. / واقعه

جَزَاءٌ مِنْ رَبِّكَ عَطَاءٌ حِسَابًا

این جزایی است از سوی پروردگارت و عطیه‌ای است کافی ●●● ۳۶. / نبأ

جَزَاءٌ وَفَاقًا

این مجازاتی است موافق و مناسب (اعمال آن‌ها ●●●) ۲۶. / نبأ

جَزَاؤُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَاتٌ عَدْنٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ

پاداش آن‌ها نزد پروردگارشان باغهای بهشت جاویدان است که نهرها از زیر درختانش جاری است، همیشه در آن می‌مانند، هم

خدا از آنها خشنود است و هم آن‌ها از خدا خشنود و این (مقام والا) برای کسی است که از پروردگارش بترسد ●●● ۸. /

بینه

جَعَلَ اللَّهُ الْكَعْبَةَ الْغَابِطَةَ الْحَرَامَ قِيمًا لِلنَّاسِ وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهَيْدَى وَالْقِلَابَةَ ذَلِكَ لَتَعْلَمُوا وَأَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي

السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

خداوند، کعبه، بیت الحرام، را وسیله‌ای برای سامان بخشیدن به کار مردم قرار داده و هم چنین ماه حرام و قربانی‌های بی‌نشان و

قربانی‌های نشاندار، این‌گونه احکام (حساب شده و دقیق) به خاطر آن است که بدانید خداوند آن‌چه در آسمان‌ها و آن‌چه در

زمین است می‌داند و خداوند به هر چیزی دانا است ●●● ۹۷. / مائده

جَنَاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدَ الرَّحْمَنُ عِبَادَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّهُ كَانَ وَعْدُهُ مَأْتِيًا

باغ‌هایی است جاودانی که خداوند رحمان، بندگانش را به آن وعده داده است، هرچند آن را ندیده‌اند، وعده خدا حتماً تحقق

یافتنی است ●●● ۶۱. / مریم

جَنَاتٍ عَدْنٍ مُفْتَحَةً لَهُمُ الْأَبْوَابُ

باغ‌های جاویدان بهشتی که دره‌ایش به‌روی آنان گشوده‌است ●●● ۵۰ / ص

جَنَّاتٍ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ مَنْ تَزَكَّى

باغ‌های جاویدان بهشت که نهرها از زیر درختانش جاری است ، همیشه در آن خواهند بود و این است پاداش کسی که خود را پاک کند ●●● ۷۶ / طه

جَنَّاتٍ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ كَذَلِكَ يَجْزِي اللَّهُ الْمُتَّقِينَ

باغ‌هایی از بهشت جاویدان است که همگی وارد آن می‌شوند، نهرها از زیر آن جریان دارد و هر چه را بخواهند در آن‌جا هست . خداوند پرهیزکاران را چنین پاداش می‌دهد ●●● ۳۱ / نحل

قرآن الفبائی بَابُ الْجِيمِ (۱۶۹)

جَنَّاتٍ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَالْمَلَائِكَةُ يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ
باغ‌های جاویدان بهشت که وارد آن می‌شوند و همچنین پدران و همسران و فرزندان صالح آن‌ها و فرشتگان از هر دری بر آنان وارد می‌گردند ●●● ۲۳ / رعد

جَنَّاتٍ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ

(پاداش آن‌ها) باغ‌های جاویدان بهشت است که وارد آن می‌شوند، در حالی که به دستبندهایی از طلا و مروارید آراسته‌اند و لباسشان در آن‌جا از حریر است ●●● ۳۳ / فاطر

جُنْدٌ مَا هُنَالِكَ مَهْزُومٌ مِنَ الْأَحْزَابِ

(آری) این‌ها لشکر کوچک شکست‌خورده‌ای از احزابند ●●● ۱۱ / ص

جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا وَبِئْسَ الْقَرَارُ

(دار البوار همان) جهنم است که آن‌ها در آتش آن وارد می‌شوند و بدقرار گاهی است ●●● ۲۹ / ابراهیم

جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا فَبِئْسَ الْمِهَادُ

دوزخ است که در آن وارد می‌شوند و چه بد بستری است ●●● ۵۶ / ص

(۱۷۰) بَابُ الْجِيمِ قرآن الفبائی

بَابُ الْحَاءِ

حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَىٰ وَقَوْمُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ

در انجام همه نمازها (به خصوص) نماز وسطی (نماز ظهر) کوشا باشید و از روی خضوع و اطاعت برای خدا به‌پاخیزید ●●● ۲۳۸ / بقره

حَتَّىٰ آتَيْنَا الْيَقِينَ

تا زمانی که مرگ ما فرارسید ●●● ۴۷ / مدثر

حَتَّىٰ إِذَا اسْتَيْسَسَ الرُّسُلُ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِّبُوا جَاءَهُمْ نَصْرُنَا فَنُجِّيَ مَنْ نَشَاءُ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُنَا عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ

(پیامبران به دعوت خود و دشمنان به مخالفت همچنان ادامه دادند) تا رسولان مایوس شدند و گمان کردند که (حتی گروه اندک مؤمنان) به آن‌ها دروغ گفته‌اند ، در این هنگام یاری ما به سراغ آن‌ها آمد و هر کس را می‌خواستیم نجات می‌دادیم و

مجازات و عذاب ما از قوم زیانکار باز گردانده نمی‌شود ●●● ۱۱۰ / یوسف

حَتَّىٰ إِذَا آتَوَا عَلَىٰ وَادِ النَّمْلِ قَالَتْ نَمْلَةٌ يَا أَيُّهَا النَّمْلُ ادْخُلُوا مَسَاكِنَكُمْ لَا يَحِطُّ بِكُمْ مَنَّكُمْ سُلَيْمٌ وَجُنُودُهُ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

تا به سرزمین مورچگان رسیدند، مورچه‌ای گفت: ای مورچگان به لانه‌های خود بروید تا سلیمان و لشکرش شما را پایمال نکنند در حالی که نمی‌فهمند ●●● ۱۸. / نمل

حَتَّىٰ إِذَا أَخَذْنَا مُتْرَفِيهِمْ بِالْعَذَابِ إِذَا هُمْ يَجَارُونَ

تا زمانی که متنعمان مغرور آن‌ها را در چنگال عذاب گرفتار سازیم، در این هنگام ناله‌های دردناک و استغاثه‌آمیز سر می‌دهند ●●● ۶۴. / مؤمنون

حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا قَوْمًا لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا

(و همچنان به راه خود ادامه داد) تا به میان دو کوه رسید و در آن‌جا گروهی غیر از آن دو را یافت که هیچ سخنی را نمی‌فهمیدند ●●● ۹۳. / کهف

حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطَّلُعُ عَلَىٰ قَوْمٍ لَمْ نَجْعَلْ لَهُمْ مِنْ دُونِهَا سِتْرًا

تا به خاستگاه خورشید رسید (در آن‌جا) مشاهده کرد که خورشید بر جمعیتی طلوع می‌کند که جز آفتاب برای آن‌ها پوششی قرار نداده بودیم ●●● ۹۰. / کهف

حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ وَ وَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا قُلْنَا يَا ذَا الْقُرْنَيْنِ إِنَّمَا أَنْتَ تُعَذِّبُ وَإِنَّمَا أَنْتَ تُتَّخَذُ فِيهِمْ حُسْنًا

تا به غروبگاه آفتاب رسید (در آن‌جا) احساس کرد که خورشید در چشمه (یا دریا)ی تیره و گل‌آلودی فرو قرآن الفبائی بابُ الحاء (۱۷۱)

می‌رود و در آن‌جا قومی را یافت، ما گفتیم ای ذوالقرنین! آیا می‌خواهی مجازات کنی و یا پاداش نیکویی را درباره آن‌ها انتخاب نمایی ●●● ۸۶؟ / کهف

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ

(آن‌ها همچنان به راه غلط خود ادامه می‌دهند) تا زمانی که مرگ یکی از آنان فرارسد، می‌گوید: پروردگار من! مرا بازگردانید ●●● ۹۹. / مؤمنون

حَتَّىٰ آ إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَ فَارَ التَّنُورُ قُلْنَا اِحْمِلْ فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَ أَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ وَ مَنْ ءَامَنَ وَ مَا ءَامَنَ مَعَهَا إِلَّا قَلِيلٌ

(این وضع همچنان ادامه یافت) تا فرمان ما فرارسید و تنور جوشیدن گرفت، (به نوح) گفتیم از هر جفتی از حیوانات (نر و ماده) یک زوج در آن (کشتی) حمل کن، هم‌چنین خاندانت را مگر آن‌ها که قبلاً وعده هلاک آنان داده شده (همسر نوح و یکی از فرزندان) و هم‌چنین مؤمنان را، اما جز عده کمی به او ایمان نیاوردند ●●● ۴۰. / هود

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَنَا قَالَ يَا لَيْتَ بَيْنِي وَ بَيْنَكَ بُعْدَ الْمَشْرِقَيْنِ فَبِئْسَ الْقَرِينُ

تا زمانی که نزد ما حاضر شود، می‌گوید: ای کاش میان من و تو فاصله مشرق و مغرب بود، چه بد هم‌نشینی هستی تو ●●●. / زخرف

حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوا قَالَ أَكَذَّبْتُمْ بِآيَاتِي وَ لَمْ تُحِطُوا بِهَا عِلْمًا إِنَّمَا ذَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ

تا زمانی که (به پای حساب) می‌آیند به آن‌ها می‌گوید آیا آیات مرا تکذیب کردید و درصدد تحقیق برنیامدید شما چه اعمالی انجام می‌دادید ●●● ۸۴. / نمل

حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ أَضَعَفُ نَاصِرًا وَ أَقَلُّ عَدَدًا

(این کارشکنی کفار همچنان ادامه می‌یابد) تا زمانی که آن‌چه را به آن‌ها وعده داده شده، ببینند، آن‌گاه می‌دانند چه کسی یاورش

ضعیف‌تر و جمعیتش کمتر است ●●● ۲۴ / جن

حَتَّىٰ إِذَا فُتِحَتْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ وَهُمْ مِنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ

تا آن زمان که یاجوج و ماجوج گشوده شوند و آنها از هر ارتفاعی به سرعت عبور می‌کنند ●●● ۹۶ / انبیاء

حَتَّىٰ إِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا ذَا عَذَابٍ شَدِيدٍ إِذَا هُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ

(این وضع همچنان ادامه می‌یابد) تا زمانی که دری از عذاب شدید به روی آنها بگشاییم و چنان گرفتار شوند که به کلی مأیوس گردند

●●● ۷۷ / مؤمنون

حَتَّىٰ إِذَا مَا جَاءُوهَا شَهِدَ عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ وَأَبْصَارُهُمْ وَجُلُودُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

وقتی به آن می‌رسند، گوش‌ها و چشم‌ها و پوست‌های تشنه‌شان به اعمال آنها گواهی می‌دهد ●●● ۲۰ / فصلت

(۱۷۲) بَابُ الْحَاءِ قرآن الفبائی

حَتَّىٰ زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ

تا آن جا که زیارت قبرها رفتید (و قبور مردگان خود را برشمردید ●●● ۲) / تکوین

حَدَائِقَ وَأَعْنَابًا

باغ‌هایی سرسبز و انواعی از انگورها ●●● ۳۲ / نبأ

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ وَبَنَاتُكُمْ وَأَخَوَاتُكُمْ وَعَمَّاتُكُمْ وَخَالَاتُكُمْ وَبَنَاتُ الْأَخِ وَبَنَاتُ الْأُخْتِ وَأُمَّهَاتُكُمُ اللَّاتِي آرَضْتُمْ عَنْكُمْ وَأَخَوَاتُكُمْ مِنَ الرِّضَاعِ وَأُمَّهَاتُ نِسَائِكُمْ وَرَبَّاتُكُمُ اللَّاتِي دَخَلْتُمْ بِهِنَّ إِنْ لَمْ تَكُونُوا دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ وَحَلَائِلُ أَبْنَائِكُمُ الَّذِينَ مِنْ أَصْلَابِكُمْ وَأَنْ تَجْمَعُوا بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا

حرام شده است بر شما، مادرانتان و دختران و خواهران و عمه‌ها و خاله‌ها و دختران برادر و دختران خواهر شما و مادرانی که شما را شیر داده‌اند و خواهران رضاعی شما و مادران همسرانتان و دختران همسران که در دامان شما پرورش یافته‌اند از همسرانی که با آنها آمیزش جنسی داشته‌اید و چنانچه با آنها آمیزش جنسی نداشته‌اید، (دختران آنها) برای شما مانعی ندارد و (همچنین)

همسرهای پسرانتان که از نسل شما هستند (نه پسر خوانده‌ها) و (نیز حرام است بر شما) جمع میان دو خواهر کنید، مگر آنچه در گذشته واقع شده، چراکه خداوند، آمرزنده و مهربان است ●●● ۲۳ / نساء

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ الْمَيْتَةُ وَالِدَمُّ وَالْحَنْزِيرُ وَمَا آهَلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ وَالْمُنْخَنِقَةُ وَالْمَوْقُوذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ وَالنَّطِيحَةُ وَمَا أَكَلَ السَّبُعُ إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصُبِ وَأَنْ تَسْتَقْسِمُوا بِالْأَزْلَامِ ذَلِكَ فِسْقٌ لِلْيَوْمِ الَّذِي كَفَرْتُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنَ الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيْتُ لَكُمْ الْإِسْلَامَ دِينًا فَمَنْ اضْطُرَّ فِي مَخْمَصَةٍ غَيْرٍ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

گوشت مردار و خون و گوشت خوک و حیواناتی که به غیر نام خدا ذبح شوند و حیوانات خفه شده و به زجر کشته شده و آنها که بر اثر پرت شدن از بلندی بمیرند و آنها که به ضرب شاخ حیوان دیگری مرده باشند و باقیمانده صید حیوان درنده، مگر آن که (به موقع بر آن حیوان برسید و) آن را سر ببرید و حیواناتی که روی بت‌ها (یا در برابر آنها) ذبح شوند (همگی) بر شما حرام

است و (همچنین) قسمت کردن گوشت حیوان به وسیله چوبه‌های تیر مخصوص بخت آزمایی، تمام این اعمال فسق و گناه است، امروز کافران از (زوال) آیین شما مأیوس شدند، بنابراین از آنها نترسید و از (مخالفت) من بترسید، امروز دین شما را کامل

کردم و نعمت خود را بر شما تکمیل نمودم و اسلام را به عنوان آیین (جاودان) شما پذیرفتم، اما آنها که در حال گرسنگی دستشان به غذای دیگری نرسد و متمایل به گناه نباشند (مانعی ندارد که از گوشت‌های ممنوع بخورند) خداوند آمرزنده و مهربان

است ●●● ۳ / مائد

قرآن الفبائی بَابُ الْحَاءِ (۱۷۳)

حَقِيقٌ عَلِيًّا اَنْ لَا اَقُوْلَ عَلٰی اللّٰهِ اِلَّا الْحَقَّ قَدْ جِئْتَكُمْ بِبَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ فَارْسِلْ مَعِيَ بَنِي اِسْرَائِيْلَ

سزاوار است که بر خدا جز حق نگویم ، من دلیل روشنی از پروردگارتان برای شما آورده‌ام ، بنابراین بنی اسرائیل را با من بفرست

۱۰۵.۰۰۰ / اعراف

حِكْمَةٌ بِالْعَمَلِ فَمَا تُغْنِ التُّذْرُ

این آیات ، حکمت بالغه الهی است اما اندازها (برای افراد لجوج) مفید نیست ۵.۰۰۰ / قمر

حم

حم ۱۰۰۰ / مؤمن ، ۱ / فصلت ، ۱ / شوری ، ۱ / زخرف ، ۱ / دخان ، ۱ / جائیه ، ۱ / احقاف

حُفَاءَ لِلّٰهِ غَيْرَ مُشْرِكِيْنَ بِهِ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللّٰهِ فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنَ السَّمَاءِ فَتُخَطِّفُهُ الْوَيْلُ لَهُ يَ الْوَيْلُ لَهُ الْوَيْلُ لَهُ فِي مَكَانٍ سَحِيحٍ

(برنامه و مناسک حج را انجام دهید) در حالی که همگی خالص برای خدا باشید و هیچ گونه شریکی برای او قائل

نشوید و هرکس شریکی برای خدا قرار دهد ، گویی از آسمان سقوط کرده و پرنده‌گان (در وسط هوا) او را می‌ربایند و

یا تندباد او را به مکان دوری پرتاب می‌کند ۳۱.۰۰۰ / حج

حُورٌ مَّقْصُورَاتٌ فِي الْخِيَامِ

حوریانی که در خیمه‌های بهشتی مستورند ۷۲.۰۰۰ / الرحمن

(۱۷۴) بَابُ الْحَاءِ قرآن الفبائی

بَابُ الْحَاءِ

خَاشِعَةً اَبْصَارُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ وَقَدْ كَانُوا يُدْعَوْنَ اِلَى السُّجُوْدِ وَهُمْ سَالِمُونَ

این در حالی است که چشم‌های آن‌ها (از شدت ندامت و شرمساری) به زیر افتاده و ذلت و خواری وجود آن‌ها را فرا گرفته، آن‌ها

پیش از این دعوت به سجود می‌شدند ، در حالی که سالم بودند (ولی امروز دیگر توانایی آن را ندارند ۰۰۰) ۴۳. / قلم

خَاشِعَةً اَبْصَارُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ ذَلِكَ الْيَوْمِ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ

در حالی که چشم‌های آن‌ها از شدت وحشت به زیر افتاده و پرده‌ای از ذلت و خواری آن‌ها را پوشانده است (و به

آن‌ها گفته می‌شود :) این همان روزی است که به شما وعده داده می‌شد ۴۴. / معارج

خَافِضَةً رَافِعَةً

گروهی را پایین می‌آورد و گروهی را بالا می‌برد ۳.۰۰۰ / واقعه

خَالِدِيْنَ فِيهَا اَبَدًا اِنَّ اللّٰهَ عِنْدَهَا اَجْرٌ عَظِيْمٌ

همواره و تا ابد در این باغ‌ها (و در لابلاهای این نعمت‌ها) خواهند بود زیرا نزد خداوند پاداش عظیم است ۰۰۰ .

۲۲ / توبه

خَالِدِيْنَ فِيهَا اَبَدًا لَا يَجِدُوْنَ وَاِيًّا وَلَا نَصِيْرًا

همواره در آن تا ابد خواهند ماند و ولی و یاورى نخواهند یافت ۶۵. / احزاب

خَالِدِيْنَ فِيهَا حَسَنَتْ مُسْتَقْرًا وَمُقَامًا

جاودانه در آن خواهند ماند ، چه قرارگاه خوب و چه محل اقامت جالبی ۷۶. / فرقان

خَالِدِيْنَ فِيهَا لَا يَبْغُوْنَ عَنْهَا حَوْلًا

آن‌ها جاودانه در آن خواهند ماند و هرگز تقاضای نقل مکان از آن‌جا نمی‌کنند ۱۰۸. / كهف

خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ

همیشه در آن (لعن و دوری از رحمت پروردگار) باقی می‌مانند، نه عذاب آنان تخفیف داده می‌شود و نه مهلتی خواهند داشت ●●● ۱۶۲ / بقره، ۸۸ / آل عمران

خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ إِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِّمَا يُرِيدُ

جاودانه در آن خواهند ماند، تا آسمان‌ها و زمین برپاست، مگر آنچه پروردگارت بخواهد که پروردگارت هر چه را اراده کند انجام می‌دهد ●●● ۱۰۷ / هود

خَالِدِينَ فِيهَا وَعَدَّ اللَّهُ حَقًّا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

جاودانه در آن خواهند ماند، این وعده مسلم‌الهی است، و اوست عزیز و حکیم (شکست‌ناپذیرودانا ●●●) ۹ / لقمان
قرآن الفبائی بابُ الخاء (۱۷۵)

خَالِدِينَ فِيهِ وَسَاءَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ حِمْلًا

جاودانه در آن خواهند ماند و بد باری است برای آن‌ها در روز قیامت ●●● ۱۰۱ / طه

خِتَامُهُ مِسْكَ وَفِي ذَلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَافِسُونَ

مهری که بر آن نهاده شده است، از مشک است و در این نعمت‌های بهشتی باید راغبان بر یکدیگر پیشی گیرند ●●● ۲۶ / مطففین

خَتَمَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَعَلَى سَمْعِهِمْ وَعَلَى أَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

خدا بر دل‌ها و گوش‌های آنان مهر نهاده و بر چشم‌های آن‌ها پرده افکنده شده و عذاب بزرگی در انتظار آن‌ها است ●●● ۷ / بقره

خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ

با آن‌ها مدارا کن و عذرشان را بپذیر و به نیکی‌ها دعوت نما و از جاهلان روی بگردان (و با آن‌ها ستیزه مکن ●●●) ۱۹۹ / اعراف

خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلِّ عَلَيْهِمْ إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

از اموال آن‌ها صدقه‌ای (زکات) بگیر تا به وسیله آن آن‌ها را پاک سازی و پرورش دهی و به آن‌ها (هنگام گرفتن زکات) دعا کن که دعای تو مایه آرامش آن‌ها است و خداوند شنوا و دانا است ●●● ۱۰۳ / توبه

خُذُوهُ فَاعْتَلُوهُ إِلَى سَوَاءِ الْجَحِيمِ

این کافر مجرم را بگیرید و به میان دوزخ پرتابش کنید ●●● ۴۷ / دخان
خُذُوهُ فَاعْتَلُوهُ

او را بگیرید و دربند و زنجیرش کنید ●●● ۳۰ / حاقه

حُشَعَا أَبْصَارُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ كَأَنَّهُمْ جَرَادٌ مُّنتَشِرٌ

آن‌ها از قبرها خارج می‌شوند درحالی که چشم‌هایشان از وحشت به زیرافتاده (بی‌هدف) همچون ملخ‌های پراکنده به‌هرسو می‌دوند ●●● ۷ / قمر

خَلَقَ الْإِنْسَانَ

انسان را آفرید ●●● ۳ / الرحمن

خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ

انسان را از گِلِ خشکیده‌ای همچون سفال آفرید ●●● ۱۴ / الزّحمن

خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ

همان کس که انسان را از خون بسته‌ای خلق کرد ●●● ۲۰ / علق

(۱۷۶) بَابُ الْخَاءِ قرآن الفبائی

خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ

انسان را از نطفه بی‌ارزشی خلق کرد و سرانجام او موجودی فصیح و مدافع آشکاراز خویشتن گردید ●●● ۴۰ / نحل

خَلَقَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا وَآلَقَى فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ

آسمان‌ها را بدون ستونی که قابل رؤیت باشد آفرید و در زمین کوه‌هایی افکند تا شما را به لرزه درنیورد و از هرگونه جنبنده روی آن منتشر ساخت و از آسمان آبی نازل کردیم و به وسیله آن در روی زمین انواع گوناگونی از جفت‌های گیاهان پرارزش

رویاندیم ●●● ۱۰ / لقمان

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِالْحَقِّ تَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ

آسمان‌ها و زمین را به حق آفرید، او برتر است از این که شریک برای او می‌سازند ●●● ۳۰ / نحل

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِالْحَقِّ وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُوْرَكُمْ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ

آسمان‌ها و زمین را به حق آفرید و شما را تصویر کرد، تصویری زیبا و دلپذیر و سرانجام بازگشت همه به سوی او است ●●● ۳۰ / تغابن

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِالْحَقِّ يُكَوِّرُ اللَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ وَيُكَوِّرُ النَّهَارَ عَلَى اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى أَلَا هُوَ الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ

آسمان‌ها و زمین را به حق آفرید، شب را بر روز می‌پیچد و روز را بر شب و خورشید و ماه را مسخر فرمان خویش قرار داد، هر کدام تا سرآمد معینی به حرکت خود ادامه می‌دهند، آگاه باشید او قادر بخشنده است ●●● ۵۰ / زمر

خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِالْحَقِّ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِلْمُؤْمِنِينَ

خدا آسمان‌ها و زمین را به حق آفرید، در این آیتی است برای مؤمنان ●●● ۴۴ / عنکبوت

خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَانزَلَ لَكُمْ مِنَ الْأَنْعَامِ ثَمَانِيَةَ أَزْوَاجٍ يَخْلُقْكُمْ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ خَلْقًا مِنْ بَعْدِ خَلْقٍ فِي ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَآتَى تُصْرُفُونَ

او شما را از نفس واحدی آفرید و همسرش را از (باقی‌مانده گل) او خلق کرد و برای شما هشت زوج از چهارپایان نازل کرد، او شما را در شکم مادرانتان آفرینشی بعد از آفرینش دیگر در میان تاریکی‌های سه‌گانه می‌بخشد، این است خداوند پروردگار شما که حکومت (در عالم هستی) از آن‌هاست، هیچ معبودی جز او وجود ندارد، با این حال چگونه از راه حق منحرف می‌شوید ●●● ۶۹ / زمر

خُلِقَ الْإِنْسَانُ مِنْ عَجَلٍ سَأُورِيكُمْ آيَاتِي فَلَا تَسْتَعْجِلُونِ

(آری) انسان از عجله آفریده شده، ولی عجله نکنید من آیات خود را به‌زودی به شما ارائه می‌دهم ●●● ۳۷ / انبیاء

خُلِقَ مِنْ مَاءٍ دَافِقٍ

از یک آب جهنده آفریده شده است ●●● ۶۰ / طارق

قرآن الفبائی بَابُ الْخَاءِ (۱۷۷)

بابُ الدال

دُحُورًا وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌ

آن‌ها به شدت به عذاب رانده می‌شوند و برای آنان عذاب دائم است ●●● ۹۰ / صفات

دَرَجَاتٍ مِنْهُ وَمَغْفِرَةٌ وَرَحْمَةٌ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا

درجات (مهمی) از ناحیه خداوند و آمرزش و رحمت (نصیب آنان می‌گردد) و (اگر لغزش‌هایی داشته‌اند) خداوند آمرزنده و

مهربان است ●●● ۹۶ / نساء

دَعْوِيَّهُمْ فِيهَا سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَتَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ وَأَخِرَ دَعْوِيَّهُمْ أَنْ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

گفتار (و دعای) آن‌ها در بهشت این است که خداوند امنزه می‌تو و تحیت آن‌ها، سلام و آخرین سخنشان، حمد مخصوص پروردگار

عالمیان است ●●● ۱۰۰ / یونس

بابُ الذال

ذَلِكَ أَذْنِيًّا أَنْ يَأْتُوا بِالشَّهَدَةِ عَلَى وَجْهِهَا أَوْ يَخَافُونَ أَنْ تُرَدَّ أَيْمَانٌ بَعْدَ أَيْمَانِهِمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ

این کار بیشتر سبب می‌شود که به حق گواهی دهند (و از خدا بترسند) و یا (از مردم) بترسند که (دروغشان فاش گردد) و

سوگندهایی جای سوگندهای آن‌ها را بگیرد و از (مخالفت) خدا بپرهیزد و گوش فرادهید و خداوند جمعیت فاسقان را هدایت

نمی‌کند ●●● ۱۰۸ / مائده

ذَلِكَ الَّذِي يُبَشِّرُ اللَّهُ عِبَادَهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ قُلْ لَا أَسئَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَى وَمَنْ يَقْتَرِفْ

حَسَنَةً نَزِدْ لَهُ فِيهَا حُسْنًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ شَكُورٌ

این همان چیزی است که خداوند بندگان را که ایمان آورده‌اند و عمل صالح انجام داده‌اند ، به آن نوید می‌دهد، بگو

من هیچ پاداشی از شما بر رسالتم درخواست نمی‌کنم ، جز دوست داشتن نزدیکانم و هر کس عمل نیکی انجام دهد، بر نیکی‌اش

می‌افزایم چرا که خداوند آمرزنده و شکرگزار است ●●● ۲۳ / شوری

ذَلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ عَلِيمًا

این موهبتی از ناحیه خدا است و کافی است که او، (از حال بندگان و نیات و اعمالشان) آگاه است ●●●.

۷۰ / نساء

(۱۷۸) بابُ الدال - الذال قرآن الفبائی

ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِلْمُتَّقِينَ

این کتاب با عظمتی است که شک در آن راه ندارد و مایه هدایت پرهیزکاران است ●●● ۲۰ / بقره

ذَلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ مَا بَا

آن روز حق است، هر کس بخواهد راهی به سوی پروردگارش برمی‌گزیند ●●● ۳۹ / نبأ

ذَلِكَ أَمْرُ اللَّهِ أَنْزَلَهُ إِلَيْكُمْ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَكْفُرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُعْظِمْ لَهُ أَجْرًا

این فرمان خداست که بر شما نازل کرده و هر کس تقوای الهی پیشه کند، خداوند گناهان او را می‌بخشد و پاداش او را بزرگ

می‌دارد ●●● ۵۰ / طلاق

ذَلِكَ أَنْ لَمْ يَكُنْ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا غَفُلُونَ

این به خاطر آن است که پروردگارت هیچ‌گاه (مردم) شهرها و آبادی‌ها را به خاطر ستم‌هایشان در حال غفلت و بی‌خبری هلاک نمی‌کند (بلکه قبلاً رسولانی برای آن‌ها می‌فرستد ●●●). ۱۳۱ / انعام

ذَلِكَ بِأَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا اتَّبَعُوا الْبَاطِلَ وَأَنَّ الَّذِينَ آمَنُوا اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ لِلنَّاسِ أَمْثَالَهُمْ

این به خاطر آن است که کافران از باطل پیروی کردند و مؤمنان از حقی که از سوی پروردگارشان بود، این‌گونه خداوند برای مردم، زندگیشان را توصیف می‌کند ●●●. ۳ / محمد

ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِعْمَةً أَنْعَمَهَا عَلَى قَوْمٍ حَتَّى يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

این به خاطر آن است که خداوند هیچ نعمتی را که به گروهی داده تغییر نمی‌دهد جز آن‌که آن‌ها خودشان را تغییر دهند و خداوند شنوا و دانا است ●●●. ۵۳ / انفال

ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ مَوْلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَأَنَّ الْكَافِرِينَ لَا مَوْلَى لَهُمْ

این به خاطر آن است که خداوند مولا و سرپرست کسانی است که ایمان آوردند، اما کافران، مولایی ندارند ●●●. ۱۱ / محمد

ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ نَزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِي الْكِتَابِ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ

این‌ها به خاطر آن است که خداوند کتاب (آسمانی) را به حق (و توأم با نشانه‌ها و دلایل روشن) نازل کرده و آن‌ها که در آن اختلاف می‌کنند (و با کتمان و تحریف، اختلاف به وجود آورند)، در شکاف (و پراکندگی) عمیقی قرار دارند ●●●. ۱۷۶ / بقره

ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ

این به خاطر آن است که خدا حق است و آنچه را غیر از او می‌خوانند، باطل است و خداوند بلندمقام و بزرگ است ●●●. ۶۲ / حج

قرآن الفبائی باب الذال (۱۷۹)

ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ

این‌ها همه دلیل بر آن است که خداوند حق است و آنچه غیر از او می‌خوانند باطل است و خداوند بلند مقام و بزرگ مرتبه است ●●●. ۳۰ / لقمان

ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّهُ يُحْيِي الْمَوْتَى وَأَنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

این به خاطر آن است که بدانید خداوند حق است و مردگان را زنده می‌کند و بر هر چیز توانا است ●●●. ۶ / حج

ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ يُرْسِدُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُرْسِدُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ

این به خاطر آن است که خداوند شب را در روز و روز را در شب داخل می‌کند و خداوند شنوا و بینا است ●●●. ۶۱ / حج

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اتَّبَعُوا مَا اسَخَطَ اللَّهُ وَكَرَهُوا رِضْوَانَهُ فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ

این به خاطر آن است که آن‌ها از آنچه خداوند را به خشم می‌آورد، پیروی کردند و آنچه را موجب خشنودی او است، کراهت داشتند، لذا اعمالشان را حبط و نابود کرد ●●●. ۲۸ / محمد

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اسْتَحَبُّوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ

این به خاطر آن است که زندگی دنیا (و پست) را بر آخرت ترجیح دادند و خداوند افراد بی‌ایمان (و لجوج) را هدایت نمی‌کند ●●●. ۱۰۷ / نحل

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا فَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ

این به خاطر آن است که آن‌ها نخست ایمان آوردند سپس کافر شدند، لذا بردل‌های آن‌ها مُهر نهاده شده و حقیقت را درک نمی‌کنند
 ۳.۰۰۰ / منافقین

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُّوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَمَنْ يُشَاقِقِ اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

این به خاطر آن است که آن‌ها با خدا و رسولش دشمنی کردند و هرکس با خدا دشمنی کند، عذاب الهی (در حق او) شدید است
 ۴.۰۰۰ / حشر، ۱۳ / انفال

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَنْ نَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَعْدُودَاتٍ وَغَرَّهُمْ فِي دِينِهِمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

این عمل آن‌ها، به خاطر آن است که می‌گفتند: آتش (دوزخ) جز چند روزی به ما نمی‌رسد (و کیفر ما به خاطر امتیازی که بر اقوام دیگر داریم، بسیار محدود است) این افتراء (و دروغی که به خدا بسته بودند)، آن‌ها را در دینشان مغرور ساخت (و گرفتار انواع گناهان شدند) (۰۰۰) / آل عمران

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لِلَّذِينَ كَرِهُوا مَا نَزَّلَ اللَّهُ سَنُطِيعُكُمْ فِي بَعْضِ الْأَمْرِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِسْرَارَهُمْ

این به خاطر آن است که آن‌ها به کسانی که نزول وحی الهی را کراهت داشتند، گفتند: ما در بعضی از امور از شما پیروی می‌کنیم، در حالی که خداوند اسرارشان را می‌داند (۰۰۰) / محمد

(۱۸۰) بابُ الذال قرآن الفبائی

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَكَفَرُوا فَآخَذَهُمُ اللَّهُ إِنَّهُ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ

این به خاطر آن بود که فرستادگان آنان پیوسته با دلایل روشن به سراغشان می‌آمدند ولی آن‌ها همه را انکار می‌کردند، لذا خداوند آن‌ها را گرفت (و کیفر داد) که او قوی و شدید العقاب است (۰۰۰) / مؤمن

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ

این به خاطر آن است که از آن‌چه خداوند نازل کرده، کراهت داشتند، لذا خدا اعمالشان را حبط و نابود کرد (۰۰۰) .
 ۹ / محمد

ذَلِكَ بِأَنَّهُ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالُوا أَبَشَرٌ يَهْدُونَنَا فَكَفَرُوا وَتَوَلَّوْا وَاسْتَعْنَى اللَّهُ وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَمِيدٌ

این به خاطر آن است که رسولان آن‌ها با دلایل روشن به سراغشان آمدند، ولی آن‌ها (از روی کبر و غرور) گفتند: آیا بشرهایی می‌خواهند ما را هدایت کنند؟ و به این ترتیب کافر شدند و روی برگرداندند و خداوند (از ایمان و طاعتشان) بی‌نیاز بود و خدا غنی و شایسته ستایش است (۰۰۰) / تغابن

ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيَكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَامٍ لِلْعَبِيدِ

این به خاطر چیزی است که دست‌های شما از پیش فرستاده (و در نتیجه کار شماست) و به خاطر آن است که خداوند، به بندگان (خود)، ستم نمی‌کند (۰۰۰) / آل عمران، ۵۲ / انفال

ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ يَدَاكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَامٍ لِلْعَبِيدِ

(و به او می‌گوییم:) این نتیجه چیزی است که دست‌هایت از پیش برای تو فرستاده است و خداوند هرگز به بندگان ظلم نمی‌کند
 ۱۰.۰۰۰ / حج

ذَلِكَ جَزَاءُ أَعْدَاءِ اللَّهِ النَّارُ لَهُمْ فِيهَا دَارُ الْخُلْدِ جَزَاءً بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ

کیفر دشمنان خدا آتش است که در آن سرای جاویدشان است، جزایی است در مقابل این که آیات ما را انکار می‌کردند
 ۲۸.۰۰۰ / فصلت

ذَلِكَ جَزَاؤُهُمْ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا وَقَالُوا إِذَا كُنَّا عِظَامًا وَرُفَاتًا أَيْنَا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا

این کیفر آن‌ها است به خاطر این که به آیات ما کافر شدند و گفتند آیا هنگامی که ما استخوان‌های پوسیده و

خاک‌های پراکنده می‌شویم آیا بار دیگر آفرینش تازه‌ای خواهیم یافت ●●● ۹۸۴ / اسراء

ذَلِكَ جَزَاؤُهُمْ جَهَنَّمَ بِمَا كَفَرُوا وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَرُسُلِي هُزُؤًا

این گونه کیفر آن‌ها دوزخ است، به خاطر آن که کافر شدند و آیات من و پیامبرانم را به باد استهزاء گرفتند

●●● ۱۰۶ / کهف

قرآن الفبائی بَابُ الذَّلَالِ (۱۸۱)

ذَلِكَ جَزَاؤُهُمْ بِمَا كَفَرُوا وَهَلْ نُجَازِي إِلَّا الْكُفُورَ

این را به خاطر کفرشان به آن‌ها جزا دادیم و آیا جز کفران کننده را به چنین مجازاتی کیفر می‌دهیم ●●● ۱۷ / سبأ

ذَلِكَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

او خداوندی است که از پنهان و آشکار با خبر است و شکست‌ناپذیر و مهربان است ●●● ۶ / سجده

ذَلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِي فِيهِ يَمْتَرُونَ

این است عیسی بن مریم، گفتار حقی که در آن تردید می‌کنند ●●● ۳۴ / مریم

ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ

این فضل خدا است که به هر کس بخواهد (و شایسته بداند) می‌بخشد و خداوند صاحب فضل عظیم است ●●● ۴ / جمعه

ذَلِكَ لِيَعْلَمَ أَنِّي لَمْ أَخُنْهُ بِالْغَيْبِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي كَيْدَ الْخَائِنِينَ

این سخن را به خاطر آن گفتم تا بداند من در غیاب به او خیانت نکردم و خداوند مکر خائنان را رهبری نمی‌کند ●●● ۵۲ /

یوسف

ذَلِكَ مَبْلُغُهُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اهْتَدَى

این آخرین حد آگاهی آن‌ها است، پروردگار تو کسانی را که از راه او گمراه شده‌اند، به خوبی می‌شناسد و

هدایت‌یافتگان را از همه بهتر می‌داند ●●● ۳۰ / نجم

ذَلِكَ مِمَّا أَوْحَى إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتُلْقَى فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَدْحُورًا

این احکام از حکمت‌هایی است که پروردگارت به تو وحی فرستاده و هرگز معبودی با الله قرار مده که در جهنم

می‌افتی در حالی که مورد سرزنش خواهی بود و رانده شده (درگاه خدا ●●●) ۳۹ / اسراء

ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذِ اتَّخَذُوا آيَاتِنَا هُزُؤًا وَكَانُوا يَسْتَحْسِبُونَ

يَخْتَصِمُونَ

(ای پیامبر) این از خبرهای غیبی است که به تو وحی می‌کنیم و تو در آن هنگام که قلم‌های خود را (برای

قرعه‌کشی) به آب می‌افکندند، تا کدام یک کفالت و سرپرستی مریم را عهده‌دار شود و نیز به هنگامی که (دانشمندان

بنی اسرائیل، برای کسب افتخار سرپرستی او،) باهم کشمکش داشتند، حضور نداشتی (و همه این‌ها، از راه وحی به تو گفته

شد ●●●) ۴۴ / آل عمران

ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذِ اتَّخَذُوا آيَاتِنَا هُزُؤًا وَكَانُوا يَسْتَحْسِبُونَ

این از خبرهای غیب است که به تو وحی می‌فرستیم، تو (هرگز) نزد آن‌ها نبودی، هنگامی که تصمیم گرفتند و نقشه می‌کشیدند ●●●.

۱۰۲ / یوسف

(۱۸۲) بَابُ الذَّالِ قرآن الفبائی

ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْقُرَى نَفُصُهُ عَلَيْكَ مِنْهَا قَائِمٌ وَ حَصِيدٌ

این از خبرهای شهرها و آبادی‌ها است که ما برای تو بازگو می‌کنیم، که بعضی (هنوز) برپا هستند و بعضی درو شده‌اند (و از میان رفته‌اند) ●●● / ۱۰۰ / هود

ذَلِكَ تَتْلُوهُ عَلَيْكَ مِنَ الْآيَاتِ وَ الذِّكْرِ الْحَكِيمِ

این‌ها را که بر تو می‌خوانیم، از نشانه‌ها (ی حقایق) است و یادآوری حکیمانه است ●●● / ۵۸ / آل عمران

ذَلِكَ وَ مَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ مَا عُوقِبَ بِهِ ثُمَّ بُغِيَ عَلَيْهِ لِيُنْزِرْنَا اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَعَفُؤٌ غَفُورٌ

مطلب چنین است و هر کس به همان مقدار که به او ستم شده، مجازات کند، سپس مورد تعدی قرار گیرد، خدا او را یاری خواهد کرد، خداوند بخشنده و آمرزنده است ●●● / ۶۰ / حج

ذَلِكَ وَ مَنْ يُعْظَمَ حُرْمَاتِ اللَّهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَ أَحَلَّتْ لَكُمْ الْأَنْعَامَ إِلَّا مَا يُتْلَى عَلَيْكُمْ فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَ اجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ

مناسک حج چنین است و هر کس برنامه‌های الهی را بزرگ دارد، نزد پروردگارش برای او بهتر است و چهارپایان برای شما حلال شده مگر آنچه دستور منعی بر شما خوانده می‌شود، از پلیدی‌ها یعنی از بت‌ها اجتناب کنید و از سخن باطل و بی‌اساس بپرهیزید ●●● / ۳۰ / حج

ذَلِكَ وَ مَنْ يُعْظَمَ شَعَائِرِ اللَّهِ فَإِنَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ

(این گونه است مناسک حج) و هر کس شعائر الهی را بزرگ دارد، این کار نشانه تقوای دل‌ها است ●●● / ۳۲ / حج

حج

ذَلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَ لَوْ أَشْرَكُوا لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

این هدایت خدا است که هر کس از بندگان خود را بخواهد با آن راهنمایی می‌کند و اگر آن‌ها مشرک شوند آن‌چه را عمل می‌کردند نابود می‌گردد ●●● / ۸۸ / انعام

ذَلِكَ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَأَعْبُدُوهُ وَ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ

(آری) چنان است خداوند پروردگار شما، هیچ معبودی جز او نیست آفریدگار همه چیز است، او را پرستید و او حافظ و مدبّر همه موجودات است ●●● / ۱۰۲ / انعام

ذَلِكَ اللَّهُ رَبُّكُمْ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ لَإِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاَنْتِ تَوَفَّوْنَ

این است خداوند، پروردگار شما که آفریننده همه چیز است، هیچ معبودی جز او نیست، با این حال چگونه از راه حق منحرف می‌شوید ●●● / ۶۲ / مؤمن

ذَلِكَ بِأَنَّكُمْ اتَّخَذْتُمْ آيَاتِ اللَّهِ هُزُؤًا وَ عَرَّيْتُمْ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ لَا يُخْرَجُونَ مِنْهَا وَ لَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ

قرآن الفبائی بَابُ الذَّالِ (۱۸۳)

این به خاطر آن است که شما آیات خدا را به سخریه گرفتید و زندگی دنیا، شما را مغرور کرد، امروز آن‌ها از دوزخ خارج نمی‌شوند و هیچ‌گونه عذری از آن‌ها پذیرفته نیست ●●● / ۳۵ / جاثیه

ذَلِكَ بِأَنَّهُ إِذَا دُعِيَ اللَّهُ وَحْدَهُ كَفَرْتُمْ وَ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ تَوَمَّنُوا فَالْحُكْمُ لِلَّهِ الْعَلِيِّ الْكَبِيرِ

این به خاطر آن است که وقتی خداوند به یگانگی خوانده می‌شد، انکار می‌کردید و اگر کسانی برای او شریک قائل می‌شدند، ایمان می‌آوردید، هم‌اکنون داوری مخصوص خداوند بلند مرتبه و بزرگ است (و شما را به حکمت خود کیفر

می‌دهد (●●●) ۱۲ / مؤمن

ذَلِكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَفْرَحُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَمْرَحُونَ

این به خاطر آن است که به ناحق در زمین شادی می‌کردید و از روی غرور و مسستی به

خوشحالی می‌پرداختید ●●● ۷۵ / مؤمن

ذَلِكُمْ فَذُوقُوهُ وَأَنَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابَ النَّارِ

این (مجازات دنیا) را بچشید و برای کافران مجازات آتش (در جهان دیگر) خواهد بود ●●● ۱۴ / انفال

ذَلِكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ مُوهِنٌ كَيْدِ الْكَافِرِينَ

سرنوشت مؤمنان و کافران همان بود که دیدید و خداوند نقشه‌های کافران را سست می‌کند ●●● ۱۸ / انفال

ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا

مرا با کسی که او را تنها آفریدم، واگذار ●●● ۱۱ / مدثر

ذَرَّهُمْ يَا كُلُوا وَيَتَمَتَّعُوا وَيُلْهِهِمُ الْأَمَلُ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ

بگذار آن‌ها بخورند و بهره گیرند و آرزوها آنان را غافل سازد، ولی به زودی خواهند فهمید ●●● ۳ / حجر

ذُرِّيَّةً بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

آن‌ها فرزندان (و دودمانی) بودند که (از نظر پاکی و تقوا و فضیلت،) بعضی از بعض دیگر گرفته شده بودند و خداوند شنوا و

دانا است (و از کوشش‌های آن‌ها در مسیر رسالت خود آگاه می‌باشد) ●●● ۳۴ / آل عمران

ذُرِّيَّةً مِنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا

ای فرزندان کسانی که با نوح (بر کشتی) سوار کردیم، او بنده شکرگزاری بود ●●● ۳ / اسراء

ذُقْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ

(به او گفته می‌شود:) بچش که (به پندار خود) بسیار قدرتمند و محترم بودی ●●● ۴۹ / دخان

ذِكْرٌ رَحْمَتٍ رَبِّكَ عَبْدَهُ زَكَرِيَّا

این یادی است از رحمت پروردگار تو نسبت به بنده‌اش زکریا ●●● ۲ / مریم

(۱۸۴) بَابُ الذَّلَالِ قرآن الفبایی

ذِكْرِي وَمَا كُنَّا ظَالِمِينَ

تا متذکر شوند و ما هرگز ستمگر نبودیم ●●● ۲۰۹ / شعراء

ذَوَاتَا أَفْنَانٍ

آن دو باغ بهشتی دارای انواع نعمت‌ها و درختان پرتراوت است ●●● ۴۸ / الرحمن

ذَوُ الْعَرْشِ الْمَجِيدِ

و صاحب عرش مجید است ●●● ۱۵ / بروج

ذُوقُوا فِتْنَتَكُمْ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ

بچشید عذاب خود را، این همان چیزی است که درباره آن عجله داشتید ●●● ۱۴ / ذاریات

ذُو مِرَّةٍ فَاسْتَوَى

همان کس که توانایی فوق‌العاده و سلطه بر همه چیز دارد ●●● ۶ / نجم

ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ

که صاحب قدرت است و نزد (خداوند) صاحب عرش مقام والا دارد ●●● ۲۰۰ / تکویر
قرآن الفبائی بابُ الذال (۱۸۵)

بابُ الراء

رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ

پروردگارا! مرا برپا کننده نماز قرار ده و از فرزندان من نیز چنین کن پروردگارا دعای (ما را) بپذیر ●●● ۴۰ /
ابراهیم

رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِي مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا تَبَارًا

پروردگارا! مرا بیامرز و همچنین پدر و مادرم و تمام کسانی را که با ایمان وارد خانه من شدند و جمیع مردان و زنان باایمان
را و ظالمان را جز هلاکت مینزا ●●● ۲۸ / نوح

رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ

پروردگار آسمان‌ها و زمین و آنچه در میان آنها است ، اگر اهل یقین هستید ●●● ۷ / دخان

رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَنِ لَا يَمْلِكُونَ مِنْهُ خِطَابًا

همان پروردگار آسمان‌ها و زمین و آنچه در میان آنها است ، پروردگار رحمان و هیچ کس حق ندارد بی‌اجازه او
سخنی بگوید (یا شفاعتی کند ●●●) ۳۷ / نأ

رَبِّ إِنَّهُمْ أَضَلُّنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ فَمَنْ تَبِعْنِي فَإِنَّهُ مِنِّي وَمَنْ عَصَانِي فَإِنَّكَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

پروردگارا! آنها (بت‌ها) بسیاری از مردم را گمراه ساختند هر کس از من پیروی کند از من است و هر کس نافرمانی
من کند تو بخشنده و مهربانی ●●● ۳۶ / ابراهیم

رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِي فِي الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

پروردگارا! مرا (در این عذاب‌ها) با قوم ستمگر قرار مده ●●● ۹۴ / مؤمنون

رَبِّ قَدْ آتَيْتَنِي مِنَ الْمُلْكِ وَعَلَّمْتَنِي مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْتَ وَلِيِّ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ تَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَ
الْحَقْنِي بِالصَّالِحِينَ

پروردگارا! بخش (عظیمی) از حکومت به من بخشیدی و مرا از علم تعبیر خواب‌ها آگاه ساختی ، تویی آفریننده آسمان‌ها و
زمین و تو سرپرست من در دنیا و آخرت هستی ، مرا مسلمان بمیران و به صالحان ملحق فرما ●●● ۱۰۱ / یوسف
رَبِّ مُوسَىٰ وَهَارُونَ

پروردگار موسی و هارون ●●● ۱۲۲ / اعراف، ۴۸ / شعراء

رَبِّ نَجِّني وَأَهْلِي مِمَّا يَعْمَلُونَ

پروردگارا! من و خاندانم را از آنچه این‌ها انجام می‌دهند رهایی بخش ●●● ۱۶۹ / شعراء

(۱۸۶) بابُ الراء قرآن الفبائی

رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَالْحَقْنِي بِالصَّالِحِينَ

پروردگارا! به من علم و دانش مرحمت فرما و مرا به صالحان ملحق کن ●●● ۸۳ / شعراء

رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ

پروردگارا! به من از (فرزندان) صالح بخش ●●● ۱۰۰ / صافات

رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ

پروردگار آسمان‌ها و زمین و آنچه میان آن دو است، پروردگار عزیز و غفار ●●● ۶۶ / ص

رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهِ هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا

همان پروردگار آسمان‌ها و زمین و آنچه در میان این دو قرار دارد، او را پرستش کن و در راه عبادتش شکبیا باش، آیا مثل و

مانندی برای او پیدا می‌کنی ●●● ۶۵ / مریم

رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبُّ الْمَشَارِقِ

پروردگار آسمان‌ها و زمین و آنچه در میان آن‌ها است و پروردگار مشرق‌ها ●●● ۵ / صافات

رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا

همان پروردگار مشرق و مغرب که معبودی جز او نیست، او را نگاهبان و وکیل خود انتخاب کن ●●● ۹ /

مزمل

رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ

او پروردگار دو مشرق و پروردگار دو مغرب است ●●● ۱۷ / الرحمن

رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ إِنْ يَشَأْ يُرْزِقْكُمْ أَوْ إِنْ يَشَأْ يُعَذِّبْكُمْ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا

پروردگار شما از (نیات و اعمال) شما آگاه‌تر است اگر بخواهد (و شایسته بیند) شما را مشمول رحمت خود می‌کند و اگر

بخواهد مجازات می‌کند و ما تو را وکیل بر آن‌ها نساختمیم (که ملزم باشی آن‌ها اجبارا ایمان بیاورند ●●●) ۵۴ / اسراء

رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا فِي نُفُوسِكُمْ إِنْ تَكُونُوا صَالِحِينَ فَإِنَّهُ كَانَ لِلأَوَّابِينَ غَفُورًا

پروردگار شما از درون دل‌های شما آگاه است (اگر لغزشی در این زمینه داشتید و جبران کردید شمارا عفو می‌کند چراکه) هرگاه

صالح باشید او توبه‌کنندگان را می‌بخشد ●●● ۲۵ / اسراء

رَبُّكُمْ الَّذِي يُزْجِي لَكُمْ الْفُلْكَ فِي الْبَحْرِ لِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا

پروردگارتان کسی است که کشتی را در دریا برای شما به حرکت درمی‌آورد تا از نعمت او بهره‌مند شوید، او نسبت

به شما مهربان است ●●● ۶۶ / اسراء

قرآن الفبائی بابُ الرءاء (۱۸۷)

رُبَمَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ كَانُوا مُسْلِمِينَ

کافران (هنگامی که آثار شوم اعمال را ببینند) چه بسا آرزو می‌کنند مسلمان بودند ●●● ۲ / حجر

رَبَّنَا آتِنِهِمْ ضِعْفَيْنِ مِنَ الْعَذَابِ وَالْعَنَاهُمْ لَعْنًا كَبِيرًا

پروردگارا! آن‌ها را از عذاب، دوچندان ده و آن‌ها را لعن بزرگی فرما ●●● ۶۸ / احزاب

رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِنْ عُدْنَا فَإِنَّا ظَالِمُونَ

پروردگارا! ما را از آن بیرون بر، اگر بار دیگر تکرار کردیم، قطعاً ستمگریم (و مستحق عذاب ●●●) ۱۰۷ /

مؤمنون

رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ

پروردگارا! من و پدر و مادرم و همه مؤمنان را روزی که حساب برپا می‌شود بیامرز ●●● ۴۱ / ابراهیم

رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ

(می‌گویند:) پروردگارا! عذاب را از ما برطرف کن که ایمان می‌آوریم ●●● ۱۲ / دخان

رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا أَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ

پروردگارا، به آنچه نازل کرده‌ای، ایمان آوردیم و از فرستاده (تو) پیروی نمودیم، ما را در زمره گواهان بنویس ●●● .
۵۳ / آل عمران

رَبَّنَا إِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفِي وَمَا تُعْلِنُ وَمَا يَخْفَى عَلَى اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ

پروردگارا! تو می‌دانی آنچه را ما پنهان و یا آشکار می‌کنیم و چیزی در زمین و آسمان بر خدا پنهان نیست ●●● .
۳۸ / ابراهیم

رَبَّنَا إِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِعَادَ

پروردگارا، تو مردم را برای روزی که تردیدی در آن نیست، جمع خواهی کرد، زیرا خداوند از وعده خود تخلف نمی‌کند (ما به تو و رحمت بی‌پایان و به وعده رستاخیز و قیامت ایمان داریم ●●●) . ۹ / آل عمران
رَبَّنَا إِنَّكَ مَنْ تُدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ أَخْرَجْتَهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ
پروردگارا! هر که را تو (به خاطر اعمالش)، به آتش افکنی، او را خوار و رسوا ساخته‌ای و برای افراد ستمگر، هیچ یآوری نیست ●●● . ۱۹۲ / آل عمران

رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ أَنْ آمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ

پروردگارا! ما صدای منادی (تو) را شنیدیم که به ایمان دعوت می‌کرد که: «به پروردگار خود، ایمان بیاورید» و ما ایمان آوردیم، پروردگارا! گناهان ما را ببخش و بدی‌های ما را بپوشان و ما را با نیکان (و در مسیر آنها) بمیران ●●● . ۱۹۳ / آل عمران

(۱۸۸) بابُ الرَاءِ قرآن الفبائی

رَبَّنَا إِنِّي أَسِيءْتُكَ مِنْ دُرِّيَّتِي بِوَادٍ غَيْرِ ذِي زَرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ فَاجْعَلْ أَفْئِدَةً مِنَ النَّاسِ تَهْوِي إِلَيْهِمْ وَارْزُقْهُمْ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ

پروردگارا! من بعضی از فرزندانم را در سرزمین بی‌آب و علفی در کنار خانه‌ای که حرم تو است ساکن ساختم تا نماز را برپای دارند، تو قلب‌های گروهی از مردم را متوجه آنها ساز و از ثمرات به آنها روزی ده شاید آنان شکر تو را به جای آورند ●●● .
۳۷ / ابراهیم

رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَاعْفِرْ لَنَا رَبَّنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

پروردگارا! ما را مایه گمراهی کافران قرار مده و ما را ببخش ای پروردگارا که تو عزیز و حکیمی ●●● . ۵ / ممتحنه

رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ

(راسخان در علم می‌گویند:) پروردگارا، دل‌هایمان را بعد از آن که ما را هدایت کردی، (از راه حق) منحرف مگردان و از سوی خود، رحمتی بر ما ببخش، زیرا تو بخشنده‌ای ●●● . ۸ / آل عمران

رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ يُلْقُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

پروردگارا، در میان آنها پیامبری از خودشان مبعوث کن، تا آیات تو را بر آنها بخواند و آنها را کتاب و حکمت بیاموزد و پاکیزه کند، زیرا تو توانا و حکیمی (و بر این کار قادری ●●●) . ۱۲۹ / بقره

رَبَّنَا وَآتِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَى رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِعَادَ

پروردگارا! آنچه را به وسیله پیامبران به ما وعده فرمودی، به ما عطا کن و ما را در روز رستاخیز، رسوا مگردان، زیرا تو هیچ‌گاه از وعده خود تخلف نمی‌کنی ●●● . ۱۹۴ / آل عمران

رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمِينَ لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةٌ مُسْلِمَةٌ لَكَ وَارِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

پروردگارا، ما را تسلیم فرمان خود قرار ده و از دودمان ما امتی که تسلیم فرمانت باشد، به وجود آور و طرز پرستش خودت را به ما نشان ده و توبه ما را بپذیر که تو تواب و رحیمی ●●● ۱۲۸ / بقره

رَبَّنَا وَادْخُلْهُمْ جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

(عرضه می‌دارند) پروردگارا! آن‌ها را در باغ‌های جاویدان بهشت که به آن‌ها وعده فرموده‌ای وارد کن، همچنین صالحان از پدران و همسران و فرزندان آن‌ها را که تو توانا و حکیمی ●●● ۸ / مؤمن

رِجَالٌ لَا تُلْهِيهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَإِقَامِ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ يَخَافُونَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ

قرآن الفبائی بَابُ الرَّاءِ (۱۸۹)

مردانی که نه تجارت و نه معامله، آن‌ها را از یاد خدا و برپاداشتن نماز و ادای زکات غافل نمی‌کند، آن‌ها از روزی می‌ترسند که دل‌ها و چشم‌ها در آن زیر و رو می‌شود ●●● ۳۷ / نور

رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

این‌ها همه به خاطر رحمتی است از سوی پروردگارت که او شنونده و دانا است ●●● ۶ / دخان

رُدُّوْهَا عَلَيَّ فَطَفِقَ مَسْحًا بِالسُّوقِ وَالْأَعْنَاقِ

(آن‌ها آن‌قدر جالب بودند که گفت:) بار دیگر آن‌ها را باز گردانید و دست به ساق‌ها و گردن‌های آن‌ها کشید (و آن‌ها را نوازش داد ●●●) ۳۳ / ص

رِزْقًا لِلْعِبَادِ وَأَحْيَيْنَا بِهِ بَلْدَةً مَيْتًا كَذَلِكَ الْخُرُوجُ

همه این‌ها به منظور بخشیدن روزی به بندگان است و به وسیله باران زمین مرده را زنده کردیم، آری زنده شدن مردگان نیز همین گونه است ●●● ۱۱ / ق

رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا

پیامبرانی که بشارت دهنده و بیم‌دهنده بودند، تا برای مردم بعد از این پیامبران بر خدا حجتی باقی نماند (و بر همه اتمام حجّت شود) و خداوند توانا و حکیم است ●●● ۱۶۵ / نساء

رُسُلًا- يَتْلُوا عَلَيْكُمْ آيَاتِ اللَّهِ مُبَيِّنَاتٍ لِيُخْرِجَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَمَنْ يُؤْمِن بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا قَدْ أَحْسَنَ اللَّهُ لَهُ رِزْقًا

رسولی به سوی شما فرستاده که آیات روشن الهی را بر شما تلاوت می‌کند تا آن‌ها را که ایمان آورده و عمل صالح انجام داده‌اند، از تاریکی‌ها به نور هدایت کند و هر کس به خدا ایمان آورد و عمل صالح انجام دهد، او را در باغ‌هایی از بهشت وارد سازد که از

زیردرختانش نهرها جاری است، جاودانه در آن می‌مانند و خداوند روزی نیکویی برای او قرار داده است ●●● ۱۱ / طلاق
رَسُولٌ مِنَ اللَّهِ يَتْلُوا صُحُفًا مُطَهَّرَةً

پیامبری از سوی خدا که صحیفه‌های پاک‌ی را بر ما بخواند ●●● ۲ / بینه

رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ

آن‌ها راضی شدند که با متخلفان باشند و بر دل‌هایشان مهر نهاده شده، لذا نمی‌فهمند ●●● ۸۷ / توبه
رَفَعَ سَمَكَهَا فَسَوَّيْهَا

سقف آن را برافراشته و آن را منظم ساخت ●●● ۲۸ / نازعات

رَفِيعَ الدَّرَجَاتِ ذُو الْعَرْشِ يُلْقِي الرُّوحَ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ لِيُنذِرَ يَوْمَ التَّلَاقِ

او درجات بندگان صالح را بالا می‌برد، او صاحب عرش است، روح را به فرمانش بر هر کس از بندگانش که بخواهد القاء می‌کند، تا مردم را از روز ملاقات بیم دهد ●●● ۱۵. / مؤمن (۱۹۰) بابُ الرء قرآن الفبائی

بابُ الزاء

رَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُبْعَثُوا قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتُبْعَثُنَّ ثُمَّ لَتُنَبَّؤُنَّ بِمَا عَمِلْتُمْ وَذَلِكُمْ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ
کافران پنداشتند که هرگز برانگیخته نخواهند شد، بگو: آری به پروردگرم سوگند که همه شما (در قیامت) مبعوث خواهید شد، سپس آنچه را عمل می‌کردید، به شما خبر می‌دهند و این برای خداوند آسان است ●●● ۷. / تغابن
زَيْنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا وَيَسْخَرُونَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ اتَّقَوْا فَوْقَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ
زندگی دنیا برای کافران زینت داده شده است، از این‌رو افراد باایمان را (که گاهی دستشان تهی است،) مسخره می‌کنند، در حالی که پرهیزکاران در قیامت بالاتر از آنان هستند، (چراکه ارزش‌های حقیقی در آن‌جا آشکار می‌گردد و صورت عینی به خود می‌گیرد) و خداوند هر کس را بخواهد، بدون حساب روزی می‌دهد ●●● ۲۱۲. / بقره
زَيْنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ وَالْخَرْثِ ذَلِكَ مَتَاعُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الْمَتَابِ
محبّت امور مادی، از زنان و فرزندان و اموال هنگفت از طلا و نقره و اسب‌های ممتاز و چهارپایان و زراعت در نظر مردم جلوه داده شده است (تا در پرتو آن، آزمایش و تربیت شوند، ولی) این‌ها (در صورتی که هدف نهایی آدمی را تشکیل دهند،) سرمایه زندگی پست (مادی) است و سرانجام نیک (و زندگی والا و جاویدان)، نزد خدا است ●●● ۱۴. / آل عمران
قرآن الفبائی بابُ الزاء (۱۹۱)

بابُ السین

سَابِقُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أُعِدَّتْ لِلَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ذَلِكُمْ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ
بر یکدیگر سبقت گیرید برای رسیدن به مغفرت پروردگارتان و بهشتی که پهنه آن مانند پهنه آسمان و زمین است و آماده شده برای کسانی که به خدا و رسولانش ایمان آورده‌اند، این فضل الهی است، به هر کس بخواهد، می‌دهد و خداوند صاحب فضل عظیم است ●●● ۲۱. / حدید
سَارَهُنَّ صَعُودًا
به زودی او را مجبور می‌کنم که از قلّه زندگی بالا رود (سپس او را به زیر می‌افکنم ●●●) ۱۷. / مدثر
سَاصِرِفُ عَنْ آيَاتِي الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَإِنْ يَرَوْا كَلِمًا لَّا يُؤْمِنُونَ بِهَا وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الْغَيِّ يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا ذَلِكُمْ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ
به زودی کسانی را که در روی زمین به ناحق تکبر می‌ورزند، از ایمان به آیات خود منصرف می‌سازیم (به طوری که) اگر هر آیه و نشانه‌ای را ببینند، به آن ایمان نمی‌آورند و اگر راه‌هدایت را ببینند، راه خودانتخاب نمی‌کنند و اگر طریق گمراهی را ببینند، راه خود انتخاب می‌کنند (همه این‌ها) به خاطر آن است که آیات ما را تکذیب کردند و از آن غافل بودند ●●● ۱۴۶. / اعراف
سَاءَ مَثَلًا الْقَوْمُ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَأَنْفُسُهُمْ كَانُوا يَظْلَمُونَ

چه بد مثلی دارند گروهی که آیات ما را تکذیب کردند ولی آن‌ها به خودشان ستم می‌کردند ●●● ۱۷۷. / اعراف

سَأْضَلِيهِ سَقَرَ

(اما) به زودی او را وارد دوزخ می‌کنیم ●●● ۲۶. / مدثر

سَأَلَ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ

تقاضاکننده‌ای ، تقاضای عذابی کرد که واقع شد ●●● ۱. / معارج

سَبِّحِ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى

نام پروردگار بلندمرتبهات را منزه دار ●●● ۱. / اعلی

سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

آن‌چه در آسمان‌ها و زمین است، همه تسبیح‌خدا می‌گویند و اوقدرتمندو آگاه‌است ●●● ۱. / صف، ۱ / حدید، ۱ / حشر

سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَى الَّذِي بَارَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنْ آيَاتِنَا إِنَّهُ هُوَ

السَّمِيعُ الْبَصِيرُ

(۱۹۲) بَابُ السِّينِ قُرْآنُ الْفَبَائِي

پاک و منزله‌است‌خدايي‌که‌بنده‌اش‌را‌دریک‌شب‌از‌مسجد‌الحرام‌به‌مسجد‌اقصى‌که‌گرداگردش‌را‌پربرکت‌ساختیم‌برد،‌تا‌آیات

خود‌را‌به‌او‌نشان‌دهیم‌او‌شنوا‌و‌بينا‌است ●●● ۱. / اسراء

سُبْحَانَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ

منزه‌است‌کسی‌که‌تمام‌«زوج‌ها»‌را‌آفرید،‌از‌آن‌چه‌زمین‌می‌رویاند‌و‌از‌خود‌آن‌ها‌و‌از‌آن‌چه

نمی‌دانند ●●● ۳۶. / يس

سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ

منزه‌است‌خداوند‌از‌توصیفي‌که‌آن‌ها‌می‌کنند ●●● ۱۵۹. / صافات

سُبْحَانَ رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يُصِفُونَ

منزه‌است‌پروردگار‌آسمان‌ها‌و‌زمین،‌پروردگار‌عرش،‌از‌توصیفي‌که‌آن‌ها‌می‌کنند ●●● ۸۲. / زخرف

سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ

منزه‌است‌پروردگار،‌پروردگار‌عزت‌(و‌قدرت)‌از‌توصیفي‌هایی‌که‌آن‌ها‌می‌کنند ●●● ۱۸۰. / صافات

سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُقُولُونَ عُلُوًّا كَبِيرًا

او‌پاک‌و‌برتر‌است‌از‌آن‌چه‌آن‌ها‌می‌گویند،‌بسیار‌برتر ●●● ۴۳. / اسراء

سَجَدُوا لِأَخْرَيْنَ يَرِيدُونَ أَنْ يُأْمِنُوا قَوْمَهُمْ كُلَّمَا رُذِّقُوا إِلَى الْفِتْنَةِ أُرْكِسُوا فِيهَا فَإِنْ لَمْ يَعْتَرِلُواكُمْ وَيُلْقُوا إِلَيْكُمْ السَّلَامَ وَيَكْفُرُوا

أَيَّدِيَهُمْ فَخَذُواهُمْ وَأَقْتَلُوهُمْ حَيْثُ تَفَقَّتْهُمْ وَوَلَاتَكُمْ جَعَلْنَا لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا مُبِينًا

به‌زودی‌جمعیت‌دیگری‌را‌می‌یابید‌که‌می‌خواهند‌هم‌از‌ناحیه‌شما‌در‌امان‌باشند‌و‌هم‌از‌ناحیه‌قوم‌خودشان‌(که‌مشرکند،‌لذا

در‌پیش‌شما‌ادعای‌ایمان‌می‌کنند‌ولی)‌هر‌زمان‌به‌سوی‌فتنه‌(و‌بت‌پرستی)‌باز‌گردند‌با‌سر‌در‌آن‌فرو‌می‌روند،‌اگر‌آن‌ها‌از

درگیری‌با‌شما‌کنار‌نرفتند‌و‌پیشنهاد‌صلح‌نکردند‌و‌دست‌از‌شما‌برنداشتند،‌آن‌ها‌را‌هر‌کجا‌یافتید‌اسیر‌کنید‌و‌(یا)‌به‌قتل‌برسانید‌و

آن‌ها‌کسانی‌هستند‌که‌برای‌شما‌تسلط‌آشکاری‌نسبت‌به‌آنان‌قرار‌داده‌ایم ●●● ۹۱. / نساء

سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَتَمَایَهُ أَيَّامٍ حُسُومًا فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَى كَأَنَّهُمْ أُعْجَازُ نَخْلٍ خَاوِيَةٍ

(خداوند)‌این‌تندباد‌را‌هفت‌شب‌و‌هشت‌روز‌پی‌درپی‌و‌بنیانکن‌بر‌آن‌ها‌مسلط‌ساخت‌و‌(اگر‌آن‌جا‌بودی)‌می‌دیدي‌که‌آن

قوم همچون تنه‌های پوسیده و توخالی درختان نخل در میان این تندباد روی زمین افتاده و هلاک شده‌اند ●●● ۷ / حاقه

قرآن الفبائی بابُ السین (۱۹۳)

سَرَابِلُهُمْ مِنْ قَطْرَانٍ وَ تَغْشَىٰ وَجُوهُهُمْ النَّارُ

لباسشان از قطران (ماده چسبنده بدبوی قابل اشتعال) است و صورت‌هایشان را آتش می‌پوشاند ●●● ۵۰ /

ابراهیم

سَلَامٌ عَلٰی اِبْرَاهِيْمَ

سلام بر ابراهیم باد ●●● ۱۰۹ / صافات

سَلَامٌ عَلٰی اِلِ يٰسِيْنَ

سلام بر یاسین ●●● ۱۳۰ / صافات

سَلَامٌ عَلٰی مُوسٰى وَ هَارُوْنَ

سلام بر موسی و هارون ●●● ۱۲۰ / صافات

سَلَامٌ عَلٰى نُوحٍ فِى الْعَالَمِيْنَ

سلام باد بر نوح ، در میان جهانیان ●●● ۷۹ / صافات

سَلِّمْ عَلَیْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ

(و به آن‌ها می‌گویند) سلام بر شما به خاطر صبر و استقامتتان چه پایان خوب این سرا نصیبتان شد ●●● ۲۴ / رعد

سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَحِيْمٍ

برای آن‌ها سلام (و درود الهی) است، این سخنی است از ناحیه پروردگار مهربان ●●● ۵۸ / یس

سَلَامٌ هِیَ حَتَّىٰ مَطْلَعِ الْفَجْرِ

شبی است مملو از سلامت (و برکت و رحمت) تا طلوع صبح ●●● ۵ / قدر

سَلِّ بَنِي إِسْرَائِيلَ كَمَا آتَيْنَاهُمْ مِنْ آيَةٍ بَيِّنَةٍ وَمَنْ يُبَدِّلْ نِعْمَةَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

از بنی اسرائیل بپرس: « چه اندازه نشانه‌های روشن به آن‌ها دادیم » ؟ (ولی آنان نعمت‌ها و امکانات مادی و معنوی را که خداوند در

اختیارشان گذاشته بود ، در راه غلطی به کار گرفتند) و کسی که نعمت خدا را، پس از آن که به سراغش آمد، تبدیل کند (و در

مسیرخلاف به کار گیرد، گرفتار عذاب شدید الهی خواهد شد) که خداوند شدید العقاب است ●●● ۲۱۱ / بقره

سَلِّمْنَا لَهُمْ بِذَلِكَ زَعِيمٌ

از آن‌ها بپرس کدام‌یک از آنان چنین چیزی را تضمین می‌کند ●●● ۴۰؟ / قلم

سَمِعَا عَوْنَ لِكَلْبٍ اَكَالُونَ لِلشَّحِيحِ فَاِنْ جَاؤُكَ فَاَحْكُم بَيْنَهُمْ اَوْ اَعْرِضْ عَنْهُمْ وَاِنْ تُعْرِضْ عَنْهُمْ فَلَنْ يَضُرُّوكَ شَيْئًا وَاِنْ

حَكَمْتَ فَاَحْكُم بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِيْنَ

(۱۹۴) بابُ السین قرآن الفبائی

آن‌ها بسیار به سخنان تو گوش می‌دهند تا آن را تکذیب کنند، مال حرام فراوان می‌خورند اگر نزد تو آمدند در میان آنان داوری

کن یا (اگر صلاح بود) آن‌ها را به حال خود واگذار و اگر از آن‌ها صرف نظر کنی به تو زیان نمی‌رسانند و اگر میان آن‌ها

داوری کنی با عدالت داوری کن که خدا عادلان را دوست دارد ●●● ۴۲ / مائده

سَنَدُّعُ الزَّبَانِيَةَ

ما هم به زودی مأموران دوزخ را صدا می‌زنیم ●●● ۱۸ / علق

سُرِّيهِمْ اِيَاتِنَا فِي الْاَفَاقِ وَ فِي اَنْفُسِهِمْ حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَهُمْ اَنَّهُ الْحَقُّ اَوْ لَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ اَنَّهُ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ
به زودی نشانه‌های خود را در اطراف جهان و در درون جانسان به آن‌ها نشان می‌دهیم، تا آشکار گردد که او حق است، آیا کافی نیست که او بر همه چیز شاهد و گواه است ●●● ۵۳ / فصلت

سَسِمُهُ عَلَى الْخُرطومِ

به زودی ما بر بینی او علامت و داغ ننگ می‌نهم ●●● ۱۶ / قلم

سَنَفْرُغُ لَكُمْ آيَةَ الْثَقْلَانِ

به زودی به حساب شما می‌پردازیم، ای دو گروه انس و جن ●●● ۳۱ / الرحمن

سَنُفَرِّقُكَ فَلَا تَنْسَى

ما به زودی (قرآن را) بر تو قرائت می‌کنیم و هرگز فراموش نخواهی کرد ●●● ۶ / اعلی

سُنَّةَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلُ وَ لَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا

این سنت الهی است که در گذشته نیز بوده است و هرگز برای سنت الهی تغییر و تبدیلی نخواهی یافت ●●● ۲۳ /

فتح

سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَ لَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا

این سنت خداوند در اقوام پیشین است و برای سنت الهی هیچ گونه تغییری نخواهی یافت ●●● ۶۲ / احزاب

سُنَّةً مَنْ قَدْ اَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنْ رُسُلِنَا وَلَا تَجِدُ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا

این سنت (ما) در پیامبرانی است که پیش از تو فرستادیم و هرگز برای سنت ما تغییر و دگرگونی نخواهی یافت ●●● .

۷۷ / اسراء

سَنُلْقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ بِمَا اَشْرَكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَ مَا وِيَهُمُ النَّارُ وَ نِسْمُ الظَّالِمِينَ

به زودی در دل‌های کافران، به خاطر این که بدون دلیل، چیزهایی را برای خدا هم‌تا قراردادند، رعب و ترس می‌افکنیم و جایگاه

آن‌ها آتش است و چه بد جایگاهی است جایگاه ستمکاران ●●● ۱۵۱ / آل عمران

قرآن الفبائی بَابُ السَّيْنِ (۱۹۵)

سِوَاءَ عَلَيْهِمْ اَسْتَعْفَرْتَ لَهُمْ اَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ اِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ

برای آن‌ها تفاوت نمی‌کند خواه استغفار برایشان کنی یا نکنی، هرگز خداوند آن‌ها را نمی‌بخشد، زیرا خداوند قوم فاسق را

هدایت نمی‌کند ●●● ۶ / منافقین

سِوَاءَ مِنْكُمْ مَنْ اَسْرَأَ الْقَوْلَ وَ مَنْ جَهَرَ بِهِ وَ مَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِاللَّيْلِ وَ سَارِبٌ بِالنَّهَارِ

برای او تفاوت نمی‌کند کسانی که پنهانی سخن بگویند یا آشکار سازند و آن‌ها که شبانگاه مخفیانه حرکت می‌کنند یا در روشنایی

روز ●●● ۱۰ / رعد

سُورَةٌ اَنْزَلْنَاهَا وَ فَرَضْنَاهَا وَ اَنْزَلْنَاهَا فِيهَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ

این سوره‌ای است که ما آن را فرود فرستادیم و واجب نمودیم و در آن آیات بینهات نازل کردیم، شاید شما متذکر

شوید ●●● ۱ / نور

سَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ اِذَا اُنْقَلَبْتُمْ اِلَيْهِمْ لِتُعْرِضُوا عَنْهُمْ فَاَعْرِضُوا عَنْهُمْ اِنْهُمْ رِجْسٌ وَ مَا وِيَهُمْ جَهَنَّمُ جِزَاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

هنگامی که به سوی آنان باز گردید، برای شما سوگند یاد می‌کنند که از آن‌ها اعراض (و صرف نظر) کنید، از آن‌ها اعراض

کنید (و روی گردانید) چرا که آن‌ها پلیدند و جایگاه آن‌ها دوزخ است، به کیفر اعمالی که انجام می‌دادند ●●● ۹۵ /

توبه

سَيَذَكَّرُ مَن يَخْشَى

و به زودی آن‌ها که از خدا می‌ترسند ، متذکر می‌شوند ●●● ۱۰. / اعلی

سَيَصِلِي نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ

و به زودی وارد آتشی می‌شود که دارای شعله فروزان است ●●● ۳. / تبت

سَيَعْلَمُونَ غَدًا مِّنَ الْكَذَّابِ الْأَشْرُ

ولی فردا می‌فهمند چه کسی دروغگوی هوسباز است ●●● ۲۶. / قمر

سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آباؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ حَتَّىٰ ذَاقُوا بَأْسَنَا قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تُخْرُصُونَ

به زودی مشرکان (برای تبرئه خویش) می‌گویند : اگر خدا می‌خواست ، نه ما مشرک می‌شدیم و نه پدران ما و نه چیزی را تحریم می‌کردیم ، کسانی که پیش از آن‌ها بودند ، نیز همین گونه دروغ می‌گفتند و سرانجام (طعم) کیفر ما را چشیدند ، بگو : آیا دلیل قاطعی (بر این موضوع) دارید ؟ پس به ما ارائه دهید ، شما فقط از پندارهای بی‌اساس پیروی می‌کنید و تخمین‌های نابه‌جا می‌زنید

●●● ۱۴۸. / انعام

(۱۹۶) بابُ السَّيْنِ قرآن الفبائی

سَيَقُولُ الشُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلِيَهُمْ عَن قَبْلَتِهِمُ اللَّي كَانُوا عَالِمِيهَا قُلْ لِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ يَهْدِي مَن يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

به زودی سبک مغزان از مردم می‌گویند: چه چیز آن‌ها (مسلمانان) را از قبله‌ای که بر آن بودند ، باز گردانید ؟ بگو : مشرق و مغرب ، از آن خدا است ، هر کس را بخواهد ، به راه راست هدایت می‌کند ●●● ۱۴۲. / بقره

سَيَقُولُ الْمُخَلَّفُونَ إِذَا انطَلَقْتُمْ إِلَى مَغَانِمٍ لِتَأْخُذُوهَا ذَرُونَا نَتَّبِعْكُمْ يُرِيدُونَ أَنْ يُبَدِّلُوا كَلَامَ اللَّهِ قُلْ لَنْ تَتَّبِعُونَا كَذَلِكُمْ قَالَ اللَّهُ مِنْ قَبْلُ فَسَيَقُولُونَ بَلْ تَحْسُدُونَنَا بَلْ كَانُوا لَا يُفْقَهُونَ إِلَّا قَلِيلًا

هنگامی که شما در آینده برای به دست آوردن غنایمی حرکت کنید ، متخلفان می‌گویند: بگذارید ما هم از شما پیروی کنیم (و در این جهاد شرکت نماییم) آن‌ها می‌خواهند کلام خدا را تغییر دهند ، بگو: هرگز نباید به دنبال ما بیایید این گونه خداوند از قبل گفته

است ، اما به زودی می‌گویند : شما نسبت به ما حسد می‌ورزید ، ولی آن‌ها جز اندکی نمی‌فهمند ●●● ۱۵. / فتح

سَيَقُولُ لِمَكَ الْمُخَلَّفُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ شَغَلْنَا أَمْوَالَنَا وَ أَهْلُونَا فَاسْتَغْفِرْ لَنَا يَقُولُونَ بِآلِسَاتِنَاهُمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ لَكُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ نَفْعًا بَلْ كَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا

به زودی متخلفان از اعراب بادیه‌نشین (عذر تراشی کرده) می‌گویند: حفظ اموال و خانواده ، ما را به خود مشغول داشت (و نتوانستیم در سفر حدیبیه تو را همراهی کنیم) برای ما طلب آموزش کن ، آن‌ها به زبان خود چیزی می‌گویند که در دل ندارند بگو: چه کسی می‌تواند در برابر خداوند از شما دفاع کند هر گاه زبانی برای شما بخواهد و یا اگر نفعی اراده کند

(مانع گردد) و خداوند به تمام اعمالی که انجام می‌دهید آگاه است ●●● ۱۱. / فتح

سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ رَابِعُهُمْ كَلْبُهُمْ وَيَقُولُونَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ رَجْمًا بِالْغَيْبِ وَيَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَ ثَامِنُهُمْ كَلْبُهُمْ قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ بِعَدَّتِهِمْ مَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا قَلِيلٌ فَلَا تُمَارِ فِيهِمْ إِلَّا مِرَاءً ظَاهِرًا وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِمْ مِنْهُمْ أَحَدًا

گروهی خواهند گفت آن‌ها سه نفر بودند که چهارمین شان سگ آن‌ها بود و گروهی می‌گویند پنج نفر بودند که ششمین آن‌ها سگشان بود ، همه این‌ها سخنانی بدون دلیل است و گروهی می‌گویند آن‌ها هفت نفر بودند و هشتمین شان سگ آن‌ها بود ، بگو پروردگار من از تعداد آن‌ها آگاه‌تر است ، جز گروه کمی تعداد آن‌ها را نمی‌داند ، بنابراین درباره آن‌ها جز با

دلیل سخن مگویی و از هیچ کس پیرامون آن‌ها سؤال ننما ●●● ۲۲ / کهف

قرآن الفبائی بَابُ السِّينِ (۱۹۷)

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ

(در پاسخ تو) می‌گویند: همه از آن خدا است، بگو: آیا متذکر نمی‌شوید ●●● ۸۵؟ / مؤمنون

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ

می‌گویند: همه این‌ها از آن خدا است، بگو: آیا تقوایشه نمی‌کنید (و از خدا نمی‌ترسید) ●●● ۸۷؟ / مؤمنون

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ فَآنِي تُشْحَرُونَ

می‌گویند: (همه این‌ها) از آن خدا است. بگو با این حال چگونه می‌گویید شما را سحر کرده‌اند ●●● ۸۹؟ / مؤمنون

سَيَهْدِيهِمْ وَيُضِلُّهُم بِاللَّهِمَّ

به زودی آن‌ها را هدایت می‌کند و کار آن‌ها را اصلاح می‌کند ●●● ۵. / محمد

سَيُهْزَمُ الْجَمْعُ وَيُوَلُّونَ الدُّبُرَ

(ولی بدانند) جمعشان به زودی شکست می‌خورد و پا به فرار می‌گذارند ●●● ۴۵. / قمر

(۱۹۸) بَابُ السِّينِ قرآن الفبائی

بَابُ الشِّينِ

شَاكِرًا لِأَنْعَمِهِ اجْتَبِيَهُ وَ هَدِيَهُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

او شکرگزار نعمت‌های پروردگار بود، خدا او را برگزید و به راه راست هدایتش کرد ●●● ۱۲۱. / نحل

شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ كَبُرَ

عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ اللَّهُ يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ

آیینی را برای شما تشریح کرد که به نوح توصیه کرده بود و آنچه را بر تو وحی فرستادیم و به ابراهیم و موسی و عیسی سفارش نمودیم، که دین را برپا دارید و در آن تفرقه ایجاد نکنید. بر مشرکان گران است آنچه شما آنان را به سویش دعوت

می‌کنید، خداوند هر کس را بخواهد بر می‌گزیند و کسی را که به سوی او بازگردد، هدایت می‌کند ●●● ۱۳. / شوری

شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُوا الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

خداوند (با ایجاد نظام واحد جهان هستی)، گواهی می‌دهد که معبودی جز او نیست و فرشتگان و صاحبان دانش (هر کدام به گونه‌ای بر این مطلب) گواهی می‌دهند، در حالی که (خداوند در تمام عالم) قیام به عدالت دارد، معبودی جز او نیست که هم

توانا و هم حکیم است ●●● ۱۸. / آل عمران

شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ وَمَنْ كَانَ مَرِيضًا أَوْ

عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ وَ لِتَكْمِلُوا الْعِدَّةَ وَ لِتَكْبُرُوا اللَّهَ عَلَى مَا هَدَيْكُمْ وَ

لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

(آن چند روز معدود) ماه رمضان است که قرآن برای راهنمایی مردم و نشانه‌های هدایت و فرق میان حق و باطل در آن نازل شده، پس

آن کس که در ماه رمضان در حضر باشد، روزه بدارد و آن کس که بیمار یا در سفر باشد، روزهای دیگری را به جای آن روزه بگیرد،

خداوند راحتی شمارا می‌خواهد نه زحمت، هدف این است که این روزها را تکمیل کنید و خدا را بر این که شما را هدایت کرده،

بزرگ بشمارید و شاید شکرگزاری کنید ●●● ۱۸۵. / بقره

قرآن الفبائی بابُ الشین (۱۹۹)

بابُ الصاد

صِبْغَةَ اللَّهِ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ صِبْغَةً وَنَحْنُ لَهُ عَابِدُونَ

رنگِ خدایی (بپذیرند ، رنگِ ایمان و توحید و اسلام) و چه رنگی از رنگِ خدایی بهتر است ؟ و ما تنها عبادت او را می‌کنیم ●●● ۱۳۸ / بقره

صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى

کتابِ ابراهیم و موسی ●●● ۱۹ / اعلی

صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ

راه کسانى که آنها را مشمول نعمت خود ساختى ، نه راه کسانى که بر آنها غضب کرده‌ای و نه گمراهان ●●● ۷ / فاتحه

صِرَاطِ اللَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ أَلَا إِلَى اللَّهِ تَصِيرُ الْأُمُورُ

راه خداوندی که تمامی آنچه در آسمان‌ها و آنچه در زمین است از آن او است ، آگاه باشید بازگشت همه چیز به سوی خداست ●●● ۵۳ / شوری

صُمْ بِكُمْ عُمَىٰ فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ

آنها کر ، گنگ و کورند ، بنابراین از راه خطا باز نمی‌گردند ●●● ۱۸ / بقره

صَا وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ

ص ، سوگند به قرآنی که متضمن ذکر است (که این کتاب اعجاز الهی است ●●●) ۱ / ص

بابُ الصاد قرآن الفبائی (۲۰۰)

بابُ الضاد

ضاحِكَةً مُسْتَبْشِرَةً

خندان و مسرور است ●●● ۳۹ / عبس

ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلًا فِيهِ شُرَكَاءُ مُتَشَاكِسُونَ وَرَجُلًا سَلَمًا لِرَجُلٍ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

خداوند مثالی زده‌است؛ مردی را که مملوک شرکائی است که درباره او پیوسته به مشاجره مشغولند و مردی را که تنها تسلیم یک نفر است، آیا این دو یکسانند؟ حمد مخصوص خدا است، ولی اکثر آنها نمی‌دانند ●●● ۲۹ / زمر

ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا مَمْلُوكًا لَا يَقْدِرُ عَلَىٰ شَيْءٍ وَمَنْ رَزَقْنَاهُ مِنَّا رِزْقًا حَسِينًا فَهُوَ يُنْفِقُ مِنْهُ سِرًّا وَجَهْرًا هَلْ يَسْتَوُونَ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

خداوند مثالی زده: برده مملوکی را که قادر بر هیچ چیز نیست و انسان (با ایمانی) را که رزق نیکو به او بخشیده است و او پنهان و آشکار از آنچه خدا به او داده انفاق می‌کند ، آیا این دو نفر یکسانند ؟ شکر خدا را است ، ولی اکثر آنها

نمی‌دانند ●●● ۷۵ / نحل

ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا امْرَأَتَ نُوحٍ وَامْرَأَتَ لُوطٍ كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنَّا صَالِحِينَ فَخَانَتَاهُمَا فَلَمْ يُغْنِيَا عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّٰخِلِينَ

خداوند مثلی برای کسانی که کافر شده‌اند، زده است، مثل به همسر نوح و همسر لوط، آن‌ها تحت سرپرستی دو بنده از بندگان صالح ما بودند، ولی به آن دو خیانت کردند و ارتباط آن‌ها با این دو (پیامبر) سودی به حالشان (در برابر عذاب الهی) نداشت و به آن‌ها گفته شد: وارد آتش شوید، همراه کسانی که وارد می‌شوند ●●● ۱۰ / تحریم

ضَرَبَ لَكُمْ مَثَلًا مِنْ أَنْفُسِكُمْ هَلْ لَكُمْ مِنْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِنْ شُرَكَاءَ فِي مَا رَزَقْنَاكُمْ فَأَنْتُمْ فِيهِ سَيَءٌ تَخَافُونَهُمْ كَخِيفَتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

خداوند مثالی از خودتان برای شما زده؛ آیا (اگر مملوک و برده‌ای داشته باشید) این مملوک‌هایتان هرگز شریک شما در روزی‌هایی که به شما داده‌ایم، می‌باشند؟ آن‌چنان که هر دو مساوی باشید و از تصرف مستقل و بدون اجازه آن‌ها بیم داشته باشید، آن‌گونه که در مورد شرکای آزاد بیم دارید؟ این چنین آیات خود را برای کسانی که تعقل می‌کنند، شرح می‌دهیم ●●● ۲۸ / روم

ضَرَبَتْ عَلَيْهِمُ الْمَثَلَةَ الذَّلِيلَةَ مَا تُقْفُوا الْأَبْحَلِ مِنَ اللَّهِ وَحَبْلٍ مِنَ النَّاسِ وَبِأُولَئِكَ عَضَبٌ مِنَ اللَّهِ وَضَرَبَتْ عَلَيْهِمُ الْمَثَلَةَ ذَلِكَ بَأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ الْأَنْبِيَاءَ بَغَيْرِ حَقِّ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ

هرجا یافت شوند، مهر ذلت بر آنان خورده است، مگر با ارتباط به خدا، (و تجدید نظر در روش ناپسند خود) و (یا) با ارتباط با مردم (و وابستگی به این و آن) و به خشم خدا، گرفتار شده‌اند و مهر بیچارگی بر آن‌ها زده شده، چرا که آن‌ها به آیات خدا، کفر می‌ورزیدند و پیامبران را به ناحق می‌کشتند. این‌ها به خاطر آن است که گناه کردند و (به حقوق دیگران) تجاوز می‌نمودند ●●● ۱۱۲ / آل عمران

قرآن الفبائی باب الضاد (۲۰۱)

باب الطاء

طَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَعْرُوفٌ فَإِذَا عَزَمَ الْأَمْرُ فَلَوْ صَدَقُوا اللَّهَ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ

اما اگر آن‌ها اطاعت کنند و سخن سنجیده و شایسته بگویند، برای آن‌ها بهتر است و اگر آن‌ها هنگامی که فرمان جهاد قطعیت پیدا می‌کند، به خدا راست گویند (و از در صدق و صفا درآیند) برای آن‌ها بهتر است ●●● ۲۱ / محمد

طَسًا تَلْكَ آيَاتُ الْقُرْآنِ وَكِتَابٍ مُبِينٍ

طسًا، این آیات قرآن و کتاب مبین است ●●● ۱۰ / نمل

طسًا ما

طسم ●●● ۱ / شعراء، ۱ / قصص

طَلْعُهَا كَأَنَّهُ رُؤْسُ الشَّيَاطِينِ

شکوفه آن مانند کله‌های شیاطین است ●●● ۶۵ / صافات

طَعَامُ الْأَثِيمِ

غذای گنهکاران است ●●● ۴۴ / دخان

طَاهَا

طه ●●● ۱ / طه

باب الظاء

ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

فساد در خشکی و دریا به خاطر کارهایی که مردم انجام داده‌اند، آشکار شده، خدا می‌خواهد نتیجه بعضی از اعمال آن‌ها را به آن‌ها بچشاند، شاید (به سوی حق) بازگردند ●●● ۴۱ / روم (۲۰۲) بابُ الطاء - الطاء قرآن الفبائی

بابُ العین

عَالِمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَى غَيْبِهِ أَحَدًا

عالم الغیب اوست و هیچ کس را بر اسرار غیبش آگاه نمی‌سازد ●●● ۲۶ / جن

عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

او از پنهان و آشکار باخبر است و او عزیز و حکیم است ●●● ۱۸ / تغابن

عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ

او از غیب و شهود آگاه است و بزرگ و متعالی است ●●● ۹ / رعد

عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ

او از پنهان و آشکار آگاه است، او برتر است از این که شریک برای او قائل شوند ●●● ۹۲ / مؤمنون

عَالِيَهُمْ ثِيَابٌ سُنْدُسٌ خُضْرٌ وَإِسْتَبْرَقٌ وَحُلُّوا أَسَاوِرَ مِنْ فِضَّةٍ وَسَقَاهُمْ رَبُّهُمْ شَرَابًا طَهُورًا

بر اندام آن‌ها (بهشتیان) لباس‌هایی است از حریر نازک سبز رنگ و از دیبای ضخیم و با دستبندهایی از نقره تزیین شده‌اند و پروردگارشان شراب طهور به آن‌ها می‌نوشاند ●●● ۲۱ / انسان

عَامِلَةٌ نَاصِبَةٌ

آن‌ها که پیوسته عمل کرده و خسته شده‌اند (و نتیجه‌ای عایدشان نشده است) ●●● ۳ / غاشیه

عَبْدًا إِذَا صَلَّى

بنده‌ای را به هنگامی که نماز می‌خواند (آیا مستحق عذاب الهی نیست) ●●● ۱۰؟ / علق

عَبَسَ وَتَوَلَّى

چهره در هم کشید و روی برتافت ●●● ۱۰ / عبس

عُتِلٌ بَعْدَ ذَلِكَ زَنِيمٌ

علاوه بر این‌ها کینه‌توز و پرخور و خشن و بدنام است ●●● ۱۳ / قلم

عُذْرًا أَوْ نُذْرًا

برای اتمام حجت، یا انذار ●●● ۶ / مرسلات

عُرْبًا أَتْرَابًا

همسرانی که به همسرشان عشق می‌ورزند و خوش‌زبان و فصیح و هم‌سن و سالند ●●● ۳۷ / واقعه

عَاسِقًا

عسق ●●● ۲ / شوری

عَسَى اللَّهُ أَنْ يَجْعَلَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِينَ كَذَبْتُمْ مِنْهُمْ مَوَدَّةً وَاللَّهُ قَدِيرٌ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

امید است خدا میان شما و دشمنانتان (از طریق اسلام) پیوند محبت برقرار کند و خداوند قادر و آمرزنده و مهربان است ●●●

۷ / ممتحنه

قرآن الفبائی بَابُ الْعَيْنِ (۲۰۳)

عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يَرْحَمَكُمُ وَإِنْ عُدتُّمْ عُدْنَا وَجَعَلْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ حَصِيرًا

امید است پروردگارتان به شما رحم کند، هرگاه برگردید ما باز می‌گردیم و جهنم را زندان سخت کافران قرار دادیم
 ۸.۰۰۰ / اسراء

عَسَىٰ رَبُّنَا أَنْ يُبَدِّلَنَا خَيْرًا مِنْهَا إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا رَاغِبُونَ

امیدواریم پروردگارمان (ما را ببخشد و) بهتر از آن را به جای آن به ما بدهد ، چراکه ما به او دل بسته‌ایم
 ۳۲.۰۰۰ / قلم

عَسَىٰ رَبُّهُ أَنْ طَلَّقَنَّ أَنْ يُبَدِّلَهُ أَزْوَاجًا خَيْرًا مِنْكَ مَسْلَمَاتٍ مُؤْمِنَاتٍ قَانِتَاتٍ تَائِبَاتٍ عَابِدَاتٍ سَائِحَاتٍ ثَيِّبَاتٍ وَأَبْكَارًا

امید است اگر او شما را طلاق دهد ، پروردگارش به جای شما همسرانی بهتر برای او قرار دهد ، همسرانی مسلمان ، مؤمن ، متواضع ، توبه‌کار ، عابد ، روزه‌دار، زانی غیر باکره و باکره ۵.۰۰۰ / تحریم

عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ إِذْنْتَ لَهُمْ حَتَّىٰ يَتَّبِعَنَّ لَكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَتَعْلَمَ الْكٰذِبِينَ

خداوند تو را بخشید چرا به آن‌ها اجازه دادی پیش از آن که کسانی که راست گفتند برای تو روشن شوند و دروغ‌گویان را
 ۴۳۹ / توبه

بشناسی ۴۳۹ / توبه

عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ

و به انسان آنچه را نمی‌دانست ، یاد داد ۵.۰۰۰ / علق

عَلَّمَ الْقُرْآنَ

قرآن را تعلیم فرمود ۲.۰۰۰ / الرَّحْمَن

عَلِمَتْ نَفْسٌ مَا أَحْضَرَتْ

آری در آن موقع هرکس می‌داند چه چیزی را آماده کرده است ۱۴.۰۰۰ / تکویر

عَلِمَتْ نَفْسٌ مَا قَدَّمَتْ وَأَخَّرَتْ

در آن زمان هرکس می‌داند آنچه را از قبل فرستاده و آنچه را برای بعد گذاشته است ۵.۰۰۰ / انفطار

عَلَّمَهُ الْبَيَانَ

و به او بیان را تعلیم کرد ۴.۰۰۰ / الرَّحْمَن

عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَىٰ

آن کس که قدرت عظیمی دارد او را تعلیم داده ۵.۰۰۰ / نجم

عَلَىٰ الْأَرَائِكِ يَنْظُرُونَ

بر تخت‌های زیبای بهشتی تکیه کرده و به زیبایی‌های بهشت می‌نگرند ۲۳.۰۰۰ / مطفین، ۳۵ / مطفین

(۲۰۴) بَابُ الْعَيْنِ قرآن الفبائی

عَلَىٰ الْكَافِرِينَ غَيْرُ يَسِيرٍ

و برای کافران آسان نیست ۱۰.۰۰۰ / مدثر

عَلَىٰ أَنْ يُبَدَّلَ أَمْثَالَكُمْ وَنُنشِئَكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ

به این منظور که گروهی را به جای گروه دیگری بیاوریم و شما را در جهانی که نمی‌دانید ، آفرینش تازه بخشیم

●●● / ۶۱ / واقعه

عَلَىٰ أَنْ تُبَدَّلَ خَيْرًا مِنْهُمْ وَ مَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ

بر این که جای آن‌ها را به کسانی بدهیم که از آن‌ها بهترند و ما هرگز مغلوب نخواهیم شد ●●● / ۴۱ / معارج

عَلَىٰ سُورٍ مُّتَقَابِلِينَ

بر تخت‌ها روبروی یکدیگر تکیه زده‌اند ●●● / ۴۴ / صافات

عَلَىٰ سُورٍ مُّوَضُّوْنَہٗ

آن‌ها (مقربان) بر تخت‌هایی که صف کشیده و به هم پیوسته است، قرار دارند ●●● / ۱۵ / واقعه

عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ

بر طریقی مستقیم ●●● / ۴ / یس

عَلَىٰ قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ

بر قلب (پاک) تو، تا (مردم را) انذار کنی ●●● / ۱۹۴ / شعراء

عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ

نوزده نفر (از فرشتگان عذاب) بر آن گمارده شده‌اند ●●● / ۳۰ / مدثر

عَلَيْهِمْ نَارٌ مُّؤَصَّدَةٌ

بر آنها آتشی است فروبسته (که راه فراری از آن نیست) ●●● / ۲۰ / بلد

عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ

از آنچه عمل می‌کردند ●●● / ۹۳ / حجر

عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ

آن‌ها از چه چیز از یکدیگر سؤال می‌کنند ●●● / ۱۴ / نبأ

عَنِ النَّبَأِ الْعَظِيمِ

از خبر بزرگ و پراهمیت (رستاخیز) ●●● / ۲ / نبأ

عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشَّمَالِ عِزِينَ

از راست و چپ، گروه گروه (طمع بهشت دارند) ●●● / ۳۷ / معارج

قرآن الفبائی بابُ العین (۲۰۵)

عَنِ الْمُجْرِمِينَ

از مجرمان ●●● / ۴۱ / مدثر

عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَىٰ

نزد سدره المنتهی ●●● / ۱۴ / نجم

عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَأْوَىٰ

که جنت المأوی در آن جا است ●●● / ۱۵ / نجم

عَيْنًا فِيهَا تُسَمَّىٰ سَلْسَبِيلًا

از چشمه‌ای در بهشت که نامش سلسبیل است ●●● / ۱۸ / انسان

عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ

همان چشمه‌ای که مقربان از آن می‌نوشند ●●● ۲۸. / مطفین

عَيْنَا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا

از چشمه‌ای که بندگان خاص خدا از آن می‌نوشند و از هر جا بخواهند آن را جاری می‌سازند ●●● ۶. / انسان

باب الغین

غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ ذِي الطُّوْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِلَهُ الْمَصِيرِ

خداوندی که آمرزنده گناه و پذیرنده توبه و شدید العقاب و صاحب نعمت فراوان است ، هیچ معبودی جز او نیست و بازگشت (

همه شما) به سوی او است ●●● ۳. / مؤمن

غُلِبَتِ الرُّومُ

رومیان مغلوب شدند ●●● ۲. / روم

(۲۰۶) بابُ العین - الغین قرآن الفبائی

باب الفاء

فَاتَّبَعِ سَبِيًّا

او از این اسباب پیروی (و استفاده) کرد ●●● ۸۵. / کهف

فَاتَّبَعُوهُمْ مُشْرِقِينَ

آن‌ها (فرعونیان) به تعقیب بنی اسرائیل پرداختند و به هنگام طلوع آفتاب به آن‌ها رسیدند ●●● ۶۰. / شعراء

فَاتَّبَعُوهُمْ فَرْعَوْنَ بِجُنُودِهِ فَغَشِيَهُمْ مِنَ الْيَمِّ مَا غَشِيَهُمْ

(به این ترتیب) فرعون با لشکریانش آن‌ها را دنبال کردند و دریا آنان را (در میان امواج خروشان خود) به‌طور کامل پوشانید

●●● ۷۸. / طه

فَاتَتْ بِهِ قَوْمَهَا تَحْمِلُهُ قَالُوا يَا مَرْيَمُ لَقَدْ جِئْتِ شَيْئًا فَرِيًّا

(مریم) او را در آغوش گرفته ، به سوی قومش آمد ، گفتند : ای مریم ، کار بسیار عجیب و بدی انجام دادی ●●● .

۲۷ / مریم

فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا

و حجابی میان خود و آن‌ها افکند (تا خلوتگاهش از هر نظر برای عبادت آماده باشد) در این هنگام ما روح خود (جبرئیل یکی

از فرشتگان بزرگ) را به سوی او فرستادیم و او در شکل انسانی بی‌عیب و نقص بر مریم ظاهر شد ●●● ۱۷. / مریم

فَاتَّخَذُوا مِنْهُمْ سَخِرِيًّا حَتَّىٰ أَنْسَوْكُمْ ذِكْرِي وَكُنْتُمْ مِنْهُمْ تَضْحَكُونَ

اما شما آن‌ها را به باد مسخره گرفتید و استهزاء کردن‌های آن‌ها شما را از یاد من غافل کرد و شما از آن‌ها می‌خندید

●●● ۱۱۰. / مؤمنون

فَاتِّذِرْ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لِّذِينَ يُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ وَ أُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

چون چنین است ، حق نزدیکان و مسکینان و ابن‌سبیل را ادا کن ، این برای آن‌ها که رضای خدا را می‌طلبند ، بهتر است و

چنین کسانی رستگارانند ●●● ۳۸. / روم

فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَأَطِيعُوا وَأَطِيعُوا وَأَنْفِقُوا خَيْرًا لِأَنْفُسِكُمْ وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

بنابراین تا آن جا که در توان دارید ، تقوای الهی را پیشه کنید و گوش دهید و اطاعت نمایید و انفاق کنید که برای شما بهتر است و آن‌ها که از بخل و حرص خویشتن مصون بمانند ، رستگار و پیروزند ●●● ۱۶. / تغابن
فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

تقوای الهی پیشه کنید و مرا اطاعت کنید ●●● ۱۰۸، ۱۱۰، ۱۲۶، ۱۳۱، ۱۴۴، ۱۵۰، ۱۶۳، ۱۷۹ / شعراء
قرآن الفبائی بابُ الفاء (۲۰۷)

فَاتُّوا بِأَبَائِنَا إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ
اگر راست می‌گویید، پدران ما را زنده کنید (تا گواهی دهند ●●●) . ۳۶ / دخان
فَاتُّوا بِكُنَابِكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ

کتابتان را بیاورید ، اگر راست می‌گویید ●●● ۱۵۷! / صافات
فَأْتِيا فِرْعَوْنَ فَقُولَا إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ

به سراغ فرعون بروید و بگویید ما فرستاده پروردگار جهانیان هستیم ●●● ۱۶. / شعراء
فَأْتِياهُ فَقُولَا إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ فَارْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَا تَعَذِّبْهُمْ قَدْ جِئْنَاكَ بِآيَةٍ مِنْ رَبِّكَ وَالسَّلَامُ عَلَيَّ مِنْ أَتَّبَعِ الْهُدَى
شما به سراغ او بروید و بگویید: ما فرستاده‌های پروردگار توایم ، بنی اسرائیل را با مابفرست و آن‌ها را شکنجه و آزار مکن، ما

آیت روشنی از سوی پروردگارت برای تو آورده‌ایم و سلام و درود بر آن کس باد که از هدایت پیروی می‌کند ●●● ۴۷. / طه
فَأْتِيَهُمُ اللَّهُ نَوَابَ الدُّنْيَا وَحُسْنَ ثَوَابِ الْآخِرَةِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ

از این رو خداوند پاداش این جهان و پاداش نیک آن جهان را به آن‌ها داد و خداوند نیکوکاران را دوست می‌دارد
●●● ۱۴۸. / آل عمران

فَأْتِيَهُمُ اللَّهُ بِمَا قَالُوا جَنَّتِ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ
خداوند آن‌ها را به خاطر این سخن باغ‌هایی از بهشت پاداش داد که از زیر درختان آن نهرها جاری است، جاودانه در آن خواهند ماند و این جزای نیکوکاران است ●●● ۸۵. / مائده

فَأَنْزَلَ بِهِ نَفْعًا

و گرد و غبار به هر سو پراکنده کردند ●●● ۴. / عادیات
فَاجَاءَهَا الْمَخَاضُ إِلَى جِذْعِ النَّخْلَةِ قَالَتْ يَا لَيْتَنِي مِتُّ قَبْلَ هَذَا وَكُنْتُ نَسِيًا مَنْسِيًا
درد وضع حمل او را به کنار تنه درخت خرمایی کشاند (آن‌قدر ناراحت شد که) گفت : ای کاش پیش از این

مرده بودم و به کلی فراموش می‌شدم ●●● ۲۳. / مریم

فَاجْتَبِيَهُ رَبُّهُ فَجَعَلَهُ مِنَ الصَّالِحِينَ

ولی پروردگارش او را برگزید و از صالحان قرار داد ●●● ۵۰. / قلم

فَاجْمِعُوا كَيْدَكُمْ ثُمَّ اتُّوا صَفًا وَقَدْ أَفْلَحَ الْيَوْمَ مَنْ اسْتَعْلَى

اکنون که چنین است تمام نیرو و نقشه خود را جمع کنید و در یک صف (به میدان مبارزه) بیایید و رستگاری امروز از آن کسی است که برتری خودش را اثبات کند ●●● ۶۴. / طه

(۲۰۸) بابُ الفاء قرآن الفبائی

فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ عَذَابٍ يَوْمَ أَلِيمٍ

ولی گروه‌هایی از میان آن‌ها ظهور کردند که (درباره مسیح) اختلاف نمودند (و بعضی او را خدا پنداشتند) وای بر آن‌ها که

ستم کردند از عذاب روز دردناک ●●● ۶۵ / زخرف

فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ مَّشْهَدِ يَوْمٍ عَظِيمٍ

ولی (بعد از او) گروه‌ها از میان پیروان او اختلاف کردند وای به حال کافران از مشاهده روز بزرگ (رستاخیز ●●●) ۳۷ /

مریم

فَاخَذَتْهُمْ الرِّجْفَةُ فَاصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ

سپس زمین لرزه آن‌ها را فرو گرفت و صبحگاهان به صورت اجساد بی‌جان در خانه‌هایشان مانده بودند ●●● ۹۱ /

اعراف، ۷۸ / اعراف

فَاخَذَتْهُمْ الصَّيْحَةُ بِالْحَقِّ فَجَعَلْنَاهُمْ غُثَاءً فَبُعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

سرانجام صیحه آسمانی آن‌ها را به حق فرو گرفت و ما آن‌ها را همچون خاشاک بر سیلاب قرار دادیم، دور باد از رحمت خدا قوم ستمگر ●●● .

۴۱ / مؤمنون

فَاخَذَتْهُمْ الصَّيْحَةُ مُشْرِقِينَ

سرانجام به هنگام طلوع آفتاب صیحه (مرگبار، به صورت صاعقه یا زمین لرزه) آن‌ها را فرو گرفت ●●● ۷۳ / حجر

فَاخَذَتْهُمْ الصَّيْحَةُ مُصْبِحِينَ

اما سرانجام صیحه (مرگبار) صبحگاهان آن‌ها را فرا گرفت ●●● ۸۳ / حجر

فَاخَذْنَاهُ وَجُودَهُ فَبَبَدُنَاهُمْ فِي الْيَوْمِ فَاَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ

ما نیز او و لشکریانش را گرفتیم و به دریا افکندیم ، اکنون بنگر پایان کار ظالمان چه شد ●●● ۴۰۴ / قصص

فَاخَذْنَاهُ وَجُودَهُ فَبَبَدُنَاهُمْ فِي الْيَوْمِ وَهُوَ مُلِيمٌ

ما او و لشکریانش را گرفتیم و در دریا پرتاب کردیم ، در حالی که در خور سرزنش بود ●●● ۴۰ / ذاریات

فَاخَذَهُ اللَّهُ نَكَالَ الْآخِرَةِ وَالْأُولَى

لذا خداوند او را به عذاب آخرت و دنیا گرفتار ساخت ●●● ۲۵ / نازعات

فَاخَذَهُمُ الْعَذَابُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ

عذاب الهی آن‌ها را فرو گرفت، در این آیت و نشانه‌ای است ولی اکثر آن‌ها مؤمن نبودند ●●● ۱۵۸ / شعراء

فَاخْرَجَ لَهُمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُورٌ فَقَالُوا هَذَا إِلَهُكُمْ وَإِلَهُ مُوسَى فَنَسِيَ

و برای آن‌ها مجسمه‌ای از گوساله که صدایی همچون صدای گوساله داشت، خارج ساخت و گفتند: این خدای شما و

خدای موسی است و او فراموش کرد (پیمانی را که با خدا بسته بود ●●●) ۸۸ / طه

قرآن الفبائی بابُ الفاء (۲۰۹)

فَاخْرَجْنَا مَنْ كَانَ فِيهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

ما تمام مؤمنانی را که در آن شهرها (ی قوم لوط) زندگی می کردند (قبل از نزول بلا) خارج کردیم ●●● ۳۵ / ذاریات

فَاخْرَجْنَاهُمْ مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ

ولی ما آن‌ها (فرعونیان) را از باغ‌ها و چشمه‌های بیرون کردیم ●●● ۵۷ / شعراء

فَاذْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبِئْسَ مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ

اکنون از درهای جهنم وارد شوید در حالی که جاودانه در آن خواهید بود ، چه جای بدی است جایگاه مستکبران

●●● ۲۹۴ / نحل

فَادْخُلِي فِي عِبَادِي

و در سلك بندگانم داخل شو ●●● ۲۹ / فجر

فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ

(تنها) خدا را بخوانید و دین خود را برای او خالص کنید، هر چند کافران ناخشنود باشند ●●● ۱۴ / مؤمن

فَادْكُرُونِي أَذْكَرُكُمْ وَاشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُونِ

پس به یاد من باشید تا به یاد شما باشم و شکر مرا گوید و کفران (در برابر نعمت‌ها) نکنید ●●● ۱۵۲ / بقره

فَإِذَا اسْتَوَيْتَ أَنْتَ وَمَنْ مَعَكَ عَلَى الْفُلِكِ فَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي نَجَّيْنَا مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

و هنگامی که تو و همه کسانی که با تو هستند، بر کشتی سوار شدید، بگو: ستایش خدایی را که ما را از قوم ستمگر نجات بخشید

●●● ۲۸ / مؤمنون

فَإِذَا انْسَلَخَ الْأَشْهُرُ الْحُرْمُ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ وَأَحْضِرُوهُمْ وَأَقْعِدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصِدٍ فَإِن تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

هنگامی که ماه‌های حرام پایان گرفت مشرکان را هر کجا بیابید به قتل برسانید و آن‌ها را اسیر سازید و محاصره کنید و در هر

کمیگاه بر سر راه آن‌ها بنشینید، هر گاه توبه کنند و نماز را برپا دارند و زکات را بپردازند آن‌ها را رها سازید زیرا خداوند

آمرزنده و مهربان است ●●● ۵ / توبه

فَإِذَا النُّجُومُ طُمِسَتْ

در آن هنگام که ستارگان محو و تاریک گردند ●●● ۸ / مرسلات

فَإِذَا بَرِقَ الْبَصَرُ

در آن هنگام چشم‌ها از شدت وحشت به گردش درمی آید ●●● ۷ / قیامت

فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ فَارِقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَأَشْهِدُوا ذَوَى عَدْلٍ مِنْكُمْ وَأَقِيمُوا الشَّهَادَةَ لِلَّهِ ذَلِكَ يُوعَظُ بِهِ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا

(۲۱۰) بابُ الفاء قرآن الفبائی

و هنگامی که عده آن‌ها سرآمد یا آن‌ها را به طرز شایسته‌ای نگهدارید و یا به طرز شایسته‌ای از آن‌ها جدا شوید و دو مرد عادل

از خودتان را گواه گیرید و شهادت را برای خدا برپا دارید، این چیزی است که افرادی که به خدا و روز قیامت ایمان دارند،

به آن اندرز داده می‌شوند و هر کس تقوای الهی پیشه کند، خداوند راه‌نجاتی برای او فراهم می‌کند ●●● ۲ / طلاق

فَإِذَا جَاءَتِ الصَّاخَّةُ

هنگامی که آن صدای مهیب (صیحه رستاخیز) بیاید، (کافران در اندوه عمیقی فرو می‌روند ●●●) ۳۳ / عبس

فَإِذَا جَاءَتِ الطَّامَّةُ الْكُبْرَى

هنگامی که آن حادثه بزرگ رخ دهد ●●● ۳۴ / نازعات

فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولَاهُمَا بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَنَا أُولَى بَأْسٍ شَدِيدٍ فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّيَارِ وَكَانَ وَعْدًا مَفْعُولًا

هنگامی که نخستین وعده فرارسد مردانی پیکارجو را بر شما می‌فرستیم (تا سخت شما را درهم کوبند حتی برای بدست

آوردن مجرمان) خانه‌ها را جستجو می‌کنند و این وعده‌ای است قطعی ●●● ۵ / اسراء

فَإِذَا جَاءَهُمْ الْحَسَنَةُ قَالُوا لَنَا هَذِهِ وَإِنْ تُصِيبُهُمْ سَيِّئَةٌ يَطَّيَّرُوا بِمُوسَى وَمَنْ مَعَهُ أَلَا إِنَّمَا طَآئِرُهُمْ عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

اما (آن‌ها نه تنها پند نگرفتند، بلکه) هنگامی که نیکی (و نعمت) به آن‌ها می‌رسید، می‌گفتند: به خاطر خود ما است، ولی

موقعی که بدی (و بلا) به آن‌ها می‌رسید، می‌گفتند: از شومی موسی و کسان او است، بگو: سرچشمه همه این فال‌های بد نزد خدا است (و شما را به خاطر اعمال بدتان کیفر می‌دهد) اما اکثر آن‌ها نمی‌دانند ●●● ۱۳۱ / اعراف

فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلِكِ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّيَهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ

هنگامی که سوار بر کشتی شوند، خدا را با اخلاص می‌خوانند (و غیر او را فراموش می‌کنند) اما هنگامی که خدا آن‌ها را به خشکی رسانید، و نجات داد، باز مشرک می‌شوند ●●● ۶۵ / عنکبوت

فَإِذَا سَوَّيْتَهُ وَنَفَخْتَ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ

هنگامی که آن را نظام بخشیدم و از روح خودم در آن دمیدم، برای او سجده کنید ●●● ۷۲ / ص، ۲۹ / حجر

فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ

پس هنگامی که از کار مهمی فارغ می‌شوی، به مهم دیگری پرداز ●●● ۷ / انشراح

فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

هنگامی که قرآن می‌خوانی از شر شیطان مطرودشده، به خدا پناه بر ●●● ۹۸ / نحل

قرآن الفبائی بَابُ الْفَاءِ (۲۱۱)

فَإِذَا قَرَأَهُ فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ

و هنگامی که ما آن را خواندیم، از آن پیروی کن ●●● ۱۸ / قیامت

فَإِذَا نَقَرْتَهُ فِي النَّاقُورِ

هنگامی که در صور دمیده شود ●●● ۸ / مدثر

فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

و هنگامی که نماز پایان گرفت، شما آزادید در زمین پراکنده شوید و از فضل الهی طلب کنید و خدا را بسیار یاد نمایید تا رستگار شوید ●●● ۱۰ / جمعه

فَإِذَا لَقِيتُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ الرِّقَابِ حَتَّىٰ إِذَا أَخْتَمْتُمُوهُمْ فَشُدُّوا الْوَتَاقَ فَمَا مَنَّا بَعِيدٌ وَإِمَّا فِدَاءً حَتَّىٰ تَصَّعَّ الْحَرْبُ أَوْ زَارَهَا ذَلِكُمْ وَلَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَأُنْتَصَرَ مِنْهُمْ وَلَكِنْ لِيَبْلُوَ بَعْضُكُمْ بِبَعْضٍ وَالَّذِينَ قَتَلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَلَنْ يُضِلَّ أَعْمَالَهُمْ

هنگامی که با کافران در میدان جنگ، روبرو می‌شوید، گردن‌هایشان را بزنید و همچنان ادامه دهید تا به اندازه کافی دشمن را درهم بکوبید، در این هنگام اسیران را محکم ببندید، سپس یا بر آن‌ها منت گذارید (و آزادشان کنید) یا در برابر آزادی از آن‌ها فدیة بگیریید و این وضع همچنان ادامه یابد تا جنگ، بار سنگین خود را بر زمین نهد، برنامه این است و هرگاه خدا می‌خواست، خودش آن‌ها را مجازات می‌کرد، اما می‌خواهد بعضی از شما را با بعضی دیگر بیازماید و کسانی که در راه خدا کشته شدند، خداوند هر گز اعمالشان را نابود نمی‌کند ●●● ۴ / محمد

فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَادْكُرُوا اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِكُمْ فَإِذَا اطْمَأْنَنْتُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْقُوتًا

و هنگامی که نماز را به پایان رسانیدید خدا را یاد کنید در حال ایستادن و نشستن و به هنگامی که به پهلو خوابیده‌اید و هرگاه آرامش یافتید (و حالت خوف زایل گشت) نماز را (به صورت معمول) انجام دهید، زیرا نماز وظیفه ثابت و معینی برای مؤمنان است ●●● ۱۰۳ / نساء

فَإِذَا قَضَيْتُمْ مَنَاسِكَكُمْ فَاذْكُرُوا اللَّهَ كَذِكْرِكُمْ آبَاءَكُمْ أَوْ أَشَدَّ ذِكْرًا فَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا إِنَّا فِي الدُّنْيَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ

و هنگامی که مناسک (حج) خود را انجام دادید، خدا را یاد کنید، همانند یادآوری از پدرانتان (آن‌گونه که رسم آن

زمان بود) بلکه از آن هم بیشتر، (در این مراسم، مردم دو گروهند؛) بعضی از مردم می‌گویند: «خداوند در دنیا به ما (نیکی) عطا کن»، ولی در آخرت بهره‌ای ندارند ●●● ۲۰۰ / بقره

فَإِذَا نَزَلَ بِسَاحَتِهِمْ فَسَاءَ صَبَاحُ الْمُنْذَرِينَ

اما هنگامی که عذاب ما در صحن خانه‌هاشان فرود آید، صبحگاهان بدی خواهند داشت ●●● ۱۷۷ / صافات

(۲۱۲) بَابُ الْفَاءِ قرآن الفبائی

فَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَانَا ثُمَّ إِذَا خَوَّلْنَاهُ نِعْمَةً مِّنَّا قَالَ إِنَّمَا أُوتِيْتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ بَلْ هِيَ فِتْنَةٌ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

هنگامی که انسان را زبانی رسد، ما را (برای حل مشکلتش) می‌خواند، سپس هنگامی که به او نعمتی دهیم، می‌گوید: این نعمت را به‌خاطر کردانی خودم به‌دست آوردم بلکه این وسیله آزمایش آنهاست، ولی اکثرشان نمی‌دانند ●●● ۴۹ / زمر

فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ فَلَا أَنسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَتَسَاءَلُونَ

هنگامی که در «صور» دمیده شود، هیچ‌گونه نسبی میان آنها نخواهد بود و از یکدیگر تقاضای کمک نمی‌کنند (چون کاری از کسی ساخته نیست ●●●) ۱۰۱ / مؤمنون

فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ نَفَخَهُ وَاحِدَةً

به محض این که یک‌بار در صور دمیده شود ●●●، ۱۳ / حاقه

فَإِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ

ناگهان همگی بر عرصه زمین ظاهر می‌شوند ●●● ۱۴ / نازعات

فَإِذَا هُمُ اللَّهُ الْخَزِيءَ فِي الْخَيْرِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ

خداوند خواری را در زندگی این دنیا به آنها چشانید و عذاب آخرت شدیدتر است، اگر می‌دانستند ●●● ۲۶ / زمر

فَإِذَا انشَقَّتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهَانِ

در آن هنگام که آسمان شکافته شود و همچون روغن مذاب گلگون گردد (حوادث هولناکی رخ می‌دهد که تاب تحمل آن را نخواهید داشت ●●●) ۳۷ / الرحمن

فَارَادَ أَنْ يَسْتَفِزَّهُمْ مِنَ الْأَرْضِ فَأَغْرَقْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ جَمِيعًا

(فرعون) تصمیم گرفت همه آنها را از آن سرزمین ریشه کن کند، ولی ما او و تمام کسانی را که با او بودند غرق کردیم ●●● ۱۰۳ / اسراء

فَارَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَسْفَلِينَ

آنها طرحی برای نابودی ابراهیم ریخته بودند، ولی ما آنها را پست و مغلوب ساختیم ●●● ۹۸ / صافات

فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ مُّبِينٍ

منتظر روزی باش که آسمان، دود آشکاری پدید آورد ●●● ۱۰ / دخان

فَارْتَقِبْ إِنَّهُمْ مُرْتَقِبُونَ

(اما اگر پذیرا نشدند) منتظر باش، آنها نیز منتظرند (تو منتظر پیروزی الهی و آنها منتظر عذاب و شکست باشند ●●●) ۵۹ / دخان

قرآن الفبائی بَابُ الْفَاءِ (۲۱۳)

فَارْزُقْنَا أَنْ يُبْدِلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِنْهُ زَكَاةً وَأَقْرَبَ رُحْمًا

ما اراده کردیم که پروردگارشان فرزند پاک‌تر و پرمحبت‌تری به جای او به آنها بدهد ●●● ۸۱ / کهف

فَأَرْسَلَ فِرْعَوْنُ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ

فرعون (از این ماجرا آگاه شد و) مأموران را به شهرها فرستاد تا نیرو جمع کند ●●● ۵۳ / شعراء
فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَالِدَّمَ آيَاتٍ مُفَصَّلَاتٍ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُجْرِمِينَ
سپس (بلاها را پشت سر هم بر آنها نازل کردیم) طوفان و ملخ و آفت گیاهی و قورباغه‌ها و خون را که نشانه‌هایی
از هم جدا بودند، بر آنها فرستادیم (ولی باز بیدار نشدند) و تکبر ورزیدند و جمعیت گنهکاری بودند ●●● ۱۳۳ /
اعراف

فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ رِيحًا صَرْصَرًا فِي أَيَّامٍ نَحِسَاتٍ لِنُذِيقَهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَخْزَىٰ وَهُمْ لَا يُنصَرُونَ
سرانجام تندبادی شدید و هول‌انگیز و سرد و سخت در روزهایی شوم و پر غبار بر آنها فرستادیم، تا عذاب خوارکننده را
در زندگی دنیا به آنها بچشانیم و عذاب آخرت از آن هم خوارکننده‌تر است و (از هیچ سو) یاری نمی‌شوند ●●● .
۱۶ / فصلت

فَأَرْسَلْنَا فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ
و در میان آنها رسولی از خودشان که پروردگار یکتا را بپرستید، جز او معبودی برای شما نیست آیا (با این همه از شرک و
بت پرستی) پرهیز نمی‌کنید ●●● ۳۲۴ / مؤمنون
فَارِيَهُ الْآيَةَ الْكُبْرَى

سپس موسی معجزه بزرگ را به او نشان داد ●●● ۲۰ / نازعات
فَأَرْسَلْنَا الشَّيْطَانَ عَنْهَا فَاخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ وَقَلْنَا اهْبُطَا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ
پس شیطان موجب لغزش آنها شد و آنان را از آنچه در آن بودند (بهشت) خارج ساخت و (در این هنگام) به آنها گفتیم:
همگی (به زمین) فرود آید، در حالی که بعضی دشمن دیگری خواهید بود و برای شما تا مدت معینی در زمین قرارگاه
وسيله بهره‌برداری است ●●● ۳۶ / بقره

فَاسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ
پروردگارش دعای او را اجابت کرد و مکر آنها را از او بگردانید چراکه او شنوا و دانا است ●●● ۳۴ / یوسف
(۲۱۴) بَابُ الْفَاءِ قرآن الفبائی

فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَامِلٍ مِنْكُمْ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍ فَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَأُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأُوذُوا
فِي سَبِيلِي وَقَاتَلُوا وَقُتِلُوا لَأُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَأُدْخِلَنَّهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ثَوَابًا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَاللَّهُ عِنْدَهُ
حُسْنُ الثَّوَابِ

خداوند، درخواست آنها را پذیرفت، (و فرمود:) من عمل هیچ عمل‌کننده‌ای از شما را، زن باشد یا مرد، ضایع نخواهم کرد،
شما ممنوعید و از جنس یکدیگر، آنها که در راه خدا هجرت کردند و از خانه‌های خود بیرون رانده شدند و در راه من آزار
دیدند و جنگ کردند و کشته شدند، به یقین گناهانشان را می‌بخشم و آنها را در باغ‌های بهشتی، که از زیر درختانش نهرها
جاری است، وارد می‌کنم، این پاداشی است از طرف خداوند و بهترین پاداش‌ها نزد پروردگار است ●●● ۱۹۵ / آل عمران
فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ ضُرٍّ وَآتَيْنَاهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا وَذِكْرَىٰ لِلْعَابِدِينَ

ما دعای او را مستجاب کردیم و ناراحتی‌هایی را که داشت برطرف ساختیم و خاندانش را به او بازگرداندیم و همانندشان را بر
آنها افزودیم، تا رحمتی از سوی ما باشد و تذکری برای عبادت‌کنندگان ●●● ۸۴ / انبیاء
فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْعَمِّ وَكَذَلِكَ نُنَجِّي الْمُؤْمِنِينَ

ما دعای او را به اجابت رساندیم و از آن اندوه نجاتش بخشیدیم و همین‌گونه مؤمنان را نجات می‌دهیم ●●● / ۸۸. انبیاء

فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَوَهَبْنَا لَهُ يَحْيَىٰ وَاصْلَحْنَا لَهُ زَوْجَهُ إِنَّهُمْ كَانُوا يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا وَكَانُوا لَنَا خَاشِعِينَ

ما دعای او را مستجاب کردیم و «یحیی» را به او بخشیدیم و همسرش را برای او اصلاح کردیم ، چراکه آن‌ها در نیکی‌ها سرعت می‌کردند و به خاطر عشق (به رحمت) و ترس (از عذاب) ما را می‌خواندند و برای ما خاشع بودند (خضوعی توأم با ادب و ترس از مسؤولیت ●●●) . ۹۰ / انبیاء

فَاسْتَخَفَّ قَوْمَهُ فَاطَاعُوهُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ

او قومش را تحمیق کرد و از وی اطاعت کردند ، آنان قوم فاسقی بودند ●●● / ۵۴. زخرف

فَاسْتَفْتِهِمْ أَهْمُ أَشَدُّ خَلَقًا أَمْ مَنْ خَلَقْنَا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِنْ طِينٍ لَازِبٍ

از آن‌ها پیرس : آیا آفرینش (و معاد) آنان سخت‌تر است یا آفرینش فرشتگان (و آسمان‌ها و زمین) ما آن‌ها را از گل چسبنده‌ای آفریدیم ●●● / ۱۱. صافات

فَاسْتَفْتِهِمُ الرِّبَّكَ الْبَنَاتُ وَلَهُمُ الْبُنُونَ

از آن‌ها پیرس : آیا پروردگار تو دخترانی دارد و پسران از آن‌ها است ●●● / ۱۴۹!؟ / صافات
قرآن الفبائی بابُ الفاء (۲۱۵)

فَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

بنابراین همان‌گونه که فرمان‌یافته‌ای استقامت کن همچنین کسانی که با تو به‌سوی خدا آمده‌اند و طغیان نکنند که خداوند آن‌چه را انجام می‌دهد می‌بیند ●●● / ۱۱۲. هود

فَاسْتَمْسِكْ بِالَّذِي أُوحِيَ إِلَيْكَ إِنَّكَ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

آن‌چه را بر تو وحی شده، محکم بگیر که تو بر صراط مستقیم هستی ●●● / ۴۳. زخرف
فَاسْجُدُوا لِلَّهِ وَاعْبُدُوا

حال که چنین است همه برای خدا سجده کنید و پرستش نمایید ●●● / ۶۲. نجم

فَاسْرِ بِاهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ وَاتَّبِعْ أذْبَارَهُمْ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ وَامْضُوا حَيْثُ تُؤْمَرُونَ

بنابراین خانواده‌ات را در اواخر شب با خود بردار و از این‌جا بفر، تو به دنبال سر آن‌ها حرکت کن ، احدی از شما به پشت سر خویش ننگرد و به همان‌جا که مأمور هستید بروید ●●● / ۶۵. حجر

فَاسْرِ بِعِبَادِي لَيْلًا إِنَّكُمْ مُتَّبَعُونَ

(به او دستور داده شد) بندگان مرا شبانه حرکت ده که آن‌ها به تعقیب شما می‌آیند ●●● / ۲۳. دخان

فَاسْقِطْ عَلَيْنَا كِسْفًا مِنَ السَّمَاءِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ

اگر راست می‌گویی ، سنگ‌هایی از آسمان بر سر ما فرو ریز ●●● / ۱۸۷. شعراء

فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي الْمَهْدِ صَبِيًّا

(مریم) اشاره به او کرد، گفتند: ما چگونه با کودکی که در گاهواره است، سخن بگوییم ●●● / ۲۹. مریم

فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَالَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ هَؤُلَاءِ سَيُصِيبُهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ

سپس سیئات اعمالشان به آن‌ها رسید و ظالمان این گروه (اهل مکه) نیز به‌زودی گرفتار سیئات اعمالی که انجام داده‌اند، خواهند شد و

هرگز نمی‌توانند از چنگال عذاب الهی بگریزند ●●● ۵۱ / زمر

فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ

و سرانجام سیئات اعمالشان به آنها رسید و آنچه را استهزاء می‌کردند (از وعده‌های عذاب) بر آنها وارد شد ●●● ۳۴ / نحل

فَأَصْبَحَتْ كَالصَّرِيمِ

و آن باغ سرسبز همچون شب سیاه و ظلمانی شد ●●● ۲۰ / قلم

فَأَصْبَحَ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ فَإِذَا الَّذِي اِسْتَصْرَهُ بِالْأَمْسِ يَسْتَصْرِخُهُ قَالَ لَهُ مُوسَى إِنَّكَ لَغَوِيٌّ مُبِينٌ

(۲۱۶) بابُ الفاء قرآن الفبائی

موسی در شهر ترسان بود و هر لحظه در انتظار حادثه‌ای (و در جستجوی اخبار) ناگهان دید همان کسی که دیروز از او یاری طلبیده بود، فریاد می‌زند و از او کمک می‌خواهد، موسی به او گفت: تو آشکارا انسان گمراهی هستی ●●● ۱۸ / قصص

فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَا يَسْتَخِفَّنَكَ الَّذِينَ لَا يُوقِنُونَ

اکنون که چنین است، صبر پیشه کن که وعده خدا حق است و هرگز کسانی که ایمان ندارند، نباید تو را خشمگین سازند (و از جا تکان دهند) ●●● ۶۰ / روم

فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ بِالْعَشِيِّ وَالْإِبْكَارِ

صبر و شکیبایی پیشه کن که وعده خدا حق است و برای گناهت استغفار نما و تسبیح و حمد پروردگارت را هر صبح و شام به جا آور ●●● ۵۵ / مؤمن

فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَمَا نُرِيكَ بِعِضِّ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَإِنَّا يُرْجِعُونَ

صبر کن که وعده خدا حق است، هر گاه قسمتی از مجازات‌هایی را که به آنها وعده داده‌ایم در حال حیاتت به تو ارائه دهیم، یا تو را (پیش از آن) از دنیا ببریم (مهم نیست) چرا که بازگشت آنها به سوی ماست ●●● ۷۷ / مؤمن

فَاصْبِرْ صَبْرًا جَمِيلًا

بنابراین صبر جمیل پیشه کن ●●● ۵ / معارج

فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا وَمِنْ آنَاءِ اللَّيْلِ فَسَبِّحْ وَأَطْرَافَ النَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضَىٰ

بنابراین در برابر آنچه آنها می‌گویند صبر کن و قبل از طلوع آفتاب و پیش از غروب آن و همچنین در اثناء شب و اطراف روز تسبیح و حمد پروردگارت را به جا آور تا خشنود شوی ●●● ۱۳۰ / طه

فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ

در برابر آنچه آنها می‌گویند شکیبا باش و تسبیح و حمد پروردگارت را قبل از طلوع آفتاب و پیش از غروب به جا آور ●●● ۳۹ / ق

فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُو الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ كَانَهُمْ يَوْمَ يَرُونَ مَا يُوعَدُونَ لَمْ يَلْبُثُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنْ نَّهَارٍ فَهَلْ يُهْلَكُ إِلَّا الْقَوْمُ الْفَاسِقُونَ

بنابراین صبر کن، آن گونه که پیامبران اولوالعزم شکیبایی کردند و برای (عذاب) آنها شتاب مکن، هنگامی که وعده‌هایی را که به آنها داده شد، می‌بینند، احساس می‌کنند که گویی فقط ساعتی از یک روز در دنیا توقف داشتند، این ابلاغی است

برای همگان، آیا جز قوم فاسق، هلاک می‌شوند ●●● ۳۵۴ / احقاف

قرآن الفبائی بَابُ الْفَاءِ (۲۱۷)

فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْخُوتِ إِذْ نَادَى وَهُوَ مَكْظُومٌ

اکنون که چنین است، صبر کن و منتظر فرمان پروردگارت باش و مانند صاحب ماهی (یونس) نباش (که در تقاضای مجازات قوش عجله کرد و گرفتار مجازات ترک اولی شد) در آن زمان که خدا را خواند، در حالی که مملو از اندوه (یا محبوس در شکم ماهی) بود ●●● ۴۸ / قلم

فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَطْعَمِنْهُمْ إِثْمًا أَوْ كُفُورًا

پس در (تبلیغ و اجرای) حکم پروردگارت شکیاباش و از هیچ گنهکار و کافری از آنان اطاعت نکن ●●● ۲۴ / انسان
فَاصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ

نخست «اصحاب میمنه» هستند، چه اصحاب میمنه‌ای ●●● ۸۹ / واقعه

فَاصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ

آشکار آن چه را مأموریت داری بیان کن و از مشرکان روی گردان (و به آنها اعتنا نکن) ●●● ۹۴ / حجر
فَاصْفَحْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلَامٌ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ

اکنون که چنین است، از آنها روی برگردان و بگو سلام بر شما، اما به زودی خواهند دانست ●●● ۸۹ / زخرف
فَاطِرُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَمِنَ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا يَذُرُّكُمْ فِيهِ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ

او آفریننده آسمان‌ها و زمین است و از جنس شما همسرانی برای شما قرار داد و جفت‌هایی از چهارپایان آفرید و شما را به این وسیله (به وسیله همسران) تکثیر می‌کند، همانند او چیزی نیست و او شنوا و بینا است ●●● ۱۱ / شوری
فَاطَّلِعْ فِرَآءَ فِي سَوَاءِ الْجَحِيمِ

این جا است که به جستجو برمی‌خیزد و نگاهی می‌کند، ناگهان او را در وسط جهنم می‌بیند ●●● ۵۵ / صافات
فَاعْبُدُوا مَا شِئْتُمْ مِنْ دُونِهِ قُلْ إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَلَا ذَلِكُمْ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ
شما هر کس را جز او می‌خواهید پرستید، بگو: زیانکاران واقعی کسانی هستند که سرمایه وجود خویش و بستگان‌شان را در روز قیامت از دست داده‌اند، آگاه باشید زیان آشکار همین است ●●● ۱۵ / زمر

فَاعْتَرَفُوا بِذَنبِهِمْ فَسُحِقًا لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ

این جا است که به گناه خود اعتراف می‌کنند، دور باشند دوزخیان از رحمت خدا ●●● ۱۱ / ملک
فَأَعْرِضْ عَنْ مَنْ تَوَلَّى عَنْ ذِكْرِنَا وَلَمْ يُرِدْ إِلَّا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا

حال که چنین است از این‌ها که از ذکر ما روی می‌گردانند و جز زندگی مادی دنیا را نمی‌طلبند، اعراض کن ●●● ۲۹ / نجم

(۲۱۸) بَابُ الْفَاءِ قرآن الفبائی

فَاعْرُضُوا فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرِمِ وَبَدَّلْنَاهُمْ بِجَنَّتَيْهِمْ جَنَّتَيْنِ ذَوَاتِیْ أُكُلٍ خَمْطٍ وَأَثَلٍ وَشَيْءٍ مِنْ سِدْرٍ قَلِيلٍ

اما آنها (از خدا) روی گردان شدند و ما سیل ویران‌گر را بر آنها فرستادیم و دو باغ (پربرکت) شان را به دو باغ (بی‌ارزش) با میوه‌های تلخ و درختان شوره‌گز و اندکی درخت سدر مبدل ساختیم ●●● ۱۶ / سبأ

فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَانْتَظِرْ إِنَّهُمْ مُنْتَضِرُونَ

اکنون که چنین است از آنها روی بگردان و منتظر باش، آنها نیز منتظرند (تو منتظر رحمت خدا باش و آنها منتظر

عذاب او (●●●) / ۳۰ / سجده

فَاعْقَبَهُمْ نِفَاقًا فِي قُلُوبِهِمْ إِلَى يَوْمِ يَلْقَوْنَهُ بِمَا أَخْلَفُوا اللَّهَ مَا وَعَدُوهُ وَبِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ

این عمل (روح) نفاق را در دل‌هایشان تا روزی که خدا را ملاقات کنند، برقرار ساخت، این به خاطر آن است که از پیمان الهی تخلف جستند و دروغ گفتند ●●● / ۷۷ / توبه

فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَمَثْوِيكُمْ

پس بدان که معبودی جز الله نیست و برای گناه خود و مردان و زنان باایمان، استغفار کن و خداوند محل حرکت و قرارگاه شما را می‌داند ●●● / ۱۹ / محمد

فَاعْوِئْنَاكُمْ إِنَّا كُنَّا غَاوِينَ

(آری) ما شما را گمراه کردیم، همان‌گونه که خود گمراه بودیم ●●● / ۳۲ / صافات

فَاتَّخِ بَنِيَّ وَبَيْنَهُمْ فَتْحًا وَنَجِّنِي وَمَنْ مَعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

اکنون میان من و این‌ها جدایی بیفکن و مرا و مؤمنانی را که با من هستند رهایی بخش ●●● / ۱۱۸ / شعراء

فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ

(در حالی که آن‌ها غرق گفتگو هستند) و بعضی رو به بعضی دیگر کرده، سؤال می‌کنند ●●● / ۵۰... / صافات

فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَلَاوَمُونَ

سپس آن‌ها رو به هم کردند و به ملامت یکدیگر پرداختند ●●● / ۳۰ / قلم

فَأَقْبَلَتِ امْرَأَتُهُ فِي صَرَءٍ فَصَكَّتْ وَجْهَهَا وَقَالَتْ عَجُوزٌ عَقِيمٌ

در این هنگام همسرش جلو آمد در حالی که (از خوشحالی و تعجب) فریاد می‌کشید و به صورت خود می‌زد و گفت (آیا پسری خواهم آورد در حالی که) پیرزنی نازا هستم ●●● ؟ / ۲۹ / ذاریات

فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

روی خود را متوجه آیین خالص پروردگار کن، این فطرتی است که خداوند انسان‌ها را بر آن آفریده، دگرگونی در آفرینش خدانیست، این است دین و آیین محکم و استوار، ولی اکثر مردم نمی‌دانند ●●● / ۳۰ / روم

قرآن الفبائی باب الفاء (۲۱۹)

فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ الْقَيِّمِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ يَوْمَئِذٍ يُصَدَّعُونَ

روی خود را به سوی آیین مستقیم و پایدار کن، پیش از آن‌که روزی فرا رسد که هیچ کس قدرت ندارد آن را از خداوند بازگرداند، در آن روز مردم به گروه‌هایی تقسیم می‌شوند ●●● / ۴۳ / روم

فَأَقْبَلُوا إِلَيْهِ يَزْفُونَ

آن‌ها به سرعت به سراغ او آمدند ●●● / ۹۴ / صافات

فَأَكْثَرُوا فِيهَا الْفَسَادَ

و فساد فراوان در آن‌ها به بار آوردند ●●● / ۱۲ / فجر

فَأَكْلًا مِنْهَا فَبَدَّتْ لَهَا سَوَاتِهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ وَعَصَى آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَى

سرانجام هر دو از آن خوردند (و لباس بهشتیان فرو ریخت) و عورت‌شان آشکار گشت و از برگ‌های (درختان) بهشتی برای پوشاندن خود جامه دوختند (بالاخره) آدم نافرمانی پروردگارش را کرد و از پاداش او محروم شد ●●● / ۱۲۱ / طه

فَاكِهِينَ بِمَا اٰتٰهُمْ رَبُّهُمْ وَوَقَّهْمُ رَبُّهُمْ عَذَابَ الْجَحِيْمِ

و از آن چه پروردگارشان به آنها داده شاد و مسرورند و پروردگارشان آنها را از عذاب دوزخ نگاه داشته است ●●● ۱۸. / طور

فَالْتَالِيَاتِ ذِكْرًا

و آنها که پی در پی ذکر (الهی) را تلاوت می کنند ●●● ۳. / صافات

فَالْتَقَطَهُ الْفِرْعَوْنُ لِيَكُونَ لَّهُمْ عَدُوًّا وَحَزَنَا إِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا كَانُوا خَاطِئِينَ

(هنگامی که مادر از سوی کودک خود سخت در وحشت فرو رفت ، او را به فرمان خدا به دریا افکند) خاندان فرعون او را از آب گرفتند تا سرانجام دشمن آنان و مایه اندوهشان گردد، مسلما فرعون و هامان و لشکریان آن دو خطاکار بودند ●●● ۸. /

قصص

فَالْتَقَمَهُ الْحُوتُ وَهُوَ مُلِيمٌ

(او را به دریا افکندند) و ماهی عظیمی او را بلعید ، در حالی که مستحق ملامت بود ●●● ۱۴۲. / صافات

فَالْجَارِيَاتِ يُسْرًا

و سپس سوگند به کشتی هایی که به آسانی به حرکت درمی آیند ●●● ۳. / ذاریات

فَالْحَامِلَاتِ وِقْرًا

و سپس سوگند به ابرهایی که بار سنگینی (از باران) با خود حمل می کنند ●●● ۲. / ذاریات

فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ

آنها که ایمان آوردند و عمل صالح انجام دادند ، آمرزش و روزی پرارزشی برای آنها است ●●● ۵۰. / حج

(۲۲۰) بَابُ الْفَاءِ قرآن الفبائی

فَالزَّاجِرَاتِ زَجْرًا

همانها که قویا نهی می کنند (و بازمی دارند) ●●● ۲. / صافات

فَالسَّابِقَاتِ سَبْقًا

و سپس بر یکدیگر سبقت می گیرند ●●● ۴. / نازعات

فَالْعَاصِفَاتِ عَصْفًا

و آنها که همچون تندباد حرکت می کنند ●●● ۲. / مرسلات

فَالْفَارِقَاتِ فَرَقًا

و آنها که جدا می کنند ●●● ۴. / مرسلات

فَالِقُ الْاَصْبَاحِ وَجَعَلَ اللَّيْلَ سَكَنًا وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ حُسْبَانًا ذَلِكُمْ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ

اوشکافنده صبح است و شب را مایه آرامش و خورشید و ماه را وسیله حساب قرار داده است، این اندازه گیری خداوند توانای دانا است

●●● ۹۶. / انعام

فَالْقَوْمِ الْبَالِغِ وَوَعِيَّهُمْ وَقَالُوا بِعِزَّةِ فِرْعَوْنَ اِنَّا لَنَحْنُ الْغَالِبُونَ

آنها طنابها و عصاهای خود را افکندند و گفتند به عزت فرعون ، قطعاً پیروزیم ●●● ۴۴. / شعراء

فَالْقِي السَّحَرَةُ سَاجِدِينَ

ساحران همگی فوراً به سجده افتادند ●●● ۴۶. / شعراء

فَالْقَى السَّحْرَةَ سُجَّداً قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ هَارُونَ وَ مُوسَى

(موسی عصای خود را افکند و آن چه را که آن‌ها ساخته بودند، بلعید) ساحران همگی به سجده افتادند و گفتند: ما به

پروردگار موسی و هارون ایمان آوردیم ●●● ۷۰ / طه

فَالْقَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُجْبَانٌ مُبِينٌ

ناگهان عصای خود را افکند و ازدهای آشکاری شد ●●● ۱۰۷ / اعراف، ۳۲ / شعراء

فَالْقَى مُوسَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ

سپس موسی عصایش را افکند، ناگهان تمام وسایل دروغین آن‌ها را بلعید ●●● ۴۵ / شعراء

فَالْقِيهَا فَإِذَا هِيَ حَيَّةٌ تَسْعَى

(موسی) آن را افکند، ناگهان مار عظیمی شد و شروع به حرکت کرد ●●● ۲۰ / طه

فَالْمُدْبِرَاتِ أَمْرًا

و آن‌ها که امور را تدبیر می‌کنند ●●● ۵ / نازعات

فَالْمُغِيرَاتِ صُبْحًا

و با دمیدن صبح بر دشمن یورش بردند ●●● ۳ / عادیات

قرآن الفبائی بَابُ الْفَاءِ (۲۲۱)

فَالْمُقَسَّمَاتِ أَمْرًا

و سوگند به فرشتگانی که کارها را تقسیم می‌کنند ●●● ۴ / ذاریات

فَالْمُلْقِيَاتِ ذِكْرًا

و سوگند به آن‌ها که آیات بیدارکننده (الهی) را به (انبیاء) القاء می‌نمایند ●●● ۵ / مرسلات

فَالْمُورِيَاتِ قَدْحًا

و سوگند به آنها (که بر اثر برخورد سمشان به سنگ‌های بیابان) جرقه‌های آتش افروختند ●●● ۲ / عادیات

فَالْهَمَّاهُ فُجُورًا وَ تَقْوِيهَا

سپس فجور و تقوا (شر و خیر) را به او الهام کرده است ●●● ۸ / شمس

فَالْيَوْمِ الَّذِينَ آمَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ

ولی امروز مؤمنان به کفار می‌خندند ●●● ۳۴ / مطففین

فَالْيَوْمِ لَا تُظَلِّمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَلَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

امروز به هیچ کس ستم نمی‌شود و جز آن چه را عمل می‌کردید جزا داده نمی‌شوید ●●● ۵۴ / یس

فَالْيَوْمِ لَا يَمْلِكُ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا وَ نَقُولُ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكذَّبُونَ

امروز هیچ‌یک از شما نسبت به دیگری مالک سود و زیانی نیست و به ظالمان می‌گوییم: بچشید عذاب آتشی را که

تکذیب می‌کردید ●●● ۴۲ / سبأ

فَالْيَوْمِ لَا يُؤْخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ وَلَا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مَأْوِيكُمُ النَّارُ هِيَ مَوْلِيكُمْ وَ بئسَ الْمَصِيرُ

لذا امروز از شما غرامتی پذیرفته نمی‌شود و نه از کافران و جایگاهتان آتش است و همان سرپرستان می‌باشد و چه بد جایگاهی

است ●●● ۱۵ / حدید

فَالْيَوْمِ نُنَجِّيكَ بَدَنِكَ لِتَكُونَ لِمَنْ خَلْفَكَ آيَةً وَ إِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ عَنْ آيَاتِنَا لَغَافِلُونَ

ولی امروز بدنت را (از آب) نجات می‌دهیم تا عبرتی برای آیندگان باشی و بسیاری از مردم از آیات ما غافلند
 ۹۲.۰۰۰ / یونس

فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُدْخِلُهُمْ رَبُّهُمْ فِي رَحْمَتِهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ

اما کسانی که ایمان آوردند و عمل صالح انجام دادند، پروردگارشان آن‌ها را در رحمت خود وارد می‌کند، این پیروزی
 بزرگ است ۳۰.۰۰۰ / جاثیه

فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَاعْتَصَمُوا بِهِ فَسُيِّدْ لَهُمْ فِي رَحْمَةِ مِنْهُ وَفَضْلِ وَيَهْدِيهِمْ إِلَيْهِ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا
 (۲۲۲) بَابُ الْفَاءِ قرآن الفبائی

اما آن‌ها که ایمان به خدا آوردند و به آن (کتب آسمانی) چنگ زدند به زودی همه را در رحمت و فضل خود وارد خواهد
 ساخت و در راه راستی به سوی خودش هدایت می‌کند ۱۷۵.۰۰۰ / نساء

فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَهُمْ فِي رَوْضَةٍ يُحْبَرُونَ

اما آن‌ها که ایمان آوردند و عمل صالح انجام دادند، در باغی از بهشت شاد و مسرور خواهند بود ۱۵.۰۰۰ / روم

فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ وَأَمَّا الَّذِينَ اسْتَنكَفُوا وَاسْتَكْبَرُوا فَيَعَذِّبُهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا
 وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا

اما آن‌ها که ایمان آوردند و عمل صالح انجام دادند پاداش آن‌ها را به طور کامل خواهد داد و از فضل و بخشش خود بر آن‌ها
 خواهد افزود و اما آن‌ها را که استنکاف کردند و تکبر ورزیدند، مجازات دردناکی خواهد کرد و برای خود غیر از خدا
 سرپرست و یابوری نخواهد یافت ۱۷۳.۰۰۰ / نساء

فَأَمَّا الَّذِينَ شَقُّوا فَفِي النَّارِ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَشَهِيقٌ

اما آن‌ها که شقاوت‌مند شدند در آتش‌اند و برای آن‌ها زفیر و شهیق (ناله‌های طولانی دم و بازدم)
 است ۱۰۶.۰۰۰ / هود

فَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ

اما آن‌ها که کافر شدند (و پس از شناختن حق ، آن را انکار کردند ،) در دنیا و آخرت ، آنان را مجازات
 دردناکی خواهیم کرد و برای آن‌ها، یاورانی نیست ۵۶.۰۰۰ / آل عمران

فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْتَلَاهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ

اما انسان هنگامی که خداوند او را برای آزمایش اکرام می‌کند و نعمت می‌بخشد (مغرور می‌شود و) می‌گوید : پروردگارم
 مرا گرامی داشته ۱۵.۰۰۰ / فجر

فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ

حال که چنین است یتیم را تحقیر مکن ۹.۰۰۰ / ضحی

فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقْرَبِينَ

اما اگر او از مقربان باشد ۸۸ ، واقعه

فَأَمَّا تَتَقَفَّتْهُمْ فِي الْحَرْبِ فَشَرَّدَ بِهِمْ مَنْ خَلْفَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَدَّكُرُونَ

اگر آن‌ها را در (میدان) جنگ بیابی آن‌چنان به آن‌ها حمله کن که جمعیت‌هایی که پشت سر آن‌ها هستند
 پراکنده شوند، شاید متذکر گردند (و عبرت گیرند) ۵۷.۰۰۰ / انفال

فَأَمَّا تُمُودٌ فَأَهْلِكُوا بِالطَّغْيَةِ

اما قوم ثمود با عذابی سرکش هلاک شدند ●●● ۵. / حاقه

قرآن الفبائی بابُ الفاء (۲۲۳)

فَأَمَّا عَادُ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَقَالُوا مَنْ أَشَدُّ مِنَّا قُوَّةً أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ

اما قوم عاد به ناحق در زمین تکبر ورزیدند و گفتند: چه کسی از ما نیرومندتر است؟ آیا آنها نمی دانستند خداوندی که آنها را آفریده از آنها قوی تر است، آنها (به خاطر این پندار) پیوسته آیات ما را انکار می کردند ●●● ۱۵. / فصلت

اما آن کس که (در راه خدا) انفاق کند و پرهیزگاری پیش گیرد ●●● ۵. / لیل

فَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَيَقُولُ هَذَا مَا أقرُّوا كِتَابِيَهُ

اما کسی که نامه اعمالش به دست راست او است، (از فرط خوشحالی و مباهات) فریادمی زند که (ای اهل محشر!) نامه اعمال مرا بگیرید و بخوانید ●●● ۱۹. / حاقه

فَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ

اما کسی که نامه اعمالش به دست راستش داده شده ●●● ۷. / انشقاق

فَأَمَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَعَسَىٰ أَنْ يَكُونَ مِنَ الْمُفْلِحِينَ

اما کسی که توبه کند و ایمان آورد و عمل صالح انجام دهد، امید است از رستگاران باشد ●●● ۶۷. / قصص

فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ

(در آن روز) کسی که ترازوهای اعمالش سنگین است ●●● ۶. / قارعه

فَأَمَّا مَنْ طَغَىٰ

اما آن کسی که طغیان کرده ●●● ۳۷. / نازعات

فَأَمَّا نَذْهَبَنَّ بِكَ فَإِنَّا مِنْهُمْ مُنْتَقِمُونَ

هرگاه تو را از میان آنها ببریم، حتما آنها را مجازات خواهیم کرد ●●● ۴۱. / زخرف

فَأَمَّنْ لَهُ لُوطٌ وَقَالَ إِنِّي مُهَاجِرٌ إِلَىٰ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

لوط به او (ابراهیم) ایمان آورد و (ابراهیم) گفت: من به سوی پروردگارم هجرت می کنم که او عزیز و حکیم است ●●● ۲۶. / عنکبوت

فَأَمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالنُّورِ الَّذِي أَنْزَلْنَا وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

حال که چنین است، به خدا و رسول او و نوری که نازل کرده ایم، ایمان بیاورید و بدانید خدا به آنچه انجام می دهید، آگاه است ●●● ۸. / تغابن

فَأَمِنُوا فَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ

آنها ایمان آوردند و تا مدت معلومی آنان را از مواهب زندگی بهره مند ساختیم ●●● ۱۴۸. / صافات

(۲۲۴) بابُ الفاء قرآن الفبائی

فَأُمَّهُ هَٰوِيَةٌ

پناهگاهش «هاویه» (دوزخ) است ●●● ۹. / قارعه

فَأَنْبَتْنَا فِيهَا حَبًّا

و در آن دانه‌های فراوانی رویانیدیم ●●● ۲۷. / عبس

فَأَنْتَ عَنْهُ تَلَهَّى

تو از او غافل می‌شوی ●●● ۱۰. / عبس

فَأَنْتَقِمْنَا مِنْهُمْ فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ

لذا ما از آن‌ها انتقام گرفتیم، بنگر پایان کار تکذیب‌کنندگان چگونه بود ●●● ۲۵. / زخرف

فَأَنْتَقِمْنَا مِنْهُمْ فَأَعْرِقْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ بِأَيْتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ

سرانجام ما از آن‌ها انتقام گرفتیم و آن‌ها را در دریا غرق کردیم، زیرا آیات ما را تکذیب کردند و از آن غافل

بودند ●●● ۱۳۶. / اعراف

فَأَنْتَقِمْنَا مِنْهُمْ وَانَّهُمَا لِبِإِمَامٍ مُبِينٍ

ما از آن‌ها انتقام گرفتیم و این دو (قوم لوط و اصحاب یکله) شهرهای ویران شده‌شان بر سر راه آشکار است

●●● ۷۹. / حجر

فَأَنْتَ لَهُ تَصَدَّى

تو به او روی می‌آوری ●●● ۶. / عبس

فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَقَطَعْنَا دَابِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَمَا كَانُوا مُؤْمِنِينَ

سرانجام او و کسانی را که با او بودند، به رحمت خود نجات بخشیدیم و ریشه کسانی که آیات ما را تکذیب کردند

و ایمان نیاوردند، قطع کردیم ●●● ۷۲. / اعراف

فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَصْحَابَ السَّفِينَةِ وَجَعَلْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ

ما او و اصحاب کشتی را رهایی بخشیدیم و آن را آیتی برای جهانیان قرار دادیم ●●● ۱۵. / عنکبوت

فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ قَدَّرْنَا مِنَ الْغَابِرِينَ

ما او و خانواده‌اش را نجات دادیم، به جز همسرش که مقدر کردیم جزء باقی ماندگان باشد ●●● ۵۷. / نمل

فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ

(چون کار به این جا رسید) ما او و خاندانش را رهایی بخشیدیم جز همسرش که با بازماندگان (در شهر) بود

●●● ۸۳. / اعراف

قرآن الفبائی بابُ الفاء (۲۲۵)

فَأَنْجَيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلِّكَ الْمَشْحُونِ

ما، او و کسانی را که با او بودند در کشتی که مملو (از انسان و انواع حیوانات) بود رهایی بخشیدیم ●●●.

۱۱۹ / شعراء

فَإِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً مِثْلَ صَاعِقَةِ عَادٍ وَثُمُودَ

اگر آن‌ها روی گردان شوند، بگو: من شمارابه صاعقه‌ای همانند صاعقه عاد و ثمود تهدید می‌کنم ●●● ۱۳. / فصلت

فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَى

بهشت جایگاه او است ●●● ۴۱. / نازعات

فَإِنَّ الْجَحِيمَ هِيَ الْمَأْوَى

مسلمان دوزخ جایگاه اوست ●●● ۳۹. / نازعات

فَإِنْ اسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْأَمُونَ

هرگاه (از عبادت پروردگار) تکبر کنند، کسانی که نزد پروردگار تواند، شب و روز برای او تسبیح می‌گویند و خسته نمی‌شوند
●●● ۳۸ / فصلت

فَإِنْ أَعْرَضُوا فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا أَنْ عَلَيْكَ إِلَّا الْبَلَاغُ وَإِنَّا إِذَا أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً فَفَرِحَ بِهَا وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ فَإِنَّ الْإِنْسَانَ كَفُورٌ

و اگر آن‌ها روی گردان شوند (غمگین مباش) ما تو را حافظ آن‌ها قرار نداده‌ایم، وظیفه تو تنها ابلاغ رسالت است و هنگامی که ما رحمتی از سوی خود به انسان می‌چشانیم، مغرور و غافل می‌شود و اگر بلایی به خاطر اعمالی که انجام داده‌اند به آن‌ها رسد، به کفران می‌پردازند ●●● ۴۸ / شوری

فَإِنْ آمَنُوا بِمِثْلِ مَا آمَنْتُمْ بِهِ فَقَدِ اهْتَدَوْا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا هُمْ فِي شِقَاقٍ فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ
اگر آن‌ها نیز به آنچه شما ایمان آورده‌اید، ایمان بیاورند، هدایت یافته‌اند و اگر سرپیچی کنند، از حق جدا شده‌اند و خداوند دفع شر آن‌ها را از شما می‌کند و او شنونده و دانا است ●●● ۱۳۷ / بقره

فَإِنْ انْتَهَوْا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

و اگر خودداری کردند، خداوند آمرزنده و مهربان است ●●● ۱۹۲ / بقره

فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوْا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا فِي الدِّينِ وَنَفَّضْ الْأَيِّتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

هرگاه توبه کنند و نماز را برپا دارند و زکات را بپردازند برادر دینی شما هستند و ما آیات خود را برای جمعیتی که می‌دانند شرح می‌دهیم ●●● ۱۱ / توبه

(۲۲۶) بَابُ الْفَاءِ قرآن الفبائی

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِالْمُفْسِدِينَ

اگر (با این همه شواهد روشن، باز هم از پذیرش حق) روی گردانند، (بدان که طالب حق نیستند و) خداوند از مفسده‌جویان آگاه است ●●● ۶۳ / آل عمران

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ الْمُبِينُ

(با این همه) اگر روی برتابند (نگران مباش) تو فقط وظیفه ابلاغ آشکار داری ●●● ۸۲ / نحل

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقَدْ أَبَغْتُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ إِلَيْكُمْ وَيَسْتَخْلِفُ رَبِّي قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّونَهُ شَيْئًا إِنَّ رَبِّي عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ

و اگر روی برگردانید من رسالتی را که مأمور بودم به شما رساندم و خداوند گروه دیگری را جانشین شما می‌کند و شما کمترین ضرری به او نمی‌رسانید پروردگار من حافظ و نگاهبان هر چیز است ●●● ۵۷ / هود

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ ادْنُتُّكُمْ عَلَى سَوَاءٍ وَإِنْ أَدْرَى أَقْرَبُ أَمْ بَعِيدُ مَا تُوعَدُونَ

اگر (با این همه) روی گردان شوند بگو: من به همه شما یکسان (از عذاب الهی) اعلام خطر می‌کنم و نمی‌دانم آیا وعده (عذاب خدا) به شما نزدیک است یا دور ●●● ۱۰۹۴ / انبیاء

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

اگر آن‌ها روی (از حق) بگردانند (نگران نباش) بگو: خداوند مرا کفایت می‌کند، هیچ معبودی جز او نیست، بر او توکل کردم و او پروردگار عرش بزرگ است ●●● ۱۲۹ / توبه

فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ

و اگر از قبول دعوت من روی برگردانید (کار نادرستی کرده‌اید، چه این که) من از شما مزدی نمی‌خواهم، مزد من تنها بر خدا

است و من مأمورم که از مسلمین (تسلیم شدگان در برابر فرمان خدا) باشم ●●● ۷۲. / یونس
فَإِنْ حَاجُّوكَ فَقُلْ أَسْلَمْتُ وَجْهِيَ لِلَّهِ وَمَنِ اتَّبَعَنِ وَقُلْ لِلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْأُمِّيِّينَ ءَأَسْلَمْتُمْ فَإِنْ أَسْلَمْتُمْ فَقَدْ اهْتَدَوْا وَإِنْ
تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ

اگر با تو، به گفتگو و ستیز برخیزند، (با آنها مجادله نکن و) بگو: من و پیروانم در برابر خداوند (و فرمان او) تسلیم شده‌ایم و به
آنها که اهل کتاب هستند (یهود و نصاری) و بی سوادان (مشرکان) بگو: آیا شما هم تسلیم شده‌اید؟ اگر (در برابر فرمان و منطق
حق)، تسلیم شوند، هدایت می‌یابند و اگر سرپیچی کنند، (نگران مباش، زیرا) بر تو تنها ابلاغ (رسالت) است و خدا نسبت به (
اعمال و عقاید) بندگان، بینا است ●●● ۲۰. / آل عمران

فَإِنْ خِفْتُمْ فَرِجَالًا أَوْ رُكْبَانًا فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَأَدْكُوا اللَّهَ كَمَا عَلَّمَكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ
و اگر (به خاطر جنگ یا خطر دیگری) بترسید ، (نماز را) در حال پیاده یا سواره انجام دهید، اما
قرآن الفبائی بَابُ الْفَاءِ (۲۲۷)

هنگامی که امتیّت خود را بازیافتید ، خدا را یاد کنید (نماز را به صورت معمولی بخوانید) همان گونه که خداوند
چیزهایی را که نمی‌دانستید، به شما تعلیم داد ●●● ۲۳۹. / بقره

فَإِنْ رَجَعَكَ اللَّهُ إِلَى طَائِفَةٍ مِنْهُمْ فَاسْتَأْذَنُوكَ لِلْخُرُوجِ فَقُلْ لَنْ تَخْرُجُوا مَعِيَ أَبَدًا وَلَنْ تُقَاتِلُوا مَعِيَ عَدُوًّا إِنَّكُمْ رَضِيتُمْ بِالْقُعُودِ أَوَّلَ مَرَّةٍ
فَاقْعُدُوا مَعَ الْخَالِفِينَ

هرگاه خداوند تو را به سوی گروهی از آنان بازگرداند و از تو اجازه خروج (به سوی میدان جهاد) بخواهند ، بگو: هیچ گاه با
من خروج نخواهید کرد و هرگز همراه من با دشمنی نخواهید جنگید ، چرا شما نخستین بار به کناره‌گیری راضی شدید،
اکنون نیز با متخلفان بمانید ●●● ۸۳. / توبه

فَإِنْ زَلَلْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْكُمْ الْبَيِّنَاتُ فَاغْلَبُوا أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

و اگر بعد از (این همه) نشانه‌های روشن که برای شما آمده است، لغزش کردید (و گمراه شدید)، بدانید (از چنگال عدالت خدا فرار
نتوانید کرد) که خداوند توانا و حکیم است ●●● ۲۰۹. / بقره

فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدِ حَتَّى تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يَتَرَاجَعَا إِنْ ظَنَّا أَنْ يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ وَ تَلَكَ
حُدُودَ اللَّهِ يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

اگر (بعد از دو طلاق و رجوع ، بار دیگر) او را طلاق داد ، از آن به بعد زن بر او حلال نخواهد بود ، مگر این که همسر دیگری
انتخاب کند (و با او آمیزش جنسی نماید، در این صورت) اگر (همسر دوم) او را طلاق گفت، گناهی ندارد که بازگشت
کنند (و با همسر اول دوباره ازدواج نمایند) در صورتی که امید داشته باشند که حدود الهی را محترم می‌شمرند، این‌ها
حدود الهی است که (خدا) آن را برای گروهی که آگاهند، بیان می‌نماید ●●● ۲۳۰. / بقره

فَإِنْ عَثَرَ عَلَيْهِمَا أَسَدَتْحَقًّا إِنَّمَا فَخْرَانِ يُقَوْمَانِ مَقَامَهُمَا مِنَ الَّذِينَ اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْأُولِينَ فَيَقْسِمَانِ بِاللَّهِ لَشَهِدْتُنَا أَحَقُّ مِنْ
شَهِدَتَيْهِمَا وَمَا اعْتَدَيْنَا إِنَّا إِذَا لَمِنَ الظَّالِمِينَ

و اگر اطلاعی حاصل شود که آن دو مرتکب گناهی شده‌اند (و حق را کتمان کرده‌اند) دو نفر از کسانی که نسبت
به میّت اولی هستند به جای آنها قرار می‌گیرند و به خدا سوگند یاد می‌کنند که گواهی ما از گواهی آن دو به حق
نزدیک‌تر است و ما مرتکب تجاوزی نشده‌ایم که اگر چنین کرده باشیم از ظالمان خواهیم بود ●●● ۱۰۷. / مائده

فَإِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ إِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ

اگر آنان نافرمانی تو کنند ، بگو: من از کار شما بیزارم ●●● ۲۱۶. / شعراء

فَإِنْ كَانَ لَكُمْ كَيْدٌ فَكِيدُوا

اگر چاره‌ای در برابر من (برای فرار از مجازات) دارید، انجام دهید ●●● ۳۹ / رسالات
فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ رَسُولٌ مِّنْ قَبْلِكَ جَاءُوا بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَالْكِتَابِ الْمُنِيرِ
(۲۲۸) بَابُ الْفَاءِ قرآن الفبائی

پس اگر (این بهانه جویان) تو را تکذیب کنند، (چیز تازه‌ای نیست) رسولان پیش از تو (نیز) تکذیب شدند، پیامبرانی که
دلایل آشکار و نوشته‌های متین و محکم و کتاب روشنی‌بخش آورده بودند ●●● ۱۸۴ / آل عمران
فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ رُبُّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ وَاسِعَةٍ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُهُ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ
اگر تو را تکذیب کنند (و این حقایق را نپذیرند)، به آن‌ها بگو: پروردگار شما رحمت وسیعی دارد، اما در عین حال مجازات
او از مجرمان، دفع‌شدنی نیست (راه بازگشت به سوی شما باز است و فوراً شما را مجازات نمی‌کند ولی اگر به کارهای
خلاف خود ادامه دهید، کیفر شما حتمی است ●●●) ۱۴۷ / انعام

فَإِنْ كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِّمَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ فَاسْأَلِ الَّذِينَ يَقْرَأُونَ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكَ لَقَدْ جَاءَكَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ
اگر در آنچه بر تو نازل کرده‌ایم، تردید داری، از آن‌ها که پیش از تو کتب آسمانی را می‌خوانند، سؤال کن، (بدان) به‌طور
قطع «حق» از طرف پروردگارت به تو رسیده، بنابراین هرگز از تردید‌کنندگان مباش (البته او در چیزی که با شهود دریافته
بود، هرگز تردید نداشت، این درسی بود برای مردم ●●●) ۹۴ / یونس

فَإِنْ لَمْ تَأْتُونِي بِهِ فَلَا كَيْلَ لَكُمْ عِنْدِي وَلَا تَقْرَبُونِ

و اگر او را نزد من نیاورید نه کیل (و پیمان‌های از غله) نزد من خواهید داشت و نه (اصلاً) نزدیک من شوید
●●● ۶۰ / یوسف

فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فِيهَا أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتَّىٰ يُؤْذَنَ لَكُمْ وَإِنْ قِيلَ لَكُمْ اذْجِعُوا فَارْجِعُوا هُوَ أَزْكَىٰ لَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ
و اگر کسی در آن نیافتید، داخل آن نشوید تا به شما اجازه داده شود و اگر گفته شود: بازگردید، بازگردید که برای شما پاکیزه‌تر
است و خداوند به آنچه انجام می‌دهید، آگاه است ●●● ۲۸ / نور

فَإِنْ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوَاهُ بِغَيْرِ هُدًىٰ مِنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ
هرگاه این پیشنهاد تو را نپذیرند، بدان آن‌ها از هوس‌های خود پیروی می‌کنند و آیا گمراه‌تر از آن کس که پیروی هوای نفس
خویش کرده و هیچ هدایت الهی را نپذیرفته است، کسی پیدا می‌شود؟ مسلماً خداوند قوم ستمگر را هدایت نمی‌کند ●●● ۵۰ /
قصص

فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِنْ تُبْتُمْ فَلَكُمْ رُؤُوسُ أَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ
اگر (چنین) نمی‌کنید، بدانید خدا و رسولش با شما پیکار خواهند کرد و اگر توبه کنید، سرمایه‌های شما، از آن شما است
(اصل سرمایه، بدون سود)، نه ستم می‌کنید و نه بر شما ستم وارد می‌شود ●●● ۲۷۹ / بقره

قرآن الفبائی بَابُ الْفَاءِ (۲۲۹)

فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ

اگر این کار را نکرديد - و هرگز نخواهيد کرد - از آتشی بترسيد که هیزم آن، بدن‌های مردم (گنجهکار) و سنگ‌ها
است که برای کافران مهیا شده است ●●● ۲۴ / بقره

فَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُنُوبًا مِّثْلَ ذُنُوبِ أَصْحَابِهِمْ فَلَا يَسْتَعْجِلُونَ

برای کسانی که ستم کردند سهم بزرگی از عذاب است همانند سهم یارانشان (از اقوام ستمگر پیشین) بنابراین

عجله نکنند ●●● ۵۹. ذاریات

فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا

بنابراین مسلماً با سختی آسانی است ●●● ۵. / انشراح

فَإِنْ يَصْبِرُوا فَالنَّارُ مَثْوًى لَّهُمْ وَإِنْ يَسْتَعِيبُوا فَمَا هُمْ مِنَ الْمُعْتَبِينَ

اگر آن‌ها صبر کنند (یا نکنند) به هر حال دوزخ جایگاه آن‌هاست و اگر تقاضای عفو نمایند، مورد عفو

قرار نمی‌گیرند ●●● ۲۴. / فصلت

فَأَنْذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى

و من شما را از آتشی که زبانه می‌کشد، بیم می‌دهم ●●● ۱۴. / لیل

فَأَنْشَأْنَا لَكُمْ بِهِ جَنَّاتٍ مِنْ نَخِيلٍ وَأَعْنَابٍ لَكُمْ فِيهَا فَوَاكِهُ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ

سپس به وسیله آن باغ‌هایی از درخت نخل و انگور برای شما ایجاد کردیم، باغ‌هایی که در آن میوه‌های بسیار است و از آن

تناول می‌کنید ●●● ۱۹. / مؤمنون

فَأَنْطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا آتَيْتَا أَهْلَ قَرْيَةٍ اسْتِطْعَمَا أَهْلُهَا فَأَبَوْا أَنْ يُضَيِّقُوا لَهُمَا فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ أَنْ يَنْقُضَ فَاقَامَهُ قَالَ لَوْ شِئْتِ

لَأَتَّخَذْتَ عَلَيْهِ أَجْرًا

باز به راه خود ادامه دادند، تا به قریه‌ای رسیدند، از آن‌ها خواستند که به آن‌ها غذا دهند، ولی آن‌ها از مهمان کردنشان خودداری

نمودند (با این حال) آن‌ها در آن‌جا دیواری یافتند که می‌خواست فرود آید، (آن مرد عالم) آن را بر پا داشت، (موسی) گفت: (

لا اقل) می‌خواستی در مقابل این کار اجرتی بگیری ●●● ۷۷. / کهف

فَأَنْطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا رَكَبَا فِي السَّفِينَةِ خَرَقَهَا قَالَ أَخَرَقْتَهَا لِتُغْرِقَ أَهْلَهَا لَقَدْ جِئْتِ شَيْئًا إِمْرًا

آن‌ها به راه افتادند تا این‌که سوار کشتی شدند و او کشتی را سوراخ کرد، (موسی) گفت: آیا آن را سوراخ کردی که اهلش را

غرق کنی، راستی چه کار بدی انجام دادی ●●● ۷۱. / کهف

فَأَنْطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا لَقِيَا غُلَامًا فَقَتَلَهُ قَالَ أَقْتَلْتَنِي نَفْسًا زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ لَقَدْ جِئْتِ شَيْئًا نُكْرًا

باز به راه خود ادامه دادند تا این‌که کودکی را دیدند و او آن کودک را کشت، (موسی) گفت: آیا انسان پاکی را

بی‌آن‌که قتلی کرده باشد کشتی؟ به راستی کار منکر و زشتی انجام دادی ●●● ۷۴. / کهف

(۲۳۰) بَابُ الْفَاءِ قرآن الفبائی

فَأَنْطَلَقُوا وَهُمْ يَتَخَفَتُونَ

آن‌ها حرکت کردند، در حالی که آهسته با هم می‌گفتند ●●● ۲۳. / قلم

فَأَنْظُرْ إِلَىٰ آثَارِ رَحْمَتِ اللَّهِ كَيْفَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ ذَلِكَ لَمُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

به آثار رحمت الهی بنگر که چگونه زمین را بعد از مردنش زنده می‌کند، آن‌کس (که زمین مرده را زنده کرد) زنده‌کننده

مردگان در قیامت است و او بر همه چیز توانا است ●●● ۵۰. / روم

فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ مُكْرِمِهِمْ أَنَا دَمَرْنَا لَهُمْ وَقَوْمَهُمْ أَجْمَعِينَ

بنگر عاقبت توطئه آن‌ها چه شد؟ که ما آن‌ها و قومشان را همگی نابود کردیم ●●● ۵۱. / نمل

فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنْذَرِينَ

بنگر عاقبت‌انذارشوندگان چگونه بود ●●● ۷۳. / صافات

فَإِنَّكَ لَا تَسْمَعُ الْمَوْتَىٰ وَلَا تَسْمَعُ الصُّمَّ الدُّعَاءَ إِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ

تو نمی‌توانی صدای خود را به گوش مردگان برسانی و نه سخت را به گوش کران، هنگامی که روی می‌گردانند ●●● ۵۲. / روم

فَانْكُم وَا مَا تَعْبُدُونَ

شما و آنچه پرستش می‌کنید ●●● ۱۶۱. / صافات

فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةِ مِّنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ لَّمْ يَمَسَّهُمْ سُوءٌ وَأَتَّبَعُوا رِضْوَانَ اللَّهِ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ

به همین جهت ، آنها (از این میدان ،) با نعمت و فضل پروردگار ، بازگشتند ، در حالی که هیچ ناراحتی به آنها نرسید و از

رضای خدا، پیروی کردند و خداوند دارای فضل و بخشش بزرگی است ●●● ۱۷۴. / آل عمران

فَالَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّمَا أُنزِلَ بِعِلْمِ اللَّهِ وَأَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ

و اگر دعوت شما را نپذیرفتند بدانید با علم الهی نازل شده و هیچ معبودی جز او نیست آیا با این حال تسلیم

می‌شوید ●●● ۱۴۹. / هود

فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ

ولی این بازگشت تنها با یک صیحه عظیم واقع می‌شود ●●● ۱۳. / نازعات

فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ فَإِذَا هُمْ يَنْظُرُونَ

تنها یک صیحه عظیم واقع می‌شود ناگهان همه (از قبرها برمی‌خیزند و) نگاه می‌کنند ●●● ۱۹. / صافات

فَإِنَّمَا يَسَّرْنَا بِلِسَانِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ

ما آن (قرآن) را بر زبان تو آسان ساختیم، تا متذکر شوند ●●● ۵۸. / دخان

قرآن الفبائی بابُ الفاء (۲۳۱)

فَإِنَّمَا يَسَّرْنَا بِلِسَانِكَ لِيُبَشِّرَ بِهِ الْمُتَّقِينَ وَتُنذِرَ بِهِ قَوْمًا لُدًّا

ما قرآن را بر زبان تو آسان ساختیم تا پرهیزکاران را به وسیله آن بشارت دهی و دشمنان سرسخت را

انذار کنی ●●● ۹۷. / مریم

فَإِنَّهُمْ عَدُوٌّ لِّي إِلَّا رَبَّ الْعَالَمِينَ

همه آنها دشمن منند مگر پروردگار عالمیان ●●● ۷۷. / شعراء

فَإِنَّهُمْ لَا كَلُونَ مِنْهَا فَمَا لَوْنَ مِنْهَا الْبُطُونَ

آنها (مجرمان) از آن می‌خورند و شکم خود را از آن پُر می‌کنند ●●● ۶۶. / صافات

فَإِنَّهُمْ يَوْمَئِذٍ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ

همه آنها (پیشوایان و پیروان گمراه) در آن روز در عذاب الهی مشترکند ●●● ۳۳. / صافات

فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُوسَى

در این هنگام موسی ترس خفیفی در دل احساس کرد ●●● ۶۷. / طه

فَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَخَفْ وَبَشَّرُوهُ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ

و از این کار احساس وحشت کرد، گفتند: نترس (ما رسولان پروردگار توایم) و او را بشارت به تولد پسری دانا و

هوشیار دادند ●●● ۲۸. / ذاریات

فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا أَوْحَىٰ

در این جا خداوند آنچه را وحی کردنی بود ، به بنده‌اش وحی نمود ●●● ۱۰. / نجم

فَاَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ

و به دنبال آن به موسی وحی کردیم عصایت را به دریا زن، دریا از هم شکافته شد و هر بخشی همچون کوه عظیمی بود ●●● ۶۳ / شعراء

فَاَوْحَيْنَا إِلَيْهِ أَنْ اصْنَعِ الْفُلْمَكَ بَاعْنِينَا وَ وَحِينَا فَإِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَ فَارَ التَّنُورَ فَاسْتَلِمْكَ فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَ أَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ مِنْهُمْ وَ لَا تُخَاطِبُنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُعْرِقُونَ

ما به نوح وحی کردیم که کشتی را در حضور ما و مطابق فرمان ما بساز و هنگامی که فرمان ما (برای غرق آنان) فرارسد و آب از تنور بجوشد (که این نشانه فرارسیدن طوفان است) از هر یک از انواع حیوانات یک جفت در کشتی سوار کن و همچنین خانواده‌ات را، مگر آن‌ها که قبلاً وعده هلاکشان داده شده است (اشاره به همسر نوح و فرزند ناخلف او است) و دیگر درباره این ستمگران با من سخن مگوی که آن‌ها همگی هلاک خواهند شد ●●● ۲۷ / مؤمنون

(۲۳۲) بَابُ الْفَاءِ قرآن الفبائی

فَأُولَٰئِكَ عَسَىٰ اللَّهُ أَنْ يَغْفُوَ عَنْهُمْ وَ كَانَ اللَّهُ غَفُورًا غَفُورًا

آن‌ها را ممکن است خداوند مورد عفو قرار دهد و خداوند عفو کننده و آمرزنده است ●●● ۹۹ / نساء

فَأَهْلَكْنَا أَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا وَ مَضَىٰ مَثَلُ الْأُولَيْنِ

ما کسانی را که نیرومندتر از این‌ها بودند، هلاک کردیم و داستان پیشینیان قبلاً گذشت ●●● ۸ / زخرف
فَأَيْنَ تَذْهَبُونَ

پس به کجا می‌روید ●●● ۲۶؟ / تکویر

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكَ تَتَمَارَىٰ

(بگو) در کدام یک از نعمت‌های پروردگارت تردید داری ●●● ۵۵؟ / نجم

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامین نعمت‌های پروردگارتان را تکذیب می‌کنید شما ای گروه انس و جن ●●● ۲۳، ۲۵؟ ۱۳، ۱۶، ۱۸، ۲۱، ۲۳، ۲۵، ۲۶، ۳۲، ۳۴، ۳۶، ۳۸، ۴۰، ۴۲، ۴۵، ۴۷، ۴۹، ۵۱، ۵۳، ۵۵، ۵۷، ۵۹، ۶۱، ۶۳، ۶۵، ۶۷، ۶۹، ۷۱، ۷۳، ۷۵، ۷۷

الرَّحْمَنِ

فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ

(اگر آن‌ها به این قرآن ایمان نمی‌آورند) پس بعد از آن به کدام سخن ایمان می‌آورند ●●● ۵۰؟ / مرسلات

فَبَدَأَ بِأَوْعِيَّتِهِمْ قَبْلَ وَعَاءِ أَخِيهِ ثُمَّ اسْتَخْرَجَهَا مِنْ وَعَاءِ أَخِيهِ كَذَلِكَ كِدْنَا لِيُوسُفَ مَا كَانَ لِيَأْخُذَ أَخَاهُ فِي دِينِ الْمَلِكِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَنْ نَشَاءُ وَ فَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ

در این هنگام (یوسف) قبل از بار بردارش به کاوش بارهای آن‌ها پرداخت و سپس آن را از بار بردارش بیرون آورد، این گونه راه چاره به یوسف یاد دادیم او هرگز نمی‌توانست بردارش را مطابق آیین ملک (مصر) بگیرد مگر آن که خدا بخواهد، درجات هر کس را بخواهیم بالا می‌بریم و برتر از هر صاحب علمی، عالمی است ●●● ۷۶ / یوسف

فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَنْزَلْنَا عَلَىٰ الَّذِينَ ظَلَمُوا رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ

اما افراد ستمگر این سخن را تغییر دادند (و به جای آن، جمله استهزاء آمیزی می‌گفتند) و لذا ما بر ستمگران در برابر این نافرمانی عذابی از آسمان فرستادیم ●●● ۵۹ / بقره

فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَظْلِمُونَ

اما کسانی که از آن‌ها ظلم و ستم (بر خویشان) کردند، این سخن (و آن برنامه‌ها) را دگرگون ساختند و غیر از آن چه به

آن‌ها گفته شده بود، انجام دادند، لذا به خاطر ستمی که روا داشتند، بلایی از آسمان بر آن‌ها فرستادیم ●●● ۱۶۲ / اعراف

قرآن الفبائی بَابُ الْفَاءِ (۲۳۳)

فَبَشِّرْهُنَّ بِبُعْلَامٍ حَلِيمٍ

ما او (ابراهیم) را به نوجوانی بردبار و پراستقامت بشارت دادیم ●●● ۱۰۱ / صافات

فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ

پس آن‌ها را به عذاب دردناک بشارت ده ●●● ۲۴ / انشقاق

فَبِظُلْمٍ مِّنَ الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ طَيِّبَاتٍ أُحِلَّتْ لَهُمْ وَبِصَدِّهِمْ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ كَثِيرًا

به خاطر ظلمی که از یهود صادر شد و (نیز) به خاطر جلوگیری کردن بسیار، از راه خدا قسمتی از چیزهای پاکیزه را که

بر آن‌ها حلال بود تحریم کردیم ●●● ۱۶۰ / نساء

فَبَعَثَ اللَّهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ لِيُرِيَهُ كَيْفَ يُؤَارِي سَوْأَةَ أَخِيهِ قَالَ يَا وَيْلَتَى أَعَجَزْتُ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ هَذَا الْغُرَابِ فَأُوَارِيَ سَوْأَةَ أَخِي فَأَصْبَحَ

مِنَ النَّادِمِينَ

سپس خداوند زاغی را فرستاد که در زمین جستجو (و کند و کاو) می‌کرد تا به او نشان دهد چگونه جسد برادر خود را

دفن کند، او گفت: وای بر من آیا من نمی‌توانم مثل این زاغ باشم و جسد برادر خود را دفن کنم و سرانجام (از ترس

رسوایی و بر اثر فشار وجدان از کار خود) پشیمان شد ●●● ۳۱ / مائده

فَبِمَا رَحْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ لِنْتَ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَأَنَّفُضُّوا مِمَّنْ حَوْلِكَ فَأَعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ

فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ

به (برکت) رحمت الهی، در برابر آنان (مردم) نرم (و مهربان شدی) و اگر خشن و سنگدل بودی، از اطراف تو، پراکنده می‌شدند.

پس آن‌ها را ببخش و برای آن‌ها آمرزش بطلب و در کارها، با آنان مشورت کن اما هنگامی که تصمیم گرفتی، (قاطع باش و) بر

خدا توکل کن زیرا خداوند متوکلان را دوست دارد ●●● ۱۵۹ / آل عمران

فَبِمَا نَقَضْتَهُمْ مِيثَاقَهُمْ وَكَفَرِهِمْ بآيَاتِ اللَّهِ وَقَتْلِهِمُ الْأَنْبِيَاءَ بَغَيْرِ حَقٍّ وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ طَبَعَ اللَّهُ عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ

إِلَّا قَلِيلًا

آن‌ها به خاطر این که پیمانشان را شکستند و آیات خدا را انکار کردند و پیامبران را به ناحق کشتند و به خاطر این که (از روی

استهزاء) می‌گفتند بر دل‌های ما پرده افکنده شده (و سخنان پیامبران را درک نمی‌کنیم مطرود درگاه خدا شدند) آری

خداوند به علت کفرشان بر دل‌های آن‌ها مهر زده و لذا جز عده کمی ایمان نمی‌آورند (آن‌ها که راه حق می‌پویند و سر

لجاج ندارند) ●●● ۱۵۵ / نساء

فَبِمَا نَقَضْتَهُمْ مِيثَاقَهُمْ لَعْنَاهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَاسِيَةً يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ وَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَى خَائِنَةٍ

مِنْهُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ فَأَعْفُ عَنْهُمْ وَاصْفَحْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ

اما به خاطر پیمان شکنی، آن‌ها را از رحمت خویش دور ساختیم و دل‌های آن‌ها را سخت و سنگین نمودیم

(۲۳۴) بَابُ الْفَاءِ قرآن الفبائی

(تا آن‌جا که) سخنان (خدا) را از مورد خود تحریف می‌کنند و بخشی از آنچه را به آن‌ها گوشزد شده بود فراموش کردند و هر

زمان به خیانتی (تازه) از آن‌ها آگاه می‌شوی، مگر عده کمی از آن‌ها، ولی از آن‌ها درگذر و صرف نظر کن که خداوند

نیکوکاران را دوست می‌دارد ●●● ۱۳ / مائده

فَتَبَسَّمْ ضَاحِكًا مِّنْ قَوْلِهَا وَقَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا

تَرْضُهُ وَادْخُلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ

(سلیمان) از سخن او تبسمی کرد و خندید و گفت: پروردگارا شکر نعمت‌هایی را که بر من و پدر و مادرم ارزانی داشته‌ای به من الهام فرما و توفیق مرحمت کن تا عمل صالحی که موجب رضای تو گردد انجام دهم و مرا در زمره بندگان صالحت داخل نما ●●● ۱۹ / نمل

فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسَارِعُونَ فِيهِمْ يَقُولُونَ نَخْشَى أَنْ تُصِيبَنَا دَائِرَةٌ فَعَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِنْ عِنْدِهِ فَيُضْبِحُوا عَلَى مَا أَسْرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ نَادِمِينَ

مشاهده می‌کنی افرادی را که در دل‌هایشان بیماری است در (دوستی با) آنان بر یکدیگر پیشی می‌گیرند و می‌گویند می‌ترسیم حادثه‌ای برای ما اتفاق بیفتد (و نیاز به کمک آن‌ها داشته باشیم) شاید خداوند پیروزی یا حادثه دیگری از ناحیه خود (به نفع مسلمانان) پیش بیاورد و این دسته از آن‌چه در دل پنهان داشتند پشیمان گردند ●●● ۵۲ / مائده

فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يُقْضَى إِلَيْكَ وَحْيُهُ وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا

پس بلندمرتبه است خداوندی که سلطان حق است و نسبت به قرآن عجله مکن پیش از آن که وحی آن بر تو تمام شود و بگو: پروردگارا! علم مرا افزون کن ●●● ۱۱۴ / طه

فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ

پس بزرگ‌تر و برتر است خداوندی که فرمانروای حق است (از این که شما را بی‌هدف آفریده باشد) معبودی جز او نیست و او پروردگار عرش کریم است ●●● ۱۱۶ / مؤمنون

فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ وَأَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا قَالَ يَا مَرْيَمُ أَنَّى لَكِ هَذَا قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ

خداوند، او (مریم) را به طرز نیکویی پذیرفت و به طرز شایسته‌ای، (نهال وجود) او را رویانید (و پرورش داد) و کفالت او را به زکریا سپرد، هر زمان زکریا وارد محراب او می‌شد، غذای مخصوصی در آن‌جا می‌دید، از او پرسید: ای مریم، این را از کجا آورده‌ای؟ گفت: این از سوی خدا است، خداوند به هر کس بخواهد، بی‌حساب روزی می‌دهد ●●● ۳۷ / آل عمران

قرآن الفبائی بَابُ الْفَاءِ (۲۳۵)

فَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبْرًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ

اما آن‌ها کارهای خود را به پراکندگی کشاندند و هر گروهی به راهی رفتند (و عجب این که) هر گروه به آن‌چه نزد خود دارند، خوشحالند ●●● ۵۳ / مؤمنون

فَتَلَقَى آدَمَ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

سپس آدم از پروردگار خود کلماتی دریافت داشت (و با آن‌ها توبه کرد) و خداوند توبه او را پذیرفت، خداوند تواب و رحیم است ●●● ۳۷ / بقره

فَتِلْكَ بُيُوتُهُمْ خَاوِيَةً بِمَا ظَلَمُوا إِنَّ فِئِدِكَ لَآيَةٌ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

این خانه‌های آن‌ها است که به خاطر ظلم و ستمشان خالی مانده و در این نشانه روشنی است برای کسانی که آگاهند ●●● ۵۲ / نمل

فَتَنَادُوا مُصْبِحِينَ

صبحگاهان یکدیگر را صدا زدند ●●● ۲۱ / قلم

فَتَنَارَعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ وَأَسْرُوا النَّجْوَى

آن‌ها در میان خود در ادامه راهشان به نزاع برخاستند و مخفیانه و در گوشی با هم سخن گفتند ●●●. ۶۲ / طه
فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّكَ عَلَى الْحَقِّ الْمُبِينِ

پس بر خدا توکل کن که تو بر طریقه حق آشکار هستی ●●●. ۷۹ / نمل
فَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّى حِينٍ

از آن‌ها روی بگردان تا زمان معینی (تا زمانی که فرمان جهاد صادر شود ●●●). ۱۷۴ / صافات
فَتَوَلَّ عَنْهُمْ فَمَا أَنْتَ بِمَلُومٍ

حال که چنین است از آن‌ها روی بگردان و تو هرگز در خور ملامت نخواهی بود ●●●. ۵۴ / ذاریات
فَتَوَلَّ عَنْهُمْ يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعِ إِلَى شَيْءٍ نُّكْرٍ

بنابراین از آن‌ها روی گردان و روزی را به یاد آور که دعوت کننده الهی مردم را به امر وحشتناکی دعوت می کند (دعوت به حساب اعمال ●●●). ۶ / قمر

فَتَوَلَّى بِرُكْنِهِ وَقَالَ سَاحِرٌ أَوْ مَجْنُونٌ

اما او با تمام وجودش از وی روی برتافت و گفت : این مرد یا ساحر است یا دیوانه ●●●. ۳۹ / ذاریات

فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا قَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ فَكَيْفَ آسَىٰ عَلَىٰ قَوْمٍ كَافِرِينَ

سپس از آن‌ها روی برتافت و گفت: من رسالات پروردگارم را به شما ابلاغ کردم و خیرخواهی نمودم، با این حال چگونه بر حال قوم بی ایمان تأسف بخورم ●●●. ۹۳؟ / اعراف

(۲۳۶) بابُ الفاء قرآن الفبائی

فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا قَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ وَلَكِنْ لَا تُحِبُّونَ النَّاصِحِينَ

(صالح) از آن‌ها روی برتافت و گفت : ای قوم ، من رسالت پروردگارم را به شما ابلاغ کردم و شرط خیرخواهی را انجام دادم ولی (چه کنم) که شما خیرخواهان را دوست ندارید ●●●. ۷۹ / اعراف

فَتَوَلَّى فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهُ ثُمَّ أَتَىٰ

فرعون آن مجلس را ترک گفت و تمام مکر و فریب خود را جمع کرد و سپس همه را (در روز موعود) آورد ●●●. ۶۰ / طه

فَتَوَلَّوْا عَنْهُ مُدْبِرِينَ

آن‌ها از او روی برتافته و به او پشت کردند (و به سرعت دور شدند ●●●). ۹۰ / صافات

فَجَاءَتْهُ إِخْرِيدُهُمَا تَمْشِي عَلَىٰ اسْتِخْيَاءٍ قَالَتْ إِنَّ أَبِي يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ أَجْرَ مَا سَيَقِيَت لَنَا فَلَمَّا جَاءَهُ وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقَصَصَ قَالَ لَا تَخَفْ نَجَوْتَ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

ناگهان یکی از آن دو به سراغ او آمد، در حالی که با نهایت حیا گام برمی داشت و گفت: پدرم از تو دعوت می کند تا مزد سیراب کردن گوسفندان برای ما را به تو بپردازد، هنگامی که موسی نزد او (شعیب) آمد و سرگذشت خود را شرح داد ، گفت : نترس

، از قوم ظالم نجات یافتی ●●●. ۲۵ / قصص

فَجَعَلَ مِنْهُ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ

و از او دو زوج مذکر و مؤنث آفرید ●●●. ۳۹ / قیامت

فَجَعَلْنَا عَلَيْهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ سِجِّيلٍ

سپس (شهر و آبادی آن‌ها را زیر و رو کردیم) بالای آن را پایین قرار دادیم و بارانی از سنگ بر آن‌ها فرو

ریختیم ●●● ۷۴ / حجر

فَجَعَلْنَاهَا نَكَالًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهَا وَ مَا خَلْفَهَا وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ

ما این جریان را مجازات و درس عبرتی برای مردم آن زمان و کسانی که بعد از آنان آمدند و هم پند و اندرز برای پرهیزکاران

قرار دادیم ●●● ۶۶ / بقره

فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ

سپس آن را در قرارگاهی محفوظ و آماده قرار دادیم ●●● ۲۱ / مرسلات

فَجَعَلْنَاهُمْ سَلَفًا وَمَثَلًا لِّلْآخِرِينَ

و آن‌ها را پیشگامان (در عذاب) و عبرتی برای دیگران قرار دادیم ●●● ۵۶ / زخرف

فَجَعَلْنَاهُمْ أَئِكَارًا

و همه را بکر قرار داده‌ایم ●●● ۳۶ / واقعه

قرآن الفبائی بَابُ الْفَاءِ (۲۳۷)

فَجَعَلَهُمْ جُذَاذًا إِلَّا كَبِيرًا لَهُمْ لَعَلَّهُمْ إِلَيْهِ يَرْجِعُونَ

سرانجام (با استفاده از یک فرصت مناسب) همه آن‌ها، جز بت بزرگشان را، قطعه قطعه کرد، تا به سراغ او بیایند

(و او حقایق را بازگو کند ●●●) ۵۸ / انبیاء

فَجَعَلَهُمْ كَعَضْفٍ مَّا كُولٍ

در نتیجه آنها را همچون کاه خورده شده قرار داد ●●● ۵ / فیل

فَجَعَلَهُ غُثَاءً أَحْوَى

سپس آن را خشک و سیاه قرار داد ●●● ۵ / اعلی

فَجُمِعَ السَّحَرَةُ لِمِيقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ

سرانجام ساحران برای وعده‌گاه روز معینی جمع‌آوری شدند ●●● ۳۸ / شعراء

فَحَشَرَ فَنَادَى

و ساحران را جمع کرد و مردم را دعوت نمود ●●● ۲۳ / نازعات

فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَا إِنَّا لَذَائِقُونَ

اکنون فرمان خدا بر همه ما مسلم شده و همگی از عذاب او می‌چشیم ●●● ۳۱ / صافات

فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَدَّتْ بِهِ مَكَانًا قَصِيًّا

سرانجام (مریم) باردار شد و او را به نقطه دور دستی برد ●●● ۲۲ / مریم

فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا يَا لَيْتَ لَنَا مِثْلَ مَا أُوتِيَ قَارُونُ إِنَّهُ لَكَذُوبٌ عَظِيمٌ

(قارون) با تمام زینت خود در برابر قومش ظاهر شد، آن‌ها که طالب حیات دنیا بودند، گفتند: ای کاش همانند آنچه به قارون

داده شده است، ما نیز داشتیم، به‌راستی که او بهره‌عظیمی دارد ●●● ۷۹ / قصص

فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ مِنَ الْمِحْرَابِ فَأَوْحَى إِلَيْهِمْ أَنْ سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا

او از محراب عبادتش به سوی مردم بیرون آمد و با اشاره به آن‌ها گفت صبح و شام (به شکرانه این نعمت) خدا را تسبیح

گویید ●●● ۱۱ / مریم

فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي مِنَ الظَّالِمِينَ

موسی از شهر خارج شد، در حالی که ترسان بود و هر لحظه در انتظار حادثه‌ای، عرض کرد: پروردگارا! مرا از این قوم ظالم رهایی بخش ●●● ۲۱. / قصص

فَحَسَفْنَا بِهِ وَبِدَارِهِ الْأَرْضَ فَمَا كَانَ لَهُ مِنْ فِئَةٍ يَنْصُرُوهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُنْتَصِرِينَ

سپس ما او و خانه‌اش را در زمین فرو بردیم و گروهی نداشت که او را در برابر عذاب الهی یاری کنند و خود نیز نمی‌توانست خویش‌ن را یاری دهد ●●● ۸۱. / قصص

(۲۳۸) بَابُ الْفَاءِ قرآن الفبائی

فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهْوَاتِ فَسُوفَ يَلْقَوْنَ غِيَا

اما بعد از آن‌ها فرزندان ناشایسته‌ای روی کار آمدند که نماز را ضایع کردند و پیروی از شهوات نمودند و به زودی (مجازات) گمراهی خود را خواهند دید ●●● ۵۹. / مریم

فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَرِثُوا الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ عَرَضَ هَذَا الْأَدْنَى وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَا وَإِنْ يَأْتِهِمْ عَرَضٌ مِثْلَهُ يَأْخُذُوهُ أَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ مِيثَاقُ الْكِتَابِ أَنْ لَا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوا مَا فِيهِ وَالِدَارُ الْأَخْرَى خَيْرٌ لِلَّذِينَ يُتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

بعد از آن فرزندان جانشین آن‌ها شدند که وارث کتاب (آسمانی، تورات) گشتند (اما با این حال) متاع این دنیای پست را گرفته (بر حکم و فرمان خدا ترجیح دادند) و می‌گفتند: (اگر ما گنه‌کاریم) خداوند به زودی ما را می‌بخشد (ما از کرده خود پشیمانیم) اما اگر متاع دیگری همانند آن به دستشان بیفتد، آن را می‌گیرند (و باز حکم خدا را پشت سر می‌افکنند) آیا پیمان کتاب (خدا) از آن‌ها گرفته نشده که بر خدا (دروغ نبنند و) جز حق نگویند و آنان بارها آن را خوانده‌اند و سرای آخرت برای آن‌ها که پرهیزگاری پیشه کنند، بهتر است، آیا نمی‌فهمید ●●● ۱۶۹؟ / اعراف

فَدَعَا رَبَّهُ أَنْ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ مُجْرِمُونَ

(موسی) به پیشگاه پروردگارش عرضه داشت که این‌ها قومی مجرمند ●●● ۲۲. / دخان

فَدَعَا رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَانْتَصِرْ

او به درگاه پروردگار عرضه داشت: من مغلوب (این قوم طغیانگر) شده‌ام، انتقام مرا از آن‌ها بگیر ●●● ۱۰. / قمر

فَدَلِيهِمَا بَعْزُورٌ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوْءَاتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِمَا عَلَىٰ هُمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ وَنَادِيَهُمَا رَبُّهُمَا أَلَمْ أَنْهَكُمَا عَنْ تِلْكَمَا الشَّجَرَةِ وَأَقْبَلْ لَكُمَا إِنِ الشَّيْطَانُ لَكُمَا عَدُوٌّ مُبِينٌ

و به این ترتیب آن‌ها را با فریب (از مقامشان) فرود آورد و هنگامی که از آن درخت چشیدند، اندامشان (عورتشان) برای آن‌ها آشکار شد و شروع کردند به قرار دادن برگ‌های (درختان) بهشتی بر یکدیگر تا آن را بپوشانند و پروردگارش آن‌ها را ندا داد که آیا شما را از آن درخت نهی نکردم و نگفتم شیطان برای شما دشمن آشکاری است ●●● ۲۲؟ / اعراف

فَذَاقَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا وَكَانَ عَاقِبَةُ أَمْرِهَا خُسْرًا

آن‌ها وبال کار خود را چشیدند و عاقبت کارشان خسران بود ●●● ۹. / طلاق

فَذَلِكَ الَّذِي يَدْعُ الْيَتِيمَ

او همان کسی است که یتیم را با خشونت می‌راند ●●● ۲. / ماعون

قرآن الفبائی بَابُ الْفَاءِ (۲۳۹)

فَذَلِكَ يَوْمَئِذٍ يَوْمٌ عَسِيرٌ

آن روز، روز سختی است ●●● ۹. / مدثر

فَذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمُ الْحَقُّ فَمَاذَا بَعَدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالُ فَإِنِّي تُصْرَفُونَ

این چنین است خداوند پروردگار حق شما، با این حال بعد از حق جز گمراهی وجود دارد؟ پس چرا (از پرستش او) روی می گردانید ●●● ۳۲؟ / یونس

فَذَرْنِي وَمَنْ يُكذِّبُ بِهَذَا الْحَدِيثِ سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ

اکنون مرا با آن‌ها که این سخن را تکذیب می کنند، رها کن و ما آن‌ها را از آن‌جا که نمی دانند، تدریجا به سوی عذاب پیش می بریم ●●● ۴۴. / قلم

فَذَرُهُمْ حَتَّى يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ

حال که چنین است آن‌ها را رها کن تا روز مرگ خود را ملاقات کنند ●●● ۴۵. / طور

فَذَرُهُمْ فِي غَمَرَتِهِمْ حَتَّى حِينٍ

آن‌ها را در جهل و غفلتشان بگذار تا زمانی که مرگشان فرارسد (یا گرفتار عذاب الهی شوند) ●●● ۵۴. / مؤمنون

فَذَرُهُمْ يَخْوَضُوا وَيَلْعَبُوا حَتَّى يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوعَدُونَ

آن‌ها را به حال خود واگذار تا در باطل غوطه‌ور باشند و سرگرم بازی، تا روزی را که به آن‌ها وعده داده شده است، ملاقات کنند (و نتیجه کار خود را ببینند) ●●● ۸۳. / زخرف، ۴۲ / معارج

فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ

پس تذکر ده، تو فقط تذکر دهنده‌ای ●●● ۲۱. / غاشیه

فَذَكِّرْ إِنْ نَفَعَتِ الذُّكْرَى

پس تذکر ده اگر تذکر مفید باشد ●●● ۹. / اعلی

فَذَكِّرْ فَمَا أَنْتَ بِنِعْمَتِ رَبِّكَ بِكَاهِنٍ وَلَا مَجْنُونٍ

حال که چنین است تذکرده و به لطف پروردگارت تو کاهن و مجنون نیستی ●●● ۲۹. / طور

فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذِرٍ

(و گفتیم) اکنون بچشید عذاب و انذارهای مرا ●●● ۳۹. / قمر

فَذُوقُوا بِمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا إِنَّا نَسِينَاكُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ

(و به آن‌ها می گویم) بچشید (عذاب جهنم را) به خاطر این که ملاقات امروز خود را فراموش کردید، ما نیز شما را فراموش کردیم و بچشید عذاب همیشگی را به خاطر اعمالی که انجام می دادید ●●● ۱۴. / سجده

(۲۴۰) بَابُ الْفَاءِ قرآن الفبائی

فَذُوقُوا فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا

پس بچشید که چیزی جز عذاب بر شما نمی افزاییم ●●● ۳۰. / نبأ

فَرَاغَ إِلَى الْهَيْهَتِهِمْ فَقَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ

(او وارد بتخانه شد) مخفیانه نگاهی به معبودان آن‌ها کرد و از روی تمسخر گفت: چرا از این غذاها نمی خورید ●●● ۹۱؟ / صافات

فَرَاغَ إِلَى أَهْلِهِ فَجَاءَ بِعَجَلٍ سَمِينٍ

و به دنبال آن پنهانی به سوی خانواده خود رفت و گوساله فربه (و بریانی را برای آن‌ها) آورد ●●● ۲۶. / ذاریات

فَرَاغَ عَلَيْهِمْ ضَرْبًا بِالْيَمِينِ

سپس ضربه‌ای محکم با دست راست و با توجه بر پیکر آن‌ها فرود آورد (و همه را جز بت بزرگ، درهم

شکست (●●●) / ۹۳ / صافات

فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ

که از شیر فرار کرده‌اند ●●● / ۵۱ / مدثر

فَرَجَعَ مُوسَى إِلَى قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ يَا قَوْمِ أَلَمْ يَعِدْكُمْ رَبُّكُمْ وَعَدَا حَسِينًا إِفْطَالَ عَلَيْكُمْ الْعَهْدُ أَمْ أَرَدْتُمْ أَنْ يَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبٌ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَخْلَفْتُمْ مَوْعِدِي

موسی خشمگین و اندوهناک به سوی قوم خود بازگشت و گفت: مگر پروردگار شما وعده نیکویی به شما نداد؟ آیا مدت جدایی من از شما به طول انجامیده؟ یا می‌خواستید غضب پروردگارتان بر شما نازل شود که با وعده من مخالفت کردید ●●●؟

۸۶ / طه

فَرَجَعُوا إِلَى أَنْفُسِهِمْ فَقَالُوا إِنَّكُمْ أَنْتُمُ الظَّالِمُونَ

آن‌ها به وجدان خود بازگشتند و (به خود) گفتند: حقا که شما ستمگرید ●●● / ۶۴ / انبیاء

فَرِحَ الْمُخَلَّفُونَ بِمَقْعِدِهِمْ خِلَافَ رَسُولِ اللَّهِ وَكَرِهُوا أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَالُوا لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ حَرًّا لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ

تخلف جویان (از جنگ تبوک که در خانه‌های خود نشستند) از مخالفت با رسول خدا صلی‌الله‌علیه‌وآله خوشحال شدند و کراهت داشتند که با اموال و جان‌های خود در راه خدا جهاد کنند و (به یکدیگر و به مؤمنان) گفتند: در این گرما حرکت (به سوی میدان) نکنید، به آن‌ها بگو: آتش دوزخ از این هم گرم‌تر است، اگر بفهمند ●●● / ۸۱ / توبه

فَرِحِينَ بِمَا آتَيْهُمْ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَيَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذِينَ لَمْ يَلْحَقُوا بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

قرآن الفبائی بابُ الفاء (۲۴۱)

آن‌ها به خاطر نعمت‌های فراوانی که خدا از فضل خود به ایشان بخشیده‌است، خوشحالند و به خاطر کسانی که هنوز به آن‌ها ملحق نشده‌اند (مجاهدان و شهیدان آینده)، خوشوقند، (زیرا مقامات برجسته آن‌ها را در آن جهان می‌بینند و می‌دانند) که نه ترسی بر آن‌هاست و نه غمی خواهند داشت ●●● / ۱۷۰ / آل عمران

فِرْعَوْنُ وَ ثَمُودَ

لشکریان فرعون و ثمود ●●● / ۱۸ / بروج

فَرُوحٌ وَ رِيحَانٌ وَ جَنَّتْ نَعِيمٌ

در روح و ریحان و بهشت پر نعمت است ●●● / ۸۹ / واقعه

فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ أُمِّهِ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَ لَا تَحْزَنَ وَ لَتَعْلَمَنَّ أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَ لَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

ما او را به مادرش بازگردانیدیم تا چشمش روشن شود و غمگین نباشد و بداند وعده الهی حق است، ولی اکثر آن‌ها نمی‌دانند ●●● / ۱۳ / قصص

فَرِيقًا هَدَىٰ وَ فَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ إِنَّهُمْ اتَّخَذُوا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَيَحْسَبُونَ أَنََّّهُمْ مُهْتَدُونَ

جمعی را هدایت کرده و جمعی را که (شایستگی نداشته‌اند) گمراهی بر آن‌ها مسلم شد، آن‌ها (کسانی هستند که) شیاطین را به جای خداوند، اولیای خود انتخاب کردند و چنین گمان می‌کنند که هدایت یافته‌اند ●●● / ۳۰ / اعراف

فَسَاهَمَ فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِينَ

و با آن‌ها قرعه افکند (و قرعه به نام او اصابت کرد و) مغلوب شد ●●● / ۱۴۱ / صافات

فَسُبْحَانَ الَّذِي يَبْدَأُ مَلَكُوتَ كُلِّ شَيْءٍ وَ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

پس منزّه است خداوندی که مالکیت و حاکمیت همه چیز در دست او است و (همگی) به سوی او باز می‌گردید ●●● ۸۳ / یس

فَسُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَ حِينَ تُصْبِحُونَ

منزّه است خداوند به هنگامی که شام می‌کنید و صبح می‌کنید ●●● ۱۷ / روم

فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ

حال که چنین است ، به نام پروردگار بزرگت تسبیح کن (و او را پاک و منزّه بشمار ●●●) . ۷۴ ، ۹۴ / واقعه ، ۵۲ / حاقّه

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا

پروردگارت را تسبیح و حمد کن و از او آمرزش بخواه که او بسیار توبه‌پذیر است ●●● ۳ / نصر

(۲۴۲) بَابُ الْفَاءِ قرآن الفبائی

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَ كُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ

(برای دفع ناراحتی آنان) پروردگارت را تسبیح و حمد گو و از سجده‌کنندگان باش ●●● ۹۸ / حجر

فَسْتَبْصِرْ وَ يُبْصِرُونَ

و به زودی تو می‌بینی و آنها نیز می‌بینند ●●● ۵ / قلم

فَسْتَذْكُرُونَ مَا أَقُولُ لَكُمْ وَ أَفَوْضُ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ

و به زودی آن چه را می‌گویم به خاطر خواهید آورد ، من کار خود را به خداوند یکتا واگذار می‌کنم که او نسبت

به بندگانش بیناست ●●● ۴۴ / مؤمن

فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ

فرشتگان همگی و بدون استثناء سجده کردند ●●● ۳۰ / حجر ، ۷۳ / ص

فَسَخَّرْنَا لَهُ الرِّيحَ تَجْرِي بِأَمْرِهِ رُخَاءً حَيْثُ أَصَابَ

ما باد را مسخر او ساختیم تا مطابق فرمانش به نرملی حرکت کند و به هر جا او می‌خواهد ،

برود ●●● ۳۶ / ص

فَسَقَى لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّى إِلَى الظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ

موسی به (گوسفندان) آنها آب داد ، سپس رو به سوی سایه آورد و عرض کرد : پروردگارا ! هر خیر و نیکی بر من فرستی ،

من به آن نیازمندم ●●● ۲۴ / قصص

فَسَلَامٌ لَكَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ

(به او گفته می‌شود :) سلام بر تو از سوی دوستانت که از اصحاب الیمین هستند ●●● ۹۱ / واقعه

فَسَيِّسْرُهُ لِلْعُسْرَى

ما به زودی او را در مسیر دشواری قرار می‌دهیم ●●● ۱۰ / لیل

فَسَيِّسْرُهُ لِلْيُسْرَى

ما او را در مسیر آسانی قرار می‌دهیم ●●● ۷ / لیل

فَسَوْفَ يُحَاسِبُ حِسَابًا يَسِيرًا

به زودی حساب آسانی برای او می‌شود ●●● ۸ / انشقاق

فَسَوْفَ يَدْعُوا ثُبُورًا

به زودی فریادش بلند می‌شود که؛ ای وای بر من که هلاک شدم ●●● ۱۱. / انشقاق

قرآن الفبائی بابُ الفاء (۲۴۳)

فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ

به زودی خواهید دانست چه کسی عذاب خوارکننده به سراغش خواهد آمد و مجازات جاودان بر او وارد خواهد

شد ●●● ۳۹. / هود

فَسِيحُوا فِي الْأَرْضِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ وَأَنَّ اللَّهَ مُخْزِي الْكَافِرِينَ

با این حال چهار ماه (مهلت دارید که) در زمین (آزادانه) سیر کنید (و هر جا می‌خواهید بروید و بیندیشید) و بدانید شما

نمی‌توانید خدا را ناتوان سازید (و از قدرت او فرار کنید و نیز بدانید) خداوند خوارکننده کافران است ●●● ۲. / توبه

فَشَارِبُونَ شُرْبَ الْهَيْمِ

و همچون شترانی که مبتلا به بیماری عطش شده‌اند، از آن می‌آشامید ●●● ۵۵. / واقعه

فَشَارِبُونَ عَلَيْهِ مِنَ الْحَمِيمِ

و روی آن از آب سوزان می‌نوشید ●●● ۵۴. / واقعه

فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ

لذا خداوند تازیانه عذاب را بر آن‌ها فرو ریخت ●●● ۱۳. / فجر

فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَنْحِرْ

اکنون که چنین است، برای پروردگارت نماز بخوان و قربانی کن ●●● ۲. / کوثر

فَضَرَبْنَا عَلَىٰ آذَانِهِمْ فِي الْكَهْفِ سِنِينَ عَدَدًا

ما (پرده خواب را) بر گوششان زدیم و سال‌ها در خواب فرورفتند ●●● ۱۱. / کهف

فَضَلًّا مِنَ اللَّهِ وَنِعْمَةً وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

خداوند بر شما فضل و نعمتی از سوی خود بخشیده و خداوند دانا و حکیم است ●●● ۸. / حجرات

فَضَلًّا مِنْ رَبِّكَ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

این فضل و بخششی است از سوی پروردگارت و این پیروزی بزرگی است ●●● ۵۷. / دخان

فَطَافَ عَلَيْهَا طَائِفٌ مِنْ رَبِّكَ وَهُمْ نَائِمُونَ

اما عذابی فراگیر (شبانه) بر تمام باغ آن‌ها فرود آمد، در حالی که همه در خواب بودند ●●● ۱۹. / قلم

فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسُهُ قَتْلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُ فَأَصْبَحَ مِنَ الْخَاسِرِينَ

نفس سرکش تدریجا او را مصمم به کشتن برادر کرد و او را کشت و از زیانکاران شد ●●● ۳۰. / مائده

(۲۴۴) بابُ الفاء قرآن الفبائی

فَعَالٌ لِمَا يُرِيدُ

و آن‌چه رامی‌خواهد، انجام می‌دهد ●●● ۱۶. / بروج

فَعَنَّا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ فَأَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَةُ وَهُمْ يَنْظُرُونَ

آن‌ها از فرمان پروردگارشان سرباز زدند و صاعقه آن‌ها را فرو گرفت در حالی که (خیره خیره) نگاه می‌کردند

(بی‌آن‌که قدرت بر دفاع داشته باشند) ●●● ۴۴. / ذاریات

فَعَسَى رَبِّي أَنْ يُؤْتِيَنِي خَيْرًا مِنْ جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِنَ السَّمَاءِ فَيُصْبِحَ صَعِيدًا زَلَقًا

شاید پروردگار بهتر از باغ تو به من بدهد و مجازات حساب شده‌ای از آسمان بر باغ تو فرود فرستد، آن چنان که آن را به

زمین بی گیاه لغزنده‌ای تبدیل کند ●●● ۴۰ / کهف

فَعَصُوا رَسُولَ رَبِّهِمْ فَاخَذَهُمْ أَخَذَةً رَابِيَةً

با فرستاده رسول پروردگارشان مخالفت کردند و خداوند نیز آن‌ها را به عذاب شدیدی گرفتار

ساخت ●●● ۱۰ / حاقه

فَعَصَى فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ فَأَخَذْنَاهُ أَخْذًا وَبِيلاً

فرعون به مخالفت و نافرمانی آن رسول برخاست و ما او را شدیداً مجازات کردیم ●●● ۱۶ / مزمل

فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوا يَا صَالِحُ ائْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ

سپس «ناقه» را پی کردند و از فرمان پروردگارشان سرپیچیدند و گفتند: ای صالح، اگر تو از فرستادگان (خدا) هستی،

آن چه ما را با آن تهدید می کنی، بیاور ●●● ۷۷ / اعراف

فَعَقَرُوهَا فَاصْبَحُوا نَادِمِينَ

سرانجام بر آن (ناقه) حمله نموده او را از پای درآوردند، سپس از کرده خود پشیمان شدند ●●● ۱۵۷ / شعراء

فَعَقَرُوهَا فَقَالَ تَمَتَّعُوا فِی دَارِكُمْ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ ذَلِكُمْ وَعَدُّ غَيْرٌ مَكْدُوبٍ

(اما) آن‌ها آن را از پای درآوردند و او به آن‌ها گفت (مهلت شما تمام شده) سه روز در خانه‌هاتان متمتع

گردید (و بعد از آن عذاب الهی فراخواهد رسید) این وعده‌ای است که دروغ نخواهد بود ●●● ۶۵ /

هود

فَعَمِيَتْ عَلَيْهِمُ الْأَنْبَاءُ يَوْمَئِذٍ فَهُمْ لَا يَتَسَاءَلُونَ

در این هنگام همه اخبار بر آن‌ها پوشیده می ماند (حتی نمی توانند) از یکدیگر سؤالی کنند ●●● ۶۶ / قصص

فَعَشَّهَا مَا عَشَّى

سپس آن‌ها را با عذاب سنگین پوشانید ●●● ۵۴ / نجم

قرآن الفبائی بابُ الفاء (۲۴۵)

فَعَفَرْنَا لَهُ ذَلِكُمْ وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَآءٍ

ما این عمل را بر او بخشیدیم و او نزد ما دارای مقام والا و آینده نیک است ●●● ۲۵ / ص

فَعُلِّبُوا هُنَالِكَ وَانْقَلَبُوا صَاغِرِينَ

در آن جا مغلوب شدند و خوار و کوچک گشتند ●●● ۱۱۹ / اعراف

فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُنْهَمِرٍ

در این هنگام درهای آسمان را گشودیم و آبی فراوان و پی در پی فروبارید ●●● ۱۱ / قمر

فَفَرَرْتُ مِنْكُمْ لَمَّا خِفْتُكُمْ فَوَهَبَ لِي رَبِّي حُكْمًا وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ

و به دنبال آن هنگامی که از شما ترسیدم فرار کردم و پروردگار من به من دانش بخشید و مرا از پیامبران قرار داد ●●● ۲۱ /

شعراء

فَفِرُّوا إِلَى اللَّهِ إِنِّي لَكُم مِّنْهُ نَذِيرٌ مُّبِينٌ

پس به سوی خدا بگریزید که من از سوی او برای شما بیم‌دهنده آشکاری هستم ●●● ۵۰ / ذاریات

فَفَهَّمْنَاهَا سُلَيْمَانَ وَكُلًّا آتَيْنَاهَا حُكْمًا وَعِلْمًا وَسَخَّرْنَا مَعَ دَاوُدَ الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرَ وَكُنَّا فَاعِلِينَ

ما (حکم واقعی) آن را به سلیمان تفهیم کردیم و به هر یک از آن‌ها (شایستگی) داوری و علم دادیم و کوه‌ها و پرندگان را مسخر داود ساختیم که با او تسبیح (خدا) می‌گفتند و ما قادر بر انجام این کار بودیم ●●● ۷۹ / انبیاء
فَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا تُكَلَّفُ إِلَّا نَفْسَكَ وَحَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَكُفَّ بَأْسَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَاللَّهُ أَشَدُّ بَأْسًا وَأَشَدُّ تَنكِيلًا

در راه خدا پیکار کن، تنها مسئول وظیفه خود هستی و مؤمنان را (بر این کار) تشویق نما، امید است خداوند از قدرت کافران جلوگیری کند (حتی اگر تنها خودت به میدان بروی) و خداوند قدرتش بیشتر و مجازاتش دردناک‌تر است ●●● ۸۴ / نساء

فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا هَذَا إِلَّا- بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُرِيدُ أَنْ يَتَفَضَّلَ عَلَيْكُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِيا بَاتِنَا الْأُولِينَ

جمعیت اشرافی (و مغرور) از قوم نوح که کافر شده بودند، گفتند: این مرد بشری است همچون شما که می‌خواهد بر شما برتری جوید، اگر خدا می‌خواست پیامبری بفرستد، فرشتگانی نازل می‌کرد، ما هرگز چنین چیزی در نیاکان خود نشنیده‌ایم ●●● ۲۴ / مؤمنون

فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِمْ أَنْ يَكُفَّ بَأْسَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَاللَّهُ أَشَدُّ بَأْسًا وَأَشَدُّ تَنكِيلًا نَظُنُّكُمْ كَذِبِينَ
(۲۴۶) بَابُ الْفَاءِ قرآن الفبائی

اشراف کافر قومش (در پاسخ) گفتند: ما تو را جز بشری همچون خودمان نمی‌بینیم و کسانی را که از تو پیروی کرده‌اند جز گروهی اراذل ساده لوح نمی‌یابیم و فضیلتی برای شما نسبت به خود مشاهده نمی‌کنیم بلکه شما را دروغگو تصور می‌کنیم ●●● .
۲۷ / هود

فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَى

و گفت: من پروردگار بزرگ شما هستم ●●● ۲۴ / نازعات

فَقَالَ إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ يُؤْتَرُ

و سرانجام گفت: این (قرآن) چیزی جز یک سحر جالب همچون سحرهای پیشینیان نیست ●●● ۲۴ / مدثر

فَقَالَ إِنِّي أَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ عَنْ ذِكْرِ رَبِّي حَتَّى تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ

گفت: من این اسبان را به خاطر پروردگارم دوست دارم (من می‌خواهم از آن‌ها در جهاد استفاده کنم، او همچنان به آن‌ها نگاه می‌کرد) تا از دید گانش پنهان شدند ●●● ۳۲ / ص

فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٌ

و گفت: من بیمارم (و با شما به مراسم جشن نمی‌آیم) ●●● ۸۹ / صافات

فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ نَاقَهُ اللَّهُ وَسُقِيهَا

و فرستاده الهی (صالح) به آنها گفت: ناقه خدا را با آبشخورش واگذارید (و مزاحم آن نشوید) ●●● ۱۳ / شمس

فَقَالُوا أَبَشْرًا مِمَّا وَاٰحِدًا تَتَّبِعُهُ إِنَّا إِذَا لَفِضَّالًا وَسُعْرٌ

و گفتند: آیا ما از بشری از جنس خود پیروی کنیم؟ اگر چنین کنیم، در گمراهی و جنون خواهیم بود ●●● ۲۴ / قمر

فَقَالُوا أَتُؤْمِنُ لِيَشْرَيْنَ مِثْلَنَا وَ قَوْمُهُمَا لَنَا عَابِدُونَ

آن‌ها گفتند: آیا ما به دوانسان همانند خودمان ایمان بیاوریم، درحالی که قوم آن‌ها (بنی اسرائیل) ما را پرستش می‌کنند (و بردگان ما هستند ●●●) / ۴۷ / مؤمنون

فَقَالُوا رَبَّنَا بَاعِدْ بَيْنَ أَسْفَارِنَا وَ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ وَ مَزَقْنَاهُمْ كُلَّ مُمَزَّقٍ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ
ولی (این ناسپاس مردم) گفتند: پروردگارا میان سفرهای ما دوری بیفکن (تا بینویان نتوانند دوش به دوش اغنیا سفر کنند و به این طریق) آن‌ها به خویشتن ستم کردند و ما آن‌ها را اخبار و داستانی (برای دیگران) قرار دادیم و جمعیت‌شان را متلاشی ساختیم، در این ماجرا آیات و نشانه‌های عبرتی است، برای هر صابر شکرگزار ●●● / ۱۹ / سبأ
قرآن الفبائی بَابُ الْفَاءِ (۲۴۷)

فَقَالُوا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

گفتند: تنها بر خدا توکل داریم، پروردگارا ما را تحت تأثیر گروه ستمگر قرار مده ●●● / ۸۵ / یونس
فَقَتِلَ كَيْفَ قَدَرٌ

مرگ بر او بادچگونه (برای مبارزه با حق) مطلب را آماده کرد ●●● / ۱۹ / مدثر

فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ الْقَادِرُونَ

ما قدرت بر این کار داشتیم، پس ما قدرتمند خوبی هستیم (و امر معاد برای ما سهل است ●●●) / ۲۳ / مرسلات

فَقَدْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَسَوْفَ يَا تُبَاهُ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ

آنان حق را هنگامی که سراغشان آمد، انکار کردند ولی به زودی خبر آن‌چه را به باد مسخره گرفتند به آنان می‌رسد (و از نتایج کار خود آگاه می‌شوند ●●●) / ۵ / انعام

فَقَدْ كَذَّبُوا فَسَيَأْتِيهِمْ أَنْبَاءُ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ

آن‌ها تکذیب کردند، اما به زودی اخبار آن‌چه را به استهزاء می‌گرفتند به آنان می‌رسد (و از مجازاتش باخبر خواهند شد ●●●) / ۶ / شعراء

فَقَدْ كَذَّبُواكُمْ بِمَا تَقُولُونَ فَمَا تَسْتَطِيعُونَ صَرْفًا وَ لَا نَصْرًا وَ مَنْ يَظْلِمِ مِنْكُمْ نُذِقْهُ عَذَابًا كَبِيرًا

(خداوند به آن‌ها می‌گوید ببینید) این معبودان، شما را در آن‌چه می‌گویید تکذیب کردند اکنون قدرت ندارید عذاب الهی را برطرف سازید یا از کسی یاری بطلبید و هر کس از شما ظلم و ستم کند عذاب شدیدی به او می‌چشانیم ●●● / ۱۹ / فرقان

فَقَرَأَهُ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا بِهِ مُؤْمِنِينَ

و او آن را بر ایشان می‌خواند به آن ایمان نمی‌آورند ●●● / ۱۹۹ / شعراء

فَقَرَّبَهُ إِلَيْهِمْ قَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ

و آن را نزدیک آن‌ها گذارد (ولی با تعجب دید دست به سوی غذا نمی‌برند) گفت: آیا شما غذا نمی‌خورید ●●● / ۲۷؟ / ذاریات

فَقَضَاهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا وَ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحٍ وَ حِفْظًا ذَلِكْ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ

در این هنگام آن‌ها را به صورت هفت آسمان در دو روز آفرید و آن‌چه را می‌خواست در هر آسمانی مقدر فرمود و آسمان پایین را با چراغ‌های (ستارگان) زینت بخشیدیم و (با شهاب‌ها) از استراق سمع شیاطین حفظ کردیم، این است تقدیر خداوند دانا ●●● / ۱۲ / فصلت

فَقَطِّعْ دَابِرَ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

(۲۴۸) بَابُ الْفَاءِ قرآن الفبائی

و (به این ترتیب) دنباله (زندگی) جمعیتی که ستم کرده بودند قطع شد و ستایش مخصوص خداوند پروردگار جهانیان است ●●● ۴۵ / انعام

فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا

به آن‌ها گفتم : از پروردگار خویش آمرزش طلبید که او بسیار آمرزنده است ●●● ۱۰ / نوح

فَقُلْنَا اذْهَبَا إِلَى الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بآيَاتِنَا فَدَمَّرْنَا هُمْ تَدْمِيرًا

و گفتیم به سوی این قوم که آیات ما را تکذیب کردند بروید (اما آن‌ها به مخالفت برخاستند) و ما شدیداً آن‌ها را درهم کوبیدیم و نابود کردیم ●●● ۳۶ / فرقان

فَقُلْنَا اضْرِبُوهُ بِنَعْصِهَا كَذَلِكَ يُحْيِي اللَّهُ الْمَوْتَى وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

سپس گفتیم: قسمتی از گاو را به مقتول بزنید (تازنده شود و قاتل را معرفی کند) خداوند این گونه مردگان را زنده می‌کند و آیات خود را به شما نشان می‌دهد، شاید درک کنید ●●● ۷۳ / بقره

فَقُلْ هَلْ لَكَ إِلَىٰ أَنْ تَزُكِّيَ

و به او بگو: آیا می‌خواهی پاکیزه شوی ●●● ۱۸۴ / نازعات

فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لَّيِّنًا لَعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَىٰ

امابه نرمی با او سخن بگویند شاید متذکر شود یا از (خدا) بترسد ●●● ۴۴ / طه

فَكَانَتْ هَبَاءً مُّبَشَّرًا

و به صورت غبار پراکنده درمی‌آید ●●● ۶ / واقعه

فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ

تا آن‌که فاصله او به اندازه دو کمان یا کمتر بود ●●● ۹ / نجم

فَكَانَ عَاقِبَتُهُمَا أَنَّ هُمَا فِي النَّارِ خَالِدَيْنِ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ

سرانجام کار آن‌ها این شد که هر دو در آتش دوزخند، جاودان در آن می‌مانند و این است کیفر ستمکاران ●●● ۱۷ / حشر

فَكَأَيُّ مَن قَرِيئَةٍ أَهْلَكْنَاهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ فَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَبِئْرٍ مُّعَطَّلَةٍ وَقَصْرٍ مَّشِيدٍ

چه بسیار از شهرها و آبادی‌ها که آن‌ها را نابود و هلاک کردیم در حالی که ستمگر بودند، به گونه‌ای که بر سقف‌های خود فرو ریختند (نخست سقف‌ها ویران گشت و بعد دیوارها به روی سقف‌ها) و چه بسیار چاه پر آب که بی‌صاحب ماند و چه بسیار

قصرهای محکم و مرتفع ●●● ۴۵ / حج

فَكُتِبَ لَهُمُ مَا عَمِلُوا فِيهَا هُمْ وَالْغَاوُونَ

در این هنگام همه آن معبودان با عابدان (گمراه) به دوزخ افکنده می‌شوند ●●● ۹۴ / شعراء

قرآن الفبائی بَابُ الْفَاءِ (۲۴۹)

فَكَذَّبَ وَعَصَىٰ

اما او تکذیب کرد و عصیان نمود ●●● ۲۱ / نازعات

فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ

آن‌ها او را تکذیب کردند و به این سبب زلزله آن‌ها را فرو گرفت و در خانه‌های خود به رو درافتادند و مردند ●●● ۳۷. / عنكبوت

فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمْ عَذَابٌ يَوْمَ الظُّلَّةِ إِنَّهُ كَانَ عَذَابٌ يَوْمٍ عَظِيمٍ
سرانجام او را تکذیب کردند و عذاب روز « ابر سایه افکن » آن‌ها را فرو گرفت ، که این عذاب روز برزگی بود ●●● ۱۸۹. / شعراء

فَكَذَّبُوهُ فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا عَمِينَ
اما سرانجام او را تکذیب کردند و ما او و کسانی را که با وی در کشتی بودند، رهایی بخشیدیم و آن‌ها که آیات ما را تکذیب کردند، غرق نمودیم، چه این که آن‌ها جمعیتی نابینا (و کور دل) بودند ●●● ۶۴. / اعراف
فَكَذَّبُوهُ فَأَنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ

اما آن‌ها او را تکذیب کردند ولی مسلماً همگی در دادگاه عدل الهی ، احضار می شوند ●●● ۱۲۷. / صافات
فَكَذَّبُوهُ فَأَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ
آن‌ها هود را تکذیب کردند ، ما هم نابودشان کردیم و در این آیت و نشانه‌ای است (برای آگاهان) ولی اکثر مؤمن نبودند ●●● ۱۳۹. / شعراء

فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُواهَا فَدَمْدَمَ عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ بِذُنُوبِهِمْ فَسَوَّيْهَا
ولی آنها او را تکذیب نمودند و ناقه را پی کردند و به هلاکت رساندند، لذا پروردگارش آنها را به خاطر گناهی که مرتکب شده بودند، در هم کوبید و سرزمینشان را صاف و مسطح نمود ●●● ۱۴. / شمس

فَكَذَّبُوهُ فَجَعَلْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ وَجَعَلْنَاهُمْ خَلَائِفَ وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُؤْمِنِينَ
اما آن‌ها او را تکذیب کردند و ما او و کسانی را که با او در کشتی بودند، نجات دادیم، آن‌ها را جانشین (و وارث کافران) قرار دادیم و کسانی را که آیات ما را تکذیب کردند، غرق نمودیم، پس بین عاقبت کار آن‌ها که انذار شدند (و به انذار الهی اهمیت ندادند) چگونه بود ●●● ۷۳؟ / یونس

فَكَذَّبُوهُمَا فَكَانُوا مِنَ الْمُهْلَكِينَ
(آری) آن‌ها این دو را تکذیب کردند و سرانجام همگی هلاک شدند ●●● ۴۸. / مؤمنون

(۲۵۰) بَابُ الْفَاءِ قرآن الفبائی

فَكَ رَقَبَهُ

آزاد کردن برده است ●●● ۱۳. / بلد

فَكَفَرُوا بِهِ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ

(اما هنگامی که این کتاب بزرگ آسمانی بر آن‌ها نازل شد) آن‌ها به آن کافر شدند، ولی به زودی نتیجه کار خود را خواهند دانست ●●● ۱۷۰. / صافات

فَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ إِن كُنَّا عَنْ عِبَادَتِكُمْ لِغَافِلِينَ

همین بس که خدا میان ما و شما گواه است که ما از عبادت کردن شما غافل (و بی خبر) بودیم ●●● ۲۹. / یونس
فَكَلَّا أَخَذْنَا بِذُنُوبِهِ فَمِنْهُمْ مَنْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا وَمِنْهُمْ مَنْ أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ وَمِنْهُمْ مَنْ خَسَفْنَا بِهِ الْأَرْضَ وَمِنْهُمْ مَنْ أَغْرَقْنَا
وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

ما هر یک از آنها را به گناهانشان گرفتیم ، بر بعضی از آن‌ها طوفانی توأم با سنگریزه فرستادیم و بعضی از آن‌ها را صیحه

آسمانی فروگرفت و بعضی دیگر را در زمین فرو بردیم و بعضی را غرق کردیم ، خداوند هرگز به آنها ستم نکرد، ولی آنها خودشان بر خویشتن ستم نمودند ●●● ۴۰ / عنكبوت

فَكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ بآيَتِهِ مُؤْمِنِينَ

و از آنچه نام خدا بر آن گفته شده بخورید (اما از گوشت حیواناتی که به هنگام سر بریدن نام خدا بر آن نمی‌برید نخورید) اگر به آیات او ایمان دارید ●●● ۱۱۸ / انعام

فَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَاشْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ

حال که چنین است از آنچه خدا روزیتان کرده است حلال و پاکیزه بخورید و شکر نعمت خدا را به جا آرید اگر او را می‌پرستید ●●● ۱۱۴ / نحل

فَكُلُوا مِمَّا غَنَمْتُمْ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ

اکنون از آنچه غنیمت گرفته‌اید حلال و پاکیزه بخورید و از خدا بپرهیزید ، خداوند آمرزنده و مهربان است ●●● ۶۹ / انفال

فَكُلِي وَاشْرَبِي وَقَرِّي عَيْنًا فَمَا تَرَيْنَ مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا فَقُولِي إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا فَلَنْ أُكَلِّمَ الْيَوْمَ إِنْسِيًّا

از (این غذای لذیذ) بخور و از (آن آب گوارا) بنوش و چشمت را (به این مولود جدید) روشن دار و هر گاه کسی از انسان‌ها را دیدی با اشاره بگو: من برای خدای رحمان روزه گرفته‌ام و با احدی امروز سخن نمی‌گویم (این نوزاد خودش از تو دفاع خواهد کرد ●●●) ۲۶ / مریم

قرآن الفبائی بابُ الفاء (۲۵۱)

فَكَيْفَ إِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَذْبَارَهُمْ

حال آنها چگونه خواهد بود هنگامی که فرشتگان (مرگ) بر صورت و پشت آنها می‌زنند (و قبض روحشان می‌کنند ●●●) ۲۷ / محمد

فَكَيْفَ إِذَا جَمَعْنَاهُمْ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

پس چگونه خواهند بود هنگامی که آنها را برای روزی که شکی در آن نیست (روز رستاخیز) ، جمع کنیم و به هر کس آنچه (از اعمال برای خود) فراهم کرده، به‌طور کامل داده شود؟ و به آنها ستم نخواهد شد (زیرا محصول اعمال خود را می‌چینند ●●●) ۲۵ / آل عمران

فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا

حال آنها چگونه است آن روزی که از هر امتی، شاهد و گواهی (بر اعمالشان) می‌آوریم و تو را نیز بر آنان گواه خواهیم آورد ●●● ۴۱ / نساء

فَكَيْفَ إِذَا آصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ ثُمَّ جَاءُوكَ يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا إِحْسَانًا وَتَوْفِيقًا

پس چگونه وقتی به خاطر اعمالشان ، گرفتار مصیبتی می‌شوند ، سپس به سراغ تو می‌آیند ، سوگند یاد می‌کنند که منظور ما (از بردن داوری نزد دیگران) ، جز نیکی کردن و توافق (میان طرفین نزاع) ، نبوده است ●●● ۶۲ / نساء

فَكَيْفَ تَتَّقُونَ إِنْ كَفَرْتُمْ يَوْمًا يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيبًا

شما اگر کافر شوید، چگونه خود را (از عذاب شدید الهی) برکنار می‌دارید، در آن روز که کودکان را پیر می‌کند ●●● ۱۷۴ / مزمل

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِ

(اکنون بنگرید) عذاب و اندازهای من چگونه بود ●●● ۱۶۴، ۲۱ و ۳۰ / قمر

فَلَا أُقْسِمُ بِالْعُقَبَةِ

ولی او (انسان ناسپاس) از آن گردنه مهم بالا نرفت ●●● ۱۱ / بلد

فَلَا أُقْسِمُ بِالْخُنَّسِ

سوگند به ستارگانی که باز می‌گردند ●●● ۱۵ / تکویر

فَلَا أُقْسِمُ بِالشَّفَقِ

سوگند به شفق ●●● ۱۶ / انشقاق

فَلَا أُقْسِمُ بِرَبِّ الْمَشَارِقِ وَالْمَغَارِبِ إِنَّا لَقَادِرُونَ

سوگند به پروردگار مشرق‌ها و مغرب‌ها که ما قادریم ●●● ۴۰ / معارج

(۲۵۲) بَابُ الْفَاءِ قرآن الفبائی

فَلَا أُقْسِمُ بِمَا تُبْصِرُونَ

سوگند می‌خورم به آنچه می‌بینید ●●● ۳۸ / حاقه

فَلَا أُقْسِمُ بِمَوَاقِعِ النُّجُومِ

سوگند به جایگاه ستارگان و محل طلوع و غروب آن‌ها ●●● ۷۵ / واقعه

فَلَا تَحْسِبَنَّ اللَّهَ مُخْلِفَ وَعْدِهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ

و گمان مبر که خدا و عده‌ای را که به پیامبرانش داده تخلف کند، چرا که خداوند قادر و منتقم است

●●● ۴۷ / ابراهیم

فَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتُكُونَ مِنَ الْمُعَذَّبِينَ

هیچ معبودی را با خداوند مخوان که از معذبین خواهی بود ●●● ۲۱۳ / شعراء

فَلَا تَضْرِبُوا لِلَّهِ الْأَمْثَالَ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَ أَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

بنابراین برای خدا امثال (و شبیه) قایل نشوید . چرا که خدا می‌داند شما نمی‌دانید ●●● ۷۴ / نحل

فَلَا تُطِيعِ الْكَافِرِينَ وَ جَاهِدْهُمْ بِهِ جِهَادًا كَبِيرًا

بنابراین از کافران اطاعت مکن و به وسیله قرآن با آن‌ها جهاد بزرگی بنما ●●● ۵۲ / فرقان

فَلَا تُطِيعِ الْمُكذِّبِينَ

حال که چنین است از تکذیب کنندگان اطاعت مکن ●●● ۸ / قلم

فَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَ لَا أَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَ تَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَ هُمْ كَافِرُونَ

و (فزونی) اموال و اولاد آن‌ها تو را در شگفتی فرو نبرد، خدا می‌خواهد آن‌ها را به وسیله آن در زندگی دنیا

عذاب کند و در حال کفر بمیرند ●●● ۵۵ / توبه

فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ إِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَدًّا

بنابراین درباره آن‌ها عجله مکن، ما آن‌ها (و اعمالشان) را دقیقاً شماره خواهیم کرد ●●● ۸۴ / مریم

فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِنْ قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

هیچ کس نمی‌داند چه پاداش‌های مهمی که مایه روشنی چشم‌ها می‌گردد برای آن‌ها نهفته شده، این جزای اعمالی است که انجام

می‌دادند ●●● ۱۷ / سجده

فَلَا تَكُ فِي مَرْيَبَةٍ مِّمَّا يَعْْبُدُونَ إِلَّا كَمَا يَعْْبُدُ آبَاؤُهُمْ مِنْ قَبْلُ وَإِنَّا لَمُوفُونَ نَصِيْبُهُمْ غَيْرَ مَنقُوصٍ
شک و تردیدی در معبودهایی که آن‌ها می‌پرستند به خود راه مده، آن‌ها همان‌گونه این معبودها را
قرآن الفبائی بابُ الفاء (۲۵۳)

پرستش می‌کنند که پدرانشان قبلاً می‌پرستیدند و ما نصیب آن‌ها را بی‌کم و کاست خواهیم داد ●●● ۱۰۹ / هود

فَلَا تَهِنُوا وَتَدْعُوا إِلَى السَّلْمِ وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ وَاللَّهُ مَعَكُمْ وَلَنْ يَتَرَكُمْ أَعْمَالَكُمْ

هرگز سست نشوید و دشمنان را به صلح (ذلت‌بار) دعوت نکنید، در حالی که شما برترید و خداوند با شما است و چیزی از ثواب
اعمالتان را هرگز کم نمی‌کند ●●● ۳۵ / محمد

فَلَا صَدَقَ وَلَا صَلَّى

او هرگز ایمان نیاورد و نماز نخواند ●●● ۳۱ / قیامت

فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا

به پروردگارت سوگند که آن‌ها مؤمن نخواهند بود، مگر این‌که در اختلافات خود، تو را به داوری طلبند و سپس
از داوری تو، در دل خود احساس ناراحتی نکنند و کاملاً تسلیم باشند ●●● ۶۵ / نساء

فَلَا يَخْرُجُكَ قَوْلُهُمْ إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسْرُونَ وَ مَا يُعْلِنُونَ

بنابراین سخنان آن‌ها تو را غمگین نسازد، ما آن‌چه را پنهان می‌دارند یا آشکار می‌کنند، می‌دانیم ●●● ۷۶ / یس

فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ

(چنان غافلگیر می‌شوند که حتی) نمی‌توانند وصیتی کنند، یا به سوی خانواده خود مراجعت نمایند ●●● ۵۰ / یس

فَلَا يَصُدُّكَ عَنْهَا مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ هَوِيَهُ فَتَرَىٰ

و هرگز نباید افرادی که ایمان به قیامت ندارند و از هوس‌های خویش پیروی کردند، تو را از آن بازدارند که هلاک خواهی
شد ●●● ۱۶ / طه

فَلَذِيكَ فَادَعُ وَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ هُمْ وَقُلْ آمَنْتُ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ كِتَابٍ وَأُمِرْتُ لِأَعْدِلَ بَيْنَكُمْ اللَّهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ لَنَا
أَعْمَالُنَا وَلكُمْ أَعْمَالُكُمْ لَا حُجَّةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ اللَّهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ

تو نیز آن‌ها را به سوی این آیین واحد الهی دعوت کن و آن‌چنان که مأمور شده‌ای، استقامت نما و از هوی و هوس‌های آنان
پیروی مکن و بگو: به هر کتابی که از سوی خدا نازل شده، ایمان آورده‌ام و مأمورم در میان شما عدالت کنم، خداوند
پروردگار ما و شما است، نتیجه اعمال ما از آن ما است و نتیجه اعمال شما از آن شما، خصومت شخصی در میان ما نیست و
خداوند ما و شما را در یک‌جا جمع می‌کند و بازگشت همه به سوی او است ●●● ۱۵ / شوری

فَلَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَفْسِكَ عَلَىٰ آثَارِهِمْ إِنْ لَمْ يُؤْمِنُوا بِهَذَا الْحَدِيثِ أَسَفًا

(۲۵۴) بابُ الفاء قرآن الفبائی

گویی می‌خواهی خود را از غم و اندوه به‌خاطر اعمال آن‌ها هلاک کنی، اگر آن‌ها به این گفتار ایمان نیاورند
●●● ۶ / کهف

فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ بَعْضَ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَضَائِقٌ بِهِ صِدْرُكَ أَنْ يَقُولُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ كَنْزٌ أَوْ جَاءَهُ مَعَهُ مَلَكٌ إِنَّمَا أَنْتَ نَذِيرٌ وَاللَّهُ
عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ

شاید ابلاغ بعض آیاتی را که بر تو وحی می‌شود به تأخیر می‌اندازی و سینه‌ات از این جهت تنگ (و ناراحت) می‌شود که
می‌گویند چرا گنجی بر او نازل نشده؟ و یا چرا فرشته‌ای همراه او نیامده است؟ (ابلاغ کن و نگران و ناراحت مباش چرا که) تو

فقط بیم‌دهنده (و بیانگر اعلام خطرهای الهی) هستی و خداوند نگاهبان و ناظر بر همه چیز است (و به حساب آنان می‌رسد)

۱۲.۰۰۰ / هود

فَلِلَّهِ الْآخِرَةُ وَالْأُولَى

در حالی که آخرت و دنیا از آن خدا است ۲۵.۰۰۰ / نجم

فَلَمَّا آتِيهَا نُودِيَ مِنْ شَاطِئِ الْوَادِ الْأَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ أَنْ يَا مُوسَى إِنِّي أَنَا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ

هنگامی که به سراغ آتش آمد، ناگهان از ساحل راست وادی در آن سرزمین بلند و پربرکت از میان یک درخت ندا

داده شد که؛ ای موسی! منم خداوند، پروردگار جهانیان ۳۰.۰۰۰ / قصص

فَلَمَّا آتِيَهُمْ مِنْ فَضْلِهِ بَخِلُوا بِهِ وَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُعْرِضُونَ

اما هنگامی که از فضل خود به آن‌ها بخشید، بخل ورزیدند و سرپیچی کردند و روی گردان شدند ۷۶.۰۰۰ / توبه

فَلَمَّا أَحَسَّ عِيسَى مِنْهُمْ الْكُفْرَ قَالَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ آمَنَّا بِاللَّهِ وَأَشْهَدُ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ

هنگامی که عیسی از آنان احساس کفر (و مخالفت) کرد، گفت: کیست که یاور من به سوی خدا (برای تبلیغ آیین

او) گردد؟ حواریان (شاگردان مخصوص او) گفتند: ما یاوران خداییم، به خدا ایمان آوردیم و تو (نیز) گواه باش که ما

اسلام آورده‌ایم ۵۲.۰۰۰ / آل عمران

فَلَمَّا أَنْجَبَهُمْ إِذَا هُمْ يَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا بَغَيْتُمْ عَلَيَّ أَنْفُسَكُمْ عَلَى أَنْفُسِكُمْ مَتَاعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

اما هنگامی که آن‌ها را رهایی بخشید، (دوباره) در زمین بدون حق، ستم می‌کنند، ای مردم ستم‌های شما به زیان خود شما است،

بهره‌ای از زندگی دنیا (می‌برید) سپس بازگشت شما به سوی ما است و (خدا) شما را به آنچه عمل می‌کردید، خبر

می‌دهد ۲۳.۰۰۰ / یونس

قرآن الفبائی بابُ الفاء (۲۵۵)

فَلَمَّا آتِيهَا نُودِيَ يَا مُوسَى

هنگامی که نزد آتش آمد ندا داده شد که ای موسی ۱۱.۰۰۰ / طه

فَلَمَّا آتِيَهُمَا صِلْحَا جَعَلَا لَهُ شُرَكَاءَ فِيمَا آتَاهُمَا فَتَعَلَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ

اما به هنگامی که فرزند صالحی به آن‌ها داد (موجودات دیگر را در این موهبت مؤثر دانستند و) برای خدا شریک‌هایی

در این نعمت که به آن‌ها بخشیده بود قائل شدند، خداوند برتر است از آنچه شریک او قرار می‌دهند ۱۹۰.۰۰۰ / اعراف

فَلَمَّا اسْفُونا انْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ

اما هنگامی که ما را به خشم آوردند، از آن‌ها انتقام گرفتیم و همه را غرق کردیم ۵۵.۰۰۰ / زخرف

فَلَمَّا أَسْلَمَا وَ تَلَّه لِّلْجِبِينِ

هنگامی که هر دو تسلیم و آماده شدند و ابراهیم جبین او را بر خاک نهاد ۱۰۳... / صافات

فَلَمَّا اعْتَرَلَهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَكُلًّا جَعَلْنَا نَبِيًّا

هنگامی که از آن‌ها و از آنچه غیر خدا می‌پرستیدند، کناره‌گیری کرد، ما اسحاق و یعقوب را به او بخشیدیم و هریک را پیامبر بزرگی

قرار دادیم ۴۹.۰۰۰ / مریم

فَلَمَّا أَحْسَبُوا بِأَسْنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَرْكُضُونَ

آن‌ها هنگامی که احساس عذاب ما را کردند، ناگهان پا به فرار گذاشتند ۱۲.۰۰۰ / انبیاء

فَلَمَّا اسْتَيْسَسُوا مِنْهُ خَلَصُوا نَجِيًّا قَالَ كَبِيرُهُمْ أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّ أَبَاكُمْ قَدْ أَخَذَ عَلَيْكُمْ مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ وَ مِنْ قَبْلُ مَا فَرَّطْتُمْ فِي يُوسُفَ فَلَنْ أَبْرَحَ الْأَرْضَ حَتَّى يَأْتِيَ لِي أَبِي أَوْ يَحْكُمَ اللَّهُ لِي وَ هُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ

هنگامی که (برادران) از او مأیوس شدند به کناری رفتند و با هم به نجوی پرداختند، بزرگترین آن‌ها گفت: آیا نمی‌دانید پدرتان از شما پیمان الهی گرفته و پیش از این درباره یوسف کوتاهی کردید، لذا من از این سرزمین حرکت نمی‌کنم تا پدرم به من اجازه دهد یا خدا فرمانش را درباره من صادر کند که او بهترین حکم‌کنندگان است ●●● ۸۰ / یوسف

فَلَمَّا أَلْقَوْا قَالَ مُوسَى مَا جِئْتُمْ بِهِ السَّحْرَ إِنَّ اللَّهَ سَيُبْطِلُهُ إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِلُّ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ

هنگامی که افکندند، موسی گفت: آنچه شما آوردید، سحر است که خداوند به‌زودی آن‌را ابطال می‌کند، چرا که خداوند عمل مفسدان را اصلاح نمی‌کند ●●● ۸۱ / یونس

فَلَمَّا أَنْ أَرَادَ أَنْ يَنْطَلِقَ هُوَ عَدُوٌّ لَهُمَا قَالَ يَا مُوسَى أَتُرِيدُ أَنْ تَقْتُلَنِي كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا بِالْأَمْسِ إِنْ تُرِيدُ إِلَّا أَنْ تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ وَ مَا تُرِيدُ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ

و هنگامی که خواست با کسی که دشمن هر دوی آن‌ها بود، درگیر شود و با قدرت مانع او گردد

(۲۵۶) بَابُ الْفَاءِ قرآن الفبائی

(فریادش بلند شد) گفت: ای موسی! می‌خواهی مرا بکشی، همان‌گونه که دیروز انسانی را به قتل رساندی؟ تو

می‌خواهی فقط جباری در روی زمین باشی و نمی‌خواهی از مصلحان باشی ●●● ۱۹ / قصص

فَلَمَّا أَنْ جَاءَ الْبَشِيرُ أَلْقِيَهُ عَلَى وَجْهِهِ فَأَرْتَدَّ بِصِيرًا قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ

اما هنگامی که بشارت‌دهنده آمد، آن (پیراهن) را بر صورت او افکند ناگهان بینا شد، گفت: آیا به شما نگفتم من از خدا چیزهایی سراغ دارم که شما نمی‌دانید ●●● ۹۶؟ / یوسف

فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ قَالَ يَا بُنَيَّ إِنِّي أَرَى فِي الْمَنَامِ أَنِّي أَذْبَحُكَ فَانظُرْ مَاذَا تَرَى قَالَ يَا آبَتِ افْعَلْ مَا تُؤْمَرُ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّابِرِينَ

هنگامی که با او به مقام سعی و کوشش رسید، گفت: فرزندم من در خواب دیدم که باید تو را ذبح کنم، بنگر نظر تو چیست؟ گفت: پدرم هر چه دستور داری، اجرا کن، به خواست خدا مرا از صابران خواهی یافت ●●● ۱۰۲ / صافات

فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ بَيْنَهُمَا نَسِيَا حُوتَهُمَا فَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا

هنگامی که به محل تلاقی آن دو دریا رسیدند ماهی خود را (که برای تغذیه همراه داشتند) فراموش کردند و ماهی راه خود را در پیش گرفت (و روان شد) ●●● ۶۱ / کهف

فَلَمَّا تَرَاءَ الْجَمْعَانِ قَالَ أَصْحَابُ مُوسَى إِنَّا لَمُدْرِكُونَ

هنگامی که هر دو گروه یکدیگر را دیدند، یاران موسی گفتند: ما در چنگال فرعونیان گرفتار شدیم ●●● ۶۱ / شعراء

فَلَمَّا جَاءَ السَّحْرَةُ قَالَ لَهُمْ مُوسَى الْقُوا مَا آتَيْتُمْ مُلْقُونَ

هنگامی که ساحران آمدند، موسی به آن‌ها گفت: آنچه (از وسایل سحر) می‌توانید بیفکنید، بیفکنید ●●● ۸۰ / یونس

فَلَمَّا جَاءَ السَّحْرَةُ قَالُوا لِفِرْعَوْنَ أَإِنَّا لَنَأْجُرُ إِيَّاكَ إِنَّا كُنَّا نَحْنُ الْعَالِيْنَ

هنگامی که ساحران آمدند، به فرعون گفتند: آیا اگر پیروز شویم پاداش مهمی خواهیم داشت ●●● ۴۱؟ / شعراء

فَلَمَّا جَاءَ آلَ لُوطٍ الْمُرْسَلُونَ

هنگامی که فرستادگان (خدا) به سراغ خاندان لوط آمدند ●●●... ۶۱ / حجر

فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عَلَيْهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا حِجَارَةً مِنْ سِجِّيلٍ مَنصُودٍ

هنگامی که فرمان ما فرارسید آن (شهر و دیار) را زیر و رو کردیم و بارانی از سنگ: گل‌های متراکم بر روی هم بر آن‌ها نازل

نمودیم ●●● ۸۲ / هود

فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا صَالِحًا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَمِنْ خِزْيِ يَوْمِئِذٍ إِنَّ رَبَّكَ

قرآن الفبائی بابُ الفاء (۲۵۷)

هُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ

هنگامی که فرمان ما (دائر به مجازات این قوم) فرارسید صالح و کسانی را که با او ایمان آورده بودند به رحمت

خود (از آن عذاب) و از رسوایی آن روز رهایی بخشیدیم چراکه پروردگارت قوی و شکست‌ناپذیر است ●●● ۶۶ / هود

فَلَمَّا جَاءَتْ قِيلَ أَهْكَذَا عَزْشِكِ قَالَتْ كَأَنَّهُ هُوَ وَأُوتِينَا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهَا وَكُنَّا مُسْلِمِينَ

هنگامی که او آمد گفته شد آیا تخت تو این‌گونه است؟ (در پاسخ) گفت: گویا خود آن است و ما پیش از این هم

آگاه بودیم و اسلام آورده بودیم ●●●... ۴۲ / نمل

فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ آيَاتُنَا مُبْصِرَةً قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ

و هنگامی که آیات روشنی‌بخش ما به سراغ آن‌ها آمد، گفتند، این سحری است آشکار ●●● ۱۳ / نمل

فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَرِحُوا بِمَا عِنْدَهُمْ مِنَ الْعِلْمِ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ

هنگامی که رسولان آن‌ها با دلایل روشن به سراغ آنان آمدند، به معلوماتی که خود داشتند خوشحال بودند (و غیر آن‌را هیچ

می‌شمردند) ولی آن‌چه را (از عذاب) به سخریه می‌گرفتند بر آن‌ها فرود آمد ●●● ۸۳ / مؤمن

فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمَنُ قَالَ أُمِدُّنَّ بِمَالٍ فَمَا آتَانِي اللَّهُ خَيْرٌ مِمَّا آتَيْكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بِهَدْيِكُمْ تَفْرَحُونَ

هنگامی که (فرستادگان ملکه سبأ) نزد سلیمان آمدند گفت: می‌خواهید مرا با مال کمک کنید (و فریب دهید)

آن‌چه خدا به من داده از آن‌چه به شما داده بهتر است بلکه شما هستید که به هدایایتان خوشحال می‌شوید ●●● ۳۶ / نمل

فَلَمَّا جَاءَهَا نُودَى أَنْ بُورِكَ مَنْ فِي النَّارِ وَمَنْ حَوْلَهَا وَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

هنگامی که نزد آتش آمد ندایی برخاست که مبارک باد آن کس که در آتش است و کسی که در اطراف آن است و منزّه است

خداوندی که پروردگار جهانیان است ●●● ۸ / نمل

فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا لَوْلَا أُوْتِيَتْ مِثْلَ مَا أُوتِيَتْ مُوسَى أَوْ لَمْ يَكْفُرُوا بِمَا أُوتِيَتْ مُوسَى مِنْ قَبْلُ قَالُوا سِحْرَانِ تَظَاهَرَا وَقَالُوا إِنَّا

بِكُلِّ كَافِرُونَ

هنگامی که حق از نزد ما برای آن‌ها آمد، گفتند: چرا مثل همان چیزی که به موسی داده شد، به این پیامبر اعطاء نگردیده است؟

مگر بهانه‌جویانی همانند آن‌ها معجزاتی را که در گذشته به موسی داده شد، انکار نکردند و گفتند: این دو (موسی و

هارون) دو نفر ساحرند که دست به دست هم داده‌اند (تا ما را گمراه کنند) و ما به هر یک از آن‌ها کافریم ●●● ۴۸ / قصص

فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ مُبِينٌ

و هنگامی که حق از نزد ما به سراغ آن‌ها آمد، گفتند: این سحر آشکاری است ●●● ۷۶ / یونس

(۲۵۸) بابُ الفاء قرآن الفبائی

فَلَمَّا جَاءَهُمْ بَيَاتِنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَضْحَكُونَ

ولی هنگامی که او آیات ما را برای آنها آورد، از آن می‌خندیدند ●●● ۴۷. / زخرف
 فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا اقْتُلُوا أَبْنَاءَ الَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ وَاسْتَحْيُوا نِسَاءَهُمْ وَمَا كَيْدُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي
 ضَلَالٍ

هنگامی که حق از سوی ما برای آنها آمد گفتند: پسران کسانی را که با موسی ایمان آورده‌اند به قتل برسانید و زنانشان
 را (برای اسارت و خدمت) زنده بگذارید، اما نقشه کافران جز در گمراهی نیست (و نقش بر آب می‌شود ●●●). ۲۵. / مؤمن

فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُوسَى بِآيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُفْتَرَى وَمَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأُولَى
 هنگامی که موسی با معجزات روشن ما به سراغ آنها آمد، گفتند: این چیزی جز سحر نیست که به دروغ به خدا
 بسته شده، ما هرگز چنین چیزی در نیاکان خود نشیده‌ایم ●●● ۳۶. / قصص

فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِفَتِيهِ إِنِّي لَقَدْ لَقِينَا مِنْ سَفَرِنَا هَذَا نَصَبًا
 هنگامی که از آنجا گذشتند موسی به یار همسفرش گفت: غذای ما را بیاور که از این سفر، سخت خسته شده‌ایم
 ●●● ۶۲. / کهف

فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَأَى كَوْكَبًا قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَا أُحِبُّ الْآفِلِينَ
 هنگامی که (تاریکی) شب او را پوشانید ستاره‌ای مشاهده کرد گفت: این خدای من است؟ اما هنگامی که غروب کرد
 گفت: غروب کنندگان را دوست ندارم ●●● ۷۶. / انعام

فَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَّازِهِمْ جَعَلَ السَّقَايَةَ فِي رِخْلِ أَخِيهِ ثُمَّ أَذَّنَ مُؤَذِّنٌ أَيَّتُهَا الْعِيرُ إِنَّكُمْ لَسِرْقُونَ
 و هنگامی که بارهای آنها را بست ظرف آب‌خوری ملک‌را در باربرادرش قرارداد سپس کسی صدا زد: ای اهل قافله! شما
 سارق هستید ●●● ۷۰. / یوسف

فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ ءَاوَىٰ إِلَيْهِ أَبَوَيْهِ وَقَالَ ادْخُلُوا مِصْرَ إِن شَاءَ اللَّهُ ءَامِنِينَ
 هنگامی که بر یوسف وارد شدند او پدر و مادر خود را در آغوش گرفت و گفت: همگی داخل مصر شوید که
 انشاءالله در امن و امان خواهید بود ●●● ۹۹. / یوسف

فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ مَسْنَا وَأَهْلُنَا الضُّرُّ وَجِئْنَا بِبِضْعَةٍ مُّزْجِيَةٍ فَأَوْفِ لَنَا الْكَيْلَ وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا إِنَّ اللَّهَ يَجْزِي
 الْمُتَصَدِّقِينَ

هنگامی که آنها وارد بر او (یوسف) شدند گفتند: ای عزیز! ما و خاندان ما را ناراحتی فرا گرفته و متاع کمی (برای خرید
 مواد غذایی) با خود آورده‌ایم، پیمان ما را به‌طور کامل وفا کن و بر ما تصدق بنما که خداوند متصدقان را پاداش
 می‌دهد ●●● ۸۸. / یوسف

قرآن الفبائی بابُ الفاء (۲۵۹)

فَلَمَّا ذَهَبَ عَنْ إِبْرَاهِيمَ الرَّوْعُ وَجَاءَتْهُ الْبُشْرَى يُجِدُ لَنَا فِي قَوْمٍ لُوطٍ

هنگامی که ترس ابراهیم فرونشست و بشارت به او رسید، با ما درباره قوم لوط مجادله می‌کرد ●●● ۷۴. / هود
 فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهِ وَاجْمَعُوا أَن يَجْعَلُوهُ فِي غَيْبِ الْجُبِّ وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ لَتُنَبِّئَهُمْ بِأَمْرِهِمْ هَذَا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ
 هنگامی که او را با خود بردند و تصمیم گرفتند وی را در مخفیگاه چاه قرار دهند ما به او وحی فرستادیم که آنها را در آینده از

این کارشان با خبر خواهی ساخت، در حالی که آنها نمی‌دانند ●●● ۱۵. / یوسف

فَلَمَّا رَأَى الشَّمْسُ بَازِعَةً قَالَ هَذَا رَبِّي هَذَا أَكْبَرُ فَلَمَّا أَفَلَتْ قَالَ يَقَوْمِ إِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ

و هنگامی که خورشید را دید (که سینه افق را) می‌شکافت گفت: این خدای من است؟ این (که از همه) بزرگ‌تر است، اما

هنگامی که غروب کرد گفت: ای قوم! من از شریک‌هایی که شما (برای خدا) می‌سازید بیزارم ●●● ۷۸. / انعام
 فَلَمَّا رَأَى الْقَمَرَ بَازِغًا قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَئِن لَّمْ يَهْدِنِي رَبِّي لَأَكُونَنَّ مِنَ الْقَوْمِ الضَّالِّينَ
 و هنگامی که ماه را دید (که سینه افق را) می‌شکافت گفت: این خدای من است؟ اما هنگامی که (آن هم) افول کرد گفت:
 اگر پروردگارم مرا راهنمایی نکند مسلماً از جمعیت گمراهان خواهم بود ●●● ۷۷. / انعام
 فَلَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا قَالُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَحَدَّهُ وَكَفَرْنَا بِمَا كُنَّا بِهِ مُشْرِكِينَ
 هنگامی که شدت عذاب ما را دیدند گفتند: هم‌اکنون به خداوند یگانه ایمان آوردیم و به معبودهایی که شریک او
 می‌شمردیم، کافر شدیم ●●● ۸۴. / مؤمن

فَلَمَّا رَأَى آآئِدِيَهُمْ لَا تَصِلُ إِلَيْهِ نَكِرَهُمْ وَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَخَفْ إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَى قَوْمٍ لُوطٍ
 (اما) هنگامی که دید دست آن‌ها به آن نمی‌رسد (و از آن نمی‌خورند) آن‌ها را زشت شمرد و در دل احساس ترس
 نمود (اما به زودی) به او گفتند ترس ما به سوی قوم لوط فرستاده شدیم ●●● ۷۰. / هود
 فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سَيَأَتْ وَجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَقِيلَ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَدْعُونَ
 هنگامی که آن وعده‌الهی را از نزدیک می‌بینند، صورت کافران زشت و سیاه می‌گردد و به آن‌ها گفته می‌شود این
 همان چیزی است که تقاضای آن را داشتید ●●● ۲۷. / ملک

فَلَمَّا رَأَوْهُ عَارِضًا مُسْتَقْبِلَ أَوْدِيَّتِهِمْ قَالُوا هَذَا عَارِضٌ مُّمْطِرُنَا بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهِ رِيحٌ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ
 هنگامی که آن را به صورت ابر گسترده‌ای دیدند که به سوی دره‌ها و آبگیرهای آنان در حرکت است (خوشحال شدند
) گفتند: این ابری است باران‌زا (ولی به آن‌ها گفته شد:) این همان چیزی است که برای آمدنش شتاب می‌کردید، تندبادی
 است (وحشتناک) که عذاب دردناکی در آن است ●●● ۲۴. / احقاف

(۲۶۰) بَابُ الْفَاءِ قرآن الفبائی

فَلَمَّا رَأَوْهَا قَالُوا إِنَّا لَضَالُّونَ

هنگامی که (وارد باغ شدند و) آن را دیدند، گفتند: ما راه را گم کرده‌ایم ●●● ۲۶. / قلم
 فَلَمَّا رَأَى قَمِيصَهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ قَالَ إِنَّهُ مِنْ كَيْدِكُنَّ إِنَّ كَيْدَكُنَّ عَظِيمٌ
 هنگامی که (عزیز مصر) دید پیراهن او (یوسف) از پشت سر پاره شده گفت: این از مکر و حيله شماست که مکر و حيله
 شما زنان عظیم است ●●● ۲۸. / یوسف

فَلَمَّا رَجَعُوا إِلَى أَبِيهِمْ قَالُوا يَا أَبَانَا مَنَعَنَا الْكَيْلُ فَأَرْسَلْنَا مَعَنَا آخَانَا نَكْتَلُ وَإِنَّا لَهُ لِحَافِظُونَ
 و هنگامی که آن‌ها به سوی پدرشان بازگشتند گفتند: ای پدر دستور داده شده که به ما پیمان‌های (از غله) ندهند، لذا
 برادرمان را با ما بفرست تا سهمی (از غله) دریافت داریم و ما او را محافظت خواهیم کرد ●●● ۶۳. / یوسف
 فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ أَرْسَلَتْ إِلَيْهِنَّ وَأَعْتَدَتْ لَهُنَّ مُتَّكِنًا وَآتَتْ كُلَّ وَاحِدَةٍ مِنْهُنَّ سِكِّينًا وَقَالَتِ اخْرُجْ عَلَيْهِنَّ فَلَمَّا رَأَيْنَهُ أَكْبَرْنَهُ وَقَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا هَذَا بَشَرًا إِنْ هَذَا إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ

هنگامی که (همسر عزیز) از فکر آن‌ها باخبر شد به سراغ آن‌ها فرستاد (و از آن‌ها دعوت کرد) و برای آن‌ها پشתי‌های گرانقیمتی
 فراهم ساخت و به دست هر کدام چاقویی (برای بریدن میوه) داد و در این موقع (به یوسف) گفت وارد مجلس آنان شو، هنگامی که
 چشمشان به او افتاد در تعجب فرو رفتند و (بی‌اختیار) دست‌های خود را بریدند و گفتند منزه است خدا این بشر نیست، این
 یک فرشته بزرگوار است ●●● ۳۱. / یوسف

فَلَمَّا عَتَوْا عَنْ مَا نُهُوا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ

هنگامی که در برابر فرمانی که به آن‌ها داده شده بود، سرکشی نمودند، به آن‌ها گفتیم: به شکل میمون‌ها درآیید و طرد شوید... ●●●.

۱۶۶ / اعراف

فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ مُبْتَلِيكُمْ بِنَهَرٍ فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي وَمَنْ لَمْ يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ مِنِّي إِلَّا مَنِ اعْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهِ فَشَرِبُوا مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ فَلَمَّا جَاوَزَهُ هُوَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ قَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ بِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالَ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلَاقُوا اللَّهَ كَمْ مِنْ فِتْنَةٍ قَلِيلَةً غَلَبَتْ فَتْنَهُ كَثِيرَةً بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ

و هنگامی که "طالوت" (به فرماندهی لشکر بنی اسرائیل منصوب شد) سپاهیان را با خود بیرون برد، به آن‌ها گفت: خداوند شما را به وسیله یک نهر آب، آزمایش می‌کند، آن‌ها (که به هنگام تشنگی) از آن بنوشند، از من نیستند و آن‌ها که جز یک پیمانه با دست خود بیشتر از آن نخورند، از من هستند، جز عده کمی، همگی از آن آب نوشیدند، سپس هنگامی که او و افرادی که با او ایمان آورده بودند (و از بوته آزمایش، سالم به در آمدند)، از آن نهر گذشتند (از کمی نفرات خود ناراحت شدند و عده‌ای) گفتند: امروز ما توانایی مقابله با

قرآن الفبائی بَابُ الْفَاءِ (۲۶۱)

"جالوت" و سپاهیان او را نداریم، اما آن‌ها که می‌دانستند خدا را ملاقات خواهند کرد (و به روز رستاخیز ایمان داشتند)، گفتند: چه بسیار گروه‌های کوچکی که به فرمان خدا، بر گروه‌های عظیمی پیروز شدند و خداوند با صابران (و استقامت‌کنندگان) است ●●●. ۲۴۹ / بقره

فَلَمَّا قَضَىٰ مُوسَىٰ الْأَجَلَ وَسَارَ بِأَهْلِهِ آنَسَ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ نَارًا قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَعَلِّي آتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ جَذْوَةٍ مِنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ

هنگامی که موسی مدت خود را به پایان رساند و همراه خانواده‌اش (از مدین به سوی مصر) حرکت کرد، از جانب طور آتشی دید، به خانواده‌اش گفت: درنگ کنید، من آتشی دیدم، می‌روم شاید خبری برای شما بیاورم، یا شعله‌ای از آتش، تا با آن گرم شوید ●●●. ۲۹ / قصص

فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ عَلِيمُوتِهِ إِلَّا دَابَّةُ الْأَرْضِ تَأْكُلُ مِنْسَأَتَهُ فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّنَتِ الْجِنُّ أَن لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ الْعُنَيْبَ مَا لَبِثُوا فِي الْعَذَابِ الْمُهِينِ (باین همه جلال و شکوه سلیمان) هنگامی که مرگ را بر او مقرر داشتیم، کسی آن‌ها را از مرگ وی آگاه نساخت، مگر جنبنده زمین (موریانه) که عصای او را می‌خورد (تا شکست و پیکر سلیمان فروافتاد) هنگامی که بر زمین افتاد، جنیان فهمیدند که اگر از غیب آگاه بودند در عذاب خوارکننده باقی نمی‌مانند ●●●. ۱۴ / سبأ

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ إِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ

اما موقعی که عذاب را از آن‌ها برطرف می‌ساختیم، پیمان خود را می‌شکستند ●●●. ۵۰ / زخرف

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الرِّجْزَ الِی آجَلٍ هُمْ بِالْغَوَةِ إِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ

اما هنگامی که بلا را پس از مدت معینی که به آن می‌رسیدند، از آن‌ها برمی‌داشتیم، پیمان خویش را می‌شکستند ●●●. ۱۳۵ / اعراف

فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِم أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّىٰ إِذَا فَرِحُوا بِمَا آتَوْا أَخَذْنَاهُمْ بَعْتَهُ فَاذَا هُمْ مُبْلِسُونَ

هنگامی که (اندرزها سودی نبخشید و) آنچه به آن‌ها یادآوری شده بود فراموش کردند درهای همه چیز (از نعمت‌ها) را به روی آن‌ها گشودیم تا (کاملاً) خوشحال شدند (و دل به آن‌ها بستند) ناگهان آن‌ها را گرفتیم (و سخت مجازات کردیم) در این هنگام همه مایوس شدند (و درهای امید به روی آن‌ها بسته شد ●●●). ۴۴ / انعام

فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ أَنْجَيْنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ السُّوءِ وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعِزِّ بَيْتِهِمْ مِمَّا كَانُوا يَفْسُقُونَ

اما هنگامی که تذکراتی را که به آنها داده شده بود، فراموش کردند، نهی کنندگان از بدی را رهایی بخشیدیم و

(۲۶۲) بَابُ الْفَاءِ قرآن الفبائی

آن‌ها را که ستم کردند، به عذاب شدیدی به خاطر نافرمانی‌شان گرفتار ساختیم ●●● ۱۶۵ / اعراف

فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ اِنِّي وَضَعْتُهَا اُنْثَىٰ وَاَللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا وَضَعْتَ وَاَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْاُنْثَىٰ وَاِنِّي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ وَاِنِّي اَعِيذُهَا بِكَ وَذُرِّيَّتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

ولی هنگامی که او را به دنیا آورد (و او را دختر یافت)، گفت: خداوندا، من او را دختر آوردم - ولی خدا از آنچه او به دنیا آورده بود، آگاه‌تر بود - و پسر، همانند دختر نیست (دختر نمی‌تواند وظیفه خدمتگزاری معبد را همانند پسر انجام دهد) من او را مریم نام گذاردم و او و فرزندان‌ش را از (وسوسه‌های) شیطان رانده‌شده، در پناه تو قرار می‌دهم

●●● ۳۶ / آل عمران

فَلِلّٰهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمٰوٰتِ وَرَبِّ الْاَرْضِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ

بنابراین حمد و ستایش مخصوص خدا است، پروردگار آسمان‌ها و پروردگار زمین و پروردگار همه جهانیان

●●● ۳۶ / جاثیه

فَلَمْ تَقْتُلُوْهُمْ وَاَلَيْسَ اللّٰهُ فَتْلَهُمْ وَاَمَّا رَمَيْتَ اِذْ رَمَيْتَ وَاَلَيْسَ اللّٰهُ رَمٰى وَاَلَيْسَ الْمُؤْمِنِيْنَ مِنْهُ بِلَاۗءٍ حَسَنًا اِنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ

این شما نبودید که آنها را کشتید بلکه خداوند آنها را کشت و این تو نبودی (ای پیامبر که خاک و ریگ به صورت آنها) پاشیدی بلکه خدا پاشید و خدا می‌خواست مؤمنان را به این وسیله به خوبی بیازماید، خداوند شنوا و دانا است ●●● ۱۷ / انفال

فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَاۤءِى الْاِفْرَارِ

اما دعوت من چیزی جز «فرار از حق» بر آنها نیفزود ●●● ۶ / نوح

فَلَمْ يَكْ يَنْفَعُهُمْ اِيْمَانُهُمْ لَمَّا رَاوْاْ اَبْسٰنًا سُنَّتِ اللّٰهُ الَّتٰى قَدْ خَلَتْ فِيْ عِبَادِهِ وَخَسِرَ هُنَا لِكَ الْكٰفِرِيْنَ

اما هنگامی که عذاب ما را مشاهده کردند، ایمان آنها به حالشان سودی نداشت، این سنت الهی در مورد بندگان پیشین او است و کافران در آن هنگام زیان کار شدند ●●● ۸۵ / مؤمن

فَلَنُؤْتِيَنَّكَ بِسِحْرِ مِثْلِهِ فَاَجْعَلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ مَوْعِدًا لَا نُخْلِفُهٗ نَحْنُ وَلَا اَنْتَ مَكَانًا سُوٰى

ما هم قطعا سحری همانند آن برای تو خواهیم آورد، هم اکنون (تاریخش را تعیین کن و) میعادى میان ما و خودت قرار ده که نه ما و نه تو از آن تخلف نکنیم، آن هم در مکانی که نسبت به همه یکسان باشد ●●● ۵۸ / طه

فَلَنذِيقَنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا عَذَابًا شَدِيْدًا وَاَلَنْجَزِيْنَهُمْ اَسْوَا الَّذِيْ كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ

به‌طور مسلم به کافران عذاب شدیدی می‌چشانیم و آنها را به بدترین اعمالی که انجام می‌دادند، جزا

می‌دهیم ●●● ۲۷ / فصلت

قرآن الفبائی بَابُ الْفَاءِ (۲۶۳)

فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِيْنَ اُرْسِلَ اِلَيْهِمْ وَاَلَسْأَلَنَّ الْمُرْسَلِيْنَ

به‌طور قطع از کسانی که پیامبران را به‌سوی آنها فرستادیم، سؤال خواهیم کرد و از پیامبران (نیز) سؤال

می‌کنیم ●●● ۶ / اعراف

فَلَنَقُصَّنَّ عَلَيْهِمْ بِعِلْمٍ وَاَمَّا كُنَّا غٰثِيْنَ

و مسلماً (اعمال همه را مو به مو) از روی علم (وسیع خود) برای آنان شرح خواهیم داد و ما (اصولاً) غایب نبودیم (بلکه همه‌جا

حاضر و ناظر بودیم ●●●) ۷ / اعراف

فَلَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

اگر بار دیگر (به دنیا) بازگردیم از مؤمنان خواهیم بود ●●● ۱۰۲ / شعراء

فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُقُومَ

پس چرا هنگامی که جان به گلوگاه می‌رسد (توانایی بازگرداندن آن را ندارید ●●●) ۸۳؟ / واقعه

فَلَوْلَا إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا وَلَكِنْ قَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

چرا آن‌ها هنگامی که مجازات ما به آنان رسید (خضوع نکردند و) تسلیم نشدند، ولی دل‌های آن‌ها قساوت پیدا کرد و شیطان

هر کاری را که می‌کردند در نظرشان زینت داد ●●● ۴۳ / انعام

فَلَوْلَا أَلْقَىٰ عَلَيْهِ آسُورَةٌ مِّنْ ذَهَبٍ أَوْ جَاءَ مَعَهُ الْمَلَائِكَةُ مُقْتَرِنِينَ

اگر راست می‌گویند، چرا دستبندهای طلا- به او داده نشده؟ یا این که چرا فرشتگان همراه او نیامده‌اند؟ (تا گفتارش را

تأیید کنند ●●●) ۵۳؟ / زخرف

فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ

اگر هرگز در برابر اعمالتان جزا داده نمی‌شوید ●●●، ۸۶ / واقعه

فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ

و اگر او از تسبیح‌کنندگان نبود ●●●... ۱۴۳ / صافات

فَلَوْلَا كَانَتْ قَرْيَةٌ آمَنَتْ فَنَفَعَهَا آيْمَانُهَا إِلَّا قَوْمَ يُونُسَ لَمَّا آمَنُوا كَشَفْنَا عَنْهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَتَّعْنَاهُمْ

إِلَىٰ حِينٍ

چرا هیچ‌یک از شهرها و آبادی‌ها ایمان نیاوردند که (ایمانشان به موقع باشد و) مفید به حالشان افتد، مگر قوم یونس، به هنگامی که

ایمان آوردند، عذاب رسواکننده را در زندگی دنیا از آنان برطرف ساختیم و تا مدت معینی (پایان زندگی و اجلشان) آن‌ها را

بهره‌مند ساختیم ●●● ۹۸ / یونس

فَلَوْلَا- كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِنْ قَبْلِكُمْ أُولُوا بَقِيَّةَ يَوْمِهِمْ يَنْهَوْنَ عَنِ الْفُسَادِ فِي الْأَرْضِ إِلَّا قَلِيلًا مِّمَّنْ أَنْجَيْنَا مِنْهُمْ وَاتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَا أُتْرِفُوا فِيهِ

وَكَانُوا مُجْرِمِينَ

(۲۶۴) بَابُ الْفَاءِ قرآن الفبائی

چرا در قرون (و اقوام) قبل از شما دانشمندان صاحب قدرتی نبودند که از فساد در زمین جلوگیری کنند، مگر اندکی از

آن‌ها که نجاتشان دادیم و آن‌ها که ستم می‌کردند از تنعم و تلذذ پیروی کردند و گناهکار بودند (و نابود شدند ●●●) ۱۱۶ /

هود

فَلَوْلَا نَصَرَهُمُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ قُرْبَانًا آلِهَةً بَلْ ضَلُّوا عَنْهُمْ وَذَلِكُمْ إِفْكُهُمْ وَمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

پس چرا معبودانی را که غیر از خدا برگزیدند، به گمان این که آن‌ها را به خدا نزدیک می‌کند، آن‌ها را یاری نکردند؟ بلکه از

میان آن‌ها گم شدند. این بود نتیجه دروغ آن‌ها و آنچه را افترا می‌بستند ●●● ۲۸ / احقاف

فَلْيَأْتُوا بِحَدِيثٍ مِّثْلِهِ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ

اگر راست می‌گویند سخنی همانند آن بیاورند ●●● ۳۴ / طور

فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ

سپس هر که را می‌خواهد صدا بزند (تا یاریش کند ●●●) ۱۶ / علق

فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هُنَا حَمِيمٌ

لذا امروز در این جا یار مهربانی ندارد ●●● ۳۵ / حاقه

فَلْيُضْحِكُوا قَلِيلًا وَلْيُبْكُوا كَثِيرًا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

آن‌ها باید کمتر بخندند و بسیار بگریند، این جزای کارهایی است که انجام می‌دادند ●●● ۸۲ / توبه

فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ

پس (به شکرانه این نعمت بزرگ) باید پروردگار این خانه را عبادت کنند ●●● ۳ / قریش

فَلْيُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَشْرُونَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ وَمَنْ يُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيُقْتَلْ أَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا

عَظِيمًا

آن‌ها که زندگی دنیا را به آخرت فروخته‌اند باید در راه خدا پیکار کنند و آن کس که در راه خدا پیکار کند و کشته شود یا

پیروز گردد پاداش بزرگی به او خواهیم داد ●●● ۷۴ / نساء

فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَى طَعَامِهِ

انسان باید به غذای خویش بنگرد ●●● ۲۴ / عبس

فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ

انسان باید نگاه کند که از چه چیز آفریده شده است ●●● ۵۴ / طارق

فَمَا اسْتَطَاعُوا مِنْ قِيَامٍ وَمَا كَانُوا مُتْتَصِرِينَ

آن‌ها چنان بر زمین افتادند که قدرت بر قیام نداشتند و نتوانستند از کسی یاری طلبند ●●● ۴۵ / ذاریات

قرآن الفبائی بابُ الفاء (۲۶۵)

فَمَا اسْتَطَاعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْتَطَاعُوا لَهُ نَقْبًا

(سرانجام آن‌چنان سد نیرومندی ساخت) که آن‌ها قادر نبودند از آن بالا-روند و نمی‌توانستند نقبی در آن

ایجاد کنند ●●● ۹۷ / کهف

فَمَا أَغْنَى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

و آن‌چه را به دست آورده بودند آنان را از عذاب الهی نجات نداد ●●● ۸۴ / حجر

فَمَا أَمَنَ لِمُوسَىٰ إِذْ ذَرِيئُهُ مِنْ قَوْمِهِ عَلَىٰ خَوْفٍ مِنْ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِمْ أَنْ يَفْتِنَهُمْ وَإِنَّ فِرْعَوْنَ لَعَالٍ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الْمُسْرِفِينَ

(در آغاز) هیچ کس به موسی ایمان نیاورد مگر گروهی از فرزندان قوم او، (آن‌هم) با ترس از فرعون و اطرافیانش، مبادا آن‌ها را

(با فشار و یا تبلیغات گمراه‌کننده) از آیینشان منحرف سازند، فرعون برتری‌جویی (و طغیان) در زمین داشت و او از اسرافکاران

بود ●●● ۸۳ / یونس

فَمَا أَوْتِيْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ لِلَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ

آن‌چه به شما عطا شده متاع زودگذر زندگی دنیا است و آنچه نزد خدا است برای کسانی که ایمان آورده‌اند و بر پروردگارشان

توکل می‌کنند، بهتر و پایدارتر است ●●● ۳۶ / شوری

فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ وَمَا كَانُوا مُنْظَرِينَ

نه آسمان بر آن‌ها گریست و نه زمین و نه به آن‌ها مهلتی داده شد ●●● ۲۹ / دخان

فَمَا تَنْفَعُهُمْ شَفَاعَةُ الشَّافِعِينَ

لذا شفاعت شفاعت‌کنندگان به حال آن‌ها سودی نمی‌بخشد ●●● ۴۸ / مدثر

فَمَا زَالَتْ تِلْكَ دَعْوَاهُمْ حَتَّىٰ جَعَلْنَاهُمْ حَصِيدًا خَامِدِينَ

و همچنان این سخن را تکرار می‌کردند تا ریشه آن‌ها را قطع کردیم و آن‌ها را خاموش ساختیم ●●● ۱۵. / انبیاء
فَمَا ظَنُّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ

شما درباره پروردگار عالمیان ، چه گمان می‌برید ●●● ۸۷؟ / صافات

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوا آلَ لُوطٍ مِنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَنْتَهَرُونَ

آن‌ها پاسخی جز این نداشتند که به یکدیگر گفتند: خاندان لوط را از شهر و دیار خود بیرون کنید که این‌ها افرادی پاکدامن هستند ●●● ۵۶. / نمل

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا اقْتُلُوهُ أَوْ حَرِّقُوهُ فَأَنْجِيَهُ اللَّهُ مِنَ النَّارِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

اما جواب قوم او (ابراهیم) چیزی جز این نبود که گفتند: او را به قتل برسانید یا بسوزانید، ولی خداوند او را

(۲۶۶) بَابُ الْفَاءِ قرآن الفبائی

از آتش رهایی بخشید ، در این ماجرا نشانه‌هایی است برای کسانی که ایمان می‌آورند ●●● ۲۴. / عنکبوت

فَمَا كَانَ دَعْوَاهُمْ إِذْ جَاءَهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ

و در آن موقع که عذاب ما به سراغ آن‌ها آمد، سخنی نداشتند، جز این که گفتند: ما ظالم بودیم (ولی این اعتراف به گناه دیگر دیر شده بود و به حالشان سودی نداشت ●●●) ۵. / اعراف

فَمَا لِلَّذِينَ كَفَرُوا قِبَلَكَ مُهْطِعِينَ

این کافران را چه می‌شود که با سرعت نزد تو می‌آیند ●●● ۳۶. / معارج

فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ فِتْنَةٍ وَاللَّهُ أَرَّكَسُهُمْ بِمَا كَسَبُوا أَلَّا يَدُونَهُمْ أَنْ تَهْتَدُوا مِنْ أَصْلِ اللَّهِ وَمَنْ يُضِلِّ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا

چرا درباره منافقین دو دسته شده‌اید (بعضی جنگ با آن‌ها را ممنوع و بعضی مجاز می‌دانید) در حالی که خداوند به خاطر اعمالشان (افکار) آن‌ها را به کلی وارونه کرده است ، آیا شما می‌خواهید کسانی را که خداوند (بر اثر اعمال زشتشان) گمراه کرده هدایت کنید ؟ در حالی که هر کس را خداوند گمراه کند راهی برای او نخواهی یافت ●●● ۸۸. / نساء

فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِينَ

(افسوس که امروز) شفاعت کنندگانی برای ما وجود ندارد ●●● ۱۰۰. / شعراء

فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذْكَرَةِ مُعْرِضِينَ

چرا آن‌ها این‌همه از تذکر گریزانند ●●● ۴۹؟ / مدثر

فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

پس چرا آن‌ها ایمان نمی‌آورند ●●● ۲۰؟ / انشقاق

فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ

و جز یک خانواده باایمان در تمام آن‌ها نیافتیم ●●● ۳۶. / ذاریات

فَمَا يُكَذِّبُكَ بَعْدُ بِالذِّينِ

پس چه چیز سبب می‌شود که تو بعد از این همه ، روز جزا را تکذیب کنی ●●● ۷؟ / تین

فَمَا لَهُ مِنْ قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرٍ

و برای او هیچ نیرو و یآوری نیست ●●● ۱۰. / طارق

فَمَا لُؤُونَ مِنْهَا الْبُطُونَ

و شکم‌ها را از آن پر می‌کنید ●●● ۵۳. / واقعه

قرآن الفبائی بابُ الفاء (۲۶۷)

فَمَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ

و احدی از شما نمی توانست مانع شود و از او حمایت کند ●●● ۴۷. / حاقه

فَمَكَتْ غَيْرَ بَعِيدٍ فَقَالَ أَحَطَّتْ بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهِ وَجِئِكَ مِنْ سَبَأٍ نَبَأٌ يَاقِينٍ

چندان طول نکشید (که هدهد آمد و) گفت من بر چیزی آگاهی یافته‌ام که تو بر آن آگاهی نیافتی من از سرزمین سبا

یک خبر قطعی برای تو آورده‌ام ●●● ۲۲. / نمل

فَمَنِ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ

و هر کس غیر این طریق را طلب کند ، تجاوزگر است ●●● ۷. / مؤمنون ، ۳۱ / معارج

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْمُجْرِمُونَ

چه کسی ستمکارتر است از آن کس که بر خدا دروغ می‌بندد و آیات او را تکذیب می‌کند ، مسلماً مجرمان رستگار

نخواهند شد ●●● ۱۷. / یونس

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ أُولَٰئِكَ يَنَالُهُمْ نَصِيْبُهُمْ مِنَ الْكِتَابِ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا يَتَوَفَّوْنَهُمْ قَالُوا آئِنَّا

كُنْتُمْ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا وَشَهِدُوا عَلَيْنَا أَنفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ

چه کسی ستمکارتر است از آن‌ها که بر خدا دروغ می‌بندند یا آیات او را تکذیب می‌نمایند؟ آن‌ها نصیبشان را از آن چه مقدر شده

(از نعمت‌ها و مواهب این جهان) می‌برند تا زمانی که فرستادگان ما (فرشتگان قبض ارواح) به سراغ آن‌ها روند و جانشان را

بگیرند ، از آن‌ها می‌پرسند : کجا هستید معبودهایی که غیر از خدا می‌خواندید ؟ (چرا به یاری شما نمی‌آیند ؟) می‌گویند : آن‌ها

(همه) گم شدند (و از ما دور گشتند) و بر ضد خود گواهی می‌دهند که کافر بودند ●●● ۳۷. / اعراف

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللَّهِ وَكَذَّبَ بِالصِّدْقِ إِذْ جَاءَهُ الْيَسَّ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ

ستمکارتر از کسی که بر خدا دروغ ببندد و سخن صدق را که به سراغ او آمده ، تکذیب کند ، چه کسی است ؟ آیا در جهنم

جایگاه کافران نیست ●●● ۳۲؟ / زمر

فَمَنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ

بنابراین ، آن‌ها که بعد از این به خدا دروغ می‌بندند ، ستمگرند (زیرا از روی علم و عمد چنین می‌کنند

●●● ۹۴. / آل عمران

فَمَنْ اللَّهُ عَلَيْنَا وَوَقْنَا عَذَابَ السَّمُومِ

اما خداوند بر ما منت گذارد و از عذاب کشنده ما را حفظ کرد ●●● ۲۷. / طور

(۲۶۸) بابُ الفاء قرآن الفبائی

فَمَنْ بَدَّلَهُ بَعْدَ مَا سَمِعَهُ فَإِنَّمَا إِثْمُهُ عَلَى الَّذِينَ يُبَدِّلُونَهُ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

پس کسی که آن را بعد از شنیدن ، تغییر دهد ، تنها گناه آن بر کسانی است که آن (وصیت) را تغییر می‌دهند ، خداوند شنوا و

دانا است ●●● ۱۸۱. / بقره

فَمَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحَ فَإِنَّ اللَّهَ يَتُوبُ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

اما آن کس که پس از ستم کردن ، توبه و جبران نماید خداوند توبه او را می‌پذیرد زیرا خداوند آمرزنده و

مهربان است ●●● ۳۹. / مائده

فَمَنْ تَوَلَّىٰ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

پس کسی که بعد از این (پیمان محکم) روی گرداند، فاسق است ●●● ۸۲ / آل عمران

فَمَنْ تَقَلَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

کسانی که ترازوهای (سنجش اعمال) آنها سنگین است، آنان رستگارانند ●●● ۱۰۲ / مؤمنون

فَمَنْ حَاجَّكَ فِيهِ مِنْ بَعِيدٍ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ أَبْنَاءَنَا وَأَبْنَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ وَأَنْفُسَنَا وَأَنْفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَى الْكَاذِبِينَ

هر گاه بعد از علم و دانشی که (درباره مسیح) به تو رسیده، (باز) کسانی با تو به محاجه و ستیز برخیزند، به آنها بگو: بیایید ما فرزندان خود را دعوت کنیم، شما هم فرزندان خود را، ما زنان خویش را دعوت نمایم، شما هم زنان خود را، ما از نفوس خود دعوت کنیم، شما هم از نفوس خود، آن گاه مباحله کنیم و لعنت خدا را بر دروغگویان قرار دهیم ●●● ۶۱ / آل عمران

فَمَنْ خَافَ مِنْ مَوْصٍ جَنَفًا أَوْ إِثْمًا فَأَصْلَحَ بَيْنَهُمْ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ

کسی که از انحراف وصیت کننده (و تمایل یک جانبه او به بعضی ورثه) یا از گناه او (به این که وصیت به کار خلافی کند)، بترسد و میان آنها را اصلاح دهد، گناهی بر او نیست (و مشمول قانون تبدیل وصیت نمی باشد) خداوند آمرزنده و مهربان است ●●● .

۱۸۲ / بقره

فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ

هر کس بخواهد از آن پندمی گیرد ●●● ۵۵ / مدثر، ۱۲ / عبس

فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَّةَ يَوْمِ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعِينَ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَا فَمَنْ لَمْ يَشْتَطِعْ فَاطْعَامٍ سِتِينَ مِسْكِينًا ذَلِكَ لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ

و کسی که توانایی (بر آزاد کردن برده) نداشته باشد، دو ماه متوالی قبل از آمیزش جنسی، روزه بگیرد و کسی که توانایی این را هم نداشته باشد، شصت مسکین را اطعام کند، این برای آن است که به خدا و رسولش

قرآن الفبائی بَابُ الْفَاءِ (۲۶۹)

ایمان بیاورید، اینها مرزهای الهی است و کسانی که با آن مخالفت کنند، عذاب دردناکی دارند ●●● ۴ / مجادله

فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأَنَّمَا يَصَّعَّدُ فِي السَّمَاءِ كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ

آن کس را که خدا بخواهد هدایت کند سینه اش را برای (پذیرش) اسلام گشاده می سازد و آن کس را که (به خاطر اعمال) خلافتش (بخواهد) گمراه سازد سینه اش را آن چنان تنگ می سازد که گویا می خواهد به آسمان بالا برود، این چنین خداوند پلیدی را بر افرادی که ایمان نمی آورند قرار می دهد ●●● ۱۲۵ / انعام

فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ

پس هر کس به اندازه سنگینی ذره ای کار خیر انجام داده آن را می بیند ●●● ۷ / زلزله

فَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا كُفْرَانَ لِسَعْيِهِ وَإِنَّا لَهُ كَاتِبُونَ

هر کس چیزی از اعمال صالح را بجا آورد در حالی که ایمان داشته باشد، به کوشش های او ناسپاسی نخواهد شد و ما تمام اعمال آنها را می نویسیم (تا دقیقا همه پاداش داده شود ●●●) ۹۴ / انبیاء

فَمِنْهُمْ مَنْ آمَنَ بِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ صَدَّعْنَاهُ وَكَفَىٰ بِهِمْ سَعِيرًا

ولی جمعی از آنها به آن ایمان آوردند و جمعی راه (مردم را) بر آن بستند و شعله فروزان آتش دوزخ، برای آنها کافی است ●●● ۵۵ / نساء

فَمَهْلِ الْكَافِرِينَ أَمَهُلُهُمْ رُوِيَ

حال که چنین است ، کافران را اندکی مهلت ده (تا سزای اعمالشان را ببینند ●●●) . ۱۷ / طارق
فَنَادَتْهُ الْمَلَائِكَةُ وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ أَنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ بِيحْيَى مُصَدِّقًا بِكَلِمَةٍ مِنَ اللَّهِ وَ سَيِّدًا وَ حَصُورًا وَ نَبِيًّا مِنَ الصَّالِحِينَ
و هنگامی که او در محراب ایستاده، مشغول نیایش بود ، فرشتگان او را صدا زدند که: خدا تو را به " یحیی " بشارت می‌دهد،
(کسی) که کلمه خدا (مسیح) را تصدیق می‌کند و رهبر خواهد بود و از هوس‌های سرکش برکنار و پیامبری از صالحان است
●●● ۳۹ / آل عمران

فَنَادُوا صَاحِبَهُمْ فَتَعَاطَى فَعَقَرَ

آن‌ها یکی از یاران خود را صدا زدند ، او به سراغ این کار آمد و (ناقه را) پی کرد ●●● ۲۹ / قمر
فَنَادِيهَا مِنْ تَحْتِهَا أَلَّا تَحْزَنِي قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيًّا
ناگهان از طرف پایین پایش او را صدا زد که غمگین مباش ، پروردگارت زیر پای تو چشمه آب (گوارایی) قرار
داده است ●●● ۲۴ / مریم
فَتَبَدَّنَاهُ بِالْعَرَاءِ وَ هُوَ سَقِيمٌ
(۲۷۰) بَابُ الْفَاءِ قرآن الفبائی

(به هر حال ما او را رهایی بخشیدیم و) او را در یک سرزمین خشک خالی از گیاه افکندیم ، در حالی که
بیمار بود ●●● ۱۴۵ / صافات

فَنَجَّيْنَاهُ وَ أَهْلَهُ أَجْمَعِينَ

ما او و خاندانش همگی رانجات دادیم ●●● ۱۷۰ / شعراء

فَنَزَّلُ مِنْ حَمِيمٍ

با آب جوشان دوزخ از او پذیرایی می‌شود ●●● ۹۳ / واقعه

فَنَظَرَ نَظْرَةً فِي النُّجُومِ

(سپس) او نگاهی به ستارگان افکند ●●● ۸۸ / صافات

فَوَاكِهِ وَ هُمْ مُكْرَمُونَ

میوه‌های گوناگون پرارزش و آن‌ها مورد احترامند ●●● ۴۲ / صافات

فَوَجَدَا عَبْدًا مِنْ عِبَادِنَا رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا وَ عَلَّمْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا عِلْمًا

(در آن جا) بنده‌ای از بندگان ما را یافتند که او را مشمول رحمت خود ساخته و از سوی خود علم فراوانی به او تعلیم
داده بودیم ●●● ۶۵ / كهف

فَوَرَبِّ السَّمَاءِ وَ الْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقٌّ مِثْلَ مَا أَنَّكُمْ تَنْطِقُونَ

سوگند به پروردگار آسمان و زمین که این مطلب حق است همان گونه که شما سخن می‌گویید ●●● ۲۳ / ذاریات

فَوَرَبِّكَ لَنَحْشُرَنَّهُمْ وَ الشَّيَاطِينَ ثُمَّ لَنُحْضِرَنَّهُمْ حَوْلَ جَهَنَّمَ جِثِيًّا

سوگند به پروردگارت که همه آن‌ها را همراه با شیاطین محشور می‌کنیم ، بعد همه را گرداگرد جهنم در حالی که به زانو
درآمده‌اند، حاضر می‌سازیم ●●● ۶۸ / مریم

فَوَرَبِّكَ لَنَسْئَلَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ

به پروردگارت سوگند از همه آن‌ها سؤال خواهیم کرد ●●● ۹۲ / حجر

فَوَسَطْنَ بِهِ جَمْعًا

و (ناگهان) در میان دشمن ظاهر شدند ●●● ۵. / عادیات

فَوَسَّوَسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ قَالَ يَا آدَمُ هَلْ أَدُلُّكَ عَلَى شَجَرَةِ الْخُلْدِ وَمُلْكٍ لَّا يَبْلَى

ولی شیطان او را وسوسه کرد و گفت : ای آدم ! آیا می‌خواهی تو را به درخت عمر جاویدان و ملک فنا ناپذیر

راهنمایی کنم ●●● ۱۲۰. / طه

فَوَسَّوَسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُورِيَ عَنْهُمَا مِن سِوَاءِهَا وَقَالَ مَا نَهَاكُمَا رَبُّكُمَا عَنِ هَذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَن

تَكُونَا مَلَكَيْنِ أَوْ تَكُونَا مِنَ الْخَالِدِينَ

قرآن الفبائی بابُ الفاء (۲۷۱)

سپس شیطان آن‌ها را وسوسه کرد تا آن‌چه را از اندامشان پنهان بود ، آشکار سازد و گفت: پروردگارتان شما را از این

درخت نهی نکرده، مگر به خاطر این که (اگر از آن بخورید) فرشته خواهید شد یا جاودانه (در بهشت) خواهید ماند ●●● ۲۰. /

اعراف

فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

(در این موقع) حق آشکار گردید و آنچه آن‌ها ساخته بودند ، باطل شد ●●● ۱۱۸. / اعراف

فَوَقَّيْهُ اللَّهُ سَيِّئَاتٍ مَا مَكَرُوا وَحَاقَ بِآلِ فِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ

خداوند او را از نقشه‌های سوء آن‌ها ننگه داشت و عذاب‌های شدید بر آل فرعون نازل گردید ●●● ۴۵. / مؤمن

فَوَقَّيْهُمُ اللَّهُ شَرَّ ذَلِكِ الْيَوْمِ وَلَقَّيْهُمْ نَصْرَهُ وَ سُرُورًا

از این رو خداوند آن‌ها را از شرّ آن روز ننگه می‌دارد و از آن‌ها استقبال می‌کند ، در حالی که شادمان و

مسرورند ●●● ۱۱. / انسان

فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ يَكْتُمُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ ثُمَّ يَقُولُونَ هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ لِيُشْتَرَوْا بِهِ تَمَنَّا قَلِيلًا فَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا كَتَبَتْ أَيْدِيهِمْ وَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا يَكْسِبُونَ

وای بر آن‌ها که مطالبی با دست خود می‌نویسند ، سپس می‌گویند : از طرف خدا است تا به بهای کمی آن را

بفروشند، وای بر آن‌ها ، از آن‌چه با دست خود نوشتند و وای بر آن‌ها از آن‌چه از این راه به دست می‌آورند ●●● ۷۹. /

بقره

فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ يَوْمِهِمُ الَّذِي يُوعَدُونَ

وای بر آن‌ها که کافر شدند از روزی که به آن‌ها وعده داده می‌شود ●●● ۶۰. / ذاریات

فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ

پس وای بر نمازگزارانی که ●●● ۴... / ماعون

فَوَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

وای در آن روز بر تکذیب‌کنندگان ●●● ۱۱. / طور

فَهَزَمُوهُمْ بِإِذْنِ اللَّهِ وَقَتَلَ دَاوُدُ جَالُوتَ وَآتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهُ مِمَّا يَشَاءُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ

لَفَسَدَتِ الْأَرْضُ وَلَكِنَّ اللَّهَ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ

سپس به فرمان خدا، آن‌ها سپاه دشمن را به هزیمت واداشتند و " داوود ("نوجوان نیرومند و شجاعی که در لشکر" طالوت " بود،)

"جالوت" را کشت و خداوند حکومت و دانش را به او بخشید و از آن‌چه می‌خواست، به او تعلیم داد اگر خداوند بعضی از مردم را

به وسیله بعضی دیگر دفع نمی‌کرد، زمین را فسادفرا می‌گرفت، ولی خداوند نسبت به جهانیان لطف و احسان دارد ●●● ۲۵۱. / بقره

(۲۷۲) بَابُ الْفَاءِ قرآن الفبائی

فَهَلْ تَرَى لَهُمْ مِنْ بَاقِيَةٍ

آیا کسی از آن‌ها را باقی می‌بینی ●●● ۸۴ / حاقه

فَهَلْ عَسَيْتُمْ اِنْ تَوَلَّيْتُمْ اَنْ تُفْسِدُوا فِي الْاَرْضِ وَ تَقَطُّعُوا اَرْحَامَكُمْ

اما اگر روی گردان شوید، آیا جز این انتظار می‌رود که در زمین فساد کنید و قطع رَحِمِ نماید ●●● ۲۲ / محمد

فَهَلْ يَنْظُرُونَ اِلَّا السَّاعَةَ اَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً فَقَدْ جَاءَ اَشْرَاطُهَا فَاَنْسَى لَهُمْ اِذَا جَاءَتْهُمْ ذِكْرُهُمْ

آیا آن‌ها جز این انتظاری دارند که قیامت ناگهان برپا شود (آن‌گاه ایمان آورند) در حالی که هم‌اکنون نشانه‌های آن آمده است،

اما هنگامی که بیاید، تذکر و ایمان آن‌ها سودی نخواهد داشت ●●● ۱۸ / محمد

فَهَلْ يَنْتَظِرُونَ اِلَّا مِثْلَ اَيَّامِ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِهِمْ قُلْ فَانْتَظِرُوا اِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ

آیا آن‌ها همانند روزهای پیشینیان را انتظار می‌کشند (و مانند بلاها و مجازات‌هایشان را)، بگو: شما انتظار بکشید من نیز با شما

انتظار می‌کشم ●●● ۱۰۲ / یونس

فَهُمْ عَلٰى اِثَارِهِمْ يُهْرَعُونَ

باین حال با سرعت به دنبال آنان می‌دوند ●●● ۷۰ / صافات

فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ

او در یک زندگی کاملاً رضایتبخش قرار خواهد داشت ●●● ۲۱ / حاقه، ۷ / قارعه

فِي الْحَمِيمِ ثُمَّ فِي النَّارِ يُسْجَرُونَ

و در آب جوشان وارد می‌کنند، سپس در آتش دوزخ افروخته می‌شوند ●●● ۷۲ / مؤمن

فِي اَذْنٰى الْاَرْضِ وَ هُمْ مِنْ بَعْدِ غَلِيْبِهِمْ سَيَغْلِبُوْنَ

(و این شکست) در سرزمین نزدیکی رخ داد، اما آن‌ها بعد از مغلوبیت، به زودی غلبه خواهند کرد ●●● ۳ / روم

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْاِيْتَامٰى قُلْ اِصْلَاحٌ لَهُمْ خَيْرٌ وَّ اِنْ تَخَالَطُوْهُمْ فَاِخْوَانُكُمْ وَّ اللّٰهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ مِنَ الْمُصْلِحِ وَّ لَوْ شَاءَ اللّٰهُ لَاعْتَدْتُمْ اِنَّ اللّٰهَ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ

(تا اندیشه کنید) درباره دنیا و آخرت و از تو درباره یتیمان سؤال می‌کنند، بگو: اصلاح کار آنان بهتر است و اگر زندگی خود

را با زندگی آنان بیامیزید، (مانعی ندارد) آن‌ها برادر (دینی) شما هستند (و همچون یک برادر با آن‌ها رفتار کنید)، خداوند

مفسدان را از مصلحان بازمی‌شناسد و اگر خدا بخواهد، شما را به زحمت می‌اندازد (و دستور می‌دهد در عین سرپرستی

یتیمان، زندگی و اموال آن‌ها را به کلی از اموال خود جدا سازید، ولی خداوند چنین نمی‌کند) زیرا او توانا و حکیم است ●●● .

۲۲۰ / بقره

فِي اٰیِّ صُوْرَةٍ مَّا شَاءَ رَكَّبَكَ

و در هر صورتی می‌خواست، تو را ترکیب نمود ●●● ۸ / انفطار

قرآن الفبائی بَابُ الْفَاءِ (۲۷۳)

فِي بَضْعِ سِنِيْنَ لِلّٰهِ الْاَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَّ مِنْ بَعْدُ وَّ يَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُوْنَ

در چند سال، همه کارها از آن خدا است، چه قبل و چه بعد (از این شکست و پیروزی) و در آن روز مؤمنان

خوشحال خواهند شد ●●● ۴ / روم

فِي يُّبُوْتٍ اَذِنَ اللّٰهُ اَنْ تُرْفَعَ وَّ يُذَكَرَ فِيْهَا اسْمُهُ يُسَبِّحُ لَهٗ فِيْهَا بِالْغُدُوِّ وَّ الْاَصَالِ

(این چراغ پرفروغ) در خانه‌هایی قرار دارد که خداوند اذن فرموده دیوارهای آن را بالا-برند (تا از دستبرد شیاطین و هوس‌بازان در امان باشد) خانه‌هایی که نام خدا در آن برده شود و صبح و شام در آن تسبیح گویند...
۳۶ / نور

فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ

در باغ‌های پر نعمت بهشت ... ۴۳ / صافات، ۱۲ / واقعه

فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ

در میان باغ‌ها و چشمه‌ها ... ۵۲ / دخان، ۱۴۷ / شعراء

فِي جَنَّاتٍ يَتَسَاءَلُونَ

آن‌ها در باغ‌های بهشتند و سؤال می‌کنند ... ۴۰ / مدثر

فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ

در بهشتی است عالی ... ۱۰ / غاشیه، ۲۲ / حاقه

فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ

و در گردنش طنابی از لیف خرما است ... ۵ / تبت

فِي رَقٍّ مَّنشُورٍ

در صفحه‌ای گسترده ... ۳ / طور

فِي سِدْرٍ مَّخْضُودٍ

آن‌ها در سایه درختان سدر بی‌خار قرار دارند ... ۲۸ / واقعه

فِي سَمُومٍ وَ حَمِيمٍ

آن‌ها در میان بادهای کشیده و آب سوزان قرار دارند ... ۴۲ / واقعه

فِي صُحُفٍ مُّكْرَمَةٍ

در الواح پرارزشی ثبت است ... ۱۳ / عبس

فِي عَمَدٍ مُمَدَّدَةٍ

در ستون‌های کشیده و طولانی ... ۹ / همزه

(۲۷۴) بَابُ الْفَاءِ قرآن الفبائی

فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ

در دل‌های آن‌ها یک نوع بیماری است، خداوند بر بیماری آن‌ها می‌افزاید و عذاب دردناکی به خاطر

دروغ‌هایی که می‌گویند، در انتظار آن‌ها است ... ۱۰ / بقره

فِي كِتَابٍ مَّكْنُونٍ

که در کتاب محفوظ جای دارد ... ۷۸ / واقعه

فِي لَوْحٍ مَّحْفُوظٍ

که در لوح محفوظ جای دارد ... ۲۲ / بروج

فِي مَقْعَدِ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِيكٍ مُّقْتَدِرٍ

در جایگاه صدق، نزد خداوند مالک مقتدر ... ۵۵ / قمر

فَيَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

ناگهان (عذاب الهی) به سراغ آن‌ها می‌آید، در حالی که توجه ندارند ●●● ۲۰۲ / شعراء

فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا

سپس زمین را صاف و هموار و بی آب و گیاه رها می‌سازد ●●● ۱۰۶ / طه

فَيَعَذِّبُهُ اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ

که خداوند او را به عذاب بزرگ مجازات می‌کند ●●● ۲۴ / غاشیه

فَيَقُولُوا هَلْ نَحْنُ مُنْظَرُونَ

و در این هنگام می‌گویند: آیا به ما مهلتی داده خواهد شد ●●● ۲۰۳؟ / شعراء

فِيمَ أَنْتَ مِنْ ذِكْرِيهَا

تورابا یادآوری این سخن چه کار ●●● ۴۳؟ / نازعات

فَيَوْمَئِذٍ لَا يُسْأَلُ عَنْ ذَنْبِهِ إِنْسٌ وَلَا جَانٌّ

در آن روز هیچ کس از انیس و جن از گناهش سؤال نمی‌شود ●●● ۳۹ / الرَّحْمَن

فَيَوْمَئِذٍ لَا يُعَذِّبُ عَذَابَهُ أَحَدٌ

در آن روز هیچ کس عذابی همانند عذاب او نمی‌کند ●●● ۲۵ / فجر

فَيَوْمَئِذٍ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَعْدِرَتُهُمْ وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ

آن روز عذرخواهی ظالمان سودی ندارد و توبه آنان پذیرفته نمی‌شود ●●● ۵۷ / روم

فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ

در آن روز «واقععه عظیم» رخ می‌دهد ●●● ۱۵ / حاقه

قرآن الفبائی بَابُ الْفَاءِ (۲۷۵)

فِيهَا سُرُرٌ مَرْفُوعَةٌ

در آن تخت‌های زیبای بلند است ●●● ۱۳ / غاشیه

فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ

در آن چشمه‌های جاری است ●●● ۱۲ / غاشیه

فِيهَا فَاكِهَةٌ وَالنَّخْلُ ذَاتُ الْأَكْمَامِ

که در آن میوه‌ها و نخل‌های پرشکوفه است ●●● ۱۱ / الرَّحْمَن

فِيهَا كُتُبٌ قَيِّمَةٌ

و در آن نوشته‌های صحیح و پرارزش باشد ●●● ۳ / بینه

فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ

در آن شب که هر امری برطبق حکمت خدا تنظیم می‌گردد ●●● ۴ / دخان

فِيهِمَا عَيْنَانِ تَجْرِيَانِ

در آن‌ها دو چشمه دائما در جریان است ●●● ۵۰ / الرَّحْمَن

فِيهِمَا عَيْنَانِ نَضَّاخَتَانِ

در آن‌ها دو چشمه در حال فوران است ●●● ۶۶ / الرَّحْمَن

فِيهِمَا فَاكِهَةٌ وَنَخْلٌ وَرُمَّانٌ

در آن‌ها میوه‌های فراوان و درخت نخل و انار است ●●● ۶۸ / الرَّحْمَن

فِيهِمَا مِنْ كُلِّ فَاكِهَةٍ زَوْجَانِ

در آن دو از هر میوه‌ای دو نوع وجود دارد ●●● ۵۲ / الرَّحْمَن

فِيهِنَّ خَيْرَاتٌ حِسَانٌ

و در آن باغ‌های بهشتی زنانی هستند نیکو خلق و زیبا ●●● ۷۰ / الرَّحْمَن

فِيهِنَّ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ لَمْ يَطْمِثْهُنَّ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌ

در باغ‌های بهشتی زنانی هستند که جز به همسران عشق نمی‌ورزند و هیچ انس و جن قبلاً با آن‌ها تماس نگرفته

است ●●● ۵۶ / الرَّحْمَن

فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَقَامُ إِبْرَاهِيمَ وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتِطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ

در آن ، نشانه‌های روشن ، (از جمله) مقام ابراهیم است و هرکس داخل آن (خانه خدا) شود ، در امان خواهد بود و برای خدا بر مردم است که آهنگ خانه (او) کنند ، آن‌ها که توانایی رفتن به سوی آن دارند و هر کس کفر ورزد (و حج را ترک کند ، به

خود زیان رسانده) خداوند از همه جهانیان ، بی‌نیاز است ●●● ۹۷ / آل عمران

(۲۷۶) بَابُ الْفَاءِ قرآن الفبائی

بَابُ الْقَافِ

قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَتَّى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ وَهُمْ صَاغِرُونَ

با کسانی از اهل کتاب که ایمان به خدا و نه به روز جزا دارند و نه آن‌چه را خدا و رسولش تحریم کرده حرام می‌شمرند و نه آیین حق را می‌پذیرند ، پیکار کنید ، تا زمانی که جزیه را به دست خود با خضوع و تسلیم بپردازند ●●● ۲۹ / توبه

قَاتِلُوهُمْ يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْزِهِمْ وَيَنْصُرْكُمْ عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُؤْمِنِينَ

با آن‌ها پیکار کنید که خداوند آنان را به دست شما مجازات می‌کند و آن‌ها را رسوا می‌سازد و سینه گروهی از مؤمنان را شفا می‌بخشد (و بر قلب آن‌ها مرهم می‌نهد ●●●) ۱۴ / توبه

قَالَ أَبَشْرُتُمُونِي عَلَى أَنْ مَسَّنِيَ الْكِبْرُ فِيمَ تَبَشَّرُونَ

گفت : آیا به من بشارت می‌دهید با این که پیر شده‌ام ؟ به چه چیز بشارت می‌دهید ●●● ۵۴؟ / حجر

قَالَ اتَّعْبِدُونَ مَا تَنْحِتُونَ

او (ابراهیم) گفت : آیا چیزی را می‌پرستید که با دست خود می‌تراشید ●●● ۹۵؟ / صافات

قَالَ أَجِئْنَا لِنُخْرِجَنَّكَ مِنْ أَرْضِنَا بِسِحْرِكَ يَا مُوسَى

گفت : ای موسی آیا آمده‌ای که ما را از سرزمینمان با این سحر بیرون کنی ●●● ۵۷؟ / طه

قَالَ اجْعَلْنِي عَلَى خَزَائِنِ الْأَرْضِ إِنِّي حَفِيظٌ عَلَيْمَ

(یوسف) گفت : مرا سرپرست خزائن سرزمین (مصر) قرار ده که نگهدارنده و آگاهم ●●● ۵۵ / یوسف

قَالَ أَخْرِجْ مِنْهَا مَذْءُومًا مَدْحُورًا لَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ أَجْمَعِينَ

فرمود: از آن (مقام) با ننگ و عار و خواری بیرون رو و سوگند یاد می‌کنم که هر کس از آن‌ها از تو پیروی کند، جهنم را از شما همگی پر می‌کنم ●●● ۱۸. / اعراف
 قَالَ أَحْسُوا فِيهَا وَلَا تُكَلِّمُونِ

می‌گوید: دور شوید در دوزخ و با من سخن مگویید ●●● ۱۰۸. / مؤمنون
 قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ فِي النَّارِ كُلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَعَنَتْ أُخْتَهَا حَتَّىٰ إِذَا ادَّارَكُوا فِيهَا جَمِيعًا قَالَتْ أُخْرِينَهُمْ لِأُولِيهِمْ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ أَضَلُّونَا فَاتِهِمْ عَذَابًا ضِعْفًا مِنَ النَّارِ قَالَ لِكُلِّ ضِعْفٍ وَلَكِنْ لَا تَعْلَمُونَ
 (خداوند به آن‌ها) می‌گوید: داخل شوید در صف گروه‌های مشابه خود از جن و انس در آتش، هر زمان گروهی وارد می‌شوند، گروه دیگر را لعن می‌کنند تا همگی با ذلت در آن قرار گیرند (در این هنگام) گروه
 قرآن الفبائی بَابُ الْقَافِ (۲۷۷)

پیروان درباره پیشوایان خود می‌گویند: خداوند! این‌ها بودند که ما را گمراه ساختند، پس کیفر آن‌ها را از آتش دوبرابر کن (کیفری برای گمراهیشان و کیفری به خاطر گمراه‌ساختن ما) می‌گوید: برای هر کدام (از شما) عذاب مضاعف است ولی نمی‌دانید) زیرا پیروان نیز اگر گرد پیشوایان ستمگر و گمراه را نگرفته بودند، آن‌ها قدرتی بر اغوای دگران نمی‌داشتند ●●● (۳۸. / اعراف

قَالَ أَذْهَبَ فَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ فَإِنَّ جَهَنَّمَ جَزَاءُكُمْ جَزَاءً مَوْفُورًا
 فرمود: برو هر کس از آنان از تو تبعیت کند جهنم کیفر آن‌ها است، کیفری است فراوان ●●● ۶۳. / اسراء
 قَالَ أَرَأَيْتَ إِنْ عَنَّ عَالِهَتِي يَا إِبْرَاهِيمُ لَئِنْ لَمْ يَنْتَه لَأَرْجُمَنَّكَ وَاهْجُرْنِي مَلِيًّا
 گفت: ای ابراهیم آیا تو از خدایان من روی گردانی؟ اگر (از این کار) دست برداری تو را سنگسار می‌کنم، از من برای مدتی طولانی دور شو ●●● ۴۶. / مریم

قَالَ أَرَأَيْتَ إِذْ أَوْنَا إِلَى الصَّخْرَةِ فَإِنِّي نَسِيتُ الْكُفُوتَ وَمَا أَنْسَانِيهِ إِلَّا الشَّيْطَانُ أَنْ أَذُكَّرَهُ وَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ عَجَبًا
 او گفت به خاطر داری هنگامی که ما به کنار آن صخره پناه بردیم (و استراحت کردیم) من در آنجا فراموش کردم جریان ماهی را باز گو کنم، این شیطان بود که یاد آن را از خاطر من برد و ماهی به طرز شگفت‌انگیزی راه خود را در دریا پیش گرفت ●●● ۶۳. / کهف

قَالَ أَرَأَيْتَكَ هَذَا الَّذِي كَرَّمْتَ عَلَيَّ لَئِنْ أَخَّرْتَنِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَأَحْتَنِكَنَّ ذُرِّيَّتَهُ إِلَّا قَلِيلًا
 (سپس) گفت این کسی را که بر من ترجیح داده‌ای اگر تا روز قیامت مرا زنده بگذاری همه فرزندانش را جز عده کمی گمراه و ریشه‌کن خواهم ساخت ●●● ۶۲. / اسراء

قَالَ أَغَيَّرَ اللَّهُ أَبْعِيكُمْ إِلَهَا وَهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ
 (سپس) گفت: آیا غیر از خداوند معبودی برای شما بطلبم، خدایی که شما را بر جهانیان (و مردم عصرتان) برتری داد ●●● ۱۴۰. / اعراف

قَالَ أَفَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْئًا وَلَا يَضُرُّكُمْ
 (ابراهیم) گفت: آیا جز خدا چیزی را می‌پرستید که نه کمترین سودی برای شما دارد و نه زیانی می‌رساند (که به سودشان چشم دوخته باشید یا از زیانشان بترسید ●●●) ۶۶. / انبیاء
 قَالَ أَفَرَأَيْتُمْ مَا كُنتُمْ تَعْبُدُونَ

گفت: آیا دیدید چیزی را که شما عبادت می‌کردید ●●● ۷۵؟ / شعراء

قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِنَ الْكِتَابِ أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ فَلَمَّا رَأَهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ قَالَ هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي لِيَبْلُوَنِي أَأَشْكُرُ أَمْ أَكْفُرُ وَمَنْ شَكَرَ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّي غَنِيٌّ كَرِيمٌ

(۲۷۸) بَابُ الْقَافِ قرآن الفبائی

(اما) کسی که دانشی از کتاب (آسمانی) داشت گفت: من آن را پیش از آن که چشم بر هم زنی نزد تو خواهم آورد و هنگامی که (سلیمان) آن را نزد خود مستقر دید گفت: این از فضل پروردگار من است تا مرا آزمایش کند که آیا شکر او را بجا می‌آورم یا کفران می‌کنم؟ و هر کس شکر کند، به نفع خود شکر می‌کند و هر کس کفران نماید (به زیان خویش نموده است،

که) پروردگار من، غنی و کریم است ●●● ۴۰ / نمل

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُلٌّ فِيهَا إِنَّ اللَّهَ قَدْ حَكَمَ بَيْنَ الْعِبَادِ

مستکبران می‌گویند: ما همگی در آن هستیم، خداوند در میان بندگانش (به عدالت) حکم کرده است ●●● ۴۸ / مؤمن

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا بِالَّذِي آمَنَّا بِهِ كَافِرُونَ

متکبران گفتند: (ولی) ما به آنچه شما به آن ایمان آورده‌اید، کافریم ●●● ۷۶ / اعراف

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لِلَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا لَنْ نَصْغِقَهُمْ عَنِ الْهَدْيِ بَعْدَ إِذْ جَاءَكُمْ بَلْ كُنْتُمْ مُجْرِمِينَ

(اما) مستکبران به مستضعفان پاسخ می‌دهند: آیا ما شما را از هدایت بازداشتیم، بعد از آن که به سراغ شما آمد (و آن را به خوبی دریافتید) بلکه شما خود مجرم بودید ●●● ۳۲ / سبأ

قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَغْوَيْنَا أَغْوَيْنَاهُمْ كَمَا غَوَيْنَا تَبَرَّأْنَا إِلَيْكَ مَا كَانُوا إِيَّانَا يَعْبُدُونَ

گروهی (از معبودان) که فرمان عذاب درباره آن‌ها مسلم شده، می‌گویند: پروردگارا! ما این (عابدان) را گمراه کردیم (آری) ما آن‌ها را گمراه کردیم، همان گونه که خود گمراه شدیم، ما از آن‌ها بیزار می‌جوییم، آن‌ها در حقیقت ما را نمی‌پرستیدند (بلکه هوای نفس خویش را پرستش می‌کردند ●●●) ۶۳ / قصص

قَالَ الْقَوْمَ فَلَمَّا آلَقُوا سَحَرُوا أَعْيُنَ النَّاسِ وَاسْتَرْهَبُوهُمْ وَجَاءُوا بِسِحْرِ عَظِيمٍ

گفت: شما بیفکنید و هنگامی که (وسایل سحر خود را) افکندند، مردم را چشم‌بندی کردند و ترساندند و سحر عظیمی به وجود آوردند ●●● ۱۱۶ / اعراف

قَالَ الْقَهَّاءُ يَا مُوسَى

گفت: ای موسی آن را بیفکن ●●● ۱۹ / طه

قَالَ اللَّهُ إِنِّي مُنَزَّلُهَا عَلَيْكُمْ فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدَ مِنْكُمْ فَإِنِّي آءُذُّهُ عَذَابًا لَا أُعَذِّبُهُ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ

خداوند (دعای او را مستجاب کرد و) گفت: من آن را بر شما نازل می‌کنم ولی هر کس از شما بعد از آن کافر گردد (و راه انکار پوید) او را چنان مجازاتی می‌کنم که احدی از جهانیان را نکرده باشم ●●● ۱۱۵ / مائده

قَالَ اللَّهُ هَذَا يَوْمُ يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

قرآن الفبائی بَابُ الْقَافِ (۲۷۹)

خداوند می‌گوید: امروز روزی است که راستی راستگویان به آن‌ها سود می‌بخشد. برای آن‌ها باغ‌هایی از بهشت است که آب از زیر (درختان) آن جریان دارد و جاودانه و برای همیشه در آن می‌مانند، خداوند از آن‌ها خشنود و آن‌ها از او خشنود خواهند بود و این رستگاری بزرگی است ●●● ۱۱۹ / مائده

قَالَ أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا

گفت: نگفتم تو هرگز نمی‌توانی با من شکیبایی کنی ●●● ۷۲؟ / کهف

قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا

(باز آن مرد عالم) گفت: به تو نگفتم تو هرگز توانایی نداری با من صبر کنی ●●● ۷۵؟ / کهف

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لِلَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا لِمَنْ آمَنَ مِنْهُمْ أَتَعْلَمُونَ أَنَّ صَالِحًا مُرْسِلٌ مِنْ رَبِّهِ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلَ بِهِ مُؤْمِنُونَ

(ولی) اشراف متکبر قوم او، به مستضعفانی که ایمان آورده بودند، گفتند: آیا (راستی) شما یقین دارید صالح از

طرف پروردگار خود فرستاده شده است؟ آن‌ها گفتند: ما به آن‌چه او به آن مأموریت یافته، ایمان آورده‌ایم ●●● ۷۵ / اعراف

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَنُخْرِجَنَّكَ يَا شُعَيْبُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَكَ مِنْ قَرْيِنَا أَوْ لَتَعُوذُنَّ فِئْمِلَتُنَا قَالَ أَوْ لَوْ كُنَّا كَارِهِينَ

اشراف زورمند و متکبر از قوم او گفتند: ای شعیب، سوگند یاد می‌کنیم که تو و کسانی را که به تو ایمان آورده‌اند، از شهر و

آبادی خود بیرون خواهیم کرد یا به آیین ما بازگردید، گفتند: آیا (می‌خواهید ما را باز گردانید) اگرچه مایل نباشیم ●●● ۸۸؟ / اعراف

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرِيكَ فِي سَفَاهَةٍ وَإِنَّا لَنُظُنُّكَ مِنَ الْكَاذِبِينَ

اشراف کافر قوم او گفتند: ما تو را در سفاهت (و نادانی و سبک‌مغزی) می‌بینیم و ما مسلماً تو را از دروغ‌گویان

می‌دانیم ●●● ۶۶ / اعراف

قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمٍ فِرْعَوْنَ إِنَّ هَذَا لَسَاحِرٌ عَلِيمٌ

اطرافیان فرعون گفتند: بدون شک این ساحر دانایی است ●●● ۱۰۹ / اعراف

قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرِيكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ

(ولی) اشراف قومش به او گفتند: ما تو را در گمراهی آشکاری می‌بینیم ●●● ۶۰ / اعراف

قَالَ أَلَمْ نُرَبِّكَ فِينَا وَلِيدًا وَلَبِثْتَ فِينَا مِنْ عُمُرِكَ سِنِينَ

(فرعون) گفت: آیا ما تو را در کودکی در میان خود پرورش ندادیم؟ و سال‌هایی از عمرت را در میان ما نبودی

●●● ۱۸؟ / شعراء

(۲۸۰) بَابُ الْقَافِ قرآن الفبائی

قَالَ أَمَا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نُعَذِّبُهُ ثُمَّ يُرَدُّ إِلَىٰ رَبِّهِ فَيُعَذِّبُهُ عَذَابًا نُكْرًا

گفت: اما کسانی که ستم کرده‌اند آن‌ها را مجازات خواهیم کرد سپس، به سوی پروردگارشان بازمی‌گردند و خدا

آن‌ها را مجازات شدیدی خواهد نمود ●●● ۸۷ / کهف

قَالَ آمَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ آذَنَ لَكُمْ إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمُ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَأَقْطَعَنَّ آيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خِلَافٍ وَلَا صِغْلِيْلِكُمْ فِي جُذُوعِ النَّخْلِ

وَلَتَعْلَمُنَّ أَيُّنَا أَشَدُّ عَذَابًا وَأَبْقَىٰ

(فرعون) گفت: آیا پیش از آن که به شما اذن دهم به او ایمان آوردید؟ مسلماً او بزرگ شما است که سحر به شما آموخته، به یقین

دست و پاهای شما را به‌طور مختلف قطع می‌کنم و بر فراز شاخه‌های نخل به دار می‌آویزم و خواهید دانست کدام یک از

ما مجازاتش دردناک‌تر و پایدارتر است ●●● ۷۱ / طه

قَالَ آمَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ آذَنَ لَكُمْ إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمُ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَسَوْفَ تَعْلَمُونَ لَأَقْطَعَنَّ آيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خِلَافٍ وَلَا صِغْلِيْلِكُمْ

أَجْمَعِينَ

(فرعون) گفت: آیا به او ایمان آوردید پیش از این که به شما اجازه دهم؟ مسلماً او بزرگ و استاد شما است که به شما

سحر آموخته ، اما به زودی خواهید دانست که دست‌ها و پاهای شما را به طور مختلف قطع می‌کنم و همه شما را به دار می‌آویزم ●●● ۴۹. / شعراء

قَالَ اَنَا خَيْرٌ مِنْهُ خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ وَ خَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ

گفت: من از او بهترم، مرا از آتش آفریده‌ای و او را از گِل ●●● ۷۶. / ص

قَالَ اِنَّ رَسُوْلَكُمْ الَّذِي اُرْسِلَ اِلَيْكُمْ لَمَجْنُوْنٌ

(فرعون) گفت: پیامبری که به سوی شما فرستاده شده دیوانه است ●●● ۲۷. / شعراء

قَالَ اِنْ سَأَلْتَكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَاحِبْنِي قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَدُنِّي عُذْرًا

(موسی) گفت: اگر بعد از این از تو درباره چیزی سؤال کنم دیگر با من مصاحبت نکن ، چرا که از ناحیه من دیگر معذور خواهی بود ●●● ۷۶. / کهف

قَالَ اَنْظِرْنِي اِلَى يَوْمٍ يُبْعَثُوْنَ

(شیطان) گفت: مرا تا روز رستاخیز مهلت ده (و زنده گذار ●●●) ۱۴. / اعراف

قَالَ اِنَّ فِيهَا لُوطًا قَالُوا نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَنْ فِيهَا لَنَنْجِيْنَهُ وَاَهْلَهُ اِلَّا امْرَاَتَهُ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِيْنَ

(ابراهیم) گفت: در این آبادی لوط است ، گفتند: ما به کسانی که در آن است، آگاه‌تریم ، ما او و خانواده‌اش را نجات می‌دهیم ، جز همسرش را که در میان قوم باقی خواهد ماند ●●● ۳۲. / عنکبوت

قَالَ اِنْ كُنْتَ جِئْتَ بِآيَةٍ فَاتِ بِهَا اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ

(فرعون) گفت: اگر نشانه‌ای آورده‌ای ، ارائه بده ، اگر از راستگویانی ●●● ۱۰۶. / اعراف

قرآن الفبائی بابُ القاف (۲۸۱)

قَالَ اِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيْعَ مَعِيَ صَبْرًا

گفت: تو هرگز نمی‌توانی با من شکیبایی کنی ●●● ۶۷. / کهف

قَالَ اِنَّكُمْ قَوْمٌ مُنْكَرُوْنَ

(لوط) گفت: شما گروه‌ناشناسی هستید ●●● ۶۲. / حجر

قَالَ اِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِيْنَ

فرمود: تو از مهلت داده‌شدگانی ●●● ۱۵. / اعراف

قَالَ اِنْ لِيْسْتُمْ اِلَّا قَلِيْلًا لَوْ اَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ

می‌گویند: (آری) شما مقدار کمی توقف کردید، اگر می‌دانستید ●●● ۱۱۴. / مؤمنون

قَالَ اِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللّٰهِ وَاَبْلُغْكُمْ مَا اُرْسِلْتُ بِهِ وَاَلَيْسَ اَرِيْكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُوْنَ

گفت: آگاهی تنها نزد خدا است (و او می‌داند چه زمانی شما را مجازات کند) من آنچه را به آن فرستاده شده‌ام ، به شما ابلاغ می‌کنم (وظیفه من همین است) ولی شما را قومی می‌بینم که دائماً در جهل هستید ●●● ۲۳. / احقاف

قَالَ اِنَّمَا اَشْكُوْا بَثِّي وَ حُزْنِي اِلَى اللّٰهِ وَاَعْلَمُ مِنَ اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ

گفت: من تنها غم و اندوهم را به خدا می‌گویم (و شکایت نزد او می‌برم) و از خدا چیزهایی می‌دانم که شما نمی‌دانید ●●● ۸۶. / یوسف

قَالَ اِنَّمَا اَنَا رَسُوْلٌ رَّبِّكَ لِاِهْبَ لَكَ غُلَامًا زَكِيًّا

گفت: من فرستاده پروردگار توأم (آمده‌ام) تا پسر پاکیزه‌ای به تو ببخشم ●●● ۱۹۰ / مریم
 قَالَ إِنَّمَا أُوتِيْتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي أَوَلَمْ يَعْلَم أَنَّ اللَّهَ قَدْ أَهْلَكَ مِن قَبْلِهِ مِنَ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَ أَكْثَرُ جَمْعًا وَلَا يُسْئَلُ عَنْ
 ذُنُوبِهِمُ الْمُجْرِمُونَ

(قارون) گفت: این ثروت را به وسیله دانشی که در نزد من است، به دست آورده‌ام، آیا او نمی‌دانست خداوند اقوامی را قبل از
 او هلاک کرد که از او نیرومندتر و ثروتمندتر بودند؟ (و هنگامی که عذاب الهی فرارسد) مجرمان از گناهانشان سؤال
 نمی‌شوند (و مجالی برای عذرخواهی آنان نیست ●●●) ۷۸ / قصص

قَالَ إِنَّمَا يُأْتِيكُمْ بِهِ اللَّهُ إِنْ شَاءَ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ

(نوح) گفت: اگر خدا اراده کند خواهد آورد و شما قدرت فرار نخواهید داشت ●●● ۳۳ / هود
 قَالَ إِنَّ هَؤُلَاءِ ضَيْفِي فَلَا تَفْضَحُونِ

(لوط) گفت: این‌ها میهمانان منند، آبروی مرا نریزید ●●● ۶۸ / حجر

(۲۸۲) بَابُ الْقَافِ قرآن الفبائی

قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا ذَلُولَ تُثِيرُ الْأَرْضَ وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ مُسَلَّمَةٌ لَا شِيَةَ فِيهَا قَالُوا الْآنَ جِئْتَ بِالْحَقِّ فَذَبَحُوهَا وَمَا
 كَادُوا يَفْعَلُونَ

گفت: خداوند می‌فرماید: گاوی باشد که برای شخم‌زدن رام نشده باشد و برای زراعت آب‌کشی نکند، از هر عیبی برکنار و
 حتی هیچ‌گونه رنگی در آن نباشد، گفتند: الآن حق مطلب را برای ما آوردی، سپس (چنان گاوی را پیدا کردند) و آن را
 سر بریدند، ولی مایل نبودند این کار را انجام دهند ●●● ۷۱ / بقره

قَالَ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ بِكَ وَإِنِّي هَاتِيْنِ عَلَىٰ أَنْ تَأْجُرَنِي ثَمَانِي حِجَابٍ فَإِنْ أَتَمَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَشُقَّ عَلَيْكَ
 سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ

(شعیب) گفت: من می‌خواهم یکی از این دو دخترم را به همسری تو درآورم، به این شرط که هشت سال برای من
 کار کنی و اگر آن را تاده سال افزایش دهی، محبتی از ناحیه تو است، من نمی‌خواهم کار سنگینی بر دوش تو
 بگذارم و ان شاء الله مرا از صالحان خواهی یافت ●●● ۲۷ / قصص

قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ آتَانِي الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا

(ناگهان عیسی زبان به سخن گشود) گفت: من بنده خدایم به من کتاب (آسمانی) داده و مرا پیامبر قرار
 داده است ●●● ۳۰ / مریم

قَالَ إِنِّي لِعَمَلِكُمْ مِنَ الْقَالِينَ

گفت: من (به هر حال) دشمن اعمال شما هستم ●●● ۱۶۸ / شعراء

قَالَ إِنِّي لَيَحْزُنُنِي أَنَّ تَذَهَبُوا بِهِ وَأَخَافُ أَنْ يَأْكُلَهُ الذُّنْبُ وَأَنْتُمْ عَنْهُ غَفُلُونَ

(پدر) گفت: من از دوری او غمگین می‌شوم و از این می‌ترسم که گرگ او را بخورد و شما از او
 غافل باشید ●●● ۱۳ / یوسف

قَالَ أَوْسَطُهُمْ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ لَوْ لَا تُسَبِّحُونَ

یکی از آن‌ها که از همه عاقل‌تر بود، گفت: آیا به شما نگفتم چرا تسبیح خدا نمی‌گویید ●●● ۲۸؟ / قلم

قَالَ أَوْ لَوْ جِئْتُكَ بِشَيْءٍ مُّبِينٍ

(موسی) گفت: حتی اگر نشانه آشکاری برای رسالتم برای تو بیاورم ●●● ۳۰؟ / شعراء

قَالَ أَوْ لَوْ جِئْتَكُمْ بِأَهْدَىٰ مِمَّا وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ آبَاءَكُمْ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ

(پیامبرشان) گفت: آیا اگر من آیینی هدایت‌بخش‌تر از آنچه پدرانتان را بر آن یافتید، آورده باشم (باز هم انکار می‌کنید؟)

گفتند: (آری) ما به آنچه شما به آن مبعوث شده‌اید، کافریم ●●● ۲۴ / زخرف

قَالَ اهْبِطَا مِنْهَا جَمِيعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَىٰ
قرآن الفبائی بَابُ الْقَافِ (۲۸۳)

(خداوند) فرمود: هر دو (همچنین شیطان) از آن (بهشت) فرود آیید، در حالی که دشمن یکدیگر خواهید بود، ولی هر

گاه هدایت من به سراغ شما آید هر کس از هدایت من پیروی کند، نه گمراه می‌شود و نه در رنج خواهد بود ●●● ۱۲۳ / طه

قَالَ اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُشْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ

فرمود: (از مقام خویش) فرود آیید، در حالی که بعضی نسبت به بعضی دیگر دشمن خواهید بود (شیطان

دشمن شما است و شما دشمن او) و برای شما در زمین قرارگاه و وسیله بهره‌گیری تا زمانی خواهد بود ●●● ۲۴ /

اعراف

قَالَ بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهِ فَقَبَضْتُ قَبْضَهُ مِنْ أَثَرِ الرَّسُولِ فَنَبَذْتُهَا وَكَذَلِكَ سَوَّلَتْ لِي نَفْسِي

گفت: من چیزی دیدم که آن‌ها ندیدند، من قسمتی از آثار رسول (و فرستاده خدا) را گرفتم، سپس آن را افکندم و این چنین نفس

من مطلب را در نظرم جلوه داد ●●● ۹۶ / طه

قَالَ بَلْ أَلْقُوا فَإِذَا جِبَالُهُمْ وَعِصِيُّهُمْ يُخَيَّلُ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنَّهَا تَسْعَىٰ

گفت: شما اول بیفکنید، در این هنگام طناب‌ها و عصاهایشان به خاطر سحر آن‌ها چنان به نظر می‌رسید که حرکت

می‌کنند ●●● ۶۶ / طه

قَالَ بَلْ رَبُّكُمْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الَّذِي فَطَرَهُنَّ وَأَنَا عَلَىٰ ذَلِكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ

گفت: (کاملاً) حق آورده‌ام (پروردگار شما همان پروردگار آسمان‌ها و زمین است که آن‌ها را ایجاد کرده و من از گواهان این

موضوع هستم ●●● ۵۶ / انبیاء

قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبْرٌ جَمِيلٌ عَسَىٰ اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ

(یعقوب) گفت: نفس (و هوی و هوس) مسأله را چنین در نظر تان تزیین داده، من شکیبایی می‌کنم شکیبایی

جمیل (و خالی از کفران)، امیدوارم خداوند همه آن‌ها را به من بازگرداند چرا که او علیم و حکیم است ●●● ۸۳ / یوسف

قَالَ بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ هَذَا فَسئَلُوهُمْ إِنْ كَانُوا يَنْطِقُونَ

گفت: بلکه بزرگشان کرده باشد، از آن‌ها سؤال کنید اگر سخن می‌گویند ●●● ۶۳ / انبیاء

قَالَتْ إِحْدَاهُمَا يَا أَبَتِ اسْتَأْجِرْهُ إِنَّ خَيْرَ مَنِ اسْتَأْجَرْتَ الْقَوِيُّ الْأَمِينُ

یکی از آن دو (دختر) گفت: پدرم! او را استخدام کن، چرا که بهترین کسی را که می‌توانی استخدام کنی، آن کس است که

قوی و امین باشد ●●● ۲۶ / قصص

(۲۸۴) بَابُ الْقَافِ قرآن الفبائی

قَالَتِ الْأَعْرَابُ آمَنَّا قُلْ لَمْ تُؤْمِنُوا وَلَكِنْ قُولُوا أَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ وَإِنْ تُطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَا يَلِتْكُمْ مِنْ أَعْمَالِكُمْ شَيْئًا

إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

عرب‌های بادیه‌نشین گفتند: ایمان آورده‌ایم، بگو شما ایمان نیاورده‌اید ولی بگویید اسلام آورده‌ایم، اما هنوز ایمان وارد قلب شما

نشده‌است و اگر از خدا و رسولش اطاعت کنید، پاداش اعمال شما را به‌طور کامل می‌دهد، خداوند غفور و رحیم است ●●● ۱۴.

/ حجرات

قَالَ تَاللَّهِ إِنْ كِدْتَ لَتُرْدِينَ

می گوید: به خدا سوگند چیزی نمانده بود که مرا نیز به هلاکت بکشانی ●●● ۵۶ / صافات
قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا أَعْرَظَهَا أَهْلَهَا آذِلَّةً وَكَذَلِكَ يَفْعَلُونَ

گفت: پادشاهان هنگامی که وارد منطقه آبادی شوند آنرا به فساد و تباهی می کشند و عزیزان آنجا را ذلیل می کنند، (آری) کار آنها همین گونه است ●●● ۳۴ / نمل

قَالَتْ إِنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ إِنْ كُنْتَ تَقِيًّا

او (سخت ترسید و) گفت: من به خدای رحمن از تو پناه می برم، اگر پرهیزکار هستی ●●● ۱۸ / مریم
قَالَتْ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِي بَشَرٌ وَلَمْ أَكُ بَغِيًّا

گفت: چگونه ممکن است فرزندی برای من باشد در حالی که تاکنون انسانی با من تماس نداشته و زن آلوده‌ای هم نبوده‌ام ●●● ۲۰ / مریم

قَالَ تَزْرَعُونَ سَبْعَ سِنِينَ فَمَا حَصَدْتُمْ فَذَرُوهُ فِي سُنْبُلَيْهَا إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَأْكُلُونَ

گفت: هفت سال با جدیت زراعت می کنید و آنچه را درو کردید، جز کمی که می خورید، بقیه را درخوشه‌های خود بگذارید (و ذخیره نمایید) ●●● ۴۷ / یوسف

قَالَتْ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي وَلَدٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِي بَشَرٌ قَالَ كَذَلِكَ اللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ

(مریم) گفت: پروردگارا، چگونه ممکن است فرزندی برای من باشد، در حالی که انسانی با من تماس نگرفته است؟ فرمود: خداوند، این گونه هر چه را بخواهد، می آفریند، هنگامی که چیزی را مقرر دارد (و فرمان هستی آنرا صادر کند)، فقط به

آن می گوید: موجود باش، آن نیز فوراً موجود می شود ●●● ۴۷ / آل عمران

قَالَتْ رُسُلُهُمْ أَفِي اللَّهِ شَكٌّ فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَدْعُوكُمْ لِيَغْفِرَ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرَكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى قَالُوا إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا تُرِيدُونَ أَنْ تَصُدُّونَا عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأَتُونَا بِسُلْطَنٍ مُّبِينٍ

رسولان آنها گفتند آیا در خدا شک است؟ خدایی که آسمانها و زمین را آفریده؟ او که شما را دعوت می کند
قرآن الفبائی بَابُ الْقَافِ (۲۸۵)

تا گناهانتان را ببخشد و تا موعد مقرری شما را باقی گذارد، آنها گفتند (ما اینها را نمی فهمیم همین اندازه می دانیم) شما انسان‌هایی همانند ما هستید و می خواهید ما را از آنچه پدرانمان می پرستیدند بازدارید، شما دلیل روشنی برای ما بیاورید ●●● .

۱۰ / ابراهیم

قَالَتْ فَذَلِكُنَّ الَّذِي لُمْتُنَنِي فِيهِ وَ لَقَدْ رَاوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ فَاسْتَعْصَمَ وَ لَئِن لَّمْ يَفْعَلْ مَا آءَامَرُهُ لَيَسْجَنَنَّ وَ لَيَكُونَا مِنَ الصَّغِيرِينَ

(همسر عزیز) گفت: این همان کسی است که به خاطر (عشق) او مرا سرزنش کردید (آری) من او را به خویشتن دعوت کردم و او خودداری کرد و اگر آنچه را دستور می دهم انجام ندهد به زندان خواهد افتاد و مسلماً خوار و ذلیل خواهد شد ●●● ۳۲ /

یوسف

قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ إِنْ نَحْنُ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ وَ لَكِنَّ اللَّهَ يَمُنُّ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَ مَا كَانَ لَنَا أَنْ نَأْتِيَكُمْ بِسُلْطَنٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَ عَلَىٰ اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ

پیامبرانشان به آنها گفتند: درست است که ما بشری همانند شما هستیم ولی خداوند بر هر کس از بندگانش بخواهد (و شایسته ببیند) نعمت می بخشد (و مقام رسالت عطا می کند) و ما هرگز نمی توانیم معجزه‌ای جز به فرمان خدا بیاوریم (و از تهدیدهای شما

نمی‌هراسیم) و افراد باایمان باید تنها بر خدا توکل کنند ●●● ۱۱ / ابراهیم

قَالَ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُوْا أَفْتُونِي فِي أَمْرِي مَا كُنْتُ قَاطِعَةً أَمْرًا حَتَّى تَشْهَدُوْنَ

(سپس) گفت: ای اشراف (و ای بزرگان) نظر خود را در این امر مهم بازگو کنید که من هیچ کار مهمی را بدون حضور شما

انجام نداده‌ام ●●● ۳۲ / نمل

قَالَ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُوْا إِنِّي أُلْقِيَ إِلَيْ كِتَابٍ كَرِيمٍ

(ملکه سبا) گفت: ای اشراف نامه پرارزشی به سوی من افکنده شده ●●● ۲۹ / نمل

قَالَتْ يَوْمَئِذِي آءَأَلِدُ وَأَنَا عَجْزٌ وَهَذَا بَعْلِي شَيْخًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجِيبٌ

گفت: ای وای بر من! آیا من فرزند می‌آورم در حالی که پیرزنم و این شوهرم پیرمردی است این راستی چیز

عجیبی است ●●● ۷۲ / هود

قَالَ خُذْهَا وَلَا تَخَفْ سَنُعِيدُهَا سِيرَتَهَا الْأُولَى

فرمود: آنرا بگیر و ترس ما آنرا به همان صورت اول بازمی‌گردانیم ●●● ۲۱ / طه

قَالَ ذَلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ أَيَّمَا الْأَجَلَيْنِ قَضَيْتُ فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ وَاللَّهُ عَلَيَّ مَا نَقُولُ وَكَيْلٌ

(موسی) گفت: (مانعی ندارد) این قراردادی میان من و تو باشد، البته هرکدام از این دو مدت را

انجام دهم، ستمی بر من نخواهد بود (و من در انتخاب آن آزادم) و خدا بر آنچه ما می‌گوییم، گواه است ●●● .

۲۸ / قصص

(۲۸۶) بَابُ الْقَافِ قُرْآنُ الْفَبَائِي

قَالَ ذَلِكَ مَا كُنَّا نَبْغِ فَازْتَدَا عَلِي آثَارِهِمَا قَصَصًا

(موسی) گفت این همان است که ما می‌خواستیم و آنها از همان راه بازگشتند در حالی که پی

جویی می‌کردند ●●● ۶۴ / كهف

قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً قَالَ آيَتُكَ أَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ إِلَّا رَمَزًا وَادَّكُرَ رَبُّكَ كَثِيرًا وَسَبِّحْ بِالْعُشِيِّ وَالْإِبْكَارِ

(زکریا) عرض کرد: پروردگارا، نشانه‌ای برای من قرار ده، گفت: نشانه تو، آن است که سه روز جز به اشاره و رمز با

مردم سخن نخواهی گفت (و زبان تو، بدون هیچ علت ظاهری، برای گفتگو با مردم از کار می‌افتد) پروردگار خود

را (به شکرانه این نعمت بزرگ) بسیار یاد کن و به هنگام صبح و شام او را تسبیح بگو ●●● ۴۱ / آل عمران

قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً قَالَ آيَتُكَ أَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلَاثَ لَيَالٍ سَوِيًّا

عرض کرد: پروردگارا! نشانه‌ای برای من قرار ده. گفت: نشانه تو این است که سه شبانه‌روز قدرت تکلم (با مردم)

نخواهی داشت، در حالی که زبان تو سالم است ●●● ۱۰ / مریم

قَالَ رَبِّ احْكُم بِالْحَقِّ وَرَبُّنَا الرَّحْمَنُ الْمُسْتَعَانُ عَلَيَّ مَا تَصِفُونَ

(و پیامبر) گفت: پروردگارا! به حق داوری فرما (و این طغیانگران را کیفر ده) و از پروردگار رحمان در برابر نسبت‌های ناروا شما

استمداد می‌طلبم ●●● ۱۱۲ / انبیاء

قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي

عرض کرد: پروردگارا سینه‌مرا گشاده‌دار ●●● ۲۵ / طه

قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِّنْ بَعْدِي إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ

گفت: پروردگارا! مرا ببخش و حکومتی به من عطا کن که بعد از من سزاوار هیچ‌کس نباشد، که تو بسیار

بخشنده‌ای ●●● ۳۵ / ص

قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلَا خِيَوَاذْخُلْنَا فَيَرْحَمَتِكَ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ

(موسی) گفت : پروردگارا من و برادرم را بیامرز و ما را در رحمت خود داخل کن و تو مهربان‌ترین مهربانانی ●●● ۱۵۱ / اعراف

قَالَ رَبِّ السَّجُنُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونَنِي إِلَيْهِ وَإِلَّا تَصْرِفْ عَنِّي كَيْدَهُنَّ أَصْبُ إِلَيْهِنَّ وَأَكُنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ

(یوسف) گفت : پروردگارا! زندان نزد من محبوب‌تر است از آنچه این‌ها مرا به سوی آن می‌خوانند و اگر مکر و نیرنگ آن‌ها را از من بازنگردانی قلب من به آن‌ها متمایل می‌گردد و از جاهلان خواهم بود ●●● ۳۳ / یوسف
قرآن الفبائی بابُ القاف (۲۸۷)

قَالَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ

(موسی) گفت : پروردگار آسمان‌ها و زمین و آنچه میان این دو است، اگر اهل یقین هستید ●●● ۲۴ / شعراء

قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ

(موسی) گفت : او پروردگار مشرق و مغرب و آنچه در میان این دو است می‌باشد اگر شما عقل و اندیشه خود را به کار می‌گرفتید ●●● ۲۸ / شعراء

قَالَ رَبِّ انصُرْنِي بِمَا كَذَّبُونَ

(نوح) گفت : پروردگارا! مرا در برابر تکذیب‌های آنان یاری کن ●●● ۲۶ / مؤمنون، ۳۹ / مؤمنون

قَالَ رَبِّ انصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ

(لوط) عرض کرد : پروردگارا! مرا در برابر این قوم مفسد یاری فرما ●●● ۳۰ / عنکبوت

قَالَ رَبِّ إِنَّ قَوْمِي كَذَّبُونِ

گفت : پروردگارا : قوم من ، مرا تکذیب کردند ●●● ۱۱۷ / شعراء

قَالَ رَبِّ إِنِّي لَا أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَأَخِي فَافْرُقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ

(موسی) گفت : پروردگارا! من تنها اختیار خودم و برادرم را دارم ، میان من و این جمعیت گنهکار جدایی بیفکن ●●● ۲۵ / مائده

قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَغَفَرَ لَهُ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

عرض کرد: پروردگارا! من به خویشتم ستم کردم ، مرا ببخش ، خداوند او را بخشید که او غفور و رحیم است ●●● ۱۶ / قصص

قَالَ رَبِّ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ

(موسی) عرض کرد پروردگارا : من از آن بیم دارم که مرا تکذیب کنند ●●● ۱۲ / شعراء

قَالَ رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَإِلَّا تَغْفِرْ لِي وَتَرْحَمْنِي أَكُنَّ مِنَ الْخَسِرِينَ

عرض کرد: پروردگارا! من به تو پناه می‌برم که از تو چیزی بخواهم که از آن آگاهی ندارم و هرگاه مرا نبخشی و بر من رحم نکنی از زیانکاران خواهم بود ●●● ۴۷ / هود

قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا

(نوح) گفت : پروردگارا! من قوم خود را شب و روز (به سوی تو) دعوت کردم ●●● ۵ / نوح

قَالَ رَبِّ إِنِّي قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ

عرض کرد: پروردگارا! من از آنها یک تن را کشته‌ام، می‌ترسم مرا به قتل رسانند ●●● ۳۳ / قصص

(۲۸۸) بَابُ الْقَافِ قرآن الفبائی

قَالَ رَبِّ إِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّي وَاشْتَعَلَ الرَّأْسُ شَيْبًا وَلَمْ أَكُنْ بِدُعَائِكَ رَبِّ شَقِيًّا

گفت: پروردگارا! استخوانم سست شده و شعله پیری تمام سرم را فرا گرفته و من هرگز در دعای تو از اجابت

محروم نمی‌شدم ●●● ۴۰ / مریم

قَالَ رَبِّ إِنِّي يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَقَدْ بَلَغَنِيَ الْكِبَرُ وَامْرَأَتِي عَاقِرٌ قَالَ كَذَلِكَ اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ

او عرض کرد: پروردگارا، چگونه ممکن است فرزندی برای من باشد، در حالی که پیری به سراغ من آمده و همسرم نازا است؟

فرمود: بدین گونه خداوند هر کاری را بخواهد، انجام می‌دهد ●●● ۴۰ / آل عمران

قَالَ رَبِّ إِنِّي يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَكَانَتِ امْرَأَتِي عَاقِرًا وَقَدْ بَلَغْتُ مِنَ الْكِبَرِ عِتِيًّا

گفت: پروردگارا! چگونه فرزندی برای من خواهد بود در حالی که همسرم نازا است و من نیز از پیری

افتاده شده‌ام ●●● ۸ / مریم

قَالَ رَبِّ بِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأُزَيِّنَنَّ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَلَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ

گفت: پروردگارا! به‌خاطر این که مرا گمراه ساختی من نعمت‌های مادی را در زمین در نظر آنها تزئین می‌دهم و همگی را گمراه

خواهم ساخت ●●● ۳۹ / حجر

قَالَ رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَنْ أَكُونَ ظَهِيرًا لِلْمُجْرِمِينَ

عرض کرد: پروردگارا! به‌شکرانه نعمتی که به من دادی، من هرگز پشتیبان مجرمان نخواهم بود ●●● ۱۷ / قصص

قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ

گفت: پروردگارا! مرا تا روز رستاخیز مهلت ده (و زنده بگذار ●●●) ۳۶ / حجر، ۷۹ / ص

قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ

(موسی) گفت: پروردگار شما و پروردگار نیاکان شما ●●● ۲۶ / شعراء

قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمَى وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا

می‌گویند: پروردگارا! چرا مرا نابینا محسور کردی؟ من که بینا بودم ●●● ۱۲۵ / طه

قَالَ رَبَّنَا الَّذِي أَعْطَى كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ تُنْمِ هَدَى

گفت: پروردگار ما کسی است که به هر موجودی آنچه را لازمه آفرینش او بود داده، سپس رهبریش

کرده است ●●● ۵۰ / طه

قَالَ رَبِّي أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ

(شعیب) گفت: پروردگار من به اعمالی که شما انجام می‌دهید آگاه‌تر است ●●● ۱۸۸ / شعراء

قَالَ رَبِّي يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

(اما پیامبر) گفت: پروردگار من همه سخنان را چه در آسمان باشد و چه در زمین می‌داند و او شنوا و دانا

است ●●● ۴۰ / انبیاء

قرآن الفبائی بَابُ الْقَافِ (۲۸۹)

قَالَ رَجُلَانِ مِنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمَا ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَانْكُمُ غَائِبُونَ وَعَلَى اللَّهِ قَتُولُكُمْ إِن كُنتُمْ مُؤْمِنِينَ

دو نفر از مردانی که از خدا می‌ترسیدند و خداوند به آنها نعمت (عقل و ایمان و شهامت) داده بود گفتند:

شما وارد دروازه شهر آنان شوید هنگامی که وارد شدید پیروز خواهید شد و بر خدا توکل کنید اگر ایمان دارید...
۲۳ / مائده

قَالَ سَتَوِيَآ إِلَىٰ جَبَلٍ يَعْصِمُنِي مِنَ الْمَاءِ قَالَ لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِلَّا مَنْ رَحِمَ وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ الْمُعْرَضِينَ
گفت: به کوهی پناه می‌برم تا مرا از آب حفظ کند، گفت: امروز هیچ حافظی در برابر فرمان خدا نیست، مگر آن کس را که او رحم کند، در این هنگام موجی در میان آن دو حایل شد و او در زمره غرق‌شدگان قرار گرفت... ۴۳ / هود

قَالَ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا وَلَا أَعْصِي لَكَ أَمْرًا
گفت: انشاءالله مرا شکبیا خواهی یافت و در هیچ کاری مخالفت فرمان تو نخواهم کرد... ۶۹ / کهف
قَالَ سَلَامٌ عَلَيْكَ سَأَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبِّي إِنَّهُ كَانَ بِي حَفِيًّا
گفت: سلام بر تو، من به زودی برایت از پروردگام تقاضای عفو می‌کنم، چراکه او نسبت به من مهربان است... ۴۷ / مریم

قَالَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ وَنَجْعَلُ لَكُمَا سُلْطٰنًا فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكُمَا بِآيٰتِنَا أَنْتُمْ وَمَنِ اتَّبَعَكُمْ الْغَالِبُونَ
فرمود: بازوان تو را به وسیله برادرت محکم می‌کنیم و برای شما سلطه و برتری قرار می‌دهیم و به برکت آیات ما بر شما دست نمی‌یابند، شما و پیروانتان پیروزید... ۳۵ / قصص
قَالَ سَنَنْظُرُ أَصَدَقْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْكَٰذِبِينَ

(سلیمان) گفت: ما تحقیق می‌کنیم بینیم راست گفتی یا از دروغگویان هستی... ۲۷ / نمل
قَالَ سَوْفَ أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ
گفت: به زودی برای شما از پروردگام آمرزش می‌طلبم که او غفور و رحیم است... ۹۸ / یوسف
قَالَ عَفْرِيَّتٌ مِنَ الْجِنِّ أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ تَقُومَ مِنْ مَقَامِكَ وَإِنِّي عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ أَمِينٌ
عفریتی از جن گفت: من آن را نزد تو می‌آورم پیش از آن که از مجلست برخیزی و من نسبت به آن توانا و امینم... ۳۹ / نمل

(۲۹۰) بَابُ الْقَافِ قُرْآنُ الْفَبَائِي
قَالَ عَلِمَهَا عِنْدَ رَبِّي فِي كِتَابٍ لَا يَضِلُّ رَبِّي وَلَا يَنسَى
گفت: آگاهی مربوط به آن‌ها نزد پروردگار من در کتابی ثبت است، پروردگار من هرگز گمراه نمی‌شود و فراموش نمی‌کند... ۵۲ / طه

قَالَ عَمَّا قَلِيلٍ لَيُصْبِحُنَّ نَادِمِينَ
(خداوند) فرمود: به زودی آن‌ها از کار خود پشیمان خواهند شد (اما زمانی که سودی به حالشان ندارد)... ۴۰ / مؤمنون

قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَآءِ تَكُونُ لَنَا عِيدًا لِأَوَّلِنَا وَآخِرِنَا وَآيَةً مِنْكَ وَارْزُقْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّزَاقِينَ
عیسی عرض کرد: خداوندا، پروردگارا! مائده‌ای از آسمان بر ما بفرست تا عیدی برای اول و آخر ما باشد و نشانه‌ای از تو و به ما روزی ده، تو بهترین روزی دهندگانی... ۱۱۴ / مائده
قَالَ فَأْتِ بِهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّٰدِقِينَ
گفت: اگر راست می‌گویی آن را بیاور... ۳۱ / شعراء

قَالَ فَأَخْرُجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ

فرمود: از صف آن‌ها (فرشتگان) بیرون رو که رانده در گاه مایی ●●● ۳۴ / حجر، ۷۷ / ص

قَالَ فَاذْهَبْ فَإِنَّ لَكَ فِي الْحَيَاةِ أَنْ تَقُولَ لَا مِسَاسَ وَإِنَّ لَكَ مَوْعِدًا لَنْ تُخْلَفَهُ وَانظُرْ إِلَى إِلْهِكَ الَّذِي ظَلْتَ عَلَيْهِ عَاكِفًا لَنْتَحَرَّقَنَّهُ ثُمَّ لِنَنْسِفَنَّهُ فِي الْيَمِّ نَسْفًا

(موسی) گفت: برو که بهره تو در زندگی دنیا این است که (هر کس با تو نزدیک شود) خواهی گفت با من تماس نگیر و تو میعاد (از عذاب خدا) داری که هرگز از آن تخلف نخواهی کرد، (اکنون) بنگر به معبودت که پیوسته آن را پرستش می‌کردی و بین ما آن را نخست می‌سوزانیم، سپس ذرات آن را به دریا می‌پاشیم ●●● ۹۷ / طه

قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقُّ أَقُولُ

فرمود: به حق سوگند و حق می‌گویم ●●● ۸۴ / ص

قَالَ فَإِنِ ابْتِغَيْتَنِي فَلَا تَسْأَلْنِي عَنْ شَيْءٍ حَتَّىٰ أُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا

(خضر) گفت: پس اگر می‌خواهی به دنبال من بیایی از هیچ چیز سؤال مکن تا خودم (به موقع) آن را برای تو بازگو کنم ●●● ۷۰ / کهف

قَالَ فَإِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِنْ بَعْدِكَ وَأَضَلَّهُمُ السَّامِرِيُّ

فرمود: ما قوم تو را بعد از تو به آزمایش گذاردیم و سامری آن‌ها را گمراه کرد ●●● ۸۵ / طه

قرآن الفبائی بابُ القاف (۲۹۱)

قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ

فرمود: تو از مهلت یافتگانی ●●● ۳۷ / حجر، ۸۰ / ص

قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً يَتِيهُونَ فِي الْأَرْضِ فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ

خداوند (به موسی) فرمود: این سرزمین تا چهل سال بر آن‌ها ممنوع است (و به آن نخواهند رسید) پیوسته در زمین سرگردان خواهند بود و درباره (سرنوشت) این جمعیت گنهکار غمگین مباش ●●● ۲۶ / مائده

قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ أَنْ تَتَكَبَّرَ فِيهَا فَاخْرُجْ إِنَّكَ مِنَ الصَّاغِرِينَ

گفت: از آن (مقام و رتبه‌ات) فرود آی، تو حق نداری در آن (مقام و رتبه) تکبر بورزی، بیرون رو که تو از افراد پست و

کوچکی ●●● ۱۳ / اعراف

قَالَ فِعِزَّتِكَ لِأَغْوَيْنَهُمْ أَجْمَعِينَ

گفت: به عزت سوگند همه آن‌ها را گمراه خواهم کرد ●●● ۸۲ / ص

قَالَ فِيمَا آغْوَيْتَنِي لِأَفْعَدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ

گفت: اکنون که مرا گمراه ساختی، من بر سر راه مستقیم تو برای آن‌ها کمین می‌کنم ●●● ۱۶ / اعراف

قَالَ فِرْعَوْنُ ءَأَمَرْتُمْ بِهِ قَبْلَ أَنْ أَدْنَىٰ لَكُمْ إِنَّ هَذَا لَمَكْرٌ مَكْرُتُمْوهُ فِي الْمَدِينَةِ لِتُخْرِجُوا مِنْهَا أَهْلَهَا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ

فرعون گفت: آیا به او ایمان آوردید، پیش از آن که به شما اجازه دهم، حتما این توطئه‌ای است که در این شهر (و دیار)

چیده‌اید تا اهلش را از آن بیرون کنید ولی به زودی خواهید دانست ●●● ۱۲۳ / اعراف

قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ

فرعون گفت: پروردگار عالمیان چیست ●●● ۲۳۴ / شعراء

قَالَ فَعَلَّهَا إِذَا وَاَنَا مِنَ الصَّالِينَ

(موسی) گفت : من آن کار را انجام دادم در حالی که از بی‌خبران بودم ●●● ۲۰. / شعراء
 قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْأُولَى

گفت : پس تکلیف پیشینیان ما چه خواهد بود ●●● ۵۱؟ / طه
 قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ

(سپس) گفت : مأموریت شما چیست ای فرستادگان خدا ●●● ۵۷؟ / حجر، ۳۱ / ذاریات
 قَالَ فَمَا خَطْبُكَ يَا سَامِرِيُّ

(موسی رو به سامری کرد و) گفت : تو چرا چنین کاری کردی، ای سامری ●●● ۹۵؟ / طه
 قَالَ فَمَنْ رُبُّكُمْ يَا مُوسَى

(فرعون) گفت پروردگار شما کیست ، ای موسی ●●● ۴۹؟ / طه
 (۲۹۲) بَابُ الْقَافِ قرآن الفبائی

قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ وَ فِيهَا تَمُوتُونَ وَ مِنْهَا تُخْرَجُونَ

فرمود : در آن (زمین) زنده می‌شوید و در آن می‌میرید و از آن (در رستاخیز) بیرون خواهید
 آمد ●●● ۲۵. / اعراف

قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ إِنِّي كَانَ لِي قَرِينٌ

یکی از آن‌ها می‌گوید : من همنشینی داشتم ●●● ۵۱. / صافات

قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ وَ الْقُوَّةُ فِي غَيْبِ الْجُبِّ يَلْتَقِطُهُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ إِنْ كُنْتُمْ فَعِلِينَ

یکی از آن‌ها گفت یوسف را نکشید و اگر کاری می‌خواهید انجام دهید او را در نهان‌گاه چاه بیفکنید تا بعضی از قافله‌ها او را
 بگیرند (و با خود به مکان دوری ببرند ●●●) ۱۰. / یوسف

قَالَ قَدْ أُجِيبَتْ دَعْوَتُكُمْ فَأَسْتَقِيمَا وَ لَا تَتَّبِعَا إِنْ سَبِيلَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ

فرمود : دعای شما پذیرفته شد ، استقامت به خرج دهید و از راه (و رسم) کسانی که نمی‌دانند ، تبعیت
 نکنید ●●● ۸۹. / یونس

قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يَا مُوسَى

فرمود : آنچه را خواسته‌ای به تو داده شد ، ای موسی ●●● ۳۶. / طه

قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ رِجْسٌ وَ غَضَبٌ أَتَجَادِلُونَنِي فِي أَسْمَاءِ سَمَّيْتُمُوهَا أَ أَنْتُمْ وَ آبَاؤُكُمْ مَا نَزَّلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ فَانظُرُوا أَنِّي
 مَعَكُمْ مِنَ الْمُنتَظِرِينَ

گفت : پلیدی و غضب پروردگار شما را فرا گرفته ، آیا با من در مورد نام‌هایی مجادله می‌کنید (که به‌عنوان معبود و خدا) شما و
 پدرانتان (بر بت‌ها) گذارده‌اید، در حالی که خداوند هیچ فرمانی درباره آن نازل نکرده است ، بنابراین شما منتظر باشید ، من هم

با شما انتظار می‌کشم ●●● ۷۱. / اعراف

قَالَ قَرِينُهُ رَبَّنَا مَا أَطْعَمْتُهُ وَ لَكِنِ كَانَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ

و همنشین از شیاطین می‌گوید : پروردگارا من او را به طغیان و انداشتم ، لکن او خود در گمراهی دور و
 درازی بود ●●● ۲۷. / ق

قَالَ كَذَلِكَ أَتَتْكَ آيَاتُنَا فَنَسِيَتْهَا وَ كَذَلِكَ الْيَوْمَ تُنْسَى

می‌فرماید : این به خاطر آن است که آیات من به تو رسید و آن‌ها را فراموش کردی، امروز نیز تو فراموش

خواهی شد ●●● ۱۲۶ / طه

قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ وَقَدْ خَلَقْتُكَ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ تَكُ شَيْئًا

فرمود: این گونه است که تو می‌گویی پروردگارت گفته: این بر من آسان است، من قبلاً تو را آفریدم و

چیزی نبودى ●●● ۹۰ / مریم

قرآن الفبائی بابُ القاف (۲۹۳)

قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ وَلِنَجْعَلَهُ آيَةً لِلنَّاسِ وَرَحْمَةً مِنَّا وَكَانَ أَمْرًا مَقْضِيًّا

گفت: مطلب همین است پروردگارت فرموده، این کار بر من سهل و آسان است، ما می‌خواهیم او را نشانه‌ای

برای مردم قرار دهیم و رحمتی از سوی ما باشد و این امری است پایان یافته (و جای گفتگو ندارد ●●●) ۲۱ /

مریم

قَالَ كَلَّا إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ

(موسی) گفت: چنین نیست، پروردگار من با من است، به زودی مرا هدایت خواهد کرد ●●● ۶۲ / شعراء

قَالَ كَلَّا فَاذْهَبَا بِآيَاتِنَا إِنَّا مَعَكُمْ مُسْتَمِعُونَ

فرمود چنین نیست (آن‌ها کاری نمی‌توانند انجام دهند) شما هر دو با آیات ما (برای هدایت آنان) بروید ما با شما هستیم و (

سخنانتان را) می‌شنویم ●●● ۱۵ / شعراء

قَالَ كَمْ لَبِثْتُمْ فِي الْأَرْضِ عَدَدَ سِنِينَ

(خداوند) می‌گوید: چند سال در روی زمین توقف کرده‌اید ●●● ۱۱۲؟ / مؤمنون

قَالَ لَا تَتْرِبَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ

گفت: امروز ملامت و توبیخی بر شما نیست خداوند شما را می‌بخشد و ارحم‌الراحمین است ●●● ۹۲ / یوسف

قَالَ لَا تَخْصِمُوا لَدَيَّ وَقَدْ قَدَّمْتُ إِلَيْكُمْ بِالْوَعِيدِ

خداوند می‌گوید: نزد من جدال و مخاصمه نکنید، من قبلاً به شما اتمام حجت کرده‌ام ●●● ۲۸ / ق

قَالَ لَا تَخَافَا إِنِّي مَعَكُمْ آسَمِعُ وَأَرَى

فرمود نترسید، من با شما هستم (همه چیز را) می‌شنوم و می‌بینم ●●● ۴۶ / طه

قَالَ لَا تَأْخِذْنِي بِمَا نَسِيتُ وَلَا تَزْهِقْنِي مِنْ أَمْرِي عُسْرًا

(موسی) گفت: مرا به خاطر این فراموشکاری مؤاخذه مکن و بر من به خاطر این امر سخت مگیر ●●● ۷۳ / کهف

قَالَ لَا- يَا تَيْكَمَا طَعَامٌ تُرْزَقْنَاهَا إِلَّا- نَبَأْتُكُمَا بِنَأْوِيلِهِ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَكُمَا ذَلِكَمَا مِمَّا عَلَّمَنِي رَبِّيَ إِنِّي تَرَكْتُ مِلَّةَ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَهُمْ

بِالْآخِرَةِ هُمْ كَفِرُونَ

(یوسف) گفت: پیش از آن که جیره غذایی شما فرارسد شما را از تعبیر خوابتان آگاه خواهم ساخت این از علم و دانشی است که

پروردگارم به من آموخته، من آیین جمعیتی را که ایمان به خدا ندارند و به سرای دیگر کافرند ترک گفتم (و شایسته چنین موهبتی

شدم ●●●) ۳۷ / یوسف

قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَعَجْتِكَ إِيْنَعَا جِهٍ وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ الْخُلَطَاءِ لَيَبْغِي بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ

مَاهُمْ وَظَنَّ دَاوُدَ أَنَّمَا فَتْنَاهُ فَاِسْتَعْفَرَ رَبَّهُ وَخَرَّ رَاكِعًا وَأَنَابَ

(داوود) گفت: مسلماً او با درخواست یک می‌ش تو برای افزودن آن به می‌ش هایش بر تو ستم کرده و بسیاری

(۲۹۴) بابُ القاف قرآن الفبائی

از دوستان به یکدیگر ستم می‌کنند، مگر آن‌ها که ایمان آورده‌اند و عمل صالح دارند، اما عده آنان کم است. داوود گمان کرد ما او را (با این ماجرا) آزموده‌ایم، از پروردگارش طلب آموزش نمود و به سجده افتاد و توبه کرد ●●● ۲۴. ص /

قَالَ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا أَنْزَلَ هَؤُلَاءِ إِلَّا رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ بِصَائِرٍ وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ يَا فِرْعَوْنُ مَثْبُورًا

گفت: تو که می‌دانی این آیات را جز پروردگار آسمان‌ها و زمین برای روشنی دل‌ها، نفرستاده و من گمان می‌کنم ای فرعون تو نابود خواهی شد ●●● ۱۰۲. / اسراء

قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ أَنتُمْ وَآبَاؤُكُمْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

گفت: مسلماً شما و هم پدرانتان در گمراهی آشکاری بوده‌اید ●●● ۵۴. / انبیاء

قَالَ لِلْمَلَآئِكَةِ حَوَّلْهُ إِنِّي هَذَا لَسِحْرٌ عَلِيمٌ

(فرعون) به گروهی که اطراف او بودند گفت: این ساحر آگاه و ماهری است ●●● ۳۴. / شعراء

قَالَ لَمْ أَكُنْ لِسَجْدٍ لِبَشَرٍ خَلَقْتَهُ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ

گفت: من هرگز برای بشری که او را از خاک خشکیده‌ای که از گل بدبویی گرفته شده است آفریده‌ای سجده نخواهم کرد ●●● ۳۳. / حجر

قَالَ لِمَنْ حَوْلَهُ أَلَا تَسْتَمِعُونَ

(فرعون) به اطرافیانش گفت: آیا نمی‌شنوید این مرد چه می‌گوید ●●● ۲۵؟ / شعراء

قَالَ لَنْ أُرْسِلَهُ مَعَكُمْ حَتَّى تُؤْتُونِ مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ لَتَأْتُنَّنِي بِهِ إِلَّا أَنْ يُحَاطَ بِكُمْ فَلَمَّا آتَوْهُ مَوْثِقَهُمْ قَالَ اللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكِيلٌ

گفت: من هرگز او را با شما نخواهم فرستاد مگر این که پیمان مؤکد الهی بدهید که او را حتما نزد من خواهید آورد، مگر این که (بر اثر مرگ یا علت دیگر) قدرت از شما سلب گردد و هنگامی که آن‌ها پیمان موثق خود را در اختیار او گذاردند گفت:

خداوند نسبت به آن چه می‌گوییم ناظر و حافظ است ●●● ۶۶. / یوسف

قَالَ لَوْ أَنَّ لِي بِكُمْ قُوَّةٌ أَوْ آوِيَاءٌ إِلَىٰ رُكْنٍ شَدِيدٍ

گفت: (افسوس) ای کاش در برابر شما قدرتی داشتم یا تکیه‌گاه و پشتیبان محکمی در اختیار من بود (آن‌گاه) می‌دانستم با شما ددمنشان چه کنم ●●● ۸۰؟ / هود

قَالَ لَهُمْ مُوسَىٰ أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ

(روز موعود فرارسید و همگی جمع شدند، موسی رو به ساحران کرد و) گفت: آن‌چه را می‌خواهید بیفکنید، بیفکنید ●●● ۴۳. / شعراء

قرآن الفبائی بابُ القاف (۲۹۵)

قَالَ لَهُمْ مُوسَىٰ وَيَلِكُمْ لَا تَفْتُرُوا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا فَيُسْحِتْكُمْ بِعَذَابٍ وَقَدْ خَابَ مَنْ افْتُرَى

موسی به آن‌ها گفت: وای بر شما دروغ بر خدا ننبدید که شما را با عذاب خود نابود می‌سازد و نومیدی و (شکست) از آن کسی است که دروغ (بر خدا) بیند ●●● ۶۱. / طه

قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَكَفَرْتَ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّكَ رَجُلًا

دوست (با ایمان) اش در حالی که با او به گفتگو پرداخته بود گفت: آیا به خدایی که تو را از خاک و سپس از نطفه آفرید و بعد از آن تو را مرد کاملی قرار داد کافر شدی ●●● ۳۷؟ / کهف

قَالَ لَهُ مُوسَىٰ هَلْ أَتَّبِعُكَ عَلَىٰ أَنْ تُعَلِّمَنِ مِمَّا عَلَّمْتَ رُشْدًا

موسی به او گفت: آیا من از تو پیروی کنم تا از آن چه به تو تعلیم داده شده است و مایه رشد و صلاح است به من بیاموزی ●●● ۶۶۴ / کهف

قَالَ لَئِنِ اتَّخَذَتِ الْهٰٓءِ غَيْرِي لَاجْعَلَنَّكَ مِنَ الْمَسْجُونِيْنَ

(فرعون) خشمگین شد و گفت: اگر معبودی غیر از من برگزینی تو را از زندانیان قرار خواهم داد ●●● ۲۹ / شعراء

قَالَ مَا خَطْبُكَۙ اِذْ رَاوَدْتَنۢنِ يُوْسُفَ عَنۢ نَّفْسِهٖ قُلْنَا حٰشَ لَیْسَ مَا عَلَّمْنَا عَلَیْهِ مِنۢ سُوْءٍ اَقَالَتِ امْرَاَتُ الْعَزِیْزِ اَلنَّحۡصَ الْحَقُّ اَنَا رَاوَدْتُهُ عَنۢ نَّفْسِهٖ وَاِنَّهُ لَمِنَ الصّٰدِقِيْنَ

(ملک آن‌ها را احضار کرد و) گفت: جریان کار شما، به هنگامی که یوسف را به سوی خویش دعوت کردید، چه بوده؟ گفتند: منزله است خدا، ما هیچ عیبی در او نیافتیم (در این هنگام) همسر عزیز گفت: الان حق آشکار گشت، من بودم که او را به سوی خود دعوت کردم و او از راستگویان است ●●● ۵۱ / یوسف

قَالَ مَا مَعَكَۙ اِلَّا تَسْجُدُ اِذْ اَمَرْتُكَ قَالَ اَنَا خَيْرٌ مِّنۡهُ خَلَقْتَنِيْ مِنْ نّٰرٍ وَّخَلَقْتَهُ مِنْ طِيْنٍ

(خداوند به او) فرمود: چه چیز تو را مانع شد که سجده کنی در آن هنگام که به تو فرمان دادم؟ گفت: من از او بهترم، مرا از آتش آفریده‌ای و او را از خاک ●●● ۱۲ / اعراف

قَالَ مَعَاذَ اللّٰهِ اَنْ نَّاْخُذَ اِلَّا مَنْ وَجَدْنَا مَتَعَنَا عِنْدَهُ اِنَّا اِذَا الظّٰلِمُوْنَ

گفت: پناه بر خدا که ما غیر از آن کس که متاع خود را نزد او یافته‌ایم بگیریم که در آن صورت از ظالمان خواهیم بود ●●● ۷۹ / یوسف

قَالَ مَا مَكَّنِّيْ فِيْهِ رَبِّيْ خَيْرٌ فَاَعِيْنُوْنِيْ بِقُوَّةٍ اَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَّ بَيْنَهُمْ رَدْمًا

(ذوالقرنین) گفت: آنچه را خدا در اختیار من گذارده بهتر است (از آنچه شما پیشنهاد می‌کنید) مرا با نیرویی یاری کنید، تا میان شما و آن‌ها سد محکمی ایجاد کنم ●●● ۹۵ / کهف

قَالَ مُوسٰى اَتَقُوْلُوْنَ لِّلْحَقِّ لَمَّا جَاآءَكُمۡ اَسْحَرُ هٰذَا وَا لَا يُفْلِحُ السّٰحِرُوْنَ

(اما) موسی گفت: آیا حق را که به سوی شما آمده، سحر می‌شمیرید؟ این سحر است؟ در حالی که ساحران رستگار (و پیروز) نمی‌شوند ●●● ۷۷ / یونس

(۲۹۶) بَابُ الْقَافِ قرآن الفبائی

قَالَ مُوسٰى لِقَوْمِهٖ اسْتَعِيْنُوْا بِاللّٰهِ وَاصْبِرُوْا اِنَّ الْاَرْضَ لِلّٰهِ يُورِثُهَا مَنْ يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ وَاَلْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِيْنَ

موسی به قوم خود گفت: از خدا یاری جویید و استقامت پیشه کنید که زمین از آن خدا است و آن را به هر کس بخواهد (و) شایسته بداند) و اگذار می‌کند و سرانجام (نیک) برای پرهیزکاران است ●●● ۱۲۸ / اعراف

قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمَ الزَّيْنَةِ وَاَنْ يُخْشَرَ النَّاسُ ضُحٰى

گفت: ميعاد ما و شما روز زینت (روز عید) است، مشروط بر این که همه مردم هنگامی که روز بالا می‌آید، جمع شوند ●●● ۵۹ / طه

قَالَ نَعَمْ وَاِنَّكُمْ لَمِنَ الْمُقَرَّبِيْنَ

گفت: آری و شما از مقربان خواهید بود ●●● ۱۱۴ / اعراف

قَالَ نَعَمْ وَاِنَّكُمْ اِذَا لَمِنَ الْمُقَرَّبِيْنَ

گفت آری و شما در این صورت از مقربان خواهید بود ●●● ۴۲ / شعراء

قَالَ نَكُرُوْا لَهَا عَرْشَهَا نَنْظُرُوْا اَتَهْتَدِيْ اَمْ تَكُوْنُ مِنَ الَّذِيْنَ لَا يَهْتَدُوْنَ

(سلیمان) گفت : تخت او را برایش ناشناس سازید بینم آیا متوجه می‌شود یا از کسانی است که هدایت نخواهند شد ●●● ۴۱. / نمل

قَالَ نُوحٌ رَبِّ إِنَّهُمْ عَصَوْنِي وَاتَّبَعُوا مَنْ لَمْ يَزِدْهُ مَالُهُ وَوَلَدَهُ إِلَّا خَسَارًا

نوح (بعد از یأس از هدایت آن‌ها) عرض کرد : پروردگارا! آن‌ها نافرمانی من کردند و از کسانی پیروی نمودند که اموال و فرزندانشان چیزی جز زیانکاری بر آن‌ها نیفزوده ●●● ۲۱. / نوح

قَالَ وَ مَا عَلِمِي بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

(نوح) گفت ، من چه می‌دانم آن‌ها چه کاری داشته‌اند ●●● ۱۱۲. / شعراء

قَالَ وَمَنْ يَقْنَطُ مِنْ رَحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ

گفت : چه کسی جز گمراهان از رحمت پروردگارش مأیوس می‌شود ●●● ۵۶. / حجر

قَالَ هَذَا رَحْمَةٌ مِنْ رَبِّي فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي جَعَلَهُ دَكَّاءَ وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي حَقًّا

گفت این از رحمت پروردگار من است اما هنگامی که وعده پروردگارم فرا رسد آن را درهم می‌کوبد و وعده پروردگارم حق است ●●● ۹۸. / كهف

قَالَ هَذَا صِرَاطٌ عَلَيَّ مُسْتَقِيمٌ

فرمود : این راه مستقیم من است (و سنت همیشگیم ●●●) ... ۴۱ / حجر

قرآن الفبائی بابُ القاف (۲۹۷)

قَالَ هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنِكَ سَأُنَبِّئُكَ بِتَأْوِيلِ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا

او گفت : اینک وقت جدایی من و تو فرارسیده است ، اما به زودی ستر آن‌چه را که نتوانستی در برابر آن صبر کنی برای تو بازگو می‌کنم ●●● ۷۸. / كهف

قَالَ هَذِهِ نَاقَةُ لَهَا شِرْبٌ وَلَكُمْ شِرْبٌ يَوْمٍ مَعْلُومٍ

گفت این ناقه‌ای است که برای او سهمی (از آب قریه) است و برای شما سهم روز معینی ●●● ۱۵۵. / شعراء

قَالَ هَلْ ءَامَنُكُمْ عَلَيْهِ إِلَّا كَمَا أَمَنُكُمْ عَلَىٰ أَخِيهِ مِنْ قَبْلُ فَأَلَّه خَيْرٌ حَافِظًا وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ

گفت : آیا من نسبت به او به شما اطمینان کنم ، همان‌گونه که نسبت به برادرش (یوسف) اطمینان کردم (و دیدید چه شد؟) و (در هر حال) خداوند بهترین حافظ و ارحم الراحمین است ●●● ۶۴. / يوسف

قَالَ هَلْ أَنتُمْ مُطَّلِعُونَ

(سپس) می‌گویند : آیا شما می‌توانید از او خبری بگیرید ●●● ۵۴؟ / صافات

قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ بِيُوسُفَ وَأَخِيهِ إِذْ أَنتُمْ جَاهِلُونَ

گفت : آیا دانستید چه با یوسف و برادرش کردید ، آن‌گاه که جاهل بودید ●●● ۸۹؟ / يوسف

قَالَ هَلْ يَسْمَعُونَكُم إِذْ تَدْعُونَ

گفت : آیا هنگامی که آنان را می‌خوانید صدای شما را می‌شنوند ●●● ۷۲؟ / شعراء

قَالَ هُمْ أَوْلَاءٌ عَلَىٰ أَثَرِي وَعَجِلْتُ إِلَيْكَ رَبِّ لِتَرْضَىٰ

عرض کرد : پروردگارا آن‌ها به دنبال من هستند و من عجله کردم به سوی تو تا از من راضی شوی ●●● ۸۴. / طه

قَالَ هُوَ لِأَوْلَاءِ بَنَاتِي إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ

گفت: دختران من حاضرند اگر می‌خواهید کار صحیحی انجام دهید (با آنها ازدواج کنید و از گناه و آلودگی پرهیزید ●●●) ۷۱ / حجر

قَالَ هِيَ رَاوَدْتَنِي عَنْ نَفْسِي وَ شَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ أَهْلِهَا أَنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدًّا مِنْ قَبْلِ فَصَدَقَتْ وَ هُوَ مِنَ الْكَذِبِينَ (يوسف) گفت: او مرا با اصرار به سوی خود دعوت کرد و در این هنگام شاهدی از خانواده آن زن شهادت داد که اگر پیراهن او از پیش رو پاره شده آن زن راست می‌گوید و او از دروغگویان است ●●● ۲۶ / یوسف

قَالَ هِيَ عَصَايَ اتَّوَكَّلُوا عَلَيْهَا وَ أَهْشُ بِهَا عَلَى غَنَمِي وَ لِي فِيهَا مَارِبٌ أُخْرَى گفت: این عصای من است، بر آن تکیه می‌کنم، برگ درختان را با آن برای گوسفندانم فرو می‌ریزم و نیازهای دیگری را نیز با آن برطرف می‌کنم ●●● ۱۸ / طه

(۲۹۸) بَابُ الْقَافِ قرآن الفبائی

قَالَ يَا آدَمُ أَنْبِئْهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ فَلَمَّا أَنْبَأَهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ أَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَ مَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ

فرمود: ای آدم، آن‌ها را از (اسامی و اسرار) این موجودات آگاه کن، هنگامی که آن‌ها را آگاه کرد، خداوند فرمود: نگفتم من غیب آسمان‌ها و زمین را می‌دانم و نیز می‌دانم آن‌چه را شما آشکار می‌کنید یا پنهان می‌داشتید ●●● ۳۳ / بقره

قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا لَكَ إِلَّا تَكُونُ مَعَ السَّاجِدِينَ

(خداوند) فرمود: ای ابلیس چرا با سجده‌کنندگان نیستی ●●● ۳۲ / حجر

قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِإِيْدِي أَسْتَكْبِرُتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْعَالِينَ گفت: ای ابلیس! چه چیز مانع تو از سجده کردن بر مخلوقی که با قدرت خود او را آفریدم، گردید؟ آیا تکبر کردی، یا از برترین بودی ●●● ۷۵؟ / ص

قَالَ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُوا أَيُّكُمْ يَا تُونِي بَعْرُشَهَا قَبْلَ أَنْ يَأْتُونِي مُسْلِمِينَ (سليمان) گفت: ای بزرگان کدام یک از شما توانایی دارید تخت او را پیش از آن که خودشان نزد من آیند برای من بیاورید ●●● ۳۸؟ / نمل

قَالَ يَا بَنِي آدَمُ لَا تَأْخُذْ بِلِحْيَتِي وَ لَا بِرَأْسِي إِنِّي خَشِيتُ أَنْ تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَ لَمْ تَرْقُبْ قَوْلِي گفت: ای فرزندان مادرم، ریش و سر مرا مگیر، من ترسیدم بگویی تو میان بنی اسرائیل تفرقه انداختی و سفارش مرا به کار نیستی ●●● ۹۴ / طه

قَالَ يُبْنَىٰ لَا تَقْضُصْ رُءُوبَاكَ عَلَيَا إِخْوَتِكَ فَيَكِيدُوا لَكَ كَيْدًا إِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوٌّ مُّبِينٌ گفت: فرزندانم! خواب خود را برای برادرانت بازگو مکن که برای تو نقشه خطرناک می‌کشند، چرا که شیطان دشمن آشکار انسان است ●●● ۵ / یوسف

قَالَ يَقَوْمِ آرَاءَ يُتِمُّونَ إِن كُنْتُمْ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَ آتَيْنِي رَحْمَةً مِنْ عِنْدِهِ فَعَمَّيْتُ عَلَيْكُمْ أَنْزِلُكُمْ مَوَاهِبًا وَ أَنْتُمْ لَهَا كَرِهُونَ (نوح) گفت: اگر من دلیل روشنی از پروردگارم داشته باشم و از نزد خود رحمتی به من داده باشد که بر شما مخفی مانده (آیا باز هم رسالت مرا انکار می‌کنید؟) آیا من می‌توانم شما را به پذیرش این بیینه مجبور سازم با این که شما آمادگی ندارید ●●●؟

۲۸ / هود

قَالَ يَقَوْمِ آرَاءَ يُتِمُّونَ إِن كُنْتُمْ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَ آتَيْنِي مِنْهُ رَحْمَةً فَمَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ عَصَيْتُهُ فَمَا تَزِيدُونَنِي غَيْرَ تَخْسِيرٍ قرآن الفبائی بَابُ الْقَافِ (۲۹۹)

گفت: ای قوم من! آیا اگر من دلیل آشکاری از پروردگارت داشته باشم و رحمت او به سراغ من آمده باشد (می توانم از ابلاغ رسالت او سرپیچی کنم) اگر من نافرمانی او کنم چه کسی می تواند مرا در برابر وی یاری دهد؟ بنابراین (سخنان) شما چیزی جز اطمینان به زیانکار بودنتان بر من نمی افزاید ●●● ۶۳ / هود

قَالَ يَقَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيْتِهِ مِنْ رَبِّي وَرَزَقَنِي مِنْهُ رِزْقًا حَسِينًا وَمَا أُرِيدُ أَنْ أُخَالِفَكُمْ إِلَىٰ مَا أَنْهَكُمُ عَنْهُ إِنْ أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ

گفت: ای قوم من! هرگاه من دلیل آشکاری از پروردگارت داشته باشم و رزق خوبی به من داده باشد (آیا می توانم برخلاف فرمان او رفتار کنم؟) من هرگز نمی خواهم چیزی که شما را از آن باز می دارم خودم مرتکب شوم، من جز اصلاح تا آنجا که توانایی دارم نمی خواهم و توفیق من جز به خدا نیست، بر او توکل کردم و به سوی او باز گشتم ●●● ۸۸ / هود

قَالَ يَقَوْمِ أَرْهَطِيَا أَعَزُّ عَلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَاتَّخَذْتُمُوهُ وَرَاءَكُمْ ظَهْرِيَا إِنْ رَبِّي بِمَا تَعْمَلُونَ مُحِيطٌ

گفت: ای قوم! آیا قبيله کوچک من نزد شما از خداوند، عزیزتر است در حالی که (فرمان) او را پشت سر انداخته اید؟ پروردگارت به آنچه انجام می دهید احاطه دارد (و آگاه است) ●●● ۹۲ / هود

قَالَ يَا قَوْمِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ

گفت: ای قوم! من برای شما ایم دهنده آشکاری هستم ●●● ۲ / نوح

قَالَ يَا قَوْمِ لِمَ تَسْتَعْجِلُونَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ لَوْلَا تَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

(صالح) گفت: ای قوم من چرا برای بدی قبل از نیکی عجله می کنید؟ (و عذاب الهی را می طلبید نه رحمت او را) چرا از خداوند

تقاضای آمرزش نمی کنید شاید مشمول رحمت شوید ●●● ۴۶ / نمل

قَالَ يَا قَوْمِ لَيْسَ بِي ضَلَالَةٌ وَ لَكِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ

گفت: ای قوم من، هیچ گونه گمراهی در من نیست، ولی من فرستاده پروردگار جهانیانم ●●● ۶۱ / اعراف

قَالَ يَا قَوْمِ لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ وَ لَكِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ

گفت: ای قوم من، هیچ گونه سفاهتی در من نیست، ولی فرستاده ای از طرف پروردگار جهانیانم ●●● ۶۷ / اعراف

قَالَ يَا مُوسَىٰ إِنِّي اصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَاتِي وَ بِكَلَامِي فَخُذْ مَا آتَيْتُكَ وَ كُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ

(خداوند) گفت: ای موسی من تو را بر مردم با رسالت های خویش و با سخن گفتنم (با تو) برگزیدم، پس آن چه را به تو داده ام، بگیر و از شکر گزاران باش ●●● ۱۴۴ / اعراف

قَالَ يُسُوحُ إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ فَلَا تَسْأَلْنِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنِّي أَعِظُكَ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ

(۳۰۰) بابُ القاف قرآن الفبائی

فرمود: ای نوح! او از اهل تو نیست او عمل غیر صالحی است، بنابراین آنچه را از آن آگاه نیستی از من مخواه، من به تو اندرز می دهم تا از جاهلان نباشی ●●● ۴۶ / هود

قَالَ يَا هَرُونَ مَا مَنَعَكَ إِذْ رَأَيْتَهُمْ ضَلُّوا

گفت: ای هارون! چرا هنگامی که دیدی آن ها گمراه شدند ●●● ۹۲ / طه

قَالَا رَبَّنَا إِنَّا نَخَافُ أَنْ يُفْرِطَ عَلَيْنَا أَوْ أَنْ يَطْغَىٰ

(موسی و هارون) گفتند: پروردگارا از این می ترسیم که او بر ما پیشی بگیرد یا طغیان کند ●●● ۴۵ / طه

قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنفُسَنَا وَإِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَ تَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ

گفتند: پروردگارا ما به خویشتن ستم کردیم و اگر ما را نبخشی و بر ما رحم نکنی، از زیانکاران خواهیم بود... ●●●.

۲۳ / اعراف

قَالُوا إِذَا مَا مِنَّا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا إِنَّا لَمَبْعُوثُونَ

آن‌ها گفتند: آیا هنگامی که مردیم و خاک و استخوان (پوسیده) شدیم، آیا بار دیگر برانگیخته خواهیم

شد ●●●؟ ۸۲ / مؤمنون

قَالُوا أَنْتَ فَعَلْتَ هَذَا بِالْهَيْتِنَا يَا إِبْرَاهِيمُ

(هنگامی که ابراهیم را حاضر کردند) گفتند: تو این کار را با خدایان ما کرده‌ای، ای ابراهیم ●●●؟ ۶۲ / انبیاء

قَالُوا أَيْنَ نَعْبُدُكَ لِأَنْتَ يَوْسُفُ قَالَ أَنَا يَوْسُفُ وَهَذَا أَخِي قَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا إِنَّهُ مَنْ يَتَّقِ وَيَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ

گفتند: آیا تو همان یوسف هستی؟ گفت (آری) منم یوسف و این برادر من است خداوند بر ما منت گذارده، هر کس تقوی پیشه

کند و شکیبایی و استقامت نماید (سرانجام پیروز می‌شود) چرا که خداوند پاداش نیکوکاران را ضایع نمی‌کند ●●●. ۹۰ / یوسف

قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ

گفتند ما به پروردگار عالمیان ایمان آوردیم ●●●. ۴۷ / شعراء، ۱۲۱ / اعراف

قَالُوا ابْنُوا لَهُ بُيُوتًا فَأَلْقُوهُ فِي الْجَحِيمِ

آن‌ها گفتند: بنای مرتفعی برای او بسازید و او را در جهنمی از آتش بیفکنید ●●●. ۹۷ / صافات

قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ هُوَ الْغَنِيُّ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ إِنْ عِنْدَكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ بِهَذَا أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا

لَا تَعْلَمُونَ

گفتند: خداوند فرزندی برای خود انتخاب کرده، منزّه است (از هر عیب و نقص و احتیاجی) او بی‌نیاز است، از آن او است

آن‌چه در آسمان‌ها و آن‌چه در زمین است، شما هیچ‌گونه دلیلی بر این ادعا ندارید، آیا به خدا نسبتی می‌دهید که نمی‌دانید ●●●؟

۶۸ / یونس

قرآن الفبائی بَابُ الْقَافِ (۳۰۱)

قَالُوا آتَعْجِبِينَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ رَحِمَتُ اللَّهِ وَبَرَكَتُهُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ إِنَّهُ حَمِيدٌ مَجِيدٌ

گفتند: از فرمان خدا تعجب می‌کنی این رحمت خدا و برکاتش بر شما خانواده است چرا که حمید و مجید است

●●●. ۷۳ / هود

قَالُوا آجِئْنَا لِنُعْبَدَ اللَّهَ وَوَحْدَهُ وَنَذَرَ مَا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ

گفتند: آیا به سراغ ما آمده‌ای که تنها خدای یگانه را پرستیم و آن‌چه را پدران ما می‌پرستیدند، رها کنیم، حال که

چنین است، آن‌چه (از بلا و عذاب الهی) به ما وعده می‌دهی، بیاور، اگر راست می‌گویی ●●●. ۷۰ / اعراف

قَالُوا آجِئْنَا بِالْحَقِّ أَمْ أَنْتَ مِنَ اللَّاعِبِينَ

گفتند: تو مطلب حقی برای ما آورده‌ای یا شوخی می‌کنی ●●●؟ ۵۵ / انبیاء

قَالُوا آجِئْنَا لِتَأْفِكِنَا عَنِ الْهَيْتِنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ

آن‌ها گفتند: تو آمده‌ای که ما را (با دروغ‌هایت) از خدایانمان برگردانی، اگر راست می‌گویی، عذابی را که به ما وعده می‌دهی

، بیاور ●●●. ۲۲ / احقاف

قَالُوا آجِئْنَا لِنُلْفِتِنَا عَمَّا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا وَتَكُونَ لَكُمْ الْكِبْرِيَاءُ فِي الْأَرْضِ وَمَا نَحْنُ لَكُمْ بِمُؤْمِنِينَ

گفتند: آیا آمده‌ای که ما را از آن‌چه پدرانمان را بر آن یافتیم، منصرف سازی و بزرگی (و ریاست) در روی زمین از آن‌ها

باشد؟ ما به شما ایمان نمی آوریم ●●● ۷۸. / یونس

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا لَوْثُهَا قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَاءُ فَاقِعٌ لَوْثُهَا تَسُرُّ النَّاطِرِينَ

گفتند: از پروردگار خود بخواه که برای ما روشن سازد، چه رنگی داشته باشد؟ گفت: خداوند می گوید: گاوی باشد زرد یک دست

که رنگ آن بینندگان را شاد و مسرور سازد ●●● ۶۹. / بقره

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ إِنَّ الْبَقَرَ تَشَابَهَ عَلَيْنَا وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ لَمُهْتَدُونَ

گفتند: از خدایت بخواه که برای ما روشن کند بالاخره چگونه گاوی باشد؟ زیرا این گاو برای ما مبهم شده و اگر خدا

بخواهد، ما هدایت خواهیم شد ●●● ۷۰. / بقره

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا فَارِضٌ وَلَا بِكْرٌ عَوَانٌ بَيْنَ ذَلِكَ فَافْعَلُوا مَا تُؤْمَرُونَ

گفتند: (پس) از خدای خود بخواه که برای ما روشن کند، این ماده گاو چگونه ماده گاوی باشد؟ گفت: خداوند می فرماید:

ماده گاوی که نه پیر و نه از کارافتاده و نه بکر و جوان، بلکه میان این دو باشد، آنچه به شما دستور داده شده (هر چه

زودتر) انجام دهید ●●● ۶۸. / بقره

(۳۰۲) بَابُ الْقَافِ قرآن الفبائی

قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَبْعَثْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ

گفتند: او و برادرش را مهلت ده و به تمام شهرها مأموران برای بسیج اعزام کن ●●● ۳۶. / شعراء

قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَرْسِلْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ

(سپس به فرعون) گفتند: (جریان کار) او و برادرش را به تأخیرانداز و جمع آوری کنندگان را به همه شهرها

بفرست ●●● ۱۱۱. / اعراف

قَالُوا أَضْغَتْ أَحْلَمَ وَمَا نَحْنُ بِتَأْوِيلِ الْأَحْلَمِ بِعَلِيمِينَ

گفتند: خواب‌های پریشان و پراکنده است و ما از تعبیر این گونه خواب‌ها آگاه نیستیم ●●● ۴۴. / یوسف

قَالُوا أَطَّيَّرْنَا بِكَ وَبِمَنْ مَعَكَ قَالَ طَائِرُكُمْ عِنْدَ اللَّهِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تُفْتَنُونَ

آن‌ها گفتند: ما تو و کسانی را که با تو هستند به فال بد گرفتیم (صالح) گفت: فال بد (و نیک) نزد خدا است (و همه مقدراتتان

به قدرت او تعیین می گردد) شما گروهی هستید که مورد آزمایش قرار گرفته‌اید ●●● ۴۷. / نمل

قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَى قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ

گفتند: ما به سوی قوم گنهکار مأموریت پیدا کرده‌ایم (تا آن‌ها را هلاک کنیم ●●●) ۵۸. / حجر، ۳۲ / ذاریات

قَالُوا إِنَّا إِلَى رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ

(ساحران) گفتند: (مهم نیست) ما به سوی پروردگارمان بازمی گردیم ●●● ۱۲۵. / اعراف

قَالُوا إِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ لَئِن لَّمْ تَنْتَهُوا لَنَرْجُمَنَّكُمْ وَلَيَمَسَّنَّكُم مِّنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ

آن‌ها گفتند: ما شما را به فال بد گرفته‌ایم (و وجود شما شوم است) و اگر از این سخنان دست برندارید، شما را

سنگ‌سار خواهیم کرد و مجازات دردناکی از ما به شما خواهد رسید ●●● ۱۸. / یس

قَالُوا إِنَّا كُنَّا قَبْلُ فِي أَهْلِنَا مُشْفِقِينَ

می‌گویند: ما در میان خانواده خود ترسان بودیم ●●● ۲۶. / طور

قَالُوا إِنَّكُمْ كُنْتُمْ تَأْتُونَنَا عَنِ الْيَمِينِ

گروهی می‌گویند: (شما رهبران گمراه ما) از طریق خیرخواهی و نیکی وارد شدید (اما جز مکر و فریب چیزی در کارتان

نبود (●●●) ۲۸. / صافات

قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ

گفتند (ای صالح) تو عقل خود را از دست داده‌ای ●●● ۱۵۳. / شعراء، ۱۸۵ / شعراء

قَالُوا أَنْتُمْ مِنْ لَكَ وَاتَّبَعَكَ الْأَزْدَلُونَ

گفتند آیا ما به تو ایمان بیاوریم در حالی که افراد پست و بی‌ارزش از تو پیروی کرده‌اند ●●● ۱۱۱؟ / شعراء

قرآن الفبائی باب القاف (۳۰۳)

قَالُوا إِنَّ هَذَانِ لَسَاحِرَانِ يُرِيدَانِ أَنْ يُخْرِجَاكَ مِنْ أَرْضِكَ بِسِحْرِهِمَا وَيَذْهَبَا بِطَرِيقَتِكُمُ الْمُثَلَى

گفتند: این دو مسلماً ساحرند، می‌خواهند شما را با سحرشان از سرزمین‌تان بیرون کنند و آیین عالی شما را از بین

برند ●●● ۶۳. / طه

قَالُوا إِنْ يَشِرْ قَدْ سَرَ قَاحٌ لَهُ مِنْ قَبْلِ فَاسْرَهَا يُوسُفُ فِي نَفْسِهِ وَلَمْ يُبْدِهَا لَهُمْ قَالَ أَنْتُمْ شَرُّ مَكَانَا وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَصِفُونَ

(برادران) گفتند: اگر او (بنیامین) دزدی کرده (تعجب نیست) برادرش (یوسف) نیز قبل از او دزدی کرده، یوسف (

سخت ناراحت شد و) این (ناراحتی) را در درون خود پنهان داشت و برای آنها اظهار نداشت (همین اندازه) گفت شما بدتر

هستید و خدا از آن چه توصیف می‌کنید آگاه‌تر است ●●● ۷۷. / یوسف

قَالُوا أُوذِينَا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَأْتِيَنَا وَمِنْ بَعْدِ مَا جِئْتَنَا قَالَ عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يُهْلِكَ عَدُوَّكُمْ وَيَسْتَخْلِفَكُمْ فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ

گفتند: پیش از آن که به سوی ما بیایی، آزار دیدیم و (هم‌اکنون) پس از آمدنت نیز آزار می‌بینیم (کی این آزارها سرخواهد آمد؟)

گفت: امید است پروردگارتان دشمن شما را هلاک کند و شما را در زمین جانشین (آنها) سازد و بنگرد چگونه عمل می‌کنید

●●● ۱۲۹؟ / اعراف

قَالُوا أَوْ لَمْ تَكُ تَأْتِيكُمُ رُسُلِكُمُ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا بَلَىٰ قَالُوا فَادْعُوا وَمَا دُعُوا الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ

آنها می‌گویند: آیا پیامبران شما با دلایل روشن به سراغتان نیامدند؟ می‌گویند: آری، آنها می‌گویند: پس هر چه می‌خواهید دعا

کنید، ولی دعای کافران (به جایی نمی‌رسد و) جز در ضلالت نیست ●●● ۵۰. / مؤمن

قَالُوا أَوْ لَمْ نَنْهَكَ عَنِ الْعَالَمِينَ

گفتند: مگر ما تو را از جهانیان نهی نکردیم (و نگفتیم احدی را به میهمانی نپذیر ●●●) ۷۰. / حجر

قَالُوا بَشْرْنَاكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُنْ مِنَ الْقَانِطِينَ

گفتند: تو را به حق بشارت دادیم، از مایوسان مباش ●●● ۵۵. / حجر

قَالُوا بَلْ أَنْتُمْ لَا مَرْحَبًا بِكُمْ أَنْتُمْ قَدْ قَتَلْتُمُوهُ لَنَا فَبَسَّ الْقَرَارُ

آنها (به رؤسای خود) می‌گویند: بلکه خوش آمد بر شما مباد که این عذاب را شما برای ما فراهم ساختید، چه بد قرار گاهی

است این‌جا ●●● ۶۰. / ص

قَالُوا بَلْ جِنَّاتِكُمْ بِمَا كَانُوا فِيهِ يَمْتَرُونَ

گفتند: ما همان چیزی را برای تو آورده‌ایم که آنها (کافران) در آن تردید داشتند (ما مأمور عذابیم

●●●) ۶۳. / حجر

قَالُوا بَلْ لَمْ تَكُونُوا مُؤْمِنِينَ

(آنها در جواب) می‌گویند: شما خودتان اهل ایمان نبودید (تقصیر ما چیست ●●●؟) ۲۹. / صافات

(۳۰۴) باب القاف قرآن الفبائی

قَالُوا بَلْ وَجَدْنَا ابَاءَنَا كَذَلِكَ يَفْعَلُونَ

گفتند: فقط ما نیاکان خود را یافتیم که چنین می‌کنند ●●● ۷۴. / شعراء

قَالُوا بَلَىٰ قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِن شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ

می‌گویند: آری، انداز کننده به سراغ ما آمد، ولی ما او را تکذیب کردیم و گفتیم: خداوند هرگز چیزی نازل نکرده و

شما در گمراهی بزرگی هستید ●●● ۹۰. / ملک

قَالُوا تَاللَّهِ إِنَّكَ لَفِي ضَلَالِكَ الْقَدِيمِ

گفتند: به خدا تو در همان گمراهی سابق هستی ●●● ۹۵. / یوسف

قَالُوا تَاللَّهِ تَقْتُؤًا تَذَكَّرُ يُوَسِّفَ حَتَّىٰ تَكُونَ حَرَضًا أَوْ تَكُونَ مِنَ الْهَالِكِينَ

گفتند: به خدا تو آن قدر یاد یوسف می‌کنی تا مشرف به مرگ شوی یا هلاک گردی ●●● ۸۵. / یوسف

قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ ءَاثَرَكَ اللَّهُ عَلَيْنَا وَإِنْ كُنَّا لَخَطِئِينَ

گفتند: به خدا سوگند خداوند تو را بر ما مقدم داشته و ما خطاکار بودیم ●●● ۹۱. / یوسف

قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا جِئْنَا لِنُفْسِدَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كُنَّا سَرِقِينَ

گفتند: به خدا سوگند شما می‌دانید ما نیامده‌ایم که در این سرزمین فساد کنیم و ما (هرگز) دزد

نبوده‌ایم ●●● ۷۳. / یوسف

قَالُوا تَقَاسَمُوا بِاللَّهِ لَنُبَيِّنَنَّ لَهُ وَآهْلَهُ ثُمَّ لَنَقُولَنَّ لِوَلِيِّهِ مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ أَهْلِهِ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ

آن‌ها گفتند: بیایید قسم یاد کنید به خدا که بر او (صالح) و خانواده‌اش شیخون می‌زنیم و آن‌ها را به قتل

می‌رسانیم سپس به ولی دم او می‌گوییم ما هرگز از هلاکت خانواده او خبر نداشتیم و در این گفتار خود صادق هستیم ●●● ۴۹.

/ نمل

قَالُوا تِلْكَ إِذًا كَرَّةٌ خَاسِرَةٌ

می‌گویند: اگر قیامتی در کار باشد، باز گشتی است زیانبار ●●● ۱۲. / نازعات

قَالُوا جَزَاؤُهُ مَن وُجِدَ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ جَزَاؤُهُ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ

گفتند: هر کس (آن پیمان‌ه) در بار او پیدا شود خودش کیفر آن خواهد بود (و به خاطر این کار برده خواهد شد) ما

این گونه ستمگران را کیفر می‌دهیم ●●● ۷۵. / یوسف

قَالُوا حَرِّقُوهُ وَانصُرُوا إِلَهِتَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ

گفتند: او را بسوزانید و خدایان خود را یاری کنید، اگر کاری از شما ساخته است ●●● ۶۸. / انبیاء

قَالُوا رَبَّنَا آمَنَّا اِثْنَيْنِ وَأَخْيَيْنَا اِثْنَيْنِ فَأَعْتَرَفْنَا بِذُنُوبِنَا فَهَلْ إِلَىٰ خُرُوجٍ مِن سَبِيلٍ

آن‌ها می‌گویند: پروردگارا! ما را دوبار میراندی و دوبار زنده کردی، اکنون به گناهان خود معترفیم، آیا راهی برای

خارج شدن (از دوزخ) وجود دارد ●●● ۱۱؟ / مؤمن

قرآن الفبائی بابُ القاف (۳۰۵)

قَالُوا رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ

می‌گویند: پروردگارا! شقاوت ما بر ما چیره شد و ما قوم گمراهی بودیم ●●● ۱۰۶. / مؤمنون

قَالُوا رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا هَذَا فَزِدْهُ عَذَابًا ضِعْفًا فِي النَّارِ

(سپس) می‌گویند: پروردگارا! هر کس این عذاب را برای ما فراهم ساخته، عذابی مضاعف در آتش بر او

بیفزا ●●● ۶۱ / ص

قَالُوا رَبُّنَا يَعْلَمُ إِنَّا إِلَيْكُمْ لَمُرْسَلُونَ

آن‌ها گفتند: پروردگار ما آگاه است، که قطعاً فرستادگان (او) به سوی شما هستیم ●●● ۱۶ / یس

قَالُوا سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ

گفتند: منزّه است پروردگار ما، مسلماً ما ظالم بودیم ●●● ۲۹ / قلم

قَالُوا سُبْحَانَكَ أَنْتَ وَرَبُّنَا مِنْ دُونِهِمْ بَلْ كَانُوا يَعْبُدُونَ الْجِنَّ أَكْثَرُهُمْ بِهِمْ مُؤْمِنُونَ

آن‌ها می‌گویند: منزّهی (از این نسبت‌های ناروا) تنها تویی ما هستی، نه آن‌ها (آنان ما را نمی‌پرستیدند) بلکه جن را

پرستش می‌کردند و اکثرشان به آن‌ها ایمان داشتند ●●● ۴۱ / سبأ

قَالُوا سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ

فرشتگان عرض کردند: منزّهی تو، ما چیزی جز آنچه به ما تعلیم داده‌ای، نمی‌دانیم، تو دانا و

حکیمی ●●● ۳۲ / بقره

قَالُوا سُبْحَانَكَ مَا كَانَ يَنْبَغِي لَنَا أَنْ نَتَّخِذَ مِنْ دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنْ مَتَّعْتَهُمْ وَآبَاءَهُمْ حَتَّى نَسُوا الذِّكْرَ وَكَانُوا قَوْمًا بُورًا

آن‌ها (در پاسخ) می‌گویند منزّهی تو، برای ما شایسته نبود که غیر از تو اولیایی برگزینیم، ولی آنان و پدرانشان را از

نعمت‌ها برخوردار نمودی تا این که آن‌ها (به جای شکر نعمت) یاد تو را فراموش کردند و هلاک شدند ●●● ۱۸ / فرقان

قَالُوا سَنُرَوِّدُ عَنْهُ آبَاءَهُ وَإِنَّا لَفَاعِلُونَ

گفتند: ما با پدرش گفتگو خواهیم کرد (و سعی می‌کنیم موافقتش را جلب نماییم) و ما این کار را خواهیم

کرد ●●● ۶۱ / یوسف

قَالُوا سَمِعْنَا فَتَىٰ يَدُكُرُّهُمْ يُقَالُ لَهُ إِبرَاهِيمُ

(گروهی) گفتند: شنیدیم جوانی از (مخالفت با) بت‌ها سخن می‌گفت که او را ابراهیم می‌گفتند ●●● ۶۰ / انبیاء

قَالُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَوَعَضْتَ أَمْ لَمْ تَكُنْ مِنَ الْوَاعِظِينَ

آن‌ها (قوم عاد) گفتند: برای ما تفاوت نمی‌کند چه ما را اندرز بدهی یا ندهی (بیهوده خود را خسته

مکن ●●●) ۱۳۶ / شعراء

(۳۰۶) بَابُ الْقَافِ قرآن الفبائی

قَالُوا طَائِرُكُمْ مَعَكُمْ إِنَّنِ ذُكِّرْتُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ

گفتند: شومی شما از خودتان است، اگر درست بیندیشید، بلکه شما گروهی اسراف‌کارید ●●● ۱۹ / یس

قَالُوا فَأْتُوا بِهِ عَلَىٰ أَعْيُنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُونَ

(عده‌ای) گفتند: او را در برابر چشم مردم بیاورید تا گواهی دهند ●●● ۶۱ / انبیاء

قَالُوا فَمَا جَزَاءُ إِنْ كُنْتُمْ كَذِبِينَ

آن‌ها گفتند: اگر دروغگو باشید کیفر شما چیست ●●● ۷۴؟ / یوسف

قَالُوا كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ إِنَّهُ هُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ

گفتند پروردگارت چنین گفته است و او حکیم و دانا است ●●● ۳۰ / ذاریات

قَالُوا لَا تَوْجَلْ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ

گفتند: نترس ما تو را به پسری دانا بشارت می‌دهیم ●●● ۵۳ / حجر

قَالُوا لَا ضَيْرَ إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ

گفتند: مهم نیست (هر کار از دست ساخته است بکن) ما به سوی پروردگارمان باز می‌گردیم ●●● ۵۰ / شعراء

قَالُوا لَبِثْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ فَسَأَلِ الْعَادِينَ

در پاسخ می‌گویند: تنها به اندازه یک روز یا قسمتی از یک‌روز، از آن‌ها که می‌توانند بشمارند، سؤال

فرما ●●● ۱۱۳ / مؤمنون

قَالُوا لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا لَنَا فِي بَنَاتِكُمْ مِنْ حَقٍّ وَإِنَّكُمْ لَتَعْلَمُونَ مَا تُرِيدُونَ

گفتند: تو که می‌دانی ما حق (و میلی) در دختران تو نداریم و خوب می‌دانی ما چه می‌خواهیم ●●● ۷۹۴ / هود

قَالُوا لَئِن آكَلَهُ الذُّبُّ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّا إِذَا لَخَسِرُونَ

گفتند: اگر او را گرگ بخورد با این که ما گروه نیرومندی هستیم ما از زیانکارترین خواهیم بود (و هرگز چنین چیزی

ممکن نیست ●●●) ۱۴ / یوسف

قَالُوا لَئِن لَّمْ تَنْتَهَ يَا لُوطُ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمُخْرَجِينَ

گفتند: ای لوط اگر از این سخنان خودداری نکنی از اخراج شوندگان خواهی بود ●●● ۱۶۷ / شعراء

قَالُوا لَئِن لَّمْ تَنْتَهَ يَا نُوحُ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمَرْجُومِينَ

گفتند: ای نوح اگر خودداری نکنی، سنگباران خواهی شد ●●● ۱۱۶ / شعراء

قَالُوا لَمْ نَكُ مِنَ الْمُصَلِّينَ

می‌گویند: ما از نمازگزاران نبودیم ●●● ۴۳ / مدثر

قرآن الفبائی بَابُ الْقَافِ (۳۰۷)

قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عَاكِفِينَ حَتَّىٰ يَرْجِعَ إِلَيْنَا مُوسَىٰ

ولی آن‌ها گفتند ما همچنان برگرد آن می‌گردیم (و به پرستش گوساله ادامه می‌دهیم) تا موسی به سوی ما

بازگردد ●●● ۹۱ / طه

قَالُوا لَنْ نُؤْتِرَكَ عَلَىٰ مَا جَاءَنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالَّذِي فَطَرْنَا فَاقْضِ مَا أَنْتَ قَاضٍ إِنَّمَا تَقْضِي هَذِهِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا

گفتند: به‌خدایی که ما را آفریده ما تو را هرگز بر دلایل روشنی که به ما رسیده مقدم نخواهیم داشت، هر حکمی می‌خواهی بکن

که تنها می‌توانی در این زندگی دنیا داوری کنی ●●● ۷۲ / طه

قَالُوا مَا أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلِكِنَا وَلَكِنَّا حُمُلْنَا أَوْزَارًا مِنْ زِينَةِ الْقَوْمِ فَقَذَفْنَاهَا فَكَذَلِكَ أَلْقَى السَّامِرِيُّ

گفتند: ما به میل و اراده خود از وعده تو تخلف نکردیم، ولی ما مقداری از زینت آلات قوم را که با خود داشتیم افکندیم و

سامری این چنین القا کرد ●●● ۸۷ / طه

قَالُوا مَا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا وَمَا أَنْزَلَ الرَّحْمَنُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَكْذِبُونَ

اما آن‌ها (در جواب) گفتند: شما جز بشری همانند ما نیستید و خداوند رحمان چیزی نازل نکرده، شما فقط دروغ

می‌گویید ●●● ۱۵ / یس

قَالُوا مَنْ فَعَلَ هَذَا بِإِلَهِنَا إِنَّهُ لَمِنَ الظَّالِمِينَ

گفتند: هر کس با خدایان ما چنین کرده قطعاً از ستمگران است (و باید کیفر ببیند ●●●) ۵۹ / انبیاء

قَالُوا نَحْنُ أَوْلُوا قُوَّةً وَأُولُوا بَأْسٍ شَدِيدٍ وَالْأَمْرُ إِلَيْكُمْ فَانظُرُوا مَاذَا تَأْمُرُونَ

گفتند: ما دارای نیروی کافی و قدرت جنگی فراوان هستیم، ولی تصمیم‌نهایی با تو است بین چه دستور

می‌دهی ●●● ۳۳۴ / نمل

قَالُوا نُرِيدُ أَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا وَتَطْمَئِنَّ قُلُوبُنَا وَنَعْلَمَ أَنْ قَدْ صَدَقْتَنَا وَنَكُونَ عَلَيْهَا مِنَ الشَّاهِدِينَ

گفتند: (ما نظر سویی نداریم) می‌خواهیم از آن بخوریم و دل‌های ما (به رسالت تو) مطمئن گردد و بدانیم به ما راست گفته‌ای و بر آن گواه باشیم ●●● ۱۱۳ / مائده

قَالُوا نَعْبُدُ أَصْنَامًا فَنَظَلُّ لَهَا عَاكِفِينَ

گفتند: بت‌هایی را می‌پرستیم و همه روز ملازم عبادت آنانیم ●●● ۷۱ / شعراء

قَالُوا نَفَقَدْ صُوعَ الْمَلِكِ وَ لِمَنْ جَاءَ بِهِ حِمْلُ بَعِيرٍ وَأَنَا بِهِزَعِيمٌ

گفتند: پیمان‌ه ملک را و هر کس آن را بیاورد یک بار شتر (غله) به او داده می‌شود و من ضامن (این پاداش هستم ●●●) ۷۲ / یوسف

(۳۰۸) بَابُ الْقَافِ قِرْآنُ الْفَبَائِي

قَالُوا وَقَبِلُوا عَلَيْهِمْ مَاذَا تَفْقِدُونَ

آنها رو به سوی او کردند و گفتند: چه چیز گم کرده‌اید ●●● ۷۱؟ / یوسف

قَالُوا وَجَدْنَا آبَاءَنَا لَهَا عَابِدِينَ

گفتند: ما پدران خود را دیدیم که آنها را عبادت می‌کنند ●●● ۵۳ / انبیاء

قَالُوا وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ

آنها در آنجا به مخاصمه برمی‌خیزند و می‌گویند ●●● ۹۶ / شعراء

قَالُوا يَا أَبَانَا اسْتَغْفِرْنَا ذُنُوبَنَا إِنَّا كُنَّا خَاطِئِينَ

گفتند: پدر از خدا آمرزش گناهان ما را بخواه که ما خطاکار بودیم ●●● ۹۷ / یوسف

قَالُوا يَا أَبَانَا إِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَبِقُ وَتَرَكْنَا يُوسُفَ عِنْدَ مَتَعِنَا فَأَكَلَهُ الذُّبُّ وَمَا أَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَنَا وَلَوْ كُنَّا صَادِقِينَ

گفتند: ای پدر ما رفتیم و مشغول مسابقه شدیم و یوسف را نزد اثاث خود گذاردیم و گرگ او را خورد، تو هرگز سخن ما را تصدیق نخواهی کرد هر چند راستگو باشیم ●●● ۱۷ / یوسف

قَالُوا يَا أَبَانَا مَا لَكَ لَا تَأْمَنَّا عَلَى يُوسُفَ وَإِنَّا لَهُ لَنَصِحُونَ

(برادران نزد پدر آمدند و) گفتند: پدر جان چرا تو درباره (برادرمان) یوسف به ما اطمینان نمی‌کنی در حالی که ما خیرخواه او هستیم ●●● ۱۱؟ / یوسف

قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ إِنَّ لَهُ أَبَا شَيْخَا كَبِيرًا فَخُذْ أَحَدَنَا مَكَانَهُ إِنَّا نَرِيكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ

گفتند: ای عزیز او پدر پیری دارد (و سخت ناراحت می‌شود) یکی از ما را به جای او بگیر، ما تو را از نیکوکاران می‌بینیم ●●● ۷۸ / یوسف

قَالُوا يَا ذَا الْقُرْآنِ إِنَّ يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ مُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ فَهَلْ نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلَى أَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا

(آن گروه به او) گفتند: ای ذوالقرنین یا جوج و مأجوج در این سرزمین فساد می‌کنند آیا ممکن است ما هزینه‌ای برای تو قرار دهیم که میان ما و آنها سدی ایجاد کنی ●●● ۹۴؟ / کهف

قَالُوا يَسْعَيْبُ أَصْلُوكُكَ تَأْمُرُكَ أَنْ تَتْرُكَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا أَوْ أَنْ نَفْعَلَ فِي أَمْوَالِنَا مَا نَشَاءُ إِنَّكَ لَأَنْتَ الْحَلِيمُ الرَّشِيدُ

گفتند: ای شعیب آیا نمازت تو را دستور می‌دهد که ما آنچه را پدرانمان می‌پرستیدند ترک گوئیم؟ و آنچه را می‌خواهیم در اموالمان انجام ندهیم؟ تو مرد بردبار و رشیدی هستی ●●● ۸۷؟ / هود

قرآن الفبائی بابُ القاف (۳۰۹)

قَالُوا يَشْعِبُ مَا نَفَقَهُ كَثِيرًا مِمَّا تَقُولُ وَإِنَّا لَنَرِيكَ فِينَا ضَعِيفًا وَلَوْلَا رَهْطُكَ لَرَجَمْنَاكَ وَمَا آتَتْ عَلَيْنَا بَعِزِينَ
گفتند: ای شعیب! بسیاری از آنچه را می‌گویی ما نمی‌فهمیم و ما تو را در میان خود ضعیف می‌یابیم و اگر به خاطر احترام
قبیله کوچکت نبود تو را سنگسار می‌کردیم و تو در برابر ما قدرتی نداری ●●● ۹۱. / هود

قَالُوا يَا صَالِحُ قَدْ كُنْتَ فِينَا مَرْجُوًّا قَبْلَ هَذَا أَتَنهِنَا أَن نَعْبُدَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ
گفتند: ای صالح! تو پیش از این مایه امید ما بودی، آیا ما را از پرستش آنچه پدرانمان می‌پرستیدند نهی می‌کنی؟ و ما در
مورد آنچه ما را به سوی آن دعوت می‌کنی در شک و تردید هستیم ●●● ۶۲. / هود

قَالُوا يَا قَوْمِ إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنزِلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَى مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَى طَرِيقٍ مُسْتَقِيمٍ
گفتند: ای قوم! ما کتابی را استماع کردیم که بعد از موسی نازل شده، هماهنگ با نشانه‌های کتب قبل از آن، که به سوی
حق هدایت می‌کند و به سوی راه راست ●●● ۳۰. / احقاف

قَالُوا يَلْبُوطٌ إِنَّا رَأَيْنَا لِرَبِّكَ لَنْ يَصَّ لَوْ آتَاكَ الْيَكْفَأْسُ رِبًّا هَلَّا بِكَ بِقَطْعِ مِنَ الْيَلِّ لَوْلَا يَلْتَفَتُ مِنْكُمْ أَحَدٌ إِلَّا أَمْرًا تَكُ إِنَّهُ مُصِيبُهُمَا أَصَابَهُمْ
إِنْ مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ أَلَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ
گفتند: ای لوط! ما رسولان پروردگار توایم، آن‌ها هرگز دسترسی به تو پیدا نخواهند کرد، در دل شب با خانواده‌ات (از این شهر)
حرکت کن و هیچ‌یک از شما پشت سرش را نگاه نکند، مگر همسر تو که او هم به همان بلایی که آن‌ها گرفتار می‌شوند گرفتار
خواهد شد، موعده آن‌ها صبح است، آیا صبح نزدیک نیست ●●● ۸۱؟ / هود

قَالُوا يَا مُوسَى إِنَّمَا أَنَا تِلْقَىٰ وَإِنَّمَا أَنَا نَكُونُ نَحْنُ الْمُلْقِينَ
(ساحران) گفتند: ای موسی یا تو بیفکن یا ما می‌افکنیم ●●● ۱۱۵. / اعراف

قَالُوا يَا مُوسَى إِنَّمَا أَنَا تِلْقَىٰ وَإِنَّمَا أَنَا نَكُونُ أَوَّلَ مَنْ أَلْقَىٰ
(ساحران) گفتند: ای موسی آیا تو اول (عصای خود را) می‌افکنی یا ما اول بیفکنیم ●●● ۶۵؟ / طه

قَالُوا يَا مُوسَى إِنَّا فِيهَا قَوْمًا جَبَّارِينَ وَإِنَّا لَنُذْخِلُهَا حَتَّىٰ يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِن يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِنَّا دَاخِلُونَ
گفتند: ای موسی! در آن (سرزمین) جمعیتی ستمگرند و ما هرگز وارد آن نمی‌شویم تا آن‌ها خارج شوند، اگر آن‌ها از آن
خارج شوند ما وارد خواهیم شد ●●● ۲۲. / مائده

قَالُوا يَا مُوسَى إِنَّا لَنُذْخِلُهَا أَبَدًا مَا دَامُوا فِيهَا فَادْهَبْ أَنتَ وَرَبُّكَ فَقَاتِلَا إِنَّا هُنَا قَاعِدُونَ
(بنی اسرائیل) گفتند: ای موسی! تا آن‌ها در آن‌جا هستند ما هرگز وارد آن نخواهیم شد، تو و پروردگارت بروید و (با آنان)
جنگ کنید، ما همین‌جا نشسته‌ایم ●●● ۲۴. / مائده

(۳۱۰) بابُ القاف قرآن الفبائی

قَالُوا يٰ نُوحُ قَدْ جَدَلْنَا فَاكْثَرْتَ جِدْلَنَا فَاْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِن كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ
گفتند: ای نوح! با ما جرّ و بحث کردی و زیاد سخن گفتی (بس است) اکنون اگر راست می‌گویی آنچه را به ما وعده
می‌دهی (از عذاب الهی) بیاور ●●● ۳۲. / هود

قَالُوا يَا وَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا طَاغِينَ
(و فریادشان بلند شد) گفتند: وای بر ما که طغیانگر بودیم ●●● ۳۱. / قلم

قَالُوا يَا وَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ
گفتند: ای وای بر ما که ظالم و ستمگر بودیم ●●● ۱۴. / انبیاء

قَالُوا يَا وَيْلَنَا مَنْ بَعَثَنَا مِنْ مَرْقَدِنَا هَذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ

می‌گویند: ای وای بر ما، چه کسی ما را از خوابگاهمان برانگیخت؟ (آری) این همان است که خداوند رحمان وعده داده و فرستادگان (او) راست گفتند ●●● ۵۲ / یس

قَالُوا يَهُودُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَمَا نَحْنُ بِتَارِكِي آلِ هَارُونَ عَنْ قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ

گفتند: ای هود! تو دلیلی برای ما نیاورده‌ای و ما خدایان خود را به خاطر حرف تو رها نخواهیم کرد و ما (اصلاً) به تو ایمان نمی‌آوریم ●●● ۵۳ / هود

قُتِلَ أَصْحَابُ الْأُخْدُودِ

مرگ و عذاب بر شکنجه‌گران صاحب گودال (آتش) باد ●●● ۴ / بروج
قُتِلَ الْخَرَّاصُونَ

کشته شوند دروغگویان (و مرگ بر آن‌ها ●●●) ۱۰ / ذاریات
قُتِلَ الْإِنْسَانُ مَا أَكْفَرَهُ

مرگ بر این انسان، چقدر کافر و ناسپاس است ●●● ۱۷؟ / عبس

قَدْ افترينا على الله كذبا ان عدنا في ملتكم بعد اذ نجانا الله منها وما يكون لنا ان نعود فيها الا ان يشاء الله ربنا وسبح ربنا كل شئ عِلْمًا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ

اگر ما به آیین شما باز گردیم، بعد از آن که خدا ما را از آن نجات بخشیده، به خدا دروغ بسته‌ایم و شایسته نیست که ما به آن باز گردیم، مگر این که خدایی که پروردگار ما است، بخواهد، علم پروردگار ما به همه چیز احاطه دارد، تنها بر خدا توکل کرده‌ایم، پروردگارا میان ما و قوم ما به حق داوری کن که تو بهترین داورانی ●●● ۸۹ / اعراف
قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ

مؤمنان رستگار شدند ●●● ۱۰ / مؤمنون

قرآن الفبائی باب القاف (۳۱۱)

قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى

مسلمان رستگار می‌شود کسی که خود را تزکیه کند ●●● ۱۴ / اعلی

قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّيْهَا

که هر کس نفس خود را تزکیه کرده، رستگار شده است ●●● ۹ / شمس

قَدْ جَاءَكُمْ بَصَائِرٌ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ أَبْصَرَ فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ عَمِيَ فَعَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ

دلایل روشن از طرف پروردگارتان برای شما آمد، کسی که (به وسیله آن حق را) ببیند به سود خود اوست و کسی که از دیدن آن چشم ببوشد به زیان خود اوست و من شما را اجبار نمی‌کنم ●●● ۱۰۴ / انعام

قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ سَفَهًا بِغَيْرِ عِلْمٍ وَحَرَّمُوا مَا رَزَقَهُمُ اللَّهُ افْتِرَاءً عَلَى اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ

مسلمانان آن‌ها که فرزندان خود را از روی سفاهت و نادانی کشتند زیان دیدند و آن‌چه را خدا به آن‌ها روزی داد بود بر خود تحریم کردند و بر خدا افترا بستند، آن‌ها گمراه شدند (و هرگز) هدایت نیافتند ●●● ۱۴۰ / انعام

قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَتْهُمْ السَّاعَةُ بَغْتَةً قَالُوا يَحْسِرَتْنَا عَلَىٰ مَا فَرَّطْنَا فِيهَا وَهُمْ يَحْمِلُونَ أَوْزَارَهُمْ عَلَىٰ ظُهُورِهِمْ أَلَا سَاءَ مَا يَزِرُونَ

آن‌ها که لقای پروردگار را انکار کردند مسلمانان زیان دیدند، (و این انکار ادامه می‌یابد) تا هنگامی که ناگهان قیامت فرامی‌رسد

می گویند: ای افسوس که درباره آن کوتاهی کردیم و آنها (بار سنگین) گناهانشان را بر دوش می کشند، چه بد باری بر دوش خواهند داشت ●●● ۳۱۰ / انعام

قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ سُنَنٌ فَاسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ

پیش از شما، سنت‌هایی وجود داشت، (و هر قوم، طبق اعمال و صفات خود، سرنوشت‌هایی داشتند که شما نیز، همانند آن را دارید) پس در روی زمین، گردش کنید و ببینید سرانجام تکذیب‌کنندگان (آیات خدا) چگونه بود ●●● ۱۳۷؟ / آل عمران

قَدْ سَأَلَهَا قَوْمٌ مِنْ قَبْلِكُمْ ثُمَّ أَصْبَحُوا بِهَا كَافِرِينَ

جمعی از پیشینیان از آنها سؤال کردند و سپس به مخالفت با آن برخاستند (ممکن است شما هم چنان سرنوشتی پیدا کنید ●●●).
۱۰۲ / مائده

قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَ كَمَا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ

خداوند قول زنی را که درباره شوهرش به تو مراجعه کرده بود و به خداوند شکایت می کرد، شنید (و تقاضای او را اجابت کرد) خداوند گفتگوی شما را با هم (و اصرار آن زن را درباره حل مشکلش) می شنید و خداوند شنوا و بینا است ●●● ۱۰۰ / مجادله

(۳۱۲) بَابُ الْقَافِ قرآن الفبائی

قَدْ صَدَّقْتَ الرُّؤْيَا إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

آنچه را در خواب مأموریت یافتی، انجام دادی، ما این گونه نیکوکاران را جزا می دهیم ●●● ۱۰۵ / صافات

قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ وَعِنْدَنَا كِتَابٌ حَفِيظٌ

ولی ما می دانیم آنچه را زمین از بدن آنها می کاهد و نزد ما کتابی است که همه چیز در آن محفوظ است ●●● ۴۰ / ق

قَدْ فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ أَيْمَانِكُمْ وَاللَّهُ مَوْلِيكُمْ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ

خداوند، راه گشودن سوگندهایتان را (در این گونه موارد) روشن ساخته و خداوند مولای شما است و او عالم و حکیم است ●●● ۲۰ / تحریم

قَدْ قَالُوا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَمَا اغْنَى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

همین سخن را کسانی که قبل از آنها بودند، گفتند، ولی آنچه را به دست آوردند، برای آنها سودی نداشت ●●● ۵۰ / زمر

قَدْ كَانَتْ آيَاتِي تُتْلَى عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ عَلَىٰ آعْقَابِكُمْ تَنْكِبُونَ

(آیا فراموش کرده‌اید که) در گذشته آیات من به‌طور مداوم بر شما خوانده می شد، اما شما اعراض می کردید و به عقب بازمی گشتید ●●● ۶۶؟ / مؤمنون

قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَآءُ مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّىٰ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحَدُّهُ إِلَّا قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ لَأَسْتَغْفِرَنَّ لَكَ وَمَا أَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنَبْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ

برای شما تاسی نیکی در زندگی ابراهیم و کسانی که با او بودند، وجود داشت، هنگامی که به قوم مشرک خود گفتند: ما از شما و آنچه غیر از خدا می پرستید، بیزاریم. ما نسبت به شما کافریم و میان ما و شما عداوت و دشمنی همیشگی آشکار شده است و این وضع همچنان ادامه دارد تا به خدای یگانه ایمان بیاورید، جز آن سخن ابراهیم که به پدرش (عمویش آزر) وعده داد که برای تو

طلب آموزش می‌کنم و در عین حال در برابر خداوند برای تو مالک چیزی نیستم. پروردگارا! ما بر تو توکل کرده‌ایم و به سوی تو بازگشتیم و سرانجام همه به سوی تو است ●●● ۴ / ممتحنه

قَدْ كَانَ لَكُمْ آيَةٌ فِي فِئَتَيْنِ الْتَقَتَا فِئَةٌ تُقَاتِلُ فِيسَبِيلِ اللَّهِ وَأُخْرَى كَافِرَةٌ يَرَوْنَهُمْ مِثْلَيْهِمْ رَأَى الْعَيْنِ وَاللَّهُ يُؤَيِّدُ بِنَصْرِهِ مَنْ يَشَاءُ إِنَّ فَيْدَلِكْ لَعِبْرَةٌ لِّأُولِي الْأَبْصَارِ

در دو گروهی که (در میدان جنگ بدر) باهم روبه‌رو شدند، نشانه (و درس عبرتی) برای شما بود؛ یک گروه قرآن الفبائی باب القاف (۳۱۳)

در راه خدا نبرد می‌کرد و جمع دیگری که کافر بود، (در راه شیطان و بت)، در حالی که آن‌ها (گروه مؤمنان) را با چشم خود، دو برابر آن‌چه بودند، می‌دیدند (و این خود عاملی برای وحشت و شکست آن‌ها شد) و خداوند هرکس را بخواهد (و شایسته بداند)، با یاری خود تأیید می‌کند، در این، عبرتی است برای بینایان ●●● ۱۳ / آل عمران

قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَآتَى اللَّهُ بُنْيَانَهُمْ مِنَ الْقَوَاعِدِ فَحَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَأَتَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ

کسانی که قبل از ایشان بودند (نیز) از این توطئه‌ها داشتند، ولی خداوند به سراغ شالوده (زندگی) آن‌ها رفت و آن‌ها را از اساس ویران کرد و سقف بر سرشان از بالا فرو ریخت و عذاب (الهی) از آن‌جایی که نمی‌دانستند به سراغشان آمد ●●● ۲۶ / نحل

قَدْ نَرَى تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضَاهَا فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ وَإِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ

نگاه‌های انتظارآمیز تو را به سوی آسمان (برای تعیین قبله نهایی) می‌بینیم، اکنون تو را به سوی قبله‌ای که از آن خوشنود باشی، باز می‌گردانیم، روی خود را به جانب مسجدالحرام کن و هر جا باشید، روی خود را به جانب آن بگردانید و کسانی که کتاب آسمانی به آن‌ها داده شده، به خوبی می‌دانند این فرمان حقی است که از ناحیه پروردگارشان صادر شده (و در کتاب‌های خود خوانده‌اند که پیغمبر اسلام به سوی دو قبله نماز می‌خواند) و خداوند از اعمال آن‌ها (در مخفی داشتن آیات) غافل نیست ●●● ۱۴۴ / بقره

قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُ لَيَحْزُنُّكَ الَّذِي يَقُولُونَ فَإِنَّهُمْ لَا يُكَذِّبُونَكَ وَلَكِنَّ الظَّالِمِينَ بَايَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ

می‌دانیم که گفتار آن‌ها تو را غمگین می‌کند ولی (غم مخور و بدان) آن‌ها تو را تکذیب نمی‌کنند بلکه ظالمان آیات خدا را انکار می‌نمایند ●●● ۳۳ / انعام

قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الْمُعَوِّقِينَ مِنْكُمْ وَالْقَائِلِينَ لِإِخْوَانِهِمْ هَلُمَّ إِلَيْنَا وَلَا يَأْتُونَ الْبَأْسَ إِلَّا قَلِيلًا

خداوند کسانی که مردم را از جنگ باز می‌داشتند و کسانی را که به برادران خود می‌گفتند به سوی ما بیایید (و خود را از معرکه بیرون کشیدند) به خوبی می‌شناسد آن‌ها (مردمی ضعیفند و) جز به مقدار کمی کارزار نمی‌کنند ●●● ۱۸ / احزاب

قُرْآنَا عَرَبِيًّا غَيْرَ ذِي عِوَجٍ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ

قرآنی است فصیح و خالی از هرگونه کجی و نادرستی، شاید پرهیزکاری پیشه کنند ●●● ۲۸ / زمر

قُطُوفُهَا دَانِيَةٌ

که میوه‌هایش در دسترس است ●●● ۲۳ / حاقه

(۳۱۴) باب القاف قرآن الفبائی

قُلْ أَنْتُمْ لَكُمْ كُفْرُونَ بِالَّذِي خَلَقَ الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُونَ لَهُ أَنْدَادًا ذَلِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ

بگو: آیا شما به آن کسی که زمین را در دو روز آفرید کافر هستید و برای او همانندهایی قائل می‌شوید؟ او پروردگار جهانیان است
۹.۰۰۰ / فصلت

قُلْ أَتُحَاجُّونَنَا فِي اللَّهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ وَلَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ

بگو: آیا درباره خداوند با ما گفتگو می‌کنید، در حالی که او پروردگار ما و شما است و اعمال ما از آن ما و اعمال شما از آن شما است و ما با اخلاص او را پرستش می‌کنیم (و موحد خالصیم) ۱۳۹. / بقره
قُلْ أَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ
بگو آیا جز خدا چیزی را می‌پرستید که نه مالک زیان شماست و نه سود شما و خداوند شنوا و دانا است ۷۶.۰۰۰ / مائده

قُلْ أَتَعْلَمُونَ اللَّهُ بِدِينِكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

بگو: آیا خدا را از ایمان خود باخبر می‌سازید، او تمام آنچه را در آسمان و زمین است، می‌داند و خداوند از همه چیز آگاه است
۱۶.۰۰۰ / حجرات

قُلْ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِيهَا مِنْ شِرْكٍَ وَمَا لَهُ مِنْهُمْ مِنْ ظَهِيرٍ
بگو کسانی را که غیر از خدا (معبود خود) می‌پندارید، بخوانید (آن‌ها هرگز گرهی از کار شما نمی‌گشایند، چرا که) آن‌ها به اندازه ذره‌ای در آسمان‌ها و زمین مالک نیستند و نه در (خلقت و مالکیت) آن‌ها شریکند و نه یاور او (در آفرینش) بوده‌اند ۰۰۰.۷۶
۲۲ / سبأ

قُلْ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِهِ فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفَ الضُّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا

بگو کسانی را که غیر از خدا (معبود خود) می‌پندارید بخوانید، آن‌ها نمی‌توانند مشکلی را از شما برطرف سازند و نه تغییری در آن ایجاد کنند ۰۰۰.۵۶ / اسراء

قُلْ ادْعُوا اللَّهَ أَوِ ادْعُوا الرَّحْمَنَ أَيًّا مَا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ وَلَا تَجْهَرُوا بِصَلَاتِكُمْ وَلَا تَخَافُتْ بِهَا وَابْتَغِ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا

بگو «الله را بخوانید، یا «رحمن» را، هر کدام را بخوانید (ذات پاکش یکی است و) برای او نام‌های نیک است و نمازت را زیاد بلند یا آهسته مخوان و در میان این دو راهی (معتدل) انتخاب کن ۰۰۰.۱۱۰ / اسراء
قُلْ أَدْلِكَ خَيْرٌ أَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ كَأَنْتُمْ لَهُمْ جَزَاءً وَمَصِيرًا
بگو آیا این بهتر است یا بهشت جاویدانی که به پرهیزکاران وعده داده شده؟ بهشتی که پاداش اعمال آن‌ها و قرارگاهشان است
۱۵.۰۰۰ / فرقان

قرآن الفبائی بَابُ الْقَافِ (۳۱۵)

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ أَوْ أَتَتْكُمُ السَّاعَةُ أَغَيْرَ اللَّهِ تَدْعُونَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

بگو آیا هیچ فکر کرده‌اید اگر عذاب پروردگار به سراغ شما آید یا رستاخیز برپا شود آیا غیر خدا را (برای حل مشکلات خود) می‌خوانید، اگر راست می‌گویید ۰۰۰.۴۰؟ / انعام

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَيْكُمْ عَذَابُ اللَّهِ بِغَتَّةٍ أَوْ جَهْرَةً هَلْ يُهْلَكُ إِلَّا الْقَوْمُ الظَّالِمُونَ

بگو فکر کرده‌اید اگر عذاب خدا ناگهانی (و پنهانی) یا آشکارا به سراغ شما بیاید آیا جز جمعیت ستمکار هلاک می‌شوند ۰۰۰.۴۷؟ / انعام

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكْنِي اللَّهُ وَمَنْ مَعِيَ أَوْ رَحِمْنَا فَمَنْ يُجِيرُ الْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ

بگو: اگر خداوند من و تمام کسانی را که با من هستند، هلاک کند یا مورد ترحم قرار دهد، چه کسی کافران را از عذاب

دردناک پناه می‌دهد ●●● ۲۸۴ / ملک

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَيْكُمْ عَذَابُهُ بَيَاتًا أَوْ نَهَارًا مَادَا يَسْتَعْجِلُ مِنْهُ الْمُجْرِمُونَ

بگو: اگر مجازات او شب هنگام یا در روز به سراغ شما آید (آیا می‌توانید آن را از خود دفع کنید) پس مجرمان برای چه چیز

عجله می‌کنند ●●● ۵۰۴ / یونس

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَمْعَكُمْ وَ أَبْصَرَكُمْ وَ خَتَمَ عَلَى قُلُوبِكُمْ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِهِ أَنْظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ ثُمَّ هُمْ يَصْدِفُونَ

بگو آیا فکر کرده‌اید اگر خداوند گوش و چشم‌های شما را بگیرد و بر دل‌های شما مهر نهد (که چیزی را نفهمید) چه کسی جز

خداست که آن‌ها را به شما بدهد؟ بین چگونه آیات را برای آن‌ها به گونه‌ای مختلف شرح می‌دهیم سپس آن‌ها

روی می‌گردانند ●●● ۴۶۰ / انعام

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَأْتِيكُمْ بِمَاءٍ مَعِينٍ

بگو: به من خبر دهید اگر آب‌های (سرزمین) شما در زمین فرو رود، چه کسی می‌تواند آب جاری در دسترس شما

قرار دهد ●●● ۳۰۴ / ملک

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّيْلَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِضِيَاءٍ أَفَلَا تَسْمَعُونَ

بگو: به من خبر دهید اگر خداوند شب را برای شما تا روز قیامت جاودان قرار دهد، آیا معبودی جز خدا می‌تواند

روشنایی برای شما بیاورد؟ آیا نمی‌شنوید ●●● ۷۱۴ / قصص

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِاللَّيْلِ تَشْكُونُونَ فِيهِ أَفَلَا تُبْصِرُونَ

بگو: به من خبر دهید هرگاه خداوند روز را تا قیامت بر شما جاودان کند، کدام معبود غیر از الله است که شبی برای شما بیاورد

تا در آن آرامش یابید؟ آیا نمی‌بینید ●●● ۷۲۴ / قصص

(۳۱۶) بَابُ الْقَافِ قرآن الفبائی

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ثُمَّ كَفَرْتُمْ بِهِ مَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ هُوَ فِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ

بگو: به من خبر دهید، اگر این قرآن از سوی خداوند باشد و شما به آن کافر شوید، چه کسی گمراه‌تر خواهد بود، از کسی که با

آن مخالفت می‌کند ●●● ۵۲۴ / فصلت

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَ كَفَرْتُمْ بِهِ وَ شَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَى مِثْلِهِ فَمَأْمَنَ وَ اسْتَكْبَرْتُمْ إِنْ اللَّهُ لَا

يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

بگو: به من خبر دهید اگر این قرآن از سوی خدا باشد و شما به آن کافر شوید، در حالی که شاهی از بنی اسرائیل بر آن شهادت دهد

و او ایمان آورد و شما استکبار کنید (چه کسی از شما گمراه‌تر خواهد بود) خداوند، قوم ظالم را هدایت نمی‌کند ●●● ۱۰ /

احقاف

قُلْ أَرَأَيْتُمْ شُرَكَاءَكُمُ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ أَمْ آتَيْنَاهُمْ كِتَابًا فَهُمْ

عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْهُ بَلْ إِنْ يَعْذُوبُ الظَّالِمُونَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا إِلَّا غُرُورًا

بگو آیا فکر نمی‌کنید این معبودانی را که شریک خدا قرار داده‌اید، به من نشان دهید، چه چیزی از زمین را آفریده‌اند؟ یا

این که شرکتی در (آفرینش و مالکیت) آسمان‌ها دارند؟ یا به آن‌ها کتابی (آسمانی) داده‌ایم و دلیلی از آن برای (شرک)

خود دارند؟ نه هیچ‌یک از این‌ها نیست، ظالمان فقط وعده‌های دروغین به یکدیگر می‌دهند ●●● ۴۰ / فاطر

قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ لَكُمْ مِنْ رِزْقٍ فَجَعَلْتُمْ مِنْهُ حَرَامًا وَ حَلَالًا قُلْ ءَاَللَّهُ أَذِنَ لَكُمْ أَمْ عَلَى اللَّهِ تَفْتَرُونَ

بگو: آیا روزی‌هایی را که خداوند بر شما نازل کرده، مشاهده کردید که بعضی از آن را حلال و بعضی را حرام

کرده‌اید، بگو: آیا خداوند به شما اجازه داده یا بر خدا افترا می‌بندید (و پیش خود تحریم و تحلیل می‌کنید) ●●● (۵۹؟ / یونس

قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ اتَّوْنِي بِكِتَابٍ مِنْ قَبْلِ هَذَا أَوْ أَثَارَهُ مِنْ عِلْمٍ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

به آن‌ها بگو: به من خبر دهید معبودهایی را که غیر از خدا پرستش می‌کنید، نشان دهید چه چیزی از زمین را آفریده‌اند؟ یا شرکتی در آفرینش آسمان‌ها دارند؟ کتابی آسمانی پیش از این، یا اثر علمی از گذشتگان برای من بیاورید (که دلیل صدق گفتار شما باشد) اگر راست می‌گویید ●●● ۴. / احقاف

قُلْ أَرُونِي الَّذِينَ ادَّعَيْتُمْ بِهِ شُرَكَاءَ كَلَّا بَلْ هُوَ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

بگو: کسانی را که به عنوان شریک به او ملحق ساخته‌اید، به من نشان دهید، هرگز چنین نیست، (او شریک و شبیهی ندارد) بلکه او خداوند عزیز و حکیم است ●●● ۲۷. / سبأ

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ

بگو: از خدا و فرستاده (او) اطاعت کنید و اگر سرپیچی کنید، خداوند کافران را دوست نمی‌دارد ●●● ۳۲. / آل عمران

قرآن الفبائی باب القاف (۳۱۷)

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْ وَإِنْ تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ

بگو: اطاعت خدا و اطاعت پیامبرش کنید و اگر سرپیچی کنید، پیامبر مسئول اعمال خویش است و شما مسئول اعمال خود، اما اگر از او اطاعت کنید، هدایت خواهید شد و بر پیامبر چیزی جز ابلاغ آشکار نیست ●●● ۵۴.

/ نور

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ

بگو پناه می‌برم به پروردگار سپیده صبح ●●● ۱. / فلق

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ

بگو پناه می‌برم به پروردگار مردم ●●● ۱. / ناس

قُلْ أَغْيَرَ اللَّهُ ابْنِي رَبًّا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ

بگو: آیا غیر خدا پروردگاری بطلبم، در حالی که او پروردگار همه چیز است و هیچ کس جز برای خود عملی انجام نمی‌دهد و هیچ گنهکاری گناه دیگری را متحمل نمی‌شود، سپس بازگشت شما به سوی پروردگارتان است و شما را به آن چه در آن اختلاف داشتید، خبر خواهد داد ●●● ۱۶۴. / انعام

قُلْ أَغْيَرَ اللَّهُ اتَّخَذُ وَلِيًّا فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ يُطْعَمُ وَلَا يُطْعَمُ قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَسْلَمَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

بگو آیا غیر خدا را ولی خود انتخاب کنم در حالی که او آفریننده آسمان‌ها و زمین است و او است که روزی می‌دهد و از کسی روزی نمی‌گیرد، بگو من مأمورم که نخستین مسلمان باشم و (خداوند به من دستور داده که) از مشرکان نباشم ●●● ۱۴. / انعام

قُلْ أَفَغَيْرَ اللَّهِ تَأْمُرُونِي أَعْبُدُ أَيُّهَا الْجَاهِلُونَ

آیا به من دستور می‌دهید که غیر خدا را عبادت کنم، ای جاهلان ●●● ۶۴! / زمر

قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَوَسْطَىٰ عَلَىٰ عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَىٰ ءَاللَّهُ خَيْرٌ أَمَّا يُشْرِكُونَ

بگو حمد مخصوص خدا است و سلام (و درود) بر بندگان برگزیده‌اش، آیا خداوند بهتر است یا بت‌هایی را که شریک او قرار می‌دهند ●●● ۵۹۴ / نمل

قُلِ اللَّهُ أَعْبُدُ مُخْلِصًا لَهُ دِينِي

بگو: من تنها خدا را می‌پرستم، در حالی که دینم را برای او خالص می‌کنم ●●● ۱۴ / زمر

(۳۱۸) بَابُ الْقَافِ قرآن الفبائی

قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لَيْسُوا لَهُ غِيبَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَبْصِرْ بِهِ وَأَسْمِعْ مَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا

بگو: خداوند از مدت توقفشان آگاه‌تر است، غیب آسمان‌ها و زمین از آن او است راستی چه بینا و چه شنوا است؟ آن‌ها هیچ ولی و سرپرستی جز او ندارند و هیچ کس در حکم او شریک نیست ●●● ۲۶ / کهف

قُلِ اللَّهُ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يَجْمَعُكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

بگو: خداوند شما را زنده می‌کند، سپس می‌میراند، بار دیگر در روز قیامت که در آن تردیدی نیست، جمع‌آوری می‌کند، ولی اکثر مردم نمی‌دانند ●●● ۲۶ / جاثیه

قُلِ اللَّهُ يُنَجِّيكُمْ مِنْهَا وَمِنْ كُلِّ كُزْبٍ ثُمَّ أَنْتُمْ تُشْرِكُونَ

بگو خداوند شما را از این‌ها و از هر مشکل و ناراحتی نجات می‌بخشد بازهم شما برای او شریک می‌سازید (و راه کفر می‌پویید ●●●) ۶۴ / انعام

قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكِ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ وَتُعْزِّزُ مَنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

بگو: بارالها، مالک حکومت‌ها تویی، به هر کس بخواهی، حکومت می‌بخشی و از هر کس بخواهی، حکومت را می‌گیری، هر کس را بخواهی، عزت می‌دهی و هر که را بخواهی، خوار می‌کنی، تمام خوبی‌ها به دست تو است، تو بر هر چیزی قادری ●●● ۲۶ / آل عمران

قُلِ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِي مَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

بگو: خداوند! ای آن که آفریننده آسمان‌ها و زمین تویی و آگاه از اسرار نهان و آشکار هستی، تو در میان بندگان در آن‌چه اختلاف داشتند، داوری می‌کنی ●●● ۴۶ / زمر

قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ وَأَقِيمُوا وُجُوهَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ كَمَا بَدَأَكُمْ تَعُودُونَ

بگو: پروردگارم به عدالت فرمان داده‌است و توجه خویش را در هر مسجد (و به هنگام عبادت) به سوی او کنید و او را بخوانید و دین (خود) را برای او خالص گردانید (و بدانید) همان‌گونه که در آغاز شما را آفرید (بار دیگر در رستاخیز) باز می‌گردید ●●● .

۲۹ / اعراف

قُلْ آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَى وَعِيسَى وَالنَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ

بگو: به خدا ایمان آوردیم (همچنین) به آن‌چه بر ما و بر ابراهیم و اسماعیل و اسحاق و یعقوب و اسباط

قرآن الفبائی بَابُ الْقَافِ (۳۱۹)

نازل گردیده و آن‌چه به موسی و عیسی و (دیگر) پیامبران، از طرف پروردگارشان داده شده است، ما در میان هیچ‌یک از آنان فرقی نمی‌گذاریم و در برابر (فرمان) او تسلیم هستیم ●●● ۸۴ / آل عمران

قُلْ آمَنُوا بِهِ أُولَا تُؤْمِنُوا إِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهِ إِذَا يُتْلَى عَلَيْهِمْ يَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ سُجَّدًا

بگو: چه شما ایمان بیاورید و چه نیاورید، آن‌ها که پیش از این علم و دانش به آنان داده شده هنگامی که (این آیات) بر آن‌ها خوانده می‌شود به خاک می‌افتند و سجده می‌کنند ●●● ۱۰۷ / اسراء

قُلْ اِنْ اَدْرَىٰ اَقْرَبُ مَا تُوْعَدُوْنَ اَمْ يَجْعَلُ لَهٗ رَبِّي اٰمَدًا

بگو: من نمی‌دانم آن‌چه به شما وعده داده شده نزدیک است، یا پروردگرم زمانی برای آن قرار می‌دهد؟ ۲۵ / جن
قُلْ اِنَّ الَّذِيْنَ يَفْتَرُوْنَ عَلٰى اللّٰهِ الْكٰذِبَ لَا يَفْلِحُوْنَ

بگو: آن‌ها که به خدا دروغ می‌بندند (هرگز) رستگار نمی‌شوند ●●● ۶۹ / یونس

قُلْ اِنَّ الْمَوْتَ الَّذِي تَفِرُّوْنَ مِنْهُ فَاِنَّهُ مُلَاقِيْكُمْ ثُمَّ تَرْدُّوْنَ اِلَىٰ عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ

بگو این مرگی که از آن فرار می‌کنید، سرانجام با شما ملاقات خواهد کرد، سپس به سوی کسی که از پنهان و آشکار باخبر است، برده می‌شوید و شما را از آن‌چه انجام می‌دادید، خبر می‌دهد ●●● ۸ / جمعه

قُلْ اِنَّ الْاٰوَّلِيْنَ وَالْاٰخِرِيْنَ

بگو اولین و آخرین ●●● ۴۹ / واقعه

قُلْ اِنْ تَخْفَوْنَ مَا فِى صُدُوْرِكُمْ اَوْ تَبْدُوْهُ يٰعَلْمُ اللّٰهُ وَ يٰعَلْمُ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ

بگو: اگر آن‌چه را در سینه‌های شما است، پنهان دارید یا آشکار کنید، خداوند آن را می‌داند و (نیز) از آن‌چه در آسمان‌ها و زمین است، آگاه می‌باشد و خداوند بر هر چیزی توانا است ●●● ۲۹ / آل عمران

قُلْ اَنْدَعُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَا يَنْفَعُنَا وَلَا يَضُرُّنَا وَنُرَدُّ عَلٰى اَعْقَابِنَا بَعْدَ اِذْ هَدٰىنَا اللّٰهُ كَالَّذِي اسَّهَتْهُ الشَّيْطٰنُ فِى الْاَرْضِ خَيْرًا لّٰهُ اَصْحَبُ يَدْعُوْهُ اِلَى الْهُدٰى اِثْنًا قُلْ اِنْ هَدٰى اللّٰهُ هُوَ الْهُدٰى وَاْمُرْنَا لِرَبِّ الْعٰلَمِيْنَ

بگو آیا چیزی غیر از خدا بخوانیم که نه سودی به حال ما دارد نه زیانی و (به این ترتیب) بازگشت به عقب کنیم بعد از آن که خداوند ما را هدایت کرده، همانند کسی که بر اثر وسوسه‌های شیاطین راه را گم کرده و سرگردان مانده، در حالی که یارانی هم دارد که او را به هدایت دعوت می‌کنند که به سوی ما بیا، بگو تنها هدایت خداوند هدایت است و ما دستور داریم که تسلیم پروردگار عالمیان باشیم ●●● ۷۱ / انعام

قُلْ اِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهٖ وَيَقْدِرُ لَهٗ وَ مَا اَنْفَقْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَهٗوَ يُخْلِفُهٗ وَ هُوَ خَيْرُ الرَّٰزِقِيْنَ

(۳۲۰) بَابُ الْقَافِ قُرْآنُ الْفَبَائِي

بگو: پروردگرم روزی را برای هر کس بخواهد توسعه می‌دهد و برای هر کس بخواهد تنگ (و محدود) می‌سازد و هر چیزی را (در راه او) انفاق کنید، جای آن را پر می‌کند و او بهترین روزی‌دهندگان است ●●● ۳۹ / سبأ

قُلْ اِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ

بگو: پروردگرم، روزی را برای هر کس بخواهد، وسیع یا تنگ می‌کند (این ارتباطی به قرب در درگاه او ندارد) ولی اکثر مردم نمی‌دانند ●●● ۳۶ / سبأ

قُلْ اِنَّ رَبِّي يَفْضِلُ بِالْحَقِّ عَلٰمُ الْغُيُوْبِ

بگو: پروردگرم من حق را (بر دل پیامبران خود) می‌افکند که او علام‌الغیوب (و از تمام اسرار پنهان آگاه) است ●●● ۴۸ / سبأ

قُلْ اَنْزَلَهٗ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ فِى السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ اِنَّهٗ كَانَ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا

بگو: کسی آن را نازل کرده است که اسرار آسمان‌ها و زمین را می‌داند، او غفور و رحیم بوده و هست

●●● ۶ / فرقان

قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

بگو: نماز و تمام عبادات من و زندگی و مرگ من، همه برای خداوند پروردگار جهانیان است ●●● ۱۶۲ / انعام

قُلْ إِنْ ضَلَلْتُ فَإِنَّمَا أَضِلُّ عَلَىٰ نَفْسِي وَإِنِ اهْتَدَيْتُ فَبِمَا يُوحَىٰ إِلَيَّ رَبِّي إِنَّهُ سَمِيعٌ قَرِيبٌ

بگو: اگر من گمراه شوم از ناحیه خود گمراه می‌شوم و اگر هدایت یابم، به وسیله آن چه پروردگارم به من وحی می‌کند، هدایت می‌یابم، او شنوا و نزدیک است ●●● ۵۰ / سبأ

قُلْ أَنْظُرُوا مَاذَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا تُغْنِي الْآيَاتُ وَالنُّذُرُ عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ

بگو نگاه کند آنچه را (از آیات خدا و نشانه‌های توحیدش) در آسمان‌ها و زمین است، اما این آیات و اندازها به حال کسانی که ایمان نمی‌آورند (و لجو چند) مفید نخواهد بود ●●● ۱۰۱ / یونس

قُلْ أَنْفِقُوا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا لَنْ يُتَقَبَلَ مِنْكُمْ إِن كُنْتُمْ قَوْمًا فَاسِقِينَ

بگو انفاق کنید خواه از روی میل یا اکراه، هرگز از شما پذیرفته نمی‌شود چرا که شما قوم فاسقی بودید ●●● ۵۳ / توبه

قُلْ إِنْ كَانَتْ لَكُمْ الدَّارُ الْآخِرَةُ عِنْدَ اللَّهِ خَالِصَةً مِنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَُّوا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

بگو: اگر (آن چنان که مدعی هستید)، سرای دیگر در نزد خدا مخصوص شما است، نه سایر مردم، پس آرزوی مرگ کنید، اگر راست می‌گویید ●●● ۹۴ / بقره

قرآن الفبائی بَابُ الْقَافِ (۳۲۱)

قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِنُ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ

بگو اگر پدران و فرزندان و برادران و همسران و طایفه شما و اموالی که به دست آورده‌اید و تجارتي که از کسادشدنش بیم دارید و مساکن مورد علاقه شما، در نظرتان از خداوند و پیامبرش و جهاد در راهش محبوب‌تر است در انتظار این باشید که خداوند عذابش را بر شما نازل کند و خداوند جمعیت نافرمان‌بردار را هدایت نمی‌کند ●●● ۲۴ / توبه

قُلْ إِنْ كَانَ لِلرَّحْمَنِ وَلَدٌ فَأَنَا أَوَّلُ الْعَابِدِينَ

بگو: اگر برای خداوند فرزندی بود، من نخستین مطیع او بودم ●●● ۸۱ / زخرف

قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

بگو: اگر خدا را دوست می‌دارید، از من پیروی کنید تا خدا (نیز) شما را دوست بدارد و گناهانتان را ببخشد و خدا آمرزنده مهربان است ●●● ۳۱ / آل عمران

قُلْ إِنَّمَا أَدْعُوا رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا

بگو: من تنها پروردگارم را می‌خوانم و هیچ کس را شریک او قرار نمی‌دهم ●●● ۲۰ / جن

قُلْ إِنَّمَا أَعْطِيكُمْ بِوَاحِدَةٍ أَنْ تَقُومُوا لِلَّهِ مَشْنَىٰ وَفُرَادَىٰ ثُمَّ تَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِكُمْ مِنْ جِنَّةٍ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ لَكُمْ بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ

بگو: تنها شما را به یک چیز اندرز می‌دهم و آن این که دو نفر دو نفر، یا یک نفر یک نفر برای خدا قیام کنید، سپس فکر خود را

به کار گیرید، این دوست و همنشین شما (محمد صلی الله علیه و آله) هیچ گونه جنون ندارد، او فقط بیم‌دهنده شما در برابر عذاب شدید (الهی) است ●●● ۴۶ / سبأ

قُلْ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ

بگو: علم آن مخصوص خداست و من فقط بیم‌دهنده آشکار هستم ●●● ۲۶ / ملک

قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهُ وَاحِدٌ فَاسْتَقِيمُوا إِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوهُ وَوَيْلٌ لِلْمُشْرِكِينَ

بگو من فقط انسانی مثل شما هستم که این حقیقت بر من وحی می‌شود که معبود شما تنها یکی است، پس تمام توجه خویش را به او کنید و از وی آمرزش طلبید، وای بر مشرکان ●●● ۶ / فصلت

قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهُ وَاحِدٌ فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا

(۳۲۲) بَابُ الْقَافِ قرآن الفبائی

بگو من فقط بشری هستم همچون شما (امتیازم این است که) به من وحی می‌شود که معبود شما تنها یکی است، پس هر کس امید لقای پروردگارش را دارد باید عمل صالح انجام دهد و کسی را در عبادت پروردگارش شریک نکند ●●● ۱۱۰ /

کهف

قُلْ إِنَّمَا أَنَا مُنذِرٌ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ

بگو: من فقط یک انذارکننده‌ام و هیچ معبودی جز خداوند یگانه قهار نیست ●●● ۶۵ / ص

قُلْ إِنَّمَا أُنذِرُكُمْ بِالْوَحْيِ وَلَا يَسْمَعُ الصُّمُّ الدُّعَاءَ إِذَا مَا يُنذَرُونَ

بگو من تنها به وسیله وحی شما را انذار می‌کنم، ولی آن‌ها که گوش‌هایشان کر است هنگامی که انذار می‌شوند، سخنان را نمی‌شنوند ●●● ۴۵ / انبیاء

قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّي الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَّنَ وَالْأِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ

بگو: خداوند تنها اعمال زشت را چه آشکار باشد چه پنهان، حرام کرده است و (همچنین) گناه و ستم بدون حق و این که چیزی را که خداوند دلیلی برای آن نازل نکرده، شریک او قرار دهید و به خدا مطلبی نسبت دهید که نمی‌دانید ●●● ۳۳ /

اعراف

قُلْ إِنَّمَا يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهُ وَاحِدٌ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ

بگو: تنها چیزی که به من وحی می‌شود این است که معبود شما خدای یگانه است، آیا (با این حال) تسلیم (حق) می‌شوید؟ (و بت‌ها را کنار می‌گذارید) ●●● ۱۰۸ / انبیاء

قُلْ إِنِّي هَدَانِي رَبِّي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ دِينًا قِيمًا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

بگو: پروردگارم مرا به راه راست هدایت کرده، آیینی پابرجا و ضامن سعادت دین و دنیا، آیین ابراهیم همان کسی که از آیین‌های خرافی محیط خود روی گردانید و از مشرکان نبود ●●● ۱۶۱ / انعام

قُلْ إِنِّي أَخَافُ أَنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ

بگو: من اگر نافرمانی پروردگارم کنم، از عذاب روز بزرگ قیامت (او) می‌ترسم ●●● ۱۳ / زمر، ۱۵ / انعام

قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ

بگو: من مأمورم که خدا را پرستش کنم در حالی که دینم را برای او خالص نمایم ●●● ۱۱ / زمر

قُلْ إِنِّي عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَكَذَّبْتُمْ بِهِ مَا عُنِدِي مَا تَشْتَعِلُونَ بِهَِا إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ يَقْضِي الْحَقَّ وَهُوَ خَيْرُ الْفَاصِلِينَ

بگو من دلیل روشنی از پروردگارم دارم و شما آنرا تکذیب کرده‌اید (و نپذیرفته‌اید) آنچه شما درباره آن عجله دارید به دست من نیست، حکم و فرمان تنها از آن خدا است ، حق را از باطل جدا می‌کند و او بهترین جدا کننده (حق از باطل) است ●●● ۵۷. / انعام

قرآن الفبائی بَابُ الْقَافِ (۳۲۳)

قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا

بگو: من مالک زیان و هدایتی برای شما نیستم ●●● ۲۱. / جن

قُلْ إِنِّي لَنْ يُجِيرَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحِدًا

بگو: (اگر من بر خلاف فرمانش رفتار کنم) هیچ کس مرا در برابر او پناه نمی‌دهد و پناهگاهی جز او نمی‌یابم ●●● . ۲۲ / جن

قُلْ إِنِّي نُهِيتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَمَا جَاءَنِي الْبَيِّنَاتُ مِنْ رَبِّي وَأُمِرْتُ أَنْ أُسَلِّمَ لِلرَّبِّ الْعَالَمِينَ

بگو: من نهی شده‌ام از این که معبودهایی را که شما غیر از خدا می‌خوانید پرستم، چون دلایل روشن از جانب پروردگارم برای من آمده است ؛ و مأمورم که تنها در برابر پروردگار عالمیان تسلیم باشم ●●● ۶۶. / مؤمن

قُلْ إِنِّي نُهِيتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قُلْ لَا أَتَّبِعُ أَهْوَاءَ كُمْ قَدْ ضَلَلْتُمْ إِذَا مَا أَنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ

بگو من از پرستش کسانی که غیر از خدا می‌خوانید نهی شده‌ام ، بگو من از هوی و هوس‌های شما پیروی نمی‌کنم اگر چنین کنم گمراه شده‌ام و از هدایت یافتگان نخواهم بود ●●● ۵۶. / انعام

قُلْ أَوْحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا

بگو: به من وحی شده است که جمعی از « جن » به سخنانم گوش فراداده‌اند ، سپس گفته‌اند: ما قرآن عجیبی شنیده‌ایم ●●● ۱. / جن

قُلْ أَوْحَيْنَاكُمْ بِخَيْرٍ مِنْ ذَلِكَ لِّلَّذِينَ اتَّقَوْا عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَأَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَرِضْوَانٌ مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ

بگو: آیا شما را از چیزی آگاه کنم که از این (سرمایه‌های مادی) بهتر است ؟ برای کسانی که پرهیزکاری پیشه کرده‌اند (و از این سرمایه‌ها ، در راه مشروع و حق و عدالت، استفاده می‌کنند) ، در نزد پروردگارشان (در جهان دیگر) باغ‌هایی است که نهرها از پای درختانش می‌گذرد ، همیشه در آن خواهند بود و همسرانی پاکیزه و خشنودی خداوند (نصیب آن‌ها است) و خدا به (امور) بندگان بینا است ●●● ۱۵. / آل عمران

قُلْ أَيُّ شَيْءٍ أَكْبَرُ شَهَادَةً قُلِ اللَّهُ شَهِيدٌ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَأُوحِيَ إِلَيَّ هَذَا الْقُرْآنُ لِأُنذِرَكُمْ بِهِ وَمَنْ بَلَغَ أَئِنَّكُمْ لَتَشْهَدُونَ أَنَّ مَعَ اللَّهِ إِلَهَةً أُخْرَى قُلْ لَا أَشْهَدُ قُلْ إِنَّمَا هُوَ إِلَهٌ وَاحِدٌ وَإِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ

بگو بالاترین گواهی ، گواهی کیست ؟ بگو خداوند گواه میان من و شما است و (بهترین دلیل آن این است که) این قرآن را بر من وحی کرده تا شما و تمام کسانی را که این قرآن به آن‌ها می‌رسد انذار کنم (و از مخالفت فرمان خدا بترسانم) آیا به راستی شما گواهی می‌دهید که خدایان دیگری با خدا است ؟ بگو من هرگز چنین گواهی نمی‌دهم او است خداوند یگانه یکتا و من از آن‌چه برای او شریک قرار داده‌اید بیزارم ●●● ۱۹. / انعام

(۳۲۴) بَابُ الْقَافِ قرآن الفبائی

قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ

بگو: به فضل و رحمت خدا باید خوشحال شوند که از آن چه گردآوری کرده‌اند ، بهتر است ●●● ۵۸. / یونس

قُلْ تَرَبُّصُوا فَإِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُتَرَبِّصِينَ

بگو: انتظار بکشید که من هم با شما انتظار می‌کشم (شما انتظار مرگ مرا و من انتظار پیروزی و نابودی شما را) ۳۱. / طور

قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ أَلَّا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَ بِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَ لَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِنْ إِفْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ وَ لَا تَقْرُبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَ مَا بَطَّنَ وَ لَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ذَلِكَمْ وَصَاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

بگو: بیاید آن‌چه را پروردگارتان بر شما حرام کرده است، برایتان بخوانم؛ این که چیزی را شریک خدا قرار ندهید و به پدر و مادر خود نیکی کنید و فرزندانان را از (ترس) فقر نکشید، ما شما و آن‌ها را روزی می‌دهیم و نزدیک کارهای زشت و قبیح نروید چه آشکار باشد چه پنهان، و نفسی را که خداوند محترم شمرده، به قتل نرسانید، مگر به حق (و از روی استحقاق)، این چیزی است که خداوند شما را به آن سفارش کرده تا درک کنید ۱۵۱. / انعام

قُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَ مَا يُبَدِّئُ الْبَاطِلُ وَ مَا يُعِيدُ

بگو: حق آمد و باطل (کاری از آن ساخته نیست) نمی‌تواند آغازگر چیزی باشد و نه تجدیدکننده آن ۴۹. / سبأ

قُلْ رَبِّ إِنَّمَا تَرِيَّتِي مَا يُوعَدُونَ

بگو: پروردگارا! اگر بخشی از عذاب‌هایی را که به آن‌ها وعده داده شده، به من نشان دهی ... ۹۳. / مؤمنون

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ ثُمَّ انظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ

بگو روی زمین گردش کنید، سپس بنگرید سرانجام آن‌ها که آیات الهی را تکذیب می‌کردند چه شد ۱۱۴. / انعام

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ

بگو در روی زمین سیر کنید، ببینید عاقبت کار مجرمان به کجا رسید ۶۹. / نمل
قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللَّهُ يُنشِئُ النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
بگو: در زمین سیر کنید و بنگرید خداوند چگونه آفرینش را آغاز کرده؟ سپس خداوند (به همین گونه) جهان آخرت را ایجاد می‌کند، خداوند بر همه چیز قادر است ۲۰. / عنکبوت

قرآن الفبائی بابُ القاف (۳۲۵)

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلُ كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُشْرِكِينَ

بگو در زمین سیر کنید و بنگرید عاقبت کسانی که قبل از شما بودند، چگونه بود؟ بیشتر آن‌ها مشرک بودند ۴۲. / روم

قُلْ صَدَقَ اللَّهُ فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَ مَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

بگو: «خدا راست گفته (و اینها در آیین پاک ابراهیم بوده) است. بنابراین، از آیین ابراهیم پیروی کنید، که به حق گرایش داشت و از مشرکان نبود» ۹۵. / آل عمران

قُلْ عَسَى أَنْ يَكُونَ رَدِفَ لَكُمْ بَعْضُ الَّذِي تَسْتَعْجِلُونَ

بگو شاید پاره‌ای از آن‌چه را عجله می‌کنید نزدیک و در کنار شما باشد ۷۲. / نمل

قُلْ فَاتُوا بِكِتَابٍ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ هُوَ أَهْدَى مِنْهُمَا اتَّبِعْهُ أَنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

بگو: اگر راست می‌گویید (که تورات و قرآن از سوی خدا نیست) کتابی هدایت بخش‌تر از این دو بیاورید تا من از

آن پیروی کنم ●●● ۴۹ / قصص

قُلْ فَلِلَّهِ الْحُجْبَةُ فَلَوْ شَاءَ لَهَدَيْكُمْ أَجْمَعِينَ

بگو: برای خدا دلیل رسا (و قاطع) است (به طوری که بهانه‌ای برای هیچ کس باقی نمی‌گذارد) اما اگر او بخواهد ، همه شما را (از طریق اجبار) هدایت می‌کند (ولی چون هدایت اجباری بی‌ثمر است ، این کار را نمی‌کند ●●●) .

۱۴۹ / انعام

قُلْ كَفَى بِاللَّهِ يَنِّي وَبَيْنَكُمْ شَهِيدًا يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا بِاللَّهِ أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ

بگو: همین بس که خدا میان من و شما گواه است ، آنچه را در آسمان‌ها و زمین است ، می‌داند ، کسانی که به باطل ایمان آوردند و به الله کافر شدند، زیانکاران واقعی هستند ●●● ۵۲ / عنکبوت

قُلْ كَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا

بگو: همین کافی است که خدا گواه میان من و شما است، چرا که او نسبت به بندگانش آگاه و بینا است ●●● ۹۶ / اسراء

قُلْ كُلُّ مُتَرَبِّصٍ فَتَرَبَّصُوا فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ أَصْحَابُ الصِّرَاطِ السَّوِيِّ وَمَنِ اهْتَدَى

بگو همه (ما و شما) در انتظاریم (ما در انتظار وعده پیروزی بر شما هستیم و شما در انتظار شکست ما) حال که چنین است انتظار بکشید ، اما به زودی می‌دانید چه کسی از اصحاب صراط مستقیم است و چه کسی هدایت یافته است ●●● ۱۳۵ / طه

(۳۲۶) بابُ القافِ قرآن الفبائی

قُلْ كُلُّ يَعْمَلُ عِلْمًا كَلَّهَا كَلَّهَا فَرُبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ أَهْدَى سَبِيلًا

بگو هر کس طبق روش (و خلق و خوی) خود عمل می‌کند پروردگار شما آن‌ها را که راهشان نیکوتر است بهتر می‌شناسد ●●● ۸۴ / اسراء

قُلْ كُونُوا حِجَارَةً أَوْ حَدِيدًا

بگو: شما سنگ و آهن باشید ●●● ۵۰ / اسراء

قُلْ لَّا أَجِدُ فِي مَا أُوْحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَى طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ مِيتَةً أَوْ دَمًا مَسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خَنزِيرٍ فَإِنَّهُ رِجْسٌ أَوْ فِشْقًا أَوْ لَحْمَ لَيْلٍ غَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ رَبَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

بگو: در آنچه بر من وحی شده ، هیچ حرامی بر کسی که غذایی می‌خورد ، نمی‌یابم به جز این که مردار باشد یا خونی که (از بدن حیوان) بیرون ریخته یا گوشت خوک که این‌ها همه پلیدند یا حیوانی که در طریق گناه به هنگام سر بردن، نام غیرخدا (نام بت‌ها) بر آن‌ها برده شده‌است، اما کسانی که ناچار شوند بدون این که به خاطر لذت باشد و یا زیاده از حد بخورند (گناهی بر آن‌ها نیست) پروردگار تو آمرزنده مهربان است ●●● ۱۴۵ / انعام

قُلْ لَّا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ إِلَّا مَا يُوحَىٰ أَلَيْسَ قُلُّ هَيْلًا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ

بگو من نمی‌گویم خزاین خدا نزد من است و من آگاه از غیب نیستم (جز آنچه خدا به من بیاموزد) و به شما نمی‌گویم من فرشته‌ام ، من تنها از آنچه به من وحی می‌شود پیروی می‌کنم ، بگو آیا نابینا و بینا مساویند ؟ چرا فکر نمی‌کنید ●●● ۵۰ / انعام

قُلْ لَّا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبَ لَاسْتَكْتَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَ

بَشِيرٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

بگو من مالک سود و زیان خویش نیستم مگر آن چه را خدا بخواهد (و از غیب و اسرار نهان نیز باخبر نیستم مگر آن چه خداوند اراده کند) و اگر از غیب باخبر بودم منافع فراوانی برای خود فراهم می‌ساختم و هیچ بدی (و زیانی) به من نمی‌رسید، من فقط بیم‌دهنده و بشارت دهنده‌ام برای جمعیتی که ایمان می‌آورند (بیم از مجازات پروردگار و بشارت به پاداش‌های گرانبهایش)
۱۸۸.۰۰۰ / اعراف

قُلْ لَا آأَمَلِكُ لِنَفْسِي ضَرًّا وَلَا نَفْعًا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ لِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ إِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ فَلَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ
بگو: من برای خودم زیان و سودی را مالک نیستم (تا چه رسد به شما) مگر آن چه خدا بخواهد ، برای هر قوم و ملتی پایانی است، هنگامی که اجل آن‌ها فرارسد (و فرمان مجازات یا مرگشان صادر شود) نه ساعتی تأخیر می‌کنند و نه ساعتی پیشی می‌گیرند .
۴۹ / یونس

قرآن الفبائی بَابُ الْقَافِ (۳۲۷)

قُلْ لَا تَسْأَلُونَ عَمَّا أَجْرَمْنَا وَلَا نَسْأَلُ عَمَّا تَعْمَلُونَ

بگو : شما از گناهی که ما کرده‌ایم، سؤال نخواهید شد (همان گونه که) ما در برابر اعمال شما مسؤول نیستیم .
۲۵ / سبأ

قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ وَلَوْ أَعْجَبَكَ كَثْرَةُ الْخَبِيثِ فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

بگو (هیچگاه) « ناپاک » و « پاک » مساوی نیستند اگرچه کثرت ناپاکی‌ها تو را به شگفتی بیندازد ، از (مخالفت) خدا پرهیزید ای صاحبان خرد ، تا راستگار شوید .
۱۰۰ / مائده

قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ

بگو کسانی که در آسمان و زمین هستند از غیب آگاهی ندارند جز خدا و نمی‌دانند کی برانگیخته می‌شوند .
۶۵ / نمل
قُلْ لِعِبَادِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا يُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعَ فِيهِ وَلَا خِلَافٌ
بگو به بندگان من که ایمان آورده‌اند ، نماز را برپا دارند و از آن چه به آن‌ها روزی داده‌ایم پنهان و آشکار انفاق کنند پیش از آن که روزی فرارسد که نه در آن خرید و فروش است و نه دوستی (نه با مال می‌توانند از چنگال کیفر خدا رهایی یابند و نه با پیوندهای مادی)
۳۱ / ابراهیم

قُلْ لَكُمْ مِيعَادٌ يَوْمَ لَا تَسْتَأْخِرُونَ عَنْهُ سَاعَةً وَلَا تَسْتَقْدِمُونَ

بگو: وعده شما روزی خواهد بود که نه ساعتی از آن تأخیر می‌کنید و نه (بر آن) پیشی خواهید گرفت .
۳۰ / سبأ

قُلْ لِلْمُخَلَّفِينَ مِنَ الْأَعْرَابِ سِتْرٌ دَعَوْنَ إِلَى قَوْمٍ أُولَى بَأْسٍ شَدِيدٍ تُقَاتِلُونَهُمْ أَوْ يُسْلِمُونَ فَإِنْ تُطِيعُوا يُؤْتِكُمُ اللَّهُ أَجْرًا حَسَنًا وَإِنْ تَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُمْ مِنْ قَبْلُ يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا

به متخلفان از اعراب بگو : به زودی از شما دعوت می‌شود که به سوی قومی جنگجو بروید و با آن‌ها پیکار کنید تا اسلام بیاورند ، اگر اطاعت کنید خداوند پاداش نیکی به شما می‌دهد و اگر سرپیچی نمایید همان گونه که قبلاً نیز سرپیچی نمودید شما را عذاب دردناکی می‌کند .
۱۶ / فتح

قُلْ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ لِيَجْزِيَ قَوْمًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

به مؤمنان بگو : کسانی را که امید به ایام الله (روز رستاخیز) ندارند ، مورد عفو قرار دهند تا خداوند در آن روز هر قومی را به اعمالی که انجام می‌دادند ، جزا دهد .
۱۴ / جاثیه

قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا سِتُّغَابُونَ وَ تُحْشَرُونَ إِلَيْهِمْ وَ بئسَ الْمِهَادُ

به آن‌ها که کافر شدند، بگو: (از پیروزی موقت خود در جنگ احد، شاد نباشید)، به زودی مغلوب خواهید شد و (سپس در رستاخیز) به سوی جهنم محشور خواهید شد و چه بد جایگاهی است ●●● ۱۲. / آل عمران

(۳۲۸) بابُ القافِ قرآن الفبائی

قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا آ إِنَّ يَتَّهَوُوا يُغْفَرُ لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَ وَإِنْ يُعُودُوا فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ الْأُولِينَ

به کسانی که کافر شدند بگو؛ چنانچه از مخالفت بازایستند (و ایمان آورند) گذشته آن‌ها بخشوده خواهد شد و اگر به اعمال سابق بازگردند سنت خداوند در گذشتگان درباره آن‌ها جاری می‌شود ●●● ۳۸. / انفال

قُلْ لِلَّهِ الشَّفَاعَةُ جَمِيعًا لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

بگو: تمام شفاعت از آن خدا است، زیرا حاکمیت آسمان‌ها و زمین آن او است و سپس همه به سوی او بازمی‌گردید ●●● ۴۴. / زمر

قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ذَلِكَ أَزْكَى لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ

به مؤمنان بگو: چشم‌های خود را (از نگاه به نامحرمان) فروگیرند و فروج خود را حفظ کنند، این برای آن‌ها پاکیزه‌تر است، خداوند از آن‌چه انجام می‌دهید، آگاه است ●●● ۳۰. / نور

قُلْ لِمَنِ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

بگو: زمین و کسانی که در زمین هستند، از آن کیست، اگر شما می‌دانید ●●● ۸۴؟ / مؤمنون

قُلْ لِمَنْ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلْ لِلَّهِ كَتَبَ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ لِيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

بگو از آن کیست آن‌چه در آسمان‌ها و زمین است بگو برای خدا است، رحمت (و بخشش) را بر خود حتم کرده (و به همین دلیل) همه شما را به طور قطع در روز قیامت که در آن شک و تردیدی نیست مجتمع خواهد کرد، تنها کسانی که سرمایه‌های وجود خویش را از دست دادند و گرفتار خسران شدند ایمان نمی‌آورند ●●● ۱۲. / انعام

قُلْ لَنْ يَنْفَعَكُمْ الْفِرَارُ إِنْ فَرَرْتُمْ مِنَ الْمَوْتِ أَوِ الْقَتْلِ وَإِذًا لَا تَمْتَعُونَ إِلَّا قَلِيلًا

بگو: اگر از مرگ یا کشته شدن فرار کنید سودی به حال شما نخواهد داشت و در آن هنگام جز بهره کمی از زندگانی نخواهید گرفت ●●● ۱۶. / احزاب

قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا آ إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا هُوَ مَوْلَانَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ

بگو هیچ حادثه‌ای برای ما رخ نمی‌دهد مگر آن‌چه خداوند برای ما نوشته است، او مولی (و سرپرست) ما است و مؤمنان تنها بر خداتوکل می‌کنند ●●● ۵۱. / توبه

قُلْ لئنِ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا

بگو اگر انسان‌ها و پریان اتفاق کنند که همانند این قرآن را بیاورند، همانند آن را نخواهند آورد هرچند یکدیگر را در این کار کمک کنند ●●● ۸۸. / اسراء

قرآن الفبائی بابُ القافِ (۳۲۹)

قُلْ لَوْ أَنْتُمْ تَمْلِكُونَ خَزَائِنَ رَحْمَةِ رَبِّي إِذًا لَأَمْسَكْتُمْ خَشْيَةَ الْإِنْفَاقِ وَ كَانَ الْإِنْسَانُ قَتُورًا

بگو اگر شما مالک خزاین رحمت پروردگار من بودید به‌خاطر تنگ‌نظری امساک می‌کردید مبادا انفاق مایه تنگدستی شما شود و انسان سخت‌گیر است ●●● ۱۰۰. / اسراء

قُلْ لَوْ أَنَّ عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ لَقُضِيَ الْأَمْرُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِالظَّالِمِينَ

بگو اگر آن چه را که شما درباره آن عجله دارید نزد من بود (و به درخواست شما ترتیب اثر می‌دادم عذاب الهی بر شما نازل

می‌گشت و) کار من و شما پایان گرفته بود و خداوند ظالمان را بهتر می‌شناسد ●●● ۵۸. / انعام

قُلْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا تَلَوْتُهُ عَلَيْكُمْ وَلَا أَدْرِيكُمْ بِهِ فَقَدْ لَبِثْتُ فِيكُمْ عُمُرًا مِنْ قَبْلِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

بگو: اگر خداوند می‌خواست، من این آیات را بر شما نمی‌خواندم و از آن آگاهتان نمی‌کردم، چه این که مدت‌ها پیش

از این در میان شما زندگی نمودم، آیا نمی‌فهمید ●●● ۱۶۹ / یونس

قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَادًا لِكَلِمَاتِ رَبِّي لَنَفِدَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ تَنْفَدَ كَلِمَاتُ رَبِّي وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِ مَدَدًا

بگو اگر دریاها برای (نوشتن) کلمات پروردگارم مرکب شوند، دریاها پایان می‌گیرند پیش از آن که کلمات پروردگارم پایان

یابد، هر چند همانند آن (دریاها) را به آن اضافه کنیم ●●● ۱۰۹. / کهف

قُلْ لَوْ كَانَ فِي الْأَرْضِ مَلَائِكَةٌ يَمْشُونَ مُطْمَئِنِّينَ لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ مَلَكًا رَسُولًا

بگو (حتی) اگر در روی زمین فرشتگانی (زندگی می‌کردند و) با آرامش گام برمی‌داشتند ما از آسمان فرشته‌ای را به عنوان

رسول بر آن‌ها می‌فرستادیم (چرا که رهبر هر گروهی باید از جنس خود آنان باشد ●●●) ۹۵. / اسراء

قُلْ لَوْ كَانَ مَعَهُ الْهَيْهَةَ كَمَا يَقُولُونَ إِذَا لَا يَتَّبِعُوا إِلَى ذِي الْعَرْشِ سَبِيلًا

بگو اگر با او خدایانی، آن چنان که آن‌ها می‌پندارند بود، سعی می‌کردند راهی به سوی (خداوند) صاحب عرش پیدا کنند ●●●.

۴۲ / اسراء

قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِلَّا مَنْ شَاءَ أَنْ يَتَّخِذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا

بگو من در برابر ابلاغ این آیین هیچ گونه پاداشی از شما مطالبه نمی‌کنم، تنها پاداش من این است که کسانی

بخواهند راهی به سوی پروردگارشان برگزینند ●●● ۵۷. / فرقان

قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ

بگو: (ای پیامبر) من از شما هیچ پاداشی نمی‌طلبم و من از متکلفین نیستم (سخنانم روشن و همراه با دلیل است ●●●) ۸۶.

/ ص

قُلْ مَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ

بگو: هر اجر و پاداشی از شما خواسته‌ام برای خود شمامست، اجر من تنها بر خداوند است و او گواه بر هر چیزی است ●●● ۴۷.

سبأ

(۳۳۰) بَابُ الْقَافِ قرآن الفبائی

قُلْ مَا كُنْتُ بِدَعَا مِنَ الرُّسُلِ وَمَا أَدْرِي مَا يُفْعَلُ بِي وَلَا بِكُمْ إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ وَمَا أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُبِينٌ

بگو: من پیامبر نوظهوری نیستم و نمی‌دانم خداوند با من و شما چه خواهد کرد؟ من تنها از چیزی پیروی می‌کنم که بر

من وحی می‌شود و جز بیم‌دهنده آشکاری نیستم ●●● ۹. / احقاف

قُلْ مَا يَعْجَبُوكُمْ رَبِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ فَقَدْ كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا

بگو پروردگار من برای شما ارجی قابل نیست اگر دعای شما نباشد، شما (آیات خدا و پیامبران را) تکذیب کردید و دامان

شما را خواهد گرفت و از شما جدا نخواهد شد ●●● ۷۷. / فرقان

قُلْ مَنْ يَبْدِئُ مَلَكُوتَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

بگو: اگر راست می‌گویید، چه کسی حکومت همه موجودات را در دست دارد؟ و به بی‌پناهان پناه می‌دهد و نیاز به پناه‌دادن

ندارد ●●● ۸۸؟ / مؤمنون

قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

بگو: چه کسی زینت‌های الهی را که برای بندگان خود آفریده و روزی‌های پاکیزه را حرام کرده است؟ بگو: این‌ها در زندگی دنیا برای کسانی است که ایمان آورده‌اند (اگرچه دیگران نیز با آن‌ها مشارکت دارند ولی) در قیامت خالص (برای مؤمنان) خواهد بود، این چنین آیات (خود) را برای کسانی که آگاهند، شرح می‌دهیم ●●● ۳۲. / اعراف

قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي يَعْصِمُكُمْ مِنَ اللَّهِ إِنْ أَرَادَ بِكُمْ سُوءًا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا

بگو: چه کسی می‌تواند شما را در برابر اراده خدا حفظ کند اگر او مصیبت یا رحمتی را برای شما اراده کرده و غیر از خدا هیچ سرپرست و یابوری نخواهند یافت ●●● ۱۷. / احزاب

قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

بگو: چه کسی پروردگار آسمان‌های هفتگانه و پروردگار عرش عظیم است ●●● ۸۶؟ / مؤمنون

قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ قُلِ افَاتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ لَا يَمْلِكُونَ لِأَنْفُسِهِمْ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَابْصِيرٌ أَمْ هَلْ تَسْتَوِي الظُّلُمَاتُ وَالنُّورُ أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ خَلَقُوا كَخَلْقِهِ فَتَشَبَّهُ الْخَلْقَ عَلَيْهِمْ قُلِ اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ

بگو چه کسی پروردگار آسمان‌ها و زمین است؟ بگو: «الله» (سپس) بگو: آیا اولیاء (و خدایانی) غیر از او برای خود برگزیده‌اید که (حتی) مالک سود و زیان خود نیستند (تا چه رسد به شما) بگو: آیا نابینا و بینا قرآن الفبائی بابُ القاف (۳۳۱)

یکسان است؟ یا ظلمت‌ها و نور برابرند؟ آیا آن‌ها شریکانی برای خدا قرار دادند به خاطر این که آنان همانند خدا آفرینشی داشتند و این آفرینش‌ها بر آن‌ها مشتبه شد؟ بگو: خدا خالق همه چیز است و او است یکتا و پیروز ●●● ۱۶. / رعد

قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَى قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرًا لِلْمُؤْمِنِينَ

(آن‌ها می‌گویند: چون فرشته‌ای که وحی بر تو نازل می‌کند، جبرئیل است و ما با جبرئیل دشمن هستیم، به تو ایمان نمی‌آوریم) بگو: کسی که دشمن جبرئیل باشد (در حقیقت دشمن خدا است) چرا که او به فرمان خدا، قرآن را بر قلب تو نازل کرده است، قرآنی که کتب آسمانی پیشین را تصدیق می‌کند و هدایت و بشارت برای مؤمنان است ●●● ۹۷. / بقره

قُلْ مَنْ كَانَ فِي الضَّلَالَةِ فَلْيَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمَنُ مَدًّا حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ إِمَّا الْعَذَابَ وَإِمَّا السَّاعَةَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ شَرٌّ مَكَانًا وَأَضْعَفُ جُنْدًا

بگو کسی که در گمراهی است خداوند به او مهلت می‌دهد تا زمانی که وعده الهی را با چشم خود ببینند: یا عذاب این دنیا یا عذاب آخرت. آن روز است که خواهند دانست چه کسی مکانش بدتر و چه کسی لشکرش ناتوان‌تر است ●●● ۷۵؟ / مریم

قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأُمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ

بگو: چه کسی شما را از آسمان و زمین روزی می‌دهد و یا چه کسی مالک (و خالق) گوش و چشم‌ها است و چه کسی زنده را از مرده و مرده را از زنده خارج می‌سازد و چه کسی امور (جهان) را تدبیر می‌کند؟ (در پاسخ) می‌گویند: خدا، بگو: پس چرا تقوا پیشه نمی‌کنید (و از خدا نمی‌ترسید) ●●● ۳۱؟ / یونس

قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ وَإِنَّا أَوْ إِيَّاكُمْ لَعَلَىٰ هُدًى أَوْ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ

بگو: چه کسی شما را از آسمان‌ها و زمین روزی می‌دهد؟ بگو: الله و ما یا شما بر (طریق) هدایت یا در ضلالت آشکاری هستیم.

●●● ۲۴ / سبأ

قُلْ مَنْ يَكْلُؤُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ مِنَ الرَّحْمَنِ بَلْ هُمْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ مُعْرِضُونَ

بگو چه کسی شما را در شب و روز از (مجازات) خداوند رحمان نگاه می‌دارد؟ ولی آن‌ها از یاد پروردگارشان

روی گردانند ●●● ۴۲ / انبیاء

قُلْ مَنْ يَنْجِيكُمْ مِنْ ظُلْمِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ تَدْعُونَهُ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً لَئِنْ أَنْجَا مِنْ هَذِهِ لَنُكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ

(۳۳۲) بَابُ الْقَافِ قرآن الفبائی

بگو چه کسی شما را از تاریکی‌های خشکی و دریا رهایی می‌بخشد؟ در حالی که او را آشکارا و در پنهانی می‌خوانید

(و می‌گویید): اگر از این (خطرات و ظلمت‌ها) ما را رهایی بخشیدی از شکر گزاران خواهیم بود ●●● ۶۳ /

انعام

قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا فَمَا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنْ تَبِعَ هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

گفتیم همگی از آن جایگاه (به زمین) فرود آید، هرگاه هدایتی از طرف من برای شما آمد، کسانی که از آن پیروی کنند، نه

ترسی بر آن‌ها است و نه غمگین می‌شوند ●●● ۳۸ / بقره

قُلْنَا لَا تَخَفُ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَى

گفتیم: ترس تو مسلما (پیروز و) برتری ●●● ۶۸ / طه

قُلْنَا يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ

(سراجام او را به دریای آتش افکندند ولی ما) گفتیم: ای آتش سرد و سالم بر ابراهیم باش ●●● ۶۹ / انبیاء

قُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ وَاجِفَةٌ

دل‌هایی در آن روز سخت مضطرب است ●●● ۸ / نازعات

قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ لِيُبَيِّنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَهُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ

بگو، آن را روح القدس از جانب پروردگارت به حق نازل کرده است، تا افراد باایمان را ثابت قدم گرداند و هدایت و

بشارتی است برای عموم مسلمین ●●● ۱۰۲ / نحل

قُلْ نَعْمَ وَأَنْتُمْ دَاخِرُونَ

بگو: آری، همه شما زنده می‌شوید، در حالی که خوار و کوچک خواهید بود ●●● ۱۸ / صافات

قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُوا إِلَى اللَّهِ عَلَىٰ بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ

بگو: این راه من است که من و پیروانم با بصیرت کامل همه مردم را به سوی خدا دعوت می‌کنیم، منزّه است خدا و من از مشرکان

نیستم ●●● ۱۰۸ / یوسف

قُلْ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ بِشَرٍِّ مِنْ ذَلِكَ مَثْوًىٰ عِنْدَ اللَّهِ مِنْ لَعْنَةِ اللَّهِ وَغَضِبِ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمْ الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ

الطَّاغُوتَ أَوْلَآئِكَ شَرٌّ مَكَانًا وَأَضَلُّ عَنْ سَوَآءِ السَّبِيلِ

بگو: آیا شما را از کسانی که جایگاه و پاداششان بدتر از این است باخبر کنم؟ کسانی که خداوند آن‌ها را از رحمت خود

دور ساخته و مورد خشم قرار داده (و مسخ کرده) و از آن‌ها میمون‌ها و خوک‌هایی قرار داده و پرستش بت کرده‌اند

موقعیت و محل آن‌ها بدتر است و از راه راست گمراه ترند ●●● ۶۰ / مائده

قُلْ هَلْ تَرَبَّصُونَ بِنَا آءِ الْآخِرَةِ الْحَسْبُ حَسْبَيْنِ وَنَحْنُ نَتَرَبَّصُ بِكُمْ أَنْ يُصِيبَكُمْ اللَّهُ بِعَذَابٍ مِنْ عِنْدِهَا أَوْ بِأَيْدِينَا فَتَرَبَّصُوا إِنَّا

مَعَكُمْ مُتْرَبُّصُونَ

قرآن الفبائی بَابُ الْقَافِ (۳۳۳)

بگو آیا درباره ما جز یکی از دو نیکی انتظار دارید (یا بر شما پیروز می‌شویم و یا شربت شهادت می‌نوشیم) ولی ما انتظار داریم باعدابی از طرف خداوند (در آن جهان) یا به دست ما (در این جهان) به شما برسد ، اکنون که چنین است شما انتظار بکشید ما هم با شما انتظار می‌کشیم ●●● ۵۲ / توبه

قُلْ هَلْ مِمَّنْ شُهِدَ آءُكُمْ الَّذِينَ يَشْهَدُونَ أَنَّ اللَّهَ حَرَّمَ هَذَا فَإِنْ شَهِدُوا فَلَا تَشْهَدُوا مَعَهُمْ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَهُمْ بِرَبِّهِمْ يَغْدِلُونَ

بگو: گواهان خود را که گواهی می‌دهند خداوند این‌ها را حرام کرده است، بیاورید، اگر آن‌ها (به دروغ) گواهی دهند تو با آن‌ها (هم‌صدا نشو و) گواهی مده و از هوی و هوس کسانی که آیات ما را تکذیب کردند و کسانی که به آخرت ایمان ندارند و برای خدا شریک قائلند، پیروی مکن ●●● ۱۵۰ / انعام

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَبْدُوا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ قُلِ اللَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ فَأَنْتَى تُؤْفَكُونَ

بگو: آیا هیچ‌یک از معبودهای شما آفرینش را ایجاد و سپس بازمی‌گرداند؟ بگو: تنها خدا آفرینش را ایجاد کرده، سپس بازمی‌گرداند، با این حال چرا از حق روی گردان می‌شوید ●●● ۳۴؟ / یونس

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ قُلِ اللَّهُ يَهْدِي لِلْحَقِّ أَفَمَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ أَحَقُّ أَنْ يُتَّبَعَ أَمْ مَنْ لَا يَهْدِي إِلَّا أَنْ يَهْدِي فَمَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ

بگو: آیا هیچ‌یک از معبودهای شما به سوی حق هدایت می‌کند؟ بگو: تنها خدا به حق هدایت می‌کند، آیا کسی که هدایت به حق می‌کند، برای پیروی شایسته‌تر است یا آن‌کس که خود هدایت نمی‌شود، مگر هدایتش کنند، شما راجه می‌شود؟ چگونه داوری می‌کنید ●●● ۳۵؟ / یونس

قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا

بگو: آیا به شما خبر دهیم که زیانکارترین (مردم) کیانند ●●● ۱۰۳ / کهف

قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ

بگو: او کسی است که شما را آفرید و برای شما چشم و گوش و قلب قرار داد، اما کمتر سپاسگزاری می‌کنید ●●● ۲۳ / ملک

قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ

بگو: او کسی است که شما را در زمین خلق کرد و به سوی او بازمی‌گردید ●●● ۲۴ / ملک

قُلْ هُوَ الرَّحْمَنُ أَمَّنًا بِهِ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا فَاسْتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ

بگو: او خداوند رحمان است، ما به او ایمان آورده‌ایم و بر او توکل کرده‌ایم و به زودی می‌دانید چه کسی در گمراهی آشکار است ●●● ۲۹ / ملک

(۳۳۴) بَابُ الْقَافِ قرآن الفبائی

قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَيَّا أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ أَوْ يَلْبَسَكُمْ شِيْعًا وَيُذِيقَ بَعْضَكُمْ يَأْسَ بَعْضٍ أَنْظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُونَ

بگو او قادر است که عذابی از طرف فوق یا از زیر پای شما بر شما بفرستد یا به صورت دسته‌های پراکنده شما را با هم بیاورد و طعم جنگ (و ناراحتی) را به هریک از شما به وسیله دیگری بچشانند ، بین چگونه آیات گوناگون را برای آن‌ها بازگو می‌کنیم

شاید بفهمند (و باز گردند) ●●● (۶۵ / انعام

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ

بگو خداوند یکتا و یگانه است ●●● ۱. / اخلاص

قُلْ هُوَ تَبَوُّوا عَظِيمٌ

بگو: این یک خبر بزرگ است ●●● ۶۷. / ص

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا آبَاءَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ

بگو: ای اهل کتاب، بیایید به سوی سخنی که میان ما و شما یکسان است، که جز خداوند یگانه را نپرستیم و چیزی را همتای او قرار ندهیم و بعضی از ما، بعضی دیگر - غیر از خدای یگانه - به خدایی نپذیرید، هر گاه (از این دعوت) سر باز زنند، بگویید:

گواه باشید که ما مسلمانیستیم ●●● ۶۴. / آل عمران

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ غَيْرِ الْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِنْ قَبْلُ وَأَضَلُّوا كَثِيرًا وَضَلُّوا عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ

بگو ای اهل کتاب در دین خود غلّو (و زیاده‌روی) نکنید و غیر از حق نگویید و از هوس‌های جمعیتی که پیش‌تر از این گمراه شدند و دیگران را گمراه کردند و از راه راست منحرف گشتند پیروی ننمایید ●●● ۷۷. / مائده

قُلْ يَا هَيْهَاتَ الْكُتُبِ لَسِيْتُمْ عَلَى شَيْءٍ حَتَّى تُقِيمُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ مِنَ رَّبِّكُمْ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ مَا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ

ای اهل کتاب! شما هیچ موقعیتی ندارید مگر این که تورات و انجیل و آنچه بر شما از طرف پروردگارتان نازل شده است برپادارید ولی آنچه بر تو از سوی پروردگارت نازل شده (نه تنها مایه بیداری آن‌ها نمی‌گردد بلکه) بر طغیان و کفر بسیاری از آن‌ها می‌افزاید بنابراین از این قوم کافر (و مخالفت آن‌ها) غمگین مباش ●●● ۶۸. / مائده

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ مَنْ آمَنَ تَبْغُونَهَا عِوَجًا وَأَنْتُمْ شُهَدَاءُ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

بگو: « ای اهل کتاب! چرا افرادی را که ایمان آورده‌اند، از راه خدا بازمی‌دارید و می‌خواهید این راه را کج سازید؟ در حالی که شما (به درستی این راه) گواه هستید و خداوند از آنچه انجام می‌دهید، غافل نیست ●●● » ۹۹. / آل عمران

قرآن الفبائی بابُ القاف (۳۳۵)

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ شَهِيدٌ عَلَى مَا تَعْمَلُونَ

بگو: « ای اهل کتاب! چرا به آیات خدا کفر می‌ورزید؟ و خدا گواه است بر اعمالی که انجام می‌دهید ●●● » ۹۸. / آل عمران

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ هَلْ تَتَّقُمُونَ مِنَّا إِلَّا أَنْ آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلُ وَأَنَّ أَكْثَرَكُمْ فَاسِقُونَ

بگو ای اهل کتاب آیا به ما خرده می‌گیرید؟ (مگر ما چه کرده‌ایم) جز این که به خداوند یگانه و به آنچه بر ما نازل شده و به آنچه پیش از این نازل گردیده است ایمان آورده‌ایم و این به خاطر آن است که بیشتر شما از راه حق بدر رفته‌اید (و لذا حق در نظر شما نازیاست) ●●● ۵۹. / مائده

قُلْ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ هَادُوا إِنْ زَعَمْتُمْ أَنَّكُمْ أَوْلِيَاءُ لِلَّهِ مِنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

بگو ای یهودیان! اگر گمان می‌کنید که شما دوستان خدا غیر از مردم هستید، آرزوی مرگ کنید، اگر راست می‌گویید (تا به لقای محبوبتان برسید) ●●● ۶. / جمعه

قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ

بگو ای کافران ●●● ۱۰ / کافرون

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنتُمْ فِي شَكٍّ مِنْ دِينِي فَلَا أَعْبُدُ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ أَعْبُدُ اللَّهَ الَّذِي يَتَوَفَّىكُمْ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

بگو: ای مردم اگر در عقیده من شک دارید، من کسانی را که جز خدا می‌پرستید، نمی‌پرستم، تنها خداوندی را پرستش می‌کنم که شما را می‌میراند و من مأمورم که از مؤمنان باشم ●●● ۱۰۴ / یونس
قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا أَنَا لَكُمْ نَذِيرٌ مُبِينٌ

بگو: ای مردم من برای شما بیم‌دهنده آشکاری هستم ●●● ۴۹ / حج

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَأَمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

بگو: ای مردم، من فرستاده خدا به سوی همه شما هستم، همان خدایی که حکومت آسمان‌ها و زمین از آن او است، معبودی جز او نیست، زنده می‌کند و می‌میراند، پس ایمان بیاورید به خدا و فرستاده‌اش، آن پیامبر درس‌نخوانده‌ای که ایمان به خدا و کلماتش دارد و از او پیروی کنید تا هدایت یابید ●●● ۱۵۸ / اعراف

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنِ اهْتَدَى فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ
بگو: ای مردم حق از طرف پروردگارتان به سراغ شما آمده، هر کس (در پرتو آن) هدایت یابد، برای خود هدایت‌شده و هر کس گمراه گردد، به زیان خود گمراه شده و من مأمور (به اجبار) شما نیستم ●●● ۱۰۸ / یونس

(۳۳۶) بَابُ الْقَافِ قرآن الفبائی

قُلْ يَا عِبَادِ الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا رَبَّكُمْ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَآرِضُ اللَّهُ وَاسْتَعْتَبْهُ إِنَّمَا يُوفِي الصَّابِرِينَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ

بگو: ای بندگان من که ایمان آورده‌اید، از (مخالفت) پروردگارتان بپرهیزید، برای کسانی که در این دنیا نیکی کرده‌اند، پاداش نیک است و زمین خدا وسیع است (هرگاه تحت فشار سردمداران کفر واقع شدید، مهاجرت کنید) که صابران اجر و پاداش خود را بی‌حساب دریافت می‌دارند ●●● ۱۰ / زمر

قُلْ يَا عِبَادِ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

بگو: ای بندگان من که بر خود اسراف و ستم کرده‌اید، از رحمت خداوند نومید نشوید که خدا همه گناهان را می‌آمرزد، زیرا او بسیار آمرزنده و مهربان است ●●● ۵۳ / زمر

قُلْ يَاقَوْمِ اعْمَلُوا عَلَى مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ تَكُونُ لَهُ عَقِبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ

بگو ای جمعیت! هر کار در قدرت دارید بکنید من (هم به وظیفه خود) عمل می‌کنم، اما به زودی خواهید دانست چه کسی سرانجام نیک خواهد داشت (و پیروزی با چه کسی است اما) به طور مسلم ظالمان رستگار نخواهند شد ●●● ۱۳۵ / انعام

قُلْ يَا قَوْمِ اعْمَلُوا عَلَى مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ

بگو: ای قوم من! شما هرچه در توان دارید، انجام دهید، من نیز به وظیفه خود عمل می‌کنم، اما به زودی خواهید دانست ...
●●● ۳۹ / زمر

قُلْ يَتَوَفَّكُم مَلَكُ الْمَوْتِ الَّذِي وُكِّلَ بِكُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ

بگو: فرشته مرگ که بر شما مأمور شده (روح) شما را می‌گیرد، سپس به سوی پروردگارتان باز

می‌گردید ●●● ۱۱ / سجده

قُلْ يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَهُوَ الْفَتَّاحُ الْعَلِيمُ

بگو: پروردگار ما همه ما را جمع می‌کند، سپس در میان ما به حق داوری می‌نماید (و صفوف مجرمان را از نیکوکاران جدا می‌سازد) و او است داور (و جداکننده) آگاه ●●● ۲۶ / سبأ

قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ

بگو: همان کسی آن را زنده می‌کند که نخستین بار آن را آفرید و او به هر مخلوقی آگاه است ●●● ۷۹ / یس

قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِيْمَانُهُمْ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ

بگو: روز پیروزی ایمان آوردن سودی به حال کافران نخواهد داشت و به آن‌ها هیچ مهلت داده نمی‌شود ●●● ۲۹ / سجده

قرآن الفبائی بَابُ الْقَافِ (۳۳۷)

قُمِ اللَّيْلَ إِلَّا قَلِيلًا

شب را، جز کمی، به پا خیز ●●● ۲۱ / مزمل

قُمْ فَأَنْذِرْ

برخیز و انداز کن (و عالمیان را بیم‌ده ●●●) ۲ / مدثر

قَا وَالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ

ق، سوگند به قرآن مجید ●●● ۱۰ / ق

قَوَارِيرَ مِنْ فِضَّةٍ قَدَّرُوهَا تَقْدِيرًا

ظرف‌های بلورینی از نقره که آن‌ها را به اندازه لازم آماده کرده‌اند ●●● ۱۶ / انسان

قَوْلٌ مَعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِنْ صَدَقَةٍ يَتَّبِعُهَا أَذَىٰ وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَلِيمٌ

گفتار پسندیده (در برابر نیازمندان) و عفو (و گذشت از خشونت‌های آن‌ها)، از بخششی که آزاری به دنبال آن باشد، بهتر است و خداوند، بی‌نیاز و بردبار است ●●● ۲۶۳ / بقره

قُولُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ

بگویید: ما به خدا ایمان آورده‌ایم و به آنچه بر ما نازل شده و آنچه بر ابراهیم و اسماعیل و اسحاق و یعقوب و پیامبران اسباط بنی‌اسرائیل نازل گردید (و همچنین) آنچه به موسی و عیسی و پیامبران (دیگر) از طرف پروردگار داده شده است و ما جدایی در میان آن‌ها قائل نمی‌شویم و در برابر فرمان خدا تسلیم هستیم (و تعصبات نژادی و اغراض شخصی سبب نمی‌شود که بعضی را بپذیریم و بعضی را رها کنیم ●●●) ۱۳۶ / بقره

قَوْمَ فِرْعَوْنَ أَلا يَتَّقُونَ

قوم فرعون، آیا آن‌ها (از مخالفت فرمان پروردگار) پرهیز نمی‌کنند ●●●؟ ۱۱ / شعراء

قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ قَالَ يَا لَيْتَ قَوْمِي يَعْلَمُونَ

(سرانجام او را شهید کردند و) به او گفته شد: وارد بهشت شو، گفت: ای کاش قوم من می‌دانستند ●●● ۲۶ / یس

قِيلَ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فِئْسَ مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ

به آن‌ها گفته می‌شود: از درهای جهنم وارد شوید، جاودانه در آن بمانید، چه بد جایگاهی است جایگاه متکبران (تمام تقصیرها از خود

شما بوده است ●●●) ۷۲ / زمر

قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ فَلَمَّا رَأَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً وَ كَشَفَتْ عَنْ سَاقَيْهَا قَالَ إِنَّهُ صَرْحٌ مُمَرَّدٌ مِنْ قَوَارِيرَ قَالَتْ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي وَ أَسْلَمْتُ
مَعَ سُلَيْمَانَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
(۳۳۸) بابُ القافِ قرآن الفبائی

به او گفته شد داخل حیات قصر شو ، اما هنگامی که نظر به آن افکند پنداشت نهر آبی است و ساق پاهای خود را برهنه کرد (تا از آب بگذرد اما سلیمان) گفت : (این آب نیست) بلکه قصری است از بلور صاف ، (ملکه سبأ) گفت: پروردگارا من به خود ستم کردم و با سلیمان برای خداوندی که پروردگار عالمیان است اسلام آوردم ●●● ۴۴ / نمل
قِيلَ يٰ نُوحُ اٰهْبِطْ بِسَلْمٍ مِّنَّا وَ بَرَكَتٍ عَلَیْكَ وَ عَلِیًّا اُمِّمٍ مِّمَّنْ مَعَكَ وَ اُمَّمٌ سَمَّتْهُمْ ثُمَّ يَمَسُّهُمْ مِنَّا عَذَابٌ اَلِیْمٌ
(به نوح) گفته شد : ای نوح ! با سلامت و برکت از ناحیه ما بر تو و بر تمام امت‌هایی که با تواند ، فرود آی و امت‌هایی نیز هستند که ما آن‌ها را از نعمت‌ها بهره‌مند می‌سازیم سپس عذاب دردناکی از سوی ما به آن‌ها می‌رسد ●●● ۴۸ / هود
قِيْمًا لِّیُنْذِرَ اَبْسَا شَدِیْدًا مِنْ لَدُنْهُ وَ یُبَشِّرَ الْمُؤْمِنِیْنَ الَّذِیْنَ یَعْمَلُوْنَ الصَّالِحَاتِ اَنْ لَهُمْ اَجْرًا حَسَنًا
کتابی که ثابت و مستقیم و نگاهبان کتب دیگر است ، تا (بدکاران را) از عذاب شدید او بترساند و مؤمنان را که عمل صالح انجام می‌دهند بشارت دهد که پاداش نیکویی برای آن‌ها است ●●● ۲ / کهف
قرآن الفبائی بابُ القافِ (۳۳۹)

بابُ الكاف

كَالَّذِیْنَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَانُوا اَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً وَ اَكْثَرَ اَمْوَالًا وَ اَوْلَادًا فَاسِیْتَمَتَعُوا بِخَلْقِهِمْ فَاسِیْتَمَتَعْتُمْ بِخَلْقِكُمْ كَمَا اسِیْتَمَتَعَ الَّذِیْنَ مِنْ قَبْلِكُمْ
بِخَلْقِهِمْ وَ خُضْتُمْ كَالَّذِیْ خَاصُّوا اَوْلَادَیْكَ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ فِی الدُّنْیَا وَ الْاٰخِرَةِ وَ اَوْلَادُكَ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ
(شما منافقان) همانند کسانی هستید که قبل از شما بودند (و راه نفاق پویدند) آن‌ها از شما نیرومندتر و اموال و فرزندانشان
فزون‌تر بودند، آن‌ها از بهره خود (در دنیا در راه هوس‌ها و گناه) استفاده کردند ، شما نیز از بهره خود (در این راه) استفاده
کردید همان‌گونه که آن‌ها استفاده کردند، شما (در کفر و نفاق و استهزای مؤمنان) فرو رفتید همان‌گونه که آن‌ها فرو رفتند ،
(ولی سرانجام) اعمالشان در دنیا و آخرت نابود شد و آن‌ها زیانکاران هستند ●●● ۶۹ / توبه
كَالْمُهْلِ یَغْلِی فِی الْبَطُوْنِ
همانند فلز گداخته در شکم‌ها می‌جوشد ●●● ۴۵ / دخان
كَامْتَالِ اللُّوْلُؤِ الْمَكْنُوْنِ

همچون مروارید در صدف پنهان ●●● ۲۳ / واقعه

كَانَ النَّاسُ اُمَّةً وَّاحِدَةً فَبَعَثَ اللّٰهُ النَّبِیْنَ مُبَشِّرِیْنَ وَ مُنْذِرِیْنَ وَ اَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتٰبَ بِالْحَقِّ لِیَحْكُمَ بَیْنَ النَّاسِ فِیْمَا اٰخْتَلَفُوْا فِیْهِ وَ مَا
اٰخْتَلَفَ فِیْهِ اِلَّا الَّذِیْنَ اُوْتُوْهُ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَیِّنٰتُ بَغِیًا بَیْنَهُمْ فَهَدٰی اللّٰهُ الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا لِمَا اٰخْتَلَفُوْا فِیْهِ مِنَ الْحَقِّ بِاٰذْنِ
وَاللّٰهِ یَهْدِی مَنْ یَّشَآءُ اِلٰی صِرَاطٍ مُّسْتَقِیْمٍ

مردم (در آغاز) یک دسته بودند (و تضادی در میان آن‌ها وجود نداشت، به تدریج جوامع و طبقات پدید آمد و اختلافات و
تضادهایی در میان آن‌ها پیدا شد، در این حال) خداوند پیامبران را برانگیخت تا مردم را بشارت و بیم‌دهند و کتاب آسمانی که
به‌سوی حق دعوت می‌کرد، با آن‌ها نازل نمود تا در میان مردم در آنچه اختلاف داشتند ، داوری کند . (افراد باایمان در آن
اختلاف نکردند) تنها (گروهی از) کسانی که کتاب را دریافت داشته بودند و نشانه‌های روشن به آن‌ها رسیده بود، به‌خاطر

انحراف از حق و ستمگری در آن اختلاف کردند، خداوند آن‌هایی را که ایمان آورده بودند، به حقیقت آن چه مورد اختلاف بود، به فرمان خودش رهبری نمود (اما افراد بی‌ایمان همچنان در گمراهی و اختلاف باقی ماندند) و خدا هر کس را بخواهد، به راه راست هدایت می‌کند ●●● ۲۱۳ / بقره

كَأَنَّ لَمْ يَعْنُوا فِيهَا آآآ إِنَّ تُمُودَ كَفَرُوا رَبَّهُمْ أَلَا بُعْدًا لَتُمُودَ

آن چنان که گویی هرگز ساکن آن دیار نبودند بدانید قوم ثمود پروردگارشان را انکار کردند دور باد قوم ثمود (از رحمت پروردگار ●●●) ۶۸ / هود

(۳۴۰) بَابُ الْكَافِ قُرْآنُ الْفَبَائِي

كَأَنَّ لَمْ يَعْنُوا فِيهَا أَلَا بُعْدًا لَمَدِينٍ كَمَا بَعَدَتْ تُمُودُ

آن چنان که گویی هرگز از ساکنان آن دیار نبودند، دور باد مدین (از رحمت خدا) همان گونه که قوم ثمود دور شدند ●●● ۹۵ / هود

كَأَنُوا قَلِيلًا مِّنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ

آن‌ها کمی از شب‌ها را می‌خوابیدند ●●● ۱۷ / ذاریات

كَأَنُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَن مُّكْرٍ فَعَلُوهُ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ

آن‌ها از اعمال زشتی که انجام می‌دادند یکدیگر را نهی نمی‌کردند چه بدکاری انجام می‌دادند ●●● ۷۹ / مائده
كَأَنَّهُ جِمَالَتٌ صُفْرٌ

گویی (در سرعت و کثرت) همچون شتران زردرنگی هستند (که به هر سو پراکنده می‌شوند ●●●) ۳۳ / مرسلات

كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَلْبُثُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ ضُحًى

آن‌ها در آن روز که قیام قیامت را می‌بینند، چنین احساس می‌کنند که گویی توقف آن‌ها (در دنیا و برزخ) جز عصر گاهی یا صبحگاهی بیشتر نبوده است ●●● ۴۶ / نازعات

كَأَنَّهُمْ حُمُرٌ مُّسْتَنْفِرَةٌ

گویی آن‌ها گورخرانی هستند رمیده ●●● ۵۰ / مدثر

كَأَنَّهُنَّ الْيَاقُوتُ وَالْمَرْجَانُ

آن‌ها همچون یاقوت و مرجانند ●●● ۵۸ / الرحمن

كَأَنَّهُنَّ بَيْضٌ مَّكْنُونٌ

گویی (از لطافت و سفیدی) همچون تخم‌مرغ‌هایی هستند که (در زیر بال و پر مرغ) پنهان مانده (و دست انسانی هرگز آن‌را لمس نکرده است ●●●) ۴۹ / صافات

كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ

نزد خدا بسیار موجب خشم است که سخنی بگویید که عمل نمی‌کنید ●●● ۳ / صف

كِتَابٌ أَنْزَلَ إِلَيْكَ فَلَا يَكُنْ فِي صَدْرِكَ حَرَجٌ مِنْهُ لِتُنذِرَ بِهِ وَذِكْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ

این کتابی است که بر تو نازل شده و نباید از ناحیه آن ناراحتی در سینه داشته باشی و هدف آن است که به وسیله آن (همگان را از عواقب بد عقاید و اعمال نادرستشان) بیم‌دهی و تذکری است برای مؤمنان ●●● ۲ / اعراف

كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبَارَكٌ لِيَدَّبَّرُوا آيَاتِهِ وَلِيَتَذَكَّرَ أُولُوا الْأَبْصَارِ

این کتابی است پربرکت که بر تو نازل کرده‌ایم تا در آیات آن تدبیر کنند و صاحبان مغز (و اندیشه)

متذکر شوند ●●● ۲۹ / ص

قرآن الفبائی بابُ الکاف (۳۴۱)

كِتَابٌ فُضِّلَتْ آيَاتُهُ فُرَانَا عَرَبِيًّا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

کتابی که آیاتش هر مطلبی را در جای خود بازگو کرده است، فصیح و گویا برای جمعیتی که آگاهند ●●● .

۳ / فضلت

كِتَابٌ مَرْقُومٌ

نامه‌ای است رقم‌زده شده و سرنوشتی است حتمی ●●● ۹ / مطففین، ۲۰ / مطففین

كَتَبَ اللَّهُ لَأَعْلَبَنَ أَنَا وَرُسُلِي إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ

خداوند چنین مقرر داشته که من و رسولانم پیروز می‌شویم، چرا که خداوند قوی و شکست‌ناپذیر

است ●●● ۲۱ / مجادله

كُتِبَ عَلَيْكُمُ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ إِنْ تَرَكَ خَيْرًا نِ الْوَصِيَّةَ لِلْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ

بر شما نوشته شده هنگامی که یکی از شما را مرگ فرا رسد، اگر چیز خوبی از خود به جای گذارده، وصیت برای پدر و مادر

و نزدیکان به طور شایسته کند، این حقی است برای پرهیزکاران ●●● ۱۸۰ / بقره

كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهُ لَكُمْ وَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَعَسَى أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا

تَعْلَمُونَ

جهاد در راه خدا بر شما مقرر شده، در حالی که برایتان ناخوشایند است، چه بسا چیزی را خوش نداشته باشید، حال آن که خیر

شما در آن است و یا چیزی را دوست داشته باشید، حال آن که شرّ شما در آن است و خدا می‌داند و شما نمی‌دانید ●●● ۲۱۶ /

بقره

كُتِبَ عَلَيْهِ أَنَّهُ مَنْ تَوَلَّاهُ فَإِنَّهُ يُضِلُّهُ وَيَهْدِيهِ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ

بر او نوشته شده که هر کس ولایتش را بر گردن نهد، به طور مسلم گمراهش می‌سازد و به آتش سوزان راهنمایش

می‌کند ●●● ۴ / حج

كَذَّابِ الْفِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَآخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ

(عادت آنان در انکار و تحریف حقایق) همچون عادت آل فرعون و کسانی است که پیش از آنها بودند، آیات ما را

تکذیب کردند و خداوند آنها را به (کیفر) گناهانشان گرفت و خداوند شدید العقاب است ●●● ۱۱ / آل عمران

كَذَّابِ الْفِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ فَاهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَأَعْرَفْنَا آءَالَ فِرْعَوْنَ وَكُلَّ كَانُوا ظَالِمِينَ

این (درست) به حال فرعونیان و کسانی که پیش از آنها بودند می‌ماند که آیات پروردگارشان

(۳۴۲) بابُ الکاف قرآن الفبائی

را تکذیب کردند و ما هم به خاطر گناهانشان آنها را هلاک نمودیم فرعونیان را غرق کردیم و همه این گروه‌ها ظالم (و

ستمگر) بودند ●●● ۵۴ / انفال

كَذَّابِ الْفِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَآخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ

(حال این گروه مشرکان) همانند حال نزدیکان فرعون و کسانی که پیش از آنها بودند، آنها آیات خدا را انکار کردند

خداوند هم آنان را به گناهانشان کیفر داد، خداوند قوی و کیفرش شدید است ●●● ۵۲ / انفال

كَذَلِكَ أَرْسَلْنَاكَ فِي أُمَّةٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهَا أُمَمٌ لِيَتْلُوا عَلَيْهِمُ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَهُمْ يَكْفُرُونَ بِالرَّحْمَنِ قُلْ هُوَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ

تَوَكَّلْتُ وَاللَّهِ مَتَابِ

همان گونه (که پیامبران پیشین را فرستادیم) تو را به میان امتی فرستادیم که پیش از آن‌ها امت‌های دیگر آمدند و رفتند، تا آن‌چه را به تو وحی نموده‌ایم بر آن‌ها بخوانی در حالی که آن‌ها به رحمان (خداوندی که رحمتش همگان را فرا گرفته) کفر می‌ورزند بگو : او پروردگار من است، معبودی جز او نیست، بر او توکل کردم و باز گشتم به سوی او است ●●● ۳۰ / رعد

كَذَلِكَ الْعَذَابُ وَالْعَذَابُ الْآخِرَةُ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ

این گونه است عذاب خداوند (در دنیا) و عذاب آخرت از آن هم بزرگ‌تر است، اگر می‌دانستند ●●● ۳۳ / قلم

كَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ فَسَقُوا أَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

این چنین فرمان پروردگارت بر فاسقان مسلم شده که آن‌ها (پس از این همه طغیان و گناه) ایمان نخواهند آورد ●●● ۳۳ / یونس

كَذَلِكَ سَلَكْنَاهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ

(آری) این گونه قرآن را در دل‌های مجرمان وارد می‌کنیم ●●● ۲۰۰ / شعراء

كَذَلِكَ مَا آتَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا قَالُوا سَاحِرٌ أَوْ مَجْنُونٌ

این گونه است که هیچ پیامبری قبل از این‌ها به سوی قومی فرستاده نشد مگر این‌ها که گفتند او ساحر است یا دیوانه ●●● ۵۲ / ذاریات

كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

این گونه نیکوکاران را پاداش می‌دهیم ●●● ۱۱۰ / صافات

كَذَلِكَ نَسْلُكُهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ

ما این چنین (و با استفاده از تمام وسایل) قرآن را به درون دل‌های مجرمان راه می‌دهیم ●●● ۱۲ / حجر

كَذَلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ

(آری) این گونه با مجرمان رفتار می‌کنیم ●●● ۱۸ / مرسلات

قرآن الفبائی بَابُ الْكَافِ (۳۴۳)

كَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ مَا قَدْ سَبَقَ وَقَدْ آتَيْنَاكَ مِنْ لَدُنَّا ذِكْرًا

این چنین اخبار گذشته را برای تو بازگو می‌کنیم و ما از ناحیه خود ذکر (و قرآنی) به تو دادیم ●●● ۹۹ / طه

كَذَلِكَ وَ أَوْرَثْنَاها بنی اسرائیل

آری، این چنین کردیم و بنی اسرائیل را وارث آن‌ها ساختیم ●●● ۵۹ / شعراء

كَذَلِكَ وَ أَوْرَثْنَاها قَوْمًا آخَرِينَ

این چنین بود ماجرای آن‌ها و ما این‌ها را میراث برای اقوام دیگری قرار دادیم ●●● ۲۸ / دخان

كَذَلِكَ وَ زَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ

این چنینند بهشتیان و آن‌ها را با « حور العین » تزویج می‌کنیم ●●● ۵۴ / دخان

كَذَلِكَ وَ قَدْ أَحْطَيْنَا بِالذِّئْبِ خُبْرًا

(آری) این چنین بود (کار ذوالقرنین) و ما به‌خوبی از امکاناتی که نزد او بود آگاه بودیم ●●● ۹۱ / كهف

كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

این چنین خداوند آیات خود را برای شما شرح می‌دهد، شاید اندیشه کنید ●●● ۲۴۲ / بقره

كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ

این گونه خداوند بر دل‌های کسانی که آگاهی ندارند، مهر می‌نهد ●●● ۵۹ / روم

كَذَلِكَ يُوحِي إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

این گونه خداوند عزیز و حکیم به تو و پیامبرانی که قبل از تو بودند، وحی می‌کند ●●● ۳ / شوری

كَذَلِكَ يُؤْفِكُ الَّذِينَ كَانُوا بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ

این چنین کسانی که آیات خدا را انکار می‌کردند، منحرف می‌شوند ●●● ۶۳ / مؤمن

كَذَّبَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ الْمُرْسَلِينَ

اصحاب ایکه (شهری نزدیک مدین) رسولان (خدا) را تکذیب کردند ●●● ۱۷۶ / شعراء

كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَآتَاهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ

کسانی که قبل از آن‌ها بودند، نیز آیات ما را تکذیب نمودند و عذاب الهی از جایی که فکر نمی‌کردند، به سراغ

آن‌ها آمد ●●● ۲۵ / زمر

كَذَّبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ

قوم ثمود رسولان (خدا) را تکذیب کردند ●●● ۱۴۱ / شعراء

كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِالنُّذُرِ

طایفه ثمود (نیز) اندازهای الهی را تکذیب کردند ●●● ۲۳ / قمر

(۳۴۴) بَابُ الْكَافِ قرآن الفبائی

كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوِيهَا

قوم ثمود بر اثر طغیان (پیامبرشان را) تکذیب کردند ●●● ۱۱ / شمس

كَذَّبَتْ ثَمُودُ وَعَادٌ بِالْقَارِعَةِ

قوم ثمود و عاد، عذاب کوبنده الهی را انکار کردند ●●● ۴ / حاقه

كَذَّبَتْ عَادُ الْمُرْسَلِينَ

قوم عاد رسولان (خدا) را تکذیب کردند ●●● ۱۲۳ / شعراء

كَذَّبَتْ عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِ

قوم عاد (نیز پیامبر خود، هود را) تکذیب کردند، اکنون (ببینید) عذاب و اندازهای من چگونه بود

●●● ۱۸۹ / قمر

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ ذُو الْأَوْتَادِ

قبل از آن‌ها قوم نوح و عاد و فرعون صاحب قدرت (پیامبران ما را) تکذیب کردند ●●● ۱۲ / ص

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا وَقَالُوا مَجْنُونٌ وَازْدُجِرَ

پیش از آن‌ها قوم نوح تکذیب کردند (آری) بنده ما (نوح) را تکذیب کرده و گفتند: او دیوانه است و (با انواع آزارها) او را

(از ادامه رسالتش) بازداشتند ●●● ۹ / قمر

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَأَصْحَابُ الرَّسِّ وَثَمُودُ

پیش از آن‌ها قوم نوح و اصحاب الرس (قومی که در یمامه زندگی می‌کردند و پیامبری به نام حنظله داشتند) و قوم ثمود

پیامبرانشان را) تکذیب کردند ●●● ۱۲ / ق

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَالْأَحْزَابُ مِنْ بَعْدِهِمْ وَهَمَّتْ كُلُّ أُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ لِيَأْخُذُوهُ وَجَادَلُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ فَأَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ
كَانَ عِقَابِ

پیش از آن‌ها قوم نوح و اقوامی که بعد از آن‌ها آمدند (پیامبرانشان را) تکذیب کردند و هر امتی توطئه‌ای چید که پیامبرش را بگیرد (و آزار دهد) و برای محو حق به مجادله باطل دست زدند، اما من آن‌ها را گرفتم (و سخت مجازات کردم) بین عذاب الهی

چگونه بود ●●● ۵؟ / مؤمن

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ بِالَّذُرِّ

قوم لوط انذارها (ی پی در پی پیامبرشان) را تکذیب کردند ●●● ۳۳ / قمر

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ الْمُرْسَلِينَ

قوم لوط فرستادگان (خدا) را تکذیب کردند ●●● ۱۶۰ / شعراء

كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ

قوم نوح رسولان را تکذیب کردند ●●● ۱۰۵ / شعراء

قرآن الفبائی بَابُ الْكَافِ (۳۴۵)

كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كُلِّهَا فَأَخَذْنَاهُمْ أَخْذَ عَزِيزٍ مُقْتَدِرٍ

اما آن‌ها همه آیات ما را تکذیب کردند و ما آن‌ها را گرفتیم و مجازات کردیم، گرفتن شخصی قدرتمند و

توانا ●●● ۴۲ / قمر

كِرَامًا كَاتِبِينَ

والامقام و نویسنده (اعمال نیک و بد شما ●●●) ۱۱ / انفطار

كِرَامٍ بَرَرَةٍ

والامقام و فرمانبردار و نیکوکار ●●● ۱۶ / عبس

كَغَلِي الْحَمِيمِ

جوششی همچون آب سوزان ●●● ۴۶ / دخان

كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ التَّرَاقِيَ

چنین نیست، او هرگز ایمان نمی‌آورد تا جان به گلوگاهش رسد ●●● ۲۶ / قیامت

كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا

چنان نیست که آن‌ها خیال می‌کنند، در آن هنگام که زمین سخت درهم کوبیده شود ●●● ۲۱ / فجر

كَلَّا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِمَّا يَعْلَمُونَ

هرگز چنین نیست، ما آن‌ها را از آن‌چه خودشان می‌دانند، آفریده‌ایم ●●● ۳۹ / معارج

كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُفٍ

هرگز چنین نیست (که انسان حق‌شناس باشد) قطعاً طغیان می‌کند ●●● ۶ / علق

كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْأَبْرَارِ لَفِي عَلَيِّنَ

چنان نیست که آن‌ها (درباره معاد) خیال می‌کنند، بلکه نامه اعمال نیکان در «علیین» است ●●● ۱۸ / مطففین

كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْفَاجِرِ لَفِي سَجِينٍ

چنین نیست که آن‌ها (درباره قیامت خیال می‌کنند) مسلماً نامه اعمال فاجران در سجین است ●●● ۷ / مطففین

كَلَّا إِنَّهَا تَذْكِرَةٌ

هرگز چنین مکن ، این (قرآن) یک تذکر و یادآوری است ●●● ۱۱. / عبس

كَلَّا إِنَّهَا لَظَى

اما هرگز چنین نیست شعله‌های سوزان آتش است ●●● ۱۵. / معارج

كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَحْجُوبُونَ

چنین نیست که آن‌ها می‌پندارند، بلکه آن‌ها در آن روز از پروردگارشان محجوبند ●●● ۱۵. / مطففین

(۳۴۶) بَابُ الْكَافِ قُرْآنُ الْفَبَائِي

كَلَّا إِنَّهُ تَذْكِرَةٌ

چنین نیست که آن‌ها می‌گویند، آن (قرآن) یک تذکر و یادآوری است ●●● ۵۴. / مدثر

كَلَّا إِنَّهُ كَانَ لِآيَاتِنَا عَنِيدًا

هرگز چنین نخواهد شد، چرا که او نسبت به آیات ما دشمنی می‌ورزد ●●● ۱۶. / مدثر

كَلَّا بَلْ تُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ

چنین نیست که شما می‌پندارید (و دلایل معاد را مخفی می‌شمردید) بلکه شما دنیای زودگذر را دوست دارید (و هوسرانی بی‌قید و

شرط را ●●●) ۲۰. / قیامت

كَلَّا بَلْ تُكذِّبُونَ بِالذِّينِ

آن‌چنان که شما می‌پندارید، نیست، بلکه شما روز جزا را منکرید ●●● ۹. / انفطار

كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

چنین نیست که آن‌ها خیال می‌کنند، بلکه اعمالشان چون زنگاری بر دل‌هایشان نشسته ●●● ۱۴. / مطففین

كَلَّا بَلْ لَا تُكْرِمُونَ الْيَتِيمَ

چنان نیست که شما خیال می‌کنید ، بلکه شما یتیمان را گرامی نمی‌دارید ●●● ۱۷. / فجر

كَلَّا بَلْ لَا يَخَافُونَ الْآخِرَةَ

چنین نیست که آن‌ها می‌گویند ، بلکه آن‌ها از آخرت نمی‌ترسند ●●● ۵۳. / مدثر

كَلَّا سَنَكْتُبُ مَا يَقُولُ وَنَمُدُّ لَهُ مِنَ الْعَذَابِ مَدًّا

هرگز چنین نیست ما به زودی آنچه را او می‌گوید ، می‌نویسیم و عذاب را بر او مستمر خواهیم داشت

●●● ۷۹. / مریم

كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ

چنین نیست که شما خیال می‌کنید به زودی خواهید دانست ●●● ۳. / تکوین

كَلَّا سَيَعْلَمُونَ

چنین نیست که آن‌ها فکر می‌کنند ، به زودی می‌فهمند ●●● ۴. / نبأ

كَلَّا سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ ضِدًّا

هرگز چنین نیست ، به زودی معبودها منکر عبادت آن‌ها خواهند شد ، بلکه بر ضدشان قیام می‌کنند

●●● ۸۲. / مریم

كَلَّا لَا تُطِغُهُ وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ

چنان نیست که او می‌پندارد، هرگز او را اطاعت مکن و سجده نما و تقرب جوی ●●● ۱۹. / علق

قرآن الفبائی بَابُ الْكَافِ (۳۴۷)

كَلَّا لَا وَزَرَ

هرگز چنین نیست، راه فرار و پناهگاهی وجود ندارد ●●● ۱۱. / قیامت

كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حَلَالًا لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ إِلَّا مَا حَرَّمَ إِسْرَائِيلُ عَلَى نَفْسِهِ مِنْ قَبْلِ أَنْ تُنَزَّلَ التَّوْرَةُ قُلْ فَأْتُوا بِالتَّوْرَةِ فَاتْلُوهَا إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ

همه غذاها (ی پاک) بر بنی اسرائیل حلال بود، جز آن چه اسرائیل (یعقوب)، پیش از نزول تورات، بر خود تحریم کرده بود (مانند گوشت شتر که برای او ضرر داشت) بگو: «اگر راست می‌گویید تورات را بیاورید و بخوانید (این

نسبت‌هایی که به پیامبران پیشین می‌دهید، حتی در تورات تحریف شده شما نیست ●●●)» ۹۳. / آل عمران

كَلَّا لَمَّا يَقْضِ مَا أَمَرَهُ

چنین نیست که او می‌پندارد، او هنوز فرمان الهی را اطاعت نکرده است ●●● ۲۳. / عبس

كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِينِ

چنان نیست که شما خیال می‌کنید اگر شما علم‌الیقین (به آخرت) داشتید (به سراغ این موهومات و تفاخرات نمی‌رفتید

●●●) ۵. / تکوین

كَلَّا لئن لَمْ يَنْتَه لَنَشْفَعَنَّ بِالنَّاصِيَةِ

چنان نیست که او خیال می‌کند اگر دست از کار خود بردارد ناصیه‌اش (موی پیش سرش) را گرفته (و به سوی

عذاب می‌کشانیم ●●●) ۱۵. / علق

كَلَّا لِيُبَذَنَ فِي الْحَطَمَةِ

چنین نیست که او می‌پندارد، به زودی در حطمه (آتش خرد کننده) پرتاب می‌شود ●●● ۴. / همزه

كَلَّا نِمْدُ هُوَلاءِ وَ هُوَلاءِ مِنْ عَطَاءِ رَبِّكَ وَ مَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا

هریک از این دو گروه را از عطای پروردگارت بهره و کمک می‌دهیم و عطای پروردگارت هرگز از کسی منع

نشده است ●●● ۲۰. / اسراء

كَلَّا وَالْقَمَرِ

این چنین نیست که آن‌ها تصور می‌کنند، سوگند به ماه ●●● ۳۲. / مدثر

كُلُّ ذَلِكْ كَانَ سِئَةً عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا

همه این‌ها گناهش نزد پروردگارت منفور است ●●● ۳۸. / اسراء

كَلْنَا الْجَنَّتَيْنِ اَتَتْ أَكْلَهَا وَ لَمْ تَظْلِمْ مِنْهُ شَيْئًا وَ فَجَّرْنَا خِلَالَهُمَا نَهْرًا

هر دو باغ میوه آورده بودند (میوه‌های فراوان) و چیزی فروگذار نکرده بودند و میان آن دو نهر بزرگی از زمین

فرستادیم ●●● ۳۳. / کهف

(۳۴۸) بَابُ الْكَافِ قرآن الفبائی

كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ

تمام کسانی که روی آن (زمین) هستند، فانی می‌شوند ●●● ۲۶. / الرحمن

كَلَّمَا أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا مِنْ غَمٍّ أُعِيدُوا فِيهَا وَ ذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ

هر گاه بخواهند از غم و اندوه‌های دوزخ خارج شوند، آن‌ها را به آن بازمی‌گردانند و (به آن‌ها گفته می‌شود:) بچشید

عذاب سوزان را ●●● ۲۲. / حج

كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينَةٌ

هر کس در گرو اعمال خویش است ●●● ۳۸. / مدثر

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَإِنَّمَا تُوَفَّوْنَ أُجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَمَنْ زُحِرَ عَنِ النَّارِ وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ

هر کسی مرگ را می‌چشد و شما پاداش خود را به‌طور کامل در روز قیامت خواهید گرفت، آن‌ها که از آتش (

دوزخ) دور شده، به بهشت وارد شوند نجات یافته و رستگار شده‌اند و زندگی دنیا، چیزی جز مایه فریب نیست ●●● ۱۸۵.

/ آل عمران

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ

هر انسانی مرگ‌رانی‌چشد، سپس به‌سوی ما بازمی‌گردید ●●● ۵۷. / عنکبوت

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَنَبَلُّوْكُمْ بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً وَإِلَيْنَا تُرْجَعُونَ

هر انسانی طعم مرگ را می‌چشد و ما شما را با بدی‌ها و نیکی‌ها آزمایش می‌کنیم و سرانجام به‌سوی ما

بازمی‌گردید ●●● ۳۵. / انبیاء

كُلُّوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَلَا تَطْغَوْا فِيهِ فَيَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبِي وَمَنْ يَحِلِّ عَلَيْهِ غَضَبِي فَقَدْ هَوَى

بخورید از روزی‌های پاکیزه‌ای که به شما دادیم، ولی در آن طغیان نکنید که غضب من بر شما وارد خواهد شد و هر کس

غضبم بر او وارد شود سقوط می‌کند ●●● ۸۱. / طه

كُلُّوا وَارْزَعُوا أَنْعَامَكُمْ إِنَّ فَيْدِلِكَ لآيَاتٍ لِأُولِي النُّهَى

هم خودتان بخورید و هم چهارپایانتان را در آن به‌چرا برید که در این نشانه‌های روشنی است برای صاحبان

عقل ●●● ۵۴. / طه

كُلُّوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

(به آن‌ها گفته می‌شود) بخورید و بیاشامید گوارا، این‌ها به‌خاطر اعمالی است که انجام می‌دادید ●●● ۱۹. / طور - ۴۳ / مرسلات

كُلُّوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ الْخَالِيَةِ

(و به آن‌ها گفته می‌شود:) بخورید و بیاشامید گوارا در برابر اعمالی که در ایام گذشته انجام دادید ●●● ۲۴. / حاقه

قرآن الفبائی بَابُ الْكَافِ (۳۴۹)

كُلُّوا وَتَمَتَّعُوا قَلِيلًا إِنَّكُمْ مُجْرِمُونَ

(در مقابل به مجرمان گفته می‌شود:) بخورید و بهره‌گیرید در این مدت کم (ولی بدانید عذاب الهی در انتظار شما است)

چرا که شما مجرمید ●●● ۴۶. / مرسلات

كَمَا أَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنْ بَيْتِكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ فَرِيقًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ لَكَرِهُونَ

(ناخشنودی پاره‌ای از شما از چگونگی تقسیم غنایم بدر) همانند آن است که خداوند تو را از خانه‌ات به حق بیرون

فرستاد (به‌سوی میدان بدر) در حالی که جمعی از مؤمنان کراهت داشتند (ولی سرانجامش پیروزی آشکار بود ●●●) ۵. /

انفال

كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِنْكُمْ يَتْلُوا عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُم مَالَكُمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ

همان‌گونه (که با تغییر قبله نعمت خود را بر شما کامل کردیم،) رسولی در میان شما از نوع خودتان فرستادیم تا آیات ما

را بر شما بخواند و شما را تزکیه کند و کتاب و حکمت بیاموزد و آنچه نمی‌دانستید، به شما یاد دهد ●●● ۱۵۱. / بقره
 كَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى الْمُقْتَسِمِينَ

(ما بر آن‌ها عذابی می‌فرستیم) همان‌گونه که بر « تجزیه‌گران » (آیات الهی) فرستادیم ●●● ۹۰. / حجر

كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ فَنَادَوا وَلَا تَحْنِمْنا

چه بسیار اقوامی را که پیش از آن‌ها هلاک کردیم و به هنگام نزول عذاب، فریاد می‌زدند، ولی وقت نجات گذشته بود ●●● ۳. / ص

كَمْ تَرَكُوا مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ

چه بسیار باغ‌ها و چشمه‌ها که از خود به جای گذاشتند ●●● ۲۵. / دخان

كَمَثَلِ الَّذِينَ قَبْلِهِمْ قَرِيبًا ذُوقُوا وبالْأَرْهَمِ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

کار این گروه از یهود همانند کسانی است که کمی قبل از آن‌ها بودند، طعم تلخ کار خود را چشیدند و برای آن‌ها عذاب دردناک است ●●● ۱۵. / حشر

كَمَثَلِ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ اكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ

کار آن‌ها همچون شیطان است که به انسان گفت: کافر شو (تا مشکلات تو را حل کنم) اما هنگامی که کافر شد، گفت: من از تو بیزارم، من از خداوندی که پروردگار عالمیان است، بیم دارم ●●● ۱۶. / حشر

كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَوْ آمَنَ أَهْلُ الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ مِنْهُمْ الْمُؤْمِنُونَ وَأَكْثَرُهُمُ الْفَاسِقُونَ

(۳۵۰) بَابُ الْكَافِ قرآن الفبائی

شما بهترین امتی بودید که به سود انسان‌ها آفریده شده‌اند، (چه این که) امر به معروف و نهی از منکر می‌کنید و به خدا ایمان دارید و اگر اهل کتاب، (به‌چنین برنامه و آیین درخشانی)، ایمان آورند، برای آن‌ها بهتر است (ولی تنها) عده کمی از آن‌ها با ایمانند و بیشتر آن‌ها فاسقند، (و خارج از اطاعت پروردگار ●●●) ۱۱۰. / آل عمران

كَأٰهِيآ صَا

كهيعص ●●● ۱ / مریم

كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ أَمْوَاتًا فَأَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

چگونه به خداوند کافر می‌شوید، در حالی که شما اجسام بی‌روحي بودید و او شما را زنده کرد، سپس شما را می‌میراند و بار دیگر شما را زنده می‌کند، سپس به سوی او بازمی‌گردید (بنابراین نه حیات و زندگی شما، از شماست و نه مرگتان، آنچه دارید، از خدا است ●●●).

۲۸ / بقره

كَيْفَ وَإِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوا فِيكُمْ إِلَّا وَلَا ذِمَّةً يُرْضُونَكُمْ بِأَفْوَهِهِمْ وَتَأْبَى قُلُوبُهُمْ وَأَكْثَرُهُمْ فَسِيقُونَ

چگونه (پیمانشان ارزش دارد) درحالی که اگر بر شما غالب شوند نه ملاحظه خویشاوندی با شما را می‌کنند و نه پیمان را، شما را بازبان خود خشنود می‌کنند ولی دل‌های آن‌ها ابادارد و اکثر آن‌ها نافرمان‌بردارند ●●● ۸. / توبه

كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ رَسُولِهَا إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ فَمَا اسْتَقِيمُوا لَكُمْ فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ

چگونه برای مشرکان پیمانی نزد خدا و رسول او خواهد بود (در حالی که آن‌ها همواره آماده شکستن پیمانشان هستند) مگر کسانی که با آن‌ها نزد مسجد الحرام پیمان بستید (این گروه که پیمان خود را محترم شمردند) مادام که در برابر شما وفادار

باشند شما نیز وفاداری کنید که خداوند پرهیزکاران را دوست دارد ●●● ۷. / توبه

كَيْفَ يَهْدِي اللَّهُ قَوْمًا كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ وَ شَهِدُوا أَنَّ الرَّسُولَ حَقٌّ وَجَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

چگونه خداوند جمعیتی را هدایت می‌کند که بعد از ایمان و گواهی به حقایق رسول و آمدن نشانه‌های روشن برای آن‌ها، کافر شدند؟ و خدا جمعیت ستمکاران را هدایت نخواهد کرد ●●● ۸۶. / آل عمران

كَيْ نُسَبِّحَكَ كَثِيرًا

تا تو را بسیار تسبیح گوئیم ●●● ۳۳. / طه

قرآن الفبائی بَابُ الْكَافِ (۳۵۱)

بَابُ اللَّامِ

لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ

آنچه را شما می‌پرستید، من نمی‌پرستم ●●● ۲. / کافرون

لَا أَقْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ

قسم به این شهر مقدس (مکه ●●●) ۱. / بلد

لَا أَقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَامَةِ

سوگند به روز قیامت ●●● ۱. / قیامت

لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انْفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

در قبول دین، اکراهی نیست، (زیرا) راه درست از راه انحرافی، روشن شده است، بنابراین کسی که به طاغوت (بت و شیطان و هر موجود طغیانگر) کافر شود و به خدا ایمان آورد، به دستگیره محکمی چنگ زده است که گسستن برای آن نیست و خداوند، شنوا و دانا است ●●● ۲۵۶. / بقره

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ

هیچ معبودی جز او نیست، زنده می‌کند و می‌میراند، پروردگار شما و پروردگار پدران نخستین شماست ●●● ۸. / دخان

لَا بَارِدٍ وَلَا كَرِيمٍ

سایه‌ای که نه خنک است و نه مفید ●●● ۴۴. / واقعه

لَا يَشِينُ فِيهَا أَحْقَابًا

مدت‌های طولانی در آن می‌مانند ●●● ۲۳. / نبأ

لَا تُبْقِي وَلَا تَذَرُ

(آتشی است که) نه چیزی را باقی می‌گذارد و نه چیزی را رها می‌سازد ●●● ۲۸. / مدثر

لَا تَجَارُوا الْيَوْمَ إِنَّكُمْ مِنَّا لَا تُنصِرُونَ

(اما به آن‌ها گفته می‌شود:) فریاد نکنید، امروز شما از ناحیه ما یاری نخواهید شد ●●● ۶۵. / مؤمنون

لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصُرُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَرَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ

چشم‌ها او را درک نمی‌کند ولی او همه چشم‌ها را درک می‌کند و او بخشنده (انواع نعمت‌ها و با خبر از ریزه کاری‌ها) و آگاه (از

همه چیز) است ●●● ۱۰۳ / انعام

لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ مُبُورًا وَاحِدًا وَادْعُوا مُبُورًا كَثِيرًا

امروز یک بار و اوایلا نگوئید ، بلکه بسیار و اوایلا سر دهید ●●● ۱۴ / فرقان

(۳۵۲) بَابُ اللّٰمِ قُرْآنِ الْفَبَائِي

لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

هیچ قومی را که ایمان به خدا و روز قیامت دارد ، نمی یابی که با دشمنان خدا و رسولش دوستی کنند ، هرچند پدران یا فرزندان یا برادران یا خویشاوندان آنها باشند ، آنها کسانی هستند که خدا ایمان را بر صفحه قلوبشان نوشته و با روحی از ناحیه خودش آنها را تقویت فرموده ، آنها را در باغ‌هایی از بهشت داخل می کند که نهرها از زیر درختانش جاری است ، جاودانه در آن می مانند ، خدا از آنها خشنود و آنها نیز از خدا خشنودند ، آنها حزب الله اند ، بدانید حزب الله پیروز است ●●● ۲۲ / مجادله

لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَقْتُلُوا مَذْمُومًا مَخْدُومًا

و با « الله » معبود دیگری قرار مده که ضعیف و مذموم و بی یار و یاور خواهی شد ●●● ۲۲ / اسراء

لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدُعَاءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًا قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ يَتَسَلَّلُونَ مِنْكُمْ لَئِذَا فَلَيْحَذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

دعوت پیامبر را در میان خود مانند دعوت بعضی از شما نسبت به بعضی دیگر تلقی نکنید ، خداوند کسانی از شما را که پشت سر دیگران پنهان می شوند و یکی پس از دیگری فرار می کنند ، می داند ، آنها که مخالفت فرمان او می کنند ، باید از این بترسند که فتنه‌ای دامنشان را بگیرد و یا عذاب دردناک به آنها برسد ●●● ۶۳ / نور

لَا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ

زبان را به خاطر عجله برای خواندن آن (قرآن) حرکت مده ●●● ۱۶ / قیامت

لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَأْوِيَهُمُ النَّارُ وَلَبِئْسَ الْمَصِيرُ

گمان نبر کافران می توانند از چنگال مجازات الهی در زمین فرار کنند ، جایگاه آنها آتش است و چه بد جایگاهی است ●●● ۵۷ / نور

لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ بِمَا آتَوْا وَيُحِبُّونَ أَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا فَلَا تَحْسَبَنَّهُمْ بِمَفَازَةٍ مِنَ الْعَذَابِ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

گمان مبر آنها که از اعمال (زشت) خود خوشحال می شوند و دوست دارند در برابر کار (نیکی) که انجام نداده اند مورد ستایش قرار گیرند ، از عذاب (الهی) برکنارند (بلکه) برای آنها ، عذاب دردناکی است ●●● ۱۸۸ / آل عمران

قرآن الفبائی بَابُ اللّٰمِ (۳۵۳)

لَا تَرْكُضُوا وَارْجِعُوا إِلَىٰ مَا أُتْرِفْتُمْ فِيهِ وَمَسَاكِينِكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْأَلُونَ

فرار نکنید و بازگردید به زندگی پرناز و نعمتان و به مسکن‌های پرزرق و برقتان تا سائلان بیایند و از شما تقاضا کنند (شما هم آنها را محروم باز گردانید ●●●) ۱۳ / انبیاء

لَا تَرَىٰ فِيهَا عِوَجًا وَلَا أَمْتًا

به گونه‌ای که در آن هیچ پستی و بلندی نمی‌بینی ●●● ۱۰۷ / طه

لَا تَسْمَعُ فِيهَا لِاِغْيَةً

که در آن هیچ سخن لغو و بیهوده‌ای نمی‌شنوی ●●● ۱۱ / غاشیه

لَا تَعْتَدِرُوا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ اِيْمَانِكُمْ اِنْ نَعَفُ عَنْ طَائِفَةٍ مِنْكُمْ تُعَذَّبُ طَائِفَةٌ بَانَهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ

(بگو:) عذر خواهی نکنید (که بیهوده است ، چرا که) شما پس از ایمان آوردن ، کافر شدید ، اگر گروهی از شما را (به خاطر توبه) مورد عفو قرار دهیم ، گروه دیگری را عذاب خواهیم کرد ، زیرا آن‌ها مجرم بودند ●●● ۶۶ / توبه

لَا تَقُمْ فِيهِ اَبَدًا لَمْسِجِدٍ اُسْسٍ عَلَيِ التَّقْوَى مِنْ اَوَّلِ يَوْمٍ اَحَقُّ اَنْ تَقُومَ فِيهِ، فِيهِ رِجَالٌ يُحِبُّونَ اَنْ يَتَطَهَّرُوا وَاللّٰهُ يُحِبُّ الْمُطَهَّرِينَ
هرگز در آن قیام (و عبادت) مکن ، آن مسجدی که از روز نخست بر پایه تقوا بنا شده ، شایسته‌تر است که در آن قیام (و عبادت) کنی ، در آن مردانی هستند که دوست می‌دارند پاکیزه باشند و خداوند پاکیزگان را دوست دارد ●●● ۱۰۸ / توبه

لَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ اِلَى مَا مَتَّعْنَا بِهٖ اَزْوَاجًا مِنْهُمْ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَاخْفِضْ جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنِينَ

(بنابراین) هرگز چشم خود را به نعمت‌های (مادی) که به گروه‌هایی از آن‌ها (کفار) دادیم ميفکن و به‌خاطر آن‌چه آن‌ها دارند غمگین مباش و بال و پر خود را برای مؤمنین فرود آر ●●● ۸۸ / حجر

لَا جْرَمَ اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ اِنَّهٗ لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِرِينَ

قطعاً خداوند از آنچه پنهان می‌دارند و آنچه آشکار می‌سازند باخبر است او مستکبران را دوست نمی‌دارد ●●● ۲۳ / نحل

لَا جْرَمَ اِنَّمَا تَدْعُونَنِي اِلَيْهِ لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَلَا فِي الْاٰخِرَةِ وَاَنْ مَرَدْنَا اِلَى اللّٰهِ وَاَنَّ الْمُسْرِفِينَ هُمْ اَصْحَابُ النَّارِ
قطعاً آن‌چه مرا به‌سوی آن می‌خوانید نه دعوت (و حاکمیتی) در دنیا دارند و نه در آخرت و تنها بازگشت ما در قیامت به سوی خدا است و مسرفان اهل دوزخند ●●● ۴۳ / مؤمن

لَا جْرَمَ اَنَّهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ هُمُ الْخٰسِرُونَ

و قطعاً آن‌ها در آخرت زیانکارانند ●●● ۱۰۹ / نحل

(۳۵۴) بَابُ اللّٰمِ قِرَآنُ الْفَبَائِي

لَا جْرَمَ اَنَّهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ هُمُ الْاٰخِسِرُونَ

(به همین دلیل) آن‌ها مسلماً در سرای آخرت از همه زیانکارترند ●●● ۲۲ / هود

لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ اِنْ طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ مَا لَمْ تَمْسُوهُنَّ اَوْ تَفْرِضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً وَّمَتَّعُوهُنَّ عَلَيِ الْمُؤَسَّعِ قَدْرُهُ وَاَلَى الْمُقْتَرِ قَدْرُهُ مَتَاعًا بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَيِ الْمُحْسِنِينَ

اگر زنان را قبل از آمیزش جنسی یا تعیین مهر ، (به عللی) طلاق دهید ، گناهی بر شما نیست (و در این موقع) آن‌ها را (با هدیه‌ای مناسب) بهره‌مند سازید ، آن کس که توانایی دارد ، به اندازه توانایی اش و آن کس که تنگدست است ، به اندازه خودش هدیه‌ای شایسته (که مناسب حال دهنده و گیرنده باشد) بدهد و این بر نیکوکاران الزامی است ●●● ۲۳۶ / بقره

لَا جُنَاحَ عَلَيْهِنَّ فِي اَبَائِهِنَّ وَلَا اِبْنَائِهِنَّ وَلَا اِخْوَانِهِنَّ وَلَا اِبْنَاءِ اِخْوَانِهِنَّ وَلَا اَبْنَاءِ اَخْوَاتِهِنَّ وَلَا نِسَائِهِنَّ وَلَا مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُنَّ وَاتَّقِينَ اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلَي كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا

بر آن‌ها (همسران پیامبر) گناهی نیست که با پدران و فرزندان و برادران و فرزندان برادران و فرزندان خواهران خود و زنان مسلمان

و بردگان خویش (بدون حجاب و پرده تماس بگیرند) و تقوای الهی را پیشه کنید که خداوند بر هر چیزی آگاه است ●●● ۵۵ / احزاب

لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِنْ نَجْوَاهُمْ إِلَّا مَنْ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ أَوْ مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا

در بسیاری از سخنان در گوشه (و جلسات محرمانه) آن‌ها خیر و سودی نیست مگر کسی که (به این وسیله) امر به کمک به دیگران یا کار نیک یا اصلاح در میان مردم کند و هر کس برای خشنودی پروردگار چنین کند پاداش بزرگی به او خواهیم داد ●●● ۱۱۴ / نساء

لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ

شریکی برای او نیست و به همین دستور یافته‌ام و من نخستین مسلمانم ●●● ۱۶۳ / انعام
لَا ظَلِيلٍ وَلَا يُغْنِي مِنَ اللَّهَبِ

سایه‌ای که نه آرامبخش است و نه از شعله‌های آتش جلوگیری می‌کند ●●● ۳۱ / مرسلات
لَا فِيهَا غَوْلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنْزَفُونَ

شرابی که نه در آن مایه فساد عقل است ، نه موجب مستی می‌گردد ●●● ۴۷ / صافات
لَكِنَّا هُوَ اللَّهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّيَاحِدًا

ولی من کسی هستم که «الله پروردگار من است و هیچ کس را شریک پروردگارم قرار نمی‌دهم ●●● ۳۸ / کهف
قرآن الفبائی باب اللام (۳۵۵)

لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نُزُلًا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ لِّلْأَبْرَارِ
ولی کسانی که (ایمان دارند و) از پروردگارشان می‌پرهیزند، برای آن‌ها باغ‌هایی از بهشت است، که از زیر درختانش نهرها جاری است، همیشه در آن خواهند بود. این، نخستین پذیرایی است که از سوی خداوند به آن‌ها می‌رسد و آن‌چه در نزد خداست ، برای نیکان بهتر است ●●● ۱۹۸ / آل عمران

لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ عُرفٌ مِنْ فَوْقِهَا عُرفٌ مَبِيَّئَةٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَعَدَّ اللَّهُ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ الْمِيعَادَ
ولی آن‌ها که تقوای الهی پیشه کردند، غرفه‌هایی در بهشت دارند، بر فراز آن‌ها غرفه‌های دیگری بنا شده و از زیر آن نهرها جاری است، این وعده الهی است و خداوند در وعده خود تخلف نمی‌کند ●●● ۲۰ / زمر

لَكِنَّ الرَّاْسِحُونَ فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ وَالْمُؤْمِنُونَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ وَمَا أَنْزَلَ مِنْ قَبْلِكَ وَالْمُقِيمِينَ الصَّلَاةَ وَالْمُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالْمُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أُولَئِكَ سَنُؤْتِيهِمْ أَجْرًا عَظِيمًا

ولی آن دسته از آن‌ها که راسخ در علمند و آن‌ها که ایمان دارند به تمام آن‌چه بر تو نازل شده و آن‌چه پیش از تو نازل گردیده ایمان می‌آورند و آن‌ها که نماز را برپا می‌دارند و آنان که زکات می‌دهند و آن‌ها که به خدا و روز قیامت ایمان آورده‌اند به زودی به همه آنان پاداش عظیمی خواهیم داد ●●● ۱۶۲ / نساء

لَكِنَّ الرُّسُولَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ جَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَأَوْلَادِكُمْ لَهُمُ الْخَيْرَاتُ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ
ولی پیامبر و آن‌ها که با او ایمان آوردند ، با اموال و جان‌هایشان به جهاد پرداختند و همه نیکی‌ها برای آن‌ها است و آن‌ها رستگارانند ●●● ۸۸ / توبه

لَكِنَّ اللَّهَ يَشْهَدُ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ أَنْزَلَهُ بِعِلْمِهِ وَالْمَلَائِكَةُ يَشْهَدُونَ وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا

ولی خداوند گواهی می‌دهد به آن‌چه بر تو نازل کرده، که از روی علمش نازل کرده است و فرشتگان (نیز) گواهی می‌دهند، گرچه

گواهی خدا کافی است ●●● ۱۶۶ / نساء

لَا مَقْطُوعَةَ وَلَا مَمْنُوعَةَ

که هرگز قطع و ممنوع نمی‌شود ●●● ۳۳ / واقعه

لَا هِيَ قُلُوبُهُمْ وَأَسْرُوا النَّجْوَى الَّذِينَ ظَلَمُوا هَلْ هَذَا إِلَّا بَشْرٌ مِثْلُكُمْ أَفَتَأْتُونَ السَّحَرَ وَآتَمَّ تَبْصِرُونَ

درحالی که قلوبشان در لُهو و بی‌خبری فرورفته‌است و این ستمگران پنهانی نجوی می‌کنند (و می‌گویند) آیا جز این است که این بشری همچون شما است؟ آیا شما به سراغ سحر می‌روید با این که می‌بینید ●●● ۳۴ / انبیاء

(۳۵۶) بَابُ اللَّامِ قرآن الفبائی

لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ مِنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ

که هیچ‌گونه باطلی، نه از پیش رو و نه از پشت سر، به سراغ آن نمی‌آید، چرا که از سوی خداوند حکیم و شایسته ستایش نازل شده است ●●● ۴۲ / فصلت

لَا يَأْكُلُهُ إِلَّا الْخَاطِئُونَ

غذایی که جز خطاکاران آن را نمی‌خورند ●●● ۳۷ / حاقه

لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ إِلَّا أَنْ تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقْيَةً وَيُحَذِّرْكُمْ اللَّهُ نَفْسَهُ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ

افراد باایمان نباید به جای مؤمنان، کافران را دوست و سرپرست خود انتخاب کنند و هرکس چنین کند، هیچ رابطه‌ای با خدا ندارد (و پیوند او به کلی از خدا گسسته می‌شود) مگر این که از آن‌ها بپرهیزد (و به خاطر هدف‌های مهم‌تری تقیه کنید) خداوند شما را از (نافرمانی) خود، برحذر می‌دارد و بازگشت (شما) به سوی خدا است ●●● ۲۸ / آل عمران

لَا يُحِبُّ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالشُّوْءِ مِنَ الْقَوْلِ إِلَّا مَنْ ظَلَمَ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا عَلِيمًا

خداوند دوست ندارد کسی با سخنان خود بدی‌ها را اظهار کند مگر آن کسی که مورد ستم واقع شده باشد، خداوند شنوا و دانا است ●●● ۱۴۸ / نساء

لَا يَخْزِيهِمُ النَّارُ الْكُبْرُ وَتَلْفِيهِمُ الْمَلَائِكَةُ هَذَا يَوْمُكُمْ الَّذِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ

وحشت بزرگ آن‌ها را اندوهگین نمی‌کند و فرشتگان به استقبالشان می‌روند (و می‌گویند) این همان روزی است که به شما وعده داده می‌شد ●●● ۱۰۳ / انبیاء

لَا يَحِلُّ لَكَ النِّسَاءُ مِنْ بَعْدُ وَلَا أَنْ تَبَدَّلَ بِهِنَّ مِنْ أَزْوَاجٍ وَلَوْ أَعْجَبَكَ حُسْنُهُنَّ إِلَّا مَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ رَاقِبًا

بعد از این دیگر زنی بر تو حلال نیست و نمی‌توانی همسرانت را به همسران دیگری تبدیل کنی (بعضی را طلاق دهی و همسر دیگری به جای او برگزینی) هر چند جمال آن‌ها مورد توجه تو واقع شود مگر آن چه که به صورت کنیز در ملک تو درآید و خداوند ناظر و مراقب هر چیز است (و به این ترتیب فشار قبایل را در اختیار همسر از آن‌ها، از تو برداشتیم ●●●) ۵۲ / احزاب

لَا يَذُوقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ إِلَّا الْمَوْتَةَ الْأُولَىٰ وَوَقِيَهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ

هرگز مرگی جز همان مرگ اول (که در دنیا چشیده‌اند) نخواهند چشید و خداوند آن‌ها را از عذاب دوزخ حفظ می‌کند ●●● ۵۶ / دخان

لَا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا

در آن‌جا نه چیز خنکی می‌چشند و نه نوشیدنی گوارایی ●●● ۲۴ / نبأ

قرآن الفبائی بَابُ اللّامِ (۳۵۷)

لَا يَرْجُونَ فِي مُؤْمِنٍ إِلَّا وَلَا ذِمَّةً وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُعْتَدُونَ

(نه تنها درباره شما) درباره هیچ فرد با ایمانی رعایت خویشاوندی و پیمان را نمی‌کنند و آن‌ها تجاوزکارانند ●●● .
۱۰ / توبه

لَا يَزَالُ بُنْيَانُهُمُ الَّذِي بَنَوْا رِيبَةً فِيقُلُوبِهِمْ إِلَّا أَنْ تَقَطَّعَ قُلُوبُهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

(اما) این بنایی را که آن‌ها ساختند ، همواره به صورت یک وسیله شک و تردید در دل‌های آن‌ها باقی می‌ماند، مگر این‌که دل‌هایشان پاره پاره شود (و بمیرند و گرنه از دل آن‌ها بیرون نمی‌رود) و خداوند دانا و حکیم است ●●● ۱۱۰ / توبه
لَا يَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ

که هرگز در سخن بر او پیشی نمی‌گیرند و به فرمان او عمل می‌کنند ●●● ۲۷ / انبیاء

لَا يَسْتَنْدِئُكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ

آن‌ها که ایمان به خدا و روز جزا دارند هیچ‌گاه از تو اجازه برای جهاد (در راه خدا) با اموال و جان‌هایشان نمی‌گیرند و خداوند پرهیزکاران را می‌شناسد ●●● ۴۴ / توبه

لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ وَهُمْ لَهُمْ جُنْدٌ مُّخَضَّرُونَ

ولی آنان قادر به یاری ایشان نیستند و این (عبادت کنندگان در قیامت) لشکر آن‌ها خواهند بود که در آتش دوزخ حضور می‌یابند ●●● ۷۵ / یس

لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفَائِزُونَ

هرگز اصحاب دوزخ و اصحاب بهشت یکسان نیستند ، اصحاب بهشت ، رستگار و پیروزند ●●● ۲۰ / حشر

لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرِ أُولَى الضَّرَرِ وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى الْقَاعِدِينَ دَرَجَةً وَكُلًّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَى وَفَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا
افراد باایمانی که بدون بیماری و ناراحتی از جهاد بازنشستند با مجاهدانی که در راه خدا با مال و جان خود جهاد کردند یکسان نیستند، خداوند مجاهدانی را که با مال و جان خود جهاد نمودند بر قاعدان برتری بخشیده و به هر یک از این دو دسته (به نسبت اعمال نیکشان) خداوند وعده پاداش نیک داده و مجاهدان را بر قاعدان برتری و پاداش عظیمی بخشیده است ●●● ۹۵ / نساء

لَا يَسْمَعُونَ إِلَى الْمَلَأِ الْأَعْلَى وَيُقَذَّفُونَ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ

آن‌ها نمی‌توانند به (سخنان) فرشتگان عالم بالا گوش فرادهند (و هرگاه چنین بخواهند) از هر سو هدف تیرها قرار می‌گیرند ●●● ۸ / صافات

(۳۵۸) بَابُ اللّامِ قرآن الفبائی

لَا يَسْمَعُونَ حَسِيسَهَا وَهُمْ فِي مَا اشْتَهَتْ أَنْفُسُهُمْ خَالِدُونَ

آن‌ها صدای آتش دوزخ را نمی‌شنوند و در آن‌چه دلشان بخواهد جاودانه متنعّم هستند ●●● ۱۰۲ / انبیاء

لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا إِلَّا سَلَامًا وَلَهُمْ رِزْقُهُمْ فِيهَا بُكْرَةً وَعَشِيًّا

آن‌ها هرگز در آن‌جا گفتار لغو و بیهوده‌ای نمی‌شنوند و جز سلام در آن‌جا سخنی نیست و هر صبح و شام روزی آن‌ها در بهشت مقرر است ●●● ۶۲ / مریم

لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْتِيهَا

در آن باغ‌های بهشت، نه لغو و بیهوده‌ای می‌شنوند نه سخنان گناه‌آلود ●●● ۲۵ / واقعه

لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِذَابًا

در آن جا نه سخن لغو و بیهوده‌ای می‌شنوند و نه دروغی ●●● ۳۵ / نبأ

لَا يُسْئَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْئَلُونَ

هیچ کس بر کار او نمی‌تواند خرده بگیرد، ولی در کارهای آن‌ها جای سؤال و ایراد است ●●● ۲۳ / انبیاء

لَا يَسْأَلُ الْإِنْسَانُ مِنْ دُعَاءِ الْخَيْرِ وَإِنْ مَسَّهُ الشَّرُّ فَيُوسِسُ قَنُوطٌ

انسان هرگز از تقاضای نیکی (و نعمت) خسته نمی‌شود و هرگاه شرّ و بدی به او رسد مایوس و نومید

می‌گردد ●●● ۴۹ / فصلت

لَا يُسْمِنُ وَلَا يُغْنِي مِنْ جُوعٍ

غذایی که نه آن‌ها را فربه می‌کند و نه گرسنگی را فرومی‌نشاند ●●● ۷ / غاشیه

لَا يُصَدِّعُونَ عَنْهَا وَلَا يُنْزِفُونَ

اما شرابی که از آن سردرد نمی‌گیرند و نه مست می‌شوند ●●● ۱۹ / واقعه

لَا يَضْلِيهَا إِلَّا الْأَشْقَى

کسی جز بدبخت‌ترین مردم وارد آن نمی‌شود ●●● ۱۵ / لیل

لَا يُغَرِّبُكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْبِلَادِ

رفت و آمد (پیروزمندان) کافران در شهرها، تو را نفریبند ●●● ۱۹۶ / آل عمران

لَا يُفْتَرُ عَنْهُمْ وَهُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ

هرگز عذاب از آن‌ها تخفیف نمی‌یابد و آن‌ها در آن جا از همه چیز مایوسند ●●● ۷۵ / زخرف

لَا يُقَاتِلُونَكُمْ جَمِيعًا إِلَّا فِي قُرَىٰ مُحَصَّنَةٍ أَوْ مِنْ وَرَاءِ جُدُرٍ بَأْسِهِمْ يَنْهَهُمْ شَدِيدٌ تَحْسِبُهُمْ جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّىٰ

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ

آن‌ها هرگز با شما به صورت دستجمعی نمی‌جنگند جز در درّه‌های محکم یا از پشت دیوارها، پیکارشان در

قرآن الفبائی باب اللام (۳۵۹)

میان خودشان شدید است (اما در برابر شما ناتوانند) به ظاهرشان می‌نگری آن‌ها را متحد می‌بینی، در حالی که دل‌های آن‌ها

پراکنده است، این به خاطر آن است که قومی بی‌عقلند ●●● ۱۴ / حشر

لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ

عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ

خداوند هیچ کس را جز به اندازه توانایی‌اش تکلیف نمی‌کند (انسان) هر کار (نیکی) را انجام دهد، برای خود انجام داده و

هر کار (بدی) کند، به زیان خود کرده است، (مؤمنان می‌گویند): پروردگارا، اگر ما فراموش یا خطا کردیم، ما را مؤاخذه مکن.

پروردگارا! تکلیف سنگینی بر ما قرار مده، آن چنان که (به خاطر گناه و طغیان)، بر کسانی که پیش از ما بودند قرار دادی!

پروردگارا، آن چه طاقت تحمل آن را نداریم، بر ما مقرر مدار و آثار گناه را از ما بشوی، ما را ببخش و در رحمت خود

قرارده، تو مولا و سرپرست مایی، پس ما را بر جمعیت کافران پیروز گردان ●●● ۲۸۶ / بقره

لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ

و جز پاکان نمی‌توانند آن را مس کنند ●●● ۷۹. / واقعه

لَا يَمَسُّهُمْ فِيهَا نَصَبٌ وَمَا هُمْ مِنْهَا بِمُخْرَجِينَ

هرگز خستگی و تعب به آنها نمی‌رسد و هیچ‌گاه از آن اخراج نمی‌گردند ●●● ۴۸. / حجر

لَا يَمْلِكُونَ الشَّفَاعَةَ إِلَّا مَنِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا

آنها هرگز مالک شفاعت نیستند مگر کسی که نزد خداوند رحمان عهد و پیمانی دارد ●●● ۸۷. / مریم

لَا يَنْهِيكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ أَنْ تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ

خدا شما را از نیکی کردن و رعایت عدالت نسبت به کسانی که در امر دین با شما پیکار نکردند و از خانه و دیارتان بیرون

نراندند، نهی نمی‌کند، چرا که خداوند عدالت‌پیشگان را دوست دارد ●●● ۸. / ممتحنه

لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا كَسَبْتُمْ قُلُوبَكُمْ وَاللَّهُ عَفُورٌ حَلِيمٌ

خداوند شما را به خاطر سوگندهایی که بدون توجه یاد می‌کنید، مؤاخذه نخواهد کرد، اما به آنچه دل‌های شما

کسب کرده (و سوگندهایی که از روی اراده و اختیار یاد می‌کنید)، مؤاخذه می‌کند و خداوند آمرزنده و بردبار است

●●● ۲۲۵. / بقره

لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَّدْتُمُ الْأَيْمَانَ فَكَفَّرتَهُ أَطْعَامَ عَشْرَةِ مَسْكِينٍ مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ

أَوْ كِسْوَتُهُمْ أَوْ تَحْرِيرُ رَقَبَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ ذَلِكَ كَفَّرتَهُ

(۳۶۰) بَابُ اللَّامِ قُرْآنُ الْفَبَائِي

أَيْمَانِكُمْ أَذًا حَلَفْتُمْ وَاحْفَظُوا أَيْمَانَكُمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

خداوند شما را به خاطر سوگندهای بیهوده (و خالی از اراده) مؤاخذه نمی‌کند ولی در برابر سوگندهایی که (از روی اراده)

محکم کرده‌اید مؤاخذه می‌کند، کفاره این‌گونه قسم‌ها اطعام ده نفر مستمند، از غذاهای معمولی است که به خانواده خود می‌دهید

، یا لباس پوشانیدن بر آن ده نفر و یا آزاد کردن یک برده و کسی که هیچ کدام از این‌ها را نیابد سه روز روزه می‌گیرد، این کفاره

سوگندهای شماست به‌هنگامی که سوگند یاد می‌کنید (و مخالفت می‌نمایید) و سوگندهای خود را حفظ کنید و نشکنید، این

چنین خداوند آیات خود را برای شما بیان می‌کند تا شکر او را به‌جا آورید ●●● ۸۹. / مائده

لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ حَتَّى يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ

آنها به آن ایمان نمی‌آورند تا عذاب دردناک را با چشم خود ببینند ●●● ۲۰۱. / شعراء

لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ وَقَدْ خَلَتْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ

(اما با این حال) آنها به آن ایمان نمی‌آورند و سنت اقوام پیشین نیز چنین بود ●●● ۱۳. / حجر

لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ

نه برای خورشید سزاوار است که به ماه رسد و نه شب بر روز پیشی می‌گیرد و هر کدام از آنها در مسیر

خود شناورند ●●● ۴۰. / یس

لَاخِذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ

ما او را با قدرت می‌گرفتیم ●●● ۴۵. / حاقه

لَا عَذَابَنتَهُ عَذَابًا شَدِيدًا أَوْ لَا ذَبْحَنَّهُ أَوْ لِيَأْتِيَنِي بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ

من او را قطعاً کیفر شدیدی خواهم داد و یا او را ذبح می‌کنم و یا دلیل روشنی (برای غیبتش) برای

من بیاورد ●●● ۲۱. / نمل

لَا تَطْعَنَ أَيْدِيكُمْ وَأَرْجُلُكُمْ مِنْ خِلَافٍ ثُمَّ لَا صَلِّبَنَّكُمْ أَجْمَعِينَ

سوگند می‌خورم که دست‌ها و پاها را به طور مخالف (دست راست با پای چپ یا دست چپ با پای راست)

قطع می‌کنم، سپس همگی شما را به دار می‌آویزم ●●● ۱۲۴ / اعراف

لَا كَلُونَ مِنْ شَجَرٍ مِنْ زُقُومٍ

قطعا از درخت زقوم می‌خورید ●●● ۵۲ / واقعه

لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمِمَّنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ أَجْمَعِينَ

که جهنم را از تو و پیروانت همگی پر خواهم کرد ●●● ۸۵ / ص

قرآن الفبائی بابُ اللام (۳۶۱)

لَأَنْتُمْ أَشَدُّ رَهْبَةً فِي صُدُورِهِمْ مِنَ اللَّهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ

وحشت از شما در دل‌های آنها بیش از ترس از خدا است، این به خاطر آن است که آنها گروهی نادانند

●●● ۱۳ / حشر

لَتَبْلُوَنَّ فِي أَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ وَتَسْمَعَنَّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا أَذًى كَثِيرًا وَإِنْ تَصْبِرُوا وَ

تَتَّقُوا فَإِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ

به یقین (همه شما) در اموال و جان‌های خود، آزمایش می‌شوید و از کسانی که پیش از شما به آنها کتاب آسمانی داده شده (یهود)

و (همچنین) از مشرکان، سخنان آزاردهنده فراوان خواهید شنید و اگر استقامت کنید و تقوا پیشه سازید، (شایسته‌تر است، زیرا)

این از کارهای مهم و قابل اطمینان است ●●● ۱۸۶ / آل عمران

لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّيَاسِ عِدَاوَةً لِلَّذِينَ ءَامَنُوا الْيَهُودَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا وَلَتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُمْ مَوَدَّةً لِلَّذِينَ ءَامَنُوا الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرِي ذَلِكَ بِأَنَّ

مِنْهُمْ قَسِيصِينَ وَرُهَبَانًا وَأَنَّهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ

به‌طور مسلم یهود و مشرکان را دشمن‌ترین مردم نسبت به مؤمنان خواهی یافت، ولی آنها را که می‌گویند مسیحی هستیم

نزدیک‌ترین دوستان به مؤمنان می‌یابی، این به خاطر آن است که در میان آنها افرادی دانشمند و تارک دنیا هستند و آنها

(در برابر حق) تکبر نمی‌ورزند ●●● ۸۲ / مائده

لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَنْ طَبَقٍ

که همه شما دایما از حالی به حال دیگر منتقل می‌شوید ●●● ۱۹ / انشاق

لَتَرُونَ الْجَحِيمَ

شما قطعا جهنم را خواهید دید ●●● ۶ / تکاثر

لَخَلَقُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ أَكْبَرُ مِنْ خَلْقِ النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

آفرینش آسمان‌ها و زمین از آفرینش انسان‌ها مهم‌تر است ولی اکثر مردم نمی‌دانند ●●● ۵۷ / مؤمن

لَسْتُ عَلَيْهِمْ بِمُصِيطِرٍ

تو مسلط بر آنها نیستی که مجبورشان (بر ایمان) کنی ●●● ۲۲ / غاشیه

لَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَفْسِكَ أَلَّا يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ

گویی می‌خواهی جان خود را از شدت اندوه از دست دهی به خاطر این که آنها ایمان نمی‌آورند

●●● ۳ / شعراء

لَعَلَّنَا نَتَّبِعَ السَّحَرَةَ إِنْ كَانُوا هُمُ الْعَالِيِينَ

تا اگر ساحران پیروز شوند ما از آنان پیروی کنیم ●●● ۴۰ / شعراء

(۳۶۲) بَابُ اللّامِ قرآن الفبائی

لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا وَمِنْ وَرَائِهِمْ بَرْزَخٌ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ

شاید در آنچه ترک کردم (و کوتاهی نمودم) عمل صالحی انجام دهم (به او می‌گویند: چنين نیست، این سخنی است که او به زبان می‌گوید) (و اگر باز گردد، برنامه‌اش همچون سابق است) و پشت سر آنها برزخی است تا روزی که برانگیخته می‌شوند

●●● ۱۰۰ / مؤمنون

لَعَمْرُكَ إِنَّهُمْ لَفِي سَكْرَتِهِمْ يَعْمَهُونَ

به جانت سوگند این‌ها در مستی خود سرگردانند (و عقل و شعور خود را از دست داده‌اند) ●●● ۷۲ / حجر

لَعَنَهُ اللَّهُ وَقَالَ لَأَتَّخِذَنَّ مِنْ عِبَادِكَ نَصِيبًا مَّفْرُوضًا

خداوند او را از رحمت خویش به دور ساخته و او گفته است که از بندگان تو سهم معینی خواهم

گرفت ●●● ۱۱۸ / نساء

لَقَالُوا إِنَّمَا سُكَّرَتْ أَبْصَارُنَا بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ مَسْحُورُونَ

باز می‌گویند: ما را چشم‌بندی کرده‌اند، بلکه ما (سر تا پا) سحر شده‌ایم ●●● ۱۵ / حجر

لَقَدْ ابْتِغَوْا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ وَقَلَّبُوا لَكَ الْأُمُورَ حَتَّىٰ جَاءَ الْحَقُّ وَظَهَرَ أَمْرُ اللَّهِ وَهُمْ كَرِهُونَ

آن‌ها پیش از این (نیز) اقدام به فتنه‌انگیزی کردند و کارها را برای تو دگرگون ساختند (و به هم ریختند) تا زمانی که حق فرا رسید و فرمان خدا آشکار گشت (و پیروز شدید) در حالی که آن‌ها کراهت داشتند ●●●

۴۸ / توبه

لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَارْسَلْنَا إِلَيْهِمْ رَسُولًا قُلْنَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنْفُسُهُمْ فَرِيقًا كَذَّبُوا وَفَرِيقًا يَقْتُلُونَ

ما از بنی اسرائیل پیمان گرفتیم و رسولانی به سوی آن‌ها فرستادیم (ولی) هر زمان پیامبری برخلاف هوس‌ها و تمایلات آن‌ها می‌آمد عده‌ای را تکذیب می‌کردند و جمعی را می‌کشتند ●●● ۷۰ / مائده

لَقَدْ أَحْصَيْهِمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا

همه آن‌ها را احصا کرده و دقیقاً شمرده است ●●● ۹۴ / مریم

لَقَدْ ارْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيُقَومُوا النَّاسَ بِالْقِسْطِ وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ وَرُسُلَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ

ما رسولان خود را با دلایل روشن فرستادیم و با آن‌ها کتاب (آسمانی) و میزان (شناسایی حق و قوانین عادلانه) نازل کردیم تا مردم قیام به عدالت کنند و آهن را خلق کردیم که در آن قوت شدیدی است و منافی برای مردم، تا خداوند بداند چه

کسی او و رسولانش را یاری می‌کند، بی آن‌که او را ببیند، خداوند قوی و شکست‌ناپذیر است ●●● ۲۵ / حدید

قرآن الفبائی بَابُ اللّامِ (۳۶۳)

لَقَدْ ارْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ

ما «نوح» را به سوی قومش فرستادیم، او به آن‌ها گفت: ای قوم من (تنها) خداوند یگانه را پرستش کنید که

معبودی جز او برای شما نیست (و اگر غیر این کنید) من بر شما از عذاب روز بزرگی می‌ترسم ●●● ۵۹ / اعراف

لَقَدْ أَصَلْنِي عَنِ الذُّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خَذُولًا

او مرا از یاد حق گمراه ساخت، بعد از آن‌که آگاهی به سراغ من آمده بود و شیطان همیشه مخدول کننده انسان

بوده است ●●● ۲۹ / فرقان

لَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

ما بر شما کتابی نازل کردیم که وسیله تذکر (و بیداری) شما در آن است ، آیا اندیشه نمی کنید ●●● ۱۰ / انبیاء

لَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ مُبِينَاتٍ وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

ما آیات روشنگری نازل کردیم و خدا هر که را بخواهد، به صراط مستقیم هدایت می کند ●●● ۴۶ / نور

لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبَ فَرِيقٍ مِنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُ بِهِمْ رَؤُوفٌ رَحِيمٌ

خداوند رحمت خود را شامل حال پیامبر و (همچنین) مهاجران و انصار که در زمان عسرت و شدت (در جنگ تبوک) از او پیروی نمود، پس از آن که نزدیک بود دل‌های گروهی از آنها از حق منحرف شود (و از میدان جنگ بازگردند) سپس خدا توبه آنها را پذیرفت که او نسبت به آنان مهربان و رحیم است ●●● ۱۱۷ / توبه

لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَؤُوفٌ رَحِيمٌ

رسولی از خود شما به سويتان آمد که رنج‌های شما بر او سخت است و اصرار به هدایت شما دارد و نسبت به مؤمنان رؤوف و مهربان است ●●● ۱۲۸ / توبه

لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِذَا

چه سخن زشت و زنده‌ای آوردید ●●● ۸۹ / مریم

لَقَدْ جِئْنَاكُمْ بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَكُمْ لِلْحَقِّ كَارِهُونَ

هر آینه راه خود را و آیین حق را برای شما آوردیم ، ولیکن اکثرتان از قبول حق، کراهت داشتید ●●● ۷۸ / زخرف

لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَى أَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

فرمان (الهی) درباره اکثر آنها تحقق یافته، به همین جهت ایمان نمی آورند ●●● ۷ / یس

(۳۶۴) بَابُ اللَّامِ قُرْآنُ الْفَبَائِي

لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ

که ما انسان را در بهترین صورت و نظام آفریده‌ایم ●●● ۴۰ / تین

لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ

که ما انسان را در رنج آفریدیم (و زندگی او مملو از رنجهاست ●●● ۴۰) / بلد

لَقَدْ رَأَى مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَى

او پاره‌ای از آیات و نشانه‌های بزرگ پروردگارش را مشاهده کرد ●●● ۱۸ / نجم

لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَابَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا

خداوند از مؤمنانی که در زیر آن درخت با تو بیعت کردند راضی و خشنود شد ، خدا آن‌چه را در درون قلب آن‌ها (از صداقت و ایمان) نهفته بود می دانست ، لذا آرامش را بر دل‌های آن‌ها نازل کرد و فتح نزدیکی ، به عنوان پاداش نصیب آن‌ها فرمود ●●● ۱۸ / فتح

لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ أَغْنِيَاءُ سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا وَقَتْلَهُمُ الْإِنِّيَاءَ بِغَيْرِ حِسَابٍ وَاللَّذِينَ قَالُوا هَذَا عَذَابٌ يُعَذَّبُ بِهِ الْمُؤْمِنِينَ وَمَا لَهُمْ فِيهِ مِنْ مَنَافِعٍ وَمَا يَكْتُوبُونَ إِلَّا فِي سَعْتِنَا وَمَا نَفَعُ الَّذِينَ أُكْفِرُوا مِنْ شَيْءٍ وَاللَّهُ يَخْتَارُ

خداوند، سخن آن‌ها را که گفتند: «خدا فقیر است و ما بی‌نیازیم» شنید! به زودی آن‌چه را گفتند، خواهیم نوشت و (همچنین) کشتن پیامبران را به ناحق (می‌نویسیم) و به آن‌ها می‌گوییم: «بچشید عذاب سوزان را (در برابر کارهایتان)». «خدا سخن کفرآمیز آنان (یهود) را که می‌گفتند: خداوند فقیر است و ما غنی هستیم شنید ●●●». ۱۸۱ / آل عمران

لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّؤْيَا بِالْحَقِّ لَتَدْخُلَنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ آمِنِينَ مُحَلِّقِينَ رُؤُسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ لَا تَخَافُونَ فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوا فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذَلِكَ فَتْحًا قَرِيبًا

خداوند آن‌چه را به پیامبرش در عالم خواب نشان داد راست بود، به‌طور قطع همه شما به خواست خدا وارد مسجد الحرام می‌شوید در نهایت امنیت و در حالی که سرهای خود را تراشیده، یا ناخن‌های خود را کوتاه کرده و از هیچ کس ترس و وحشتی ندارید، ولی خداوند چیزهایی می‌دانست که شما نمی‌دانستید (و در این تأخیر حکمتی بود) و قبل از آن فتح نزدیکی (برای شما) قرار داد ●●●. ۲۷ / فتح

لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ آيَاتٌ لِلِّسَاءِ آتِلِينَ

در (داستان) یوسف و برادرانش نشانه‌های (هدایت) برای سؤال کنندگان بود ●●●. ۷ / یوسف

لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَى وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

قرآن الفبائی باب اللام (۳۶۵)

در سرگذشت‌های آن‌ها درس عبرتی برای صاحبان اندیشه است، این‌ها داستان دروغین نبود بلکه (وحی آسمانی است و) هماهنگ است با آن‌چه پیش روی او (از کتب آسمانی پیشین) است و شرح هرچیز (که پایه سعادت انسان است) و هدایت و رحمت برای گروهی است که ایمان می‌آورند ●●●. ۱۱۱ / یوسف

لَقَدْ كَانَ لِسَيِّئٍ فِي مَسْكَنِهِمْ آيَةٌ جِئَانِ عَن يَمِينٍ وَشِمَالٍ كُلُوا مِنْ رِزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوا لَهُ بَلَدَةٌ طَيِّبَةٌ وَرَبٌّ غَفُورٌ

برای قوم سبأ در محل سکونتشان نشانه‌ای (از قدرت الهی) بود، دو باغ (عظیم و گسترده) از راست و چپ (با میوه‌های فراوان، به آن‌ها) گفتیم از روزی پروردگارتان بخورید و شکر او را به جا آورید، شهری است پاک و پاکیزه و پروردگاری آمرزنده (و مهربان) ●●●. ۱۵ / سبأ

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا

برای شما در زندگی رسول خدا سرمشق نیکویی بود، برای آن‌ها که امید به رحمت خدا و روز رستاخیز دارند و خدا را بسیار یاد می‌کنند ●●●. ۲۱ / احزاب

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَ مَنْ يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ

برای شما در برنامه زندگی آن‌ها اسوه حسنه‌ای بود برای کسانی که امید به خدا و روز قیامت دارند و هر کس سرپیچی کند، به خویشتن ضرر زده است، زیرا خداوند بی‌نیاز و شایسته هرگونه ستایش است ●●●. ۶ / ممتحنه

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ أَنْ يُهْلِكَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ وَأُمُّهُ وَ مَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

به‌طور مسلم آن‌ها که گفتند خدامسیح بن مریم است کافر شدند، بگو اگر خدا بخواهد مسیح بن مریم و مادرش و همه کسانی را که در روی زمین هستند هلاک کند چه کسی می‌تواند جلوگیری کند؟ (آری) برای خدا است حکومت آسمان‌ها و زمین و آن‌چه در میان آن‌ها قرار دارد، هر چه بخواهد می‌آفریند (حتی انسانی از مادر و بدون پدر مانند مسیح) و او بر هر چیزی

قدرت دارد ●●●. ۱۷ / مائده

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ وَقَالَ الْمَسِيحُ بَيْنَا أَسْرَائِيلَ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ

آن‌ها که گفتند خداوند همان مسیح بن مریم است به‌طور مسلم کافر شدند (با این که خود) مسیح گفت: ای بنی اسرائیل خداوند یگانه‌ای را که پروردگار من و شماست پرستش کنید چه این که هر کس شریکی برای خدا (۳۶۶) باب اللام قرآن الفبائی

قرار دهد، خداوند بهشت را بر او حرام کرده است و جایگاه او دوزخ است و ستمکاران یار و یاورى ندارند
●●● ۷۲ / مائده

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَالِثُ ثَلَاثَةٍ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا إِلَهٌ وَاحِدٌ وَإِنْ لَمْ يَنْتَهُوا عَمَّا يَقُولُونَ لَيَمَسَّنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ
آن‌ها که گفتند خداوند یکی از سه خدا است (نیز) به‌طور مسلم کافر شدند با این که معبودى جز معبود یگانه نیست و اگر از آن‌چه می‌گویند دست برندارند عذاب دردناکی به کافران آن‌ها (که روی این عقیده ایستادگی کنند) خواهد رسید ●●● .
۷۳ / مائده

لَقَدْ كُنْتُمْ فِي غَفْلَةٍ مِنْ هَذَا فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَاءَكَ فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيدٌ
(به او خطاب می‌شود) تو از این صحنه (و دادگاه بزرگ) غافل بودی و ما پرده را از چشم تو کنار زدیم و امروز چشمت کاملاً تیزبین است ●●● ۲۲ / ق

لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْ أَنْفُسِهِمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ
خداوند بر مؤمنان ممت نهاد (نعمت بزرگی بخشید) هنگامی که در میان آن‌ها، پیامبری از خودشان برانگیخت، که آیات او را بر آن‌ها بخواند و آن‌ها را پاک کند و کتاب و حکمت بیاموزد، هرچند پیش از آن، در گمراهی آشکاری بودند ●●● ۱۶۴ / آل عمران

لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبْتَكُمْ كَثُرَتْكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا وَضَاقَتْ عَلَيْكُمْ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُمْ مُدْبِرِينَ

خداوند شما را در میدان‌های زیادی یاری کرد (و بر دشمن پیروز شدید) و در روز حنین (نیز یاری نمود) در آن هنگام که فزونی جمعیتتان شما را به اعجاب آورده بود، ولی هیچ مشکلی را برای شما حل نکرد و زمین با همه وسعتش بر شما تنگ شد سپس پشت (به دشمن) کرده فرار نمودید ●●● ۲۵ / توبه

لَقَدْ وَعَدْنَا نَحْنُ وَآبَاؤُنَا هَذَا مِنْ قَبْلُ أَنْ هَذَا إِلَّا آسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ

این وعده به‌ما و پدرانمان از قبل داده شده، این فقط افسانه‌های پیشینیان است ●●● ۸۳ / مؤمنون

لَقَدْ وَعَدْنَا هَذَا نَحْنُ وَآبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ أَنْ هَذَا إِلَّا آسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ

این وعده‌ای است که به ما و پدرانمان از پیش داده شده این‌ها همان افسانه‌های خرافی پیشینیان ●●● ۶۸ / نمل

لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ

(حال که چنین است) آیین شما برای خودتان و آیین من برای خودم ●●● ۶ / کافرون

لَكُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ مِنْهَا تَأْكُلُونَ

برای شما در آن میوه‌های فراوان است که از آن تناول می‌کنید ●●● ۷۳ / زخرف

قرآن الفبائی باب اللام (۳۶۷)

لَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ مَحِلُّهَا إِلَىٰ الْبَيْتِ الْعَتِيقِ

در حیوانات قربانی منافی برای شما تا زمان معین (روز ذبح آنها) است، سپس محل آن خانه کعبه آن خانه قدیمی و گرامی است (اگر قربانی برای عمره مفرده باشد، در سرزمین مکه و اگر برای حج باشد، در منی نزدیکی مکه محل ذبح آن خواهد بود)

●●● / ۳۳ / حج

لَكُنَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلِصِينَ

ما از بندگان مخلص خدا بودیم ●●● / ۱۶۹ / صافات

لَلْبَيْتِ فِي بَطْنِهِ إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ

تا روز قیامت در شکم ماهی می ماند ●●● / ۱۴۴ / صافات

لَمَجْمُوعُونَ إِلَىٰ مِيقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ

همگی در موعد روز معینی جمع می شوند ●●● / ۵۰ / واقعه

لَمْ يَطْمِئَنَّا أَن نَّسْ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ

زنانی که هیچ انس و جن قبلاً با آنها تماس نگرفته (و دوشیزه اند) ●●● / ۷۴ / الرحمن

لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ مُتَفَكِّينَ حَتَّىٰ تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ

کافران از اهل کتاب و مشرکان (می گفتند): ما دست از آیین خود بر نمی داریم تا دلیل روشنی برای ما

بیاید ●●● / ۱ / بینه

لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ

نزاده و زاده نشده است ●●● / ۳ / اخلاص

لَنْ تَغْنَىٰ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

اموال و اولادشان به هیچ وجه آنها را از عذاب الهی حفظ نمی کند، آنها اصحاب آتشند و جاودانه در

آن می مانند ●●● / ۱۷ / مجادله

لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّىٰ تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ

هرگز به (حقیقت) نیکوکاری نمی رسید مگر این که از آنچه دوست می دارید (در راه خدا) انفاق کنید و آنچه انفاق می کنید،

خداوند از آن آگاه است ●●● / ۹۲ / آل عمران

لَنْ نَنْفَعَكُمْ أَرْحَامَكُمْ وَلَا أَوْلَادَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَفْصَلُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

هرگز بستگان و اولاد شما سودی به حالتان نخواهند داشت و در قیامت میان شما جدایی می افکند و خداوند به آنچه انجام

می دهید، بینا است ●●● / ۳ / ممتحنه

(۳۶۸) بَابُ اللَّامِ قُرْآنُ الْفَبَائِي

لَنْ يَسْتَنْكِفَ الْمَسِيحُ أَنْ يَكُونَ عَبْدًا لِلَّهِ وَلَا الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ وَمَنْ يَسْتَنْكِفْ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْشُرُهُمْ إِلَيْهِ جَمِيعًا

هرگز مسیح از این استنکاف نداشت که بنده خدا باشد و نه فرشتگان مقرب او (از این استنکاف داشتند) و آنها که از عبودیت و

بندگی او استنکاف ورزند و تکبر کنند به زودی همه آنها را به سوی خود محشور خواهد کرد (و در رستاخیز برمی انگیزد ●●●).

۱۷۲ / نساء

لَنْ يَضُرُّوكُمْ إِلَّا أَذًى وَإِنْ يُقَاتِلُوكُمْ يُؤَلُّوكُمْ الْأَذْبَارُ ثُمَّ لَا يُنصَرُونَ

آنها «اهل کتاب، مخصوصاً یهود» هرگز نمی توانند به شما زیان برسانند، جز آزارهای مختصر و اگر

با شما پیکار کنند، به شما پشت خواهند کرد (و شکست می‌خورند)، سپس کسی آن‌ها را یاری نمی‌کند ●●● ۱۱۱.
/ آل عمران

لَنْ يَنَالَ اللَّهُ لُحُومُهَا وَلَا دِمَاؤُهَا وَلَكِنْ يَنَالُهُ التَّقْوَىٰ مِنْكُمْ كَذَلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتَكْبِرُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَيْكُمْ وَبَشِّرِ الْمُحْسِنِينَ
هرگز نه گوشت‌ها و نه خون‌های آن‌ها به خدا نمی‌رسد، آنچه به او می‌رسد، تقوا و پرهیزگاری شما است، این گونه خداوند
آن‌ها را مسخر شما ساخته تا او را به خاطر هدایتان بزرگ بشمرید و بشارت ده نیکوکاران را ●●● ۳۷ /

حج

لَوَاحَةٌ لِلْبَشَرِ

پوست تن را به کلی دگرگون می‌کند ●●● ۲۹ / مدثر

لَوْ أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا لَاصْطَفَىٰ مِمَّا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ سُبْحَانَهُ هُوَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ

اگر (به فرض محال) خدا می‌خواست فرزندی انتخاب کند، از میان مخلوقاتش آنچه را می‌خواست، برمی‌گزید، منزّه است (از این
که فرزندی داشته باشد) او خداوند واحد قهار است ●●● ۴ / زمر

لَوْ أَرَدْنَا أَنْ نَتَّخِذَ لَهُمْ آلًا تَتَّخِذُنَاهُمْ مِنْ لَدُنَّا إِنْ كُنَّا فَاعِلِينَ

به فرض محال اگر می‌خواستیم سرگرمی انتخاب کنیم چیزی متناسب خود انتخاب می‌کردیم ●●● ۱۷ / انبیاء

لَوْ أَنْزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَىٰ جَبَلٍ لَرَأَيْنَاهُ خَاشِعًا مُتَصَدِّعًا مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ

اگر این قرآن را بر کوهی نازل می‌کردیم، می‌دیدیم که در برابر آن خشوع می‌کند و از خوف خدا می‌شکافد و این‌ها
مثال‌هایی است که برای مردم می‌زنیم تا در آن بیندیشند ●●● ۲۱ / حشر

لَوْ أَنَّ عِنْدَنَا ذِكْرًا مِنَ الْأُولِينَ

اگر یکی از کتب پیشینیان نزد ما بود ●●● ۱۶۸ / صافات

قرآن الفبائی باب اللام (۳۶۹)

لَوْ خَرَجُوا فِيكُمْ مَا زَادُوكُمْ إِلَّا خَبَالًا وَلَا أُضْعِفُوا خَلْقَكُمْ يَغْوُونَكُمُ الْفِتْنَةَ وَفِيكُمْ سَمْعُونَ لَهُمُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ

اگر همراه شما (به سوی میدان جهاد) خارج می‌شدند چیزی جز اضطراب و تردید به شما نمی‌افزودند و به سرعت در بین شما به
فتنه‌انگیزی (و ایجاد تفرقه و نفاق) می‌پرداختند و در میان شما افرادی (ست و ضعیف) هستند که بسیار از آن‌ها پذیرا می‌باشند
و خداوند از ظالمان باخبر است ●●● ۴۷ / توبه

لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا لَاتَّبَعُوكَ وَلَكِنْ بَعَدَتْ عَلَيْهِمُ السُّعْيَةُ وَ سَيَخْلِفُونَ بِاللَّهِ لَوِ اسْتَطَعْنَا لَخَرَجْنَا مَعَكُمْ يُهْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ

(اما گروهی از آن‌ها چنانند که) اگر غنایمی نزدیک (و در دسترس) و سفری سهل و آسان باشد (به طمع دنیا) از تو پیروی
می‌کنند، ولی (اکنون که برای میدان تبوک) راه بر آن‌ها دور (و پر مشقت) است (سرباز می‌زنند) و به زودی سوگند یاد
می‌کنند که اگر توانایی داشتیم همراه شما حرکت می‌کردیم (ولی آن‌ها با این اعمال و این دروغ‌ها در واقع) خود را هلاک
می‌کنند و خداوند می‌داند آن‌ها دروغ گو هستند ●●● ۴۲ / توبه

لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا فَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ

اگر در آسمان و زمین خدایانی جز «الله بود، فاسد می‌شدند (و نظام جهان بر هم می‌خورد) منزّه است خداوند
پروردگار عرش از توصیفی که آن‌ها می‌کنند ●●● ۲۲ / انبیاء

لَوْ كَانَ هُوَآلَاءِ آلِهَةً مَا وَرَدُوهَا وَكُلٌّ فِيهَا خَالِدُونَ

اگر این‌ها خدایان بودند هرگز وارد آن نمی‌شدند و همه در آن جاودانه خواهند بود ●●● ۹۹ / انبیاء

لَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بِأَنْفُسِهِمْ خَيْرًا وَقَالُوا هَذَا إِفْكٌ مُّبِينٌ

چرا هنگامی که این (تهمت) را شنیدید، مردان و زنان با ایمان نسبت به خود (و کسی که همچون خود آن‌ها بود) گمان خیر نبردند؟ چرا نگفتید این یک دروغ بزرگ و آشکار است ●●●؟ ۱۲ / نور

لَوْلَا أَنْ تَدَارَكَهُ نِعْمَةٌ مِنْ رَبِّهِ لَبَدَّ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ مَذْمُومٌ

و اگر رحمت خدا به یاریش نیامده بود، (از شکم ماهی) بیرون افکنده می‌شد، در حالی که مذموم بود ●●● ۴۹ / قلم

لَوْلَا جَاؤَا عَلَيْهِ بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَإِذْ لَمْ يَأْتُوا بِالشُّهَدَاءِ فَأُولَئِكَ عِنْدَ اللَّهِ هُمُ الْكَاذِبُونَ

چرا چهار شاهد برای آن نیاوردند؟ اکنون که چنین گواهانی نیاوردند، آن‌ها در پیشگاه خدا دروغگـویانند ●●● ۱۳ / نور

لَوْلَا كَتَبَ مِنَ اللَّهِ سَبَقَ لَمَسْكُمْ فِيمَا آخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

اگر فرمان سابق خدا نبود (که بدون ابلاغ، امتی را کیفر ندهد) مجازات بزرگی به خاطر چیزی که (از اسیران) گرفتید به شما می‌رسید ●●● ۶۸ / انفال

(۳۷۰) بابُ اللامِ قرآن الفبائی

لَوْلَا يَنْهَيْهِمُ الرَّبَّائِيُّونَ وَالْأَخْبَارُ عَنْ قَوْلِهِمُ الْإِثْمَ وَأَكْلِهِمُ السُّحْتَ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ

چرا دانشمندان نصاری و علمای یهود آن‌ها را از سخنان گناه‌آمیز و خوردن مال حرام نهی نمی‌کنند؟ چه زشت است عملی که انجام می‌دهند ●●● ۶۳ / مائده

لَوْ مَا تَأْتِينَا بِالْمَلَائِكَةِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ

اگر راست می‌گویی، چرا فرشتگان را برای ما نمی‌آوری ●●●؟ ۷۴ / حجر

لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ أَجَاجًا فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ

هرگاه بخواهیم این آب گوارا را تلخ و شور قرار می‌دهیم، پس چرا شکر نمی‌کنید ●●●؟ ۷۰ / واقعه

لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ حُطَامًا فَظَلْتُمْ تَفَكَّهُونَ

هرگاه بخواهیم آن را تبدیل به کاه درهم کوبیده می‌کنیم، به گونه‌ای که تعجب کنید ●●● ۶۵ / واقعه

لَوْ يَجِدُونَ مَلَجًا أَوْ مَغْرَبًا أَوْ مُدْخَلًا لَوَلَّوْا إِلَيْهِ وَهُمْ يَجْمَحُونَ

اگر پناهگاه یا غارها یا راهی در زیرزمین بیابند به سوی آن حرکت می‌کنند در حالی که با سرعت و شتاب فرار می‌کنند ●●● ۵۷ / توبه

لَوْ يَعْلَمُ الَّذِينَ كَفَرُوا حِينَ لَا يَكْفُونَ عَنْ وُجُوهِهِمُ النَّارَ وَلَا عَنْ ظُهُورِهِمْ وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ

ولی اگر کافران می‌دانستند زمانی را که نمی‌توانند شعله‌های آتش را از صورت و از پشت‌های خود دور کنند و هیچ‌کس آن‌ها را یاری نمی‌کند (این قدر درباره قیامت شتاب نمی‌کردند) ●●● ۳۹ / انبیاء

لَهَا سَبْعَةٌ أَبْوَابٍ لِكُلِّ بَابٍ مِنْهُمْ جُزْءٌ مَقْسُومٌ

هفت در دارد و برای هر دری گروه معینی از آن‌ها تقسیم شده‌اند ●●● ۴۴ / حجر

لَهُمُ الْبَشَرَى فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ لَا تَبْدِيلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

در زندگی دنیا و در آخرت شاداند (و مسرور)، وعده‌های الهی تخلف‌ناپذیر است و این

رستگاری بزرگی است ●●● ۶۴ / یونس

لَهُمْ دَارُ السَّلَامِ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَهُوَ وَيُّهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

برای آن‌ها خانه امن و امان نزد پروردگارشان خواهد بود و او ولی و یار و یاور آن‌ها است به خاطر اعمال (

نیکی) که انجام می‌دادند ●●● ۱۲۷ / انعام

لَهُمْ عَذَابٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَقُّ وَمَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ

برای آن‌ها عذاب (دردناکی) در دنیا است و عذاب آخرت سخت‌تر است و در برابر خدا هیچ کس نمی‌تواند

آن‌ها را نگه دارد ●●● ۳۴ / رعد

لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ

آن‌ها در آن ناله‌های دردناک دارند و چیزی نمی‌شنوند ●●● ۱۰۰ / انبیاء

قرآن الفبائی بَابُ اللَّامِ (۳۷۱)

لَهُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَلَهُمْ مَا يَدْعُونَ

برای آن‌ها در بهشت میوه بسیار لذت‌بخشی است و هر چه بخواهند در اختیار آن‌ها خواهد بود ●●● ۵۷ / یس

لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاؤُنَ خَالِدِينَ كَانَ عَلَيْرُكَ وَعْدًا مَسْئُولًا

هر چه بخواهند در آن‌جا برای آن‌ها فراهم است، جاودانه در آن خواهند ماند، این وعده‌ای است مسلم که

پروردگارت بر عهده گرفته است ●●● ۱۶ / فرقان

لَهُمْ مَا يَشَاؤُونَ فِيهَا وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ

هر چه بخواهند در آن‌جا برای آن‌ها هست و نزد ما نعمت‌های اضافی دیگری است (که به فکر

هیچ کس نمی‌رسد ●●●) ۳۵ / ق

لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ

آن‌چه بخواهند، نزد پروردگارشان برای آن‌ها موجود است و این است جزای نیکوکاران ●●● ۳۴ / زمر

لَهُمْ مِنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ

برای آن‌ها بسترهایی از (آتش) دوزخ و روی آن‌ها پوشش‌هایی (از آن) است و این چنین ظالمان را

جزا می‌دهیم ●●● ۴۱ / اعراف

لَهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِنَ النَّارِ وَمِنْ تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ ذَلِكَ يُخَوِّفُ اللَّهَ بِهِ عِبَادَهُ يَا عِبَادِ فَاتَّقُونَ

برای آن‌ها از بالای سرشان سایبان‌هایی از آتش و در زیر پایشان نیز سایبان‌هایی از آتش است، این چیزی است که خداوند با آن

بندگان را تخویف می‌کند، ای بندگان من! از نافرمانی من پرهیزید ●●● ۱۶ / زمر

لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ لَهُمْ بِشَيْءٍ إِلَّا كَبْسِطٍ كَفَيْهِ إِلَى الْمَاءِ لِيَبْلُغَ فَاهُ وَمَا هُوَ بِبَلِغِهِ وَمَا دُعَاءُ الْكٰفِرِينَ

إِلَّا فِي ضَلَالٍ

دعوت حق از آن‌ها است و کسانی که (مشرکان) غیر از خدا می‌خوانند به دعوت آن‌ها پاسخ نمی‌گویند، آن‌ها همچون کسی

هستند که کف‌های خود را به سوی آب می‌گشاید تا آب به دهانش برسد و هرگز نخواهد رسید و دعای کافران جز در

ضلال (و گمراهی) نیست ●●● ۱۴ / رعد

لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرَى

از آن اوست آنچه در آسمان‌ها و زمین و میان این دو و در اعماق زمین وجود دارد ●●● ۶ / طه

لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ

آنچه در آسمان‌ها و زمین است، از آن او است و خداوند بی‌نیاز و شایسته هرگونه ستایش است ●●● ۶۴ / حج

لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ

آنچه در آسمان‌ها و آنچه در زمین است، از آن اوست و او بلندمرتبه و بزرگ است ●●● ۴ / شوری

(۳۷۲) بَابُ اللَّامِ قُرْآنُ الْفَبَائِي

لَهُ مَعْقَبَتٌ مِّنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمَنْ خَلْفَهُ يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ وَمَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَالٍ

برای انسان مأمورانی است که پی در پی، از پیش رو و از پشت سرش او را از حوادث (غیر حتمی) حفظ می‌کنند، (اما) خداوند سرنوشت هیچ قوم (وملتی) را تغییر نمی‌دهد مگر آن‌که آن‌ها خود را تغییر دهند و هنگامی که خدا اراده سوئی به قومی (به خاطر اعمالشان) کند هیچ‌چیز مانع آن نخواهد شد و جز خدا سرپرستی نخواهند داشت ●●● ۱۱ / رعد

لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ

کلیدهای آسمان و زمین از آن اوست و کسانی که به آیات خداوند کافر شدند، زیانکارند ●●● ۶۳ / زمر

لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَسْطُرُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

کلیدهای آسمان و زمین از آن اوست، روزی را برای هر کس بخواهد، گسترش می‌دهد و برای هر کس بخواهد، محدود می‌سازد، او از همه چیز آگاه است ●●● ۱۲ / شوری

لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

مالکیت (و حاکمیت) آسمان‌ها و زمین از آن او است، زنده می‌کند و می‌میراند و او بر هر چیز قادر است ●●● ۲ / حدید

لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ

مالکیت آسمان‌ها و زمین از آن او است و همه‌چیز به سوی او بازمی‌گردد ●●● ۵ / حدید

لَيُدْخِلَنَّهُمْ مُدْخَلًا يَرْضَوْنَهُ وَإِنَّ اللَّهَ لَعَلِيمٌ حَلِيمٌ

خداوند آن‌ها را در محلی وارد می‌کند که از آن خشنود خواهند بود و خداوند عالم و باحلم است ●●● ۵۹ / حج

لَيَسْأَلَنَّ أَنْ تُولُوا وَجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ وَآتَى الْمَالَ عَلَىٰ حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَالْمُوفُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا وَالصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ

نیکی (تنها) این نیست (که به هنگام نماز) صورت خود را به سوی مشرق و مغرب کنید (و تمام گفتگوی شما از مسأله قبله و تغییر قبله باشد و همه وقت خود را مصروف آن سازید) بلکه نیکی (و نیکوکار) کسانی هستند که به خدا و روز رستاخیز و فرشتگان و کتاب آسمانی و پیامبران ایمان آورده‌اند و مال (خود) را با علاقه‌ای که به آن دارند، به خویشاوندان و یتیمان و مسکینان و واماندگان در راه و سائلان و بردگان انفاق می‌کنند، نماز را برپا می‌دارند و زکات را می‌پردازند و به عهد خود - به هنگامی که عهد بستند - وفا می‌کنند،

قرآن الفبائی بَابُ اللَّامِ (۳۷۳)

در برابر محرومیت‌ها و بیماری‌ها و در میدان جنگ، استقامت به خرج می‌دهند، این‌ها کسانی هستند که راست می‌گویند (و گفتار و رفتار و اعتقادشان هماهنگ است) و این‌ها هستند پرهیزکاران ●●● ۱۷۷ / بقره

لَيْسَ بِأَمَانِيكُمْ وَلَا أَمَانِي أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزَ بِهِ وَلَا يَجِدْ لَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا

(فضیلت و برتری) به آرزوهای شما و آرزوهای اهل کتاب نیست، هر کس که عمل بد کند کیفر داده می‌شود و کسی را جز خدا، ولی و یاور خود نخواهد یافت ●●● ۱۲۳ / نساء

لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعُمُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا وَءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ثُمَّ اتَّقَوْا وَءَامَنُوا ثُمَّ اتَّقَوْا وَءَامَنُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ

بر کسانی که ایمان آورده‌اند و عمل صالح انجام داده‌اند گناهی در آنچه خورده‌اند نیست (و نسبت به نوشیدن شراب قبل از نزول حکم تحریم مجازات نمی‌شوند) مشروط بر این که تقوا پیشه کنند و ایمان آورند و عمل صالح انجام دهند، سپس تقوا پیشه کنند و ایمان آورند، سپس تقوا پیشه کنند و نیکی نمایند و خداوند نیکوکاران را دوست می‌دارد ●●●.

۹۳ / مائده

لَيْسَ عَلَى الضُّعَفَاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضَى وَلَا عَلَى الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا يُنْفِقُونَ حَرَجٌ إِذَا نَصَحُوا لِلَّهِ وَرَسُولِهِ مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

بر ضعیفان و بیماران و آن‌ها که وسیله‌ای برای انفاق (در راه جهاد) ندارند، ایرادی نیست (که در میدان مبارزه شرکت نکنند) هرگاه برای خدا و رسولش خیرخواهی کنند (و از آنچه در توان دارند، مضایقه نمایند چه این که) بر نیکوکاران راه مؤاخذه نیست و خداوند آمرزنده و مهربان است ●●● ۹۱ / توبه

لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَنْ يَتَوَلَّ يَْعَذِّبْهُ عَذَابًا أَلِيمًا

بر «نابینا» و «لنگ» و «بیمار» گناهی نیست (اگر در میدان جهاد شرکت نکنند) و هر کس که اطاعت از خدا و رسولش نماید، او را در باغ‌هایی (از بهشت) وارد می‌سازد که نه‌رها از زیر درختانش جاری است و آن کس که سرپیچی کند، او را به عذاب دردناکی گرفتار می‌کند ●●● ۱۷ / فتح

لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى أَنْفُسِكُمْ أَنْ تَأْكُلُوا مِنْ بُيُوتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ آبَائِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أُمَّهَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ إِخْوَانِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخْوَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَعْمَامِكُمْ أَوْ بُيُوتِ عَمَّاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخْوَالِكُمْ أَوْ بُيُوتِ خَالَاتِكُمْ أَوْ مَا مَلَكَتُمْ مَفَاتِحَهُ أَوْ صَدِيقِكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَأْكُلُوا جَمِيعًا أَوْ أَشْتَاتًا فَإِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا فَسَلِّمُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ تَحِيَّةً مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُبَارَكَةٌ طَيِّبَةٌ كَذَلِكَ بَيَّنَّ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

(۳۷۴) بَابُ اللَّامِ قُرْآنُ الْفَبَائِي

بر نابینا و افراد شل و بیمار گناهی نیست (که با شما هم‌غذا شوند) و بر شما نیز گناهی نیست که از خانه‌های خودتان (خانه‌های فرزندان یا همسرانتان که خانه خود شما محسوب می‌شود، بدون اجازه خاصی) غذا بخورید و همچنین خانه‌های پدرانتان یا خانه‌های مادرانتان، یا خانه‌های برادرانتان یا خانه‌های خواهرانتان یا خانه‌های عموهایتان یا خانه‌های عمه‌هایتان یا خانه‌های دایی‌هایتان یا خانه‌های خاله‌هایتان یا خانه‌ای که کلیدش در اختیار شما است یا خانه‌های دوستانتان، بر شما گناهی نیست که به طور دسته جمعی یا جداگانه غذا بخورید و هنگامی که داخل خانه‌ای شدید، بر خویشان سلام کنید، سلام و تحیتی از سوی خداوند، سلام و تحیتی پربرکت و پاکیزه، این‌گونه خداوند آیات را برای شما تبیین می‌کند، شاید اندیشه کنید ●●● ۶۱ / نور

لَيْسَ عَلَيْكُمْ هُدْيُهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَأَنْفُسِكُمْ وَمَا تُنْفِقُونَ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ اللَّهِ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُوَفِّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ

هدایت آن‌ها (به طور اجبار) بر تو نیست (بنابراین ترک انفاق به غیرمسلمانان، برای اجبار به اسلام، صحیح نیست) ولی خداوند

هر که را بخواهد (و شایسته بداند)، هدایت می‌کند و آنچه از خوبی‌ها و اموال را انفاق می‌کنید، برای خودتان است (ولی) جز برای رضای خدا انفاق نکنید و آنچه از خوبی‌ها انفاق می‌کنید، (پاداش آن) به طور کامل به شما داده می‌شود و به شما ستم نخواهد شد ●●● ۲۷۲ / بقره

لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ فَإِذَا أَفَضْتُمْ مِنْ عَرَفَاتٍ فَأَذْكُرُوا اللَّهَ عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ وَاذْكُرُوهُ كَمَا هَدَيْكُمْ وَإِنْ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ لَمَنِ الضَّالِّينَ

گاهی بر شما نیست که از فضل پروردگارتان (و از منافع اقتصادی در ایام حج) طلب کنید (که یکی از منافع حج، پی‌ریزی یک اقتصاد صحیح است) و هنگامی که از «عرفات» کوچ کردید، خدا را نزد «مشعرالحرام» یاد کنید، او را یاد کنید همان‌طور که شما را هدایت نمود و قطعاً شما پیش از این، از گمراهان بودید ●●● ۱۹۸ / بقره

لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ مَسْكُونَةٍ فِيهَا مَتَاعٌ لَكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ

گاهی بر شما نیست که وارد خانه‌های غیرمسکونی شوید که در آنجا متاعی متعلق به شما وجود دارد و خدا آنچه را آشکار می‌کنید یا پنهان می‌دارید، می‌داند ●●● ۲۹ / نور

لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ أَوْ يُعَذِّبَهُمْ فَإِنَّهُمْ ظَالِمُونَ

هیچ‌گونه اختیاری (درباره عفو کافران، یا مؤمنان فراری از جنگ) برای تو نیست، مگر این که (خدا) بخواهد آن‌ها را ببخشد، یا مجازات کند، زیرا آن‌ها ستمگرند ●●● ۱۲۸ / آل عمران

لَيْسَ لَوْفَعَتِهَا كَاذِبَةٌ

هیچ‌کس نمی‌تواند آن را انکار کند ●●● ۲ / واقعه

قرآن الفبائی باب اللام (۳۷۵)

لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ كَاشِفَةٌ

و هیچ‌کس جز خدا نمی‌تواند شدائد آن را برطرف سازد ●●● ۵۸ / نجم

لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ ضَرِيعٍ

طعامی جز از ضریع (خار خشک تلخ و بدبو) ندارند ●●● ۶ / غاشیه

لَيْسُوا سَوَاءً مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ أُمَّةٌ قَائِمَةٌ يَتْلُونَ آيَاتِ اللَّهِ آنَاءَ اللَّيْلِ وَهُمْ يَسْجُدُونَ

آن‌ها همه یکسان نیستند، از اهل کتاب، جمعیتی هستند که (به حق و ایمان) قیام می‌کنند و پیوسته در اوقات شب، آیات خدا را می‌خوانند، در حالی که سجده می‌نمایند ●●● ۱۱۳ / آل عمران

لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ

شب قدر بهتر از هزار ماه است ●●● ۳ / قدر

لَئِنْ أُخْرِجُوا لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ وَلَئِنْ قُوتِلُوا لَا يَنْصُرُوهُمْ وَلَئِنْ نَصَرُوهُمْ لَيُولُنَّ الْأَدْبَارَ ثُمَّ لَا يُنصَرُونَ

اگر آن‌ها را بیرون کنند، با آنان بیرون نمی‌روند و اگر با آن‌ها پیکار شود، یاریشان نخواهند کرد و اگر یاریشان کنند، پشت به میدان کرده، فرار می‌کنند، سپس کسی آن‌ها را یاری نمی‌کند ●●● ۱۲ / حشر

لَئِنْ بَسَطْتَ إِلَيَّ يَدَكَ لِتَقْتُلَنِي مَا أَنَا بِبَاسِطٍ يَدِيَ إِلَيْكَ لِأَقْتُلَكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ

اگر تو برای کشتن من دست دراز کنی من دست به قتل تو نمی‌گشایم، چون از پروردگار جهانیان می‌ترسم ●●● ۲۸ / مائده

لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْمُرْجِفُونَ فِي الْمَدِينَةِ لَنُغْرِبَنَّكَ بِهِمْ ثُمَّ لَا يُجَاوِرُكَ فِيهَا إِلَّا قَلِيلًا

اگر منافقین و آنها که در دل‌هایشان بیماری است و (هم‌چون) آنها که اخبار دروغ و شایعات بی‌اساس در مدینه پخش می‌کنند دست از کار خود بردارند تو را بر ضد آنان می‌شورانیم سپس جزمّت کوتاهی نمی‌توانند در کنار تو در این شهر بمانند. ●●●.

۶۰ / احزاب

لَا صِحَابَ الْيَمِينِ

این‌ها همه برای اصحاب‌الیمین است ●●● ۳۸. / واقعه

لَا يَلْفِ قَرَيْشٍ

(مجازات اصحاب‌فیل) به خاطر این بود که قریش (به این سرزمین مقدس) الفت گیرند (و مقدمات ظهور پیامبر فراهم شود ●●●). ۱. / قریش

لَا يَوْمَ أُجَلَّتْ

این امر برای چه روزی به تأخیر افتاده ●●●؟ ۱۲. / مرسلات

(۳۷۶) بَابُ اللَّامِ قُرْآنُ الْفَبَائِي

لِتَسْتَوُوا عَلَى ظُهُورِهِ ثُمَّ تَذْكُرُوا نِعْمَةَ رَبِّكُمْ إِذَا اسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ وَتَقُولُوا سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ
تا بر پشت آنها به‌خوبی قرار گیرید، سپس نعمت پروردگارتان را هنگامی که بر آنها سوار شدید، متذکر شوید و بگویید پاک و منزّه است کسی که این را مسخر ما ساخت و گرنه ما توانایی آن را نداشتیم ●●● ۱۳. / زخرف

لِتَسْلُكُوا مِنْهَا سُبُلًا فِجَاجًا

تا از راه‌های وسیع و دره‌های آن بگذرید (و به هر نقطه که می‌خواهید بروید ●●●) ۲۰. / نوح

لِيُنذِرَ قَوْمًا مَّا أُنذِرَ آبَاؤَهُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ

تا قومی را انذار کنی که پدران آنها انذار نشدند و لذا آنها غافلند ●●● ۶. / یس

لِيُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُعَزِّرُوهُ وَتُوَقِّرُوهُ وَتُسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلاً

تا به خدا و رسولش ایمان بیاورید و از او دفاع کنید، او را بزرگ دارید و خدا را صبح و شام تسبیح کنید

●●● ۹. / فتح

لِيَسْعِيهَا رَاضِيَةً

چرا که از سعی و تلاش خود خشنود است ●●● ۹. / غاشیه

لِكُلِّ أَمْرٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ

در آن روز هر کدام از آنها وضعی دارد که او را کاملاً به‌خود مشغول می‌سازد ●●● ۳۷. / عبس

لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا هُمْ نَاسِكُوهُ فَلَا يُنَازِعُكَ فِي الْأَمْرِ وَادْعُ إِلَى رَبِّكَ إِنَّكَ لَعَلَىٰ هُدًى مُسْتَقِيمٍ

برای هر امتی عبادتی قرار دادیم تا آن عبادت را (در پیشگاه خدا) انجام دهند، بنابراین آنها نباید در این امر با تو به نزاع برخیزند، به‌سوی پروردگارت دعوت کن که بر هدایت مستقیم قرار داری (و راه راست همین است که تو می‌پویی ●●●).

۶۷ / حج

لِكُلِّ نَبَأٍ مُسْتَقَرٌّ وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ

هر خبری (که خداوند به شما داده سرانجام) قرار‌گاهی دارد (و در موعد خود انجام می‌گیرد) و به‌زودی خواهید

دانست ●●● ۶۷. / انعام

لَكَيْلًا تَأْسُؤًا عَلَى مَفَاتِكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا آتَيْكُمْ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ

این به‌خاطر آن است که برای آن‌چه از شما فوت شده، تأسف نخورید و به آن‌چه به شما داده است، دل‌بسته و شادمان نباشید و خداوند هیچ متکبر فخر فروشی را دوست ندارد ●●● ۲۳ / حدید

قرآن الفبائی باب اللام (۳۷۷)

لِّلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهَهُمْ قَتَرٌ وَلَا ذِلَّةٌ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

کسانی که نیکی کردند، پاداش نیک‌وزیاده بر آن دارند و تاریکی و ذلت چهره‌هایشان را نمی‌پوشاند، آن‌ها یاران بهشتند و جاودانه در آن خواهند ماند ●●● ۲۶ / یونس

لِّلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمُ الْحُسْنَىٰ وَالَّذِينَ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُ لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ سُوءُ الْحِسَابِ وَمَأْوِيَهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمِهَادُ

برای آن‌ها که اجابت دعوت پروردگارش را کردند (سرانجام و پاداش و) نتیجه نیک است و آن‌ها که اجابت دعوت او را نکردند (آن‌چنان در وحشت عذاب الهی فرو می‌روند که) اگر تمام آن‌چه روی زمین است و همانندش، از آن آن‌ها باشد همگی را برای رهایی از عذاب می‌دهند (ولی از آن‌ها پذیرفته نخواهد شد) برای آن‌ها حساب بدی است و جایگاهشان جهنم و چه بد جایگاهی است ●●● ۱۸ / رعد

لِّلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ مَثَلُ السَّوِّءِ وَلِلَّهِ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

برای آن‌ها که ایمان به سرای آخرت ندارند صفات زشت است و برای خدا صفات عالی است و او عزیز و حکیم است ●●● ۶۰ / نحل

لِّلَّذِينَ يُؤْلُونَ مِن نِّسَائِهِمْ تَرَبُّصُ أَرْبَعَةِ أَشْهُرٍ فَإِنْ فَاءُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

کسانی که زنان خود را «ایلاء» می‌نمایند (سوگند یاد می‌کنند که با آن‌ها آمیزش جنسی نمایند)، حق دارند چهار ماه انتظار بکشند (و در ضمن این چهار ماه، وضع خود را با همسر خویش از نظر ادامه زندگی یا طلاق روشن سازند) اگر (در این فرصت) بازگشت کنند، (چیزی بر آن‌ها نیست، زیرا) خداوند آمرزنده و مهربان است ●●● ۲۲۶ / بقره

لِّلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرَ نَصِيبًا مَّفْرُوضًا

برای مردان، از آن‌چه پدر و مادر و خویشاوندان از خود برجای می‌گذارند، سهمی است و برای زنان نیز، از آن‌چه پدر و مادر و خویشاوندان می‌گذارند، سهمی، خواه آن مال، کم باشد یا زیاد، این سهمی است تعیین شده و پرداختنی ●●● ۷ / نساء

لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ

برای تقاضاکنندگان و محرومان ●●● ۲۵ / معارج

لِّلطَّاعِينَ مَبَا

و محلل بازگشتی برای طغیانگران ●●● ۲۲ / نبا

(۳۷۸) باب اللام قرآن الفبائی

لِّلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ أُحْصِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ ضَرْبًا فِي الْأَرْضِ يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ أَغْنِيَاءَ مِنَ التَّعَفُّفِ تَعْرِفُهُمْ بِسِيمَاهُمْ لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ إِلْحَافًا وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ

(انفاق شما، مخصوصا باید) برای نیازمندیانی باشد که در راه خدا در تنگنا قرار گرفته‌اند (و توجه به آیین خدا، آن‌ها را از وطن‌های خویش آواره ساخته و شرکت در میدان جهاد به آن‌ها اجازه نمی‌دهد تا برای تأمین هزینه زندگی، دست به کسب و

تجارتی بزنند) نمی‌توانند مسافرتی کنند (و سرمایه‌ای به‌دست آورند) و از شدت خویشتن‌داری، افراد ناآگاه آن‌ها را بی‌نیاز می‌پندارند، اما آن‌ها را از چهره‌هایشان می‌شناسی و هرگز با اصرار چیزی از مردم نمی‌خواهند (این است مشخصات آن‌ها) و هرچیز خوبی در راه خدا انفاق کنید، خداوند از آن آگاه است ۲۷۳.۰۰۰ / بقره

لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ

این اموال برای مهاجرانی است که از خانه و کاشانه و اموال خود بیرون رانده شدند، آن‌ها فضل الهی و رضای او را می‌طلبند و خدا و رسولش را یاری می‌کنند و آن‌ها راستگویانند ۸.۰۰۰ / حشر

لِلْكَافِرِينَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ

این عذاب مخصوص کافران است و هیچ‌کس نمی‌تواند آن را دفع کند ۲.۰۰۰ / معارج

لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَنِيُّ الْحَمِيدُ

از آن خدا است آن چه در آسمان‌ها و زمین است، چرا که خداوند بی‌نیاز و شایسته ستایش است ۲۶.۰۰۰ / لقمان

لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنْ تُبَدُّوا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخْفَوْهُ يُحَاسِبِكُمْ بِهِ اللَّهُ فَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

آن چه در آسمان‌ها و زمین است، از آن خدا است و (از این رو) اگر آن چه را در دل دارید، آشکار سازید یا پنهان، خداوند شما را بر طبق آن، محاسبه می‌کند، سپس هر کس را بخواهد (و شایستگی داشته باشد)، می‌بخشد و هر کس را بخواهد (و مستحق باشد)، مجازات می‌کند و خداوند به همه چیز قدرت دارد ۲۸۴.۰۰۰ / بقره

لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا فِيهِنَّ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

حکومت آسمان‌ها و زمین و آن چه در آن‌ها است از آن خدا است و او بر هر چیزی توانا است ۱۲۰.۰۰۰ / مائده

لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ يَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ إناثًا وَيَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ الذُّكُورَ

مالکیت و حاکمیت آسمان‌ها و زمین از آن خدا است، هر چه را بخواهد، می‌آفریند و به هر کس اراده کند، دختر می‌بخشد و به هر کس بخواهد پسر ۴۹.۰۰۰ / شوری

قرآن الفبائی بَابُ اللَّامِ (۳۷۹)

لِمِثْلِ هَذَا فَلْيَعْمَلِ الْعَامِلُونَ

آری برای مثل این پاداش، تلاشگران باید بکوشند ۶۱.۰۰۰ / صافات

لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ

برای آن‌ها که می‌خواهند راه مستقیم در پیش بگیرند ۲۸.۰۰۰ / تکویر

لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَتَقَدَّمَ أَوْ يَتَأَخَّرَ

برای کسانی از شما که می‌خواهند تقدم جویند یا عقب بمانند (به سوی هدایت خیرات پیش روند یا نروند) ۳۷.۰۰۰ / مدثر

لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكِرَةً وَتَعِيهَا أُذُنٌ وَاَعْيَةٌ

تا آن را وسیله تذکری برای شما قرار دهیم و گوش‌های شنو آن را نگهداری می‌کنند ۱۲.۰۰۰ / حاقه

لِنُجِیَ بِهِ بَلَدَهُ مَيِّتًا وَنُسْقِيَهُ مِمَّا خَلَقْنَا أَنْعَامًا وَأَنَاسِيَّ كَثِيرًا

تا به وسیله آن سرزمین مرده را زنده کنیم و آن را برای نوشیدن در اختیار مخلوقاتی که آفریده‌ایم - چهارپایان و انسان‌های بسیار-

بگذاریم ●●● ۴۹۰ / فرقان

لُنْخَرِجَ بِهِ حَبًّا وَ نَبَاتًا

تا به وسیله آن دانه و گیاه بسیار برویانیم ●●● ۱۵ / نبأ

لُنزِيلَ عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ طِينٍ

تا بارانی از « سنگ - گل » بر آنها بفرستیم ●●● ۳۳ / ذاریات

لُنزِيكَ مِنْ آيَاتِنَا الْكُبْرَى

می‌خواهیم آیات بزرگ خود را به تو نشان دهیم ●●● ۲۳ / طه

لِنُنْفِتَهُمْ فِيهِ وَ مَنْ يُعْرِضْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْلُكْهُ عَذَابًا صَعَدًا

هدف این است که ما آنها را با این نعمت فراوان بیازماییم و هر کس از ذکر پروردگارش روی گردان شود ، او را به عذاب شدید

و روزافزونی گرفتار می‌سازد ●●● ۱۷ / جن

لِيَأْكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ وَ مَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ أَفَلَا يَشْكُرُونَ

تا از میوه آن بخورند، در حالی که دست آنها هیچ دخالتی در ساختن آن نداشته است، آیا شکر خدا را به جا

نمی‌آورند ●●● ۳۵؟ / یس

لِيُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي يُخْتَلَفُونَ فِيهِ وَ لِيَعْلَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ كَانُوا كَاذِبِينَ

هدف این است که آنچه را در آن اختلاف داشتند برای آنها روشن سازد تا کسانی که منکر شدند بدانند دروغ

می‌گفتند ●●● ۳۹ / نحل

(۳۸۰) بَابُ اللَّامِ قُرْآنِ الْفَبَائِي

لِيَجْزِيَ اللَّهُ الصَّادِقِينَ بِصِدْقِهِمْ وَ يُعَذِّبَ الْمُنَافِقِينَ إِنْ شَاءَ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنْ اللَّهُ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا

هدف این است که خداوند صادقان را به خاطر صدقشان پاداش دهد و منافقان را هرگاه بخواهد عذاب کند (اگر توبه کنند)

توبه آنها را بپذیرد ، چرا که خداوند غفور و رحیم است ●●● ۲۴ / احزاب

لِيَجْزِيَ اللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ إِنْ اللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ

تا خداوند هر کس را هر آنچه انجام داده جزا دهد ، چرا که خدا سریع الحساب است ●●● ۵۱ / ابراهیم

لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَ عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ

این برای آن است که خداوند کسانی را که ایمان آورده و عمل صالح انجام داده‌اند، از فضلش پاداش دهد، او کافران را دوست

ندارد ●●● ۴۵ / روم

لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَ عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَ رِزْقٌ كَرِيمٌ

هدف این است آنها را که ایمان آورده‌اند و عمل صالح انجام داده‌اند، پاداش می‌دهد و برای آنها آمرزش و رزق پرارزشی

است ●●● ۴ / سبأ

لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَ يَزِيدَهُمْ مِنْ فَضْلِهِ وَ اللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ

هدف این است که خداوند آنها را به بهترین اعمالی که انجام داده‌اند ، پاداش دهد و از فضلش بر پاداش آنها بیفزاید و

خداوند هر کس را بخواهد ، بی‌حساب روزی می‌دهد (و از مواهب بی‌انتهای خویش بهره‌مند می‌سازد ●●●) / ۳۸

لِيَجْعَلَ مَا يُلْقَى الشَّيْطَانُ فِتْنَةً لِلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْقَاسِيَةَ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ

هدف از این ماجرا این بود که خداوند القای شیطان را آزمونی برای آن‌ها که در قلبشان بیماری است و آن‌ها که سنگدلند قرار دهد و ظالمان در عداوت شدیدی دور از حق قرار گرفته‌اند ●●● ۵۳ / حج

لِيُحِقَّ الْحَقَّ وَيُبْطِلَ الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ

تا حق تثبیت شود و باطل از میان برود هر چند مجرمان کراحت داشته باشند ●●● ۸ / انفال

لِيَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَمِنْ أَوْزَارِ الَّذِينَ يُضِلُّونَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ أَلَا سَاءَ مَا يَزُرُونَ

آن‌ها باید روز قیامت بار گناهان خود را به‌طور کامل بر دوش کشند و هم سهمی از گناهان کسانی را که به‌خاطر جهل گمراهشان ساختند، بدانند آن‌ها بار سنگین بدی بر دوش می‌کشند ●●● ۲۵ / نحل

لِيُدْخِلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَيُكَفِّرُ عَنْهُمُ سَيِّئَاتِهِمْ وَكَانَ ذَلِكَ عِنْدَ اللَّهِ فَوْزًا عَظِيمًا

هدف (دیگر از این فتح مبین) آن بود که مردان و زنان باایمان را در باغ‌هایی (از بهشت) وارد کند که قرآن الفبائی بَابُ اللّامِ (۳۸۱)

نهرها از زیر درختانش جاری است، در حالی که جاودانه در آن می‌مانند و گناهان آن‌ها را می‌بخشد و این نزد خدا پیروزی بزرگی است ●●● ۵ / فتح

لِيَسْئَلَ الصَّادِقِينَ عَنْ صِدْقِهِمْ وَأَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا أَلِيمًا

تا خدا از صدق‌راست‌گویان سؤال کند و برای کافران عذاب دردناک آماده ساخته است ●●● ۸ / احزاب

لِيَشْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ فِي أَيَّامٍ مَعْلُومَاتٍ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطِعُوا الْبَائِسَ الْفَقِيرَ

تا شاهد منافع گوناگون خویش (در این برنامه حیاتبخش) باشند و نام خدا را در ایام معینی بر چهارپایانی که به آن‌ها روزی داده است (هنگام قربانی کردن) ببرند (و هنگامی که قربانی کردید) از گوشت آن‌ها بخورید و بینوای فقیر را نیز اطعام نمایید ●●● ۲۸ / حج

لِيُعَذِّبَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ وَيَتُوبَ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا

هدف این بود که مردان و زنان منافق و مردان و زنان مشرک (صفوفشان از مؤمنان مشخص گردد و آن‌ها) را عذاب کند و خدا رحمت خود را بر مردان و زنان باایمان بفرستد خداوند همواره غفور و رحیم است ●●● ۷۳ / احزاب

لِيَعْلَمَ أَنْ قَدْ أَبْلَغُوا رَسُولَاتِ رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَحْصَىٰ كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا

تا بداند پیامبرانش رسالت‌های پروردگارش را ابلاغ کرده‌اند و او به آن‌چه نزد آن‌هاست، احاطه دارد و هر چیزی را احصاء کرده است ●●● ۲۸ / جن

لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ وَيَتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَيَهْدِيكَ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا

غرض این بود که خداوند گناهان گذشته و آینده‌ای را که به تو نسبت می‌دادند ببخشد و نعمتش را بر تو تمام کند و به راه راست هدایت فرماید ●●● ۲ / فتح

لِيَقْطَعَ طَرَفًا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَوْ يَكْتَسِبُهُمْ فَيُنْقَلِبُوا خَائِبِينَ

(این وعده را که خدا به شما داده) برای این است که قسمتی از پیکر لشکر کافران را قطع کند یا آن‌ها را با ذلت برگرداند تا مأیوس و ناامید، (به وطن خود) بازگردند ●●● ۱۲۷ / آل عمران

لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ وَلِيَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ

(بگذار) آیاتی را که به آن‌ها داده‌ایم، انکار کنند و از لذات زودگذر زندگی بهره گیرند، اما به زودی

خواهند فهمید ●●● ۶۶ / عنکبوت

لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ

(بگذار) نعمت‌هایی را که به آن‌ها داده‌ایم کفران کنند و چند روزی (از این متاع دنیا) بهره گیرند، اما به زودی خواهید دانست (سرانجام کارتان به کجا خواهد کشید ●●●) ۵۵ / نحل، ۳۴ / روم

(۳۸۲) بَابُ اللَّامِ قُرْآنُ الْفَبَائِي

لِيُكَفِّرَ اللَّهُ عَنْهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي عَمِلُوا وَيَجْزِيَهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ

تا خداوند بدترین اعمالی را که انجام داده‌اند، بیامرزد و آن‌ها را به بهترین اعمالی که انجام می‌دادند، پاداش دهد ●●● ۳۵ / زمر
لَيْلًا يَعْلَمُ أَهْلُ الْكِتَابِ إِلَّا يَقْدِرُونَ عَلَى شَيْءٍ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَأَنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ
تا اهل کتاب بدانند که آن‌ها قادر بر چیزی از فضل خدا نیستند و فضل (و رحمت) تماما به دست او است، به هر کس بخواهد می‌بخشد و خداوند دارای فضل عظیم است ●●● ۲۹ / حدید

لِيَمِيزَ اللَّهُ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَيَجْعَلَ الْخَبِيثَ عَلَى بَعْضِهِ عَلَى بَعْضٍ فَيَرْكُمُهُ جَمِيعًا فَيَجْعَلُهُ فِي جَهَنَّمَ أَوْلَئِكَ هُمُ الْخَسِرُونَ

(این‌ها همه) به خاطر آن است که خداوند (می‌خواهد) ناپاک را از پاک جدا سازد و ناپاک‌ها را روی هم بگذارد و متراکم سازد و یک‌جا در دوزخ قرار دهد و این‌ها هستند زیانکاران ●●● ۳۷ / انفال

لِيُنذِرَ مَنْ كَانَ حَيًّا وَيَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَى الْكَافِرِينَ

هدف این است که افرادی را که زنده‌اند، انذار کند و بر کافران اتمام حجت شود و فرمان عذاب بر آن‌ها مسلم گردد ●●● ۷۰ / یس
لِيُنْفِقَ ذُو سَعَةٍ مِنْ سَعَتِهِ وَمَنْ قُدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلْيُتَّقِ اللَّهَ فَمَا آتَاهُ اللَّهُ لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَا آتَيْهَا سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا
آن‌ها که امکانات وسیعی دارند، باید از امکانات وسیع خود انفاق کنند و آن‌ها که تنگدست هستند، از آن‌چه خدا به آن‌ها داده، انفاق نمایند، خداوند هیچ‌کس را جز به مقدار توانایی که به او داده، تکلیف نمی‌کند، خداوند به زودی بعد از سختی‌ها، آسانی قرار می‌دهد ●●● ۷۰ / طلاق

لِيُؤْفِقَهُمْ أَجُورَهُمْ وَيَزِيدَهُمْ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ غَفُورٌ شَكُورٌ

(آن‌ها این اعمال صالح را انجام می‌دهند) تا خداوند اجر و پاداش کامل به آن‌ها دهد و از فضلش بر آن‌ها بیفزاید که او آمرزنده و شکرگزار است ●●● ۳۰ / فاطر

لِيَوْمِ الْفَضْلِ

برای روز جدایی (حق از باطل) ●●● ۱۳ / رسالت

لِيَوْمِ عَظِيمٍ

در روزی بزرگ ●●● ۵ / مطففین

لُعِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَى لِسَانِ دَاوُودَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ

آن‌ها که از بنی اسرائیل کافر شدند بر زبان داود و عیسی بن مریم لعن و نفرین شدند، این به خاطر آن بود که گناه می‌کردند و تجاوز می‌نمودند ●●● ۷۸ / مائده

قرآن الفبائی بَابُ اللَّامِ (۳۸۳)

بَابُ الْمِيمِ

مَا آتَاكَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ إِذَا لَمَذَهُبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَّ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ سِيحَانٌ اللَّهُ

عَمَّا يَصِفُونَ

خدا هرگز فرزندی برای خود برنگزیده و معبود دیگری با او نیست که اگر چنین می‌شد، هریک از خدایان مخلوقات خود را تدبیر و اداره می‌کردند و بعضی بر بعضی دیگر تفوق می‌جستند (و جهان هستی به تباهی کشیده می‌شد) منزّه است خدا از توصیفی که آنها می‌کنند ●●● ۹۱ / مؤمنون

مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطْعَمُونِ

هرگز از آنها نمی‌خواهم که به من روزی دهند و نمی‌خواهم مرا اطعام کنند ●●● ۵۷ / ذاریات

مَا أَشْهَدُ لَهُمْ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَا خَلْقَ أَنْفُسِهِمْ وَمَا كُنْتُ مُتَّخِذًا لِمُضِلِّينَ عَضْدًا

من آنها را به هنگام آفرینش آسمان‌ها و زمین حاضر نساختم و نه به هنگام آفرینش نوع خودشان و من گمراه‌کنندگان را دستیار خود قرار نمی‌دهم ●●● ۵۱ / کهف

مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنْ نَفْسِكَ وَأَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُولًا وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا

آنچه از نیکی‌ها به تو می‌رسد از ناحیه خدا است و آنچه از بدی به تو می‌رسد از ناحیه خود تو است و ما تو را به عنوان رسول برای مردم فرستادیم و گواهی خدا در این باره کافی است ●●● ۷۹ / نساء

مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ يَهْدِ اللَّهُ قَلْبَهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

هیچ مصیبتی رخ نمی‌دهد مگر به اذن خدا و هر کس به خدا ایمان آورد، خداوند قلبش را هدایت می‌کند و خدا به همه چیز دانا است ●●● ۱۱ / تغابن

مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ

هیچ مصیبتی در زمین و نه در وجود شما روی نمی‌دهد، مگر این که همه آنها قبل از آن که زمین را بیافرینیم، در لوح محفوظ، ثبت است و این امر برای خداوند آسان است ●●● ۲۲ / حدید

مَا أَغْنَى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يُمْتَتِنُونَ

این تمتع و بهره‌گیری از دنیا برای آنها سودی نخواهد داشت ●●● ۲۰۷ / شعراء
مَا أَغْنَى عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ

هرگز مال و ثروت او و آنچه را به دست آورد، به حالش سودی نبخشید ●●● ۲ / تبت
مَا أَغْنَى عَنِّي مَالِيهِ

مال و ثروتم هرگز مرا بی‌نیاز نکرد ●●● ، ۲۸ / حاقه

(۳۸۴) بَابُ الْمِيمِ قُرْآنُ الْفَبَائِي

مَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَى فَلِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ وَلِإِتْدَى الْقُرْبَى وَالْيَتَامَى وَالْمَسَاكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ كَيْ لَا يَكُونَ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

آنچه را خداوند از اهل این آبادی‌ها به رسولش بازگرداند، از آن خدا و رسول و خویشاوندان او و یتیمان و مستمندان و در راه ماندگان است (تا این اموال عظیم) دست به دست میان ثروتمندان شما نگردد، آنچه را رسول خدا برای شما آورده، بگیریید و اجرا کنید و آنچه را از آن نهی کرده، خودداری نمایید و از مخالفت خدا بپرهیزید که خداوند شدید العقاب است

●●● ۷ / حشر

مَا الْحَاقَّةُ

چه روز واقع شدنی است ●●● ۲۴ / حاقه

مَا الْقَارِعَةُ

و چه حادثه کوبنده‌ای ●●● ۲۹ / قارعه

مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ وَأُمُّهُ صِدِّيقَةٌ كَانَا يَأْكُلَانِ الطَّعَامَ انظُرْ كَيْفَ نُبَيِّنُ لَهُمُ الْآيَاتِ ثُمَّ انظُرْ أَنَّى يُؤْفَكُونَ

مسیح فرزند مریم فقط فرستاده (خدا) بود پیش از وی نیز فرستادگان دیگری بودند مادرش نیز زن بسیار راستگویی بود هر دو غذا می‌خوردند (با این حال چگونه دعوی الوهیت مسیح و عبادت مادرش مریم می‌کنید؟) بنگر چگونه نشانه‌ها را برای آن‌ها آشکار می‌سازیم سپس بنگر چگونه آن‌ها از حق بازداشته می‌شوند ●●● ۷۵ / مائده

مَا آمَنَتْ قَبْلَهُمْ مِنْ قَرَيْبَةٍ أَهْلَكْنَاهَا أَفَهُمْ يُؤْمِنُونَ

تمام آبادی‌هایی را که پیش از این‌ها هلاک کردیم (تقاضای معجزات گوناگون کردند و پیشنهادشان عملی شد، ولی) هرگز ایمان نیاوردند، آیا این‌ها ایمان می‌آورند ●●● ۶۹ / انبیاء

مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا فَأْتِ بَآيَةٍ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ

تو فقط بشری همچون ما هستی اگر راست می‌گویی آیت و نشانه‌ای بیاور ●●● ۱۵۴ / شعراء

مَا أَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ

به برکت نعمت پروردگارت تو مجنون نیستی ●●● ۲۰ / قلم

مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ بِفَاتِنِينَ

هرگز نمی‌توانید کسی را (با آن) فریب دهید ●●● ۱۶۲ / صافات

مَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَى

ما قرآن را بر تو نازل نکردیم که خود را به زحمت بیفکنی ●●● ۲۰ / طه

قرآن الفبائی بَابُ الْمِيمِ (۳۸۵)

مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرِ مِنْ رَبِّهِمْ مُحَدَّثٍ إِلَّا اسْتَمَعُوهُ وَهُمْ يَلْعَبُونَ

هر یادآوری تازه‌ای از طرف پروردگارشان برای آن‌ها بیاید با لعب و شوخی به آن گوش فرا می‌دهند ●●● ۲۰ / انبیاء

مَا تَذَرُ مِنْ شَيْءٍ أَتَتْ عَلَيْهِ إِلَّا جَعَلْتَهُ كَالرَّمِيمِ

که از هر چیزی می‌گذشت آن را رها نمی‌کرد تا همچون استخوان‌های پوسیده کند ●●● ۴۲ / ذاریات

مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَأْخِرُونَ

هیچ گروهی از اجل خود پیشی نمی‌گیرد و از آن عقب نخواهد افتاد ●●● ۵ / حجر، ۴۳ / مؤمنون

مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهَا إِلَّا أَسْمَاءٌ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاءُ آبَائِكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَدِيمُ وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

این معبودهایی را که غیر از خدا می‌پرستید چیزی جز اسم‌های (بی‌مسمی) که شما و پدرانتان آن‌ها را خدا نامیده‌اید نیست، خداوند هیچ دلیلی برای آن نازل نکرده، حکم تنها از آن خدا است، فرمان داده که غیر از او را نپرستید، این است آیین پابرجا ولی اکثر مردم نمی‌دانند ●●● ۴۰ / یوسف

مَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِنْ قَلْبَيْنِ فِي جَوْفِهِ وَمَا جَعَلَ أَرْوَاجَكُمْ إِلَّا تُظَاهِرُونَ مِنْهُنَّ أُمَّهَاتِكُمْ وَمَا جَعَلَ أَدْعِيَاءَكُمْ أَبْنَاءَكُمْ ذَلِكَ كَمَا قَوْلُكُمْ بِأَفْوَاهِكُمْ وَاللَّهُ يَقُولُ الْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ

خداوند برای هیچ کس دو قلب در درون وجودش نیافریده و هرگز همسرانتان را که مورد «ظهار» قرار می‌دهید مادران شما قرار نداده و (نیز) فرزند خوانده‌های شما را فرزند حقیقی قرار نداده است، این سخنی است که شما تنها به زبان خود می‌گویید (سخنی باطل و بی‌مأخذ) اما خداوند حق می‌گوید و به راه راست هدایت می‌کند ●●● ۴ / احزاب
 مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنْ بَحِيرَةٍ وَلَا سَائِيَةٍ وَلَا وَصِيلَةٍ وَلَا حَامٍ وَلَكِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ

خداوند هیچ گونه «بحیره» و «سائیه» و «وصیله» و «حام» قرار نداده است (اشاره به چهار نوع از حیوانات اهلی که در زمان جاهلیت استفاده از آنها را ممنوع می‌دانستند و این بدعت در اسلام ممنوع شد) ولی کسانی که کافر شدند بر خدا دروغ می‌بندند و بیشتر آنها نمی‌فهمند ●●● ۱۰۳ / مائده

مَا خَلَقَكُمْ وَلَا بَعَثَكُمْ إِلَّا كَفَنَسٍ وَّاحِدَةٍ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ

آفرینش و زندگی مجدد همه شما همانند یک فرد بیش نیست، خداوند شنوا و بینا است ●●● ۲۸ / لقمان

مَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا أُنذِرُوا مُّعْرِضُونَ
 (۳۸۶) بَابُ الْمِيمِ قُرْآنُ الْفَبَائِي

ما آسمان‌ها و زمین و آنچه در میان این دو است، جز به حق و برای سرآمد معینی نیافریدیم، اما کافران از آنچه انذار می‌شوند، روی گردان هستند ●●● ۳ / احقاف

مَا خَلَقْنَاهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

ما آن دو را فقط به حق آفریدیم، ولی اکثر آنها نمی‌دانند ●●● ۳۹ / دخان

مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَى

و چشم او هرگز منحرف نشد و طغیان نمود ●●● ۱۷ / نجم

مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرٍ

چه چیز شما را به دوزخ فرستاد ●●● ۴۲۴ / مدثر

مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي الْمِلَّةِ الْأَخْرَجَةِ إِنَّ هَذَا إِلَّا اخْتِلَاقٌ

ما هرگز چنین چیزی از پدران خود نشنیده‌ایم، این فقط یک دروغ است ●●● ۷ / ص

مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَى

که هرگز دوست شما (محمد صلی‌الله‌علیه‌وآله) منحرف نشده و مقصد را گم نکرده است ●●● ۲ / نجم

مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلْغُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ

پیامبر وظیفه‌ای جز ابلاغ رسالت (و دستوره‌های الهی) ندارد (و مسئول اعمال شما نیست) و خدا می‌داند چه چیزها را آشکار

و چه چیزها را پنهان می‌دارید ●●● ۹۹ / مائده

مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٍ وَلَنَجْزِيَنَّ الَّذِينَ صَبَرُوا أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

(زیرا) آنچه نزد شما است فانی می‌شود، اما آنچه نزد خدا است باقی می‌ماند و کسانی را که صبر استقامت پیشه کنند به

بهترین اعمالشان پاداش خواهیم داد ●●● ۹۶ / نحل

مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ

آنها خدا را آن‌گونه که باید بشناسند نشناختند، خداوند قوی و شکست‌ناپذیر است ●●● ۷۴ / حج

مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لَيْنَةٍ أَوْ تَرَكْتُمُوهَا قَائِمَةً عَلَى أُصُولِهَا فَبِإِذْنِ اللَّهِ وَلِيُخْزِيَ الْفَاسِقِينَ

هر درخت بارزش نخل را قطع و یا آن را به حال خود واگذار کردید ، همه به فرمان خدا بود و هدف این بود که فاسقان را خوار و رسوا کند ●●● ۵. / حشر
 مَا قُلْتُمْ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ وَكُنْتُمْ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَا دُمْتُمْ فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُمْ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ

من به آن‌ها چیزی جز آن‌چه مرا مأمور به آن ساختی نگفتم، به آن‌ها گفتم: خداوندی را پرستید که پروردگار من و پروردگار شماست و تا آن زمان که میان آن‌ها بودم مراقب و گواه آنان بودم و هنگامی که مرا از میانشان برگرفتی تو خود مراقب و گواه آن‌ها بودی و تو گواه بر هر چیز هستی ●●● ۱۱۷. / مائده
 قرآن الفبائی بَابُ الْمِيمِ (۳۸۷)

مَا كَانَ إِبْرَاهِيمَ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَكِنْ كَانَ حَنِيفًا مُسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ
 ابراهیم نه یهودی بود و نه نصرانی ، بلکه موحدی خالص و مسلمان بود و هرگز از مشرکان نبود ●●● ۶۷. / آل عمران

مَا كَانَ اللَّهُ لِيُذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ حَتَّى يَمِيزَ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُطْلِعَكُمْ عَلَى الْغَيْبِ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَجْتَبِي مِنْ رُسُلِهِ مَنْ يَشَاءُ فَأَمُونُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَإِنْ تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا فَلَكُمْ أَجْرٌ عَظِيمٌ
 چنین نبود که خداوند ، مؤمنان را به همان گونه که شما هستید واگذارد ، مگر آن که ناپاک را از پاک جدا سازد و (نیز) چنین نبود که خداوند شما را از اسرار غیب ، آگاه کند (تا مؤمنان و منافقان را از این راه بشناسید ، این برخلاف سنت الهی است) ولی خداوند از میان رسولان خود ، هر کس را بخواهد برمی‌گزیند (و قسمتی از اسرار نهان را که برای مقام رهبری او لازم است ، در اختیار او می‌گذارد) پس (اکنون که این جهان ، بوته آزمایش پاک و ناپاک است) به خدا و رسولان او ایمان بیاورید و اگر ایمان بیاورید و تقوا پیشه کنید ، پاداش بزرگی برای شماست ●●● ۱۷۹. / آل عمران

مَا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيمَا فَرَضَ اللَّهُ لَهُ سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدَرًا مَقْدُورًا
 هیچ گونه جرمی بر پیامبر در آنچه خدا بر او واجب کرده است نیست ، این سنت الهی در مورد کسانی که پیش از این بوده‌اند نیز جاری بوده است و فرمان خدا روی حساب و برنامه دقیقی است ●●● ۳۸. / احزاب

مَا كَانَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ وَمَنْ حَوْلَهُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ أَنْ يَتَخَلَّفُوا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ وَلَا يَرْغَبُوا بِأَنْفُسِهِمْ عَنْ نَفْسِهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ ظَمَأٌ وَلَا نَصَبٌ وَلَا مَخْمَصَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَطْؤُونَ مَوْطِئًا يَغِيظُ الْكُفَّارَ وَلَا يَنَالُونَ مِنْ عَدُوٍّ نَيْلًا إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ بِهِ عَمَلٌ صَالِحٌ إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ

سزاوار نیست که اهل مدینه و بادیه‌نشینانی که اطراف آن‌ها هستند ، از رسول خدا تخلف جویند و برای حفظ جان خویش از جان او چشم‌پوشند ، این به خاطر آن است که هیچ تشنگی به آن‌ها نمی‌رسد و نه خستگی و نه گرسنگی در راه خدا و هیچ گامی که موجب خشم کافران شود ، بر نمی‌دارند و ضربه‌ای از دشمن نمی‌خورند ، مگر این که به واسطه آن عمل صالحی برای آن‌ها نوشته می‌شود ، زیرا خداوند پاداش نیکوکاران را ضایع نمی‌کند ●●● ۱۲۰. / توبه

مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِي مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّاتِنِ بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُونَ الْكِتَابَ وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ

برای هیچ بشری سزاوار نیست که خداوند ، کتاب آسمانی و حکم و نبوت به او دهد ، سپس او به مردم بگوید :

(۳۸۸) بَابُ الْمِيمِ قرآن الفبائی

غیر از خدا ، مرا پرستش کنید ، بلکه (سزاوار مقام او ، این است که بگوید:) مردمی الهی باشید ، آن گونه که کتاب خدا را

می‌آموختید و درس می‌خواندید (و غیر از خدا را پرستش نکنید ●●●). ۷۹ / آل عمران

مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا أَوْلَىٰ قُرْبَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ
برای پیامبر صلی‌الله‌علیه‌وآله و مؤمنان شایسته نبود که برای مشرکان (از خداوند) طلب آمرزش کنند، هرچند از نزدیکانشان باشند،
پس از آن که بر آن‌ها روشن شد که این گروه اصحاب دوزخند ●●●. ۱۱۳ / توبه

مَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ سُبْحَانَهُ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ
هرگز برای خدا شایسته نبود فرزندی انتخاب کند، منزه است او، هرگاه چیزی را فرمان دهد، می‌گوید: موجود باش، آن هم
موجود می‌شود ●●●. ۳۵ / مریم

مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ أَنْ يَعْمُرُوا مَسْجِدَ اللَّهِ شَاهِدِينَ عَلَيْهِمْ بِالْكَفْرِ أُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَلُهُمْ وَفِي النَّارِ هُمْ خَالِدُونَ
مشرکان حق ندارند مساجد خدا را آباد کنند در حالی که به کفر خویش گواهی می‌دهند آن‌ها اعمالشان نابود (و
بی‌ارزش) شده و در آتش جاودانه خواهند ماند ●●●. ۱۷ / توبه

مَا كَانَ لِنَبِيِّ أَنْ يُكُونَ لَهُ آسْرَىٰ حَتَّىٰ يُتَّخَذَ فِي الْأَرْضِ تَرْيُدُونَ عَرْضَ الدُّنْيَا وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ
هیچ پیامبری حق ندارد اسیرانی (از دشمن) بگیرد تا کاملاً بر آن‌ها پیروز گردد (و جای پای خود را در زمین محکم کند) شما
متاع ناپایدار دنیا را می‌خواهید (و مایلید اسیران بیشتری بگیرید و در برابر گرفتن مالی آزاد کنید) ولی خداوند سرای دیگر
را (برای شما) می‌خواهد و خداوند قادر و حکیم است ●●●. ۶۷ / انفال

مَا كَانَ لِيَ مِنْ عِلْمٍ بِالْمَلَائِئِ الْأَعْلَىٰ إِذْ يَخْتَصِمُونَ
من از ملائع اعلی (و فرشتگان عالم بالا-) به هنگامی که (درباره آفرینش آدم) مخاصمه می‌کردند، خبر ندارم
●●●. ۶۹ / ص

مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِنْ رِجَالِكُمْ وَلَكِنْ رَسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا
محمد پدر هیچ یک از مردان شما نبود ولی رسول خدا و خاتم و آخرین پیامبران است و خداوند به هرچیز آگاه است
●●●. ۴۰ / احزاب

مَا كَثَبَ الْقَوْمَ فِيهِ أَبَدًا
(همان بهشت برین که) جاودانه در آن خواهند ماند ●●●. ۳ / كهف

قلب او در آن چه دید هرگز دروغ نمی‌گفت ●●●. ۱۱ / نجم

قرآن الفبائی باب المیم (۳۸۹)

مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ

خداوندی که مالک روز جزا است ●●●. ۴ / فاتحه

مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ

شما را چه می‌شود؟ چگونه داوری می‌کنید ●●●. ۳۶۹ / قلم، ۱۵۴ / صافات

مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا

چرا شما برای خدا عظمت قائل نیستید ●●●؟ ۱۳ / نوح

مَا لَكُمْ لَا تَنصَرُونَ

شما چرا از هم یاری نمی‌طلبید ●●●؟ ۲۵۴ / صافات

مَا لَكُمْ لَا تَنْطِقُونَ

(اصلاً) چرا سخن نمی‌گویید ●●● ۹۲؟ / صافات

مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ وَلَا لِإِبَائِهِمْ كِبَرَتْ كَلِمَةٌ تَخْرُجُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ إِنْ يَقُولُونَ إِلَّا كَذِبًا

نه آن‌ها (هرگز) به این سخن یقین دارند و نه پدرانشان، سخن بزرگی از دهانشان خارج می‌شود، آن‌ها مسلماً دروغ می‌گویند

●●● ۵ / كهف

مَا لَهُ مِنْ دَافِعٍ

و چیزی از آن مانع نخواهد بود ●●● ۸. / طور

مَا تُنَزِّلُ الْمَلَائِكَةَ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَا كَانُوا إِذَا مُنْظَرِينَ

(اما این‌ها باید بدانند) ما فرشتگان را جز به حق نازل نمی‌کنیم و هرگاه نازل شوند، دیگر به این‌ها مهلت داده نمی‌شود (و در

صورت انکار به عذاب الهی، نابود می‌گردند ●●●) ۸. / حجر

مَا تَنْسَخُ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِنْهَا أَوْ مِثْلَهَا أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

هیچ حکمی را نسخ نمی‌کنیم و یا نسخ آن را به تأخیر نمی‌اندازیم، مگر این‌که بهتر از آن یا همانند آن را جانشین آن می‌سازیم،

آیا نمی‌دانی که خداوند بر هر چیز قادر است ●●● ۱۰۶؟ / بقره

مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَى

که خداوند هرگز تو را وانگذاشته و مورد خشم قرار نداده است ●●● ۳. / ضحی

مَا يُجَادِلُ فِی آيَاتِ اللَّهِ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَا يَغْزُرُكَ تَقَلُّبُهُمْ فِی الْبِلَادِ

تنها کسانی در آیات ما مجادله می‌کنند که (از روی عناد) کافر شده‌اند، مبادا قدرت‌نمایی آن‌ها تو را

بفریبد ●●● ۴. / مؤمن

مَا يَفْتَحِ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا وَمَا يُمْسِكُ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ

(۳۹۰) بَابُ الْمِيمِ قرآن الفبائی

بَعْدِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

خداوند هر رحمتی را به روی مردم بگشاید، کسی نمی‌تواند جلو آن را بگیرد و هر چه را امساک کند، کسی غیر از او

قادر به فرستادن آن نیست و او عزیز و حکیم است ●●● ۲. / فاطر

مَا يَفْعَلُ اللَّهُ بِعَذَابِكُمْ إِنْ شَكَرْتُمْ وَآمَنْتُمْ وَكَانَ اللَّهُ شَاكِرًا عَلِيمًا

خدا چه نیازی به مجازات شما دارد اگر شکرگزاری کنید (و نعمت‌ها را به‌جا مصرف نمایید) و ایمان آورید، خدا

شکرگزار و آگاه است (اعمال و نیات آن‌ها را می‌داند و به آن‌چه نیک است پاداش نیک می‌دهد ●●●) ۱۴۷. / نساء

مَا يُقَالُ لَكَ إِلَّا مَا قَدِ قِيلَ لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ إِنْ رَبُّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ وَذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ

نسبت‌های ناروایی که به تو می‌دهند، همان است که به پیامبران قبل از تو نیز داده شده، پروردگار تو دارای مغفرت و مجازات

دردناکی است ●●● ۴۳. / فصلت

مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ

هیچ سخنی را انسان تلفظ نمی‌کند مگر این‌که نزد آن فرشته‌ای مراقب و آماده برای انجام مأموریت

است ●●● ۱۸. / ق

مَا يَبْدُلُ الْقَوْلُ لَدَىٰ وَ مَا أَنَا بِظَلَامٍ لِلْعَبِيدِ

سخن من تغییرناپذیر است و من هرگز به بندگانم ستم نخواهم کرد ●●● ۲۹. / ق

مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُونَ

(اما) جز این انتظار نمی‌کشند که یک صیحه عظیم (آسمانی) آن‌ها را فرو گیرد، در حالی که مشغول جدال (در امور دنیا) هستند ●●● ۴۹. / یس

مَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَلَا الْمُشْرِكِينَ أَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْكُمْ مِنْ خَيْرٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَاللَّهُ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ

کافران اهل کتاب و همچنین مشرکان، دوست نمی‌دارند خیر و برکتی از ناحیه خداوند بر شما نازل گردد، در حالی که خداوند رحمت خود را به هرکس بخواهد، اختصاص می‌دهد و خداوند صاحب فضل و بزرگی است ●●● ۱۰۵. / بقره

مَتَاعًا لَكُمْ وَلِأَنْعَامِكُمْ

تا وسیله‌ای برای بهره‌گیری شما و چهارپایانتان باشد ●●● ۳۲. / عبس، ۳۳. / نازعات

مَتَاعٌ فِي الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ نَذِقُهُمُ الْعَذَابَ الشَّدِيدَ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ

(حداکثر) بهره‌ای از دنیا دارند، سپس بازگشتشان به سوی ما است و بعد مجازات شدید در

قرآن الفبائی باب المیم (۳۹۱)

برابر کفرشان به آن‌ها می‌چشانیم ●●● ۷۰. / یونس

مَتَاعٌ قَلِيلٌ ثُمَّ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمِهَادُ

این متاع ناچیزی است و سپس جایگاهشان دوزخ و چه بد جایگاهی است ●●● ۱۹۷. / آل عمران

مَتَاعٌ قَلِيلٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

بهره کمی در این دنیا نصیبشان می‌شود و عذاب دردناکی در انتظار آن‌ها است ●●● ۱۱۷. / نحل

مُتَّكِنِينَ عَلَى رَفْرَفٍ خُضْرٍ وَعَبْقَرِيٍّ حِسَانٍ

این در حالی است که این بهشتیان بر تخت‌هایی تکیه زده‌اند که با بهترین و زیباترین پارچه‌های سبز رنگ

پوشانده شده است ●●● ۷۶. / الرحمن

مُتَّكِنِينَ عَلَى سُرُرٍ مَصْنُوفَةٍ وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ

این در حالی است که بر تخت‌های صف کشیده در کنار هم تکیه می‌کنند و حورالعین را به همسری آن‌ها

درمی‌آوریم ●●● ۲۰. / طور

مُتَّكِنِينَ عَلَى فُرُشٍ بَطَائِنُهَا مِنْ إِسْتَبْرَقٍ وَجَنَى الْجَنَّتَيْنِ دَانٍ

این در حالی است که آن‌ها بر فرش‌هایی تکیه کرده‌اند که آستر آن‌ها از پارچه‌های ابریشمین است و میوه‌های رسیده آن دو باغ

بهشتی در دسترس است ●●● ۵۴. / الرحمن

مُتَّكِنِينَ عَلَيْهَا مُتَقَابِلِينَ

در حالی که بر آن تکیه کرده و روبروی یکدیگرند ●●● ۱۶. / واقعه

مُتَّكِنِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ لَا يَرَوْنَ فِيهَا شَمْسًا وَلَا زَمْهَرِيرًا

این در حالی است که بر تخت‌های زیبا تکیه کرده‌اند، نه آفتاب را در آن‌جا می‌بینند، نه

سرما را ●●● ۱۳. / انسان

مُتَكِبِينَ فِيهَا يَدْعُونَ فِيهَا بِفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ وَشَرَابٍ

در حالی که در آن‌ها بر تخت‌ها تکیه کرده‌اند و انواع میوه‌ها و نوشیدنی‌های گوناگون در اختیار آنان است ●●● ۵۱ / ص

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وَعَدَ الْمُتَّقُونَ فِيهَا أَنْهَارٌ مِنْ مَاءٍ غَيْرِ آسِنٍ وَأَنْهَارٌ مِنْ لَبَنٍ لَمْ يَتَغَيَّرَ طَعْمُهُ وَأَنْهَارٌ مِنْ خَمْرٍ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ وَأَنْهَارٌ مِنْ عَسَلٍ مُصَفًّى وَلَهُمْ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَمَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ كَمَنْ هُوَ خَالِدٌ فِي النَّارِ وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءَهُمْ

توصیف بهشتی که به پرهیزکاران وعده داده شده، چنین است که در آن نهرهایی از آب صاف و خالص است که بد بو نشده و نهرهایی از شیر که طعم آن دگرگون نگشته و نهرهایی از شراب (طهور) که مایه لذت نوشندگان (۳۹۲) باب المیم قرآن الفبائی

است و نهرهایی از عسل مصفی و برای آن‌ها در آن از تمام انواع میوه‌ها وجود دارد (و از همه بالاتر) آمرزشی است از سوی پروردگارشان، آیا چنین کسانی همانند کسانی هستند که همیشه در آتش دوزخند و از آب جوشان نوشانده می‌شوند که امعاء آن‌ها را از هم متلاشی می‌کند ●●● ۱۵۴ / محمد

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وَعَدَ الْمُتَّقُونَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ أُكُلُهَا دَائِمٌ وَظِلُّهَا تِلْكَ عُقْبَى الَّذِينَ اتَّقَوْا وَعُقْبَى الْكٰفِرِينَ النَّارُ بهشتی که به پرهیزکاران وعده داده شده است نهرهای آب از زیر درختانش جاری است، میوه‌های آن همیشگی و سایه‌هایش دائمی است، این سرانجام کسانی است که پرهیزکاری پیشه کردند و سرانجام کافران، آتش است ●●● ۳۵ / رعد

مَثَلُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ كَمَثَلِ الْعَنْكَبُوتِ اتَّخَذَتْ بَيْتًا وَإِنَّ أَوْهَنَ الْبُيُوتِ لَبَيْتُ الْعَنْكَبُوتِ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ کسانی که غیر از خدا را اولیاء خود برگزیدند، همچون عنکبوتند که خانه‌ای برای خود انتخاب کرده و سست‌ترین خانه‌ها، خانه عنکبوت است، اگر می‌دانستند ●●● ۴۱ / عنکبوت

مَثَلُ الَّذِينَ حُمِّلُوا التَّوْرَةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

کسانی که مکلف به تورات شدند ولی حق آن را اداء نمودند، مانند درازگوشی هستند که کتاب‌هایی را حمل می‌کند، قومی که آیات الهی را تکذیب کردند، مثال بدی دارند و خداوند جمعیت ظالمان را هدایت نمی‌کند ●●● ۵ / جمعه

مَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ أَعْمَلُهُمْ كَرَمَادٍ اشْتَدَّتْ بِهِ الرِّيحُ فِي يَوْمٍ عَاصِفٍ لَا يَقْدِرُونَ مِمَّا كَسَبُوا عَلَى شَيْءٍ ذَلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ اعمال کسانی که به پروردگارشان کافر شدند همچون خاکستری است در برابر تندباد در یک روز طوفانی، آن‌ها توانایی ندارند کمترین چیزی از آن‌چه را انجام داده‌اند به دست آورند و این گمراهی دور و درازی است ●●● ۱۸ /

ابراهیم

مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَتَتْ سَنَابِلَ فِي كُلِّ سُبُلَةٍ مِائَةٌ حَبَّةٌ وَاللَّهُ يُضَاعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ

کسانی که اموال خود را در راه خدا انفاق می‌کنند، همانند بذری هستند که هفت خوشه برویاند که در هر خوشه، یک صدदानه باشد و خداوند آن‌را برای هر کس بخواهد (و شایستگی داشته‌باشد)، دو یا چند برابر می‌کند و خدا (از نظر قدرت و رحمت) وسیع و (به همه چیز) دانا است ●●● ۲۶۱ / بقره

قرآن الفبائی باب المیم (۳۹۳)

مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ كَالْأَعْمَى وَالْأَصْمَى وَالْبَصِيرِ وَالسَّمِيعِ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا أَفَلَا تَذَكَّرُونَ

حال این دو گروه (مؤمنان و منکران) حال « نابینا و کر » و « بینا و شنوا » است آیا این دو همانند یکدیگرند؟ یا فکر نمی‌کنید
●●● ۲۴ / هود

مِثْلَ دَابِّ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِلْعِبَادِ

از عادتی همچون عادت قوم نوح و عاد و ثمود و کسانی که بعد از آنها بودند (از شرک و کفر و طغیان)
می‌ترسم و خداوند ظلم و ستمی بر بندگانش نمی‌خواهد ●●● ۳۱ / مؤمن

مِثْلُ مَا يُفْقُونَ فِي هَذِهِ الْحَيَوةِ الدُّنْيَا كَمِثْلِ رِيحٍ فِيهَا صِرٌّ أَصَابَتْ حَرْثَ قَوْمٍ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ فَأَهْلَكَتْهُ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَ
لَكِنْ أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

آنچه آنها در این زندگی پست دنیوی انفاق می‌کنند، همانند باد سوزانی است که به زراعت قومی که بر خود ستم کرده (و در غیر محل و وقت مناسب ، کشت نموده‌اند) بوزد و آنرا نابود سازد. خدا به آنها ستم نکرده بلکه آنها خودشان به خویشتن ستم می‌کنند ●●● ۱۱۷ / آل عمران

مِثْلُهُمْ كَمِثْلِ الَّذِي اسْتَوَقَدَ نَارًا فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلُمَاتٍ لَا يُبْصِرُونَ

آنها (منافقان) همانند کسی هستند که آتشی افروخته (تا در بیابان تاریک راه خود را پیدا کند) ولی هنگامی که آتش اطراف خود را روشن ساخت، خداوند (طوفانی می‌فرستد و) آن را خاموش می‌کند و در تاریکی وحشتناکی که چشم کار نمی‌کند، آنها را رها می‌سازد ●●● ۱۷ / بقره

مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَبُّهُمْ رُكْعًا سِجْدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ كَرَزَعٍ أُخْرِجَ شَطِئُهُ فَازَرَهُ فَاسِدٌ تَغْلَظُ فَاسَتَوَى عَلَى سُوقِهِ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيغِيظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ وَعَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا

محمد فرستاده خدا است و کسانی که با او هستند در برابر کفار سرسخت و شدید و در میان خود مهربانند ، پیوسته آنها را در حال رکوع و سجود می‌بینی ، آنها همواره فضل خدا و رضای او را می‌طلبند ، نشانه آنها در صورتشان از اثر سجده نمایان است ، این توصیف آنها در تورات است و توصیف آنها در انجیل همانند زراعتی است که جوانه‌های خود را خارج ساخته، سپس به تقویت آن پرداخته ، تا محکم شده و بر پای خود ایستاده است و به قدری نمو و رشد کرده که زارعان را به شگفتی وامی‌دارد، این برای آن است که کافران را به خشم آورد ، خداوند کسانی از آنها را که ایمان آورده‌اند و عمل صالح انجام داده‌اند وعده آمرزش و اجر عظیمی داده است ●●● ۲۹ / فتح

(۳۹۴) بَابُ الْمِيمِ قرآن الفبایی

مُدَّهَا مَّتَانِ

هر دو کاملاً خرم و سرسبز هستند ●●● ۶۴ / الرحمن

مُذَبِّبِينَ بَيْنَ ذَلِكَ لَا إِلَى هَآؤُلَآءِ وَلَا إِلَى هَآؤُلَآءِ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا

آنها افراد بی‌هدفی هستند ، نه متمایل به این‌ها هستند و نه به آنها (نه در صف مؤمنان و نه در صف کافران) و هر کس را خداوند گمراه کند راهی برای او نخواهی یافت ●●● ۱۴۳ / نساء

مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ

دو دریای مختلف را در کنار هم قرار داد ، در حالی که با هم تماس دارند ●●● ۱۹ / الرحمن

مَرْفُوعَةٌ مُطَهَّرَةٌ

الواحی والاقدر و پاکیزه ●●● ۱۴ / عبس

مُشْتَكِرِينَ بِهٖ سَامِرَاتٍ تَهْجُرُونَ

در حالی که در برابر آن آیات استکبار می نمودید و شب‌ها در جلسات خود به بدگویی ادامه می دادید

●●● ۶۷ / مؤمنون

مُسَوِّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُشْرِفِينَ

سنگ‌هایی که از ناحیه پروردگارت برای اسراف کاران نشان شده است ●●● ۳۴ / ذاریات

مُسَوِّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ بِبَعِيدٍ

(سنگ‌هایی که) نزد پروردگارت نشان‌دار بود و آن‌ها از ستمگران دور نیست ●●● ۸۳ / هود

مُطَاعٍ ثَمَّ أَمِينٍ

فرمانروا و امین است ●●● ۲۱ / تکویر

مَلْعُونِينَ أَيْنَمَا تُقِفُوا أَخَذُوا وَقَتَلُوا تَقْتِيلًا

و از همه جا طرد می شوند و هر جا یافته شوند دستگیر خواهند شد و به قتل خواهند رسید ●●● ۶۱ / احزاب

مَلِكِ النَّاسِ

به مالک و حاکم مردم ●●● ۲ / ناس

مِمَّا حَطَبْتُمْ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْصَارًا

(آری سرانجام) همگی به خاطر گناهانشان غرق شدند و در آتش دوزخ وارد گشتند و جز خدا، یاورانی برای

خود نیافتند ●●● ۲۵ / نوح

مَنْعًا لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ مُرِيبٍ

آن کسی که شدیداً مانع خیر است، متجاوز است و در شک و تردید (حتی دیگران را به تردید می افکند)

●●● ۲۵ / ق

قرآن الفبائی بَابُ الْمِيمِ (۳۹۵)

مَنْعًا لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ

و بسیار مانع کارخیر و تجاوزگر و گناهکار است ●●● ۱۲ / قلم

مَنْ أَعْرَضَ عَنْهُ فَإِنَّهُ يَحْمِلُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وِزْرًا

هر کس از آن روی گردان شود روز قیامت بار سنگینی (از گناه و مسؤولیت) بر دوش خواهد داشت

●●● ۱۰۰ / طه

مَنْ اهْتَدَى فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا

هر کس هدایت شود برای خود هدایت یافته و آن کس که گمراه گردد به زیان خود گمراه شده است (و ضررش متوجه خود او

است) و هیچ کس بار گناه دیگری را به دوش نمی کشد و ما هرگز (شخص یا قومی را) مجازات نخواهیم کرد مگر آن که

پیامبری مبعوث می کنیم (تا وظائفشان را بیان کند) ●●● ۱۵ / اسراء

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى الَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

کسی که کار نیکی انجام دهد، برای او پاداشی بهتر از آن است و به کسانی که کار بدی انجام دهند، مجازاتی

جز اعمالشان داده نمی شود ●●● ۸۴ / قصص

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ امْتَالِهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

هرکس کار نیکی بیاورد، ده برابر آن پاداش خواهد داشت و هرکس کار بدی بیاورد، جز به مقدار آن کیفر نخواهد دید و ستمی بر آنها نخواهد شد ●●● ۱۶۰ / انعام

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا وَهُمْ مِنْ فَرْعٍ يَوْمَئِذٍ امْتُونٌ

کسانی که کار نیکی انجام دهند پاداشی بهتر از آن خواهند داشت و آنها از وحشت آن روز در امانند ●●● ۸۹ / نمل

مَنْ خَشِيَ الرَّحْمَنَ بِالْغَيْبِ وَجَاءَ بِقَلْبٍ مُنِيبٍ

آن کس که از خداوند رحمان در نهان بترسد و با قلبی پرانابه در محضر او حاضر شود ●●● ۳۳ / ق

مَنْ ذَا الَّذِي يُفْرِضُ اللَّهُ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفُهُ لَهُ أَضْعَافًا كَثِيرَةً وَاللَّهُ يَقْبِضُ وَيَبْصُطُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

کیست که به خدا "قرض الحسنه‌ای" دهد (و از اموالی که خدا به او بخشیده، انفاق کند)، تا آن را برای او چندین برابر کند؟ و خداوند است که (روزی بندگان را) محدود یا گسترده می‌سازد (و انفاق، هرگز باعث کمبود روزی آنها نمی‌شود) و به سوی او بازمی‌گردید (و پاداش خود را خواهید گرفت) ●●● ۲۴۵ / بقره

(۳۹۶) بَابُ الْمِيمِ قُرْآنُ الْفَبَائِي

مَنْ ذَا الَّذِي يُفْرِضُ اللَّهُ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفُهُ لَهُ وَ لَهُ أَجْرٌ كَرِيمٌ

کیست که به خدا وام نیکو دهد (و از اموالی که به او ارزانی داشته انفاق کند) تا خداوند آن را برای او چندین برابر کند و برای او اجر فراوان پرازشی است ●●● ۱۱ / حدید

مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ

هر کس عمل بدی انجام دهد جز به مانند آن کیفر داده نمی‌شود، ولی کسی که عمل صالحی انجام دهد، خواه مرد یا زن، درحالی که مؤمن باشد وارد بهشت می‌شود و روزی بی‌حسابی به او داده خواهد شد ●●● ۴۰ / مؤمن

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ

کسی که عمل صالحی به‌جا آورد، نفعش برای خود او است و هرکس بدی کند به خویشتن بدی کرده و پروردگارت هرگز به بندگان ستم نمی‌کند ●●● ۴۶ / فصلت

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ

کسی که عمل صالحی به‌جا آورد، برای خود به‌جا آورده است و کسی که کار بد کند، به زیان خود او است، سپس همه‌شما به سوی پروردگارتان بازمی‌گردید ●●● ۱۵ / جاثیه

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

هرکس عمل صالح کند، درحالی که مؤمن است، خواه مرد باشد یا زن، به او حیات پاکیزه می‌بخشیم و پاداش آنها را به بهترین اعمالی که انجام دادند خواهیم داد ●●● ۹۷ / نحل

مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَالَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ

کسی که دشمن خدا و فرشتگان و فرستادگان او و جبرئیل و میکائیل باشد، (کافر است و) خداوند دشمن کافران است ●●● ۹۸ / بقره

مَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ اللَّهِ فَإِنَّ أَجَلَ اللَّهِ لَآتٍ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

کسی که امید به لقاء الله (و رستاخیز) دارد، (باید در اطاعت فرمان او فروگذار نکند) زیرا زمانی را که خدا تعیین کرده،

سرانجام فرا می‌رسد و او شنوا و دانا است ●●● ۵. / عنکبوت

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا نُوَفِّ إِلَيْهِمْ أَعْمَالَهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُبْخَسُونَ

کسانی که زندگانی دنیا و زینت آن را طالب باشند اعمالشان را در این جهان بی‌کم و کاست به آن‌ها می‌دهیم ●●● ۱۵. / هود

قرآن الفبائی بَابُ الْمِيمِ (۳۹۷)

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَّلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلِيهَا مَذْمُومًا مَدْحُورًا

آن کس که (تنها) زندگی زودگذر (دنیای مادی) را می‌طلبد آن مقدار از آن را که بخواهیم و به هر کس اراده کنیم می‌دهیم، سپس دوزخ را برای او قرار خواهیم داد که در آتش سوزانش می‌سوزد در حالی که مذموم و رانده (درگاه خدا) است ●●● ۱۸. / اسراء

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ وَالَّذِينَ يَمْكُرُونَ السَّيِّئَاتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَكْرُ أُولَئِكَ هُوَ يُبْوَرُ

کسی که خواهان عزت است (باید از خدا بخواهد) که تمام عزت برای خدا است، سخنان پاکیزه به سوی او صعود می‌کند و عمل صالح را بالا- می‌برد و آن‌ها که نقشه‌های سوء می‌کشند، عذاب شدید برای آن‌ها است و مکر (و تلاش افسادگرانه) آن‌ها نابود می‌شود (و به جایی نمی‌رسد) ●●● ۱۰. / فاطر

مَنْ كَانَ يُرِيدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ ثَوَابُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا بَصِيرًا

کسانی که پاداش دنیوی بخواهند (و در قید نتایج معنوی و اخروی نباشند در اشتباهند زیرا) در نزد خدا پاداش دنیا و آخرت است و خداوند شنوا و بینا است ●●● ۱۳۴. / نساء

مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ وَمَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ

کسی که زراعت آخرت را بخواهد به او برکت می‌دهیم و بر محصولش می‌افزاییم و آن‌ها که فقط کشت دنیا را می‌طلبند کمی از آن به آن‌ها می‌دهیم، اما در آخرت هیچ نصیبی ندارند ●●● ۲۰. / شوری

مَنْ كَانَ يَظُنُّ أَنْ لَنْ يَنْصُرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ إِلَى السَّمَاءِ ثُمَّ لْيَقْطَعْ فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُذْهِبَنَّ كَيْدُهُ مَا يَغِيظُ

هر کس گمان می‌کند خدا پیامبرش را در دنیا و آخرت یاری نخواهد کرد (و از این نظر عصبانی است، هر کاری از دستش ساخته است، بکند) ریسمانی به سقف خانه خود بیاویزد و خود را از آن آویزان نماید و نفس خود را قطع کند (و تالاب پرتگاه مرگ پیش رود) ببیند آیا این کار خشم او را فرو می‌نشانند ●●● ۱۵۴. / حج

مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إيمَانِهِ إِلَّا مَنْ أَكْرَهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِنَ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

کسانی که بعد از ایمان کافر شوند - به جز آن‌ها که تحت فشار واقع شده‌اند در حالی که قلبشان آرام و با ایمان است - آری آن‌ها که سینه خود را برای پذیرش کفر گشوده‌اند غضب خدا بر آن‌ها است و عذاب عظیمی در انتظارشان ●●● ۱۰۶. / نمل

(۳۹۸) بَابُ الْمِيمِ قرآن الفبائی

مَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلَا نَفْسَ لَهُ يَمْهَدُونَ

هر کس کافر شود، کفرش بر زبان خود او است و آن‌ها که عمل صالح انجام دهند (پاداش الهی را) به سود خودشان آماده می‌سازند ●●● ۴۴. / روم

مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُقِيمٌ

چه کسی عذاب خوارکننده دنیا به سراغش می‌آید و (سپس) عذاب جاویدان (آخرت) بر او وارد می‌گردد
 ●●● ۴۰ / زمر

مَنْ يَشْفَعُ شَفَاعَةً حَسَنَةً يَكُنْ لَهُ نَصِيبٌ مِنْهَا وَمَنْ يَشْفَعُ شَفَاعَةً سَيِّئَةً يَكُنْ لَهُ كِفْلٌ مِنْهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُقْتِياً
 کسی که تشویق به کار نیکی کند نصیبی از آن برای او خواهد بود و کسی که تشویق به کار بدی کند سهمی از آن خواهد داشت
 و خداوند حساب هر چیز را دارد و آن را حفظ می‌کند ●●● ۸۵ / نساء
 مَنْ يُصْرَفْ عَنْهُ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمَهُ وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ
 آن کس که مجازات الهی در آن روز به او نرسد خداوند او را مشمول رحمت خویش ساخته و این پیروزی آشکاری
 است ●●● ۱۶ / انعام

مَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ وَيَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ
 هر کس را خداوند (به جرم اعمال زشتش) گمراه سازد هدایت کننده‌ای ندارد و آن‌ها را در طغیان و سرکشیشان
 رها می‌سازد تا سرگردان شوند ●●● ۱۸۶ / اعراف
 مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ تَوَلَّىٰ فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا
 کسی که از پیامبر اطاعت کند اطاعت خدا کرده و کسی که سرباز زند تو در برابر او مسؤول نیستی ●●● ۸۰ / نساء
 مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِي وَمَنْ يُضِلِلْ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ
 آن کس را که خدا هدایت کند هدایت یافته (واقعی) او است و آن‌ها را که (به خاطر اعمالشان) گمراه سازد
 زیانکاران (واقعی) آن‌ها هستند ●●● ۱۷۸ / اعراف

مِنْ أُخَيْلٍ ذٰلِكَ كَتَبْنَا عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنَّهُ مَن قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا
 فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ إِنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ بَعَدَ ذٰلِكَ فِي الْأَرْضِ لَمُشْرِفُونَ
 به همین جهت بر بنی اسرائیل مقرر داشتیم که هر کس اسرائیلی مقرر داشتیم که هر کس انسانی را بدون ارتکاب قتل یا فساد در روی زمین بکشد چنان است که
 گویی همه انسان‌ها را کشته و هر کس انسانی را از مرگ رهایی بخشد چنان است که گویی همه مردم را زنده کرده است و
 رسولان ما با دلایل روشن به سوی بنی اسرائیل آمدند، اما بسیاری از آن‌ها، تعدی و اسراف، در روی زمین کردند
 ●●● ۳۲ / مائده

قرآن الفبائی باب المیم (۳۹۹)

مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ

خواه از جن باشد یا از انسان ●●● ۶ / ناس
 مِنَ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيْعًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ
 از کسانی که دین خود را پراکنده ساختند و به دسته‌ها و گروه‌ها تقسیم شدند و (عجیب این که) هر گروهی به آن‌چه
 نزد آن‌ها است، (دلبسته و) خوشحالند ●●● ۳۲ / روم

مِنَ الَّذِينَ هَادُوا يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ وَيَقُولُونَ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَاسْمَعْتَ غَيْرَ مُسْمِعٍ وَرَاعِنَا لِيَا بِالسِّتَةِمْ وَطَعْنَا فِي الدِّينِ وَلَوْ أَنَّهُمْ
 قَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَاسْمَعْتَ وَأَنْظُرْنَا لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَأَقْوَمَ وَلَكِنْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا
 بعضی از یهود، سخنان را از جای خود، تحریف می‌کنند و (به جای این که بگویند: «شنیدیم و اطاعت کردیم») ، می‌گویند: شنیدیم
 و مخالفت کردیم و (نیز می‌گویند: «بشنو که هرگز نشنوی و (از روی تمسخر می‌گویند) راعنا (ما را تحمیق کن) تا با زبان خود،
 حقایق را بگردانند و در آیین خدا، طعنه زنند. ولی اگر آن‌ها (به جای این همه لجاجت) می‌گفتند: «شنیدیم و اطاعت کردیم و

سخنان ما را بشنو و به ما مهلت ده (تا حقیقت را درک کنیم) ، برای آن‌ها بهتر و با واقعیت سازگارتر بود. ولی خداوند، آن‌ها را به‌خاطر کفرشان، از رحمت خود دور ساخته است ، از این رو جز عده کمی ایمان نمی‌آورند ●●● ۴۶. / نساء

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَن قَضَىٰ نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَن يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا

در میان مؤمنان مردانی هستند که بر سر عهده‌ی که با خدا بستند صادقانه ایستاده‌اند، بعضی پیمان خود را به آخر بردند (و در راه او شربت شهادت نوشیدند) و بعضی دیگر در انتظارند و هرگز تغییر و تبدیلی در عهد و پیمان خود نداده‌اند ●●● ۲۳. / احزاب

مِنَ اللَّهِ ذِي الْمَعَارِجِ

از سوی خداوند ذی‌المعارج است (خداوندی که فرشتگانش بر آسمان‌ها صعود می‌کنند ●●●) ۳. / معارج

مِنَ أَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهُ

(خداوند) او را از چه چیز آفرید ●●● ۱۸۴ / عبس

مِن دُونِ اللَّهِ فَأَهْدُوهُمْ إِلَى صِرَاطِ الْجَحِيمِ

(آری آن‌چه را) جز خدا می‌پرستیدند ، جمع کنید و به سوی راه دوزخ، هدایتشان نمایید ●●● ۲۳. / صافات

مِن دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا بَل لَّمْ نَكُنْ نَدْعُوا مِن قَبْلُ شَيْئًا كَذَلِكَ يَضِلُّ اللَّهُ الْكَافِرِينَ

همان معبودهایی را که جز خدا پرستش می‌کردید ، آن‌ها می‌گویند : همه از نظر ما پنهان و گم شدند، بلکه ما اصلاً قبل از این چیزی پرستش نمی‌کردیم، این‌گونه خداوند کافران را گمراه می‌سازد ●●● ۷۴. / مؤمن

(۴۰۰) بَابُ الْمِيمِ قرآن الفبائی

مِن دُونِ اللَّهِ هَلْ يَنْصُرُونَكُم أَوْ يَنْتَصِرُونَ

معبودهایی غیر از خدا ، آیا آن‌ها شما را یاری می‌کنند ؟ یا کسی به یاری آن‌ها می‌آید ●●● ۹۳؟ / شعراء

مِن دُونِهِ فَكَيْدُونِي جَمِيعًا ثُمَّ لَا تُنظِرُونِ

از آن‌چه غیر او (می‌پرستید) حال که چنین است همگی برای من نقشه بکشید و مرا مهلت ندهید ، (اما بدانید کاری از دست شما ساخته نیست ●●●) ۵۵. / هود

مِن شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ

از شرّ وسواسِ خناس ●●● ۴. / ناس

مِن شَرِّ مَا خَلَقَ

از شرّ تمام آن‌چه آفریده است ●●● ۲. / فلق

مِن فِرْعَوْنَ إِنَّهُ كَانَ عَلِيًّا مِنَ الْمُشْرِكِينَ

از فرعون، که مردی متکبر و از اسراف‌کاران بود ●●● ۳۱. / دخان

مِن قَبْلِ هُدَىٰ لِلنَّاسِ وَأَنْزَلَ الْفُرْقَانَ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انتِقَامٍ

پیش از آن برای هدایت مردم فرستاده و (نیز) کتابی که حق را از باطل مشخص می‌سازد ، نازل کرد ، کسانی که به آیات خدا کافر شدند، کیفر شدیدی دارند و خداوند (برای کیفر بدکاران و کافران لجوج ،) توانا و صاحب انتقام

است ●●● ۴. / آل عمران

مِن نُّطْفَةٍ إِذَا تُمْنِي

از نطفه‌ای که خارج می‌شود (و در رحم می‌ریزد ●●●) ۴۶. / نجم

مِنْ نُطْفَةٍ خَلَقَهُ فَقَدَرَهُ

از نطفه ناچیزی او را آفرید، سپس اندازه‌گیری کرد و موزون ساخت ●●● ۱۹ / عبس
 مِنْ وَرَائِهِمْ جَهَنَّمُ وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ مَا كَسَبُوا شَيْئًا وَلَا مَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ
 و پشت سر آنها دوزخ است و هرگز آنچه را به دست آورده‌اند، آنها را از عذاب الهی رهایی نمی‌بخشد و نه اولیایی که غیر از
 خدا برای خود برگزیدند و عذاب دردناکی برای آنها است ●●● ۱۰ / جاثیه
 مِنْ وَرَائِهِ جَهَنَّمُ وَيُسْقَى مِنْ مَاءٍ صَدِيدٍ

به دنبال او جهنم خواهد بود و از آب بد بوی متعفن می‌نوشانده می‌شود ●●● ۱۶ / ابراهیم
 قرآن الفبائی بَابُ الْمِيمِ (۴۰۱)

مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَ فِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى

ما شما را از آن (خاک) آفریدیم و در آن بازمی‌گردانیم و از آن نیز بار دیگر شما را بیرون می‌آوریم ●●● .
 طه / ۵۵

مُنِيبِينَ إِلَيْهِ وَ اتَّقُوهُ وَ أَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَ لَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ

این باید در حالی باشد که شما بازگشت به سوی او کنید و از او بپرهیزید و نماز را برپا دارید و از مشرکان نباشید
 ●●● ۳۱ / روم

مُهْطِعِينَ إِلَى الدَّاعِ يَقُولُ الْكَاْفِرُونَ هَذَا يَوْمٌ عَسِرٌ

در حالی که (بر اثر وحشت و اضطراب) به سوی این دعوت کننده گردن می‌کشند و کافران می‌گویند : امروز روز سخت و
 دردناکی است ●●● ۸ / قمر

مُهْطِعِينَ مُقْنِعِي رُؤْسِهِمْ لَا يَزِنُتْ لَهُمْ ظَرْفُهُمْ وَ أَفْنَدَتْهُمْ هَوَاءٌ

گردن‌ها برافراشته، سر به آسمان کرده، حتی پلک چشم‌هایشان بی‌حرکت می‌ماند (چراکه به هر طرف نگاه
 کنند نشانه‌های عذاب آشکار است) و (لذا) دل‌هایشان به کلی (فرو می‌ریزد و) خالی می‌گردد ●●● ۴۳ / ابراهیم
 (۴۰۲) بَابُ الْمِيمِ قرآن الفبائی

باب النون

نَارُ اللَّهِ الْمَوْقَدَةُ

آتش برافروخته الهی است ●●● ۶ / همزه
 نَارٌ حَامِيَةٌ

آتشی است سوزان ●●● ۱۱ / قارعه

نَاصِيَةٍ كَاذِبَةٍ خَاطِئَةٍ

موی پیشانی دروغگوی خطاکار را ●●● ۱۶ / علق

نَبِيِّ عِبَادِي أَنَّى أَنَا الْعُفُورُ الرَّحِيمُ

بندگانم را آگاه کن که من غفور و رحیمم ●●● ۴۹ / حجر

تَلَّوْا عَلَيْكَ مِنْ نَبِيِّ مُوسَى وَ فِرْعَوْنَ بِالْحَقِّ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

ما از داستان موسی و فرعون به حق بر تو می‌خوانیم، برای گروهی که ایمان بیاورند ●●● ۳ / قصص

نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَسْتَمِعُونَ بِهِ إِذْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ وَإِذْ هُمْ نَجْوَى إِذْ يَقُولُ الظَّالِمُونَ إِنَّا تَبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا

ما می دانیم آن‌ها به چه منظوری به سخنان تو گوش فرا می دهند و هنگامی که با هم نجوا می کنند، در آن هنگام که ستمگران

می گویند شما جز از انسانی که سحر شده است پیروی نمی کنید ●●● ۴۷ / اسراء

نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ فَذَكَرَ بِالْقُرْآنِ مَنْ يَخَافُ وَعِيدِ

ما به آن‌چه آن‌ها می گویند آگاه‌تریم و تو مأمور به اجبار آن‌ها نیستی، بنابراین به وسیله قرآن کسانی را که از عذاب من

می ترسند، متذکر ساز ●●● ۴۵ / ق

نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ إِذْ يَقُولُ أَمْثَلُهُمْ طَرِيقَةً إِنَّا لَبِئْسُ الْأَيُّومَ

ما به آن‌چه آن‌ها می گویند آگاه‌تریم، هنگامی که آن کس که از همه آن‌ها روشی بهتر دارد، می گوید شما تنها یک روز

درنگ کردید ●●● ۱۰۴ / طه

نَحْنُ أَوْلِيَاؤُكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهَى أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدْعُونَ

ما یاران و مددکاران شما در زندگی دنیا و در آخرت هستیم و برای شما هر چه بخواهید در بهشت فراهم است و هر چه طلب کنید

به شما داده می شود ●●● ۳۱ / فصلت

نَحْنُ جَعَلْنَاهَا تَذَكُّرًا وَرِجَاؤًا لِلْمُؤْمِنِينَ

ما آن را وسیله یادآوری (برای همگان) و وسیله زندگی برای مسافران قرار داده‌ایم ●●● ۷۳ / واقعه

قرآن الفبائی باب النون (۴۰۳)

نَحْنُ خَلَقْنَاكُمْ فَلَوْلَا تُصَدِّقُونَ

ما شما را آفریدیم، چرا آفرینش مجدد را تصدیق نمی کنید ●●● ۵۷؟ / واقعه

نَحْنُ خَلَقْنَاهُمْ وَشَدَدْنَا أَسْرَهُمْ وَإِذَا شِئْنَا بَدَلْنَا أَمْثَلَهُمْ تَبْدِيلًا

ما آن‌ها را آفریدیم و پیوندهای وجودشان را محکم کردیم و هر زمان بخواهیم جای آنان را به گروه دیگری

می دهیم ●●● ۲۸ / انسان

نَحْنُ قَدَرْنَا بَيْنَكُمْ الْمَوْتَ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ

ما در میان شما مرگ را مقدر ساختیم و هرگز کسی بر ما پیشی نمی گیرد ●●● ۶۰ / واقعه

نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هَذَا الْقُرْآنَ وَإِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ لَمِنَ الْغَافِلِينَ

ما بهترین سرگذشت را بر تو بازگو کردیم، از طریق وحی کردن این قرآن به تو، هر چند پیش از آن از غافلان

بودی ●●● ۳ / یوسف

نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَأَهُم بِالْحَقِّ إِنَّهُمْ فِتْنَةٌ آمَنُوا بِرَبِّهِمْ وَرِذْنَاهُمْ هُدًى

ما داستان آن‌ها را به حق برای تو بازگو می کنیم، آن‌ها جوانانی بودند که به پروردگارشان ایمان آوردند و ما بر هدایتشان

افزودیم ●●● ۱۳ / کهف

نَذِيرًا لِلْبَشَرِ

هشدار و اندازی است برای همه انسان‌ها ●●● ۳۶ / مدثر

نَزَاعَةٌ لِلشَّوَى

دست و پا و پوست سر را می کند و می برد ●●● ۱۶ / معارج

نُزُلًا مِنْ غَفُورٍ رَحِيمٍ

این‌ها به عنوان پذیرایی از سوی خداوند غفور و رحیم است ●●● ۳۲ / فصلت

نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ

روح الامین آن را نازل کرده است ●●● ... ۱۹۳ / شعراء

نَزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَأَنْزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ

(همان کسی که) کتاب را به حق بر تو نازل کرد که با نشانه‌های کتب پیشین منطبق است و "تورات" و

انجیل " را ●●● ۳ / آل عمران

نُسَارِعُ لَهُمْ فِي الْخَيْرَاتِ بَلْ لَا يَشْعُرُونَ

برای این است که درهای خیرات را به روی آن‌ها بگشاییم؟ (چنین نیست) بلکه آن‌ها نمی‌فهمند ●●● ۵۶ / مؤمنون

(۴۰۴) باب النون قرآن الفبائی

نِسَاؤُكُمْ حَرْثٌ لَكُمْ فَأَتُوا حَرْثَكُمْ أَنَّى شِئْتُمْ وَقَدِّمُوا لِأَنفُسِكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ مُلَاقُوهُ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ

زنان شما، محل بذر افشانی شما هستند، پس هر زمان که بخواهید، می‌توانید با آن‌ها آمیزش کنید و (سعی نمایید از این فرصت بهره گرفته، با پرورش فرزندان صالح) اثر نیکی برای خود از پیش بفرستید و از خدا بپرهیزید و بدانید او را ملاقات

خواهید کرد و به مؤمنان بشارت ده ●●● ۲۲۳ / بقره

نُصَفَهُ أَوْ انْقُصَ مِنْهُ قَلِيلًا

نیمی از شب را، یا کمی از آن کم کن ●●● ۳ / مزمل

نِعْمَةٌ مِنْ عِنْدِنَا كَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ شَكَرَ

این نعمتی بود از ناحیه ما، این‌گونه کسی را که شکر گزار است، پاداش می‌دهیم ●●● ۳۵ / قمر

نَمْتَعُهُمْ قَلِيلًا ثُمَّ نَضْطَرُّهُمْ إِلَىٰ عَذَابٍ غَلِيظٍ

ما کمی از متاع دنیا را در اختیار آنان می‌گذاریم سپس آن‌ها را مجبور به تحمل عذاب شدید می‌کنیم ●●● ۲۴ / لقمان

نَا وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ

ن، سوگند به قلم و آنچه را با قلم می‌نویسند ●●● ۱۰ / قلم

قرآن الفبائی باب النون (۴۰۵)

باب الواو

وَابْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنْسَ نَصِيْبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنْ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ وَلَا تَبْغِ الْفَسَادَ فِي الْأَرْضِ إِنَّ

اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ

و در آنچه خدا به تو داده، سرای آخرت را جستجو کن و بهره‌ات را از دنیا فراموش نما و همان‌گونه که خدا به تو نیکی کرده

است، نیکی کن و هرگز در زمین فساد نما که خدا مفسدان را دوست ندارد ●●● ۷۷ / قصص

وَابْتُلُوا الْيَتَامَىٰ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغُوا النُّكَاحَ فَإِنْ آنَسْتُمْ مِنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُوا إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَأْكُلُوهَا إِسْرَافًا وَبِدَارًا أَنْ يَكْبَرُوا وَمَنْ كَانَ

عَتِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ فَإِذَا دَفَعْتُمْ إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ فَأَشْهَدُوا عَلَيْهِمْ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ حَسِيبًا

و یتیمان را چون به حد بلوغ برسند، بیازمایید، اگر در آن‌ها رشد (کافی) یافتید، اموالشان را به آن‌ها بدهید و پیش از آن که

بزرگ شوند، اموالشان را از روی اسراف نخورید، هر کس که بی‌نیاز است (از برداشت حق الزحمه) خودداری کند و آن کس

که نیازمند است، به‌طور شایسته (و مطابق با زحمتی که می‌کشد)، از آن بخورد و هنگامی که اموالشان را به آن‌ها

بازمی گردانید ، شاهد بگیرید (اگر چه) خداوند برای محاسبه کافی است ●●● ۶ / نساء

وَإِبْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

ما ابراهیم را فرستادیم هنگامی که به قومش گفت : خدا را پرستش کنید و از او پرهیزید که این برای شما بهتر است ، اگر بدانید ●●● ۱۶ / عنکبوت

وَإِبْرَاهِيمَ الَّذِي وَفَّى

و در کتب ابراهیم همان کسی که وظیفه خود را به طور کامل ادا کرد ●●● ۳۷ / نجم

وَأَبْصِرْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ

و وضع کارشان را بین ، آن‌ها نیز به زودی (محصول اعمال خود را) می بینند ●●● ۱۷۹ / صافات

وَأَبْصِرْهُمْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ

و وضع آن‌ها را بنگر (چه بی محتواست) اما به زودی آن‌ها (محصول اعمال خود را) می بینند ●●● ۱۷۵ / صافات

وَآتَبَعْتُ مَلَأَةً آباءِ إِبْرَاهِيمَ وَأَسْحَقَ وَيَعْقُوبَ مَا كَانَ لَنَا أَنْ نُشْرِكَ بِاللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ذَلِكَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ عَلَيْنَا وَعَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ

من از آیین پدرانم ابراهیم و اسحاق و یعقوب پیروی کردم ، برای ما شایسته نبود چیزی را شریک خدا قرار دهیم ، این از فضل خدا بر ما و بر مردم است ولی اکثر مردم شکر گزاری نمی کنند ●●● ۳۸ / یوسف

(۴۰۶) باب الواو قرآن الفبائی

وَآتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ آ إِلَيْكَ وَاصْبِرْ حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ

و از آن چه بر تو وحی می شود ، پیروی کن و شکبیا باش (و استقامت نما) تا خداوند فرمان (پیروزی را) صادر کند و او بهترین حاکمان است ●●● ۱۰۹ / یونس

وَآتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا

و از آن چه از سوی پروردگارت به تو وحی می شود پیروی نما که خداوند به آن چه انجام می دهی آگاه است ●●● ۲ / احزاب

وَآتَّبَعْنَاهُمْ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ هُمْ مِنَ الْمَقْبُوحِينَ

در این دنیا لعنت پشت سر لعنت ، نصیب آن‌ها کردیم و روز قیامت از زشت رویانند ●●● ۴۲ / قصص

وَآتَّبِعُوا أَحْسَنَ مَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ بَغْتَةً وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ

و از بهترین دستوراتی که از سوی پروردگارتان بر شما نازل شده ، پیروی کنید ، پیش از آن که عذاب (الهی) ناگهانی به سراغ شما آید ، در حالی که از آن خبر ندارید ●●● ۵۵ / زمر

وَآتَّبِعُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ أَلَا إِنَّ عَادًا كَفَرُوا رَبَّهُمْ أَلَا بُعْدًا لِعَادِ قَوْمِ هُودٍ

به دنبال آن‌ها در این جهان لعنت (و نام ننگین) ماند و در قیامت (گفته می شود) بدانید عاد نسبت به پروردگارشان کفرورزیدند ، دور باد عاد ، قوم هود ، (از رحمت خدا و خیر و سعادت) ●●● ۶۰ / هود

وَآتَّبِعُوا فِي هَذِهِ لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ بِئْسَ الرَّفْدُ الْمَرْفُودُ

آن‌ها در این جهان و روز قیامت از رحمت خدا دور خواهند بود و چه بد عطایی به آن‌ها داده می شود ●●● ۹۹ / هود

هود

وَآتَّبِعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيَاطِينُ عَلَىٰ مُلْكِ سُلَيْمَانَ وَ مَا كَفَرَ سُلَيْمَانُ وَلَكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ وَ مَا أُنزِلَ عَلَىٰ الْمَلَائِكَةِ بِبَابِلَ هَارُوتَ وَ مَارُوتَ وَ مَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّىٰ يَقُولَا - إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَ زَوْجِهِ وَ مَا هُمْ

بِضَارَيْنَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَ يَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَلَقَدْ عَلَّمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلَقٍ وَلَبِئْسَ مَا شَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ

(یهود) از آن‌چه شیاطین در عصر سلیمان بر مردم می‌خواندند، پیروی می‌کردند، سلیمان هرگز (دست به سحر نیالود و) کافر نشد و لکن شیاطین کفر ورزیدند و به مردم تعلیم سحر دادند (و نیز یهود) از آن‌چه بردو فرشته بابل "هاروت" و "ماروت" نازل شد، پیروی کردند، (آن‌ها طریق سحر کردن را برای آشنایی به طرز ابطال آن به مردم یاد می‌دادند) و به هیچ‌کس چیزی یاد نمی‌دادند، مگر این‌که قبلاً به او می‌گفتند: ما وسیله آزمایش شما هستیم، کافر نشوید (و از این تعلیمات سوء استفاده نکنید) ولی آن‌ها از آن دو فرشته مطالبی را می‌آموختند که بتوان به وسیله آن، میان مرد و همسرش جدایی بیفکنند (نه این‌که از آن برای ابطال سحر قرآن الفبائی باب الواو (۴۰۷)

استفاده کنند) ولی هیچ‌گاه بدون فرمان خدا نمی‌توانند به انسانی ضرر برسانند، آن‌ها قسمت‌هایی را فرامی‌گرفتند که برای آنان زیان داشت و نفعی نداشت و مسلماً می‌دانستند هرکسی خریدار این گونه متاع باشد، بهره‌ای در آخرت نخواهد داشت و چه زشت و ناپسند بود، آن‌چه خود را به آن می‌فروختند، اگر علم و دانشی می‌داشتند ●●● ۱۰۲ / بقره

وَ اتِذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَلَا تُبَذِّرْ تَبْذِيرًا

و حق نزدیکان را پرداز و (همچنین) مستمند و وامانده در راه را و هرگز اسراف و تبذیر مکن ●●● ۲۶ / اسراء
وَ اتَّخَذَ قَوْمُ مُوسَىٰ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ حُلِيِّهِمْ عِجْلًا جَسَداً لَهُ خُوارٌ أَلَمْ يَرَوْا أَنَّهُ لَا- يَكْلُمُهُمْ وَلَا- يَهْدِيهِمْ سَبِيلاً اتَّخَذُوهُ وَ كَانُوا ظَالِمِينَ

قوم موسی بعد از (رفتن) او (به میعادگاه خداوند) از زیور آلات خود گوساله‌ای ساختند، جسد بی‌روحی بود که صدای گاو داشت، آیا آن‌ها نمی‌دیدند که با آنان سخن نمی‌گوید و به راه (راست) هدایتشان نمی‌کند، آن‌را (خدای خود) انتخاب کردند و ظالم بودند ●●● ۱۴۸ / اعراف

وَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ إِلَهَةً لَعَلَّهُمْ يُنصَرُونَ

آن‌ها غیر از خدا معبودانی برای خویش برگزیدند، به این امید که یاری شوند ●●● ۷۴ / یس
وَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ إِلَهَةً لِيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّا

آن‌ها غیر از خدا معبودانی برای خود انتخاب کردند تا مایه عزتشان باشد (چه پندار خامی ●●●؟) ۸۱ / مریم
وَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ إِلَهَةً لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَ هُمْ يُخْلَقُونَ وَ لَا يَمْلِكُونَ لِأَنْفُسِهِمْ ضَرًّا وَ لَا نَفْعًا وَ لَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا وَ لَا حَيَوَةً وَ لَا نُشُورًا
آن‌ها غیر از خداوند معبودانی برای خود برگزیدند، معبودانی که چیزی را نمی‌آفرینند بلکه خودشان مخلوقند مالک زیان و سود خود نیستند و نه مالک مرگ و حیات و رستاخیزشان ●●● ۳ / فرقان

وَ اتَّزَكَّ الْبَحْرَ رَهْوًا إِنَّهُمْ جُنْدٌ مُغْرَقُونَ

(هنگامی که از دریا گذشتید) دریا را آرام و گشاده‌بگذار که آن‌ها لشکر غرق‌شده‌ای خواهند بود ●●● ۲۴ / دخان
وَ اتَّقُوا الَّذِي أَمَدَّكُمْ بِمَا تَعَلَّمُونَ

از خدایی بهره‌بازید که شما را به نعمت‌هایی که می‌دانید امداد کرده ●●● ۱۳۲ / شعراء
وَ اتَّقُوا الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالْجِلَّةَ الْأُولَىٰ

از کسی که شما و اقوام پیشین را آفرید بهره‌بازید ●●● ۱۸۴ / شعراء
وَ اتَّقُوا اللَّهَ وَ لَا تُخْزَوْنَ

و از خدا بهره‌بازید و مرا شرمنده نسازید ●●● ۶۹ / حجر

(۴۰۸) باب الواو قرآن الفبائی

وَ اتَّقُوا النَّارَ الَّتِي أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ

و از آتشی بپرهیزید که برای کافران آماده شده است ●●● ۱۳۱ / آل عمران

وَ اتَّقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً وَ اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

و از فتنه‌ای بپرهیزید که تنها به ستمکاران شما نمی‌رسد (بلکه همه را فرا خواهد گرفت چراکه دیگران سکوت اختیار کرده‌اند) و

بدانید خداوند کیفر شدید دارد ●●● ۲۵ / انفال

وَ اتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَ هُمْ لَا يُظْلَمُونَ

و از روزی بپرهیزید (و بترسید) که در آن روز شما را به سوی خدا بازمی‌گردانند، سپس به هرکس آن چه انجام

داده، به طور کامل بازپس داده می‌شود و به آن‌ها ستم نخواهد شد (چون هر چه می‌بینند ، نتایج اعمال خودشان است)

●●● ۲۸۱ / بقره

وَ اتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَ لَا يُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ وَ لَا تَنْفَعُهَا شَفَاعَةٌ وَ لَا هُمْ يُنصَرُونَ

از روزی بترسید که هیچ کس به جای دیگری جزا نمی‌بیند و هیچ‌گونه عوضی از او قبول نمی‌گردد و شفاعت ، او را سود

نمی‌دهد و (از هیچ ناحیه) یاری نمی‌شوند ●●● ۱۲۳ / بقره

وَ اتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَ لَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَاعَةٌ وَ لَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَ لَا هُمْ يُنصَرُونَ

و از آن روز بترسید که کسی به جای دیگری ، مجازات نمی‌شود و نه شفاعت پذیرفته می‌شود و نه غرامت و بدل، قبول خواهد

شد و نه یاری می‌شوند ●●● ۴۸ / بقره

وَ اٰتِلْ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنِي آدَمَ بِالْحَقِّ اِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا فَتُقْبَلُ مِنْ اَحَدِهِمَا وَ لَمْ يَتَقَبَّلْ مِنَ الْاٰخَرِ قَالَ لَاقْتُلْتَنِيكَ قَالَ اِنَّمَا اتَّخَذُ مِنَ اللّٰهِ مِنَ الْمُتَّقِيْنَ

داستان دو فرزند آدم را به حق بر آن‌ها بخوان ، هنگامی که هر کدام عملی برای تقرب (به پروردگار) انجام دادند ، اما از یکی

پذیرفته شد و از دیگری پذیرفته نشد (برادری که عملش مردود شده بود به برادر دیگر) گفت : به خدا سوگند تو

را خواهم کشت (برادر دیگر) گفت: (من چه گناهی دارم زیرا) خدا تنها از پرهیزکاران می‌پذیرد ●●● ۲۷ /

مائده

وَ اٰتِلْ عَلَيْهِمْ نَبَأَ اِبْرٰهِيْمَ

و بر آن‌ها خبر ابراهیم را بخوان ●●● ۶۹ / شعراء

وَ اٰتِلْ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِي ءَاتَيْنَاهُ ءَايٰتِنَا فَانْسَلَخَ مِنْهَا فَاتَّبَعَهُ الشَّيْطٰنُ فَكَانَ مِنَ الْغٰوِيْنَ

و برای آن‌ها بخوان سرگذشت آن کس را که آیات خود را به او دادیم ولی (سرانجام) از (دستور) آن‌ها خارج گشت و شیطان

به او دست یافت و از گمراهان شد ●●● ۱۷۵ / اعراف

قرآن الفبائی باب الواو (۴۰۹)

وَ اٰتِلْ عَلَيْهِمْ نَبَأَ نُوحٍ اِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ يٰقَوْمِ اِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكُمْ مَقَامِي وَ تَذٰكِرِيبِآيٰتِ اللّٰهِ فَعَلَى اللّٰهِ تَوَكَّلْتُ فَاجْمِعُوْا اٰمْرَكُمْ وَ

شُرَكَآئِكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ اَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً ثُمَّ اقْضُوْا اِلَيَّْ وَ لَا تُنظِرُوْنَ

بخوان بر آن‌ها سرگذشت نوح را ، آن هنگام که به قوم خود گفت : ای قوم من اگر موقعیت و یادآوری من نسبت به آیات الهی بر

شما سنگین (و غیر قابل تحمل) است (هر کار از دستتان ساخته است ، بکنید) من بر خدا توکل کرده‌ام ، فکر خود و

قدرت معبودهایتان را جمع کنید و هیچ چیز بر شما مستور نماند ، سپس به حیات من پایان دهید (و لحظه‌ای) مهلت ندهید)

اما توانایی ندارید ●●●) ۷۱ / یونس

وَ أَتْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنْ كِتَابٍ رَبِّكَ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ وَلَنْ تَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا

آنچه به تو از کتاب پروردگارت وحی شده تلاوت کن ، هیچ چیز سخنان او را دگرگون نمی‌سازد و ملجاء و پناهگاهی جز او نمی‌یابی ●●● ۲۷ / کهف

وَ اتَّمُوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ فَإِنْ أُحْصِرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ وَلَا تَخْلُقُوا زُرُوسُكُمْ حَتَّىٰ يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحَلَّهُ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى مِنْ رَأْسِهِ فَفِدْيَةٌ مِنْ صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَمَنْ تَمَنَّعَ بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامٌ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ وَسَبْعَةً إِذَا رَجَعْتُمْ تِلْكَ عَشْرَةٌ كَامِلَةٌ ذَلِكَ لِمَنْ لَمْ يَكُنْ أَهْلَهُ حَاضِرِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَ اتَّقُوا اللَّهَ وَ اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

و حج و عمره را برای خدا به اتمام برسانید و اگر محصور شدید (و مانعی مانند ترس از دشمن یا بیماری، اجازه‌نداد که پس از احرام بستن، وارد مکه شوید) آنچه از قربانی فراهم شود، (ذبح کنید و از احرام خارج شوید) و سرهای خود را نتراشید تا قربانی به محلش برسد (و در قربانگاه ذبح شود) و اگر کسی از شما بیمار بود و یا ناراحتی در سر داشت (و ناچار بود سر خود را بترشد)، باید فدیة و کفاره‌ای از قبیل روزه یا صدقه یا گوسفندی بدهد و هنگامی که (از بیماری و دشمن) در امان بودید، هر کس با ختم عمره، حج را آغاز کند، آنچه از قربانی برای او میسر است، (ذبح کند) و هر که نیافت، سه روز در ایام حج و هفت روز هنگامی که باز می‌گردید، روزه بدارد، این ده روز کامل است، (البته) این برای کسی است که خانواده او نزد مسجدالحرام نباشد (و در واقع اهل مکه و اطراف آن نباشد) و از خدا بپرهیزید و بدانید که او سخت‌گیر است ●●● ۱۹۶ / بقره

وَ اتُّوا النِّسَاءَ صَدُقَاتِهِنَّ نِحْلَةً فَإِنْ طِبْنَ لَكُمْ عَنْ شَيْءٍ مِنْهُ نَفْسًا فَكُلُوهُ هَنَاءًا مَرَاتِنَا

و مهر زنان را (به طور کامل) به عنوان یک عطیه (الهی) به آنان پردازید (ولی) اگر آن‌ها چیزی از آن را با رضایت خاطر به شما ببخشند، حلال و گوارا مصرف کنید ●●● ۴ / نساء

وَ اتُّوا الْيَتَامَىٰ فَمَا مَوْالَهُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا الْوَيْحَ بِالطَّيِّبِ وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَهُمْ إِلَىٰ أَمْوَالِكُمْ إِنَّهُ كَانَ حُوبًا كَبِيرًا

و اموال یتیمان را (هنگامی که به حد رشد رسیدند) به آن‌ها بدهید و اموال بد (خود) را به اموال خوب

(۴۱۰) باب الواو قرآن الفبائی

(آن‌ها) عوض نکنید و اموال آنان را همراه اموال خودتان (با مخلوط کردن یا تبدیل نمودن) نخورید، زیرا این گناه بزرگی است ●●● ۲ / نساء

وَ اتَّيْكُمْ مِنْ كُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُ وَ أَنْ تَعُدُّوا نِعْمَتَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ

و از هر چیزی که از او تقاضا کردید به شما داد و اگر نعمت‌های خدا را بشمارید هرگز آن‌ها را احصاء نخواهید کرد، انسان ستمگر و کفران‌کننده است ●●● ۳۴ / ابراهیم

وَ اتَّيْنَاكَ بِالْحَقِّ وَ أَنَا لَصَادِقُونَ

ما واقعیت مسلمی را برای تو آورده‌ایم و راست می‌گوییم ●●● ۶۴ / حجر

وَ اتَّيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ وَ جَعَلْنَاهُ هُدًى لِبَنِي إِسْرَائِيلَ أَلَّا تَتَّخِذُوا مِنْ دُونِي وَكِيلاً

ما به موسی کتاب آسمانی دادیم و آن را وسیله هدایت بنی اسرائیل نمودیم (و گفتیم) غیر ما را تکیه‌گاه خود قرار ندهید ●●● ۲ / اسراء

وَ اتَّيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَ أَنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ

و ما در دنیا به او همت نیکو دادیم و در آخرت از صالحان است ●●● ۱۲۲ / نحل

وَآتَيْنَاهُمْ آيَاتِنَا فَكَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ

ما آیات خود را برای آن‌ها فرستادیم ولی آن‌ها از آن روی گردانند ●●● ۸۱ / حجر

وَآتَيْنَاهُمْ بَيِّنَاتٍ مِنَ الْأَمْرِ فَمَا اخْتَلَفُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَعِيًا بَيْنَهُمْ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ
و دلایل روشنی از امر نبوت و شریعت در اختیار آن‌ها قرار دادیم، آن‌ها اختلاف نکردند، مگر بعد از علم و آگاهی، و این اختلاف به خاطر ستم و برتری‌جویی بود، اما پروردگارت روز قیامت در میان آن‌ها در آنچه اختلاف داشتند، داوری می‌کند ●●● ۱۷ / جاثیه

وَآتَيْنَاهُمْ مِنَ الْآيَاتِ مَا فِيهِ بَلَاءٌ مُبِينٌ

و آیاتی (از قدرت خویش) به آن‌ها دادیم که آزمایش آشکاری در آن بود (ولی آن‌ها کفران کردند و مجازات شدند) ●●● ۳۳ / دخان

وَآتَيْنَاهُمَا الْكِتَابَ الْمُسْتَبِينَ

ما به آن‌ها کتاب (آسمانی) دادیم ●●● ۱۱۷ / صافات

وَآثَرَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا

و زندگی دنیا را مقدم داشته ●●● ۳۸ / نازعات

قرآن الفبائی باب الواو (۴۱۱)

وَاجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ

و برای من در میان امت‌های آینده زبان صدق (و ذکر خیر) قرار ده ●●● ۸۴ / شعراء

وَاجْعَلْ لِي وَزِيرًا مِنْ أَهْلِي

وزیری از خاندانم برای من قرار بده ●●● ۲۹ / طه

وَاجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ

و مرا از وارثان بهشت پر نعمت گردان ●●● ۸۵ / شعراء

وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِنْ لِسَانِي

و گره از زبانم بگشا ●●● ۲۷ / طه

وَاحْطِ بِثَمَرِهِ فَأَصْبَحَ يُقَلِّبُ كَفَّيْهِ عَلَى مَا أَنْفَقَ فِيهَا وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا وَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي لَمْ أُشْرِكْ بِرَبِّي أَحَدًا

(به هر حال عذاب خدا فرارسید) و تمام میوه‌های آن نابود شد، او مرتباً دست‌های خود را، به خاطر هزینه‌هایی که در آن صرف کرده بود به هم می‌مالید، درحالی که تمام باغ بر پایه‌ها فرو ریخته بود و می‌گفت ای کاش کسی را شریک پروردگارم قرار نداده بودم ●●● ۴۲ / کهف

وَاخْتَارَ مُوسَى قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا لِمِيقَاتِنَا فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُمْ مِنْ قَبْلُ وَإِنِّي أَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ الشُّفَهَاءُ مِنَّا إِنَّ هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ تُضِلُّ بِهَا مَنْ تَشَاءُ وَتَهْدِي مَنْ تَشَاءُ أَنْتَ وَوَلِيُّنَا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ

و موسی از قوم خود هفتاد تن از مردان را برای میعادگاه ما برگزید و هنگامی که زمین لرزه آن‌ها را فراگرفت (و هلاک شدند) گفت: پروردگارا، اگر می‌خواستی، می‌توانستی آن‌ها و مرا پیش از این نیز هلاک کنی، آیا ما را به آنچه سفیهانمان انجام داده‌اند (مجازات و) هلاک می‌سازی، این جز آزمایش تو، چیز دیگر نیست که هر کس را بخواهی (و مستحق بدانی) گمراه می‌سازی و هر کس را بخواهی (و شایسته بینی) هدایت می‌کنی، تو ولی ما، ما را بیامرز و بر ما رحم کن و تو بهترین آمرزندگان ●●● .

وَ اِخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَ النَّهَارِ وَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ رِزْقٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَ تَضْرِيْفِ الرِّيحِ آيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ
و نیز در آمد و شد شب و روز و رزقی که خداوند از آسمان نازل کرده و به وسیله آن زمین را بعد از مردنش ، حیات بخشیده و همچنین در وزش بادها، نشانه‌های روشنی است برای جمعیتی که اهل تفکرند ●●● ۵ / جاثیه

وَ أَخَذَ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دِيرِهِمْ جُثَمِينَ
و آن‌ها را که ستم کرده بودند صیحه (آسمانی) فرو گرفت و در خانه‌هایشان به روی افتادند و مردند ●●● ۶۷ / هود

(۴۱۲) باب الواو قرآن الفبائی

وَ أَخَذِهِمُ الرُّبُوبَا وَ قَدْ نُهُوا عَنْهُ وَ أَكَلِهِمْ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَ أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا
(همچنین) به خاطر رباخواری در حالی که از آن نهی شده بودند و خوردن اموال مردم به باطل و برای کافران آن‌ها عذاب دردناکی آماده کرده‌ایم ●●● ۱۶۱ / نساء

وَ أَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا

و زمین بارهای سنگینش را خارج سازد ●●● ۲۰ / زلزال

وَ آخِرٌ مِنْ شَكْلِهِ أَزْوَاجٌ

و جز این‌ها کيفرهای دیگری همشکل آن را دارند ●●● ۵۸ / ص

وَ آخِرُونَ اعْتَرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا وَ آخَرَ سَيِّئًا عَسَى اللَّهُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنْ اللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

و گروهی دیگر به گناهان خود اعتراف کردند و اعمال صالح و ناصالحی را به هم آمیختند ، امید می‌رود که خداوند توبه آن‌ها را بپذیرد، خداوند غفور و رحیم است ●●● ۱۰۲ / توبه

وَ آخِرُونَ مُزْجُونَ لِأَمْرِ اللَّهِ إِمَّا يُعَذِّبُهُمْ وَ إِمَّا يَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَ اللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

گروهی دیگر واگذار به فرمان خدا شده‌اند، یا آن‌ها را مجازات می‌کند و یا توبه آن‌ها را می‌پذیرد (هر طور که شایسته باشند) و خداوند دانا و حکیم است ●●● ۱۰۶ / توبه

وَ آخِرَى تُجِيبُونَهَا نَصْرٌ مِنَ اللَّهِ وَ فَتْحٌ قَرِيبٌ وَ بَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ

و نعمت دیگری که آن را دوست دارید ، به شما می‌بخشد و آن یاری خداوند و پیروزی نزدیک است و مؤمنان را بشارت ده ●●● ۱۳ / صف

وَ آخِرَى لَمْ تَقْدِرُوا عَلَيْهَا قَدْ أَحَاطَ اللَّهُ بِهَا وَ كَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا

و نیز غنائم و فتوحات دیگری که شما قدرت بر آن ندارید ولی خداوند قدرتش بر آن احاطه دارد نصیب شما می‌کند و خداوند بر هر چیز توانا است ●●● ۲۱ / فتح

وَ آخِرِينَ مُقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ

و گروه دیگری (از شیاطین) را در غل و زنجیر (تحت سلطه او) قرار دادیم ●●● ۳۸ / ص

وَ آخِرِينَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ وَ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

و رسول بر گروه دیگری که هنوز به آن‌ها ملحق نشده‌اند و او عزیز و حکیم است ●●● ۳ / جمعه

وَ اخْفِضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

و بال‌وپر خود را برای مؤمنانی که از تو پیروی می‌کنند بگستر ●●● ۲۱۵ / شعراء

قرآن الفبائی باب الواو (۴۱۳)

وَ اخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذَّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيْتَنِي صَغِيرًا

بالهای تواضع خویش را در برابرشان از محبت و لطف فرود آر و بگو پروردگارا همان گونه که آن‌ها مرا در کوچکی تربیت کردند مشمول رحمتشان قرار ده ●●● ۲۴ / اسراء

وَ اِخْوَانُهُمْ يَمُدُّوهُمْ فِي الْغَيِّ ثُمَّ لَا يُقْصِرُونَ

(ولی ناپرهیز کاران) برادرانشان (یعنی شیاطین) آنان را پیوسته در گمراهی پیش می‌برند و باز نمی‌ایستند ●●● ۲۰۲ / اعراف

وَ اٰخِي هَارُونَ هُوَ اَفْصَحُ مِنِّي لِسَانًا فَاَرْسَلَهُ مَعِيَ رِدْءًا يُصَدِّقُنِي اِنِّي اَخَافُ اَنْ يُكَذِّبُونِ

و برادرم هارون زبانش از من فصیح تر است ، او را همراه من بفرست تا یاور من باشد و مرا تصدیق کند ، می‌ترسم مرا تکذیب کنند ●●● ۳۴ / قصص

وَ ادْخِلِ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ تَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ

و آن‌ها که ایمان آوردند و عمل صالح انجام دادند به باغ‌های بهشت داخل می‌شوند، باغ‌هایی که نهرها از زیر درختانش جاری است، جاودانه به اذن پروردگارشان در آن می‌مانند و تحیت آن‌ها در آن سلام است ●●● ۲۳ / ابراهیم

وَ ادْخُلْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجَ بَيْضًا مِنْ غَيْرِ سُوءٍ فِي تِسْعِ آيَاتٍ اِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَ قَوْمِهِ اِنَّهُمْ كَانُوْا فَاسِقِيْنَ

و دست را در گریبان داخل کن هنگامی که خارج می‌شود نورانی و درخشنده است بی آن که عیبی در آن وجود داشته باشد ، این در زمره معجزات نه گانه‌ای است که تو با آن‌ها به سوی فرعون و قومش فرستاده می‌شوی که آن‌ها قومی فاسق و

طغیانگرند ●●● ۱۲ / نمل

وَ ادْخُلْنَاهُ فِي رَحْمَتِنَا اِنَّهُ مِنَ الصَّالِحِيْنَ

و او را در رحمت خود داخل کردیم، او از صالحان بود ●●● ۷۵ / انبیاء

وَ ادْخُلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا اِنَّهُمْ مِنَ الصَّالِحِيْنَ

و ما آن‌ها را در رحمت خود داخل کردیم ، چرا که آن‌ها از صالحان بودند ●●● ۸۶ / انبیاء

وَ ادْخُلِيْ جَنَّتِيْ

و در بهشتم ورود کن ●●● ۳۰ / فجر

وَ اِذَا ادَّٰفَأْنَا النَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوْا بِهَا وَاِنْ تُصِْبُهُمْ سَيِّئَةٌ بِمَا قَدَّمْتْ اَيْدِيَهُمْ اِذَا هُمْ يَقْنَطُوْنَ

و هنگامی که رحمتی به مردم بچشانیم ، خوشحال می‌شوند و هرگاه رنج و مصیبتی به خاطر اعمالی که انجام داده‌اند، به آن‌ها رسد ، ناگهان مایوس می‌شوند ●●● ۳۶ / روم

(۴۱۴) باب الواو قرآن الفبائی

وَ اِذَا ادَّٰفَأْنَا النَّاسَ رَحْمَةً مِنْۢ بَعْدِ ضَرَّآءٍ مَّسَّتْهُمْ اِذَا لَهُمْ مَكْرٌ فِیْٓ اٰیَاتِنَا قُلِ اللّٰهُ اَسْرَعُ مَكْرًا اِنَّ رُسُلَنَا یَكْتُوبُوْنَ مَا تَمْكُرُوْنَ

هنگامی که به مردم رحمتی پس از زبانی که به آن‌ها رسیده، می‌چشانیم ، آن‌ها در آیات ما مکر می‌کنند (و دست به توجیهاات ناروا برای آن نعمت و رحمت می‌زنند) بگو: خداوند از شما سریع تر چاره‌جویی می‌کند و رسولان ما آنچه

مکر می‌کنید (و نقشه می‌کشید) می‌نویسند ●●● ۲۱ / یونس

وَ اِذَا ارَدْنَا اَنْ نُّهْلِكَ قَرْیَةً اَمَرْنَا مُتْرَفِیْهَا فَفَسَقُوْا فِیْهَا فَحَقَّ عَلَیْهَا الْقَوْلُ فَمَزَّٰنَاهَا تَدْمِیْرًا

و هنگامی که بخواهیم شهر و دیاری را هلاک کنیم نخست اوامر خود را برای « مترفین » آن‌ها (ثروتمندان مست شهوت) بیان می‌داریم سپس هنگامی که به مخالفت برخاستند و استحقاق مجازات یافتند آن‌ها را شدیداً درهم می‌کوبیم ●●● .

۱۶ / اسراء

وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ

و در آن هنگام که زمین گسترده شود ●●● ۳ / انشقاق

وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ

و در آن هنگام که دریاها برافروخته شوند ●●● ۶ / تکویر

وَإِذَا الْبِحَارُ فُجِّجَتْ

و آن زمان که دریاها به هم پیوسته شود ●●● ۳ / انفطار

وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ

و در آن هنگام که کوه‌ها به حرکت درآیند ●●● ۳ / تکویر

وَإِذَا الْجِبَالُ نُسِفَتْ

و در آن زمان که کوه‌ها از جاکنده شوند ●●● ۱۰ / مرسلات

وَإِذَا الْجَحِيمُ سُعِّرَتْ

و در آن هنگام که دوزخ شعله‌ور گردد ●●● ۱۲ / تکویر

وَإِذَا الْجَنَّةُ أُزْلِفَتْ

و در آن هنگام که بهشت نزدیک شود ●●● ۱۳ / تکویر

وَإِذَا الرُّسُلُ أُقْتِلَتْ

و در آن هنگام که برای پیامبران (به منظور اداء شهادت) تعیین وقت شود ●●● ۱۱ / مرسلات

وَإِذَا السَّمَاءُ فُرِجَتْ

و (کواکب) آسمان از هم بشکافند ●●● ۹ / مرسلات

قرآن الفبائی باب الواو (۴۱۵)

وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ

و در آن هنگام که پرده از روی آسمان برگرفته شود ●●● ۱۱ / تکویر

وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ

و در آن هنگام که نامه‌های اعمال گشوده شود ●●● ۱۰ / تکویر

وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ

و در آن هنگام که با ارزش‌ترین اموال به دست فراموشی سپرده شود ●●● ۴ / تکویر

وَإِذَا الْقُبُورُ بُعْثِرَتْ

و آن زمان که قبرها زیر و رو شود (و مردگان خارج شوند) ●●● ۴ / انفطار

وَإِذَا الْكُوكَبُ انْتَشَرَتْ

و آن زمان که ستارگان پراکنده شود و فروریزد ●●● ۲ / انفطار

وَإِذَا الْمَوْءُودَةُ سُئِلَتْ

و در آن هنگام که از دختران زنده به گور شده سؤال شود ●●● ۸ / تکویر

وَإِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ

و در آن هنگام که ستارگان بی‌فروغ شوند ●●● ۲. / تکویر

وَإِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ

و در آن هنگام که هرکس با همسان خود قرین گردد ●●● ۷. / تکویر

وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ

و در آن هنگام که وحوش جمع شوند ●●● ۵. / تکویر

وَإِذَا الْقُورُ مِنْهَا مَكَانًا ضَيِّقًا مُقَرَّنِينَ دَعَوْا هُنَالِكَ ثُبُورًا

و هنگامی که در مکان تنگ و محدودی از آن افکنده می‌شوند، درحالی که در غل و زنجیرند، فریاد و اوایلای آن‌ها بلند می‌شود

●●● ۱۳. / فرقان

وَإِذَا أَنْزَلْنَا سُورَةَ أَنْ آمَنُوا بِاللَّهِ وَجَاهِدُوا مَعَ رَسُولِهِ اسْتَأْذَنَكَ أُولُوا الطَّوْلِ مِنْهُمْ وَقَالُوا ذَرْنَا نَكُنْ مَعَ الْقَاعِدِينَ

و هنگامی که سوره‌ای نازل گردد که ایمان به خدا بیاورید و همراه پیامبرش جهاد کنید، کسانی از آن‌ها (گروه منافقان) که

توانایی دارند، از تو اجازه می‌خواهند می‌گویند: بگذار ما با قاعدین (آن‌ها که از جهاد معافند) بوده باشیم ●●● ۸۶. / توبه

(۴۱۶) باب الواو قرآن الفبائی

وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَا بِجَانِبِهِ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ فَذُو دُعَاءٍ عَرِيضٍ

و هرگاه نعمتی به انسان دهیم، روی می‌گرداند و با حال تکبر از حق دور می‌شود، ولی هرگاه مختصر ناراحتی به او رسد،

تقاضای فراوان و مستمر (برای برطرف شدن آن) دارد ●●● ۵۱. / فصلت

وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَا بِجَانِبِهِ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ كَانَ يَؤُوسًا

هنگامی که به انسان نعمت می‌بخشیم (از حق) روی می‌گرداند و متکبرانه دور می‌شود و هنگامی که کمترین بدی به او می‌رسد (

از همه چیز) مأیوس می‌گردد ●●● ۸۳. / اسراء

وَإِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ انْقَلَبُوا فَكِهِينَ

و هنگامی که به سوی خانواده خود باز می‌گشتند، مسرور و خندان بودند ●●● ۳۱. / مطففین

وَإِذْ ابْتَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ فَأَتَمَّهُنَّ قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي قَالَ لَا- يَنْبَغِي عَهْدِي

الظَّالِمِينَ

(به خاطر بیاورید) هنگامی که خداوند ابراهیم را با وسایل گوناگونی آزمود و او به خوبی از عهده آزمایش برآمد، خداوند به او

فرمود: من تو را امام و رهبر مردم قرار دادم، ابراهیم عرض کرد: از دودمان من (نیز امامانی قرار بده)، خداوند فرمود: پیمان من

به ستم‌کاران نمی‌رسد (و تنها آن دسته از فرزندان تو که پاک و معصوم باشند، شایسته این مقامند) ●●● ۱۲۴. / بقره

وَإِذَا بَدَلْنَا آيَةً مَكَانَ آيَةٍ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُنزَلُ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مُفْتَرٍ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

و هنگامی که آیه‌ای را به آیه دیگر تبدیل کنیم (حکمی را نسخ نماییم) - و خدا بهتری داند چه حکمی رانازل کند - آن‌ها

می‌گویند تو افترا می‌بندی اما اکثر آن‌ها (حقیقت) را نمی‌دانند ●●● ۱۰۱. / نحل

وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُمْ بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمَنِ مَثَلًا ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ

درحالی که هرگاه یکی از آن‌ها را به همان چیزی که برای خداوند رحمان، شبیه قرار داده (به تولد دختر) بشارت دهند،

صورتش از فرط ناراحتی سیاه می‌شود و مملو از خشم می‌گردد ●●● ۱۷. / زخرف

وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُمْ بِالْأُنثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ

در حالی که هرگاه به یکی از آن‌ها بشارت دهند دختری نصیب تو شده صورتش (از فرط ناراحتی) سیاه می‌شود و

مملو از خشم می‌گردد ●●● ۵۸. / نحل

وَإِذَا بَطَشْتُمْ بَطَشْتُمْ جَبَّارِينَ

و هنگامی که کسی را مجازات می‌کنید همچون جباران کیفر می‌دهید ●●● ۱۳۰. / شعراء

وَإِذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ مِنْكُمْ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَأْذِنُوا كَمَا اسْتَأْذَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

قرآن الفبائی باب الواو (۴۱۷)

و هنگامی که اطفال شما به سن بلوغ رسند، باید اجازه بگیرند، همان گونه که اشخاصی که پیش از آن‌ها بودند، اجازه می‌گرفتند،

این چنین خداوند آیاتش را برای شما تبیین می‌کند و خدا عالم و حکیم است ●●● ۵۹. / نور

وَإِذَا تُلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ

هنگامی که آیات بینات ما بر آن‌ها خوانده می‌شود، کافران در برابر حقی که برای آن‌ها آمده، می‌گویند: این سحر آشکار

است ●●● ۷. / احقاف

وَإِذَا تُلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا رَجُلٌ يُرِيدُ أَنْ يَصِدَّكُمْ عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤَكُمْ وَقَالُوا مَا هَذَا إِلَّا إِنْفَكٌ مُمْتَرٍ وَقَالَ

الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ

هنگامی که آیات روشن گر ما بر آن‌ها خوانده شود، می‌گویند: او فقط مردی است که می‌خواهد شما را از آنچه پدرانتان پرستش

می‌کردند، بازدارد و می‌گویند: این جز دروغ بزرگی که (به خدا) بسته شده، چیز دیگری نیست و کافران هنگامی که حق به

سراغشان آمد، گفتند: این فقط یک سحر آشکار است ●●● ۴۳. / سبأ

وَإِذَا تُلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا أَيُّ الْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَقَامًا وَأَحْسَنُ نَدِيًّا

و هنگامی که آیات روشن ما بر آن‌ها خوانده می‌شود، کافران به مؤمنان می‌گویند: کدام یک از دو گروه (ما و شما) جایگاهش

بهتر و جلسات انس و مشورتش زیباتر و بخشش او بیشتر است ●●● ۷۳. / مریم

وَإِذَا تُلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ مَا كَانَ حُجَّتَهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا اتَّبُوا بآبَائِنَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

و هنگامی که آیات روشن ما بر آن‌ها خوانده می‌شود، دلیلی در برابر آن ندارند، جز این که می‌گویند: اگر راست می‌گویید،

پدران ما را زنده کنید و بیاورید (تا گواهی دهند) ●●● ۲۵. / جائیه

وَإِذَا تُلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِ الَّذِينَ كَفَرُوا الْمُنْكَرَ يَكَادُونَ يَسْمِطُونَ بِالَّذِينَ يَتْلُونَ عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا قُلْ أَفَأَنْتُمْ بِشَرِّ مِنْ ذَلِكَُمْ

النَّارِ وَعَدَّهَا اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَبَشِّرِ الْمَصِيرُ

و هنگامی که آیات روشن ما بر آن‌ها خوانده می‌شود، در چهره کافران آثار انکار را مشاهده می‌کنی، آن چنان که نزدیک

است برخیزند و با مشت به کسانی که آیات ما را بر آن‌ها می‌خوانند، حمله کنند. بگو: آیا شما را به بدتر از این خبر دهم؟

همان آتش سوزنده (دوزخ) است که خدا به کافران وعده داده و بدترین جایگاه است ●●● ۷۲. / حج

وَإِذَا تُلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا أَتَيْتُمْ بَقُولًا بِغَيْرِ هَذَا أَوْ بَدَّلْتُمْ قُلُوبَكُمْ لِمَا كُنْتُمْ لِيَا أَنْ أَبَدَلْتُمْ مِنْ تَلْفَآئِ نَفْسِي إِنْ اتَّبَعُ

إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ إِنِّي أَخَافُ أَنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابٌ عَظِيمٌ

و هنگامی که آیات روشن ما بر آن‌ها خوانده می‌شود، کسانی که امید لقای ما (و رستاخیز) را ندارند، می‌گویند: قرآنی

غیر از این بیاور و یا آن را تبدیل کن (و آیات نکوهش بت‌ها را بردار) بگو: من حق ندارم که آن را از پیش خود

تغییر دهم، فقط از چیزی که بر من وحی می‌شود، پیروی می‌کنم، من اگر معصیت پروردگارم را کنم، از مجازات روز بزرگ

(قیامت) می‌ترسم ●●● ۱۵. / یونس

(۴۱۸) باب الواو قرآن الفبائی

وَ إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا قَالُوا قَدْ سَمِعْنَا لَوْ نَشَاءُ لَقُلْنَا مِثْلَ هَذَا إِن هَذَا إِلَّا أَسْطِيرُ الْأُولِينَ

و هنگامی که آیات ما بر آن‌ها خوانده می‌شود می‌گویند: شنیدیم (چیز مهمی نیست) ما هم اگر بخواهیم مثل آن‌را می‌گوییم این‌ها افسانه‌های پیشینیان است (ولی دروغ می‌گویند و هرگز مثل آن‌را نمی‌آورند) ●●● / ۳۱ / انفال

وَ إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا وَلَّىٰ مُسْتَكْبِرًا كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا كَأَن فِي أُذُنَيْهِ وَقْرًا فَبَشَّرَهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ

هنگامی که آیات ما بر او خوانده می‌شود مستکبرانه روی برمی‌گرداند، گویی آن‌را نشنیده، گویی اصلاً گوش‌هایش سنگین است او را به عذاب دردناک بشارت ده ●●● / ۷ / لقمان

وَ إِذَا تَوَلَّىٰ سَعَىٰ فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفُسَادَ

(نشانه آن، این است که) هنگامی که روی برمی‌گرداند (و از نزد تو خارج می‌شوند)، در راه فساد در زمین کوشش می‌کنند و زراعت‌ها و چهارپایان را نابود می‌سازند (با این که می‌دانند) خدا فساد را دوست نمی‌دارد ●●● / ۲۰۵ / بقره

وَ إِذَا جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِنَا فَقُلْ سَلِمَ عَلَيْكُمْ كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلَىٰ نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ أَنَّهُ مَن عَمِلَ مِنكُمْ سُوءًا بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابَ مِن بَعْدِهِ وَأَصْلَحَ فَأَنَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

هرگاه کسانی که به آیات ما ایمان دارند نزد تو آیند به آن‌ها بگو: سلام بر شما، پروردگارتان رحمت را بر خود فرض کرده، هرکس از شما کار بدی از روی نادانی کند سپس توبه و اصلاح (و جبران) نماید او آمرزنده‌مهربان است ●●● / ۵۴ / انعام

وَ إِذَا جَاؤُكُمْ قَالُوا آمَنَّا وَقَدْ دَخَلُوا بِالْكُفْرِ وَ هُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ وَ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ

و هنگامی که نزد شما می‌آیند می‌گویند ایمان آورده‌ایم (اما) با کفر وارد می‌شوند و با کفر خارج می‌گردند و خداوند از آنچه کتمان می‌کردند آگاه‌تر است ●●● / ۶۱ / مائده

وَ إِذَا جَاءَتْهُمْ آيَةٌ قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ حَتَّىٰ نُؤْتَىٰ مِثْلَ مَا أُوتِيَ رُسُلُ اللَّهِ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ سِيَّيْبُ الَّذِينَ أَجْرَمُوا صَغَارٌ عِنْدَ اللَّهِ وَ عَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا كَانُوا يَمْكُرُونَ

و هنگامی که آیه‌ای برای آن‌ها بیاید می‌گویند ما هرگز ایمان نمی‌آوریم مگر این که همانند چیزی که به پیامبران خدا داده شده است به ما هم داده شود، خداوند آگاه‌تر است که رسالت خویش را کجا قرار دهد به زودی کسانی که مرتکب گناه شدند (و برای حفظ موقعیت خود مردم را از راه حق منحرف ساختند) گرفتار حقارت در پیشگاه خدا و عذاب شدید در مقابل مکر (و فریب و نیرنگی) که داشتند، می‌شوند ●●● / ۱۲۴ / انعام

وَ إِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِّنَ الْأَمْنِ أَوْ الْخَوْفِ أَذَاعُوا بِهِ وَ لَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَىٰ أُولِي الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَنْبِطُونَهُ مِنْهُمْ وَ لَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَ رَحْمَتُهُ لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطَانَ إِلَّا قَلِيلًا

و هنگامی که خبری از پیروزی و شکست به آن‌ها برسد، (بدون تحقیق) آن‌را شایع می‌سازند و اگر آن‌را به

قرآن الفبائی باب الواو (۴۱۹)

پیامبر و پیشوایان (که قدرت تشخیص کافی دارند) ارجاع کنند، از ریشه‌های مسائل آگاه‌خواهند شد و اگر فضل و رحمت خدا نبود همگی، جز عده کمی، از شیطان پیروی می‌کردید ●●● / ۸۳ / نساء

وَ إِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءً وَ كَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كَافِرِينَ

و هنگامی که مردم محشور می‌شوند، معبودهای آن‌ها دشمنانشان خواهند بود، حتی عبادت آن‌ها را انکار می‌کنند ●●● / ۶ / احقاف

وَ إِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ أُولُو الْقُرْبَىٰ وَ الْيَتَامَىٰ وَ الْمَسَاكِينُ فَارْزُقُوهُمْ مِنْهُ وَ قُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا
 و اگر به هنگام تقسیم (ارث)، خویشتانان (و طبقه‌ای که ارث نمی‌برند) و یتیمان و مستمندان، حضور داشته باشند،
 چیزی از آن اموال را به آن‌ها بدهید و با آنان به طور شایسته سخن بگویید ●●● ۸۰ / نساء
 وَ إِذَا حُيِّتُمْ بِتَحِيَّةٍ فَحَيُّوا بِأَحْسَنَ مِنْهَا أَوْ رُدُّوهَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا
 و هنگامی که کسی به شما تحیت گوید پاسخ آن را به طور بهتر دهید یا (لااقل) به همان گونه پاسخ گوید، خداوند حساب همه چیز
 را دارد ●●● ۸۶ / نساء

وَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَ رَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ مُعْرِضُونَ

و هنگامی که از آن‌ها دعوت شود که به سوی خدا و پیامبرش بیایند تا در میان آنان داوری کند، گروهی از آن‌ها روی گردان
 می‌شوند ●●● ۴۸ / نور

وَ إِذَا ذَكَرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَ إِذَا ذُكِرَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ

هنگامی که خداوند به یگانگی یاد می‌شود، دل‌های کسانی که به آخرت ایمان ندارند، مشمتر (و متنفر) می‌گردد، اما هنگامی که از
 معبودهای دیگر یاد می‌شود، آن‌ها خوشحال می‌شوند ●●● ۴۵ / زمر

وَ إِذَا ذُكِّرُوا لَا يَذْكُرُونَ

و هنگامی که به آن‌ها تذکر داده شود، هرگز متذکر نمی‌شوند ●●● ۱۳ / صافات

وَ إِذَا رَأَى الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ يَتَخَذُوا نَكَاحَ الْهَؤُلَاءِ الَّذِينَ كَفَرُوا أَهْذَىٰ الَّذِي يَذْكُرُ إِلَهُكُمْ وَ هُمْ يَذْكُرُ الرَّحْمَنَ هُمْ كَافِرُونَ

هنگامی که کافران تو را می‌بینند کاری جز استهزاء کردن ندارند (و می‌گویند) آیا این همان کسی است که سخن از خدایان
 شما می‌گوید؟ در حالی که خودشان ذکر خداوند رحمان را انکار می‌کنند ●●● ۳۶ / انبیاء

وَ إِذَا رَأَى الَّذِينَ أَشْرَكُوا شُرَكَاءَهُمْ قَالُوا رَبَّنَا هَؤُلَاءِ شُرَكَائُنَا الَّذِينَ كُنَّا نَدْعُوا مِنْ دُونِكَ فَآلَقُوا إِلَيْهِمْ الْقَوْلَ إِنَّكُمْ لَكَاذِبُونَ

و هنگامی که مشرکان معبودهایی را که شریک خدا قرار دادند می‌بینند می‌گویند پروردگارا این‌ها شریکانی است که ما به
 جای تو آن‌ها را می‌خواندیم، در این هنگام معبودان به آن‌ها می‌گویند شما دروغگو هستید ●●● ۸۶ / نحل

(۴۲۰) باب الواو قرآن الفبائی

وَ إِذَا رَأَى الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ فَلَا يُخَفِّفُ عَنْهُمْ وَ لَا هُمْ يُنظَرُونَ

هنگامی که ظالمان عذاب را ببینند نه به آن‌ها تخفیف داده می‌شود و نه مهلت ●●● ۸۵ / نحل

وَ إِذَا رَأَوْا آيَةً يَسْتَسْخِرُونَ

و هنگامی که معجزه‌ای را ببینند، دیگران را نیز به استهزاء دعوت می‌کنند ●●● ۱۴ / صافات

وَ إِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ هَؤُلَاءِ لَضَالُّونَ

و هنگامی که آن‌ها (مؤمنان) را می‌دیدند، می‌گفتند: این‌ها گمراهانند ●●● ۳۲ / مطففین

وَ إِذَا رَأَوْكَ أَنْ يَتَّخِذُوا نَكَاحَ الْهَؤُلَاءِ الَّذِينَ كَفَرُوا أَهْذَىٰ الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا

و هنگامی که تو را می‌بینند تنها به باد استهزایت می‌گیرند (سخن منطقی که ندارند می‌گویند): آیا کسی است که خدا او
 را به عنوان رسول مبعوث کرده است ●●● ۴۱۴ / فرقان

وَ إِذَا رَأَوْا تِجَارَةً أَوْ لَهْوًا انفَضُّوا إِلَيْهَا وَ تَرَكُوا قَائِمًا قُلٌّ مَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ مِنَ اللَّهْوِ وَ مِنَ التِّجَارَةِ وَ اللَّهُ خَيْرُ الرَّازِقِينَ

هنگامی که تجارت یا سرگرمی و لهوی را ببینند، پراکنده می‌شوند و به سوی آن می‌روند و تو را ایستاده به حال خود رها
 می‌کنند، بگو آنچه نزد خدا است، بهتر از لهو و تجارت است و خداوند بهترین روزی دهندگان است ●●● ۱۱ /

جمعه

وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِيآءِ آيَاتِنَا فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ وَإِمَّا يُنسِيَنَّكَ الشَّيْطَانُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرِى مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

هر وقت کسانی را که آیات ما را استهزاء می‌کنند مشاهده نمایی از آنها روی بگردان تا به سخن دیگری پردازند و اگر شیطان از یاد تو ببرد، به محض توجه پیدا کردن با (این) جمعیت ستمگر منشین ●●● ۶۸ / انعام
وَإِذَا رَأَيْتَ ثَمَّ رَأَيْتَ نَعِيمًا وَمُلْكًا كَبِيرًا

و هنگامی که آن‌جا را ببینی، نعمت‌ها و ملک عظیمی را می‌بینی ●●● ۲۰ / انسان

وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ أَجْسَامُهُمْ وَإِنْ يَقُولُوا تَسْمَعُ لِقَوْلِهِمْ كَأَنَّهُمْ خُشْبٌ مُسْنَدَةٌ يَحْسَبُونَ كُلَّ صَيْحَةٍ عَلَيْهِمْ هُمُ الْعَدُوُّ فَاحْذَرْهُمْ قَاتَلَهُمُ اللَّهُ أَنَّى يُؤْفَكُونَ

هنگامی که آن‌ها را می‌بینی، جسم و قیافه آنان تو را در شگفتی فرومی‌برد و اگر سخن بگویند، به سخنانشان گوش فرا می‌دهی اما گویی چوب‌های خشکی هستند که بر دیوار تکیه داده شده، هر فریادی از هر جا بلند شود، بر ضد خود می‌پندارند، آن‌ها دشمنان واقعی تو هستند، از آنان بر حذر باش، خداوند آن‌ها را بکشد چگونه از حق منحرف می‌شوند ●●● ۴۹ / منافقین

قرآن الفبائی باب الواو (۴۲۱)

وَإِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ أَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا لَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَا نَبْتَغِي الْجَاهِلِينَ

هرگاه سخن لغو و بیهوده‌ای بشنوند، از آن روی می‌گردانند و می‌گویند: اعمال ما از آن ما است و اعمال شما از آن خودتان، سلام بر شما (سلام وداع) ما طالب جاهلان نیستیم ●●● ۵۵ / قصص

وَإِذَا سَمِعُوا مَا أُنزِلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرَىٰ أَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ يَقُولُونَ رَبَّنَا آءَامَنَّا فَكُتِبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ

و هر زمان آیاتی را که بر پیامبر نازل شده بشنوند چشم‌های آن‌ها را می‌بینی که (از شوق) اشک می‌ریزد به خاطر حقیقتی را که دریافته‌اند، آن‌ها می‌گویند: پروردگارا ایمان آوردیم، ما را با گواهان (و شاهدان حق) بنویس ●●● ۸۳ / مائده

وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ

و هنگامی که بندگان من از تو درباره من سؤال کنند، (بگو): من نزدیکم، دعای دعاکننده را به هنگامی که مرا می‌خواند، پاسخ می‌گویم، پس آن‌ها باید دعوت مرا بپذیرند و به من ایمان بیاورند تا راه یابند (و به مقصد برسند) ●●● ۱۸۶ / بقره

وَإِذَا صُرِفَتْ أَبْصَارُهُمْ تِلْقَاءَ أَصْحَابِ النَّارِ قَالُوا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

و هنگامی که چشمشان به دوزخیان می‌افتد، می‌گویند: پروردگارا ما را با جمعیت ستمگران قرارمده ●●● ۴۷ / اعراف

وَإِذَا ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ إِنَّ خِفْتُمْ أَنْ يُفْتِنَكُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ الْكَافِرِينَ كَانُوا لَكُمْ عَدُوًّا مُّبِينًا

و هنگامی که سفر کنید گناهی بر شما نیست که نماز را کوتاه کنید اگر از فتنه (و خطر) کافران بترسید، زیرا کافران برای شما دشمن آشکاری هستند ●●● ۱۰۱ / نساء

وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَلَبِغْنَ فَمَسِيحُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ سِرِّحُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَلَا تُمَسِّحُوهُنَّ ضُرَارًا لَتَعْتَدُوا وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ وَلَا تَتَّخِذُوا آيَاتِ اللَّهِ هُزُوعًا وَادْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمَا أُنزِلَ عَلَيْكُمْ مِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ يُعْظِمُكُمْ بِهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

و هنگامی که زنان را طلاق داده‌اید و به آخرین روزهای عده رسیدند، یا به طرز صحیحی آن‌ها را نگاه دارید (و آشتی کنید) و یا به طرز پسندیده‌ای آن‌ها را رها سازید و هیچ‌گاه به خاطر زیان رساندن و تعدی کردن، آن‌ها را نگاه‌ندارید و کسی که چنین کند،

به خویشتن ستم کرده است (و با این اعمال و سوءاستفاده از قوانین الهی) ، آیات خدا را به استهزاء نگیرید و به یادیاورید نعمت خدا رابرخود و کتاب آسمانی و علم و دانشی که بر شما نازل کرده و شما را با آن پند می‌دهد و از خدا پیرهیزید و بدانید خداوند از هر چیزی آگاه است (و از نیات کسانی که از قوانین او سوءاستفاده می‌کنند ، باخبر است ●●●) . ۲۳۱ / بقره

وَ إِذَا طَلَقْتُمْ النِّسَاءَ فَبَلَّغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ أَنْ يَنْكِحْنَ أَزْوَاجَهُنَّ إِذَا تَرَاضُوا بَيْنَهُمْ

(۴۲۲) باب الواو قرآن الفبائی

بِالْمَعْرُوفِ ذَلِكَ يُوعَظُ بِهِ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَمَنْ أَرَكِي لَكُمْ وَأَطْهَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ
و هنگامی که زنان را طلاق دادید و عده خود را به پایان رسانیدند، مانع آن‌ها نشوید که با همسران (سابق) خویش ازدواج کنند، اگر در میان آنان به طرز پسندیده‌ای تراضی برقرار گردد، این دستوری است که تنها افرادی از شما که ایمان به خدا و روز قیامت دارند، از آن پند می‌گیرند (و به آن عمل می‌کنند) ، این (دستور) برای رشد (خانواده‌های) شما مؤثرتر و برای شستن آلودگی‌ها مفیدتر است و خدامی‌داند و شمانمی‌دانید ●●● . ۲۳۲ / بقره

وَ إِذَا عَلِمَ مِنْ آيَاتِنَا شَيْئًا اتَّخَذَهَا هُزُوًا أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ

و هر گاه از بعضی آیات ما آگاه شود، آن را به باد استهزاء می‌گیرد، برای آن‌ها عذاب خوارکننده‌ای است ●●● . ۹ / جاثیه
وَ إِذَا غَشِيَهِمْ مَوْجٌ كَالظَّلْمِ دَعَا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ فَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ وَ مَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا كُلُّ خَتَّارٍ كَفُورٍ

و هنگامی که موجی هم‌چون ابرها (در سفرهای دریایی) آن‌ها را بپوشاند (و بالای سر آن‌ها قرار گیرد) خدا را با اخلاص می‌خوانند ، اما هنگامی که آن‌ها را به خشکی نجات داد بعضی راه اعتدال را پیش می‌گیرند (و به ایمان خود وفادار می‌مانند در حالی که بعضی دیگر فراموش کرده راه کفر پیش می‌گیرند) و آیات ما را هیچ کس جز پیمان شکنان کفران‌کننده انکار نمی‌کنند ●●● . ۳۲ / لقمان

وَ إِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَا آبَاءَنَا وَ اللَّهُ آمَرْنَا بِهَا قُلْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ اتَّقُوا اللَّهَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ

و هنگامی که کار زشتی انجام می‌دهند، می‌گویند : پدران خود را بر این عمل دیدیم و خداوند به ما دستور داده است، بگو : خداوند (هرگز) دستور به عمل زشت نمی‌دهد، آیا چیزی بر خدا می‌بندید که نمی‌دانید ●●● . ۲۸۹ / اعراف

وَ إِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَ بَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَشُورًا

و هنگامی که قرآن می‌خوانی میان تو و آن‌ها که ایمان به آخرت ندارند حجاب ناپیدایی قرار می‌دهیم ●●● . ۴۵ / اسراء

وَ إِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَ أَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

هنگامی که قرآن خوانده شود گوش فرادهید و خاموش باشید تا مشمول رحمت خدا شوید ●●● . ۲۰۴ / اعراف

وَ إِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ

و هنگامی که قرآن بر آن‌ها خوانده شود سجده نمی‌کنند ●●● . ۲۱۹ / انشقاق

وَ إِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ قَالُوا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوْ لَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَ لَا يَهْتَدُونَ

قرآن الفبائی باب الواو (۴۲۳)

و هنگامی که به آن‌ها گفته شود، به سوی آن‌چه خدا نازل کرده و به سوی پیامبر بیایید می‌گویند آن‌چه را از پدران خود یافته‌ایم ما را بس است، آیا نه چنین است که پدران آن‌ها چیزی نمی‌دانستند و هدایت نیافته بودند ●●● . ۱۰۴۹ / مائده

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ امْنُوا كَمَا آمَنَ النَّاسُ قَالُوا أَنُؤْمِنُ كَمَا آمَنَ السُّفَهَاءُ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَاءُ وَلَكِنْ لَا يَعْلَمُونَ

و هنگامی که به آن‌ها گفته شود: همانند (سایر) مردم ایمان بیاورید، می‌گویند: آیا همچون سفیهان ایمان بیاوریم؟ بدانید این‌ها همان سفیهانند، ولی نمی‌دانند ●●● ۱۳ / بقره

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ لَوَّوْا رُؤُسَهُمْ وَرَأَتْهُمْ يَصُدُّونَ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ

هنگامی که به آن‌ها گفته شود بیاید تا رسول خدا برای شما استغفار کند، سرهای خود را (از روی استهزاء و کبر و غرور) تکان می‌دهند و آن‌ها را می‌بینی که از سخنان تو اعراض کرده و تکبر می‌ورزند ●●● ۵ / منافقین

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ

و هنگامی که به آن‌ها گفته شود: در زمین فساد نکنید، می‌گویند: ما فقط اصلاح کننده‌ایم ●●● ۱۱ / بقره

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ امْنُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا تُولُوا تَوْمِنُ بِمَا أَنْزَلَ عَلَيْنَا وَيَكْفُرُونَ بِمَا وَرَاءَهُ وَهُوَ الْحَقُّ مُصِداً لِمَا مَعَهُمْ قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ أَنْبِيَاءَ اللَّهِ مِنْ قَبْلُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

و هنگامی که به آن‌ها گفته شود: به آن‌چه خداوند نازل فرموده‌است، ایمان بیاورید، می‌گویند: ما به چیزی ایمان می‌آوریم که بر خود ما نازل شده و به غیر آن کافر می‌شوند، درحالی که حق است و آیاتی را که بر ما نازل شده، تصدیق می‌کند، بگو: اگر راست می‌گویید و به آیاتی که بر خودتان نازل شده، ایمان دارید، پس چرا پیامبران خدا را پیش از این به قتل می‌رساندید ●●● ۹۱؟ / بقره

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوْلَوْا كَانَ الشَّيْطَانُ يَدْعُوهُمْ إِلَى عَذَابِ السَّعِيرِ

هنگامی که به آن‌ها گفته شود از آن‌چه خدا نازل کرده پیروی کنید، می‌گویند: نه، ما از چیزی پیروی می‌کنیم که پدران خود را بر آن یافتیم آیا حتی اگر شیطان آن‌ها را دعوت به عذاب آتش فروزان کند (باز هم تبعیت می‌کنند ●●●) ۲۱؟ / لقمان

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ارْكَعُوا لَا يَرْكَعُونَ

و هنگامی که به آن‌ها گفته شود: رکوع کنید، رکوع نمی‌کنند ●●● ۴۸ / مرسلات

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اسْجُدُوا لِلرَّحْمَنِ قَالُوا وَمَا الرَّحْمَنُ أَنَسْجُدُ لِمَا تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُورًا وَهنگامی که به آن‌ها گفته شود برای خداوند رحمان سجده کنید می‌گویند رحمان چیست؟ (ما اصلاً رحمن را

(۴۲۴) باب الواو قرآن الفبائی

نمی‌شناسیم) ما برای چیزی سجده کنیم که تو به ما دستور می‌دهی. (این سخن را می‌گویند) و بر نفرتشان افزوده می‌شود ●●● ۶۰ / فرقان

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اتَّقُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

هنگامی که به آن‌ها گفته شود از آن‌چه پیش رو و پشت سر شما است (از عذاب‌های الهی) بترسید، تا مشمول رحمت الهی شوید (اعتنا نمی‌کنند ●●●) ۴۵ / یس

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اتَّقُوا مَا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا اطَّعِمُوا مَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ اطَّعَمَهُ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ

و هنگامی که به آن‌ها گفته شود از آن‌چه خدا به شما روزی کرده انفاق کنید، کافران به مؤمنان می‌گویند: آیا ما کسی را اطعام کنیم که اگر خدا می‌خواست او را اطعام می‌کرد (پس خدا خواسته که او گرسنه باشد) شما فقط در گمراهی

آشکارید ●●● ۴۷ / یس

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ رَأَيْتُ الْمُنَافِقِينَ يَصُدُّونَ عَنْكَ صُدُودًا

و هنگامی که به آن‌ها گفته می‌شود: «به سوی آن‌چه خدا نازل کرده و به سوی پیامبر بیاید» منافقان را می‌بینی که از (قبول دعوت)

تو، اعراض می‌کنند ●●● ۶۱. / نساء

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا آسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ

و هنگامی که به آن‌ها گفته می‌شود پروردگارشما چه نازل کرده است؟ می‌گویند این‌ها (وحی الهی نیست) همان افسانه‌های

دروغین پیشینیان است ●●● ۲۴. / نحل

وَإِذَا قِيلَ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَالسَّاعَةُ لَا رَيْبَ فِيهَا قُلْتُمْ مَا نَدْرِي مَا السَّاعَةُ إِنْ نُنظَنُ إِلَّا ظَنًّا وَمَا نَحْنُ بِمُستَقِينَ

و هنگامی که گفته می‌شد: وعده خداوند حق است و در قیامت هیچ شکی نیست، شما می‌گفتید: ما نمی‌دانیم قیامت چیست؟ ما

تنها گمانی در این باره داریم و به هیچ وجه یقین نداریم ●●● ۳۲. / جاثیه

وَإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللَّهَ أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْإِثْمِ فَحَسْبُهُ جَهَنَّمُ وَلَبِئْسَ الْمِهَادُ

و هنگامی که به آن‌ها گفته شود: «از خدا بترسید»، (لجاجت آنان بیشتر می‌شود) و لجاجت و تعصب، آن‌ها را به گناه می‌کشاند،

آتش دوزخ برای آنان کافی است و چه بد جایگاهی است ●●● ۲۰۶. / بقره

وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وَزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ

اما هنگامی که می‌خواهند برای دیگران کیل و وزن کنند، کم می‌گذارند ●●● ۳. / مطففین

وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ فَلْتَقُمْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ مَعَكَ وَ لِيَأْخُذُوا آسَلِحَتَهُمْ فَإِذَا سَجَدُوا فَلْيَكُونُوا مِنْ وَرَائِكُمْ وَلْتَأْتِ طَائِفَةٌ

أُخْرَى لَمْ يُصَلُّوا فَلْيُصَلُّوا مَعَكَ وَ لِيَأْخُذُوا حِذْرَهُمْ وَ آسَلِحَتَهُمْ وَ دَّ

قرآن الفبائی باب الواو (۴۲۵)

الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ تَغْفُلُونَ عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ وَأَمِينَتِكُمْ فَيَمِيلُونَ عَلَيْكُمْ مَيْلَةً وَاحِدَةً وَ لَـ جُنَاحٌ عَلَيْكُمْ إِنْ كَانَ بِكُمْ أَدَى مِنْ مَطَرٍ أَوْ كُنْتُمْ

مَرْضَى أَنْ تَضَعُوا آسَلِحَتَكُمْ وَ خُذُوا حِذْرَكُمْ إِنْ اللَّهُ أَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا

و هنگامی که در میان آن‌ها باشی و (در میدان جنگ) برای آن‌ها نماز برپا کنی باید دسته‌ای از آن‌ها با تو (به نماز) برخیزند و

باید سلاح‌های خود را با خود بگیرند و هنگامی که سجده کردند (و نماز را به پایان رسانیدند) باید به پشت سر شما (به میدان نبرد

) بروند و آن دسته دیگر که نماز نخوانده‌اند (و مشغول پیکار بوده‌اند) بیایند و باتو نماز بخوانند و باید آن‌ها وسایل دفاعی و سلاح‌های

خود را با خود (در حال نماز) حمل کنند (زیرا) کافران دوست دارند که شما از سلاح‌ها و متاع‌های خود غافل شوید و یک مرتبه

به شما هجوم کنند و اگر از باران ناراحت هستید و یا بیمار (و مجروح) باشید مانعی ندارد که سلاح‌های خود را بر زمین

بگذارید ولی وسایل دفاعی (مانند زره و خود) را با خود بردارید، خداوند برای کافران عذاب خوارکننده‌ای فراهم ساخته است ●●● .

۱۰۲ / نساء

وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا إِلَى شَيَاطِينِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِؤُونَ

و هنگامی که افراد باایمان را ملاقات می‌کنند، می‌گویند: ما ایمان آورده‌ایم، (ولی) هنگامی که با شیاطین خود خلوت می‌کنند،

می‌گویند ما با شما ایم، ما آن‌ها را مسخره می‌کنیم ●●● ۱۴. / بقره

وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَا بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ قَالُوا أَتُحَدِّثُونَهُمْ بِمَا فَتَحَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ لِيُحَاجُّوكُمْ بِهِ عِنْدَ رَبِّكُمْ

أَفَلَا تَعْقِلُونَ

و هنگامی که مؤمنان را ملاقات کنند، می‌گویند: ایمان آوردیم، ولی هنگامی که با هم خلوت می‌کنند (بعضی به بعضی دیگر

اعتراض می‌کنند و) می‌گویند: چرا مطالبی را که خداوند (درباره صفات پیامبر اسلام) برای شما بیان کرد، به مسلمانان بازگو

می‌کنید تا (روز رستاخیز) در پیش‌گاه خدا بر ضد شما به آن استدلال کنند؟ آیا نمی‌فهمید ●●● ؟ ۷۶ / بقره

وَإِذَا لَمْ تَأْتِهِمْ بآيَةٍ قَالُوا لَوْلَا اجْتَبَيْتَهَا قُلْ إِنَّمَا آتَيْتُهَا لِيُؤْتِيَ مَنْ يُوْحِيَ إِلَيَّ مِنْ رَبِّي هَذَا بَصَآئِرُ مِنْ رَبِّكُمْ وَ هُدًى وَ رَحْمَةٌ

لَقَوْمٌ يُؤْمِنُونَ

و هنگامی که (در نزول وحی تأخیر افتد و) آیه‌ای برای آن‌ها نیاوردی می‌گویند چرا خودت (از پیش خود) آن را برنگزیدی بگو من تنها پیروی از چیزی می‌کنم که بر من وحی می‌شود این وسیله بینایی از طرف پروردگارتان و مایه هدایت و رحمت است برای جمعیتی که ایمان می‌آورند ●●● ۲۰۳ / اعراف

وَإِذَا مَا أَنْزَلْنَا سُورَةً فَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ أَيُّكُمْ زَادَتْهُ هَذِهِ إِيمَانًا فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فَزَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ

(۴۲۶) باب الواو قرآن الفبائی

و هنگامی که سوره‌ای نازل می‌شود، بعضی از آنان (به دیگران) می‌گویند این سوره ایمان کدام یک از شما را افزون ساخت؟ (به آن‌ها بگو:) اما کسانی که ایمان آورده‌اند، ایمانشان را افزود و آن‌ها (به فضل و موهبت الهی) خوشحالند ●●● ۱۲۴ / توبه

وَإِذَا مَا أَنْزَلْنَا سُورَةً نُنْظِرُ بَعْضَهُمْ إِلَى بَعْضٍ هَلْ يَرِيكُمْ مِنْ أَحَدٍ ثُمَّ انْصَرَفُوا صَرَفَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ

و هنگامی که سوره‌ای نازل می‌شود، بعضی از آن‌ها (منافقان) به یکدیگر نگاه می‌کنند و می‌گویند: آیا کسی شما را می‌بیند (و اگر از حضور پیامبر بیرون رویم، متوجه مانمی‌شوند) سپس منصرف می‌شوند (بیرون می‌روند) خداوند دل‌هایشان را (از حق) منصرف ساخته، چرا که آن‌ها گروهی هستند که نمی‌فهمند (و بی‌دانشند ●●●). ۱۲۷ / توبه

وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ

و هنگامی که بیمار شوم مرا شفای دهد ●●● ۸۰ / شعراء

وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامَزُونَ

و هنگامی که از کنار آن‌ها (جمع مؤننان) می‌گذشتند، آن‌ها را با اشارات، مورد سخریه قرار می‌دادند ●●● ۳۰ / مطففین

وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُ مُنِيبًا إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا حَوَّلَهُ نِعْمَةً مِنْهُ نِسَىٰ مَا كَانَ يُدْعُوا إِلَيْهِ مِنْ قَبْلُ وَجَعَلَ لِلَّهِ أَنْدَادًا لِيُضَاعَلَ عَنْ سَبِيلِهِ قُلُوبًا تَمَّعًا بِكُفْرِكَ قَلِيلًا إِنَّكَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ

هنگامی که انسان را زبانی‌رسد، پروردگار خود را می‌خواند و به سوی او بازمی‌گردد، اما هنگامی که نعمتی از خود به او عطا کند، آن‌چه را به خاطر آن قبلاً خدا را می‌خواند، به فراموشی می‌سپرد و برای خداوند شبیه‌هایی قرار می‌دهد تا مردم را از راه او منحرف سازد، بگو: چند روزی از کفرت بهره‌گیر که از اصحاب دوزخی ●●● ۸ / زمر

وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ الضُّرُّ دَعَا لِحِجَبِهِ أَوْ قَاعِدًا أَوْ قَائِمًا فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ ضُرَّهُ مَرَّ كَأَن لَّمْ يَدْعُنَا إِلَىٰ ضُرِّهِ مَسَّهُ كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْمُشْرِكِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

و هنگامی که به انسان زیان (و ناراحتی) برسد، ما را (در همه حال) در حالی که به پهلو خوابیده یا نشسته یا ایستاده است، می‌خواند، اما هنگامی که ناراحتی او را برطرف ساختیم، چنان می‌رود که گویی هرگز ما را برای حل مشکلی که به او رسیده، نخوانده، این‌گونه برای اسرافکاران اعمالشان زینت داده شده است ●●● ۱۲ / یونس

وَإِذَا مَسَّ النَّاسَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُمْ مُنِيبِينَ إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا آذَقْنَاهُمْ مِنْهُ رَحْمَةً إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ

هنگامی که ضرر و ناراحتی به مردم برسد، پروردگار خود را می‌خوانند و به سوی او

(۴۲۷) قرآن الفبائی باب الواو

باز می‌گردند، اما هنگامی که رحمتی از خودش به آن‌ها بچشاند، گروهی از آنان نسبت به پروردگارشان مشرک می‌شوند

●●● ۳۳ / روم

وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِيَّاهُ فَلَمَّا نَجَّيْكُمْ إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ وَكَانَ الْإِنْسَانُ كَفُورًا
و هنگامی که در دریا ناراحتی به شما برسد همه کس را جز او فراموش خواهید کرد ، اما هنگامی که شما را به خشکی نجات
دهد روی می گردانید و انسان کفران کننده است ●●● ۶۷ / اسراء

وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا

و هنگامی که خوبی به او رسد ، مانع دیگران می شود ●●● ۲۱ / معارج

وَإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ اتَّخَذُوهَا هُزُوءًا وَلَعِبًا ذَلِكُمْ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ

آن‌ها هنگامی که (اذان می گویند و مردم را) به نماز می خوانید آن را به مسخره و بازی می گیرند ، این به خاطر آن
است که آن‌ها جمعی هستند که درک نمی کنند ●●● ۵۸ / مائده

وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِنَ الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ أَنَّ النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ

هنگامی که فرمان عذاب آن‌ها رسد (و در آستانه رستاخیز قرار گیرند) جنبه‌ای را از زمین برای آن‌ها خارج می کنیم که با آن‌ها
تکلم می کند و می گوید : مردم به آیات ما ایمان نمی آورند ●●● ۸۲ / نمل

وَإِذَا يُنَادِي عَلَيْهِمْ قَالُوا آمَنَّا بِهِ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ

و هنگامی که بر آن‌ها خوانده می شود، می گویند : به آن ایمان آوردیم ، این‌ها همه حقاقت و از سوی پروردگار
ما است ، ما قبل از این هم مسلمان بودیم ●●● ۵۳ / قصص

وَإِذْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَالْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

(و نیز به خاطر آورید) هنگامی را که به موسی کتاب و وسیله تشخیص حق از باطل را دادیم تا هدایت
شوید ●●● ۵۳ / بقره

وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْتُكُمْ مِنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ قَالَ أَأَقْرَضْتُمْ وَ
أَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَلِكُمْ إِصْرِي قَالُوا أَقْرَضْنَا قَالَ فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ

(به خاطر بیاورید) هنگامی را که خداوند، از پیامبران (و پیروان آن‌ها) پیمان مؤکد گرفت که هرگاه کتاب و دانش به شما دادم ،
سپس پیامبری به سوی شما آمد که آن‌چه را با شما است، تصدیق می کند، به او ایمان بیاورید و او را یاری کنید، سپس
(خداوند) به آن‌ها گفت : آیا به این موضوع، اقرار دارید؟ و بر آن ، پیمان مؤکد بستید ؟ گفتند : (آری) اقرار داریم .

خداوند به آن‌ها (گفت : پس گواه باشید و من نیز با شما از گواهانم ●●● ۸۱ / آل عمران

(۴۲۸) باب الواو قرآن الفبائی

وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ وَلَا تَكْتُمُونَهُ فَنَبَذُوهُ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ وَاشْتَرَوْا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَبَيَّسَ مَا
يَشْتَرُونَ

(به خاطر بیاورید) هنگامی را که خدا ، از کسانی که کتاب (آسمانی) به آن‌ها داده شده ، پیمان گرفت که حتما آن را برای
مردم آشکار سازید و کتمان نکنید ولی آن‌ها، آن را پشت سرافکندند و به بهای کمی فروختند و چه بدمتاعی می خردند ●●● ۱۸۷ /

آل عمران

وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَيْهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ شَهِدْنَا أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ
هَذَا غَافِلِينَ

به خاطر بیاور زمانی را که پروردگارت از پشت و صلب فرزندان آدم ، ذریه آن‌ها را برگرفت و آن‌ها را گواه بر خویشان ساخت (و

فرمود: (آیا من پروردگار شما نیستم؟ گفتند: آری، گواهی می‌دهیم (چرا چنین کرد؟) برای این که در روز رستاخیز نگویید ما از این غافل بودیم (و از پیمان فطری توحید و خداشناسی بی‌خبر ●●●). ۱۷۲ / اعراف

وَ اذْ اَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَ مِنْكَ وَ مِنْ نُوحٍ وَ اِبْرٰهِيْمَ وَ مُوسٰى وَ عِيسٰى ابْنِ مَرْيَمَ وَ اَخَذْنَا مِنْهُم مِّيثَاقًا عَلِيًّا

به خاطر بیاور هنگامی را که از پیامبران پیمان گرفتیم و از تو و از نوح و ابراهیم و موسی و عیسی بن مریم و از همه آن‌ها پیمان محکمی گرفتیم (که در آدای مسؤلیت تبلیغ و رسالت و رهبری کوتاهی نکنند ●●●). ۷ / احزاب

وَ اذْ اَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ وَ بِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَ ذِي الْقُرْبَىٰ وَ الْيَتَامَىٰ وَ الْمَسَاكِينِ وَ قُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا وَ أَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَ آتُوا الزَّكَاةَ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْكُمْ وَ أَنْتُمْ مُّعْرِضُونَ

(به یاد آورید) زمانی را که از بنی اسرائیل پیمان گرفتیم که جز خداوند یگانه را پرستش نکنید و نسبت به پدر و مادر و نزدیکان و یتیمان و بی‌نویان نیکی کنید و به مردم نیک بگویید ، نماز را برپا دارید و زکات بدهید سپس (با این که پیمان بسته بودید) همه شما جز عده کمی سرپیچی کردید (و از وفای به پیمان خود) روی گردان شدید ●●● . ۸۳ / بقره

وَ اذْ اَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَ رَفَعْنَا فَوْقَكُمْ الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَ اذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

و زمانی که از شما پیمان گرفتیم و کوه طور را بالای سر شما قرار دادیم (و به شما گفتیم) آن چه را (از آیات و دستورات خداوند) به شما داده‌ایم ، با قدرت بگیرید و آن چه را در آن هست ، به خاطر داشته باشید (و به آن عمل کنید) تا پرهیزکار شوید ●●● . ۶۳ / بقره

قرآن الفبائی باب الواو (۴۲۹)

وَ اذْ اَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَ رَفَعْنَا فَوْقَكُمْ الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَ اَسْمِعُوا قُلُوبًا سَمِعْنَا وَ عَصَيْنَا وَ اَشْرَبُوا فِى قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ قُلْ بئْسَ مَا يَأْمُرُكُمْ بِهٖ اِيْمَانُكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ

(و نیز) از شما پیمان گرفتیم و کوه طور را بالای سر شما برافراشتیم (و به شما گفتیم) این دستوراتی را که به شما داده‌ایم ، محکم بگیرید و درست بشنوید ، شما گفتید: شنیدیم و مخالفت کردیم و دل‌های آن‌ها با محبت گوساله بر اثر کفر ، آبیاری شد، بگو: چه فرمان بدی ایمان شما به شما می‌دهد ، اگر ایمان دارید ●●● . ۹۳ / بقره

وَ اذْ اَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ وَ لَا تُخْرِجُونَ اَنْفُسَكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ ثُمَّ اَقْرَضْتُمْ وَ أَنْتُمْ تَشْهَدُونَ

و هنگامی را که از شما پیمان گرفتیم که خون یکدیگر نریزید و یکدیگر را از سرزمین خود بیرون نکنید و شما اقرار کردید (و بر این پیمان) گواه بودید ●●● . ۸۴ / بقره

وَ اذْ اَسْرَ النَّبِيُّ اِلَىٰ بَعْضِ اَزْوَاجِهِ حَدِيثًا فَلَمَّا نَبَّأَتْ بِهٖ وَ اَظْهَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ عَرَفَ بَعْضَهُ وَ اَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ فَلَمَّا نَبَّأَهَا بِهٖ قَالَتْ مَنْ اَنْبَاكَ هٰذَا قَالَ نَبَايَ الْعَلِيمِ الْخَبِيرِ

به خاطر بیاورید هنگامی را که پیامبر یکی از رازهای خود را به بعضی از همسرانش گفت ، ولی هنگامی که وی آن را افشا کرد و خداوند پیامبرش را از آن آگاه ساخت ، قسمتی از آن را برای او بازگو کرد و از قسمت دیگر خودداری نمود ، هنگامی که پیامبر همسرش را از آن خبر داد ، گفت: چه کسی تو را از این راز آگاه ساخته ؟ فرمود: خدای عالم و آگاه ، مرا آگاه ساخت ●●● . ۳ / تحریم

وَ اذْ اسْتَسْقٰى مُوسٰى لِقَوْمِهٖ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانْفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ اُنْسٍ مَّشْرَبَهُمْ كُلُّوا وَ اشْرَبُوا مِنْ رِزْقِ اللَّهِ وَ لَا تَعَثُّوا فِى الْاَرْضِ مُفْسِدِيْنَ

(به خاطر بیاورید) زمانی را که موسی برای قوم خویش طلب آب کرد ، به او دستور دادیم: عصای خود را بر سنگ مخصوص بزن ، ناگاه دوازده چشمه آب از آن جوشید ، به طوری که هریک (از طوایف دوازده گانه بنی اسرائیل) چشمه مخصوص

خود را می‌شناخت (و گفتیم :) از روزی‌های الهی بخورید و بیاشامید و در زمین فساد نکنید و فساد را گسترش ندهید
 ●●● ۶۰ / بقره

وَ إِذِ اعْتَزَلْتُمُوهُمْ وَ مَا يَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ فَأَوْأَىٰ إِلَى الْكَهْفِ يَنْشُرْ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَ يَهَبِي لَكُمْ مِنْ أَمْرِكُمْ مِرْفَقًا
 و هنگامی که از آن‌ها و آنچه را جز خدا می‌پرستند کناره‌گیری کردید به غار پناهنده شوید، که پروردگارتان (سایه) رحمتش
 را بر شما می‌گستراند و راه آسایش و نجات به رویتان می‌گشاید ●●● ۱۶ / کهف

(۴۳۰) باب الواو قرآن الفبائی

وَ إِذِ أَنْجَيْنَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ آعْدَابٍ يُقْتَلُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَ يَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَ فِي ذَلِكُمْ بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ
 به‌خاطر بیاورید زمانی را که از (چنگال) کسان فرعون نجاتتان بخشیدیم، آن‌ها که مرتبا شما را شکنجه می‌دادند، پسرانتان را
 می‌کشتند و زنانتان را (برای خدمتکاری) زنده می‌گذاشتند و در این آزمایش بزرگی از ناحیه خدا برای شما بود ●●●
 ۱۴۱ / اعراف

وَ إِذِ أَوْحَيْتَ إِلَى الْحَوَارِيِّينَ أَنْ آمِنُوا بِي وَ بِرَسُولِي قَالُوا آءَأَمْنَا وَ أَشْهَدُ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ
 و به یاد آور زمانی را که به حواریون وحی فرستادم که به من و فرستاده من ایمان بیاورید، آن‌ها گفتند ایمان آوردیم و گواه باش
 که ما مسلمانیم ●●● ۱۱۱ / مائده

وَ إِذِ بَوَّأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ أَنْ لَا تُشْرِكْ بِي شَيْئًا وَ طَهَّرَ بَيْتِي لِلطَّائِفِينَ وَ الْقَائِمِينَ وَ الرَّكْعِ السُّجُودِ
 به‌خاطر بیاور زمانی را که محل خانه کعبه را برای ابراهیم آماده ساختیم (تا اقدام به بنای خانه کند و به او گفتیم :) چیزی را شریک
 من قرار نده و خانه‌ام را برای طواف کنندگان و قیام کنندگان و رکوع کنندگان و سجود کنندگان (از آلودگی بت‌ها و از
 هرگونه آلودگی) پاک گردان ●●● ۲۶ / حج

وَ إِذِ تَأَذَّنَ رَبُّكَ لِيُبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ يَسُومُهُمْ سُوءَ آعْدَابٍ إِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعُ الْعِقَابِ وَ إِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ
 و (نیز به خاطر بیاور) هنگامی را که پروردگارت اعلام کرد تادامنه قیامت کسی را بر آن‌ها مسلط خواهد ساخت که آن‌ها را
 به طور مداوم در عذاب سختی قرار دهد، زیرا پروردگارت مجازاتش سریع (در عین حال در مقابل توبه کاران)
 آمرزنده و مهربان است ●●● ۱۶۷ / اعراف

وَ إِذِ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ لِيَنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ وَ لِيَنْ كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ
 (همچنین) به خاطر بیاورید هنگامی را که پروردگارتان اعلام داشت که اگر شکرگزاری کنید (نعمت خود را) بر شما
 خواهم افزود و اگر کفران کنید مجازاتم شدید است ●●● ۷ / ابراهیم

وَ إِذِ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِ أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَ اتَّقِ اللَّهَ وَ تُخْفِي فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ وَ تَخْشَى النَّاسَ وَ اللَّهُ
 أَحَقُّ أَنْ تَخْشَهُ فَلَمَّا قَضَى زَيْدٌ مِنْهَا وَ طَرَا زَوْجَانَهَا لِكَيْلَا يَكُونَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِي أَزْوَاجِ أَدْعِيَائِهِمْ إِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَ طَرَا
 وَ كَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا

به خاطر بیاور زمانی را که به کسی که خداوند به او نعمت داده بود و تو نیز به او نعمت داده بودی می‌گفتی همسرت را نگاه‌دار و از
 خدا پرهیز (و پیوسته این امر را تکرار می‌نمودی) و تو در دل چیزی را پنهان می‌داشتی که خداوند آن را آشکار می‌کند و از مردم
 می‌ترسیدی در حالی که خداوند سزاوارتر است که از او بترسی،

قرآن الفبائی باب الواو (۴۳۱)

هنگامی که زید از همسرش جدا شد ما او را به همسری تو در آوردیم تا مشکلی برای مؤمنان در ازدواج با همسران
 پسرخوانده‌های آن‌ها هنگامی که از آنان طلاق گیرند نباشد و فرمان خدا انجام شدنی است ●●● ۳۷ / احزاب

وَ اذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَاَمْنًا وَاَتَّخِذُوا مِن مَّقَامِ اِبْرٰهِيْمَ مُصَلًّی وَاَعٰهَدْنَا اِلٰی اِبْرٰهِيْمَ وَاِسْمٰعِيْلَ اَنْ طَهَّرَا بَيْتِي لِلطَّائِفِيْنَ وَاَلْعٰكِفِيْنَ وَاَلرُّكَّعِ السُّجُوْدِ

(و به خاطر بیاورید) هنگامی را که خانه کعبه را محل بازگشت و مرکز امن و امان برای مردم قرار دادیم (و برای تجدید همین خاطره) از مقام ابراهیم، نمازگاهی برای خود انتخاب کنید و ما به ابراهیم و اسماعیل امر کردیم که خانه مرا برای طواف کنندگان و مجاوران و رکوع کنندگان و سجده کنندگان، پاک و پاکیزه کنید ●●● ۱۲۵ / بقره

وَ اذْ زَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطٰنُ اَعْمَلَهُمْ وَاَقَالَ لَا- غَالِبَ لَكُمْ الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ وَاَيَجَارُ لَكُمْ فَلَمَّا تَرَاآتِ الْفِتْنٰنِ نَكَصَ عَلٰی عَقْبَيْهِ وَاَقَالَ اِنِّيْ بَرِيْءٌ مِّنْكُمْ اِنِّيْ اَرٰی مَا لَا تَرَوْنَ اِنِّيْٓ اَخَافُ اللّٰهَ وَاَللّٰهُ شَدِيْدُ الْعِقَابِ

(و به یاد آور) هنگامی را که شیطان اعمال آنها (مشرکان) را در نظرشان جلوه داد و گفت هیچ کس از مردم بر شما پیروز نمی گردد و من همسایه (و پناه دهنده) شمایم، اما هنگامی که دو گروه (جنگجویان و حمایت فرشتگان از مؤمنان) را دید به عقب بازگشت و گفت: من از شما (دوستان و پیروانم) بیزارم، من چیزی را می بینم که شما نمی بینید، من از خدا می ترسم و خداوند شدید العقاب است ●●● ۴۸ / انفال

وَ اذْ صَرَفْنَا اِلَيْكَ نَفْرًا مِّنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُوْنَ الْقُرْآنَ فَلَمَّا حَضَرُوْهُ قَالُوْا اَنْصِتُوْا فَلَمَّا قُضِيَ وَلُوْا اِلٰی قَوْمِهِمْ مُّنْذِرِيْنَ

به یاد آور هنگامی که گروهی از جن را به سوی تو متوجه ساختیم که قرآن را استماع کنند، وقتی حضور یافتند، به یکدیگر گفتند:

خاموش باشید و بشنوید و هنگامی که پایان گرفت، به سوی قوم خود بازگشتند و آنها را انذار کردند ●●● ۲۹ / احقاف

وَ اذْ عَدُوَّتَ مِنْ اَهْلِكَ تُبُوْی الْمُؤْمِنِيْنَ مَقَاعِدَ لِلْقِتَالِ وَاَللّٰهُ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ

(و به یاد آور) زمانی را که صبحگاهان، از میان خانواده خود، جهت انتخاب اردوگاه جنگ برای مؤمنان، بیرون رفتی و خداوند شنوا و داناست (گفتگوهای مختلفی را که درباره طرح جنگ گفته می شد، می شنید و اندیشه‌هایی را که بعضی در سر می پروراندند، می دانست) ●●● ۱۲۱ / آل عمران

وَ اذْ فَرَقْنَا بِكُمْ الْبَحْرَ فَاَنْجَيْنَاكُمْ وَاَعْرَفْنَا الْاَلْفِرْعَوْنَ وَاَنْتُمْ تَنْظُرُوْنَ

(و به خاطر بیاورید) هنگامی که دریا را برای شما شکافتیم و شمارا نجات دادیم و فرعونیان را غرق ساختیم و شما تماشا می کردید ●●● . ۵۰ / بقره

(۴۳۲) باب الواو قرآن الفبائی

وَ اذْ قَالَ اِبْرٰهِيْمُ رَبِّ اجْعَلْ هٰذَا الْبَلَدَ اٰمِنًا وَاَجْنُبْنِيْ وَبَيْتِيْ اَنْ نَّعْبُدَ الْاَصْنَامَ

(و به یاد آورید) زمانی را که ابراهیم گفت: پروردگارا این شهر (مکه) را شهر امنی قرار ده و من و فرزندانم را از پرستش بت‌ها

دور نگاه دار ●●● ۳۵ / ابراهیم

وَ اذْ قَالَ اِبْرٰهِيْمُ لِاَبِيْهِ وَاَقَوْمِهِ اِنِّيْٓ اَبْرٰءٌ مِّمَّا تَعْبُدُوْنَ

به خاطر بیاور هنگامی را که ابراهیم به پدرش (عمویش آزر) و قومش گفت: من از آنچه شما می پرستید، بیزارم

●●● ۲۶ / زخرف

وَ اذْ قَالَ اِبْرٰهِيْمُ لِاَبِيْهِ اَا زَرَّ اَتَّخِذُ اَصْنَامًا ؕ اِلٰهَةً اِنِّيْٓ اَرٰیكَ وَاَقَوْمَكَ فَيَضَلُّ مَبِيْنَ

(و به خاطر بیاورید) هنگامی که ابراهیم به مریش (عمویش) آزر گفت: آیا بت‌ها را خدایان خود انتخاب می کنی، من

تو و جمعیتت را در گمراهی آشکار می بینم ●●● ۷۴ / انعام

وَ اذْ قَالَ اِبْرٰهِيْمُ رَبِّ اجْعَلْ هٰذَا بَلَدًا اٰمِنًا وَاَرْزُقْ اَهْلَهُ مِنَ الثَّمَرٰتِ مَنْ اٰمَنَ مِنْهُمْ بِاللّٰهِ وَاَلْيَوْمِ الْاٰخِرِ قَالَ وَاَمَنْ كَفَرَ فَاَمْتَعْتُهُ قَلِيْلًا ثُمَّ اَصْطَرَّتْهُ اِلٰی عَذَابِ النَّارِ وَاَبْسَ الْمَصِيْرُ

(و به یاد بیاورید) هنگامی که ابراهیم عرض کرد : پروردگارا، این سرزمین را شهر امنی قرار ده و اهل آن را - آن‌ها که ایمان به خدا و روز بازپسین آورده‌اند - از ثمرات (گوناگون) روزی ده (ما این دعای ابراهیم را به اجابت رساندیم و مؤمنان را از انواع برکات بهره‌مند ساختیم) اما به آن‌ها که کافر شدند ، بهره کمی خواهیم داد ، سپس آن‌ها را به عذاب آتش می‌کشانیم و چه بد سرانجامی دارند ●●● ۱۲۶ / بقره

وَ اِذْ قَالَ اِبْرَاهِيمُ رَبِّ اَرِنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَى قَالْ اَوْ لَمْ تُؤْمِنْ قَالَ بَلَى وَاَلَيْسَ لَكَ ثَمَّ اَجْعَلْ عَلٰى كُلِّ جَبَلٍ مِنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ اذْعُهُنَّ يَأْتِيَنَّكَ سَعْيًا وَاَعْلَمَنَّ اَنَّ اللّٰهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

(به خاطر بیاور) هنگامی را که ابراهیم گفت: خدایا به من نشان بده چگونه مردگان را زنده می‌کنی؟ فرمود: مگر ایمان نیاورده‌ای؟ عرض کرد: آری، ولی می‌خواهم قلبم آرامش یابد، فرمود: در این صورت چهار نوع از مرغان را انتخاب کن و آن‌ها را (پس از ذبح کردن) قطعه قطعه کن (و در هم بیامیز) سپس بر هر کوهی قسمتی از آن را قرار بده، بعد آن‌ها را بخوان، به سرعت به سوی تو می‌آیند و بدان که خداوند قادر و حکیم است (هم از ذرات بدن مردگان آگاه است و هم توانایی بر جمع آن‌ها دارد ●●●) ۲۶۰ / بقره

وَ اِذْ قَالَ اللّٰهُ يٰعِيسٰى ابْنُ مَرْيَمَ اَنْتَ قُلْتِ لِلنّٰسِ اتَّخِذُوْنِیْ وَاُمِّی الْهٰیۡنِ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ قَالِ سُبْحٰنَكَ مَا یَكُوْنُ لِیْ اَنْ اَقُوْلَ مَا لَیْسَ لِیْ بِحَقِّ اِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعْلَمَ مَا فِیْ نَفْسِیْ وَاَلَّا اَعْلَمُ مَا فِیْ نَفْسِکَ اِنَّکَ اَنْتَ عَلَّمُ الْغُیُوْبِ

به یاد آور زمانی را که خداوند به عیسی بن مریم می‌گوید: آیاتو به مردم گفتی که من و مادرم را دو معبود، قرآن الفبائی باب الواو (۴۳۳)

غیر از خدا، انتخاب کنید؟ او می‌گوید: منزهی تو، من حق ندارم آنچه را که شایسته من نیست بگویم، اگر چنین سخنی را گفته باشم تو می‌دانی، تو از آنچه در روح و جان من است آگاهی و من از آنچه در ذات (پاک) تو است آگاه نیستم، زیرا تو باخبر از تمام اسرار و پنهانی‌ها هستی ●●● ۱۱۶ / مائده

وَ اِذْ قَالَ رَبُّکَ لِلْمَلٰٓئِکَۃِ اِنِّیْ جَاعِلٌ فِی الْاَرْضِ خَلِیْفَةً قَالُوْۤا اَتَجْعَلُ فِیْهَا مَنْ یُّفْسِدُ فِیْهَا وَ یَسْفِکُ الدِّمَآءَ وَ نَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِکَ وَ نُقَدِّسُ لَکَ قَالِ اِنِّیْ اَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ

هنگامی که پروردگار تو به فرشتگان گفت: من در روی زمین جانشین و حاکمی قرار خواهم داد، فرشتگان گفتند: (پروردگارا) آیا کسی را در زمین قرار می‌دهی که فساد و خون‌ریزی کند؟ (زیرا موجودات زمینی دیگر که قبل از این آدم پا به عرصه وجود گذاشتند، به حکم طبع جهان ماده نیز آلوده فساد و خون‌ریزی شدند، اگر هدف از آفرینش انسان، عبادت است،) ما تسبیح و حمد تو را به جا می‌آوریم، پروردگار فرمود: من حقایقی را می‌دانم که شما نمی‌دانید ●●● ۳۰ / بقره

وَ اِذْ قَالَ رَبُّکَ لِلْمَلٰٓئِکَۃِ اِنِّیْ خَالِقٌ بَشَرًا مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَآءٍ مَّسْنُوْنٍ

به خاطر بیاور هنگامی که پروردگارت به فرشتگان گفت: من بشر را از گل خشکیده‌ای که از گل بدبویی گرفته شده بود خلق می‌کنم ●●● ۲۸ / حجر

وَ اِذْ قَالَ عِیْسٰى ابْنُ مَرْیَمَ یٰۤاِبْنِ اِسْرٰٓئِیْلَ اِنِّیْ رَسُوْلُ اللّٰهِ اِلَیْکُمْ مُّصَدِّقًا لِّمَا بَیْنَ یَدَیْ مِنَ التَّوْرٰتِ وَ مُبَشِّرًا بِرَسُوْلِیْ یٰۤاَتٰتِیْ مِنْۢ بَعْدِیْ اِسْمُهُ اَحْمَدٌ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَیِّنٰتِ قَالُوْۤا هٰذَا سِحْرٌ مُّبِیْنٌ

و به یاد آورید هنگامی را که عیسی پسر مریم گفت: ای بنی اسرائیل! من فرستاده خدا به سوی شما هستم، درحالی که تصدیق‌کننده کتابی که قبل از من فرستاده شده یعنی تورات می‌باشم و بشارت دهنده به رسولی هستم که بعد از من می‌آید و نام او احمد است، هنگامی که او (احمد) با معجزات و دلایل روشن به سراغ آن‌ها آمد، گفتند: این سحری است آشکار ●●● ۶ / صف

وَ اِذْ قَالَ لُقْمٰنُ لِابْنِهٖ وَهُوَ یُعِظُهٗ یٰۤاِبْنٰی لَا تُشْرِکْ بِاللّٰهِ اِنَّ الشِّرْکَ لَظُلْمٌ عَظِیْمٌ

به خاطر بیاور هنگامی را که لقمان به فرزندش گفت - در حالی که او را موعظه می‌کرد - پسر من! چیزی را شریک خدا قرار مده که شرک ظلم عظیمی است ●●● ۱۳ / لقمان

وَ اذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ اِنَّ اللّٰهَ يَأْمُرُكُمْ اَنْ تَذْبَحُوا بَقْرَةً قَالُوا اَتَنْتَخِذُنَا هٰذَا هٰذَا قَالَ اَعُوذُ بِاللّٰهِ اَنْ اَكُوْنَ مِنَ الْجَاهِلِيْنَ
(و به خاطر بیاورید) هنگامی را که موسی به قوم خود گفت: خداوند به شما دستور می‌دهد ماده گاو را ذبح کنید (و قطعه‌ای از بدن آن را به مقتولی که قاتل او شناخته نشده، بزنید، تا زنده شود و قاتل خویش را معرفی کند و غوغا خاموش گردد) گفتند: آیا ما را مسخره می‌کنی؟ (موسی گفت:) به خدا پناه می‌برم از این که از جاهلان باشم ●●● ۶۷ / بقره (۴۳۴) باب الواو قرآن الفبائی

وَ اذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ لَا اَبْرٰحَ حَتّٰى اَبْلُغَ مَجْمَعِ الْبَحْرَيْنِ اَوْ اَمْضِيَ حُقُبًا
به خاطر بیاور هنگامی که موسی به دوست خود گفت: من دست از طلب بر نمی‌دارم تا به محل تلاقی دو دریا برسم هر چند مدت طولانی به راه خود ادامه دهم ●●● ۶۰ / کهف

وَ اذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ لِمَ تُؤذَوْنَ وَاَنْتُمْ تَعْلَمُونَ اِنّٰى رَسُوْلُ اللّٰهِ اِلَيْكُمْ فَلَمّٰى زَاغُوا اَزَاغَ اللّٰهُ قُلُوْبَهُمْ وَاَللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفٰسِقِيْنَ

به یاد آورید هنگامی را که موسی به قومش گفت: ای قوم من! چرا مرا آزار می‌دهید با این که می‌دانید من فرستاده خدا به سوی شما هستم. هنگامی که آن‌ها از حق منحرف شدند، خداوند قلوبشان را منحرف ساخت و خدا فاسقان را هدایت نمی‌کند ●●● ۵ / صّف

وَ اذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ اِذْ جَعَلَ فِیْكُمْ اَنْبِیَاءً وَّ جَعَلَكُمْ مُلُوكًا وَاَتَاكُمْ مَا لَمْ يُوْتِ اَحَدًا مِّنَ الْعٰلَمِيْنَ

(به یاد آورید) هنگامی را که موسی به قوم خود گفت: ای قوم نعمت خدا را بر خود متذکر شوید هنگامی که در میان شما پیامبرانی قرار داد (و زنجیر استعمار فرعون را شکست) و شما را صاحب اختیار خود قرار داد و به شما چیزهایی بخشید که به هیچ‌یک از جهانیان نداده بود ●●● ۲۰ / مائده

وَ اذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ اِنَّكُمْ ظَلَمْتُمْ اَنْفُسَكُمْ بِاتِّخَاذِكُمْ الْعِجْلَ فَتُوبُوا اِلٰى بَارِئِكُمْ فَاَقْتُلُوا اَنْفُسَكُمْ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ عِنْدَ بَارِئِكُمْ فَتَابَ عَلَیْكُمْ اِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيْمُ

و زمانی را که موسی به قوم خود گفت: ای قوم، شما با انتخاب گوساله به خود ستم کردید، توبه کنید و به سوی خالق خود بازگردید و خود را به قتل برسانید که این کار برای شما در پیشگاه پروردگارتان بهتر است، سپس خداوند توبه شما را پذیرفت، زیرا او تواب و رحیم است ●●● ۵۴ / بقره

وَ اذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ اِذْ اَنْجٰیكُمْ مِّنْ اٰلِ فِرْعَوْنَ یَسُوْمُوْنَكُمْ سُوءَ الْعِذَابِ وَاِذْ یَدْبَحُوْنَ اَبْنَاءَكُمْ وَاِذْ یَسْتَحْیَوْنَ نِسَاءَكُمْ وَ فِیْ ذٰلِكُمْ بَلَاءٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ عَظِيْمٌ

و به خاطر بیاور هنگامی را که موسی به قومش گفت: نعمت خدا را بر خود به یاد داشته باشید، زمانی که شما را از (چنگال) آل فرعون رهایی بخشید، همان‌ها که شما را به بدترین وجهی عذاب می‌کردند و پسرانتان را سر می‌بریدند و زنانتان را (برای خدمتکاری) زنده می‌گذاشتند و در این، آزمایش بزرگی از طرف پروردگارتان بود ●●● ۶ / ابراهیم

وَ اذْ قَالَتِ الْمَلٰٓئِكَةُ يَا مَرْیَمُ اِنَّ اللّٰهَ اصْطَفٰیكِ وَاَطَهَّرَكِ وَاَصْطَفٰیكِ عَلٰى نِسَاءِ الْعٰلَمِيْنَ
(و به یاد آورید) هنگامی را که فرشتگان گفتند: ای مریم، خدا تو را برگزیده و پاک ساخته و بر تمام زنان جهان برتری داده است ●●● ۴۲ / آل عمران

قرآن الفبائی باب الواو (۴۳۵)

وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِنْهُمْ لِمَ تَعِظُونَ قَوْمًا لِمَ اللَّهُ مُهْلِكُهُمْ أَوْ مُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا قَالُوا مَعذِرَةٌ إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ

و هنگامی را که گروهی از آن‌ها (به گروه دیگر) گفتند: چرا جمعی (گناهکار) را اندرز می‌دهید که سرانجام خداوند آن‌ها را هلاک خواهد کرد و یا به عذاب شدیدی گرفتار خواهد ساخت (آن‌ها را به حال خود واگذارید تا نابود شوند) گفتند: (این اندرزها) برای اعتذار (و رفع مسؤلیت) در پیشگاه پروردگار شما است، به علاوه شاید آن‌ها (بپذیرند و از گناه باز ایستند و) تقوا پیشه کنند ●●● ۱۶۴ / اعراف

وَإِذْ قَالَتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ يَا أَهْلَ يَثْرِبَ لَا مُقَامَ لَكُمْ فَارْجِعُوا وَيَسْتَأْذِنُ فَرِيقٌ مِنْهُمُ النَّبِيَّ يَقُولُونَ إِنَّ بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ إِنْ يُرِيدُونَ إِلَّا فِرَارًا

و نیز به خاطر بیاورید زمانی را که گروهی از آن‌ها گفتند: ای اهل یثرب (مردم مدینه) این جا جای توقف شما نیست، به خانه‌های خود باز گردید و گروهی از آنان از پیامبر اجازه بازگشت می‌خواستند و می‌گفتند خانه‌های ما بدون حفاظ است، در حالی که بدون حفاظ نبود آن‌ها فقط می‌خواستند (از جنگ) فرار کنند ●●● ۱۳ / احزاب

وَإِذْ قَالُوا اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ هَذَا هُوَ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا حِجَارَةً مِنَ السَّمَاءِ أَوْ ائْتِنَا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ

و (به خاطر بیاور) زمانی را که گفتند: پروردگارا! اگر این حق است و از طرف تو است بارانی از سنگ از آسمان بر ما فرود آر، یا عذاب دردناکی برای ما بفرست ●●● ۳۲ / انفال

وَإِذْ قَاتَلْتُمُ نَفْسًا فَادَّارَأْتُمْ فِيهَا وَاللَّهُ مُخْرِجٌ مَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ

و به خاطر بیاورید هنگامی را که فردی را به قتل رساندید، سپس درباره (قاتل) او به نزاع پرداختید و خداوند آنچه را مخفی داشته بودید، آشکار می‌سازد ●●● ۷۲ / بقره

وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَىٰ لَنْ نَصْبِرَ عَلَىٰ طَعَامٍ وَاحِدٍ فَادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ مِنْ بَقْلِهَا وَقِثَائِهَا وَفُومِهَا وَعَدَسَٰهَا وَبَصِيْلَهَا قَالَ أَتَسْتَبْدِلُونَ الَّذِي هُوَ أَدْنَىٰ بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ اهْبُطُوا مِصْرًا فَإِنَّ لَكُمْ مِمَّا سَأَلْتُمْ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذَّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ وَبَآؤُا بِغَضَبٍ مِنَ اللَّهِ ذَلِكُمْ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيِّنَ بِغَيْرِ الْحَقِّ ذَلِكُمْ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ

و (نیز به خاطر بیاورید) زمانی را که گفتید: ای موسی، هرگز حاضر نیستیم به یک نوع غذا اکتفا کنیم، از خدای خود بخواه که از آنچه از زمین می‌روید، از سبزیجات، خیار، سیر، عدس و پیاز، برای ما برویاند، موسی گفت: آیا غذای پست‌تر انتخاب می‌نمایید (اکنون که چنین است، بکشید از این بیابان) وارد شهری شوید، زیرا هرچه خواستید، در آن‌جا هست، خداوند (مهر) دلت و نیاز بر پیشانی آن‌ها زد و مجدداً گرفتار غضب الهی شدند، چراکه آن‌ها نسبت به آیات الهی، کفر می‌ورزیدند و پیامبران را به ناحق می‌کشتند، این‌ها به خاطر آن بود که گناهکار و سرکش و متجاوز بودند ●●● ۶۱ / بقره

(۴۳۶) باب الواو قرآن الفبائی

وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَىٰ لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ تَرَىٰ اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْكُمُ الصَّاعِقَةُ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ

و (نیز به خاطر بیاورید) هنگامی که گفتید: ای موسی ما هرگز به تو ایمان نخواهیم آورد، مگر این که خدا را آشکارا (با چشم خود) ببینیم، در همین حال صاعقه شمارا گرفت، در حالی که تماشای کردید ●●● ۵۵ / بقره

وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ رَغَدًا وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا حِطَّةٌ نَغْفِرْ لَكُمْ خَطَايَاكُمْ وَسَيَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ

و (به خاطر بیاورید) زمانی را که گفتیم در این قریه (بیت المقدس) وارد شوید و از نعمت‌های فراوان هرچه می‌خواهید، بخورید و از در (معبد بیت المقدس) با خضوع و خشوع وارد گردید و بگویید: خداوندا، گناهان ما را بریز تا ما شما را

بیامرزم و به نیکوکاران پاداش بیشتری نیز خواهیم داد ●●● ۵۸. / بقره

وَ اذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِادَمَ فَسَجَدُوا اِلَّا اِبْلِسَ اَبَى وَ اسْتَكْبَرَ وَ كَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ

و هنگامی که به فرشتگان گفتیم برای آدم سجده و خضوع کنید، همگی سجده کردند جز شیطان که سر باز زد و تکبر ورزید (و به خاطر نافرمانی و تکبر) از کافران شد ●●● ۳۴. / بقره

وَ اذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِادَمَ فَسَجَدُوا اِلَّا اِبْلِسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ اَمْرِ رَبِّهِ فَفَتَنَّا ذُوْنَهُ وَ ذُرِّيَّتَهُ اَوْلِيَاءَ مِنْ دُوْنِي وَ هُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ بَشَرًا لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا

به یاد آرید زمانی را که به فرشتگان گفتیم برای آدم سجده کنید، آن‌ها همگی سجده کردند، جز ابلیس، او از جن بود، سپس از فرمان پروردگارش خارج شد، آیا (با این حال) او و فرزندان او را به جای من اولیای خود انتخاب می‌کنید در حالی که دشمن شما هستند؟ این‌ها چه جانشین‌های بدی برای ظالمانند ●●● ۵۰. / کهف

وَ اذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِادَمَ فَسَجَدُوا اِلَّا اِبْلِسَ اَبَى

آن هنگام که به فرشتگان گفتیم: برای آدم سجده کنید، همگی سجده کردند جز ابلیس که سر باز زد (و سجده نکرد ●●●) ۱۱۶. / طه

وَ اذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِادَمَ فَسَجَدُوا اِلَّا اِبْلِسَ قَالَ اَسْجُدْ لِمَنْ خَلَقْتَ طِينًا

به یاد آورید زمانی را که به فرشتگان گفتیم برای آدم سجده کنید، آن‌ها همگی سجده کردند جز ابلیس که گفت آیا برای کسی سجده کنم که او را از خاک آفریده‌ای ●●● ۶۱۹. / اسراء

وَ اذْ قُلْنَا لَكَ اِنَّ رَبَّكَ اَحَاطَ بِالنَّاسِ وَ مَا جَعَلْنَا الرُّؤْيَا الَّتِي اَرَيْنَاكَ اِلَّا فِتْنَةً لِلنَّاسِ وَ الشَّجَرَةَ الْمَلْعُونَةَ فِي الْقُرْآنِ وَ نَحْوُفُهُمْ فَمَا يَزِيدُهُمْ اِلَّا طُغْيَانًا كَبِيرًا

به یاد آور زمانی را که به تو گفتیم پروردگارت احاطه کامل به مردم دارد (و از وضعیتشان کاملاً آگاه است) ما آن رؤیایی را به تو نشان دادیم فقط برای آزمایش مردم بود، همچنین شجره ملعونه را که در قرآن ذکر کرده‌ایم، ما آن‌ها را تخویف (و انذار) می‌کنیم اما جز بر طغیانشان افزوده نمی‌شود ●●● ۶۰. / اسراء

قرآن الفبائی باب الواو (۴۳۷)

وَ اِذَا قِيلَ لَهُمْ اَتَّبِعُوا مَا نَزَّلَ اللّٰهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا اَلْفَيْنَا عَلَيْهِ اِبَاءَنَا اَوْ لَوْ كَانَ اٰبَاؤُهُمْ لَا يَعْقِلُوْنَ شَيْئًا وَ لَا يَهْتَدُوْنَ

و هنگامی که به آن‌ها گفته شود: از آن‌چه خدا نازل کرده‌است، پیروی کنید، می‌گویند: بلکه ما از آن‌چه پدران خود را بر آن یافتیم، پیروی می‌نماییم، آیا نه این است که پدران آن‌ها چیزی نمی‌فهمیدند و هدایت نیافتند ●●● ۱۷۰؟ / بقره

وَ اذْ قِيلَ لَهُمْ اَسْكُنُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ وَ كُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ وَ قُولُوا حِطَّةً وَ ادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا نَغْفِرْ لَكُمْ خَطِيئَاتِكُمْ سَنَزِيْدُ الْمُحْسِنِيْنَ

(و به خاطر بیاورید) هنگامی را که به آن‌ها گفته شد در این قریه (بیت المقدس) ساکن شوید و از هر جا (و به هر کیفیت) بخواهید از آن بخورید (و بهره گیرید) و بگویید: خداوندا، گناهان ما را بریز و از در (بیت المقدس) با تواضع وارد شوید،

اگر چنین کنید، گناهان شما را می‌بخشیم و نیکوکاران را پاداش بیشتر خواهیم داد ●●● ۱۶۱. / اعراف

وَ اِذَا قِيلَ لَهُمْ اَتَّقُوا مَا بَيْنَ اَيْدِيكُمْ وَ مَا خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُوْنَ

هنگامی که به آن‌ها گفته شود از آن‌چه پیش رو و پشت سر شما است (از عذاب‌های الهی) بترسید، تا مشمول رحمت الهی شوید (اعتنا نمی‌کنند ●●●) ۴۵. / یس

وَ اذْ كُرِّ اَخَا عَادٍ اِذْ اَنْذَرْنَا قَوْمَهُ بِالْاَحْقَافِ وَ قَدْ خَلَّتِ النَّذْرُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَ مِنْ خَلْفِهِ اِلَّا تَعْبُدُوا اِلَّا اللّٰهَ اِنِّيْ اَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيْمٍ

(سرگذشت هود) برادر قوم عاد را به آن‌ها یادآوری کن، آن زمان که قومش را در سرزمین «احقاف» انذار کرد،

در حالی که پیامبران زیادی قبل از او در گذشته‌های دور و نزدیک آمده بودند که جز خداوند یگانه را نپرستید، من بر شما از عذاب روز بزرگی می‌ترسم ●●● ۲۱. / احقاف

وَ اذْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ وَ تَبَلَّغْ اِلَيْهِ تَبْتِيلاً

نام پروردگارت را یاد کن و تنها به او دل بند ●●● ۸. / مزمل

وَ اذْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَ اَصِيلاً

و نام پروردگارت را هر صبح و شام به یاد آور ●●● ۲۵. / انسان

وَ اذْكُرْ اِسْمَاعِيلَ وَ اَلْيَسَعَ وَ ذَا الْكُفْلِ وَ كُلُّ مِنَ الْاٰخِيَارِ

و به خاطر بیاور اسماعیل و الیسع و ذالکفل را که همه از نیکان بودند ●●● ۴۸. / ص

وَ اذْكُرْ رَبِّكَ فَاِنَّكَ تَضْرَعُ وَ خِيفَةٌ وَ دُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَ الْاَصَالِ وَ لَا تَكُنْ مِنَ الْغٰفِلِيْنَ

پروردگارت را در دل خود از روی تضرع و خوف و آهسته و آرام، صبحگاهان و شامگاهان یاد کن و از غافلان مباش ●●● ۲۰۵. / اعراف

(۴۳۸) باب الواو قرآن الفبائی

وَ اذْكُرْ عِبَادَنَا اِبْرٰهِيْمَ وَ اِسْحٰقَ وَ يَعْقُوْبَ اُولٰٓئِیْ وَ الْاَبْصَارِ

و به خاطر بیاور بندگان ما ابراهیم و اسحاق و یعقوب را، صاحبان دست‌های (نیرومند) و چشم‌های (بینا) ●●●.

۴۵ / ص

وَ اذْكُرْ عِبْدَنَا اَيُّوْبَ اِذْ نَادٰی رَبَّهُ اَنِّیْ مَسَّنٰی الشَّیْطٰنُ بِنُصْبِیْ وَ عَذَابِیْ

به خاطر بیاور بنده مایوب را، هنگامی که پروردگارش را خوانده که شیطان مرا به رنج و عذاب افکنده ●●● ۴۱. / ص

وَ اذْكُرْ فِی الْكِتٰبِ اِبْرٰهِيْمَ اِنَّهُ كَانَ صِدِّیْقًا نَبِیًّا

در این کتاب از ابراهیم یاد کن که او بسیار راستگو و پیامبر خدا بود ●●● ۴۱. / مریم

وَ اذْكُرْ فِی الْكِتٰبِ اِذْ رِیْسٌ اِنَّهُ كَانَ صِدِّیْقًا نَبِیًّا

و در این کتاب (نیز) از «ادریس» یاد کن، او بسیار راستگو و پیامبر بزرگی بود ●●● ۵۶. / مریم

وَ اذْكُرْ فِی الْكِتٰبِ اِسْمَاعِيْلَ اِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ وَ كَانَ رَسُوْلًا نَبِیًّا

در کتاب آسمانی خود از اسماعیل یاد کن که او در وعده‌های صادق و رسول و پیامبر بزرگی بود ●●● ۵۴. / مریم

وَ اذْكُرْ فِی الْكِتٰبِ مَرْیَمَ اِذْ اَنْتَبَدَتْ مِنْ اَهْلِهَا مَكَانًا شَرْقِیًّا

در این کتاب (آسمانی قرآن) از مریم یاد آر، آن هنگام که از خانواده‌اش جدا شد و در ناحیه شرقی قرار گرفت ●●●.

۱۶ / مریم

وَ اذْكُرْ فِی الْكِتٰبِ مُوسٰی اِنَّهُ كَانَ مُخْلِصًا وَ كَانَ رَسُوْلًا نَبِیًّا

در این کتاب (آسمانی) از موسی یاد کن، که او مخلص بود و رسول و پیامبر والا مقامی ●●● ۵۱. / مریم

وَ اذْكُرْ مَا یُنْتَلٰی فِیْ یُیُوْتِكُنَّ مِنْ اٰیٰتِ اللّٰهِ وَ الْحِكْمَةِ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ لَطِیْفًا خَبِیْرًا

و آنچه را در خانه‌های شما از آیات خداوند و حکمت و دانش خوانده می‌شود یاد کنید، خداوند لطیف و خبیر است ●●● ۳۴. / احزاب

وَ اذْكُرُوْا اِذْ اَنْتُمْ قَلِیْلٌ مُّشْتَصِفُوْنَ فِی الْاَرْضِ تَخَافُوْنَ اَنْ یَّخْطَفَكُمُ النَّاسُ فَاَوْیْكُمْ وَ اَیْدِكُمْ بِنَضِیْرِهِ وَ رَزَقَكُم مِّنَ الطَّیِّبٰتِ لَعَلَّكُمْ

تَشْكُرُونَ

و به خاطر بیاورید هنگامی که شما گروهی کوچک و اندک و ضعیف در روی زمین بودید آن چنان که می‌ترسیدید مردم شما را بربایند ولی او شما را پناه داد و یاری کرد و از روزی‌های پاکیزه بهره‌مند ساخت تا شکر نعمتش را به جا آورید ●●● ۲۶ / انفال

وَأَذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ عَادٍ وَبَوَّأَكُمْ فِي الْأَرْضِ تَتَّخِذُونَ مِنْ سُهُولِهَا قُصُورًا وَتَنْحِتُونَ الْجِبَالَ بُيُوتًا فَاذْكُرُوا الْآيَةَ اللَّهِ وَلَا تَعْشَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ
قرآن الفبائی باب الواو (۴۳۹)

و به خاطر بیاورید که شما را جانشینان قوم عاد قرار داد و در زمین مستقر ساخت که در دشت‌هایش قصرها برای خود بنا می‌کنید و در کوه‌ها برای خود خانه‌ها می‌تراشید، بنابراین نعمت‌های خدا را متذکر شوید و در زمین فساد نکنید ●●● .
اعراف / ۷۴

وَأَذْكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَعْدُودَاتٍ فَمِنْ تَعَجَّلَ فِي يَوْمَيْنِ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ وَمَنْ تَأَخَّرَ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ لِمَنِ اتَّقَى وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ

و خدا را در روزهای معینی یاد کنید (روزهای ۱۱ و ۱۲ و ۱۳ ماه ذی‌الحجه) و هر کس شتاب کند و (ذکر خدا را) در دوروز انجام دهد، گناهی بر او نیست و هر که تأخیر کند (و سه‌روز انجام دهد، نیز) گناهی بر او نیست، برای کسی که تقوا پیشه کند و از خدا پرهیزد و بدانید شما به سوی او محشور خواهید شد ●●● ۲۰۳ / بقره

وَأَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمِيثَاقَهُ الَّذِي وَاثَقَكُمْ بِهِ إِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ
و بیاد بیاورید نعمت خدا را بر شما و پیمانی را که مؤکداً از شما گرفت، آن زمان که گفتید شنیدیم و اطاعت کردیم و از (مخالفت فرمان) خدا پرهیزید که خدا از درون سینه‌ها آگاه است ●●● ۷ / مائده

وَإِذْ نَادَى رَبُّكَ مُوسَى أَنْ ائْتِ الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

به خاطر بیاور هنگامی که پروردگارت موسی را ندا داد که به سراغ آن قوم ستمگر برو ●●● ۱۰ / شعراء
وَإِذْ نَتَّيْتُ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ

و تسلیم فرمان پروردگارش شود و سزاوار است چنین باشد ●●● ۲ / انشقاق
وَإِذْ نَتَّيْتُ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ

و تسلیم فرمان پروردگارش گردد و شایسته است که چنین باشد ●●● ۵ / انشقاق

وَإِذْ نَتَّقْنَا الْجِبَلَ فَوْقَهُمْ كَأَنَّهُ ظُلَّةٌ وَظَنُّوا أَنَّهُ وَاقِعٌ بِهِمْ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَأَذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

و (نیز به خاطر بیاور) هنگامی را که کوه را بر فراز آن‌ها همچون سایبانی بلند کردیم، آن چنان که گمان کردند بر آن‌ها فرود خواهد آمد (و در این حال از آن‌ها پیمان گرفتیم و گفتیم:) آن چه را به شما (از احکام و دستورات) داده‌ایم، با قدرت (و جدیت) بگیری و آن چه را در آن است، به یاد داشته باشید (و عمل کنید) تا پرهیزگار شوید ●●● ۱۷۱ / اعراف

وَإِذْ نَجَّيْنَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ يُدَبِّحُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَلِكُمْ بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ
(نیز به خاطر بیاورید) آن زمان که شما را از چنگال فرعونیان رهایی بخشیدیم که همواره شما را به

(۴۴۰) باب الواو قرآن الفبائی

شدیدترین وجهی آزار می‌دادند، پسران شما را سر می‌بریدند و زنان شما را (برای کنیزی) زنده نگه می‌داشتند و در این، آزمایش سختی از طرف پروردگار، برای شما بود ●●● ۴۹ / بقره

وَ اذِ وَاَعَدْنَا مُوسَىٰ اَرْبَعَيْنَ لَيْلَةً ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ وَاَنْتُمْ ظَالِمُونَ

(به خاطر بیاورید) هنگامی را که با موسی چهل شب را وعده گذاردیم (و او به میعاد گاه برای گرفتن فرمان‌های الهی آمد) سپس شما گوساله‌را (معبود خود) انتخاب نمودید، در حالی که با این کار (به خود) ستم می‌کردید ●●● ۵۱. / بقره
وَ اذِ يَتَحَاوُونَ فِي النَّارِ فَيَقُولُ الضُّعْفُؤُا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا اِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ اَنْتُمْ مُعْتَدُونَ عَنَّا نَصِيصًا مِنَ النَّارِ
به خاطر بیاور هنگامی را که در آتش دوزخ با هم محاجه می‌کنند ، ضعفاً به مستکبران می‌گویند : ما پیرو شما بودیم آیا (امروز) سهمی از آتش را به جای ما پذیرا می‌شوید ●●● ۴۷؟ / مؤمن

وَ اذِ يَرْفَعُ اِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَاِسْمَاعِيلُ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا اِنَّكَ اَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ (و نیز به یاد آورید) هنگامی که ابراهیم و اسماعیل، پایه‌های خانه (کعبه) را بالای می‌بردند (و می‌گفتند:) پروردگارا، از ما بپذیر، تو شنوا و دانایی ●●● ۱۲۷. / بقره

وَ اذِ يُرِيكُمُوهُمْ اذِ التَّفَقُّتُمْ فَيَا اَعْيُنِكُمْ قَلِيلاً وَاَقَلُّلَكُمْ فَيَا اَعْيُنُهُمْ لِيُقْضَىٰ اللّٰهُ اَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا وَاِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُورُ
و در آن هنگام که با هم (در میدان نبرد) روبرو شدید آن‌ها را به چشم شما کم نشان می‌داد و شما را (نیز) به چشم آن‌ها کم می‌نمود تا خداوند کاری را که می‌بایست انجام گیرد ، صورت بخشد ، (شما نترسید و اقدام به جنگ کنید آن‌ها هم وحشت نکنند و حاضر به جنگ شوند و سرانجام شکست بخورند) و همه کارها به خداوند بازمی‌گردد ●●● ۴۵. / انفال
وَ اذِ يَعِدُكُمُ اللّٰهُ اِخْدَى الطَّاغُوتَيْنِ اِنَّهَالَكُمْ وَتَوَدُّونَ اَنْ غَيِّرَ ذَاتِ الشُّوْكَهٖ تَكُوْنُ لَكُمْ وَاَيُّدِ اللّٰهِ اَنْ يُحَقَّ الْحَقُّ بِكَلِمَتِهٖ وَاَيُّدِ الْكٰفِرِيْنَ
(به یاد بیاورید) هنگامی را که خداوند به شما وعده داد که یکی از دو گروه (کاروان تجاری قریش یا لشکر آن‌ها) برای شما خواهد بود اما شما دوست می‌داشتید که کاروان برای شما باشد (و بر آن پیروز شوید) ولی خداوند می‌خواهد حق را با کلمات خود تقویت و ریشه کافران را قطع کند (لذا شما را با لشکر قریش درگیر ساخت ●●●) ۷. / انفال
وَ اذِ يَقُولُ الْمُنٰفِقُوْنَ وَاَلَّذِيْنَ فِي قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ مَا وَعَدْنَا اللّٰهُ وَاَرْسُوْلُهٗ اِلَّا غُرُوْرًا
به خاطر بیاورید زمانی را که منافقان و آنها که در دل‌هایشان بیماری بود می‌گفتند خدا و پیامبرش جز وعده‌های دروغین به ما نداده‌اند ●●● ۱۲. / احزاب

قرآن الفبائی باب الواو (۴۴۱)

وَ اذِ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لِيُثْبِتُوْكَ اَوْ يَقْتُلُوْكَ اَوْ يُخْرِجُوْكَ وَاَيُّدِ اللّٰهِ اَنْ يُمَكِّنْ لَكَ وَاَيُّدِ اللّٰهِ اَنْ يَمُكِّنَ
(به خاطر بیاور) هنگامی را که کافران نقشه می‌کشیدند که تو را به زندان بیفکنند ، یا به قتل برسانند و یا این که (از مکه) خارج سازند، آن‌ها چاره اندیشیدند (و تدبیر می‌کردند) و خداوند هم تدبیر می‌کرد و خدا بهترین چاره‌جویان (و مدیران) است ●●● ۳۰. / انفال

وَ اذِ اَنْزَلْنَا مِنَ اللّٰهِ وَاَرْسُوْلَهَا اِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ الْاَكْبَرِ اَنَّ اللّٰهُ بَرِيْءٌ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ وَاَرْسُوْلُهٗ فَاِنْ تَبْتُمُ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَاِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَاَعْلَمُوْا اَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللّٰهِ وَاَبَشِّرِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِعَذَابٍ اَلِيْمٍ
و این اعلامی است از ناحیه خدا و پیامبرش به (عموم) مردم در روز حج اکبر (روز عید قربان) که خداوند و پیامبر او از مشرکان بیزارند ، با این حال اگر توبه کنید به نفع شماست و اگر سرپیچی نمایید بدانید شما نمی‌توانید خدا را ناتوان سازید (و از قلمرو قدرتش خارج شوید) و کافران را به مجازات دردناک بشارت ده ●●● ۳. / توبه

وَ اذِ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَاَعْلَى كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِيْنَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيْقٍ
و مردم را دعوت عمومی به حج کن تا پیاده و سواره بر مرکب‌های لاغر از هر راه دور (به سوی خانه خدا) بیایند ●●● ۲۷. / حج

وَإِذَا لَا تَيْنَاهُمْ مِنْ لَدُنَّا أَجْرًا عَظِيمًا

و در این صورت ، پاداش بزرگی از ناحیه خود به آن‌ها می‌دادیم ●●● ۶۷. / نساء

وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَخْسَرِينَ

آن‌ها می‌خواستند ابراهیم را با این نقشه نابود کنند ، ولی ما آن‌ها را زیانکارترین مردم قرار

دادیم ●●● ۷۰. / انبیاء

وَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ

و بر سر آنها پرنده‌گانی را گروه گروه فرستاد ●●● ۳. / فیل

وَأَرْسَلْنَا الرِّيحَ لَوَاحِحَ فَاَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَاشْتَبَقْنَا كُفُوهً وَ مَا أَنْتُمْ لَهُ بِخَازِنِينَ

ما بادها را برای تلیح (ابرها و بهم پیوستن و بارور ساختن آن‌ها) فرستادیم و از آسمان آبی نازل کردیم با آن همه شما را

سیراب ساختیم ، در حالی که شما توانایی حفظ و نگهداری آن را نداشتید ●●● ۲۲. / حجر

وَأَرْسَلْنَا إِلَى مِائَةِ أَلْفٍ أَوْ يَزِيدُونَ

و او را به سوی جمعیت یک صد هزار نفری یا بیشتر فرستادیم ●●● ۱۴۷. / صافات

وَأَرْسَلْنَا الْجَنَّةَ لِّلْمُتَّقِينَ غَيْرَ بَعِيدٍ

(در آن روز) بهشت به پرهیزکاران نزدیک می‌شود و فاصله‌ای از آن‌ها ندارد ●●● ۳۱. / ق

(۴۴۲) باب الواو قرآن الفبائی

وَأَرْسَلْنَا الْجَنَّةَ لِّلْمُتَّقِينَ

(در آن روز) بهشت برای پرهیزکاران نزدیک می‌شود ●●● ۹۰. / شعراء

وَأَرْسَلْنَا ثَمَّ الْأَخْرِينَ

و در آن جا دیگران را نیز به دریا نزدیک ساختیم ●●● ۶۴. / شعراء

وَاسْتَبَقَا الْبَابَ وَقَدَّتْ قَمِيصَهُ مِنْ دُبُرٍ وَالْفَتَا سَيِّدَهَا لَدَا الْبَابِ قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا أَنْ يُسْجَنَ أَوْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

و هر دو به سوی در دویند (در حالی که همسر عزیز ، یوسف را تعقیب می‌کرد و) پیراهن او را از پشت پاره کرد و در این

هنگام آقای آن زن را دم در یافتند ، آن زن گفت : کیفر کسی که نسبت به اهل تو اراده خیانت کند جز زندان و یا

عذاب دردناک چه خواهد بود ●●● ۲۵؟ / یوسف

وَاسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ وَأِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ

از صبر و نمازیاری جوید (و با استقامت و کنترل هوس‌های درونی و توجه به پروردگار ، نیرو بگیرید) و این کار ، جز برای

خاشعان ، گران است ●●● ۴۵. / بقره

وَاسْتَغْفِرِ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا

و از خداوند طلب آمرزش نما ، که خداوند آمرزنده و مهربان است ●●● ۱۰۶. / نساء

وَاسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي رَحِيمٌ وَدُودٌ

از پروردگار خود آمرزش بطلبید و به سوی او بازگردید که پروردگار مهربان و دوستدار (بندگان توبه‌کار)

است ●●● ۹۰. / هود

وَاسْتَفْتَحُوا وَخَابَ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ

آن‌ها (از خدا) تقاضای فتح و پیروزی کردند و هر گردن‌کش منحرفی نومید و نابود شد ●●● ۱۵. / ابراهیم

وَاسْتَفْزَزَ مِنِّي الشَّيْطَانُ مِن أَصْحَابِ بَيْتِكَ وَاجْلِبْ عَلَيْهِم بِخِيَاكَ وَرَجِلِكَ وَشَارِكُهُمْ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ وَعَدَّهُمْ وَمَا يَعِدُّهُمْ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا

هر کدام از آن‌ها را می‌توانی با صدای خودت تحریک کن و لشکر سواره و پیاده‌ات را بر آن‌ها گسیل دار و در ثروت و فرزندانشان شرکت جوی و آن‌ها را با وعده‌ها سرگرم کن ولی شیطان جز فریب و دروغ وعده‌ای نمی‌دهد
●●● ۶۴ / اسراء

وَاسْتَكْبَرُ هُوَ وَجُنُودُهُ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَظَنُّوا أَنَّهُم إِلَيْنَا لَا يُرْجَعُونَ
(سرانجام) فرعون و لشکریانش به ناحق در زمین استکبار کردند و پنداشتند به‌سوی ما باز نمی‌گردند ●●● ۳۹ / قصص

قرآن الفبائی باب الواو (۴۴۳)

وَاسْتَمِعْ يَوْمَ يُنَادِ الْمُنَادِ مِنْ مَّكَانٍ قَرِيبٍ

گوش فرا ده و منتظر روزی باش که منادی از مکان نزدیک ندا می‌دهد ●●● ۴۱ / ق

وَاسِرُّوا قَوْلَكُمْ أَوِ اجْهَرُوا بِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

گفتار خود را پنهان کنید یا آشکار (تفاوتی نمی‌کند) او به آن‌چه در دل‌ها است، آگاه است ●●● ۱۳ / ملک

وَإِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَيُونُسَ وَلُوطًا وَكُلًّا فَضَّلْنَا عَلَى الْعَالَمِينَ

و اسماعیل و یونس و لوط و هریک را بر جهانیان برتری دادیم ●●● ۸۶ / انعام

وَإِسْمَاعِيلَ وَإِدْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ كُلٌّ مِنَ الصَّابِرِينَ

و اسماعیل و ادریس و ذالکفل را (به یاد آور) که همه از صابران بودند ●●● ۸۵ / انبیاء

وَ سَأَلِ الْقَرْيَةَ الَّتِي كُنَّا فِيهَا وَالْعَيْرَ الَّتِي أَقْبَلْنَا فِيهَا وَإِنَّا لَصَادِقُونَ

(برای اطمینان بیشتر) از آن شهر که در آن بودیم سؤال کن و نیز از آن قافله که با آن آمدیم بپرس و ما (در گفتار خود) صادق

هستیم ●●● ۸۲ / یوسف

وَاسْأَلْهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ حَاضِرَةَ الْبَحْرِ إِذْ يَعْدُونَ فِي السَّبْتِ إِذْ تَأْتِيهِمْ حِيتَانُهُمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرْعًا وَيَوْمَ لَا يَسْبِتُونَ لَا تَأْتِيهِمْ كَذَلِكَ نَبْلُوهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ

و از آن‌ها درباره (سرگذشت) شهری که در ساحل دریا بود، سؤال کن و (به خاطر بیاور) هنگامی را که آن‌ها در روزشنبه تجاوز (و طغیان در برابر قانون خدا) می‌کردند، همان هنگام که ماهیانشان روز شنبه (که روز تعطیل و استراحتشان بود) آشکار می‌شدند، اما در غیر روز شنبه به سراغ آن‌ها نمی‌آمدند، این‌گونه آن‌ها را به چیزی آزمایش کردیم که در برابر آن نافرمانی می‌نمودند ●●● ۱۶۳ / اعراف

وَاسْأَلْ مَنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنَا أَجَعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ إِلَهًا يُعْبَدُونَ

از رسولانی که قبل از تو فرستادیم، بپرس، آیا غیر از خداوند رحمان، معبودانی برای پرستش آن‌ها قرار

دادیم ●●● ۴۵؟ / زخرف

وَاشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ الْكِتَابُ وَجِيءَ بِالنَّبِيِّينَ وَالشُّهَدَاءِ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

و زمین (در آن روز) به نور پروردگار روشن می‌شود و نامه‌های اعمال را پیش می‌نهند و پیامبران و گواهان را حاضر می‌سازند و در میان آن‌ها به حق داوری می‌شود و به کسی ستم نخواهد شد ●●● ۶۹ / زمر

وَاشْرِكْهُ فِي أَمْرِي

و اوراد کارمن شریک گردان ●●● ۳۲ / طه

وَ أَصْبِحَ الَّذِينَ تَمَنُّوا مَكَانَهُ بِالْأَمْسِ يَقُولُونَ وَيَكَانَ اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَوْ لَا أَنْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا لَخَسِيفَ بِنَا وَيَكَانَهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ

(۴۴۴) باب الواو قرآن الفبائی

آن‌ها که دیروز آرزو می‌کردند به‌جای او باشند (هنگامی که این صحنه را دیدند) گفتند: وای بر ما، گویی خدا روزی را بر هر کس از بندگانش بخواهد، گسترش می‌دهد، یا تنگ می‌گیرد، اگر خدا بر ما منت نهاده بود، ما را نیز به فقر زمین فرو می‌برد، ای وای گویی کافران هرگز رستگار نمی‌شوند ●●● ۸۲ / قصص

وَ أَصْبِحَ فُوَادُ أُمِّ مُوسَى فَارِغًا أَنْ كَادَتْ لَتَبْدِي بِهِ لَوْلَا أَنْ رَبَطْنَا عَلَى قَلْبِهَا لِتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

قلب مادر موسی بی‌تاب و درهم ریخته گشت و اگر قلب او را به وسیله ایمان و امید محکم نکرده بودیم، نزدیک بود مطلب را افشا کند ●●● ۱۰ / قصص

وَ أَصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ وَاهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا

و در برابر آنچه آن‌ها (دشمنان) می‌گویند، شکیبا باش و به طرزی شایسته از آن‌ها دوری نما ●●● ۱۰ / مزمل

وَ أَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ

و شکیبایی کن که خداوند پاداش نیکوکاران را ضایع نخواهد کرد ●●● ۱۱۵ / هود

وَ أَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ

در طریق ابلاغ حکم پروردگارت صبر و استقامت کن، چراکه تو در حفاظت کامل ما قرار داری و هنگامی که برمی‌خیزی، پروردگارت را تسبیح و حمد گوی ●●● ۴۸ / طور

وَ أَصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدْوَةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَا تُطِعْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَن ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوِيَهُ وَكَانَ أَمْرُهُ فُرُطًا

با کسانی باش که پروردگار خود را صبح و عصر می‌خوانند و تنها ذات او را می‌طلبند، هرگز چشم‌های خود را، به خاطر زینت‌های دنیا، از آن‌ها برنگیر و از کسانی که قلبشان را از یاد خود غافل ساختیم اطاعت مکن، همان‌ها که پیروی هوای نفس کردند و کارهایشان افراطی است ●●● ۲۸ / کهف

وَ أَصْبِرْ وَ مَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ وَ لَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَ لَا تَكُ فِى ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ

صبر کن و صبر تو فقط برای خدا و به توفیق خدا باشد و به‌خاطر (کارهای) آن‌ها اندوهگین مباش و دلسرد مشو و از توطئه‌های آن‌ها در تنگنا قرار مگیر ●●● ۱۲۷ / نحل

وَ أَصْحَابُ الْآيَةِ وَ قَوْمٌ تُبْعِ كُلُّ كَذِّبِ الرُّسُلِ فَحَقَّ وَعِيدِ

و اصحاب الایکه (قوم شعیب) و قوم تبع (که در سرزمین یمن زندگی می‌کردند)، هر یک از آن‌ها فرستادگان الهی را تکذیب کردند و وعده عذاب درباره آن‌ها تحقق یافت ●●● ۱۴ / ق

وَ أَصْحَابُ الشُّمَالِ مَا أَصْحَابُ الشُّمَالِ

و «اصحاب شمال»، چه اصحاب شمالی؟ (که نامه اعمالشان به نشانه جرمشان به دست چپ آن‌ها داده می‌شود ●●●) ۴۱ / واقعه

قرآن الفبائی باب الواو (۴۴۵)

وَاصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ مَا اصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ

گروه دیگر «اصحاب شوم» هستند، چه اصحاب شومی ●●● ۹۹ / واقعه

وَاصْحَابُ الْيَمِينِ مَا اصْحَابُ الْيَمِينِ

و «اصحاب یمین»، چه اصحاب یمنی ●●● ۲۷۹ / واقعه

وَاصْحَابُ مَدْيَنَ وَكَذَّبَ مُوسَىٰ فَأَمَلَيْتُ لِلْكَافِرِينَ ثُمَّ اخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ

و اصحاب مدین (قوم شعیب) و نیز (فرعونیان) موسی را تکذیب کردند، اما من به آن‌ها مهلت دادم، سپس آن‌ها را گرفتم

، دیدی چگونه عمل آن‌ها را شدیداً انکار کردم (و چگونه به آن‌ها پاسخ گفتم ●●●) ۴۴۹ / حج

وَاصْطَنَعْتُكَ لِنَفْسِي

و من تو را برای خودم پرورش دادم ●●● ۴۱ / طه

وَاصْنَعِ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحِينَا وَلَا تُخْطِبْنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُّعْرَقُونَ

و (اکنون) در حضور ما و طبق وحی ما کشتی بساز و درباره آن‌ها که ستم کردند شفاعت مکن که آن‌ها غرق

شدنی هستند ●●● ۳۷ / هود

وَاضْرِبْ لَهُم مَّثَلَ الْحَيَوَةِ الدُّنْيَا كَمَا أَتْرَكْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ الرِّيَّاحُ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ

شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا

زندگی دنیا را برای آن‌ها به آبی تشبیه کن که از آسمان فرومی‌فرستیم و به وسیله آن گیاهان زمین، سرسبز و درهم فرومی‌روند،

اما بعد از مدتی می‌خشکند، به گونه‌ای که بادها آن‌ها را به هر سو پراکنده می‌کنند و خداوند بر هر چیز توانا است ●●●.

۴۵ / کهف

وَاضْرِبْ لَهُم مَّثَلًا اصْحَابَ الْقَرْيَةِ إِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ

برای آن‌ها، «اصحاب قریه» را مثال بزن، هنگامی که فرستادگان خدا به سوی آن‌ها آمدند ●●● ۱۳ / یس

وَاضْرِبْ لَهُم مَّثَلًا رَجُلَيْنِ جَعَلْنَا لِأَحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ مِنْ أَعْنَابٍ وَحَفَفْنَاهُمَا بِنَخْلٍ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زَرْعًا

برای آن‌ها مثالی بیان کن، داستان آن دو مرد را که برای یکی از آن‌ها دو باغ از انواع انگورها قرار دادیم و در گرداگرد آن درختان نخل و

در میان این دو زراعت پربرکت ●●● ۳۲ / کهف

وَاضْلَلَّ فِرْعَوْنُ قَوْمَهُ وَمَاهِدِي

و فرعون قوم خود را گمراه ساخت و هرگز هدایت نکرد ●●● ۷۹ / طه

وَاضْمُمْ يَدَكَ إِلَىٰ جَنَاحِكَ تَخْرُجَ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ آيَةً أُخْرَىٰ

و دست خود را در گریبان فرو بر، تا سفید و درخشنده بی‌عیب بیرون آید و این معجزه دیگری است

●●● ۲۲ / طه

(۴۴۶) باب الواو قرآن الفبائی

وَاطِيعُوا اللَّهَ وَاطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِن تَوَلَّيْتُمْ فَإِنَّمَا عَلَىٰ رَسُولِنَا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ

و اطاعت کنید خدا را و اطاعت کنید پیامبر را و اگر روی گردان شوید، رسول ما مجز ابلاغ آشکار، وظیفه‌ای ندارد

●●● ۱۲ / تغابن

وَاطِيعُوا اللَّهَ وَاطِيعُوا الرَّسُولَ وَاخذَرُوا فَإِن تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّمَا عَلَىٰ رَسُولِنَا الْبَلْغُ الْمُبِينُ

و اطاعت خدا و اطاعت پیامبر کنید و (از مخالفت فرمان او) بترسید و اگر روی برگردانید (و مخالفت نمایید مستحق مجازات

خواهید بود) و بدانید بر پیامبر ما جز ابلاغ آشکار چیز دیگری نیست (و این وظیفه را در برابر شما انجام داده است ●●●). ۹۲ / مائده

وَاطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

و خداوند و پیامبر را اطاعت کنید، تا مشمول رحمت شوید ●●●. ۱۳۲ / آل عمران

وَاطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَنزَعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ رِيحُكُمْ وَاصْبِرُوا إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ

و اطاعت (فرمان) خدا و پیامبرش نمایید و نزاع (و کشمکش) نکنید تا سست نشوند و قدرت (و شوکت و هیبت) شما از میان نرود و استقامت نمایید که خداوند با استقامت کنندگان است ●●●. ۴۷ / انفال

وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَبِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنبِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَأِيحِبُّ مَنْ كَانَ مُخْتَلًا فُخُورًا

و خدا را بپرستید و هیچ چیز را همتای او قرار ندهید و به پدر و مادر، نیکی کنید، همچنین به خویشاوندان و یتیمان و مسکینان و همسایه نزدیک و همسایه دور و دوست و همنشین و واماندگان در سفر و بردگانی که مالک آنها هستید، زیرا خداوند، کسی را که متکبر و فخر فروش است (و از ادای حقوق دیگران سرباز می‌زند)، دوست نمی‌دارد ●●●. ۳۶ / نساء

وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ

و پروردگارت را عبادت کن تا یقین (مرگ) فرارسد ●●●. ۹۹ / حجر

وَاعْتَرِ لَكُمْ وَمَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَأَدْعُوا رَبِّي عَسَىٰ أَلَّا أَكُونَ بِدُعَاءِ رَبِّي شَقِيًّا

و از شما و آنچه غیر از خدا می‌خوانید کناره‌گیری می‌کنم و پروردگارت را می‌خوانم و امیدوارم دعایم در پیشگاه پروردگارت بی‌پاسخ نماند ●●●. ۴۸ / مریم

وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَىٰ شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُمْ مِنْهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

و همگی به ریسمان خدا (قرآن و اسلام و هرگونه وسیله وحدت) چنگ زید و پراکنده نشوید و نعمت قرآن الفبائی باب الواو (۴۴۷)

(بزرگ) خدا را بر خود، به یاد آرید که چگونه دشمن یکدیگر بودید و او میان دل‌های شما، الفت ایجاد کرد و به برکت نعمت

او، برادر شدید و شما بر لب حفره‌ای از آتش بودید، خدا شما را از آن نجات داد، این چنین خداوند آیات خود را برای شما

آشکار می‌سازد، شاید پذیرای هدایت شوید ●●●. ۱۰۳ / آل عمران

وَاعْتَدُوا لَهُمْ مَا لَشِئْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهَبُونَ بِهِ وَعَدُوا اللَّهَ وَعَدُواكُمْ وَآخِرِينَ مِنْ دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ

در برابر آنها (دشمنان) آنچه توانایی دارید از «نیرو» آماده سازید (و همچنین) اسب‌های ورزیده (برای میدان نبرد) تا به وسیله آن دشمن خدا و دشمن خویش را برتر سازید و (همچنین) گروه دیگری غیر از این‌ها را که شما نمی‌شناسید و خدایم شناسد و هر چه در راه خدا (و تقویت بنیه دفاعی اسلام) انفاق کنید. به شما باز گردانده می‌شود و به شما ستم نخواهد شد ●●●. ۶۰ / انفال

وَاعْطَىٰ قَلِيلًا وَآكَدَىٰ

و کمی عطا کرد و از بیشتر امساک نمود ●●●. ۳۴ / نجم

وَاعْلَمُوا أَنَّ فِيكُمْ رَسُولَ اللَّهِ لَوْ يُطِيعُكُمْ فِي كَثِيرٍ مِنَ الْأَمْرِ لَعَنِتُّمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ حَبَّبَ إِلَيْكُمُ الْإِيمَانَ وَزَيَّنَّهُ فِي قُلُوبِكُمْ وَكَرَّهَ إِلَيْكُمُ الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ أُولَٰئِكَ هُمُ الرَّاشِدُونَ

و بدانید رسول خدا در میان شما است، هر گاه در بسیاری از امور از شما اطاعت کند به مشقت خواهید افتاد، ولی خداوند ایمان را محبوب شما قرار داده و آن را در دل‌هایتان زینت بخشیده و (به عکس) کفر و فسق و گناه را منفور شما قرار داده است، کسانی که واجد این صفاتند، هدایت یافتگانند ●●● ۷. / حجرات

وَاعْلَمُوا أَنَّمَا آتَيْنَاكُم مِّن شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَالْإِنسَانِ لِكُلِّ مِمَّا آتَيْنَاكُم مِّن شَيْءٍ حَقٌّ عَظِيمٌ

و بدانید اموال و اولاد شما وسیله آزمایش است و پاداش عظیم (برای آن‌ها که از عهده امتحان برآیند) نزد خدا است ●●● ۲۸. / انفال

وَاعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِّن شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَالْإِنسَانِ لِكُلِّ مِمَّا آتَيْنَاكُم مِّن شَيْءٍ حَقٌّ عَظِيمٌ

و بدانید هر گونه غنیمتی به شما رسد خمس آن برای خدا و برای پیامبر و برای ذی‌القربی و یتیمان و مسکینان و واماندگان در راه است، اگر شما به خدا و آنچه بر بنده خود در روز جدایی حق از باطل، روز درگیری دو گروه (با ایمان و بی‌ایمان یعنی روز جنگ بدر) نازل کردیم، ایمان آورده‌اید و خداوند بر هر چیزی قادر است ●●● ۴۱. / انفال

وَاعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ

و از این که آنان نزد من حاضر شوند، نیز به تو پناه می‌برم ای پروردگار ●●● ۹۸. / مؤمنون

باب الواو قرآن الفبائی

وَاعْطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحَيْهَا

و شبش را تاریک و روزش را آشکار نمود ●●● ۲۹. / نازعات

وَاعْفِرْ لِيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحَيْهَا

و پدرم (عمویم) را ببامرز که او از گمراهان بود ●●● ۸۶. / شعراء

وَاقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ إِذَا هِيَ شَاخِصَةٌ أَبْصَارُ الَّذِينَ كَفَرُوا يَا وَيْلَنَا قَدْ كُنَّا فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَذَا بَلْ كُنَّا ظَالِمِينَ

و وعده حق (قیامت) نزدیک می‌شود، در آن هنگام چشم‌های کافران از وحشت از حرکت بازمی‌ماند (می‌گویند) ای وای بر ما که از این در غفلت بودیم بلکه ما ستمگر بودیم ●●● ۹۷. / انبیاء

وَاقْبَلْ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ

در این هنگام رو به یکدیگر کرده (از گذشته) سؤال می‌نمایند ●●● ۲۵. / طور، ۲۷. / صافات

وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ وَأَخْرِجُوهُمْ مِّنْ حَيْثُ أَخْرَجُوكُمْ وَالْفِتْنَةُ أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا تُقَاتِلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّىٰ يُقَاتِلُوكُمْ فِيهِ فَإِن قَاتَلُوكُمْ فَاقْتُلُوهُمْ كَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ

و آن‌ها (بت‌پرستانی که از هیچ‌گونه جنایتی ابا ندارند) را هر کجا یافتید، به قتل برسانید و از آن‌جا که شما را (از مکه) بیرون ساختند، آن‌ها را بیرون کنید و فتنه (و بت‌پرستی) از کشتار هم بدتر است و با آن‌ها در نزد مسجد الحرام (در منطقه حرم) جنگ نکنید، مگر این که در آن‌جا با شما بجنگند، پس اگر (در آن‌جا) با شما بیکار کردند، آن‌ها را به قتل برسانید، چنین است جزای کافران ●●● ۱۹۱. / بقره

وَاقْسُمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لِيُنْزِلَ عَلَيْهِمْ لِيَخْرِجَنَّ قُلَّ لَا تُقْسِمُوا طَاعَةً مَعْرُوفَةً إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

آن‌ها با نهایت تأکید سوگند یاد کردند که اگر به آنان فرمان دهی (از خانه و اموال خود) بیرون می‌روند (و جان در طبق اخلاص گذارده و تقدیم می‌کنند) بگو: سوگند یاد نکنید، شما طاعت خالصانه نشان دهید، که خداوند به آنچه عمل می‌کنید،

آگاه است ●●● ۵۳ / نور

وَ أَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِن جَاءَهُمْ نَذِيرٌ لَّيَكُونُنَّ أَهْدَىٰ مِمَّنِ اخْتَلَفَتْ الْأَيْمَانُ فَلَئِمَّا جَاءَهُمْ نَذِيرٌ مَّا زَادَهُمْ إِلَّا نُفُورًا

آن‌ها با نهایت تأکید سوگند خوردند که اگر پیامبری انذارکننده به سراغ آن‌ها بیاید، هدایت یافته‌ترین امت‌ها خواهند بود، اما هنگامی که پیامبری برای آن‌ها آمد، جز فرار و فاصله گرفتن (از حق) چیزی بر آن‌ها نیفزود ●●● ۴۲ / فاطر

قرآن الفبائی باب الواو (۴۴۹)

وَ أَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَا يَبْعَثُ اللَّهُ مَن يَمُوتُ بَلَىٰ وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

آن‌ها مؤکدا سوگند یاد کردند که خدا آن‌ها را که می‌میرند هرگز مبعوث نمی‌کند، آری این وعده قطعی خدا است (که همه مردگان را به زندگی بازمی‌گرداند) ولی اکثر مردم نمی‌دانند ●●● ۳۸ / نحل

وَ أَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِن جَاءَتْهُمْ آيَةٌ لَّيُؤْمِنُنَّ بِهَا قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُشْعِرُكُمْ أَنَّهَا إِذَا جَاءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ

با نهایت اصرار سوگند به خدا یاد کردند که اگر نشانه‌ای (معجزه‌ای) برای آن‌ها بیاید حتماً به آن ایمان می‌آورند بگو معجزات از ناحیه خدا است (و در اختیار من نیست که به میل شما معجزه بیاورم) و شما نمی‌دانید که آن‌ها پس از آمدن معجزات (باز) ایمان نمی‌آورند ●●● ۱۰۹ / انعام

وَ أَقْصِدْ فِي مَشْيِكَ وَاعْضُضْ مِنْ صَوْتِكَ إِنَّ أَنْكَرَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ

(پسرم!) در راه رفتن اعتدال را رعایت کن، از صدای خود بکاه (و هرگز فریاد مزین) که زشت‌ترین صداها صدای خران است ●●● ۱۹ / لقمان

وَ أَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَ زُلْفَا مِنَ اللَّيْلِ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبُنَّ السَّيِّئَاتِ ذَلِكَ ذِكْرِي لِلذَّاكِرِينَ

نماز را در دو طرف روز و اوایل شب برپادار، چرا که حسنات، سیئات (و آثار آن‌ها را) برطرف می‌سازند، این تذکری است برای آن‌ها که اهل تذکرند ●●● ۱۱۴ / هود

وَ أَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَ آتُوا الزَّكَاةَ وَ ارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ

و نماز را به پا دارید و زکات را اداء کنید و همراه رکوع‌کنندگان، رکوع نمایید (و نماز را با جماعت بگذارید) ●●● ۴۳ / بقره

وَ أَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَ آتُوا الزَّكَاةَ وَ مَا تَقَدَّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

و نماز را بر پا دارید و زکات را اداء کنید (و با این دو وسیله روح و جسم اجتماع خود را نیرومند سازید و بدانید) هر کار خیری برای خود از پیش می‌فرستید، آن‌را نزد خدا (در سرای دیگر) خواهید یافت، خداوند به اعمال شما آگاه است ●●● ۱۱۰ / بقره

وَ أَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَ آتُوا الزَّكَاةَ وَ أَطِيعُوا الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

و نماز را برپا دارید و زکات را بدهید و رسول (خدا) را اطاعت کنید تا مشمول رحمت (او) شوید ●●● ۵۶ / نور

(۴۵۰) باب الواو قرآن الفبائی

وَ أَقِيمُوا الْوِزْنَ بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ

وزن را بر اساس عدل برپادارید و در میزان کم نگذارید ●●● ۹ / الرحمن

وَ أَكْتُبْ لَنَا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَ فِي الْآخِرَةِ إِنَّا هُنَالِكَ بِكَ قَالِ عَذَابِيًّا أُصِيبُ بِهِ مَنْ أَشَاءَ وَ رَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ فَسَيَكْتُبُهَا

لِّلَّذِينَ يُتَّقُونَ وَايَاتِنَا يُؤْمِنُونَ

و برای ما در این دنیا و سرای دیگر نیکی مقرر دار، چه این که ما به سوی تو بازگشت کرده‌ایم، (خداوند در برابر این تقاضا، به موسی) گفت: مجازاتم را به هر کس بخواهم، می‌رسانم و رحمتم همه چیز را فرا گرفته و آن را برای آن‌ها که پرهیزکارند و زکات را می‌پردازند و آن‌ها که به آیات ما ایمان می‌آورند، مقرر خواهم داشت ●●●.

۱۵۶ / اعراف

وَ أَكْوَابُ مَوْضُوعَةٌ

و قدح‌هایی که در کنار این چشمه‌ها نهاده ●●● ۱۴. / غاشیه

وَ أَكِيدُ كَيْدًا

و من در مقابل آن‌ها چاره می‌کنم ●●● ۱۶. / طارق

وَ الْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرُجُ نَبَاتُهُ بِإِذْنِ رَبِّهِ وَ الَّذِي خَبثَ لَا يَخْرُجُ إِلَّا نَكِدًا كَذَلِكَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَشْكُرُونَ

و سرزمین پاکیزه (و شیرین) گیاهش به فرمان پروردگاری روید اما سرزمین‌های بدطینت (و شوره‌زار) جز گیاه ناچیز و بی‌ارزش از آن نمی‌روید، این گونه، آیات را برای آن‌ها که شکر گزارند، بیان می‌کنیم ●●● ۵۸. / اعراف

وَ الَّذِينَ يَأْتِيَانِيهَا مِنْكُمْ فَأَدُوهُمَا فَإِن تَابَا وَ أَصْلَحَا فَاعْرِضُوا عَنْهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ تَوَّابًا رَحِيمًا

و از میان شما، آن مردان و زنانی که (همسر ندارند و) مرتکب آن کار (زشت) می‌شوند، آن‌ها را آزار دهید (و حدّ بر آنان جاری نمایید) و اگر توبه کنند و (خود را) اصلاح نمایند (و به جبران گذشته بپردازند) از آن‌ها درگذرید، زیرا خداوند، توبه‌پذیر و مهربان است ●●● ۱۶. / نساء

وَ اللَّائِي يَأْتِيَنَّ الْفَاحِشَةَ مِنْ نِسَائِكُمْ فَاسْتَشْهِدُوا عَلَيْهِنَّ أَرْبَعَةٌ مِنْكُمْ فَإِن شَهِدُوا فَأَمْسِكُوهُنَّ فِي الْبَيْتِ حَتَّى يَتَوَفَّيَهُنَّ الْمَوْتُ أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا

و کسانی از زنان شما که مرتکب زنا شوند، چهار نفر از مسلمانان را به‌عنوان شاهد بر آن‌ها بطلبید، اگر گواهی دادند، آنان (زنان) را در خانه‌ها (ی خود) نگاه دارید تا مرگشان فرارسد یا این که خداوند، راهی برای آن‌ها قرار دهد ●●● ۱۵. / نساء

قرآن الفبائی باب الواو (۴۵۱)

وَ اللَّائِي يَيْسَنَ مِنَ الْمَحِيضِ مِنْ نِسَائِكُمْ إِنِ ارْتَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةُ أَشْهُرٍ وَ اللَّائِي لَمْ يَحْضَنْ وَأُولَاتُ الْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ وَ مَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا

زنانی از شما که از عادت ماهانه مایوسند، اگر در وضع آن‌ها (از نظر بارداری) شک کنید، عِدّه آنان سه ماه است و همچنین آن‌ها که عادت ماهانه ندیده‌اند و عِدّه زنان باردار این است که بار خود را بر زمین بگذارند و هر کس تقوای الهی پیشه کند، خداوند کار را بر او آسان می‌سازد ●●● ۴. / طلاق

وَ الْأَجْرَةُ خَيْرٌ وَ أَبْقَى

در حالی که آخرت بهتر و پایدارتر است ●●● ۱۷. / اعلی

وَ الْأَرْضُ بَعْدَ ذَلِكَ دَحِيهَا

و زمین را بعد از آن گسترش داد ●●● ۳۰. / نازعات

وَ الْأَرْضِ ذَاتِ الصَّدْعِ

و سوگند به زمین پر شکاف (که گیاهان از آن سر برمی‌آورند) ●●● ۱۲. / طارق

وَ الْأَرْضِ فَرَشْنَاهَا فَنِعْمَ الْمَاهِدُونَ

و زمین را گسترده‌ایم و چه خوب گستراننده‌ایم ●●● ۴۸ / ذاریات

و الْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَالْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ

و زمین را گسترش دادیم و در آن کوه‌های عظیمی افکندیم و از هر نوع گیاه بهجت‌انگیز رویانیدیم ●●● ۷ / ق

و الْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَالْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْزُونٍ

و زمین را گسترده‌ایم و در آن کوه‌های ثابتی افکندیم و از هر گیاه موزون در آن رویانیدیم ●●● ۱۹ / حجر

و الْأَرْضَ وَضَعَهَا لِلْأَنَامِ

و زمین را برای خلائق آفرید ●●● ۱۰ / الرحمن

و الْأَرْضِ وَمَا طَحِيهَا

و قسم به زمین و کسی که آن را گسترانیده است ●●● ۶ / شمس

و الْأَنْعَامَ خَلَقَهَا لَكُمْ فِيهَا دِفْءٌ وَمَنْفَعٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ

و چهارپایان را آفرید در حالی که برای شما در آن‌ها وسیله پوشش و منافع دیگر است و از گوشت آن‌ها

می‌خورید ●●● ۵ / نحل

وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ

و دریای مملو و برافروخته ●●● ۶ / طور

(۴۵۲) باب الواو قرآن الفبائی

و الْبُذْنَ جَعَلْنَاهَا لَكُمْ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ لَكُمْ فِيهَا خَيْرٌ فَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا صَوَافَّ فَإِذَا وَجَبَتْ جُنُوبُهَا فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطِمْؤُوا الْقَنَاعَ

و الْمَعْتَرَّ كَذَلِكَ سَخَّرْنَاهَا لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

و شترهای چاق و فربه را برای شما از شعائر الهی قرار دادیم، در آن‌ها برای شما خیر و برکت است، نام خدا را (هنگام قربانی کردن

آن‌ها) درحالی که به صف ایستاده‌اند ببرید، هنگامی که پهلویشان آرام گرفت (و جان دادند) از گوشت آن‌ها بخورید و

مستمندان قانع و فقیران معترض را نیز از آن اطعام کنید، این گونه ما آن‌ها را مسخرتان ساختیم تا شکر خدا را به جا آورید

●●● ۳۶ / حج

و الْبَيْتِ الْمَعْمُورِ

و سوگند به بیت المعمور ●●● ۴ / طور

و التَّفَّتِ السَّاقِ بِالسَّاقِ

و ساق پاها (از شدت جان دادن) به هم می‌پیچد ●●● ۲۹ / قیامت

و التِّينِ وَالزَّيْتُونِ

قسم به انجیر و زیتون (یا قسم به سرزمین شام و بیت المقدس ●●●) ۱ / تین

و الَّتِي أَحْصَتُ فَوْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهَا مِنْ رُوحِنَا وَجَعَلْنَاهَا وَابِّئَهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ

و به یادآور زنی را که دامان خود را از آلودگی به بی‌عفتی پاک نگه داشت و ما از روح خود در او دمیدیم و او و فرزندش (

مسیح) را نشانه بزرگی برای جهانیان قرار دادیم ●●● ۹۱ / انبیاء

و الْجَانَّ خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَارِ السَّمُومِ

و جن را پیش از آن از آتش گرم و سوزان خلق کردیم ●●● ۲۷ / حجر

وَالْجِبَالِ أَرْسِهَا

و کوه‌ها را ثابت و محکم نمود ●●● ۳۲. / نازعات

وَالْجِبَالِ أَوْتَادًا

و کوه‌ها را میخ‌های زمین ●●● ۷. / نبأ

وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ وَالرَّيْحَانُ

و دانه‌هایی که همراه باساقه و برگ‌گی است که به صورت کاه درمی‌آید و گیاهان خوشبو ●●● ۱۲. / الرَّحْمَن

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

و حمد و ستایش ، مخصوص خداوندی است که پروردگار عالمیان است ●●● ۱۸۲. / صافات

وَالْخَامِسَةُ أَنَّ غَضَبَ اللَّهِ عَلَيْهَا إِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ

و در مرتبه پنجم بگوید : غضب خدا بر او باد اگر آن مرد از راستگویان باشد ●●● ۹. / نور

قرآن الفبائی باب الواو (۴۵۳)

وَالْخَامِسَةُ أَنْ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ

و در پنجمین بار بگوید: لعنت خدا بر او باد اگر از دروغگویان باشد ●●● ۷. / نور

وَالْخَيْلِ وَالْبِغَالِ وَالْأَحْمِيرَ لَتَزَكَّوْهَا وَزِينَةٌ وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ

(و همچنین) اسب‌ها و استرها و الاغ‌ها را آفرید تا بر آن‌ها سوار شوید و هم مایه زینت شما باشد و چیزها

(وسایل نقلیه دیگر) می‌آفریند که شما نمی‌دانید ●●● ۸. / نحل

وَالذَّارِيَاتِ ذُرُوءًا

سوگند به بادهایی که ابرها را به حرکت درمی‌آورند (و گرد و غبار و بذرهای گیاهان را ●●●) ۱. / ذاریات

وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَى

و آن کس که چراگاه را به وجود آورد ●●● ۴. / اعلی

وَالَّذِي أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ

و کسی که امید دارم گناهانم را در روز جزا ببخشد ●●● ۸۲. / شعراء

وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ إِنَّ اللَّهَ بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ

آن چه از کتاب به تو وحی کردیم، حق است و هماهنگ با کتب پیش از آن، خداوند نسبت به بندگانش خبیر و

بیناست ●●● ۳۱. / فاطر

وَالَّذِي جَاءَ بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهِ أُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ

اما کسی که سخن صدق بیاورد و کسی که آن را تصدیق کند ، آن‌ها پرهیزکارانند ●●● ۳۳. / زمر

وَالَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا وَجَعَلَ لَكُم مِّنَ الْفُلُكِ وَالْأَنْعَامِ مَا تَرْكَبُونَ

و همان کسی که همه زوج‌ها را آفرید و برای شما از کشتی‌ها و چهارپایان مرکب‌هایی قرار داد که بر آن سوار

شوید ●●● ۱۲. / زخرف

وَالَّذِي قَالَ لَوْلَا إِلَهُهُ أَفْ لَكُمَا أتعِدَانِي أَنْ أُخْرَجَ وَقَدْ خَلَتِ الْقُرُونُ مِنْ قَبْلِي وَهُمَا يَسْتَعْثِبَانِ اللَّهَ وَيَلْتَكِمَانِ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَيَقُولُ مَا

هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ

کسی که به پدر و مادرش می‌گوید: اف بر شما ! آیا به من وعده می‌دهید که روز قیامت مبعوث می‌شوم ؟ در حالی که قبل از من

اقوام زیادی بودند (و هرگز مبعوث نشدند) و آن‌ها پیوسته فریاد می‌کشند و خدا را به یاری می‌طلبند که وای بر تو ، ایمان بیاور که وعده خدا، حق است، اما او پیوسته می‌گوید : این‌ها چیزی جز افسانه‌های پیشینیان نیست ●●● ۱۷ / احقاف وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَى

و همان کس که تقدیر کرد و هدایت فرمود ●●● ۳ / اعلی

(۴۵۴) باب الواو قرآن الفبائی

وَالَّذِي نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَنْشَرْنَا بِهِ بَلْدَةً مَّيْتًا كَذَلِكَ تُخْرَجُونَ

و آن کسی که از آسمان آبی فرستاد به مقدار معین و به وسیله آن سرزمین مرده را حیات بخشیدیم و همین گونه در قیامت زنده می‌شوید ●●● ۱۱ / زخرف

وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ

و کسی که مرا غذا می‌دهد و سیراب می‌نماید ●●● ۷۹ / شعراء

وَالَّذِي يُمَيِّنُنِي ثُمَّ يُحْيِينِ

و کسی که مرا می‌میراند و سپس زنده می‌کند ●●● ۸۱ / شعراء

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

و آن‌ها که ایمان آورده‌اند و اعمال صالح انجام داده‌اند، اهل بهشتند و همیشه در آن خواهند ماند ●●● ۸۲ / بقره

وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَكُفْرًا وَتَفْرِيقًا بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ وَإِرْصَادًا لِمَنْ حَارَبَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ مِنْ قَبْلُ وَلَيَحْلِفُنَّ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا الْحُسْنَىٰ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ

(گروهی دیگر از آن‌ها) کسانی هستند که مسجدی ساختند برای زیان (به مسلمانان) و (تقویت) کفر و تفرقه میان مؤمنان و کمینگاه برای کسی که با خدا و پیامبرش از پیش مبارزه کرده بود ، آن‌ها سوگند یاد می‌کنند که نظری جز نیکی (و خدمت) نداشته‌ایم ، اما خداوند گواهی می‌دهد که آن‌ها دروغگو هستند ●●● ۱۰۷ / توبه

وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ اللَّهُ حَفِيظٌ عَلَيْهِمْ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ

کسانی که غیر خدا را ولی خود انتخاب کردند ، خداوند حساب همه اعمال آن‌ها را نگه می‌دارد و تو مأمور نیستی که آن‌ها را مجبور به قبول حق کنی ●●● ۶ / شوری

وَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَفْرَحُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمِنَ الْأَحْزَابِ مَنْ يُنْكِرُ بَعْضَهُ قُلْ إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ وَلَا أُشْرِكَ بِهِ إِلَيْهِ أَدْعُوا وَإِلَيْهِ مَأْبٍ

و آن‌ها که کتاب آسمانی در اختیارشان قرار داده‌ایم از آن‌چه بر تو نازل شده خوشحالند و بعضی از احزاب (و گروه‌ها) قسمتی از آن را انکار می‌کنند ، بگو : من مأمورم که الله را پرستم و شریکی برای او قائل نشوم ، به سوی او دعوت می‌کنم و بازگشت (همگان) به سوی او است ●●● ۳۶ / رعد

وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَنْ يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فَبَشِّرْ عِبَادِ

کسانی که از عبادت طاغوت اجتناب کردند و به سوی خداوند بازگشتند ، بشارت از آن‌هاست ، بنابراین بندگان مرا بشارت ده ●●● ۱۷ / زمر

قرآن الفبائی باب الواو (۴۵۵)

وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُونَ

و آن‌ها که هرگاه ستمی به آن‌ها رسد (تسلیم ظلم نمی‌شوند) و یاری می‌طلبند ●●● ۳۹ / شوری

و الَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا

آن‌ها کسانی هستند که هرگاه انفاق کنند نه اسراف می‌کنند و نه سخت‌گیری، بلکه در میان این دو حد اعتدالی دارند ●●● .

۶۷ / فرقان

و الَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَمْ يَخِرُّوا عَلَيْهَا صُمًّا وَعُمْيَانًا

آن‌ها کسانی هستند که هرگاه آیات پروردگارشان به آن‌ها گوشزد شود کر و کور روی آن نمی‌افتند ●●● .

۷۳ / فرقان

و الَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرُ اللَّهُ لَهُ فَمَا لَهُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ

و آن‌ها که وقتی مرتکب عمل زشتی شوند، یا به خود ستم کنند، به یاد خدا می‌افتند و برای گناهان خود، طلب آمرزش می‌کنند و کیست جز خدا که گناهان را ببخشد؟ و بر گناه، اصرار نمی‌ورزند، با این‌که می‌دانند ●●● ۱۳۵ /

آل عمران

و الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَمْرُهُمْ شُورَىٰ بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ

و آن‌ها که دعوت پروردگارشان را اجابت کرده و نماز را برپا داشته و کارهایشان به طریق مشورت در میان آن‌ها صورت

می‌گیرد و از آن‌چه به آن‌ها روزی داده‌ایم انفاق می‌کنند ●●● ۳۸ / شوری

و الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ وَالشُّهَدَاءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ

کسانی که به خدا و رسولانش ایمان آوردند، آنها صدیقین و شهداء نزد پروردگارشان هستند، بر آن‌ها است پاداش (اعمال)

شان و نور (ایمان) شان و کسانی که کافر شدند و آیات ما را تکذیب کردند، اصحاب دوزخند ●●● ۱۹ / حدید

و الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَلَمْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ أُولَٰئِكَ سَوْفَ يُؤْتِيهِمْ أُجُورَهُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا

(ولی) کسانی که به خدا و رسولان او ایمان آورده و میان احدی از آن‌ها فرق نمی‌گذارند پاداش آن‌ها را خواهیم

داد، خداوند آمرزنده و مهربان است ●●● ۱۵۲ / نساء

و الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْ بَعْدِ وَهَاجَرُوا وَجَّهُوا مَعَكُمْ فَأُولَٰئِكَ مِنْكُمْ وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

(۴۵۶) باب الواو قرآن الفبائی

و آن‌ها که بعدا ایمان آوردند و هجرت کردند و با شما جهاد نمودند از شما هستند و خویشاوندان نسبت به یکدیگر (از دیگران)

در احکامی که خدا مقرر داشته سزاوارترند خداوند به همه‌چیز دانا است ●●● ۷۵ / انفال

و الَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِيمَانٍ أَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَا أَلَتْنَاهُمْ مِنْ عَمَلِهِمْ مِنْ شَيْءٍ كُلُّ امْرِئٍ بِمَا كَسَبَ رَهِيْنٌ

و آن‌ها که ایمان آوردند و فرزندان‌شان به پیروی از آنان ایمان اختیار کردند، فرزندان‌شان را (در بهشت) به آن‌ها ملحق می‌کنیم

و از عمل آن‌ها چیزی نمی‌کاهیم و هر کس در گرو اعمال خویش است ●●● ۲۱ / طور

و الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

و آن‌ها که ایمان آورده‌اند و اعمال صالح انجام داده‌اند، اهل بهشتند و همیشه در آن خواهند ماند

●●● ۸۲ / بقره

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَآمَنُوا بِمَا نُزِّلَ عَلَيْنَا مِنْ رَبِّهِمْ كَفَرَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَأَصْلَحَ بَالَهُمْ

و کسانی که ایمان آوردند و عمل صالح انجام دادند، به آن چه بر محمد صلی الله علیه و آله نازل شده و همه حق است و از سوی پروردگار، نیز ایمان آوردند، خداوند گناهانشان را می بخشد و کارشان را اصلاح می کند ●●● ۲. / محمد
وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا لَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَ
يُدْخِلُهُمْ ظِلًّا ظَلِيلًا

و کسانی که ایمان آوردند و کارهای شایسته انجام دادند، به زودی آنها را در باغ‌هایی از بهشت وارد می کنیم که نهرها از زیر درختانش جاری است، همیشه در آن خواهند ماند و همسرانی پاکیزه برای آنها خواهد بود و آنان را در سایه‌های گسترده (و فرح بخش) جای می دهیم ●●● ۵۷. / نساء

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَعَدَّ اللَّهُ حَقًّا وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا

و کسانی که ایمان آورده‌اند و عمل صالح انجام داده‌اند به زودی آنها را در باغ‌هایی از بهشت وارد می کنیم که نهرها از زیر درختان آن جاری است، جاودانه در آن خواهند ماند، خدا وعده حق به شما می دهد و کیست که در گفتار و وعده‌هایش از خدا صادق‌تر باشد ●●● ۱۲۲؟ / نساء

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُكَفِّرَنَّ نَفْسًا إِلَّا وَسُعْيًا أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

و کسانی که ایمان آورند و عمل صالح انجام دهند - هیچ کس را جز به اندازه توانایش تکلیف نمی کنیم - اهل بهشتند و جاودانه در آن خواهند ماند ●●● ۴۲. / اعراف

قرآن الفبائی باب الواو (۴۵۷)

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَتُبَوَّئِنَّهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ عُزُفًا تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ

کسانی که ایمان آوردند و عمل صالح انجام دادند، آنها را در غرفه‌هایی از بهشت جای می دهیم که نهرها در زیر آن جاری است، جاودانه در آن خواهند ماند، چه خوب است پاداش عمل کنندگان ●●● ۵۸. / عنکبوت
وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ

کسانی که ایمان آوردند و عمل صالح انجام دادند، آنها را در زمره صالحان وارد خواهیم کرد ●●● ۹. / عنکبوت

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَحْسَنَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ

و کسانی که ایمان آوردند و عمل صالح انجام دادند، گناهان آنها را می پوشانیم (و می بخشیم) و آنها را به بهترین اعمالی که انجام داده‌اند، پاداش می دهیم ●●● ۷. / عنکبوت

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ ءَاوُوا وَنَصَرُوا أُولَئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَ رِزْقٌ كَرِيمٌ

و آنها که ایمان آوردند و هجرت نمودند و جهاد در راه خدا کردند و آنها که پناه دادند و یاری کردند، آنان مؤمنان حقیقی‌اند، برای آنها آمرزش (و رحمت خدا) و روزی شایسته‌ای است ●●● ۷۴. / انفال

وَالَّذِينَ اهْتَدَوْا زَادَهُمْ هُدًى وَآتَاهُمْ تَقْوَاهُمْ

کسانی که هدایت یافته‌اند، خداوند بر هدایتشان می افزاید و روح تقوا به آنها می بخشد ●●● ۱۷. / محمد

وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُجْزَوْنَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُيُورِهِمْ حَاجَةً مِمَّا أُوْتُوا وَيُؤْتِرُونَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

و برای کسانی که در دار الهجرة (سرزمین مدینه) و در خانه ایمان، قبل از مهاجران، مسکن گزیدند، آن‌ها کسانی را که به سویشان هجرت کنند، دوست می‌دارند و در دل خود نیازی به آن‌چه به مهاجران داده شده، احساس نمی‌کنند و آن‌ها را بر خود مقدم می‌دارند، هرچند شدیداً فقیر باشند، کسانی که خداوند آن‌ها را از بخل و حرص نفس خویش بازداشته، رستگارند ●●● ۹ / حشر

وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ نَصْرَكُمْ وَلَا أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ

و کسانی را که شما جز او می‌خوانید نمی‌توانند یاریتان کنند و نه (حتی) خودشان را یاری دهند ●●●. ۱۹۷ / اعراف

وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَؤُوفٌ رَحِيمٌ

(۴۵۸) باب الواو قرآن الفبائی

و کسانی که بعد از آن‌ها آمدند و می‌گویند: پروردگارا! ما و برادرانمان را که در ایمان بر ما پیشی گرفتند، بیامرز و در دل‌هایمان حسد و کینه‌ای نسبت به مؤمنان قرار مده، پروردگارا! تو مهربان و رحیمی ●●● ۱۰ / حشر

وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ

و آن‌ها که در راه ما (با خلوص نیت) جهاد کنند، قطعاً هدایتشان خواهیم کرد و خدا با نیکوکاران است ●●● ۶۹ / عنکبوت

وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُعَاجِزِينَ أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مِنْ رِجْزِ أَلِيمٍ

کسانی که سعی در (تکذیب) آیات ما داشتند و گمان کردند می‌توانند از حوزه قدرت ما بگریزند، عذابی بد و دردناک خواهند داشت ●●● ۵ / سبأ

وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُعَاجِزِينَ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ

و آن‌ها که (برای تخریب و محو) آیات ما تلاش کردند و چنین می‌پنداشتند که می‌توانند بر اراده حتمی ما غالب شوند، اصحاب دوزخند ●●● ۵۱ / حج

وَالَّذِينَ صَبَرُوا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً وَيَدْرُؤْنَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ أُولَئِكَ لَهُمْ عُقْبَى الدَّارِ

و آن‌ها که به خاطر ذات (پاک) پروردگارشان شکیبایی می‌کنند و نماز را بر پا می‌دارند و از آن‌چه به آن‌ها روزی داده‌ایم، در پنهان و آشکار، انفاق می‌کنند و با حسنات، سیئات را از میان می‌برند، پایان نیک سرای دیگر از آن‌ها است ●●● ۲۲ / رعد

وَالَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِهَا وَآمَنُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَعَفُورٌ رَحِيمٌ

و آن‌ها که گناه کنند و بعد از آن توبه نمایند و ایمان آورند (امید عفو او را دارند، زیرا) پروردگار تو در پی آن آمرزنده و مهربان است ●●● ۱۵۳ / اعراف

وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَعْلُومٌ

و آن‌ها که در اموالشان حق معلومی است ●●● ۲۴ / معارج

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

و آن‌ها که آیات ما را تکذیب کنند و در برابر آن تکبر ورزند، اهل دوزخند، جاودانه در آن خواهند ماند ●●● ۳۶ / اعراف

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ

و آن‌ها که آیات ما را تکذیب کردند تدریجاً از آن راه که نمی‌دانند گرفتار مجازاتشان خواهیم کرد ●●● ۱۸۲ / اعراف

قرآن الفبائی باب الواو (۴۵۹)

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا صُومٌ وَ بُكْمٌ فِي الظُّلْمِ مَنْ يَشَاءِ اللَّهُ يُضِلَّهُ وَمَنْ يَشَأْ يُجْعَلْهُ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

آن‌ها که آیات ما را تکذیب کردند کر و لال در تاریکی‌ها قرار دارند، هر کس را خدا بخواند (و مستحق باشد) گمراه می‌کند و هر کس را بخواهد (و شایسته بیند) بر راه راست قرار خواهد داد ●●● ۳۹ / انعام

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

و کسانی که آیات ما و لقای رستاخیز را تکذیب (و انکار) کنند، اعمالشان نابود می‌گردد، آیا جز آن‌چه را عمل کرده‌اند، پاداش داده می‌شوند ●●● ۱۴۷؟ / اعراف

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا يَمَسُّهُمُ الْعَذَابُ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ

و آن‌ها که آیات ما را تکذیب کردند عذاب (پروردگار) به خاطر نافرمانی‌ها به آنان می‌رسد ●●● ۴۹ / انعام

وَالَّذِينَ كَسَبُوا السَّيِّئَاتِ جَزَاءُ سَيِّئَةٍ يَمِثِلُهَا وَ تَرَهَقُهُمْ ذِلَّةٌ مَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ كَأَنَّمَا أُغْشِيَتْ وُجُوهُهُمْ قِطْعًا مِنَ اللَّيْلِ مُظْلِمًا أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

اما کسانی که مرتکب گناهان شدند، جزای بدی به مقدار آن دارند و ذلت و خواری چهره آن‌ها را می‌پوشاند و هیچ چیز نمی‌تواند آن‌ها را از (مجازات) خدا ننگه دارد (چهره‌هایشان آن‌چنان تاریک است که) گویی پاره‌هایی از شب تاریک، صورت آن‌ها را پوشانده، آن‌ها یاران آتشند و جاودانه در آن خواهند ماند ●●● ۲۷ / یونس

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

و کسانی که کافر شوند و آیات ما را تکذیب کنند، اهل دوزخند و همیشه در آن خواهند بود ●●● ۳۹ / بقره

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا هُمْ أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ

و کسانی که آیات ما را انکار کرده‌اند، افرادی شومند (که نامه اعمالشان به دست چپشان داده می‌شود ●●●) ۱۹ / بلد

وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَالُهُمْ كَسَرَابٍ بِقِيعَةٍ يَحْسَبُهُ الظَّمَانُ مَاءً حَتَّى إِذَا جَاءَهُ لَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا وَ وَجَدَ اللَّهُ عِنْدَهُ فَوْقَيْهِ حِسَابَهُ وَ اللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ

و کسانی که کافر شدند، اعمالشان همچون سرابی است دریک کویر که انسان تشنه آن را از دور آب می‌پندارد، اما هنگامی که به سراغ آن می‌آید، چیزی نمی‌یابد و خدا را نزد آن می‌یابد و حساب او را صاف می‌کند و خداوند سریع الحساب است ●●● ۳۹ / نور

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَ لِقَائِهِ أُولَئِكَ يَئِسُوا مِنْ رَحْمَتِي وَ أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

کسانی که به آیات خدا و لقای او کافر شدند، از رحمت من مأیوسند و برای آن‌ها عذاب دردناکی است ●●● ۲۳ / عنکبوت

(۴۶۰) باب الواو قرآن الفبائی

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ إِلَّا تَفْعَلُوهُ تَكُنْ فِتْنَةٌ فِي الْأَرْضِ وَ فُسَادٌ كَبِيرٌ

و آن‌ها که کافر شدند اولیاء (و یاران و مدافعان) یکدیگرند، اگر (این دستور را) انجام‌دهید فتنه و فساد عظیمی در زمین

روی می‌دهد ●●● ۷۳ / انفال

وَالَّذِينَ كَفَرُوا فَتَعَسَا لَهُمْ وَاصَلَ أَعْمَالُهُمْ

و کسانی که کافر شدند، مرگ بر آنها و اعمالشان نابود باد ●●● ۸ / محمد

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَبِئْسَ الْمَصِيرُ

اما کسانی که کافر شدند و آیات ما را تکذیب کردند، آنها اصحاب دوزخند و جاودانه در آن می‌مانند و

سرانجام آنها سرانجام بدی است ●●● ۱۰ / تغابن

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ

و کسانی که کافر شدند و آیات ما را تکذیب کردند، عذاب خوارکننده‌ای برای آنها است ●●● ۵۷ / حج

وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارٌ جَهَنَّمَ لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فِيمَوْتُوًّا وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِهَا كَذَلِكَ نَجْزِي كُلَّ كَافِرٍ

کسانی که کافر شدند، آتش دوزخ برای آنها است، هرگز فرمان مرگ آنها صادر نمی‌شود، تا بمیرند و نه چیزی از عذابش از

آنها تخفیف داده می‌شود، این گونه هر کفران‌کننده‌ای را کیفر می‌دهیم ●●● ۳۶ / فاطر

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ

و کسانی که کافر شدند و آیات ما را تکذیب کردند اهل دوزخند ●●● ۱۰ / مائده، ۸۶ / مائده

وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا

آنها کسانی هستند که معبود دیگری را با خداوند نمی‌خوانند و انسانی را که خداوند خودش را حرام شمرده جز به حق به قتل

نمی‌رسانند و زنا نمی‌کنند و هر کس چنین کند مجازاتش را خواهد دید ●●● ۶۸ / فرقان

وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ مَرُّوا كِرَامًا

آنها کسانی هستند که شهادت به باطل نمی‌دهند (و در مجالس باطل شرکت نمی‌کنند) و هنگامی که با لغو و بیهودگی

برخورد کنند بزرگوارانه از آن می‌گذرند ●●● ۷۲ / فرقان

وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا لَنَبُوْنَهُمْ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَلَا جَزَاءَ الْآخِرَةِ أَكْبَرَ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ

آنها که مورد ستم واقع شدند سپس برای خدا هجرت کردند در این دنیا جایگاه (و مقام) خوبی به آنها می‌دهیم و پاداش آخرت،

اگر بدانند، از آن هم بزرگ‌تر است ●●● ۴۱ / نحل

قرآن الفبائی باب الواو (۴۶۱)

وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ قُتِلُوا أَوْ مَاتُوا لَيَرْزُقَنَّهُمُ اللَّهُ رِزْقًا حَسَنًا وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ

و کسانی که در راه خدا هجرت کردند، سپس کشته شدند، یا به مرگ طبیعی از دنیا رفتند، خداوند به آنها روزی نیکویی می‌دهد

که او بهترین روزی‌دهندگان است ●●● ۵۸ / حج

وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ

و آنها که امانت‌ها و عهد خود را رعایت می‌کنند ●●● ۸ / مؤمنون، ۳۲ / معارج

وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ

و آنان که به آیات پروردگارشان ایمان می‌آورند ●●● ۵۸ / مؤمنون

وَالَّذِينَ هُمْ بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ

و آنها که به پروردگارشان شرک نمی‌ورزند ●●● ۵۹ / مؤمنون

وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَاتِهِمْ قَائِمُونَ

و آنها که قیام به ادای شهادت حق می نمایند ●●● ۳۳ / معارج

وَالَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَوَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ

و آنها که از نمازها مواظبت می نمایند ●●● ۳۴ / معارج، ۹ / مؤمنون

وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ

و آنها که از لغو و بیهودگی روی گردان هستند ●●● ۳ / مؤمنون

وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ

و آنها که دامن خود را از آلودگی به بی‌عفتی حفظ می کنند ●●● ۲۹ / معارج، ۵ / مؤمنون

وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ

و آنها که زکات را انجام می دهند ●●● ۴ / مؤمنون

وَالَّذِينَ هُمْ مِنْ عَذَابِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ

و آنها که از عذاب پروردگارشان بیمناکند ●●● ۲۷ / معارج

وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَامًا

آنها کسانی هستند که شبانگاه برای پروردگارشان سجده و قیام می کنند ●●● ۶۴ / فرقان

وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا وَصِيَّةً لِأَزْوَاجِهِمْ مَتَاعًا إِلَى الْحَوْلِ غَيْرِ إِخْرَاجٍ فَإِنْ خَرَجْنَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ مِنْ مَّعْرُوفٍ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

و کسانی از شما که در آستانه مرگ قرار می گیرند و همسرانی از خود به جا می گذارند، باید برای همسران خود

(۴۶۲) باب الواو قرآن الفبائی

وصیت کنند که تا یک سال آنها را (با پرداختن هزینه زندگی) بهره‌مند سازد، به شرط این که آنها (از خانه

شوهر) بیرون نروند (و اقدام به ازدواج مجدد نکنند) و اگر بیرون روند، (حقی در هزینه ندارند، ولی) گناهی بر

شمانیست نسبت به آنچه درباره خود به طور شایسته انجام می دهند و خداوند توانا و حکیم است ●●● ۲۴۰ / بقره

وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

و کسانی از شما که می میرند و همسرانی باقی می گذارند، باید چهار ماه و ده روز انتظار بکشند (و عده نگه دارند) و

هنگامی که به آخر مدتشان رسیدند، گناهی بر شما نیست که هرچه می خواهند، درباره خودشان به طور شایسته

انجام دهند (و با مرد دلخواه خود ازدواج کنند) و خدا به آنچه عمل می کنید، آگاه است ●●● ۲۳۴ / بقره

وَالَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبَائِرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ وَإِذَا مَا غَضِبُوا هُمْ يَغْفِرُونَ

همان کسانی که از گناهان بزرگ و اعمال زشت اجتناب می ورزند و هنگامی که خشمگین می شوند، عفو می کنند

●●● ۳۷ / شوری

وَالَّذِينَ يُحَاجُّونَ فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا اسْتَجِيبَ لَهُ حُجَّتُهُمْ دَاحِضَةً عِنْدَ رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ

آنها که درباره خدا بعد از پذیرفتن دعوت او، محاجه می کنند، دلیل آنها نزد پروردگارشان باطل و بی‌اساس است و غضب بر

آنها است و عذاب شدید از آنها ●●● ۱۶ / شوری

وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ

معبودهایی را که غیر از خدا می خوانند چیزی را خلق نمی کنند بلکه خودشان هم مخلوقند ●●● ۲۰ / نحل

وَالَّذِينَ يَزُمُونَ أَزْوَاجَهُمْ وَكَمْ يَكُنْ لَهُمْ شُهَدَاءُ إِلَّا أَنْفُسُهُمْ فَشَهَادَةُ أَحَدِهِمْ أَرْبَعُ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ

کسانی که همسران خود را متهم به (عمل منافی عفت) می‌کنند و گواهانی جز خودشان ندارند، هر یک از آن‌ها باید چهار مرتبه به نام خدا شهادت دهد که از راستگویان است ●●● ۶۰ / نور

وَالَّذِينَ يَزُمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

و کسانی که زنان پاکدامن را متهم می‌کنند، سپس چهارشاهد (برای ادعای خود) نمی‌آورند، آن‌ها را هشتاد تازیانه بزنید و شهادتشان را هرگز نپذیرید و آن‌ها فاسقان هستند ●●● ۴۰ / نور

قرآن الفبائی باب الواو (۴۶۳)

وَالَّذِينَ يَشْعُرُونَ فِي آيَاتِنَا مُعَاجِزِينَ أُولَئِكَ فِي الْعَذَابِ مُخَضَّرُونَ

و آن‌ها که برای انکار و ابطال آیات ما تلاش می‌کنند و می‌پندارند از چنگال قدرت ما فرار خواهند کرد، در عذاب (الهی) احضار می‌شوند ●●● ۳۸ / سبأ

وَالَّذِينَ يُصَدِّقُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ

و آن‌ها که به روز جزا ایمان دارند ●●● ۲۶ / معارج

وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ وَيَخَافُونَ سُوءَ الْحِسَابِ

و آن‌ها که پیوندهایی را که خدا به آن امر کرده است برقرار می‌دارند و از پروردگارشان می‌ترسند و از بدی حساب (روز قیامت) بیم دارند ●●● ۲۱ / رعد

وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَا ذَلِكَمُ تُوَعِّظُونَ بِهِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

کسانی که از همسران خود «ظهار» می‌کنند، سپس به گفته خود بازمی‌گردند، باید پیش از آمیزش جنسی آن‌ها باهم، برده‌ای را آزاد کنند، این دستوری است که به آن اندرز داده می‌شوید و خداوند به آنچه انجام می‌دهید، آگاه است ●●● ۳۰ / مجادله

وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا

آن‌ها کسانی هستند که می‌گویند پروردگارا عذاب جهنم را از ما برطرف گردان که عذابش سخت و پردوام است ●●● ۶۵ / فرقان

وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا

آن‌ها هستند که می‌گویند پروردگارا از همسران و فرزندان ما، مایه روشنی چشم ما قرار ده و ما را پیشوای پرهیزکاران بنما ●●● ۷۴ / فرقان

وَالَّذِينَ يُمَسِّكُونَ بِالْكِتَابِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ إِنَّا لَا نَضِيعُ أَجْرَ الْمُصْلِحِينَ

و آن‌ها که به کتاب (خدا) تمسک جویند و نماز را بر پا دارند (پاداش بزرگی خواهند داشت، زیرا) ما پاداش مصلحان را ضایع نخواهیم کرد ●●● ۱۷۰ / اعراف

وَالَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَكُنِ الشَّيْطَانُ لَهُ قَرِينًا فَسَاءَ قَرِينًا

و آن‌ها کسانی هستند که اموال خود را برای نشان دادن به مردم انفاق می‌کنند و ایمان به خدا و روز واپسین ندارند، (چرا که شیطان، رفیق و همنشین آن‌ها است) و کسی که شیطان قرین او باشد، بد همنشین و قرینی است ●●● ۳۸ / نساء

(۴۶۴) باب الواو قرآن الفبائی

وَالَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَئِكَ لَهُمُ اللَّعْنَةُ وَ لَهُمْ سُوءُ الدَّارِ

و آنها که عهد الهی را پس از محکم کردن می‌شکنند و پیوندهایی را که خدا دستور برقراری آن را داده قطع می‌کنند :

و در روی زمین فساد می‌نمایند ، لعنت برای آنهاست و بدی (و مجازات) سرای آخرت ●●● ۲۵ / رعد

وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجِلَةٌ أَنَّهُمْ إِلَىٰ رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ

و آنها که نهایت تلاش و کوشش را در انجام طاعات به خرج می‌دهند ، اما با این حال دل‌هایشان ترسناک است از این که

سرانجام به سوی پروردگارشان بازمی‌گردند ●●● ۶۰ / مؤمنون

وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بَغَيْرِ مَا اكْتَسَبُوا فَقَدِ احْتَمَلُوا بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا

و آنها که مردان و زنان باایمان را به خاطر کاری که انجام نداده‌اند آزار می‌دهند متحمل بهتان و گناه آشکاری

شده‌اند ●●● ۵۸ / احزاب

وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا نَزَّلَ إِلَيْكَ وَ مَا نَزَلَ مِنْ قَبْلِكَ وَ بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ

آنها به آنچه بر تو نازل شده و آنچه پیش از تو (بر پیامبران پیشین نازل گردیده)، ایمان می‌آورند و به رستاخیز یقین

دارند ●●● ۴ / بقره

وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ

و از پلیدی‌ها پرهیز ●●● ۵ / مدثر

وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ

و سومین گروه « پیشگامان پیشگام ●●● » ۱۰ / واقعه

وَالسَّابِقُونَ الْأُولُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَ الْأَنْصَارِ وَ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَ رَضُوا عَنْهُ وَ أَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي

تَحْتَهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

پیشگامان نخستین از مهاجرین و انصار و آنها که به نیکی از آنها پیروی کردند، خداوند از آنها خوشنود و آنها (نیز) از او

خشنود شدند و باغ‌هایی از بهشت برای آنان فراهم ساخته که نهرها از زیر درختانش جریان دارد ، جاودانه در آن خواهند

ماند و این پیروزی بزرگی است ●●● ۱۰۰ / توبه

وَالسَّابِحَاتِ سَبْحًا

و سوگند به فرشتگانی که در اجرای فرمان الهی با سرعت حرکت می‌کنند ●●● ۳ / نازعات

وَالسَّارِقُ وَ السَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جِزَاءً بِمَا كَسَبَا نَكَالًا مِنَ اللَّهِ وَ اللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

دست مرد دزد و زن دزد را به کیفر عملی که انجام داده‌اند به عنوان یک مجازات الهی قطع کنید و خداوند توانا و

حکیم است ●●● ۳۸ / مائده

قرآن الفبائی باب الواو (۴۶۵)

وَالسَّقْفِ الْمَرْفُوعِ

و سقف برافراشته ●●● ۵ / طور

وَ السَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَ يَوْمَ أُمُوتُ وَ يَوْمَ أُبْعِثُ حَيًّا

و سلام (خدا) بر من ، آن روز که متولد شدم و آن روز که می‌میرم و آن روز که زنده برانگیخته می‌شوم

●●● ۳۳ / مریم

وَالسَّمَاءِ بَنَيْنَاهَا بِأَيْدٍ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ

ما آسمان را با قدرت بنا کردیم و همواره آن را وسعت می‌بخشیم ●●● ۴۷ / ذاریات

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ

سوگند به آسمان که دارای برج‌های بسیار است ●●● ۱۰ / بروج

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْحُبُوكِ

قسم به آسمان که دارای چین و شکن‌های زیباست ●●● ۷ / ذاریات

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الرَّجْعِ

سوگند به آسمان پرباران ●●● ۱۱ / طارق

وَالسَّمَاءِ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ

و آسمان را برافراشت و میزان و قانون (در آن) گذاشت ●●● ۷ / الرحمن

وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ

سوگند به آسمان و کوبنده شب ●●● ۱۰ / طارق

وَالسَّمَاءِ وَمَا بَيْنَهَا

و قسم به آسمان و کسی که آسمان را بنا کرده است ●●● ۵ / شمس

وَالشُّعْرَاءِ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ

(پیامبر شاعر نیست) شعرا کسانی هستند که گمراهان از آنان پیروی می‌کنند ●●● ۲۲۴ / شعراء

وَالشَّفَعِ وَالْوَاثِقِ

و به زوج و فرد ●●● ۳۰ / فجر

وَالشَّمْسِ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ

و خورشید (نیز برای آن‌ها آیتی است) که پیوسته به سوی قرارگاهش در حرکت است، این تقدیر خداوند قادر و دانا

است ●●● ۳۸ / یس

وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا

به خورشید و گسترش نور آن سوگند ●●● ۱۰ / شمس

(۴۶۶) باب الواو قرآن الفبائی

وَالشَّيَاطِينِ كُلِّ بَنَاءٍ وَغَوَاصٍ

و شیاطین را مسخر او ساختیم، هر بنّاء و غواصی از آن‌ها ●●● ۳۷ / ص

وَالصَّافَّاتِ صَفَا

سوگند به آن‌ها که صف کشیده‌اند (و صفوف خود را منظم ساخته‌اند) ●●● ۱۰ / صافات

وَالصُّبْحِ إِذَا أَسْفَرَ

و به صبح، هنگامی که چهره بگشاید ●●● ۳۴ / مدثر

وَالصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ

و صبح هنگامی که تنفس کند ●●● ۱۸ / تکویر

وَالضُّحَىٰ

قسم به روز در آن هنگام که آفتاب برآید (و همه جا را فرا گیرد) ●●● ۱. / ضحی

وَالطُّورِ

سوگند به کوه «طور» ●●● ۱. / طور

وَالطَّيْرِ مَحْشُورَةً كُلٌّ لَهُ أَوَابٌ

پرندگان را نیز دستجمعی مسخر او کردیم (تا همراه او تسبیح خدا گویند) و همه این‌ها بازگشت کننده به سوی او بودند

●●● ۱۹. / ص

وَالْعَادِيَاتِ ضَبْحًا

سوگند به اسبان دونده‌ای که نفس زنان (به سوی میدان جهاد) پیش رفتند ●●● ۱. / عادیات

وَالْعَصْرِ

به عصر سوگند ●●● ۱. / عصر

وَالْفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ لَوْ أَنْفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَا أَلْفَتَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ أَلْفَ بَيْنَهُمْ إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

و در میان دل‌های آن‌ها الفت ایجاد نمود، اگر تمام آن‌چه روی زمین است صرف می‌کردی که در میان دل‌های آن‌ها

الفت بیفکنی نمی‌توانستی ولی خداوند در میان آن‌ها الفت ایجاد کرد، او توانا و حکیم است ●●● ۶۳. / انفال

وَالْفَجْرِ

به سپیده دم سوگند ●●● ۱. / فجر

قرآن الفبائی باب الواو (۴۶۷)

وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ

و آن‌چه در درون دارد، بیرون افکنده و خالی شود ●●● ۴. / انشقاق

وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ

سوگند به قرآن حکیم ●●● ۲. / یس

وَأَلَّتْ عَصَاكَ فَلَمَّا رَاها تَهْتَزُّ كَأَنَّها جَانٌّ وَلَّى مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ يَا مُوسَى لَا تَخَفْ إِنِّي لَا يَخَافُ لَدَى الْمُرْسَلُونَ

و عصایت را بیفکن، هنگامی که آن را مشاهده کرد دید (با سرعت) همچون مارهای کوچک به هر سو می‌دود (ترسید و) به عقب

برگشت و حتی پشت سر خود را نگاه نکرد، ای موسی نترس، که رسولان در نزد من نمی‌ترسند ●●● ۱۰. / نمل

وَأَلَّتْ مَا فِي يَمِينِكَ تَلَقَّفْ مَا صَنَعُوا إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدُ سَاحِرٍ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَى

و چیزی را که در دست راست داری بیفکن، تمام آن‌چه را آن‌ها ساخته‌اند می‌بلعد، چرا که آن‌ها مکر ساحر است و ساحر هر

کجا برود رستگار نخواهد شد ●●● ۶۹. / طه

وَالْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ

و سوگند به ماه آن گاه که بدر کامل می‌شود ●●● ۱۸. / انشقاق

وَالْقَمَرِ إِذَا تَلِيهَا

و به ماه در آن هنگام که بعد از آن درآید ●●● ۲. / شمس

وَالْقَمَرَ قَدَرْنَا مَنْزِلَ حَتَّىٰ عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ

و برای ماه منزل گاه‌هایی قرار دادیم (و به هنگامی که این منزل را طی کرد) سرانجام به صورت شاخه کهنه (قوسی شکل و زرد

رنگ) خرما درمی آید ●●● ۳۹ / یس

وَأَلْقُوا إِلَى اللَّهِ يَوْمَئِذٍ السَّلَامَ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

و در آن روز همگی در پیشگاه خدا اظهار تسلیم می کنند و تمام آنچه را دروغ می بستند گم و نابود می شود
●●● ۸۷ / نحل

وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ اللَّاتِي لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ أَنْ يَضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ غَيْرَ مُتَبَرِّجَاتٍ بِزِينَةٍ وَأَنْ يَسْتَعْفِفْنَ خَيْرٌ لَهُنَّ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

و زنان از کار افتاده‌ای که امید به ازدواج ندارند، گناهی بر آنها نیست که لباس‌های (رویین) خود را بر زمین بگذارند، به شرط این که در برابر مردم خود آرایی نکنند و اگر خود را بپوشانند، برای آنها بهتر است و خداوند شنوا و دانا است ●●● ۶۰ / نور

(۴۶۸) باب الواو قرآن الفبائی

وَأَلْقَى السَّحْرَةَ سَاجِدِينَ

و ساحران (همگی) به سجده افتادند ●●● ۱۲۰ / اعراف

وَأَلْقَى فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَأَنْهَارًا وَسُبُلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

و در زمین کوه‌های ثابت و محکمی افکند تا لرزش آن را نسبت به شما بگیرد و نه‌ها ایجاد کرد و راه‌هایی تاهدایت شوید
●●● ۱۵ / نحل

وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ

سوگند به این کتاب آشکار ●●● ۲ / زخرف، ۲ / دخان

وَاللَّاتِي يَأْتِينَ الْفَاحِشَةَ مِنْ نِسَائِكُمْ فَأَسْتَشْهِدُوا عَلَيْهِنَّ أَرْبَعَةٌ مِنْكُمْ فَأَنْشِدُوا فَامَسَّ كُوهُنَّ فِي الْعِيُوتِ حَتَّى يَتَوَفَّيَهُنَّ الْمَوْتُ أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا

و کسانی از زنان شما که مرتکب زنا شوند، چهار نفر از مسلمانان را به‌عنوان شاهد بر آنها بطلبید، اگر گواهی دادند، آنان (زنان) را در خانه‌ها (ی خود) نگاه دارید تا مرگشان فرارسد یا این که خداوند، راهی برای آنها قرار دهد ●●● ۱۵ / نساء
وَاللَّيْلِ إِذَا أَدْبَرَ

و به شب، هنگامی که (دامن برچیند) و پشت کند ●●● ۳۳ / مدثر

وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَى

و سوگند به شب در آن هنگام که آرام گیرد ●●● ۲۰ / ضحی

وَاللَّيْلِ إِذَا عَشَّسَ

و قسم به شب هنگامی که پشت کند و به آخر رسد ●●● ۱۷، / تکویر

وَاللَّيْلِ إِذَا يَسَّرَ

و به شب هنگامی که (به سوی روشنایی روز) حرکت می کند سوگند (که پروردگارت در کمین ظالمان است)
●●● ۴ / فجر

وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى

قسم به شب در آن هنگام که جهان را بپوشاند ●●● ۱۰ / لیل

وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَىهَا

و قسم به شب آن هنگام که صفحه زمین را بپوشاند ●●● ۴. / شمس

و اللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ

و سوگند به شب و آنچه را جمع آوری می‌کند ●●● ۱۷. / انشقاق

قرآن الفبائی باب الواو (۴۶۹)

وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ

و خداوند آنچه را در دل پنهان می‌دارند، به خوبی می‌داند ●●● ۲۳. / انشقاق

وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

و خداوند شما را از شکم مادران خارج نمود در حالی که هیچ نمی‌دانستید، اما برای شما گوش و چشم و عقل

قرار داد، تا شکر نعمت او را به جا آورید ●●● ۷۸. / نحل

وَاللَّهُ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فُسْقِنَاهُ إِلَى بَلَدٍ مَيِّتٍ فَأَحْيَيْنَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا كَذَلِكَ النُّشُورُ

خداوند آن کس است که بادهای را فرستاد تا ابرهائی را به حرکت در آورند، مابین ابرها را به سوی سرزمین مرده‌ای می‌رانیم و به

وسیله آن زمین را بعد از مردنش زنده می‌کنیم، رستاخیز نیز همین گونه است ●●● ۹. / فاطر

وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَعْدَائِكُمْ وَكَفَى بِاللَّهِ وَلِيًّا وَكَفَى بِاللَّهِ نَصِيرًا

خدا به دشمنان شما آگاه‌تر است، (ولی آن‌ها زبانی به شما نمی‌رسانند) و کافی است که خدا ولی شما باشد و کافی است که خدا

یاور شما باشد ●●● ۴۵. / نساء

وَاللَّهُ أَنْتَبَّكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا

و خداوند شما را همچون گیاهی از زمین رویانید ●●● ۱۷. / نوح

وَاللَّهُ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ

خداوند از آسمان آبی فرستاد و زمین را بعد از آن که مرده بود حیات بخشید در این نشانه درستی است برای جمعیتی که گوش

شنوا دارند ●●● ۶۵. / نحل

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ بِسَاطًا

و خداوند زمین را برای شما فرش گسترده‌ای قرار داد ●●● ۱۹. / نوح

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُم مِمَّا خَلَقَ ظِلَالًا وَجَعَلَ لَكُم مِّنَ الْجِبَالِ أَكْنَانًا وَجَعَلَ لَكُم سُرَابِيلَ تَقِيكُمُ الْحَرَّ وَ سُرَابِيلَ تَقِيكُمُ الْبَأْسَ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ

و خداوند از آن چه آفریده سایه‌هایی برای شما قرار داده و از کوه‌ها پناهگاه‌هایی و برای شما پیراهن‌هایی آفریده که شما را از گرما (و

سرما) حفظ می‌کند و پیراهن‌هایی که حافظ شما به هنگام جنگ است، این گونه نعمت‌هایش را بر شما کامل می‌کند تا تسلیم

فرمان او شوید ●●● ۸۱. / نحل

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُم مِّنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَجَعَلَ لَكُم مِّنْ أَزْوَاجِكُمْ بَنِينَ وَحَفَدَةً وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَتِ

اللَّهِ هُمْ يَكْفُرُونَ

(۴۷۰) باب الواو قرآن الفبائی

و خداوند برای شما از جنس خودتان همسرانی قرار داد و برای شما از همسرانتان، فرزندان و نوه‌ها و از طیبات به شما روزی داد،

آیا به باطل ایمان می‌آورند و نعمت خدا را انکار می‌کنند ●●● ۷۲. / نحل

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُم مِّنْ بَيُوتِكُمْ سَكَنًا وَجَعَلَ لَكُم مِّنْ جُلُودِ الْأَنْعَامِ بُيُوتًا تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَ يَوْمَ إِقَامَتِكُمْ وَمِنْ أَصْوَابِهَا وَأَوْبَارِهَا

وَأَشْعَارِهَا أَثَاثًا وَمَتَاعًا إِلَى حِينٍ

و خدا برای شما از خانه‌هایتان محل سکونت (و آرامش) قرار داد و از پوست چهارپایان نیز برای شما خانه‌هایی قرارداد که کوچ کردن و روز اقامتتان به آسانی می‌توانید آن‌ها را جابه‌جا کنید و از پشم و کرک و موی آن‌ها اثاث و متاع (وسایل مختلف زندگی) تا زمان معینی قرارداد ●●● ۸۰ / نحل

وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِنْ مَاءٍ فَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى بَطْنِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى رِجْلَيْنِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى أَرْبَعٍ يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

و خداوند هر جنبنده‌ای را از آبی آفرید ، گروهی از آن‌ها بر شکم خود راه می‌روند و گروهی بر دو پای خود و گروهی بر چهارپا راه می‌روند، خداوند هر چه را اراده کند، می‌آفریند ، چرا که خدا بر همه چیز توانا است ●●● ۴۵ / نور

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يَتَوَفَّاكُمْ وَمِنْكُمْ مَنْ يُرَدُّ إِلَى أَرْدَلِ الْعُمُرِ لَكَيْ لَا يَعْلَمَ بَعْدَ عِلْمٍ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ قَدِيرٌ
خداوند شما را آفرید، سپس شما را می‌میراند، بعضی از شما به سنین بالای عمر می‌رسند ، به طوری که بعد از علم و آگاهی چیزی نخواهند دانست (و همه چیز را فراموش می‌کنند) خداوند عالم و قادر است ●●● ۷۰ / نحل

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ أَزْوَاجًا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَىٰ وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ وَمَا يُعَمَّرُ مِنْ مُعَمَّرٍ وَلَا يُنْقِصُ مِنْ عُمُرِهِ إِلَّا فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ

خداوند شما را از خاک آفرید، سپس از نطفه، سپس شما را به صورت همسران یکدیگر قرار داد، هیچ جنس ماده‌ای باردار نمی‌شود و وضع حمل نمی‌کند، مگر به علم او و هیچ انسانی عمر طولانی نمی‌کند و هیچ کس از عمرش کاسته نمی‌شود، مگر این که در کتاب (علم خداوند) ثبت شود، این‌ها همه برای خداوند آسان است ●●● ۱۱ / فاطر
وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ

با این که خداوند هم شما را آفریده و هم بت‌هایی را که می‌سازید ●●● ۹۶ / صافات

وَاللَّهُ فَضَّلَ بَعْضَكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ فِي الرِّزْقِ فَمَا الَّذِينَ فُضِّلُوا بِرَادَىٰ رِزْقِهِمْ عَلَىٰ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَهُمْ فِيهِ سَوَاءٌ أَفَبِعَمَلِهِمُ اللَّهُ يَجْحَدُونَ
خداوند بعضی از شما را بر بعضی دیگر از نظر روزی برتری داد (چرا که استعدادها و تلاش‌هایتان متفاوت
قرآن الفبائی باب الواو (۴۷۱)

است) اما آن‌ها که برتری داده شده‌اند حاضر نیستند، از روزی خود به بردگانشان بدهند و همگی مساوی گردند ، آیا آن‌ها نعمت خدا را انکار می‌کنند ●●● ۷۱؟ / نحل

وَاللَّهُ مِنْ وَرَائِهِمْ مُحِيطٌ

و خداوند به همه آن‌ها احاطه دارد ●●● ۲۰ / بروج

وَاللَّهُ يَدْعُوا إِلَىٰ دَارِ السَّلَامِ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

و خداوند دعوت به سرای صلح و سلامت می‌کند و هر کس را بخواهد ، به راه راست هدایت می‌نماید ●●● ۲۵ / یونس

وَاللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَيُرِيدُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الشَّهَوَاتِ أَنْ تَمِيلُوا مَيْلًا عَظِيمًا

خدا می‌خواهد شما را ببخشد (و از آلودگی پاک نماید) ، اما آن‌ها که پیرو شهواتند، می‌خواهند شما به کلی منحرف شوید ●●● ۲۷ / نساء

وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُسْرُونَ وَ مَا تُعْلِنُونَ

خداوند آنچه را پنهان می‌دارید و آنچه را آشکار می‌سازید می‌داند ●●● ۱۹. / نحل
 وَاللَّهُ يَقْضِي بِالْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَقْضُونَ بِشَيْءٍ إِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ
 خداوند به حق داوری می‌کند و معبودهایی را که غیر از او می‌خوانند، هیچ‌گونه داوری ندارند، خداوند شنوا و بینا
 است ●●● ۲۰. / مؤمن

وَالْمُحْصِنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ كِتَابَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَأُحِلَّ لَكُمْ مَا وَرَاءَ ذَلِكَ أَنْ تَبْتَغُوا بِأَمْوَالِكُمْ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسَافِحِينَ
 فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ مِنْهُنَّ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ فَرِيضَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا تَرَضَيْتُمْ بِهِ مِنْ بَعْدِ الْفَرِيضَةِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا
 و زنان شوهر دار (بر شما حرام است) مگر آن‌ها را که (از راه اسارت) مالک شده‌اید، (زیرا اسارت آن‌ها در حکم طلاق است)
 این‌ها احکامی است که خداوند بر شما مقرر داشته است. اما زنان دیگر غیر از این‌ها (که گفته شد) برای شما حلال است که با
 اموال خود، آنان را اختیار کنید، در حالی که پاکدامن باشید و از زنا، خودداری نمایید و زانی را که متعه (ازدواج موقت) می‌کنید ،
 واجب است مهر آن‌ها را بپردازید و گناهی بر شما نیست در آن چه بعد از تعیین مهر، با یکدیگر توافق کرده‌اید، (بعدا می‌توانید
 با توافق، آن را کم یا زیاد کنید) خداوند ، دانا و حکیم است ●●● ۲۴. / نساء
 وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا

سوگند به فرشتگانی که پی در پی فرستاده می‌شوند ●●● ۱. / مرسلات

(۴۷۲) باب الواو قرآن الفبائی

وَالْمُطَلَّقاتُ يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ أَنْ يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِي أَرْحَامِهِنَّ إِنْ كُنَّ يُؤْمِنَنَّ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَبَعُولَتُهُنَّ
 أَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ فِي ذَلِكَ إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ
 زنان مطلقه باید به مدت سه مرتبه عادت ماهیانه دیدن (و پاک‌شدن) انتظار بکشند (عده نگه دارند) و اگر به خدا و روز رستاخیز
 ایمان دارند، برای آن‌ها حلال نیست که آن‌چه را خدا در رحم‌هایشان آفریده ، کتمان کنند و همسرانشان برای بازگرداندن آن‌ها (و
 از سرگرفتن زندگی زناشویی) در این مدت، (از دیگران) سزاوارترند، در صورتی که (به راستی) خواهان اصلاح باشند و برای زنان
 ، همانند وظایفی که بردوش آن‌ها است، حقوق شایسته‌ای قرار داده شده و مردان بر آنان برتری دارند و خداوند توانا و حکیم است ●●●.

۲۲۸ / بقره

وَالْمَلَائِكَةُ عَلَى أَرْجَائِهَا وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمَانِيَةٌ

فرشتگان در جوانب و کناره‌های آسمان قرار می‌گیرند (و برای انجام مأموریت‌ها آماده می‌شوند) و آن روز عرش پروردگارت
 را هشت فرشته بر فراز همه آن‌ها حمل می‌کنند ●●● ۱۷. / حاقه

وَالْمُؤْتَفِكَةَ أَهْوَى

و نیز شهرهای زیر و رو شده (قوم لوط) را بر زمین کوبید ●●● ۵۳. / نجم

وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيَطِيعُونَ اللَّهَ
 وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

مردان و زنان باایمان ولی (و یار و یاور) یکدیگرند ، امر به معروف و نهی از منکر می‌کنند و نماز را برپا می‌دارند
 و زکات را می‌پردازند و خدا و رسولش را اطاعت می‌نمایند، خداوند به زودی آن‌ها را مورد رحمت خویش قرار می‌دهد،
 خداوند توانا و حکیم است ●●● ۷۱. / توبه

وَالنَّازِعَاتِ غَرْقًا

سوگند به فرشتگانی که ارواح مجرمان را به شدت از بدن‌هایشان برمی‌کشند ●●● ۱. / نازعات

و النَّاشِرَاتِ نَشْرًا

و سوگند به آن‌ها که (ابرها را) می‌گسترانند و منتشر می‌سازند ●●● ۳. / مرسلات

و النَّاشِطَاتِ نَشْطًا

و فرشتگانی که ارواح مؤمنان را با مدارا و نشاط جدا می‌سازند ●●● ۲. / نازعات

و النَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ

سوگند به ستاره هنگامی که افول می‌کند ●●● ۱. / نجم

قرآن الفبائی باب الواو (۴۷۳)

و النَّجْمِ وَالشَّجَرِ يَسْجُدَانِ

و گیاه و درخت برای او سجده می‌کنند ●●● ۶. / الرحمن

و النَّخْلَ بِأَسْقَاتِ لَهَا طَلْعُ نَضِيدٍ

و نخل‌های بلند قامت که میوه‌های متراکم دارند ●●● ۱۰. / ق

و النَّهَارِ إِذَا تَجَلَّىٰ

و قسم به روز هنگامی که تجلی کند ●●● ۲. / لیل

و النَّهَارِ إِذَا جَلَّىٰهَا

و به روز هنگامی که صفحه زمین را روشن سازد ●●● ۳. / شمس

و الْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُنَمِّئَهُنَّ وَالرِّضَاعَةُ وَالْمَوْلُودُ لَهُ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ لَا تُكَلَّفُ نَفْسٌ إِلَّا وُسْعَهَا لَا تُضَارُّ وَالِدَةٌ بَوْلِدِهَا وَلَا مَوْلُودٌ لَهُ بِوَلَدِهِ وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَلِكَ فَإِنْ أَرَادَ فِصَالًا عَنْ تَرَاضٍ مِنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا وَإِنْ أَرَدْتُمْ أَنْ تَسْتَرْضِعُوا أَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِذَا سَلَّمْتُمْ مَا تَيْمَّمْتُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

مادران ، فرزندان را دو سال تمام ، شیر می‌دهند . (این) برای کسی است که بخواهد دوران شیرخوارگی را تکمیل کند و بر آن کس که فرزند برای او متولد شده (پدر) لازم است خوراک و پوشاک مادر را به‌طور شایسته (در مدت شیردادن پردازد ، حتی اگر طلاق گرفته باشد) هیچ کس موظف به بیش از مقدار توانایی خود نیست ، نه مادر (به خاطر اختلاف با پدر) حق ضرر زدن به کودک را دارد و نه پدر و بر وارث او نیز لازم است این کار را انجام دهد (و هزینه مادر در دوران شیردهی را تأمین کند) و اگر آن دو بارضایت یکدیگر و مشورت بخواهند کودک را (زودتر) از شیر بازگیرند ، گناهی بر آن‌ها نیست و اگر (با عدم توانایی یا عدم موافقت مادر) خواستید دایه‌ای برای فرزندان خود بگیرید ، گناهی بر شما نیست ، به شرط این که حق گذشته مادر را به‌طور شایسته پردازید و از (مخالفت فرمان) خدا بپرهیزید و بدانید خدا به آنچه انجام می‌دهید ، بینا است ●●● ۲۳۳. / بقره

وَالْوِزْنَ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

و وزن کردن (اعمال و سنجش ارزش آن‌ها) در آن روز حقا است ، کسانی که میزان‌های (عمل) آن‌ها سنگین است ،

رستگارند ●●● ۸. / اعراف

وَاللَّهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ لَّا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ

خدای شما خداوند یگانه‌ای است که غیر از او معبودی نیست ، (زیرا) او است بخشنده و مهربان (و دارای رحمت عام و خاص) ●●● .

۱۶۳ / بقره

(۴۷۴) باب الواو قرآن الفبائی

وَالِی الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ

و به زمین که چگونه مسطح گشته ●●● ۲۰۴ / غاشیه

وَإِلَى ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ هُوَ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَاسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا فَاسْتَعِفَرُوهُ ثُمَّ تَوَبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي قَرِيبٌ مُجِيبٌ

و به سوی (قوم) ثمود برادرشان صالح را فرستادیم ، گفت: ای قوم من! الله را پرستش کنید که معبودی جز او برای شما نیست ، او است که شما را از زمین آفرید و آبادی آن را به شما واگذار نمود ، از او آمرزش بطلبید سپس به سوی او بازگردید که پروردگaram (به بندگان خود) نزدیک و اجابت کننده (تقاضاهای آنها) است ●●● ۶۱. / هود

وَإِلَى ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فَيَأْخُذْكُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

و به سوی (قوم) ثمود برادرشان «صالح» را فرستادیم ، گفت: ای قوم من، خدا را پرستید که جز او معبودی برای شما نیست ، دلیل روشنی از طرف پروردگار برای شما آمده ؛ این "ناقه" الهی برای شما معجزه‌ای است ، او را به حال خود واگذارید که در سرزمین خدا (از علف‌های بیابان) بخورد و آن را آزار نرسانید که عذاب دردناکی شما را خواهد گرفت ●●● ۷۳. / اعراف

وَإِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ

و به کوه‌ها که چگونه در جای خود نصب گردیده ●●● ۱۹۴ / غاشیه

وَإِلَى رَبِّكَ فَارْغَبْ

و به سوی پروردگارت توجه کن ●●● ۸. / انشراح

وَإِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ

و به آسمان نگاه نمی کنند که چگونه برپا شده ●●● ۱۸۴ / غاشیه

وَإِلَى عَادٍ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ

و به سوی قوم عاد برادرشان «هود» را فرستادیم ، گفت: ای قوم من ، (تنها) خدا را پرستش کنید که جز او معبودی برای شما نیست ، آیا پرهیزگاری پیشه نمی کنید ●●● ۶۵؟ / اعراف

وَإِلَى عَادٍ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُفْتَرُونَ

(ما) به سوی (قوم) عاد ، برادرشان هود را فرستادیم ، (به آنها) گفت: ای قوم من! الله را پرستش کنید که معبودی جز او برای شما نیست ، شما فقط تهمت می‌زنید ●●● ۵۰. / هود

قرآن الفبائی باب الواو (۴۷۵)

وَإِلَى مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ وَلَا تَنْقُصُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ إِنِّي أَرِيكُمْ بِخَيْرٍ وَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ مُحِيطٍ

و به سوی مدین برادرشان شعیب را فرستادیم ، گفت: ای قوم من! «الله» را پرستش کنید که جز او معبود دیگری برای شما نیست و پیمان و وزن را کم نکنید (و دست به کم‌فروشی نزنید) من خیرخواه شما هستم و من از عذاب روز فراگیر بر شما بیمناکم ●●● ۸۴. / هود

وَإِلَى مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَارْجُوا الْيَوْمَ الْآخِرَ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ

ما به سوی مدین برادرشان شعیب را فرستادیم ، گفت: ای قوم من! خدا را پرستید و به روز بازپسین امیدوار باشید و در زمین فساد نکنید ●●● ۳۶. / عنکبوت

وَإِلَى مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا

النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

و به سوی مدین، برادرشان «شعیب» را فرستادیم، گفت: ای قوم من، خدا را بپرستید که جز او معبودی ندارید، دلیل روشنی از طرف پروردگارتان برای شما آمده است، بنابراین حق پیمانانه و وزن را ادا کنید و از اموال مردم چیزی نگاهید و در روی زمین بعد از آن که (در پرتو ایمان و دعوت انبیاء) اصلاح شده است، فساد نکنید، این برای شما بهتر است اگر باایمان هستید ●●● ۸۵ / اعراف

وَالْيَوْمِ الْمَوْعُودِ

و سوگند به آن روز موعود ●●● ۲۰ / بروج

وَأَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ وَكَانَ تَحْتَهُ كَنْزٌ لَهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ وَمَا فَعَلْتُهُ عَنْ أَمْرِي ذَلِكَ تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا

و اما آن دیوار متعلق به دو نوجوان یتیم در آن شهر بود و زیر آن گنجی متعلق به آن‌ها وجود داشت و پدرشان مرد صالحی بود، پروردگار تو می‌خواست آن‌ها به حد بلوغ برسند و گنجشان را استخراج کنند، این رحمتی از پروردگارت بود، من به دستور خود این کار را نکردم و این بود سر کارهایی که توانایی شکیبایی در برابر آن‌ها را نداشتی ●●● ۸۲ / کهف

وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَهَانَنِ

و اما هنگامی که برای امتحان روزی را بر او تنگ بگیرد، مأیوس می‌شود و می‌گوید: پروردگارم مرا خوار کرده ●●● ۱۶ / فجر

(۴۷۶) باب الواو قرآن الفبائی

وَأَمَّا الَّذِينَ ابْيَضَّتْ وُجُوهُهُمْ فَفِي رَحْمَةِ اللَّهِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

و اما آن‌ها که چهره‌هایشان سفید شده، در رحمت خداوند خواهند بود و جاودانه در آن می‌مانند ●●● .

۱۰۷ / آل عمران

وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَمْ يَكُنْ آيَاتِي تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَاسْتَكْبَرْتُمْ وَكُنْتُمْ قَوْمًا مُّجْرِمِينَ

اما کسانی که کافر شدند، به آن‌ها گفته می‌شود: مگر آیات من بر شما خوانده نمی‌شد و شما استکبار کردید و قوم مجرمی بودید ●●● ۳۱ / جاثیه

وَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ وَاللَّهُ لَا يَحِبُّ الظَّالِمِينَ

اما آن‌ها که ایمان آوردند و اعمال صالح انجام دادند، خداوند پاداش آنان را به طور کامل خواهد داد و خداوند، ستمکاران را دوست نمی‌دارد ●●● ۵۷ / آل عمران

وَأَمَّا الَّذِينَ سَعَدُوا فَفِي الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ عَطَاءٌ غَيْرَ مَجْدُودٍ

اما آن‌ها که سعادت‌مند شدند در بهشت جاودانه خواهند بود، مادام که آسمان‌ها و زمین برپاست مگر آنچه پروردگارت بخواهد، بخششی است قطع نشدنی ●●● ۱۰۸ / هود

وَأَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا فَمَأْوِيَهُمُ النَّارُ كُلَّمَا أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا أُعِيدُوا فِيهَا وَقِيلَ لَهُمْ ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تَكْذِبُونَ

و اما کسانی که فاسق شدند (و از اطاعت پروردگارش بیرون رفتند) جایگاه همیشگی آن‌ها آتش است، هر زمان بخواهند از آن خارج شوند آن‌ها رابه آن بازمی‌گردانند و به آن‌ها گفته می‌شود بچشید عذاب آتشی را که انکار می‌کردید ●●● ۲۰ /

سجده

وَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَتْهُمْ رِجْسًا إِلَىٰ رِجْسِهِمْ وَمَاتُوا وَهُمْ كَافِرُونَ

و اما آن‌ها که در دل‌هایشان بیماری است، پلیدی بر پلیدی‌شان افزود و از دنیا رفتند، درحالی که کافر بودند
 ●●● ۱۲۵ / توبه

وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ فَأُولَئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ

و اما آن‌ها که به آیات ما و لقای آخرت کافر شدند، در عذاب الهی احضار می‌شوند ●●● ۱۶ / روم
 وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ

و سؤال کننده را از خود مران ●●● ۱۰ / ضحی

وَأَمَّا الْغُلَامُ فَكَانَ أَبَوَاهُ مُؤْمِنِينَ فَخَشِينَا أَنْ يُزَهِّقَهُمَا طُغْيَانًا وَكُفْرًا

و اما آن نوجوان پدر و مادرش با ایمان بودند، ما نخواستیم او آن‌ها را به طغیان و کفر وادارد ●●● ۸۰ / کهف
 قرآن الفبائی باب الواو (۴۷۷)

وَأَمَّا الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا

و اما ظالمان هیزم بر آتش جهنم گردیدند ●●● ۱۵ / جن

وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ

و اما اگر از اصحاب یمن باشد ●●● ، ۹۰ / واقعه

وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُكَذِّبِينَ الضَّالِّينَ

اما اگر او از تکذیب‌کنندگان گمراه باشد ●●● ، ۹۲ / واقعه

وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ

و نعمت‌های پروردگارت را بازگو کن ●●● ۱۱ / ضحی

وَأَمَّا تَخَافَنَّ مِنْ قَوْمٍ خِيَانَةً فَانْبِذْ إِلَيْهِمْ عَلَى سَوَاءٍ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْخَائِنِينَ

و هر گاه (با ظهور نشانه‌هایی) از خیانت گروهی بیم داشته باشی (که عهد خود را شکسته حمله غافلگیرانه کنند)
 به‌طور عادلانه به آن‌ها اعلام کن (که پیمان‌شان لغو شده است) زیرا خداوند خائنان را دوست نمی‌دارد ●●● .

۵۸ / انفال

وَأَمَّا تُعْرَضُونَ عَنْهُمْ ابْتِغَاءَ رَحْمَةٍ مِنْ رَبِّكَ تَرْجُوهَا فَقُلْ لَهُمْ قَوْلًا مَيْسُورًا

و هر گاه از آن‌ها (یعنی مستمندان) روی برتابی و انتظار رحمت پروردگارت را داشته باشی (تا گشایشی در کارت پدید آید و

به آن‌ها کمک کنی) با گفتار نرم و آمیخته به لطف با آن‌ها سخن بگو ●●● ۲۸ / اسراء

وَأَمَّا نُورِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتُوفِّيَنَّكَ فَاَلَيْسَ مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ اللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ

و اگر ما پاره‌ای از مجازات‌هایی را که به آنان وعده داده‌ایم (در حال حیات) به تونشان دهیم و یا (پیش از آن که آن‌ها
 گرفتار عذاب شوند) تو را از دنیا ببریم، در هر حال بازگشت آن‌ها به سوی ما است، سپس خداوند گواه است

بر آنچه آن‌ها انجام می‌دادند ●●● ۴۶ / یونس

وَأَمَّا يُنْزَعَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

و هر گاه وسوسه‌هایی از شیطان متوجه تو گردد از خدا پناه طلب که او شنونده و آگاه است ●●● ۳۶ / فصلت

وَأَمَّا يُنْزَعَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

و هر گاه وسوسه‌ای از شیطان به تو رسد به خدا پناه بر، که او شنونده و دانا است ●●● ۲۰۰ / اعراف

وَأَمَّا تُمُودٌ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمَىٰ عَلَى الْهُدَىٰ فَأَخَذَتْهُمُ صَاعِقَةُ الْعَذَابِ الْهُونِ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

اما ثمود را هدایت کردیم، ولی آن‌ها نابینایی را بر هدایت ترجیح دادند، لذا صاعقه، آن عذاب خوارکننده، به خاطر اعمالی که انجام می‌دادند آن‌ها را فرو گرفت ●●● ۱۷. / فصلت

(۴۷۸) باب الواو قرآن الفبائی

وَأَمَّا مَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ جَزَاءُ الْحُسْنَىٰ وَسَنَقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا يُسْرًا

و اما کسی که ایمان بیاورد و عمل صالح انجام دهد پاداش نیکو خواهد داشت و ما دستور آسانی به او خواهیم داد ●●● ۸۸. / كهف

وَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِشِمَالِهِ فَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي لَمْ أُوتَ كِتَابِيهِ

اما کسی که نامه اعمال او به دست چپش داده شده، می‌گوید: ای کاش هرگز نامه اعمالم به من داده نمی‌شد ●●● ۲۵. / حاقه

وَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ وَرَاءَ ظَهْرِهِ

و اما کسی که نامه اعمالش پشت سرش داده شده ●●● ۱۰. / انشقاق
وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَىٰ

اما کسی که بخل ورزد و از این طریق بی‌نیازی طلبد ●●● ۸. / لیل

وَأَمَّا مَنْ جَاءَكَ يَسْعَىٰ

اما کسی که به سراغ تو می‌آید و کوشش می‌کند ●●● ۸. / عبس

وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ

و آن کس که از مقام پروردگارش خائف بوده و نفس را از هوی بازداشته ●●● ۴۰. / نازعات
وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ

و اما کسی که ترازوهایش سبک است ●●● ۸. / قارعه

وَأَمَّا عَادٌ فَاهْتَكَمُوا بِرِيحِ صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ

و اما قوم عاد، به وسیله تندبادی طغیانگر و سرد و پرصدا به هلاکت رسیدند ●●● ۶. / حاقه
وَامْتَأَزُوا الْيَوْمَ أَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ

جدا شوید امروز ای گنهکاران ●●● ۵۹. / یس

وَأَمْدَدْنَا هُمْ بِفَاكِهَةٍ وَلَحْمٍ مِمَّا يَشْتَهُونَ

همواره از انواع میوه‌ها و گوشت‌ها از هر نوع تمایل داشته باشند در اختیار آن‌ها می‌گذاریم ●●● ۲۲. / طور
وَأَمْرَأَتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ

و همچنین همسرش درحالی که هیزم به دوش می‌کشد ●●● ۴. / تبت

وَأَمْرَأَتُهُ قَائِمَةٌ فَضَحَكَتْ فَبَشَّرْنَاهَا بِإِسْحَقَ وَمِنْ وَرَاءِ إِسْحَقَ يَعْقُوبَ

و همسرش ایستاده بود خندید او را بشارت به اسحاق و پس از او یعقوب دادیم ●●● ۷۱. / هود

قرآن الفبائی باب الواو (۴۷۹)

وَأَمْرَأًا هَالِكَةً بِالصَّلَاةِ وَأَصْطَبِرْ عَلَيْهَا لَا نَسْأَلُكَ رِزْقًا نَحْنُ نَرْزُقُكَ وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوَىٰ

و خانواده خود را به نماز دستور ده و بر انجام آن شکیاباش، ما از تو روزی نمی‌خواهیم بلکه ما به تو روزی می‌دهیم و عاقبت نیک برای تقوا است ●●● ۱۳۲. / طه

وَأْمُرْتُ لِأَنْ أَكُونَ أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ

و مأمورم که نخستین مسلمان باشم ●●● ۱۲ / زمر

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ

و (سپس چنان) بارانی بر آنها فرستادیم (بارانی از سنگ که آنها را نابود ساخت)، اکنون بنگر سرانجام کار مجرمان به کجا کشید ●●● ۸۴ / اعراف

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ

و بارانی (از سنگ) بر آنها فرو فرستادیم، چه باران بدی بود این باران انداز شدگان ●●● ۵۸ / نمل، ۱۷۳ / شعراء
وَأْمَلَى لَهُمْ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ

و به آنها مهلت می‌دهیم (تا مجازاتشان دردناک‌تر باشد) زیرا طرح و نقشه من قوی (و حساب شده) است (و هیچ‌کس را قدرت فرار از آن نیست ●●●) ۴۵ / قلم، ۱۸۳ / اعراف

وَأْمِنُوا بِمَا أَنْزَلْتُ مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُونُوا أَوَّلَ كَافِرٍ بِهِ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَإِنِّي فَاتَتْوَنِي

و به آنچه نازل کرده‌ام (قرآن) ایمان بیاورید که نشانه‌های آن با آنچه در کتاب‌های شما است، کاملاً مطابقت دارد و نخستین کافر به آن نباشید و آیات مرا به بهای ناچیزی نفروشید (به خاطر درآمد مختصری، نشانه‌های قرآن و پیامبر اسلام را که در کتب شما موجود است، پنهان نکنید) و تنها از من (و مخالفت دستور من) بترسید (نه از مردم ●●●) ۴۱ / بقره
وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ

و از مادر و پدرش ●●● ۳۵ / عبس

وَأَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَى

و من تو را (برای مقام رسالت) انتخاب کردم، اکنون به آنچه بر تو وحی می‌شود، گوش فراده ●●● ۱۳ / طه
وَأَنَا ظَنَنَّا أَنْ لَنْ نَقُولَ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا

و این که ما گمان می‌کردیم که انس و جن هرگز دروغ بر خدا نمی‌بندند ●●● ۵ / جن
وَأَنَا ظَنَنَّا أَنْ لَنْ نُعْجِزَ اللَّهَ فِي الْأَرْضِ وَلَنْ نُعْجِزَهُ هَرَبًا

و این که ما یقین داریم هرگز نمی‌توانیم بر اراده خداوند در زمین غالب شویم و نمی‌توانیم از پنجه قدرت او فرار کنیم ●●● ۱۲ / جن

(۴۸۰) باب الواو قرآن الفبائی

وَأَنَا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقَاعِدَ لِلسَّمْعِ فَمَنْ يَسْمَعِ الْآنَ يَجِدْ لَهُ شُهَابًا رَصَدًا

و این که ما پیش از این به استراق سمع در آسمان‌ها می‌نشستیم، اما اکنون هر کس بخواهد استراق سمع کند، شهابی را در کمین خود می‌یابد ●●● ۹ / جن

وَأَنَا لَا نَدْرِي أَشَرٌّ أُرِيدُ بِمَنْ فِي الْأَرْضِ أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا

و این که (با این اوضاع و احوال) ما نمی‌دانیم آیا اراده شری درباره اهل زمین شده یا پروردگارشان اراده کرده است آنها را هدایت کند ●●● ۱۰ / جن

وَأَنَا لَمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَاهَا مُلْتَأَتًا حَرَسًا شَدِيدًا وَشُهَبًا

و این که ما آسمان را جستجو کردیم و همه‌را پُراز محافظان قوی و تیرهای شهب یافتیم ●●● ۸ / جن
وَأَنَا لَمَّا سَمِعْنَا الْهُدَى آمَنَّا بِهِ فَمَنْ يُؤْمِنُ بِرَبِّهِ فَلَا يَخَافُ بَخْسًا وَلَا رَهَقًا

و این که ما هنگامی که هدایت قرآن را شنیدیم، به آن ایمان آوردیم و هر کس به پروردگارش ایمان بیاورد، نه از نقصان می‌ترسد و نه از ظلم ●●● ۱۳ / جنّ

وَ أَنَا مِنَّا الْمُسْلِمُونَ وَمِنَّا الْقَاسِطُونَ فَمَنْ أَسْلَمَ فَأُولَئِكَ تَحَرَّوْا رَشَدًا

و این که گروهی از ما مسلمان و گروهی ظالمند، هر کس اسلام را اختیار کند، راه راست را برگزیده است ●●● ۱۴ / جنّ

وَ أَنَا مِنَّا الصَّالِحُونَ وَمِنَّا دُونَ ذَلِكَ كُنَّا طَرَائِقَ قَدَدًا

و این که در میان ما افرادی صالح و افرادی غیر صالحند و ما گروه‌های متفاوتی هستیم ●●● ۱۱ / جنّ

وَ أَنْ أَتَلَّوْا الْقُرْآنَ فَمَنْ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَقُلْ إِنَّمَا أَنَا مِنَ الْمُنذِرِينَ

و این که قرآن را تلاوت کنم هر کس هدایت شود برای خود هدایت شده و هر کس گمراه گردد (گناهش به گردن خود اوست) بگو من فقط از انداز کنندگان هستم ●●● ۹۲ / نمل

وَ أَنْ أَحْكُمُ بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَاحْذَرْهُمْ أَنْ يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمُوا أَنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُصِيبَهُمْ بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ

و باید در میان آن‌ها (اهل کتاب) طبق آن‌چه خداوند نازل کرده حکم کنی و از هوس‌های آنان پیروی مکن و برحذر باش که مبادا تو را از بعضی احکامی که خدا بر تو نازل کرده منحرف سازند و اگر آن‌ها (از حکم و داوری تو) روی گردانند بدان خداوند می‌خواهد آن‌ها را به خاطر پاره‌ای از گناهانشان مجازات کند و بسیاری از مردم فاسقند ●●● ۴۹ / مائده

وَ أَنْ اسْتَفْهَرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تَوَبُوا إِلَيْهِ يُمَتِّعْكُمْ مَتَاعًا حَسِينًا إِلَىٰ آجَلٍ مُّسَمًّى وَيُؤْتِ كُلَّ ذِي فَضْلٍ فَضْلَهُ وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ كَبِيرٍ
قرآن الفبائی باب الواو (۴۸۱)

و این که از پروردگار خویش آمرزش بطلبید، سپس به سوی او بازگردید تا به طرز نیکویی شما را تا مدت معین (از مواهب زندگی این جهان) بهره‌مند سازد و به هر صاحب فضیلتی به مقدار فضیلتش ببخشد و اگر (از این فرمان) روی گردان شوید من بر شما عذاب روز بزرگی بیمناکم ●●● ۳ / هود

وَ أَنْ اِعْبُدُونِي هَذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ

و این که مرا پرستید که راه مستقیم این است ●●● ۶۱ / یس

وَ أَنْ أَقِمَّ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

و (به من دستور داده شده که) روی خود را به آیینی متوجه ساز که خالی از هرگونه شرک است و از مشرکان مباش ●●● ۱۰۵ / یونس

وَ أَنْ أَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَ اتَّقُواهُ وَ هُوَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ

و این که نماز را برپا دارید و از او بپرهیزید و او است که به سوی او محشور خواهید شد ●●● ۷۲ / انعام

وَ أَنْ أَلْقِي عَصَاكَ فَلَمَّا رَاها تَهْتَزُّ كَأَنَّها جَانٌّ وَلَّى مُدْبِرًا وَ لَمْ يُعَقِّبْ يَا مُوسَىٰ أَقْبِلْ وَ لَا تَخَفْ إِنَّا نَكُ مِنَ الْآمِنِينَ

عصایت را بیفکن، هنگامی که (عصا را افکند) نگاه کرد و دید همچون ماری با سرعت حرکت می‌کند، ترسید و به عقب برگشت و حتی پشت سر خود را نگاه نکرد (به او گفته شد:) برگرد و ترس، تو در امان هستی ●●● ۳۱ / قصص

قصص

وَ أَنْبَسْنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً مِنْ يَقْطِينٍ

و کدوئینی بر او رویانندیم (تادر سایه برگ‌های پهن و مرطوبش آرامش یابد ●●●). ۱۴۶ / صافات

وَأَنْتَ حِلٌّ بِهَذَا الْبَلَدِ

شهری که تو ساکن آن هستی ●●● ۲ / بلد

وَأَنْتَظِرُوا إِنَّا مُنْتَظِرُونَ

و انتظار بکشید ما هم منتظریم ●●● ۱۲۲ / هود

وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ تَنْظُرُونَ

و شما در این حال نظاره‌می‌کنید (و کاری از دستتان ساخته نیست ●●●). ۸۴ / واقعه

وَأَنْتُمْ سَامِدُونَ

و پیوسته در غفلت و هوسرانی به سر می‌برید ●●● ۶۱ / نجم

وَأَنْجَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ

ما کسانی را که ایمان آورده‌اند و تقوا پیشه کرده بودند نجات دادیم ●●● ۵۳ / نمل

(۴۸۲) باب الواو قرآن الفبائی

وَأَنْجَيْنَا مُوسَى وَمَنْ مَعَهُ أَجْمَعِينَ

موسی و تمام کسانی را که با او بودند نجات دادیم ●●● ۶۵ / شعراء

وَأَنْذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ فَيَقُولُ الَّذِينَ ظَلَمُوا رَبَّنَا أَخِّرْنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ نُجِبِ دَعْوَتَكَ وَنَتَّبِعِ الرَّسُولَ أَوْ لَمْ نَكُونُوا أَقْسَمْتُمْ مِنْ قَبْلِ مَا لَكُم مِّنْ زَوَالٍ

و مردم را از روزی که عذاب الهی به سراغشان می‌آید بترسان ، آن روز که ظالمان می‌گویند پروردگارا! مدت کوتاهی ما را مهلت ده ، تا دعوت تو را بپذیریم و از پیامبران پیروی کنیم (اما به زودی این پاسخ را می‌شنوند که) مگر قبلاً شما سوگند یاد نکرده بودید که زوال و فنایی برای شما نیست ●●● ۴۴ / ابراهیم

وَأَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْ يُخْشَرُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ لَّعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ

به وسیله (قرآن) کسانی را که از روز حشر و رستاخیز می‌ترسند ، بیم ده ، (روزی که در آن روز) یاور و سرپرست و شفاعت کننده‌ای جز او (خدا) ندارند ، شاید پرهیزکاری پیشه کنند ●●● ۵۱ / انعام

وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ

خویشاوندان نزدیکت را انداز کن ●●● ۲۱۴ / شعراء

وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْأَرْفَةِ إِذَا الْقُلُوبُ لَدَىٰ الْحَنَاجِرِ كَاظِمِينَ مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حَمِيمٍ وَلَا شَفِيعٌ يُطَاعُ

آن‌ها را از روز نزدیک بترسان ، روزی که از شدت وحشت دل‌ها به گلوگاه می‌رسد و تمامی وجود آن‌ها مملو از اندوه می‌گردد ، برای ستمکاران دوستی وجود ندارد و نه شفاعت کننده‌ای که شفاعتش پذیرفته شود ●●● ۱۸ / مؤمن

وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

آن‌ها را از روز حسرت (روز رستاخیز که برای همه مایه تأسف است) بترسان ، روزی که همه چیز پایان می‌یابد ، در حالی که آن‌ها در غفلتند و ایمان نمی‌آورند ●●● ۳۹ / مریم

وَأَنْزَلَ الَّذِينَ ظَاهَرُوهُمْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ صَاصِيهِمْ وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ فَرِيقًا تَقْتُلُونَ وَتَأْسِرُونَ فَرِيقًا

خداوند گروهی از اهل کتاب را که از آن‌ها (مشرکان عرب) حمایت کردند از قلعه‌های محکم شان پایین کشید و در دل‌های آن‌ها رعب افکند (کارشان به جایی رسید که) گروهی را به قتل می‌رساند و گروهی را اسیر

می‌کردید ●●● ۲۶ / احزاب

وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ فَخَاحِكُمْ بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ هُمْ عَمَّا جَاءَتْكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ لِنَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَيْتُمْ فَأَسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا

قرآن الفبائی باب الواو (۴۸۳)

فَيُبَيِّنُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ

و این کتاب را به حق بر تو نازل کردیم ، در حالی که کتب پیشین را تصدیق می‌کند و حافظ و نگاهبان آن‌ها است، بنابراین بر طبق احکامی که خدا نازل کرده در میان آن‌ها حکم کن و از هوی و هوس‌های آن‌ها پیروی مکن و از احکام الهی روی مگردان ، ما برای هر کدام از شما آیین و طریقه روشنی قراردادیم و اگر خدا می‌خواست، همه شما را امیت واحدی قرار می‌داد ولی خدای خواهد شمارا در آنچه به شما بخشیده بیازماید (و استعدادهای شما را پرورش دهد) بنابراین بکوشید و در نیکی‌ها به یکدیگر سبقت جوید، بازگشت همه شما به سوی خدا است و از آنچه در آن اختلاف کرده‌اید به شما خبر خواهد داد ●●● ۴۸ / مائده

وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَسْكَنَاهُ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّا عَلَى ذَهَابٍ بِهِ لَقَادِرُونَ

و از آسمان آبی به اندازه معین نازل کردیم و آن را در زمین (در مخازن مخصوصی) ساکن نمودیم و ما بر از بین بردن آن کاملاً قادریم ●●● ۱۸ / مؤمنون

وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَاجًا

و از ابرهای باران‌زا آبی فراوان نازل کردیم ●●● ۱۴ / نبأ

وَأَنْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَهِيَ يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةٌ

آسمان‌ها از هم می‌شکافند و سست می‌گردند و فرومی‌ریزند ●●● ۱۶ / حاقه

وَأَنْطَلِقُ الْمَلَائِكَةُ مِنْهُمْ أَنْ أَشْهَوْا وَأَصْبِرُوا عَلَى الْهَيْتِكُمْ إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ يُرَادُ

سرکردگان آن‌ها بیرون آمدند و گفتند : بروید و خدایانتان را محکم بچسبید که می‌خواهند ما را به سوی بدبختی بکشانند ●●● ۶ / ص

وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ

و در راه خدا انفاق کنید و (با ترک انفاق) خود را به دست خود به هلاکت نیفکنید و نیکی کنید که خداوند نیکوکاران را دوست می‌دارد ●●● ۱۹۵ / بقره

وَأَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ فَأَصَّدَّقَ وَأَكُنْ مِنَ الصَّالِحِينَ

از آنچه به شما روزی داده‌ایم ، انفاق کنید ، پیش از آن که مرگ یکی از شما فرارسد و بگوید: پروردگارا! چرا مرا مدت کمی به تأخیر نینداختی تا صدقه دهم و از صالحان باشم ●●● ۱۰۴ / منافقین

وَأَنْكِحُوا الْأَيَامَىٰ مِنْكُمْ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَإِمَائِكُمْ إِنْ يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُغْنِهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَاللَّهُ وَسِيعٌ عَلِيمٌ

مردان و زنان بی‌همسر را همسر دهید و همچنین غلامان و کنیزان صالح و درستکاران را اگر فقیر و تنگدست باشند ، خداوند آنان را از فضل خود بی‌نیاز می‌سازد ، خداوند واسع و آگاه است ●●● ۳۲ / نور

(۴۸۴) باب الواو قرآن الفبائی

وَأَنْ لَا تَعْلَمُوا عَلَى اللَّهِ إِيَّاكُمْ بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ

و در برابر خداوند تکبر نورزید که من برای شما دلیل روشنی آورده‌ام ●●● ۱۹۰ / دخان

وَأَنْ لَّوِ اسْتَقَامُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ لَأَسْقَيْنَهُمْ مَاءً غَدَقًا

و اگر آن‌ها (جن و انس) بر طریقه (ایمان) استقامت ورزند، ما آن‌ها را با آب فراوان سیراب می‌کنیم
●●● ۱۶۰ / جن

وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَسْعَى

و این که برای انسان بهره‌ای جز سعی و کوشش او نیست ●●● ۳۹۰ / نجم

وَأَنْبِئُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْلُمُوا لَهُ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ

و به درگاه پروردگارتان باز گردید و در برابر او تسلیم شوید، پیش از آن که عذاب به سراغ شما آید، سپس از سوی هیچ کس یاری نشوید ●●● ۵۴۰ / زمر

وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا

و این که آن‌ها به قیامت ایمان نمی‌آورند عذاب دردناکی برایشان آماده ساخته‌ایم ●●● ۱۰۰ / اسراء

وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ

و این که رستاخیز خواهد آمد، شکی در آن نیست و خداوند تمام کسانی را که در قبرها آرمیده‌اند، زنده می‌کند ●●● ۷۰ / حج

وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا

و این که مساجد از آن خداست، در این مساجد احدی را با خدا نخوانید ●●● ۱۸۰ / جن

وَأَنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الْمُنتَهَىٰ

(و آیا از کتب پیشین انبیاء به او نرسیده است) که همه امور به پروردگارت باز می‌گردد ●●● ۴۲۴ / نجم

وَأَنَّ سَعْيَهُ سَوْفَ يُرَىٰ

و این که سعی او به زودی دیده می‌شود (و به نتیجه‌اش می‌رسد) ●●● ۴۰۰ / نجم

وَأَنَّ عَذَابِي هُوَ الْعَذَابُ الْأَلِيمُ

(و نیز آن‌ها را آگاه کن که) عذاب و کیفر من عذاب دردناکی است ●●● ۵۰۰ / حجر

وَأَنَّ عَلَيْهِ النَّشَأَ الْآخِرَىٰ

و این که بر خداست ایجاد عالم دیگر (تا عدالت اجرا گردد) ●●● ۴۷۰ / نجم

وَأَنَّكَ لَا تَظْمَأُ فِيهَا وَلَا تَصْحَىٰ

و در آن تشنه نمی‌شوی و حرارت آفتاب آزارت نمی‌دهد ●●● ۱۱۹ / طه

قرآن الفبائی باب الواو (۴۸۵)

وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ذَلِكُمْ وَصَّاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

و این که این راه مستقیم من است، از آن پیروی کنید و از راه‌های مختلف (و انحرافی) پیروی نکنید که شما را از راه حق دور می‌سازد، این چیزی است که خداوند شما را به آن سفارش می‌کند تا پرهیزکار شوید ●●● ۱۵۳ / انعام

وَأَنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ يَبْعَثَ اللَّهُ أَحَدًا

و این که آن‌ها گمان کردند همان گونه که شما گمان می‌کردید که خداوند هرگز کسی را (به نبوت) مبعوث نمی‌کند ●●●

وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ

و سخنانی می‌گویند که عمل نمی‌کنند ●●● ۲۲۶ / شعراء

وَأَنَّهُ أَهْلَكَ عَادَانَ الْأُولَى

(و آیا به انسان نرسیده است که در کتب انبیای پیشین آمده) که خداوند قوم «عاد نخستین» را هلاک کرد ●●● ؟

۵۰ / نجم

وَأَنَّهُ تَعَالَى جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا

و این که بلند است مقام باعظمت پروردگار ما و او هرگز برای خود همسر و فرزندی انتخاب نکرده است ●●● ۳ /

جَنِّ

وَأَنَّهُ خَلَقَ الزُّوجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَى

و او است که دو زوج مذکر و مؤنث را می‌آفریند ●●● ۴۵ / نجم

وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِنَ الْإِنْسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا

و این که مردانی از بشر به مردانی از جن پناه می‌بردند و آن‌ها سبب گمراهی و طغیانشان می‌شدند ●●● ۶ / جن

وَأَنَّهُ كَانَ يَقُولُ سَفِيهُنَا عَلَى اللَّهِ شَطَطًا

و این که سفیهان ما درباره خداوند سخنان ناروا می‌گفتند ●●● ۴ / جن

وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا

و این که هنگامی که بنده خدا (محمد صلی‌الله‌علیه‌وآله به عبادت) برمی‌خاست و او را می‌خواند، گروهی سخت اطراف

او جمع می‌شدند ●●● ۱۹ / جن

وَأَنَّهُ هُوَ أَضْحَكَ وَأَبْكَى

و این که او است که می‌خنداند و می‌گریاند ●●● ۴۳ / نجم

(۴۸۶) باب الواو قرآن الفبائی

وَأَنَّهُ هُوَ أَعْنَى وَأَقْنَى

و این که او است که بی‌نیازی کند و سرمایه باقی می‌بخشد ●●● ۴۸ / نجم

وَأَنَّهُ هُوَ أَمَاتٌ وَأَحْيَا

و او است که می‌میراند و زنده می‌کند ●●● ۴۴ / نجم

وَأَنَّهُ هُوَ رَبُّ الشُّعْرَى

و این که او است پروردگار «ستاره شعری» ●●● ۴۹ / نجم

وَإِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ

و ما به سوی پروردگارمان بازمی‌گردیم ●●● ۱۴ / زخرف

وَإِنَّا عَلَىٰ أَنْ نُرِيكَ مَا نَعِدُهُمْ لَقَادِرُونَ

و ما قادریم آنچه را به آن‌ها وعده می‌دهیم، به تو نشان دهیم ●●● ۹۵ / مؤمنون

وَإِنَّا لَجَاعِلُونَ مَا عَلَيْهَا صَعِيدًا جُرُزًا

(ولی این زرق و برق‌ها پایدار نیست) و ما (سرانجام) قشر روی زمین را خاک بی‌گیاهی قرار می‌دهیم ●●● ۸ /

کَهِف

وَإِنَّا لَجَمِيعٌ حَاذِرُونَ

و ما همگی آماده پیکاریم ●●● ۵۶ / شعراء

وَإِنَّا لَنَحْنُ الصَّافُونَ

و ما همگی (برای اطاعت فرمان خداوند) به صف ایستاده ایم ●●● ۱۶۵ / صافات

وَإِنَّا لَنَحْنُ الْمُسَبِّحُونَ

و ما همگی تسبیح او می گوئیم ●●● ۱۶۶ / صافات

وَإِنَّا لَنَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَنَحْنُ الْوَارِثُونَ

ما ایم که زنده می کنیم و می میرانیم و وارث (همه جهان) ما هستیم ●●● ۲۳ / حجر

وَإِنَّا لَنَعْلَمُ أَنَّ مِنْكُمْ مُكَذِّبِينَ

و ما می دانیم که بعضی از شما آن را تکذیب می کنید ●●● ۴۹ / حاقه

وَإِن أَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّى يَسْمَعَ كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ ابْلِغْهُ مَا مَنَّهُ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْلَمُونَ

و اگر یکی از مشرکان از تو پناهندگی بخواهد به او پناه ده تا کلام خدا را بشنود (و در آن بیندیشد) سپس او را به محل امنش

برسان چرا که آن‌ها گروهی ناآگاهند ●●● ۶ / توبه

قرآن الفبائی باب الواو (۴۸۷)

وَإِن أَدْرَى لَعَلَّهُ فِتْنَةٌ لَكُمْ وَمَتَاعٌ إِلَى حِينٍ

و من نمی دانم شاید این ماجرا آزمایشی برای شما است و بهره گیری تا مدتی (معین ●●●) ۱۱۱ / انبیاء

وَإِن أَرَدْتُمْ اسْتِبْدَالَ زَوْجٍ مَكَانٍ زَوْجٍ وَآتَيْتُمْ إِحْدَيْهِنَّ قِنطَارًا فَلَا تَأْخُذُوا مِنْهُ شَيْئًا أَتَأْخُذُونَهُ بُهْتَانًا وَإِنَّمَا مِینَا

و اگر تصمیم گرفتید که همسر دیگری به جای همسر خود انتخاب کنید و مال فراوانی (به عنوان مهر) به او

پرداخته‌اید، چیزی از آن را پس نگیرید، آیا برای بازپس گرفتن مهر زنان، به تهمت و گناه آشکار متوسل می‌شوید

●●● ۲۰۹ / نساء

وَإِن امْرَأَةٌ خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُوزًا أَوْ إِعْرَاضًا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا وَالصُّلْحُ خَيْرٌ وَأُحْضِرَتِ الْأَنْفُسُ الشُّحَّ وَإِن

تُحْسِنُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا

و اگر زنی از طغیان و سرکشی یا اعراض شوهرش، بیم داشته باشد، مانعی ندارد با هم صلح کنند (و زن یا مرد از پاره‌ای از حقوق

به خاطر صلح صرف نظر کنند) و صلح بهتر است، اگرچه مردم (طبق غریزه حب ذات در این گونه موارد) بخل می‌ورزند و اگر

نیکی کنید و پرهیزکاری پیشه سازید (و به خاطر صلح، گذشت نمایید) خداوند به آنچه انجام می‌دهید آگاه است (و پاداش

شایسته به شما خواهد داد ●●●) ۱۲۸ / نساء

وَإِن تَجَهَّزُوا بِالْقَوْلِ فإِنَّهُ يَعْلَمُ السِّرَّ وَأَخْفَى

اگر سخن آشکارا بگویید (یا مخفی کنی) او پنهان‌ها و حتی پنهان‌تر از آن را نیز می‌داند ●●● ۷ / طه

وَإِن تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى لَا يَتَّبِعُوكُمْ سَوَاءً عَلَيْكُمْ أَدَعَوْتُمُوهُمْ أَمْ أَنْتُمْ صَمِتُونَ

و هر گاه آن‌ها را به سوی هدایت دعوت کنید، از شما پیروی نمی‌کنند، برای آن‌ها تفاوت نمی‌کند چه آن‌ها را دعوت کنید و

چه خاموش باشید ●●● ۱۹۳ / اعراف

وَإِن تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى لَا يَسْمَعُوا وَتَرِيَهُمْ بِنُظُرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ

و اگر از آن‌ها هدایت بخواهید سخنانتان را نمی‌شنوند و آن‌ها را می‌بینی (که با چشم‌های مصنوعیشان) به تو نگاه می‌کنند اما

در حقیقت نمی‌بینند ●●● ۱۹۸ / اعراف

وَإِنْ تُطِيعُوا أَكْثَرَ مَنْ فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكُمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ

و اگر اکثر کسانی را که در روی زمین هستند اطاعت کنی تو را از راه خدا گمراه می‌کنند، آن‌ها تنها از گمان پیروی می‌کنند و از

تخمین و حدس (واهی ●●●) ۱۱۶ / انعام

وَإِنْ تَعْجَبْ فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ أَإِذَا كُنَّا تُرَابًا إِنْ أَلْمَأَزْمَانُ فَتُنْفِثُهَا نَسْفِثُهَا وَإِنَّا لَنَجْعَلُهَا تُرَابًا وَإِنَّا لَجَاعِلُونَ

و اگر می‌خواهی (از چیزی) تعجب کنی عجیب گفتار آن‌ها است که می‌گویند: آیا هنگامی که

(۴۸۸) باب الواو قرآن الفبائی

خاک شدیم (بار دیگر زنده می‌شویم و) به خلقت جدیدی بازمی‌گردیم؟ آن‌ها کسانی هستند که به پروردگارشان کافر

شده‌اند و آن غل و زنجیرها است در گردنشان و آن‌ها اصحاب آتش هستند و جاودانه در آن خواهند ماند ●●● ۵ / رعد

وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا إِنَّ اللَّهَ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ

و اگر نعمت‌های خدا را بشمارید هرگز نمی‌توانید آن را احصا کنید، خداوند غفور و رحیم است ●●● ۱۸ / نحل

وَإِنْ تَكْذِبُوا فَقَدْ كَذَّبَ أُمَمٌ مِنْ قَبْلِكُمْ وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ

اگر شما (مرا) تکذیب کنید، امت‌های پیش از شما نیز (پیامبران‌شان را) تکذیب کردند، وظیفه فرستاده خدا جز ابلاغ آشکار

نیست ●●● ۱۸ / عنکبوت

وَإِنْ تَوَلَّوْا فَاغْلُظْ أِنَّ اللَّهَ مَوْلِيكُمْ نِعْمَ الْمَوْلَىٰ وَنِعْمَ النَّصِيرُ

و اگر سرپیچی کنند بدانید (ضرری به شما نمی‌زند) خداوند سرپرست شماست، او بهترین سرپرست و بهترین یاور است

●●● ۴۰ / انفال

وَإِنْ جَادَلُوكَ فَقُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ

و اگر آن‌ها با توبه جدال برخیزند، بگو: خدا از اعمالی که شما انجام می‌دهید، آگاه‌تر است ●●● ۶۸ / حج

وَإِنْ جَاهِدَاكَ عَلَىٰ أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا وَاتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَيَّ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ

و هرگاه آن‌ها تلاش کنند که موجودی را شریک من قرار دهی که از آن آگاهی نداری (بلکه می‌دانی باطل است

) از آن‌ها اطاعت مکن، ولی با آنها در دنیا به طرز شایسته‌ای رفتار کن و پیروی از راه کسانی بنما که به سوی من آمده‌اند،

سپس بازگشت همه شما به سوی من است و من شما را از آنچه عمل می‌کردید آگاه می‌کنم ●●● ۱۵ / لقمان

وَإِنْ جَنَحُوا لِلسَّلْمِ فَاجْنَحْ لَهَا وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

و اگر تمایل به صلح نشان دهند، تو نیز از در صلح درآ و بر خدا تکیه کن که او شنوا و داناست ●●●

۶۱ / انفال

وَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تُقْسِطُوا فِي الْيَتَامَىٰ فَانكِحُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ مَثًىٰ وَثَلَاثَ وَرُبَاعَ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تَعْدِلُوا فَوَاحِدَةً أَوْ مَا مَلَكَتْ

أَيْمَانُكُمْ ذَلِكَ آذَنِي أَلَّا تَعُولُوا

و اگر می‌ترسید که (به هنگام ازدواج با دختران یتیم)، عدالت را رعایت نکنید، (از ازدواج با آنان، چشم‌پوشی کنید و) و با

زنان پاک (دیگر) ازدواج نمایید، دو یا سه یا چهار همسر و اگر می‌ترسید عدالت را (درباره همسران متعدد) رعایت نکنید، تنها

یک همسر بگیرید و یا از زنانی که مالک آن‌ها هستید استفاده کنید، این کار، از ظلم و ستم بهتر جلوگیری می‌کند ●●● ۳ / نساء

قرآن الفبائی باب الواو (۴۸۹)

وَ أَنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَابْعَثُوا حَكَمًا مِنْ أَهْلِهِ وَ حَكَمًا مِنْ أَهْلِهَا إِنْ يُرِيدَا إِصْلَاحًا يُوَفِّي اللَّهُ بَيْنَهُمَا مِنَ اللَّهِ كَانَ عَلِيمًا خَبِيرًا
و اگر از جدایی و شکاف میان آن دو (همسر) بیم داشته باشید، یک داور از خانواده شوهر و یک داور از خانواده زن انتخاب کنید (تا به کار آنان رسیدگی کنند). اگر این دو داور، تصمیم به اصلاح داشته باشند، خداوند به توافق آن‌ها کمک می‌کند، زیرا خداوند، دانا و آگاه است (و از نیات همه باخبر است ●●●) ۳۵ / نساء

وَ أَنْ طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتُلُوا فَاصْلِحُوا بَيْنَهُمَا فَإِنْ بَعَثَ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْآخَرَى فَقَاتِلَا الَّتِي تَبْغِي حَتَّى تَفِيءَ إِلَى أَمْرِ اللَّهِ فَإِنَّ فَاءَ تَ فَاصْلِحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسَطُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ

هرگاه دو گروه از مؤمنان با هم به نزاع و جنگ پردازند، در میان آن‌ها صلح برقرار سازید و اگر یکی از آن‌ها بر دیگری تجاوز کند با طایفه ظالم پیکار کنید تا به فرمان خدا بازگردد، هرگاه بازگشت (و زمینه صلح فراهم شد) در میان آن دو بر طبق عدالت صلح برقرار سازید و عدالت پیشه کنید که خداوند عدالت پیشه‌گان را دوست دارد ●●● ۹ / حجرات

وَ أَنْ طَلَقْتُمْوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ وَ قَدْ فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيضَةً فَرِيضَةً فَرِيضَةً مَا فَرَضْتُمْ إِلَّا أَنْ يَعْفُونَ أَوْ يَعْفُوا الَّذِي بِيَدِهِ عُقْدَةُ النِّكَاحِ وَ أَنْ تَعْفُوا أَقْرَبُ لِلتَّقْوَى وَ لَا تَنْسُوا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

و اگر زنان را پیش از آن‌که با آن‌ها تماس بگیرید و (آمیزش جنسی کنید)، طلاق دهید، درحالی که مهری برای آن‌ها تعیین کرده‌اید، (لازم است) نصف آن‌چه را تعیین کرده‌اید، (به آن‌ها بدهید) مگر این‌که آن‌ها (حق خود را) ببخشند، یا (در صورتی که صغیر و سفیه باشند، ولی آن‌ها، یعنی) آن‌کس که گره ازدواج به دست او است، آن را ببخشد و گذشت کردن شما (و بخشیدن تمام مهر به آن‌ها) به پرهیزکاری نزدیک‌تر است و گذشت و نیکوکاری را در میان خود فراموش نکنید که خداوند به آن‌چه انجام می‌دهید، بینا است ●●● ۲۳۷ / بقره

وَ أَنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عَوْقَبْتُمْ بِهِ وَ لَئِنْ صَبَرْتُمْ لَهُوَ خَيْرٌ لِلصَّابِرِينَ

و هرگاه خواستید مجازات کنید تنها به مقداری که به شما تعدی شده کیفر دهید و اگر شکیبایی پیشه کنید این کار برای شکیبایان بهتر است ●●● ۱۲۶ / نحل

وَ أَنْ عَزَمُوا الطَّلَاقَ فَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

و اگر تصمیم به جدایی گرفتند، (آن‌هم با شرایطش، مانعی ندارد) خداوند شنوا و دانا است ●●● ۲۲۷ / بقره

(۴۹۰) باب الواو قرآن الفبائی

وَ أَنْ فَاتَكُمْ شَيْءٌ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ فَعَاقِبْتُمْ فَاتُوا الَّذِينَ ذَهَبَتْ أَزْوَاجُهُمْ مِثْلَ مَا أَنْفَقُوا وَ اتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ
و اگر بعضی از همسران شما از دستتان بروند (و به سوی کفار بازگردند) و شما در جنگی بر آنان پیروز شدید و غنایمی گرفتید، به کسانی که همسرانشان رفته‌اند، همانند مهری را که پرداخته‌اند، بدهید و از مخالفت خداوندی که همه به او ایمان دارید، پرهیزید ●●● ۱۱ / ممتحنه

وَ أَنْ كَادُوا لَيَسْتَفِزُّوكَ مِنَ الْأَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا وَ إِذَا لَا يَلْبِثُونَ خِلَافَكَ إِلَّا قَلِيلًا

نزدیک بود آن‌ها تو را از این سرزمین با نیرنگ و توطئه ریشه کن و بیرون سازند، اما هرگاه چنین می‌کردند (گرفتار مجازات سخت الهی می‌شدند و) بعد از تو جز مدت کمی باقی نمی‌ماندند ●●● ۷۶ / اسراء

وَإِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ لِتَفْتَرِيَ عَلَيْنَا غَيْرَهُ وَإِذَا لَا تَخَذُوكَ خَلِيلًا

نزدیک بود آن‌ها (با وسوسه‌های خود) تو را از آن‌چه وحی کرده‌ایم بفریبند، تا غیر آن را به ما نسبت دهی و در آن صورت تو را دوست خود انتخاب کنند ●●● ۷۳ / اسراء

وَإِنْ كَانَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ لَظَالِمِينَ

اصحاب الایکه (صاحبان سرزمین‌های پر درخت - قوم شعیب) مسلماً قوم ستمگری بودند ●●● ۷۸ / حجر

وَإِنْ كَانَ ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلَىٰ مَيْسَرَةٍ وَأَنْ تَصَدَّقُوا خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

و اگر (بدهکار)، قدرت پرداخت نداشته باشد، او را تا هنگام توانایی مهلت دهید، (و در صورتی که به راستی قدرت پرداخت را ندارد)، برای خدا به او ببخشید، بهتر است، اگر (منافع این کار را) بدانید ●●● ۲۸۰ / بقره

وَإِنْ كَانَ طَائِفَةٌ مِنْكُمْ آمَنُوا بِالَّذِي أُرْسِلَتْ بِهِ وَطَائِفَةٌ لَمْ يُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنَنَا وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ

و اگر طایفه‌ای از شما به آن‌چه من فرستاده شده‌ام، ایمان آورده‌اند و طایفه‌ای ایمان نیاورده‌اند، صبر کنید تا خداوند میان ما داوری کند که او بهترین داوران است ●●● ۸۷ / اعراف

وَإِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدًّا مِنْ ذُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ مِنَ الصَّادِقِينَ

و اگر پیراهنش از پشت سر پاره شده آن زن دروغ می‌گوید و او از راستگویان است ●●● ۲۷ / یوسف

وَإِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنِ اسْتَطَعْتَ أَنْ تَبْتَغِيَ نَفَقًا فِي الْأَرْضِ أَوْ سُلَّمًا فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُمْ بِآيَةٍ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَىٰ الْهُدَىٰ فَلَا تُكُونَنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ

و اگر اعراض آن‌ها بر تو سنگین است چنان‌چه بتوانی نقبی در زمین بزنی یا نردبانی به آسمان بگذاری (و اعماق زمین و آسمان‌ها را جستجو کن) تا آیه (و نشانه دیگری) برای آن‌ها بیاوری (ولی بدان این لجوجان ایمان نمی‌آورند) اما اگر خدا بخواهد آن‌ها را (اجباراً) بر هدایت جمع خواهد کرد (اما هدایت اجباری چه سود دارد؟) پس هرگز از جاهلان نباش ●●● ۳۵ / انعام

قرآن الفبائی باب الواو (۴۹۱)

وَإِنْ كَانُوا لَيَقُولُونَ

آن‌ها پیوسته می‌گفتند ●●● ۱۶۷ / صافات

وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْهِمْ مِنْ قَبْلِهِ لَمُبْلِسِينَ

هرچند پیش از آن‌که بر آنان نازل شود، مأیوس بودند ●●● ۴۹ / روم

وَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ لِي عَمَلِي وَلكُمْ عَمَلُكُمْ أَنْتُمْ بَرِيءُونَ مِمَّا أَعْمَلُ وَأَنَا بَرِيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ

و اگر تو را تکذیب کردند، بگو: عمل من برای من و عمل شما برای شما، شما بیزارید از آن‌چه من می‌کنم و من بیزارم از آن‌چه شما انجام می‌دهید ●●● ۴۱ / یونس

وَإِنْ كُنتُمْ لَمَّا جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ

و همه آن‌ها روز قیامت نزد ما حاضر می‌شوند ●●● ۳۲ / یس

وَإِنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا فَرِهَانٌ مَقْبُوضَةٌ فَإِنْ أَمِنَ بَعْضُكُمْ بَعْضًا فَلْيُؤَدِّ الَّذِي أُؤْتِمِنَ أَمَانَتَهُ وَليَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَ وَمَنْ يَكْتُمْهَا فَإِنَّهُ أِثْمٌ قَلْبُهُ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ

و اگر در سفر بودید و نویسنده‌ای نیافتید، گروگان بگیرید (گروگانی که در اختیار طلبکار قرار گیرد) و اگر به یکدیگر اطمینان (کامل) داشته باشید، (گروگان لازم نیست و) باید کسی که امین شمرده شده (و بدون گروگان، چیزی از دیگری گرفته)، امانت

(و بدهی خود را به موقع) پردازد و از خدایی که پروردگار او است ، بپرهیزد و شهادت را کتمان نکنید و هر کس آن را کتمان کند ، قلبش گناهکار است و خداوند به آن چه انجام می دهید ، دانا است ●●● ۲۸۳ / بقره
 وَ اِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلٰی عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّنْ مِّثْلِهٖ وَ اَدْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِيْنَ
 اگر درباره آن چه بر بنده خود (پیامبر) نازل کرده ایم ، شک و تردید دارید ، (لا اقل) یک سوره همانند آن بیاورید و گواهان خود را غیر از خدا بر این کار دعوت کنید ، اگر راست می گوید ●●● ۲۳ / بقره
 وَ اِنْ كُنْتُمْ تُرَدُّنَ اللّٰهَ وَ رَسُوْلَهٗ وَ الدّٰرَ الْاٰخِرَةَ فَاِنَّ اللّٰهَ اَعَدَّ لِلْمُحْسِنَاتِ مِنْكُنَّ اَجْرًا عَظِيْمًا
 و اگر شما خدا و پیامبرش و سرای آخرت را طالب هستید خداوند برای نیکوکاران شما پاداش عظیم آماده ساخته است ●●● ۲۹ / احزاب

وَ اِنْ لَّمْ تُؤْمِنُوْا لِيْ فَاعْتَرِضُوْنَ

و اگر به من ایمان نمی آورید ، لا اقل از من کناره گیری کنید (و مانع ایمان آوردن مردم نشوید ●●●) ۲۱ / دخان
 وَ اِنْ مَا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ اَوْ تَتَوَفَّيَنَّكَ فَاِنَّمَا عَلَيَّكَ الْبَلٰغُ وَ عَلَيْنَا الْحِسَابُ
 و اگر پاره‌ای از مجازات‌ها را که به آن‌ها وعده داده‌ایم به تو نشان دهیم یا (پیش از فرا رسیدن این مجازات‌ها) تو را بمیرانیم ، در هر حال تو فقط مأمور ابلاغ هستی و حساب (آن‌ها) بر ما است ●●● ۴۰ / رعد

(۴۹۲) باب الواو قرآن الفبائی

وَ اِنْ مِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ الْاَلِيُّوْمِنِيْنَ بِهٖ قَبْلَ مَوْتِهٖ وَ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ يَكُوْنُ عَلَيْهِمْ شَهِدًا
 و هیچ یک از اهل کتاب نیست مگر این که به او قبل از مرگش ایمان می آورد و روز قیامت گواه بر آن‌ها خواهد بود ●●● .
 ۱۵۹ / نساء

وَ اِنْ مِنْ شَيْءٍ اِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهٗ وَ مَا نُنَزِّلُهٗ اِلَّا بِقَدْرِ مَعْلُوْمٍ

خزائن همه چیز نزد ما است ولی ما جز به اندازه معین آن را نازل نمی کنیم ۲۱ / حجر
 وَ اِنْ مِنْ قَرْيَةٍ اِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوْهَا قَبْلَ يَوْمِ الْقِيٰمَةِ اَوْ مُعَذِّبُوْهَا عَذَابًا شَدِيْدًا كَانَ ذٰلِكَ فِي الْكِتٰبِ مَسْطُوْرًا
 هر شهر و آبادی را پیش از روز قیامت هلاک می کنیم یا (اگر گناهکار هستند) به عذاب شدیدی گرفتارشان خواهیم ساخت ، این در کتاب الهی (لوح محفوظ) ثبت است ●●● ۵۸ / اسراء

وَ اِنْ مِنْكُمْ اِلَّا وَاْرِدُهَا كَانَ عَلٰی رَبِّكَ حَتْمًا مَّقْضِيًّا

و همه شما (بدون استثناء) وارد جهنم می شوید ، این امری است حتمی و فرمانی است قطعی از پروردگارتان ●●● ۷۱ /

مریم

وَ اِنْ نَشَأْ نُغْرِقْهُمْ فَلَا صَرِيْحَ لَهُمْ وَ لَا هُمْ يُنْقَدُوْنَ

و اگر بخواهیم آن‌ها را غرق می کنیم ، به طوری که نه فریادرسی داشته باشند و نه کسی آن‌ها را از دریا بگیرد ●●● .

۴۳ / یس

وَ اِنْ نَكْتُوْا اٰیْمَنَهُمْ مِنْۢ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَ طَعْنُوْا فِی دِیْنِكُمْ فَقَتِلُوْا اٰیْمَةَ الْكُفْرِ اِنَّهُمْ لَا اٰیْمَنَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُوْنَ

و اگر پیمان‌های خود را پس از عهد خویش بشکنند و آیین شمارا مورد طعن قرار دهند با پیشوایان کفر پیکار کنید چرا که آن‌ها پیمانی ندارند ، شاید دست بردارند ●●● ۱۲ / توبه

وَ اِنْ يَتَفَرَّقَا يُغْنِ اللّٰهُ كُلًّا مِنْ سَعَتِهٖ وَ كَانَ اللّٰهُ وَّاسِعًا حَكِيْمًا

و اگر (راهی برای اصلاح در میان خود نیابند و) از هم جدا شوند ، خداوند هر کدام از آن‌ها را از فضل و کرم خود ، بی نیاز می کند

و خداوند صاحب فضل و کرم و حکیم است ●●● ۱۳۰ / نساء

وَإِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَارِهِمْ لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ

نزدیک است کافران هنگامی که آیات قرآن را می‌شنوند، تو را با چشمان خود هلاک کنند و می‌گویند او دیوانه است

●●● ۵۱ / قلم

وَإِنْ يَكْذِبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ رَسُولٌ مِنْ قَبْلِكَ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ

اگر تو را تکذیب کنند (غم مخور، مطلب تازه‌ای نیست) پیامبران پیش از تو نیز مورد تکذیب قرار گرفتند

و همه کارها به سوی خدا باز می‌گردد ●●● ۴ / فاطر

قرآن الفبائی باب الواو (۴۹۳)

وَإِنِّي خِفْتُ الْمَوَالِيَ مِنْ وَرَائِي وَكَانَتِ امْرَأَتِي عَاقِرًا فَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا

و من از بستگانم بعد از خودم بیمناکم (که حق پاسداری از آیین تو را نگاه ندارند) و همسر من نازا است، تو به قدرتت

جانشینی به من ببخش ●●● ۵ / مریم

وَإِنْ يَرَوْا آيَةً يُعْرَضُوا وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُسْتَمِرٌّ

و هرگاه نشانه و معجزه‌ای را ببینند، اعراض کرده می‌گویند: این سحری است مستمر ●●● ۲ / قمر

وَإِنْ يَرَوْا كِسْفًا مِنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا يَقُولُوا سَحَابٌ مَرْكُومٌ

(چنان لجوج‌اند که) اگر ببینند قطعه سنگی از آسمان (برای عذاب آنها) سقوط می‌کند، می‌گویند: این

ابر متراکم است ●●● ۴۴ / طور

وَإِنْ يُرِيدُوا خِيَانَتَكَ فَقَدْ خَانُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ فَأَمْكَنَ مِنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

اما اگر بخواهند با تو خیانت کنند (موضوع تازه‌ای نیست) آنها پیش از این (نیز) به خدا خیانت کردند و خداوند (شمارا)

بر آنها پیروز کرد و خداوند دانا و حکیم است ●●● ۷۱ / انفال

وَإِنْ يُرِيدُوا أَنْ يَخْدَعُوكَ فَإِنَّ حَسْبَكَ اللَّهُ هُوَ الَّذِي آتَاكَ بِنَضْرِهِمُ بِالْمُؤْمِنِينَ

و اگر بخواهند تو را فریب دهند خدا برای تو کافی است او همان کسی است که تو را با یاری خود و

مؤمنان تقویت کرد ●●● ۶۲ / انفال

وَأَلْفَ بَيْنٍ قُلُوبِهِمْ لَوْ أَنْفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَا أَلْفَتَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ أَلْفَ بَيْنَهُمْ إِنَّهُ عَزِيزٌ

حَكِيمٌ

و در میان دل‌های آنها الفت ایجاد نمود، اگر تمام آنچه روی زمین است صرف می‌کردی که در میان

دل‌های آنها الفت بیفکنی نمی‌توانستی ولی خداوند در میان آنها الفت ایجاد کرد، او توانا و حکیم است

●●● ۶۳ / انفال

وَإِنْ يَكْذِبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَثَمُودٌ

اگر تو را تکذیب کنند (امر تازه‌ای نیست) پیش از آنها قوم نوح و عاد و ثمود (پیامبرانشان را)

تکذیب کردند ●●● ۴۲ / حج

وَإِنْ يَكْذِبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ وَ بِالزُّبُرِ وَ بِالْكِتَابِ الْمُنِيرِ

هرگاه تو را تکذیب کنند (عجب نیست) کسانی که پیش از آنها بودند (نیز پیامبران خود را) تکذیب کردند، آنها با دلایل روشن

و کتاب‌های پند و موعظه و کتب آسمانی روشن‌گر (مشمول بر معارف و احکام) به سراغ آنها آمدند (اما کوردلان ایمان

نیاوردند (۳۰۰) / ۲۵ / فاطر

(۴۹۴) باب الواو قرآن الفبائی

وَإِنْ يَكُنْ لَهُمُ الْحَقُّ يَأْتُوا إِلَيْهِ مُذْعِنِينَ

ولی اگر (داوری به نفع آنها بوده باشد) حق داشته باشند، بانهایت تسلیم به سوی او می آیند (۳۰۰) / ۴۹ / نور

وَإِنْ يَمَسُّكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يَمَسُّكَ بِخَيْرٍ فَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

اگر خداوند زبانی به تو برساند هیچ کس جز او نمی تواند آن را برطرف سازد و اگر خیری به تو برساند او بر همه چیز توانا است (و

هر نیکی از قدرت او ساخته است (۳۰۰) / ۱۷ / انعام

وَإِنْ يَمَسُّكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَفُورُ

الرَّحِيمُ

و اگر خداوند (برای امتحان یا کیفر گناه) زبانی به تو برساند، هیچ کس جز او آن را برطرف نمی سازد و

اگر اراده خیری برای تو کند، هیچ کس مانع فضل او نخواهد شد، آن را به هر کس از بندگانش بخواهد، می رساند و او غفور و رحیم

است (۳۰۰) / ۱۰۷ / یونس

وَإِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ عَنِ الصَّوْطِ لَنَّا كِبُونَ

اما کسانی که به آخرت ایمان ندارند، از این صراط منحرفند (۳۰۰) / ۷۴ / مؤمنون

وَإِنَّ الدِّينَ لَوَاقِعٌ

و بدون شک جزای اعمال واقع شدنی است (۳۰۰) / ۶ / ذاریات

وَإِنَّ الْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ

و بدکاران در دوزخند (۳۰۰) / ۱۴ / انفطار

وَإِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَأَعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ

و خداوند پروردگار من و شماست، او را پرستش کنید، این است راه راست (۳۰۰) / ۳۶ / مریم

وَإِنَّ إِلْيَاسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ

و الیاس از رسولان ما بود (۳۰۰) / ۱۲۳ / صافات

وَإِنْ جُنَدْنَا لَهُمُ الْغَالِبُونَ

و لشکر ما (در تمام صحنه‌ها) پیروزند (۳۰۰) / ۱۷۳ / صافات

وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ أَجْمَعِينَ

و جهنم میعادگاه همه آنها است (۳۰۰) / ۴۳ / حجر

وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ

پروردگار تو نسبت به مردم فضل و رحمت دارد ولی اکثر آنها شکر گزار نیستند (۳۰۰) / ۷۳ / نمل

قرآن الفبائی باب الواو (۴۹۵)

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

پروردگار تو عزیز و رحیم است (۳۰۰) / ۹، ۶۸، ۱۰۴، ۱۲۲، ۱۴۰، ۱۵۹، ۱۷۵، ۱۹۱ / الشعراء

وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ

و پروردگارت آنچه را در سینه‌هایشان پنهان می دارند و آنچه را آشکار می کنند به خوبی می داند (۳۰۰) / ۷۴ / نمل

وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَحْشُرُهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ

پروردگار تو قطعاً همه را (در قیامت) جمع و محشور می‌کند چرا که حکیم و دانا است ●●● ۲۵. / حجر

وَإِنَّ عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ

و لعنت (و دوری از رحمت حق) بر تو خواهد بود تا روز قیامت ●●● ۳۵. / حجر

وَإِنَّ عَلَيْكَ لَعْنَتِي إِلَى يَوْمِ الدِّينِ

و مسلماً لعنت من بر تو تا روز قیامت خواهد بود ●●● ۷۸. / ص

وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ

و بدون شک نگاهبانانی بر شما گمارده شده ●●● ۱۰. / انفطار

وَإِنَّكَ لَتَدْعُوهُمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

به طور قطع و یقین تو آن‌ها را به صراط مستقیم دعوت می‌کنی ●●● ۷۳. / مؤمنون

وَإِنَّكَ لَتَلْقَى الْقُرْآنَ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ عَلِيمٍ

و بطور مسلم این قرآن از سوی حکیم و دانایی بر تو القاء می‌شود ●●● ۶. / نمل

وَإِنَّكَ لَعَلَى خُلُقٍ عَظِيمٍ

و تو اخلاق عظیم و برجسته‌ای داری ●●● ۴. / قلم

وَإِنَّ كُلاًّ لَمَّا لِيُؤْفِقِيَنَّهُمْ رَبُّكَ أَعْمَلُهُمْ إِنَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

و پروردگار تو اعمال هر یک را بی‌کم و کاست به آن‌ها خواهد داد، او به آنچه عمل می‌کند آگاه

است ●●● ۱۱۱. / هود

وَإِنَّكُمْ لَتَمُرُّونَ عَلَيْهِمْ مُصْبِحِينَ

و شما پیوسته صبحگاهان از کنار (ویرانه‌های شهرهای) آن‌ها عبور می‌کنید ●●●... ۱۳۷. / صافات

وَإِنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ

و برای تو اجر و پاداشی عظیم و همیشگی است ●●● ۳. / قلم

وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً نُسْقِيكُمْ مِمَّا فِي بُطُونِهَا وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعٌ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ

و برای شما در چهارپایان عبرتی است از آنچه در درون آن‌ها است (از شیر) شما را سیراب می‌کنیم و برای شما در آن‌ها منافع

فراوانی است و از گوشت آن‌ها می‌خورید ●●● ۲۱. / مؤمنون

(۴۹۶) باب الواو قرآن الفبائی

وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً نُسْقِيكُمْ مِمَّا فِي بُطُونِهِ مِنْ بَيْنِ فَرْثٍ وَ دَمٍ لَبْنَا خَالِصًا سَائِغًا لِلشَّارِبِينَ

و در وجود چهارپایان برای شما (درس‌های) عبرتی است، از درون شکم آن‌ها از میان غذاهای هضم شده و خون،

شیر خالص و گوارا به شما می‌نوشانیم ●●● ۶۶. / نحل

وَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا عَذَابًا دُونَ ذَلِكَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

و برای ستمگران عذابی قبل از آن است (در همین جهان) ولی اکثرشان نمی‌دانند ●●● ۴۷. / طور

وَإِنَّ لَنَا لِلْآخِرَةِ وَالْأُولَى

و دنیا و آخرت از آن ماست ●●● ۱۳. / لیل

وَإِنَّ لَنَا لَأُولَى مِنَ الْمُؤْسَلِينَ

لوط از رسولان ما بود ●●● ۱۳۳ / صافات

وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَآبٍ

و برای او (سلیمان) نزد ما مقامی ارجمند و سرانجامی نیک است ●●● ۴۰ / ص

وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَ مَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ وَ مَا أُنزِلَ إِلَيْهِمْ خَاشِعِينَ لِلَّهِ لَا يَشْتُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا
أُولَٰئِكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ

و از اهل کتاب ، کسانی هستند که به خدا و آنچه بر شما نازل شده و آنچه بر خودشان نازل گردیده ، ایمان دارند، در برابر (فرمان) خدا خاضعند و آیات خدا را به بهای ناچیزی نمی‌فروشند . پاداش آن‌ها ، نزد پروردگارشان است. خداوند،

سریع الحساب است . (تمام اعمال نیک آن‌ها را به سرعت حساب می‌کند و پاداش می‌دهد ●●●) . ۱۹۹ / آل عمران

وَإِنَّ مِنْكُمْ لَمَنْ لَيُبَطِّئَنَّ فَإِنْ أَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةٌ قَالَ قَدْ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيَّ إِذْ لَمْ أَكُنْ مَعَهُمْ شَهِيدًا

در میان شما افرادی (منافق) هستند که هم خودشان سستند و هم دیگران را سست می‌نمایند ، اگر مصیبتی به شما برسد می‌گویند :

خدا به ما نعمت داد که با مجاهدان نبودیم تا شاهد (آن مصیبت) باشیم ●●● ۷۲ / نساء

وَإِنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَلُؤْنَ أَلْسِنَتَهُم بِالْكِتَابِ لِتَحْسَبُوهُ مِنَ الْكِتَابِ وَ مَا هُوَ مِنَ الْكِتَابِ وَ يَقُولُونَ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَ مَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَ يَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ وَ هُمْ يَظُنُّونَ

در میان آن‌ها (یهود) کسانی هستند که به هنگام تلاوت کتاب (خدا) ، زبان خود را چنان می‌گردانند که گمان کنید (آنچه را می‌خوانند ،) از کتاب (خدا) است ، در حالی که از کتاب (خدا) نیست (و باصراحت) می‌گویند: آن‌از

طرف خدا است ، با این‌که از طرف خدا نیست و به خدا دروغ می‌بندند ، در حالی که می‌دانند ●●● ۷۸ / آل عمران

وَإِنَّ مِنْ شِيعَتِهِ لَإِبْرَاهِيمَ

و از پیروان او (نوح) ابراهیم بود ●●● ۸۳ / صافات

قرآن الفبائی باب الواو (۴۹۷)

وَإِنَّهَا لَبَسِيلٌ مَّقِيمٌ

و ویرانه‌های سرزمین آن‌ها بر سر راه (کاروان‌ها) همواره ثابت و برقرار است ●●● ۷۶ / حجر

وَإِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَ أَنَا رَبُّكُمْ فَاتَّقُونِ

همه شما امت واحدی هستید و من پروردگار شما هستم ، از مخالفت فرمان من پرهیزید ●●● ۵۲ / مؤمنون

وَإِنَّهُمْ عِنْدَنَا لَمِنَ الْمُصْطَفَيْنَ الْأَخْيَارِ

و آن‌ها نزد ما از برگزیدگان و نیکانند ●●● ۴۷ / ص

وَإِنَّهُمْ لَنَا لَغَائِظُونَ

و این‌ها ما را به خشم آورده‌اند ●●● ۵۵ / شعراء

وَإِنَّهُمْ لَيُصَدُّونَهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُّهْتَدُونَ

و آن‌ها (شیاطین) این گروه را از راه خدا باز می‌دارند، در حالی که گمان می‌کنند هدایت‌یافتگان حقیقی

آن‌ها هستند ●●● ۳۷ / زخرف

وَإِنَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ

و او خود نیز بر این معنی گواه است ●●● ۷ / عادیات

وَإِنَّهُ فِي أُمِّ الْكِتَابِ لَدَيْنَا لَعَلِيَّ حَكِيمٌ

و آن در کتاب اصلی (لوح محفوظ) نزد ما است ، که بلند پایه و حکمت آموز است ●●● ۴۰ / زخرف
وَإِنَّهُ لَتَذَكَّرٌ لِلْمُتَّقِينَ

این مسلماتذکری است برای پرهیزگاران ●●● ۴۸ / حاقه
وَإِنَّهُ لَتَنْزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ

و این (قرآن) از سوی پروردگار جهانیان نازل شده است ●●● ۱۹۲ / شعراء
وَإِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ

او علاقه شدیدی به مال دارد ●●● ۸ / عادیات
وَإِنَّهُ لَحَسْرَةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ

و این مایه حسرت کافران است ●●● ۵۰ / حاقه
وَإِنَّهُ لَحَقُّ الْيَقِينِ

و آن یقین خالص است ●●● ۵۱ / حاقه
وَإِنَّهُ لَذِكْرٌ لَكَ وَلِقَوْمِكَ وَسَوْفَ تُسْأَلُونَ

و این مایه یادآوری تو و قوم تو است و به زودی سؤال خواهید شد ●●● ۴۴ / زخرف
(۴۹۸) باب الواو قرآن الفبائی

وَإِنَّهُ لَعِلْمٌ لِلسَّاعَةِ فَلَا تَمْتَرْنَ بِهَا وَأَتَّبِعُونَ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ

و او سبب آگاهی بر روز قیامت است (نزول عیسی ، گواه نزدیکی رستاخیز است) هرگز در آن تردید نکنید و از من پیروی کنید که این راه مستقیم است ●●● ۶۱ / زخرف

وَإِنَّهُ لَفِي زُبُرِ الْأَوَّلِينَ

و توصیف آن در کتب پیشینیان نیز آمده است ●●● ۱۹۶ / شعراء
وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لَوْ تَغْلَمُونَ عَظِيمٌ

و این سوگندی است بسیار بزرگ ، اگر بدانید ●●● ۷۶ / واقعه
وَإِنَّهُ لَهْدَىٰ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ

و مایه هدایت و رحمت برای مؤمنان است ●●● ۷۷ / نمل
وَإِنَّ يُونُسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ

و یونس از رسولان ما بود ●●● ۱۳۹ / صافات
وَإِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ أَنْ تَرْجُمُونِ

و من به پروردگار خود و پروردگار شما پناه می‌برم از این که مرا متهم (یا سنگسار) کنید ●●● ۲۰ / دخان
وَإِنِّي كَلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِيُغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ وَاسْتَعْشَوْا ثِيَابَهُمْ وَأَصْرُوا وَاسْتَكْبَرُوا اسْتِكْبَارًا

و من هر زمان آن‌ها را دعوت کردم که ایمان بیاورند و تو آن‌ها را بیامری ، انگشتان خویش را در گوش‌ها قرار داده و لباس‌هایشان را بر خود (پیچیدند) و در مخالفت اصرار ورزیدند و شدیداً استکبار کردند ●●● ۷ / نوح

وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِّمَن تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَىٰ

من کسانی را که توبه کنند و ایمان آورند و عمل صالح انجام دهند و سپس هدایت شوند ، می‌آمرزم ●●● ۸۲ / طه

وَإِنِّي مُرْسِلَةٌ إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ فَنَاظِرَةٌ بِمَ يَرْجِعُ الْمُرْسَلُونَ

و من (اکنون جنگ را صلاح نمی‌بینم) هدیه گرانبهایی برای آن‌ها می‌فرستم تا ببینم فرستادگان من چه خبر می‌آورند ●●● ۳۵ / نمل

وَ أَوْحَيْنَا لِلْمُوسَىٰ أَنْ لَأَلْقِي عَصَاكَ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ

و به موسی وحی کردیم که عصای خود را بیفکن، ناگهان (به صورت مار عظیمی درآمد و) وسایل دروغین آنان را به سرعت برگرفت ●●● ۱۱۷ / اعراف

قرآن الفبائی باب الواو (۴۹۹)

وَ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي إِنَّكُمْ مُّتَّبِعُونَ

ما به موسی وحی فرستادیم که بندگان مرا شبانه از مصر کوچده و آن‌ها شما را تعقیب خواهند کرد ●●● ۵۲ / شعراء

وَ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ وَأَخِيهِ أَنْ تَبَوَّءَا لِقَوْمِكُمَا بِمِصْرَ يُبُوتَا وَ اجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ قِبْلَةً وَ اقِيمُوا الصَّلَاةَ وَ بَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ

و به موسی و برادرش وحی کردیم که برای قوم خود خانه‌هایی در سرزمین مصر انتخاب کنید و خانه‌هایتان را مقابل یکدیگر (و متمرکز) قرار دهید و نماز را برپا دارید و به مؤمنان بشارت ده (که سرانجام پیروزی شوند) ●●● ۸۷ / یونس

وَ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِيْعِيْهِ فَاِذَا حَفَمْتَ عَلَيْهِ فَالْقِيْهِ فِي الْيَمِّ وَلَا تَخَافِيْ وَلَا تَحْزَنِيْ اِنَّا رَاٰوْهُ اِلَيْكَ وَ جَاعِلُوْهُ مِنَ الْمُرْسَلِيْنَ

ما به مادر موسی الهام کردیم که او را شیرده و هنگامی که براو ترسیدی، وی را در دریا (ی نیل) بیفکن و نترس و غمگین مباش که ما او را به تو باز می‌گردانیم و او را از رسولانش قرار می‌دهیم ●●● ۷ / قصص

وَ اُوْحِيَ اِلَى نُوْحٍ اَنْهُ لَنْ يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ اِلَّا مَنْ قَدْ ءَامَنَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوْا يَفْعَلُوْنَ

به نوح وحی شد که جز آن‌ها که (تاکنون) ایمان آورده‌اند دیگر هیچ کس از قوم تو ایمان نخواهد آورد بنابراین از کارهایی که می‌کنند غمگین مباش ●●● ۳۶ / هود

وَ اُوْحِيَ رَبُّكَ اِلَى النَّحْلِ اَنْ اِتَّخِذِيْ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا وَ مِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُوْنَ

پروردگارت تو به زنبور عسل وحی (الهام غریزی) فرستاد که از کوه‌ها و درختان و داربست‌هایی که مردم می‌سازند خانه‌هایی برگزین ●●● ۶۸ / نحل

وَ اُوْرَثَكُمْ اَرْضَهُمْ وَ دِيَارَهُمْ وَ اَمْوَالَهُمْ وَ اَرْضًا لَمْ تَطَّوْهَا وَ كَانَ اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرًا

زمین‌ها و خانه‌هایشان را در اختیار شما گذاشت و (هم‌چنین) زمینی را که هرگز در آن گام نهاده بودید و خداوند بر هر چیزی قادر است ●●● ۲۷ / احزاب

وَ اُوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِيْنَ كَانُوْا يُسْتَضْعَفُوْنَ مَشَارِقَ الْاَرْضِ وَ مَغَارِبَهَا الَّتِي بَارَكْنَا فِيْهَا وَ تَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ الْحُسَيْنِيْ عَلٰى بَنِيْ اِسْرَائِيْلَ بِمَا صَبَرُوْا وَ دَمَّرْنَا مَا كَانَ يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ وَ قَوْمُهُ وَ مَا كَانُوْا يَعْرِشُوْنَ

و مشرق‌ها و مغرب‌های پربرکت زمین را به آن قوم تضعیف شده (زیر زنجیر ظلم و ستم) واگذار کردیم و وعده نیک پروردگارت بر بنی اسرائیل، به خاطر صبر و استقامتی که نشان دادند، تحقق یافت و آن‌چه فرعونیان (از

کاخ‌های مجلل) می‌ساختند و آن‌چه از باغات داربست‌دار فراهم ساخته بودند، درهم کوبیدیم ●●● ۱۳۷ / اعراف

(۵۰۰) باب الواو قرآن الفبائی

وَ اَوْفُوا الْكَيْلَ اِذَا كَلْتُمْ وَ زِنُوْا بِالْقِسْطِ الْمُسْتَقِيْمِ ذٰلِكَ خَيْرٌ وَ اَحْسَنُ تَاْوِيْلًا

و به هنگامی که پیمانہ می‌کنید حق پیمانہ را ادا نمایید و با ترازوی درست وزن کنید این برای شما بهتر و عاقبتش نیکوتر است ●●● ۳۵ / اسراء

وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَنْفُضُوا الْأَيْمَانَ بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللَّهَ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ

هنگامی که با خدا عهد بستید به عهد او وفا کنید و سوگندهایتان را بعد از تأکید نشکنید در حالی که خدا را کفیل و ضامن بر (سوگند خود قرار داده‌اید، خداوند از آنچه انجام می‌دهید آگاه است ●●● ۹۱ / نحل

وَأَهْدِيكَ إِلَى رَبِّكَ فَتَخْشَى

و من تو را به سوی پروردگارت هدایت کنم تا از او بترسی (و خلاف نکنی ●●●) ۱۹ / نازعات

وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَى رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ

و ایوب را (به یاد آور) هنگامی که پروردگارش را خواند (و عرضه داشت) بد حالی و مشکلات به من روی آورده و تو ارحم الراحمینی ●●● ۸۳ / انبیاء

وَأَيُّهُ لَّهُمُ الْأَرْضُ الْمَيْتَةُ أَحْيَيْنَاهَا وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ

زمین مرده برای آنها آیتی است، ما آن را زنده کردیم و دانه‌هایی از آن خارج ساختیم و آنها از آن می‌خورند ●●● ۳۳ / یس

وَأَيُّهُ لَّهُمُ اللَّيْلُ نَسَلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ فَإِذَا هُمْ مُظْلِمُونَ

شب برای آنها (نیز) نشانه‌ای است (از عظمت خدا) ما روز را از آن برمی‌گیریم، ناگهان تاریکی آنها را فرامی‌گیرد ●●● ۳۷ / یس

وَأَيُّهُ لَّهُمُ آتَا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفَلَكِ الْمَشْحُونِ

این نیز برای آنها نشانه‌ای است (از عظمت پروردگار) که ما فرزندانشان را در کشتی‌هایی که مملو (از وسایل و بارها است) حمل کردیم ●●● ۴۱ / یس

و بَارَكْنَا عَلَيْهِ وَعَلَى إِسْحَاقَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِمَا مُحْسِنٌ وَظَالِمٌ لِنَفْسِهِ مُبِينٌ

ما به «او» و «اسحاق» برکت دادیم و از دودمان آنها افرادی نیکوکار به وجود آمدند و افرادی که آشکارا به خود ستم کردند ●●● ۱۱۳ / صافات

و بِالْأَشْحَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ

و در سحرگاهان استغفار می‌کردند ●●● ۱۸ / ذاریات

قرآن الفبائی باب الواو (۵۰۱)

و بِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَلَ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا

ما قرآن را به حق نازل کردیم و به حق نازل شد و تو را جز برای بشارت و بیم دادن نفرستادیم ●●● ۱۰۵ / اسراء

و بِاللَّيْلِ أَفْلا تَعْقِلُونَ

و شبانگاه، آیا نمی‌اندیشید ●●● ۱۳۸؟ / صافات

و بَدَا لَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ

در آن روز اعمال بدی را که انجام داده‌اند، برای آنها ظاهر می‌شود و آنچه را استهزاء می‌کردند، بر آنها واقع می‌گردد ●●● ۴۸ / زمر

وَبَدَأَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمَ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ

و سیئات اعمالشان برای آن‌ها آشکار می‌شود و سرانجام آن‌چه را استهزاء می‌کردند، بر آن‌ها واقع می‌شود
●●● ۳۳ / جایه

وَبَرَأِ بَوْلِدَتِي وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا

و مرا نسبت به مادرم نیکوکار قرار داده و جبار و شقی قرار نداده‌است ●●● ۳۲ / مریم

وَبَرَأِ بَوْلِدِيهِ وَلَمْ يَكُنْ جَبَّارًا عَصِيًّا

اونسبت به پدر و مادرش نیکوکار بود و جبار (و متکبر) و عصیانگر نبود ●●● ۱۴ / مریم

وَبُرِّزَتِ الْجَحِيمُ لِلْغَاوِينَ

و دوزخ برای گمراهان آشکار می‌گردد ●●● ۹۱ / شعراء

وَبُرِّزَتِ الْجَحِيمُ لِمَنْ يَرَى

و جهنم برای هر بیننده‌ای آشکار می‌گردد ●●● ۳۶ / نازعات

وَبَرِّزُوا لِلَّهِ جَمِيعًا فَقَالَ الضُّعْفُؤُا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُغْنُونَ عَنَّا مِنْ عَذَابِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ قَالُوا لَوْ هَدَيْنَا اللَّهُ

لَهَدَيْنُكُمْ سِوَاءَ عَلَيْنَا أَجْرُنَا أَمْ صَبْرُنَا مَا لَنَا مِنْ مَحِيصٍ

و (در قیامت) همه آن‌ها در برابر خدا ظاهر می‌شوند در این هنگام ضعفاء (پیروان نادان) به مستکبران می‌گویند ما پیروان شما

بودیم، آیا (اکنون که به خاطر پیروی از شما گرفتار مجازات الهی شده‌ایم) شما حاضرید سهمی از عذاب الهی را بپذیرید و از ما

بردارید؟ آن‌ها می‌گویند: اگر خدا مارا (به سوی رهایی از عذاب) هدایت کرده بود ما نیز شما را هدایت می‌کردیم (کار از این‌ها

گذشته است) چه بیتابی کنیم و چه شکیبایی، تفاوتی برای ما ندارد، راه نجاتی نیست ●●● ۲۱ / ابراهیم

وَبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًّا

و کوه‌ها درهم کوبیده می‌شود ●●● ۵ / واقعه

(۵۰۲) باب الواو قرآن الفبائی

وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رِزْقًا قَالُوا هَذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ

وَأْتُوا بِهِ مُتَشَابِهًا وَ لَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

به کسانی که ایمان آورده‌اند و عمل صالح دارند، بشارت ده که باغ‌هایی از بهشت برای آن‌ها است که نهرها از زیر درختانش

جاری است، هر زمان که میوه‌ای از آن به آن‌ها داده شود، می‌گویند: این همان است که قبلاً به ما روزی داده شده بود (

ولی چه قدر این‌ها از آن‌ها بهتر و عالی‌تر است) و میوه‌هایی که برای آن‌ها می‌آورند، همه (از نظر خوبی و زیبایی) یکسانند و

برای آن‌ها همسرانی پاک و پاکیزه است و جاودانه در آن خواهند بود ●●● ۲۵ / بقره

وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ بِأَنَّ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ فَضْلًا كَبِيرًا

و مؤمنان را بشارت ده که برای آن‌ها از سوی خدا فضل و پاداش بزرگی است ●●● ۴۷ / احزاب

وَبَشِّرْنَاهُ بِإِسْحَاقَ نَبِيًّا مِنَ الصَّالِحِينَ

ما او را به اسحاق، پیامبری صالح، بشارت دادیم ●●● ۱۱۲ / صافات

وَبِكُفْرِهِمْ وَقَوْلِهِمْ عَلَى مَرْيَمَ بُهْتَانًا عَظِيمًا

و (نیز) به خاطر کفرشان و تهمت بزرگی که بر مریم زدند ●●● ۱۵۶ / نساء

وَبَيِّنَ شُهُودًا

و فرزندانى که همواره نزد او (و در خدمت او) هستند ●●● ۱۳. / مدثر

وَبَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا

و بر فراز شما هفت (آسمان) محکم بنا کردیم ●●● ۱۲. / نبأ

وَبَيْنَهُمَا حِجَابٌ وَعَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ يَعْرِفُونَ كَلِمًا سِيمَاهُمْ وَنَادُوا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ سَلِّمُوا عَلَيْكُمْ لَمَّا يَدْخُلُوهَا وَهُمْ يَطْمَعُونَ

و در میان آن دو (بهشتیان و دوزخیان) حجابی قرار دارد و بر «اعراف» مردانی هستند که هریک از آن دو را از سیمایشان می‌شناسند و به بهشتیان صدا می‌زنند که درود بر شما باد، اما داخل بهشت نمی‌شوند، درحالی که امید آن را دارند ●●● ۴۶. / اعراف

وَتَأْكُلُونَ التُّرَاثَ أَكْلًا لَمًّا

و میراث را (از طریق مشروع و نامشروع) جمع کرده می‌خورید ●●● ۱۹. / فجر

وَتَاللَّهِ لَأَكِيدَنَّ أَصْنَامَكُمْ بَعْدَ أَنْ تُوَلُّوا مُدْبِرِينَ

و به خدا سوگند نقشه‌ای برای نابودی بت‌هایتان در غیاب شما طرح می‌کنم ●●● ۵۷. / انبیاء

قرآن الفبائی باب الواو (۵۰۳)

وَتَبَارَكَ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَعِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

پربرکت و زوال‌ناپذیر است کسی که مالک آسمان‌ها و زمین و آنچه در میان آن دو است، می‌باشد و آگاهی از قیام قیامت، فقط نزد او است و به سوی او بازمی‌گردید ●●● ۸۵. / زخرف

وَتَنخِذُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ

و قصرها و قلعه‌های زیبا و محکم بنا می‌کنید، آن‌چنان که گویی در دنیا جاودانه خواهید ماند ●●●.

۱۲۹ / شعراء

وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنْكُمْ تُكذِّبُونَ

و به جای شکر روزی‌هایی که به شما داده شده، آن را تکذیب می‌کنید ●●● ۸۲؟ / واقعه

وَتُحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا جَمًّا

و مال و ثروت را بسیار دوست می‌دارید ●●● ۲۰. / فجر

وَتَحْسَبُهُمْ آيِقَاطًا وَهُمْ رُقُودٌ وَنُقَلِّبُهُمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَذَاتَ الشَّمَالِ وَكَلْبُهُمْ بَاسِطٌ ذِرَاعَيْهِ بِالْوَصِيدِ لَوِاطَلَعْتَ عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتَ مِنْهُمْ فِرَارًا وَكَلِمَاتٍ مِنْهُمْ رُغْبًا

(اگر به آن‌ها نگاه می‌کردی) می‌پنداشتی بیدارند، درحالی که در خواب فرو رفته بودند و ما آن‌ها را به سمت راست و چپ می‌گردانیم (تا بدنشان سالم بماند) و سگ آن‌ها دست‌های خود را بر دهانه غار گشوده بود (و نگهبانی می‌کرد) (اگر به آن‌ها نگاه می‌کردی فرار می‌نمودی و سرتاپای تراز ترس و وحشت پرمی‌شد ●●● ۱۸. / كهف

وَتَحْمِلُ أَثْقَالَكُمْ إِلَى بَلَدٍ لَمْ تَكُونُوا بِالْغِيَةِ إِلَّا يَشِقُّ الْأَنْفُسَ إِنَّ رَبَّكُمْ لَرُؤُفٌ رَحِيمٌ

آن‌ها بارهای سنگین شما را به شهری که جز با مشقت زیاد به آن نمی‌رسید حمل می‌کنند چرا که پروردگارتان رؤوف و رحیم است ●●● ۷. / نحل

وَتَذَرُونَ الْأَخِرَةَ

و آخرت را رها می‌کنید ●●● ۲۱. / قیامت

وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ أَرْوَاجِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ

و همسرانی را که خدا برای شما آفریده است رها می کنید؟ شما قوم تجاوزگری هستید ●●●. ۱۶۶ / شعراء
وَتَرِيهِمْ يُعْرِضُونَ عَلَيْهَا خَاشِعِينَ مِمَّنْ الدُّلُّ يَنْظُرُونَ مِنْ طَرْفٍ خَفِيٍّ وَقَالَ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا
أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَلَا إِنَّ الظَّالِمِينَ فِي عَذَابٍ مُقِيمٍ

و آن‌ها را می بینی که بر آتش عرضه می شوند، در حالی که از شدت مذلت خاشعند و زیر چشمی (به آن) نگاه می کنند و کسانی
که ایمان آورده اند، می گویند زیان کاران واقعی آن‌ها هستند که خود و خانواده خویش را روز قیامت از دست داده اند، آگاه باشید
که ظالمان (امروز) در عذاب دائمند ●●●. ۴۵ / شوری

(۵۰۴) باب الواو قرآن الفبائی

وَتَرَكْنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَمُوجُ فِي بَعْضٍ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَجَمَعْنَاهُمْ جَمْعًا

در آن روز (که جهان پایان می گیرد) ما آن‌ها را چنان رهامی کنیم که درهم موج می زنند و در صور دمیده می شود و ما
همه را جمع می کنیم ●●●. ۹۹ / كهف

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ

و نام نیک او را در میان امت‌های بعد باقی گذاریم ●●●. ۱۰۸، ۱۰۹، ۱۲۹ / صافات

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِمَا فِي الْآخِرِينَ

و ذکر خیر آن‌ها را در اقوام بعد باقی گذاریم ●●●. ۱۱۹ / صافات

وَتَرَكْنَا فِيهَا آيَةً لِلَّذِينَ يَخَافُونَ الْعَذَابَ الْأَلِيمَ

و در آن (شهرهای بلا دیده) نشانه‌ای روشن برای کسانی که از عذاب دردناک می ترسند، به جای
گذاریم ●●●. ۳۷ / ذاریات

وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدَةً وَهِيَ تَمُرُّ مَرَّ السَّحَابِ صُنِعَ اللَّهُ الَّذِي أَتَقَنَ كُلَّ شَيْءٍ إِنَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَفْعَلُونَ

کوه‌ها را می بینی و آن‌ها را ساکن و جامد می پنداری درحالی که مانند ابر در حرکتند این صنع و آفرینش خداوندی است که همه
چیز را متقن آفریده او از کارهایی که شما انجام می دهید آگاه است ●●●. ۸۸ / نمل

وَتَرَى الشَّمْسَ إِذَا طَلَعَتْ تَزَاوَرَعْنَ كَهْفَهُمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَإِذَا غَرَبَتْ تَقَرَّبَتْ تَقَرَّبَتْ ذَاتَ الشَّمَالِ وَهُمْ فِي فِجْوَةٍ مِنْهُ ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ مَنْ
يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلِّ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ وَلِيًّا مُرْشِدًا

خورشید را می دیدی که به هنگام طلوع به طرف راست (غار) آن‌ها متمایل می گردد و به هنگام غروب به طرف چپ و آن‌ها در
محل وسیعی از غار قرار داشتند، این از آیات خدا است، هر کس را خدا هدایت کند، هدایت یافته واقعی او است و هر کس را
گمراه کند ولی و راهنمایی هرگز برای او نخواهی یافت ●●●. ۱۷ / كهف

وَتَرَى الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ مُقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ

و در آن روز مجرمان را با هم در غل و زنجیر می بینی (غل و زنجیری که دست‌ها و گردن‌هایشان را
به هم بسته ●●●). ۴۹ / ابراهیم

وَتَرَى الْمَلَائِكَةَ حَافِينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ

(در آن روز) فرشتگان را می بینی که بر گرد عرش خدا حلقه زده اند (و حمد او می گویند) و در میان بندگان به حق داوری
می شود و (سرانجام) گفته می شود؛ حمد مخصوص پروردگار جهانیان است ●●●. ۷۵ / زمر

قرآن الفبائی باب الواو (۵۰۵)

و تَرَى كَثِيرًا مِنْهُمْ يُسَارِعُونَ فِي الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَأَكْلِهِمُ السُّحْتِ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَعمَلُونَ

بسیاری از آن‌ها را می‌بینی که در گناه و تعدی و خوردن مال حرام بر یکدیگر سبقت می‌جویند، چه زشت است کاری که انجام می‌دهند ●●● ۶۲ / مانده

و تَرَى كُلَّ أُمَّةٍ جَائِئَةٌ كُلُّ أُمَّةٍ تُدْعَى إِلَى كِتَابِهَا الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ مَا كُنتُمْ تَعمَلُونَ

در آن روز هر امتی را می‌بینی (که از شدت ترس و وحشت) بر زانو نشسته، هر امتی به سوی کتابش خوانده می‌شود (و به آن‌ها می‌گویند:) امروز جزای آن‌چه را انجام می‌دادید، به شما می‌دهند ●●● ۲۸ / جائیه

و تَسِيرُ الْجِبَالُ سَيْرًا

و کوه‌ها از جا کنده و متحرک می‌شوند ●●● ۱۰ / طور

و تَضَلُّهُ جَحِيمٌ

سپس سرنوشت او ورود در آتش جهنم است ●●● ۹۴ / واقعه

و تَضْحَكُونَ وَلَا تَبْكُونَ

و می‌خندید و نمی‌گریید ●●● ؟ ۶۰ / نجم

و تَفَقَّدَ الطَّيْرَ فَقَالَ مَا لِيَ لَا أَرَى الْهُدًى أَمْ كَانِ مِنَ الْغَائِبِينَ

(سلیمان) در جستجوی پرنده (هدهد) برآمد و گفت چراهدهد را نمی‌بینم یا این‌که‌اواز غایبان است ●●● ۲۰ / نمل

و تَقَلُّبَكَ فِي السَّاجِدِينَ

و حرکت تو را در میان سجده‌کنندگان مشاهده می‌کند ●●● ۲۱۹ / شعراء

و تَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ كُلُّ إِلَيْنَا رَاجِعُونَ

(گروهی از پیروان ناآگاه) کار خود را به تفرقه در میانشان کشاندند (ولی سرانجام) همگی به سوی ما

بازمی‌گردند ●●● ۹۳ / انبیاء

و تَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ

و کوه‌ها مانند پشم رنگین متلاشی خواهد بود ●●● ۹ / معارج

و تَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ

و کوه‌ها مانند پشم‌رنگین حلاجی شده می‌گردد ●●● ۵ / قارعه

و تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنتُمْ تَعمَلُونَ

این بهشتی است که شما وارث آن می‌شوید به خاطر اعمالی که انجام می‌دادید ●●● ۷۲ / زخرف

و تِلْكَ الْقُرَى الَّتِي أَهْلَكْنَاهُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَعَلْنَا لِمَهْلِكِهِمْ مَوْعِدًا

این‌ها شهرها و آبادی‌هایی است (که ویرانه‌هایش را با چشم می‌بینید) ما آن‌ها را به هنگامی که ستم کرده‌اند هلاک کردیم و (

در عین حال) برای هلاکتشان موعدی قرار دادیم ●●● ۵۹ / کهف

(۵۰۶) باب الواو قرآن الفبائی

و تِلْكَ الْأَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَالِمُونَ

این‌ها مثال‌هایی است که ما برای مردم می‌زنیم و جز عالمان آن را درک نمی‌کنند ●●● ۴۳ / عنکبوت

و تِلْكَ حُجَّتُنَا آتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ عَلَى قَوْمِهِ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَن نَشَاءُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ

این‌ها دلایل ما بود که به‌ابراهیم در برابر قومش دادیم درجات هر کس را بخواهیم (و شایسته باشد) بالا می‌بریم، پروردگار تو حکیم و دانا است ●●● ۸۳ / انعام

و تِلْكَ عَادٌ جَحَدُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَعَصَوْا رُسُلَهُ وَاتَّبَعُوا آفْرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ

و این قوم عاد بود که آیات پروردگارشان را انکار کردند و رسولان او را معصیت نمودند و از فرمان هر ستمگر دشمن حق پیروی کردند ●●● ۵۹ / هود

و تِلْكَ نِعْمَةٌ تَمُنُّهَا عَلَيَّ أَنْ عَبَّدتَّ بَنِي إِسْرَائِيلَ

آیا این منتهی است که تو بر من می‌گذاری که بنی‌اسرائیل را برده خود ساخته‌ای ●●● ۲۲۴ / شعراء

و تَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا لَا مُبَدَّلَ لِكَلِمَتِهِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

و کلام پروردگار تو با صدق و عدل به انجام رسید هیچ کس نمی‌تواند کلمات او را دگرگون سازد و او شنونده دانا است ●●● ۱۱۵ / انعام

و تَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا فَارِهِينَ

شما از کوه‌ها خانه‌هایی می‌تراشید و در آن به عیش و نوش می‌پردازید ●●● ۱۴۹ / شعراء

و تَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ

و بر خداوند عزیز و رحیم توکل نما ●●● ۲۱۷ / ص

و تَوَكَّلْ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَ سَبِّحْ بِحَمْدِهِ وَ كَفَىٰ بِهِ إِذْ تُؤَيَّبُ عِبَادَهُ خَبِيرًا

و توکل بر خداوندی کن که هرگز نمی‌میرد و تسبیح و حمد او به جای آور و همین بس که او از گناهان بندگانش آگاه است ●●● ۵۸ / فرقان

و تَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَ كَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلاً

و توکل بر خدا کن و همین بس که خدا حافظ و مدافع انسان باشد ●●● ۳ / احزاب

و تَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ

از آن‌ها روی بگردان تا زمان معینی ●●● ۱۷۸ / صافات

و تَوَلَّىٰ عَنْهُمْ وَقَالَ يَا سَفِي عَلَىٰ يُوسُفَ وَ ابْيَضَّتْ عَيْنَاهُ مِنَ الْحُزْنِ فَهُوَ كَظِيمٌ

و از آن‌ها روی برگرداند و گفت: و اسفا بر یوسف و چشمان او از اندوه سفید شد، اما او خشم خود را فرو می‌برد (و هرگز کفران نمی‌کرد) ●●● ۸۴ / یوسف

قرآن الفبائی باب الواو (۵۰۷)

وَ ثِيَابَكَ فَطَهَّرْ

و لباست را پاک کن ●●● ۴ / مدثر

وَ ثَلَّةٌ مِنَ الْأَخْرِينِ

و گروهی از امت‌های آخرین ●●● ۴۰ / واقعه

وَ تَمُودَ الَّذِينَ جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ

و قوم ثمود که صخره‌های عظیم را از درّه می‌بریدند (و از آن خانه و کاخ می‌ساختند) ●●● ۹ / فجر

وَ تَمُودَ فَمَا أَبْقَى

و همچنین «قوم ثمود» را و کسی از آن‌ها را باقی نگذارد ●●● ۵۱ / نجم

و تَمُودُ وَقَوْمُ لُوطٍ وَأَصْحَابُ الْأَيْكَةِ أُولَئِكَ الْأَحْزَابُ

و قوم تمود و قوم لوط و اصحاب الایکه (قوم شعیب) ، این‌ها احزابی بودند (که به تکذیب پیامبران برخاستند) ●●● / ۱۳ ص

وَجَاءُوا آبَاهُمْ عِشَاءً يَبْكُونَ

شب هنگام در حالی که گریه می کردند به سراغ پدر آمدند ●●● / ۱۶ / یوسف

وَجَاءَ إِخْوَةُ يُوسُفَ فَدَخَلُوا عَلَيْهِ فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ

برادران یوسف آمدند و بر او وارد شدند، او آن‌ها را شناخت ، ولی آن‌ها وی را نشناختند ●●● / ۵۸ / یوسف

وَجَاءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ قَالُوا إِنَّ لَنَا لَأَجْرًا إِن كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ

ساحران نزد فرعون آمدند و گفتند: آیا اگر ما پیروز گردیم، اجر و پاداش مهمی خواهیم داشت ●●● / ۱۱۳؟ / اعراف

وَجَاءَ الْمُعَذَّرُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ وَقَعَدَ الَّذِينَ كَذَبُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

و معذوران از اعراب (نزد تو) آمدند که به آن‌ها اجازه (تخلف از جهاد) داده شود ، اما آن‌ها که به خدا و

پیامبرش دروغ گفتند (بدون هیچ عذری در خانه خود نشستند) ، به زودی کسانی را که از آن‌ها کافر شدند (و معذور نبودند) عذاب

دردناکی خواهد رسید ●●● / ۹۰ / توبه

وَجَاءَ أَهْلَ الْمَدِينَةِ يَسْتَبِشِرُونَ

(از سوی دیگر) اهل شهر (با خبر شدند و به سوی خانه لوط) آمدند در حالی که به یکدیگر

بشارت می دادند ●●● / ۶۷ / حجر

وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا

و فرمان پروردگارت فرارسد و فرشتگان صف در صف حاضر شوند ●●● / ۲۲ / فجر

(۵۰۸) باب الواو قرآن الفبائی

وَجَاءُوا عَلَى قَمِيصِهِ بِدَمٍ كَذِبٍ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبِرْ جَمِيلٌ وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ

و پیراهن او را با خونی دروغین (نزد پدر) آوردند ، گفت: هوس‌های نفسانی شما این کار را برایتان آراسته ، من صبر جمیل

می کنم (و ناسپاسی نخواهم کرد) و از خداوند در برابر آنچه شما می گوئید یاری می طلبم ●●● / ۱۸ / یوسف

وَجَاءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهُ وَالْمُؤْتَفِكَاتُ بِالْخَاطِئَةِ

فرعون و کسانی که قبل از او بودند و همچنین اهل شهرهای زیر و رو شده (قوم لوط) مرتکب گناهان بزرگ شدند

●●● / ۹ / حاقه

وَجَاءَ رَجُلٌ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ يَسْعَى قَالَ يَا مُوسَى إِنَّ الْمَلَأَ يَأْتَمِرُونَ بِكَ لِيَقْتُلُوكَ فَاخْرُجْ إِنِّي لَكَ مِنَ النَّاصِحِينَ

(در این هنگام) مردی از نقطه دور دست شهر (از مرکز فرعونیان) با سرعت آمد و به موسی گفت: ای موسی! این جمعیت برای

کشتنت به مشورت نشسته‌اند ، فوراً (از شهر) خارج شو که من از خیرخواهان تو هستم ●●● / ۲۰ / قصص

وَجَاءَ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعَى قَالَ يَا قَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ

مردی (با ایمان) از نقطه دور دست شهر با شتاب فرارسید ، گفت ای قوم من ، از فرستادگان خدا پیروی کنید ●●●

/ ۲۰ یس

وَجَاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ذَلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ تَحِيدُ

و سرانجام سکرات مرگ به حق فرا می رسد (و به انسان گفته می شود) این همان چیزی است که از آن می گریختی

●●● ۱۹ / ق

وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ فَأَرْسَلُوا وَارِدَهُمْ فَأَدْلَى دَلْوَهُ قَالَ يَبُشْرَى هَذَا غُلْمٌ وَأَسْرُوهُ بَضْعَةً وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَعْمَلُونَ

و کاروانی فرا رسید، مأمور آب را (به سراغ آب) فرستادند، او دلو خود را در چاه افکند و صدا زد؛ مژده باد: این کودکی است (زیبا و دوست داشتنی) و این امر را به عنوان یک سرمایه از دیگران مخفی داشتند و خداوند به آنچه آنها انجام می‌دادند آگاه است ●●● ۱۹ / یوسف

وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا سَائِقٌ وَشَهِيدٌ

و هر انسانی وارد محشر می‌گردد در حالی که همراه او سوق دهنده و گواهی است ●●● ۲۱ / ق
وَجَاءَهُ قَوْمُهُ يُهْرَعُونَ إِلَيْهِ وَمِنْ قَبْلُ كَانُوا يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ قَالَ يَقَوْمِ هَذَا بَنَاتِي هُنَّ أَطَهَرُ لَكُمْ
قرآن الفبائی باب الواو (۵۰۹)

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تُخْزُونِ فِي ضَيْفِي آلِيسَ مِنْكُمْ رَجُلٌ رَشِيدٌ

و قومش به سرعت به سراغ او آمدند - و قبلاً - کارهای بد انجام می‌دادند - گفت: ای قوم من! این‌ها دختران منند، برای شما پاکیزه‌ترند (با آنها ازدواج کنید و از اعمال شنیع صرف نظر نمایید) از خدا بترسید و مرا در مورد میهمان‌هایم رسوا مسازید، آیا در میان شما یک مرد رشید وجود ندارد ●●● ۷۸۹ / هود

وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَوْا عَلَى قَوْمٍ يَعْكُفُونَ عَلَى آصِيَانٍ لَهُمْ قَالُوا يَا مُوسَى اجْعَلْ لَنَا آلِهًا كَمَا لَهُم آلِهَةٌ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ

و بنی اسرائیل را از دریا (سالم) عبور دادیم، در مسیر خود به جمعیتی رسیدند که اطراف بت‌هایشان باتواضع و خضوع گرد آمده بودند (در این هنگام بنی اسرائیل) به موسی گفتند: تو هم برای ما معبودی قرار ده، همان گونه که آنها معبودان (و خدایان) دارند، گفت: شما جمعیتی جاهل و نادان هستید ●●● ۱۳۸ / اعراف

وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ بَغْيًا وَعَدُوًّا حَتَّىٰ آذَىٰ آذَرَكَهُ الْغُرُقُ قَالَ آمَنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي آمَنْتُ بِهِ بَنُو إِسْرَائِيلَ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ

بنی اسرائیل را از دریا (رود عظیم نیل) عبور دادیم و فرعون و لشکرش از سر ظلم و تجاوز به دنبال آنها رفتند، تا هنگامی که غرقاب دامن او را گرفت، گفت: ایمان آوردم که هیچ معبودی جز کسی که بنی اسرائیل به او ایمان آورده‌اند، وجود ندارد و من از مسلمین هستم ●●● ۹۰ / یونس

وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ هُوَ اجْتَبَاكُمْ وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ مِلَّةَ أَبِيكُمْ إِبْرَاهِيمَ هُوَ سَمِيكُمُ الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلُ وَفِي هَذَا لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاعْتَصِمُوا بِاللَّهِ هُوَ مَوْلَاكُمْ فَنِعْمَ الْمَوْلَىٰ وَنِعْمَ النَّصِيرُ

و در راه خدا جهاد کنید و حق جهادش را ادا نمایید، او شما را برگزید و در دین کار سنگین و شاقی بر شما نگذارد، این همان آیین پدر شما ابراهیم است، او شما را در کتب پیشین و در این کتاب آسمانی مسلمان نامید تا پیامبر شاهد و گواه بر شما باشد و شما گواهان بر مردم، بنابراین نماز را برپادارید و زکات را بدهید و به خدا تمسک جوئید که او مولا و سرپرست شما است، چه مولای خوب و چه یار و یاور شایسته‌ای ●●● ۷۸ / حج

وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ

و آن را از روی ظلم و سرکشی انکار کردند در حالی که در دل به آن یقین داشتند، بنگر عاقبت مفسدان چگونه بود ●●● ۱۴ / نمل

وَجَدْتُهُمْ وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَزَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ

(اما) من او و قومش را دیدم که برای غیر خدا، خورشید، سجده می کنند و شیطان اعمالشان را در نظرشان زینت داده آن‌ها را از راه بازداشته و آن‌ها هدایت نخواهند شد ●●● ۲۴ / نمل

(۵۱۰) باب الواو قرآن الفبائی

وَ جَزَاؤُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِثْلُهَا فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ

و کیفر بدی مجازاتی همانند آن است و هر کس عفو و اصلاح کند اجر و پاداش او با خدا است ، خداوند ظالمان را دوست ندارد ●●● ۴۰ / شوری

وَ جَزَاهُمْ بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً وَ حَرِيرًا

خداوند در برابر شکیبایی آنان ، بهشت و لباس‌های حریر بهشتی را به آن‌ها پاداش می دهد ●●● ۱۲ / انسان
وَ جَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَ جَعَلَ الشَّمْسَ سِرَاجًا

و ماه را در میان آسمان‌ها مایه روشنایی و خورشید را چراغ فروزانی قرار داده است ●●● ۱۶ / نوح

وَ جَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ مِنْ فَوْقِهَا وَ بَارَكْ فِيهَا وَ قَدَّرَ فِيهَا أَقْوَاتَهَا فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ سَوَاءً لِلنَّاسِ لِيُنْزِلَ

او در زمین کوه‌هایی قرار داد و برکاتی در آن آفرید و مواد غذایی مختلف آن را مقدر فرمود ، این‌ها همه در چهار روز بود ، درست به اندازه نیاز تقاضاکنندگان ●●● ۱۰ / فصلت

وَ جَعَلْتُ لَهُ مَالًا مَمْدُودًا

همان کس که برای او مال گسترده‌ای قرار دادم ●●● ۱۲ / مدثر

وَ جَعَلْنَا ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ آيَةً وَ آوَيْنَاهُمَا إِلَى رَبْوَةٍ ذَاتِ قَرَارٍ وَ مَعِينٍ

ما فرزند مریم (عیسی) و مادرش (مریم) را نشانه خود قرار دادیم و آن‌ها را در سرزمین بلندی که آرامش و امنیت و آب جاری داشت، جای دادیم ●●● ۵۰ / مؤمنون

وَ جَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَحْفُوظًا وَ هُمْ عَنْ آيَاتِهَا مُعْرِضُونَ

و آسمان را سقف محفوظی قرار دادیم ، ولی آن‌ها از آیات آن روی گردانند ●●● ۳۲ / انبیاء
وَ جَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا

و روز را وسیله‌ای برای زندگی و معاش قرار دادیم ●●● ۱۱ / نباء

وَ جَعَلْنَا اللَّيْلَ لِيَاسًا

و شب را پوششی (برای شما ●●●) ۱۰ / نباء

وَ جَعَلْنَا اللَّيْلَ وَ النَّهَارَ آيَاتٍ لِيُنْذِرَ فَمَحَوْنَا آيَةَ اللَّيْلِ وَ جَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً لِيَتَّبِعُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ وَ لَتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَ الْحِسَابَ وَ كُلَّ شَيْءٍ فَصَّلْنَاهُ تَفْصِيلًا

ما شب و روز را دونشانه (توحید و عظمت خود) قرار دادیم سپس نشانه شب را محو کرده و نشان روز را روشنی بخش ساختیم ، تا فضل پروردگار را (در پرتو آن) بطلیبید (و به تلاش زندگی برخیزید) و عدد سال‌ها و حساب را بدانید و هر چیزی را به طور مشخص (و آشکار) بیان کردیم ●●● ۱۲ / اسراء

قرآن الفبائی باب الواو (۵۱۱)

وَ جَعَلْنَا بَيْنَهُمْ وَ بَيْنَ الْقَرَى الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا قُرَى ظَاهِرَةً وَ قَدَرْنَا فِيهَا السَّيْرَ سِيرُوا فِيهَا لِيَالِي وَ أَيَّامًا آمِنِينَ

میان آن‌ها و سرزمین‌هایی که برکت داده بودیم، شهرها و آبادی‌های آشکار قرار دادیم و فاصله‌های متناسب و نزدیک مقرر

داشتیم (و به آن‌ها گفتیم) شب‌ها و روزها در این آبادی‌ها در امنیت کامل مسافرت کنید ●●● ۱۸. / سبأ
وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمْ الْبَاقِينَ

و فرزندانش را بازماندگان (روی زمین) قرار دادیم ●●● ۷۷. / صافات
وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَاجًا

و چراغی روشن و حرارت‌بخش آفریدیم ●●● ۱۳. / نباء

وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَلَوَّا عَلَى أَذْبَانِهِمْ نُفُورًا
و بر دل‌های آن‌ها پوشش‌هایی قرار می‌دهیم، تا آن‌را نفهمند و در گوش‌هایشان سنگینی و هنگامی که پروردگارت را در قرآن
به یگانگی یاد می‌کنی پشت می‌کنند و از تو روی برمی‌گردانند ●●● ۴۶. / اسراء

وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِهِمْ وَجَعَلْنَا فِيهَا فِجَاجًا سُبُلًا لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ

و در زمین کوه‌های ثابت و پابرجایی قرار دادیم تا آن‌ها در آرامش باشند و در آن دره‌ها و راه‌هایی قرار دادیم تا هدایت
شوند ●●● ۳۱. / انبیاء

وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ مِنْ نَخِيلٍ وَأَعْنَابٍ وَفَجَزْنَا فِيهَا مِنَ الْعُيُونِ

و در آن باغ‌هایی از نخل‌ها و انگورها قرار دادیم و چشمه‌هایی از آن بیرون فرستادیم ●●● ۳۴. / یس

وَجَعَلْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ شَامِخَاتٍ وَأَسْقَيْنَاكُمْ مَاءً فَرَاتًا

و در آن کوه‌های استوار و بلند قرار دادیم و آبی گوارا به شما نوشاندیم ●●● ۲۷. / مرسلات

وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ وَمَنْ لَسْتُمْ لَهُ بِرَازِقِينَ

و برای شما انواع وسایل زندگی در آن قرار دادیم و همچنین برای کسانی که شما نمی‌توانید به آن‌ها روزی
دهید ●●● ۲۰. / حجر

وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ

و در پیش روی آن‌ها سدّی قرار دادیم و در پشت سرشان سدّی و چشمان آن‌ها را پوشانده‌ایم، لذا چیزی را
نمی‌بینند ●●● ۹. / یس

(۵۱۲) باب الواو قرآن الفبائی

وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أُمَّةً يَهْتَدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ

و از آن‌ها امامان (و پیشوایانی) برگزیدیم که به فرمان ما (مردم را) هدایت می‌کردند به‌خاطر این که شکیبایی نمودند و به آیات
ما یقین داشتند ●●● ۲۴. / سجده

وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا

و خواب شما را مایه آرامشتان قرار دادیم ●●● ۹. / نباء

وَجَعَلْنَا لَهُمْ أُمَّةً يُدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ لَا يُنصَرُونَ

و ما آن‌ها را پیشوایانی که دعوت به آتش (دوزخ) می‌کنند، قرار دادیم و روز رستاخیز یاری نخواهند
شد ●●● ۴۱. / قصص

وَجَعَلْنَا لَهُمْ أُمَّةً يَهْتَدُونَ بِأَمْرِنَا وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ وَإِقَامَ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ وَكَانُوا لَنَا عَابِدِينَ

و آن‌ها را پیشوایانی قرار دادیم که به فرمان ما (مردم را) هدایت می‌کردند و انجام کارهای نیک و بر پا داشتن نماز و ادای زکات را
به آن‌ها وحی کردیم و آن‌ها فقط مرا عبادت می‌کردند ●●● ۷۳. / انبیاء

وَجَعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِهِ قُلْ تَمَتَّعُوا فَإِنَّ مَصِيرَكُمْ إِلَى النَّارِ

آن‌ها برای خدا شبیهانی قرار داده‌اند تا (مردم را) از راه او (منحرف و) گمراه سازند، بگو (چند روزی) از زندگی دنیا (و لذات آن) بهره گیرید اما سرانجام کار شما به سوی آتش (دوزخ) است ●●●. ۳۰ / ابراهیم
وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ وَخَرَقُوا لَهُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُصِفُونَ
آنان برای خدا شریک‌هایی از جنّ قرار دادند در حالی که خداوند همه آن‌ها را آفریده است و برای خدا پسران و دخترانی به دروغ و از روی جهل ساختند، منزّه است خدا و برتر است از آنچه توصیف می‌کنند ●●●. ۱۰۰ / انعام

وَجَعَلُوا لِلَّهِ مِمَّا ذَرَأَ مِنَ الْحَرْثِ وَالْأَنْعَامِ نَصِيبًا فَقَالُوا هَذَا لِلَّهِ بِرِعْمِهِمْ وَهَذَا لِشُرَكَائِنَا فَمَا كَانَ لِشُرَكَائِهِمْ فَلَا يَصِلُ إِلَى اللَّهِ وَ مَا كَانَ لِلَّهِ فَهُوَ يَصِلُ إِلَى شُرَكَائِهِمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ
(مشرکان) سهمی از آنچه خداوند آفریده از زراعت و چهارپایان برای او قرار دادند و گفتند: به گمان آن‌ها، این مال خدا است و این مال شرکای ما (یعنی بت‌ها) است، آنچه مال شرکای آن‌ها بود به خدا نمی‌رسید، ولی آنچه مال خدا بود به شرکایشان می‌رسید (و اگر سهم بت‌ها مواجه با کمبودی می‌شد مال خدا را به آن‌ها می‌دادند اما عکس آن را مجاز نمی‌دانستند) چه بد حکم می‌کنند (که علاوه بر شرک، حتی خدا را کمتر از بت‌ها می‌گرفتند ●●●). ۱۳۶ / انعام
قرآن الفبائی باب الواو (۵۱۳)

وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ الَّذِينَ هُمْ عِبَادُ الرَّحْمَنِ إناثًا أَشْهَدُوا خَلَقَهُمْ سَتُكْتَبُ شَهَادَتُهُمْ وَيَسْتَأْذِنُونَ

آن‌ها فرشتگان را که بندگان خدایند، مؤنث پنداشتند، آیا به هنگام آفرینش آن‌ها شاهد و حاضر بودند؟ این گواهی آن‌ها نوشته می‌شود و از آن بازخواست خواهند شد ●●●. ۱۹ / زخرف
وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجَنَّةِ نَسَبًا وَلَقَدْ عَلِمَتِ الْجِنَّةُ إِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ
آن‌ها میان او و جن (خویشاوندی و) نسبتی قائل شدند، درحالی که جنیان به خوبی می‌دانستند که این بت‌پرستان در دادگاه الهی احضار می‌شوند ●●●. ۱۵۸ / صافات

وَجَعَلُوا لَهُ مِنْ عِبَادِهِ جُزْءًا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ مُبِينٌ

آن‌ها برای خدا از میان بندگان خود جزئی قرار دادند (و ملائکه را دختران خدا خواندند) انسان کفران‌کننده آشکاری است ●●●. ۱۵ / زخرف

وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقِبِهِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

او کلمه توحید را کلمه باقیه در اعقاب خود قرار داد تا به سوی خدا بازگردند ●●●. ۲۸ / زخرف

وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا

و مرا وجودی پر برکت قرار داده در هر کجا باشم و مرا توصیه به نماز و زکات، مادام که زنده‌ام کرده است ●●●. ۳۱ / مریم

وَ جُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ

و خورشید و ماه یکجا جمع شوند ●●●. ۹ / قیامت

وَ جَمَعَ فَأَوْعَى

و آن‌ها که اموال را جمع و ذخیره کردند ●●●. ۱۸ / معارج

وَ جَنَّتِ الْفَافَا

و باغ‌هایی پر درخت ●●● ۱۶ / نباء

وَجَنَّاتٍ وَعُيُونٍ

همچنین به باغ‌ها و چشمه‌ها ●●● ۱۳۴ / شعراء

وَجُودُ ابْلِيسَ اَجْمَعُونَ

و همچنین لشکریان ابلیس عموماً ●●● ۹۵ / شعراء

وَوُجُوهُ يَوْمَئِذٍ بِاسِرَّةٍ

و در آن روز صورت‌هایی درهم کشیده است ●●● ۲۴ / قیامت

(۵۱۴) باب الواو قرآن الفبائی

وَوُجُوهُ يَوْمَئِذٍ خَاشِعَةٌ

چهره‌هایی در آن روز خاشع و ذلت‌بار است ●●● ۲ / غاشیه

وَوُجُوهُ يَوْمَئِذٍ مُّسْفِرَةٌ

صورت‌هایی در آن روز گشاده و نورانی است ●●● ۳۸ / عبس

وَوُجُوهُ يَوْمَئِذٍ نَاضِرَةٌ

در آن روز صورت‌هایی شاداب و مسرور است ●●● ۲۲ / قیامت

وَوُجُوهُ يَوْمَئِذٍ نَاعِمَةٌ

چهره‌هایی در آن روز شاداب و باطراوت است ●●● ۸ / غاشیه

وَجِيَاءَ يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ وَأَنَّى لَهُ الذُّكْرَى

و در آن روز جهنم را حاضر کنند (آری) در آن روز انسان متذکر می‌شود، اما چه فایده که این تذکر برای او سودی

ندارد ●●● ۲۳ / فجر

وَحَاجَّةٌ قَوْمُهُ قَالَ آتَحْجُونَنِي فِي اللَّهِ وَقَدْ هَدِينِ وَلَا آخَافُ مَا تُشْرِكُونَ بِهِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ رَبِّي شَيْئًا وَسِعَ رَبِّي كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا

أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ

قوم او (ابراهیم) با وی به گفتگو پرداختند، گفت: چرا درباره خدا بامن گفتگو می‌کنید در حالی که خداوند مرا (با دلایل

روشن) هدایت کرده و من از آنچه شما شریک (خدا) قرار می‌دهید نمی‌ترسم (و به من زبانی نمی‌رسد) مگر پروردگارم

چیزی را بخواهد، آگاهی پروردگار من آن‌چنان وسیع است که همه چیز را دربرمی‌گیرد آیا متذکر (و بیدار)

نمی‌شوید ●●● ۸۰؟ / انعام

وَحَدَائِقَ غُلْبًا

و باغ‌هایی پُر درخت ●●● ۳۰ / عبس

وَحَرَامٍ عَلَىٰ قَرْبِهِ أَهْلَكَنَاهَا أَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُونَ

حرام است بر شهرها و آبادی‌هایی که (بر اثر گناه) نابودشان کردیم (که باز گردند) آن‌ها هرگز باز نخواهند گشت ●●● .

۹۵ / انبیاء

وَحَرَمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَاصِحُونَ

ما همه زنان شیرده را از قبل بر او تحریم کردیم (تا تنها به آغوش مادر برگردد)، خواهرش (که بی‌تابی مأموران برای پیدا

کردن دایه را مشاهده کرد) گفت: آیا شما را به خانواده‌ای راهنمایی کنم که می‌توانند این نوزاد را کفالت کنند و

خیرخواه او هستند ●●● ۱۲۴ / قصص

قرآن الفبائی باب الواو (۵۱۵)

وَ حَسِبُوا أَلَّا تَكُونَ فِئْتَهُ فَعَمُوا وَ صَمُّوا ثُمَّ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ ثُمَّ عَمُوا وَ صَمُّوا كَثِيرٌ مِنْهُمْ وَ اللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ

و گمان کردند مجازاتی در کار نخواهد بود لذا (از دیدن حقایق و شنیدن سخنان حق) نایبنا و کر شدند سپس (بیدار گشتند و) توبه آن‌ها را پذیرفت دگر بار (به خواب غفلت فرورفتند و) و بسیاری از آن‌ها کور و کر شدند و خداوند به آنچه انجام می‌دهند دانا است ●●● ۷۱ / مائده

وَ حُشِرَ لِسُلَيْمَانَ جُنُودُهُ مِنَ الْجِنِّ وَ الْإِنْسِ وَ الطَّيْرِ فَهُمْ يُوزَعُونَ

لشکریان سلیمان از جن و انس و پرندگان نزد او جمع شدند آنقدر زیاد بودند که باید توقف کنند تا به هم ملحق شوند ●●● ۱۷ / نمل

وَ حُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ

و آنچه در درون سینه‌ها است، آشکار می‌گردد ●●● ۱۰ / عادیات

وَ حِفْظًا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَارِدٍ

و آن را از هر شیطان خبیثی حفظ نمودیم ●●● ۷ / صافات

وَ حَفِظْنَاهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ

و آن را از هر شیطان مطرودی حفظ نمودیم ●●● ۱۷ / حجر

وَ حَمَلَتِ الْأَرْضُ وَ الْجِبَالُ فَذُكَّتَا ذَكَّةً وَاحِدَةً

و زمین و کوه‌ها از جا برداشته شوند و یک‌باره درهم کوبیده و متلاشی گردند ●●● ۱۴ / حاقه

وَ حَمَلْنَاهُ عَلَى ذَاتِ الْأَوَاحِ وَ دُسرٍ

و او را بر مرکبی که از الواح و میخ‌هایی ساخته شده بود، سوار کردیم ●●● ۱۳ / قمر

وَ حَنَانًا مِنْ لَدُنَّا وَ زَكُوَّةً وَ كَانَ تَقِيًّا

و به او رحمت و محبت از ناحیه خود بخشیدیم و پاکی (روح و عمل) و او پرهیزکار بود ●●● ۱۳ / مریم

وَ حُورٌ عِينٌ

و همسرانی از حورالعین دارند ●●● ۲۲ / واقعه

وَ حِيلَ بَيْنَهُمْ وَ بَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ كَمَا فَعَلَ بِأَشْيَاعِهِمْ مِنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا فِي شَكٍّ مُرِيبٍ

(سرانجام) میان آن‌ها و آن چه مورد علاقه‌شان بود، جدایی افکنده شد، همان گونه که به پیروان (و هم مسلکان)

آن‌ها از قبل عمل گردید، چرا که آن‌ها در شک و تردید بودند ●●● ۵۴ / سبأ

وَ خُذْ بِيَدِكَ ضِعْفًا فَاصْرَبْ بِهِ وَ لَا تَحْنُتْ إِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا نِعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ

(و به او گفتیم:) بسته‌ای از ساقه‌های گندم (یا مانند آن) را بگیر و به او (همسرت) بزن و سوگند خود را مشکن، ما او را

شکیبا یافتیم، چه بنده خوبی که بسیار بازگشت کننده به سوی خدا بود ●●● ۴۴ / ص

(۵۱۶) باب الواو قرآن الفبائی

وَ خَسَفَ الْقَمَرُ

و ماه، بی‌نور گردد ●●● ۸ / قیامت

وَ خَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَارِجٍ مِنْ نَارٍ

و جن را از شعله‌های مختلط و متحرک آتش ●●● ۱۵. / الرّحمن

وَ خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَ لِيُجْزِيَ كُلَّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَ هُمْ لَا يُظْلَمُونَ

و خداوند آسمان‌ها و زمین را به حق آفریده است، تا هرکس در برابر اعمالی که انجام داده است، جزا داده شود و به آن‌ها ستمی نخواهد شد ●●● ۲۲. / جائیه

وَ خَلَقْنَاكُمْ أَزْوَاجًا

و شما را به صورت زوج‌ها آفریدیم ●●● ۸. / نباء

وَ خَلَقْنَا لَهُمْ مِنْ مِثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ

و برای آن‌ها مرکب‌های دیگری همانند آن آفریدیم ●●● ۴۲. / یس

وَ دَاعِيَا إِلَى اللَّهِ بِأَذْنِهِ وَ سِرَاجًا مُنِيرًا

و تو را دعوت کننده به سوی الله به فرمان او قرار دادیم و چراغ روشنی بخش ●●● ۴۶. / احزاب

وَ دَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلَالُهَا وَ ذُلَّتْ قُطُوفُهَا تَذَلُّلاً

و در حالی است که سایه‌های آن (درختان بهشتی) بر آن‌ها فرو افتاده و چیدن میوه‌هایش بسیار آسان است ●●● ۱۴. / انسان

وَ دَوًّا لَوْ تَدَّهِنُ فَيُدْهِنُونَ

آن‌ها دوست دارند نرمش نشان دهی تا آن‌ها نرمش نشان دهند (نرمشی توأم با انحراف از مسیر حق ●●●) ۹. / قلم

وَ دَاوُدَ وَ سُلَيْمَانَ إِذْ يَحْكُمَانِ فِي الْحَرْثِ إِذْ نَفَسَتْ فِيهِ غَنَمُ الْقَوْمِ وَ كُنَّا لِحُكْمِهِمْ شَاهِدِينَ

و داود و سلیمان را (به خاطر آور)، هنگامی که درباره کشتزاری که گوسفندان قوم آن را شبانه چریده (و

خراب کرده) بودند، داوری می‌کردند و ما شاهد قضاوت آن‌ها بودیم ●●● ۷۸. / انبیاء

وَ دَّتْ طَائِفَةٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يُضِلُّوكُمْ وَ مَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَ مَا يَشْعُرُونَ

جمعی از اهل کتاب (از یهود) دوست داشتند (و آرزو می‌کردند) شما را گمراه کنند (اما آن‌ها باید بدانند که نمی‌توانند شما را گمراه سازند) آن‌ها گمراه نمی‌کنند، مگر خودشان را و نمی‌فهمند ●●● ۶۹. / آل عمران

وَ دَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَى حِينِ غَفْلَةٍ مِنْ أَهْلِهَا فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ هَذَا مِنْ شِيعَتِهِ وَ هَذَا مِنْ عَدُوِّهِ فَاسْتَغَاثَهُ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي

مِنْ عَدُوِّهِ فَوَكَرَهُ مُوسَى فَقَضَى عَلَيْهِ قَالَ هَذَا مِنْ عَمَلِ

قرآن الفبائی باب الواو (۵۱۷)

الشَّيْطَانِ إِنَّهُ عَدُوٌّ مُضِلٌّ مُبِينٌ

او در موقعی که اهل شهر در غفلت بودند، وارد شهر شد، ناگهان دو مرد را دید که به جنگ و نزاع مشغولند، یکی از پیروان او بود و دیگری از دشمنانش، آن‌یک که از پیروان او بود، از وی در برابر دشمنش تقاضای کمک کرد، موسی مُشت محکمی بر سینه او

زد و کار او را ساخت (و بر زمین افتاد و مرد) موسی گفت: این از عمل شیطان بود که او دشمن و گمراه کننده

آشکاری است ●●● ۱۵. / قصص

وَ دَخَلَ جَنَّتَهُ وَ هُوَ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ قَالَ مَا أَظُنُّ أَنْ تَبِيدَ هَذِهِ أَبَدًا

و در حالی که به خود ستم می‌کرد در باغش گام نهاد و گفت من گمان نمی‌کنم هرگز این باغ فانی و

نابود شود ●●● ۳۵. / کهف

وَدَخَلَ مَعَهُ السَّجَنَ فَتَيَانٍ قَالَ أَحَدُهُمَا آتِنِي آرِينِيَا أَعْصِرْ خَمْرًا وَقَالَ الْآخَرَانِي آرِينِيَا أَحْمِلْ فَوْقَ رَأْسِي خُبْرًا تَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْهُ نَبْنَأُ بِتَأْوِيلِهَا إِنَّا نَرِيكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ

و دو جوان همراه او وارد زندان شدند ، یکی از آن دو گفت : من در عالم خواب دیدم که (انگور برای) شراب می فشارم و دیگری گفت: من در خواب دیدم که نان بر سرم حمل می کنم و پرندگان از آن می خورند ما را از تعبیر آن آگاه ساز که تو را از نیکوکاران می بینم ●●● ۳۶ / یوسف

وَدَّ كَثِيرٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُدُّونَكُمْ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كَفَّارًا حَسَدًا مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ فَاعْفُوا وَاصْفَحُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

بسیاری از اهل کتاب از روی حسد که در وجود آن‌ها ریشه دوانده، دوست می داشتند شما را بعد از اسلام و ایمان به حال کفر باز گردانند، با این که حق برای آن‌ها کاملاً روشن شده است ، شما آن‌ها را عفو کنید و گذشت نمایید تا خداوند فرمان خودش (فرمان جهاد) را بفرستد، خداوند بر هر چیزی توانا است ●●● ۱۰۹ / بقره

وَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ كَمَا كَفَرُوا فَتَكُونُونَ سَوَاءً فَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ أَوْلِيَاءَ حَتَّى يُهَاجِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَخُذُوهُمْ وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ وُلِيًّا وَلَا نَصِيرًا

آنان دوست دارند که شما هم مانند آن‌ها کافر شوید و مساوی یکدیگر گردید، بنابراین از آن‌ها دوستانی انتخاب نکنید مگر این که (توبه کنند و) مهاجرت در راه خدا نمایند ، اما آن‌ها که از کار سرباز زنند (و به اقدامات بر ضد شما ادامه دهند) آن‌ها را هر کجا بیابید اسیر کنید و (یا در صورت لزوم) به قتل برسانید و از میان آن‌ها دوست و یار و یاورى اختیار نکنید ●●● ۸۹ / نساء

وَذَالُّونَ إِذِ ذَهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ

و ذالنون (یونس) را (به یاد آور) ، در آن هنگام که خشمگین (از میان قوم خود) رفت و چنین می پنداشت

(۵۱۸) باب الواو قرآن الفبائی

که ما بر او تنگ نخواهیم گرفت، (اما موقعی که در کام نهنگ فرورفت) در آن ظلمت‌ها (ی متراکم) فریاد زد : خداوندا ! جز تو معبودی نیست، منزهی تو ، من از ستمکاران بودم ●●● ۸۷ / انبیاء

وَذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لِبَآءٍ وَ لَهْوًا وَ غَرَّتْهُمْ الْحَيَوةُ الدُّنْيَا وَ ذَكَرَهُ بِهٖ أَنْ تُبْسَلَ نَفْسٌ بِمَا كَسَبَتْ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيٌّ وَ لَا شَفِيعٌ وَ أَنْ تَعْدِلَ كُلُّ عَدْلٍ لَا يُؤْخَذُ مِنْهَا أُولَئِكَ الَّذِينَ أُبْسِلُوا بِمَا كَسَبُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ وَ عَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ

کسانی را که آیین (فطری) خود را به بازی و سرگرمی (و استهزاء) گرفتند و زندگی دنیا آن‌ها را مغرور ساخته رها کن و به آن‌ها یادآوری نما تا گرفتار (عواقب شوم) اعمال خود نشوند ، (در آن روز) جز خدا نه یار و یاورى دارند و نه شفاعت کننده‌ای و (چنین کسی) اگر هرگونه عوضی بپردازد از او پذیرفته نخواهد شد آن‌ها کسانی هستند که گرفتار اعمالی شده‌اند که انجام داده‌اند ، نوشابه‌ای از آب سوزان برای آن‌ها است و عذاب دردناکی به خاطر این که کفر ورزیدند ●●● ۷۰ / انعام

وَذَرْنِي وَ الْمُكَذِّبِينَ أُولِي النِّعْمَةِ وَ مَهْلُومٍ قَلِيلًا

مرا با تکذیب کنندگان صاحب نعمت واگذار و آن‌ها را کمی مهلت ده ●●● ۱۱ / مزمل

وَ ذَرُّوا ظَهَرَ الْإِثْمِ وَ بَاطِنَهُ إِنَّ الَّذِينَ يَكْسِبُونَ الْإِثْمَ سَيُجْزَوْنَ بِمَا كَانُوا يَقْتَرِفُونَ

گناهان آشکار و پنهان را رها کنید زیرا کسانی که تحصیل گناه می کنند در برابر آن مجازات خواهند شد ●●● .

وَذَكَرْ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى

و نام پروردگارش را به یاد آورد و نماز بخواند ●●● ۱۵ / اعلی

وَذَكَرْ فَإِنَّ الذُّكْرَی تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ

و پیوسته تذکره ، زیرا تذکر برای مؤمنان سودمند است ●●● ۵۵ / ذاریات

وَذَلَّلْنَاهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ

آن‌ها را رام ایشان ساختیم، هم مرکب آنان از آن است و هم از آن تغذیه می‌کنند ●●● ۷۲ / یس

وَذَلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِي ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ أَرَأَيْتُمْ كَيْفَ صَبَّحْتُم مِّنَ الْخَاسِرِينَ

آری این گمان بدی بود که درباره پروردگارتان داشتید و همان موجب هلاکت شما گردید و سرانجام از زیان‌کاران

شدید ●●● ۲۳ / فصلت

وَرَأَى الْمُجْرِمُونَ النَّارَ فَظَنُّوا أَنَّهُمْ مُوَاعِقُهَا وَلَمْ يَجِدُوا عَنْهَا مَصْرِفًا

و گنهکاران آتش (دوزخ) را می‌بینند و یقین می‌کنند که بر آتش افکنده می‌شوند و هم آتش بر آن‌ها و

هیچ‌گونه راه گریزی از آن نخواهند یافت ●●● ۵۳ / کهف

قرآن الفبائی باب الواو (۵۱۹)

وَرَأَوَدَتْهُ الَّتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا عَن نَّفْسِهِ وَغَلَّقَتِ الْأَبْوَابَ وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ مَثْوَايَ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ

الظَّالِمُونَ

و آن زن که یوسف در خانه او بود از او تمنای کامجویی کرد و درها را بست و گفت: بشتاب به سوی آن‌چه برای تو مهیاست (

یوسف) گفت: پناه می‌برم به خدا، او (عزیز مصر) صاحب نعمت من است، مقام مرا گرامی داشته (آیا ممکن است به او ظلم

و خیانت کنم؟) مسلماً ظالمان رستگار نمی‌شوند ●●● ۲۳ / یوسف

وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا

و مردم را بینی گروه گروه وارد دین خدا می‌شوند ●●● ۲۰ / نصر

وَرَبَطْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ إِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبُّنَا رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَن نَدْعُوًا مِنْ دُونِهِ إِهَّا لَقَدْ قُلْنَا إِذَا شَطَطَا

ما دل‌های آن‌ها را محکم ساختیم در آن هنگام که قیام کردند و گفتند: پروردگار ما پروردگار آسمان‌ها و زمین است، هرگز

غیر او معبودی را نمی‌پرستیم که اگر چنین گوئیم سخنی به گزاف گفته‌ایم ●●● ۱۴ / کهف

وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِمَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيِّينَ عَلَى بَعْضٍ وَآتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا

پروردگار تو از حال همه کسانی که در آسمان‌ها و زمین هستند آگاه‌تر است و (اگر تو را بر دیگران برتری دادیم

به خاطر شایستگی تو است) ما بعضی از پیامبران را بر بعضی دیگر برتری دادیم و به داود زبور بخشیدیم

●●● ۵۵ / اسراء

وَرَبُّكَ الْعَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ لَوْ يُؤَاخِذُهُمْ بِمَا كَسَبُوا لَعَجَّلَ لَهُمُ الْعَذَابَ بَلْ لَهُمْ مَوْعِدٌ لَّن يَجِدُوا مِنْ دُونِهِ

مَوْئِلًا

و پروردگار تو آمرزنده و صاحب رحمت است، اگر می‌خواست آن‌ها را به اعمالشان مجازات کند عذاب هر

چه زودتر برای آن‌ها می‌فرستاد، ولی برای آن‌ها موعدی است که با فرا رسیدنش راه فراری نخواهند داشت ●●●

۵۸ / کهف

وَرَبُّكَ الْعَنِّي ذُو الرَّحْمَةِ إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَسْتَخْلِفْ مِنْ بَعْدِكُمْ مَا يَشَأْ كَمَا أَتَشَاءُ كُمْ مِنْ ذُرِّيَةِ قَوْمٍ ءَاخِرِينَ

و پروردگارت بی‌نیاز و مهربان است (بنابراین درباره کسی ظلم و ستم نمی‌کند بلکه این‌ها نتیجه اعمال خود را می‌گیرند) اگر بخواهد همه شما را می‌برد و بعد از شما به جای شما هر چه بخواهد (و هر کس را بخواهد) جانشین می‌سازد همان طور که شما را از نسل اقوام دیگری به وجود آورد ●●● ۱۳۳ / انعام

وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ مَا كَانَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ سُبْحَانَ اللَّهِ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ

و پروردگار تو هر چه را بخواهد، می‌آفریند و هر چه را بخواهد، برمی‌گزیند، آن‌ها (در برابر او) اختیاری ندارند ، منزله است خداوند و برتر است از شریک‌هایی که برای او قائل می‌شوند ●●● ۶۸ / قصص

(۵۲۰) باب الواو قرآن الفبائی

وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ

پروردگار تو می‌داند آن‌چه را که سینه‌هایشان پنهان می‌دارد و آن‌چه را که آشکار می‌کند ●●● ۶۹ / قصص
وَرَبُّكَ فَكَبَّرُ

و پروردگارت را بزرگ شمار ●●● ۳ / مدثر

وَرَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَنَالُوا خَيْرًا وَكَفَى اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ وَكَانَ اللَّهُ قَوِيًّا عَزِيزًا

خدا احزاب کافر را با دلی مملو از خشم بازگرداند بی‌آن‌که نتیجه‌ای از کار خود گرفته باشند و خداوند در این میدان مؤمنان را از جنگ بی‌نیاز ساخت ، (و پیروزی را نصیبشان کرد) و خدا قوی و شکست‌ناپذیر است ●●● ۲۵ / احزاب

وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا

و پیامبرانی که سرگذشت آن‌ها را قبلاً برای تو بیان کرده‌ایم و پیامبرانی که سرگذشت آن‌ها را بیان نکرده‌ایم و خداوند با موسی سخن گفت ●●● ۱۶۴ / نساء

وَرَسُولًا إِلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنِّي قَدْ جِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ أَنِّي أَخْلَقُ لَكُمْ مِنَ الطَّيْرِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَأَنْفُخُ فِيهِ فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُبْرِئُ الْأَكْمَةَ وَالْأَبْرَصَ وَأُحْيِي الْمَوْتَى بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُبْنِئُكُمْ بِمَا تَأْكُلُونَ وَمَا تَدَّخِرُونَ فِي بُيُوتِكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لَكُمْ أَنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

(او را به عنوان) رسول و فرستاده به سوی بنی‌اسرائیل (قرار داده که به آن‌ها می‌گوید :) من نشانه‌ای از طرف پروردگار شما برایتان آورده‌ام، من از گل ، چیزی به شکل پرنده می‌سازم، سپس در آن می‌دمم و به فرمان خدا پرنده‌ای می‌گردد و به‌اذن خدا، کورمادرزاد و مبتلایان به برص (پسی) را بهبودی می‌بخشم و مردگان را به‌اذن خدا زنده می‌کنم و از آن‌چه می‌خورید و در خانه‌های خود ذخیره می‌کنید ، به شما خبر می‌دهم، مسلماً در این‌ها نشانه‌ای برای شما است، اگر ایمان داشته باشید ●●● .

۴۹ / آل عمران

وَرَفَعْنَا فِيهِ عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوا لَهُ سُجَّدًا وَقَالَ يَا أَبَتِ هَذَا تَأْوِيلُ رُؤْيَايَ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَعَلَهَا رَبِّي حَقًّا وَقَدْ أَحْسَنَ بِي إِذْ أَخْرَجَنِي مِنَ السُّجْنِ وَجَاءَ بِكُمْ مِنَ الْبَدْوِ مِنْ بَعْدِ أَنْ نَزَغَ الشَّيْطَانُ بَيْنِي وَبَيْنَ إِخْوَتِي إِنَّ رَبِّي لَطِيفٌ لِمَا يَشَاءُ إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ

و پدر و مادر خود را بر تخت نشاند و همگی به خاطر او به سجده افتادند و گفت: پدر! این تحقق خوابی است که قبلاً دیدم خداوند آن را به حقیقت پیوست و او به من نیکی کرد ، هنگامی که مرا از زندان خارج ساخت و شما را از آن بیابان (به این جا) آورد و بعد از آن که شیطان میان من و برادرانم فساد کرد، پروردگار من نسبت به آن‌چه می‌خواهد (و شایسته می‌داند) صاحب لطف است چراکه او دانا و حکیم است ●●● ۱۰۰ / یوسف

قرآن الفبائی باب الواو (۵۲۱)

وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ الطُّورَ بِمِثْقَالِ ذَرَّةٍ وَاللَّهُ عَلِيمٌ خَبِيرٌ وَقُلْنَا لَهُمْ ادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُلْنَا لَهُمْ لَا تَعْدُوا فِي السَّبْتِ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا

و کوه طور را بر فراز آن‌ها برافراشتیم و در همان حال از آن‌ها پیمان گرفتیم و به آن‌ها گفتیم (به‌عنوان توبه) از در (بیت‌المقدس) با خضوع درآیید و (نیز) به آن‌ها گفتیم روز شنبه تعدی نکنید (و دست از کار بکشید) و از آن‌ها (در برابر همه این‌ها) پیمان محکمی گرفتیم ●●● ۱۵۴ / نساء

وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ

و آوازه تو را بلند کردیم ●●● ۴ / انشراح

وَرَفَعْنَا مَكَانًا عَلِيًّا

و ما او را به مقام بلندی رساندیم ●●● ۵۷ / مریم

وَزُخْرُفًا وَإِنْ كُلُّ ذَلِكَ لَمَّا مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةُ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِينَ

و انواع وسایل تجملی، ولی تمام این‌ها متاع زندگی دنیا است و آخرت نزد پروردگارت از آن پرهیزگاران است ●●● ۳۵ / زخرف

وَزَرَابِيُّ مَبْثُوثَةٌ

و فرش‌های فاخر گسترده ●●● ۱۶ / غاشیه

وَزُرُوعٍ وَنَخْلٍ طَلْعُهَا هَضِيمٌ

در این زراعت‌ها و نخل‌هایی که میوه‌هایش شیرین و رسیده است ●●● ۱۴۸ / شعراء

وَزُرُوعٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ

و زراعت‌ها و قصرهای جالب و گران قیمت ●●● ۲۶ / دخان

وَزَكَرِيَّا إِذْ نَادَى رَبَّهُ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ

و زکریا را (به یاد آور) در آن هنگام که پروردگارش را خواند (و عرض کرد) پروردگار من! مرا تنها مگذار (و فرزند برومندی به من

عطا کن) و تو بهترین وارثانی ●●● ۸۹ / انبیاء

وَزَكَرِيَّا وَيَحْيَىٰ وَعِيسَىٰ وَإِلْيَاسَ كُلٌّ مِّنَ الصَّالِحِينَ

و (هم چنین) زکریا و یحیی و عیسی و الیاس هر کدام از صالحان بودند ●●● ۸۵ / انعام

وَزِنُوا بِالْقِسْطِ الْمُسْتَقِيمِ

با ترازوی صحیح وزن کنید ●●● ۱۸۲ / شعراء

وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا

و زیتون و نخل فراوان ●●● ۲۹ / عبس

(۵۲۲) باب الواو قرآن الفبائی

وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ

و شتاب کنید برای رسیدن به آمرزش پروردگارتان و بهشتی که وسعت آن، آسمان‌ها و زمین است و برای پرهیزکاران آماده

شده است ●●● ۱۳۳ / آل عمران

وَسَبَّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا

و صبح و شام او را تسبیح نمایید ●●● ۴۲ / احزاب

وَسَخَّرَ لَكُمُ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَائِبَيْنِ وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ

خورشید و ماه را که با برنامه منظمی در کارند به تسخیر شما درآورد و شب و روز را (نیز) مسخر شما

ساخت ●●● ۳۳ / ابراهیم

وَ سَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِ هَانَ فَيَذَلِّكَ لَا يَاتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

او شب و روز و خورشید و ماه را مسخر شما ساخت و نیز ستارگان به فرمان او مسخر شما شدند، در این نشانه‌هایی است (از

عظمت خدا) برای گروهی که عقل خود را به کار می‌گیرند ●●● ۱۲ / نحل

وَ سَخَّرَ لَكُرْمَ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِنْهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ

او آنچه در آسمان‌ها و آنچه در زمین است، همه را از سوی خودش مسخر شما ساخته، در این، نشانه‌های

مهمی است برای کسانی که اهل فکرند ●●● ۱۳ / جاثیه

وَ سَكَنْتُمْ فِي مَسْكِينَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ وَ تَبَيَّنَ لَكُمْ كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ وَ ضَرَبْنَا لَكُمْ الْأَمْثَالَ

(شماها نبودید که) در منازل (و کاخ‌های) کسانی که به خویشان ستم کردند سکنی گزیدید؟ و برای شما آشکار

شد چگونه با آن‌ها رفتار کردیم و برای شما مثل‌ها (از سرگذشت پیشینیان) زدیم (باز هم بیدار نشدید) ●●● ۴۵.

/ ابراهیم

وَ سَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ

و سلام بر رسولان ●●● ۱۸۱ / صافات

وَ سَلَامٌ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَ يَوْمَ يَمُوتُ وَ يَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا

و سلام بر او آن روز که تولد یافت و آن روز که می‌میرد و آن روز که زنده و برانگیخته می‌شود ●●● ۱۵ / مریم

وَ سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنْذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

برای آن‌ها یکسان است، چه انذارشان کنی یا نکنی، ایمان نمی‌آورند ●●● ۱۰ / یس

وَ سَيُجَازِبُهَا الْأَتْقَى

و به زودی با تقواترین مردم از آن دور داشته می‌شود ●●● ۱۷ / لیل

وَ سُيْرَتِ الْجِبَالِ فَكَانَتْ سَرَابًا

و کوه‌ها به حرکت درمی‌آید و به صورت سرابی می‌شود ●●● ۲۰ / نبأ

قرآن الفبائی باب الواو (۵۲۳)

وَ سِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا حَتَّى إِذَا جَاءُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ

و کسانی که تقوای الهی پیشه کردند، گروه گروه به سوی بهشت برده می‌شوند، هنگامی که به آن می‌رسند، درهای بهشت گشوده

می‌شود و نگهبانان به آن‌ها می‌گویند: سلام بر شما، گوارا باد این نعمت‌ها برایتان، داخل بهشت شوید و جاودانه بمانید ●●● ۷۳.

/ زمر

وَ سِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَى جَهَنَّمَ زُمَرًا حَتَّى إِذَا جَاءُوهَا فَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ

آيَاتِ رَبِّكُمْ وَ يُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا قَالُوا بَلَىٰ وَ لَكِن حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى الْكَافِرِينَ

و کسانی که کافر شدند، گروه گروه به سوی جهنم رانده می‌شوند، وقتی به دوزخ می‌رسند، درهای آن گشوده می‌شود و نگهبانان

دوزخ به آن‌ها می‌گویند: آیا رسولانی از میان شما نیامدند که آیات پروردگارتان را برای شما بخوانند و از ملاقات این روز

شما را بر حذر دارند؟ می‌گویند: آری (پیامبران آمدند و آیات الهی را بر ما خواندند) ولی فرمان عذاب الهی بر کافران

مسلم شده است ●●● ۷۱ / زمر

وَ شَاهِدٍ وَ مَشْهُودٍ

و «شاهد» و «مشهود» (شاهد "پیامبر و گواهان اعمال و" مشهود "اعمال امت است ●●●). ۳ / بروج

وَ شَجَرَةٌ تَخْرُجُ مِنْ طُورِ سَيْنَاءَ تَنْبُتُ بِالذُّهْنِ وَ صَبِغٌ لِلْأَكْلِينَ

و نیز درختی که از طور سینا می‌روید و از آن روغن و «نان خورش» برای خورندگان فراهم می‌گردد ●●●.

۲۰ / مؤمنون

وَ شَدَدْنَا مُلْكَهُ وَ آتَيْنَاهُ الْحِكْمَةَ وَ فَضَّلَ الْخِطَابِ

و حکومت او را استحکام بخشیدیم، هم دانش به او دادیم و هم داوری عادلانه ●●●. ۲۰ / ص

وَ شَرَوْهُ بِثَمَنٍ بَخْسٍ دَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍ وَ كَانُوا فِيهِ مِنَ الزَّاهِدِينَ

و او را به بهای کمی، چند درهم، فروختند و نسبت به (فروختن) او بی‌اعتنا بودند (چراکه می‌ترسیدند رازشان فاش شود ●●●). ۲۰ / یوسف

وَ صَاحِبَتِهِ وَ أَخِيهِ

و همسر و برادرش را ●●●. ۱۲ / معارج

وَ صَاحِبَتِهِ وَ بَنِيهِ

و زن و فرزندانش ●●●، ۳۶ / عبس

وَ صَدَّقَ بِالْخُسْنَى

و جزای نیک (الهی) را تصدیق کند ●●●. ۶ / لیل

(۵۲۴) باب الواو قرآن الفبائی

وَ صَدَّهَا مَا كَانَتْ تَعْبُدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنَّهَا كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ كَافِرِينَ

و او را از آنچه غیر از خدا می‌پرستید بازداشت که او از قوم کافران بود ●●●. ۴۳ / نمل

وَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلَيْنِ أَحَدُهُمَا أَبْكَمٌ لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ وَ هُوَ كَلٌّ عَلَيْهِمْ لِيُحْيِيَهُ لِيَأْتِيَ بِخَيْرٍ هَلْ يَسْتَوِي هُوَ وَ مَنْ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَ هُوَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

و خداوند مثالی (دیگر) زده‌است: دو نفر را که یکی از آن دو گنگ مادرزاد است و قادر بر هیچ کاری نیست و سربار صاحبش می‌باشد، او را به سراغ هر کاری بفرستد عمل خوبی انجام نمی‌دهد، آیا چنین انسانی با کسی که امر به عدل و داد می‌کند و بر راه راست قرار دارد مساوی است ●●●. ۷۶ / نحل

وَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَوْمِيَّةً كَانَتْ أُمَّةً مُطْمَئِنَّةً يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِنْ كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ بِأَنْعَمِ اللَّهِ فَآذَقَهَا اللَّهُ لِبَاسَ الْجُوعِ وَ الْخَوْفِ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ

خداوند (برای آن‌ها که کفران نعمت می‌کنند) مثلی زده است: منطقه آبادی را که امن و آرام و مطمئن بوده و همواره روزیش به طور وافر از هر مکانی فرا می‌رسیده، اما نعمت خدا را کفران کردند و خداوند به خاطر اعمالی که انجام می‌دادند لباس گرسنگی و ترس را در اندامشان پوشانید ●●●. ۱۱۲ / نحل

وَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا امْرَأَتٍ فِرْعَوْنِ إِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَ نَجِّنِي مِنْ فِرْعَوْنَ وَ عَمَلِهِ وَ نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

و خداوند مثلی برای مؤمنان زده، به همسر فرعون در آن هنگام که گفت: پروردگارا! خانه‌ای برای من نزد خودت در بهشت بساز و مرا از فرعون و عمل او نجات ده و مرا از قوم ظالم‌هایی بخش ●●●. ۱۱ / تحریم

وَ ضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَ نَسِيَ خَلْقَهُ قَالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظَامَ وَ هِيَ رَمِيمٌ

و برای ما مثالی زد و آفرینش خود را فراموش کرد و گفت: چه کسی این استخوان‌ها را زنده می‌کند، در حالی که پوسیده است ●●● ۷۸ / یس

وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَدْعُونَ مِنْ قَبْلُ وَظَنُوا مَا لَهُمْ مِنْ مَحِيصٍ

و همه معبودانی را که قبلاً می‌خواندند محو و گم می‌شود و می‌دانند هیچ پناهگاهی ندارند ●●● ۴۸ / فصلت
و طَعَامًا ذَا غُصْبَةٍ وَعَذَابًا أَلِيمًا

و غذایی گلوگیر و عذابی دردناک ●●● ۱۳ / مزمل
وَطَلْحٍ مَنْضُودٍ

و در سایه درخت طلح پر برگ به سر می‌برند (درختی است خوش رنگ و خوشبو ●●●) ۲۹ / واقعه
و طُورٍ سِينِينَ

و سوگند به «طور سینین ●●●» ۲ / تین

قرآن الفبائی باب الواو (۵۲۵)

وَظَلَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْغَمَامَ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّاءَ وَالسَّلْوَى كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمْنَا وَ لَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

و ابر را بر شما سایبان ساختیم و با «مَنَّ» (شیره مخصوص و لذیذ درختان) و «سَلْوَى» (مرغان مخصوص شیه کبوتر) از شما پذیرایی به عمل آوردیم (و گفتیم) از نعمت‌های پاکیزه‌ای که به شما روزی دادیم، بخورید (ولی شما کفران کردید) آن‌ها به ما ستم نکردند، بلکه به خود ستم می‌نمودند ●●● ۵۷ / بقره

وَظِلٍّ مَمْدُودٍ

و سایه کشیده و گسترده ●●● ۳۰ / واقعه

وَظِلٍّ مِنْ يَحْمُومٍ

و در سایه دودهای متراکم و آتش‌زا ●●● ۴۳ / واقعه

وَظَنَّ أَنَّهُ الْفِرَاقُ

و یقین به فراق از دنیا پیدا کند ●●● ۲۸ / قیامت

وَعَادًا وَثُمُودَ وَأَصْحَابَ الرَّسِّ وَقُرُونًا بَيْنَ ذَلِكَ كَثِيرًا

(همچنین) قوم عاد و ثمود و اصحاب الرِّسِّ (گروهی که درخت صنوبر را می‌پرستیدند) و اقوام بسیار دیگری را که در این میان بودند هلاک کردیم ●●● ۳۸ / فرقان

وَعَادًا وَثُمُودَ وَقَدْ تَبَيَّنَ لَكُمْ مِنْ مَسَاكِينِهِمْ وَزَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَكَانُوا مُسْتَبْصِرِينَ

ما طایفه عاد و ثمود را نیز هلاک کردیم و مساکن (ویران شده) آن‌ها برای شما آشکار است، شیطان اعمالشان را برای آن‌ها زینت کرده بود، لذا آنان راه را از راه بازداشت، در حالی که می‌دیدند ●●● ۳۸ / عنکبوت

وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ وَإِخْوَانُ لُوطٍ

و همچنین قوم عاد و فرعون و قوم لوط ●●● ۱۳ / ق

وَعِبَادَ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا

بندگان خاص خداوند رحمن آن‌ها هستند که با آرامش و بی‌تکبر بر زمین راه می‌روند و هنگامی که جاهلان آن‌ها را مخاطب سازند به آن‌ها سلام می‌گویند (و با بی‌اعتنایی و بزرگواری می‌گذرند ●●●) ۶۳ / فرقان

وَعَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ وَقَالَ الْكَافِرُونَ هَذَا سَاحِرٌ كَذَّابٌ

آن‌ها تعجب کردند که چرا پیامبر انذارکننده‌ای از میان آن‌ها برخاسته و کافران گفتند: این ساحر دروغگویی است ●●● ۴۰ / ص

(۵۲۶) باب الواو قرآن الفبائی

وَعِدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسِّرَنَّ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسَّيَّرْنَا لِلَّذِينَ آمَنُوا مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

خداوند به کسانی که شما که ایمان آورده‌اند و اعمال صالح انجام داده‌اند، وعده می‌دهد که آن‌ها را قطعاً خلیفه روی زمین خواهد کرد، همان‌گونه که پیشینیان را خلافت روی زمین بخشید و دین و آیینی را که برای آن‌ها پسندیده، پابرجا و ریشه‌دار خواهد ساخت و خوف و ترس آن‌ها را به امنیت و آرامش مبدل می‌کند، آن‌چنان که تنها مرا می‌پرستند و چیزی را برای من شریک نخواهند ساخت و کسانی که بعد از آن کافر شوند، فاسقند ●●● ۵۵ / نور

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ

خداوند به آن‌ها که ایمان آورده‌اند و عمل صالح انجام داده‌اند وعده آمرزش و پاداش عظیمی داده است ●●● ۹۰ / مائده

وَعَدَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْكُفَّارَ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا هِيَ حَسْبُهُمْ وَلَعْنَهُمُ اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ

خداوند به مردان و زنان منافق و کفار وعده آتش دوزخ داده، جاودانه در آن خواهند ماند، همان برای آن‌ها کافی است و خدا آن‌ها را از رحمتش دور ساخته و عذاب همیشگی برای آن‌ها است ●●● ۶۸ / توبه

وَعِدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتِ عَدْنٍ وَرِضْوَانٌ مِنَ اللَّهِ أَكْبَرُ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

خداوند به مردان و زنان باایمان باغ‌هایی از بهشت وعده داده که نهرها از زیر (درختان) آن‌ها جاری هستند، جاودانه در آن خواهند ماند و مسکن‌های پاکیزه‌ای در بهشت‌های عدن (نصیب آن‌ها ساخته) و رضا (و خوشنودی) خدا (از همه این‌ها) برتر است و پیروزی بزرگ همین است ●●● ۷۲ / توبه

وَعَدَ اللَّهُ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ وَعْدَهُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

این چیزی است که خدا وعده کرده و وعده الهی، هرگز تخلف نمی‌پذیرد، ولی اکثر مردم نمی‌دانند ●●● ۶۰ / روم

وَعَدَكُمْ اللَّهُ مَغَانِمَ كَثِيرَةً تَأْخُذُونَهَا فَعَجَّلَ لَكُمْ هَذِهِ وَكَفَّ أَيْدِيَ النَّاسِ عَنْكُمْ وَلِتَكُونَ آيَةً لِلْمُؤْمِنِينَ وَيَهْدِيَكُمْ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا

خداوند غنائم فراوانی به شما وعده داده که آن‌ها را به‌چنگ می‌آورید، ولی این یکی را زودتر برای شما فراهم ساخت و دست‌تعدی مردم (دشمنان) را از شما بازداشت، تا نشانه‌ای برای مؤمنان باشد و شمارا به راه راست هدایت کند ●●● ۲۰ / فتح

قرآن الفبائی باب الواو (۵۲۷)

وَعَرَضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِلْكَافِرِينَ عَرْضًا

در آن روز جهنم را به کافران عرضه می‌داریم ●●● ۱۰۰ / کهف

وَعَرَضُوا عَلَى رَبِّكَ صَفًّا لَقَدْ جِئْتُمُونَا كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ بَلْ زَعَمْتُمْ أَلَّنْ نَجْعَلَ لَكُمْ مَوْعِدًا

آن‌ها همه در یک صف به پروردگارت عرضه می‌شوند (و به آن‌ها گفته می‌شود) شما همگی نزد ما آمدید آن‌گونه که در آغاز شمارا آفریدیم اما شما گمان می‌کردید ما موعدی برایتان قرار نخواهیم داد ●●● ۴۸ / کهف

وَعَنْتِ الْوُجُوهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا

و همه چهره‌ها (در آن روز) در برابر خداوند حی قیوم خاضع می‌شود و مأیوس (و زیان‌کار) کسانی که بار ظلم بر دوش کشیدند ●●● ۱۱۱ / طه

وَعَلَامَاتٍ وَبِالنَّجْمِ هُمْ يَهْتَدُونَ

و (نیز) علاماتی قرار دارد و (شب هنگام) آن‌ها به وسیله ستارگان هدایت می‌شوند ●●● ۱۶ / نحل

وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلَائِكَةِ فَقَالَ أَنْبِئُونِي بِأَسْمَاءِ هَؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

سپس علم اسماء (علم اسرار آفرینش و نام‌گذاری موجودات) همگی را به آدم آموخت، بعد آن‌ها را به فرشتگان عرضه داشت و فرمود: اگر راست می‌گویید، اسامی این‌ها را برشمارید ●●● ۳۱ / بقره

وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَكُمْ لِيُخْصِنَكُمْ مِنْ بَأْسِكُمْ فَهَلْ أَنْتُمْ شَاكِرُونَ

و ساختن زره را به او تعلیم دادیم، تا شما را در جنگ‌هایتان حفظ کند آیا شکر (این نعمت‌های خدا را) می‌گذارید ●●● ۸۰۴ / انبیاء

وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خُلِفُوا حَتَّىٰ إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ أَنْفُسُهُمْ وَظَنُّوا أَنْ لَا مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

(همچنین) آن سه نفر را که (در مدینه) بازماندند (و از شرکت در تبوک خودداری کردند و مسلمانان از آنان قطع رابطه نمودند) تا آن حد که زمین با همه وسعتش بر آن‌ها تنگ شد و (حتی) جایی در وجود خویش برای خود نمی‌یافتند و دانستند که پناهگاهی از خدا جز به سوی او نیست، در آن هنگام خدا آنان را مشمول رحمت خود ساخت و خداوند توبه آن‌ها را پذیرفت که خداوند توبه‌پذیر و مهربان است ●●● ۱۱۸ / توبه

وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَزَمْنَا كُلَّ ذِي ظُنْفُرٍ وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَزَمْنَا عَلَيْهِمْ شُحُومَهُمَا إِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَا أَوِ الْحَوَايَا أَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ ذَلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِبَغْيِهِمْ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ

و بر یهودیان، هر حیوان ناخن‌دار (حیواناتی که سم یکپارچه‌دارند) را حرام کردیم و از گاو و گوسفند، پیه و چربشان را تحریم نمودیم، مگر چربی‌هایی که بر پشت این‌ها قرار دارد و یا در لابلائی امعاء و دو طرف پهلوها و یا آن‌ها که با استخوان آمیخته است، این را به خاطر ظلم و ستمی که می‌کردند، به آن‌ها کیفر دادیم و ما راست می‌گوییم ●●● ۱۴۶ / انعام

(۵۲۸) باب الواو قرآن الفبائی

وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَزَمْنَا مَا قَصَصْنَا عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

چیزهایی را که قبلاً برای تو شرح دادیم بر یهود تحریم کردیم، ما به آن‌ها ستم نکردیم، اما آن‌ها به خودشان ظلم و ستم کردند ●●● ۱۱۸ / نحل

وَعَلَى اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ وَمِنْهَا جَائِرٌ وَلَوْ شَاءَ لَهَدَيْكُمْ أَجْمَعِينَ

و برخداست که راه راست را به بندگان نشان دهد، اما بعضی از راه‌های بیراهه است و اگر خدا بخواهد همه شما را (به اجبار) هدایت می‌کند (ولی اجبار سودی ندارد ●●●) ۹ / نحل

وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ

و بر آن‌ها و بر کشتی‌ها سوار می‌شوید ●●● ۲۲ / مؤمنون

وَعَنَّا وَقَصَبًا

و انگور و سبزی بسیار ●●● ۲۸ / عبس

وَعِنْدَهُمْ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ أَتْرَابٌ

و نزد آنان همسرانی است که تنها چشم به شوهرانشان دوخته‌اند و همگی هم سن و سالند ●●● ۵۲ / ص

وَ عِنْدَهُمْ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ عِينٌ

و نزد آن‌ها همسرانی است که جز به شوهران خود عشق نمی‌ورزند و چشمانی درشت (و زیبا) دارند ●●● ۴۸ / صافات

وَ عِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبُرِّ وَالْبَحْرِ وَ مَا تَشْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٌ فِي ظُلْمِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٌ وَلَا يَابِسٌ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ

کلیدهای غیب تنها نزد او است و جز او کسی آن را نمی‌داند، آنچه در خشکی و دریاست می‌داند، هیچ برگگی (از درختی) نمی‌افتد مگر این که از آن آگاه است و نه هیچ دانه‌ای در مخفی‌گاه زمین و نه هیچ تر و خشکی وجود دارد جز این که در کتاب آشکار (در کتاب علم خدا) ثبت است ●●● ۵۹ / انعام

وَ عَدُّوا عَلٰى حَزْرٍ قَادِرِينَ

آن‌ها صبحگاهان تصمیم داشتند که با قدرت از مستمندان جلوگیری کنند ●●● ۲۵ / قلم
وَ فَكِّهَةٌ كَثِيرَةٌ

و میوه‌های فراوانی ●●● ۳۲ / واقعه

وَ فَكِّهَةٌ مِمَّا يَنْخَيْرُونَ

و میوه‌هایی از هر نوع که مایل باشند ●●● ۲۰ / واقعه

وَ فَكِّهَةٌ وَ آبَا

و میوه و چراگاه ●●● ۳۱، عبس

قرآن الفبائی باب الواو (۵۲۹)

وَ فُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا

و آسمان گشوده می‌شود و به صورت درهای متعددی درمی‌آید ●●● ۱۹ / نبأ

وَ فَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَاءُ عَلَى أَمْرٍ قَدْ قُدِرَ

و زمین را شکافتیم و چشمه‌های زیادی بیرون فرستادیم و این دو آب به اندازه‌ای که مقدر بود، با هم در آمیختند ●●● ۱۲ / قمر

وَ فَدَيْنَاهُ بِذَبْحٍ عَظِيمٍ

ما ذبح عظیمی را فدای او کردیم ●●● ۱۰۷ / صافات

وَ فُرُشٍ مَّرْفُوعَةٍ

و همسرانی گران قدر ●●● ۳۴ / واقعه

وَ فِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْتَادِ

و فرعون‌ی که قدرتمند و شکنجه‌گر بود ●●● ۱۰ / فجر

وَ فَصِيلَتِهِ الَّتِي تُؤَيِّسُ

و قبیله‌اش که همیشه از او حمایت می‌کردند ●●● ۱۳ / معارج

وَ فَعَلْتَ فَعَلْتِكَ الَّتِي فَعَلْتَ وَ أَنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ

و (سرانجام) آن کارت را (که نمی‌بایست انجام دهی) انجام دادی (و یک نفر از ما را کشتی) و تو از کافران

بودی ●●● ۱۹. / شعراء

وَفَوَاكِهِ مِمَّا يَشْتَهُونَ

و میوه‌هایی از آنچه مایل باشند ●●● ۴۲. / مرسلات

وَفِي الْأَرْضِ آيَاتٌ لِلْمُوقِنِينَ

و در زمین آیاتی برای طالبان یقین است ●●● ۲۰. / ذاریات

وَفِي الْأَرْضِ قِطْعٌ مَّتَّجُورَاتٌ وَجَنَّتْ مِنْ أَعْنَبٍ وَزَرْعٌ وَنَخِيلٌ صَبْوَانٌ وَغَيْرُ صَبْوَانٍ يُسْقَى بِمَاءٍ وَاحِدٍ وَنُفُضُّلٌ بَعْضُهَا عَلَى بَعْضٍ فِي الْأَكْلِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

و در روی زمین قطعاتی در کنار هم قرار دارد که با هم متفاوتند و باغ‌هایی از انگور و زراعت و نخل‌ها، که گاهی بر یک پایه می‌رویند و گاهی بر دو پایه، همه آن‌ها از یک آب سیراب می‌شوند و باین حال بعضی از آن‌ها را از جهت میوه بردیگری برتری می‌دهیم، در این‌ها نشانه‌هایی است برای آن‌ها که عقل خویش را به کار می‌گیرند ●●● ۴. / رعد

وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ

روزی شما در آسمان است و آنچه به شما وعده داده می‌شود ●●● ۲۲. / ذاریات

(۵۳۰) باب الواو قرآن الفبائی

وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ

و در اموال آن‌ها حقی برای سائل و محروم بود ●●● ۱۹. / ذاریات

وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ

و در وجود خود شما (نیز آیاتی است) آیا نمی‌بینید ●●● ۲۱۴. / ذاریات

وَفِي ثَمُودَ إِذْ قِيلَ لَهُمْ تَمَتَّعُوا حَتَّىٰ حِينٍ

و نیز در سرگذشت قوم ثمود عبرتی است در آن هنگام که به آن‌ها گفته شد مدتی کوتاه متمتع باشید (وسپس منتظر عذاب)

●●● ۴۳. / ذاریات

وَفِي خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُثُّ مِنْ دَابَّةٍ آيَاتٌ لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ

و همچنین در آفرینش شما و جنبندگانی که در سراسر زمین منتشر ساخته، نشانه‌هایی است برای جمعیتی که اهل یقینند

●●● ۴. / جاثیه

وَفِي عَادٍ إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ الْعَقِيمَ

همچنین در سرگذشت عاد نیز آیتی است در آن هنگام که تند بادی بی‌باران بر آن‌ها فرستادیم ●●● ۴۱. / ذاریات

وَفِي مُوسَىٰ إِذْ أَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ

در (زندگی) موسی نیز نشانه و درس عبرتی بود، هنگامی که او را به سوی فرعون با دلیل آشکار فرستادیم ●●●.

۳۸ / ذاریات

وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ

و در راه خدا با کسانی که با شما می‌جنگند، نبرد کنید و از حد تجاوز نکنید که خدا تعدی کنندگان را دوست

نمی‌دارد ●●● ۱۹۰. / بقره

وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

و در راه خدا پیکار کنید و بدانید خداوند شنوا و دانا است ●●● ۲۴۴. / بقره

وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كَلِمَةً لِلَّهِ فَإِنْ أَنْتَهُوا فَإِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

و با آن‌ها پیکار کنید تا فتنه (شُرک و سلب آزادی) برچیده شود و دین (و پرستش) همه مخصوص خدا باشد و اگر آن‌ها (از راه شرک و فساد بازگردند و از اعمال نادرست) خودداری کنند (خداوند آن‌ها را می‌پذیرد) خدا به آن چه انجام می‌دهند بیناست ●●● ۳۹ / انفال

وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ فَإِنْ أَنْتَهُوا فَلَا عُدْوَانَ إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ

و با آن‌ها پیکار کنید، تا فتنه (و بت پرستی و سلب آزادی از مردم) باقی نماند و دین مخصوص خدا گردد، پس اگر (از روش نادرست خود) دست برداشتنند، (مزاحم آن‌ها نشوید، زیرا) تعدی جز بر ستمکاران روا نیست ●●● ۱۹۳ / بقره
قرآن الفبائی باب الواو (۵۳۱)

وَقَارُونَ وَفِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مُوسَى بِالْبَيِّنَاتِ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانُوا سَابِقِينَ

قارون و فرعون و هامان رانیز هلاک کردیم، موسی با دلایل روشن به سراغ آن‌ها آمد، اما آن‌ها در زمین برتری جویی کردند، ولی نتوانستند بر خدا پیشی گیرند ●●● ۳۹ / عنکبوت

وَقَاسَمَهُمَا إِنِّي لَكُمَا لِمَنْ النَّاصِحِينَ

و برای آن‌ها سوگند یاد کرد که من خیرخواه شما هستم ●●● ۲۱ / اعراف

وَقَالَ ارْكَبُوا فِيهَا بِسْمِ اللَّهِ مَجْرِيهَا وَمُزْسِهَا إِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ رَحِيمٌ

او گفت: به نام خدا بر آن سوار شوید و به هنگام حرکت و توقف آن یاد او کنید، که پروردگرم آمرزنده و مهربان است ●●● ۴۱ / هود

وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَالَهَا

و انسان می‌گوید: زمین را چه می‌شود (که این گونه می‌لرزد) ●●● ۳ / زلزال

وَقَالَ الَّذِينَ آمَنُوا يَا قَوْمِ أَتَيْتُكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ

کسی که (از اقوام فرعون) ایمان آورده بود، گفت: ای قوم، از من پیروی کنید تا شما را به راه صحیح هدایت کنم ●●● ۳۸ / مؤمن

وَقَالَ الَّذِينَ آمَنُوا يَا قَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ مِثْلَ يَوْمِ الْأَحْزَابِ

آن مرد با ایمان گفت: ای قوم من، من بر شما از روزی همانند روز (عذاب) اقوام پیشین خائفم ●●● ۳۰ / مؤمن

وَقَالَ الَّذِينَ نَجَا مِنْهُمْ أَذْكَرَ بَعْدَ أُمَّةٍ أَنَا أُنَبِّئُكُمْ بِتَأْوِيلِهِ فَأَرْسِلُونِ

و آن یکی از آن دو نفر که نجات یافته بود و بعد از مدتی متذکر شد، گفت: من تأویل آن را به شما خبر می‌دهم مرا به سراغ (آن جوان زندانی بفرستید) ●●● ۴۵ / یوسف

وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَتَبَّرَ مِنْهُمْ كَمَا تَبَرَّأْنَا مِنَّا كَذَلِكَ يُرِيهِمُ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ حَسِيرَاتٍ عَلَيْهِمْ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ

(در این موقع) پیروان می‌گویند: کاش بار دیگر ما به دنیا برمی‌گشتیم تا از این پیشوایان گمراه بیزاری جویم، آن‌چنان که آن‌ها (امروز) از ما بیزاری جستند، (آری) این چنین خداوند اعمال آن‌ها را به صورت حسرت‌زایی به آن‌ها نشان می‌دهد و هرگز از آتش (دوزخ) خارج نخواهند شد ●●● ۱۶۷ / بقره

وَقَالَ الَّذِينَ اسْتَضَعُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا بَيْلَ مَكْرٍ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ إِذْ تَأْمُرُونَنَا أَنْ نَكْفُرَ بِاللَّهِ وَنَجْعَلَ لَهُ أَنْدَادًا وَأَسْرُوا النَّدَامَةَ لَمَّا رَأَوُا الْعَذَابَ وَجَعَلْنَا الْأَغْلَالَ فِي أَعْنَاقِ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِذَا كُنَّا تُرَابًا وَآبَاؤُنَا إِنَّا لَمُخْرَجُونَ

کافران گفتند: آیا هنگامی که ما و پدرانمان خاک شدیم باز هم از دل خاک بیرون می‌آییم ●●● ۶۷ / نمل
وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا رَبَّنَا أَرْنَا الَّذِينَ أَضَلَّانَا مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ نَجْعَلُهُمَا تَحْتَ أَقْدَامِنَا لِيَكُونَا مِنَ الْأَسْفَلِينَ
کافران گفتند: پروردگارا! آن‌هایی را که از جن و انس ما را گمراه کردند به ما نشان ده، تا زیر پای خود بگذاریم (و لگد
مالشان کنیم) تا از پست‌ترین مردم باشند ●●● ۲۹ / فصلت

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ وَالْغَوْفِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ

کافران گفتند: گوش به این قرآن فراندهید و به هنگام تلاوت آن جنجال کنید تا پیروز شوید ●●● ۲۶ / فصلت
وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِرُسُلِهِمْ لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِنْ أَرْضِنَا أَوْ لَتَعُوذُنَّ فِي مِلَّتِنَا فَأَوْحَى إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ لَنُهْلِكَنَّ الظَّالِمِينَ
کسانی که کافر شدند به پیامبران خود گفتند: ما قطعاً شما را از سرزمین خود اخراج خواهیم کرد، مگر این که به
آیین ما باز گردید؛ در این حال پروردگارشان به آن‌ها وحی فرستاد که من ظالمان را هلاک می‌کنم ●●● ۱۳ / ابراهیم
وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا لَوْ كَانَ خَيْرًا مَا سَبَقُونَا إِلَيْهِ وَإِذْ لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ فَسَيَقُولُونَ هَذَا أَفْكٌ قَدِيمٌ
کافران درباره مؤمنان چنین گفتند: اگر (اسلام) چیز خوبی بود، هرگز آن‌ها بر ما پیشی نمی‌گرفتند و چون خودشان به وسیله آن هدایت
نشدند، می‌گویند: این یک دروغ قدیمی است ●●● ۱۱ / احقاف

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا اتَّبِعُوا سَبِيلَنَا وَلْنَحْمِلْ خَطَايَاكُمْ وَمَا هُمْ بِحَامِلِينَ مِنْ خَطَايَاهُمْ مِنْ شَيْءٍ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ

کافران به مؤمنان گفتند: شما از ما پیروی کنید (اگر گناهی داشته باشد) ما گناهانتان را بر عهده خواهیم گرفت، آن‌ها هرگز
چیزی از گناهان این‌ها را بر دوش نخواهند گرفت، آن‌ها دروغ می‌گویند ●●● ۱۲ / عنکبوت

(۵۳۴) باب الواو قرآن الفبائی

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ نُؤْمِنَ بِهَذَا الْقُرْآنِ وَلَا بِالَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلَا نَلْمُكَ إِذِ الظَّالِمُونَ مَوْقُوفُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ يَرْجِعُ بَعْضُهُمْ إِلَى
بَعْضٍ نَالِقُونَ يَقُولُ الَّذِينَ اسْتَضَعَفُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لَوْلَا أَنْتُمْ لَكُنَّا مُؤْمِنِينَ

کافران گفتند: ما هرگز به این قرآن و کتب دیگر که قبل از آن بوده، ایمان نخواهیم آورد، اگر ببینی هنگامی که این ستمگران در
پیشگاه پروردگارشان (برای حساب و جزا) بازداشت شده‌اند (از وضع آن‌ها تعجب می‌کنی) در حالی که هر کدام گناه خود را

به گردن دیگری می‌اندازد مستضعفان به مستکبران می‌گویند: اگر شما نبودید ما مؤمن بودیم ●●● ۳۱ / سبأ

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً وَاحِدَةً كَذَلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلًا

و کافران گفتند: چرا قرآن یک جا نازل نمی‌شود؟ این به خاطر آن است که قلب تورا بر آن محکم داریم و آن را تدریجاً بر تو
خواندیم ●●● ۳۲ / فرقان

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ نَدُلُّكُمْ عَلَى رَجُلٍ يُبَيِّنُكُمْ إِذَا مُرِّقْتُمْ كُلَّ مُمَرِّقٍ إِنَّكُمْ لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ

کافران گفتند: آیا مردی را به شما نشان دهیم که خبر می‌دهد هنگامی که (مردید و خاک شدید و) سخت از هم متلاشی شدید (بار
دیگر) آفرینش تازه‌ای خواهید یافت ●●● ۷ / سبأ

وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْنَا الْمَلَائِكَةُ أَوْ نَرَى رَبَّنَا لَقَدِ اسْتَكْبَرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ وَعَتَوْا عُتُوًّا كَبِيرًا

و آن‌ها که امید بی‌لقای ماندارند (و رستاخیز را انکار می‌کنند) می‌گویند: چرا فرشتگان بر ما نازل نمی‌شوند؟ و یا پروردگاران را
با چشم خود نمی‌بینیم؟ آن‌ها درباره خود تکبر ورزیدند و طغیان بزرگی کردند ●●● ۲۱ / فرقان

وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللَّهُ أَوْ تَأْتِينَا آيَةٌ كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِثْلَ قَوْلِهِمْ تَشَابَهَتْ قُلُوبُهُمْ قَدْ بَيَّنَّا الْآيَاتِ
لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ

افراد ناآگاه گفتند: چرا خدا با ما سخن نمی‌گوید؟ و آیه و نشانه‌ای بر خود ما نازل نمی‌کند؟ پیشینیان آن‌ها نیز همین گونه سخن می‌گفتند، دل‌ها و افکارشان مشابه است، ولی ما (به‌اندازه کافی) آیات و نشانه‌ها را برای اهل یقین (و حقیقت جوین) روشن ساخته‌ایم ●●● ۱۱۸. / بقره

وَقَالَ الرَّسُولُ يَا رَبِّ إِنَّ قَوْمِي اتَّخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا

پیامبر عرضه داشت: پروردگارا! این قوم من از قرآن دوری جستند ●●● ۳۰. / فرقان
وَقَالَ الشَّيْطَانُ لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ وَعَدَ الْحَقُّ وَعَدْتُكُمْ فَأَخْلَفْتُكُمْ وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِي فَلَا تَلْمُؤُنِي وَلُؤْمُؤَانَفْسِكُمْ مَا أَنَا بِمُضِرِّخِكُمْ وَمَا أَنْتُمْ بِمُضِرِّخِي إِنْ كَفَرْتُمْ بِمَا أَشْرَكْتُمُونِ مِنْ قَبْلُ إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

قرآن الفبائی باب الواو (۵۳۵)

و شیطان هنگامی که کار تمام می‌شود می‌گوید: خداوند به شما وعده حق داد و من هم به شما وعده (باطل) دادم و تخلف کردم، من بر شما تسلطی نداشتم جز این که دعوتان کردم و شما پذیرفتید، بنابراین مرا سرزنش نکنید، خود را سرزنش کنید، نه من فریادرس شما هستم و نه شما فریادرس من، من نسبت به شرک شما درباره خود که از قبل داشتید (و اطاعت مرا هم ردیف اطاعت خدا قرار دادید) بیزار و کافر، مسلماً ستمکاران عذاب دردناکی دارند ●●● ۲۲. / ابراهیم

وَقَالَ اللَّهُ لَا تَتَّخِذُوا إِلَهَيْنِ اثْنَيْنِ إِنَّمَا هُوَ إِلَهٌ وَاحِدٌ فَإِيَّايَ فَارْهَبُونِ

و خداوند فرمان داده دو معبود انتخاب نکنید، معبود (شما) تنها یکی است، تنها از (کیفر) من بترسید ●●● ۵۱. / نحل

وَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَئِنِ اتَّبَعْتُمْ شُعَيْبًا إِنَّكُمْ إِذًا لَخَاسِرُونَ

اشراف زورمندی که از قوم او کافر شده بودند، گفتند: اگر از شعیب پیروی کنید، زیان خواهید دید ●●● ۹۰. / اعراف

وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ أَتَدْرُؤُونَ مُوسَىٰ وَ قَوْمَهُ لِيُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَيَذُرُكَ وَ إِلَهَيْكَ قَالَ سَأَقْتُلُ أَبْنَاءَهُمْ وَ نَسِيَتِيحِي نِسَاءَهُمْ وَ أَنَا فَوْقَهُمْ قَاهِرُونَ

اشراف قوم فرعون (به‌او) گفتند: آیا موسی و قومش را رها می‌کنی که در زمین فساد کنند و تو و خدایانت را رها سازند، گفت: بزودی پسرانشان را می‌کشیم و دخترانشان را زنده نگه می‌داریم (تا خدمت ما کنند) و ما بر آن‌ها کاملاً مسلط هستیم ●●● .

۱۲۷ / اعراف

وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ الْآخِرَةِ وَ اتْرَفْنَاهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يَأْكُلُ مِمَّا تَأْكُلُونَ مِنْهُ وَ يَشْرَبُ مِمَّا تَشْرَبُونَ

ولی اشرافیان خودخواه قوم او که کافر شده بودند و لقای آخرت را تکذیب کرده بودند و ناز و نعمت در زندگی دنیایه آن‌ها داده بودیم، گفتند: این بشری است مثل شما، از آن‌چه شما می‌خورید، می‌خورد و از آن‌چه شما می‌نوشید، می‌نوشد ●●● ۳۳. / مؤنون

وَقَالَ الْمَلِكُ إِنِّي أَرَىٰ سَيِّعٍ بَقَرَةٍ سَمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَيِّعٌ عِجَافٌ وَ سَمِعَ سُبُلَتِ خُضْرٍ وَ أُخْرَ يَابِسَةٍ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَفْتُونِي فِي رُءْيَايَ إِنْ كُنْتُمْ لِلرُّءْيَا تَعْبُرُونَ

ملک گفت: من در خواب دیدم هفت گاو چاق را که هفت گاو لاغر آن‌ها را می‌خورند و هفت خوشه سبز و هفت خوشه خشکیده (که خشکیده‌ها بر سبزه‌ها پیچیدند و آن‌ها را از بین بردند) ای جمعیت اشراف! درباره خواب من نظر دهید

اگر خواب را تعبیر می‌کنید ●●● ۴۳ / یوسف

(۵۳۶) باب الواو قرآن الفبائی

وَقَالَ الْمَلِكُ ائْتُونِي بِهِ اَسْتَخْلِصُهُ لِنَفْسِي فَلَمَّا كَلَّمَهُ قَالَ اِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ اَمِينٌ

ملک (مصر) گفت : او (یوسف) را نزد من آورید تا وی را مخصوص خود گردانم، هنگامی که (یوسف نزد وی آمد و) با او صحبت کرد (ملک به عقل و درایت او پی برد) و گفت : تو امروز نزد ما منزلت عالی داری و مورد اعتماد هستی ●●● ۵۴ / یوسف

وَقَالَ الْمَلِكُ ائْتُونِي بِهِ فَلَمَّا جَاءَهُ الرَّسُولُ قَالَ ارْجِعْ اِلَى رَبِّكَ فَسَأَلَهُ مَا بَالُ النِّسْوَةِ الَّتِي قَطَّعْنَ اَيْدِيَهُنَّ اِنَّ رَبِّي بِكَيْدِهِنَّ عَلِيمٌ

ملک گفت : او را نزد من آورید ، ولی هنگامی که فرستاده او نزد وی (یوسف) آمد گفت : به سوی صاحب بازگرد و از او پرس ماجرای زنانی که دست‌های خود را بریدند چه بوده ؟ که خدای من به نیرنگ آنها آگاه است ●●● ۵۰ / یوسف

وَقَالَ اِنَّمَا اتَّخَذْتُمْ مِّنْ دُونِ اللّٰهِ اَوْثَانًا مَّوَدَّةَ بَيْنِكُمْ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُمْ بِبَعْضٍ وَبَعْضُكُمْ بِبَعْضٍ وَبَعْضُكُمْ يَلْعَنُ بَعْضُكُمْ

(ابراهیم) گفت : شما غیر از خدا بت‌هایی برای خود انتخاب کرده‌اید که مایه دوستی و محبت میان شما در زندگی دنیا باشد، سپس روز قیامت هر یک به دیگری کافر می‌شوید و یکدیگر را لعن می‌کنید و جایگاه شما آتش است و هیچ یار و یوری نخواهید داشت ●●● ۲۵ / عنکبوت

وَقَالَ اِنِّي ذَاهِبٌ اِلَى رَبِّي سَيَّهْدِيْنَ

(او از این مهلکه به سلامت بیرون آمد) و گفت : من به سوی پروردگارم می‌روم ، او مرا هدایت خواهد کرد ●●● ۹۹ / صافات

وَقَالَتْ لِاُخْتِي قُصِيْهِ فَصَبْرَتْ بِهٖ عَن جُنُبٍ وَهْمٌ لَا يَشْعُرُوْنَ

مادر به خواهر او گفت : وضع حال او را پی‌گیری کن ، او نیز از دور ماجرا را مشاهده کرد ، در حالی که آنها بی‌خبر بودند ●●● ۱۱۰ / قصص

وَقَالَتْ اُولٰٓئِهٖمْ لِاٰخِرِيْهِمْ فَمَا كَانَ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ فذُوْقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُوْنَ

و پیشوایان آنها به پیروان خود می‌گویند: شما امتیازی بر ما ندارید، پس بچشید عذاب (الهی) را در برابر آنچه انجام می‌دادید ●●● ۳۹ / اعراف

وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتِ النَّصَارَىٰ عَلَىٰ شَيْءٍ وَقَالَتِ النَّصَارَىٰ لَيْسَتِ الْيَهُودُ عَلَىٰ شَيْءٍ وَهُمْ يَتْلُوْنَ الْكِتٰبَ كَذٰلِكَ قَالَ الَّذِيْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ فَاَللّٰهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِمْا كَانُوْا فِيْهِ يَخْتَلِفُوْنَ

یهودیان گفتند : مسیحیان هیچ موقعیتی (نزد خدا) ندارند و مسیحیان نیز گفتند: یهودیان هیچ موقعیتی ندارند

قرآن الفبائی باب الواو (۵۳۷)

(و بر باطلند ،) در حالی که هر دو دسته ، کتاب آسمانی را می‌خواندند (و باید از این گونه تعصب‌ها برکنار باشند) افراد نادان (دیگر همچون مشرکان) نیز سخنی همانند سخن آنها داشتند ، خداوند در روز قیامت در اختلاف آنها داوری خواهد کرد ●●● ۱۱۳ / بقره

وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَىٰ نَحْنُ اَبْنَاءُ اللّٰهِ وَاجِبٰٓءُہٗ قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوْبِكُمْ بَلْ اَنْتُمْ بَشَرٌ مِّمَّنْ خَلَقَ يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَآءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَآءُ وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَ اِلَيْهِ الْمَصِيْرُ

یهود و نصاری می گفتند ما فرزندان خدا و دوستان (خاص) او هستیم ، بگو : پس چرا شما را در برابر گناهانتان مجازات می کند ؟ بلکه شما انسانی هستید از مخلوقات او، هر کس را بخواهد (و شایسته ببیند) می بخشد و هر کس را بخواهد (و مصلحت بداند) مجازات می کند و حکومت آسمانها و زمین و آنچه در میان آنها است از آن او است و بازگشت همه موجودات به سوی اوست

۱۸.۰۰۰ / مائده

وَقَالَتِ الْيَهُودُ عَزَيْرُ ابْنُ اللَّهِ وَقَالَتِ النَّصْرَى الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ ذَلِكَ قَوْلُهُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ يُضَاهُونَ قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ قَتَلْتَهُمُ اللَّهُ أَنَّى يُؤْفَكُونَ

یهود گفتند: «عزیر» پسر خدا است و نصاری گفتند: مسیح پسر خدا است . این سخنی است که با زبان خود می گویند که همانند گفتار کافران پیشین است، لعنت خدایر آنها باد، چگونه دروغ می گویند ●●● ۳۰؟ / توبه

وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلِعُنُوا بِمَا قَالُوا بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ يُنفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا وَالْقَيْنَاتِ بَيْنَهُمُ الْعِدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ كُلَّمَا أَوْقَدُوا نَارَ الْخَرْبِ أَطْفَأَهَا اللَّهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ

و یهود گفتند دست خدا به زنجیر بسته است ، دستهایشان بسته باد و به خاطر این سخن از رحمت (الهی) دور شوند، بلکه هر دو دست (قدرت) او گشاده است هر گونه بخواهد می بخشد و این آیات که بر تو از طرف پروردگارت نازل شده بر طغیان و کفر بسیاری از آنها می افزاید و در میان آنها عداوت و دشمنی تا روز قیامت افکندیم و هر زمان آتش جنگی افروختند آن را خداوند خاموش ساخت و برای فساد در زمین تلاش می کنند و خداوند مفسدان را دوست ندارد ●●● ۶۴ / مائده

وَقَالَتِ امْرَأَةٌ فِرْعَوْنَ قُرْتُ عَيْنٍ لِي وَلَكَ لَا تَقْتُلُوهُ عَسَى أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

همسر فرعون (هنگامی که دید آنها قصد کشتن کودک را دارند) گفت : او را نکشید ، نورچشم من و شما است ، شاید برای ما مفید باشد یا او را پسر خود برگزینیم و آن هانمی فهمیدند (که دشمن اصلی خود را در آغوش خویش می پروراند ●●●) . ۹۰ / قصص

وَقَالَتْ طَائِفَةٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ آمَنُوا بِالَّذِي أُنزِلَ عَلَيَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَجَهَ النَّهَارِ وَكَفَرُوا آخِرَهُ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

(۵۳۸) باب الواو قرآن الفبائی

و جمعی از اهل کتاب (از یهود) گفتند : (بروید در ظاهر) به آنچه بر مؤمنان نازل شده، در آغاز روز ایمان بیاورید و در پایان روز کافر شوید (و باز گردید) شاید آنها (از آیین خود) باز گردند (زیرا شما را ، اهل کتاب و آگاه از بشارت آسمانی پیشین می دانند و این توطئه کافی است که آنها را متزلزل سازد) . ۷۲ / آل عمران

وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ

پروردگارشما گفته است مرا بخوانید تا (دعای) شما را اجابت کنم ، کسانی که از عبادت من تکبر می ورزند به زودی باذلت وارد دوزخ می شوند ●●● ۶۰ / مؤمن

وَقَالَ رَجُلٌ مُؤْمِنٌ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَانَهُ أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ وَإِنْ يَكُ كَاذِبًا فَعَلَيْهِ كَذِبُهُ وَإِنْ يَكُ صَادِقًا يُصِيبْكُمْ بَعْضُ الَّذِي يَعِدُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَابٌ

مرد مؤمنی از آل فرعون که ایمان خود را پنهان می داشت ، گفت : آیا می خواهید کسی را به قتل برسانید به خاطر این که می گوید پروردگار من الله است ، در حالی که دلایل روشنی از سوی پروردگارتان آورده ، اگر دروغ گو باشد دروغش دامن خود او را خواهد گرفت و اگر راستگو باشد (لاقبل) بعضی از عذابهایی را که وعده می دهد به شما خواهد رسید،

خداوند کسی را که اسراف کار و بسیار دروغ گو است، هدایت نمی کند ●●● ۲۸ / مؤمن

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ائْتُونِي بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ

فرعون گفت: هر جادوگر (و ساحر) آگاهی را نزد من آورید ●●● ۷۹ / یونس

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِي أَقْتُلْ مُوسَى وَلْيَدْعُ رَبَّهُ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ أَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ

و فرعون گفت: بگذارید من موسی را بکشم و او پروردگارش را بخواند (تا نجاتش دهد) من از این می ترسم که آیین شما را

دگرگون سازد و یا در این زمین فساد برپا کند ●●● ۲۶ / مؤمن

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرِي فَأَوْقِدْ لِي يَا هَامَانَ عَلَى الطِّينِ فَاجْعَلْ لِي صِرْحًا لَعَلِّي أَطَّلِعُ إِلَى إِلَهِ مُوسَى وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ

مِنَ الْكَاذِبِينَ

فرعون گفت: ای جمعیت (درباریان!) من خدایی جز خودم برای شما سراغ ندارم (امابرای تحقیق بیشتر) ای هامان آتشی بر گل

بیفروز (و آجرهای محکم بساز) و برای من برج بلندی ترتیب ده تا از خدای موسی خبر بگیرم، هرچند من گمان می کنم او از

دروغگویان است ●●● ۳۸ / قصص

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا هَامَانَ ابْنِ لِي صِرْحًا لَعَلِّي أَبْلُغُ الْأَسْبَابَ

فرعون گفت: ای هامان! برای من بنای مرتفعی بساز، شاید به وسایلی برسم ●●● ۳۶ / مؤمن

قرآن الفبائی باب الواو (۵۳۹)

وَقَالَ قَرِينُهُ هَذَا مَا لَدَيَّ عَتِيدٌ

فرشته همنشین او می گوید این نامه اعمال او است که نزد من حاضر و آماده است ●●● ۲۳ / ق

وَقَالَ لِفَتْنِهِ اجْعَلُوا بَضْعَتَهُمْ فِي رِحَالِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَعْرِفُونَهَا إِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

(سپس) به کارگزاران خود گفت: آنچه را به عنوان قیمت پرداخته‌اند در بارهایشان بگذارید شاید آن را پس از مراجعت به

خانواده خویش بشناسند و شاید برگردند ●●● ۶۲ / یوسف

وَقَالَ لِلَّذِي ظَنَّ أَنَّهُ نَاجٍ مِنْهُمَا اذْكُرْنِي عِنْدَ رَبِّكَ فَأَنَسَهُ الشَّيْطَانُ ذِكْرَ رَبِّهِ فَهَلَبَثَ فِي السَّجْنِ بِضَعٍ سِنِينَ

و به آن یکی از آن دو که می دانست رهایی می یابد گفت: مرا نزد صاحب (سلطان مصر) یادآوری کن، ولی شیطان

یادآوری او را نزد صاحبش از خاطر وی برد و به دنبال آن چند سال در زندان باقی ماند ●●● ۴۲ /

یوسف

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا قَالُوا أَنَّى يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ أَحَقُّ بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً مِنَ الْمَالِ

قَالَ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ وَاللَّهُ يُؤْتِي مُلْكَهُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ

و پیامبرشان به آنها گفت: خداوند (طالوت) را برای زمامداری شما مبعوث (و انتخاب) کرده است، گفتند: چگونه او بر ما

حکومت کند، با این که ما از او شایسته تریم و او ثروت زیادی ندارد؟ گفت: خدا او را بر شما برگزیده و او را در علم و (قدرت)

جسم، وسعت بخشیده است، خداوند ملکش را به هر کس بخواهد، می بخشد و احسان خداوند وسیع است و (از لیاقت

افراد برای منصبها) آگاه است ●●● ۲۴۷ / بقره

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ آيَةَ مُلْكِهِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ التَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِّنْ رَبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِّمَّا تَرَكَ آلُ مُوسَىٰ وَآلُ هَارُونَ تَحْمِلُهُ الْمَلَائِكَةُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّكُمْ إِنْ

كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

و پیامبرشان به آنها گفت: نشانه حکومت او، این است که (صندوق عهد) به سوی شما خواهد آمد، (همان صندوقی که)

در آن، آرامشی از پروردگار شما و یادگارهای خاندان موسی و هارون قرار دارد، در حالی که فرشتگان آن را

حمل می‌کنند، در این موضوع نشانه‌ای (روشن) برای شما است، اگر ایمان داشته باشید ●●● ۲۴۸ / بقره

وَقَالَ مُوسَىٰ إِنَّ تَكْفُرُوا أَنْتُمْ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا فَإِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ حَمِيدٌ

موسی (به بنی اسرائیل) گفت: اگر شما و همه مردم روی زمین کافر شوید (به خدا زبانی نمی‌رسد) چرا که خداوند بی‌نیاز و شایسته ستایش است ●●● ۸ / ابراهیم

وَقَالَ مُوسَىٰ إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ مِنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ

موسی گفت: من به پروردگaram و پروردگار شما پناه می‌برم و از هر متکبری که به روز حساب ایمان نمی‌آورد ●●● ۲۷ / مؤمن

(۵۴۰) باب الواو قرآن الفبائی

وَقَالَ مُوسَىٰ رَبَّنَا إِنَّكَ آتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَأَهُ زِينَةً وَأَمْوَالًا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا رَبَّنَا لِيُضِلَّنَا عَنْ سَبِيلِكَ رَبَّنَا اطْمِسْ عَلَىٰ أَمْوَالِهِمْ وَاشْدُدْ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّىٰ يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ

موسی گفت: پروردگارا تو فرعون و اطرافیانش را زینت و اموالی (سرشار) در زندگی دنیا داده‌ای و نتیجه‌اش این شده که (بندگان را) از راه تو گمراه می‌سازند، پروردگارا اموالشان را نابود کن و دل‌هایشان را سخت (و سنگین ساز) تا عذاب دردناک را نبینند، ایمان نیاورند ●●● ۸۸ / یونس

وَقَالَ مُوسَىٰ رَبِّي أَعْلَمُ بِمَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ مِنْ عِنْدِهِ وَمَنْ تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ

موسی گفت: پروردگار من از حال کسانی که هدایت را از نزد او آورده‌اند و کسانی که سرانجام سرای دنیا و آخرت از آن‌ها است، آگاه‌تر است، مسلماً ظالمان، رستگار نخواهند شد ●●● ۳۷ / قصص

وَقَالَ مُوسَىٰ يَا فِرْعَوْنُ إِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ

و موسی گفت: ای فرعون، من فرستاده‌ای از پروردگار جهانیانم ●●● ۱۰۴ / اعراف

وَقَالَ مُوسَىٰ يَا قَوْمِ إِنْ كُنْتُمْ ءَامِنْتُمْ بِاللَّهِ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوا إِنْ كُنْتُمْ مُسْلِمِينَ

موسی گفت: ای قوم من، اگر شما ایمان به خدا آورده‌اید، بر او توکل کنید، اگر تسلیم فرمان او هستید ●●● ۸۴ / یونس

وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ تُرَاوِدُ فَتَاهَا عَنْ نَفْسِهِ قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا إِنَّا لَنَرِيهَا فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ

گروهی از زنان شهر گفتند که همسر عزیز جوانش (غلامش را) به سوی خود دعوت می‌کند و عشق این جوان در اعماق قلبش نفوذ کرده، ما او را در گمراهی آشکار می‌بینیم ●●● ۳۰ / یوسف

وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْنِي عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا

«نوح» گفت: پروردگارا! روی زمین احدی از کافران را زنده مگذار ●●● ۲۶ / نوح

وَقَالَ يَا بَنِيَّ لَا تَدْخُلُوا مِنِّي بَابَ وَاحِدٍ وَاذْخُلُوا مِنِّي أَبْوَابٍ مُتَفَرِّقَةٍ وَمَا أُغْنِي عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أُلْحَمْتُ إِلَّا لِلَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ

(هنگامی که می‌خواستند حرکت کنند، یعقوب) گفت: فرزندان من از یک‌در وارد نشوید، بلکه از درهای متفرق وارد گردید و (من با این دستور) نمی‌توانم حادثه‌ای را که از سوی خدا حتمی است از شما دفع کنم، حکم و فرمان تنها از آن خدا است بر او توکل کرده‌ام و همه متوکلان باید بر او توکل کنند ●●● ۶۷ / یوسف

وَقَالُوا إِذَا ضَلَلْنَا فِي الْأَرْضِ أَتَيْنَا لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ بَلْ هُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ كَافِرُونَ

آنها گفتند: آیا هنگامی که ما مردیم و در زمین گم شدیم آفرینش تازه‌ای خواهیم یافت؟ ولی آن‌ها لقای

پروردگارشان را انکار می‌کنند (و می‌خواهند با انکار معاد آزاد باشند و به هوس‌رانی خویش ادامه دهند ●●●). / ۱۰ / سجده

قرآن الفبائی باب الواو (۵۴۱)

وَقَالُوا أَإِذَا كُنَّا عِظَامًا وَرُفَاتًا أَيْنَا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا

و گفتند: آیا هنگامی که ما استخوان‌های پوسیده و پراکنده‌ای شدیم دگر بار آفرینش تازه‌ای خواهیم یافت ●●● ۴۹۹ / اسراء

وَقَالُوا إِلَهِنَا خَيْرٌ أَمْ هُوَ مَا ضَرَبُوهُ لَكَ إِلَّا جَدَلًا بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ

و گفتند: آیا خدایان ما بهترند یا او (مسیح)؟ (اگر معبودان ما در دوزخ هستند، مسیح نیز در دوزخ است، چرا که معبود واقع شده) ولی آن‌ها این مثل را جز از طریق جدال برای تو نزدند، آنها گروهی کینه‌توز و پرخاشگرند ●●● ۵۸ / زخرف

وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ بَلْ لَّهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلٌّ لَهُ قَانِتُونَ

و (یهود و نصاری و مشرکان) گفتند: خداوند فرزندی برای خود انتخاب کرده است - منزّه است او - بلکه آن‌چه در آسمان‌ها و زمین است، از آن او است و همه در برابر او خاضعند ●●● ۱۱۶ / بقره

وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ بَلْ عِبَادٌ مُّكْرَمُونَ

آن‌ها گفتند: خداوند رحمان فرزندی برای خود برگزیده، منزّه است (از این عیب و نقص) این‌ها (فرشتگان) بندگان شایسته او هستند ●●● ۲۶ / انبیاء

وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا

آن‌ها گفتند: خداوند رحمن فرزندی برای خود اختیار کرده ●●● ۸۸ / مریم

وَقَالُوا أَطِيفٌ الْأُولَىٰ اِكْتَتَبَهَا فَهِيَ تُمْلَىٰ عَلَيْهِ بُكْرَةً وَأَصِيلاً

و گفتند این همان افسانه‌های پیشینیان است که وی آن را رونویس کرده و هر صبح و شام بر او املا می‌شود ●●● ۵ / فرقان

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ

آن‌ها می‌گویند حمد (و ستایش) برای خداوندی است که اندوه را از ما برطرف ساخت، چرا که پروردگار ما غفور و شکور است ●●● ۳۴ / فاطر

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقْنَا وَعَدَهُ وَأَوْرَثْنَا الْأَرْضَ نَتَبَوَّأُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ

آن‌ها می‌گویند: حمد و ستایش مخصوص خداوندی است که به وعده خویش درباره ما وفا کرد و زمین (بهشت) را میراث ما قرار داد که هر جا را بخواهیم منزلگاه خود قرار دهیم، چه خوب است پاداش عمل‌کنندگان ●●● ۷۴ / زمر

وَقَالُوا آمَنَّا بِهِ وَأَنَّى لَهُمُ التَّنَاطُشُ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ

و (در آن حال) می‌گویند؛ ایمان آوردیم، ولی چگونه می‌توانند از فاصله دور به آن دسترسی پیدا کنند ●●● ۵۲۹ / سبأ

(۵۴۲) باب الواو قرآن الفبائی

وَقَالُوا إِن تَبِيعَ الْهُدَىٰ مَعِكَ نُحْطَفُ مِنْ أَرْضِنَا أَوْلَمْ نُمَكِّنْ لَهُمْ حَرَمًا آمِنًا يُجَبَىٰ إِلَيْهِ ثَمَرَاتُ كُلِّ شَيْءٍ رِزْقًا مِنْ لَدُنَّا وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

آن‌ها گفتند: ما اگر هدایت را همراه تو پذیرا شویم، ما را از سرزمینمان می‌ربایند، آیاما حرم امنی در اختیار آن‌ها قرار ندادیم که ثمرات هر چیزی (از هر شهر و دیاری) به سوی آن آورده می‌شود، ولی اکثر آن‌ها نمی‌دانند ●●● ۵۷ / قصص

وَقَالُوا إِن هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ

و می‌گویند: این فقط سحر آشکاری است ●●● ۱۵ / صافات

وَقَالُوا آآ إِن هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ

آن‌ها گفتند: چیزی جز این زندگی دنیا نیست و ما هرگز برانگیخته نخواهیم شد ●●● ۲۹ / انعام

وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبْرَاءَنَا فَأَضَلُّونَا السَّبِيلَا

و می‌گویند: پروردگارا! ما از رؤسا و بزرگان خود اطاعت کردیم و ما را گمراه ساختند ●●● ۶۷ / احزاب

وَقَالُوا رَبَّنَا عَجِّلْ لَنَا قِطْنَآ قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ

آن‌ها (از روی خیره‌سری) گفتند: پروردگارا! نصیب ما را از عذابت هر چه زودتر قبل از روز حساب به

ماده ●●● ۱۶ / ص

وَقَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلًا مَّا يُؤْمِنُونَ

(و آن‌ها از روی استهزاء) گفتند: دل‌های ما در غلاف است (و ما از گفته تو چیزی نمی‌فهمیم، آری همین‌طور است)

خداوند آن‌ها را به خاطر کفرشان از رحمت خود دور ساخته (به همین دلیل چیزی درک نمی‌کنند) و کمتر ایمان

می‌آورند ●●● ۸۸ / بقره

وَقَالُوا قُلُوبُنَا فِآ كِنَّةٌ مِّمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ وَفِآ ذَانِبَا وَقُرْ وَمِنْ بَيْنِنَا وَبَيْنَكَ حِجَابٌ فَاعْمَلْ إِنَّا عَامِلُونَ

آن‌ها گفتند: قلب‌های ما در پوشش‌هایی قرار گرفته و گوش‌های ما سنگین است و میان ما و تو حجابی وجود دارد، حالا که

چنین است تو به دنبال عمل خود باش، ما هم برای خود عمل می‌کنیم ●●● ۵ / فصلت

وَقَالُوا كُونُوا هُودَا أَوْ نَصَارَى تَهْتَدُوا قُلْ بَلْ مِلَّةٌ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفَا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

(اهل کتاب) گفتند: یهودی یا مسیحی بشوید تا هدایت یابید، بگو: (این آیین‌های تحریف‌شده، هرگز نمی‌تواند موجب هدایت

گردد)، بلکه پیروی از آیین خالص ابراهیم کنید و او هرگز از مشرکان نبود ●●● ۱۳۵ / بقره

وَقَالُوا لَا تَذَرُنَّ آلِهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا وَلَا سُوَاعَا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرَا

و گفتند: دست از خدایان و بت‌های خود بردارید، مخصوصا بت‌های «ود» و «سواع» و «یغوث» و «یعوق» و «نسر» را رها

نکنید ●●● ۲۳ / نوح

قرآن الفبائی باب الواو (۵۴۳)

وَقَالُوا لَجُلُودِهِمْ لِمَ شَهِدْتُمْ عَلَيْنَا قَالُوا أَنْطَقْنَا اللَّهُ الَّذِي أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

آن‌ها به پوست‌های تن خود می‌گویند: چرا بر ضد ما گواهی دادید؟ آن‌ها جواب می‌دهند: همان خدایی که هر

موجودی را به نطق درآورده، ما را گویا ساخته و او شما را در آغاز آفرید و بازگشتتان به سوی او است ●●● ۲۱ /

فصلت

وَقَالُوا لَنْ نَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَامَا مَعْدُودَةً قُلْ أَتَّخَذْتُمْ عِنْدَ اللَّهِ عَهْدَا فَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ عَهْدَهُ أَمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ

و گفتند: هرگز آتش دوزخ جز چند روزی به ما نخواهد رسید، بگو: آیا پیمانی نزد خدا گرفته‌اید؟ چون خداوند هرگز از

پیمانش تخلف نمی‌ورزد، یا این که چیزی به خدا نسبت می‌دهید که به آن علم ندارید ●●● ۸۰؟ / بقره

وَقَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّى تَفْجُرَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ يَنْبُوعًا

و گفتند ما هرگز به تو ایمان نمی آوریم مگر این که چشمه‌ای از این سرزمین (خشک و سوزان) برای ما خارج سازی
●●● ۹۰ / اسراء

وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ كَانَ هُودًا أَوْ نَصَارَى تِلْكَ أَمَاتِيهِمْ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

آن‌ها گفتند: هیچ کس جز یهود یا نصاری هرگز داخل بهشت نخواهد شد، این آرزوی آن‌ها است، بگو: اگر راست می گویند
، دلیل خود را (بر این موضوع) بیاورید ●●● ۱۱۱ / بقره

وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ

و می گویند: اگر ما گوش شنوا داشتیم، یا تعقل می کردیم، جزء دوزخیان نبودیم ●●● ۱۰ / ملک

وَقَالُوا لَوْ لَا أَنْزَلْ عَلَيْهِ آيَاتٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ

گفتند: چرا معجزاتی از سوی پروردگارش بر او نازل نشده؟ بگو: معجزات همه نزد خدا است (و به فرمان او نازل
می شود، نه به میل من و شما) من تنها اندازکننده آشکاری هستم ●●● ۵۰ / عنکبوت

وَقَالُوا لَوْلَا أَنْزَلَ عَلَيْهِ مَلَكٌ وَ لَوْ أَنْزَلْنَا مَلَكَ الْقَضِي الْأَمْرُ ثُمَّ لَا يُنْظَرُونَ

گفتند: چرا فرشته‌ای بر او نازل نشده (تا او را در دعوت مردم به سوی خدا همراهی کند) ولی اگر فرشته‌ای بفرستیم (و
موضوع جنبه حسّی و شهود پیدا کند) کار تمام می شود (و اگر مخالفت کنند) دیگر به آن‌ها مهلت داده نخواهد شد (و
همگی هلاک می گردند ●●●) ۸ / انعام

(۵۴۴) باب الواو قرآن الفبائی

وَقَالُوا لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ مَا عَبَدْنَاهُمْ مَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ

آنان گفتند: اگر خدا می خواست ما آن‌ها را پرستش نمی کردیم، ولی به این امر یقین ندارند و جز دروغ چیزی نمی گویند ●●● .
۲۰ / زخرف

وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّ اللَّهَ قَادِرٌ عَلَيَّا أَنْ يَنْزِلَ آيَةٌ وَ لَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

و گفتند چرا نشانه (و معجزه‌ای) از طرف پروردگارش بر او نازل نمی گردد، بگو خداوند قادر است که نشانه‌ای نازل
کند، ولی بیشتر آن‌ها نمی دانند ●●● ۳۷ / انعام

وَقَالُوا لَوْ لَا نُزِّلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَى رَجُلٍ مِنَ الْقَرْيَتَيْنِ عَظِيمٍ

و گفتند: چرا این قرآن بر مرد بزرگی (مرد ثروتمندی) از این دو شهر (مکه و طائف) نازل نشده است ●●● ۳۱۹
/ زخرف

وَقَالُوا لَوْلَا يَأْتِينَا بِآيَةٍ مِنْ رَبِّهِ أَوْ لَمْ تَأْتِهِمْ بَيِّنَةٌ مَا فِي الصُّحُفِ الْأُولَى

و آن‌ها گفتند چرا (پیامبر) معجزه و نشانه‌ای از سوی پروردگارش برای ما نمی آورد، بگو: آیا خبرهای روشن اقوام پیشین که در
کتب آسمانی نخستین بوده است برای آن‌ها نیامد ●●● ۱۳۳ / طه

وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هَذِهِ الْأَنْعَامِ خَالِصَةٌ لِدُكُورِنَا وَمُحَرَّمٌ عَلَيَّا أَرْوَجِنَا وَإِنْ يَكُنْ مَيْتَةً فَهُمْ فِيهِ شُرَكَاءُ سَيَجْزِيهِمْ وَصْفَهُمْ إِنَّهُ
حَكِيمٌ عَلِيمٌ

و گفتند آن‌چه در شکم این حیوانات (از جنین و بچه) وجود دارد مخصوص مردان ماست و بر همسران ما حرام است اما اگر مرده
باشد (یعنی مرده متولد شود) همگی در آن شریکند و به زودی (خدا) کیفر این توصیف (و احکام دروغین) آن‌ها را می دهد او

حکیم و دانا است ●●● ۱۳۹ / انعام

وَقَالُوا مَا لَنَا لَا نَرَى رِجَالًا كُنَّا نَعُدُّهُمْ مِنَ الْأَشْرَارِ

آن‌ها می‌گویند: چرا مردانی را که ما از اشرار می‌شمردیم (در این جا در آتش دوزخ) نمی‌بینیم ●●● ۶۲. / ص
وَقَالُوا مَالِ هَذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ وَيَمْشِي فِي الْأَسْوَاقِ لَوْلَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مَلَكٌ فَيَكُونُ مَعَهُ نَذِيرًا

و گفتند چرا این رسول غذا می‌خورد؟ و در بازارها راه می‌رود؟ (نه سنت فرشتگان دارد و نه روش شاهان) چرا فرشته‌ای بر او نازل نشده که همراه وی مردم را انذار کند؟ (و گواه صدق دعوت او باشد ●●●) ۷. / فرقان

وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِنَا بِهِ مِنْ آيَةٍ لِنَسْحَرَنَّ بِهَا فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ

و گفتند: هر زمان آیتی برای ما بیاوری که سحرمان کنی، ما به تو ایمان نمی‌آوریم ●●● ۱۳۲. / اعراف

وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا يُهْلِكُنَا إِلَّا الدَّهْرُ وَمَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ

آن‌ها گفتند: چیزی جز همین زندگی دنیا در کار نیست، گروهی از ما می‌میرند و گروهی جای آن‌ها را می‌گیرند
قرآن الفبائی باب الواو (۵۴۵)

و جز طبیعت و روزگار، ما را هلاک نمی‌کند، آن‌ها به این سخن که می‌گویند، یقین ندارند، بلکه تنها گمان بی‌پایه‌ای دارند ●●● ۲۴. / جاثیه

وَقَالُوا نَحْنُ أَكْثَرُ أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ

و گفتند: اموال و اولاد ما (از همه) بیشتر است (و این نشانه علاقه خدا به ماست) و ما هرگز مجازات نخواهیم شد ●●● ۳۵. / سبأ

وَقَالُوا هَذِهِ أَنْعَمٌ وَحَرْثٌ حِجْرٌ لَا يَطْعَمُهَا إِلَّا مَنْ نَشَاءُ بَزَعْمِهِمْ وَأَنْعَمَ حَرَمَتٌ ظُهُورُهَا وَأَنْعَمَ لَا يَذُكُرُونَ اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا افْتِرَاءً عَلَيْهِ سَيَجْزِيهِمْ بِمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

و گفتند این قسمت از چهارپایان و زراعت (که مخصوص بت‌ها است برای همه) ممنوع است و جز کسانی که ما بخواهیم، به گمان آن‌ها، از آن نباید بخورد و (می‌گفتند این‌ها) چهارپایانی است که سوار شدن بر آن‌ها تحریم شده و چهارپایانی که نام خدا را بر آن نمی‌بردند و به خدا دروغ می‌بستند (و می‌گفتند این احکام از ناحیه او است) به زودی کیفر افتراهای آن‌ها را می‌دهد ●●● ۱۳۸. / انعام

وَقَالُوا يَا أَيُّهُ السَّاحِرُ ادْعُ لَنَا رَبِّكَ بِمَا عَاهَدَ عِنْدَكَ إِنَّا لَمُهْتَدُونَ

(هنگامی که گرفتار بلا شدند) گفتند: ای ساحر! پروردگارت را به عهده‌ی که با تو کرده، بخوان (تا ما را از این درد و رنج برهاند) که ما هدایت خواهیم یافت ●●● ۴۹. / زخرف

وَقَالُوا يَا أَيُّهَا الَّذِي نُزِّلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ إِنَّكَ لَمَجْنُونٌ

و گفتند: ای کسی که «ذکر» (قرآن) بر تو نازل شده، مسلماً دیوانه‌ای ●●● ۶. / حجر

وَقَالُوا يَا وَيْلَنَا هَذَا يَوْمُ الدِّينِ

و می‌گویند: ای وای بر ما این روز جزا است ●●● ۲۰۴. / صافات

وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَالًّا

و آن‌ها گروه بسیاری را گمراه کردند، خداوند! ظالمان را جز ضلالت می‌افزاید ●●● ۲۴. / نوح

وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّهَا

و آن کس که نفس خویش را با معصیت و گناه آلوده ساخته، نومید و محروم گشته است ●●● ۱۰. / شمس

وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا

در حالی که شما را در مراحل مختلف آفریده است ●●● ۱۴۰ / نوح

وَقَدْ كَفَرُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ وَيَقْذِفُونَ بِالْغَيْبِ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ

آن‌ها پیش از این (که در نهایت آزادی بودند) به آن کافر شدند (و نسبت‌های ناروا به آن می‌دادند) و از مکان دوردستی به جهان غیب پرتاب می‌شدند (بی‌مطالعه درباره آن قضاوت می‌کردند ●●●) ۵۳ / سبأ

(۵۴۶) باب الواو قرآن الفبائی

وَقَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلِلَّهِ الْمَكْرُ جَمِيعًا يَعْلَمُ مَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ وَسَيَعْلَمُ الْكُفْرُ لِمَنْ عُقِبِيَ الدَّارِ

کسانی که پیش از آن‌ها طرح‌ها و نقشه‌ها کشیدند ولی تمام طرح‌ها و نقشه‌ها از آن خدا است از کار هر کس آگاه است و به زودی کفار می‌دانند سرانجام (نیک و بد) در سرای دیگر از آن کیست ●●● ۴۲ / رعد

وَقَدْ مَكَرُوا مَكْرَهُمْ وَعِنْدَ اللَّهِ مَكْرُهُمْ وَإِنْ كَانَ مَكْرُهُمْ لِتَزُولَ مِنْهُ الْجِبَالُ

آن‌ها نهایت مکر خود را به کار زدند و همه مکرها (و توطئه‌هاشان) نزد خدا آشکار است، هر چند کوه‌ها با مکرشان از جابر کنده شود ●●● ۴۶ / ابراهیم

وَقَدِمْنَا إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَثُورًا

و ما به سراغ اعمالی که آن‌ها انجام دادند می‌رویم و همه را همچون ذرات غبار پراکنده در هوا می‌کنیم ●●● .

۲۳ / فرقان

وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ آيَاتِ اللَّهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَتَعَدُوا مَعَهُمْ حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ إِنَّكُمْ إِذًا مِثْلُهُمْ إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ الْمُنَافِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا

خداوند در قرآن (این حکم را) بر شما فرستاده که هنگامی که بشنوید افرادی آیات خدا را انکار و استهزاء می‌نمایند با آن‌ها نشینید تا به سخن دیگری پردازند، زیرا در این صورت شما هم مثل آنان خواهید بود، خداوند منافقان و کافران را همگی در دوزخ جمع می‌کند ●●● ۱۴۰ / نساء

وَقُرْآنًا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَىٰ مُكْثٍ وَنَزَّلْنَاهُ تَنْزِيلًا

ما قرآنی بر تو نازل کردیم که به صورت آیات جدا از هم می‌باشد، تا آن را تدریجاً و با آرامش بر مردم بخوانی (و جذب دل‌ها شود) و به طور قطع این قرآن را ما نازل کردیم ●●● ۱۰۶ / اسراء

وَقُرْآنٍ فِي بُيُوتِكُمْ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَىٰ وَأَقِمْنَ الصَّلَاةَ وَآتِينَ الزَّكَاةَ وَأَطِعْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا

و در خانه‌های خود بمانید و هم‌چون جاهلیت نخستین (در میان مردم) ظاهر نشوید و نماز را برپا دارید و زکاة را ادا کنید و خدا و رسولش را اطاعت نمایید، خداوند فقط می‌خواهد پلیدی و گناه را از شما اهل بیت دور کند و کاملاً شما را پاک سازد ●●● ۳۳ / احزاب

وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا إِنَّمَا يُبَلِّغُنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أُفٍّ وَلَا تَنْهَرْنِهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا

پروردگارت فرمان داده جز او را نپرستید و به پدر و مادر نیکی کنید، هر گاه یکی از آن‌ها یا هر دو آن‌ها، نزد تو، به سن پیری برسند کمترین اهانتی به آن‌ها روا مدار و بر آن‌ها فریاد مزن و گفتار لطیف و سنجیده بزرگوارانه به آن‌ها بگو ●●● ۲۳ / اسراء

قرآن الفبائی باب الواو (۵۴۷)

وَقَضَيْنَا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ فِي الْكِتَابِ لَتُفْسِدُنَّ فِي الْأَرْضِ مَرَّتَيْنِ وَلَتَعْلُنَّ عُلُوًّا كَبِيرًا

ما به بنی اسرائیل در کتاب (تورات) اعلام کردیم که دو بار در زمین فساد خواهید کرد و برتری جویی بزرگی خواهید نمود ●●● ۴۰ / اسراء

وَقَضَيْنَا إِلَيْهِ ذَلِكَ الْأَمْرَ أَنَّ دَابِرَ هُوْلَاءِ مَقْطُوعٌ مُّصْبِحِينَ

و ما به لوط این موضوع را وحی فرستادیم که صبحگاهان همه آن‌ها ریشه کن خواهند شد ●●● ۶۶ / حجر

وَقَطَعْنَا لَهُمْ آتَنَتِي عَشْرَةَ أَسْبَاطًا أُمَمًا وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ إِذِ اسْتَسْقَاهُ قَوْمُهُ أَنْ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانْبَجَسَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَشْرِبَهُمْ وَظَلَّلْنَا عَلَيْهِمُ الْغَمَامَ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَنَّانَ وَالسَّلْوَىٰ كُلُّوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

و آن‌ها را به دوازده گروه که هر یک شاخه‌ای (از دودمان اسرائیل) بودند، تقسیم کردیم و هنگامی که موسی تقاضای آب (برای قوم تشنه‌کامش در بیابان) کرد، به او وحی فرستادیم که عصای خود را بر سنگ بزن، ناگهان دوازده چشمه از آن بیرون ریخت، آن چنان که هر گروه چشمه خود را می‌شناختند و ابر را بر سر آن‌ها سایبان ساختیم و بر آن‌ها «من» و «سلوی» فرستادیم (و به آنان گفتیم): از روزی‌های پاکیزه که به شما داده‌ایم، بخورید (و سپاس خدا را به جا آورید، ولی آن‌ها نافرمانی و ستم کردند) اما به ما ستم نکردند، لکن به خودشان ستم نمودند ●●● ۱۶۰ / اعراف

وَقَطَعْنَا لَهُمْ فِي الْأَرْضِ أُمَمًا مِنْهُمْ الصَّالِحُونَ وَمِنْهُمْ دُونَ ذَلِكَ وَبَلَّوْنَاهُمْ بِالْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

و آن‌ها را در زمین به صورت گروه‌هایی پراکنده ساختیم، گروهی از آن‌ها صالح و گروهی غیر آن هستند و آن‌ها را به «نیکی‌ها» و «بدی‌ها» آزمودیم، شاید باز گردند ●●● ۱۶۸ / اعراف

وَقِفُّوا لَهُمْ إِنْهُمْ مَسْئُولُونَ

آن‌ها را متوقف سازید که باید بازپرسی شوند ●●● ۲۴ / صافات

وَقَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَارِهِم بِعِيسَىٰ ابْنِ مَرْيَمَ مُّصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَأَتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ فِيهِ هُدًى وَنُورٌ وَمُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ

و به دنبال آن‌ها (یعنی پیامبران پیشین) عیسی بن مریم را قرار دادیم که به آنچه پیش از او فرستاده شده بود از تورات تصدیق داشت و انجیل را به او دادیم که در آن هدایت و نور بود و (کتاب آسمانی او نیز) تورات را که قبل از او بود تصدیق می‌کرد و هدایت و موعظه برای پرهیزکاران بود ●●● ۴۶ / مائده

وَقُلْ اْعْمَلُوا فَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ وَسَتُرَدُّونَ إِلَىٰ عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

(۵۴۸) باب الواو قرآن الفبائی

بگو: عمل کنید، خداوند و فرستاده او و مؤمنان اعمال شما را می‌بینند و به زودی به سوی کسی بازمی‌گردید که پنهان و آشکار را می‌داند و شمارابه آنچه عمل می‌کردید، خبر می‌دهد ●●● ۱۰۵ / توبه

وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذُّلِّ وَ كَبْرُهُ تَكْبِيرًا

و بگو ستایش برای خداوندی است که نه فرزندی برای خود انتخاب کرده و نه شریکی در حکومت دارد و نه ولی (و حامی) به خاطر ضعف و ذلت و او را بسیار بزرگ بشمر ●●● ۱۱۱ / اسراء

وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ سَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ فَتَعْرِفُونَهَا وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

بگو حمد و ستایش مخصوص ذات خدا است به زودی آیاتش را به شما نشان می‌دهد تا آن را بشناسید و پروردگار تو از آنچه انجام می‌دهید غافل نیست ●●● ۹۳ / نمل

وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا وَإِنْ يَسْتَيْغِيثُوا يُغَاثُوا بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ

يَشْوِي الْوُجُوهُ بِسَسِّ الشَّرَابِ وَ سَاءَتْ مُرْتَفَقًا

بگو این حق است از سوی پروردگارتان ، هر کس می‌خواهد ایمان بیاورد (و این حقیقت را پذیرا شود) و هر کس می‌خواهد کافر گردد ، ما برای ستمگران آتشی آماده کرده‌ایم که سرپرده‌اش آن‌ها را از هر سو احاطه کرده است و اگر تقاضای آب کنند آبی برای آن‌ها می‌آورند همچون فلز گداخته که صورت‌ها را بریان می‌کند ، چه بد نوشیدنی است و چه بد محل اجتماعی ●●● ۲۹۴ / کهف

وَقُلْ إِنِّي أَنَا النَّذِيرُ الْمُبِينُ

و بگو من انذار کننده آشکارم ●●● ۸۹ / حجر

وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَ زَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا

و بگو حق فرارسیده و باطل مضمحل و نابود شد و (اصولاً) باطل نابود شدنی است ●●● ۸۱ / اسراء

وَقُلْ رَبِّ أَدْخِلْنِي مُدْخَلَ صِدْقٍ وَأَخْرِجْنِي مُخْرَجَ صِدْقٍ وَاجْعَلْ لِي مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَصِيرًا

و بگو : پروردگارا! مرا (در هر کار) صادقانه وارد کن و صادقانه خارج نما و از سوی خود سلطان و یآوری برای من قرار ده ●●● ۸۰ / اسراء

وَقُلْ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ

و بگو : پروردگارا ! من از وسوسه‌های شیاطین به تو پناه می‌برم ●●● ۹۷ / مؤمنون

وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ

و بگو : پروردگارا ! مرا ببخش و مشمول رحمت قرار ده و تو بهترین رحم‌کنندگانی ●●● ۱۱۸ / مؤمنون

وَقُلْ رَبِّ أَنْزِلْنِي مُنْزَلًا مُبَارَكًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ

و بگو : پروردگارا ! ما را در منزلگاهی پربرکت فرود آور و تو بهترین فرود آورندگان ●●● ۲۹ / مؤمنون

قرآن الفبائی باب الواو (۵۴۹)

وَقُلْ لِعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْزِعُ بَيْنَهُمْ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوًّا مُبِينًا

به بندگانم بگو سخنی بگویند که بهترین باشد چرا که شیطان (به وسیله سخنان ناموزون) میان آن‌ها فتنه و فساد می‌کند، همیشه شیطان دشمن آشکاری برای انسان بوده است ●●● ۵۳ / اسراء

وَقُلْ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ أَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنَّا عَمِلُونَ

و به آن‌ها که ایمان نمی‌آورند بگو هر چه در قدرت دارید انجام دهید ما هم انجام می‌دهیم ●●● ۱۲۱ / هود

وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَ يَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَ لَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَ لِيُضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ وَ لَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ أَبْنَائِهِنَّ أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي أَخَوَاتِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ أَوْ التَّابِعِينَ غَيْرِ أُولِي الْأَرْزِقِ مِنَ الرِّجَالِ أَوْ الطُّفُلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَىٰ عَوْرَاتِ النِّسَاءِ وَ لَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ وَ تَوْبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهُ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

و به زنان باایمان بگو : چشم‌های خود (از نگاه هوس‌آلود) فروگیرند و دامان خویش را حفظ کنند و زینت خود را جز آن مقدار که ظاهر است ، آشکار نمایند و (اطراف) روسری‌های خود را بر سینه خودافکنند (تا گردن و سینه با آن پوشانده شود) و زینت خود را آشکار نسازند، مگر برای شوهرانشان یا پدرانشان یا پسرانشان یا پسران همسرانشان یا برادرانشان یا پسران برادرانشان ، یا پسران خواهرانشان ، یا زنان هم‌کیششان یا بردگانشان (کنیزانشان) یا افراد سفیه که تمایلی به زن ندارند یا کودکانی که از امورجنسی مربوط به زن آگاه نیستند ، آن‌ها هنگام راه رفتن ، پاهای خود را به زمین

نزنند تا زینت پنهانشان دانسته شود(و صدای خلخال که بر پا دارند ، به گوش رسد) و همگی به سوی خدا بازگردید ای مؤمنان تا رستگار شوید ●●● ۳۱. / نور

وَقُلْنَا مَنْ بَعْدَهُ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ اشْكُتُوا الْأَرْضَ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَفِيئًا

و بعد از آن به بنی اسرائیل گفتیم در این سرزمین (مصر و شام) ساکن شوید، اما هنگامی که وعده آخرت فرارسد همه شمارا دسته جمعی (به آن دادگاه عدل) می آوریم ●●● ۱۰۴. / اسراء

وَقُلْنَا يَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ

و گفتیم : ای آدم ، تو با همسرت در بهشت سکونت کن و از (نعمت های) آن گوارا هر چه می خواهید ، بخورید (اما) نزدیک این درخت نشوید که از ستمگران خواهید شد ●●● ۳۵. / بقره

وَقَلِيلٌ مِنَ الْآخِرِينَ

و اندکی از امت آخرین ●●● ۱۴. / واقعه

(۵۵۰) باب الواو قرآن الفبائی

وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ اللَّهِ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا اتِّبَاعَ الظَّنِّ وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا

و گفتارشان که ما مسیح عیسی بن مریم پیامبر خدا را کشتیم در حالی که نه او را کشتند و نه به دار آویختند لکن امر بر آن‌ها مشتبه شد و کسانی که در مورد (قتل) او اختلاف کردند از آن در شک هستند و علم به آن ندارند و تنها از گمان پیروی می کنند و قطعاً و رانکشتند ●●● ۱۵۷. / نساء

وَقَوْمٌ إِبْرَاهِيمَ وَقَوْمٌ لُوطَ

و همچنین قوم ابراهیم و قوم لوط ●●● ۴۳. / حج

وَقَوْمٌ نُوحٍ لَمَّا كَذَّبُوا الرُّسُلَ أَغْرَقْنَاهُمْ وَجَعَلْنَاهُمْ لِلنَّاسِ آيَةً وَأَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ عَذَابًا أَلِيمًا

و قوم نوح را هنگامی که تکذیب رسولان کردند غرق نمودیم و آن‌ها را درس عبرتی برای مردم قرار دادیم و برای ستمگران عذاب دردناکی فراهم ساختیم ●●● ۳۷. / فرقان

وَقَوْمٌ نُوحٍ مِنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ

همچنین قوم نوح را قبل از آن‌ها هلاک کردیم ، چراکه قوم فاسقی بودند ●●● ۴۶. / ذاریات

وَقَوْمٌ نُوحٍ مِنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا هُمْ أَظْلَمَ وَأَطْغَى

و نیز قوم نوح را پیش از آن‌ها، چراکه آن‌ها از همه ظالم تر و طغیانگر تر بودند ●●● ۵۲. / نجم

وَقِهِمُ السَّيِّئَاتِ وَمَنْ تَقِ السَّيِّئَاتِ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْتَهُ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

و آن‌ها را از بدی‌ها نگاهدار و هر کس را در آن روز از بدی‌ها نگاهداری مشمول رحمت ساخته‌ای و این است رستگاری بزرگ ●●● ۹. / مؤمن

وَقَيْضًا لَهُمْ قُرْنَاءَ فَرِيئُوا لَهُمْ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ إِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ

ما برای آن‌ها همنشینان (زشت سیرتی) قرار دادیم و آن‌ها زشتی‌ها را از پیش رو و پشت سر در نظرشان جلوه دادند و فرمان الهی درباره آن‌ها تحقق یافت و به سرنوشت اقوام گمراهی از جن وانس که قبل از آن‌ها بودند گرفتار شدند، آن‌ها مسلماً زیان کار بودند ●●● ۲۵. / فصلت

وَقِيلَ الْيَوْمَ نَنسِيكُمْ كَمَا نَسَيْتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا وَمَأْوِيَكُمْ النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِنْ نَاصِرِينَ

و به آن‌ها گفته می‌شود: امروز شما را فراموش می‌کنیم همان‌گونه که شما دیدار امروز را فراموش کردید و جایگاه شما دوزخ است و هیچ یآوری ندارید ●●● ۳۴ / جاثیه

وَقِيلَ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا مَاذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ قَالَوا خَيْرًا لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَ لَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ وَ لَنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقِينَ
قرآن الفبائی باب الواو (۵۵۱)

و هنگامی که به پرهیزکاران گفته می‌شود پروردگار شما چه نازل کرده است؟ می‌گفتند: خیر (و سعادت) برای کسانی که نیکی کردند در این دنیا نیکی است و سرای آخرت از آن هم بهتر است و چه خوب است سرای پرهیزکاران ●●● ۳۰ / نحل

وَقِيلَ يَا رِضُّ ابْلَعِي مَا آءُكَ وَ يَسْمَاءُ أَقْلَعِي وَ غِيصُ الْمَاءِ وَ قُضِيَ الْأَمْرُ وَاشْتَوَتْ عَلَى الْجُودِيِّ وَقِيلَ بُعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ
و گفته شد ای زمین آبت را فروبر و ای آسمان خودداری کن و آب فرونشست و کار پایان یافت و (کشتی) بر (دامنه کوه) جودی پهلو گرفت و (در این هنگام) گفته شد: دور باد قوم ستمگر ●●● ۴۴ / هود

وَقِيلَ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَ رَأَوْا الْعَذَابَ لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يَهْتَدُونَ
به آن‌ها (عابدان) گفته می‌شود: شما معبودهایتان را که شریک خدا می‌پنداشتید، بخوانید (تا شما را یاری کنند) آن‌ها معبودهایشان را می‌خوانند، ولی جوابی به آن‌ها نمی‌دهند، در این هنگام عذاب الهی را (با چشم خود) می‌بینند و آرزومی‌کنند؛ ای کاش هدایت یافته بودند ●●● ۶۴ / قصص

وَقِيلَ لِلنَّاسِ هَلْ أَنْتُمْ مُجْتَمِعُونَ

و به مردم گفته شد: آیا شما نیز (در این صحنه) اجتماع می‌کنید ●●● ۳۹۹ / شعراء
وَقِيلَ لَهُمْ إِنَّمَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ

و به آن‌ها گفته می‌شود کجا هستند معبودانی که آن‌ها را پرستش می‌کردید ●●● ۹۲۴ / شعراء
وَقِيلَ مَنْ رَاقٍ

و گفته شود: آیا کسی هست که این بیمار را از مرگ نجات دهد ●●● ۲۷۴ / قیامت
وَقِيلَ يَا رَبِّ إِنَّ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ لَا يُؤْمِنُونَ

آن‌ها چگونه از شکایت پیامبر که می‌گوید: پروردگارا! این‌ها قومی هستند که ایمان نمی‌آورند (غافل می‌شوند) ●●● (؟) ۸۸ / زخرف

وَ كَأَيُّنَ مِنْ مَنْ آيَةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضِ يَمُرُّونَ عَلَيْهَا وَ هُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ

و چه بسیار نشانه‌ای (از خدا) در آسمان‌ها و زمین وجود دارد که آن‌ها از کنارش می‌گذرند و از آن روی می‌گردانند ●●● ۱۰۵ / یوسف

وَ كَأَيُّنَ مِنْ دَابَّةٍ لَا تَحْمِلُ رِزْقَهَا اللَّهُ يَرْزُقُهَا وَإِيَّاكُمْ وَ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

چه بسیار جنبدگانی که قدرت ندارند روزی خود را حمل کنند، خداوند آن‌ها را و شما را روزی می‌دهد و او است شنوا و دانا ●●● ۶۰ / عنکبوت

(۵۵۲) باب الواو قرآن الفبائی

وَ كَأَيُّنَ مِنْ قَرْبَةٍ عَتَتْ عَنْ أَمْرِ رَبِّهَا وَ رُسُلِهِ فَحَاسِبْنَاهَا حِسَابًا شَدِيدًا وَ عَذَّبْنَاهَا عَذَابًا نُكْرًا

چه بسیار شهرها و آبادی‌ها که اهل آن از فرمان خدا و رسولانش سرپیچی کرده‌اند و ما حساب آن‌ها را به شدت رسیدیم و به مجازات کم‌نظیری گرفتار ساختیم ●●● ۸ / طلاق

وَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ هِيَ أَشَدُّ قُوَّةً مِنْ قَرْيَتِكَ الَّتِي أَخْرَجْتِكَ أَهْلَكَنَاهُمْ فَلَا نَاصِرَ لَهُمْ

و چه بسیار شهرهایی که از شهری که تو را بیرون کرد، پر قدرت تر بودند، ما همه آن‌ها را نابود کردیم و یاورى نداشتند ●●● ۱۳ / محمد

وَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ أَمَلَيْتُ لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ ثُمَّ أَخَذْتُهَا وَإِلَى الْمَصِيرِ

و چه بسیار شهرها و آبادی‌ها که به آن‌ها مهلت دادم، در حالی که ستمگر بودند (اما از این مهلت برای اصلاح خویش استفاده نکردند) سپس آن‌ها را گرفتم و همه به سوى من بازمی‌گردند ●●● ۴۸ / حج

وَكَأَيِّنْ مِنْ نَبِيٍّ قَاتَلَ مَعَهُ رِبِّيُونَ كَثِيرًا فَمَا وَهَنُوا لِمَا أَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَمَا ضَعُفُوا وَمَا اسْتَكَانُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ

چه بسیار پیامبرانی که مردان الهی فراوانی به همراه آنان جنگ کردند، آن‌ها هیچ‌گاه در برابر آن‌چه در راه خدا به آنان می‌رسید، سست و ناتوان نشدند (و تن به تسلیم ندادند) و خداوند استقامت‌کنندگان را دوست دارد ●●● ۱۴۶ / آل عمران

وَكَأَسَا دِهَاقًا

و جام‌هایی لبریز و پیایی (از شراب طهور ●●●) ۳۴ / نبأ

وَكَانَ فِي الْمَدِينَةِ تِسْعَةُ رَهْطٍ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ

در آن شهر نه گروهک بودند که فساد در زمین می‌کردند و مصلح نبودند ●●● ۴۸ / نمل

وَكَانَ لَهُ ثَمَرٌ فَقَالَ لِصَاحِبِهِ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَنَا أَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا وَأَعَزُّ نَفَرًا

صاحب این باغ در آمد قابل ملاحظه‌ای داشت به همین جهت به دوستش در حالی که به گفتگو برخاسته بود چنین گفت: من از نظر ثروت از تو برترم و نفراتم نیرومندتر است ●●● ۳۴ / كهف

وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا

او همواره خانواده خود را به نماز و زکات دعوت می‌کرد و همواره مورد رضایت پروردگارش بود ●●● ۵۵ / مریم

وَكَانُوا يُصِرُّونَ عَلَى الْحِنثِ الْعَظِيمِ

و بر گناهان بزرگ، اصرار داشتند ●●● ۴۶ / واقعه

وَكَانُوا يَقُولُونَ أَإِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا أَإِنَّا لَمَبْعُوثُونَ

و می‌گفتند: هنگامی که ما مردیم و خاک و استخوان شدیم، آیا برانگیخته خواهیم شد ●●● ۴۷؟ / واقعه

قرآن الفبائی باب الواو (۵۵۳)

وَكَانُوا يَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا آمِنِينَ

آن‌ها خانه‌های امن و امانی در دل کوه‌ها می‌تراشیدند ●●● ۸۲ / حجر

وَكِتَابٍ مَسْطُورٍ

و کتابی که نوشته شده است ●●● ۲ / طور

وَكَتَبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالْأَنْفَ بِالْأَنْفِ وَالْأُذُنَ بِالْأُذُنِ وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ وَالْجُرُوحَ قِصَاصٌ فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَهُ وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ

و بر آن‌ها (بنی اسرائیل) در آن (تورات) مقرر داشتیم که جان در مقابل جان و چشم در مقابل چشم و بینی در برابر بینی و گوش در مقابل گوش و دندان در برابر دندان، می‌باشد و هر زخمی قصاص دارد و اگر کسی آن را ببخشد (و از قصاص صرف نظر کند) (کفارها) گناهان) او محسوب می‌شود و هر کس به احکامی که خدا نازل کرده حکم نکند ستمگر است ●●● ۴۵ / مائده

وَ كَتَبْنَا لَهُ فِي الْأَلْوَابِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْعِظَةً وَ تَفْصِيلًا لِكُلِّ شَيْءٍ فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ وَ أْمُرْ قَوْمَكَ يَأْخُذُوا بِأَحْسَنِهَا سِيَآوْرِيكُمْ دَارَ الْفَاسِقِينَ

و برای او در الواح اندرزی از هر موضوعی نوشتیم و بیانی از هر چیز کردیم، پس آن را با جدیت بگیر و به قوم خود بگو: به نیکوترین آن‌ها عمل کنند (و آن‌ها که به مخالفت برخیزند، کیفرشان دوزخ است) و به زودی (این) دار فاسقان را به شما نشان خواهیم داد ●●● ۱۴۵ / اعراف

وَ كَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسِيْلًا لِتَكُوْنُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَ يَكُوْنَ الرَّسُوْلُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا وَ مَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعِ الرَّسُوْلَ مِمَّنْ يَنْقَلِبْ عَلَى عَقْبَيْهِ وَ اِنْ كَانَتْ لَكَبِيْرَةٌ اِلَّا- عَلَى الَّذِيْنَ هَدَى اللّٰهُ وَ مَا كَانَ اللّٰهُ لِيُضِيعَ اِيْمَانَكُمْ اِنَّ اللّٰهَ بِالنَّاسِ لَرَوْوْفٌ رَّحِيْمٌ

همان گونه (که قبله شما، یک قبله میانه است،) شما را نیز امت میانه‌ای قرار دادیم (در حد اعتدال که میان افراط و تفریط هستید) تا گواه بر مردم باشید و پیامبر هم گواه بر شما و ما آن قبله‌ای را که قبلاً بر آن بودی، تنها برای این قرار دادیم که افرادی که از پیامبر پیروی می‌کنند، از آن‌ها که به جاهلیت بازمی‌گردند، مشخص شوند، اگرچه این جز بر کسانی که خداوند آن‌ها را هدایت کرده، دشوار بود (این را نیز بدانید که نمازهای شما در برابر قبله سابق صحیح بوده) و خدا هرگز ایمان (نماز) شما را ضایع نمی‌گرداند، زیرا خداوند نسبت به مردم، رحیم و مهربان است ●●● ۱۴۳ / بقره

وَ كَذَلِكَ اَخَذَ رَبُّكَ اِذَا اَخَذَ الْقُوْرَى وَ هِيَ ظَلْمَةٌ اِنَّ اَخْذَهُ اِلَيْمٌ شَدِيْدٌ

و این چنین است مجازات پروردگار توهنگامی که شهرها و آبادی‌های ظالم را مجازات می‌کند، (آری) مجازات او دردناک و شدید است ●●● ۱۰۲ / هود

(۵۵۴) باب الواو قرآن الفبائی

وَ كَذَلِكَ اَعَزَّنَا عَلَيْهِمْ لِيُعَلِّمُوْا اَنْ وَعَدَ اللّٰهُ حَقًّا وَ اَنْ السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيْهَا اِذْ يَتَنَازَعُوْنَ بَيْنَهُمْ اَمْرُهُمْ فَمَا اَلُوْا اَبْنُوْا عَلَيْهِمْ بُنْيَانًا رَبُّهُمْ اَعْلَمُ بِهِمْ قَالَ الَّذِيْنَ عَلَّمُوْا عَلَى اَمْرِهِمْ لَنَنْتَحِذَنَّ عَلَيْهِمْ مَسْجِدًا

و این چنین مردم را متوجه حال آن‌ها کردیم تا بدانند وعده (رستاخیز) خداوند حق است و در پایان جهان و قیام قیامت شکی نیست، در آن هنگام که میان خود در این باره نزاع می‌کردند، گروهی می‌گفتند: بنایی بر آن بسازید (تا برای همیشه از نظر پنهان شوند و از آن‌ها سخن نگویند) پروردگارشان از وضع آن‌ها آگاه‌تر است (ولی آن‌ها که از رازشان آگاهی یافتند و آن را دلیلی بر رستاخیز دیدند) گفتند: ما مسجدی در کنار (مدفن) آن‌ها می‌سازیم (تا خاطره آن‌ها فراموش نشود ●●●) ۲۱ / کهف
وَ كَذَلِكَ اَنْزَلْنَا اِلَيْكَ الْكِتَابَ فَالَّذِيْنَ اَتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يُؤْمِنُوْنَ بِهِ وَ مِنْ هُوْلَاءِ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَ مَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا اِلَّا الْكَافِرُوْنَ
این گونه کتاب را بر تو نازل کردیم کسانی که (پیش از این) کتاب آسمانی به آن‌ها داده‌ایم، به این کتاب ایمان می‌آورند و بعضی از این گروه (مشرکان) نیز به آن مؤمن می‌شوند و آیات ما را جز کافران انکار نمی‌کنند ●●● ۴۷ / عنکبوت
وَ كَذَلِكَ اَنْزَلْنَا اِيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَ اَنَّ اللّٰهَ يَهْدِيْ مَنْ يُرِيْدُ

این گونه ما قرآن را به صورت آیات روشن نازل کردیم و خداوند هر کس را بخواهد، هدایت می‌کند ●●●

۱۶ / حج

وَ كَذَلِكَ اَنْزَلْنَاهُ حُكْمًا عَرَبِيًّا وَلِيْنِ اَتَّبَعْتَ اَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللّٰهِ مِنْ وَّلِيٍّ وَ لَا وَاقٍ

همان گونه (که به پیامبران پیشین کتاب آسمانی دادیم) بر تو نیز فرمان روشن و صریحی نازل کردیم و اگر از هوس‌های آن‌ها، بعد از آن که آگاهی برای تو آمده، پیروی کنی هیچ کس از تو در برابر خدا حمایت و جلوگیری نخواهد کرد ●●● ۳۷ / رعد

وَ كَذَلِكَ اَنْزَلْنَا قُرْآنًا عَرَبِيًّا وَ صَرَّفْنَا فِيْهِ مِنَ الْوَعِيْدِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُوْنَ اَوْ يُحَدِّثُ لَهُمْ ذِكْرًا

و این گونه آن را قرآنی عربی (فصیح و گویا) نازل کردیم و انواع وعیدها (و انذار) را در آن بازگو نمودیم ، شاید آن‌ها تقوای پیشه کنند، یا برای آنان تذکری ایجاد نماید ●●● ۱۱۳ / طه

وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ وَلَكِنْ جَعَلْنَاهُ نُورًا نَهْدِي بِهِ مَنْ نَشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

همان گونه که بر پیامبران پیشین وحی فرستادیم بر تو نیز روحی را به فرمان خود وحی کردیم ، تو پیش از این نمی دانستی کتاب و ایمان چیست ؟ (و از محتوای قرآن آگاه نبودی) ولی ما آن را نوری قرار دادیم که به وسیله آن هر کس از بندگان خویش را بخواهیم هدایت می کنیم و تو مسلماً به سوی راه مستقیم هدایت می کنی ●●● ۵۲ / شوری

قرآن الفبائی باب الواو (۵۵۵)

وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِتُنذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا وَتُنذِرَ يَوْمَ الْجُمُعِ لَا رَيْبَ فِيهِ فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيقٌ فِي السَّعِيرِ

و این گونه قرآنی عربی (فصیح و گویا) بر تو وحی کردیم ، تا ام القری و کسانی را که اطراف آن هستند ، انذار کنی و آن‌ها را از روزی که همه خلائق در آن روز جمع می شوند و شک و تردید در آن نیست بترسانی ، همان روز که گروهی در بهشتند و گروهی در آتش ●●● ۷ / شوری

وَكَذَلِكَ بَعَثْنَاهُمْ لِيَتَسَاءَلُوا بَيْنَهُمْ قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ كَمْ لَبِثْتُمْ قَالُوا لَبِثْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالُوا رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثْتُمْ فَابْعَثُوا أَحَدَكُمْ بِوَرِقِكُمْ هَذِهِ إِلَى الْمَدِينَةِ فَلْيَنْظُرْ أَيُّهَا أَزْكَى طَعَامًا فَلْيَأْتِكُمْ بِرِزْقٍ مِنْهُ وَلْيَتَلَطَّفْ وَلَا يُشْعِرَنَّ بِكُمْ أَحَدًا

همین گونه ما آن‌ها را (از خواب) برانگیختیم تا از یکدیگر سؤال کنند ، یکی از آن‌ها گفت: چه مدت خوابیدید؟ آن‌ها گفتند: یک روز یا بخشی از یک روز (و چون درست نتوانستند مدت خوابشان را بدانند) گفتند: پروردگارتان از مدت خوابتان آگاه تر است، اکنون یک نفر را این سکه‌ای که دارید به شهر بفرستید تا بنگرد کدامین نفر از آن‌ها غذای پاک‌تری دارند ، از آن مقداری برای روزی شما بیاورد ، اما باید نهایت دقت را به خرج دهد و هیچ کس را از وضع شما آگاه نسازد ●●● ۱۹ / کهف

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكْبَرًا مُجْرِمِيهَا لِيُمْكِرُوا فِيهَا وَمَا يَمْكُرُونَ إِلَّا بِأَنْفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ

و هم چنین در هر شهر و روستایی بزرگان گنه کاری قرار دادیم (افرادی که همه گونه قدرت در اختیارشان گذاردیم اما آن‌ها از آن سوءاستفاده کرده و راه خطا پیش گرفتند) و سرانجام کارشان این شد که به مکر (و فریب مردم) پرداختند ولی تنها خودشان را فریب می دهند و نمی فهمند ●●● ۱۲۳ / انعام

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ هَادِيًا وَنَصِيرًا

و این گونه برای هر پیامبری دشمنی از مجرمان قرار دادیم، اما همین بس که خدا هادی و یاور تو است ●●● ۳۱ / فرقان

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَاطِئِينَ الْإِنْسِ وَالْجِنَّ يُوحَىٰ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ

این چنین در برابر هر پیامبری دشمنی از شیاطین انس و جن قرار دادیم که سخنان فریبنده و بی اساس (برای اغفال مردم) به طور سترگی (و در گوشی) به یکدیگر می گفتند و اگر پروردگار تو می خواست چنین نمی کردند (و اجباراً می توانست جلو آن‌ها را بگیرد ولی اجبار سودی ندارد) بنابراین آن‌ها و تهمت‌هایشان را به حال خود واگذار ●●● ۱۱۲ / انعام

(۵۵۶) باب الواو قرآن الفبائی

وَكَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّهُمْ أَصْحَابُ النَّارِ

این گونه فرمان پروردگارت در مورد کسانی که کافر شدند مسلم شده که آن‌ها همه اهل دوزخند ●●● ۶ / مؤمن

وَكَذَلِكَ زَيْنَ لِكَثِيرٍ مِنَ الْمُشْرِكِينَ قَتَلَ أَوْلَادِهِمْ شُرَكَاءَهُمْ لِيُزِدُوهُمْ وَيَلْبِسُوا عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا فَعَلُوهُ فَذَرَهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ

و هم چنین شرکای آنها (یعنی بت‌ها) قتل فرزندانشان را در نظرشان جلوه داده بودند (کودکان خود را قربانی بت‌ها می‌کردند و افتخار می‌نمودند) و عاقبت این کار چنین شد که آنها را به هلاکت افکندند و آئین‌شان را دگرگون ساختند و اگر خدا می‌خواست چنین نمی‌کردند (زیرا می‌توانست اجبارا جلو آنان را بگیرد ولی اجبار سودی ندارد) بنابراین آنها و تهمت‌هایشان را به حال خود واگذار (و به اعمال آنها اعتناء مکن ●●●) / انعام

وَكَذَلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لِيَقُولُوا أَهَؤُلَاءِ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنْ بَيْنِنَا أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ

و این چنین بعضی از آنها را با بعض دیگر آزمودیم (توانگران را به وسیله فقیران) تا بگویند آیا این‌ها هستند که خداوند از میان ما (برگزیده و) بر آنها منت گذارده (و نعمت ایمان به آنها بخشیده) آیا خداوند شاکران را بهتر نمی‌شناسد ●●●؟ / انعام

وَكَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَارِهِمْ مُقْتَدُونَ

همین گونه در هیچ شهر و دیاری پیش از تو پیامبری انذارکننده نفرستادیم مگر این که ثروتمندان مست و مغرور گفتند: ما پدران خود را بر مذهب یافته‌ایم و به آثار آنها اقتدا می‌کنیم ●●● / زخرف

وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ يَتَّبِعُ مِنْهَا حَيْثُ يَشَاءُ نُصِيبُ بِرَحْمَتِنَا مَنْ نَشَاءُ وَلَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ

و این گونه ما به یوسف در سرزمین (مصر) قدرت دادیم که هر گونه می‌خواست در آن منزل می‌گزید (و تصرف می‌کرد) ما رحمت خود را به هر کس بخواهیم (و شایسته بدانیم) می‌بخشیم و پاداش نیکوکاران را ضایع نمی‌کنیم ●●● / یوسف

وَكَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ أَسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِآيَاتِ رَبِّهِ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَدُّ وَأَبْقَىٰ

و این گونه جزا می‌دهیم کسی را که اسراف کند و ایمان به آیات پروردگارش نیاورد و عذاب آخرت شدیدتر و پایدارتر است ●●● / طه

وَكَذَلِكَ نُرِيَا إِبرَاهِيمَ مَلَكُوتَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَليَكُونَ مِنَ الْمُوقِنِينَ

این چنین ملکوت آسمان‌ها و زمین را به ابراهیم نشان دادیم ، تا اهل یقین گردد ●●● / انعام

قرآن الفبائی باب الواو (۵۵۷)

وَكَذَلِكَ نَصْرَفُ الْآيَاتِ وَلِيَقُولُوا دَرَسْتَ وَلَتُبَيِّنَنَّ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

و این چنین آیات را در شکل‌های گوناگون بیان می‌داریم بگذار آنها بگویند تو درس خوانده‌ای (و آنها را از دگری آموخته‌ای) هدف ما این است که آن را برای کسانی که علم و آگاهی دارند روشن سازیم ●●● / انعام

وَكَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ لَيْسَ لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ لِيَذَرُوا حُجُجَهُمْ وَيَتَّبِعُوا غَايِبَاتِنَا وَرُوْنَنَا

و این چنین آیات را برمی‌شمریم (و روشن می‌سازیم) تا راه گناه کاران آشکار گردد ●●● / انعام

وَكَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ وَلَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

و این چنین آیات را توضیح می‌دهیم و شاید به سوی حق بازگردند (و بدانند ندای توحید در درون جانشان از روز نخست بوده است ●●●) / اعراف

وَكَذَلِكَ نُؤَلِّىٰ بَعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

و این چنین بعضی از ستمگران را به بعض دیگر وامی‌گذاریم به سبب اعمالی که انجام می‌دادند ●●● .

وَكَذَلِكَ يَجْتَبِيكَ رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَيُمِيتُ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ آلِ يَعْقُوبَ كَمَا أَتَمَّهَا عَلَىٰ أَبَوَيْكَ مِنْ قَبْلُ
إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

و این گونه پروردگارت تو را برمی‌گزیند و از تعبیر خواب‌ها به تو می‌آموزد و نعمتش را بر تو و بر آل یعقوب تمام و کامل می‌کند، همان گونه که پیش از این بر پدران ابراهیم و اسحاق تمام کرد، پروردگار تو عالم و حکیم است ●●● ۶۰ / یوسف

وَكَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا بَلَّغُوا مِعْشَارَ مَا آتَيْنَاهُمْ فَكَذَّبُوا رُسُلِي فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ
کسانی که پیش از آن‌ها بودند (نیز آیات الهی را) تکذیب کردند، در حالی که این‌ها به یک دهم (از قدرت و نیروی آنان) نمی‌رسند، (آری) آن‌ها رسولان مرا تکذیب کردند و بین مجازات من (نسبت به آن‌ها) چگونه بود ●●● ۴۵؟ / سبأ
وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَىٰ

و پاداش نیک (الهی) را تکذیب کند ●●● ۹۰ / لیل
وَكَذَّبَ بِهِ قَوْمُكَ وَهُوَ الْحَقُّ قُلْ لَسْتُ عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ
قوم و جمعیت تو آن را تکذیب و انکار کردند در حالی که حق است، (به آن‌ها) بگو من مسؤول (قبول و ایمان آوردن) شما نیستم (وظیفه من تنها ابلاغ رسالت است نه اجبار شما برایمان ●●●) ۶۶ / انعام

(۵۵۸) باب الواو قرآن الفبائی
وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذَابًا
و آیات ما را به کلی تکذیب کردند ●●● ۲۸ / نبأ
وَكَذَّبُوا وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ وَكُلُّ أُمَّرٍ مُسْتَقَرٌّ

آن‌ها (آیات خدا را) تکذیب کردند و از هوای نفسشان پیروی نمودند و هر امری قرارگاهی دارد ●●● ۳۰ / قمر
وَ كُلِّ إِنْسَانٍ أَلْزَمْنَاهُ طَائِرَهُ فِي عُنُقِهِ وَ نُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ مَنشُورًا
اعمال هر انسانی را به گردنش قرار داده‌ایم و روز قیامت کتابی برای او بیرون می‌آوریم که آن را در برابر خود گشوده می‌بیند ●●● ۱۳ / اسراء
وَ كَلَّا ضَرَبْنَا لَهُ الْأَمْثَالَ وَ كَلَّا تَبَرَّنَا تَتَّبِعِرَا

و برای هر یک از آن‌ها مثل‌ها زدیم و (چون سودی نداد) هر یک از آن‌ها را درهم شکستیم و هلاک کردیم ●●● ۳۹ / فرقان
وَ كَلَّا نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نُنَبِّتُ بِهِ فُؤَادَكَ وَ جَاءَكَ فِي هَذِهِ الْحَقُّ وَ مَوْعِظَةٌ وَ ذِكْرٌ لِلْمُؤْمِنِينَ

ما سرگذشت‌های انبیاء را برای تو بازگو کردیم تا قلبت آرام (و اراده‌ات قوی) گردد و در این (اخبار و سرگذشت‌ها) حق و موعظه و تذکر برای مؤمنان آمده است ●●● ۱۲۰ / هود
وَ كُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا

و ما همه چیز را احصاء و ثبت کرده‌ایم ●●● ۲۹ / نبأ
وَ كُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ فِي الزُّبُرِ
و هر کاری را انجام دادند، در نامه‌های اعمالشان ثبت است ●●● ۵۲ / قمر

وَ كُلِّ صَغِيرٍ وَ كَبِيرٍ مُسْتَطَرٍّ

و هر کار کوچک و بزرگی نوشته می‌شود ●●● ۵۳ / قمر
وَ كُلُّوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَ اتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ

و از نعمت‌های حلال و پاکیزه‌ای که خداوند به شما روزی داده بخورید و از (مخالفت) خداوندی که به او ایمان

دارید پرهیزید ●●● ۸۸ / مائده

وَ كُلُّهُمْ آتِيهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَرْدًا

و همگی روز رستاخیز تک و تنها نزد او حاضر می‌شوند ●●● ۹۵ / مریم

وَ كَمْ أَرْسَلْنَا مِنْ نَبِيِّ فِي الْأُولَيْنِ

چه بسیار از پیامبران را که (برای هدایت) در اقوام پیشین فرستادیم ●●● ۶ / زخرف

قرآن الفبائی باب الواو (۵۵۹)

وَ كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هَلْ تُحِسُّ مِنْهُمْ مِنْ أَحَدٍ أَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْزًا

چه بسیار اقوام (بی ایمان و گنهکاری) را قبل از آن‌ها هلاک کردیم، آیا احدی از آن‌ها را احساس می‌کنی یا کمترین صدایی از

آنان می‌شنوی ●●● ۹۸ / مریم

وَ كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ أَحْسَنُ أَثَا وَ رِيَا

اقوام بسیاری را پیش از آن‌ها نابود کردیم که هم مال و ثروتشان از این‌ها بهتر بود و هم ظاهرشان

آراسته‌تر ●●● ۷۴ / مریم

وَ كَمْ أَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرُونِ مِنْ بَعْدِ نُوحٍ وَ كَفَى بِرَبِّكَ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا

چه بسیار مردمی که در قرون بعد از نوح زندگی می‌کردند (و طبق همین سنت) آن‌ها را هلاک کردیم و کافی است که

پروردگارت از گناهان بندگان آگاه و نسبت بر آن بینا است ●●● ۱۷ / اسراء

وَ كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ بَطَرَتْ مَعِيشَتَهَا فَتِلْكَ مَسَاكِنُهُمْ لَمْ تُسْكَنْ مِنْ بَعْدِهِمْ إِلَّا قَلِيلًا وَ كُنَّا نَحْنُ الْوَارِثِينَ

بسیاری از شهرها و آبادی‌هایی که بر اثر فزونی نعمت مست و مغرور شده بود، هلاک کردیم، این خانه‌های آن‌ها

است (که ویران شده) و بعد از آن‌ها جز اندکی کسی در آن سکونت نکرد و ما وارث آنان بودیم ●●● ۵۸ /

قصص

وَ كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ أَشَدُّ مِنْهُمْ بَطْشًا فَنَقَّبُوا فِي الْبِلَادِ هَلْ مِنْ مَحِيصٍ

چه بسیار اقوامی را که قبل از آن‌ها هلاک کردیم، اقوامی که از آن‌ها قوی‌تر بودند و شهرها (و کشورها) را گشودند، آیا راه

فرار وجود دارد ●●● ۳۶۴ / ق

وَ كَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَرْيَةٍ كَانَتْ ظَالِمَةً وَ أَنْشَأْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا آخَرِينَ

چه بسیار مناطق آباد ستمگری را که مادرهم شکستیم و بعد از آن‌ها قوم دیگری روی کار آوردیم ●●● ۱۱ / انبیاء

وَ كَمْ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا فَجَاءَهَا بَأْسُنَا بَيَاتًا أَوْ هُمْ قَائِلُونَ

چه بسیار شهرها و آبادی‌ها که آن‌ها را (بر اثر گناه فراوان) هلاک کردیم و عذاب ما شب هنگام یا روز

هنگامی که استراحت کرده بودند، به سراغشان آمد ●●● ۴ / اعراف

وَ كَمْ مِنْ مَلَكٍ فِي السَّمَوَاتِ لَا تُغْنِي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَ يَرْضَى

و چه بسیار فرشتگانی که در آسمان‌ها هستند و شفاعت آن‌ها سودی نمی‌بخشد مگر بعد از آن که خدا برای هر کس

بخواهد و راضی باشد اجازه (شفاعت) دهد ●●● ۲۶ / نجم

وَ كُنَّا نَحُوضُ مَعَ الْخَائِضِينَ

و پیوسته با اهل باطل همنشین و همصدا بودیم ●●● ۴۵ / مدثر

(۵۶۰) باب الواو قرآن الفبائی

وَ كُنَّا نَكْذِبُ يَوْمَ الدِّينِ

و همواره روز جزا را انکار می کردیم ●●● ۴۶ / مدثر

وَ كُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً

و شما به سه گروه تقسیم خواهید شد ●●● ۷۰ / واقعه

وَ كُنُوزٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ

از گنج‌ها و قصرهای مجلل ●●● ۵۸ / شعراء

وَ كَوَاعِبَ أُنْرَابًا

و حوریانی بسیار جوان و هم سن و سال ●●● ۳۳ / نبأ

وَ كَيْفَ أَخَافُ مَا آسَرَ كُنْتُمْ وَلَا تَخَافُونَ أَنْكُمْ آسَرَ كُنْتُمْ بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا فَأَيُّ الْفَرِيقَيْنِ أَحَقُّ بِالْأَمْنِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

چگونه من از بت‌های شما بترسم در حالی که شما از این نمی‌ترسید که برای خدا شریکی قرارداده‌اید که هیچ‌گونه دلیلی درباره آن بر شما نازل نکرده ، (راست بگوئید) کدام یک از این دو جمعیت (بت پرستان و خدا پرستان) شایسته‌تر به امتیت (از مجازات) هستند اگر شما می‌دانید ●●● ۸۱ / انعام

وَ كَيْفَ تَأْخُذُونَهُ وَقَدْ أَفْضَى بَعْضُكُمْ إِلَى بَعْضٍ وَأَخَذْنَ مِنْكُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا

و چگونه آن را باز پس می‌گیرید، در حالی که شما با یکدیگر تماس و آمیزش کامل داشته‌اید؟ و (از این گذشته ،) آن‌ها (هنگام ازدواج ،) از شما پیمان محکمی گرفته‌اند ●●● ۲۱ / نساء
وَ كَيْفَ تَصْبِرُ عَلَىٰ مَا لَمْ تُحِطْ بِهِ خُبْرًا

و چگونه می‌توانی در برابر چیزی که از رموزش آگاه نیستی شکیبا باشی ●●● ۶۸ / کهف

وَ كَيْفَ تَكْفُرُونَ وَأَنْتُمْ تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ آيَاتُ اللَّهِ وَفِيكُمْ رَسُولُهُ وَمَنْ يَعْتَصِم بِاللَّهِ فَقَدْ هُدِيَ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ
و چگونه ممکن است شما کافر شوید، با این که (در دامان وحی قرار گرفته‌اید و) آیات خدا بر شما خوانده می‌شود و پیامبر او در میان شماست؟ (بنابراین به خدا تمسک جوئید) و هر کس به خدا تمسک جوئید، به راهی راست، هدایت شده است ●●● ۱۰۱ / آل عمران

وَ كَيْفَ يُحْكُمُونَكَ وَعِنْدَهُمُ التَّوْرَةُ فِيهَا حُكْمُ اللَّهِ ثُمَّ يَتَوَلَّوْنَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَمَا أُولَٰئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ

آن‌ها چگونه تو را به داوری می‌طلبند در حالی که تورات نزد ایشان است و در آن حکم خدا هست (وانگهی) پس از داوری خواستن از حکم تو روی می‌گردانند و آن‌ها مؤمن نیستند ●●● ۴۳ / مائده

وَ لِإِنَّ آيَاتِ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ بِكُلِّ آيَةٍ مَا تَبِعُوا قِبْلَتَكَ وَمَا أَنْتَ بِتَابِعٍ قِبْلَتِهِمْ وَمَا بَعْضُهُمْ بِتَابِعٍ قِبْلَةَ بَعْضٍ وَلَا إِنِ اتَّبَعَتْ أَهْوَاءَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّكَ إِذَا لَمِنَ الظَّالِمِينَ

قرآن الفبائی باب الواو (۵۶۱)

سوگند که اگر هرگونه آیه (و نشانه و دلیلی) برای (این گروه) از اهل کتاب بیاوری ، از قبله تو پیروی نخواهند کرد و تو نیز

هیچ گاه از قبله آنان پیروی نخواهی نمود (آن‌ها نباید تصوّر کنند که بار دیگر تغییر قبله امکان‌پذیر است) و هیچ‌یک از آن‌ها پیروی از قبله دیگری نمی‌کنند و اگر تو پس از این آگاهی، متابعت هوس‌های آن‌ها کنی، مسلماً از ستمگران خواهی بود... ۱۴۵ / بقره

وَلَيْتُنَّ أَخْرَجْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ إِلَىٰ أُمَّةٍ مَّعْدُودَةٍ لَّيْقُولُنَّ مَا يَحْبِسُهُ أَلَّا- يَوْمَ يَأْتِيهِمْ لَيْسَ مَصْرُوفًا عَنْهُمْ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ

و اگر مجازات را تا زمان محدود از آن‌ها به تأخیر اندازیم (از روی استهزاء) می‌گویند چه چیز مانع آن شده ؟ آگاه باشید که به سراغشان می‌آید هیچ‌چیز مانع آن نخواهد بود و آن‌چه را مسخره می‌کردند دامنشان را می‌گیرد... ۸۰ / هود

وَلَيْتُنَّ أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً ثُمَّ نَزَعْنَاهَا مِنْهُ إِنَّهُ لَيَكْفُرُ

و اگر به انسان نعمتی بچشانیم سپس از او بگیریم بسیار نومید و ناسپاس خواهد بود... ۹۰ / هود

وَلَيْتُنَّ أَذَقْنَاهُ رَحْمَةً مِنَّا مِنْ بَعْدِ ضَرَاءٍ مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ هَذَا لِي وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِن رُجِعْتُ إِلَىٰ رَبِّي إِنَّ لِي عِنْدَهُ لَلْحُسَيْنِي فَلَنُنَبِّئَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا وَلَنَذِقَنَّهُمْ مِّنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ

و هرگاه او را رحمتی از سوی خود بعد از ناراحتی بچشانیم، می‌گوید: این به خاطر شایستگی و استحقاق من بوده و گمان نمی‌کنم قیامت بر پا شود (و به فرض که قیامت باشد) هرگاه به سوی پروردگارم بازگردم، برای من نزد او پاداش‌های نیک است، ما کافران را از اعمالی که انجام داده‌اند (به زودی) آگاه خواهیم کرد و عذاب شدید به آن‌ها می‌چشانیم... ۵۰ / فصلت

وَلَيْتُنَّ أَذَقْنَاهُ نِعْمَاءَ بَعْدَ ضَرَاءٍ مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ ذَهَبَ السَّيِّئَاتُ عَنِّي إِنَّهُ لَفَرِحَ فَخُورٌ

و اگر نعمت‌هایی پس از شدت و ناراحتی به او برسانیم می‌گوید مشکلات از من برطرف شد و دیگر باز نخواهد گشت و غرق شادی و غفلت و فخرفروشی می‌شود... ۱۰۰ / هود

وَلَيْتُنَّ أَرْسَلْنَا رِيحًا فَرَأَوْهُ مُصْفَرًا لَّظَلُّوا مِنْ بَعْدِهِ يَكْفُرُونَ

و اگر ما بادی بفرستیم (داغ و سوزان) و بر اثر آن زراعت و باغ خود را زرد و پژمرده ببینند، راه کفران را پیش می‌گیرند... ۵۱۰ / روم

وَلَيْتُنَّ أَصَابَكُمْ فُضْلٌ مِّنَ اللَّهِ لَيَقُولَنَّ كَأَنْ لَّمْ تَكُنْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ مَرَدَّةٌ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ مَعَهُمْ فَأَفُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا

و اگر غنیمتی به شما برسد، درست مثل این که هرگز میان شما و آن‌ها مودت و دوستی نبوده، می‌گویند: ای کاش ما هم با آن‌ها بودیم و به رستگاری و پیروزی بزرگی نائل می‌شدیم... ۷۳۰ / نساء

(۵۶۲) باب الواو قرآن الفبائی

وَلَيْتُنَّ أَطَعْتُمْ بَشَرًا مِّثْلَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ إِذَا لَخَّاسِرُونَ

و اگر از بشری مانند خودتان اطاعت کنید، مسلماً زیانکارید... ۳۴۰ / مؤمنون

وَلَيْتُنَّ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ

و اگر از آن‌ها سؤال کنی چه کسی آن‌ها را آفریده ؟ قطعاً می‌گویند: خدا، پس چگونه از عبادت او منحرف می‌شوید... ۸۷؟ / زخرف

وَلَيْتُنَّ سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ قُلْ أَبِاللَّهِ وَآيَاتِهِ وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِئُونَ

و اگر از آن‌ها پرسسی (چرا این اعمال خلاف را انجام دادید) می‌گویند: ما بازی و شوخی می‌کردیم، بگو: آیا خدا و آیات او و پیامبرش را مسخره می‌کنید ●●● ۶۵؟ / توبه

وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ

هرگاه از آن‌ها پرسسی چه کسی آسمان‌ها و زمین را آفریده و خورشید و ماه را مسخر کرده است؟ می‌گویند: الله، پس با این حال چگونه (از عبادت خدا) منحرف می‌شوند ●●● ۶۱؟ / عنكبوت

وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

هرگاه از آن‌ها سؤال کنی چه کسی آسمان‌ها و زمین را آفریده است مسلماً می‌گویند الله بگو الحمد لله (که خود شما معترفید) ولی اکثر آن‌ها نمی‌دانند ●●● ۲۵. / لقمان

وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ

هرگاه از آن‌ها سؤال کنی چه کسی آسمان‌ها و زمین را آفریده؟ مسلماً می‌گویند: خداوند قادر و دانا آن‌ها را آفریده است ●●● ۹. / زخرف

وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ ضُرِّهِ أَوْ أَرَادَنِي بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكَاتُ رَحْمَتِهِ قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ

و اگر از آن‌ها پرسسی چه کسی آسمان‌ها و زمین را آفریده؟ حتماً می‌گویند: خدا، بگو: آیا هیچ درباره معبودانی که غیر از خدا می‌خوانید، اندیشه می‌کنید که اگر خدا زبانی برای من بخواهد، آیا آن‌ها می‌توانند آن را برطرف سازند؟ و یا اگر رحمتی برای من اراده کند، آیا آن‌ها توانایی دارند جلوی رحمت او را بگیرند؟ بگو: خدا مرا کافی است و همه متوکلان باید بر او توکل کنند ●●● ۳۸. / زمر

وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ مَنْ نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهَا لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ

و اگر از آن‌ها پرسسی چه کسی از آسمان آبی نازل کرد و به وسیله آن زمین را بعد از مردنش احیاء نمود؟ می‌گویند: الله، بگو: ستایش مخصوص خدا است، اما اکثر آن‌ها نمی‌دانند ●●● ۶۳. / عنكبوت

قرآن الفبائی باب الواو (۵۶۳)

وَلَيْنَ شِئْنَا لَنذَهِبَنَّ بِالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ بِهِ عَلَيْنَا وَكِيلًا

و اگر بخواهیم آن‌چه را بر تو وحی فرستادیم از تو می‌گیریم سپس کسی را نمی‌یابی که از تو دفاع کند ●●● ۸۶. / اسراء

وَلَيْنَ قُتِلْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ مُتُّمْ لَمَغْفِرَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرَحْمَةٌ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ

اگر هم در راه خدا کشته شوید یا بمیرید: (زیان نکرده‌اید، زیرا) آمرزش و رحمت خدا، از تمام آن‌چه آن‌ها (در طول عمر خود)، جمع‌آوری می‌کنند، بهتر است ●●● ۱۵۷. / آل عمران

وَلَيْنَ مُتُّمْ أَوْ قُتِلْتُمْ لَإِلَى اللَّهِ تُحْشَرُونَ

و اگر بمیرید، یا کشته شوید، به سوی خدا محشور می‌شوید. (بنابراین، فانی نمی‌شوید که از فنا، وحشت داشته باشید ●●●) ۱۵۸. / آل عمران

وَلَيْنَ مَسَّتْهُمُ نَفْحَةٌ مِنْ عَذَابِ رَبِّكَ لَيَقُولُنَّ يَا وَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ

اگر کمترین عذاب پروردگارت آن‌ها را لمس کند فریادشان بلند می‌شود، ای وای ما همگی ستمگر بودیم ●●● ۴۶. / انبیاء

وَلَا أُقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ

و سوگند به نفس لوّامه، وجدان بیدار و ملامت‌گر (که رستاخیز حق است ●●●) ۲. / قیامت

وَلَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا آَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ إِنِّي مَلَكٌ وَلَا أَقُولُ لِلَّذِينَ تَزْدَرِي أَعْيُنُكُمْ لَنْ يُؤْتِيَهُمُ اللَّهُ خَيْرًا اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا فِي أَنْفُسِهِمْ إِنِّي إِذَا لَمِنَ الظَّالِمِينَ

من هرگز به شما نمی گویم خزائن الهی نزد من است و نمی گویم غیب می دانم و نمی گویم من فرشته‌ام و (نیز) نمی گویم آن‌ها که در نظر شما خوار می آیند خداوند خیری به آن‌ها نخواهد داد ، خدا از دل آن‌ها آگاه‌تر است (من اگر با این حال آن‌ها را برانم)
در این صورت از ستمکاران خواهم بود ●●● ۳۱. / هود

وَلَا الظُّلُمَاتُ وَلَا النُّورُ

و نه ظلمت‌ها و روشنایی ●●● ۲۰. / فاطر

وَلَا الضُّلُّ وَالْحَرُورُ

و نه سایه (آرام‌بخش) و باد داغ و سوزان ●●● ۲۱. / فاطر

وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَا عَبَدْتُمْ

و نه من هرگز آنچه را شما پرستش کرده‌اید، می پرستم ●●● ۴. / کافرون

وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ

و نه شما آنچه را که من می پرستم، عبادت می کنید ●●● ۳. / کافرون، ۵. / کافرون

(۵۶۴) باب الواو قرآن الفبائی

وَلَا يَقُولُ كَاهِنٌ قَلِيلًا مَا تَدَّكَّرُونَ

و نه گفته کاهنی ، هرچند کمتر متذکر می شوید ●●● ۴۲. / حاقه

وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُم بَيْنَكُم بِالْبَاطِلِ وَتُدْلُوا بِهَا إِلَى الْحُكَّامِ لِتَأْكُلُوا فَرِيقًا مِنْ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْإِثْمِ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ

و اموال یکدیگر را به باطل (و ناحق) در میان خود نخورید و برای خوردن بخشی از اموال مردم به گناه ، (قسمتی از) آن را (به‌عنوان رشوه) به قضات ندهید، در حالی که می‌دانید (این کار، گناه است ●●●) ۱۸۸. / بقره

وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَآَنَّهُ لَفِسِيقٌ وَإِنَّ الشَّيْطَانَ لِيُؤْخِرُونَ إِلَيَّ أُولِيآ أَنَّهُمْ لِيُجْدِلُواكُمْ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ

و از آن چه نام خدا بر آن برده نشده نخورید و این کار گناه است و شیاطین به دوستان خود مطالبی مخفیانه القاء می کنند تا با شما به مجادله برخیزند و اگر از آن‌ها اطاعت کنید شما هم مشرک خواهید بود ●●● ۱۲۱. / انعام

وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ

و حق مردم را کم نگذارید و در زمین فسادنمایید ●●● ۱۸۳. / شعراء

وَلَا تَتَّخِذُوا أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُم فَتَرَلَّ قَدَمٌ بَعْدَ ثُبُوتِهَا وَتَذُوقُوا السُّوءَ بِمَا صَدَدْتُمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَ لَكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

سوگندهای خود را وسیله تقلب و خیانت در میان خود قرار ندهید ، مبدا گام‌های ثابت (بر ایمان) متزلزل گردد و به خاطر بازداشتن (مردم) از راه خدا آثارسوء آن را بپوشید و برای شما عذاب عظیم خواهد بود ●●● ۹۴. / نحل

وَلَا تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ اللَّهُ بِهِ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِمَّا كَتَبْنَا وَ لِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِمَّا كَتَبْنَا وَ اسْأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا

برتری‌هایی را که خداوند برای بعضی از شما بر بعضی دیگر قرار داده آرزو نکنید (این تفاوت‌های طبیعی و حقوقی ، برای حفظ

نظام زندگی شما و بر طبق عدالت است، ولی با این حال، (مردان نصیبی از آنچه به دست می‌آورند دارند و زنان نیز نصیبی (و نباید حقوق هیچ یک پایمال گردد). و از فضل (و رحمت و برکت) خدا، (برای رفع تنگناها) طلب کنید و خداوند بر هر چیز داناست ●●● ۳۲. / نساء

وَلَا تُجَادِلْ عَنِ الَّذِينَ يَخْتَانُونَ أَنفُسَهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ خَوَانًا أَثِيمًا

و از آن‌ها که به خود خیانت کردند دفاع مکن زیرا خداوند افراد خیانت پیشه گنهکار را دوست ندارد ●●● ۱۰۷. / نساء

وَلَا تُجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَقُولُوا آمَنَّا بِالَّذِي أُنزِلَ إِلَيْنَا وَأُنزِلَ إِلَيْكُمْ وَإِلَهُنَا وَإِلَهُكُمْ وَاحِدٌ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ

قرآن الفبائی باب الواو (۵۶۵)

با اهل کتاب جز به روشی که از همه نیکوتر است، مجادله نکنید، مگر کسانی از آن‌ها که مرتکب ظلم و ستم شدند و به آن‌ها بگویید: ما به تمام آنچه از سوی خدا بر ما و شما نازل شده، ایمان داریم، معبود ما و شما یکی است و در برابر او تسلیم هستیم ●●● ۴۶. / عنکبوت

وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَّحْسُورًا

هرگز دستت را بر گردنت زنجیر مکن (و ترک انفاق و بخشش منما) و بیش از حد آن را مگشا تا مورد سرزنش قرار گیری و از کار فرومانی ●●● ۲۹. / اسراء

وَلَا تَجْعَلُوا اللَّهَ عُرْضَةً لِإِيمَانِكُمْ أَنْ تَبَرُّوا وَتَتَّقُوا وَتُصَلِّحُوا بَيْنَ النَّاسِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

خدا را در معرض سوگندهای خود قرار ندهید و برای این که نیکی کنید و تقوا پیشه سازید و در میان مردم اصلاح کنید (سوگند یاد ننمایید) و خداوند شنوا و دانا است ●●● ۲۲۴. / بقره

وَلَا تَجْعَلُوا مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ إِنِّي لَكُم مِّنْهُ نَذِيرٌ مُّبِينٌ

و با خدا معبود دیگری قرار ندهید که من برای شما از سوی او بیم دهنده آشکاری هستم ●●● ۵۱. / ذاریات

وَلَا تَحَاضُّونَ عَلَىٰ طَعَامِ الْمَشْكِينِ

و یکدیگر را بر اطعام مستمندان تشویق نمی‌کنید ●●● ۱۸. / فجر

وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُنْ فِي ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ

از تکذیب و انکار آن‌ها غمگین مباش و این همه غصه آن‌ها را مخور و سینهات از توطئه آن‌ها تنگ نشود ●●● ۷۰. / نمل

وَلَا تُحْزِنِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ

و مرا در روزی که مردم مبعوث می‌شوند، شرمنده و رسوا مکن ●●● ۸۷. / شعراء

وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْواتًا بَلْ أحياءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ

(ای پیامبر) هرگز گمان مبر کسانی که در راه خدا کشته شدند، مردگانند بلکه آنان زنده‌اند و نزد پروردگارشان روزی داده می‌شوند ●●● ۱۶۹. / آل عمران

وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ غَفلاً عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ

و گمان مبر که خدا از کارهای ظالمان غافل است (نه، بلکه کیفر) آن‌ها را تأخیر انداخته برای روزی که چشم‌ها در آن (از ترس و وحشت) از حرکت باز می‌ایستند ●●● ۴۲. / ابراهیم

وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

و معبود دیگری را با خدا مخوان که هیچ معبودی جز او نیست، همه چیز جز ذات پاک او فانی می‌شود، حاکمیت از آن او است و همه به سوی او بازمی‌گردید ●●● ۸۸ / قصص

(۵۶۶) باب الواو قرآن الفبائی

وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا مِنَ الظَّالِمِينَ

و جز خدا چیزی را که نه سودی به تو می‌رساند و نه زیانی، مخوان که اگر چنین کنی، از ستمکاران خواهی بود ●●● ۱۰۶ / یونس

وَلَا تَرْكَبُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَمَا تَسْكَبُوا النَّارَ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ

و تکیه بر ظالمان نکنید که موجب می‌شود آتش شما را فرو گیرد و در آن حال جز خدا هیچ ولی و سرپرستی نخواهید داشت و یاری نمی‌شوید ●●● ۱۱۳ / هود

وَلَا تَرُزُّ وَازِرَةً وَزِرًا أُخْرَىٰ وَإِن تَدْعُ مُثْقَلَةٌ إِلَىٰ حِمْلِهَا لَا يُحْمَلُ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ إِنَّمَا تُنذِرُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَمَنْ تَرَكِيَ فَاِنَّمَا يَتَرَ كِى لِنَفْسِهِ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ

هیچ گنهکاری بار گناه دیگری را به دوش نمی‌کشد و اگر شخص «سنگین باری» دیگری را برای حمل گناه خود بخواند، چیزی از آن را بر دوش نخواهد گرفت، هر چند از نزدیکان او باشد، توفیق کسانی را انذار می‌کنی که از پروردگار خود در پنهانی می‌ترسند و نماز را برپا می‌دارند و هر کس پاکی (و تقوی) پیشه کند، نتیجه آن به خودش باز می‌گردد و بازگشت (همگان) به سوی خدا است ●●● ۱۸ / فاطر

وَلَا تَسْتَبُؤْا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَسْتَبُؤْا اللَّهَ عَدُوًّا بَغْيِرِ عِلْمٍ كَذَلِكَ زَيْنًا لِّكُلِّ أُمَّةٍ عَمَلُهُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ مَرْجِعُهُمْ فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

(معبود) کسانی را که غیر خدا را می‌خوانند دشنام ندهید مبادا آن‌ها (نیز) از روی ظلم و جهل خدا را دشنام دهند، این چنین برای هر امتی عملشان را زینت دادیم سپس بازگشت آن‌ها به سوی پروردگارشان است و آن‌ها را از آنچه عمل می‌کردند آگاه می‌سازد (و پاداش و کیفر می‌دهد) ●●● ۱۰۸ / انعام

وَلَا تَسْتَوِى الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ

هرگز نیکی و بدی یکسان نیست، بدی را با نیکی دفع کن، تا دشمنان سرسخت همچون دوستان گرم و صمیمی شوند ●●● ۳۴ / فصلت

وَلَا تَشْتَرُوا بِعَهْدِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا إِنَّمَا عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ لِّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

(هرگز) پیمان‌الهی را با بهای کمی مبادله نکنید (و هر بهایی در برابر آن ناچیز است) آنچه نزد خدا است برای شما بهتر است اگر بدانید ●●● ۹۵ / نحل

وَلَا تَصْعَقُ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمُشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ

«پسرم!» با بی‌اعتنایی از مردم روی مگردان و مغرورانه بر زمین راه مرو که خداوند هیچ متکبر مغروری را دوست ندارد ●●● ۱۸ / لقمان

قرآن الفبائی باب الواو (۵۶۷)

وَلَا تُصَلِّ عَلَىٰ أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَىٰ قَبْرِهِ إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَأَمَاتُوا وَهُمْ فَاسِقُونَ

بر هیچ یک از آن‌ها که بمیرد، نماز نخوان و بر کنار قبرش (برای دعا و طلب آمرزش) نایست، چرا که آن‌ها به خدا و رسولش

کافر شدند و درحالی که فاسق بودند، از دنیارفتند ●●● ۸۴ / توبه

وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْعَدْوَةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَمَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ فَتَطْرُدَهُمْ فَتَكُونَ مِنَ الظَّالِمِينَ

آن‌ها را که صبح و شام خدا را می‌خوانند و جز ذات پاک او نظری ندارند، از خود دور مکن، نه حساب آن‌ها بر تو است و نه حساب تو بر آن‌ها اگر آن‌ها را طرد کنی از ستمگران خواهی بود ●●● ۵۲ / انعام

وَلَا تُطِيعْ كُلَّ حَلَّافٍ مَهِينٍ

و اطاعت از کسی که بسیار سوگند یاد می‌کند و پست است، نکن ●●● ۱۰ / قلم

وَلَا تُطِيعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ وَدَعِ أَذْيَهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا

و از کافران و منافقان اطاعت مکن و به آزارهای آن‌ها اعتنا ننما، بر خدا توکل کن و همین بس که خدا حامی و مدافع (تو) باشد ●●● ۴۸ / احزاب

وَلَا تُطِيعُوا أَمْرَ الْمُشْرِكِينَ

و اطاعت فرمان مشرکان نکنید ●●● ۱۵۱ / شعراء

وَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَأَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ

مبادا اموال و اولادشان مایه اعجاب تو گردد، (این برای آن‌ها نعمت نیست بلکه) خدای خواهد به وسیله آن، آن‌ها را در دنیا عذاب کند و جانشان برآید، درحالی که کافر باشند ●●● ۸۵ / توبه

وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِنَ الْمُحْسِنِينَ

و در زمین فساد مکنید بعد از آن که اصلاح شده است و او را با بیم و امید بخوانید (بیم از مسؤولیت‌ها و امید به رحمتش و نیکی کنید) زیرا رحمت خدا به نیکوکاران نزدیک است ●●● ۵۶ / اعراف

وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةَ إِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَإِيَّاكُمْ إِنَّ قَتْلَهُمْ كَانَ خِطْأً كَبِيرًا

و فرزندان‌تان را از ترس فقر به قتل نرسانید، ما آن‌ها و شما را روزی می‌دهیم، مسلماً قتل آن‌ها گناه بزرگی است ●●● ۳۱ / اسراء

وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَنْ قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلِيَّهِ سُلْطَانًا فَلَا يَسْرِفُ فِي الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ مَنْصُورًا

و کسی را که خداوند خودش را حرام شمرده به قتل نرسانید، جز به حق و آن کس که مظلوم کشته شده برای ولیش سلطه (حق قصاص) قرار دادیم، اما در قتل اسراف نکنند، چرا که او مورد حمایت است ●●● ۳۳ / اسراء

(۵۶۸) باب الواو قرآن الفبائی

وَلَا تَقْرَبُوا الزَّوْجِيَّ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا

و نزدیک زنا نشوید که کار بسیار زشت و بدراهی است ●●● ۳۲ / اسراء

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا

و به مال یتیم، جز به طریقی که بهترین طریق است، نزدیک نشوید تا به سرحد بلوغ برسد و به عهد (خود) وفا کنید که از عهد سؤال می‌شود ●●● ۳۴ / اسراء

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ لَا تُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدُوا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ بَعْدَ اللَّهِ أَوْفُوا ذَلِكُمْ وَصَاكُم بِهِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ

و به مال یتیم جز به نحو احسن (و برای اصلاح) نزدیک نشوید تا به حد رشد برسد و حق پیمانانه و وزن را

به عدالت ادا کنید، هیچ کس را جز به مقدار توانایی تکلیف نمی‌کنیم و هنگامی که سخنی می‌گویید، عدالت را رعایت نمایید، حتی اگر در مورد نزدیکان بوده باشد، این چیزی است که خداوند شما را به آن سفارش می‌کند تا متذکر شوید... ●●●.

۱۵۲ / انعام

وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوعِدُونَ وَتَصِيدُونَ عَيْنَ سَبِيلِ اللَّهِ مِنْ أَمْنٍ بِهِ وَتَبْغُونَهَا عِوَجًا وَأَذْكَرُوا آذِ كُتُّمْ قَلِيلًا فَكَتَرُكُمْ وَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ

و بر سر هر راه نشینید که (مردم با ایمان را) تهدید کنید و مؤمنان را از راه خدا بازدارید و (با القای شبهات) آن را کج و معوج نشان دهید و به خاطر بیاورید زمانی را که افراد کمی بودید و او شما را فزونی داد و بنگرید چگونه سرانجام مفسدان بود ●●●. ۸۶ / اعراف

وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا

از آنچه نمی‌دانی پیروی مکن، چرا که گوش و چشم و دل‌ها همه مسئول هستند ●●●. ۳۶ / اسراء

وَلَا تَقُولَنَّ لِيْشَيْءٍ إِنِّي فَاعِلٌ ذَلِكِ غَدًا

و هرگز نگو من فردا کاری انجام می‌دهم ●●●. ۲۳ / كهف

وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتٌ بَلْ أَحْيَاءٌ وَلَكِنْ لَا تَشْعُرُونَ

و به آن‌ها که در راه خدا کشته می‌شوند، مرده مگویید، بلکه آن‌ها زندگانند، ولی شما نمی‌فهمید ●●●. ۱۵۴ / بقره

وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتُكُمُ الْكَذِبَ هَذَا حَلَالٌ وَهَذَا حَرَامٌ لِيَتَفَتَّرُوا عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ إِنَّ الَّذِينَ يُفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ

به خاطر دروغی که زبان‌های شما توصیف می‌کند نگوئید این حلال است و آن حرام، تا بر خدا افترا ببندید، کسانی که به خدا دروغ می‌بندند رستگار نخواهند شد ●●●. ۱۱۶ / نحل

وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَتَكُونُوا مِنَ الْخَاسِرِينَ

و از آن‌ها مباش که آیات خدا را تکذیب کردند که از زیانکاران خواهی بود ●●●. ۹۵ / یونس

قرآن الفبائی باب الواو (۵۶۹)

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِي نَقَضَتْ غَزْلَهَا مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ أَنْكَاثًا تَتَّخِذُونَ أَيْمَانَكُمْ دَخَالًا بَيْنَكُمْ أَنْ تَكُونَ أُمَّةٌ هِيَ أَرْبَى مِنْ أُمَّةٍ إِنَّمَا يَبْلُوكُمُ اللَّهُ بِهِ وَ لِيُبَيِّنَنَّ لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ مَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ

همانند آن زن (سبک‌مغز) نباشید که پشم‌های تابیده خود را پس از استحکام وامی‌تابید، در حالی که سوگند (و پیمان) خود را وسیله خیانت و فساد قرار می‌دهید، به خاطر این که گروهی جمعیتشان از گروه دیگر بیشتر است (و کثرت دشمن را بهانه‌ای برای شکستن بیعت با پیامبر خدا می‌شمرد) خدا می‌خواهد شما را با این وسیله آزمایش کند و روز قیامت آنچه را در آن اختلاف داشتید برای شما روشن می‌سازد ●●●. ۹۲ / نحل

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنْسَاهُمْ أَنْفُسَهُمْ أُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

و همچون کسانی که خدا را فراموش کردند و خدا نیز آن‌ها را به «خودفراموشی» گرفتار کرد، نباشید و آن‌ها فاسق و گنهکارند ●●●. ۱۹ / حشر

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

و مانند کسانی نباشید که پراکنده شدند و اختلاف کردند، (آن‌هم) پس از آن که نشانه‌های روشن (پروردگار) به آنان رسید و آن‌ها عذاب عظیمی دارند ●●●. ۱۰۵ / آل‌عمران

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَرِهِمْ بَطْرًا وَرِئَاءَ النَّاسِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَاللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ
و مانند کسانی نباشید که از سرزمین خود از روی هوی پرستی و غرور خودنمایی کردن در برابر مردم (به سوی میدان بدر)
بیرون آمدند و (مردم را) از راه خدا بازمی داشتند (و سرانجام کارشان شکست و نابودی شد) و خداوند به آنچه عمل
می کند احاطه (و آگاهی) کامل دارد ●●● ۴۷ / انفال

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ

و همانند کسانی نباشید که می گفتند : شنیدیم ولی در حقیقت نمی شنیدند ●●● ۲۱ / انفال

وَلَا تَلْسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ

و حق را با باطل نیامیزید و حقیقت را با این که می دانید، کتمان نکنید ●●● ۴۲ / بقره

وَلَا تُمَدَّنْ عَيْنَيْكَ إِلَى مَأْتَعِنَا بِهِ أَرْوَاجِهِمْ زَهْرَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ وَرِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَأَبْقَى

و هرگز چشم خود را به نعمت های مادی که به گروه هایی از آنها داده ایم میفکن ، که این ها شکوفه های
زندگی دنیا است و برای آن است که آنان را با آن بیازماییم و روزی پروردگارت بهتر و پایدارتر است ●●● ۱۳۱ /
طه

وَلَا تَمْسُوها بِسُوءٍ فَيَأْخُذْكُمْ عَذَابٌ يَوْمَ عَظِيمٍ

کمترین آزاری به آن نرسانید که عذاب روز عظیم شما را فرو خواهد گرفت ●●● ۱۵۶ / شعراء

(۵۷۰) باب الواو قرآن الفبائی

وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّكَ لَنْ تَخْرِقَ الْأَرْضَ وَلَنْ تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا

روی زمین با تکبر راه مرو، تو نمی توانی زمین را بشکافی و طول قامتت هرگز به کوه هانمی رسد ●●●؟ ۳۷ / اسراء

وَلَا تَمُنَّنْ تَسْتَكْبِرُ

و منت نگذار و فرونی نطلب ●●● ۶ / مدثر

وَلَا تَنْفَعِ الشَّفَاعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ حَتَّىٰ إِذَا فُزِعَ عَنْ قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ قَالُوا الْحَقُّ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ

هیچ شفاعتی نزد او جز برای کسانی که اذن داده، سودی ندارد، (در آن روز همه در اضطرابند) تا زمانی که اضطراب از دل های
آن ها زایل گردد (و فرمان از ناحیه او صادر شود، در این هنگام مجرمان به شفیعان) می گویند: پروردگارتان چه دستوری داده؟
می گویند: حق را (بیان کرد و اجازه شفاعت درباره مستحقان داد) و او است بلند مقام و بزرگ مرتبه ●●● ۲۳ / سبأ

وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكَاتِ حَتَّىٰ يُؤْمِنَنَّ وَلَا مَهَّ مُؤْمِنَةً خَيْرٌ مِنْ مُشْرِكَةٍ وَلَوْ أَعْجَبَتْكُمْ وَلَا تُنكِحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّىٰ يُؤْمِنُوا وَلَعَبْدٌ مُؤْمِنٌ خَيْرٌ
مِنْ مُشْرِكٍ وَلَوْ أَعْجَبَكُمْ أُولَٰئِكَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ بِإِذْنِهِ وَيُبَيِّنُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ

و با زنان مشرک و بت پرست تا ایمان نیاورده اند ، ازدواج نکنید (اگرچه جزبه ازدواج با کنیزان، دسترسی نداشته باشید، زیرا) کنیز
بایمان، از زن آزاد بت پرست، بهتر است، هر چند (زیبایی یا ثروت یا موقعیت او) شما را به شگفتی آورد و زنان خود را به ازدواج
مردان بت پرست تا ایمان نیاورده اند ، در نیاورید (اگرچه ناچار شوید آن ها را به همسری غلامان بایمان در آورید، زیرا) یک غلام
با ایمان، از یک مرد آزاد بت پرست بهتر است، هر چند (مال و موقعیت و زیبایی او) شما را به شگفتی آورد، آن ها دعوت به سوی
آتش می کنند و خدا دعوت به بهشت و آمرزش به فرمان خود می نماید و آیات خویش را برای مردم روشن می سازد، شاید
متذکر شوند ●●● ۲۲۱ / بقره

وَلَا تَنْكِحُوا مَا نَكَحَ آبَاؤُكُمْ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَمَقْتًا وَسَاءَ سَبِيلًا

با زنانی که پدران شما با آن ها ازدواج کرده اند ، هرگز ازدواج نکنید ، مگر آن چه در گذشته (پیش از نزول این حکم) انجام

شده است، زیرا این کار، عملی زشت و تنفر آور و راه نادرستی است ●●● ۲۲ / نساء

وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَاءَ أَمْوَالَكُمُ الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ قِيَامًا وَارْزُقُوهُمْ فِيهَا وَاكْسُوهُمْ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا

اموال خود را، که خداوند وسیله قوام زندگی شما قرار داده، به دست سفیهان نسپارید و از آن، به آن‌ها روزی دهید و

لباس بر آنان بپوشانید و با آن‌ها سخن شایسته بگویید ●●● ۵ / نساء

وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ تَبِعَ دِينَكُمْ قُلُوبًا إِنَّا لَنُؤْتِيهِ مِنْ يَشَاءِ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ

وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ تَبِعَ دِينَكُمْ قُلُوبًا إِنَّا لَنُؤْتِيهِ مِنْ يَشَاءِ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ

قرآن الفبائی باب الواو (۵۷۱)

و جز به کسی که از آیین شما پیروی می‌کند، (واقعا) ایمان نیاورید، بگو: هدایت، هدایت الهی است (و این توطئه شما، در

برابر آن، بی‌اثر است)، (سپس اضافه کردند: تصور نکنید) به کسی همانند شما (کتاب آسمانی) داده می‌شود، یا این که

می‌تواند در پیشگاه پروردگارتان با شما بحث و گفتگو کنند (بلکه نبوت و منطقی، هر دو نزد شما است)، بگو: فضل (و موهبت

نبوت و عقل و منطقی، در انحصار کسی نیست، بلکه) به دست خدا است و به هر کس بخواهد (و شایسته بداند)، می‌دهد و

خداوند، واسع (دارای مواهب گسترده) و آگاه (از موارد شایسته آن) است ●●● ۷۳ / آل عمران

وَلَا تَهِنُوا فِي ابْتِغَاءِ الْقَوْمِ إِن تَكُونُوا تَأْلَمُونَ فَإِنَّهُمْ يَأْلَمُونَ كَمَا تَأْلَمُونَ وَتَرْجُونَ مِنَ اللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا

و از تعقیب دشمن سست نشوید (چه این که) اگر شما درد و رنج می‌بینید آن‌ها نیز همانند شما درد و رنج می‌بینند، ولی شما

امیدی از خدا دارید که آن‌ها ندارند و خداوند دانا و حکیم است ●●● ۱۰۴ / نساء

وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

و سست نشوید و غمگین نگردید و شما برترید اگر ایمان داشته باشید ●●● ۱۳۹ / آل عمران

وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَّضْتُمْ بِهِ مِنْ خِطْبَةِ النِّسَاءِ أَوْ أَكْنُتُمْ فِي أَنْفُسِكُمْ عَلِيمَ اللَّهِ أَنَّكُمْ سَتَدُكُرُونَهُنَّ وَلَكِنْ لَا تُؤَاعِدُوهُنَّ سِرًّا إِلَّا أَنْ تَقُولُوا

قَوْلًا مَعْرُوفًا وَلَا تَعْزِمُوا عُقْدَةَ النِّكَاحِ حَتَّى يَبْلُغَ الْكِتَابَ أَجَلَهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ

اللَّهُ عَفُورٌ حَلِيمٌ

و گناهی بر شما نیست که به طور کنایه (از زنانی که همسرانشان مرده‌اند) خواستگاری کنید و یا در دل تصمیم بر این کار بگیرید (

بدون این که آن را اظهار کنید)، خداوند می‌داند که شما به یاد آن‌ها خواهید افتاد (و با خواسته طبیعی شما به شکل معقول،

مخالف نیست) ولی پنهانی با آن‌ها قرار زناشویی نگذارید، مگر این که به طرز پسنیده‌ای (به طور کنایه) اظهار کنید، (ولی در هر

حال) اقدام به ازدواج ننمایید تا عده آن‌ها سرآید و بدانید خداوند آن‌چه را در دل دارید، می‌داند، از مخالفت او بپرهیزید و بدانید

خداوند آمرزنده و بردبار است (و در مجازات بندگان، عجله نمی‌کند) ●●● ۲۳۵ / بقره

وَلَا صَدِيقٍ حَمِيمٍ

و نه دوست گرم و پر محبتی ●●● ۱۰۱ / شعراء

وَلَا طَعَامٍ إِلَّا مِنْ غَسْلِينٍ

و نه طعامی جز از چرک و خون ●●● ۳۶ / حاقه

وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا أَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَا أَجِدُ مَا أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ تَوَلَّوْا وَعَيْنُهُمْ تَفِيضٌ مِنَ الدَّمْعِ حَزَنًا أَلَّا يَجِدُوا مَا يُنْفِقُونَ

(و (نیز) ایرادی نیست بر آن‌ها که وقتی نزد تو آمدند که آن‌ها را بر مرکبی (برای میدان جهاد) سوار کنی،

(۵۷۲) باب الواو قرآن الفبائی

گفتی: مرکبی که شمارا بر آن سوار کنم، ندارم (از نزد تو) باز گشتند درحالی که چشمانشان اشکبار بود، چرا که چیزی که در راه

خدا انفاق کند، نداشتند ●●● ۹۲ / توبه

وَلَكِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّى

بلکه تکذیب کرد و روی گردان شد ●●● ۳۲ / قیامت

وَلَكِنَّا أَنْشَأْنَا قُرُونًا فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ وَمَا كُنْتَ ثَاوِيًا فِي أَهْلِ مَدْيَنَ تَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا وَلَكِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ

ولی ما اقوامی را در اعصار مختلف خلق کردیم، اما زمان‌های طولانی بر آن‌ها گذشت (و آثار انبیاء از دل‌ها محو شد، لذا تورا با کتاب آسمانیت فرستادیم)، تو هرگز در میان مردم مَدین اقامت نداشتی تا آیات ما را به دست آوری و برای آن‌ها (مشرکان مکه) بخوانی، ولی ما بودیم که تورا فرستادیم (و این اخبار را در اختیار قرار دادیم) ●●● ۴۵ / قصص

وَلَا نَكْلُفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَلَدَيْنَا كِتَابٌ يَنْطِقُ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

و ما هیچ کس را جز به اندازه توانایش تکلیف نمی‌کنیم و نزد ما کتابی است (که تمام اعمال بندگان را ثبت کرده) و به حق سخن می‌گوید، لذا به آنان هیچ ظلم و ستمی نمی‌شود ●●● ۶۲ / مؤمنون

وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّينَ أَرْبَابًا أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكَفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ

و نه این که به شما دستور دهد که فرشتگان و پیامبران را، پروردگار خود انتخاب کنید، آیا شما را پس از آن که مسلمان شدید، به کفر دعوت می‌کند ●●● ۸۰؟ / آل عمران

وَلَا يَأْتَلِ أُولُو الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعْيَةِ أَنْ يُؤْتُوا أُولَى الْقُرْبَىٰ وَالْمَسَاكِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَيُغْفُوا وَيُغْفُوا وَلَا يُضِيعُوا أَلَا تَجِبُونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

آن‌ها که دارای برتری (مالی) و وسعت زندگی هستند، نباید سوگند یاد کنند که از انفاق نسبت به نزدیکان و مستمندان و مهاجران در راه خدا دریغ نمایند، آن‌ها باید عفو کنند و صرف نظر نمایند، آیا دوست نمی‌دارید خداوند شما را ببخشد؟ و خداوند غفور و رحیم است ●●● ۲۲ / نور

وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا

آن‌ها هیچ مثلی برای تو نمی‌آورند مگر این که ما حق را برای تو می‌آوریم و تفسیری بهتر (و پاسخی دندان شکن که ناچار به تسلیم شوند) ●●● ۳۳ / فرقان

وَلَا يَتَمَنَّوْنَهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ

ولی آن‌ها هرگز تمنای مرگ نمی‌کنند، به خاطر اعمالی که از پیش فرستاده‌اند و خداوند ظالمان را به خوبی می‌شناسد ●●● ۷ / جمعه

وَلَا يَحْزُنُكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا يُرِيدُ اللَّهُ أَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ حِطًّا فِي الْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ
قرآن الفبائی باب الواو (۵۷۳)

کسانی که در راه کفر، شتاب می‌کنند، تو را غمگین نسازند به یقین، آن‌ها هرگز زبانی به خداوند نمی‌رسانند. (به علاوه) خدا می‌خواهد (آن‌ها را به حال خودشان واگذارد و در نتیجه) بهره‌ای برای آن‌ها در آخرت قرار ندهد و برای آن‌ها مجازات بزرگی است ●●● ۱۷۶ / آل عمران

وَلَا يَحْزُنُكَ قَوْلُهُمْ إِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

سخن آن‌ها تو را غمگین نسازد، تمام عزت (و قدرت) از آن خدا است و او شنوا و دانا است ●●● ۶۵ / یونس

وَلَا يَحْسِبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَبَقُوا إِنَّهُمْ لَا يُعْجِزُونَ

و آن‌ها که راه کفر پیش گرفتند تصور نکنند (با این اعمال) پیروز می‌شوند (و از قلمرو کیفر ما بیرون می‌روند) آن‌ها هرگز

ما را عاجز نخواهند کرد ●●● ۵۹. / انفال

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّمَا نُمَلِّى لَهُمْ خَيْرًا لِّأَنفُسِهِمْ إِنَّمَا نُمَلِّى لَهُمْ لِيَزْدَادُوا إِثْمًا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ
آن‌ها که کافر شدند، (و راه طغیان پیش گرفتند) تصور نکنند اگر به آنان مهلت می‌دهیم، به سودشان است ما
به آن‌ها مهلت می‌دهیم فقط برای این که بر گناهان خود بیفزایند و برای آن‌ها، عذاب خوارکننده‌ای (آماده شده) است ●●●.

۱۷۸ / آل عمران

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ هُوَ خَيْرًا لَهُمْ بَلْ هُوَ شَرٌّ لَهُمْ سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخُلُوا بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلِلَّهِ مِيرَاثُ
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

کسانی که بخل می‌ورزند و آن‌چه را خدا از فضل خویش به آنان داده، انفاق نمی‌کنند، گمان نکنند این کار به سود آن‌ها
است، بلکه برای آن‌ها شرّ است، به زودی در روز قیامت، آن‌چه را نسبت به آن بخل ورزیدند، همانند طوقی
به گردنشان می‌افکنند و میراث آسمان‌ها و زمین، از آن خدا است و خداوند، از آن‌چه انجام می‌دهید، آگاه است ●●●. ۱۸۰ /

آل عمران

وَلَا يَحْضُ عَلَىٰ طَعَامِ الْمِسْكِينِ

و دیگران را به اطعام مسکین تشویق نمی‌کند ●●●. ۳۴. / حاقّه، ۳ / ماعون

وَلَا يَخَافُ عُقْبَاهَا

و او هرگز از فرجام این کار بیم ندارد ●●●. ۱۵. / شمس

وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي مِرْيَةٍ مِنْهُ حَتَّىٰ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً أَوْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ يَوْمَ عَقِيمٍ

کافران همواره درباره قرآن در شکند تا روز قیامت ناگهانی فرا رسد، یا عذاب روز عقیم (روزی که قادر به جبران نیستند) به

سراغشان بیاید ●●●. ۵۵. / حجّ

وَلَا يَسْتَشْنُونَ

و هیچ از آن استثناء نکنند ●●●. ۱۸. / قلم

(۵۷۴) باب الواو قرآن الفبائی

وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا وَلَا أَنفُسُهُمْ يَنْصُرُونَ

و نمی‌توانند آن‌ها را یاری کنند و نه خودشان را یاری می‌دهند ●●●. ۱۹۲. / اعراف

وَلَا يَسْتَلُّ حَمِيمٌ حَمِيمًا

و هیچ دوست صمیمی سراغ دوستش را نمی‌گیرد ●●●. ۱۰. / معارج

وَلَا يَصُدُّكَ عَنْ آيَاتِ اللَّهِ بَعْدَ إِذْ أُنزِلَتْ إِلَيْكَ وَادْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

هرگز تو را از آیات خداوند بعد از آن که بر تو نازل شد، باز ندارند، به سوی پروردگارت دعوت کن و از مشرکان

مباش ●●●. ۸۷. / قصص

وَلَا يَصُدُّكُمْ الشَّيْطَانُ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ

و شیطان شمارا (از راه خدا) باز ندارد که او دشمن آشکار شماست ●●●. ۶۲. / زخرف

وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الشَّفَاعَةَ إِلَّا مَنْ شَهِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ

آن‌ها را که غیر از او می‌خوانید، قادر بر شفاعت نیستند، مگر کسانی که شهادت به حق داده‌اند و به خوبی

آگاهند ●●●. ۸۶. / زخرف

وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُضْحَايَ إِنْ أَرَدْتُمْ أَنْ أَنْصَحَ لَكُمْ إِنْ كَانَ اللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يُغْوِيَكُمْ هُوَ رَبُّكُمْ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

(اما چه سود که) هرگاه خدا بخواهد شما را (به خاطر گناهانتان) گمراه سازد و من بخواهم شما را اندرز دهم

اندرز من فایده‌ای به حالتان نخواهد داشت، او پروردگار شماست و به سوی او بازگشت خواهید نمود ●●● ۳۴ / هود

وَلَا يُنْفِقُونَ نَفَقَةً صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً وَلَا يَقْطَعُونَ وَادِيًا إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

و هیچ مال کوچک یا بزرگی را (در این راه) انفاق نمی کنند و هیچ سرزمینی را (به سوی میدان جهاد و یا در

بازگشت) نمی پیمایند، مگر این که برای آن‌ها نوشته می شود تا خداوند آن را به عنوان بهترین اعمالشان پاداش دهد ●●● ۱۲۱.

/ توبه

وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْتَدِرُونَ

و به آن‌ها اجازه داده نمی شود که عذر خواهی کنند ●●● ۳۶ / رسالت

وَلَا يُوثِقُ وَثَاقَهُ أَحَدٌ

و هیچ کس همچون او کسی را به بند نمی کشد ●●● ۲۶ / فجر

قرآن الفبائی باب الواو (۵۷۵)

وَلَا جِزَاءَ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ

و پاداش آخرت برای آن‌ها که ایمان آورده‌اند و پرهیزکارند بهتر است ●●● ۵۷ / یوسف

وَلَا ضَلَالَةٌ لَهُمْ وَلَا هُمْ يُسْأَلُونَ وَلَا مَأْتِيَهُمْ فَلْيُبَيِّنَنَّ لَكُمْ أَيْدِيَهُمْ وَأَسْوَاقَهُمْ مِنَ الْأَنْعَامِ وَأَلْزَمَهُمْ كَلِمَاتُ اللَّهِ وَاللَّهُ لَمُبَشِّرٌ مُبِينٌ

فَقَدْ خَسِرَ خُسْرَانًا مُبِينًا

و آن‌ها را گمراه می کنم و به آرزوهای سرگرم می سازم و به آن‌ها دستور می دهم که (اعمال خرافی انجام دهند و) گوش چهارپایان

را بشکافند و آفرینش (پاک) خدایی را تغییر دهند، (فطرت توحید را به شرک بیالایند) و آن‌ها که شیطان را به جای خدا ولی

خود برگزینند زیان آشکاری کرده‌اند ●●● ۱۱۹ / نساء

وَلَبِثُوا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ وَازْدَادُوا تِسْعًا

آن‌ها در غار خود سیصد سال درنگ کردند و نه سال نیز بر آن افزودند ●●● ۲۵ / کهف

وَلَبِثُوا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ وَازْدَادُوا تِسْعًا

و برای خانه‌های آن‌ها درها و تخت‌هایی (زیبا و نقره گون) قرار می دادیم که بر آن تکیه کنند ●●● ۳۴ / زخرف

وَلَتَجِدَنَّهُمْ أَحْرَصَ النَّاسِ عَلَى حَيَوِهِ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا يَوَدُّ أَحَدُهُمْ لَوْ يُعَمَّرَ أَلْفَ سِنِينَ وَمَا هُوَ بِمُرْضَخٍ لَهُ مِنَ الْعَذَابِ أَنْ يُعَمَّرَ وَاللَّهُ بَصِيرٌ

بِمَا يَعْمَلُونَ

آن‌ها را حریص‌ترین مردم حتی حریص‌تر از مشرکان بر زندگی (این دنیا و اندوختن ثروت) خواهی یافت (تا آن جا) که هر یک

از آن‌ها دوست دارد هزار سال عمر کند، در حالی که این عمر طولانی او را از عقاب خداوند باز نخواهد داشت و خداوند به

اعمال آن‌ها بینا است ●●● ۹۶ / بقره

وَلَتَضَعِي آلِيَهُ أَفِيدَةُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَلِيَرْضَوْهُ وَلِيَقْتَرِفُوا مَا هُمْ مُقْتَرِفُونَ

و نتیجه (وسوسه‌های شیطان و تبلیغات شیطان صفتان) این خواهد شد که دل‌های کسانی که به روز رستاخیز

عقیده ندارند به آن‌ها متمایل می گردد و به آن راضی می شوند و هر گناهی بخواهند انجام دهند ، انجام می دهند

●●● ۱۱۳ / انعام

وَلَتَعْلَمَنَّ نَبَأَهُ بَعْدَ حِينٍ

و خبر آن را بعد از مدتی می‌شنوید ●●● ۸۸. / ص

وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

باید از میان شما، جمعی دعوت به نیکی و امر به معروف و نهی از منکر کنند و آن‌ها همان رستگارانند ●●● ۱۰۴. / آل عمران

(۵۷۶) باب الواو قرآن الفبائی

وَلَحْمِ طَيْرٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ

و گوشت پرنده از هر نوع که بخواهند ●●● ۲۱. / واقعه

وَلَدَ اللَّهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ

خداوند فرزندی آورده، ولی آن‌ها قطعاً دروغ می‌گویند ●●● ۱۵۲. / صافات

وَلِرَبِّكَ فَاصِرٌ

و به خاطر پروردگارت شکیبایی کن ●●● ۷! / مدثر

وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ

و یک زبان و دو لب ●●● ۹. / بلد

و لَيْسَ لِيَمَنَ الرِّيحِ غُدُوُّهَا شَهْرٌ وَرَوَاحُهَا شَهْرٌ وَأَسَلْنَا لَهُ عَيْنَ الْقِطْرِ وَمِنَ الْجِنِّ مَن يَعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ بِإِذْنِ رَبِّهِ وَمَن يَزِغْ مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا نُذِقْهُ مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ

و برای سلیمان باد را مسخر ساختیم که صبحگاهان مسیر یک ماه را می‌پیمود و عصر گاهان مسیر یک ماه را و چشمه مس (مذاب) را برای او روان ساختیم و گروهی از جنّ پیش روی او به اذن پروردگار کار می‌کردند و هر کدام از آن‌ها از فرمان ما

سریچی می‌کرد، او را از عذاب آتش سوزان می‌چشانند ●●● ۱۲. / سبأ

وَلِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ عَاصِفَةً تَجْرِي بِأَمْرِهِ إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا وَكُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ عَالِمِينَ

و تندباد را مسخر سلیمان ساختیم که به فرمان او به سوی سرزمینی که آن را پربرکت کرده بودیم حرکت می‌کرد و ما از همه چیز آگاه بوده‌ایم ●●● ۸۱. / انبیاء

وَلَسَوْفَ يَرْضَى

و به زودی راضی و خشنود می‌شود ●●● ۲۱. / لیل

وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَى

و به زودی پروردگارت آنقدر به تو عطا می‌کند که خشنود شوی ●●● ۵. / ضحی

وَلَقَدْ آتَيْنَاكَ سَبْعًا مِنَ الْمَثَانِي وَالْقُرْآنَ الْعَظِيمَ

ما به تو سوره حمد و قرآن عظیم دادیم ●●● ۸۷. / حجر

وَلَقَدْ آتَوْنَا عَلَى الْقَرْيَةِ الَّتِي أُمِطْرَتْ مَطَرَ السَّوِّءِ أَفَلَمْ يَكُونُوا يَرَوْنَهَا بَلْ كَانُوا لَا يَتَذَكَّرُونَ

آن‌ها از کنار شهری که باران شر (بارانی که سنگ‌های آسمانی) بر آن باریده بود (دیوار قوم لوط) گذشتند، آیا آن‌را ندیدند؟ (آری دیدند) ولی آن‌ها به رستاخیز ایمان ندارند ●●● ۴۰. / فرقان

قرآن الفبائی باب الواو (۵۷۷)

وَلَقَدْ آتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُشْدَهُ مِن قَبْلُ وَكُنَّا بِهِ عَالِمِينَ

ما وسیله رشد ابراهیم را از قبل به او دادیم و از (شایستگی) او آگاه بودیم ●●● ۵۱. / انبیاء

وَلَقَدْ آتَيْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ

ما بنی اسرائیل را کتاب آسمانی و حکومت و نبوت بخشیدیم و از روزی‌های پاک به آن‌ها عطا کردیم و آن‌ها را بر جهانیان (

و مردم عصر خویش) برتری بخشیدیم ●●● ۱۶ / جائیه

وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ مِمَّا فُضِّلَ يَاجِبَالَ أُوبَىٰ مَعَهُ وَالطَّيْرَ وَالنَّارَ لَهُ الْحَدِيدَ

ما به داود از فضل خود نعمتی بزرگ بخشیدیم، (ما به کوه‌ها و پرندگان) گفتیم: ای کوه‌ها و ای پرندگان با او هم آواز شوید (و

همراه او تسیح خدا گوید) و آهن را برای او نرم کردیم ●●● ۱۰ / سبأ

وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ عِلْمًا وَقَالَا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي فَضَّلَنَا عَلَى كَثِيرٍ مِّنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ

ما به داود و سلیمان علم قابل ملاحظه‌ای بخشیدیم و آن‌ها گفتند حمد از آن خداوندی است که ما را بر بسیاری از بندگان مؤمنش

برتری بخشید ●●● ۱۵ / نمل

وَلَقَدْ آتَيْنَا لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ أَنِ اشْكُرْ لِلَّهِ وَمَنْ يَشْكُرْ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ

ما به لقمان حکمت دادیم (و به او گفتیم) شکر خدا را به جای آور، هر کس شکرگزاری کند به سود خویش

شکر کرده و آن کس که کفران کند (زیانی به خدا نمی‌رساند) چرا که خداوند بی‌نیاز و ستوده است ●●● .

۱۲ / لقمان

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِ مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَىٰ لِيُبَيِّنَ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ

ما به موسی کتاب آسمانی دادیم، بعد از آن که اقوام قرون نخستین را هلاک کردیم، کتابی که برای مردم، بصیرت آفرین

بود و مایه هدایت و رحمت، تا متذکر شوند ●●● ۴۳ / قصص

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَقَفَّيْنَا مِنْ بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ أَفَكُلَّمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا

تَهْوَىٰ أَنفُسُكُمْ اسْتَكْبَرْتُمْ فَفَرِيقًا كَذَّبْتُمْ وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ

ما به موسی کتاب (تورات) دادیم و بعد از او پیامبرانی پشت سر یکدیگر فرستادیم و به عیسی بن مریم دلایل روشن بخشیدیم و او

را به وسیله روح القدس تأیید نمودیم، آیا هر زمان پیامبری برخلاف هوای نفس شما آمد، در برابر او تکبر کردید (و از ایمان

آوردن به او خودداری نمودید و به این قناعت نکردید بلکه) عدّه‌ای را تکذیب نموده، جمعی را به قتل

رساندید ●●● ۸۷؟ / بقره

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَلَا تَكُنْ فِي مِرْيَةٍ مِنْ لِقَائِهِ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ

ما به موسی کتاب آسمانی دادیم و شک نداشته باش که او آیات الهی را دریافت داشت و ما آن را وسیله هدایت بنی اسرائیل

قرار دادیم ●●● ۲۳ / سجده

(۵۷۸) باب الواو قرآن الفبایی

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتَلَفَ فِيهِ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيبٍ

ما به موسی کتاب آسمانی دادیم، سپس در آن اختلاف شد و اگر فرمانی از ناحیه پروردگار تو در این زمینه صادر نشده بود (که

باید به آن‌ها مهلت داد تا اتمام حجت شود) در میان آن‌ها داوری می‌شد (و مشمول عذاب الهی می‌گشتند) ولی آن‌ها هنوز در

کتاب تو شک و تردید دارند ●●● ۱۱۰ / هود، ۴۵ / فصلت

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ

ما به موسی کتاب آسمانی دادیم، شاید آن‌ها (بنی اسرائیل) هدایت شوند ●●● ۴۹ / مؤمنون

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَا مَعَهُ أَخَاهُ هَارُونَ وَزِيرًا

ما به موسی کتاب آسمانی دادیم و برادرش هارون را برای کمک همراهش ساختیم ●●● ۳۵ / فرقان

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْهُدَىٰ وَأَوْرَثْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ الْكِتَابَ

ما به موسی هدایت بخشیدیم و بنی اسرائیل را وارثان کتاب (تورات) قرار دادیم ●●● ۵۳ / مؤمن

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى تِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ فَمَسْتَلَبْنا إِسْرَائِيلَ إِذْ جَاءَهُمْ فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَا مُوسَى مَسْحُورًا

ما به موسی نه معجزه روشن دادیم، (ای پیامبر) از بنی اسرائیل سؤال کن آن زمان که این (معجزات نه گانه) به

کمک آن‌ها آمد (چگونه بودند) و فرعون به او گفت گمان می‌کنم ای موسی تو دیوانه (یا ساحری ●●●) ۱۰۱ / اسراء

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى وَ هَارُونَ الْفُرْقَانَ وَ ضِيَاءً وَ ذِكْرًا لِّلْمُتَّقِينَ

ما به موسی و هارون «فرقان» (وسیله جدا کردن حق از باطل) و نور و آنچه مایه یادآوری پرهیزکاران است، دادیم ●●● ۴۸ /

انبیاء

وَلَقَدْ اخْتَرْنَا لَهُمْ عَلَىٰ عِلْمٍ عَلِيَّ الْعَالَمِينَ

ما آن‌ها را با علم خویش بر جهانیان برگزیدیم و برتری دادیم ●●● ۳۲ / دخان

وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَ بَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا وَقَالَ اللَّهُ إِنِّي مَعَكُمْ لَئِنْ أَقَمْتُمُ الصَّلَاةَ وَ آتَيْتُمُ الزَّكَاةَ وَ آمَنْتُمْ بِرُسُلِي وَ عَزَرْتُمْوهُمْ وَ أَقْرَضْتُمُوهُ اللَّهُ قَرْضًا حَسَنًا لَّا تُكْفِرُونَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَ لَأَدْخِلَنَّاكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ

خدا از بنی اسرائیل پیمان گرفت و از آن‌ها دوازده رهبر و سرپرست برانگیختیم و خداوند (به آن‌ها) گفت: من با شما هستم، اگر

نماز را برپادارید و زکات را بپردازید و به رسولان من ایمان بیاورید و آن‌ها را یاری کنید و به خدا قرض الحسنه بدهید (در

راه او به نیازمندان کمک کنید) گناهان شما را می‌پوشانم

قرآن الفبائی باب الواو (۵۷۹)

(می‌بخشم) و شما را در باغ‌های بهشت که نهرها از زیر درختان آن جاری است وارد می‌کنم، اما هر کس بعد از این

کافر شود از راه راست منحرف گردیده است ●●● ۱۲ / مائده

وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ بِالْسِّنِينَ وَ نَقَصْنَا مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ

و ما نزدیکان فرعون (و قوم او) را به خشکسالی و کمبود میوه‌ها گرفتار کردیم، شاید متذکر

گردند ●●● ۱۳۰ / اعراف

وَلَقَدْ أَخَذْنَا لَهُمْ بِالْعَذَابِ فَمَا اسْتَكَانُوا لِرَبِّهِمْ وَ مَا يَتَضَرَّعُونَ

ما آن‌ها را به عذاب و بلا گرفتار ساختیم (تا بیدار شوند) اما آن‌ها نه در برابر پروردگارشان تواضع کردند و نه به

درگاهش تضرع می‌کنند ●●● ۷۶ / مؤمنون

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِنْ قَبْلِكَ فَأَخَذْنَاهُمْ بِالْبَأْسَاءِ وَ الضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَتَضَرَّعُونَ

ما به امت‌هایی که پیش از تو بودند (پیامبرانی فرستادیم و هنگامی که به مخالفت آن‌ها برخاستند) آن‌ها را به شدت و رنج و

ناراحتی مواجه ساختیم شاید (بیدار شوند و در برابر حق) تسلیم گردند ●●● ۴۲ / انعام

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ فَادَّاهُمْ فَرِيقَانِ يَخْتَصِمُونَ

ما به سوی ثمود برادرشان (صالح) را فرستادیم که خدای یگانه را بپرستید، اما آن‌ها به دو گروه تقسیم شدند و به

مخاصمه پرداختند ●●● ۴۵ / نمل

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ وَ جَعَلْنَا لَهُمْ أَزْوَاجًا وَ ذُرِّيَّةً وَ مَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٍ

و ما قبل از تو رسولانی فرستادیم و برای آنها همسران و فرزندان قرار دادیم و هیچ رسولی نمی‌توانست (از پیش خود) معجزه‌ای بیاورد، مگر به فرمان خدا، هر زمانی کتابی دارد (و برای هر کاری موعدهی مقرر است) ●●● (۳۸ / رعد

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَنْ قَضَيْنَا عَلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَنْ لَمْ نَقْضِصْ عَلَيْكَ وَ مَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ فَاذَا جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ قُضِيَ بِالْحَقِّ وَ خَسِرَ هُنَا لِكَ الْمُبْطِلُونَ

ما پیش از تو رسولانی فرستادیم، گروهی از آنان سرگذشتشان را برای تو بازگو کرده‌ایم و گروهی را برای تو بازگو نکرده‌ایم، هیچ پیامبری حق نداشت معجزه‌ای جز به فرمان خدا بیاورد و هنگامی که فرمان خداوند (برای مجازات آنها) صادر شود، در میان آنها به حق داوری خواهد شد و در آن هنگام اهل باطل زیان خواهند کرد ●●● (۷۸ / مؤمن

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا فِيهِمْ مُنْذِرِينَ
ما در میان آنها انذارکنندگان فرستادیم ●●● (۷۲ / صافات

(۵۸۰) باب الواو قرآن الفبائی

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا إِلَى قَوْمِهِمْ فَجَاؤُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَانْتَقَمْنَا مِنَ الَّذِينَ أَجْرَمُوا وَ كَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ

قبل از تو پیامبرانی به سوی قومشان فرستادیم، آنها با دلایل روشن به سراغ قوم خود رفتند (ولی هنگامی که اندرزه‌ها سودی نداد) از مجرمان انتقام گرفتیم (و مؤمنان را یاری کردیم) و همواره یاری مؤمنان حقی است بر ما ●●● (۴۷ / روم

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي شِيْعِ الْأُولِيْنَ

ما پیش از تو (نیز) پیامبرانی در میان امت‌های نخستین فرستادیم ●●● (۱۰ / حجر

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَى بِآيَاتِنَا وَ سُلْطَانٍ مُبِينٍ

ما موسی را با آیات خود و دلیل روشن فرستادیم ●●● (۹۶ / هود، ۲۳ / مؤمن

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَى بِآيَاتِنَا إِلَى فِرْعَوْنَ وَ مَلَائِهِ فَقَالَ إِنِّي رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ

ما موسی را با آیات خود به سوی فرعون و درباریان او فرستادیم، (به آنها) گفت: من فرستاده پروردگار عالمیانم ●●● (۴۶ / زخرف

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَى بِآيَاتِنَا أَنْ أَخْرِجْ قَوْمَكَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَ ذَكِّرْهُمْ بِآيَمِ اللَّهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ

ماموسی را با آیات خود فرستادیم (و دستور دادیم) قوم خود را از ظلمات به نور بیرون آر و ایام الله را به آنها متذکر شو، در این، نشانه‌هایی است برای هر صبرکننده شکرگزار ●●● (۵ / ابراهیم

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَ هُمْ ظَالِمُونَ

ما نوح را به سوی قومش فرستادیم و او در میان آنها هزار سال، الا پنجاه سال درنگ کرد، اما سرانجام طوفان آنها را فرو گرفت، در حالی که ظالم بودند ●●● (۱۴ / عنکبوت

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُبِينٌ

مانوح را به سوی قومش فرستادیم (نخستین بار به آنها گفت): من برای شما بیم‌دهنده‌ای آشکارم ●●● (۲۵ / هود

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَ إِبْرَاهِيمَ وَ جَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ وَ الْكِتَابَ فَمِنْهُمْ مُهْتَدٍ وَ كَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ

مانوح و ابراهیم را فرستادیم و در دودمان آنها نبوت و کتاب قرار دادیم، بعضی از آنها هدایت یافته‌اند و بسیاری از آنها گنهکارند

●●● ۲۶ / حدید

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ

ما نوح را به سوی قومش فرستادیم، به آن‌ها گفتم: ای قوم من! خداوند یکتا را پرستید که غیر از او معبودی برای شما نیست، آیا (باز از پرستش بترسید) پرهیز نمی‌کنید ●●● ۲۳؟ / مؤمنون

قرآن الفبائی باب الواو (۵۸۱)

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا آيَاتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَأَبَىٰ

ما همه آیات خود را به او نشان دادیم اما او تکذیب کرد و سر باز زد ●●● ۵۶ / طه

وَلَقَدْ اسْتَهْزَأَ بِرُسُلِهِ مِنْ قَبْلِكَ فَأَمَلَيْتُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا ثُمَّ أَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ

(تنها تو را استهزا نکردند) پیامبران پیش از تو را نیز استهزا نمودند، من به کافران مهلت دادم سپس آن‌ها را گرفتم دیدی مجازات (من) چگونه بود ●●● ۳۲؟ / رعد

وَلَقَدْ اسْتَهْزَأَ بَرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ

(با این حال نگران نباش) جمعی از پیامبران پیش از تو را به باد استهزاء گرفتند اما سرانجام آن‌چه را مسخره می‌کردند دامانشان را گرفت (و عذاب الهی بر آن‌ها نازل شد ●●●). ۴۱ / انبیاء، ۱۰ / انعام

وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنْكُمْ جِبِلًّا كَثِيرًا أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ

او افراد زیادی از شما را گمراه کرد، آیا اندیشه نکردید ●●● ۶۲؟ / یس

وَلَقَدْ أَنْذَرَهُمْ بَطْشَتَنَا فَتَمَارَوْا بِالنُّذُرِ

او آن‌ها را در مورد مجازات ما نذار کرد، ولی آن‌ها اصرار بر مجادله و القاء شک داشتند ●●● ۳۶ / قمر

وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَمَا يَكْفُرُ بِهَا إِلَّا الْفَاسِقُونَ

نشانه‌های روشنی برای تو فرستادیم و جز فاسقان کسی به آن‌ها کفر نمی‌ورزد ●●● ۹۹ / بقره

وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ آيَاتٍ مُبَيِّنَاتٍ وَمَثَلًا مِنَ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ

ما بر شما آیاتی فرستادیم که حقایق بسیاری را تبیین می‌کند و اخباری از کسانی که پیش از شما بودند و موعظه و اندرزی برای پرهیزگاران ●●● ۳۴ / نور

وَلَقَدْ أَوْحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكَتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ

به تو و همه انبیای پیشین وحی شده که اگر مشرک شوی، تمام اعمالت نابود می‌شود و از زیانکاران خواهی بود ●●● ۶۵ / زمر

وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي فَاصْرَبْ لَهُمْ طَرِيقًا فِي الْبَحْرِ يَبَسًا لَا تَخَافُ دَرَكًا وَلَا تَخْشَىٰ

ما به موسی وحی فرستادیم که بندگانم را شبانه (از مصر) با خود ببر و برای آن‌ها راهی خشک در دریا بگشا که نه از تعقیب (فرعونیان) خواهی ترسید و نه از غرق شدن در دریا ●●● ۷۷ / طه

وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا الْقُرُونََ مِنْ قَبْلِكُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَاءَهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ وَ مَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ

ما امت‌های پیش از شما را به هنگامی که ظلم کردند، هلاک کردیم، درحالی که پیامبرانشان با دلایل روشن به سراغ آن‌ها آمدند ولی آن‌ها ایمان نیاوردند، این‌گونه گروه مجرمان را جزا می‌دهیم ●●● ۱۳ / یونس

(۵۸۲) باب الواو قرآن الفبائی

وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا أَشْيَاعَكُمْ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ

ما کسانی را که در گذشته شبیه شما بودند، هلاک کردیم، آیا کسی هست که متذکر شود ●●● ۵۱؟ / قمر

وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا مَا حَوَّلَكُمْ مِنَ الْقُرَىٰ وَصَرَّفْنَا الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

ما اقوامی را که در اطراف شما بودند، هلاک کردیم و آیات خود را به صورت‌های گوناگون برای آنها

بیان نمودیم، شاید باز گردند ●●● ۲۷. / احقاف

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَىٰ اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَسِيرُوا

فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكذِّبِينَ

ما در هر امتی رسولی فرستادیم که خدای یکتا را بپرستید و از طاغوت اجتناب کنید خداوند گروهی را هدایت کرد و گروهی

ضلالت و گمراهی دامانشان را گرفت پس در روی زمین سیر کنید و ببینید عاقبت تکذیب کنندگان چگونه بود ●●● ۳۶؟ / نحل

وَلَقَدْ بَوَّأْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ مَبُوءًا صِدْقٍ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ فَمَا اخْتَلَفُوا حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْعِلْمُ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

ما بنی اسرائیل را در جایگاه صدق (و راستی) منزل دادیم و از روزی‌های پاکیزه به آنها عطا کردیم (اما آنها به نزاع و اختلاف

برخاستند) و اختلاف نکردند مگر بعد از آن که علم و آگاهی یافتند، پروردگار تو در روز قیامت میان آنها در آنچه اختلاف

کردند، داوری خواهد کرد ●●● ۹۳. / یونس

وَلَقَدْ تَرَكْنَا مِنْهَا آيَةً بَيْنَهُمْ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

ما از آن آبادی نشانه روشنی و درس عبرتی برای کسانی که تعقل می‌کنند، باقی گذاردیم ●●● ۳۵. / عنکبوت

وَلَقَدْ تَرَكْنَاهَا آيَةً فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ

ما این ماجرا را به‌عنوان نشانه‌ای در میان امت‌ها باقی گذاردیم، آیا کسی هست که پند گیرد ●●● ۱۵؟ / قمر

وَلَقَدْ جَاءَ آلَ فِرْعَوْنَ النَّذِيرُ

انذارها و هشدارها (یکی پس از دیگری) برای آل فرعون آمد ●●● ۴۱. / قمر

وَلَقَدْ جَاءَ كُمْ مُوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ

(و نیز) موسی آن‌همه معجزات را برای شما آورد (چرا شما) بعد از آن گوساله را انتخاب کردید و با این کار ستم

نمودید ●●● ۹۲؟ / بقره

وَلَقَدْ جَاءَ كُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلُ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا زِلْتُمْ فِي شَكٍّ مِمَّا جَاءَ كُمْ بِهِ حَتَّىٰ إِذَا هَلَكَ قُلُوبُكُمْ لَنْ يَبْعَثَ اللَّهُ مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا كَذَلِكَ يُضِلُّ

اللَّهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ مُرْتَابٌ

پیش از این یوسف با دلایل روشن به سراغ شما آمد، ولی شما همچنان در آنچه او آورده بود، تردید داشتید،

قرآن الفبائی باب الواو (۵۸۳)

تا زمانی که از دنیا رفت، گفتید: هرگز خداوند بعد از او رسولی مبعوث نخواهد کرد، این‌گونه خداوند هر

اسراف کار تردید کننده‌ای را گمراه می‌سازد ●●● ۳۴. / مؤمن

وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَىٰ قَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ فَمَا لَبِثَ أَنْ جَاءَ بِعِجْلٍ خَنِيذٍ

فرستادگان ما با بشارت نزد ابراهیم آمدند گفتند: سلام (او نیز) گفت سلام و طولی نکشید که گوساله بریانی (برای آنها)

آورد ●●● ۶۹. / هود

وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْهُمْ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ وَهُمْ ظَالِمُونَ

پیامبری از خود آن‌ها به سراغشان آمد، اما او را تکذیب کردند و عذاب الهی آن‌ها رافرو گرفت، درحالی که ظالم بودند

●●●... ۱۱۳ / نحل

وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنَ الْأَنْبَاءِ مَا فِيهِ مُزْدَجَرٌ

به اندازه کافی برای انزجار از بدی‌ها اخبار (انبیاء و امت‌های پیشین) به آن‌ها رسیده است ●●● ۴ / قمر
وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فُرْدَىٰ كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَتَرْكُكُمْ مَا خَوَّلْنَاكُمْ وَرَاءَ ظُهُورِكُمْ وَمَا نَرَىٰ مَعَكُمْ شُفَعَاءَ كُفْمِ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ أَنَّهُمْ فِيكُمْ
شُرَكَاؤُا لَقَدْ تَقَطَّعَ بَيْنَكُمْ وَضَلَّ عَنْكُمْ مَا كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ

همه شما به صورت تنها به سوی ما بازگشت نمودید همان‌گونه که روز اول شما را آفریدیم و آن‌چه را به شما بخشیده بودیم پشت سر گذاردید و شفیعی را که شریک در شفاعت خود می‌پنداشتید با شما نمی‌بینیم، پیوندهای شما بریده شد و تمام آن‌چه را تکیه‌گاه خود تصور می‌کردید از شما دور و گم شدند ●●● ۹۴ / انعام

وَلَقَدْ جِئْتُمُوكُمْ بِكِتَابٍ فَضَلَّنَاهُ عَلَيْكُمْ هُدًىٰ وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

ما کتابی برای آن‌ها آوردیم که با آگاهی (اسرار و رموز) آن را شرح دادیم، (کتابی) که مایه هدایت و رحمت برای جمعیتی است که ایمان می‌آورند ●●● ۵۲ / اعراف

وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَزَيَّنَّاهَا لِلنَّاظِرِينَ

ما در آسمان برج‌هایی قرار دادیم و آن را برای بینندگان تزیین کردیم ●●● ۱۶ / حجر

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ وَنَعَلَمُ مَا تُوَسَّوَسُ بِهِ نَفْسُهُ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ

ما انسان را آفریدیم و وسوسه‌های نفس او را می‌دانیم و ما به او از رگ قلبش نزدیک‌تریم ●●● ۱۶ / ق

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْشُونِ

ما انسان را از گل خشکیده‌ای که از گل بدبوی (تیره رنگی) گرفته شده بود آفریدیم ●●● ۲۶ / حجر

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ طِينِ

ما انسان را از عصاره‌ای از گل آفریدیم ●●● ۱۲ / مؤمنون

(۵۸۴) باب الواو قرآن الفبائی

وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا مِنْ لُغُوبٍ

ما آسمان‌ها و زمین و آن‌چه در میان آن‌هاست در شش روز (شش دوران) آفریدیم و هیچ‌گونه رنج و تعبی به ما نرسید (با این

حال چگونه زنده کردن مردگان برای ما مشکل است ●●● ۴) / ۳۸ / ق

وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ لَمْ يَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ

ما شما را آفریدیم، سپس صورت‌بندی کردیم، سپس به فرشتگان گفتیم: برای آدم خضوع کنید، آن‌ها سجده کردند

جز ابلیس که از سجده‌کنندگان نبود ●●● ۱۱ / اعراف

وَلَقَدْ خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ طَرَائِقَ وَمَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ غَافِلِينَ

ما بر بالای سر شما هفت راه (طبقه) قرار دادیم و ما از خلق (خود) غافل نبوده و نیستیم ●●● ۱۷ / مؤمنون

وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ آذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا أُولَئِكَ

كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ

به طور مسلم گروه بسیاری از جن و انس را برای دوزخ آفریدیم، آن‌ها دل‌ها (عقل‌ها) بی دارند که با آن (اندیشه نمی‌کنند و

) نمی‌فهمند و چشمانی دارند که با آن نمی‌بینند و گوش‌هایی دارند که با آن نمی‌شنوند، آن‌ها همچون چهارپایانند، بلکه

گمراه‌تر اینان همانا غافلاند (زیرا با این که همه گونه امکانات هدایت دارند باز هم گمراهند ●●●) ۱۷۹ / اعراف
وَلَقَدْ رَاودُوهُ عَنْ صَيْفِهِ فَطَمَسْنَا أَعْيُنَهُمْ فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذِرِ

آن‌ها از لوط خواستند میهمانانش را در اختیار آنان بگذارد، ولی ما چشمانشان را نابینا و محو کردیم (و گفتیم) بچشید عذاب و
انذارهای مرا ●●● ۳۷ / قمر

وَلَقَدْ رَاَاهُ بِالْأُفُقِ الْمُبِينِ

او رسول الهی (جبرئیل) را در افق روشن مشاهده کرد ●●● ۲۳ / تکویر
وَلَقَدْ رَاهُ نَزْلَةً أُخْرَى

و بار دیگر او را مشاهده کرد ●●● ۱۳ / نجم

وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ السَّعِيرِ

ما آسمان پایین را با چراغ‌های پرفروغی زینت بخشیدیم و آن‌ها (شهب) را تیرهایی برای شیاطین قرار دادیم و برای آنان عذاب
دوزخ فراهم ساختیم ●●● ۵ / ملک

وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلِينَ

و عده قطعی ما برای بندگان مرسل ما از قبل مسلم شده ●●● ۱۷۱ / صافات

قرآن الفبائی باب الواو (۵۸۵)

وَلَقَدْ صَبَّحَهُمْ بُكْرَةً عَذَابٌ مُسْتَقِرٌّ

سرانجام صبحگاهان در اول روز عذابی مستمر و ثابت به سراغشان آمد ●●● ۳۸ / قمر

وَلَقَدْ صَدَّقَ عَلَيْهِمْ إِبْلِيسُ ظَنَّهُ فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا فَرِيقًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

(آری) به یقین ابلیس گمان خود را درباره آن‌ها محقق یافت که همگی از او پیروی کردند، جز گروه اندکی
از مؤمنان ●●● ۲۰ / سبأ

وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللَّهُ وَعْدَهُ إِذْ تَحُسُّونَهُمْ بِإِذْنِهِ حَتَّى إِذَا فَتِنْتُمْ وَتَنَازَعْتُمْ فِي الْأُمْرِ وَعَصَيْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَا أَرَاكُمْ مَا تُحِبُّونَ مِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ
الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الْآخِرَةَ ثُمَّ صَرَّفَكُمُ عَنْهُمْ لِيَبْلِيَكُمْ وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ

خداوند، وعده خود را به شما، (درباره پیروزی بر دشمن در اُحد) تحقق بخشید، در آن هنگام (که در آغاز جنگ) دشمنان را به
فرمان او، به قتل می‌رساندید (و این پیروزی ادامه داشت) تا این که سست شدید و (بر سر رهاکردن سنگرها) در کار خود به نزاع
پرداختید و بعد از آن که آن‌چه را دوست می‌داشتید (از غلبه بر دشمن) به شما نشان داد، نافرمانی کردید. بعضی از شما،
خواهان دنیا بودند و بعضی خواهان آخرت. سپس خداوند شما را از آنان منصرف ساخت (و پیروزی شما به شکست انجامید) تا
شما را آزمایش کند و او شما را بخشید و خداوند نسبت به مؤمنان، فضل و بخشش دارد ●●● ۱۵۲ / آل عمران

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِيَذَّكَّرُوا وَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا نُفُورًا

ما، در این قرآن انواع بیانات مؤثر را آوردیم تا متذکر شوند، ولی (گروهی از کوردلان) جز بر نفرتشان
نمی‌افزاید ●●● ۴۱ / اسراء

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَكَانَ الْإِنْسَانُ أَكْثَرَ شَيْءٍ جَدَلًا

ما در این قرآن هرگونه مثلی را برای مردم بیان کرده‌ایم، ولی انسان بیش از هرچیز به جدل
می‌پردازد ●●● ۵۴ / كهف

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ فَأَبَى أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا

ما در این قرآن برای مردم از هر چیز نمونه‌ای آوردیم (و همه معارف در آن جمع است) اما اکثر مردم (در برابر آن) جز انکار حق، کاری ندارند ●●● ۸۹. / اسراء
 وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لَهُمْ لِيَذَّكَّرُوا فَأَبَىٰ أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا
 ما این آیات را به صورت‌های گوناگون در میان آن‌ها قرار دادیم تا متذکر شوند ولی بیشتر مردم جز انکار و کفرکاری نکردند ●●● ۵۰. / فرقان

(۵۸۶) باب الواو قرآن الفبائی

وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَلَئِنْ جِئْتَهُمْ بِآيَةٍ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُبْتَطَلُونَ

ما برای مردم در این قرآن از هرگونه مثال و مطلبی بیان کردیم و اگر آیه‌ای برای آن‌ها بیاوری، کافران می‌گویند: شما اهل باطل هستید (و این‌ها سحر و جادو است ●●●) ۵۸. / روم

وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ

ما برای مردم در این قرآن از هر نوع مثلی زدیم، شاید متذکر شوند ●●● ۲۷. / زمر

وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ أَكْثَرُ الْأُولِينَ

قبل از آن‌ها اکثر پیشینیان (نیز) گمراه شدند ●●● ۷۱. / صافات

وَلَقَدْ عَلَّمْتُمُ الَّذِينَ اعْتَدُوا مِنْكُمْ فِي السَّبْتِ فَقُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ

به طور قطع حال کسانی از شما را که در روز شنبه، نافرمانی و گناه کردند، دانستید، ما به آن‌ها گفتیم: به صورت بوزینه‌های طرد شده‌ای درآیید ●●● ۶۵. / بقره

وَلَقَدْ عَلَّمْتُمُ النَّشَأَ الْأُولَىٰ فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ

شما عالم نخستین را دانستید، چگونه متذکر نمی‌شوید (که جهانی بعد از آن است ●●●) ۶۲. / واقعه

وَلَقَدْ عَلَّمْنَا الْمُشْرِكِينَ مِنْكُمْ وَ لَقَدْ عَلَّمْنَا الْمُتَأَخِّرِينَ

ما هم پیشینیان شما را دانستیم و هم متأخران را ●●● ۲۴. / حجر

وَلَقَدْ عَهِدْنَا إِلَىٰ آدَمَ مِنْ قَبْلِ فَنَسَىٰ وَلَمْ نَجِدْ لَهُ عَزْمًا

ما از آدم از قبل پیمان گرفته بودیم، اما او فراموش کرد، عزم‌استواری برای او نیافتیم ●●● ۱۱۵. / طه

وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ

ما کسانی را که پیش از آنان بودند، آزمودیم (و این‌ها را نیز امتحان می‌کنیم) باید علم خدادر مورد کسانی که راست می‌گویند و کسانی که دروغ می‌گویند، تحقق یابد ●●● ۳. / عنکبوت

وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمَانَ وَأَلْقَيْنَا عَلَىٰ كُرْسِيِّهِ جَسَدًا ثُمَّ أَنَابَ

ما سلیمان را آزمودیم و بر کرسی او جسدی افکندیم، سپس او به درگاه خداوند انابه کرد ●●● ۳۴. / ص

وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ وَ جَاءَهُمْ رَسُولٌ كَرِيمٌ

ما قبل از این‌ها قوم فرعون را آزمودیم و رسول بزرگواری به سراغ آن‌ها آمد ●●● ۱۷. / دخان

وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَارُونُ مِنْ قَبْلِ يَاقَوْمِ إِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهِ وَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمَنُ فَاتَّبِعُونِي وَأَطِيعُوا أَمْرِي

و هارون قبل از آن به آن‌ها گفته بود که ای قوم، شما به این وسیله مورد آزمایش قرار گرفتید، پروردگار شما خداوند رحمان است، از من پیروی کنید و اطاعت فرمان من نمایید ●●● ۹۰. / طه

قرآن الفبائی باب الواو (۵۸۷)

وَلَقَدْ كَانُوا عَاهَدُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ لَا يُؤَلُّونَ الْأَدْبَارَ وَكَانَ عَهْدُ اللَّهِ مَسْئُولًا

آن‌ها قبل از این با خدا عهد کرده بودند که پشت به دشمن نکنند و عهد الهی مورد سؤال قرار خواهد گرفت (و در برابر آن مسئولند) ●●●. ۱۵ / احزاب
وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ
ما در «زبور» بعد از ذکر (تورات) نوشتیم که بندگان صالح من وارث (حکومت)
زمین خواهند شد ●●●. ۱۰۵ / انبیاء

وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ

کسانی که پیش از آن‌ها بودند (آیات الهی را) تکذیب کردند اما (بین) مجازات من چگونه بود ●●●؟ ۱۸ / ملک
وَلَقَدْ كَذَّبْتَ رَسُولٌ مِنْ قَبْلِكَ فَصَبْرُوا عَلٰی مَا كُذِّبُوا وَأَوْدُوا حَتَّىٰ أَتَاهُمْ نَصِيرُنَا وَلَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ وَ لَقَدْ جَاءَكَ مِنْ نَبِإِ الْمُرْسَلِينَ

پیامبرانی پیش از نیز تو تکذیب شدند و در برابر تکذیب‌ها صبر و استقامت کردند و (در این راه) آزار دیدند تا هنگامی که یاری ما به آن‌ها رسید (تو نیز چنین باش و این یکی از سنت‌های الهی است) و هیچ چیز نمی‌تواند سنن خدا را تغییر دهد و اخبار پیامبران به تو رسیده است ●●●. ۳۴ / انعام

وَلَقَدْ كَذَّبَ أَصْحَابُ الْحِجْرِ الْمُرْسَلِينَ

اصحاب الحجر (قوم ثمود) پیامبران را تکذیب کردند ●●●. ۸۰ / حجر

وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبُرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَىٰ كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا

ما بنی آدم را گرامی داشتیم و آن‌ها را در خشکی و دریا (بر مرکب‌های راهوار) حمل کردیم و از انواع روزی‌های پاکیزه به آن‌ها روزی دادیم و بر بسیاری از خلق خود برتری بخشیدیم ●●●. ۷۰ / اسراء
وَلَقَدْ كُنْتُمْ تَمَنَّوْنَ الْمَوْتَ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَلْقَوْهُ فَقَدْ رَأَيْتُمُوهُ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ

و شما مرگ (و شهادت در راه خدا) را، پیش از آن که با آن روبه‌رو شوید، آرزو می‌کردید، سپس آن را با چشم خود دیدید، درحالی که به آن نگاه می‌کردید (و حاضر نبودید به آن تن در دهید، چه قدر میان گفتار و کردار شما فاصله است ●●●؟) ۱۴۳ / آل عمران

وَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ قَلِيلًا مَا تَشْكُرُونَ

و ما تسلط و مالکیت و حکومت بر زمین را برای شما قرار دادیم و انواع وسایل زندگی را برای شما فراهم ساختیم، اما کمتر شکرگزاری می‌کنید (و این همه موهبت را به جا مصرف نمی‌نمایید) ●●●. ۱۰ / اعراف

(۵۸۸) باب الواو قرآن الفبائی

وَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ فِيهَا أَنْ مَكَّنَّاكُمْ فِيهِ وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَأَبْصَارًا وَأَفْتِدَّةً فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ وَلَا أَبْصَارُهُمْ وَلَا أَفْتِدَّتُهُمْ مِنْ شَيْءٍ إِذْ كَانُوا يَجْحَدُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ

ما به آن‌ها (قوم عاد) قدرتی دادیم که به شما ندادیم و برای آن‌ها گوش و چشم و قلب قرار دادیم (اما به هنگام نزول عذاب) نه گوش‌ها و چشم‌ها و نه عقل‌هایشان برای آن‌ها سودی نداشت، چراکه آیات خدا را انکار می‌کردند و سرانجام آن‌چه را استهزاء می‌کردند، بر آن‌ها وارد شد ●●●. ۲۶ / احقاف

وَلَقَدْ مَتَّأ عَلٰی مُوسٰی وَ هَارُونَ

ما به موسی و هارون، نعت بخشیدیم ●●● ۱۱۴ / صافات

وَلَقَدْ مَتَّأ عَلَیْكَ مَرَّةً أُخْرٰی

و ما بار دیگر نیز تو را مشمول نعمت خود ساختیم ●●● ۳۷ / طه

وَلَقَدْ نَادَیْنَا نُوحًا فَلَنِعْمَ الْمُجِیْبُونَ

نوح ما را ندا کرد (و ما دعای او را اجابت کردیم) و چه خوب اجابت کننده‌ای هستیم ●●● ۷۵ / صافات

وَلَقَدْ نَجَّیْنَا بَنٰی اِسْرَآئِیْلَ مِنَ الْعَذَابِ الْمُهِیْنِ

ما بنی اسرائیل را از عذاب ذلت بار نجات بخشیدیم ●●● ۳۰ / دخان

وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللّٰهُ بِبَدْرِ وَاَنْتُمْ اَذِلَّةٌ فَاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

خداوند شما را در « بدر » یاری کرد (و بر دشمنان خطرناک پیروز ساخت) در حالی که شما (نسبت به آنها) ناتوان بودید. پس، از خدا بپرهیزید (و در برابر دشمن، مخالفت فرمان پیامبر نکنید)، تا شکر نعمت او را به جا آورده باشید ●●●.

۱۲۳ / آل عمران

وَلَقَدْ نَعَلَمُ اَنَّكَ یَضِیْقُ صَدْرُكَ بِمَا یَقُولُونَ

ما می دانیم سینه تو از آنچه آنها می گویند تنگ می شود (و تو را سخت ناراحت می کنند) ●●● ۹۷ / حجر

وَلَقَدْ نَعَلَمُ اَنَّهُمْ یَقُولُونَ اِنَّمَا یُعَلِّمُهُ بَشَرٌ لِّسَانُ الَّذِیْ یُحَدِّثُونَ اِلَیْهِ اَعْجَبِیْ وَاِذَا لِسَانٌ عَرَبِیٌّ مُّبِیْنٌ

ما می دانیم آنها می گویند این آیات را بشری به او تعلیم می دهد، در حالی که زبان کسی که اینها را به او نسبت می دهند عجمی

است ولی این (قرآن) زبان عربی آشکار است ●●● ۱۰۳ / نحل

وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ یَتَذَكَّرُونَ

ما آیات قرآن را یکی بعد از دیگری برای آنها آوردیم، شاید متذکر شوند ●●● ۵۱ / قصص

وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهٖ وَهَمَّ بِهَا لَوْلَا اَنْ رَّءَا بُرْهَانَ رَبِّهٖ كَذٰلِكَ لِنَضِرَ عَنْهُ السُّوْءَ وَ الْفَحْشَآءَ اِنَّهٗ مِنْ عَادِنَا الْمُخْلَصِیْنَ

آن زن قصد او را کرد و او نیز، اگر برهان پروردگار را نمی دید، قصد وی را می نمود، این چنین کردیم تا بدی و فحشاء را از او

دور سازیم، چراکه او از بندگان مخلص ما بود ●●● ۲۴ / یوسف

قرآن الفبائی باب الواو (۵۸۹)

وَلَقَدْ یَسَّرْنَا الْقُرْآٰنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ

ما قرآن را برای تذکر آسان ساختیم، آیا کسی هست که متذکر شود ●●● ۴۰، ۳۲، ۲۲، ۱۷ / قمر

وَ لِکُلِّ اُمَّةٍ رَّسُوْلٌ فَاِذَا جَآءَ رَسُوْلُهُمْ قُضِیَ بَیْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَ هُمْ لَا یُظْلَمُونَ

و برای هر امتی رسولی است، هنگامی که رسولشان به سوی آنها بیاید، خداوند به عدالت در میان آنها داوری

می کند و ستمی به آنها نمی شود ●●● ۴۷ / یونس

وَ لِکُلِّ اُمَّةٍ اَجَلٌ فَاِذَا جَآءَ اَجَلُهُمْ لَا یَسْتَاخِرُونَ سَاعَةً وَ لَا یَسْتَقْدِمُونَ

برای هر قوم و جمعیتی زمان و مدت (معینی) است و به هنگامی که مدت آنها فرارسد، نه ساعتی از آن تأخیر می کنند و نه بر آن

پیشی می گیرند ●●● ۳۴ / اعراف

وَ لِکُلِّ اُمَّةٍ جَعَلْنَا مُنْسَکًا لِیَذْکُرُوْا اِسْمَ اللّٰهِ عَلٰی مَا رَزَقْنَهُمْ مِنْ بَهِیْمَةِ الْاَنْعَامِ فَاِلَیْهِمْ اِلٰهٌ وَاَحَدٌ فَلَهٗ اَسْلِمُوْا وَ بَشِّرِ الْمُخْبِتِیْنَ

برای هر امتی قربانگامی قرار دادیم تا نام خدا را (به هنگام قربانی) بر چهارپایانی که به آنها روزی داده‌ایم ، ببرند و خدای شما معبود واحدی است ، در برابر فرمان او تسلیم شوید و بشارت ده متواضعان و تسلیم شوندگان را ●●● ۳۴ / حَجَّ وَ لِكُلِّ جَعَلْنَا مَوَالِيَ مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَالَّذِينَ عَقَدَتْ أَيْمَانُكُمْ فَآتَوْهُمْ نَصِيحَتَهُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا

برای هر کس، وارثانی قرار دادیم ، که از میراث پدر و مادر و نزدیکان ارث ببرند و (نیز) کسانی که با آنها پیمان بسته‌اید، نصیبشان را بپردازید خداوند بر هر چیز، شاهد و ناظر است ●●● ۳۳ / نساء

و لِكُلِّ دَرَجَاتٍ مِمَّا عَمِلُوا وَ لِيُؤْفِيَهُمْ أَعْمَالَهُمْ وَ هُمْ لَا يُظْلَمُونَ

و برای هر کدام از آنها درجاتی است بر طبق اعمالی که انجام داده‌اند، تا خداوند کارهای آنها را بی کم و کاست به آنان تحویل دهد و به آنها هیچ ستمی نخواهد شد ●●● ۱۹ / احقاف

و لِكُلِّ دَرَجَاتٍ مِمَّا عَمِلُوا وَ مَا رَبُّكَ بِغَفِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ

و برای هر یک (از این دو دسته) درجات (و مراتبی) است از آنچه عمل کردند و پروردگارت غافل از اعمالی که انجام می دهند نیست ●●● ۱۳۲ / انعام

وَ لِكُلِّ وَجْهَةٌ هُوَ مُوَلِّيُهَا فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ أَيْنَ مَا تَكُونُوا يَأْتِ بِكُمْ اللَّهُ جَمِيعًا إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

هر طایفه‌ای قبله‌ای دارد که خداوند آن را تعیین کرده است (بنابراین زیاد درباره قبله گفتگو نکنید و به جای آن،) در نیکی‌ها و اعمال خیر بر یکدیگر سبقت جوید و هر جا باشید، خداوند شما را (برای پاداش و کیفر در برابر اعمال نیک و بد در روز رستاخیز) حاضر می کند، زیرا او بر هر کاری ، توانا است ●●● ۱۴۸ / بقره

(۵۹۰) باب الواو قرآن الفبائی

وَ لَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَوةٌ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

و برای شما در قصاص، حیات و زندگی است، ای صاحبان‌خرد، تا شما تقوا پیشه کنید ●●● ۱۷۹ / بقره

وَ لَكُمْ فِيهَا جَمَالٌ حِينَ تُرِيحُونَ وَ حِينَ تَسْرَحُونَ

و در آنها برای شما زینت و شکوه است به هنگامی که به استراحت گاهشان بازمی گردانید و هنگامی که (صبحگاهان) آنها را به صحرا می فرستید ●●● ۶ / نحل

وَ لَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَ لِيَتَّبِعُوا عَلَيْهَا حَاجَةً فِي صُدُورِكُمْ وَ عَلَيْهَا وَ عَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ

و برای شما در آنها منافع قابل ملاحظه‌ای (غیر از این‌ها) است ، منظور این است که به وسیله آنها به مقصدی که در دل دارید، برسید و بر آنها و بر کشتی‌ها سوار می شوید ●●● ۸۰ / مؤمن

وَ لَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُنَّ وَ لَدَّ فَإِنْ كَانَ لَهُنَّ وَ لَدَّ فَلَكُمْ الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكَنَّ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِهِ يُوَصِّينَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ وَ لَهُنَّ الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكَتُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ وَ لَدَّ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ وَ لَدَّ فَلَهُنَّ الثُّمُنُ مِمَّا تَرَكَتُمْ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِهِ تُوَصُّونَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ وَ إِنْ كَانَ رَجُلٌ يُورَثُ كَلَالَةً أَوْ امْرَأَةً وَ لَهُ أَخٌ أَوْ أُخْتُ فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا السُّدُسُ فَإِنْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ فَهُمْ شُرَكَاءُ فِي الثُّلُثِ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِهِ يُوَصِّينَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ غَيْرِ مُضَارٍّ وَ صِيَّتُهُ مِنَ اللَّهِ وَ اللَّهُ عَلِيمٌ حَلِيمٌ

و برای شما، نصف میراث زنانان است، اگر آنها فرزندی نداشته باشند و اگر فرزندی داشته باشند، یک چهارم از آن شما است، پس از انجام وصیتی که کرده‌اند و ادای دین (آنها) و برای زنان شما، یک چهارم میراث شما است، اگر فرزندی نداشته باشید و اگر برای شما فرزندی باشد، یک هشتم از آن‌ها است، بعد از انجام وصیتی که کرده‌اید و ادای دین و اگر مردی بوده باشد که کلاله (خواهر یا برادر) از او ارث می برد، یا زنی که برادر یا خواهری دارد ، سهم هر کدام، یک ششم است (اگر برادران و خواهران مادری باشند) و اگر بیش از یک نفر باشند، آنها در یک سوم شریکند، پس از انجام وصیتی که شده و ادای دین به شرط آن که

(از طریق وصیت و اقرار به دین)، به آن‌ها ضرر نرزد. این سفارش خدا است و خدا دانا و بردبار است ●●● ۱۲. / نساء

وَلَلْآخِرَةُ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْأُولَى

و مسلماً آخرت برای تو از دنیا بهتر است ●●● ۴. / ضحی

وَلِلَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَبُئْسَ الْمَصِيرُ

و برای کسانی که به پروردگارشان کافر شدند، عذاب جهنم است و بد جایگاهی است ●●● ۶. / ملک

وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا وَذُرُّو الدِّينَ يُلْحَدُونَ فَيَأْسَمِيهِ سَيُجْرُونَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

و برای خدا نام‌های نیکی است خدا را با آن بخوانید و آن‌ها را که در اسماء خدا تحریف می‌کنند (و بر

غیر او می‌نهند و شریک برایش قائل می‌شوند) رها سازید آنان به زودی جزای اعمالی را که انجام می‌دادند

می‌بینند ●●● ۱۸۰. / اعراف

قرآن الفبائی باب الواو (۵۹۱)

وَلِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ فَأَيْنَمَا تُوَلُّوا فَتَمَّ وَجْهُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ وَاسِعٌ عَلِيمٌ

مشرق و مغرب از آن خدا است و به هر سو رو کنید، خدا آن‌جا است، خداوند بی‌نیاز و دانا است ●●● ۱۱۵.

/ بقره

وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا

لشکریان آسمان‌ها و زمین تنها از آن خدا است و خداوند شکست‌ناپذیر و حکیم است ●●● ۷. / فتح

وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَيْهِ يُرْجَعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ وَ مَا رَبُّكَ بِغَفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

و برای خدا است غیب (و اسرارنہان) آسمان‌ها و زمین و همه کارها به او بازمی‌گردد، او را پرستش کن و بر او توکل نما و

پروردگارت غافل از کارهایی که می‌کنی نیست ●●● ۱۲۳. / هود

وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَ مَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمَحِ الْبَصَرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

غیب آسمان‌ها و زمین از آن خدا است (و او همه را می‌داند) و امر قیامت (به قدری آسان است) درست همانند چشم بر هم

زدن و یا از آن هم نزدیک‌تر است چرا که خدا بر هر چیزی توانا است ●●● ۷۷. / نحل

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ

و (چگونه ممکن است خدا ستم کند؟ در حالی که) آن‌چه در آسمان‌ها و آن‌چه در زمین است، مال اوست و همه کارها، به

سوی او بازمی‌گردد (و به فرمان اوست ●●●) ۱۰۹. / آل عمران

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ أَسَاؤُا بِمَا عَمِلُوا وَيَجْزِيَ الَّذِينَ أَحْسَنُوا بِالْحُسْنَىٰ

برای خدا است آن‌چه در آسمان‌ها و آن‌چه در زمین است تا بدکاران را به‌خاطر اعمال بدشان کیفر دهد و نیکوکاران را

در برابر اعمال نیکشان پاداش ●●● ۳۱. / نجم

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

و آن‌چه در آسمان‌ها و زمین است از آن خداست. هر کس را بخواهد (و شایسته بداند) می‌بخشد و هر کس را بخواهد،

مجازات می‌کند و خداوند آمرزنده مهربان است ●●● ۱۲۹. / آل عمران

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطًا

و آن‌چه در آسمان‌ها و زمین است از آن خدا است و خداوند به هر چیزی احاطه دارد ●●● ۱۲۶. / نساء

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَ كَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا

و برای خداست آنچه در آسمان‌ها و زمین است و خداوند برای حفظ و نگاهبانی آنها کافی است ●●● ۱۳۲. / نساء

(۵۹۲) باب الواو قرآن الفبائی

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَقَدْ وَصَّيْنَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَإِيَّاكُمْ أَنْ اتَّقُوا اللَّهَ وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ غَنِيًّا حَمِيدًا

آنچه در آسمان‌ها و آنچه در زمین است از آن خداست و ما سفارش کردیم به کسانی که پیش از شما دارای کتاب آسمانی بودند و همچنین به شما که از (نافرمانی) خدا بپرهیزید و اگر کافر شوید (به خدا زبانی نمی‌رسد زیرا) برای خداست آنچه در آسمان‌ها و آنچه در زمین است و خداوند بی‌نیاز و شایسته ستایش است ●●● ۱۳۱. / نساء

وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

و حکومت آسمان‌ها و زمین از آن خداست و خدا بر همه چیز توانا است ●●● ۱۸۹. / آل عمران

وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يُغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا

مالکیت و حاکمیت آسمان‌ها و زمین از آن خداست، هر کس را بخواهد (و شایسته بداند) می‌بخشد و هر کس را بخواهد، مجازات می‌کند و خداوند غفور و رحیم است ●●● ۱۴. / فتح

وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُنذِرُ الْمُحْطَبُونَ

مالکیت و حاکمیت آسمان‌ها و زمین برای خداست و آن روز که قیامت برپا می‌شود، اهل باطل زیان می‌بینند ●●● ۲۷. / جاثیه

وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ

و از برای خداست حکومت و مالکیت آسمان‌ها و زمین و بازگشت تمامی موجودات به سوی او است ●●● ۴۲. / نور

وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ دَابَّةٍ وَالْمَلَائِكَةُ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ

(نه تنها سایه‌ها بلکه) تمام آنچه در آسمان‌ها و در زمین از جنندگان وجود دارد و همچنین فرشتگان، برای خدا سجده می‌کنند و هیچ‌گونه تکبری ندارند ●●● ۴۹. / نحل

وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَظُلْمًا بِالْغُدُوِّ وَالْأَصَالِ

همه آنها که در آسمان‌ها و زمین هستند از روی اطاعت یا اکراه و همچنین سایه‌های آنها، هر صبح و عصر، برای خدا سجده می‌کنند ●●● ۱۵. / رعد

وَلِلْمُطَلَّقَاتِ مَتَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ

و برای زنان مطلقه، هدیه مناسبی لازم است (که از طرف شوهر پرداخت گردد) این حقی است بر مردان پرهیزکار ●●● ۲۴۱. / بقره

قرآن الفبائی باب الواو (۵۹۳)

وَلَمَّا أَنْ جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِئَاءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَقَالُوا لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ إِنَّا مُنْجُوكَ وَأَهْلَكَ إِلَّا أُمَّرَأَتَكَ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ

هنگامی که فرستادگان ما نزد لوط آمدند، از دیدن آنها اندوهگین شد، گفتند: نترس و غمگین مباش، ما تو و خانواده‌ات را نجات خواهیم داد، جز همسرت را که در میان قوم باقی می‌ماند ●●● ۳۳. / عنکبوت

وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالُوا رَبَّنَا أفرغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ

و هنگامی که در برابر "جالوت" و سپاهیان او قرار گرفتند، گفتند: پروردگارا، به ما صبر و استواری عطا فرما و قدم‌های ما را

ثابت بدار و ما را بر جمعیت کافران پیروز بگردان ●●● ۲۵۰ / بقره

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

و هنگامی که به مرحله بلوغ و قوت رسید ما «حکم» و «علم» به او دادیم و این چنین نیکوکاران را پاداش می‌دهیم ●●● .

۲۲ / یوسف

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَاسْتَوَى آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

هنگامی که نیرومند و کامل شد، حکمت و دانش به او دادیم و این گونه نیکوکاران را جزای دهیم ●●● ۱۴ / قصص

وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَاءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسَى رَبِّي أَن يَهْدِيَنِي سَوَاءَ السَّبِيلِ

و هنگامی که متوجه جانب مدین شد، گفت: امیدوارم پروردگارم مرا به راه راست هدایت کند ●●● ۲۲ / قصص

وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا شُعَيْبًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَأَخَذَتِ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْرَبُوا فِي

دِيَارِهِمْ جِثْمِينَ

و هنگامی که فرمان ما فرا رسید شعیب و آن‌ها را که با او ایمان آورده بودند، به رحمت خود، نجات دادیم و آن‌ها را که ستم

کردند صیحه (آسمانی) فروگرفت و در دیار خود به رو افتادند (و مردند) ●●● ۹۴ / هود

وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا هُودًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَنَجَّيْنَاهُمْ مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ

و هنگامی که فرمان ما فرا رسید هود و آن‌ها را که با او ایمان آورده بودند به رحمت خود نجات بخشیدیم و

از عذاب شدید آن‌ها را رها ساختیم ●●● ۵۸ / هود

وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَى قَالُوا إِنَّا مُهْلِكُوا أَهْلَ هَذِهِ الْقَرْيَةِ إِنَّ أَهْلَهَا كَانُوا ظَالِمِينَ

هنگامی که فرستادگان ما (از فرشتگان) به سراغ ابراهیم با بشارت (به تولد فرزند برای او) آمدند، گفتند: ما اهل این شهر و آبادی را

(اشاره به شهرهای قوم لوط) هلاک خواهیم کرد، چرا که اهل آن ستمگرند ●●● ۳۱ / عنکبوت

وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سَيِّئًا بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَقَالَ هَذَا يَوْمٌ عَصِيبٌ

و هنگامی که رسولان ما به سراغ لوط آمدند از آمدنشان ناراحت شد و قلبش پریشان گشت و گفت امروز روز سختی است

●●● ۷۷ / هود

(۵۹۴) باب الواو قرآن الفبائی

وَلَمَّا جَاءَ عِيسَى بِالْبَيِّنَاتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ وَلِأُبَيِّنَ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي تَخْتَلَفُونَ فِيهِ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

هنگامی که عیسی با دلایل روشن به سراغ آن‌ها آمد، گفت: من برای شما حکمت آورده‌ام و آمده‌ام تا پاره‌ای از اموری را که

در آن اختلاف دارید، تبیین کنم، تقوای الهی پیشه کنید و از من اطاعت کنید ●●● ۶۳ / زخرف

وَلَمَّا جَاءَ مُوسَى لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ قَالَ رَبِّ أَرِنِيَا أَنْظُرْ إِلَيْكَ قَالَ لَنْ نَرَانِي وَلَكِنْ أَنْظُرْ إِلَى الْجَبَلِ فَإِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ تَرَانِي فَلَمَّا

تَجَلَّى رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَخَرَّ مُوسَى صَعِقًا فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ سُبْحَانَكَ تُبْتُ إِلَيْكَ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ

و هنگامی که موسی به میعادگاه ما آمد و پروردگارش با او سخن گفت، عرض کرد: پروردگارا خودت را به من نشان ده تا تو را

بینم، گفت: هرگز مرا نخواهی دید، ولی به کوه بنگر، اگر در جای خود ثابت ماند، مرا خواهی دید، اما هنگامی که

پروردگارش جلوه برکوه کرد، آن را همسان زمین قرارداد و موسی مدهوش به زمین افتاد، موقعی که بهوش آمد، عرض کرد:

خداوندا منزهی تو (از این که قابل مشاهده باشی) من به سوی تو بازگشتم و من نخستین مؤمنانم ●●● ۱۴۳ / اعراف

وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَهُمْ وَكَانُوا مِنْ قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ فَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْكَافِرِينَ

و هنگامی که از طرف خداوند کتابی برای آن‌ها آمد که موافق نشانه‌هایی بود که با خود داشتند و پیش از این جریان، به خود نوید فتح می‌دادند (که با کمک او بر دشمنان پیروز گردند، با این همه) هنگامی که این کتاب و پیامبری را که از قبل شناخته بودند، نزد آن‌ها آمد، به او کافر شدند، لعنت خدا بر کافران باد ۸۹.۰۰۰ / بقره

وَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ وَإِنَّا بِهِ كَافِرُونَ

اما هنگامی که حق به سراغشان آمد، گفتند این سحر است و ما نسبت به آن کافریم ۳۰.۰۰۰ / زحرف
وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَهُمْ نَبَذَ فَرِيقٌ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ كِتَابَ اللَّهِ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ كَأَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

و هنگامی که فرستاده‌ای از سوی خدا به سراغشان آمد، در حالی که با نشانه‌هایی که نزد آن‌ها بود، مطابقت داشت، جمعی از آنان که دارای کتاب بودند، کتاب خدا را پشت سر افکندند، گویی اصلاً از آن خبر ندارند ۱۰۱.۰۰۰ / بقره

وَلَمَّا جَهَّزَهُم بِجَهَازِهِمْ قَالَ أَتُونِي بِأَخٍ لَكُمْ مِنْ أَبِيكُمْ أَلَا تَرَوْنَ أَنِّي أُوْفِي الْكَفِيلَ وَأَنَا خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ

و هنگامی که (یوسف) بارهای آن‌ها را آماده ساخت گفت: (دفعه آینده) آن برادری را که از پدر دارید نزد من آورید، آیامی بینید من حق پیمان‌ها را ادای کنم و من بهترین میزبانانم ۵۹؟۰۰۰ / یوسف

قرآن الفبائی باب الواو (۵۹۵)

وَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ ءَاوَىٰ إِلَيْهِ أَخَاهُ قَالَ إِنِّي أَنَا أَخُوكَ فَلَا تَبْتَئَسْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

هنگامی که بر یوسف وارد شدند برادرش را نزد خود جای داد و گفت: من برادر تو هستم، از آن چه آن‌ها می‌کنند غمگین و ناراحت نباش ۶۹.۰۰۰ / یوسف

وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمْ آبُوهُمْ مَا كَانُ يُعْنِي عَنْهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا حَاجِيَةً فِي نَفْسٍ يَعْذُوبُ قَضِيهَا وَإِنَّهُ لَدُوٌّ عَلِيمٌ لِمَا عَلَّمْنَاهُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

و هنگامی که از همان طریق که پدر به آن‌ها دستور داده وارد شدند این کار هیچ حادثه حتمی الهی را نمی‌توانست از آن‌ها دور سازد جز حاجتی در دل یعقوب (که از این راه) انجام شد (و خاطرش تسکین یافت) و اواز برکت تعلیمی که مابه‌او داده‌ایم علم فراوانی دارد، در حالی که اکثر مردم نمی‌دانند ۶۸.۰۰۰ / یوسف

وَلَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا وَتَسْلِيمًا

هنگامی که مؤمنان، لشکر احزاب را دیدند، گفتند: این همان است که خدا و رسولش به ما وعده فرموده و خدا و رسولش راست گفته‌اند و این موضوع جز بر ایمان و تسلیم آن‌ها چیزی نیفزود ۲۲.۰۰۰ / احزاب

وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ بِئْسَمَا خَلَفْتُمُونِي مِنْ بَعْدِي أَعَجَلْتُمْ أَمْرَ رَبِّكُمْ وَأَلْقَى الْأُلُوحَ وَأَخَذَ بِرَأْسِ أَخِيهِ يَجُرُّهُ إِلَيْهِ قَالَ ابْنَ أُمَّ إِنَّ الْقَوْمَ اسْتَضَعُفُونِي كَأَدْوَىٰ يُقْتَلُونَ نِسِي فَلَا تُشْمِتْ بِي الْأَعْدَاءَ وَلَا تَجْعَلْنِي مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

و هنگامی که موسی خشمگین و اندوهناک به سوی قوم خود بازگشت، گفت: پس از من، بد جانشینانی برایم بودید (و آیین مرا ضایع کردید) آیا در فرمان پروردگارتان (و تمدید مدت میعاد او در قضاوت) عجله نمودید؟ سپس الواح را افکند و سر برادر خود را گرفت (و با عصبانیت) به سوی خود کشید، او گفت: فرزند مادرم، این گروه مرا در فشار گذاردند و نزدیک بود مرا به قتل برسانند بنابراین کاری نکن که دشمنان مرا شماتت کنند و مرا با گروه ستمکاران قرارمده ۱۵۰.۰۰۰ /

اعراف

وَلَمَّا سُقِطَ فَيَأْتِيهِمْ وَرَأَوْا أَنَّهُمْ قَدَّضَلُوا قَالُوا لَئِن لَّمْ يَرْحَمْنَا رَبُّنَا وَيَغْفِرْ لَنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ

و هنگامی که حقیقت به دستشان افتاد و دیدند گمراه شده‌اند، گفتند: اگر پروردگار ما، به ما رحم نکند و ما را نیامرزد، به طور قطع از زیان کاران خواهیم بود ●●● ۱۴۹ / اعراف

وَلَمَّا سَكَتَ عَن مُوسَى الْغَضَبُ أَخَذَ الْأَلْوَاحَ وَفِي نُسْخَتِهَا هُدًى وَرَحْمَةٌ لِلَّذِينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْهَبُونَ

و هنگامی که خشم موسی فرونشست، الواح (تورات) را برگرفت و در نوشته‌های آن، هدایت و رحمت برای آن‌ها که از پروردگار خویش می‌ترسند (و از مخالفت فرمانش بیم دارند) وجود داشت ●●● ۱۵۴ / اعراف

وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا إِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ يَصِدُّونَ

و هنگامی که درباره فرزند مریم، مثلی زده شد، قوم تو از آن می‌خندیدند (و مسخره می‌کردند) ●●● ۵۷ / زخرف (۵۹۶) باب الواو قرآن الفبائی

وَلَمَّا فَتَحُوا مَتَعَهُمْ وَجَدُوا بِضَعَتِهِمْ رُدَّتْ إِلَيْهِمْ قَالُوا يَا بَانَا مَا نَبِغِي هَذِهِ بَضَعْنَا رُدَّتْ إِلَيْنَا وَنَمِيرُ أَهْلَنَا وَنَحْفَظُ أَخَانَا وَنَزِدَادُ كَيْلٍ بَعِيرٍ ذَلِكَ كَيْلٌ يَسِيرٌ

و هنگامی که متاع خود را گشودند دیدند سرمایه آن‌ها به آن‌ها بازگردانده شده، گفتند: پدر ما دیگر چه می‌خواهیم؟ این سرمایه ماست که به ما باز پس گردانده شده (پس چه بهتر که برادر را با ما بفرستی) و ما برای خانواده خویش مواد غذایی می‌آوریم و برادرمان را حفظ خواهیم کرد و پیمانانه بزرگ‌تری دریافت خواهیم داشت، این پیمانانه کوچکی است ●●● ۶۵ / یوسف

وَلَمَّا فَصَلَتِ الْعِيرُ قَالَ أَبُوهُمْ إِنِّي لَأَجِدُ رِيحَ يُوسُفَ لَوْلَا أَن تَفَنَّوُنَ

هنگامی که کاروان (از سرزمین مصر) جدا شد پدرشان (یعقوب) گفت: من بوی یوسف را احساس می‌کنم اگر مرا به نادانی و کم‌عقلی نسبت ندهید ●●● ۹۴ / یوسف

وَلَمَّا وَرَدَمَا مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةٌ مِنَ النَّاسِ يَسِبُّونَ وَوَجَدَمِنْ دُؤُنِهِمْ امْرَأَتَيْنِ تَذُودَانِ قَالَ مَا خَطْبُكُمَا قَالَتَا لَا نَسِيْقِي حَتَّى يُصَدِرَ الرُّعَاءُ وَأَبُونَا شَيْخٌ كَبِيرٌ

و هنگامی که به (چاه) آب مدین رسید، گروهی از مردم را در آن‌جا دید که چهارپایان خود را سیراب می‌کنند و در کنار آن‌ها دو زن را دید که مراقب گوسفندان خویشند (و به چاه نزدیک نمی‌شوند، موسی) به آن‌ها گفت: کار شما چیست؟ (چرا گوسفندان خود را آب نمی‌دهید؟) گفتند: ما آن‌ها را آب نمی‌دهیم تا چوپان‌ها همگی خارج شوند و پدر ما پیرمرد مسنی است ●●● ۲۳ /

قصص

وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوا يَا مُوسَى ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ لَئِن كَشَفْتَ عَنَّا الرِّجْزَ لَنُؤْمِنَنَّ لَكَ وَكَذَّبْنَاكَ بِمَا كَانَتْ بَنِي إِسْرَائِيلَ

هنگامی که بلا بر آن‌ها مسلط می‌شد، می‌گفتند: ای موسی، از خدایت برای ما بخواه به عهدی که با تو کرده، رفتار کند، اگر این بلا را از ما مرتفع سازی، قطعاً به تو ایمان می‌آوریم و بنی‌اسرائیل را با تو خواهیم فرستاد ●●● ۱۳۴ /

اعراف

وَلَمْ أَدْرِ مَا حِسَابِيَّةٌ

و نمی‌دانستم حساب من چیست ●●● ۲۶ / حاقه

وَلَمْ تَكُنْ لَهُ فِئَةٌ يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مُنتَصِرًا

و گروهی غیر از خدا، نداشت که او را یاری کنند و نمی‌توانست از خویشان یاری گیرد ●●● ۴۳ / کهف

وَلَمْ نَكُ نُطْعِمُ الْمِسْكِينَ

و اطعام مستمند نمی کردیم ●●● ۴۴. / مدثر

قرآن الفبائی باب الواو (۵۹۷)

وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ

و برای او هرگز شبیه ومانندی نبوده است ●●● ۴. / اخلاص

وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ مِنْ شُرَكَائِهِمْ شُفَعَاؤُا وَكَانُوا بِشُرَكَائِهِمْ كَافِرِينَ

و برای آن‌ها شفیعیانی از معبودانشان نخواهد بود و نسبت به معبودهایی که آن‌ها را شریک خدا قرار داده بودند ،

کافر می شوند ●●● ۱۳. / روم

وَلَمَنْ اِنتَصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ فَأُولَئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِنْ سَبِيلٍ

و کسی که بعد از مظلوم شدن یاری طلبد ، ایرادی بر او نیست ●●● ۴۱. / شوری

وَلِمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتٍ

و برای کسی که از مقام پروردگارش بترسد ، دو باغ بهشت است ●●● ۴۶. / الزحمن

وَلَمَنْ صَبَرَ وَغَفَرَ اِنَّ ذٰلِكَ لَمِنْ عَزْمِ الْاُمُورِ

اما کسانی که شکیبایی و عفو کنند این از کارهای پر ارزش است ●●● ۴۳. / شوری

وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِّنَ الْاَمْوَالِ وَالْاَنْفُسِ وَالتَّمْرَاتِ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ

قطعا همه شما را با چیزی از ترس ، گرسنگی ، زیان مالی و جانی و کمبود میوه‌ها ، آزمایش می کنیم و بشارت ده به

استقامت کنندگان ●●● ۱۵۵. / بقره

وَلَمَن تَرْضَىٰ عَنكَ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ مَلَّتَهُمْ قُلْ اِنَّ هُدَىٰ اللّٰهِ هُوَ الْهُدَىٰ وَاِنَّ اَتَّبَعْتِ اَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ

الَّذِي جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللّٰهِ مِنْ وَّلِيٍّ وَّلَا نَصِيرٍ

هرگز یهود و نصاری از تو راضی نخواهند شد تا (به طور کامل تسلیم خواسته‌های آنان شوی و) از آیین (تحریف یافته) آنان پیروی

کنی ، بگو: هدایت تنها هدایت الهی است و اگر از هوی و هوس‌های آن‌ها پیروی کنی ، بعد از آن که آگاه شده‌ای ، هیچ

سرپرست و یآوری از ناحیه خدا برای تو نخواهد بود ●●● ۱۲۰. / بقره

وَلَنْ تَسْتَطِيعُوا اَنْ تَعْدِلُوا بَيْنَ النِّسَاءِ وَّلَوْحَرَضْتُمْ فَلَا تَمِيلُوا كُلَّ الْمَيْلِ فَتَذَرُوهَا كَالْمُعَلَّقَةِ اِنَّ تَصِيحُوهَا وَتَتَّقُوا فَاِنَّ اللّٰهَ

كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا

و هرگز نمی‌توانید (از نظر محبت قلبی) در میان زنان، عدالت کنید، هرچند کوشش نمایید، ولی به کلی تمایل خود را

متوجه یک طرف نسازید که دیگری را به صورت بلا تکلیف در آورید و اگر راه اصلاح و پرهیزکاری پیش گیرید ،

خداوند آمرزنده و مهربان است ●●● ۱۲۹. / نساء

وَلَنذِيقَنَّهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْاَدْنٰى دُونَ الْعَذَابِ الْاَكْبَرِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

ما آن‌ها را از عذاب نزدیک (این دنیا) قبل از عذاب بزرگ (آخرت) می‌چشانیم شاید بازگردند

●●● ۲۱. / سجده

(۵۹۸) باب الواو قرآن الفبائی

وَلَنَسُكِّنَنَّكُمْ الْاَرْضَ مِنْ بَعْدِهِمْ ذٰلِكَ لِمَنْ خَافَ مَقَامِي وَخَافَ وَعِيدِ

و شما را در زمین بعد از آن‌ها سکونت خواهیم بخشید ؛ این (موفقیت) برای کسی است که از مقام (

عدالت) من بترسد و از عذاب (من) بیمناک باشد ●●● ۱۴ / ابراهیم

وَلَنْ يَتَمَنَّوْهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ

ولی آن‌ها هرگز به خاطر اعمال بدی که پیش از خود فرستاده‌اند، آرزوی مردن نخواهند کرد و خداوند از ستمگران آگاه است ●●● ۹۵ / بقره

وَلَنْ يَنْفَعَكُمُ الْيَوْمَ إِذْ ظَلَمْتُمْ أَنْتُمْ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ

هرگز این گفتگوها امروز به حال شما سودی ندارد، چرا که ظلم کردید و همه در عذاب مشترکید ●●● ۳۹ / زخرف

وَلَنْ يُؤَخَّرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجْلُهَا وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

خداوند هرگز مرگ کسی را هنگامی که اجلش فرا رسد، به تأخیر نمی‌اندازد و خداوند به آنچه انجام می‌دهید، آگاه است ●●● ۱۱ / منافقین

وَلَوْ اتَّبَعَ الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ بَلْ أَتَيْنَاهُمْ بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ عَنْ ذِكْرِهِمْ مُعْرِضُونَ

و اگر حق از هوس‌های آن‌ها پیروی کند، آسمان‌ها و زمین و تمام کسانی که در آن‌ها هستند، تباه می‌شوند، ولی ما قرآنی به آن‌ها دادیم که مایه یادآوری (و مایه شرف و حیثیت آن‌ها) است اما آنان از چنین چیزی روی گردانند ●●● ۷۱ / مؤمنون

وَلَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ لَأَعَدُّوا لَهُ عُدَّةً وَلَكِنْ كَرِهَ اللَّهُ انْبِعَاتِهِمْ فَجَبَّطَهُمْ وَقِيلَ اقْعُدُوا مَعَ الْقَاعِدِينَ

اگر آن‌ها (راست می‌گفتند و) می‌خواستند (به سوی میدان جهاد) خارج شوند وسیله‌ای برای آن فراهم می‌ساختند، ولی خدا از حرکت آن‌ها کراهت داشت، لذا (توفیقش را از آنان سلب کرد و) آن‌ها را (از این کار) بازداشت و به آن‌ها گفته شد با «قاعیدین» (کودکان و پیران و بیماران) بنشینید ●●● ۴۶ / توبه

وَلَوْ أَلْقَى مَعَاذِرَهُ

هر چند (در ظاهر) برای خود عذرهایی بتراشد ●●● ۱۵ / قیامت

وَلَوْ أَنَا أَهْلُكُنَاهُمْ بِعَذَابٍ مِنْ قَبْلِهِ لَقَالُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَذِلَّ وَنَخْزَى

و اگر ما آن‌ها را قبل از آن (قبل از نزول قرآن) با عذابی هلاک می‌کردیم (در قیامت) می‌گفتند: پروردگارا! چرا برای ما پیامبری نفرستادی تا از آیات تو پیروی کنیم، پیش از آن که ذلیل و رسوا شویم ●●● ۱۳۴ / طه

قرآن الفبائی باب الواو (۵۹۹)

وَلَوْ أَنَا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ أَنْ اقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ أَوِ اخْرُجُوا مِنْ دِيَارِكُمْ مَا فَعَلُوهُ إِلَّا قَلِيلٌ مِنْهُمْ وَلَوْ أَنَّهُمْ فَعَلُوا مَا يُوعَظُونَ بِهِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَأَشَدَّ تَثْبِيتًا

اگر (همانند بعضی از امت‌های پیشین،) به آن‌ها دستور می‌دادیم: «یکدیگر را به قتل برسانید»، و یا «از وطن و خانه خود، بیرون روید»، تنها عده کمی از آن‌ها عمل می‌کردند و اگر اندرزهایی را که به آن‌ها داده می‌شد، انجام می‌دادند، برای آن‌ها بهتر بود و موجب تقویت ایمان آن‌ها می‌شد ●●● ۶۶ / نساء

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَكَفَّرْنَا عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَأَدْخَلْنَاَهُمْ جَنَّاتِ النَّعِيمِ

و اگر اهل کتاب ایمان بیاورند و تقوا پیشه کنند گناهان آن‌ها را می‌بخشیم و در باغ‌های پر نعمت بهشت وارد می‌سازیم ●●● ۶۵ / مائده

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرْيَا آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَرَكَاتٍ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَكِنْ كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

و اگر مردمی که در شهرها و آبادی‌ها زندگی دارند، ایمان بیاورند و تقوا پیشه کنند، برکات آسمان و زمین را بر آن‌ها

می‌کشایم ولی (آن‌ها حقایق را) تکذیب کردند، ما هم آنان را به کیفر اعمالشان مجازات کردیم ●●● ۹۶ / اعراف
 وَلَوْ أَنَّ قُرْءَانًا سُيِّرَتْ بِهِ الْجِبَالُ أَوْ قُطِّعَتْ بِهِ الْأَرْضُ أَوْ كُلِّمَ بِهِ الْمَوْتَىٰ بَلْ لِلَّهِ الْأَمْرُ جَمِيعًا أَفَلَمْ يَأْتِنَسِ الَّذِينَ آمَنُوا أَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَهَدَى
 النَّاسَ جَمِيعًا وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا تُصِيبُهُمْ بِمَا صَنَعُوا قَارِعَةٌ أَوْ تَحُلُّ قَرِيبًا مِنْ دَارِهِمْ حَتَّىٰ يَأْتِيَ وَعْدُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ
 اگر به وسیله قرآن کوه‌ها به حرکت درآیند و زمین‌ها قطعه قطعه شوند و به وسیله آن با مردگان سخن گفته شود (باز هم ایمان
 نخواهند آورد) ولی همه آن‌ها در اختیار خدا است آیا آن‌ها که ایمان آورده‌اند نمی‌دانند که اگر خدا بخواهد همه مردم را
 (به اجبار) هدایت می‌کند (اما هدایت اجباری سودی ندارد) و پیوسته مصائب کوبنده‌ای بر کافران - به خاطر اعمالشان -
 وارد می‌شود و یا به نزدیکی خانه آن‌ها فرودمی‌آیند تا وعده (نهایی) خدا فرارسد، خداوند در وعده خود تخلف
 نمی‌کند ●●● ۳۱ / رعد

وَلَوْ أَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِي الْأَرْضِ لَافْتَدَتْ بِهِ وَأَسْرُوا النَّدَامَةَ كَمَا رَأَوْا الْعَذَابَ وَفُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ
 و هر کس که ستم کرده، اگر تمامی آن‌چه روی زمین است، در اختیار داشته باشد (همه را از هول عذاب) برای نجات خویش
 می‌دهد و هنگامی که عذاب را ببینند (پشیمان می‌شوند اما) پشیمانی خود را کتمان می‌کنند (مبادا رسواتر شوند) و در میان
 آن‌ها به عدالت داوری می‌شود و ستمی بر آن‌ها نخواهد رفت ●●● ۵۴ / یونس

(۶۰۰) باب الواو قرآن الفبائی

وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ مِنْ سُوءِ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَبَدَّلَهُمْ مِنَ اللَّهِ مَا لَمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ
 اگر ستمکاران تمام آن‌چه را روی زمین است، مالک باشند و همانند آن بر آن افزوده شود، حاضرند همه را فدا کنند
 تا از عذاب شدید روز قیامت رهایی یابند و از سوی خدا برای آن‌ها اموری ظاهر می‌شود که هرگز گمان نمی‌کردند ●●●
 ۴۷ / زمر

وَلَوْ أَنَّ مَا فِي الْأَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ أَقْلَامٌ وَالْبَحْرِ يَمْدُ مِنْ بَعْدِهِ سَبْعَةُ أَبْحُرٍ مَا نَفَدَتْ كَلِمَاتُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ
 اگر آن‌چه روی زمین از درختان است قلم شوند و دریا برای آن مرکب گردد و هفت دریا به آن افزوده شود، این‌ها همه تمام
 می‌شوند اما کلمات خدا پایان نمی‌گیرد، خداوند عزیز و حکیم است ●●● ۲۷ / لقمان
 وَلَوْ أَنَّا نَزَّلْنَا إِلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةَ وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْتَىٰ وَحَشَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قُبُلًا مَا كَانُوا لِيَوْمُنَا إِلَّا أَلَانُ يَشَاءُ اللَّهُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ
 يَجْهَلُونَ

و اگر ما فرشتگان را بر آن‌ها نازل می‌کردیم و مردگان با آن‌ها سخن می‌گفتند و همه چیز را در برابر آن‌ها جمع می‌نمودیم
 هرگز ایمان نمی‌آوردند، مگر آن‌که خدا بخواهد ولی بیشتر آن‌ها نمی‌دانند ●●● ۱۱۱ / انعام
 وَلَوْ أَنَّهُمْ أَقَامُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أَنْزَلْنَا إِلَيْهِمْ مِنْ رَبِّهِمْ لَأَكَلُوا مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ مِنْهُمْ أُمَّةٌ مُقْتَصِدَةٌ وَكَثِيرٌ
 مِنْهُمْ سَاءَ مَا يَعْمَلُونَ

و اگر آن‌ها تورات و انجیل و آن‌چه بر آن‌ها از طرف پروردگارشان نازل شده (قرآن) را برپا دارند از
 آسمان و زمین روزی خواهند خورد، جمعی از آن‌ها میانه رو هستند ولی اکثرشان اعمال بدی انجام می‌دهند ●●● ۶۶ /
 مائده

وَلَوْ أَنَّهُمْ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَمَثُوبَةٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ خَيْرٌ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ
 و اگر آن‌ها ایمان می‌آوردند و پرهیزکاری پیشه می‌کردند، پاداشی که نزد خداوند بود، برای آنان بهتر بود، اگر
 آگاهی داشتند ●●● ۱۰۳ / بقره

وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا مَا آتَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ سَيُؤْتِينَا اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَرَسُولُهُ إِنَّا إِلَى اللَّهِ رَاغِبُونَ

ولی اگر آن‌ها به آنچه خدا و پیامبرش به آن‌ها می‌دهد راضی باشند و بگویند خداوند برای ما کافی است و به زودی خدا و رسولش از فضل خود به ما می‌بخشد ما تنها رضای او را می‌طلبیم (اگر چنین کنند به سود آن‌ها است) ●●● ۵۹ / توبه

قرآن الفبائی باب الواو (۶۰۱)

وَلَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُوا حَتَّى تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

هر گاه آن‌ها صبر می‌کردند تا خود به سراغشان آیی برای آن‌ها بهتر بود و خداوند غفور و رحیم است ●●● ۵ / حجرات

وَلَوْ بَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ لَبَغَوْا فِي الْأَرْضِ وَلَكِنْ نُنزِّلُ بَقْدَرٍ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ بِعِبَادِهِ خَبِيرٌ بَصِيرٌ

هر گاه خداوند روزی را بر بندگانش وسعت بخشد، در زمین طغیان و ستم می‌کنند، لذا به مقداری که می‌خواهند نازل می‌کند که او نسبت به بندگانش آگاه و بینا است ●●● ۲۷ / شوری

وَلَوْ تَرَى إِذِ الْمُجْرِمُونَ نَاكِسُوا رُءُوسِهِمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ رَبَّنَا أَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا فَارْجِعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا إِنَّا مُوقِنُونَ

و اگر بینی مجرمان را هنگامی که در پیشگاه پروردگارش سر به زیرافکنده، می‌گویند: پروردگارا! آنچه وعده کرده بودی دیدیم و شنیدیم، ما را بازگردان تا عمل صالح بجا آوریم، ما به قیامت ایمان داریم ●●● ۱۲ / سجده

وَلَوْ تَرَى إِذِ فَرَعُوًّا فَلَا قُوَّةَ وَأَخَذُوا مِنْ مَكَانٍ قَرِيبٍ

اگر بینی هنگامی که فریادشان بلند می‌شود، اما نمی‌توانند (از چنگال عذاب الهی) بگریزند و آن‌ها را از مکان نزدیکی (از آن‌جا که حتی انتظارش را ندارند) می‌گیرند (از درماندگی آن‌ها تعجب خواهی کرد ●●●) ۵۱ / سبأ

وَلَوْ تَرَى إِذِ وَقِفُوا عَلَى النَّارِ فَقَالُوا يَا لَيْتَنَا نُرَدُّ وَلَا نُكَذَّبُ بِآيَةِ رَبِّنَا وَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

اگر (حال آن‌ها را) بینی هنگامی که در برابر آتش ایستاده‌اند که می‌گویند ای کاش (بار دیگر به دنیا) باز می‌گشتیم و آیات پروردگارمان را تکذیب نمی‌کردیم و از مؤمنان می‌شدیم ●●● ۲۷ / انعام

وَلَوْ تَرَى إِذِ وَقِفُوا عَلَى رَبِّهِمْ قَالَ أَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبَّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ

اگر آن‌ها را به هنگامی که در پیشگاه (دادگاه عدل) پروردگارش ایستاده‌اند بینی که به آن‌ها گفته می‌شود آیا این حق نیست؟ می‌گویند: آری قسم به پروردگار ما (حق است)، می‌گوید پس مجازات را بچشید در برابر آنچه انکار می‌کردید ●●● ۳۰ / انعام

وَلَوْ تَرَى إِذِ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَذْبُرُهُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ

و اگر بینی کافران را به هنگامی که فرشتگان (مرگ) جان آن‌ها را می‌گیرند و بر صورت و پشت آن‌ها می‌زنند و (می‌گویند) بچشید عذاب سوزنده را (به حال آن‌ها تأسف خواهی خورد ●●●) ۵۰ / انفال

وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضَ الْأَقَاوِيلِ

هر گاه او سخنی دروغ بر ما می‌بست ●●● ۴۴ / حاقه

(۶۰۲) باب الواو قرآن الفبائی

وَلَوْ جَاءَتْهُمْ كُلُّ آيَةٍ حَتَّى يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ

هر چند تمام آیات (الهی و نشانه‌های او) به آنان برسد، تا زمانی که عذاب الیم را ببینند (چرا که قلوبشان را تاریکی گناه فرا گرفته و راهی به روشنایی بر آن‌ها نیست ●●●) ۹۷ / یونس

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا عَجْمِيًّا لَقَالُوا لَوْلَا فُصِّلَتْ آيَاتُهُ أَعْجَمِيٌّ وَعَرَبِيٌّ قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ آمَنُوا هُدًى وَشِفَاءً وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فَيَاذَنبِهِمْ وَقُرْ وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى أُولَئِكَ يُنَادُونَ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ

هرگاه آن را قرآنی عجمی قرار می‌دادیم، حتما می‌گفتند: چرا آیاتش روشن نیست؟ آیا قرآن عجمی از پیغمبری عربی درست است؟ بگو: این برای کسانی که ایمان آورده‌اند هدایت و درمان است، ولی کسانی که ایمان نمی‌آورند گوش‌هایشان سنگین است، گویی نابینا هستند و آن را نمی‌بینند، آن‌ها همچون کسانی هستند که از راه دور صدا زده می‌شوند ●●● / ۴۴ / فصلت

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكًا لَجَعَلْنَاهُ رَجُلًا وَلَلَبَسْنَا عَلَيْهِمْ مَا يَلْبَسُونَ

و اگر او را فرشته قرار می‌دادیم حتما وی را به صورت انسانی درمی‌آوردیم باز (به پندار آنان) کار را بر آن‌ها مشتبه می‌ساختیم همان طور که آن‌ها کار را بر دیگران مشتبه می‌سازند ●●● / ۹۰ / انعام
وَلَوْ دُخِلَتْ عَلَيْهِمْ مِنْ أَقْطَارِهَا ثُمَّ سُئِلُوا الْفِتْنَةَ لَاتَوَّاهَا وَمَا تَلَبَّثُوا فِيهَا إِلَّا بَسِيرًا
آن‌ها چنان بودند که اگر دشمنان از اطراف و جوانب مدینه بر آنان وارد می‌شدند و پیشنهاد بازگشت به سوی شرک به آن‌ها می‌کردند می‌پذیرفتند و جز مدت کمی برای انتخاب این راه درنگ نمی‌کردند ●●● / ۱۴ / احزاب

وَلَوْ رَحِمْنَاهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ مِنْ ضُرٍّ لَلَّجُوا فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ

و اگر به آن‌ها رحم کنیم و گرفتاری‌ها و مشکلاتشان را برطرف سازیم (نه تنها بیدار نمی‌شوند) بلکه در طغیانشان اصرار می‌ورزند و (در این وادی) سرگردان می‌مانند ●●● / ۷۵ / مؤمنون

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَهُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ يُدْخِلُ مَنْ يَشَاءُ فِئْرَحِمَّتْهُوَ الظَّالِمُونَ مَا لَهُمْ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ

و اگر خداوند می‌خواست همه آن‌ها را امت واحدی قرار می‌داد (و اجبارا هدایت می‌کرد، ولی هدایت اجباری فایده‌ای ندارد) اما خداوند هر کس را بخواهد در رحمتش وارد می‌کند و برای ظالمان ولی و یاور نیست ●●● / ۸۰ / شوری

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَكَتَشَلُّنَّ عَمَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

و اگر خدا می‌خواست همه شما را امت واحدی قرار می‌داد (همه را به اجبار وادار به ایمان می‌کرد، اما اجبار چه سودی دارد؟) ولی خدا هر کس را بخواهد (و مستحق ببیند) گمراه و هر کس را بخواهد (و لایق بداند) هدایت می‌کند و شما از آن‌چه انجام می‌دادید بازپرسی خواهید شد ●●● / ۹۳ / نحل

قرآن الفبائی باب الواو (۶۰۳)

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكُوا وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ

اگر خدا می‌خواست (همه به اجبار ایمان می‌آوردند و هیچ‌یک) مشرک نمی‌شدند و ما تو را مسؤول (اعمال) آن‌ها قرار ندادیم و وظیفه نداری آن‌ها را مجبور (به ایمان) سازی ●●● / ۱۰۷ / انعام

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَا يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ

و اگر پروردگارت می‌خواست همه مردم را امت واحدی (بدون هیچ‌گونه اختلاف) قرار می‌داد، ولی آن‌ها همواره مختلفند ●●● / ۱۱۸ / هود

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ مَنْ فِي الْأَرْضِ كُلَّهُمْ جَمِيعًا أَفَأَنْتَ تُكْرِهُ النَّاسَ حَتَّى يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ

و اگر پروردگارت می‌خواست تمام آن‌ها را که در روی زمین هستند، همگی (از روی اجبار) ایمان می‌آوردند، آیا تو می‌خواهی مردم را مجبور سازی که ایمان بیاورند؟ (ایمان اجباری چه سودی دارد ●●●؟) / ۹۹ / یونس

وَلَوْ شِئْنَا لَا تَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدَيْبَهَا وَ لَكِنَّ حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّي لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ

اگر ما می‌خواستیم به هر انسانی (از روی اجبار) هدایت لازم را می‌دادیم ولی (من آن‌ها را آزاد گذارده‌ام) و مقرر کرده‌ام که دوزخ را (از انسان‌های بی‌ایمان و گنه‌کار) از جن و انس همگی پر کنم ●●● ۱۳ / سجده
وَلَوْ شِئْنَا لَبَعَثْنَا فِي كُلِّ قَوْمٍ نَذِيرًا

و اگر می‌خواستیم در هر شهر و دیاری پیامبری می‌فرستادیم ●●● ۵۱ / فرقان

وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَ لَكِنَّا أَخْلَدْنَا إِلَى الْأَرْضِ وَ اتَّبَعْهُ هَوَاهُ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِ إِنْ تَحْمِلَ عَلَيْهِ يَلْهَثُ أَوْ تَتْرُكُهُ يَلْهَثُ ذَلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَاقْصُصِ الْقَصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ

و اگر می‌خواستیم (مقام) او را با این آیات (و علوم و دانش‌ها) بالا می‌بردیم (اما اجبار برخلاف سنت ماست لذا او را به حال خود رها ساختیم) ولی او به پستی گرایید و از هوای نفس خویش پیروی کرد، او همچون سگ (هار) است که اگر به او حمله کنی دهانش را باز و زبانش را برون خواهد کرد و اگر او را به حال خود واگذاری باز همین کار را می‌کند (گویی آن‌چنان تشنه دنیاپرستی است که هرگز سیراب نمی‌شود) این مثل جمعیتی است که آیات ما را تکذیب کردند این داستان‌ها را (برای آن‌ها) بازگو کن شاید بیندیشند (و بیدار شوند) ●●● ۱۷۶ / اعراف

وَلَوْ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ تَعْمَلُ الْخَبَائِثَ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا سَوِيًّا فَاسِقِينَ

و لوط را (به یاد آور) که به او حکم و علم دادیم و از شهری که اعمال زشت و کثیف انجام می‌دادند رهایی بخشیدیم، چرا که آن‌ها مردم بد و فاسقی بودند ●●● ۷۴ / انبیاء

وَلَوْ آدِ قَالَ لِقَوْمِهِمْ آتَأْتُونَهُ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ

و (به خاطر بیاورید) «لوط» را هنگامی که به قوم خود گفت: آیا عمل شنیعی انجام می‌دهید که احدی از جهانیان پیش از شما انجام نداده است ●●● ۸۰؟ / اعراف

(۶۰۴) باب الواو قرآن الفبائی

وَلَوْ آدِ قَالَ لِقَوْمِهِمْ آتَأْتُونَهُ الْفَاحِشَةَ وَ أَنْتُمْ تُبْصِرُونَ

و لوط را به یاد آور هنگامی که به قومش گفت آیا شما به سراغ کار بسیار قبیح می‌روید در حالی که (زشتی و نتایج شوم آن را) می‌بینید ●●● ۵۴؟ / نمل

وَلَوْ آدِ قَالَ لِقَوْمِهِمْ إِنَّكُمْ لَأْتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ

و لوط را فرستادیم، هنگامی که به قوم خود گفت: شما کار بسیار زشتی انجام می‌دهید که احدی از مردم جهان قبل از شما آن را انجام نداده است ●●● ۲۸ / عنکبوت

وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَأَسْمَعَهُمْ وَ لَوْ أَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوْا وَ هُمْ مُعْرِضُونَ

و اگر خداوند خیری در آن‌ها می‌دانست (حرف حق را) به گوش آن‌ها می‌رسانید ولی (با این حالی که دارند) اگر حق را به گوش آن‌ها برساند سرپیچی کرده و روگردان می‌شوند ●●● ۲۳ / انفال

وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا مِنَ السَّمَاءِ فَظَلُّوا فِيهِ يَعْرُجُونَ

و اگر دری از آسمان به روی آنان بگشاییم و آن‌ها مرتباً در آن بالا روند ●●● ... ۱۴ / حجر

وَلَوْ قَاتَلَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوَلَّوْا الْأَذْبَارَ ثُمَّ لَا يَجِدُونَ وِلْيًا وَ لَا نَصِيرًا

اگر کافران (در سرزمین حدیبیه) با شما پیکار می‌کردند، به زودی فرار می‌نمودند، سپس ولی و یآوری نمی‌یافتند ●●● ۲۲ / فتح

وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالنَّبِيِّ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مَا اتَّخَذُوا آلِهِمْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ فَسِقُونَ

و اگر ایمان به خدا و پیامبر صلی الله علیه و آله و آن چه بر او نازل شده می آوردند (هرگز) آن ها را به دوستی اختیار نمی کردند، ولی بسیاری از آن ها فاسقند ●●● ۸۱. / مائده

وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ إِنَّ تَرْنِ أَنَا أَقَلَّ مِنْكَ مَالًا وَوَلَدًا

تو چرا هنگامی که وارد باغ شدی نگفتی این نعمتی است که خدا خواسته؟ قوت (و نیروی) جز از ناحیه خدا نیست ، اما اگر می بینی من از نظر مال و فرزند از تو کمترم (مطلب مهمی نیست ●●●) . ۳۹. / کهف
وَلَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُمْ مَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَتَكَلَّمَ بِهَذَا سُبْحَانَكَ هَذَا بُهْتَانٌ عَظِيمٌ
چرا هنگامی که آن را شنیدید ، نگفتید برای ما مجاز نیست که به این تکلم کنیم؟ خداوندا! منزهی تو ، این بهتان بزرگی است ●●● ۱۶. / نور

وَلَوْلَا أَنْ تُصِيبَهُمْ مُصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ فَيَقُولُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ وَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

هرگاه ما پیش از فرستادن پیامبری آن ها را به خاطر اعمالشان مجازات می کردیم ، می گفتند : پروردگارا! چرا رسولی برای ما نفرستادی تا آیات تو را پیروی کنیم و از مؤمنان باشیم ●●● ؟ ۴۷. / قصص

قرآن الفبائی باب الواو (۶۰۵)

وَلَوْلَا أَنْ جَبَّتْنَاكَ لَقَدْ كِدْتُمْ تَؤْكِنُنَ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا

و اگر ما تو را ثابت قدم نمی ساختیم (و در پرتو مقام عصمت مصون از انحراف نبود) نزدیک بود کمی به آن ها تمایل کنی ●●● ۷۴. / اسراء

وَلَوْلَا أَنْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْجَلَاءَ لَعَذَّبُوهُمْ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ النَّارِ

و اگر نه این بود که خداوند جلای وطن را بر آن ها مقرر داشته بود ، آن ها را در همین دنیا مجازات می کرد و برای آن ها در آخرت نیز عذاب آتش است ●●● ۳. / حشر

وَلَوْلَا أَنْ يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً لَجَعَلْنَا لِمَنْ يَكْفُرُ بِالرَّحْمَنِ لِيُوتِيَهُمْ سُقْفًا مِنْ فِضَّةٍ وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ

اگر (تمکن کفار از مواهب مادی) سبب نمی شد که همه مردم امت واحد (گمراه) شوند، ما برای کسانی که کافر می شدند، خانه هایی قرار می دادیم با سقف هایی از نقره و نردبان هایی که از آن بالا روند ●●● ۳۳. / زحرف

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ لَمَسَّكُمْ فِيمَا أَفَضْتُمْ فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ

و اگر فضل و رحمت الهی در دنیا و آخرت نصیب شما نمی شد ، به خاطر این گناهی که کردید ، عذاب سختی به شما می رسید ●●● ۱۴. / نور

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ لَهَمَّتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ أَنْ يُضِلُّوكَ وَمَا يُضِلُّوكَ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُنْ تَعْلَمُ وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا

اگر فضل و رحمت خدا شامل حال تو نبود طایفه ای از آنان تصمیم داشتند تو را گمراه کنند اما جز خودشان را گمراه نمی کنند و هیچ گونه زیانی به تو نمی رسانند و خداوند کتاب و حکمت بر تو نازل کرد و آنچه را نمی دانستی به تو آموخت و فضل خدا بر تو بزرگ بود ●●● ۱۱۳. / نساء

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ حَكِيمٌ

و اگر فضل و رحمت خدا شامل حال شما نبود و این که او توبه پذیر و حکیم است (بسیاری از شما گرفتار مجازات سخت الهی می شدید ●●●) . ۱۰. / نور

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ رَؤُفٌ رَحِيمٌ

و اگر فضل و رحمت الهی شامل حال شما نبود و این که خدا مهربان و رحیم است (مجازات سختی دامانتان را فرامی گرفت) ۲۰.۰۰۰ / نور

وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَكَانَ لِزَامًا وَأَجَلٌ مُسَمًّى

و اگر سنت و تقدیر پروردگارت و ملاحظه زمان مقرر نبود، عذاب الهی به زودی دامان آن‌ها را می گرفت ۱۲۹ / طه

(۶۰۶) باب الواو قرآن الفبائی

وَلَوْلَا نِعْمَةُ رَبِّي لَكُنْتُ مِنَ الْمُخْضَرِّينَ

و هر گاه نعمت پروردگرم نبود، من نیز از احضارشدگان در دوزخ بودم ۵۷.۰۰۰ / صافات
وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَىٰ بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ

هر گاه ما آن را بر بعضی از عجم (غیر عرب) نازل می کردیم ۱۹۸.۰۰۰ / شعراء

وَلَوْ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ كِتَابًا فِي قِرْطَاسٍ فَلَمَسُوهُ بِأَيْدِيهِمْ لَقَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ

و اگر نامه‌ای بر روی صفحه‌ای بر آن‌ها نازل کنیم (و علاوه بر دیدن) آن را با دست‌های خود لمس کنند باز کافران می گویند این چیزی جز یک سحر آشکار نیست ۷.۰۰۰ / انعام

وَلَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ مَلَائِكَةً فِي الْأَرْضِ يَخْلُفُونَ

و هر گاه بخواهیم به جای شما در زمین ملائکه‌ای قرار می دهیم که جانشین (شما) گردند ۶۰.۰۰۰ / زخرف

وَلَوْ نَشَاءُ لَأَرَيْنَاكَهُمْ فَلَعَرَفْتَهُمْ بِسِيمَاهُمْ وَ لَتَعْرِفَنَّهُمْ فِي لَحْنِ الْقَوْلِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَعْمَالَكُمْ

و اگر ما بخواهیم آن‌ها را به تو نشان می دهیم تا آن‌ها را با قیافه‌هایشان بشناسی، هر چند می توانی از طرز سخنانشان آن‌ها را بشناسی و خداوند اعمال شما را می داند ۳۰.۰۰۰ / محمد

وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلَىٰ أَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ فَأَنَّى يُبْصِرُونَ

و اگر بخواهیم چشمان آن‌ها را محو می کنیم، سپس برای عبور از راه می خواهند بر یکدیگر پیشی بگیرند، اما چگونه می توانند بینند ۶۶۴.۰۰۰ / یس

وَلَوْ نَشَاءُ لَمَسَخْنَاهُمْ عَلَىٰ مَكَانَتِهِمْ فَمَا اسْتَطَاعُوا مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ

و اگر بخواهیم آن‌ها را در جای خود مسخ می کنیم (و به مجسمه‌هایی بی روح مبدل می سازیم) تا نتوانند راه خود را ادامه دهند یا به عقب برگردند ۶۷.۰۰۰ / یس

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا مَا تَرَكَ عَلَىٰ ظَهْرِهَا مِنْ دَابَّةٍ وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِعِبَادِهِ بَصِيرًا

هر گاه خداوند مردم را به کارهایی که انجام داده‌اند، مجازات کند، جنبنده‌ای را بر پشت زمین باقی نخواهد گذاشت، ولی (به لطفش) آن‌ها را تا سرآمد معینی تأخیر می اندازد (و مهلت می دهد تا خود را اصلاح کنند) اما هنگامی که اجل آن‌ها فرارسد، (خداوند هر کس را به مقتضای عملش جزای دهد) که او نسبت به بندگانش بیناست (و از اعمال و نیات همه آگاه است) ۴۵. / فاطر

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِمْ مَا تَرَكَ عَلَيْهَا مِنْ دَابَّةٍ وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ الْيَاقِينِ مُّسَمًّى فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ

و اگر خداوند مردم را به خاطر ظلمشان مجازات کند جنبنده‌ای را بر پشت زمین باقی نخواهد گذارد، ولی آن‌ها

قرآن الفبائی باب الواو (۶۰۷)

را تا زمان معینی به تأخیر می‌اندازد، اما هنگامی که اجلشان فرا رسد نه ساعتی تأخیر می‌کنند و نه ساعتی پیشی می‌گیرند ●●● ۶۱. / نحل

وَلَوْ يُعَجِّلُ اللَّهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ اسْتِعْجَالَهُمْ بِالْخَيْرِ لَفَضَى إِلَيْهِمْ أَجْلُهُمْ فَنَذَرُ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ
اگر همان‌گونه که مردم در به دست آوردن خوبی‌ها عجله دارند، خداوند (به کيفراعمالشان) مجازاتشان کند، عمرشان به پایان می‌رسد (و همگی نابود خواهند شد) ولی آن‌ها که امید لقای ما را ندارند، به حال خودشان رها می‌کنیم تا در طغیانشان سرگردان شوند ●●● ۱۱. / یونس

وَلَهْدَيْنَاهُمْ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا

و آنان را به راه راست، هدایت می‌کردیم ●●● ۶۸. / نساء

وَلَهُمْ عَلَى ذَنْبٍ فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ

و آن‌ها (به اعتقاد خودشان) بر من گناهی دارند می‌ترسم مرا به قتل برسانند (و این رسالت پایان نرسد ●●●) ۱۴. / شعراء

وَلَهُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبُ أَفَلَا يَشْكُرُونَ

و برای آنان منافع دیگری در آن (حیوانات) است و نوشیدنی‌های گوارایی، آیا با این حال شکرگزاری نمی‌کنند ●●● ۷۳؟ / یس

وَلَهُمْ مَقَامِعٌ مِنْ حَدِيدٍ

و برای آن‌ها گرزهایی از آهن است ●●● ۲۱. / حج

وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنشَأُتُ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ

و برای او اسب کشتی‌های ساخته شده‌ای که در دریا به حرکت درمی‌آیند که همچون کوهی هستند ●●● ۲۴. / الزحمن

وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعَشِيَا وَحِينَ تُظْهِرُونَ

و حمد و ستایش مخصوص او است در آسمان و زمین و تسیح و تنزیه برای او است، به هنگام عصر و هنگامی که ظهر می‌کنید ●●● ۱۸. / روم

وَلَهُ الْكِبْرِيَاءُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

و برای او است کبریا و عظمت در آسمان و زمین و او عزیز و حکیم است ●●● ۳۷. / جاثیه

وَلَهُ مَا سَكَنَ فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

و برای او است آن‌چه در شب و روز قرار دارد و او شنوا و دانا است ●●● ۱۳. / انعام

(۶۰۸) باب الواو قرآن الفبائی

وَلَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَهُ الدِّينُ وَاصْبَا أَفَعَيَّرَ اللَّهُ تَتَّقُونَ

آن‌چه در آسمان‌ها و زمین است از آن او است و همواره دین (و قوانین دینی) از او می‌باشد و آیا از غیر او می‌ترسید ●●● ۵۲؟ / نحل

وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلٌّ لَهُ قَائِتُونَ

و از آن او است تمام کسانی که در آسمان‌ها و زمینند، همگی در برابر او خاضع و مطیعند ●●● ۲۶ / روم

وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ

برای او است آن چه در آسمان‌ها و زمین است و آن‌ها که نزد او هستند، هیچ گاه از عبادتش استکبار نمی‌کنند و هرگز خسته نمی‌شوند ●●● ۱۹ / انبیاء

وَلَيَالٍ عَشْرٍ

و به شب‌های دهگانه ●●● ۲۰ / فجر

وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ حَتَّىٰ نَعْلَمَ الْمُجَاهِدِينَ مِنْكُمْ وَالصَّابِرِينَ وَنَبْلُوَ الْخَبَارَ كُمْ

ما همه شما را قطعاً آزمایش می‌کنیم تا معلوم شود مجاهدان واقعی و صابران، از میان شما که هستند و اخبار شما را بیازماییم ●●● ۳۱ / محمد

وَلِيُحْكُمَ أَهْلَ الْأَنْجِيلِ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فِيهِ وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

به اهل انجیل (پیروان مسیح) گفتیم باید به آن‌چه خداوند در آن نازل کرده حکم کنند و کسانی که بر طبق آن‌چه خدا نازل کرده حکم نمی‌کنند فاسق هستند ●●● ۴۷ / مائده

وَلِيُحْمِلُنَّ أَثْقَالَهُمْ وَأَثْقَالًا مَعَ أَثْقَالِهِمْ وَلَيَسَّئَلَنَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَمَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ

آن‌ها بار سنگین گناهان خویش را بر دوش می‌کشند و بارهای سنگین دیگری را اضافه بر بارهای سنگین خود، و روز قیامت مسلماً از دروغ‌هایی که می‌بستند، سؤال خواهند شد ●●● ۱۳ / عنکبوت

وَلِيُخْشَ الَّذِينَ لَوْ تَرَكُوا مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَّةً ضِعَافًا خَافُوا عَلَيْهِمْ فَلْيَتَّقُوا اللَّهَ وَلْيَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا

کسانی که اگر فرزندان ناتوانی از خود به یادگار بگذارند از آینده آنان می‌ترسند، باید (از ستم درباره یتیمان مردم) بترسند، از (مخالفت) خدا بپرهیزند و سخنی استوار بگویند ●●● ۹ / نساء

وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّىٰ إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ إِنِّي تُبْتُ الْإِنَّ وَلَا الَّذِينَ يَمُوتُونَ وَهُمْ كَفَارًا أُولَٰئِكَ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا

برای کسانی که کارهای بد را انجام می‌دهند و هنگامی که مرگ یکی از آن‌ها فرامی‌رسد، می‌گوید: «الان توبه کردم» توبه نیست و نه برای کسانی که در حال کفر از دنیا می‌روند، این‌ها کسانی هستند که عذاب دردناکی برایشان فراهم کرده‌ایم ●●● ۱۸ / نساء

قرآن الفبائی باب الواو (۶۰۹)

وَلَيْسَ تَعْفِيفِ الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ نِكَاحًا حَتَّىٰ يُعْطِيَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَالَّذِينَ يَبْتَغُونَ الْكِتَابَ مِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ فَكَاتِبُوهُمْ إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا وَآتُوهُمْ مِنْ مَالِ اللَّهِ الَّذِي آتَيْكُمْ وَلَا تُكْرِهُوا فَتِيَاتِكُمْ عَلَى الْبِغَاءِ إِنْ أَرَدْنَ تَحَصُّنًا لِيَبْتِغُوا عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَنْ يُكْرِهِنَّ فَإِنَّ اللَّهَ مِنْ بَعْدِ إِكْرَاهِهِنَّ غَفُورٌ رَحِيمٌ

و آن‌ها که وسیله ازدواج ندارند، باید عفت پیشه کنند تا خداوند آنان را به فضلش بی‌نیاز سازد و بردگانی از شما که تقاضای مکاتبه (قرارداد مخصوص برای آزاد شدن) را دارند، با آن‌ها قرار داد ببندید، اگر رشد و صلاح در آن‌ها احساس می‌کنید (و بعد از آزادی توانایی زندگی مستقل را دارند) و چیزی از مال خدا که به شما داده شده است، به آن‌ها بدهید و کنیزان خود را برای تحصیل متاع دنیا مجبور به خودفروشی نکنید، اگر آن‌ها می‌خواهند پاک بمانند و هرکس آن‌ها را بر این کار اکراه کند (سپس پشیمان گردد) خداوند بعد از این اکراه غفور و رحیم است (توبه کنید و برای همیشه این عمل ننگین را ترک کنید ●●●) ۳۳ / نور

وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ نَاقُوا وَقِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا قَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْادِعُوا قَالُوا لَوْ نَعَلَّمْ قِتَالًا لَا تَبَغْنَاكُمْ هُمْ لِلْكَفْرِ يَوْمَئِذٍ أَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْإِيمَانِ

يَقُولُونَ بِأَفْوَاهِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ

و نیز برای این بود که منافقان شناخته شوند، آن‌هایی که به ایشان گفته شد: «بیایید در راه خدا نبرد کنید یا (حد اقل) از حریم خود، دفاع نمایید» گفتند: «اگر می‌دانستیم جنگی روی خواهد داد، از شما پیروی می‌کردیم. (اما می‌دانیم جنگی نمی‌شود) آن‌ها در آن هنگام، به کفر نزدیک‌تر بودند تا به ایمان، به زبان خود چیزی می‌گویند که در دل‌هایشان نیست و خداوند از آنچه کتمان می‌کنند، آگاه‌تر است ●●● ۱۶۷ / آل عمران

وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَيُؤْمِنُوا بِهِ فَتُخْبِتَ لَهُ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ اللَّهَ لَهَادِ الَّذِينَ آمَنُوا الْإِصْرَاطِ مُسْتَقِيمٌ
و نیز هدف این بود کسانی که خدا آگاهی به آنان بخشیده، بدانند این حقی است از سوی پروردگار تو، در نتیجه به آن ایمان بیاورند و دل‌هایشان در برابر آن خاضع گردد و خداوند کسانی را که ایمان آوردند، به سوی صراط مستقیم هدایت می‌کند ●●● ۵۴

/ حج

وَلِيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَلِيَعْلَمَنَّ الْمُنَافِقِينَ

مسلمانان خداوند مؤمنان را می‌شناسد و یقیناً منافقان را (نیز) می‌شناسد ●●● ۱۱ / عنکبوت

وَلِيُمَحِّصَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَيَمْحَقَ الْكَافِرِينَ

و تا خداوند، افراد با ایمان را خالص گرداند (و ورزیده شوند) و کافران را به تدریج نابود سازد ●●● ۱۴۱ / آل عمران

وَمَا أُبْرِءُ نَفْسِي إِنْ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ

من هرگز نفس خویش را تبرئه نمی‌کنم که نفس (سرکش)، بسیار به بدی‌ها امر می‌کند مگر آنچه را پروردگارم رحم کند، پروردگارم غفور و رحیم است ●●● ۵۳ / یوسف

(۶۱۰) باب الواو قرآن الفبائی

وَمَا آتَيْنَاهُمْ مِنْ كُتُبٍ يَدْرُسُونَهَا وَمَا أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ قَبْلَكَ مِنْ نَذِيرٍ

ما (قبلاً) چیزی از کتب آسمانی را به آن‌ها ندادیم که آن را بخوانند (و به اتکای آن سخنان تو را تکذیب کنند) و قبل از تو هیچ پیامبری (نیز) برای آن‌ها نفرستادیم ●●● ۴۴ / سبأ

وَمَا آتَيْتُمْ مِنْ رِبَا لِيَرْبُؤَا فِي أَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا يَرْبُوا عِنْدَ اللَّهِ وَمَا آتَيْتُمْ مِنْ زَكَاةٍ تُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُضْعِفُونَ

آنچه را به عنوان ربا می‌پردازید تا در اموال مردم فزونی یابد، نزد خدا فزونی نخواهد یافت و آنچه را به عنوان زکات می‌پردازید و

تنها رضای خدا را می‌طلبید، کسانی که چنین می‌کنند، دارای پاداش مضاعفند ●●● ۳۹ / روم

وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبِّي عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ

در هر چیز اختلاف کنید، داوریش با خدا است، این است خداوند، پروردگار من براو توکل کرده‌ام و به سوی او

بازمی‌گردم ●●● ۱۰ / شوری

وَمَا أَدْرِيكَ مَا الْحَاقَّةُ

و تو چه می‌دانی آن روز تحقق یابنده چیست ●●● ۳۴ / حاقه

وَمَا أَدْرِيكَ مَا الْحُطْمَةُ

و تو چه می‌دانی حطمه چیست ●●● ۵۴ / همزه

وَمَا أَدْرِيكَ مَا الطَّارِقُ

و تو نمی‌دانی کوبنده شب چیست ●●● ۲۴ / طارق

وَمَا أَدْرِيكَ مَا الْعُقَبَةُ

و تو نمی‌دانی آن گردنه چیست ●●● ۱۲؟ / بلد

وَمَا أَدْرِيكَ مَا الْقَارِعَةُ

و توجه می‌دانی که حادثه کوبنده چیست ●●● ۳؟ / قارعه

وَمَا أَدْرِيكَ مَا سَجِينٌ

توجه می‌دانی سَجین چیست ●●● ۸؟ / مطفین

وَمَا أَدْرِيكَ مَا سَقَرٌ

و تو نمی‌دانی دوزخ چیست ●●● ۲۷؟ / مدثر

وَمَا أَدْرِيكَ مَا عِثْوَانٌ

و توجه می‌دانی عِثْوین چیست ●●● ۱۹؟ / مطفین

وَمَا أَدْرِيكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ

و توجه می‌دانی شب قدر چیست ●●● ۲؟ / قدر

قرآن الفبائی باب الواو (۶۱۱)

وَمَا أَدْرِيكَ مَا هِيَهٗ

و توجه می‌دانی هاویه چیست ●●● ۱۰؟ / قارعه

وَمَا أَدْرِيكَ مَا يَوْمُ الدِّينِ

توجه می‌دانی روز قیامت چیست ●●● ۱۷؟ / انفطار

وَمَا أَدْرِيكَ مَا يَوْمُ الْفُضْلِ

توجه می‌دانی روز جدایی چیست ●●● ۱۴؟ / مرسلات

وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ

ما در هیچ شهر و دیاری پیامبری اندازارکننده نفرستادیم، مگر این که مترفین آن‌ها (همان‌ها که مست ناز و نعمت بودند) گفتند: ما

به آن چه شما فرستاده شده‌اید، کافر هستیم ●●● ۳۴. / سبأ

وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّبِيٍّ إِلَّا أَخَذْنَا أَهْلَهَا بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَضُرَّعُونَ

ما در هیچ شهر و آبادی پیامبری را نفرستادیم مگر این که اهل آن را به ناراحتی‌ها و خسارت‌ها گرفتار ساختیم

شاید (به خود آیند و به سوی خدا) بازگردند ●●● ۹۴. / اعراف

وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ إِلَّا رِجَالًا نُّوحِي إِلَيْهِمْ فَسَلُّوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِن كُنتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

ما پیش از تو جز مردانی که به آن‌ها وحی می‌کردیم نفرستادیم (همه انسان بودند و از جنس بشر) اگر نمی‌دانید از اهل اطلاع

پرسید ●●● ۷. / انبیاء

وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا إِنَّهُمْ لِيَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَيَمْشُونَ فِي الْأَسْوَاقِ وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً أَتَصْبِرُونَ وَ

كَانَ رُبُّكَ بَصِيرًا

ما هیچ یک از رسولان را پیش از تو نفرستادیم مگر این که غذا می‌خوردند و در بازارها راه می‌رفتند و بعضی از شما را وسیله

امتحان بعض دیگر قرار دادیم، آیا صبر و شکیبایی می‌کنید؟ (و از عهده امتحانات بر می‌آید) و پروردگار تو بصیروبینا

بوده‌وهست ●●● ۲۰. / فرقان

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ

ما تو را جز برای رحمت جهانیان نفرستادیم ●●● ۱۰۷ / انبیاء

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

ما تو را جز برای همه مردم نفرستادیم تا (آن‌ها را به پاداش‌های الهی) بشارت دهی و (از عذاب او) بترسانی، ولی اکثر مردم نمی‌دانند ●●● ۲۸ / سبأ

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا

ما تو را جز به عنوان بشارت دهنده و انذارکننده نفرستادیم ●●● ۵۶ / فرقان

(۶۱۲) باب الواو قرآن الفبائی

وَمَا آتَيْنَا مِنْ رَسُولٍ إِلَّا لِيُطَاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا

ما هیچ پیامبری را نفرستادیم، مگر برای این که به فرمان‌خدا، از وی اطاعت شود و اگر این مخالفان، هنگامی که به خود ستم می‌کردند (و فرمان‌های خدا را زیر پا می‌گذازدند)، به نزد تو می‌آمدند و از خدا طلب آمرزش می‌کردند و پیامبر هم برای آن‌ها استغفار می‌کرد، خدا را توبه‌پذیر و مهربان می‌یافتند ●●● ۶۴ / نساء

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ إِلَّا بِلِسَانٍ قَوْمِهِ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ فَيُضِلُّ اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

ما هیچ پیامبری را نفرستادیم مگر به زبان قومش تا (حقایق را) برای آن‌ها آشکار سازد، سپس خدا هر کس را بخواهد (و مستحق بداند) گمراه و هر کس را بخواهد (و شایسته بداند) هدایت می‌کند و او توانا و حکیم است ●●● ۴ / ابراهیم
وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا إِذَا تَمَنَّى أَلْقَى الشَّيْطَانُ فِي أُمْنِيَّتِهِ فَيَنسَخُ اللَّهُ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ ثُمَّ يُحْكُمُ اللَّهُ آيَاتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

ما هیچ رسول و پیامبری را پیش از تو نفرستادیم مگر این که هرگاه آرزو می‌کرد (و طرحی برای پیش‌برد اهداف الهی خود می‌ریخت) شیطان القائاتی در آن می‌کرد، اما خداوند القائات شیطان را از میان می‌برد، سپس آیات خود را استحکام می‌بخشد و خداوند علیم و حکیم است ●●● ۵۲ / حج

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُوحِيَ إِلَيْهِمْ مِنْ أَهْلِ الْقُرَى أَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَفَلَا تَعْقِلُونَ

و ما نفرستادیم پیش از تو جز مردانی از اهل شهرها که وحی به آن‌ها می‌کردیم، آیا (مخالفان دعوت تو) سیر در زمین نکردند تا ببینند عاقبت کسانی که پیش از آن‌ها بودند چه شد؟ و سرای آخرت برای پرهیزکاران بهتر است، آیا فکر نمی‌کنید ●●● ۱۰۹۴ / یوسف

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُوحِيَ إِلَيْهِمْ فَسَأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

ما پیش از تو جز مردانی که به آن‌ها وحی می‌کردیم نفرستادیم، اگر نمی‌دانید از اهل اطلاع سؤال کنید ●●● .
۴۳ / نحل

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِيَ إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ

ما پیش از تو هیچ پیامبری را نفرستادیم مگر این که به او وحی کردیم که معبودی جز من نیست، بنابراین تنها مرا پرستش کنید ●●● ۲۵ / انبیاء

وَمَا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَافِظِينَ

در حالی که آن‌ها هرگز مأمور مراقبت و متکفل آنان (مؤمنان) نبودند ●●● ۳۳ / مطففین

قرآن الفبائی باب الواو (۶۱۳)

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجِرْتُمْ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ

من هیچ مزدی در برابر این دعوت از شما نمی‌خواهم، اجر من تنها بر پروردگار عالمیان است ●●●. ۱۰۹، ۱۲۷، ۱۴۵، ۱۶۴، ۱۸۰ / شعراء

وَمَا أَصَابَكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ فَمَا كَسَبَتْ آيَاتِكُمْ وَاعْتَمَدُوا عَنْ كَثِيرٍ

هر مصیبتی به شما رسد به خاطر اعمالی است که انجام داده‌اید و بسیاری را نیز عفو می‌کند ●●●. ۳۰ / شوری

وَمَا أَصَابَكُمْ يَوْمَ التَّقِيَةِ الْجَمْعَانِ فَيَاذَنَ اللَّهُ وَلِيُعَلِّمَ الْمُؤْمِنِينَ

و آنچه (در روز احد) در روزی که دو دسته (مؤمنان و کافران) با هم نبرد کردند به شما رسید، به فرمان خدا (و طبق سنت الهی) بود و برای این بود که مؤمنان را مشخص کند ●●●. ۱۶۶ / آل عمران

وَمَا أَضَلَّنَا إِلَّا الْمُجْرِمُونَ

اما کسی جز مجرمان ما را گمراه نکرد ●●●. ۹۹ / شعراء

وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ رُدِدْتُ إِلَىٰ رَبِّي لَأَجِدَنَّ خَيْرًا مِنْهَا مُنْقَلَبًا

و باور نمی‌کنم قیامت برپا گردد و اگر به سوی پروردگارم بازگردم (و قیامت در کار باشد) جایگاهی بهتر از این جا خواهم یافت ●●●. ۳۶ / کهف

وَمَا أَعْجَلَكَ عَنْ قَوْمِكَ يَا مُوسَىٰ

ای موسی چه چیز سبب شد که از قومت پیشی گیری و (برای آمدن به کوه طور) عجله کنی ●●●. ۸۳ / طه

وَمَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَا أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ وَلَكِنَّ اللَّهَ يُسَيِّطُ رُسُلَهُ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

آن چه را خدا به رسولش از آنها (از یهود) بازگرداند، چیزی است که شما برای به دست آوردن آن (زحمتی نکشیدید) نه اسبی تاخید و نه شتری، ولی خداوند رسولان خود را بر هر کس بخواهد، مسلط می‌سازد و خدا بر هر چیز قادر است ●●●. ۶ / حشر

وَمَا أَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ

و بیشتر مردم، هر چند اصرار داشته باشی، ایمان نمی‌آورند ●●●. ۱۰۳ / یوسف

وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَعِبٌ وَلَهْوٌ وَلَلْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

و زندگی دنیا چیزی جز بازی و سرگرمی نیست و سرای آخرت برای آن‌ها که پرهیزگارند بهتر است آیا نمی‌اندیشید ●●●. ۳۲ / انعام

وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَّمِجٍ بِالْبَصْرِ

و فرمان ما یک امر بیش نیست، همچون یک چشم برهم زدن ●●●. ۵۰ / قمر

(۶۱۴) باب الواو قرآن الفبائی

وَمَا أَمْرُوا إِلَّا لِيُعْبَدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقَيِّمَةِ

در حالی که به آنها دستوری داده نشده بود جز اینکه خدا را پرستش کنند با کمال اخلاص و از شرک به توحید بازگردند،

نماز را برپا دارند و زکات را ادا کنند و این است آیین مستقیم و صحیح و پایدار ●●●. ۵ / بینه

وَمَا أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ بِآلَتِي تُقَرَّبُكُمْ عِنْدَنَا زُلْفَىٰ إِلَّا مَنَ امِينٍ وَعَمَلٌ صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ جِزَاءٌ الضَّعِيفِ بِمَا عَمِلُوا وَ

هُم فِي الْغُرَفَاتِ آمِنُونَ

اموال و فرزندان شما هرگز شما را نزد ما مقرب نمی‌سازد، جز کسانی که ایمان بیاورند و عمل صالح انجام دهند که برای آنها پاداش مضاعف در برابر اعمالی است که انجام داده‌اند و آن‌ها در غرفه‌های (بهشتی) در (نهایت) امنیت خواهند بود ●●● ۳۷ / سبأ
وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ

و من هرگز مؤمنان را طرد نخواهم کرد ●●● ۱۱۴ / شعراء
وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَإِن نُّظُنُّكَ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ

(به علاوه) تو تنها بشری مثل ما هستی، تنها گمانی که درباره تو داریم این است که دروغگو می‌باشی
●●● ۱۸۶ / شعراء

وَمَا أَنْتَ بِهَادِي الْعُمَىٰ عَنِ ضَلَالَتِهِمْ إِنْ تُشِيعُ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَاهُمْ مُسْلِمُونَ

و نیز نمی‌توانی کوران را از گمراهی برهانی، تو فقط می‌توانی سخن خود را به گوش کسانی برسانی که آماده پذیرش ایمان به آیات ما هستند و در برابر حق تسلیم هستند ●●● ۸۱ / نمل ، ۵۳ / روم

وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ

و شما هرگز نمی‌توانید در زمین از قدرت خداوند فرار کنید و غیر از خدا هیچ ولی و یآوری برای شما نیست ●●● ۳۱ / شوری

وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ

شما هرگز نمی‌توانید بر اراده خدا چیره شوید و از حوزه قدرت او در زمین و آسمان فرار کنید و برای شما جز خدا ولی و یاری نیست ●●● ۲۲ / عنکبوت

وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَىٰ قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُنْدٍ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا كُنَّا مُنْزِلِينَ

ما بعد از او بر قوم او هیچ لشکری از آسمان نفرستادیم و هرگز سنت ما بر این نبود ●●● ۲۸ / یس

وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ إِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي اخْتَلَفُوا فِيهِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

ما قرآن را بر تو نازل نکردیم مگر برای این که آنچه را در آن اختلاف دارند برای آن‌ها تبیین کنی و مایه رحمت است برای گروهی که ایمان دارند ●●● ۶۴ / نحل

قرآن الفبائی باب الواو (۶۱۵)

وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ نَفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُمْ مِنْ نَذْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ

و هر چیزی را که انفاق می‌کنید، یا (اموالی را که) نذر کرده‌اید، (در راه خدا انفاق کنید)، خداوند آن‌ها را می‌داند و ستمگران یآوری ندارند ●●● ۲۷۰ / بقره

وَمَا أَوْتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَزِينَتُهَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ فَلَا تَعْقِلُونَ

آنچه به شما داده شده، متاع زندگی دنیا و زینت آن است و آنچه نزد خدا است، بهتر و پایدارتر است، آیا اندیشه نمی‌کنید ●●● ۶۰۹ / قصص

وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا لَهَا مُنْذِرُونَ

ما هیچ شهر و دیاری را هلاک نکردیم مگر این که انداز کنندگانی برای آن‌ها بود ●●● ۲۰۸ / شعراء

وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا وَلَهَا كِتَابٌ مَّعْلُومٌ

ما (اهل) هیچ شهر و دیاری را هلاک نکردیم، مگر این که اجل معین (و زمان تغییرناپذیری)

داشتند ●●● ۴۰ / حجر

وَمَا بِكُمْ مِنْ نِعْمَةٍ فَمِنَ اللَّهِ ثُمَّ إِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فَإِلَيْهِ تَجْتَرُونَ

آنچه از نعمت‌ها دارید همه از ناحیه خدا است، سپس هنگامی که ناراحتی‌ها به شما می‌رسد او را

می‌خوانید ●●● ۵۳ / نحل

وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ

هیچ نشانه و آیه‌ای از آیات پروردگارشان به آنها نمی‌رسد مگر این که از آن روی

می‌گردانند ●●● ۴۰ / انعام، ۴۶ / یس

وَمَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ

و جز به اعمالی که انجام می‌دادید، جزا داده نمی‌شوید ●●● ۳۹ / صافات

وَمَا تَسْأَلُهُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ

و تو (هرگز) از آنها پاداشی مطالبه نمی‌کنی، او نیست مگر تذکری برای جهانیان ●●● ۱۰۴ / یوسف

وَمَا تَشَاؤُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ إِنْ اللَّهُ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا

و شما چیزی را نمی‌خواهید مگر این که خدا بخواهد، خداوند عالم و حکیم است ●●● ۳۰ / انسان

وَمَا تَشَاؤُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ

و شما اراده نمی‌کنید مگر این که خداوند پروردگار جهانیان بخواهد ●●● ۲۹ / تکویر

وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَةُ

ولی اهل کتاب (در دین خدا) اختلاف نکردند مگر بعد از آنکه دلیل روشن برای آن آمد ●●● ۴۰ / بینه

(۶۱۶) باب الواو قرآن الفبائی

وَمَا تَفَرَّقُوا إِلَّا- مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى لَفُضِّتْ سَيِّئُهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ

أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٍ

آنها پراکنده نشدند مگر بعد از علم و آگاهی و این تفرقه‌جویی به خاطر انحراف از حق بود (و عداوت و حسد) و اگر فرمانی از

سوی پروردگارت صادر نشده بود که آنها تا سرآمد معینی زنده و آزاد باشند، خداوند در میان آنها داوری می‌کرد و کسانی که

بعد از آنها وارثان کتاب شدند از آن در شک و تردیدند، شکی توأم با بدبینی و سوء ظن ●●● ۱۴ / شوری

وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُوا مِنْهُ مِنْ قُرْآنٍ وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ فِيهِ وَمَا يَعُزُّبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ مِثْقَالِ

ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ

در هیچ حال (و اندیشه‌ای) نیستی و هیچ قسمتی از قرآن را تلاوت نمی‌کنی و هیچ عملی را انجام نمی‌دهی مگر این که ما ناظر بر

شما هستیم، در آن هنگام که وارد آن می‌شوید و هیچ چیز در زمین و آسمان از پروردگار تو مخفی نمی‌ماند، به اندازه سنگینی

ذره‌ای و نه کوچک‌تر از آن و نه بزرگ‌تر از آن، مگر این که (همه آنها) در کتاب آشکار (و لوح محفوظ علم خداوند) ثبت

است ●●● ۶۱ / یونس

وَمَا تِلْكَ يَمِينُكَ يَا مُوسَىٰ

و چه چیز در دست راست توست ای موسی ●●● ۱۷۹ / طه

وَمَا تَنْزَلَتْ بِهِ الشَّيَاطِينُ

شیاطین و جنیان این آیات را نازل نکردند ●●● ۲۱۰ / شعراء

وَمَا تَنْقِمُ مِنَّا إِلَّا أَنْ آمَنَّا بِآيَاتِ رَبِّنَا لَمَّا جَاءَنَا رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوَفَّنَا مُسْلِمِينَ

تنها ایراد تو به ما، این است که ما به آیات پروردگار خویش هنگامی که برای ما آمد ایمان آورده‌ایم، بارالها، پیمان‌ه صبر (و استقامت) را تا آخر بر ما بریز و ما را مسلمان بمیران (و تا پایان عمر با اخلاص و ایمان بدار ●●●). ۱۲۶ / اعراف
وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً وَ مَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا لِيَسْتَيَقِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَيَزِدَّ الَّذِينَ آمَنُوا إِيمَانًا وَلَا يَزْتَابَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ وَيَقُولَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْكَافِرُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَ مَا يَعْلَمُ جُنُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ وَ مَا هِيَ إِلَّا ذِكْرَى لِلْبَشَرِ
مأموران دوزخ را جز فرشتگان (عذاب) قرار ندادیم و تعداد آن‌ها را جز برای آزمایش کافران معین نکردیم، تا اهل کتاب (یهود و نصاری) یقین پیدا کنند و ایمان مؤمنان افزوده شود و اهل کتاب و مؤمنان (در حقانیت قرآن الفبائی باب الواو (۶۱۷)

این کتاب آسمانی) تردید به خود راه ندهند و کافران بگویند: خدا از این توصیف چه منظوری دارد؟ (آری) این گونه خداوند هر کس را بخواهد گمراه می‌سازد و هر کس را بخواهد هدایت می‌کند و لشکریان پروردگارت را جز او کسی نمی‌داند و این جز هشدار و تذکری برای انسان‌ها نیست ●●●. ۳۱ / مدثر
وَمَا جَعَلْنَا لِشَرِّ مِنْ قَبْلِكَ الْخَلْدَ أَفَئِنَّ مَتَّ فَهْمُ الْخَالِدُونَ
ما برای هیچ انسانی قبل از تو زندگی جاویدان قرار ندادیم (و انگهی آیا آن‌ها که انتظار مرگ تو را می‌کشند) اگر تو بمیری آن‌ها زندگی جاویدان دارند ●●●. ۳۴ / انبیاء
وَمَا جَعَلْنَاهُمْ جَسَدًا لَا يَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَ مَا كَانُوا خَالِدِينَ

ما آن‌ها را پیکره‌هایی که غذا نخوردند قرار ندادیم، آن‌ها عمر جاویدان هم نداشتند ●●●. ۸ / انبیاء
وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَى لَكُمْ وَ لِتَطْمَئِنَّ قُلُوبُكُمْ بِهِ وَ مَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ
ولی این‌ها را خداوند فقط بشارت و برای اطمینان خاطر شما قرار داده، و گرنه، پیروزی تنها از جانب خداوند توانای حکیم است ●●●. ۱۲۶ / آل عمران

وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَى وَ لِتَطْمَئِنَّ بِهِ قُلُوبُكُمْ وَ مَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ
ولی خداوند این را تنها برای شادی و اطمینان قلب شما قرارداد و گرنه پیروزی جز از طرف خدا نیست خداوند توانا و حکیم است ●●●. ۱۰ / انفال
وَ مَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَ الْأُنثَى

و قسم به آن کس که جنس مذکر و مؤنث را آفرید ●●●. ۳ / لیل
وَ مَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَ الْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ
من جن و انس را نیافریدم جز برای این که عبادتم کنند (و از این طریق تکامل یابند و به من نزدیک شوند) ●●●. ۵۶ / ذاریات

وَ مَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَ الْأَرْضَ وَ مَا بَيْنَهُمَا لِاعْيُنٍ
ما آسمان و زمین و آنچه را در میان آن‌ها است برای بازی نیافریدیم ●●●. ۱۶ / انبیاء
وَ مَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَ الْأَرْضَ وَ مَا بَيْنَهُمَا بَاطِلًا ذَلِكُمْ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ
ما آسمان و زمین و آنچه را در میان آن‌ها است، بیهوده نیافریدیم، این گمان کافران است، وای بر کافران از آتش (دوزخ) ●●●. ۲۷ / ص

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لِأَعْيُنٍ

ما آسمان‌ها و زمین و آنچه در میان این دو است، را بی هدف نیافریدیم ●●● ۳۸ / دخان

(۶۱۸) باب الواو قرآن الفبائی

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَإِنَّ السَّاعَةَ لَأَيُّهُ فَاصِّحَ الصَّفْحِ الْجَمِيلِ

ما آسمان و زمین و آنچه میان آن دو است، جز به حق نیافریدیم و ساعت موعود (قیامت) قطعاً فراخواهد رسید، از آن‌ها (

دشمنان) به خوبی صرف نظر کن (و آن‌ها را به نادانی هایشان ملامت نما ●●●). ۸۵ / حجر

وَمَاذَا عَلَيْهِمْ لَوْ آمَنُوا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقَهُمُ اللَّهُ وَكَانَ اللَّهُ بِهِمْ عَلِيمًا

چه می‌شد اگر به خدا و روز بازپسین ایمان می‌آوردند و از آن چه خدا به آنان روزی داده، (در راه او) انفاق می‌کردند

؟ و خداوند از (اعمال و نیت) آن‌ها آگاه است ●●● ۳۹ / نساء

وَمَا ذَلِكُ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ

و این برای خداوند غیرممکن (و مشکل) نیست ●●● ۱۷ / فاطر، ۲۰ / ابراهیم

وَمَا ذَرَأَ لَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ

(علاوه بر این) مخلوقاتی را که در زمین آفریده نیز مسخر (فرمان شما) ساخت، مخلوقاتی با رنگ‌های مختلف، در این نشانه

روشنی است برای گروهی که متذکر می‌شوند ●●● ۱۳ / نحل

وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ

و صاحب شما (پیامبر) دیوانه نیست ●●● ۲۲ / تکویر

وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ آلِهَتُهُمُ الَّتِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ لَمَّا جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَمَا زَادُوهُمْ

غَيْرَ تَنبِيٍّ

ما به آن‌ها ستم نکردیم، بلکه آن‌ها خودشان بر خویشان ستم روا داشتند و هنگامی که فرمان مجازات الهی

فرارسید خدایانی را که غیر از «الله» می‌خواندند آن‌ها را یاری نکردند و جز هلاکت بر آن‌ها نیفزودند

●●● ۱۰۱ / هود

وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا هُمُ الظَّالِمِينَ

ما به آن‌ها ستم نکردیم، آن‌ها خود ستمکار بودند ●●● ۷۶ / زحرف

وَمَا ظَنَّ الَّذِينَ يُقْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ

آن‌ها که بر خدا افترا می‌بندند، درباره (مجازات) روز رستاخیز چه می‌اندیشند؟ خداوند فضل (و بخشش) نسبت به همه

مردم دارد، اما اکثر آن‌ها سپاسگزاری نمی‌کنند ●●● ۶۰ / یونس

وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشُّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُبِينٌ

ما هرگز شعر به او نیاموختیم و شایسته‌او نیست، این (کتاب آسمانی) تنها ذکر و قرآن مبین است ●●● ۶۹ / یس

قرآن الفبائی باب الواو (۶۱۹)

وَمَا عَلَى الَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَلَكِنْ ذِكْرٍ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ

و اگر افراد با تقوی (برای ارشاد و اندرز با آن‌ها بنشینند) چیزی از حساب (و گناه) آن‌ها برایشان نیست، ولی (این کار تنها باید)

برای متذکر ساختن آن‌ها باشد شاید (بشنوند و) پرهیزکاری پیشه کنند ●●● ۶۹ / انعام

وَمَا عَلَيْكَ إِلَّا يَزْكِي

درحالی که اگر او خود را پاک نسازد، چیزی بر تو نیست ●●● ۷. / عبس

وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ

و بر عهده ما چیزی جز ابلاغ آشکار نیست ●●● ۱۷. / یس

وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَالسَّمَاوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ

آن‌ها خدا را آن‌گونه که شایسته است، نشناختند، در حالی که تمام زمین در روز قیامت در قبضه قدرت او است و آسمان‌ها پیچیده در دست او، خداوند منزّه و بلند مقام است از شریک‌هایی که برای او درست می‌کنند ●●● ۶۷. / زمر
وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِذْ قَالُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْنَا مِنْ شَيْءٍ قُلْ مَنْ أَنْزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي جَاءَ بِهِ مُوسَى نُورًا وَهُدًى لِلنَّاسِ تَجْعَلُونَهُ قَرَارِيسَ تُبْدُونَهَا وَتُحْفُونَ كَثِيرًا وَعُلَّمْتُمْ مَا لَمْ تَعْلَمُوا أَنْتُمْ وَلَا آءَابَاؤُكُمْ قُلِ اللَّهُ ثُمَّ ذَرْهُمْ فَيَحْضِرُهُمْ يَلْعَبُونَ

آن‌ها خدا را چنان که باید نشناختند که گفتند هیچ چیز بر هیچ انسانی نفرستاده بگو چه کسی کتابی را که موسی آورد نازل گردانید کتابی که نور و هدایت برای مردم بود (اما شما) آن را به صورت پراکنده قرار می‌دهید قسمتی را آشکار و قسمت زیادی را پنهان می‌دارید و مطالبی به شما تعلیم داده شده که نه شما و نه پدران‌تان از آن با خبر نبودید بگو: خدا... و سپس آن‌ها را در گفتگوهای لجاجت آمیزشان رها کن تا بازی کنند ●●● ۹۱. / انعام

وَمَا كَانَ اسْتِغْفَارُ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ إِلَّا عَنْ مَوْعِدَةٍ وَعَدَاهَا إِيَّاهُ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ لِلَّهِ تَبَرَّأَ مِنْهُ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ

و استغفار ابراهیم برای پدرش (عمویش آزر) فقط به خاطر وعده‌ای بود که به او داده بود (تا وی را به سوی ایمان جذب کند) اما هنگامی که برای او روشن شد که وی دشمن خدا است، از او بی‌زاری جست، چراکه ابراهیم مهربان و بردبار بود ●●● ۱۱۴. / توبه

وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ قَوْمًا إِذْ هَدَيْتَهُمْ حَتَّىٰ يُبَيِّنَ لَهُمْ مَا يَتَّقُونَ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

چنان نبوده که خداوند قومی را پس از هدایت (و ایمان) مجازات کند، مگر آن که آن چه را که باید از آن پرهیزند، برای آنان بیان نماید (و آن‌ها مخالفت کنند) زیرا خداوند به هر چیزی داناست ●●● ۱۱۵. / توبه

(۶۲۰) باب الواو قرآن الفبائی

وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ وَمَا كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ

ولی خداوند، تا تو در میان آن‌ها هستی آن‌ها را مجازات نخواهد کرد و (نیز) تا استغفار می‌کنند خدا عذابشان نمی‌کند ●●● ۳۳. / انفال

وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لِيُنْفِرُوا كَآفَّةً فَلَوْلَا نَفَرَ مِنْ كُلِّ فِرْقَةٍ مِنْهُمْ طَائِفَةٌ لِيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ وَلِيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ
شایسته نیست مؤمنان همگی (به سوی میدان جهاد) کوچ کنند، چرا از هر گروهی، طایفه‌ای از آنان کوچ نمی‌کند (و طایفه‌ای بماند) تا در دین (و معارف و احکام اسلام) آگاهی پیدا کنند و به هنگام بازگشت به سوی قوم خود آن‌ها را انداز نمایند تا (از مخالفت فرمان پروردگار) بترسند و خودداری کنند ●●● ۱۲۲. / توبه

وَمَا كَانَ النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً فَاخْتَلَفُوا وَلَوْ لَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ فِيمَا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

(در آغاز) همه مردم امت واحدی بودند، سپس اختلاف کردند و اگر فرمانی از طرف پروردگار تو (در باره عدم مجازات سریع آنان) نبود، در آن چه اختلاف داشتند، میان آن‌ها داوری می‌کرد ●●● ۱۹. / یونس

وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهَا إِلَّا أَنْ قَالُوا آخِرِجُوهُمْ مِنْ قَرْيَتِكُمْ أَنْهُمْ أَنْاسٌ يَنْطَهَرُونَ

ولی پاسخ قومش چیزی جز این نبود که گفتند: این‌ها را از شهر و آبادی خود بیرون کنید که این‌ها افراد متظاهری هستند ●●● ۸۲. / اعراف

وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ وَأَهْلِهَا مُصْلِحُونَ

و چنین نبود که پروردگارت آبادی‌ها را به ظلم و ستم نابود کند در حالی که اهلش درصدد اصلاح بوده باشند ●●● ۱۱۷. / هود

وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَى حَتَّى يَبْعَثَ فِي أُمَمٍ رَسُولًا يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَى إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ
پروردگار تو هرگز شهرها و آبادی‌ها را هلاک نمی‌کرد تا این که در کانون آن‌ها پیامبری مبعوث کند که آیات ما را بر آنان بخواند و ما هرگز آبادی‌هایی را هلاک نکردیم مگر آن که اهلش ظالم بودند ●●● ۵۹. / قصص

وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِنْدَ الْبَيْتِ إِلَّا مُكَاءً وَتَصَدِيَةً فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ
نماز آن‌ها (که مدعی هستند ما هم نماز داریم) نزد خانه (خدا) چیزی جز «سوت کشیدن» و «کف زدن» نبود، پس بچشید عذاب (الهی) را به خاطر کفرتان ●●● ۳۵. / انفال

وَمَا كَانَ قَوْلُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِيآ أَمْرِنَا وَتَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ
سخنشان تنها این بود که: پروردگارا! گناهان ما را ببخش و از تندروی‌های ما در کارها چشم‌پوشی کن، قدم‌های ما را استوار بدار و ما را بر جمعیت کافران، پیروز گردان ●●● ۱۴۷. / آل عمران
قرآن الفبائی باب الواو (۶۲۱)

وَمَا كَانَ لِإِنشِرِ أَنْ يَكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحِيًا أَوْ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ بَأذْنِهِ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ
شایسته هیچ انسانی نیست که خدا با او سخن بگوید، مگر از طریق وحی، یا از وراء حجاب، یا رسولی می‌فرستد و به فرمان او آنچه را بخواهد وحی می‌کند، چراکه او بلند مقام و حکیم است ●●● ۵۱. / شوری

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا لِمُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُبِينًا
هیچ مرد و زن با ایمانی حق ندارد هنگامی که خدا و پیامبرش امری را لازم بدانند اختیاری از خود (در برابر فرمان خدا) داشته باشد و هر کس نافرمانی خدا و رسولش را کند به گمراهی آشکاری گرفتار شده است ●●● ۳۶. / احزاب

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ أَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا إِلَّا خَطَأً وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَأً فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَى أَهْلِهِ إِلَّا أَنْ يَصَدَّقُوا فَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ عِدُوًّا لَكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ فَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَى أَهْلِهِ وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامَ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ تَوْبَةً مِنَ اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا

برای هیچ فرد با ایمانی مجاز نیست که فرد با ایمانی را به قتل برساند، مگر این که این کار از روی خطا و اشتباه از او سرزند و (در عین حال) کسی که فرد با ایمانی را از روی خطا به قتل برساند باید یک برده آزاد کند و خون‌بهایی به کسان او بپردازد مگر این که آن‌ها خونبها را ببخشند و اگر مقتول از جمعیتی باشد که دشمنان شما هستند (و کافرند) ولی مقتول با ایمان بوده باید (تنها) یک برده آزاد کند (و پرداختن خونبها لازم نیست) و اگر از جمعیتی باشد که میان شما و آن‌ها پیمانی برقرار است باید خونبهای او را به کسان او بپردازد و یک برده (نیز) آزاد کند و آن کس که دسترسی (به آزاد کردن برده) ندارد دو ماه پی در پی روزه می‌گیرد، این (یک نوع تخفیف و) توبه الهی است و خداوند دانا و حکیم است ●●● ۹۲. / نساء

وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ بَلْ كُنتُمْ قَوْمًا طَآغِينَ
ماهیچ گونه سلطه‌ای بر شما نداشتیم، بلکه شما خود قومی طغیان‌گر بودید ●●● ۳۰. / صافات

وَمَا كَانَ لِإِنشِرِ أَنْ يُغْلَبَ وَمَنْ يُغْلَبْ بِمَا عَمِلَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ
(گمان کردید ممکن است پیامبر به شما خیانت کند؟ درحالی که) ممکن نیست هیچ پیامبری خیانت کند و هر کس خیانت کند، روز رستاخیز، آن‌چهارا در آن خیانت کرده، با خود (به صحنه محشر) می‌آورد، سپس به هر کس، آن‌چه را فراهم کرده (و

انجام داده) است به طور کامل داده می شود و (به همین دلیل) به آن‌ها ستم نخواهد شد (چرا که محصول اعمال خود را خواهند دید ●●●). ۱۶۱. آل عمران

باب الواو قرآن الفبائی

وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تُؤْمِنَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَجْعَلُ الرُّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ

(اما) هیچ کس نمی تواند ایمان بیاورد جز به فرمان خدا (و توفیق و یاری و هدایت او) و پلیدی (و ناپاکی کفر و گناه) را بر آن‌ها قرار می دهد که تعقل نمی کنند ●●●. ۱۰۰. یونس

وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ كِتَابًا مُؤَجَّلًا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الْآخِرَةِ نُؤْتِهِ مِنْهَا وَسَيَجْزِي الشَّاكِرِينَ

هیچ کس، جز به فرمان خدا، نمی میرد، سرنوشتی است تعیین شده، (بنابراین، مرگ پیامبر یا دیگران، یک سنت الهی است) هر کس پاداش دنیا را بخواهد (و در زندگی خود، در این راه گام بردارد) چیزی از آن به او خواهیم داد و هر کس پاداش آخرت را بخواهد، از آن به او می دهیم و به زودی سپاسگزاران را پاداش خواهیم داد ●●●.

۱۴۵ / آل عمران

وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ أَوْلِيَاءٍ يَنْصُرُونَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ سَبِيلٍ

آن‌ها جز خدا اولیاء و یاورانی ندارند که یاریشان کند و هر کس را خدا گمراه سازد، راه نجاتی برای او نیست ●●●. ۴۶. شوری

وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يُؤْمِنُ بِالْآخِرَةِ مِمَّنْ هُوَ مِنْهَا فِي شَكٍّ وَرَبُّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ

او سلطه بر آن‌ها نداشت (و آن‌ها را بر پیروی خود مجبور نساخت) و هدف از آزادی شیطان در وسوسه هایش این بود که مؤمنان به

آخرت از آن‌ها که در شک هستند، شناخته شوند و پروردگار تو حافظ و نگاهبان همه چیز است ●●●. ۲۱ / سبأ

وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنَ أَنْ يُفْتَرَى مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ

شایسته نیست (و امکان نداشت) که این قرآن بدون وحی الهی به خدا نسبت داده شود، ولی تصدیقی است برای آن‌چه پیش از آن

است (از کتب آسمانی) و تفصیلی است برای آن‌ها و شکی نیست که از طرف پروردگار جهانیان است ●●●. ۳۷ / یونس

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الطُّورِ إِذْ نَادَيْنَا وَلَكِنْ رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ لِتُنذِرَ قَوْمًا مَأْتِيَهُمْ مِنْ نَذِيرٍ مِنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ

تو در طرف طور نبود، زمانی که ما ندا دادیم، ولی این رحمتی از سوی پروردگار تو بود (که این اخبار را در اختیارت نهاد) تا

به وسیله آن قومی را انذار کنی که قبل از تو هیچ انذارکننده‌ای برای آن‌ها نیامده، شاید متذکر گردند ●●●. ۴۶ / قصص

قرآن الفبائی باب الواو (۶۲۳)

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْعُرْبِ إِذْ قَضَيْنَا إِلَىٰ مُوسَى الْأَمْرَ مَا كُنْتَ مِنَ الشَّاهِدِينَ

تو در جانب غربی نبود، هنگامی که ما فرمان نبوت را به موسی دادیم و تو از شاهدان این ماجرا نبودی (در آن هنگام که معجزات

را در اختیار موسی نهادیم ●●●). ۴۴ / قصص

وَمَا كُنْتَ تَتْلُوا مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخُطُّهُ بِيَمِينِكَ إِذَا لِأَرْتَابِ الْمُبْطِلُونَ

تو هرگز قبل از این کتابی نمی خواندی و با دست خود چیزی نمی نوشتی، مبادا کسانی که در صدد ابطال سخنان تو

هستند، شک و تردید کنند ●●●. ۴۸ / عنکبوت

وَمَا كُنْتَ تَرْجُوا أَنْ يُلْقَىٰ إِلَيْكَ الْكِتَابُ إِلَّا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ ظَهِيرًا لِلْكَافِرِينَ

تو هرگز امید نداشتی که این کتاب آسمانی به تو القاء گردد، ولی رحمت پروردگارت چنین ایجاب کرد، اکنون که چنین است، هرگز از کافران پشتیبانی مکن ●●● ۸۶ / قصص

وَمَا كُنْتُمْ تَشِيرُونَ أَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَلَا أَبْصَارُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ وَلَكِنْ ظَنَنْتُمْ أَنَّ اللَّهَ لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا مِمَّا تَعْمَلُونَ

شما اگر گناهانتان را مخفی می‌کردید، نه به‌خاطر این بود که از شهادت گوش و چشم‌ها و پوست‌های تنتان بیم داشتید، بلکه شما گمان می‌کردید که خداوند بسیاری از اعمالی را که انجام می‌دهید، نمی‌داند ●●● ۲۲ / فصلت

وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ تُجْزَى

و هیچ‌کس را نزداو حق نعمتی نیست تا بخواهد (به‌وسیله‌این انفاق) او را جزا دهد ●●● ۱۹ / لیل
وَمَا لَا تُبْصِرُونَ

و آنچه نمی‌بینید ●●● ۳۹ / حاقه

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تَأْكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَقَدْ فَضَّلَ لَكُمْ مَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ إِلَّا مَا اضْطُرِرْتُمْ إِلَيْهِ وَإِنَّ كَثِيرًا لَيُضِلُّونَ بِأَهْوَاءِهِمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ

چرا از چیزهایی نمی‌خورید که اسم خدا بر آنها برده شده در حالی که (خداوند) آنچه را بر شما حرام بوده بیان کرده است، مگر این که ناچار باشید (که در این صورت خوردن از گوشت چنان حیواناتی جایز است) و بسیاری از مردم (دیگران

را) به خاطر هوی و هوس و بی‌دانشی گمراه می‌سازند و پروردگار تو تجاوزکاران را بهتر می‌شناسد ●●● ۱۱۹ / انعام

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلِلَّهِ مِيرَاثُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَاتَلَ أُولَئِكَ أَعْظَمُ دَرَجَةً مِنَ الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِنْ بَعْدُ وَقَاتَلُوا وَكَلَّا وَعَدَّ اللَّهُ الْحُسْنَى وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

چرا در راه خدا انفاق نکنید، در حالی که میراث آسمان‌ها و زمین همه از آن خدا است (و کسی چیزی را با خود

(۶۲۴) باب الواو قرآن الفبائی

نمی‌برد) کسانی که قبل از پیروزی انفاق کردند و (سپس) پیکار نمودند (با کسانی که بعد از پیروزی انفاق کردند) یکسان نیستند، آنها بلند مقام‌ترند از کسانی که بعد از فتح انفاق نمودند و جهاد کردند و خداوند به هر دو وعده نیک داده است و خدا به

آنچه انجام می‌دهید، آگاه است ●●● ۱۰ / حدید

وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَهْلُهَا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ نَصِيرًا

چرا در راه خدا و در راه مردان و زنان و کودکانی که (به دست ستمگران) تضعیف شده‌اند پیکار نمی‌کنید؟ همان افراد (ستم‌دیده‌ای) که می‌گویند خدایا ما را از این شهر (مکه) که اهلش ستمگرند بیرون ببر و برای ما از طرف خود سرپرست قرار بده

و از برای ما از طرف خودیار و یاور تعیین فرما ●●● ۷۵ / نساء

وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالرَّسُولِ يَدْعُوكُمْ لِيُؤْمِنُوا بِرَبِّكُمْ وَقَدْ أَخَذَ مِيثَاقَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

چرا ایمان نیاورید، در حالی که رسول (خدا) شما را می‌خواند که به پروردگارتان ایمان بیاورید و از شما پیمان گرفته است (پیمانی از طریق فطرت و خرد) اگر آماده ایمان هستید ●●● ۸ / حدید

وَمَا لَنَا أَلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ وَقَدْ هَدَيْنَا سُبُلَنَا وَلَنْصَبِرَنَّ عَلَى مَا آذَيْتُمُونَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ

چرا ما بر خدا توکل نکنیم با این که ما را به راه‌های (سعادت) مان رهبری کرده و ما به طور مسلم در برابر آزارهای شما صبر خواهیم

کرد (ودست از انجام رسالت خویش بر نمی‌داریم) و توکل کنندگان باید فقط بر خدا توکل کنند ●●● ۱۲ / ابراهیم

وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا جَاءَنَا مِنَ الْحَقِّ وَنَطْمَعُ أَنْ يُدْخِلَنَا رَبُّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ

چرا ما ایمان به خدا و آنچه از حق به ما رسیده نیافریدیم در حالی که آرزو داریم ما را در زمره جمعیت صالحان قرار دهد؟ ●●● / ۸۴ مائده

وَمَا لَهُمْ آلَآءُ يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ وَهُمْ يَصِيدُونَ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَمَا كَانُوا أَوْلِيَاءَ آءُ أَنْ أَوْلِيَاءَ آءُ إِلَّا الْمُتَّقُونَ وَ لَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

چرا خدا آنها را مجازات نکند با این که از (عبادت موحدان در کنار) مسجدالحرام جلوگیری می‌کنند درحالی که سرپرست آن نیستند، سرپرست آن فقط پرهیزکارانند ولی بیشتر آنها نمی‌دانند ●●● / ۳۴ انفال

وَمَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا

آنها هرگز به این سخن یقین ندارند، تنها از ظن و گمان بی‌پایه پیروی می‌نمایند، با این که گمان، هرگز انسان را بی‌نیاز از حق نمی‌کند ●●● / ۲۸ نجم

وَمَا لِي لَا أَعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

من چرا کسی را پرستش نکنم که مرا آفریده‌است و همگی به سوی او بازگشت می‌کنید ●●● / ۲۲ یس

قرآن الفبائی باب الواو (۶۲۵)

وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَإِنْ مَاتَ أَوْ قُتِلَ انْقَلَبْتُمْ عَلَى أَعْقَابِكُمْ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَى عَقْبَيْهِ فَلَنْ يَضُرَّ اللَّهَ شَيْئًا وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ

محمد صلی‌الله‌علیه‌وآله فقط فرستاده خداست و پیش از او، فرستادگان دیگری نیز بودند، آیا اگر او بمیرد و یا کشته شود، شما به عقب برمی‌گردید؟ (و اسلام را رها کرده به دوران جاهلیت و کفر بازگشت خواهید نمود؟) و هرکس به عقب بازگردد، هرگز به خدا ضرری نمی‌زند و خداوند به زودی شاکران (و استقامت‌کنندگان) را پاداش خواهد داد ●●● / ۱۴۴ آل عمران

وَمَا مِنَّا إِلَّا لَهُ مَقَامٌ مَعْلُومٌ

هریک از ما مقام معلومی داریم ●●● / ۱۶۴ صافات

وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ

هیچ جنبنده‌ای در زمین نیست مگر این که روزی او بر خدا است، او قرارگاه و محل نقل و انتقالش را می‌داند، همه این‌ها در کتاب آشکاری (لوح محفوظ) ثبت است ●●● / ۶ هود

وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَائِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمَمٌ أَمْثَالُكُمْ مَا فَرَّطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ

هیچ جنبنده‌ای در زمین و هیچ پرنده‌ای که با دو بال خود پرواز می‌کند نیست، مگر این که امت‌هایی همانند شما هستند، ما هیچ چیز را در این کتاب فروگذار نکردیم، سپس همگی به سوی پروردگارشان محشور می‌گردند ●●● / ۳۸ انعام

وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ وَيَسْتَغْفِرُوا رَبَّهُمْ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ قُبُلًا

تنها مانع انسان‌ها از این که هنگامی که هدایت به سراغشان آمد ایمان بیاورند و از پروردگارشان تقاضای آمرزش کنند این بود که سرنوشت پیشینیان دامانشان را بگیرد و یا عذاب الهی را در برابر خود مشاهده کنند ●●● / ۵۵ كهف

وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَسُولًا

تنها چیزی که مانع شد مردم بعد از آمدن هدایت ایمان بیاورند، این بود که (از روی نادانی و بی‌خبری) گفتند: آیا

خداوند بشری را به عنوان رسول فرستاده است ●●● ۹۴۴ / اسراء

وَمَا مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ كَذَّبَ بِهَا الْأَوْلُونَ وَآتَيْنَا ثَمُودَ النَّاقَةَ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوا بِهَا وَمَا نُرْسِلُ بِالْآيَاتِ إِلَّا تَخْوِيفًا

هیچ چیز مانع ما نبود که این معجزات (درخواستی بهانه جویان) را بفرستیم، جز این که پیشینیان (که

۶۲۶) باب الواو قرآن الفبائی

همین گونه درخواست‌ها را داشتند و با ایشان هماهنگ بودند) آن‌ها را تکذیب کردند (از جمله) ما به (قوم) ثمود ناقه دادیم (

معجزاتی) که روشن‌گر بود، اما آن‌ها بر آن ستم کردند (و ناقه را به هلاکت رساندند) ما معجزات را فقط برای تخویف (و

اتمام حجت) می‌فرستیم ●●● ۵۹۰ / اسراء

وَمَا مَنَعَهُمْ أَنْ تُقْبَلَ مِنْهُمْ نَفَقَتُهُمْ إِلَّا أَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَلَا يَأْتُونَ الصَّلَاةَ إِلَّا وَهُمْ كُسَالَى وَلَا يُنْفِقُونَ إِلَّا وَهُمْ كَرِهُونَ

و هیچ چیز مانع قبول انفاق‌های آن‌ها نشد جز این که آن‌ها به خدا و پیامبرش کافر شدند و نماز بجا نمی‌آوردند جز با کسالت و

انفاق نمی‌کنند مگر با کراهت ●●● ۵۴۰ / توبه

وَمَا مِنْ غَائِبَةٍ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ

و هیچ موجودی پنهان در آسمان و زمین نیست مگر این که در کتاب مبین (در لوح محفوظ و علم بی‌پایان پروردگار) ثبت

است ●●● ۷۵ / نمل

وَمَا نَنْزِلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ لَهُ مَا بَيْنَ أَيْدِينَا وَمَا خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ ذَلِكَ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا

ما جز به فرمان پروردگار تو نازل نمی‌شویم، آنچه پیش روی ما و پشت سر ما و مابین این دو می‌باشد، همه از آن او

است و پروردگارت هرگز فراموش کار نبوده (و نیست) ●●● ۶۴۰ / مریم

وَمَا نَحْنُ بِمَعْدُبِينَ

و ما هرگز مجازات نخواهیم شد ●●● ۱۳۸ / شعراء

وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ وَيُجَادِلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَمَا أُنذِرُوا هُزُوعًا

ما پیامبران را جز برای بشارت و انداز نمی‌فرستیم، اما کافران همواره مجادله به باطل می‌کنند تا (به گمان خود) حق را از

میان بردارند و آیات ما و مجازات‌هایی را که به آن‌ها وعده داده شده است به باد مسخره گیرند ●●● ۵۶۰ /

کهف

وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ فَمَنْ ءَامَنَ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

ما پیامبران را جز برای «بشارت» و «بیم» نمی‌فرستیم آن‌ها که ایمان آورند و «خویشترن را» اصلاح کنند نه ترسی دارند و نه غمگین

می‌شوند ●●● ۴۸ / انعام

وَمَا نُرِيهِمْ مِنْ آيَةٍ إِلَّا هِيَ أَكْبَرُ مِنْ أُخْتِهَا وَأَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

ما هیچ آیه (و معجزه‌ای) به آن‌ها نشان نمی‌دادیم مگر این که از دیگری بزرگ‌تر (و مهم‌تر) بود و آن‌ها را با مجازات

هشدار دادیم، شاید بازگردند ●●● ۴۸ / زخرف

وَمَا نَقْمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ

هیچ ایرادی بر آن‌ها (مؤمنان) نداشتند جز این که به خداوند عزیز و حمید ایمان آورده بودند. ۸ / بروج

قرآن الفبائی باب الواو (۶۲۷)

وَمَا نُؤَخِّرُهُ إِلَّا لِأَجَلٍ مُعَدُّودٍ

و ما آن را جز تا زمان محدودی تأخیر نمی‌اندازیم ●●● ۱۰۴ / هود

وَمَا وَجَدْنَا لِأَكْثَرِهِمْ مِنْ عَهْدٍ وَإِنْ وَجَدْنَا أَكْثَرَهُمْ لَفَاسِقِينَ

و اکثر آن‌ها را بر سر پیمان خود ندیدیم و اکثر آن‌ها را فاسق و گنهکار یافتیم ●●● ۱۰۲ / اعراف

وَمَا هَذِهِ الْحَيَوةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهْوٌ وَلَعِبٌ وَإِنَّ الدَّارَ الْآخِرَةَ لَهِيَ الْحَيَوةُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ

این زندگی دنیا جز لهو و لعب چیزی نیست و زندگی واقعی سرای آخرت است، اگر آن‌ها می‌دانستند ●●● ۶۴ / عنکبوت

وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَائِبِينَ

و هیچ‌گاه از آن غایب و دور نیستند ●●● ۱۶ / انفطار

وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ

در حالی که این (قرآن) جز مایه بیداری برای جهانیان نیست ●●● ۵۲ / قلم
وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ

و شوخی نیست ●●● ۱۴ / طارق

وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَا تُؤْمِنُونَ

و گفته شاعری نیست، اما کمتر ایمان می‌آورید ●●● ۴۱ / حاقه

وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ

این (قرآن) گفته شیطان رجم نیست ●●● ۲۵ / تکویر

وَمَا هُوَ عَلَى الْعَيْبِ بِضَنِينٍ

او نسبت به آنچه از طریق وحی دریافت داشته، بخل ندارد ●●● ۲۴ / تکویر

وَمَا مَسْكُوبٍ

و در کنار آبشارها ●●● ۳۱ / واقعه

وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرٍ مِنَ الرَّحْمَنِ مُحَدَّثٍ إِلَّا كَانُوا عَنْهُ مُعْرِضِينَ

و هر ذکر تازه‌ای از سوی خداوند رحمان برای آن‌ها بیاید از آن اعراض می‌کنند ●●● ۵ / شعراء

وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ

هیچ پیامبری به سراغ آن‌ها نمی‌آمد، مگر این که او را به باد استهزاء می‌گرفتند ●●● ۱۱ / حجر

وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ

ولی هیچ پیامبری به سراغشان نمی‌آمد، مگر این که او را استهزاء می‌کردند ●●● ۷ / زخرف

(۶۲۸) باب الواو قرآن الفبائی

وَمَا يَتَّبِعُ أَكْثَرُهُمْ إِلَّا ظَنًّا إِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ

و بیشتر آن‌ها جز از گمان (و پندارهای بی‌اساس) پیروی نمی‌کنند (درحالی که) گمان هرگز انسان را از حق بی‌نیاز نمی‌سازد (و)

به حق نمی‌رساند) خداوند به آنچه انجام می‌دهند، آگاه است ●●● ۳۶ / یونس

وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّهُ يَزَكِّي

تو چه می‌دانی، شاید او پاکی و تقوا پیشه کند ●●● ۳ / عبس

وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ هُوَ أَهْلُ التَّقْوَى وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ

و هیچ کس پند نمی‌گیرد مگر این که خدا بخواهد، او اهل تقوا و آمرزش است ●●● ۵۶ / مدثر

وَمَا يَسْتَوِي الْأَحْيَاءُ وَالْأَمْوَاتُ إِنَّ اللَّهَ يُسْمِعُ مَنْ يَشَاءُ وَمَا أَنْتَ بِمُسْمِعٍ مَنْ فِي الْقُبُورِ

و هرگز مردگان و زندگان یکسان نیستند، خداوند پیام خود را به گوش هر کس بخواهد می‌رساند و تو نمی‌توانی سخن خود را به گوش آن‌ها که در قبرها خفته‌اند، برسانی ●●● ۲۲ / فاطر

وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَالْأُمْسَى قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ

هرگز نابینا و بینا مساوی نیستند، همچنین کسانی که ایمان آورده و عمل صالح انجام داده‌اند، با بدکاران یکسان نخواهند بود، اما کمتر متذکر می‌شوید ●●● ۵۸ / مؤمن

وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ

نابینا و بینا هرگز مساوی نیستند ●●● ۱۹ / فاطر

وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ سَائِغٌ شَرَابُهُ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَمِنْ كُلِّ تَأْكُلُونَ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُونَ حَلِيَّةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ فِيهِ مَوَاحِرُ لِيَتَّبِعُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

این دو دریا یکسان نیستند: این دریایی که آبش گوارا و شیرین و نوشیدنش خوشگوار است و این یکی که شور و تلخ و گلوگیر است، (آمی) از هر دو گوشت تازه می‌خورید و از هر دو وسایل زینتی استخراج کرده، می‌پوشید و کشتی‌ها را در آن می‌بینی که آن‌ها را می‌شکافند (وبه هر طرف پیش می‌روند) تا از فضل خداوند بهره‌گیرید و شاید شکر (نعمت‌های او را) به جا آورید ●●● ۱۲ / فاطر

وَمَا يُغْنِي عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّى

و در آن هنگام که (در جهنم یا قبر) سقوط می‌کند، اموالش به حال او سودی نخواهد داشت ●●● ۱۱ / لیل

وَمَا يَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ يُكْفَرُوهُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ

و آنچه از اعمال نیک انجام دهند، هرگز کفران نخواهد شد (و پاداش شایسته آن را می‌بینند) و خدا از پرهیزکاران، آگاه است ●●● ۱۱۵ / آل عمران

قرآن الفبائی باب الواو (۶۲۹)

وَمَا يُكَذِّبُ بِهِ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ

و تنها کسانی آن را انکار می‌کنند که متجاوز و گنهکارند ●●● ۱۲ / مطفین

وَمَا يُلْقِيهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلْقِيهَا إِلَّا ذُوحَضِّ عَظِيمٍ

اما به این مرحله جز کسانی که دارای صبر و استقامتند نمی‌رسند و جز کسانی که بهره‌عظیمی از ایمان و تقوا دارند به آن نایل نمی‌گردند ●●● ۳۵ / فصلت

وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا

و هرگز سزاوار نیست که او فرزندى برگزیند ●●● ۹۲ / مریم

وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيعُونَ

و برای آن‌ها سزاوار نیست و قدرت ندارند ●●● ۲۱۱ / شعراء

وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَى

و هرگز از روی هوای نفس سخن نمی‌گوید ●●● ۳ / نجم

وَمَا يَنْظُرُ هُوَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً مَا لَهَا مِنْ فَوَاقٍ

این‌ها (با این اعمالشان) انتظاری جز این نمی‌کشند که یک صیحه آسمانی فرود آید، صیحه‌ای که در آن بازگشت

نیست (و همگی را نابود سازد ●●●) . ۱۵ / ص

وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ

و اکثر آن‌ها که مدعی ایمان به خدا هستند مشرکند ●●● . ۱۰۶ / یوسف

وَمَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا كَمَثَلِ الَّذِي يَنْعِقُ بِمَا لَا يَسْمَعُ إِلَّا دُعَاءً وَنِدَاءً صُمُّ بُكُمْ عُمَىٰ فَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ

مثال (تو) در دعوت کافران، مثال کسی است که (گوسفندان و حیوانات را برای نجات از چنگال خطر) صدا می‌زند، ولی آن‌ها چیزی جز سر و صدا نمی‌شنوند (و حقیقت و مفهوم گفتار او را درک نمی‌کنند) این کافران (در حقیقت) کر و لال و نابینا هستند و لذا چیزی نمی‌فهمند ●●● . ۱۷۱ / بقره

وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَتَثْبِيتًا مِنْ أَنْفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ أَصَابَهَا وَابِلٌ فَآتَتْ أُكُلَهَا ضِعْفَيْنِ فَإِنْ لَمْ يُصِبْهَا وَابِلٌ فَطُلٌّ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

(کار) کسانی که اموال خود را برای خشنودی خدا و تثبیت (ملکات انسانی در) روح خود، انفاق می‌کنند، همچون باغی است که در نقطه بلندی باشد و باران‌های درشت به آن برسد (و از هوای آزاد و نور آفتاب، به حد کافی بهره گیرد) و میوه خود را دو چندان دهد (که همیشه شاداب و باطراوت است) و اگر باران درشت به آن نرسد بارانی نرم به آن می‌رسد و خداوند به آن چه انجام می‌دهید، بینا است ●●● . ۲۶۵ / بقره

(۶۳۰) باب الواو قرآن الفبائی

وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ اجْتُثَّتْ مِنْ فَوْقِ الْأَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ

(همچنین) «کلمه خبیثه» را به درخت ناپاکی تشبیه کرده که از زمین برکنده شده و قرار و ثباتی ندارد ●●● . ۲۶ / ابراهیم

وَمَرْيَمَ ابْنَتَ عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهِ مِنْ رُوحِنَا وَصَدَقْتَ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا وَكُتِبَ عَلَيْهَا مِنَ الْقَوَانِينِ

و همچنین مریم دختر عمران را مثل زده که دامان خود را پاک نگه داشت و ما از روح خود در او دمیدیم او کلمات پروردگار و کتاب‌هایش را تصدیق کرد و از مطیعان فرمان خدا بود ●●● . ۱۲ / تحریم
وَمِزَاجُهُ مِنْ تَسْنِيمٍ

این شراب (طهور) ممزوج با تسنیم است ●●● . ۲۷ / مطففین

وَمُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَلَا حِلَّ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي حُرِّمَ عَلَيْكُمْ وَجِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

و آنچه را پیش از من از تورات بوده، تصدیق می‌کنم و (آمده‌ام) تا پاره‌ای از چیزهایی را که (بر اثر ظلم و گناه) بر شما حرام شده، (مانند گوشت بعضی از چهارپایان و ماهی‌ها)، حلال کنم و نشانه‌ای از طرف پروردگار شما برایتان آورده‌ام، پس از خدا بترسید و مرا اطاعت کنید ●●● . ۵۰ / آل عمران

وَمَغَانِمَ كَثِيرَةً يَأْخُذُونَهَا وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا

و غنایم بسیاری که آن را به دست می‌آورند و خداوند عزیز و حکیم است ●●● . ۱۹ / فتح

وَمَكْرُؤًا وَّمَكْرَ اللَّهِ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ

(یهود و دشمنان مسیح، برای نابودی او و آیینش) نقشه کشیدند. خداوند (بر حفظ او و آیینش) چاره‌جویی

کرد و خداوند بهترین چاره‌جویان است ●●● . ۵۴ / آل عمران

وَمَكْرُؤًا مَكْرًا كُبَّارًا

(این رهبران گمراه) مکر عظیمی به کار بردند ●●● . ۲۲ / نوح

وَمَكْرُؤًا مَكَرًا وَمَكْرُؤًا مَكَرًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

آن‌ها نقشه مهمی کشیدند و ما هم نقشه مهمی، درحالی که آن‌ها خبر نداشتند ●●● ۵۰ / نمل
وَمِمَّنْ حَوْلَكُم مِّنَ الْأَعْرَابِ مُنَافِقُونَ وَمِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ مَرَدُوا عَلَى النِّفَاقِ لَا تَعْلَمُهُمْ نَحْنُ نَعْلَمُهُمْ سَيُعَذِّبُهُم مَّرَّتَيْنِ
ثُمَّ يُرَدُّونَ إِلَىٰ عَذَابٍ عَظِيمٍ

از (میان) اعراب بادیه‌نشینانی که اطراف شما هستند، جمعی از منافقانند و از اهل (خود) مدینه (نیز) گروهی سخت به نفاق پای
بندند که آن‌ها را نمی‌شناسی و ما آن‌ها را می‌شناسیم، به زودی آن‌ها را دوبار مجازات
قرآن الفبائی باب الواو (۶۳۱)

می‌کنیم (مجازاتی به وسیله رسوایی اجتماعی و مجازاتی به هنگام مرگ) سپس به سوی مجازات بزرگی (در
قیامت) فرستاده می‌شوند ●●● ۱۰۱ / توبه

وَمِمَّنْ خَلَقْنَا أُمَّةً يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ

و از آن‌ها که آفریدیم گروهی به حق هدایت می‌کنند و به حق اجرای عدالت می‌نمایند ●●● ۱۸۱ / اعراف

وَمِنْ آبَائِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَإِخْوَانِهِمْ وَاجْتَبَيْنَاهُمْ وَهَدَيْنَاهُمْ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

و از پدران آن‌ها و فرزندان آن‌ها و برادران آن‌ها افرادی را برگزیدیم و هدایت به راه راست نمودیم ●●● ۸۷ / انعام

وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِّمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا

و دین و آیین چه کسی بهتر است از آن کس که خود را تسلیم خدا کند و نیکوکار باشد و پیرو آیین خالص و پاک ابراهیم گردد
و خدا ابراهیم را به دوستی خود انتخاب کرد ●●● ۱۲۵ / نساء

وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنَّنِي مِنَ الْمُسْلِمِينَ

گفتار چه کسی بهتر است، از آن کس که دعوت به سوی خدا می‌کند و عمل صالح انجام می‌دهد و می‌گوید: من از
مسلمین هستم ●●● ۳۳ / فصلت

وَمَنَارَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا

و آن کس که سرای آخرت را بطلبد و سعی و کوشش خود را برای آن انجام دهد، در حالی که ایمان داشته باشد، سعی و تلاش
او (از سوی خدا) پاداش داده خواهد شد ●●● ۱۹ / اسراء

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ فَأَعْرَضَ عَنْهَا وَنَسَىٰ مَا قَدَّمَتْ يَدَاؤُهُ إِنَّا جَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا
وَإِنْ تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ فَلَنْ يَهْتَدُوا إِذًا أَبَدًا

چه کسی ستمکارتر است از آن‌ها که به هنگام یادآوری آیات پروردگارش از آن روی می‌گردانند و آن‌چه را با دست
خود انجام داده‌فراموش می‌کنند، ما بر دل‌هایشان پرده افکنده‌ایم تا نفهمند و در گوش‌هایشان سنگینی قرار دادیم (تا صدای
حق را نشنوند) و لذا اگر آن‌ها را به سوی هدایت بخوانی هرگز هدایت نمی‌شوند ●●● ۵۷ / کهف

وَمِنَ الظَّالِمِينَ مِمَّنْ مَنَعَ مَسَاجِدَ اللَّهِ أَنْ يُذَكَّرَ فِيهَا اسْمُهُ وَسَعَىٰ فِي خَرَابِهَا أُولَٰئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ أَنْ يَدْخُلُوهَا إِلَّا
خَائِفِينَ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ

چه کسی ستمکارتر از کسانی است که از بردن نام خدا در مساجد او جلوگیری می‌کنند و سعی در ویرانی آن‌ها دارند، شایسته
نیست آنان جز با ترس و وحشت وارد این کانون‌های عبادت شوند، بهره آن‌ها در دنیا رسوایی و در سرای دیگر عذاب عظیم است
●●● ۱۱۴ / بقره

(۶۳۲) باب الواو قرآن الفبائی

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ وَهُوَ يُدْعَى إِلَى الْإِسْلَامِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

چه کسی ظالم‌تر است از آن کس که بر خدا دروغ می‌بندد (و تکذیب کند) در حالی که دعوت به اسلام می‌شود و خداوند قوم ظالم را هدایت نمی‌کند ●●● ۷ / صف

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أُولَٰئِكَ يُعْرَضُونَ عَلَى رَبِّهِمْ وَيَقُولُ الْأَشْهَادُ هَٰؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ

چه کسی ستمکارتر است از آن‌ها که بر خدا افترا می‌بندند، آنان (روز رستاخیز) بر پروردگارشان عرضه می‌شوند و شاهدان (پیامبران و فرشتگان) می‌گویند این‌ها همان‌ها هستند که به پروردگار دروغ بستند. لعنت خدا بر ظالمان باد ●●● ۱۸ / هود

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ قَالَ أُوحِيَ إِلَيَّ وَلَمْ يُوحَ إِلَيْهِ شَيْءٌ وَمَنْ قَالَ سَأُنزِلُ مِثْلَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُوا أَيْدِيهِمْ أَخْرِجُوا أَنفُسَكُمُ الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ وَكُنتُمْ عَنْ آيَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ

چه کسی ستم‌کارتر است از کسی که دروغی به خدا ببندد یا بگوید وحی به من فرستاده شده در حالی که وحی به او نشده باشد و کسی که بگوید من هم همانند آن‌چه خدا نازل کرده نازل می‌کنم و اگر بینی هنگامی که (این) ظالمان در شاداید مرگ فرورفته‌اند و فرشتگان دست‌ها را گشوده به آنان می‌گویند جان خود را خارج سازید امروز مجازات خوارکننده‌ای در برابر دروغ‌هایی که به خدا بستید و در برابر آیات او تکبر ورزیدید، خواهید دید، (در آن روز به حال آن‌ها تأسف خواهی خورد ●●●) ۹۳ / انعام

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ

چه کسی ستمکارتر از آن کس است که بر خدا دروغ می‌بندد، یا حق را پس از آن که به سراغش آمد، تکذیب می‌کند؟ آیا جایگاه کافران در دوزخ نیست ●●● ۶۸ / عنکبوت

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ

چه کسی ستمکارتر از کسی است که بر خدا دروغ بسته (و شریک برای او قائل شده است) یا آیات او را تکذیب نموده، مسلماً ظالمان روی رستگاری نخواهند دید ●●● ۲۱ / انعام

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ ثُمَّ أَعْرَضَ عَنْهَا إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ مُنتَقِمُونَ

چه کسی ستمکارتر است از آن کس که آیات پروردگارش به او تذکر داده شده و او از آن اعراض کرده، مسلماً ما از مجرمان انتقام خواهیم گرفت ●●● ۲۲ / سجده

وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ يَدْعُوا مِن دُونِ اللَّهِ مَن لَّا يَسْتَجِيبُ لَهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَهُمْ عَن دُعَائِهِمْ غَافِلُونَ

چه کسی گمراه‌تر است از آن‌ها که غیر خدا را پرستش می‌کنند که اگر تا قیامت هم آن‌ها را بخوانند، پاسخشان نمی‌گویند و اصلاً صدای آن‌ها را نمی‌شنوند ●●● ۵ / احقاف

قرآن الفبائی باب الواو (۶۳۳)

وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَعْمَى

و هر کس از یاد من روی گردان شود زندگی تنگ (و سختی) خواهد داشت و روز قیامت او را نابینا محسور می‌کنیم ●●● ۱۲۴ / طه

وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ مَتَابًا

و کسی که توبه کند و عمل صالح بجا آورد به سوی خدا بازگشت می‌کند (و پاداش خود را از او می‌گیرد)
 ۷۱.۰۰۰ / فرقان

وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَكَبَّتْ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

و آن‌ها که اعمال بدی انجام دهند به رو در آتش افکنده می‌شوند آیا جزایی جز آنچه عمل می‌کردید خواهید داشت ۰۰۰ .
 ۹۰ / نمل

وَمَنْ جَاهَدَ فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ إِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ

کسی که جهاد و تلاش کند، برای خود جهاد می‌کند، چرا که خداوند از همه جهانیان بی‌نیاز است ۰۰۰ .
 ۶ / عنکبوت

وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَظْلِمُونَ

و کسانی که میزان‌های (عمل) آن‌ها سبک است ، افرادی هستند که سرمایه وجود خود را به خاطر ظلم و ستمی که به آیات ما می‌کردند، از دست داده‌اند ۰۰۰ ۹۰ / اعراف

وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ خَالِدُونَ

و آن‌ها که ترازوهای عملشان سبک می‌باشد، کسانی هستند که سرمایه وجود خود را از دست داده، در جهنم جاودانه خواهند ماند
 ۱۰۳.۰۰۰ / مؤمنون

وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ يُنْجِيهِ

و تمام مردم روی زمین را تا مایه نجاتش شود ۰۰۰ ۱۴۰ / معارج

وَمَنْ كَانَ فِي هَذِهِ أَعْمَى فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَى وَأَضَلُّ سَبِيلًا

اما آن‌ها که در این جهان (از دیدن چهره حق) نابینا بودند در آن‌جا نیز نابینا هستند و گمراه‌تر ۰۰۰ ۷۲ / اسراء

وَمَنْ كَفَرَ فَلَا يَحْزُنكَ كُفْرُهُ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ فَنُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

و کسی که کافر شود او تو را غمگین نسازد ، بازگشت همه آن‌ها به سوی ما است و ما آن‌ها را از اعمالی که انجام داده‌اند (و نتایج شوم آن) آگاه خواهیم ساخت ، خداوند از آنچه در درون سینه‌ها است آگاه است
 ۲۳.۰۰۰ / لقمان

(۶۳۴) باب الواو قرآن الفبائی

وَمَنْ لَا يَجِبْ دَاعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ وَ لَيْسَ لَهُ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءُ أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ

و هر کس به دعوت کننده الهی پاسخ نگوید ، هرگز نمی‌تواند از چنگال عذاب الهی در زمین فرار کند و غیر از خدا یار و یآوری برای او نیست و چنین کسان در گمراهی آشکارند ۰۰۰ ۳۲ / احقاف

وَمَنْ لَمْ يَسِدْ يَسِدْ طَوْلاً أَنْ يَنْكَحِ الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ فَمِنْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِنْ فِتْيَاتِكُمُ الْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِكُمْ بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍ فَانْكِحُوهُنَّ بِإِذْنِ أَهْلِهِنَّ وَآتُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ مُحْصَنَاتٍ غَيْرِ مُسَافِحَاتٍ وَلَا مُتَّحِذَاتٍ أَخْدَانٍ فَإِذَا أَحْصِنَّ فَإِنَّ أَتَيْنَ بِفَاحِشَةٍ فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ مَا عَلَى الْمُحْصَنَاتِ مِنَ الْعَذَابِ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ الْعَنَتَ مِنْكُمْ وَأَنْ تَصْبِرُوا خَيْرٌ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

و آن‌ها که توانایی ازدواج با زنان (آزاد) پاکدامن با ایمان را ندارند ، می‌توانند با زنان پاکدامن از بردگان با ایمانی که در اختیار دارند ازدواج کنند ، خدا به ایمان شما آگاه‌تر است و همگی اعضای یک پیکرید ، آن‌ها را با اجازه صاحبان آنان تزویج نمایید و مهرشان را به خودشان بدهید، به شرط آن که پاکدامن باشند ، نه به‌طور آشکار مرتکب زنا شوند و نه دوست پنهانی بگیرند و در صورتی که «مُحْصَنَاتٌ» باشند و مرتکب عمل منافی عفت شوند، نصف مجازات زنان آزاد را خواهند داشت. این (اجازه ازدواج با

کنیزان) برای کسانی از شما است که بترسند (از نظر غریزه جنسی) به زحمت بیفتند و (با این حال نیز) خودداری (از ازدواج با آنان) برای شما بهتر است و خداوند آمرزنده و مهربان است ●●● ۲۵ / نساء

وَمَنْ لَمْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا

و آن کس که ایمان به خدا و پیامبرش نیاورده (سرنوشتش دوزخ است) چرا که ما برای کافران آتش فروزان آماده کرده‌ایم ●●● ۱۳ / فتح

وَمَنْ نُعَمِّرْهُ نُنَكِّسْهُ فِي الْخَلْقِ أَفَلَا يَعْقِلُونَ

هر کس را که طول عمر دهیم در آفرینش واژگونه می‌کنیم (و به ناتوانی کودکی باز می‌گردانیم) آیا اندیشه نمی‌کنند ●●● ۶۸؟ / یس

وَمَوَدَّةَ الثَّلَاثَةِ الْأُخْرَى

و «منات» که سومین آن‌ها است (دختران خدا هستند ●●●) (۲۰؟ / نجم

وَمَنْ يَأْتِهِمُ مِّنَّا قَدْ عَمِلَ الصَّالِحَاتِ فَأُولَئِكَ لَهُمُ الدَّرَجَاتُ الْعُلَى

و هر کس مؤمن باشد و عمل صالح انجام داده باشد در محضر او حاضر شود درجات عالی برای او است ●●● ۷۵ / طه

قرآن الفبائی باب الواو (۶۳۵)

وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَن يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ

و هر کس جز اسلام (و تسلیم در برابر فرمان حق)، آیینی برای خود انتخاب کند، از او پذیرفته نخواهد شد و او در آخرت، از زیان‌کاران است ●●● ۸۵ / آل عمران

وَمَنْ يَتَّوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ

و کسانی که ولایت خدا و پیامبر او و افراد باایمان را بپذیرند (پیروند زیرا) حزب و جمعیت خدا پیروز می‌باشد ●●● ۵۶ / مائده

وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ

و هر کس معبود دیگری با خدا بخواند و مسلماً هیچ دلیلی بر آن نخواهد داشت، حساب او نزد پروردگار شما خواهد بود، مسلماً کافران رستگار نخواهند شد ●●● ۱۱۷ / مؤمنون

وَمَنْ يَرْغَبْ عَن مِّلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مَن سَفِهَ نَفْسَهُ وَلَقَدِ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ

چه کسی - جز افراد سفیه و نادان - از آیین ابراهیم (با آن پاکی و درخشندگی) روی‌گردان خواهد شد؟ ما او را در این جهان برگزیدیم و او در جهان دیگر از صالحان است ●●● ۱۳۰ / بقره

وَمَنْ يُسَلِّمْ وَجْهَهُ إِلَى اللَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ وَإِلَى اللَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ

کسی که روح خود را تسلیم خدا کند در حالی که نیکوکار باشد به دستگیره محکمی چنگ زده (و به تکیه‌گاه مطمئنی تکیه کرده است) و عاقبت همه کارها به سوی خدا است ●●● ۲۲ / لقمان

وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِن بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا تَوَلَّىٰ وَنُصَلِّهِ جَهَنَّمَ وَسَاءَ أَتَتْ مَصِيرًا

کسی که بعد از آشکار شدن حق از در مخالفت با پیامبر درآید و از راهی جز راه مؤمنان پیروی کند ما او را به همان راه که می‌رود می‌بریم و به دوزخ داخل کنیم و جایگاه بدی دارد ●●● ۱۱۵ / نساء

وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ وَلِيٍّ مِّن بَعْدِهِ وَتَرَى الظَّالِمِينَ لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ يَقُولُونَ هَلْ إِلَىٰ مَرَدٍّ مِّن سَبِيلِ

کسی را که خدا گمراه کند ولی و یاوری بعد از او نخواهد داشت و ظالمان را (روز قیامت) می‌بینی که وقتی عذاب الهی را مشاهده می‌کنند، می‌گویند: آیا راهی به سوی بازگشت (و جبران) وجود دارد ●●●۴۴۴ / شوری

وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصَّادِقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ رَفِيقًا
و کسی که خدا و پیامبر او را اطاعت کند: (در روز رستاخیز) همنشین کسانی خواهد بود که خدا، نعمت خود را بر آنان تمام کرده، از پیامبران و صدیقان و شهدا و صالحان و آنها رفیق‌های خوبی هستند ●●●۶۹ / نساء

(۶۳۶) باب الواو قرآن الفبائی

وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَخْشِ اللَّهَ وَيَتَّقِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ

و هر کس خدا و پیامبرش را اطاعت کند و از پروردگار بترسد و از مخالفت فرمانش بپرهیزد، آنها رستگارانند ●●●۵۲ / نور

وَمَنْ يَعِشْ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نُقِضْ لَهُ شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ

هر کس از یاد خدا روی گردان شود، شیطانی را به سراغ او می‌فرستیم و همواره قرین او باشد ●●●۳۶ / زخرف

وَمَنْ يَعِصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُهِينٌ

و آن کس که نافرمانی خدا و پیامبرش را کند و از مرزهای او تجاوز نماید، او را در آتشی وارد می‌کند که جاودانه در آن خواهد ماند و برای او مجازات خوارکننده‌ای است ●●●۱۴ / نساء

وَمَنْ يَعْمَلْ سُوءًا أَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللَّهَ يَجِدِ اللَّهَ غَفُورًا رَحِيمًا

کسی که کار بدی انجام دهد یا به خود ستم کند سپس از خداوند طلب آمرزش نماید خدا را آمرزنده و مهربان خواهد یافت ●●●۱۱۰ / نساء

وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ

و هر کس به اندازه ذره‌ای کار بد کرده، آنرا می‌بیند ●●●۸ / زلزال

وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ نَقِيرًا

و کسی که چیزی از اعمال صالح انجام دهد مرد باشد یا زن، اما ایمان داشته باشد، چنان کسانی داخل در بهشت می‌شوند و کمترین ستمی به آنها نخواهد شد ●●●۱۲۴ / نساء

وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا يَخَافُ ظُلْمًا وَلَا هَضْمًا

(اما) آن کس که اعمال صالحی انجام دهد در حالی که مؤمن باشد نه از ظلمی می‌ترسد و نه از نقصان حقش ●●●۱۱۲ / طه

وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ عُدْوَانًا وَظُلْمًا فَسَوْفَ نُصَلِّيهِ نَارًا وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا

و هر کس این عمل را از روی تجاوز و ستم انجام دهد، به زودی او را در آتشی وارد خواهیم ساخت و این کار برای خدا آسان است ●●●۳۰ / نساء

وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فَجَزَاءُ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا

و هر کسی فرد باایمانی را از روی عمد به قتل برساند مجازات او دوزخ است که جاودانه در آن می‌ماند و خداوند بر او غضب می‌کند و از رحمتش او را دور می‌سازد و عذاب عظیمی برای او آماده ساخته است ●●●۹۳ / نساء

قرآن الفبائی باب الواو (۶۳۷)

وَمَنْ يَقْتُلْ مِنْهُمْ إِنِّي إِلَهُ مِنْ دُونِهِ فَذَلِكَ نَجْزِيهِ جَهَنَّمَ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ

و هر کس از آن‌ها بگوید من معبود دیگری جز خدا هستم، کیفر او را جهنم می‌دهیم و این‌گونه ستمگران را کیفر خواهیم داد ۲۹.۰۰۰ / انبیاء

وَمَيْقُوتٌ مِّنْكَنٍّ لِلَّهِ وَرَسُولِهِ وَتَعْمَلُ صَالِحًا نُؤْتِيهَا أَجْرَهَا مَرَّتَيْنِ وَأَعْتَدْنَا لَهَا رِزْقًا كَرِيمًا

و هر کس از شما برای خدا و پیامبرش خضوع کند و عمل صالح انجام دهد، پاداش او را دو چندان خواهیم ساخت و روزی پرارزشی برای او فراهم ساخته‌ایم ۳۱.۰۰۰ / احزاب

وَمَنْ يَكْسِبْ إِثْمًا فَإِنَّمَا يَكْسِبُهُ عَلَى نَفْسِهِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا

و کسی که گناهی مرتکب شود به زیان خود کار کرده و خداوند دانا و حکیم است ۱۱۱.۰۰۰ / نساء

وَمَنْ يَكْسِبْ خَطِيئَةً أَوْ إِثْمًا ثُمَّ يَرْمِ بِهِ بَرِيئًا فَقَدِ احْتَمَلَ بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا

و کسی که خطا یا گناهی مرتکب شود سپس بی گناهی را متهم سازد بار بهتان و گناه آشکاری بر دوش گرفته است ۱۱۲.۰۰۰ / نساء

وَمَنْ يُؤْلِهِمْ يَوْمَئِذٍ دُبرَاهُ إِلَّا مَتَحَرِّفًا لِّقِتَالٍ أَوْ مُتَحَيِّرًا إِلَىٰ فِتْنَةٍ فَقَدْ بَاءَ بِغَضَبٍ مِنَ اللَّهِ وَمَأْوَاهُ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ

و هر کس در آن هنگام به آن‌ها پشت کند، مگر در صورتی که هدفش کناره‌گیری از میدان برای حمله مجدد و یا به قصد پیوستن به گروهی (از مجاهدان) بوده باشد، (چنین کسی) گرفتار غضب پروردگار خواهد شد و مأوای او جهنم و چه بد جایگاهی است ۱۶.۰۰۰ / انفال

وَمَنْ يُهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَجِدْ فِي الْأَرْضِ مُرَاعِمًا كَثِيرًا وَسِعَةً وَمَنْ يُخْرِجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ يُدْرِكُهُ الْمَوْتُ فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا

و کسی که در راه خدا هجرت کند نقاط امن فراوان و گسترده‌ای در زمین می‌یابد و کسی که از خانه‌اش به عنوان مهاجرت به سوی خدا و پیامبر او بیرون رود سپس مرگش فرا رسد پاداش او بر خدا است و خداوند آمرزنده و مهربان است ۱۰۰.۰۰۰ / نساء

وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلِّ فَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِهِ وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ عُميًا وَبُكْمًا وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ كُلَّمَا خَبَتْ زِدْنَاهُمْ سَعِيرًا

هر کس را خدا هدایت کند هدایت یافته واقعی او است، و هر کس را او (به خاطر اعمالش) گمراه سازد هادیان و سرپرستانی جز خدا برای او نخواهی یافت و روز قیامت آن‌ها را بر صورت‌هایشان محشور می‌کنیم در حالی که نابینا و گنگ و کرند، جایگاهشان دوزخ است و هر زمان آتش آن فرونشیند، شعله تازه‌ای بر آن‌ها می‌افزایم ۹۷.۰۰۰ / اسراء

(۶۳۸) باب الواو قرآن الفبائی

وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَالَهُ مِنْ مُضِلٍّ أَلَيْسَ اللَّهُ بِعَزِيزٍ ذِي انْتِقَامٍ

و هر کس را خدا هدایت کند، هیچ گمراه‌کننده‌ای نخواهد داشت، آیا خداوند قادر و صاحب انتقام نیست ۳۷.۰۰۰ / زمر

وَمِنَ الْأَبْلِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِ قُلْ آلذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ أَمِ الْأُنثَيَيْنِ أَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأُنثَيَيْنِ أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ وَصَّاكُمُ اللَّهُ بِهَذَا فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا لِّيُضِلَّ النَّاسَ بِغَيْرِ عِلْمٍ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

و از شتر دو زوج و از گاو هم دو زوج (برای شما آفرید)، بگو: کدام‌یک از این‌ها را خدا حرام کرده است؟ نرها را یا ماده‌ها را؟ و یا آن‌چه رجم ماده‌ها را دربر گرفته؟ و آیا شما گواه (این تحریم) بودید، هنگامی که خدا به این موضوع توصیه کرد؟ بنابراین چه کسی ستمکارتر است از آن‌ها که بر خدا دروغ می‌بندند تا مردم را از روی جهل گمراه سازند، خداوند هیچ‌گاه ستمگران را

هدایت نخواهد کرد ●●● ۱۴۴ / انعام

وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ مَغْرَمًا وَيَتَرَبَّصُّ بِكُمُ الدَّوَاءَ يُرِ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

گروهی از (این) اعراب بادیه‌نشین چیزی را که (در راه خدا) انفاق می‌کنند، غرامت محسوب می‌دارند و انتظار حوادث دردناکی برای شما می‌کشند، حوادث دردناک برای آنهاست و خداوند شناسا و داناست ●●● ۹۸ / توبه

وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ قُرْبَاتٍ عِنْدَ اللَّهِ وَصَالِحَاتِ الرُّسُولِ أَلَا إِنَّهَا قُرْبَةٌ لَهُمْ سَيُدْخِلُهُمُ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ إِنْ اللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

گروه (دیگری) از عرب‌های بادیه‌نشین ایمان به خدا و روز رستاخیز دارند و آنچه را انفاق می‌کنند، مایه تقرب نزد خدا و دعا‌های پیامبر می‌دانند، آنگاه باشید این‌ها مایه تقرب آنهاست، خداوند به زودی آنان را در رحمت خود وارد خواهد ساخت، چرا که خداوند آمرزنده و مهربان است ●●● ۹۹ / توبه

وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصَارَى أَخَذْنَا مِيثَاقَهُمْ فَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ فَأَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللَّهُ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ

و از کسانی که ادعای نصرانیت (و یاری مسیح) داشتند (نیز) پیمان گرفتیم ولی آنها قسمت قابل ملاحظه‌ای از آنچه به آنان تذکر داده شده بود به دست فراموشی سپردند، لذا در میان آنها تا دامنه قیامت عداوت و دشمنی افکندیم و خداوند در آینده آنها را از آنچه انجام داده‌اند (و از نتایج آن) آگاه خواهد ساخت ●●● ۱۴ / مائده

وَمِنَ الشَّيَاطِينِ مَنْ يُغْوِصُونَ لَهُ وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا دُونَ ذَلِكَ وَكُنَّا لَهُمْ حَافِظِينَ

و گروهی از شیاطین را (نیز) مسخر او قراردادیم که برایش (در دریاها) غواصی می‌کردند و کارهایی غیر از این او انجام می‌دادند و ما آنها را (از تمرد و سرکشی) حفظ می‌کردیم ●●● ۸۲ / انبیاء

قرآن الفبائی باب الواو (۶۳۹)

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ

در میان مردم کسانی هستند که می‌گویند: به خدا و روز رستاخیز ایمان آورده‌ایم، در حالی که ایمان ندارند ●●● ۸ / بقره

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُنِيرٍ

و گروهی از مردم درباره خدا بدون هیچ دانشی و بدون هیچ هدایت و کتاب روشنی به مجادله برمی‌خیزند ●●● ۸ / حج

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطَانٍ مَرِيدٍ

گروهی از مردم بدون هیچ علم و دانشی به مجادله درباره خدا برمی‌خیزند و از هر شیطان سرکشی پیروی می‌کنند ●●● ۳ / حج

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًا أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ

بعضی از مردم سخنان باطل و بیهوده خریداری می‌کنند تا مردم را از روی جهل و نادانی گمراه سازند و آیات الهی را به استهزاء و سخریه گیرند، برای آنها عذاب خوارکننده است ●●● ۶ / لقمان

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَعْبُدُ اللَّهَ عَلَى حَرْفٍ فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ نِ اطْمَآنًا بِهِ وَإِنْ أَصَابَتْهُ فِتْنَةٌ انْقَلَبَ عَلَى وَجْهِهِ خَسِرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ

بعضی از مردم خدا را تنها با زبان می‌پرستند (و ایمان‌قلبیشان بسیار ضعیف است) همین که دنیا به آنها رو کند و نفع و خیری به

آنان رسد، حالت اطمینان پیدا می‌کند، اما اگر مصیبتی به عنوان امتحان به آن‌ها برسد، دگرگون می‌شوند و به کفر رومی آورند و به این ترتیب هم دنیا را از دست داده‌اند و هم آخرت را و این خسران و زیان آشکاری است ●●● ۱۱. / حج
 وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ جَعَلَ فِتْنَةً لِلنَّاسِ كَعَذَابِ اللَّهِ وَلَئِنْ جَاءَ نَصْرٌ مِنْ رَبِّكَ لَيَقُولُنَّ إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ أَوْ لَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ

در میان مردم کسانی هستند که می‌گویند: به خدا ایمان آورده‌ایم، اما هنگامی که به خاطر خدا (از سوی دشمنان) مورد آزار قرار می‌گیرند، فتنه دشمنان را همچون عذاب الهی می‌شمارند (و از آن‌سخت وحشت می‌کنند) اما هنگامی که پیروزی از سوی پروردگارت بیاید، می‌گویند: ما هم با شما بودیم (و در این پیروزی شریکیم) آیا خداوند به آن‌چه در سینه‌های جهانیان است، آگاه‌تر نیست ●●● ۱۰۹ / عنکبوت

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يَرَوْنَ الْعَذَابَ أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ
 (۶۴۰) باب الواو قرآن الفبایی

بعضی از مردم معبودهایی غیر از خداوند، برای خود انتخاب می‌کنند و آن‌ها را همچون خدا دوست می‌دارند، اما آن‌ها که ایمان دارند، عشقشان به خدا (از مشرکان نسبت به معبودهاشان) شدیدتر است و آن‌ها که ستم کردند (ومعبودی غیر خدا برگزیدند)، هنگامی که عذاب خدا را مشاهده کنند، خواهند دانست که تمام قدرت به دست خدا است و او دارای مجازات شدید است (نه معبودهای خیالی که از آن‌ها می‌هراسند ●●●). ۱۶۵ / بقره

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيُشْهَدُ اللَّهُ عَلَى مَا فِي قَلْبِهِ وَهُوَ أَلَدُّ الْخِصَامِ
 و از مردم، کسانی هستند که گفتار آنان در زندگی دنیا، مایه اعجاب تو می‌شود (در ظاهر، اظهار محبت شدید می‌کنند) و خدا را بر آن‌چه در دل دارند، گواه می‌گیرند (این در حالی است که) آنان سرسخت‌ترین دشمنانند ●●● ۲۰۴ / بقره
 وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ رَؤُوفٌ بِالْعِبَادِ

بعضی از مردم (با ایمان و فداکار، چون علی در "لَيْلَةُ الْمَيْمِيتِ" به هنگام خفتن در جایگاه پیغمبر صلی‌الله‌علیه‌وآله) جان خود را به خاطر خشنودی خدا می‌فروشند و خداوند نسبت به بندگان مهربان است ●●● ۲۰۷ / بقره

وَمِنَ النَّاسِ وَالدَّوَابِّ وَ الْأَنْعَامِ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ كَذَلِكَ إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ
 و از انسان‌ها و جنبندها و چهارپایان انواعی با الوان مختلف، (آری) حقیقت چنین است، از میان بندگان خدا تنها دانشمندان از او می‌ترسند، خداوند عزیز و غفور است ●●● ۲۸ / فاطر

وَمِنَ الْأَنْعَامِ حُمُولَةٌ وَفَرَّشَا كُلُّوَا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ وَ لَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ
 (و او کسی است که) از چهارپایان برای شما حیوانات باربر و حیوانات کوچک آفرید، از آن‌چه او به شما روزی داده است، بخورید و از گام‌های شیطان پیروی ننمایید که او دشمن آشکار شما است ●●● ۱۴۲ / انعام
 وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ وَ سَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا

و در شبانگاه برای او سجده کن و مقداری طولانی از شب، او را تسبیح گوی ●●● ۲۶ / انسان
 وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَكَ عَسَى أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَحْمُودًا
 پاسی از شب را از خواب برخیز و قرآن (و نماز) بخوان، این یک وظیفه اضافی برای تو است، تا پروردگارت تو را به مقامی در خور ستایش برانگیزد ●●● ۷۹ / اسراء

وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَ ادْبَارَ النُّجُومِ

(همچنین) به هنگام شب او را تسبیح کن و به هنگام پشت کردن ستارگان و طلوع صبح ●●● ۴۹ / طور
وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَادْبَارَ السُّجُودِ

و در بخشی از شب او را تسبیح کن و بعد از سجده‌ها ●●● ۴۰ / ق
قرآن الفبائی باب الواو (۶۴۱)

وَمِنَ أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ إِنْ تَأْمَنَهُ بِقِنطَارٍ يُؤَدِّهِ إِلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَنْ إِنْ تَأْمَنَهُ بِدِينَارٍ لَا يُؤَدِّهِ إِلَيْكَ إِلَّا مَا دُمْتَ عَلَيْهِ قَائِمًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَيْسَ عَلَيْنَا فِي الْأُمِّيِّينَ سَبِيلٌ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ

و در میان اهل کتاب، کسانی هستند که اگر ثروت زیادی به رسم امانت به آنها بسپاری، به تو باز می‌گردانند و کسانی هستند که اگر یک دینار هم به آنان بسپاری، به تو باز نمی‌گردانند، مگر تا زمانی که بالای سر آنها ایستاده (و بر آنها مسلط) باشی، این به خاطر آن است که می‌گویند: ما در برابر امیین (غیر یهود) مسؤول نیستیم و بر خدا دروغ می‌بندند، در حالی که می‌دانند (این سخن دروغ است ●●●) ۷۵ / آل عمران

وَمِنَ آيَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ

از نشانه‌های او کشتی‌هایی است همچون کوه‌ها که در دریا در حرکت است ●●● ۳۲ / شوری
وَمِنَ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِنْ كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ
از نشانه‌های او شب و روز و خورشید و ماه است، برای خورشید و ماه سجده نکنید، برای خدایی که آفریننده آنهاست
سجده کنید، اگر می‌خواهید او را عبادت نمایید ●●● ۳۷ / فصلت

وَمِنَ آيَاتِهِ أَنْ تَقُومَ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ بِأَمْرِهِ ثُمَّ إِذَا دَعَاكُمْ دَعْوَةً مِنَ الْأَرْضِ إِذَا أَنْتُمْ تَخْرُجُونَ

و از آیات او این است که آسمان و زمین به فرمان او برپا است، سپس هنگامی که شما را (در قیامت) از زمین می‌فراخواند، ناگهان همه خارج می‌شوید (و در صحنه محشر حضور می‌یابید ●●●) ۲۵ / روم

وَمِنَ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ تَنْتَشِرُونَ

از نشانه‌های او این است که شما را از خاک آفرید، سپس انسان‌هایی شدید و در روی زمین انتشار
یافتید ●●● ۲۰ / روم

وَمِنَ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ
و از نشانه‌های او این است که همسرانی از جنس خود شما برای شما آفرید تا در کنار آنها آرامش یابید و در میانتان مودت و
رحمت قرار داد، در این نشانه‌هایی است برای گروهی که تفکر می‌کنند ●●● ۲۱ / روم

وَمِنَ آيَاتِهِ أَنْكَ تَرَى الْأَرْضَ خَاشِعَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ إِنَّ الَّذِي أَحْيَاهَا لَمُحْيِ الْمَوْتِ إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
از آیات او این است که زمین را خشک و خاضع می‌بینی، اما هنگامی که آب بر آن می‌فرستیم به جنبش
درمی‌آید و نمو می‌کند، همان‌کس که آن را زنده کرد، مردگان را نیز زنده می‌کند، او بر هر چیز تواناست
●●● ۳۹ / فصلت

(۶۴۲) باب الواو قرآن الفبائی

وَمِنَ آيَاتِهِ أَنْ يُرْسِلَ الرِّيَّاحَ مُبَشِّرَاتٍ وَلِيُذِيقَكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَلِيُنَجِّرِيَ الْفُلُكُ بِأَمْرِهِ وَلِيَتَّبِعُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ
از آیات (عظمت و قدرت) خدا این است که باده‌ها را به عنوان بشارت گرانی می‌فرستد تا شما را از رحمتش بچشانند (و
سیراب کند) و کشتی‌ها به فرمانش حرکت کنند و از فضل او بهره‌گیرید، شاید شکرگزاری کنید ●●● .

۴۶ / روم

وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَثَّ فِيهِمَا مِنْ دَابَّةٍ وَهُوَ عَلَى جَمْعِهِمْ إِذَا يَشَاءُ قَدِيرٌ

و از آیات او است آفرینش آسمان‌ها و زمین و آنچه از جنبندگان در آن‌ها خلق و منتشر نموده و او هرگاه بخواهد قادر بر جمع آن‌ها است ●●● ۲۹ / شوری

وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافَ اللَّسْتِكُمْ وَالْوَانِكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَاتٍ لِلْعَالَمِينَ

و از آیات او آفرینش آسمان‌ها و زمین و تفاوت زبان‌ها و رنگ‌های شما است ، در این نشانه‌هایی است برای عالمان ●●● ۲۲ / روم

وَمِنْ آيَاتِهِ مَنَامُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَابْتِغَاؤُكُمْ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُسْمَعُونَ

و از نشانه‌های او خواب شما در شب و روز است و تلاش و کوششتان برای بهره‌گیری از فضل پروردگار (و تأمین معاش) در این امور نشانه‌هایی است برای آن‌ها که گوش شنوا دارند ●●● ۲۳ / روم

وَمِنْ آيَاتِهِ يُرِيكُمُ الْبُرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا وَيَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَيُخْبِئِي بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

و از آیات او این است که برق (و رعد) رابه شما نشان می‌دهد که هم مایه ترس است و هم امید (ترس از صاعقه و امید به نزول باران) و از آسمان آبی فرو می‌فرستد که زمین را بعد از مردن به وسیله آن زنده می‌کند ، در این نشانه‌هایی است برای جمعیتی که عقل خود را به کار می‌گیرند ●●● ۲۴ / روم

وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّخِيلِ وَالْأَعْنَابِ تَتَّخِذُونَ مِنْهُ سَكَرًا وَرِزْقًا حَسَنًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَةً لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

و از میوه‌های درختان نخل و انگور مسکرات (ناپاک) و روزی خوب و پاکیزه می‌گیرید در این نشانه روشنی است برای جمعیتی که اندیشه می‌کنند ●●● ۶۷ / نحل

وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِنَّهُ لَلْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

از هر جا (و از هر شهر و نقطه‌ای) خارج شدی (به هنگام نماز) روی خود را به جانب مسجدالحرام کن ، این دستور حقی است از طرف پروردگار تو و خداوند از کردار شما غافل نیست ●●● ۱۴۹ / بقره

قرآن الفبائی باب الواو (۶۴۳)

وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ فَلَا تَحْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِي وَلَا تَمِنَّا نِعْمَتِي عَلَيْكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

و از هر جا خارج شدی، روی خود را به جانب مسجدالحرام کن و هر جا بودید ، روی خود را به سوی آن کنید تا مردم جز ظالمان (که دست از لجاجت بر نمی‌دارند) ، دلیلی بر ضد شما نداشته باشند (زیرا از نشانه‌های پیامبر که در کتب آسمانی پیشین آمده ، این است که او به سوی دو قبله نماز می‌خواند) از آن‌ها نترسید (و تنها) از من بترسید (این تغییر قبله ، به خاطر آن بود که) نعمت خود را بر شما تمام کنم تا هدایت شوید ●●● ۱۵۰ / بقره

وَمِنْ دُونِهِمَا جَنَّاتٍ

و پایین‌تر از آن‌ها دو بهشت دیگر است ●●● ۶۲ / الزحمن

وَمِنْ رَحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمْ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

از رحمت او است که برای شما شب و روز قرار داد تا هم در آن آرامش داشته باشید و هم برای بهره‌گیری از فضل خدا تلاش کنید ، شاید شکر نعمت او را به جا آورید ●●● ۷۳ / قصص

وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ

و از شر آن‌ها که در گره‌های دمند (و هر تصمیمی را سست می‌کنند) ●●● ۴ / فلق

وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ

و از شرّ هر حسودی هنگامی که حسد می‌ورزد ●●● ۵. / فلق

وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ

و از شرّ هر موجود مزاحمی هنگامی که وارد می‌شود ●●● ۳. / فلق

وَمِنْ قَبْلِهِ كِتَابُ مُوسَى إِمَامًا وَرَحْمَةً وَهَذَا كِتَابٌ مُصَدِّقٌ لِسَانِنا عَرَبِيًّا لِنُنذِرَ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَبُشْرَى لِلْمُحْسِنِينَ

و پیش از آن، کتاب موسی که پیشوا و رحمت بود (نشانه‌های آن را بیان کرده) و این کتاب هماهنگ با نشانه‌های تورات

است، درحالی که به زبان عربی و فصیح و گویا است تا ظالمان را انذار کند و نیکوکاران را بشارت دهد ●●● ۱۲. / احقاف

وَمِنْ قَوْمِ مُوسَى أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ

و از قوم موسی، گروهی به سوی حق هدایت می‌کنند و حاکم به حق و عدالتند ●●● ۱۵۹. / اعراف

وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ

و از هر چیز دو زوج آفریدیم، شاید متذکر شوید ●●● ۴۹. / ذاریات

(۶۴۴) باب الواو قرآن الفبائی

وَمِنْهُمْ الَّذِينَ يُؤَدُّونَ النَّبِيَّ وَيَقُولُونَ هُوَ أُذُنٌ قُلُّ أذُنٌ خَيْرٌ لَكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَيُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةٌ لِلَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ يُؤَدُّونَ

رَسُولَ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

از آن‌ها کسانی هستند که پیامبر را آزار می‌دهند و می‌گویند: او خوش‌باور و گوشی است، بگو: خوش‌باور بودن او به نفع شما

است (ولی بدانید) او ایمان به خدا دارد و (تنها) تصدیق مؤمنان می‌کند و رحمت است برای کسانی که ایمان آورده‌اند و

آن‌ها که فرستاده‌خدا را آزار می‌دهند، عذاب دردناکی دارند ●●● ۶۱. / توبه

وَمِنْهُمْ أُمَّيُونَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ إِلَّا أَمَانِيًّا وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ

و پاره‌ای از آن‌ها عوامانی هستند که کتاب خدا را جز یک مشت خیالات و آرزوها نمی‌دانند و تنها

به پندارهایشان دل بسته‌اند ●●● ۷۸. / بقره

وَمِنْهُمْ مَنْ عَاهَدَ اللَّهُ لِيُنْزِلَ عَلَيْنَا مَنَافِعَ مِنْ فَضْلِهِ لَنُصَدِّقَنَّهُ وَلَنُكُونَنَّ مِنَ الصَّالِحِينَ

از آن‌ها کسانی هستند که با خدا پیمان بسته‌اند که اگر خداوند ما را از فضل خود روزی کند، قطعاً صدقه

خواهیم داد و از شاکران خواهیم بود ●●● ۷۵. / توبه

وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ حَتَّى إِذَا خَرَجُوا مِنْ عِنْدِكَ قَالُوا لِلَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مَاذَا قَالَ أَنْفَا أُولَئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَى

قُلُوبِهِمْ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ

گروهی از آنان به سخنان گوش فرامی‌دهند اما هنگامی که از نزد تو خارج می‌شوند، به کسانی که خداوند به آن‌ها علم و دانش

بخشیده (از روی استهزاء) می‌گویند: این مرد الآن چه گفت؟ آن‌ها کسانی هستند که خداوند بر قلب‌هایشان مهر نهاده و از

هوای نفسشان پیروی کرده‌اند (لذا چیزی نمی‌فهمند ●●●) ۱۶. / محمد

وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ يَرَوْا كَلِمًا لَا يُؤْمِنُ بِهَا حَتَّى إِذَا جَاءَهُمْ

يُجَادِلُونَكَ يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا أَسْطِيرُ الْأُولِينَ

پاره‌ای از آن‌ها به تو گوش فرامی‌دهند ولی بر دل‌های آنان پرده‌ها افکنده‌ایم تا آن را نفهمند و در گوش آن‌ها سنگینی

قرار داده‌ایم (و آن‌ها به قدری لجوجند) که اگر تمام نشانه‌های حق را ببینند ایمان نمی‌آورند، تا آن‌جا که وقتی به سراغ

تو می‌آیند با تو به پرخاشگری برمی‌خیزند و کافران می‌گویند این‌ها افسانه‌های پیشینیان است ●●● ۲۵. / انعام

و مِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ وَلَوْ كَانُوا لَا يَعْقِلُونَ

و گروهی از آنان گوش به سوی تو فرامی‌دهند (اما گویی هیچ‌نمی‌شنوند و کردند) آیا تومی‌توانی سخن خود را به گوش کران برسانی ، هر چند نفهمند ●●● ۴۲؟ / یونس

و مِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا اتِّنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

و بعضی می‌گویند : « پروردگارا در دنیا به ما (نیکی) عطا کن و در آخرت نیز (نیکی) مرحمت فرما و ما را از عذاب آتش نگاه دار ●●● » ۲۰۱. / بقره

قرآن الفبائی باب الواو (۶۴۵)

و مِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ ائِذْ لِي وَلَا تَفْتِنِّي اَلَا فِي الْفِتْنَةِ سَقَطُوا وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ

بعضی از آن‌ها می‌گویند بما اجازه ده (تا در جهاد شرکت نکنیم) و ما را به گناه گرفتار مساز ، آگاه باشید آن‌ها (هم اکنون) در گناه سقوط کرده‌اند و جهنم کافران را احاطه کرده است ●●● ۴۹. / توبه

و مِنْهُمْ مَنْ يَلْمِزُكَ فِي الصَّدَقَاتِ فَإِنْ أُعْطُوا مِنْهَا رَضُوا وَإِنْ لَمْ يُعْطُوا مِنْهَا إِذَا هُمْ يَسْخَطُونَ

و در میان آن‌ها کسانی هستند که در (تقسیم) غنایم به تو ایراد می‌کنند ، اگر از آن به آن‌ها بدهند راضی می‌شوند و اگر ندهند خشم می‌گیرند (خواه حق آن‌ها باشد یا نه ●●●) ۵۸. / توبه

و مِنْهُمْ مَنْ يَنْظُرُ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تَهْدِي الْعُمَىٰ وَلَوْ كَانُوا لَا يُبْصِرُونَ

و گروهی از آنان به سوی تو نگاه می‌کنند (اما گویی هیچ‌نمی‌بینند) آیا تومی‌توانی نابینایان را هدایت کنی ، هر چند نبینند ●●● ۴۳؟ / یونس

و مِنْهُمْ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَ مِنْهُمْ مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهِ وَ رَبُّكَ أَعْلَمُ بِالْمُفْسِدِينَ

و بعضی از آن‌ها ایمان به آن می‌آورند و بعضی ایمان نمی‌آورند و پروردگارت به مفسدان آگاه‌تر است (و آن‌ها را بهتر می‌شناسد ●●●) ۴۰. / یونس

و مَهَّدَتْ لَهُ تَمْهِيدًا

و وسایل زندگی را از هر نظر برای او فراهم ساختم ●●● ۱۴. / مدثر

وَ نَادُوا يَا مَالِكُ لِيَقْضِ عَلَيْنَا رَبُّكَ قَالَ إِنَّكُمْ مَا كُنْتُمْ

آن‌ها فریاد می‌کشند : ای مالک دوزخ ! آرزو داریم پروردگارت ما را بمیراند (تا آسوده شویم) می‌گویند : شما در این جا ماندنی هستید ●●● ۷۷. / زخرف

وَ نَادِيًا أَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابُ النَّارِ أَنْ قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا حَقًّا فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا قَالُوا نَعَمْ فَاذَنْ مُؤَذِّنٌ بَيْنَهُمْ أَنْ لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ

و بهشتیان به دوزخیان صدای ززند که ما آن‌چه را پروردگار ما به ما وعده داده بود ، همه را حق یافتیم ، آیا شما هم آن‌چه را پروردگارتان به شما وعده داده بود ، حق یافتید؟ آن‌ها می‌گویند : آری ، در این هنگام نداده‌ای در میان آن‌ها ندا

می‌دهد که لعنت خدا بر ستمگران باد ●●● ۴۴. / اعراف

وَ نَادِيًا أَصْحَابُ الْأَعْرَابِ رِجَالًا يَعْرِفُونَهُمْ بِسِمَاهُمْ قَالُوا مَا آغْنَىٰ عَنْكُمْ جَمْعُكُمْ وَ مَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ

و اصحاب اعراف ، مردانی (از دوزخیان را) که از سیمایشان آن‌ها را می‌شناسند ، صدا می‌زنند و می‌گویند : دیدید که گردآوری شما (از مال و ثروت و زن و فرزند) و تکبرهای شما به حالتان سودی نداد ●●● ۴۸؟ / اعراف

(۶۴۶) باب الواو قرآن الفبائی

وَ نَادَىٰ أَصْحَابُ النَّارِ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ أَفِيضُوا عَلَيْنَا مِنَ الْمَاءِ أَوْ مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالُوا آءِ إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَهُمَا عَلَى الْكَافِرِينَ
و دوزخیان، بهشتیان را صدا می‌زنند که (محبت کنید) و مقداری آب یا از آن چه خدا به شما روزی داده، به ما ببخشید، آن‌ها (در پاسخ) می‌گویند: خداوند این‌ها را بر کافران تحریم کرده است ●●● ۵۰. / اعراف

وَ نَادَىٰ فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ قَالَ يَا قَوْمِ أَلَيْسَ لِي مُلْكُ مِصْرَ وَ هَذِهِ الْأَنْهَارُ تَجْرِي مِن تَحْتِي أَفَلَا تُبْصِرُونَ
فرعون در میان قوم خود نداداد و گفت: ای قوم من! آیا حکومت مصر از آن من نیست و این نهرها تحت فرمان من جریان ندارد؟ آیا نمی‌بینید ●●● ۵۱؟ / زخرف

وَ نَادَىٰ نُوحٌ رَبَّهُ فَقَالَ رَبِّ إِنَّ ابْنِي مِنْ أَهْلِي وَإِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَأَنْتَ أَحْكَمُ الْحَكَمِينَ
نوح به پروردگارش عرض کرد پروردگارا! پسر من از خاندان من است و وعده تو (در مورد نجات خاندانم) حق است و تو از همه حکم‌کنندگان برتری ●●● ۴۵. / هود
وَ نَادَيْنَاهُ أَنْ يَا إِبْرَاهِيمَ

او را ندا دادیم که ای ابراهیم ●●● ۱۰۴! / صافات
وَ نَادَيْنَاهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَ قَرَّبْنَاهُ نَجِيًّا
ما او را از طرف راست (کوه) طور فراخواندیم و او را نزدیک ساختیم و با او سخن گفتیم ●●● ۵۲. / مریم

وَ نَبَّئُهُمُ أَنَّ الْمَاءَ قِسْمَةٌ بَيْنَهُمْ كُلُّ شِرْبٍ مُحْتَضَرٌ
و به آن‌ها خبر ده که آب (قریه) باید در میان آن‌ها تقسیم شود (یک روز سهم ناقه و یک روز برای آن‌ها) و هر یک در نوبت خود باید حاضر شوند ●●● ۲۸. / قمر

وَ نَبَّئُهُمُ عَنْ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ
و به آن‌ها (بندگانم) از میهمان‌های ابراهیم خبر ده ●●● ۵۱. / حجر
وَ نَجِّنَا بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ

و ما را به رحمت از (دست) گروه کافران رهایی بخش ●●● ۸۶. / یونس
وَ نَجِّنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَ كَانُوا يَتَّقُونَ
و کسانی را که ایمان آوردند و تقوا را پیشه داشتند، نجات بخشیدیم ●●● ۱۸. / فصلت

وَ نَجِّنَاهُ وَ أَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ
و او و خاندانش را از اندوه بزرگ، رهایی بخشیدیم ●●● ۷۶. / صافات
قرآن الفبائی باب الواو (۶۴۷)

وَ نَجِّنَاهُ وَ لُوطًا إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ
و او و لوط را به سرزمین (شام) که آن را برای همه جهانیان بر برکت ساختیم نجات دادیم ●●● ۷۱. / انبیاء
وَ نَجِّنَاهُمَا وَ قَوْمَهُمَا مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ

آن‌ها و قومشان را از اندوه بزرگ، نجات دادیم ●●● ۱۱۵. / صافات
وَ نَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَ لَكِنْ لَا تُبْصِرُونَ
و ما به او نزدیک‌تریم از شما، ولی نمی‌بینید ●●● ۸۵. / واقعه

وَ نَذُرُكَ كَثِيرًا
و تو را بسیار یاد کنیم ●●● ۳۴. / طه

و نَرِيَهُ مَا يَقُولُ وَيَأْتِينَا فَرْدًا

آن چه را او می گوید (از اموال و فرزندان) از او به ارث می بریم و تک و تنها نزد ما خواهد آمد ●●● ۸۰ / مریم

و نَرِيْدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتَضَعُّوْا فِي الْأَرْضِ وَ نَجْعَلَهُمْ أَئِمَّةً وَ نَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ

اراده ما بر این قرار گرفته است که به مستضعفین نعمت بخشیم و آن‌ها را پیشوایان و وارثین روی زمین قرار

دهیم ●●● ۵۰ / قصص

و نَرِيَهُ قَرِيْبًا

و ما آن را نزدیک می بینیم ●●● ۷۰ / معارج

و نَزَعْنَا مَا فِي صُدُوْرِهِمْ مِنْ غَلٍّ تَجْرِي مِنَ الْأَنْهَارِ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَيْنَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَيْنَا اللَّهُ لَقَدْ

جَاءَتْ رُسُلٌ رَبَّنَا بِالْحَقِّ وَ نُودُوا أَنَّ تِلْكَمُ الْجَنَّةُ أَوْرِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

و آن چه در دل‌ها از کینه و حسد دارند، برمی کنیم (تا درصفا و صمیمیت باهم زندگی کنند) و از زیر (قصرها و درختان) آن‌ها

نهرها جریان دارد و می گویند: سپاس مخصوص خداوندی است که ما را به این (همه نعمت‌ها) رهنمون شد و اگر او مارا هدایت

نکرده بود، ما (به این‌ها) راه نمی یافتیم، مسلما فرستادگان پروردگار ما حق می گفتند و (در این هنگام) ندا داده می شود

که این بهشت را در برابر اعمالی که انجام می دادید، به ارث بردید ●●● ۴۳ / اعراف

و نَزَعْنَا مَا فِي صُدُوْرِهِمْ مِنْ غَلٍّ إِخْوَانًا عَلِيْسُرُّرٍ مُتَقَابِلِينَ

هرگونه غل (حسد و کینه و عداوت و خیانت) از سینه آن‌ها برمی کنی (و روحشان را پاک می کنیم) درحالی که همه برادرند و

بر سریرها روبروی یکدیگر قرار دارند ●●● ۴۷ / حجر

(۶۴۸) باب الواو قرآن الفبائی

و نَزَعْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا فَقُلْنَا هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ فَعَلِمُوا أَنَّ الْحَقَّ لِلَّهِ وَ ضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتُرُونَ

(در آن روز) از هر امتی، گواهی برمی گزینیم و (به مشرکان گمراه) می گوئیم: دلیل خود را بیاورید، اما آن‌ها می دانند که حق

برای خدا است و تمام آن چه را افترا می بستند، از (نظر) آن‌ها گم خواهد شد ●●● ۷۵ / قصص

و نَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْنَا آءٍ لِلنَّاطِرِينَ

و دست خود را (از گریبان) بیرون آورد، سفید (و درخشان) برای بینندگان بود ●●● ۱۰۸ / اعراف، ۳۳ / شعراء

و نَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُبَارَكًا فَأَنْبَتْنَا بِهِ جَبَاتٍ وَ حَبَّ الْحَصِيدِ

و از آسمان آبی پربرکت فرستادیم و به وسیله آن باغ‌ها و دانه‌هایی را که درو می کنند، رویاندیم ●●● ۹۰ / ق

وَ نَسُوْقُ الْمُجْرِمِينَ إِلَى جَهَنَّمَ وَرِدًا

و مجرمان را (همچون شتران تشنه کامی که به سوی آبگاه می روند) به جهنم می رانیم ●●● ۸۶ / مریم

وَ نَصَرْنَا مِنْ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمٍ سَوِيًّا فَاعْرِفْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ

و او را در برابر جمعیتی که آیات ما را تکذیب کرده بودند یاری نمودیم، چراکه آن‌ها قوم بدی بودند، لذا همه را

غرق کردیم ●●● ۷۷ / انبیاء

وَ نَصَرْنَاهُمْ فَكَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ

و آن‌ها را یاری کردیم تا بر دشمنان خود پیروز شدند ●●● ۱۱۶ / صافات

وَ نَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَ أَنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَ كَفَىٰ بِنَا حَاسِبِينَ

ما ترازوهای عدل را در روز قیامت نصب می کنیم، لذا به هیچ کس کمترین ستمی نمی شود و اگر به مقدار سنگینی یک

دانه خردل (کار نیک و بدی باشد) ما آن را حاضر می‌کنیم و کافی است که ما حساب کننده باشیم ●●● ۴۷.

/ انبیاء

و نَعْمَةٌ كَانُوا فِيهَا فَاكِهِينَ

و نعمت‌های فراوان دیگر که در آن متنعّم بودند ●●● ۲۷. / دخان

و نُفِخَ فِي الصُّورِ ذَلِكَ يَوْمَ الْوَعِيدِ

و در صور دمیده می‌شود، آن روز، روز تحقق وعده و حشتناک است ●●● ۲۰. / ق

و نُفِخَ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ

(بار دیگر) در صور دمیده می‌شود، ناگهان آن‌ها از قبرها شتابان به سوی (دادگاه) پروردگارشان

می‌روند ●●● ۵۱. / یس

قرآن الفبائی باب الواو (۶۴۹)

و نُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ

و در صور دمیده می‌شود، و تمام کسانی که در آسمان‌ها و زمین هستند، می‌میرند مگر کسانی که خدا بخواهد،

سپس بار دیگر در صور دمیده می‌شود، ناگهان همگی به پا می‌خیزند و در انتظار (حساب و جزا) هستند ●●● ۶۸. / زمر

و نَفْسٍ وَمَا سَوَّيْتَهَا

و سوگند به نفس آدمی و آنکس که آنرا منظم ساخته است ●●● ۷. / شمس

و نَقَلْبًا أَفْنَدْتَهُمْ وَأَبْصَرْتَهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا بِهِ أَوْلَٰ مَرَّةٍ وَ نَذَرْتَهُمْ فِي طَعْنِهِمْ يَعْْمَهُونَ

و ما دل‌ها و چشم‌های آن‌ها را واژگونه می‌سازیم چرا که در آغاز به آن ایمان نیاوردند و آنان را در حال طغیان و سرکشی به حال

خود وامی‌گذاریم تا سرگردان شوند ●●● ۱۱۰. / انعام

و نَمَارِقُ مَصْفُوفَةٌ

و بالش‌ها و پشتی‌های صف داده شده ●●● ۱۵. / غاشیه

و نُمَكِّنْ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَ نَرِي فِرْعَوْنَ وَ هَامَانَ وَ جُنُودَهُمَا مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ

حکومتشان را پابرجا سازیم و به فرعون و هامان و لشکریان آن‌ها آنچه را بیم داشتند از این گروه، نشان دهیم

●●● ۶. / قصص

وَ نُنزِلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَ رَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَ لَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا

قرآن را نازل می‌کنیم که شفا و رحمت برای مؤمنان است و ستمگران را جز خسران (و زیان) نمی‌افزاید ●●● ۸۲. / اسراء

وَ نُوحًا إِذْ نَادَىٰ مِنْ قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَنَجَّيْنَاهُ وَ أَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ

و نوح را (به یاد آور) هنگامی که پیش از آن‌ها (ابراهیم و لوط) پروردگار خود را خواند، ما دعای او را مستجاب کردیم، او و

خاندانش را از اندوه بزرگ نجات دادیم ●●● ۷۶. / انبیاء

وَ يُسِّرْكَ لِلْيُسْرَىٰ

و ما تو را برای انجام هر کار خیر آماده می‌کنیم ●●● ۸. / اعلیٰ

وَ وَاعِدْنَا مُوسَىٰ ثَلَاثِينَ لَيْلَةً وَ أَتَمَمْنَا بِعَشْرِ فَنَمَّ مِيقَاتُ رَبِّهِ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً وَ قَالَ مُوسَىٰ لِأَخِيهِ هَارُونَ اخْلُفْنِي فِي

قَوْمِي وَ أَصْلِحْ وَ لَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ

و ما با موسی سی شب وعده گذاردیم، سپس آن را با ده شب (دیگر) تکمیل نمودیم، به این ترتیب میعاد پروردگارش (با او)

چهل شب تمام شد و موسی به برادرش هارون گفت: جانشین من در میان قوم من باش و (آنها را) اصلاح کن و از روش مفسدان پیروی منما ●●● ۱۴۲ / اعراف

(۶۵۰) باب الواو قرآن الفبائی

وَ وَالِدٍ وَ مَا وَلَدَ

و قسم به پدر و فرزندش (ابراهیم خلیل و اسماعیل ذبیح ●●●) ۳ / بلد

وَ وَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَى

و تو را گم شده یافت و هدایت کرد ●●● ۷ / ضحی

وَ وَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَى

و تو را فقیر یافت و بی‌نیاز نمود ●●● ۸ / ضحی

وَ وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ

و صورت‌هایی در آن روز غبار آلود است ●●● ۴۰، / عبس

وَ وَرِثَ سُلَيْمَانُ دَاوُدَ وَقَالَ يَا أَيُّهَا النَّاسُ عَلَّمْنَا مَنْطِقَ الطَّيْرِ وَأَوْتَيْنَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْفَضْلُ الْمُبِينُ

و سلیمان وارث داود شد و گفت ای مردم به ما سخن گفتن پرندگان تعلیم داده شده است و از هر چیز به ما عطا گردیده این

فضیلت آشکاری است ●●● ۱۶ / نمل

وَ وَصَّىٰ بِهَا إِبْرَاهِيمَ بَنِيهِ وَيَعْقُوبَ يَا بَنِيَّ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ لَكُمْ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ

ابراهیم و یعقوب فرزندان خود را (در بازپسین لحظات عمر) به این آیین وصیت کردند (و هر کدام به فرزندان خویش گفتند):

فرزندان من، خداوند این آیین پاک را برای شما برگزیده است و شما جز به آیین اسلام (تسلیم در برابر فرمان خدا) از

دنیا نروید ●●● ۱۳۲ / بقره

وَ وَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا وَ وَضَعَتْهُ كُرْهًا وَ وَحَمْلُهُ وَ وِصَالُهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَ بَلَغَ أَرْبَعِينَ سِنًا قَالَ

رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَ عَلَىٰ وَالِدَيَّ وَ أَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَ أَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي إِنِّي تُبْتُ إِلَيْكَ وَ

إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ

ما به انسان توصیه کردیم که به پدر و مادرش نیکی کند، مادرش او را با ناراحتی حمل می‌کند و با ناراحتی بر زمین می‌گذارد و

دوران حمل و از شیر بازگرفتنش، سی ماه است، تا زمانی که به کمال قدرت و رشد برسد و به چهل سالگی وارد گردد، می‌گوید:

پروردگارا! مرا توفیق ده تا شکر نعمتی را که به من و پدر و مادرم دادی، به‌جا آورم و عمل صالحی انجام دهم که از آن خشنود

باشی و فرزندان مرا صالح کن، من به سوی تو باز می‌گردم و توبه می‌کنم و من از مسلمینم ●●● ۱۵ / احقاف

وَ وَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ وَ هُنَّ عَلَىٰ وَهْنٍ وَ وِصَالُهُ فِي عَامَيْنِ أَنْ اشْكُرْ لِي وَ لِوَالِدَيْكَ إِلَيَّ الْمَصِيرُ

و ما به انسان درباره پدر و مادرش سفارش کردیم، مادرش او را با زحمت روی زحمت حمل کرد، (و به

قرآن الفبائی باب الواو (۶۵۱)

هنگام بارداری هر روز رنج و ناراحتی تازه‌ای را متحمل می‌شد) و دوران شیرخوارگی او در دو سال پایان می‌یابد (

آری به او توصیه کردم) که شکر برای من و برای پدر و مادرت بجا آور که بازگشت همه شما به سوی من است ●●● ۱۴ /

لقمان

وَ وَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا وَ أَنْ جَاهِدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

ما به انسان توصیه کردیم که به پدر و مادرش نیکی کند و اگر آنها تلاش کنند که برای من شریکی قائل شوی که به آن علم

نداری، از آنها اطاعت مکن، بازگشت همه شما به سوی من است و شما را از آنچه انجام می‌دادید، باخبر خواهم ساخت
 ۸.۰۰۰ / عنكبوت

وَوَضِعَ الْكِتَابُ فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يَا وَيْلَتَنَا مَا لِ هَذَا الْكِتَابِ لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا وَ
 وَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا وَلَا يَظْلِمُ رَبُّكَ أَحَدًا

و کتاب (کتابی که نامه اعمال همه انسان‌ها است) در آنجا گذارده می‌شود، اما گنهکاران را می‌بینی که از آنچه در آن است
 ترسان و متوحش‌اند و می‌گویند: ای وای بر ما این چه کتابی است که هیچ عمل کوچک و بزرگی نیست مگر این که آن را
 شماره کرده است؟ و همه اعمال خود را حاضر می‌بینند و پروردگارت به احدی ظلم نمی‌کند ۰۰۰ / ۴۹ / كهف
 وَوَضَعْنَا عَنْكَ وِزْرَكَ

و بار سنگین را از تو برداشتیم ۰۰۰ / ۲۴ / انشراح

وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَا عَمِلَتْ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُونَ

و به هر کس آنچه انجام داده است، بی‌کم و کاست داده می‌شود و او نسبت به آنچه انجام می‌دادند، از
 همه آگاه‌تر است ۰۰۰ / ۷۰ / زمر

وَوَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ بِمَا ظَلَمُوا فَهُمْ لَا يَنْطِقُونَ

در این هنگام فرمان عذاب بر آنها واقع می‌شود و آنها سخنی ندارند که بگویند ۰۰۰ / ۸۵ / نمل

وَوَهَبْنَا لِدَاوُدَ سُلَيْمَانَ نِعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ

ما «سلیمان» را به داوود بخشیدیم، چه بنده خوبی، چرا که همواره به سوی خدا بازگشت می‌کرد (و به
 یسار او بود ۰۰۰). / ۳۰ / ص

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً وَكُلًّا جَعَلْنَا صَالِحِينَ

و اسحاق و علاوه بر او، یعقوب را به وی بخشیدیم و همه آنها را مردانی صالح قرار دادیم ۰۰۰ / ۷۲ / انبیاء

(۶۵۲) باب الواو قرآن الفبائی

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا هَدَيْنَا وَنُوحًا هَدَيْنَا مِنْ قَبْلُ وَمَنْ ذُرِّيَّتِهِ دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَمُوسَى وَهَارُونَ
 كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

و اسحاق و یعقوب را به او (ابراهیم) بخشیدیم و هر کدام را هدایت کردیم و نوح را (نیز) قبلاً هدایت نمودیم و از فرزندان او
 داوود و سلیمان و ایوب و یوسف و هارون را (هدایت کردیم) و این چنین نیکوکاران را پاداش می‌دهیم ۰۰۰ / ۸۴ / انعام

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ وَآتَيْنَاهُ أَجْرَهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ

و ما به او اسحاق و یعقوب را بخشیدیم و در دودمانش نبوت و کتاب آسمانی قرار دادیم، پاداش او را در دنیا دادیم و در آخرت از
 صالحان است ۰۰۰ / ۲۷ / عنكبوت

وَوَهَبْنَا لَهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا وَذِكْرَى لِرِئْصِ الْأَلْبَابِ

و خانواده‌اش را به او بخشیدیم و همانند آنها را با آنها قرار دادیم، تا رحمتی از سوی ما باشد و تذکری برای
 صاحبان فکر ۰۰۰ / ۴۳ / ص

وَوَهَبْنَا لَهُ مِنْ رَحْمَتِنَا أَهْلَهُ هَارُونَ نَبِيًّا

و ما از رحمت خود برادرش هارون را که پیامبر بود به او بخشیدیم ۰۰۰ / ۵۳ / مریم

وَوَهَبْنَا لَهُمْ مِنْ رَحْمَتِنَا وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلَيَّا

و از رحمت خود به آن‌ها ارزانی داشتیم و برای آن‌ها نام نیک و مقام مقبول و برجسته (در میان همه امت‌ها) قرار دادیم ●●● ۵۰ / مریم

وَهُدُوا إِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ وَهُدُوا إِلَى صِرَاطِ الْحَمِيدِ

آن‌ها به سوی سخنان پاکیزه هدایت می‌شوند و به راه خداوند شایسته ستایش راهنمایی می‌گردند ●●● ۲۴ / حج

وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ

و او را به خیر و شرش هدایت نمودیم ●●● ۱۰ / بلد

وَهَدَيْنَاهُمَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ

و آن‌ها را به راه راست هدایت کردیم ●●● ۱۱۸ / صافات

وَهَذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ

و قسم به این «شهر امن» (مکه ●●●) ۳ / تین

قرآن الفبائی باب الواو (۶۵۳)

وَهَذَا ذِكْرٌ مُبَارَكٌ أَنْزَلْنَاهُ أَفَأَنْتُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ

و این (قرآن) ذکر مبارکی است که (بر شما) نازل کردیم، آیا آن را انکار می‌کنید ●●● ۵۰؟ / انبیاء

وَهَذَا صِرَاطٌ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا قَدْ فَضَّلْنَا الْآيَةَ لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ

و این راه مستقیم (و سنت جاویدان) پروردگار تو است، ما آیات خود را برای کسانی که پند می‌گیرند بیان کردیم ●●● ۱۲۶ / انعام

وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ مُصَدِّقٌ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلِتُنذِرَ أُمَّ الْقُرَى وَمَنْ حَوْلَهَا وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَهُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ

و این کتابی است که آن را نازل کردیم، کتابی است پربرکت که آن‌چه را پیش از آن آمده تصدیق می‌کند، (آن را فرستادیم تا مردم را به پادشاه‌های الهی بشارت دهی) و برای این که (مردم) اُمّ‌القری (مکه) و آن‌ها که گرد آن هستند بترسانی، آن‌ها که به آخرت ایمان دارند به آن ایمان می‌آورند و مراقب نمازهای خویش می‌باشند ●●● ۹۲ / انعام

وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

و این کتابی است پربرکت که ما (بر تو) نازل کردیم، از آن پیروی نمایید و پرهیزکاری پیشه کنید تا مورد رحمت قرار گیرید ●●● ۱۵۵ / انعام

وَهَزَى إِلَيْكَ بِجَذْعِ النَّخْلَةِ تُسَاقِطُ عَلَيْكَ رَطْبًا حَبِيبًا

و تکانی به این درخت نخل بده تا رطب تازه بر تو فرو ریزد ●●● ۲۵ / مریم

وَهَلْ آتَيْكَ بَنُو الْخَضَمِ إِذْ تَسَوَّرُوا الْمِحْرَابَ

آیا داستان شاکیان هنگامی که از محراب (داوود) بالا رفتند، به تو رسیده است ●●● ۲۱؟ / ص

وَهَلْ آتَيْكَ حَدِيثُ مُوسَى

و آیا خبر موسی به تو رسیده است ●●● ۹؟ / طه

وَهُمْ عَلَى مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ

و آن‌چه را نسبت به مؤمنان انجام می‌دادند (با خونسردی) تماشا می‌کردند ●●● ۷ / بروج

وَهُمْ يَصِطَرِحُونَ فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ أَوَلَمْ نُعَمِّرْكُم مَّا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَنْ تَذَكَّرَ وَجَاءَكُمُ النَّذِيرُ فَذُوقُوا فَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ

آن‌ها در دوزخ فریاد می‌زنند پروردگارا! ما را خارج کن تا عمل صالح به جا آوریم، غیر از آن چه انجام می‌دادیم (در پاسخ به آن‌ها گفته می‌شود) آیا شما رابه اندازه‌ای که انسان در آن متذکر می‌شود، عمر ندادیم و انذار کننده (الهی) به سراغ شما نیامد؟ اکنون بچشید که برای ظالمان هیچ یآوری نیست ●●● ۳۷ / فاطر

(۶۵۴) باب الواو قرآن الفبائی

وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْتَوْنَ عَنْهُ وَإِنْ يُهْلِكُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ

آن‌ها دیگران را از آن بازمی‌دارند و خود نیز از آن دوری می‌کنند، آن‌ها جز خود را هلاک نمی‌کنند ولی نمی‌فهمند ●●● ۲۶ / انعام

وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ جَنَّاتٍ مَعْرُوشَاتٍ وَغَيْرِ مَعْرُوشَاتٍ وَالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ مُخْتَلِفًا أَكُلُهُ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَانَ مُتَشَابِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ كُلُوا مِنْ ثَمَرِهَا إِذَا أَثْمَرَ وَآتُوا حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهِ وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ

او است که باغ‌های معروش (باغ‌هایی که درختانش روی داریست‌ها قرار می‌گیرند) و باغ‌های غیرمعروش (درختانی که نیاز به داریست ندارند) آفرید و همچنین نخل و انواع زراعت را که از نظر میوه و طعم باهم متفاوتند و (نیز) درخت زیتون و انار را که از جهتی باهم شبیه و از جهتی تفاوت دارند (برگ و ساختمان ظاهریشان شبیه یکدیگر است درحالی‌که طعم میوه آن‌ها فوق‌العاده متفاوت) از میوه آن به هنگامی که به ثمر می‌نشیند، بخورید و حق آن را به هنگام درو بردازید، اسراف نکنید که خداوند مسرفین را دوست نمی‌دارد ●●● ۱۴۱ / انعام

وَهُوَ الَّذِي أَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ

او کسی است که شما را زنده کرد سپس می‌میراند، بار دیگر زنده می‌کند، اما این انسان کفران کننده و ناسپاس است ●●● ۶۶ / حج

وَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا

و او کسی است که بادهای را بشارت‌گرانی پیش از رحمتش فرستاد و از آسمان آبی پاک کننده نازل کردیم ●●● ۴۸ / فرقان

وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا نُخْرِجُ مِنْهُ حَبًّا مُتَرَاكِبًا وَمِنَ النَّخْلِ مِنَ طَلْعِهَا قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ وَجَنَّاتٍ مِنْ أَعْنَابٍ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَانَ مُتَشَابِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ انظُرُوا إِلَىٰ أَلْيِ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَيَنْعِهِ أَنْ فِي ذَلِكُمْ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

او کسی است که از آسمان آبی نازل کرد و به وسیله آن گیاهان گوناگون رویانیدیم، از آن ساقه‌ها و شاخه‌های سبز خارج ساختیم و از آن‌ها دانه‌های متراکم و از شکوفه نخل خوشه‌ها با رشته‌های باریک بیرون فرستادیم و باغ‌ها از انواع انگور و زیتون و انار شبیه به یکدیگر و بی‌شباهت هنگامی که میوه می‌کند به میوه آن و طرز رسیدنش بنگرید که در آن نشانه‌هایی برای افراد با ایمان است ●●● ۹۹ / انعام

وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ فَمُسْتَقَرٌّ وَمُسْتَوْدَعٌ قَدْ فَضَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ

او کسی است که شما را از یک نفس آفرید، در حالی که بعضی از انسان‌ها پایدارند (از نظر ایمان یا خلقت کامل) و بعضی ناپایدار، ما آیات خود را برای کسانی که می‌فهمند بیان نمودیم ●●● ۹۸ / انعام

قرآن الفبائی باب الواو (۶۵۵)

وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ لَكُمْ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَا تَشْكُرُونَ

او کسی است که برای شما گوش و چشم و قلب (عقل) ایجاد کرد، اما کمتر شکر او به جامی آورید ●●● ۷۸ / مؤمنون
وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يَذَّكَّرَ أَوْ أَرَادَ شُكُورًا

او کسی است که شب و روز را جانشین یکدیگر قرار داد برای آن‌ها که بخواهند متذکر شوند یا شکرگزاری کنند ●●● ۶۲ / فرقان

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ الْأَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِيُبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَيْتُكُمْ إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ
و او کسی است که شما را جانشینان (و نمایندگان خود) در زمین قرار داد و بعضی را بر بعض دیگر درجاتی، برتری داد تا شما را به آنچه در اختیارتان قرار داده بیازماید، مسلماً پروردگار تو سریع الحساب و آمرزنده مهربان است (به حساب آن‌ها که از بوته امتحان نادرست در آیند، زود می‌رسد و نسبت به آن‌ها که در مسیر حق گام برمی‌دارند، مهربان می‌باشد ●●●) ۱۶۵ / انعام
وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ اللَّيْلَ لِبَاسًا وَالنَّوْمَ سُبَاتًا وَجَعَلَ النَّهَارَ نُشُورًا

و او کسی است که شب را برای شما لباس قرار داد و خواب را برای شما مایه راحت و روز را مایه حرکت و حیات قرار داد ●●● ۴۷ / فرقان

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ النُّجُومَ لِتَهْتَدُوا بِهَا فِي ظُلُمَاتِ اللَّيْلِ وَالْبَحْرِ قَدْ فَضَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ
او کسی است که ستارگان را برای شما قرار داد تا در تاریکی‌های خشکی و دریا به وسیله آن‌ها هدایت شوید، نشانه‌ها (ی خود) را برای کسانی که می‌دانند (و اهل فکر و اندیشه‌اند) بیان داشتیم ●●● ۹۷ / انعام
وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَالْحَقُّ وَ يَوْمَ يَقُولُ كُنْ فَيَكُونُ قَوْلُهُ الْحَقُّ وَلَهُ الْمُلْكُ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ

او کسی است که آسمان‌ها و زمین را به حق آفرید و آن روز که به آن‌ها می‌گوید موجود باش، موجود می‌شود، سخن او حق است و در آن روز که در صور دمیده می‌شود حکومت مخصوص او است، از پنهان و آشکار باخبر است و حکیم و آگاه می‌باشد ●●● ۷۳ / انعام

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ لِيُبْلُوَكُمْ أَتَيْتُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَلَئِنْ قُلْتُمْ مَبْعُوثُونَ مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ

او کسی است که آسمان‌ها و زمین را در شش روز (شش دوران) آفرید و عرش (قدرت) او بر آب قرار داشت، (به خاطر این آفرید) تا شما را آزمایش کند تا کدام یک عملتان بهتر است تو اگر بگویی شما بعد از مرگ برانگیخته می‌شوید مسلماً کافران می‌گویند این سحر آشکاری است ●●● ۷ / هود

(۶۵۶) باب الواو قرآن الفبائی

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ

او کسی است که شب و روز و خورشید و ماه را آفرید که هر یک از آن‌ها در مداری در حرکتند ●●● ۳۳ / انبیاء

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُ نَسَبًا وَصِهْرًا وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا

او کسی است که از آب انسانی را آفرید او را نسب و نسبت قرار داد (و نسل او را از این دو طریق گسترش داد) و پروردگار تو همواره قادر است ●●● ۵۴ / فرقان

وَهُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ

او کسی است که شما را در زمین آفرید و به سوی او محشور می‌شوید ●●● ۷۹ / مؤمنون

وَهُوَ الَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ لِتَأْكُلُوا مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُوا مِنْهُ حَبْلًا مَلْبَسُونَهَا وَ تَرَى الْفُلْكَ مَوَاحِرَ فِيهِ وَ لَتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَ

لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

او کسی است که دریا را مسخر (شما) ساخت تا از آن گوشت تازه بخورید و وسایل زینتی برای پوشش از آن استخراج نمایید و کشتی‌ها را می‌بینید که سینه دریا را می‌شکافند تا شما (به تجارت پردازید) و از فضل خدا بهره‌گیرید، شاید شکر نعمت‌های او را بجا آورید ●●● ۱۴ / نحل

وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَهٌ وَفِي الْأَرْضِ إِلَهٌ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ

او کسی است که در آسمان معبود است و در زمین معبود و او حکیم و علیم است ●●● ۸۴ / زخرف
وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ بِبَطْنِ مَكَّةَ مِنْ بَعْدِ أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا

او کسی است که دست آن‌ها را از شما و دست شما را از آن‌ها در دل مکه کوتاه کرد، بعد از آن که شما را بر آن‌ها پیروز ساخت و خداوند به آنچه انجام می‌دهید بینا است ●●● ۲۴ / فتح
وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ وَجَعَلَ فِيهَا رِوَاْسِيَّ وَأَنْهَارًا وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ جَعَلَ فِيهَا رِوَجَيْنِ اثْنَيْنِ يُغِثُ فِي الْيَأْسِ النَّهَارَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ

و او کسی است که زمین را گسترده و در آن کوه‌ها و نهرهایی قرار داد و از تمام میوه‌ها در آن دو جفت آفرید (پرده سیاه) شب را بر روز می‌پوشاند، در این‌ها آیاتی است برای آن‌ها که تفکر می‌کنند ●●● ۳ / رعد
وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا وَحِجْرًا مَحْجُورًا
و او کسی است که دو دریا را در کنار هم قرار داد یکی گوارا و شیرین و دیگری شور و تلخ و در میان آن‌ها برزخی قرار داد تا با هم مخلوط نشوند (گویی هر یک به دیگری می‌گوید) دور باش و نزدیک نیسا ●●●
۵۳ / فرقان

قرآن الفبائی باب الواو (۶۵۷)

وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
او کسی است که آفرینش را آغاز کرد، سپس آن را بازمی‌گرداند و این کار برای او آسان‌تر می‌باشد و برای او توصیف برتر در آسمان و زمین است و اوست شکست‌ناپذیر و حکیم ●●● ۲۷ / روم
وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّكُم بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُمْ بِالنَّهَارِ ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيهِ لِيُقْضَىٰ أَجَلٌ مُّسَمًّى ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ يُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ
او کسی است که (روح) شما را در شب (به هنگام خواب) می‌گیرد و از آنچه در روز کسب کرده‌اید (و انجام داده‌اید) با خبر است سپس شما را در روز (از خواب) برمی‌انگیزد (و این وضع هم چنان ادامه می‌یابد) تا مدت و سرآمد معینی فرا رسد سپس بازگشت شما به سوی او است و شما را به آنچه عمل می‌کردید آگاه می‌سازد ●●● ۶۰ / انعام
وَهُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ وَلَهُ اخْتِلَافُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

او کسی است که زنده می‌کند و می‌میراند و آمد و شد شب و روز از او است، آیا اندیشه نمی‌کنید ●●●؟ ۸۰ / مؤمنون
وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَّاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ حَيًّا إِذَا أَوَّلَتْ سِجَابًا ثِقَالًا سُقْنَاهُ لِبَلَدٍ مَّيِّتٍ فَأَنْزَلْنَا بِهِ الْمَاءَ فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ كَذَلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتَى لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ

او کسی است که بادها را پیشاپیش (باران) رحمتش می‌فرستد تا زمانی که ابرهای سنگین بار را (بردوش خود) حمل کنند، در این هنگام آن‌ها را به سوی سرزمین‌های مرده می‌فرستیم و به وسیله آن آب (حیاتبخش) نازل می‌کنیم و با آن از هر گونه میوه‌ای (از خاک تیره) بیرون می‌آوریم و این گونه (که زمین‌های مرده را زنده کردیم) مردگان را (نیز در قیامت) زنده می‌کنیم تا امتد کر شوید ●●●

۵۷ / اعراف

وَهُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ الْغَيْثَ مِنْ بَعْدِ مَا قَنَطُوا وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهُ وَهُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ

او کسی است که باران نافع را بعد از آن که مأیوس شدند نازل می‌کند و دامنه رحمت خویش را می‌گستراند و او ولی و حمید است ●●● ۲۸. / شوری

وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ

او کسی است که توبه را از بندگانش می‌پذیرد و گناهان را می‌بخشد و آنچه را انجام می‌دهید، می‌داند ●●● ۲۵. / شوری

وَهُوَ الْعَفُورُ الْوَدُودُ

و او آمرزنده و دوستدار (مؤمنان) است ●●● ۱۴. / بروج

وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ

او است که بر تمام بندگان خود قاهر و مسلط است و او است حکیم و آگاه ●●● ۱۸. / انعام

(۶۵۸) باب الواو قرآن الفبائی

وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمْ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفِرُّونَ

او تسلط کامل بر بندگان خود دارد و مراقبانی بر شما می‌فرستد، تا زمانی که یکی از شما را مرگ فرا رسد فرستادگان ما جان او را می‌گیرند و آن‌ها (در نگاهداری حساب اعمال بندگان) کوتاهی نمی‌کنند ●●● ۶۱. / انعام

وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْحَمْدُ فِي الْأُولَىٰ وَالْآخِرَةِ وَلَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

او خدایی است که معبودی جز او نیست، ستایش برای او است، در این جهان و در جهان دیگر، حاکمیت (نیز) از آن او است و همه شما به سوی او باز می‌گردید ●●● ۷۰. / قصص

وَهُوَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَفِي الْأَرْضِ يَعْلَمُ سِرَّكُمْ وَجَهْرَكُمْ وَيَعْلَمُ مَا تَكْسِبُونَ

او است خداوند در آسمان‌ها و در زمین، پنهان و آشکار شما را می‌داند و از آنچه (انجام می‌دهید و) به دست می‌آورید باخبر است ●●● ۳. / انعام

وَهُوَ بِالْأَفْقِ الْأَعْلَىٰ

در حالی که در افق اعلیٰ قرار داشت ●●● ۷. / نجم

وَهُوَ يَخْشَىٰ

و از خدا ترسان است ●●● ۹، / عبس

وَهِيَ تَجْرِي بِهِمْ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ وَنَادَىٰ نُوحٌ ابْنَهُ وَكَانَ فِي مَعْزِلٍ يُبْنِيٰ اِذْ كَبَّ مَعَنَا وَلَا تَكُنْ مَعَ الْكَافِرِينَ

و او آن‌ها را از لابلای امواجی همچون کوه‌ها حرکت می‌داد، (در این هنگام) نوح فرزندش را که در گوشه‌ای قرار داشت فریاد زد، پسر من! همراه ما سوار شو و با کافران مباش ●●● ۴۲. / هود

وَيَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ فَكُلَا مِنْ حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ

و ای آدم تو و همسرت در بهشت ساکن شوید و از هر جا که خواستید، بخورید اما به این درخت نزدیک نشوید که از ستمکاران خواهید شد ●●● ۱۹. / اعراف

وَيَقَوْمِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَىٰ قُوَّتِكُمْ وَلَا تَتَوَلَّوْا مُجْرِمِينَ

و ای قوم من! از پروردگارتان طلب آمرزش کنید سپس به سوی او بازگردید تا (باران) آسمان را

پی در پی بر شما بفرستد و نیرویی بر نیروی شما بیفزاید و روی (از حق) برنتایید و گناه نکنید ●●● ۵۲. / هود

قرآن الفبائی باب الواو (۶۵۹)

و يَقَوْمِ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَمِلٌ سَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَ مَنْ هُوَ كَذِبٌ وَ ارْتَقِبُوا إِنِّي مَعَكُمْ رَقِيبٌ
ای قوم! هر کاری از دستتان ساخته است انجام دهید من هم کار خود را خواهم کرد! و به زودی خواهید دانست
چه کسی عذاب خوارکننده به سراغ او می‌آید و چه کسی دروغگو است، شما انتظار بکشید من هم در انتظارم ●●● ۹۳. / هود

وَ يَقَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِ

ای قوم! من بر شما از روزی که مردم یکدیگر را صدا می‌زنند (و از هم یاری می‌طلبند و صدایشان به جایی نمی‌رسد)
بیمناکم ●●● ۳۲. / مؤمن

وَ يَقَوْمِ أَوْفُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ وَلَا تَبْخُسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْنُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ
وای قوم من! پیمان‌ه و وزن را با عدالت وفا کنید و بر اشیاء (و اجناس) مردم عیب مگذارید و از حق آنان نگاهید و در زمین
فساد مکنید ●●● ۸۵. / هود

وَ يَقَوْمِ لَا آسَأَلُكُمْ عَلَيْهِ مَا لَأَنْ أَجْرِي إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَ مَا أَنَا بِطَارِدِ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّهُمْ مُلْقُوا رَبِّهِمْ وَ لَكِنِّي أَرِيكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ
ای قوم! من در برابر این دعوت اجر و پاداشی از شما نمی‌طلبم، اجر من تنها بر « الله » است و من آنها را که ایمان آورده‌اند (به
خاطر شما) از خود طرد نمی‌کنم چرا که آنها پروردگارشان را ملاقات خواهند کرد (و در دادگاه قیامت خصم من
خواهند بود) ولی شما را قوم جاهلی می‌بینم ●●● ۲۹. / هود

وَ يَقَوْمِ لَا يَجْرِ مِنْكُمْ شِقَاقِي أَنْ يُصِيبَكُمْ مِثْلُ مَا أَصَابَ قَوْمَ نُوحٍ أَوْ قَوْمَ هُودٍ أَوْ قَوْمَ صَالِحٍ وَ مَا قَوْمٌ لُوطٍ مِنْكُمْ بِبَعِيدٍ
وای قوم من! دشمنی و مخالفت با من سبب نشود که شما به همان سرنوشت قوم نوح یا قوم هود یا قوم صالح گرفتار شوید و
قوم لوط از شما چندان دور نیست ●●● ۸۹. / هود

وَ يَقَوْمِ مَالِي أَدْعُوكُمْ إِلَى النَّجْوَةِ وَ تَدْعُونَنِي إِلَى النَّارِ

ای قوم! چرا من شما را به سوی نجات دعوت می‌کنم، اما شما مرا به سوی آتش می‌خوانید ●●● ۴۱؟ / مؤمن

وَ يَقَوْمِ مَنْ يُنْصُرْنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ طَرَدْتُهُمْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ

ای قوم! چه کسی مرا در برابر (مجازات خدا) یاری می‌دهد اگر آنها را طرد کنم . آیا اندیشه
نمی‌کنید ●●● ۳۰؟ / هود

(۶۶۰) باب الواو قرآن الفبائی

وَ يَقَوْمِ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فَيَا أَرْضِ لِلَّهِ وَ لَا تَمْسُوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذْكُمْ عَذَابٌ قَرِيبٌ

ای قوم من! این ناقه خداوند است که برای شما دلیل و نشانه‌ای است بگذارید در زمین خدا به چرا مشغول شود و هیچ‌گونه
آزاری به آن نرسانید که به زودی عذاب خدا شما را فرو خواهد گرفت ●●● ۶۴. / هود
وَ يَتَجَنَّبُهَا الْأَشْقَى

اما بدبخت‌ترین افراد از آن دوری می‌گزیند ●●● ۱۱. / اعلی

وَ يَبْقَى وَجْهٌ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ

و تنها ذات ذوالجلال و گرامی پروردگارت باقی می‌ماند ●●● ۲۷. / الرحمن

وَيُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

و خداوند آیات خود را برای شما تبیین می کند و خدا علیم و حکیم است ●●● ۱۸. / نور

وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ الْبَنَاتِ سُبْحَانَهُ وَلَهُمْ مَا يَشْتَهُونَ

آن‌ها (در پندار خود) برای خداوند دخترانی قرار می دهند، منزه است او (از این که فرزندی داشته باشد) ولی برای

خودشان آنچه را میل دارند قایل می شوند ●●● ۵۷. / نحل

وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ مَا يَكْرَهُونَ وَتَصِفُ أَلْسِنَتُهُمُ الْكَذِبَ إِنَّ لَهُمُ الْحُسْنَى لَا جَرَمَ أَنَّ لَهُمُ النَّارَ وَأَنَّهُمْ مُفْرَطُونَ

آن‌ها بر خدا چیزهایی قرار می دهند که خودشان از آن کراهت دارند (یعنی فرزندان دختر) با این حال به دروغ

می گویند سرانجام نیکی دارند، ناچار برای آن‌ها آتش است و آن‌ها از پیشگامان (در آتش دوزخ) هستند ●●● ۶۲. / نحل

وَيَجْعَلُونَ لِمَا لَا يَعْلَمُونَ نَصِيبًا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ تَاللَّهِ لَتَسْتَلْنَ عَمَّا كُنتُمْ تَقْتَرُونَ

آنان برای بت‌هایی که هیچ گونه سود و زبانی از آن‌ها سراغ ندارند سهمی از آنچه به آنان روزی داده‌ایم قرار می دهند، به خدا

سوگند (در دادگاه قیامت) از این دروغ و تهمت‌ها بازپرسی خواهید شد ●●● ۵۶. / نحل

وَيُحِقُّ اللَّهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ

و حق را به وعده خویش تحقق می بخشد هر چند مجرمان اکراه داشته باشند ●●● ۸۲. / یونس

وَيَخْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنَّهُمْ لَمِنكُمْ وَمَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَكِنَّهُمْ قَوْمٌ يَفْرُقُونَ

و به خدا سوگند می خورند که آن‌ها از شما هستند در حالی که از شما نیستند، ولی آن‌ها گروهی هستند که

می ترسند (و وحشت دارند لذا دروغ می گویند ●●●) ۵۶. / توبه

وَيَخْرُونَ لِالذَّقَانِ يَبْكَوْنَ وَيَزِيدُهُمْ خُشُوعًا

آن‌ها (بی اختیار) به زمین می افتند (سجده می کنند) و اشک می ریزند و هر زمان خشوعشان فزون تر می شود ●●● .

۱۰۹ / اسراء

قرآن الفبائی باب الواو (۶۶۱)

وَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَّفَهَا لَهُمْ

و آن‌ها را در بهشت (جاویدانش) که اوصاف آن را برای آنان بازگو کرده ، وارد می کند ●●● ۶. / محمد

وَيَذَرُوهَا عَنْهَا الْعَذَابَ أَنْ تَشْهَدَ أَرْبَعُ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الْكَافِرِينَ

آن زن نیز می تواند کیفر (زنا) را از خود دور کند، به این طریق که چهار بار خدا را به شهادت طلبد که آن مرد (در این نسبتی

که به او می دهد) از دروغگویان است ●●● ۸. / نور

وَيَدْعُ الْإِنْسَانُ بِالشَّرِّ دُعَاءَهُ بِالْخَيْرِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ عَجُولًا

و انسان (بر اثر شتابزدگی) بدی‌ها را طلب می کند آن گونه که نیکی‌ها را می طلبد و انسان همواره

عجول است ●●● ۱۱. / اسراء

وَيُدْهَبُ غِيظَ قُلُوبِهِمْ وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

و خشم دل‌های آن‌ها را از میان می برد و خدا توبه هر کس را بخواهد (وشایسته بداند) می پذیرد و خداوند عالم و

حکیم است ●●● ۱۵. / توبه

وَيَرْزُقُهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ بَالِغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا

و او را از جایی که گمان ندارد ، روزی می دهد و هر کس بر خداوند توکل کند، کفایت امرش را می کند ، خداوند فرمان

خود را به انجام می‌رساند و خدا برای هر چیزی اندازه‌ای قرار داده است ●●● ۳ / طلاق

وَيَرَى الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ الَّذِي أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ هُوَ الْحَقُّ وَيَهْدِي إِلَى صِرَاطِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ

آن‌ها که دارای علمند، آن چه را از سوی پروردگارت بر تو نازل شده، حق می‌دانند و هدایت کننده به راه خداوند عزیز و حمید ●●● ۶ / سبأ

وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ فَآيَاتِ اللَّهِ تُنَكَّرُونَ

او آیاتش را همواره به شما نشان می‌دهد، کدامیک از آیات او را انکار می‌کنید ●●● ۸۱؟ / مؤمن

وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ اهْتَدَوْا هُدًى وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ مَرَدًا

اما کسانی که در راه هدایت گام نهادند خداوند بر هدایتشان می‌افزاید، آثار و اعمال صالحی که (از انسان) باقی می‌ماند، در پیشگاه پروردگار تو ثوابش بیشتر و عاقبتش ارزشمندتر است ●●● ۷۶ / مریم

وَيَسْبِغُ الرِّعْدُ بِحَمْدِهِ وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا مَنْ يَشَاءُ وَهُمْ يُجَادِلُونَ فِي اللَّهِ وَهُوَ شَدِيدُ الْمِحَالِ

و رعد تسبیح و حمد او می‌گوید و (نیز) فرشتگان از ترس او و صاعقه‌ها را می‌فرستد و هر کس را بخواهد گرفتار آن می‌سازد در حالی که آن‌ها (مشاهده این همه آیات خدا باز هم) درباره خدا به مجادله مشغولند و او قدرتی بی‌انتها (و مجازاتی دردناک) دارد

●●● ۱۳ / رعد

(۶۶۲) باب الواو قرآن الفبائی

وَيَسْتَجِيبُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ وَالْكَافِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ

و درخواست کسانی را که ایمان آورده‌اند و عمل صالح انجام داده‌اند، اجابت می‌کند و از فضلش بر آن‌ها می‌افزاید، اما برای کافران عذاب شدیدی است ●●● ۲۶ / شوری

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ وَقَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمُ الْمَثَلُ وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ لِلنَّاسِ عَلَى ظُلْمِهِمْ وَإِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ

آن‌ها پیش از حسنه (و رحمت) از تو تقاضای تعجیل سیئه (و عذاب) می‌کنند با این که قبل از آن‌ها بلاهای عبرت‌انگیز نازل شده و پروردگار تو نسبت به مردم با این که ظلم می‌کنند دارای مغفرت است و هم پروردگارت عذاب شدید دارد ●●● ۶ / رعد

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَوْلَا أَجَلٌ مُسَمًّى لَجَاءَهُمُ الْعَذَابُ وَلَيَأْتِيَنَّهُمْ بَعْثُهُ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

آن‌ها با عجله از تو عذاب را می‌طلبند و اگر موعد مقرر تعیین نشده بود، عذاب (الهی) به سراغ آن‌ها می‌آمد، سرانجام این عذاب به طور ناگهانی بر آن‌ها نازل می‌شود، در حالی که نمی‌دانند ●●● ۵۳ / عنکبوت

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ وَإِنَّ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ

آن‌ها با عجله از تو تقاضای عذاب می‌کنند، در حالی که خداوند هرگز از وعده خود تخلف نخواهد کرد و یک روز نزد پروردگار تو همانند هزار سال از سال‌هایی است که شما می‌شمردید ●●● ۴۷ / حج

وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِيهِنَّ وَمَا يُثَلِّي عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ فِي يَتَامَى النِّسَاءِ اللَّاتِي لَا تُؤْتُونَهُنَّ مَا كُتِبَ لَهُنَّ وَتَرْغَبُونَ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الْوُلْدَانِ وَأَنْ تَقُومُوا لِلْيَتَامَى بِالْقِسْطِ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِهِ عَلِيمًا

از تو درباره زنان سؤال می‌کنند، بگو خداوند در این زمینه به شما پاسخ می‌دهد و آن چه در قرآن درباره زنان یتیمی که حقوق آن‌ها را به آن‌ها نمی‌دهید و می‌خواهید با آن‌ها ازدواج کنید و همچنین درباره کودکان صغیر و ناتوان برای شما بیان شده است (قسمتی از سفارش‌های خداوند در این زمینه می‌باشد و نیز به شما سفارش می‌کند که) با یتیمان به عدالت رفتار کنید و آن چه از

نیکی‌ها انجام می‌دهید خداوند از آن آگاه است (و به شما پاداش مناسب می‌دهد ●●●). ۱۲۷ / نساء

وَيَسْتَبِئُونَكَ أَحَقُّ هُوَ قُلُّ أَى وَرَبِّآ إِنَّهُ لَحَقُّ وَ مَا آتَيْتُمْ بِمُعْجِزِينَ

از تو می‌پرسند آیا آن (وعده مجازات الهی) حق است ؟ بگو: آری به خدا سوگند قطعاً حق است و شما نمی‌توانید

از آن جلوگیری کنید ●●● ۵۳ / یونس

وَيَسِّرْ لى أَمْرى

کار مرا بر من آسان گردان ●●● ۲۶ / طه

قرآن الفبائی باب الواو (۶۶۳)

وَيُشْفَوْنَ فِيهَا كَأَسَا كَانَ مِزَاجُهَا زَنْجَبِيلًا

و در آن جاز جام‌هایی سیراب می‌شوند که لبریز از شراب طهوری است که با زنجبیل آمیخته است ●●● ۱۷ / انسان

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبى نَسْفًا

و از تو درباره کوه‌ها سؤال می‌کنند، بگو: پروردگرم آن‌ها را (متلاشی کرده) بر باد می‌دهد ●●● ۱۰۵ / طه

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبى وَ مَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا

از تو درباره «روح» سؤال می‌کنند، بگو: روح از فرمان پروردگار من است و جز اندکی از دانش به شما

داده نشده است ●●● ۸۵؟ / اسراء

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَدَىٰ فَأَعْتَرُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ وَ لَا تَقْرُبُوهُنَّ حَتَّىٰ يَطْهُرْنَ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ

أَمَرَكُمُ اللّهُ إِنَّ اللّهُ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَ يُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ

و از تو درباره خون حیض سؤال می‌کنند، بگو: « چیز زیان بار و آلوده‌ای است » ، از این رو در حالت

قاعدگی، از زنان کناره‌گیری کنید و با آن‌ها نزدیکی ننمایید تا پاک شوند و هنگامی که پاک شدند، از

طریقی که خدا به شما فرمان داده ، با آن‌ها آمیزش کنید، خداوند توبه کنندگان را دوست دارد و پاکان را (نیز) دوست

دارد ●●● ۲۲۲ / بقره

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ ذِي الْقُرْنَيْنِ قُلْ سَأَتْلُوا عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا

و از تو درباره « ذوالقرنین » سؤال می‌کنند ، بگو به زودی گوشه‌ای از سرگذشت او را برای شما بازگو خواهم کرد ●●●.

۸۳ / كهف

وَيَصْلَى سَعِيرًا

و در شعله‌های سوزان آتش دوزخ می‌سوزد ●●● ۱۲ / انشقاق

وَيَصْنَعُ الْفُلْكَ وَ كَلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأَهُ مِنْ قَوْمِهِ سَخِرُوا مِنْهُ قَالَ إِنْ تَسْخَرُوا مِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا تَسْخَرُونَ

او مشغول ساختن کشتی بود و هر زمانی گروهی از اشراف قومش بر او می‌گذشتند او را مسخره می‌کردند ، (ولی نوح) گفت :

اگر ما را مسخره می‌کنید ما نیز شما را همین گونه مسخره خواهیم کرد ●●● ۳۸ / هود

وَيَضِيقُ صَدْرى وَ لَا يَنْطَلِقُ لِسَانى فَأَرْسِلْ إِلَى هَرُونَ

و سینه‌ام تنگ می‌شود و زبانم به قدر کافی گویا نیست (به برادرم) هارون نیز رسالت ده (تا مرا یاری کند ●●●).

۱۳ / شعراء

وَ يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِآيَةٍ مِنْ فِضَّةٍ وَ أَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَارِيرًا

و در گرداگرد آن‌ها ظرف‌هایی از نقره و قدح‌هایی بلورین می‌گردانند (مملو از بهترین غذاها و نوشیدنی‌ها)

●●● ۱۵ / انسان

(۶۶۴) باب الواو قرآن الفبائی

وَيُطْعَمُونَ الطَّعَامَ عَلَى حُبِّهِ مِسْكِينًا وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا

و غذای (خود) را با این که به آن علاقه (و نیاز) دارند، به مسکین و یتیم و اسیر می‌دهند ●●● ۸ / انسان

وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ غِلْمَانٌ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ لُؤْلُؤٌ مَّكْنُونٌ

و پیوسته در گرد آن‌ها نوجوانانی برای خدمت آنان گردش می‌کنند که همچون مرواریدهای در صدفند ●●● ۲۴ / طور

وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ إِذَا رَأَيْتَهُمْ حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَّنْشُورًا

و بر گرد آن‌ها نوجوانانی جاودانی (برای پذیرایی) می‌گردند که هرگاه آن‌ها را ببینی، گمان می‌کنی مروارید پراکنده‌اند ●●● ۱۹ / انسان

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَآؤُلَآءِ شَفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ قُلْ أَتَبْتُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ

و غیر از خدا چیزهایی پرستش می‌کنند که نه به آن‌ها زیان می‌رساند و نه سودی به آنان می‌دهد و می‌گویند: اینان شفیعان ما نزد خدا هستند، بگو: آیا خداوند را به چیزی خبر می‌دهید که در آسمان‌ها و زمین سراغ ندارد؟ منزه است او و برتر است از آن شریک‌هایی که قرار می‌دهند ●●● ۱۸ / یونس

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَمْ يَنْزَلْ بِهِ سُلْطَانًا وَمَا لَيْسَ لَهُمْ بِهِ عِلْمٌ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ

آن‌ها غیر از خداوند چیزهایی را می‌پرستند که خدا هیچ‌گونه دلیلی برای آن نازل نکرده است و چیزهایی که به آن علم و آگاهی ندارند و برای ظالمان یاور و راهنمایی نیست ●●● ۷۱ / حج

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ وَكَانَ الْكَافِرُ عَلَى رَبِّهِ ظَهِيرًا

آن‌ها غیر از خدا چیزهایی را می‌پرستند که نه به آن‌ها سودی می‌رساند و نه زیانی و کافران در برابر پروردگارشان (در طریق کفر) کمک کار یکدیگرند ●●● ۵۵ / فرقان

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا مِنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ شَيْئًا وَلَا يَسْتَطِيعُونَ

آن‌ها غیر از خدا موجوداتی را می‌پرستند که مالک روزی آن‌ها از آسمان‌ها و زمین نیستند و توانایی بر این کار را ندارند ●●● ۷۳ / نحل

وَيُعَذِّبُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ الظَّالِمِينَ بِاللَّهِ ظَنَّ السَّوْءِ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلَعَنَهُمْ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا

و نیز مردان و زنان منافق و مردان و زنان مشرک را که به خدا گمان بد می‌برند مجازات کند، حوادث سویی (که برای مؤمنان انتظار می‌کشند) تنهابر خودشان نازل می‌شود، خداوند آن‌ها را غضب کرده و آن‌ها را از رحمت خود دور ساخته و جهنم را برای آن‌ها آماده کرده و چه بدسرانجامی است ●●● ۶ / فتح

قرآن الفبائی باب الواو (۶۶۵)

وَيَعْلَمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرِيَةَ وَالْإِنْجِيلَ

و به او، کتاب و دانش و تورات و انجیل می‌آموزد ●●● ۴۸ / آل عمران

وَيَعْلَمُ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِنَا مَا لَهُمْ مِنْ مَّحِيصٍ

تا کسانی که در آیات ما مجادله می‌کنند بدانند هیچ پناهگاهی ندارند. ۳۵ / شوری

و يَقُولُ الْإِنْسَانُ أَإِذَا مَا مِتُّ لَسَوْفَ أُخْرَجُ حَيًّا

انسان می‌گوید: آیا پس از مردن در آینده زنده (از قبر) بیرون خواهم آمد ●●● ۶۶ / مریم

و يَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا لَوْلَا نَزَّلَتْ سُورَةٌ فَاِذَا نُزِّلَتْ سُورَةٌ مُحْكَمَةٌ وَذُكِرَ فِيهَا الْقِتَالُ رَأَيْتَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ نَظَرَ الْمَغْشَىٰ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ

کسانی که ایمان آورده‌اند، می‌گویند: چرا سوره‌ای نازل نمی‌شود؟ (که در آن فرمان جهاد باشد) اما هنگامی که سوره محکمی نازل می‌گردد که در آن نامی از جنگ است، منافقان بیمار دل را می‌بینی همچون کسی که در آستانه مرگ قرار گرفته، به تو نگاه می‌کنند، پس مرگ و نابودی برای آن‌ها بهتر است ●●● ۲۰ / محمد

و يَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا أَهَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ إِنَّهُمْ لَمَعَكُمْ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَأَصْبَحُوا خَاسِرِينَ

و آن‌ها که ایمان آورده‌اند می‌گویند آیا این (منافقان) همان‌ها هستند که با نهایت تأکید سوگند یاد کردند که با شما هستیم؟ (چرا سرانجام کارشان به این جا رسید) اعمالشان نابود گشت و زیانکار شدند ●●● ۵۳ / مائده

و يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَسْتَ مُرْسَلًا قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ

آن‌ها که کافر شدند می‌گویند تو پیامبر نیستی، بگو کافی است که خداوند و کسانی که علم کتاب (و آگاهی بر قرآن) نزد آن‌ها است گواه (من) باشند ●●● ۴۳ / رعد

و يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرٌ وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ

و آن‌ها که کافر شدند می‌گویند چرا آیت (و اعجازی) از پروردگارش بر او نازل نشده؟ تو تنها بیم دهنده‌ای و برای هر گروهی هدایت کننده‌ای است (و این‌ها همه بهانه است نه جستجوی حقیقت ●●●) ۷ / رعد

و يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ أُنَابَ

و آن‌ها که کافر شدند می‌گویند چرا آیه (و معجزه) ای از پروردگارش بر او نازل نشده است؟ بگو خداوند هر کس را بخواهد گمراه و هر کس را که به سوی او باز گردد هدایت می‌کند (کمبود در معجزه نیست لجاجت آن‌ها مانع است ●●●) ۲۷ / رعد

و يَقُولُونَ إِنَّا لَنَرِيكَ لَشَاعِرًا مَجْنُونًا

و پیوسته می‌گفتند: آیا ما خدایان خود را به خاطر شاعر دیوانه‌ای رها کنیم ●●● ۳۶؟ / صافات

(۶۶۶) باب الواو قرآن الفبائی

و يَقُولُونَ آمَنَّا بِاللَّهِ وَبِالرَّسُولِ وَأَطَعْنَا ثُمَّ يَتَوَلَّىٰ فَرِيقٌ مِنْهُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَمَا أُولَٰئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ

آن‌ها می‌گویند: به خدا و پیامبر ایمان داریم و اطاعت می‌کنیم، ولی بعد از این ادعا گروهی از آن‌ها روی گردان می‌شوند، آن‌ها (در حقیقت) مؤمن نیستند ●●● ۴۷ / نور

و يَقُولُونَ سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا

و می‌گویند منزه است پروردگار ما که وعده‌هایش قطعاً انجام شدنی است ●●● ۱۰۸ / اسراء

و يَقُولُونَ طَاعَةٌ فَإِذَا بَرَزُوا مِنْ عِنْدِكَ بَيَّتَ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ غَيْرَ الَّذِي تَقُولُ وَاللَّهُ يَكْتُبُ مَا يُبَيِّنُونَ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا

آن‌ها در حضور تو می‌گویند فرمانبرداریم اما هنگامی که از نزد تو بیرون می‌روند جمعی از آن‌ها جلسات سری شبانه بر ضد گفته‌های تو تشکیل می‌دهند، خداوند آن‌چه را در این جلسات می‌گویند می‌نویسد، اعتنایی به آن‌ها ممکن (و از نقشه‌های آن‌ها وحشت نداشته باش) و توکل بر خدا کن و کافی است که او یار و مدافع تو باشد ●●●.

۸۱ / نساء

و يَقُولُونَ لَوْلَا أَنْزَلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَقُلْنَا إِنَّمَا الْعَيْبُ لِلَّهِ فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنتَظِرِينَ

و می‌گویند: چرا معجزه‌ای از پروردگارش بر او نازل نمی‌شود؟ بگو: غیب (و معجزات) برای خدا (و به فرمان او) است، شما در انتظار باشید من هم با شما در انتظارم (شما در انتظار معجزات اقتراحی و بهانه‌جویانه باشید و من هم در انتظار

مجازات شما ●●●) ۲۰۰ / یونس

و يَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْفَتْحُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

آن‌ها می‌گویند: اگر راست می‌گویید این پیروزی شما کی خواهد بود ●●● ۲۸۴ / سجده

و يَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

می‌گویند: این وعده (مجازات) اگر راست می‌گویید، کی عملی می‌شود؟

●●● ۴۸ / یونس، ۳۸ / انبیاء، ۲۹ / سبأ، ۲۵ / ملک، ۷۱ / نمل، ۴۸ / یس

و يُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَمِنَ الصَّالِحِينَ

و با مردم، در گاهواره و در حالت کهولت (و میان سال شدن) سخن خواهد گفت و از شایستگان

است ●●● ۴۶ / آل عمران

وَيْلٌ لِكُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ

وای بر هر دروغگوی گنهکار ●●● ۷ / جاثیه

وَيْلٌ لِكُلِّ هُمَزَةٍ لُمَزَةٍ

وای بر هر عیبجوی مسخره‌کننده‌ای ●●● ۱۰ / همزه

قرآن الفبائی باب الواو (۶۶۷)

وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِينَ

وای بر کم‌فروشان ●●● ۱۰ / مطفین

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ

وای در آن روز بر تکذیب‌کنندگان ●●● ۴۹، ۴۷، ۴۵، ۴۰، ۳۷، ۳۴، ۲۸، ۲۴، ۱۹، ۱۵ / مرسلات، ۱۰ / مطفین

وَيَمْدِدْكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَيَجْعَلْ لَكُمْ جَنَّاتٍ وَيَجْعَلْ لَكُمْ أَنْهَارًا

و شما را با اموال و فرزندان فراوان امداد کند و باغ‌های سرسبز و نهرهای جاری در اختیارتان قرار

دهد ●●● ۱۲ / نوح

وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ

و دیگران را از ضروریات زندگی منع می‌کنند ●●● ۷ / ماعون

وَيُنَجِّيَاللَّهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا بِمَفَازَتِهِمْ لَا يَمَسُّهُمُ السُّوءُ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

و خداوند کسانی را که تقوا پیشه کردند، با رستگاری‌های می‌بخشد، هیچ بدی به آن‌ها نمی‌رسد و هرگز غمگین

نخواهند شد ●●● ۶۱ / زمر

وَيُنذِرَ الَّذِينَ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا

و (نیز) آن‌ها را که گفتند خداوند فرزند (برای خود) انتخاب کرده‌اند کند ●●● ۴۰ / کهف

وَيَنْصُرَكَ اللَّهُ نَصْرًا عَزِيمًا

و پیروزی شکست ناپذیری نصیب تو کند ●●● ۳ / فتح

وَيَنْقَلِبُ إِلَىٰ أَهْلِهِ مَسْرُورًا

و خوشحال به اهل و خانواده‌اش بازمی‌گردد ●●● ۹ / انشقاق

و يَوْمَ الْقِيَامَةِ تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى اللَّهِ وُجُوهُهُم مُّسْوَدَّةٌ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِينَ

و روز قیامت کسانی را که بر خدا دروغ بستند، می‌بینی که صورت‌هایشان سیاه است، آیا در جهنم جایگاهی برای

متکبران نیست ●●● ۶۰۴ / زمر

و يَوْمَ يَعَضُّ الظَّالِمُ عَلَى يَدَيْهِ يَقُولُ يَا لَيْتَنِي اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا

و به خاطر بیاور روزی را که ظالم دست خویش را از شدت حسرت به دندان می‌گزد و می‌گوید: ای کاش با رسول خدا راهی

برگزیده بودم ●●● ۲۷ / فرقان

و يَوْمَ تَشْقُقُ السَّمَاءُ بِالْغَمَامِ وَ تَزُلُّ الْمَلَائِكَةُ تَنْزِيلًا

و به خاطر آور روزی را که آسمان با ابرها از هم شکافته می‌شود و فرشتگان نازل می‌گردند ●●● ۲۵ / فرقان

و يَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُبْلِسُ الْمُجْرِمُونَ

آن روز که قیامت برپا می‌شود، مجرمان در نومیدی و غم و اندوه فرو می‌روند ●●● ۱۲ / روم

(۶۶۸) باب الواو قرآن الفبائی

و يَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ مَا لَبِثُوا غَيْرَ سَاعَةٍ كَذَلِكَ كَانُوا يُؤْفَكُونَ

و روزی که قیامت برپا شود، گنهکاران سوگند یاد می‌کنند که جز ساعتی (در عالم برزخ) درنگ نکردند، این چنین آن‌ها

از درک حقیقت محروم می‌شدند ●●● ۵۵ / روم

و يَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُؤْمِنُونَ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ

آن روز که قیامت برپا می‌گردد (مردم) از هم جدا می‌شوند ●●● ۱۴ / روم

و يَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَ جِئْنَا بِكَ شَهِيدًا عَلَىٰ هَؤُلَاءِ وَ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَ هُدًى وَ رَحْمَةً وَ بُشْرَىٰ لِّلْمُسْلِمِينَ

به یاد آورید روز را که هر امتی گواهی از خودشان بر آن‌ها مبعوث می‌کنیم و تو را گواه آن‌ها قرار می‌دهیم و ما این کتاب (

آسمانی) را بر تو نازل کردیم که بیانگر همه چیز است و مایه هدایت و رحمت و بشارت برای مسلمانان است ●●● ۸۹ / نحل

و يَوْمَ نَبْعَثُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا ثُمَّ لَا يُؤْذَنُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَ لَا هُمْ يُسْعَفُونَ

به خاطر بیاورید روزی را که از هر امتی گواهی بر آن‌ها مبعوث می‌کنیم، سپس به کافران اجازه (سخن گفتن) داده نمی‌شود (چرا

که دست و پا و گوش و چشم حتی پوست تن آن‌ها گواهی می‌دهند) و توانایی بر رضایت طلبیدن (و تقاضای) عفو ندارند ●●●.

۸۴ / نحل

و يَوْمَ نَحْشُرُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ فَوْجًا مِّمَّنْ يُكَذِّبُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ يُوزَعُونَ

به خاطر بیاور روزی را که ما از هر امتی گروهی را از کسانی که آیات ما را تکذیب می‌کردند محشور می‌کنیم و آن‌ها را نگه

می‌داریم تا به یکدیگر ملحق شوند ●●● ۸۳ / نمل

و يَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا مَكَانَكُمْ أَنْتُمْ وَ شُرَكَاءُؤُكُمْ فَزَيَّلْنَا بَيْنَهُمْ وَ قَالَ شُرَكَاءُؤُهُمْ مَا

كُنْتُمْ إِيَّانَا تَعْبُدُونَ

به خاطر بیاورید آن روز را که همه آن‌ها را جمع می‌کنیم سپس به مشرکان می‌گوییم: شما و معبودهایتان در جای خودتان باشید (

تا به حسابتان رسیدگی شود) سپس آنها را از هم جدا می‌کنیم (و از هریک جداگانه سؤال می‌نماییم) و معبودهایشان (به آنها) می‌گویند: شما (هرگز) ما را عبادت نمی‌کردید ●●● ۲۸. / یونس

و يَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا آيِنَ شُرَكَائِكُمْ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ

آن روز که همه آنها را محشور می‌کنیم، به مشرکان می‌گوییم: معبودهایتان که آنها را شریک خدا می‌پنداشتید کجا هستند؟ (و چرا به یاری شما نمی‌شتابند ●●●؟) ۲۲. / انعام

و يَوْمَ نُسَيِّرُ الْجِبَالَ وَ تَرَى الْأَرْضَ بَارِزَةً وَ حَشَرْنَا هُمْ فَلَمَّ نُغَادِرْ مِنْهُمْ أَحَدًا

به خاطر بیاور روزی را که کوه‌ها را به حرکت درمی‌آوریم و زمین را آشکار (و مسطح) می‌بینی و همه آنها (انسان‌ها) را محشور می‌کنیم واحدی را فروگذار نخواهیم کرد ●●● ۴۷. / کهف

قرآن الفبائی باب الواو (۶۶۹)

و يَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا يَمَعَشِرُ الْجِنَّ قَدِ اسْتَكْبَرْتُمْ مِنَ الْإِنْسِ وَقَالَ أَوْلِيَاؤُهُمْ مِنَ الْإِنْسِ رَبَّنَا اسْتَمْتَعَ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَ بَلَّغْنَا آجَلَنَا الَّذِي أَجَلْتَ لَنَا قَالَ النَّارُ مَثْوِيكُمْ خَلِدِينَ فِيهَا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ

و آن روز که همه آنها را جمع و محشور می‌سازد به آنان می‌گوید ای جمعیت شیاطین و جن شما افراد زیادی از انسان‌ها را گمراه ساختید، دوستان و پیروان آنها از میان انسان‌ها می‌گویند: پروردگارا! هریک از ما دو دسته (پیشوایان و پیروان گمراه) از دیگری استفاده کردیم (ما به لذات هوس آلود و زودگذر رسیدیم و آنها بر ما حکومت کردند) و به اجلی که برای ما مقرر داشته بودی رسیدیم، (خداوند) می‌گوید: آتش جایگاه شماست، جاودانه در آن خواهید ماند، مگر آن چه خدا بخواهد، پروردگار تو حکیم و دانا است ●●● ۱۲۸. / انعام

و يَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلَائِكَةِ أَهُولَاءِ إِيَّاكُمْ كَانُوا يَعْبُدُونَ

به خاطر بیاور روزی را که خداوند همه آنها را محشور می‌کند، سپس به فرشتگان می‌گوید: آیا این‌ها همه شما را پرستش می‌کردند ●●●؟ ۴۰ / سبأ

و يَوْمَ يَحْشُرُهُمْ كَأَن لَّمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِنَ النَّهَارِ يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ وَ مَا كَانُوا مُهْتَدِينَ

به خاطر بیاور روزی را که آنها را جمع (و محشور) می‌سازد و آن‌چنان احساس می‌کنند که گویی جز ساعتی از روز (در دنیا) توقف نکردند، به آن مقدار که یکدیگر را (بینند و) بشناسند، آنها که لقای خداوند (و رستاخیز) را انکار کردند، زیان کردند و هدایت نیافتند ●●● ۴۵. / یونس

و يَوْمَ يَحْشُرُهُمْ وَ مَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَقُولُ ءَأَنْتُمْ أَضَلَلْتُمْ عِبَادِي هَؤُلَاءِ أَمْ هُمْ ضَلُّوا السَّبِيلَ

به خاطر بیاور روزی را که همه آنها و معبودانی را که غیر از خدا پرستش می‌کردند جمع می‌کند و به آنها می‌گوید: آیا شما این بندگان مرا گمراه کردید؟ یا خود گمراه شدند ●●●؟ ۱۷۴ / فرقان

و يَوْمَ يُحْشَرُ أَعْدَاءُ اللَّهِ إِلَى النَّارِ فَهُمْ يُوزَعُونَ

به خاطر بیاورید روزی را که دشمنان خدا را جمع کرده، به سوی دوزخ می‌برند و صفوف پیشین را نگه می‌دارند تا صف‌های بعد به آنها ملحق بشوند ●●● ۱۹. / فصلت

و يَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَدْهَبْتُمْ طَيِّبَاتِكُمْ فِي حَيَاتِكُمُ الدُّنْيَا وَ اسْتَمْتَعْتُمْ بِهَا فَالْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَ بِمَا كُنْتُمْ تَفْسُقُونَ

آن روز که کافران را بر آتش عرضه می‌کنند، به آنها گفته می‌شود: از طیبات و لذات در زندگی دنیای خود استفاده کردید و از آن بهره گرفتید، اما امروز عذاب ذلت‌بار به خاطر استکباری که در زمین به ناحق کردید و به خاطر گناهانی که انجام

می‌دادید، جزای شما خواهد بود ●●● ۲۰ / احقاف

(۶۷۰) باب الواو قرآن الفبائی

وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ

روزی را به یاد آور که کافران را بر آتش عرضه می‌دارند (و به آن‌ها گفته می‌شود:) آیا این حق نیست؟ می‌گویند: آری، به پروردگار ما سوگند (که حق است، در این هنگام) می‌گویند: پس عذاب را به خاطر کفرتان بچشید ●●● ۳۴ /

احقاف

وَيَوْمَ يَعْصُ الظَّالِمُ عَلَىٰ يَدَيْهِ يَقُولُ يَا لَيْتَنِي اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا

و به خاطر بی‌اوری روزی را که ظالم دست خویش را از شدت حسرت به دندان می‌گزد و می‌گوید: ای کاش با رسول خدا راهی

برگزیده بودم ●●● ۲۷ / فرقان

وَيَوْمَ يَقُولُ نَادُوا شُرَكَائِيَ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ مَوْبِقًا

به خاطر بی‌اوری روزی را که خدا می‌گوید شریک‌هایی را که برای من می‌پنداشتید صدا بزنید (تا به کمک شما بشتابند) ولی هر چه آن‌ها را می‌خوانند جوابشان نمی‌دهند و ما در میان این دو گروه کانون هلاکتی قرار داده‌ایم ●●● ۵۲ /

کهف

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ

روزی را به خاطر بی‌اوری که خداوند آن‌ها را ندا می‌دهد و می‌گوید: کجا هستند شریکانی که برای من

می‌پنداشتید ●●● ۶۲؟ / قصص

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِينَ

به خاطر بی‌اوری روزی را که خداوند آن‌ها را ندای دهد و می‌گوید: به پیامبران چه پاسخی گفتید ●●● ۶۵؟ / قصص

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ

به خاطر بی‌اوری روزی را که آن‌ها را ندای دهد و می‌گوید: کجا ایند شریکانی که برای من می‌پنداشتید ●●● ۷۴؟ / قصص

وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَنَزَعَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ وَكُلُّ أَتَوْهُ دَاخِرِينَ

به خاطر بی‌اوری روزی را که در صور دمیده می‌شود و تمام کسانی که در آسمان‌ها و زمین هستند در وحشت فرومی‌روند جز

کسانی که خدا بخواهد و همگی با خضوع در پیشگاه او حاضر می‌شوند ●●● ۸۷ / نمل

قرآن الفبائی باب الواو (۶۷۱)

باب الهاء

هَآ أَنتُمْ أَوْلَاءُ تُحِبُّونَهُمْ وَلَا يُحِبُّونَكُمْ وَتُؤْمِنُونَ بِالْكِتَابِ كُلِّهِ وَإِذَا لَقُوكُمْ قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا عَصَوْا عَلَيْكُمْ الْأَنَامِلَ مِنَ

الْغِيظِ قُلْ مُوتُوا بِغَيْظِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

شما کسانی هستید که آن‌ها را دوست می‌دارید، اما آن‌ها شما را دوست ندارند در حالی که شما به همه کتاب‌های آسمانی ایمان

دارید (و آن‌ها به کتاب آسمانی شما ایمان ندارند). هنگامی که شما را ملاقات می‌کنند، (به دروغ) می‌گویند: «ایمان

آورده‌ایم» اما هنگامی که تنها می‌شوند، از شدت خشم بر شما، سرانگشتان خود را به دندان می‌گزند بگو: «با همین

خشمی که دارید بمیرید خدا از (اسرار) درون سینه‌ها آگاه است ●●●» ۱۱۹ / آل عمران

هَآ أَنتُمْ هَؤُلَاءِ حَاجِبْتُمْ فِيمَا لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ فَلِمَ تُحَاجُّونَ فِيمَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

شما کسانی هستید که درباره آن چه نسبت به آن آگاه بودید، گفتگو و ستیز کردید، چرا درباره آن چه آگاه نیستید، گفتگو می‌کنید؟ و خدا می‌داند و شما نمی‌دانید ●●● ۶۶. / آل عمران

هَآ آنتُمْ هُوَآ آءِ جَادَلْتُمْ عَنْهُمْ فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا فَمَنْ يُجَادِلُ اللّٰهَ عَنْهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ اَمْ مَنْ يَكُوْنُ عَلَيْهِمْ وَكِيْلًا

آرى شما همان‌ها هستید که در زندگی این جهان از آن‌ها دفاع کردید، اما کیست که در برابر خداوند در روز رستاخیز از آن‌ها دفاع کند و یا چه کسی است که وکیل و حامی آن‌ها باشد ●●● ۱۰۹؟ / نساء

هَآ آنتُمْ هُوَآ لَآءِ تَدْعُوْنَ لِتُنْفِقُوْا فِى سَبِيْلِ اللّٰهِ فَمِنْكُمْ مَّنْ يَبْخُلُ وَمِنْ يَبْخُلْ فَاِنَّمَا يَبْخُلْ عَن نَّفْسِهٖ وَاللّٰهُ الْغَنِىُّ وَاَنْتُمْ الْفُقَرَاءُ وَاِنْ تَوَلَّوْا يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُوْنُوْا اَمْثَالَكُمْ

آرى شما همان جمعیتی هستید که دعوت برای انفاق در راه خدا می‌شوید و بعضی از شما بخل می‌ورزند و هر کس بخل کند، نسبت به خود بخل کرده است و خداوند بی‌نیاز است و شما همه نیازمندید و هر گاه سرپیچی کنید، خداوند گروه دیگری را به جای شما می‌آورد که مانند شما نخواهند بود ●●● ۳۸. / محمد

هُوَآ لَآءِ قَوْمًا اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِهَا لِهٰٓءِ لَوْلَا يَأْتُوْنَ عَلَيْهِمْ بِسُلْطٰنٍ بَيِّنٍ فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرٰى عَلٰى اللّٰهِ كَذِبًا

این قوم ما معبودهایی جز خدا انتخاب کرده‌اند، چرا آن‌ها دلیل آشکاری بر این معبودان نمی‌آورند؟ چه کسی ظالم‌تر است از آن کس که بر خدا دروغ ببندد ●●● ۱۵؟ / كهف

هُدٰى وَ بُشْرٰى لِّلْمُؤْمِنِيْنَ

وسيله هدایت و بشارت برای مؤمنان است ●●● ۲. / نمل

هُدٰى وَ ذِكْرٰى لِاُولٰى الْاَلْبَابِ

کتابی که مایه هدایت و تذکر برای صاحبان عقل بود ●●● ۵۴. / مؤمن

(۶۷۲) بَابُ الْهَاءِ قُرْآنُ الْفَبَائِي

هُدٰى وَ رَحْمَةٌ لِّلْمُحْسِنِيْنَ

مایه هدایت و رحمت برای نیکوکاران است ●●● ۳. / لقمان

هٰذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكذَّبُوْنَ

(و به آن‌ها می‌گویند) این همان آتشی است که آن را انکار می‌کردید ●●● ۱۴. / طور

هٰذَا بَصٰٓئِرٌ لِلنَّاسِ وَ هُدٰى وَ رَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ يُوقِنُوْنَ

این (قرآن و شریعت آسمانی) وسایل بینایی و مایه هدایت و رحمت است برای مردمی که به آن یقین دارند ●●● ۲۰. / جاثیه

هٰذَا بَلٰغٌ لِّلنَّاسِ وَ لِيُنذَرُوْا بِهٖ وَ لِيَعْلَمُوْا اَنَّهٗ هُوَ الْوَالِهٖ وَ حِجْدٌ وَّ لِيَذَكَّرَ اُولُو الْاَلْبَابِ

این (قرآن) ابلاغی است برای (عموم) مردم، تا همه انذار شوند و بدانند او معبود واحد است و تا صاحبان مغز (و اندیشه) پند گیرند ●●● ۵۲. / ابراهیم

هٰذَا بَيٰنٌ لِّلنَّاسِ وَ هُدٰى وَ مَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِيْنَ

این بیانی است برای عموم مردم و هدایت و اندرزی برای پرهیزگاران ●●● ۱۳۸. / آل عمران

هٰذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُوْنَ

این همان دوزخی است که به شما وعده داده می‌شد ●●● ۶۳. / یس

هٰذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكذَّبُ بِهَا الْمُجْرِمُوْنَ

این همان دوزخی است که مجرمان آن را انکار می‌کردند ●●● ۴۳ / الزَّحْمَنِ

هَذَا خَلَقَ اللَّهُ فَأَرُونِي مَاذَا خَلَقَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ بَلِ الظَّالِمُونَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ

این آفرینش خدا است، اما به من نشان دهید معبودانی که غیر او هستند چه چیز را آفریده‌اند؟ ولی ظالمان در

گمراهی آشکارند ●●● ۱۱ / لَقْمَانَ

هَذَا ذِكْرٌ وَإِنَّ لِلْمُتَّقِينَ لَحُسْنَ مَآبٍ

این یک یادآوری است و برای پرهیزکاران، بازگشت نیکویی است ●●● ۴۹ / ص

هَذَا عَطَاؤُنَا فَامْنُنْ أَوْ أَمْسِكْ بِغَيْرِ حِسَابٍ

(و به او گفتیم:) این عطای ما است به هر کس می‌خواهی (و صلاح می‌بینی) ببخش و از هر کس می‌خواهی امساک کن و

حسابی بر تو نیست ●●● ۳۹ / ص

هَذَا فَلْيَذوقوه حَمِيمٌ وَغَسَّاقٌ

این نوشابه حمیم و غساق است (دو مایع سوزان و تیره‌رنگ) که باید از آن بپچشد ●●● ۵۷ / ص

قرآن الفبائی باب الهاء (۶۷۳)

هَذَا فَوْجٌ مُقْتَحِمٌ مَعَكُمْ لَامْرَجِبَا بِهِمْ إِنَّهُمْ صَالُوا النَّارِ

(به آن‌ها گفته می‌شود:) این فوجی است که همراه شما وارد دوزخ می‌شوند (این‌ها همان رؤسای ضالاند) خوش آمد بر

آن‌ها مباد، همگی در آتش خواهند سوخت ●●● ۵۹ / ص

هَذَا كِتَابُنَا يَنْطِقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ إِنَّا كُنَّا نَسْتَنسِخُ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

این کتاب ما است که به حق با شما سخن می‌گوید (و اعمال شما را بازگو می‌کند) ما آنچه را انجام می‌دادید،

می‌نوشتیم ●●● ۲۹ / جائیه

هَذَا مَا تُوْعَدُونَ لِكُلِّ أَوَّابٍ حَفِيظٍ

این چیزی است که به شما وعده داده می‌شود و برای کسانی است که به سوی خدا باز می‌گردند و پیمان‌ها و احکام او را

حفظ می‌کنند ●●● ۳۲ / ق

هَذَا مَا تُوْعَدُونَ لِيَوْمِ الْحِسَابِ

این چیزی است که برای روز حساب به شما وعده داده می‌شود (وعده‌ای تخلف‌ناپذیر ●●●) ۵۳ / ص

هَذَانِ خَصْمَانِ اخْتَصَمُوا فِي رَبِّهِمْ فَالَّذِينَ كَفَرُوا قُطِّعَتْ لَهُمْ ثِيَابٌ مِنْ نَارٍ يُصَبُّ مِنْ فَوْقِ رُؤُوسِهِمُ الْحَمِيمُ

این‌ها دو گروهند که درباره پروردگارشان به خصامه و جدال پرداختند، کسانی که کافر شدند، لباس‌هایی از آتش برای آن‌ها

بریده می‌شود و مایع سوزان و جوشان بر سر آن‌ها فرو می‌ریزند ●●● ۱۹ / حج

هَذَا نَذِيرٌ مِنَ النُّذُرِ الْأُولَى

این (پیامبر) بیم‌دهنده‌ای از بیم‌دهندگان پیشین است ●●● ۵۶ / نجم

هَذَا نُزُلُهُمْ يَوْمَ الدِّينِ

این است وسیله پذیرایی از آن‌ها در قیامت ●●● ۵۶ / واقعه

هَذَا وَإِنَّ لِلطَّاغِينَ لَشَرَّ مَآبٍ

این (پاداش پرهیزکاران است) و برای طغیانگران بدترین محل بازگشت است ●●● ۵۵ / ص

هَذَا هُدًى وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَهُمْ عَذَابٌ مِنْ رِجْزِ أَلِيمٍ

این (قرآن) مایه هدایت است و کسانی که به آیات پروردگارشان کافر شدند، عذابی سخت و دردناک دارند ●●● ۱۱ / جائیه

هَذَا يَوْمُ الْفَضْلِ الَّذِي كُتِبَ بِهِ تَكْذِبُونَ

(آری) این همان روز جدایی است که شما آن را تکذیب می‌کردید (جدایی حق از باطل) ●●● ۲۱ / صافات (۶۷۴) باب الهاء قرآن الفبائی

هَذَا يَوْمُ الْفَضْلِ جَمَعْنَاكُمْ وَالْأُولَىٰ

امروز همان روز جدایی (حق از باطل) است که شما و پیشینیان را در آن جمع کرده‌ایم ●●● ۳۸ / مرسلات
هَذَا يَوْمٌ لَا يَنْطِقُونَ

امروز روزی است که سخن نمی‌گویند (و قادر به دفاع از خویشان نیستند) ●●● ۳۵ / مرسلات
هَرُونَ أَخَىٰ

برادرم هارون را ●●● ۳۰ / طه

هَلْ أَتَىٰ عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيْئًا مَّذْكُورًا

آیا چنین نیست که زمانی طولانی بر انسان گذشت که چیز قابل ذکری نبود ●●● ۱۹ / انسان

هَلْ أَتَيْكَ حَدِيثٌ ضَيفِ إِبْرَاهِيمَ الْمُكْرَمِينَ

آیا خبر مهمان‌های بزرگوار ابراهیم به تو رسیده است ●●● ۲۴؟ / ذاریات

هَلْ أَتَيْكَ حَدِيثُ الْجُنُودِ

آیا داستان لشکرها به تو رسیده است ●●● ۱۷؟ / بروج

هَلْ أَتَيْكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ

آیا داستان «غاشیه» (روز قیامت که حوادث وحشتناکش همه رامی‌پوشاند) به تو رسیده است ●●● ۱۹ / غاشیه

هَلْ أَتَيْكَ حَدِيثُ مُوسَىٰ

آیا داستان موسی به تو رسیده است ●●● ۱۵؟ / نازعات

هَلْ أُنَبِّئُكُمْ عَلَىٰ مَن تَنَزَّلُ الشَّيَاطِينُ

آیا به شما خبر بدهم، شیاطین بر چه کسی نازل می‌شوند ●●● ۲۲۱؟ / شعراء

هَلْ تُؤْتَوْنَ الْكُفَّارَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ

آیا کفار پاداش اعمال خود را گرفتند ●●● ۳۶؟ / مطففین

هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَانِ إِلَّا الْإِحْسَانُ

آیا جزای نیکی جز نیکی خواهد بود ●●● ۶۰؟ / الزحمن

هَلْ فِي ذَٰلِكَ قَسَمٌ لِّذِي حِجْرِ

آیا در آن‌چه گفته شد، سوگند مهمی برای صاحبان خردنیست ●●● ۵؟ / فجر

هَلْكَ عَنِّي سُلْطَانِيَّةٌ

قدرت من نیز از دست رفت ●●● ۲۹ / حاقه

قرآن الفبائی باب الهاء (۶۷۵)

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

آن‌ها چه انتظاری می‌کنند؟ جز این که قیامت ناگهان به سراغ آن‌ها آید، در حالی که خبر ندارند ●●● / ۶۶ / زخرف

هَيْلٌ يَنْظُرُونَ إِلَّا تَأْتِيهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِي رَبُّكَ أَوْ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ أَمْتًا مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِئَا إِيْمَانِهَا خَيْرًا قَلِ انتَظِرُوا إِنَّا مُنْتَظِرُونَ

آیا جز این انتظار دارند که فرشتگان مرگ به سراغشان بیایند، یا خداوند (خودش) به سوی آن‌ها بیاید (چه انتظار محالی) یا پاره‌ای از آیات پروردگار (و نشانه‌های رستاخیز) اما آن روز که این آیات و نشانه‌ها تحقق پذیرد، ایمان آوردن افرادی که قبلاً ایمان نیاورده‌اند و یا عمل نیکی انجام نداده‌اند، سودی به حالشان نخواهد داشت، بگو: (اکنون که شما چنین انتظارات غلطی دارید) انتظار بکشید، ما هم انتظار (کیفر شما را) می‌کشیم ●●● / ۱۵۸ / انعام

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلَلٍ مِنَ الْغَمَامِ وَالْمَلَائِكَةُ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَاللَّهُ تَرْجِعُ الْأُمُورَ

آیا (پیروان فرمان شیطان پس از این همه نشانه‌ها و برنامه‌های روشن) انتظار دارند که خداوند و فرشتگان، در سایه‌هایی از ابرها به سوی آنان بیایند (و دلایل تازه‌ای در اختیارشان بگذارند؟ با این که چنین چیزی محال است) و همه چیز انجام شده و همه کارها به سوی خدا باز می‌گردد ●●● / ۲۱۰ / بقره

هَيْلٌ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِي أَمْرٌ رَبِّكَ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَ مَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَ لَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

آیا آن‌ها جز این انتظاری دارند که فرشتگان (قبض ارواح) به سراغشان بیایند یا فرمان پروردگارت (دایر به مجازاتشان) فرا رسد (آنگاه توبه کنند، که توبه آن‌ها در آن زمان بی‌اثر است؟ آری) آن‌ها که پیش از ایشان بودند نیز چنین کردند، خداوند به آن‌ها ستم نکرد، ولی آنان به خویشان ستم نمودند ●●● / ۳۳ / نحل

هَيْلٌ يَنْظُرُونَ إِلَّا- تَأْوِيلُهُ يَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلُهُ يَقُولُ الَّذِينَ نَسُوهُ مِنْ قَبْلِ قَدِ جَاءَتْ رُسُلًا بِالحَقِّ فَهَلْ لَنَا مِنْ شَفَعَاءَ فَيَشْفَعُوا لَنَا أَوْ نُرَدُّ فَنَعْمَلْ غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ قَدْ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ وَ ضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

آیا آن‌ها انتظار دارند سرانجام تهدیدهای الهی را مشاهده کنند؟ آن روز که این امر انجام گیرد (کار از کار گذشته و بیداری سودی نخواهد داشت و) آن‌ها که آن را قبلاً فراموش کرده بودند، می‌گویند: فرستادگان پروردگار ما به حق آمدند، آیا (امروز) شفیعیانی برای ما وجود دارند که برای ما شفاعت کنند؟ یا (امکان دارد) باز گردیم و اعمالی غیر از آن چه انجام دادیم، انجام دهیم؟ (ولی) آن‌ها سرمایه وجود خود را از دست

(۶۷۶) باب الهاء قرآن الفبائی

دادند و معبودهایی را که به دروغ ساخته بودند، همگی از نظرشان گم می‌شوند (نه راه بازگشتی دارند و نه شفیعیانی ●●●) / ۵۳ / اعراف

هَمَّازٍ مَشَاءٍ بِنَمِيمٍ

کسی که بسیار عیبجو و سخن چین است ●●● / ۱۱ / قلم

هُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَ صَدَدُواكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَ الْهَيْدَى مَعَكُوفًا أَنْ يَبْلُغَ مَحَلَّهُ وَ لَوْلَا- رِجَالٌ مُؤْمِنُونَ وَ نِسَاءٌ مُؤْمِنَاتٌ لَمْ تَعْلَمُوهُمْ أَنْ تَطَّوُّهُمْ فَتَصِيَّبَكُمْ مِنْهُمْ مَعْرَةً بَغَيْرِ عِلْمٍ لِيُدْخَلَ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ لَوْ تَزَيَّلُوا لَعَذَّبْنَا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا

آن‌ها کسانی هستند که کافر شدند و شما را از (زیارت) مسجد الحرام بازداشتند و از رسیدن قربانی‌های شما به محل قربانگاه مانع گشتند و هر گاه مردان و زنان باایمانی در این میان بدون آگاهی شما زیر دست و پا از بین نمی‌رفتند و از این راه عیب و عاری ناآگاهانه به شما می‌رسید (خداوند هرگز مانع این جنگ نمی‌شد) هدف این بود که خدا هر کس را می‌خواهد در

رحمت خود وارد سازد و اگر مؤمنان و کفار (در مکه) از هم جدا می‌شدند، کافران را عذاب دردناکی می‌کردیم ●●● ۲۵.

/ فتح

هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ لَا تُنْفِقُوا عَلَيَّ مِنْ عِنْدِ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّى يَنْفَضُوا وَلِلَّهِ خَزَائِنُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ
آن‌ها کسانی هستند که می‌گویند: به افرادی که نزد رسول خدا هستند، انفاق نکنید تا پراکنده شوند (غافل از این که) خزائن آسمان‌ها
و زمین از آن خدا است، ولی منافقان نمی‌فهمند ●●● ۷. / منافقین

هُمُ دَرَجَاتٌ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ

هر یک از آنان، درجه و مقامی در پیشگاه خدا دارند و خداوند به آنچه انجام می‌دهند،
بیناست ●●● ۱۶۳. / آل عمران

هُمُ وَأَزْوَاجُهُمْ فِي ظِلَالٍ عَلَى الْأَرَائِكِ مُتَّكِنُونَ

آن‌ها و همسرانشان در سایه‌های (قصرها و درختان بهشتی) بر تخت‌ها تکیه کرده‌اند ●●● ۵۶. / یس

هُنَالِكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ وَزُلْزِلُوا زَلْزَالًا شَدِيدًا

در آن‌جا مؤمنان آزمایش شدند و تکان سختی خوردند ●●● ۱۱. / احزاب

هُنَالِكَ الْوَلَايَةُ لِلَّهِ الْحَقِّ هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَخَيْرٌ عُقْبًا

در این هنگام ثابت شد که ولایت (و قدرت) از آن خداوند حق است، او است که برترین ثواب و بهترین
عاقبت را (برای مطیعان) دارد ●●● ۴۴. / کهف

قرآن الفبائی باب الهاء (۶۷۷)

هُنَالِكَ تَبْلُوا كُلُّ نَفْسٍ مِمَّا آسَلَفَتْ وَرُدُّوا إِلَى اللَّهِ مَوْلِيَهُمُ الْحَقُّ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

در آن هنگام (و در آن‌جا) هر کس عملی را که قبلاً انجام داده است، می‌آزماید و همگی به سوی الله، مولا- و سرپرست
حقیقی خود بازمی‌گردند و آن‌ها را که به دروغ شریک خدا قرار داده بودند، گم و نابود می‌شوند ●●●.
۳۰ / یونس

هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُ قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ

در آن‌جا بود که زکریا (با مشاهده آن‌همه شایستگی در مریم)، پروردگار خویش را خواند و عرض کرد: خداوندا، از طرف
خود، فرزند پاکیزه‌ای (نیز) به من عطا فرما که تو دعا را می‌شنوی ●●● ۳۸. / آل عمران

هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

اول و آخر و ظاهر و باطن او است و از هر چیز آگاه است ●●● ۳. / حدید

هُوَ الْحَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

زنده واقعی او است، معبودی جز او وجود ندارد، پس او را بخوانید و دین خود را برای او خالص کنید، ستایش
مخصوص خداوندی است که پروردگار جهانیان است ●●● ۶۵. / مؤمن

هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ دِيَارِهِمْ لِأَوَّلِ الْحَشْرِ مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا وَظَنُّوا أَنَّهُمْ مَانِعَتُهُمْ حُصُونُهُمْ مِنَ اللَّهِ فَأَتَاهُمُ
اللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ يُخْرِبُونَ بُيُوتَهُمْ بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ فَاعْتَبِرُوا يَا أُولِيَ الْأَبْصَارِ

او کسی است که کافران، اهل کتاب را در اولین برخورد (با مسلمانان) از خانه‌هایشان بیرون راند، گمان نمی‌کردید آن‌ها خارج
شوند و خودشان نیز گمان می‌کردند که دژهای محکمشان آن‌ها را از عذاب الهی مانع می‌شود، اما خداوند از آن‌جا که گمان
نمی‌کردند، به سراغشان آمد و در قلب آن‌ها ترس و وحشت افکند، به گونه‌ای که خانه‌های خود را با دست خویش و با

دست مؤمنان ویران می کردند، پس عبرت بگیرید ای صاحبان چشم ●●● ۲۱ / حشر

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا

او کسی است که رسولش را با هدایت و دین حق فرستاده ، تا آن را بر همه ادیان پیروز کند و کافی است که خدا شاهد این موضوع باشد ●●● ۲۸ / فتح

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ

او کسی است که رسول خود را با هدایت و دین حق فرستاد تا او را بر همه ادیان غالب سازد ، هر چند مشرکان کراهت داشته باشند ●●● ۳۳ / توبه ، ۹ / صف

(۶۷۸) باب الهاء قرآن الفبائی

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ لِيَزِدُوا إِيمَانًا مَعَ إِيمَانِهِمْ وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا

او کسی است که سکینه و آرامش را در دل‌های مؤمنان نازل کرد تا ایمانی بر ایمانشان افزوده شود ، لشکر آسمان‌ها و زمین از آن خداست و خداوند دانا و حکیم است ●●● ۴۰ / فتح

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ

او کسی است که این کتاب (آسمانی) را بر تو نازل کرد که قسمتی از آن ، آیات « محکم » (صریح و روشن) است که اساس این کتاب می باشد (و هر گونه پیچیدگی در آیات دیگر ، با مراجعه به این ها ، برطرف می گردد) و قسمتی از آن ، « متشابه » است (آیاتی که به خاطر بالا- بودن سطح مطلب و جهات دیگر ، در نگاه اول ، احتمالات مختلفی در آن می رود ، ولی با توجه به آیات محکم ، تفسیر آن‌ها آشکار می گردد) اما آن‌ها که در قلوبشان انحراف است ، به دنبال تشابهات هستند ، تا فتنه‌انگیزی کنند (و مردم را گمراه سازند) و تفسیر (نادرستی) برای آن می طلبند ، در حالی که تفسیر آن‌ها را ، جز خدا و راسخان در علم ، نمی دانند (آن‌ها که به دنبال فهم و درک اسرار همه آیات قرآن در پرتو علم و دانش الهی هستند) می گویند: ما به همه آن ایمان آوردیم ، همه از طرف پروردگار ما است و جز صاحبان عقل ، متذکر نمی شوند (و این حقیقت را درک نمی کنند ●●●) ۷۰ / آل عمران

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لَكُمْ مِنْهُ شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ

او کسی است که از آسمان آبی فرستاد که شرب شما از آن است و گیاهان و درختان که حیوانات خود را به چرای می برید نیز از آن است ●●● ۱۰۰ / نحل

هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ

او کسی است که در میان جمعیت درس نخوانده ، رسولی از خودشان برانگیخت تا آیاتش را بر آن‌ها بخواند و آن‌ها را پاکیزه کند و کتاب و حکمت بیاموزد ، هر چند پیش از آن در گمراهی آشکاری بودند ●●● ۲۰ / جمعه

هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسُ ضِيَاءً وَالْقَمَرَ نُورًا وَقَدَرَهُ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ مَا خَلَقَ اللَّهُ ذَلِكَ إِلَّا بِالْحَقِّ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

او کسی است که خورشید را روشنایی و ماه را نور قرار داد و برای آن منزلگاه‌هایی مقدر کرد تا عدد سال‌ها و حساب (کارها) را بدانید ، خداوند این را جز به حق نیافریده ، او آیات (خود را) برای گروهی که اهل دانشند ، شرح می دهد ●●● ۵۰ /

یونس

قرآن الفبائی باب الهاء (۶۷۹)

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرَهُمْ إِلَّا خَسَارًا

او کسی است که شما را جانشینان در زمین قرار داد، هر کس کافر شود به زیان خودش خواهد بود و کافران را کفرشان جز خشم و غضب در نزد پروردگار چیزی نمی‌افزاید و (نیز) کفرشان جز زیان و خسران چیزی بر آنها اضافه نمی‌کند ۳۹.۰۰۰ / فاطر

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ

او کسی است که شب را برای شما آفرید که در آن آرامش بیابید و روز را روشنی بخش قرار داد، در این نشانه‌هایی است برای کسانی که گوش شنوا دارند ۶۷.۰۰۰ / یونس

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ ذُلُولًا فَأَمْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِنْ رِزْقِهِ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ

او کسی است که زمین را برای شما رام کرد، بر شانه‌های آن راه بروید و از روزی‌های خداوند بخورید و بازگشت همه به سوی اوست ۱۵.۰۰۰ / ملک

هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

او کسی است که آسمان‌ها و زمین را در شش روز (شش دوران) آفرید، سپس بر تخت قدرت قرار گرفت (و به تدبیر جهان پرداخت) آنچه را در زمین فرومی‌رود، می‌داند و آنچه را از آن خارج می‌شود و آنچه از آسمان نازل می‌گردد و آنچه به آسمان بالا-می‌رود و او با شما است هر جا که باشید و خداوند نسبت به آنچه انجام می‌دهید، بینا است ۴.۰۰۰ / حدید

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْكُمْ كَافِرٌ وَمِنْكُمْ مُؤْمِنٌ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

او کسی است که شما را آفرید (و به شما آزادی و اختیار داد) گروهی از شما کافر و گروهی مؤمن هستند و خداوند به آنچه انجام می‌دهید، بینا است ۲.۰۰۰ / تغابن

هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ فَسَوَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

او خدایی است که همه آنچه (از نعمت‌ها) در زمین وجود دارد، برای شما آفریده، سپس به آسمان پرداخت و آنها را به صورت هفت آسمان مرتب نمود و او به هر چیز آگاه است ۲۹.۰۰۰ / بقره

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ ثُمَّ قَضَىٰ أَجَلًا وَأَجَلٌ مُّسَمًّى عِنْدَهُ ثُمَّ أَنْتُمْ تَمْتَرُونَ

او کسی است که شما را از گل آفرید سپس مدتی مقرر داشت (تا انسان تکامل یا بد) و اجل حتمی نزد او است (و او از آن آگاه است) با این همه شما (مشرکان در توحید و یگانگی یا قدرت او) تردید می‌کنید ۲.۰۰۰ / انعام

(۶۸۰) باب الهاء قرآن الفبائی

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا فَلَمَّا تَغَشَّيْهَا حَمَلَتْ حَمْلًا خَفِيًّا فَمَرَّتْ بِهِ فَلَمَّا أَثْقَلَتْ دَعَا اللَّهَ رَبَّهُمَا لَئِنْ ءَاتَيْتَنَا صَالِحًا لَنُكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ

او خدایی است که شما را از نفس واحدی آفرید و همسرش را نیز از جنس او قرار داد تا در کنار او بیاساید سپس هنگامی که با او نزدیکی کرد حملی سبک برداشت که با وجود آن به کارهای خود ادامه می‌داد و چون سنگین شد، هر دو از خداوند و پروردگار خویش خواستند (که فرزند صالحی به آنان دهد و عرضه داشتند) اگر فرزند صالحی به ما دهی از

شاگردان خواهیم بود ●●● ۱۸۹ / اعراف

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشُدَّكُمْ ثُمَّ لِتَكُونُوا شُيُوخًا وَمِنْكُمْ مَنْ يَتَوَفَّى مِنْ قَبْلٍ وَ لِيَبْلُغُوا أَجْلًا مُّسَمًّى وَ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

او کسی است که شما را از خاک آفرید ، سپس از نطفه ، بعد از علقه (خون منعقد) ، سپس شما را به صورت طفلی بیرون می‌فرستد ، بعد به مرحله کمال قوت می‌رسید ، بعد از آن که پیر می‌شوید و (در این میان) گروهی از شما پیش از رسیدن به این مرحله می‌میرند و هدف این است به سرآمد عمر خود برسید و شاید تعقل کنید ●●● ۶۷ / مؤمن

هُوَ الَّذِي يُحْيِي وَ يُمِيتُ فَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ

او کسی است که زنده می‌کند و می‌میراند و هنگامی که چیزی را اراده کند ، تنها به آن می‌گوید : موجود باش ، او نیز بلافاصله موجود می‌شود ●●● ۶۸ / مؤمن

هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ الْبَرْقَ خَوْفًا وَ طَمَعًا وَ يُنْشِئُ السَّحَابَ الثِّقَالَ

او کسی است که برق را به شما نشان می‌دهد که هم مایه ترس است هم امید و ابرهای سنگین بار ایجاد می‌کند ●●● ۱۲ / رعد

هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ آيَاتِهِ وَ يُنَزِّلُ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ رِزْقًا وَ مَا يَتَذَكَّرُ إِلَّا مَنْ يُنِيبُ

او کسی است که آیات خود را به شما نشان می‌دهد و از آسمان برای شما روزی بارزشی می‌فرستد ، تنها کسانی متذکر این حقایق می‌شوند که به سوی خدا باز گردند ●●● ۱۳ / مؤمن

هُوَ الَّذِي يُسَيِّرُكُمْ فِي الْبَرِّ وَ الْبَحْرِ حَتَّىٰ إِذَا كُنْتُمْ فِي الْفُلِكِ وَ جَرَيْنَ بِهِمْ بِرِيحٍ طَيِّبَةٍ وَ فَرِحُوا بِهَا جَاءَتْهَا رِيحٌ عَاصِفٌ وَ جَاءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَ ظَنُّوْا أَنَّهُمْ أُحِيطَ بِهِمْ دَعَوُا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ لِأَنَّ أَجْزِنًا مِنْ هَذِهِ لَنُكَوِّنَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ

او کسی است که شما را در خشکی و دریا سیر می‌دهد تا این که در کشتی قرار می‌گیرید و بادهای موافق آن‌ها را (به سوی مقصد) حرکت می‌دهند و خوشحال می‌شوند ، ناگهان طوفان شدیدی می‌وزد و امواج از هر سو به سراغ آن‌ها می‌آید و گمان می‌برند هلاک خواهند شد در این موقع خدا را از روی اخلاص عقیده می‌خوانند که اگر ما را نجات دهی ، حتما از سپاسگزاران خواهیم شد ●●● ۲۲ / یونس

قرآن الفبائی باب الهاء (۶۸۱)

هُوَ الَّذِي يُصَلِّيْ عَلَيْكُمْ وَ مَلَائِكَتُهُ يُخْرِجُكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَ كَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا

او کسی است که بر شما درود و رحمت می‌فرستد و فرشتگان او (نیز برای شما تقاضای رحمت می‌کنند) تا شما را از ظلمات (جهل و شرک و گناه) به سوی نور (ایمان و علم و تقوی) رهنمون گردد ، او نسبت به مؤمنان مهربان است ●●● ۴۳ / احزاب

هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ لَإِلَهِ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

او کسی است که شما را در رحم (مادران) ، آن‌چنان که می‌خواهد ، تصویر می‌کند . معبودی جز خداوند عزیز و حکیم ، نیست ●●● ۶ / آل عمران

هُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ عَلَىٰ عَبْدِهِ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لِّيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَ إِنَّ اللَّهَ بِكُمْ لَرؤُفٌ رَحِيمٌ

او کسی است که آیات بینهات بر بنده‌اش (محمد) نازل می‌کند تا شما را از تاریکی‌ها به نور بیرون برد و خداوند نسبت به شما مهربان و رحیم است ●●● ۹ / حدید

هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

او خداوندی است خالق و آفریننده‌ای بی‌سابقه و صورتگری است (بی‌نظیر) برای او نام‌های نیک است و آن‌چه در آسمان‌ها و

زمین است ، تسبیح او می گویند و او عزیز و حکیم است ●●● ۲۴ / حشر

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيَّمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ

او خدایی است که معبودی جز او نیست ، حاکم و مالک اصلی او است ، از هر عیب منزّه است، به کسی ستم نمی کند ، به مؤمنان امنیت می بخشد و مراقب همه چیز است، او قدرتمندی است شکست ناپذیر که با اراده نافذ خود هر امری را اصلاح می کند ، او شایسته بزرگی است . خداوند منزّه است از آنچه شریک برای او قرار می دهند ●●● ۲۳ / حشر

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ

او خدایی است که معبودی جز او نیست ، از پنهان و آشکار آگاه است و او رحمان و رحیم است ●●● ۲۲ / حشر

هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

او است که زنده می کند و می میراند و به سوی او باز می گردید ●●● ۵۶ / یونس
هِيَ هَاتِ هَيْهَاتَ لِمَا تُوعَدُونَ

هیئات ، هیئات از این وعده‌هایی که به شما داده می شود ●●● ۳۶ / مؤمنون
(۶۸۲) باب الهاء قرآن الفبائی

باب الیاء

يَا أَبَتِ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يَمَسَّكَ عَذَابٌ مِنَ الرَّحْمَنِ فَتَكُونَ لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا

ای پدر ، من از این می ترسم که عذابی از ناحیه خداوند رحمن به تو رسد در نتیجه از دوستان شیطان باشی ●●● ۴۵ / مریم

يَا أَبَتِ إِنِّي قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ فَاتَّبِعْنِي أَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا

ای پدر علم و دانشی نصیب من شده است که نصیب تو نشده ، بنابراین از من پیروی کن تا تو را به راه راست هدایت کنم ●●● ۴۳ / مریم

يَا أَبَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمَنِ عَصِيًّا

ای پدر شیطان را پرستش مکن که شیطان نسبت به خداوند رحمن عصیانگر بود ●●● ۴۴ / مریم

يَا إِبْرَاهِيمَ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا إِنَّهُ قَدْ جَاءَ أَمْرٌ رَبِّكَ وَإِنَّهُمْ آتِيهِمْ عَذَابٌ غَيْرُ مَرْدُودٍ

ای ابراهیم از این کار صرف نظر کن که فرمان پروردگارت فرا رسیده و عذاب (الهی) به طور قطع به سراغ آن‌ها می آید و برگشت ندارد ●●● ۷۶ / هود

يَا أُخْتِ هَرُونَ مَا كَانَ أَبُوكَ أَمْرًا سَوْءًا وَمَا كَانَتْ أُمَّكَ بَغِيًّا

ای خواهر هارون ، نه پدر تو مرد بدی بود و نه مادرت زن بدکاره‌ای ●●● ۲۸ / مریم

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِمَّا كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَعْفُو عَنْ كَثِيرٍ قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ
ای اهل کتاب پیامبر ما به سوی شما آمد و بسیاری از حقایق کتاب آسمانی را که شما کتمان کردید روشن می سازد و از بسیاری از آن (که فعلاً مورد نیاز نبوده) صرف نظر می نماید ، از طرف خدا نور و کتاب آشکاری به سوی شما آمد ●●● ۱۵ / مائده

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلَى فَتْرَةٍ مِنَ الرُّسُلِ أَنْ تَقُولُوا مَا جَاءَنَا مِنْ بَشِيرٍ وَلَا نَذِيرٍ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَشِيرٌ وَنَذِيرٌ وَ

اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

ای اهل کتاب! رسول ما به سوی شما آمد در حالی که به دنبال «فترت» میان پیامبران، حقایق را برای شما بیان می‌کند مبادا (روز قیامت) بگویید نه بشارت دهنده‌ای به سوی ما آمد و نه بیم دهنده‌ای (هم‌اکنون پیامبر) بشارت دهنده و بیم دهنده به سوی شما آمد و خداوند بر همه چیز توانا است ●●● ۱۹ / مائده

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَىٰ بْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ أَلْقِيهَا إِلَىٰ مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِنْهُ فَآمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةٌ انْتَهُوا خَيْرًا لَّكُمْ إِنَّمَا اللَّهُ إِلَهٌ وَاحِدٌ سُبْحَانَهُ أَنْ يَكُونَ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا

قرآن الفبائی باب الباء (۶۸۳)

ای اهل کتاب در دین خود غلو (و زیاده‌روی) نکنید و درباره خدا غیر از حق نگویید مسیح عیسی بن مریم فقط فرستاده خدا و کلمه (و مخلوق) او است، که او را به مریم القا نمود و روحی (شایسته) از طرف او بود، بنابراین ایمان به خدا و پیامبران او بیاورید و نگویید (خداوند) سه گانه است (از این سخن) خودداری کنید که به سود شما نیست، خدا تنها معبود یگانه است، او منزّه است که فرزندی داشته باشد (بلکه) از آن او است آن‌چه در آسمان‌ها و آن‌چه در زمین است و برای تدبیر و سرپرستی آن‌ها خداوند کافی است ●●● ۱۷۱ / نساء

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تُحَاجُّونَ فِي إِبْرَاهِيمَ وَمَا أُنزِلَتِ التَّوْرَةُ وَالْإِنْجِيلُ إِلَّا مِنْ بَعْدِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

ای اهل کتاب، چرا درباره ابراهیم، گفتگو و نزاع می‌کنید (و هر کدام او را پیرو آیین خودتان معرفی می‌نمایید)، در حالی که تورات و انجیل، بعد از او نازل شده است؟ آیا اندیشه نمی‌کنید ●●● ۶۵؟ / آل عمران

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ

ای اهل کتاب، چرا به آیات خدا کافر می‌شوید، در حالی که (به درستی آن) گواهی می‌دهید ●●● ۷۰؟ / آل عمران

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَلْبَسُونَ الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ

ای اهل کتاب، چرا حق را با باطل (می‌آمیزید و) مشتبه می‌کنید (تا دیگران نفهمند و گمراه شوند) و حقیقت را پوشیده می‌دارید، در حالی که می‌دانید ●●● ۷۱؟ / آل عمران

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعِنَا وَقُولُوا انظُرْنَا وَاسْمَعُوا وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ

ای افراد باایمان (هنگامی که از پیغمبر تقاضای مهلت برای درک آیات قرآن می‌کنید)، نگویید: «راعنا» بلکه بگویید: «انظُرنا» (زیرا کلمه اول هم به معنی ما را مهلت بده و هم به معنی ما را تحمیق کن می‌باشد و دستاویزی برای دشمنان است) و آن‌چه به شما دستور داده می‌شود، بشنوید و برای کافران (و استهزاء کنندگان) عذاب دردناکی است ●●● ۱۰۴ / بقره

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ادْخُلُوا فِي السَّلَامِ كَافَّةً وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوبَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید، همگی در صلح و آشتی درآیید و از گام‌های شیطان پیروی نکنید که او دشمن آشکار شما است ●●● ۲۰۸ / بقره

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَىٰ رَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي أَنْزَلَ مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا

ای کسانی که ایمان آورده‌اید، ایمان (واقعی) به خدا و پیامبرش و کتابی که بر او نازل کرده و کتب (آسمانی) که قبلاً فرستاده است بیاورید و کسی که خدا و فرشتگان او و کتاب‌ها و پیامبرانش و روز بازپسین را انکار کند در گمراهی دور و درازی افتاده

است ●●● ۱۳۶ / نساء

(۶۸۴) باب الیاء قرآن الفبائی

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنتُمْ مُسْلِمُونَ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید، آن گونه که حق تقوا و پرهیزکاری است، از خدا پرهیزید و از دنیا نروید، مگر این که مسلمان باشید (باید گوهر ایمان را تا پایان عمر، حفظ کنید ●●●) ۱۰۲ / آل عمران

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید پرهیزکاری پیشه کنید و وسیله‌ای برای تقرب به خدا انتخاب نمایید و در راه او جهاد کنید باشد که رستگار شوید ●●● ۳۵ / مائده

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَآمِنُوا بِرَسُولِهِ يُؤْتِكُمْ كِفْلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَجْعَلْ لَكُمْ نُورًا تَمْشُونَ بِهِ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! از خدا پرهیزید و به رسولش ایمان بیاورید تا دو سهم از رحمتش به شما ببخشد و برای شما نوری قرار دهد که با آن (در میان مردم و در مسیر زندگی خود) راه بروید و گناهان شما را ببخشد و خداوند غفور و رحیم است ●●● ۲۸ / حدید

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن كُنتُمْ مُؤْمِنِينَ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید، از (مخالفت فرمان) خدا پرهیزید و آنچه از (مطالبات) ربا باقی مانده، رها کنید، اگر ایمان دارید ●●● ۲۷۸ / بقره

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا

ای کسانی که ایمان آورده‌اید از خدا پرهیزید و سخن حق و درست بگویید ●●● ۷۰ / احزاب

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید، از (مخالفت فرمان) خدا پرهیزید و با صادقان باشید ●●● ۱۱۹ / توبه

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَتَنْظُرُوا نَفْسَ مَا قَدَّمْتُمْ لِغَدٍ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! از مخالفت خدا پرهیزید و هر انسانی باید بنگرد که چه چیز را برای فردایش از پیش فرستاده و از نافرمانی خدا پرهیزید که خدا از آن چه انجام می‌دهید، آگاه است ●●● ۱۸ / حشر

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَبَ بَعْضُكُم بَعْضًا أَيَحِبُّ أَحَدُكُمْ أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَحِيمٌ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید از بسیاری از گمان‌ها پرهیزید چرا که بعضی از گمان‌ها گناه است و هرگز (در کار دیگران) تجسس نکنید و هیچ‌یک از شما دیگری را غیبت نکند، آیا کسی از شما دوست دارد که گوشت برادر مرده خود را بخورد؟ (به یقین) همه شما از این امر کراهت دارید، تقوای الهی پیشه کنید که خداوند توبه‌پذیر و مهربان است ●●● ۱۲ / حجرات
قرآن الفبائی باب الیاء (۶۸۵)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَنَاجَيْتُمْ فَلَا تَنَاجُوا بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَةِ الرَّسُولِ وَتَنَاجُوا بِالْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! هنگامی که نجوی می‌کنید، به گناه و تعدی و معصیت رسول خدا نجوی نکنید و به کار نیک و تقوا، نجوی کنید و از مخالفت خدایی که بازگشت و جمع شما به سوی او است، پرهیزید ●●● ۹ / مجادله

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدِينٍ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى فَاكْتُبُوهُ وَلْيَكْتُبَ بَيْنَكُمْ كَاتِبٌ بِالْعَدْلِ وَلَا يَأْبَ كَاتِبٌ أَنْ يَكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ اللَّهُ فَلْيَكْتُبْ وَلْيُمْلِلِ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا يَحْسَبْ مِنْهُ شَيْئًا فَإِنْ كَانَ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيهًا أَوْ ضَعِيفًا أَوْ لَا يَسْطِيعُ أَنْ يُمِلَّ هُوَ فَلْيُمْلِلْ وَلِيُّهُ بِالْعَدْلِ وَاسْتَشْهِدُوا شَهِيدَيْنِ مِنْ رِجَالِكُمْ فَإِنْ لَمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَانِ مِمَّنْ تَرْضَوْنَ مِنَ الشُّهَدَاءِ أَنْ تَضِلَّ إِحْدَاهُمَا فَتُذَكَّرَ إِحْدَاهُمَا الْأُخْرَىٰ وَلَا يَأْبَ الشُّهَدَاءُ إِذَا مَا دُعُوا وَلَا تَسْأَمُوا أَنْ تَكْتُبُوهُ صَغِيرًا أَوْ كَبِيرًا إِلَىٰ أَجَلِهِ ذَلِكُمْ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ وَأَقْوَمٌ لِلشَّهَادَةِ وَأَدْنَىٰ أَلَّا تَرْتَابُوا إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً حَاضِرَةً تُدِيرُونَهَا بَيْنَكُمْ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَلَّا تَكْتُبُوهَا وَأَشْهِدُوا إِذَا تَبَايَعْتُمْ وَلَا يُضَارَّ كَاتِبٌ وَلَا شَهِيدٌ وَإِنْ تَفَلَّحُوا فَإِنَّهُ فُسُوقٌ بِكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید، هنگامی که بدهی مدّت داری (به خاطر وام یا داد و ستد) به یکدیگر پیدا کنید، آن را بنویسید و باید نویسنده‌ای از روی عدالت (سند را) در میان شما بنویسد و کسی که قدرت بر نویسندگی دارد، نباید از نوشتن همان‌طور که خدا به او تعلیم داده، خودداری کند، پس باید بنویسد و آن کس که حقّ بر عهده او است، باید املاء کند و از خدا که پروردگار او است، بپرهیزد و چیزی را فروگذار ننماید و اگر کسی که حقّ بر ذمه او است، سفیه یا (از نظر عقل) ضعیف (و مجنون) است، یا (به خاطر لال بودن) توانایی بر املاء کردن ندارند، باید ولیّ او (به جای او) با رعایت عدالت، املاء کند و دو نفر از مردان (عادل) خود را (بر این حقّ) شاهد بگیرد و اگر دو مرد نبودند، یک مرد و دو زن، از کسانی که مورد رضایت و اطمینان شما هستند، انتخاب کنید (و این دو زن باید باهم شاهد قرار گیرند) تا اگر یکی انحرافی یافت، دیگری به او یادآوری کند و شهود نباید به هنگامی که آن‌ها را (برای شهادت) دعوت می‌کنند، خودداری نمایند و از نوشتن (بدهی خود) چه کوچک باشد یا بزرگ، ملول نشوید (هرچه باشد، بنویسید)، این در نزد خدا به عدالت نزدیک‌تر و برای شهادت مستقیم‌تر و برای جلوگیری از تردید و شک (و نزاع و گفتگو) بهتر می‌باشد، مگر این که داد و ستدی نقدی باشد که بین خود، دست به دست می‌کنید. در این صورت گناهی بر شما نیست که آن را ننویسید، ولی هنگامی که خرید و فروش (نقدی) می‌کنید، شاهد بگیرید و نباید به نویسنده و شاهد (به خاطر حقّ گویی) زیانی برسد (و تحت فشار قرار گیرند) و اگر چنین کنید، از فرمان پروردگار خارج شده‌اید، از خدا بپرهیزید و خداوند به شما تعلیم می‌دهد، خداوند به همه چیز دانا است ●●● ۲۸۲ / بقره

(۶۸۶) باب الیاء قرآن الفبائی

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا جَاءَكُمْ الْمُؤْمِنَاتُ مُهَاجِرَاتٍ فَأَمْتَحِنُوهُنَّ اللَّهُ أَعْلَمَ بِإِيمَانِهِنَّ فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ لَا هُنَّ حِلٌّ لَّهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ وَآتُوهُنَّ مَا أَنْفَقُوا وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ وَلَا تُمْسِكُوا بِعِصَمِ الْكُوفَرِ وَاسْأَلُوا مَا أَنْفَقْتُمْ وَلْيَسْأَلُوا مَا أَنْفَقُوا ذَلِكُمْ حُكْمُ اللَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! هنگامی که زنان باایمان به عنوان هجرت نزد شما آیند، آن‌ها را آزمایش کنید - خداوند از ایمان آن‌ها آگاه‌تر است - هرگاه آنان را مؤمن یافتید، آن‌ها را به‌سوی کفار بازنگردانید، نه آن‌ها برای کفار حلالند و نه کفار برای آن‌ها حلال و آن‌چه را همسران آن‌ها (برای ازدواج با این زنان) پرداخته‌اند، به آن‌ها بپردازید و گناهی بر شما نیست که با آن‌ها ازدواج کنید، هرگاه مهرشان رابه آن‌ها بدهید و هرگز همسران کافر را در همسری خود نگه ندارید (و اگر کسی از زنان شما کافر شد و به بلاد کفر فرار کرد) حق دارید مهری را که پرداخته‌اید، مطالبه کنید، همان‌گونه که آن‌ها حق دارند مهر زنانشان را که از آنان جدا شده‌اند، از شما مطالبه کنند، این حکم خداوند است که در میان شما حکم می‌کند و خداوند دانا و حکیم است ●●● ۱۰ / ممتحنه

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَتَبَيَّنُوا وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ أَلْفَىٰ إِلَيْكُمُ السَّلَامَ لَسْتَ مُؤْمِنًا تَبْتَغُونَ عَرَضَ الْحَيَوةِ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ مَغَازِمٌ كَثِيرَةٌ كَذَلِكَ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلُ فَمَنَّ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَتَبَيَّنُوا إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا

ای کسانی که ایمان آورده‌اید هنگامی که در راه خدا گام برمی‌دارید (و به سفری برای جهاد می‌روید) تحقیق کنید و به کسی که

اظهار صلح و اسلام می‌کند نگوید مسلمان نیستی به خاطر این که سرمایه ناپایدار دنیا (و غنایمی) بدست آورید، زیرا غنیمت‌های بزرگی در نزد خدا (برای شما) است، شما قبلاً چنین بودید و خداوند بر شما منت گذارد (و هدایت نمود) بنابراین (به شکرانه این نعمت بزرگ) تحقیق کنید، خداوند به آنچه عمل می‌کنید آگاه است ●●● ۹۴ / نساء

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضِيًا وَعَلَيْكُمْ فَرَ أَوْجَاءَ أَحَدٍ مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صِدْقًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ وَلَكِنْ يُرِيدُ لِيُطَهَّرَكُمْ وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید هنگامی که برای نماز بپا خاستید صورت و دست‌ها را تا آرنج بشوید و سر و پاها را تا مفصل (یا برآمدگی پشت پا) مسح کنید و اگر جنب باشید خود را بشوید (غسل کنید) و اگر بیمار یا مسافر باشید یا یکی از شما از محل پستی آمده (قضای حاجت کرده) یا با زنان تماس گرفته باشید (آمیزش جنسی کرده‌اید) و آب (برای غسل یا وضو) نیابید با خاک پاکی تیمم کنید و از آن بر صورت (پیشانی) و دست‌ها بکشید، خداوند نمی‌خواهد مشکلی برای شما ایجاد کند بلکه می‌خواهد شما را پاک سازد و نعمتش را بر شما تمام نماید شاید شکر او را بجا آورید ●●● ۶۰ / مائده

قرآن الفبائی باب الباء (۶۸۷)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوا فِي الْمَجَالِسِ فَافْسَحُوا يَفْسَحِ اللَّهُ لَكُمْ وَإِذَا قِيلَ انشُرُوا فَانشُرُوا يَرْفَعِ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! هنگامی که به شما گفته شود مجلس را وسعت بخشید (و به تازه‌واردها جا دهید) وسعت بخشید، خداوند (بهشت را) برای شما وسعت می‌بخشد و هنگامی که گفته شود: برخیزید، برخیزید. اگر چنین کنید خداوند آن‌ها را که ایمان آورده‌اند و کسانی را که از علم، بهره دارند، درجات عظیمی می‌بخشد و خداوند به آنچه انجام می‌دهید آگاه است ●●● ۱۱ / مجادله

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا فَلا تُؤَلُّوهُمُ الْأَدْبَارَ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید هنگامی که با انبوه کافران در میدان نبرد روبرو شوید به آن‌ها پشت نکنید ●●● ۱۵ / انفال

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ فِتْنَةً فَاتَّبِعُوا وَادْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید هنگامی که با گروهی (در میدان نبرد) روبرو می‌شوید ثابت قدم باشید و خدا را فراوان یاد کنید تا رستگار شوید ●●● ۴۵ / انفال

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَجَّيْتُمُ الرَّسُولَ فَقَدُمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوِيكُمْ صَدَقَةٌ ذَلِكَ خَيْرٌ لَكُمْ وَأَطْهَرُ فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! هنگامی که می‌خواهید با رسول خدا نجوی کنید، قبل از آن صدقه‌ای (در راه خدا) بدهید، این برای شما بهتر و پاکیزه‌تر است و اگر توانایی نداشته باشید، خداوند غفور و رحیم است ●●● ۱۲ / مجادله

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَّةٍ تَعْتَدُونَهَا فَمَنْعُوهُنَّ وَسَرَخُوهُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا

ای کسانی که ایمان آورده‌اید هنگامی که با زنان با ایمان ازدواج کردید و قبل از همبستر شدن طلاق دادید عده‌ای برای شما بر آن‌ها نیست که بخواهید حساب آن‌را نگاه دارید، آن‌ها را با هدیه مناسبی بهره‌مند سازید و به طرز شایسته‌ای آن‌ها را رها کنید ●●●

۴۹ / احزاب

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

(۶۸۸) باب الباء قرآن الفبائی

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! هنگامی که برای نماز روز جمعه اذان گفته می‌شود، به سوی ذکر خدا بشتابید و خرید و فروش را رها کنید که این برای شما بهتر است اگر می‌دانستید ●●● ۹۰ / جمعه

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا

ای کسانی که ایمان آورده‌اید خدا را بسیار یاد کنید ●●● ۴۱ / احزاب

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَاءَتْكُمْ جُنُودٌ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا وَجُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا

ای کسانی که ایمان آورده‌اید نعمت خدا را بر خودتان به یاد آورید در آن هنگام که لشکرهای (عظیمی) به سراغ شما آمدند ولی ما باد و طوفان سختی بر آنها فرستادیم و لشکریانی که آنها را نمی‌دیدید (و به این وسیله آنها را درهم شکستیم) و خداوند به آنچه انجام می‌دهید بینا است ●●● ۹۰ / احزاب

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ هُمْ قَوْمٌ أَنْ يَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ فَكَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید نعمتی را که خدا به شما بخشیده بیاد آورید، آن زمان که جمعی (از دشمنان) قصد داشتند دست به سوی شما دراز کنند (و شما را از میان بردارند) اما خدا دست آنها را از شما بازداشت، از خدا پرهیزید و مؤمنان باید تنها بر خدا توکل (و تکیه) کنند ●●● ۱۱۰ / مائده

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا وَاعْبُدُوا رَبَّكُمْ وَافْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! رکوع و سجود به جا آورید و پروردگارتان را عبادت کنید و کار نیک انجام دهید تا رستگار شوید ●●● ۷۷ / حج

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید دعوت خدا و پیامبر را اجابت کنید هنگامی که شما را به سوی چیزی می‌خواند که مایه حیاتتان است و بدانید خداوند میان انسان و قلب او حائل می‌شود و این که همه شما نزد او (در قیامت) اجتماع خواهید کرد ●●● ۲۴ / انفال

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ

ای افراد با ایمان، از صبر (و استقامت) و نماز (در برابر حوادث سخت زندگی) کمک بگیرید (زیرا) خداوند با صابران است ●●● ۱۵۴ / بقره

قرآن الفبائی باب الباء (۶۸۹)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابُطُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید (در برابر مشکلات و هوس‌ها) استقامت کنید و در برابر دشمنان (نیز)، پایدار باشید و از مرزهای خود، مراقبت کنید و از خدا پرهیزید، شاید رستگار شوید ●●● ۲۰۰ / آل عمران

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَلَا تُبْطِلُوا أَعْمَالَكُمْ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! اطاعت کنید خدا و اطاعت کنید رسول خدا را و اعمال خود را باطل مسازید ●●● ۳۳! / محمد

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ

تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! اطاعت کنید خدا را و اطاعت کنید پیامبر خدا و اولوالامر (اوصیای پیامبر) را و هرگاه در چیزی نزاع داشتید، آن را به خدا و پیامبر بازگردانید (و از آن‌ها داوری بطلبید) اگر به خدا و روز رستاخیز ایمان دارید این (کار) برای شما بهتر و عاقبت و پایانش نیکوتر است ۵۹.۰۰۰ / نساء

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَوَلَّوْا عَنَّهُ وَاتَّبِعُوا

ای کسانی که ایمان آورده‌اید اطاعت خدا و پیامبرش را کنید و سرپیچی ننمایید در حالی که سخنان او را می‌شنوید ۰۰۰ . ۲۰ / انفال

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن تَتَّقُوا اللَّهَ يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید اگر از (مخالفت فرمان) خدا پرهیزید برای شما وسیله‌ای برای جدایی حق از باطل قرار می‌دهد (و روشن‌بینی خاصی که در پرتو آن حق را از باطل خواهید شناخت) و گناهان شما را می‌پوشاند و شما را می‌آمزد و خداوند فضل و بخشش عظیم دارد ۲۹.۰۰۰ / انفال

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن تَصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! اگر خدا را یاری کنید، شما را یاری می‌کند و گام‌هایتان را استوار می‌دارد ۷.۰۰۰ / محمد

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن تَطِيعُوا الَّذِينَ كَفَرُوا يَزِدُّوْكُمْ عِلَآئِ أَغْيَابِكُمْ فَتَنَلْبَسُوا خَاسِرِينَ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! اگر از کسانی که کافر شده‌اند اطاعت کنید، شما را به گذشته‌هایتان بازمی‌گردانند و سرانجام زیان‌کار خواهید شد ۱۴۹.۰۰۰ / آل‌عمران (۶۹۰) باب الیاء قرآن الفبائی

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن تَطِيعُوا فَرِيقًا مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ يَزِدُّوْكُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ كَافِرِينَ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید اگر از گروهی از اهل کتاب، (که کارشان نفاق افکنی و شعله‌ور ساختن آتش کینه و عداوت است) اطاعت کنید، شما را پس از ایمان، به کفر بازمی‌گردانند ۱۰۰.۰۰۰ / آل‌عمران

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوا أَن تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهَالَةٍ فَتُصْبِحُوا عَلِيمًا فَعَلْتُمْ نَادِمِينَ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید اگر شخص فاسقی خبری برای شما بیاورد درباره آن تحقیق کنید، مبادا به گروهی از روی نادانی آسیب برسانید و از کرده خود پشیمان شوید ۶.۰۰۰ / حجرات

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعَ فِيهِ وَلَا خُلَّةَ وَلَا شَفَاعَةَ وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید، از آنچه به شما روزی داده‌ایم، انفاق کنید، پیش از آن‌که روزی فرارسد که در آن، نه خرید و فروش است و نه رابطه دوستی و نه شفاعت (زیرا شما شایسته شفاعت نخواهید بود) و کافران، خود ستمگرند (هم به خودشان ستم می‌کنند و هم به دیگران ۰۰۰) ۲۵۴ / بقره

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْفِقُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيثَ مِنْهُ تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ بِآخِذِيهِ إِلَّا أَنْ تُغْمِضُوا فِيهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید، از قسمت‌های پاکیزه اموالی که (از طریق تجارت) به دست آورده‌اید و از آنچه از زمین برای شما خارج ساخته‌ایم (از منابع و معادن و درختان و گیاهان) انفاق کنید و برای انفاق، به سراغ قسمت‌های ناپاک نروید، در حالی که خود شما (به هنگام پذیرش اموال) حاضر نیستید آن‌ها را بپذیرید، مگر از روی اغماض و کراهت و بدانید خداوند

بی‌نیاز و شایسته ستایش است ●●● ۲۶۷ / بقره

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ عَدُوًّا لَكُمْ فَاحْذَرُوهُمْ وَإِنْ تَعَفَّوْا وَتَصَفَّحُوا وَتَغْفِرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ
ای کسانی که ایمان آورده‌اید! بعضی از همسران و فرزندان‌تان دشمنان شما هستند، از آن‌ها برحذر باشید و اگر عفو کنید و صرف نظر نمایید و ببخشید (خدا شما را می‌بخشد) چرا که خداوند بخشنده و مهربان است ●●● ۱۴ / تغابن
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ كَثِيرًا مِنَ الْأَحْبَارِ وَالرُّهْبَانِ لِيَأْكُلُونَ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَطْلِ وَيَصِيدُونَ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يُنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ
ای کسانی که ایمان آورده‌اید بسیاری از علما (ی اهل کتاب) و راهبان، اموال مردم را به باطل می‌خورند و (آنان را) از راه خدا بازمی‌دارند و آن‌ها را که طلا- و نقره را گنجینه (و ذخیره و پنهان) می‌سازند و در راه خدا انفاق نمی‌کنند، به مجازات دردناک بشارت ده ●●● ۳۴ / توبه

قرآن الفبائی باب الیاء (۶۹۱)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأُزْلُمُ رِجْسٌ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ
ای کسانی که ایمان آورده‌اید شراب و قمار و بت‌ها و ازالام (که یک نوع بخت آزمایی بوده) پلیدند و از عمل شیطانند از آن‌ها دوری کنید تا رستگار شوید ●●● ۹۰ / مائده
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هَذَا وَإِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً فَسَوْفَ يُغْنِيكُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ شَاءَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید مشرکان ناپاکند لذا نباید پس از امسال نزدیک مسجد الحرام شوند و اگر از فقر می‌ترسید خداوند شما را از فضلش، هر گاه بخواهد، بی‌نیاز می‌سازد، خداوند دانا و حکیم است ●●● ۲۸ / توبه
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ أُحِلَّتْ لَكُمْ بَهِيمَةُ الْأَنْعَامِ إِلَّا مَا يُنْتَلَىٰ عَلَيْكُمْ غَيْرَ مُحَلِّي الصَّيْدِ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ
ای کسانی که ایمان آورده‌اید به پیمان‌ها و قراردادهای وفا کنید، چهارپایان (و جنین چهارپایان) برای شما حلال شده است مگر آنچه بر شما خوانده می‌شود (به جز آن‌ها که استثناء خواهد شد) و صید را به هنگام احرام حلال نشمرید خداوند هر چه بخواهد (و صلاح ببیند) حکم می‌کند ●●● ۱ / مائده

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا تَوْبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَصُوحًا عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يَوْمَ لَا يُخْزِي اللَّهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ نُورُهُمْ يَسْعَىٰ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا آتِنَا نُورَنَا وَاعْفِرْ لَنَا إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! توبه کنید توبه خالصی، امید است با این کار، پروردگارتان گناهانتان را ببخشد و شما را در باغ‌هایی از بهشت که نهرها از زیر درختانش جاری است، وارد کند، در آن روزی که خداوند، پیامبر و کسانی را که با او ایمان آوردند، خوار نمی‌کند. این در حالی است که نور آن‌ها از پیشاپیش آن‌ها و از سوی راستشان در حرکت است و می‌گویند: پروردگارا! نور ما را کامل کن و ما را ببخش که تو بر هر کاری قادری ●●● ۸ / تحریم

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا خُذُوا حِذْرَكُمْ فَانْفِرُوا ثَبَاتٍ أَوَانْفِرُوا جَمِيعًا

ای کسانی که ایمان آورده‌اید آمادگی خود را (در برابر دشمن) حفظ کنید و در دسته‌های متعدد یا به صورت دسته واحد (طبق شرایط موجود) به سوی دشمن حرکت کنید ●●● ۷۱ / نساء

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا شَهَدَةُ بَيْنِكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدُكُمْ الْمَوْتُ حِينَ الْوَصِيَّةِ اثْنَانِ ذَوَا عَدْلٍ مِنْكُمْ أَوْ إِخْرَانٍ مِنْ غَيْرِكُمْ إِنْ أَنْتُمْ صَدَقْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَأَصْبَحْتُمْ مَصِيبَةَ الْمَوْتِ تَحْسِبُونَهُمَا مِنْ بَعْدِ الصَّلَاةِ فَيَقْسِمَانِ بِاللَّهِ إِنْ اِرْتَبْتُمْ لَا نَشْتَرِي بِهِ ثَمَنًا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَلَا نَكْتُمُ شَهَادَةً

اللَّهُ إِنَّا إِذَا لَمِينِ الْأَيْمِينِ

(۶۹۲) باب الباء قرآن الفبائی

ای کسانی که ایمان آورده‌اید هنگامی که مرگ یکی از شما فرا رسد در موقع وصیت باید دونفر عادل را از میان خود به شهادت بطلبید، یا اگر مسافرت کردید و مرگ شما را فرا رسد (و در راه مسلمانی نیافتید) دو نفر از غیر شما و اگر به هنگام ادای شهادت در صدق آن‌ها شک کردید آن‌ها را بعد از نماز نگاه می‌دارید تا سوگند یاد کنند که ما حاضر نیستیم حق را به چیزی بفروشیم اگرچه در مورد خویشاوندان ما باشد و شهادت الهی را کتمان نمی‌کنیم که از گناهکاران خواهیم بود ●●● / ۱۰۶ / مائده

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسُكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ مَنْ ضَلَّ إِذَا اهْتَدَىٰ أَلَيْسَ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید مراقب خودباشید، هنگامی که شما هدایت یافتید گمراهی کسانی که گمراه شده‌اند به شما زبانی نمی‌رساند، بازگشت همه شما به سوی خدا است و شما را از آنچه عمل می‌کردید آگاه می‌سازد ●●● / ۱۰۵ / مائده

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ وَلْيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید، با کافرانی که به شما نزدیک‌تر هستند، بیکار کنید (و دشمن دورتر شما را از دشمنان نزدیک غافل نکند) و آن‌ها باید در شما شدت و خشونت احساس کنند و بدانید خداوند با پرهیزکاران است ●●● / ۱۲۳ / توبه

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُتِلُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَاظٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! خود و خانواده خویش را از آتشی که هیزم آن انسان‌ها و سنگ‌ها است، نگاهدارید، آتشی که فرشتگانی بر آن گمارده شده که خشن و سختگیرند و هرگز مخالفت فرمان خدا نمی‌کنند و دستورات او را دقیقاً اجرا می‌نمایند ●●● / ۶ / تحریم

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

ای افرادی که ایمان آورده‌اید، روزه بر شما نوشته شد، همان‌گونه که بر کسانی که قبل از شما بودند، نوشته شده ، تا پرهیزکار شوید ●●● / ۱۸۳ / بقره

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلَى الْحُرُّ بِالْحُرِّ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَالْأُنثَى بِالْأُنثَى فَمَنْ عُفِيَ لَهُ مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ فَاتَّبِعْ بِالْمَعْرُوفِ وَأَدَاءُ إِلَيْهِ بِإِحْسَانٍ ذَلِكَ تَخْفِيفٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ فَمَنِ اعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ

ای افرادی که ایمان آورده‌اید، حکم قصاص در مورد کشتگان بر شما نوشته شده است، آزاد در برابر آزاد و

قرآن الفبائی باب الباء (۶۹۳)

برده در برابر برده و زن در برابر زن، پس اگر کسی از ناحیه برادر (دینی) خود مورد عفو قرار گیرد (و حکم قصاص او تبدیل به خون‌بها گردد)، باید از راه پسندیده پیروی کند (و در طرز پرداخت دیه، حال پرداخت‌کننده را در نظر بگیرد) و قاتل نیز به نیکی دیه را به ولی مقتول بپردازد (و در آن مسامحه نکند) این تخفیف و رحمتی است از ناحیه پروردگار شما و کسی که بعد از آن تجاوز کند، عذاب دردناکی خواهد داشت ●●● / ۱۷۸ / بقره

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَاشْكُرُوا لِلَّهِ إِنْ كُنتُمْ تَعْبُدُونَ

ای افراد باایمان، از نعمت‌های پاکیزه‌ای که به شما روزی داده‌ایم، بخورید و شکر خدا را به جا آورید، اگر او را پرستش می‌کنید ●●● / ۱۷۲ / بقره

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا أَنْصَارَ اللَّهِ كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيِّينَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ فَاَمَّنْتَ

طَائِفَةٌ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَكَفَرَتْ طَائِفَةٌ فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَىٰ عَدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! یاوران خدا باشید همان گونه که عیسی بن مریم به حواریون گفت: چه کسانی در راه خدا یاوران من هستند؟ حواریون گفتند: ما یاوران خدا هستیم و در این هنگام گروهی از بنی اسرائیل ایمان آوردند و گروهی کافر شدند، ما کسانی را که ایمان آورده بودند، در برابر دشمنانشان تأیید کردیم و سرانجام بر آنها پیروز شدند ●●● ۱۴ / صف

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلَّهِ وَلَوْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ أَوِ الْوَالِدِينَ وَالْأَقْرَبِينَ إِنْ يَكُنْ غَنِيًّا أَوْ فَقِيرًا فَاللَّهُ أَوْلَىٰ بِهِمَا فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ أَنْ تَعْدِلُوا وَإِنْ تَلَوُّوْا أَوْ تُعْرَضُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا

ای کسانی که ایمان آورده‌اید کاملاً قیام به عدالت کنید، برای خدا گواهی دهید اگر چه (این گواهی) به زیان خود شما یا پدر و مادر یا نزدیکان شما بوده باشد، چه این که اگر آنها غنی یا فقیر باشند خداوند سزاوارتر است که از آنها حمایت کند، بنابراین از هوی و هوس پیروی نکنید که از حق منحرف خواهید شد و اگر حق را تحریف کنید و یا از اظهار آن اعراض نمایید خداوند به آنچه انجام می‌دهید آگاه است ●●● ۱۳۵ / نساء

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ لِلَّهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَتَائِنُ قَوْمٍ عَلَىٰ أَلَّا تَعْدِلُوا اعْدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید همواره برای خدا قیام کنید و از روی عدالت گواهی دهید، دشمنی با جمعیتی شما را به گناه و ترک عدالت نکشاند، عدالت کنید که به پرهیزکاری نزدیک‌تر است و از خدا پرهیزید که از آنچه انجام می‌دهید آگاه است ●●● ۸ / مائده

(۶۹۴) باب الیاء قرآن الفبائی

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُم بَيْنَكُم بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِنْكُمْ وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! اموال یکدیگر را به باطل (و از طرق نامشروع) نخورید، مگر این که تجارتي با رضایت شما انجام گیرد و خودکشی نکنید، خداوند نسبت به شما مهربان است ●●● ۲۹ / نساء

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا الرِّبَا أَضْعَافًا مُضَاعَفَةً وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید، ربا (و سود پول) را چند برابر نخورید، از خدا پرهیزید تا راستگار شوید ●●● ۱۳۰ / آل عمران

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَبْطُلُوا صِدْقَاتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَىٰ كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ رِثَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ صَيِّفٍ نَفَثَ عَلَيْهِ تُرَابٌ فَاصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًا لَا يَقْدِرُونَ عَلَىٰ شَيْءٍ مِمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید، بخشش‌های خود را با منت و آزار باطل نسازید، همانند کسی که مال خود را برای نشان دادن به مردم، انفاق می‌کند و به خدا و روز رستاخیز ایمان نمی‌آورد (کار او) همچون قطعه سنگی است که بر آن (قشر نازکی از) خاک باشد (و بذرهایی در آن افشاندن شود) و رگبار باران به آن برسد، (و همه خاک‌ها و بذرها را بشوید)، و آن را صاف (و خالی از خاک و بذر) رها کند، آنها از کاری که انجام داده‌اند، چیزی به دست نمی‌آورند و خداوند جمعیت کافران را هدایت نمی‌کند ●●● ۲۶۴ / بقره

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ وَمَنْ يَتَّبِعْ خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا وَلَكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! از گام‌های شیطان پیروی نکنید، هر کس قدم جای قدم‌های شیطان بگذارد (گمراهش می‌سازد)

چرا که او امر به فحشاء و منکر می‌کند و اگر فضل و رحمت الهی به سراغ شما نمی‌آمد، احدی از شما هرگز پاک نمی‌شد، ولی خداوند هر که را بخواهد تزکیه می‌کند و خدا شنوا و دانا است ●●● ۲۱ / نور
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا آبَاءَكُمْ وَإِخْوَانَكُمْ أَوْلِيَاءَ إِنِ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْإِيمَانِ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَاُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید هرگاه پدران و برادران شما کفر را بر ایمان ترجیح دهند آن‌ها را ولی (و یار و یاور و تکیه‌گاه) خود قرار ندهید و کسانی که آن‌ها را ولی خود قرار دهند ستمگرند ●●● ۲۳ / توبه
 قرآن الفبائی باب الیاء (۶۹۵)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أترِيدُونَ أَنْ تَجْعَلُوا لِلَّهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا مُبِينًا
 ای کسانی که ایمان آورده‌اید کافران را به جای مؤمنان ولی و تکیه‌گاه خود قرار ندهید (با این عمل) دلیل آشکاری بر ضرر خود در پیشگاه خدا قرار دهید ●●● ۱۴۴؟ / نساء
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَكُمْ هُزُؤًا وَلَعِبًا مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَالْكَفَّارَ أَوْلِيَاءَ وَ اتَّقُوا اللَّهَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید، افرادی که آیین شما را به باد استهزاء و بازی می‌گیرند از اهل کتاب و مشرکان، دوست و تکیه‌گاه خود انتخاب نکنید و از خدا بپرهیزید اگر ایمان دارید ●●● ۵۷ / مائده

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عِدُوِيَّ وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ تُلْقُونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ وَإِيَّاكُمْ أَنْ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ حَرَجْتُمْ جِهَادًا فِي سَبِيلِي وَابْتِغَاءَ مَرْضَاتِي تُسِرُّونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ وَمَا أَعْلَنْتُمْ وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! دشمن من و دشمن خویش را دوست خود قرار ندهید، شما نسبت به آن‌ها اظهار محبت می‌کنید، در حالی که به آن‌چه از حق برای شما آمده، کافر شده‌اند و رسول خدا و شما را به خاطر ایمان به خداوندی که پروردگار همه شما است، از شهر و دیارتان بیرون می‌رانند، اگر شما برای جهاد در راه من و جلب خشنودیم هجرت کرده‌اید، پیوند دوستی با آن‌ها برقرار نسازید، شما مخفیانه با آن‌ها رابطه دوستی برقرار می‌کنید، در حالی که من آن‌چه را پنهان یا آشکار می‌کنید، از همه بهتر می‌دانم و هرکس از شما چنین کاری کند، از راه راست گمراه شده است ●●● ۱۰ / ممتحنه

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بَطَانَةً مِنْ دُونِكُمْ لَا يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا وَدُومًا مَا عُنْتُمْ قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ أَقْوَابِهِمْ وَمَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید محرم اسراری از غیر خود، انتخاب نکنید آن‌ها از هرگونه شرّ و فسادی درباره شما، کوتاهی نمی‌کنند. آن‌ها دوست دارند شما در رنج و زحمت باشید. (نشانه‌های) دشمنی از دهان (و کلام) شان آشکار شده و آن‌چه در دل‌هایشان پنهان می‌دارند، از آن مهمتر است. ما آیات (و راه‌های پیشگیری از شرّ آن‌ها) را برای شما بیان کردیم اگر اندیشه کنید ●●● ۱۱۸ / آل عمران

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید یهود و نصاری را تکیه‌گاه خود قرار ندهید، آن‌ها تکیه‌گاه یکدیگرند و کسانی که از شما به آن‌ها تکیه کنند از آن‌ها هستند خداوند جمعیت ستمکار را هدایت نمی‌کند ●●● ۵۱ / مائده
 (۶۹۶) باب الیاء قرآن الفبائی

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ قَدْ يَئِسُوا مِنَ الْآخِرَةِ كَمَا يَئِسَ الْكُفَّارُ مِنْ أَصْحَابِ الْقُبُورِ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! با قومی که خداوند آن‌ها را مورد غضب قرار داده، دوستی نکنید، آن‌ها از آخرت مأیوسند همان‌گونه که کفار مدفون در قبرها مأیوس می‌باشند ●●● ۱۳ / ممتحنه

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّى تَسْتَأْذِنُوا وَتَسَلِّمُوا عَلَى أَهْلِهَا ذَلِكَ خَيْرٌ لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! در خانه‌هایی غیر از خانه خود وارد نشوید تا اجازه بگیرید و بر اهل آن خانه سلام کنید، این برای شما بهتر است شاید متذکر شوید ●●● ۲۷ / نور

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَى طَعَامٍ غَيْرٍ نَاظِرِينَ إِنِّي وَلَكِنْ إِذَا دُعِيتُمْ فَادْخُلُوا فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا وَلَا مُسْتَأْنِسِينَ لِحَدِيثٍ إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ يُؤْذَى النَّبِيَّ فَيَسْتَحْيِي مِنْكُمْ وَاللَّهُ لَا يَسْتَحْيِي مِنَ الْحَقِّ وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَسَأَلُوهُنَّ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ ذَلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ وَمَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا أَنْ تُنْكِحُوا زُجُوجَهُ مِنْ بَعْدِهِ أَيُّدَا إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! در بیوت پیامبر داخل نشوید مگر به شما اجازه برای صرف غذا داده شود (مشروط بر این که قبل از موعد نیاید و) در انتظار وقت غذا ننشینید، اما هنگامی که دعوت شدید داخل شوید و وقتی غذا می‌خورید پراکنده شوید و (بعد از صرف غذا) به بحث و صحبت ننشینید، این عمل پیامبر را ناراحت می‌کرد ولی از شما شرم می‌کند، اما خداوند از (بیان) حق شرم ندارد و هنگامی که چیزی از وسایل زندگی (به عنوان عاریت) از آن‌ها (همسران پیامبر) می‌خواهید از پشت پرده بخواهید، این کار دل‌های شما و آن‌ها راپاک‌تر می‌دارد و شما حق ندارید رسول خدا را آزار دهید و نه هرگز همسران او را بعد از او به همسری خود در آورید که این کار نزد خدا عظیم است ●●● ۵۳ / احزاب

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحْرَمُوا طَيِّبَاتِ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید چیزهای پاکیزه را که خداوند برای شما حلال کرده بر خود حرام نکنید و از حد تجاوز ننمایید، زیرا خداوند متجاوزان را دوست نمی‌دارد ●●● ۸۷ / مائده

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحِلُّوا شَعَائِرَ اللَّهِ وَالْأَشْهُرَ الْحَرَامَ وَالْأَلْهَدَىٰ وَالْأَقْلَاقِدَ وَلَا آآمِينَ الْبَيْتِ الْحَرَامِ يَتَّبِعُونَ فَضْلًا مِنْ رَبِّهِمْ وَرِضْوَانًا وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ أَنْ صِيدُوا كُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ أَنْ تَعْتَدُوا وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ
قرآن الفبائی باب الیاء (۶۹۷)

ای کسانی که ایمان آورده‌اید شعائر الهی (و مراسم حج را محترم بشمرید و مخالفت با آن‌ها) را حلال ندانید و نه ماه حرام را و نه قربانی‌های بی‌نشان و نشان‌دار و نه آن‌ها که به قصد خانه خدا برای بدست آوردن فضل پروردگار و خشنودی او می‌آیند، اما هنگامی که از احرام بیرون آمدید صید کردن برای شما مانعی ندارد و خصوصت به جمعیتی که شما را از آمدن به مسجد الحرام (در سال حدیبیه) مانع شدند نباید شما را وادار به تعدی و تجاوز کند و (همواره) در راه نیکی و پرهیزکاری با هم تعاون کنید و (هرگز) در راه گناه و تعدی همکاری ننمایید و از خدا پرهیزید که مجازاتش شدید است ●●● ۲ / مائده

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَخُونُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ وَتَخُونُوا أَمْنِيَّتَكُمْ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید به خدا و پیامبر خیانت نکنید و (نیز) در امانات خود خیانت روا مدارید در حالی که متوجهید و می‌دانید ●●● ۲۷ / انفال

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَنْ تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنْتُمْ لَا

تَشْعُرُونَ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید صدای خود را فراتر از صدای پیامبر نکنید و در برابر او بلند سخن مگویید (و داد و فریاد نزنید) آن گونه که بعضی از شما در برابر بعضی می‌کنند، مبدا اعمال شما نابود گردد، در حالی که نمی‌دانید ●●● ۲۰ / حجرات

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَنَ أَشْيَاءَ إِنِ تُبَدَّلْكُمْ تَسْؤُكُمْ وَإِن تَسْأَلُوا عَنْهَا حِينَ يُنزَلُ الْقُرْءَانُ تُبَدَّلْكُمْ عَفَا اللَّهُ عَنْهَا وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید از مسایلی سؤال نکنید که اگر برای شما آشکار گردد شما را ناراحت می‌کند و اگر به هنگام نزول قرآن از آن‌ها سؤال کنید برای شما آشکار می‌شود، خداوند آن‌ها را بخشیده (واز آن صرف نظر کرده) است و خداوند آمرزنده و حلیم است ●●● ۱۰۱ / مائده

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ وَمَنْ قَتَلَهُ مِنْكُمْ مُتَعَمِّدًا فَجَزَاءٌ مِّثْلُ مَا قَتَلَ مِنَ النَّعْمِ يَحْكُمُ بِهِ ذَوَا عَدْلٍ مِنْكُمْ هَدْيًا بَالِغَ الْكَعْبَةِ أَوْ كَفَّارَةٌ طَعَامُ مَسْكِينٍ أَوْ عِدْلٌ ذَلِكُ صِدْقٍ لِيَذُوقَ وَبَالَ أَمْرِهِ عَفَا اللَّهُ عَمَّا سَلَفَ وَمَنْ عَادَ فَيَنْتَقِمِ اللَّهُ مِنْهُ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید شکار را در حال احرام به قتل نرسانید و هر کس از شما عمداً آن را به قتل برساند باید کفاره‌ای معادل آن از چهارپایان بدهد، کفاره‌ای که دونفر از شما معادل بودن آن را تصدیق کنند و به صورت قربانی به (حریم) کعبه برسد، یا (به جای قربانی) اطعام مستمندان کند یا معادل آن روزه بگیرد تا کیفر کار خود را بچشد، خداوند از آن‌چه در گذشته واقع شده عفو کرده است و هر کس تکرار کند خداوند از او انتقام می‌گیرد و خداوند توانا و صاحب انتقام است ●●● ۹۵ / مائده

(۶۹۸) باب الیاء قرآن الفبائی

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقَدَّمُوا يَدَيْ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید چیزی را بر خدا و رسولش مقدم نشمرید و پیشی مگیرید و تقوای الهی پیشه کنید که خداوند شنوا و دانا است ●●● ۱۰ / حجرات

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَارَى حَتَّى تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ وَلَا جُنْبًا إِلَّا عَابِرِي سَبِيلٍ حَتَّى تَغْتَسِلُوا وَإِن كُنْتُمْ مَرْضَى أَوْ عَلَى سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ أَوْ لَمَسْتُمْ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُورًا غَفُورًا

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! در حال مستی به نماز نزدیک نشوید، تا بدانید چه می‌گویید و همچنین هنگامی که جنب هستید، مگر این که مسافر باشید، تا غسل کنید و اگر بیمارید، یا مسافر و یا «قضای حاجت» کرده‌اید و یا با زنان آمیزش جنسی داشته‌اید و در این حال، آب (برای وضو یا غسل) نیافتید، با خاک پاکی تیمم کنید (به این طریق که) صورت‌ها و دست‌هایتان را با آن مسح نمایید. خداوند بخشنده و آمرزنده است ●●● ۴۳ / نساء

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ آذَوْا مُوسَى فَبَرَّاهُ اللَّهُ مِمَّا قَالُوا وَكَانَ عِنْدَ اللَّهِ وَجِيهاً

ای کسانی که ایمان آورده‌اید همانند کسانی نباشید که موسی را آزار دادند و خداوند او را از آن‌چه در حق او می‌گفتند مبرا ساخت و او نزد خداوند آبرومند و (گران‌قدر) بود ●●● ۶۹ / احزاب

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ كَفَرُوا وَقَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ إِذَا ضَرَبُوا فِي الْأَرْضِ أَوْ كَانُوا غُزًى لَوْ كَانُوا عِنْدَنَا مَا مَاتُوا وَمَا قُتِلُوا لِيَجْعَلَ اللَّهُ ذَلِكُمْ حَشْرَةً فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ يُخَيِّبُ وَيُمِيتُ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! همانند کافران نباشید که چون برادرانشان به مسافرتی می‌روند، یا در جنگ شرکت می‌کنند (و از

دنیا می‌روند و یا کشته می‌شوند) ، می‌گویند: « اگر آن‌ها نزد ما بودند ، نمی‌مردند و کشته نمی‌شدند » (شما از این گونه سخنان نگویید) ، تا خدا این حسرت را بر دل آن‌ها (کافران) بگذارد. خداوند، زنده می‌کند و می‌میراند، (و زندگی و مرگ ، به دست اوست) و خدا به آن‌چه انجام می‌دهید بیناست ●●● ۱۵۶. / آل عمران

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُلْهِكُمْ أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ
ای کسانی که ایمان آورده‌اید! اموال و فرزندانتان شما را از یاد خدا غافل نکنند و هر کس چنین کند ، زیانکار است ●●● ۹. / منافقین

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرِثُوا النِّسَاءَ كَرِهًا وَلَا تَعْضُوهُنَّ لِيَذْهَبُوا بِبَعْضِ مَا آتَيْتُمُوهُنَّ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَاحِشَةٍ مُبِينَةٍ وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَيَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا
قرآن الفبائی باب البیاء (۶۹۹)

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! برای شما حلال نیست که از زنان، از روی اکراه (و ایجاد ناراحتی برای آن‌ها)، ارث ببرید و آنان را تحت فشار قرار ندهید که قسمتی از آن‌چه را به آن‌ها داده‌اید (از مهر)، تملک کنید، مگر این که آن‌ها عمل زشت آشکاری انجام دهند و با آنان به طور شایسته رفتار کنید و اگر از آن‌ها، (به جهتی) کراهت داشتید، (فورا تصمیم به جدایی نگیرید) چه بسا چیزی خوشایند شما نباشد و خداوند خیر فراوانی در آن قرار می‌دهد ●●● ۱۹. / نساء

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَسْخَرُ قَوْمٌ مِنْ قَوْمٍ عَسَى أَنْ يَكُونُوا خَيْرًا مِنْهُمْ وَلَا نِسَاءٌ مِنْ نِسَاءٍ عَسَى أَنْ يَكُنَّ خَيْرًا مِنْهُنَّ وَلَا تَلْمِزُوا أَنْفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَزُوا بِالْأَلْقَابِ بِئْسَ الْأَسْمُ الْقُسُوقُ بَعْدَ الْإِيمَانِ وَمَنْ لَمْ يَتُبْ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید نباید گروهی از مردان شما گروه دیگر را استهزاء کنند، شاید آن‌ها از این‌ها بهتر باشند و نه زنانی از زنان دیگر ، شاید آنان بهتر از اینان باشند و یکدیگر را مورد طعن و عیب‌جویی قرار ندهید و با القاب زشت و ناپسند یاد نکنید، بسیار بد است که بر کسی بعد از ایمان نام کفر بگذارید و آن‌ها که توبه نکنند ، ظالم و ستمگرند ●●● ۱۱. / حجرات

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! چرا سخنی می‌گویید که عمل نمی‌کنید ●●● ۲۴ / صف

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَيْسَ لِشَيْءٍ أَذْنٌ لَكُمْ الَّذِينَ مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ وَالَّذِينَ لَمْ يَبْلُغُوا الْحُلُمَ مِنْكُمْ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ مِنْ قَبْلِ صَلَاةِ الْفَجْرِ وَحِينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ مِنَ الظَّهِيرَةِ وَمِنْ بَعْدِ صَلَاةِ الْعِشَاءِ ثَلَاثُ عَوْرَاتٍ لَكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدَ هُنَّ طَوَافُونَ عَلَيْكُمْ بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! باید بردگان شما و هم‌چنین کودکانان که به حد بلوغ نرسیده‌اند ، در سه وقت از شما اجازه بگیرند ؛ قبل از نماز فجر و در نیم روز هنگامی که لباس‌های (معمولی) خود را بیرون می‌آورید و بعد از نماز عشاء ، این سه وقت خصوصی برای شما است، اما بعد از این سه وقت ، گناهی بر شما و بر آن‌ها نیست (که بدون اذن وارد شوند) و بر گرد یکدیگر طواف کنید (و با صفا و صمیمیت به یکدیگر خدمت نمایید) این‌گونه خداوند آیات را برای شما تبیین می‌کند و خداوند عالم و حکیم است ●●● ۵۸. / نور

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِيَلْسَنُواكُمُ اللَّهُ شَيْئًا مِنَ الصَّيْدِ تَنَالُهُ أَيْدِيكُمْ وَرِمَاحُكُمْ لِيَعْلَمَ اللَّهُ مَنْ يَخَافُهُ بِالْغَيْبِ فَمَنْ اعْتَدَى بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید خداوند شما را به مقداری شکار که (به نزدیکی شما می‌آیند و) دست‌ها و

(۷۰۰) باب البیاء قرآن الفبائی

نیزه‌های شما به آن‌ها می‌رسد، می‌آزماید، تا معلوم شود چه کسی از خدا به وسیله ایمان به غیب می‌ترسد و هر کس بعد از آن

تجاوز کند مجازات دردناکی خواهد داشت ●●● ۹۴ / مائده

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمْ انْفِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ اثَّاقَلْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ أَرْضَيْتُمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ فَمَا مَتَّعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید چرا هنگامی که به شما گفته می‌شود به سوی جهاد در راه خدا حرکت کنید سنگینی بر زمین می‌کنید (و سستی به خرج می‌دهید) آیا به زندگی دنیا به جای آخرت راضی شده‌اید با این که متاع زندگی دنیا در برابر آخرت چیز کمی بیش نیست ●●● ۳۸ / توبه

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَزِدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهَ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید هر کس از شما از آیین خود بازگردد (به خدا زیانی نمی‌رساند) خداوند در آینده جمعیتی را می‌آورد، که آن‌ها را دوست دارد و آن‌ها (نیز) او را دوست دارند، در برابر مؤمنان متواضع و در برابر کافران نیرومندند، آن‌ها در راه خدا جهاد می‌کنند و از سرزنش کنندگان هراسی ندارند. این فضل خدا است که به هر کس بخواهد (و شایسته ببیند) می‌دهد و (فضل) خدا وسیع و خداوند داناست ●●● ۵۴ / مائده

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَهْلَ الْأَدْلُمِ عَلَيْكُمْ عَلِيَّتُمْ تَنْجِيكُمْ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! آیا شما را به تجارتی که از عذاب دردناک شما را رهایی می‌بخشد، راهنمایی کنم ●●● ۱۰۹ / صف

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَوْتُوا الْكِتَابَ ءَامِنُوا بِمَا نَزَّلْنَا مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَطْمِسَ وُجُوهًا فَنَرُدَّهَا عَلَىٰ أَدْبَارِهَا أَوْ نَلْعَنَهُمْ كَمَا لَعَنَّا أَصْحَابَ السَّبْتِ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا

ای کسانی که کتاب (خدا) به شما داده شده به آن‌چه (بر پیامبر خود) نازل کردیم و هماهنگ با نشانه‌هایی است که با شماست، ایمان بیاورید، پیش از آن که صورت‌هایی را محو کنیم، سپس به پشت سر بازگردانیم، یا آن‌ها را از رحمت خود دور سازیم، همان‌گونه که «اصحاب سبت» (گروهی از تبه‌کاران بنی اسرائیل) را دور ساختیم و فرمان خدا، در هر حال انجام شدنی است ●●● ۴۷ / نساء

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَعْتَدِرُوا الْيَوْمَ إِنَّمَا تُجْرُونَ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ

ای کسانی که کافر شده‌اید! امروز عذرخواهی نکنید، چرا که تنها به اعمالتان جزا داده می‌شوید ●●● ۷ / تحریم

قرآن الفبائی باب الباء (۷۰۱)

يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ

ای پیامبر آن‌چه از طرف پروردگارت بر تو نازل شده است کاملاً- (به مردم) برسان و اگر نکنی رسالت او را انجام نداده‌ای و خداوند تو را از (خطرات احتمالی) مردم نگاه می‌دارد و خداوند جمعیت کافران (لجوج) را هدایت نمی‌کند ●●● ۶۷ / مائده

يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ

ای پیامبران از غذاهای پاکیزه بخورید و عمل صالح انجام دهید که من به آن‌چه انجام می‌دهید، آگاهم ●●● ۵۱ / مؤمنون

يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ لَا يَحْزُنْكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ مِنَ الَّذِينَ قَالُوا آمَنَّا بِأَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِنْ قُلُوبُهُمْ وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا سَبِيلًا

لِلْكَذِبِ سَمَاعُونَ لَقَوْمٍ آخِرِينَ لَمْ يَأْتُوكَ يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ يَقُولُونَ إِنْ أُوتِيتُمْ هَذَا فَخُذُوهُ وَإِنْ لَمْ تُؤْتَوْهُ فَاحْزَبُوا وَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ فِتْنَتَهُ فَلَنْ تَمْلِكَ لَهُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يُطَهِّرْ قُلُوبَهُمْ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ

ای فرستاده (خدا) آن‌ها که با زبان می‌گویند ایمان آورده‌ایم و قلب آن‌ها ایمان نیاورده و در مسیر کفر بر یکدیگر سبقت می‌جویند تو را اندوهگین نکنند و (همچنین) از یهودیان (که این راه را می‌پیمایند) آن‌ها زیاد به سخنان تو گوش می‌دهند تا دستاویزی برای تکذیب تو بیابند، آن‌ها جاسوسان جمعیت دیگری هستند که خود آن‌ها نزد تو نیامده‌اند، آن‌ها سخنان را از محل خود تحریف می‌کنند و می‌گویند اگر این را (که ما می‌خواهیم) به شما دادند (و محمد بر طبق خواسته شما داوری کرد) بپذیرید والا دوری کنید (و عمل ننمایید) و کسی را که خدا (بر اثر گناهان پی در پی) بخواهد مجازات کند قادر به دفاع از او نیستی، آن‌ها کسانی هستند که خدا نخواستہ دل‌هایشان را پاک کند، در دنیا رسوایی و در آخرت مجازات بزرگ نصیب آنان خواهد شد ●●● ۴۱. / مائده

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ

ای مردم از پروردگارتان بترسید که زلزله رستاخیز امر عظیمی است ●●● ۱۰. / حج

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ وَآخِشُوا يَوْمًا لَا يَجْزِي وَالِدٌ عَنْ وَلِمِهِ وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ جَازٍ عَنْ وَالِدِهِ شَيْئًا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُم بِاللَّهِ الْغُرُورُ

ای مردم! از خدا بپرهیزید و از روزی بترسید که نه پدر جزای اعمال فرزند خود را تحمل می‌کند و نه فرزند چیزی از جزای پدر را، مسلماً وعده الهی حق است مبادا زندگانی دنیا شما را بفریبد و مبادا شیطان شما را مغرور سازد ●●● ۳۳. / لقمان

(۷۰۲) باب الیاء قرآن الفبائی

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا

ای مردم! از (مخالفت) پروردگارتان بپرهیزید، همان کسی که همه شما را از یک انسان آفرید و همسر او را (نیز) از جنس او خلق کرد و از آن دو، مردان و زنان فراوانی (در روی زمین) منتشر ساخت و از خدایی بپرهیزید که (همگی به عظمت او معترفید) و هنگامی که چیزی از یکدیگر می‌خواهید، نام او را می‌برید (و نیز) از (قطع رابطه) با خویشاوندان خود، بپرهیز کنید زیرا خداوند مراقب شماست ●●● ۱۰. / نساء

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

ای مردم، پروردگار خود را پرستش کنید، آن کس که شما و پیشینیان را آفرید، تا بپرهیزکار شوید ●●● ۲۱. / بقره

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَى وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَى إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ

ای مردم، ما شما را از یک مرد و زن آفریدیم و تیره‌ها و قبیله‌ها قرار دادیم، تا یکدیگر را بشناسید، ولی گرامی‌ترین شما نزد خداوند باتقواترین شماست، خداوند دانا و خبیر است ●●● ۱۳. / حجرات

يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ

ای مردم، شما (همگی) نیازمندان به خدا هستید، تنها خداوند است که بی‌نیاز و شایسته هرگونه حمد و ستایش است ●●● ۱۵. / فاطر

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا لِلَّهِ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَالِقٍ غَيْرِ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَانِي تُؤْفَكُونَ

ای مردم، به یاد آورید نعمت خدا را بر شما، آیا خالقی غیر از خدا وجود دارد که شما را از آسمان و زمین روزی دهد؟ هیچ معبودی

جز او نیست، با این حال چگونه به سوی باطل منحرف می شوید ●●●۳ / فاطر

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِمَّنْ بَعَثْنَا فَأَنَا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ مِنْ مُضْغَةٍ مُخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ لَيْسَ لَكُمْ وَتَقَرُّ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِلَىٰ أَحْسَنِ مَسَاجِدٍ ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لَتَبَلَّغُوا أَشَدَّكُمْ وَمِنْكُمْ مَنْ يُتَوَفَّىٰ وَمِنْكُمْ مَنْ يُرَدُّ إِلَىٰ أَرْدَلِ الْعُمُرِ

لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِنْ بَعْدِ عِلْمٍ شَيْئًا وَتَرَى الْأَرْضَ هَامِدَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَّتْ وَأَنْبَتَتْ مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ

ای مردم اگر درست‌اخیز شک دارید (به این نکته توجه کنید که) ما شما را از خاک آفریدیم، سپس از نطفه و بعد از خون بسته شده، سپس از مضغه (چیزی شبیه گوشت جویده) که بعضی دارای شکل و خلقت است و بعضی بدون شکل، هدف این است که ما

برای شما روشن سازیم (که بر هر چیز قادریم) و جنین‌هایی را که بخواهیم،

قرآن الفبائی باب الیاء (۷۰۳)

تا مدت معینی در رحم مادران قرار می‌دهیم (و آن‌چه را بخواهیم، ساقط می‌کنیم) بعدشمارا به صورت طفل بیرون می‌فرستیم، سپس

هدف این است که به حد رشد و بلوغ برسید در این میان بعضی از شما می‌میرند و بعضی آن‌قدر عمر می‌کنند که به بدترین مرحله

زندگی و پیری می‌رسند آن‌چنان که چیزی از علوم خود را به‌خاطر نخواهند داشت (از سوی دیگر) زمین را (در فصل زمستان)

خشک و مرده می‌بینی اما هنگامی که باران را بر آن فرومی‌فرستیم، به حرکت درمی‌آید و نمو می‌کند و انواع گیاهان زیبا

رامی‌رویاند ●●●۵ / حج

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُم بِاللَّهِ الْغُرُورُ

ای مردم، وعده خداوند حق است، مبادا زندگی دنیا شما را مغرور کند و مبادا شیطان شما را فریب دهد و به (کرم) خدا مغرور

سازد ●●●۵ / فاطر

يَا أَيُّهَا النَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٌ فَمَا تَسْمَعُوا لَهُ إِنْ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ وَإِنْ يَسئَلُ بِهِمُ الذُّبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَنْفِذُوهُ مِنْهُ ضَعُفَ الطَّالِبُ وَالْمَطْلُوبُ

ای مردم! مثلی زده شده است، به آن گوش فرا دهید؛ کسانی را که غیر از خدا می‌خوانید، هرگز نمی‌توانند مگسی بیافرینند،

هرچند برای این کار دست به دست هم دهند و هرگاه مگس چیزی از آن‌ها برباید، نمی‌تواند آن را بازپس گیرند، هم این

طلب‌کنندگان ناتوان هستند و هم آن‌مطلوبان (هم این عابدان و هم آن معبودان ●●●) / حج ۷۳

يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الرَّسُولُ بِالْحَقِّ مِنْ رَبِّكُمْ فَآمَنُوا خَيْرًا لَكُمْ وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَ

كَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا

ای مردم! پیامبری «که انتظارش را می‌کشیدید» با (برنامه) حق از طرف پروردگارتان آمد، به او ایمان بیاورید که به سود

شما است و اگر کافر شوید (به خدا زبانی نمی‌رسد زیرا) برای خدا است آنچه در آسمان‌ها و زمین است و خداوند

دانا و حکیم است ●●●۱۷۰ / نساء

يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُبِينًا

ای مردم! دلیل آشکاری از طرف پروردگارتان برای شما آمد و نور واضحی به سوی شما فرستادیم ●●●۱۷۴ / نساء

يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِمَا فِي الصُّدُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ

ای مردم اندرزی از سوی پروردگارتان برای شما آمده و درمان آنچه در سینه‌ها است و هدایت و رحمت برای مؤمنان

●●●۵۷ / یونس

يَا أَيُّهَا النَّاسُ كُلُوا مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلَالًا طَيِّبًا وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ

ای مردم از آنچه در زمین است، حلال و پاکیزه بخورید و از گام‌های شیطان پیروی نکنید، چه این که او دشمن آشکار

شما است ●●● ۱۶۹ / بقره

(۷۰۴) باب الیاء قرآن الفبائی

يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدْحًا فَمُلَاقِيهِ

ای انسان! تو با تلاش و رنج به سوی پروردگارت می‌روی و او را ملاقات خواهی کرد ●●● ۶ / انشقاق

يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ

ای انسان! چه چیز تو را در برابر پروردگار کریمت مغرور ساخته ●●● ۶۴ / انفطار

يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ

ای در بستر خواب آرمیده ●●● ۱۱ / مدثر

يَا أَيُّهَا الْمَرْمَلُ

ای جامه به خود پیچیده ●●● ۱۱ / مرمل

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللَّهَ وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ إِنْ اللَّهُ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا

ای پیامبر تقوای الهی پیشه کن و از کافران و منافقان اطاعت منما، خداوند عالم و حکیم است

●●● ۱ / احزاب

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ وَأَحْصُوا الْعِدَّةَ وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ لَا تُخْرِجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ وَلَا يَخْرُجْنَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ

بِفَاحِشَةٍ مُّبِينَةٍ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ لَا تَدْرِي لَعَلَّ اللَّهَ يُحْدِثُ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا

ای پیامبر! هر زمان خواستید زنان را طلاق دهید، در زمان عدّه طلاق گوید (زمانی که از عادت ماهانه پاک شده و با همسرشان

نزدیکی نکرده باشند) و حساب عدّه را نگه دارید و از خدایی که پروردگار شما است، بپرهیزید، نه شما آن‌ها را از خانه‌هایشان

بیرون کنید و نه آن‌ها (در دوران عدّه) بیرون روند، مگر این که کار زشت آشکاری انجام دهند، این حدود الهی است و هر کس از

حدود الهی تجاوز کند، به خویشتن ستم کرده است، تو نمی‌دانی شاید خداوند بعد از این، وضع تازه (و وسیله اصلاحی)

فراهم کند ●●● ۱۰ / طلاق

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يُبَايِعَنَّكَ عَلَىٰ أَنْ لَا يُشْرِكْنَ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِينَ وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ بِبُهْتَانٍ

يَفْتَرِيهِنَّ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِيَنَّكَ فِي مَعْرُوفٍ فَبَايِعُهُنَّ وَاسْتَغْفِرْ لَهُنَّ اللَّهُ إِنْ اللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

ای پیامبر! هنگامی که زنان مؤمن نزد تو آیند و با تو بیعت کنند که چیزی را شریک خدا قرار ندهند، دزدی

نکنند، آلوده زنا نشوند، فرزندان خود را نکشند، تهمت و افترا بی پیش دست و پای خود نیاورند و در هیچ کار شایسته‌ای

مخالفت فرمان تو نکنند، با آن‌ها بیعت کن و برای آن‌ها از درگاه خداوند طلب آمرزش نما که خداوند آمرزنده و مهربان

است ●●● ۱۲ / ممتحنه

قرآن الفبائی باب الیاء (۷۰۵)

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَحْلَلْنَا لَكَ أَزْوَاجَكَ اللَّاتِي آتَيْتَ أُجُورَهُنَّ وَمَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ مِمَّا آفَاءَ اللَّهُ عَلَيْكَ وَبَنَاتِ عَمَّاتِكَ وَ

بَنَاتِ خَالَكَ وَبَنَاتِ خَالَاتِكَ اللَّاتِي هَاجَرْنَ مَعَكَ وَامْرَأَةً مُؤْمِنَةً إِنْ وَهَبَتْ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ إِنْ أَرَادَ النَّبِيُّ أَنْ يَسْتَنْكِحَهَا خَالِصَةً لَكَ مِنْ دُونِ

الْمُؤْمِنِينَ قَدْ عَلِمْنَا مَا فَرَضْنَا عَلَيْهِمْ فِي أَزْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ لِكَيْلَا يَكُونَ عَلَيْكَ حَرَجٌ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا

ای پیامبر! ما همسران تو را که مهرشان را پرداخته‌ای برای تو حلال کردیم و هم‌چنین کنیزانی که از طریق غنایمی که خدا به تو

بخشیده است مالک شده‌ای و دختران عموی تو و دختران عمه‌ها و دختران دایی تو و دختران خاله‌ها که باتو مهاجرت کردند ، هرگاه زن باایمانی خود را به پیامبر ببخشد (و مهری برای خود قایل نشود) چنانچه پیامبر بخواهد می‌تواند با او ازدواج کند ، اما چنین ازدواجی تنها برای تو مجاز است نه سایر مؤمنان، ما می‌دانیم برای آن‌ها در مورد همسرانشان و کنیزانشان چه حکمی مقرر داشته‌ایم (و مصالح آن‌ها چه ایجاب می‌کند) این به خاطر آن است که مشکلی (در ادای رسالت) بر تو نبوده باشد و خداوند آمرزنده و مهربان است ●●● ۵۰ / احزاب

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا

ای پیامبر! ما تو را به عنوان گواه فرستادیم و بشارت دهنده و انذارکننده ●●● ۴۵ / احزاب

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ وَمَأْوِيَهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ

ای پیامبر! با کافران و منافقان جهاد کن و بر آن‌ها سخت گیر، جایگاهشان جهنم است و چه بد سرنوشتی دارند ●●● ۷۳ / توبه، ۹ / تحریم

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ عِشْرُونَ صَابِرُونَ يَغْلِبُوا مِائَتِينَ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ يَغْلِبُوا أَلْفًا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ

ای پیامبر! مؤمنان را تحریک به جنگ (بادشمن) کن ، هرگاه بیست نفر با استقامت از شما باشند بر دویست نفر غلبه می‌کنند و اگر صد نفر باشند بر هزار نفر، از کسانی که کافر شدند پیروز می‌گردند چرا که آن‌ها گروهی هستند که نمی‌فهمند ●●● ۶۵ / انفال

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللَّهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

ای پیامبر ، خداوند و مؤمنانی که از تو پیروی می‌کنند برای حمایت تو کافی است ●●● ۶۴ / انفال

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِأَزْوَاجِكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تُرْذَنَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا فَتَعَالَيْنَ أُمْتِعْكُمْ وَأَسْرَحْكُمْ سَرَا حًا جَمِيلًا

ای پیامبر! به همسرانت بگو: اگر شما زندگی دنیا و زرق و برق آن را می‌خواهید بیاید هدیه‌ای به شما دهم و شما را به طرز نیکویی رها سازم ●●● ۲۸ / احزاب

(۷۰۶) باب الیاء قرآن الفبائی

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِأَزْوَاجِكُمْ وَبَنَاتِكُمْ وَنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَابِيبِهِنَّ ذَلِكَ أَدْنَىٰ أَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذَيْنَ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا

ای پیامبر! به همسران و دختران و زنان مؤمنان بگو جلاب‌ها (روسری‌های بلند) خود را بر خویش فروافکنند ، این کار برای این که (از کنیزان و آلودگان) شناخته شوند و مورد آزار قرار نگیرند بهتر است و (اگر تاکنون خطا و کوتاهی از آن‌ها سر زده) خداوند همواره غفور و رحیم است ●●● ۵۹ / احزاب

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِمَنْ فِئَا آئِدِيكُمْ مِنَ الْأَشْيَرِ إِنْ يَغْلَمِ اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمْ خَيْرًا يُؤْتِكُمْ خَيْرًا مِمَّا آخَذَ مِنْكُمْ وَيَغْفِرَ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

ای پیامبر! به اسیرانی که در دست شما هستند بگو اگر خداوند خیری در دل‌های شما بداند (و نیات نیک و پاکی داشته باشید) بهتر از آن‌چه از شما گرفته به شما می‌دهد و شما را می‌بخشد و خداوند آمرزنده و مهربان است ●●● ۷۰ / انفال

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ تَبْتَغِي مَرْضَاتَ أَزْوَاجِكَ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

ای پیامبر! چرا چیزی را که خدا بر تو حلال کرده ، به خاطر جلب رضایت همسرانت بر خود حرام می‌کنی و خداوند غفور و رحیم است ●●● ۱۰ / تحریم

يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ

تو ای روح آرام یافته ●●● ۲۷ / فجر

يَا بَنِيَّ آدَمَ إِنَّمَا يَأْتِيَنَّكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي فَمَنْ اتَّقَى وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

ای فرزندان آدم، اگر رسولانی از خود شما به سراغتان بیایند که آیات مرا برای شما بازگو کنند (از آن‌ها پیروی کنید) زیرا آن‌ها که پرهیزگاری پیشه کنند و عمل صالح انجام دهند (و در اصلاح خویش و دیگران بکوشند) نه

ترسی بر آن‌ها هست و نه غمناک می‌شوند ●●● ۳۵ / اعراف

يَا بَنِيَّ آدَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ

ای فرزندان آدم، زینت خود را به هنگام رفتن به مسجد با خود بردارید و بخورید و بیاشامید و اسراف نکنید که خداوند مسرفان را دوست

ندارد ●●● ۳۱ / اعراف

يَا بَنِي آدَمَ قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُورِي سَوَاءَاتِكُمْ وَرِيشًا وَلِبَاسِ الثَّقْوَى ذَلِكَ خَيْرٌ ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ

ای فرزندان آدم، لباسی برای شما فرود فرستادیم که اندام شما را می‌پوشاند و مایه زینت شما است و لباس پرهیزگاری بهتر است،

این‌ها (همه) از آیات خدا است، شاید متذکر (نعمت‌های او) شوند ●●● ۲۶ / اعراف

قرآن الفبائی باب الباء (۷۰۷)

يَا بَنِي آدَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكُمُ مِنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوْآتِهِمَا إِنَّهُ يَرِيكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ

حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ

ای فرزندان آدم، شیطان شما را نفریبند، آن‌چنان که پدر و مادر شما را از بهشت بیرون کرد و لباسشان را از نشان بیرون ساخت تا

عورتشان را به آن‌ها نشان دهد، چه این که او و همکارانش شما را می‌بینند و شما آن‌ها را نمی‌بینید (اما بدانید) ما شیاطین را

اولیای کسانی قرار دادیم که ایمان نمی‌آورند ●●● ۲۷ / اعراف

يَا بَنِيَّ أَذْهَبُوا فَتَحَسَّسُوا مِنْ يُوسُفَ وَأَخِيهِ وَلَا تَأْيِسُوا مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِنَّهُ لَا يَأْتِيَنَّكَ مِنَ رَوْحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمَ الْكَافِرُونَ

پسرانم! بروید و از یوسف و برادرش تفحص کنید و از رحمت خدا مأیوس نشوید که از رحمت خدا جز قوم کافر مأیوس نمی‌شوند

●●● ۸۷ / یوسف

يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ

ای بنی اسرائیل، نعمتی را که بر شما ارزانی داشتم، به یاد بیاورید و نیز به خاطر بیاورید که من شما را بر جهانیان برتری

بخشیدم ●●● ۱۲۲ / بقره، ۴۷ / بقره

يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَوْفُوا بِعَهْدِي أَوْفِ بِعَهْدِكُمْ وَإِيَّايَ فَارْهَبُونِ

ای فرزندان اسرائیل، نعمت‌هایی را که به شما ارزانی داشتم، به خاطر بیاورید و به پیمانی که با من بسته‌اید، وفا کنید

، تا من نیز به پیمان شما وفا کنم، (و در راه انجام وظیفه و عمل به پیمان‌ها) تنها از من بترسید ●●● ۴۰ / بقره

يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ قَدْ أَنْجَيْنَاكُمْ مِنْ عَدُوِّكُمْ وَوَعَدْنَاكُمْ جَانِبَ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّاءَ وَالسَّلْوَى

ای بنی اسرائیل ما شما را از (چنگال) دشمنان نجات دادیم و در طرف راست کوه طور با شما وعده گذاردیم و من و

سلوی بر شما نازل کردیم ●●● ۸۰ / طه

يَا بَنِيَّ أَقِمِ الصَّلَاةَ وَآمُرْ بِالْمَعْرُوفِ وَانْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأَصْبِرْ عَلَى مَا أَصَابَكَ إِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ

پسرانم! نماز را برپا دار و امر به معروف و نهی از منکر کن، و در برابر مصیبتی که به تو می‌رسد با استقامت و شکیبا باش که این از

کارهای مهم و اساسی است ●●● ۱۷ / لقمان

يَا بُنَيَّ إِنَّهَا إِنْ تَكَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ فَتَكُنْ فِي صَخْرَةٍ أَوْ فِي السَّمَوَاتِ أَوْ فِي الْأَرْضِ يَأْتِ بِهَا اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ
پسرم! اگر به اندازه سنگینی دانه خردلی (عمل نیک یا بد) باشد و در دل سنگی یا در گوشه‌ای از آسمان‌ها و زمین قرار گیرد
خداوند آن را (در قیامت برای حساب) می‌آورد، خداوند دقیق و آگاه است ●●● ۱۶ / لقمان

(۷۰۸) باب الیاء قرآن الفبائی

يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ

تا هر ساحر (کارآزموده و) دانایی را به خدمت تو بیاورند ●●● ۱۱۲ / اعراف

يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ

تا هر ساحر ماهری را نزد تو آورند ●●● ۳۷ / شعراء

يَا حَشْرَةَ عَلَى الْعِبَادِ مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ

افسوس بر این بندگان که هیچ پیامبری برای هدایت آن‌ها نیامد، مگر این که او را استهزاء
می‌کردند ●●● ۳۰ / یس

يَا دَاوُدُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُمْ بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَى فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ عَنْ سَبِيلِ
اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا نَسُوا يَوْمَ الْحِسَابِ

ای داوود! ما تو را خلیفه (و نماینده خود) در زمین قرار دادیم، در میان مردم به حق داوری کن و از هوای نفس پیروی منماکه تو را
از راه خدا منحرف می‌سازد، کسانی که از راه خدا گمراه شوند، عذاب شدیدی به خاطر فراموش کردن روز حساب دارند
●●● ۲۶ / ص

يَا زَكَرِيَّا إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ اسْمُهُ يَحْيَى لَمْ نَجْعَلْ لَهُ مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا

ای زکریا! ما تو را به فرزندی بشارت می‌دهیم که نامش یحیی است، پسری هم نامش پیش از این نبوده
است ●●● ۷ / مریم

يُصْحَبِ السَّجْنِ عَازِبَاتٌ مَتَفَرِّقُونَ خَيْرًا أَمِ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ

ای دوستان زندانی من آیا خدایان پراکنده‌بهرتند یا خداوند واحد قهار ●●● ۳۹۹ / یوسف

يُصْحَبِ السَّجْنِ أَمَا آخِذُكُمْ فَيَسْقِي رَبُّهُ خَمْرًا وَأَمَّا الْآخِرُ فَيُضَلِّبُ فَتَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْ رَأْسِهِ قُضِيَ الْأَمْرُ الَّذِي فِيهِ تَسْتَفْتِيَانِ

ای دوستان زندانی من! اما یکی از شما (آزاد می‌شود و) ساقی شراب برای صاحب خودخواهد شد و اما دیگری به دار
آویخته می‌شود و پرندگان از سر او می‌خورند این امری که درباره آن از من نظر خواستید قطعی و حتمی است ●●● .
۴۱ / یوسف

يَا عِبَادِ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ

ای بندگان من! امروز نه ترسی بر شما است و نه اندوهگین می‌شوید ●●● ۶۸ / زخرف

يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ أَرْضِي وَاسِعَةٌ فَإِيَّايَ فَاعْبُدُونِ

ای بندگان من که ایمان آورده‌اید! زمین من وسیع است، تنها مرا بپرستید (و تسلیم در برابر فشارهای دشمنان
نشوید ●●●) ۵۶ / عنکبوت

قرآن الفبائی باب الیاء (۷۰۹)

يَا قَوْمِ ادْخُلُوا الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَرْتَدُّوا عَلَى أَدْبَارِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ

ای قوم! به سرزمین مقدسی که خداوند برای شما مقرر داشته وارد شوید و به پشت سر خود بازنگردید (و عقب‌نشینی نکنید) که

زیانکار خواهید شد ●●● ۲۱ / مائده

يَا قَوْمِ إِنَّمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا مَتَاعٌ وَإِنَّ الْآخِرَةَ هِيَ دَارُ الْقَرَارِ

ای قوم من! این زندگی دنیا متاع زودگذری است و آخرت سرای همیشگی است ●●● ۳۹ / مؤمن

يَا قَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى الَّذِي فَطَرَنِي أَفَلَا تَعْقِلُونَ

ای قوم من! من از شما پاداشی نمی‌طلبم، پاداش من فقط بر کسی است که مرا آفریده، آیا

نمی‌فهمید ●●● ۵۱؟ / هود

يَا قَوْمِ لَكُمْ الْمُلْكُ الْيَوْمَ ظَاهِرِينَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ يَضِرُّنَا مِنْ بَأْسِ اللَّهِ إِنْ جَاءَنَا قَالَ فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ

ای قوم من! امروز حکومت از آن شماست و در این سرزمین پیروزید، اگر عذاب الهی به سراغ ما آید، چه کسی ما را یاری خواهد کرد؟ فرعون گفت: من جز آنچه را معتقدم به شما ارائه نمی‌دهم و شما را جز به طریق حق و پیروزی دعوت

نمی‌کنم (دستور همان قتل موسی است ●●●) ۲۹ / مؤمن

يَا قَوْمَنَا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَآمِنُوا بِهِ يَغْفِرَ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُجِرْكُمْ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ

ای قوم ما! دعوت‌کننده الهی را اجابت کنید و به او ایمان آورید تا گناهانتان را ببخشد و شما را از عذاب

الیم پناه دهد ●●● ۳۱ / احقاف

يَا لَيْتَهَا كَانَتِ الْقَاضِيَةَ

ای کاش مرگم فراموش می‌رسید ●●● ۲۷ / حاقه

يَا مَرْيَمُ اقْنُتِي لِرَبِّكِ وَاسْجُدِي وَارْكَعِي مَعَ الرَّاكِعِينَ

ای مریم، (به شکرانه این نعمت) برای پروردگار خود، خضوع کن و سجده به جا آور و با

رکوع کنندگان، رکوع کن ●●● ۴۳ / آل عمران

يَمَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا قَالُوا شَهِدْنَا عَلَىٰ أَنْفُسِنَا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَشَهِدُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ

(در آن روز به آنها می‌گوید) ای جمعیت جن و انس آیا رسولانی از شما به سوی شما نیامدند که آیات مرا برایتان بازگو می‌کردند و از ملاقات چنین روزی شما را بیم می‌دادند، آنها می‌گویند گواهی می‌دهیم بر ضد خودمان (آری ما بد کردیم) و

زندگی (پر زرق و برق) دنیا آنها را فریب داد و بر زیان خود گواهی می‌دهند که کافر بودند ●●● ۱۳۰ / انعام

(۷۱۰) باب الیاء قرآن الفبائی

يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ إِنْ اسْتَفْطَعْتُمْ أَنْ تَنْفُذُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ فَانْفُذُوا لَا تَنْفُذُونَ إِلَّا بِسُلْطَانٍ

ای گروه جن و انس! اگر می‌توانید از مرزهای آسمان‌ها و زمین بگذرید، پس بگذرید، ولی هرگز قادر نیستید مگر

بانیروی (الهی ●●●) ۳۳ / الرحمن

يَا مُوسَى إِنَّهُ أَنَا اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

ای موسی! من خداوند عزیز و حکیم ●●● ۹ / نمل

يَا نِسَاءَ النَّبِيِّ لَسْتُنَّ كَأَحَدٍ مِنَ النِّسَاءِ إِنْ اتَّقَيْتُنَّ فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ وَقُلْنَ قَوْلًا مَعْرُوفًا

ای همسران پیامبر! شما هم‌چون یکی از زنان معمولی نیستید اگر تقوی پیشه کنید، بنابراین به گونه‌ای هوس‌انگیز نگویند که

بیماردلان در شما طمع کنند و سخن شایسته بگویند ●●● ۳۲ / احزاب

يَا نِسَاءَ النَّبِيِّ مَنْ يَأْتِ مِنْكَ بِفَاحِشَةٍ مُّبِينَةٍ يُضَاعَفْ لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا

ای همسران پیامبر! هر کدام از شما گناه آشکار و فاحشی مرتکب شود عذاب او دو چندان خواهد بود و این برای

خدا آسان است ●●● ۳۰ / احزاب

يَا وَيْلَتَى لَيْتَنِي لَمْ أَتَّخِذْ فُلَانًا خَلِيلًا

ای وای بر من کاش فلان (شخص گمراه) را دوست خود انتخاب نکرده بودم ●●● ۲۸ / فرقان

يَا يَحْيَى خُذِ الْكِتَابَ بِقُوَّةٍ وَءَاتِنَاهُ الْحُكْمَ صَبِيًّا

ای یحیی! کتاب (خدا) را با قوت بگیر و ما فرمان نبوت (و عقل کافی) در کودکی به او دادیم ۱۲ / مریم

يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَنَّتٍ لَهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ مُقِيمٌ

پروردگار، آن‌ها را به رحمتی از ناحیه خویش و خشنودی و باغ‌های بهشتی که در آن نعمت‌های جاودانه دارند

بشارت می‌دهد ●●● ۲۱ / توبه

يُبْصِرُوهُمْ يُودُّ الْمُجْرِمِ لَوْ يَفْتَدِي مِنْ عَذَابٍ يَوْمَئِذٍ بَنِيهِ

آنان را به آن‌ها نشان می‌دهند (ولی هر کس گرفتار کار خویشان است) چنان است که گنهکار دوست می‌دارد

فرزندان خود را در برابر عذاب آن روز فدا کند ●●● ۱۱ / معارج

يَتَجَرَّعُهُ وَلَا يَكَادُ يُسِغُهُ وَيَأْتِيهِ الْمَوْتُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍ وَمِنْ وَرَائِهِ عَذَابٌ غَلِيظٌ

به زحمت جرعه جرعه آن را سر می‌کشد و هرگز به میل خود حاضر نیست آن را بیاشامد و مرگ از هر مکانی به سراغ او می‌آید؛

ولی باین همه نمی‌میرد و به دنبال آن عذاب شدیدی است ●●● ۱۷ / ابراهیم

قرآن الفبائی باب الیاء (۷۱۱)

يَتَخَفَتُونَ بَيْنَهُمْ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا عَشْرًا

آن‌ها در میان خود آهسته گفتگو می‌کنند (بعضی می‌گویند) شما تنها ده (شبانه روز در عالم برزخ) توقف

کردید ●●● ۱۰۳ / طه

يَتَنَزَّعُونَ فِيهَا كَأَسَا لَا لَعْوُ فِيهَا وَلَا تَأْتِيمٌ

آن‌ها در بهشت جام‌های پر از شراب طهور را که نه بیهوده گویی در آن است و نه گناه از یکدیگر می‌گیرند

●●● ۲۳ / طور

يَتَوَارَى مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُوءِ مَا بُشِّرَ بِهِ أَيُمْسِكُهُ عَلَى هُونٍ أَمْ يَدُسُّهُ فِي التُّرَابِ أَلَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ

از قوم و قبیله خود به خاطر بشارت بدی که به او داده شده متواری می‌گردد (و نمی‌داند) آیا او را با قبول ننگ نگهدارد، یا در

خاک پنهانش کند؟ چه بد حکمی می‌کنند ●●● ۵۹۴ / نحل

يَتِيمًا ذَا مَقْرَبَةٍ

یتیمی از خویشاوندان را ●●● ۱۵ / بلد

يُتَبِّئُ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ وَيَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ

خداوند کسانی را که ایمان آوردند به خاطر گفتار و اعتقاد ثابتشان ثابت قدم می‌دارد، هم در این جهان و هم

در سرای دیگر و ستمگران را گمراه می‌سازد (و لطف خود را از آن‌ها برمی‌گیرد) و خداوند هر کار را بخواهد (و صلاح بداند) انجام

می‌دهد ●●● ۲۷ / ابراهیم

يُجَدِّلُونَكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَ مَا تَبَيَّنَ كَأَنَّمَا يُسَاقُونَ إِلَى الْمَوْتِ وَهُمْ يَنْظُرُونَ

آن‌ها با این که می‌دانستند این فرمان خدا است باز با تو مجادله می‌کردند (و آن‌چنان ترس و وحشت آن‌ها را فراگرفته بود که) گویی به سوی مرگ رانده می‌شوند و (آن را با چشم خود) می‌نگرند ●●● ۶۰ / انفال

يَحْذَرُ الْمُنَافِقُونَ أَنْ تَنْزَلَ عَلَيْهِمْ سُورَةٌ تُبَيِّنُ لَهُمْ بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ قُلِ اسْتَهْزِءُوا إِنَّ اللَّهَ مُخْرِجٌ مَا تَحْذَرُونَ
منافقان از آن بیم‌دارند که آیه‌ای بر ضد آن‌ها نازل گردد و به آن‌ها از اسرار درون‌قلبشان خبر دهد، بگو: استهزاء کنید، خداوند آن‌چه را از آن بیم‌دارید، آشکار می‌سازد ●●● ۶۴ / توبه

يَحْسِبُونَ الْأَحْزَابَ لَمْ يَذْهَبُوا وَإِنْ يَأْتِ الْأَحْزَابُ يَوَدُّوْنَ لَوْ أَنَّهَمْ بِأَدْوَانٍ فِي الْأَعْرَابِ يَسْتَأْذِنُونَ عَنْ أَنْبَائِكُمْ وَلَوْ كَانُوا فِيكُمْ مَا قَاتَلُوا إِلَّا قَلِيلًا

آن‌ها گمان می‌کنند هنوز لشکر احزاب نرفته‌اند و اگر برگردند این‌ها دوست می‌دارند در میان اعراب بادیه نشین پراکنده شوند و از اخبار شما جويا گردند و اگر در میان شما باشند جز کمی پیکار نمی‌کنند ●●● ۲۰ / احزاب (۷۱۲) باب الیاء قرآن الفبائی

يَحْسِبُ أَنْ مَالَهُ أَخْلَدَهُ

گمان می‌کند که اموالش سبب جاودانگی اوست ●●● ۳ / همزه

يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ لِيَرْضَوْكُمْ وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَقُّ أَنْ يُرْضَوْهُ إِنْ كَانُوا مُؤْمِنِينَ

برای شما، سوگند به خدا یاد می‌کنند تا شما را راضی کنند، در حالی که شایسته‌تر این است که خدا و رسولش را راضی سازند ، اگر (راست می‌گویند و) ایمان دارند ●●● ۶۲ / توبه

يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ مَا قَالُوا وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَكَفَرُوا بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ وَهَمُّوا بِمَا لَمْ يَنَالُوا وَمَا نَقَمُوا إِلَّا أَنْ أَغْنَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ مِنْ فَضْلِهِ فَإِنْ يَتُوبُوا يَكُ خَيْرًا لَهُمْ وَإِنْ يَتَوَلَّوْا يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ عَذَابًا أَلِيمًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَالُهُمْ فِي الْأَرْضِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ

به خدا سوگند می‌خورند که (سخنان زننده در غیاب پیامبر) نگفته‌اند ، در حالی که قطعاً سخنان کفرآمیز گفته‌اند و پس از اسلام ، کافر شده‌اند و تصمیم (به کار خطرناکی) گرفتند که به آن نرسیدند ، آن‌ها فقط از این انتقام می‌گیرند که خداوند و رسولش آنان را به فضل (و کرم) خود بی‌نیاز ساختند ، (با این حال) اگر توبه کنند ، برای آن‌ها بهتر است و اگر روی گردانند ، خداوند آن‌ها را در دنیا و آخرت به مجازات دردناکی کیفر خواهد داد و در سراسر روی زمین نه ولی و حامی دارند و نه یابوری ●●● ۷۴ / توبه

يَخْلِفُونَ لَكُمْ لِتَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنْ تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَرْضَىٰ عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ

با سوگند از شما می‌خواهند که از ایشان راضی شوید ، اگر شما از آن‌ها راضی شوید، خداوند از جمعیت فاسقان راضی نخواهد شد ●●● ۹۶ / توبه

يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَمَا يَخْدَعُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ

می‌خواهند خدا و مؤمنان را فریب بدهند (ولی) جز خودشان را فریب نمی‌دهند (اما) نمی‌فهمند ●●● ۹۰ / بقره

يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ

آن‌ها از (مخالفت) پروردگارشان که حاکم بر آن‌هاست می‌ترسند و آن‌چه را مأموریت دارند انجام می‌دهند ●●● ۵۰ / نحل

يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ

هر کس را بخواهد، ویژه رحمت خود می‌کند و خداوند، دارای مواهب عظیم است ●●● ۷۴ / آل عمران

يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذَلِكَ تُخْرَجُونَ

او زنده را از مرده خارج می‌کند و مرده را از زنده و زمین را بعد از مرگ، حیات می‌بخشد و به همین گونه روز قیامت برانگیخته می‌شوید ●●● ۱۹ / روم

يُخْرِجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤَ وَالْمَرْجَانَ

از آن دو لؤلؤ و مرجان خارج می‌شود ●●● ۲۲ / الرحمن

قرآن الفبائی باب الیاء (۷۱۳)

يُخْرِجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ

آبی که خارج می‌شود از میان «پشت» و «سینه‌ها» ●●● ۷ / طارق

يُدَبِّرُ الْأَمْرَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ ثُمَّ يَعْرُجُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ أَلْفَ سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ

امور این جهان را از آسمان به سوی زمین تدبیر می‌کند سپس در روزی که مقدار آن هزار سال از سال‌هایی است که شما می‌شمیرید به سوی او باز می‌گردد (و دنیا پایان می‌یابد ●●●) ۵ / سجده

يَدْخُلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا

هر کس را بخواهد (و شایسته بیند)، در رحمت خود وارد می‌کند و برای ظالمان عذاب دردناکی فراهم ساخته است ●●● ۳۱ / انسان

يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ ذَلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ

او جز خدا کسی را می‌خواند که نه زبانی به او می‌رساند و نه سودی، این گمراهی بسیار عمیقی است ●●● ۱۲ / حج

يَدْعُوا لِمَنْ ضَرُّهُ أَقْرَبُ مِنْ نَفْعِهِ لَبِئْسَ الْمَوْلَىٰ وَلَبِئْسَ الْعَشِيرُ

او کسی را می‌خواند که زیانش از نفعش نزدیک‌تر است، چه بد مولا- و یاوری و چه بد مونس و معاشری ●●● ۱۳ / حج

يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ فَاكِهَةٍ آمِنِينَ

آن‌ها هر نوع میوه‌ای را بخواهند، در اختیارشان قرار می‌گیرد و در نهایت امنیت، به سر می‌برند ●●● ۵۵ / دخان

يَرِثُنَّ وَيَرِثُ مِنَ آلِ يَعْقُوبَ وَاجْعَلْهُ رَبِّ رَضِيًّا

که وارث من و آل یعقوب باشد و او را مورد رضایت قرارده ●●● ۶ / مریم

يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا

تا باران‌های پربرکت آسمان را پی‌درپی بر شما فرستد ●●● ۱۱ / نوح

يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شُوَاظٌ مِنْ نَارٍ وَنُحَاسٌ فَلَا تَنْتَصِرَانِ

شعله‌هایی از آتش بی دود و دودهایی متراکم، بر شما می‌فرستد و نمی‌توانید از کسی یاری بطلبید ●●● ۳۵ / الرحمن

يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ

می‌خواهد شما را از سرزمینتان بیرون کند، نظر شما چیست؟ (و در برابر او چه باید کرد ●●●) ۱۱۰ / اعراف

يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ

او می‌خواهد شما را از سرزمینتان با سحرش بیرون کند، شما چه نظر می‌دهید ●●● ۳۵ / شعراء

(۷۱۴) باب الیاء قرآن الفبائی

يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ وَخَلَقَ الْإِنْسَانَ ضَعِيفًا

خدا می‌خواهد (با احکام مربوط به ازدواج با کنیزان و مانند آن) کار را بر شما سبک کند و انسان ، ضعیف آفریده شده (و در برابر طوفان غریز ، مقاومت او کم است ●●●) ۲۸. / نساء

يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذَيِّبَنَّ لَكُمْ وَيَهْدِيَكُمْ سُنْنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَيَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

خداوند می‌خواهد (با این دستورها ، راه‌های خوشبختی و سعادت را) برای شما آشکار سازد و به سنت‌های (صحیح) پیشینیان رهبری کند و توبه شما را بپذیرد و خداوند دانا و حکیم است ●●● ۲۶. / نساء

يُرِيدُونَ أَنْ يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى اللَّهُ إِلَّا أَنْ يُتِمَّ نُورَهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ

آن‌ها می‌خواهند نور خدا را با دهان خود خاموش کنند، ولی خدا جز این نمی‌خواهد که نور خود را کامل کند هر چند کافران کراهت داشته باشند ●●● ۳۲. / توبه

يُرِيدُونَ أَنْ يُخْرِجُوا مِنَ النَّارِ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنْهَا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُقِيمٌ

آن‌ها پیوسته می‌خواهند از آتش خارج شوند ولی نمی‌توانند خارج شوند و برای آن‌ها مجازات پایبداری است ●●● ۳۷. / مائده

يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ

آن‌ها می‌خواهند نور خدا را با دهان خود خاموش سازند، ولی خدا نور خود را کامل می‌کند، هر چند کافران خوش نداشته باشند ●●● ۸. / صف

يسآ

يسآ ●●● ۱۰۰۰ / يس

يَسْأَلُ أَيَّانَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

(لذا) می‌پرسد قیامت کی خواهد بود ●●● ۶۹ / قیامت

يَسْأَلُكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا

مردم از تو درباره (زمان قیامت) قیامت سؤال می‌کنند ، بگو علم آن تنها نزد خدا است و چه می‌دانی شاید قیامت نزدیک باشد ●●● ۶۳۹ / احزاب

يَسْأَلُكَ أَهْلُ الْكِتَابِ أَنْ تُنزِلَ عَلَيْهِمْ كِتَابًا مِنَ السَّمَاءِ فَقَدْ سَأَلُوا مُوسَى أَكْبَرَ مِنْ ذَلِكَ فَقَالُوا أَرِنَا اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَةُ بِظُلْمِهِمْ ثُمَّ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ فَعَفَوْنَا عَنْ ذَلِكَ وَأَتَيْنَا مُوسَى سُلْطَانًا مُبِينًا

اهل کتاب از تو تقاضا می‌کنند کتابی از آسمان (یک‌جا) بر آن‌ها نازل کنی (در حالی که این بهانه‌ای بیش نیست) آن‌ها از موسی بزرگ‌تر از این را خواستند و گفتند خدا را آشکارا به ما نشان بده و به خاطر این ستم قرآن الفبائی باب الیاء (۷۱۵)

صاعقه آن‌ها را فرو گرفت، سپس گوساله (سامری) را پس از آن‌همه دلایل روشن که برای آن آمد (به خدایی) انتخاب کردند ولی ما آن‌ها را عفو کردیم و به موسی برتری آشکاری دادیم ●●● ۱۵۳. / نساء

يَسْأَلُونَ أَيَّانَ يَوْمَ الدِّينِ

و پیوسته سؤال می‌کنند روز جزا چه موقع است ●●● ۱۲. / ذاریات

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَهْلِ قُلْ هِيَ مَوَاقِيتُ لِلنَّاسِ وَالْحَجِجِ وَلَيْسَ الْبِرُّ بِأَنْ تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنِ اتَّقَى وَأَتُوا الْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَابِهَا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

درباره « هلال‌های ماه » از تو سؤال می‌کنند ، بگو : آن‌ها بیان اوقات (و تقویم طبیعی) برای (نظام زندگی) مردم و (تعیین وقت)

حجّ است و (آن چنان که در جاهلیت مرسوم بود که به هنگام حجّ که جامه احرام می پوشیدند ، از در خانه وارد نمی شدند و از نقب پشت خانه وارد می شدند ، نکنید) کارنیک ، آن نیست که از پشت خانه ها وارد شوید ، بلکه نیکی این است که پرهیزگار باشید و از در خانه ها وارد شوید و تقوا پیشه کنید تا رستگار گردید ●●● ۱۸۹ / بقره

يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسِيهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي لَا يُجَلِّيهَا لِوَفْتِهَا إِلَّا هُوَ ثَقُلَتْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا تَأْتِيكُمُ إِلَّا بَعْتَةً يَسْتَأْذِنُكُمْ كَأَنَّكَ حَفِيٌّ عَنْهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

از قیامت از تو سؤال می کنند که وقوع آن در چه زمانی است ؟ بگو علمش نزد پروردگار من است و هیچ کس جز او (نمی تواند) وقت آن را آشکار سازد ، (اما قیام قیامت حتی) در آسمان ها و زمین سنگین (و بسیار پراهمیت) است و جز به طور ناگهانی به سراغ شما نمی آید ، (باز) از تو چنان سؤال می کنند که گویی تو از زمان وقوع آن باخبری ، بگو علمش تنها نزد خدا است ولی بیشتر مردم نمی دانند ●●● ۱۸۷ / اعراف

يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسِيهَا

از تو درباره قیامت سؤال می کنند که در چه زمانی واقع می شود ●●● ۴۲۴ / نازعات

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ قُلِ الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

از تو درباره انفال (غنایم و هر گونه مال بدون مالک شخصی) سؤال می کنند بگو : انفال مخصوص خدا و پیامبر است ، پس از (مخالفت فرمان) خدا پرهیزید و میان برادرانی را که با هم ستیزه دارند آشتی دهید و اطاعت خدا و پیامبرش را کنید اگر ایمان دارید ●●● ۱۰ / انفال

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَا أَكْبَرُ مِنْ نَفْعِهِمَا وَيَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلِ الْعَفْوَ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ

(۷۱۶) باب الباء قرآن الفبائی

درباره شراب و قمار از تو سؤال می کنند ، بگو : در آن ها گناه و زیان بزرگی است و منافی (از نظر مادی) برای مردم در بر دارد ، (ولی) گناه آن ها از نفعشان بیشتر است و از تو می پرسند : چه چیز انفاق کنند ؟ بگو : از مازاد نیازمندی خود ، این چنین خداوند آیات را برای شما روشن می سازد ، شاید اندیشه کنید ●●● ۲۱۹ / بقره

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ وَصَيْدٌ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَكُفْرٌ بِهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا يَزَالُونَ يُقَاتِلُونَكُمْ حَتَّى يَرُدُّوكُمْ عَنْ دِينِكُمْ إِنِ شِئْتُمْ وَإِنْ أَسِيطَعُوا وَمَنْ يَزِدِدْ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فِيمْتٌ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

از تو درباره جنگ کردن در ماه حرام ، سؤال می کنند ، بگو : « جنگ در آن ، (گناهی) بزرگ است ولی جلوگیری از راه خدا (و گرایش مردم به آیین حق) و کفر ورزیدن نسبت به او و هتک احترام مسجد الحرام و اخراج ساکنان آن ، نزد خداوند مهم تر از آن است و ایجاد فتنه (و محیط نامساعد که مردم را به کفر تشویق و از ایمان باز می دارد) حتی از قتل بالاتر است و مشرکان پیوسته با شما می جنگند تا اگر بتوانند شما را از آیینتان برگردانند ، ولی کسی که از آیینش برگردد و در حال کفر بمیرد ، تمام اعمال نیک (گذشته) او در دنیا و آخرت بر باد می رود و آنان اهل دوزخند و همیشه در آن خواهند بود ●●● ۲۱۷ / بقره

يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلْ مَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ خَيْرٍ فَلِلَّوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ وَالْيَتَامَى وَالْمَسَاكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا تَفَعَّلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ

از تو سؤال می کنند : چه چیز انفاق کنند ؟ بگو : « هر خیر و نیکی (و سرمایه سودمند مادی و معنوی) که انفاق می کنید ، باید برای پدر و مادر و نزدیکان و یتیمان و مستمندان و درماندگان در راه باشد » و هر کار خیری که انجام دهید ، خداوند از آن آگاه است (

لازم نیست تظاهر کنید ، اومی داند (●●●) . ۲۱۵ / بقره

يَسْئَلُونَكَ مَاذَا آتَىٰ أُمَّةٌ قَبْلَهُمْ لَمَّا كَانُوا فِي سُبُلِ الطَّيِّبَاتِ وَمَا عَلَّمْتُم مِّنَ الْجَوَارِحِ مُكَلِّبِينَ تُعَلِّمُونَهُنَّ مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللَّهُ فَكُلُوا مِمَّا آتَاكُمْ مِّنَ اللَّهِ وَلَا تَتَّبِعُوا فِي الْبُحْتِ
عَلَيْكُمْ وَادْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ

از تو سؤال می کنند چه چیزها برای آن‌ها حلال شده است بگو آن‌چه پاکیزه است برای شما حلال گردیده و (نیز صید) حیوانات شکاری که از آن‌چه خداوند به شما تعلیم داده به آن‌ها یاد داده‌اید (برای شما حلال است) پس از آن‌چه این حیوانات برای شما (صید می کنند و) نگاه می دارند بخورید و نام خدا را (به هنگام فرستادن حیوان برای شکار) بر آن برید و از خدا پرهیزید که خداوند سریع الحساب است ●●● . ۴ / مائده

يَسْئَلُهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ

تمام کسانی که در آسمان‌ها و زمین هستند ، از او تقاضا می کنند و او هر روز در شأن و کاری است ●●● . ۲۹ / الرحمن

قرآن الفبائی باب الیاء (۷۱۷)

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ

آن‌چه در آسمان‌ها و زمین است ، همواره تسبیح خدا می گویند ، خداوندی که مالک و حاکم است و از هر عیب و نقصی مبرا و عزیز و حکیم است ●●● . ۱۰ / جمعه

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

آن‌چه در آسمان‌ها و زمین است ، برای خدا تسبیح می گویند ، مالکیت و حکومت از آن او است و ستایش از آن او و بر همه چیز توانا است ●●● . ۱۰ / تغابن

يُسَبِّحُونَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لَا يَفْتُرُونَ

شب و روز تسبیح می گویند و ضعف و سستی به خود راه نمی دهند ●●● . ۲۰ / انبیاء

يَسْتَشِيرُونَ بِرِغْمِهِ مِنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُؤْمِنِينَ

و از نعمت خدا و فضل او (نسبت به خودشان نیز) مسرورند و (می بینند که) خداوند ، پاداش مؤمنان را ضایع نمی کند ، (نه پاداش شهیدان و نه پاداش مجاهدانی که شهید نشدند ●●●) . ۱۷۱ / آل عمران

يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَخْفُونَ مِنَ اللَّهِ وَهُوَ مَعَهُمْ إِذْ يُبَيِّنُونَ مَا لَا يَرْضَىٰ مِنَ الْقَوْلِ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطًا

اعمال زشت خود را از مردم پنهان می دارند اما از خدا پنهان نمی دارند و به هنگامی که در مجالس شبانه سخنانی که خدا راضی نبود می گفتند ، خدا با آن‌ها بود و خدا به آن‌چه عمل می کنند احاطه دارد ●●● . ۱۰۸ / نساء

يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا وَالَّذِينَ آمَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ أَلَا إِنَّ الَّذِينَ يُمَارُونَ فِي السَّاعَةِ لَفِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ

آن‌ها که به قیامت ایمان ندارند ، درباره آن شتاب می کنند ولی آن‌ها که ایمان آورده‌اند ، پیوسته با خوف و هراس مراقب آن هستند و می دانند آن حق است ، آگاه باشید آن‌ها که در قیامت تردید می کنند در گمراهی عمیقی هستند ●●● . ۱۸ / شوری

يَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ

آن‌ها با عجله از تو تقاضای عذاب می کنند ، در حالی که جهنم به کافران احاطه دارد ●●● . ۵۴ / عنکبوت

يَسْئَلُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِكُمْ فِي الْكَلَالَةِ إِنْ امْرُؤًا هَلَكَ لَيْسَ لَهُ وَلَدٌ وَلَهَا أُخْتُ فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ وَهُوَ يَرِثُهَا إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهَا وَلَدٌ فَإِنْ

كَانَتَا اثْنَتَيْنِ فَلَهُمَا الثُّلُثَانِ مِمَّا تَرَكَ وَ إِنْ كَانُوا إِخْوَةً رِجَالًا وَ نِسَاءً فَلِلَّذَكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثَيْنِ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ أَنْ تَضِلُّوا وَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

از تو (درباره ارث خواهران و برادران) سؤال می کنند ، بگو خداوند حکم کلاله (خواهر و برادر) را برای شما (۷۱۸) باب الیاء قرآن الفبائی

بیان می کند: اگر مردی از دنیا برود که فرزند نداشته باشد و برای او خواهری باشد نصف اموالی را که به جا گذاشته از او (به ارث) می برد و اگر (خواهری از دنیا برود و وارث او یک برادر باشد) او تمام مال را از آن خواهر به ارث می برد ، در صورتی که (شخص متوفی) فرزند نداشته باشد و اگر دو خواهر (از متوفی) باقی بماند دو ثلث اموال را می برند و اگر برادر و خواهر با هم باشند (تمام اموال را میان خود تقسیم می کنند به این ترتیب که) برای هر مذکر دو برابر سهم مؤنث خواهد بود ، خداوند (احکام خود را) برای شما بیان می کند تا گمراه نشوید و خداوند به همه چیز دانا است ●●● ۱۷۶ / نساء يُسْقَوْنَ مِنْ رَحِيقٍ مَخْتُومٍ

آن‌ها از شراب زلال دست نخورده سربسته‌ای سیراب می شوند ●●● ۲۵ / مطففین
يَسْمَعُ آيَاتِ اللَّهِ تُتْلَى عَلَيْهِ ثُمَّ يُصِرُّ مُسْتَكْبِرًا كَأَنْ لَمْ يَسْمَعْهَا فَبَشْرُهُ يَعْذَابِ الْمَيِّمِ
که پیوسته آیات الهی را می شنود که بر او تلاوت می شود، اما از روی تکبر ، اصرار بر مخالفت دارد ، گویی اصلاً آن را نشنیده است ،چنین کسی رابه عذاب دردناک بشارت ده ●●● ۸ / جاثیه
يَشْهَدُهُ الْمَقْرَبُونَ

که مقربان شاهد آیند ●●● ۲۱ / مطففین
يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَ يُغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَ مَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَ رَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا
تاخدا اعمال شما را اصلاح کند و گناهانتان را بامرز و هر کس اطاعت خدا و رسولش کند به رستگاری (و پیروزی) عظیمی نایل شده است ●●● ۷۱ / احزاب
يَصْلَوْنَهَا يَوْمَ الدِّينِ

روز جزا وارد آن می شوند و می سوزند ●●● ۱۵ / انفطار
يُضَهُرُّ بِهِ مَا فَيَبْطُونَهُمْ وَ الْجُلُودُ
آن چنان که هم درونشان را آب می کند و هم برونشان را ●●● ۲۰ / حج
يُضَاعَفُ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَ يَخْلُدُ فِيهِ مُهَانًا

چنین کسی عذاب او در قیامت مضاعف می گردد و باخواری همیشه در آن خواهد ماند ●●● ۶۹ / فرقان
يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِنْ ذَهَبٍ وَ أَكْوَابٍ وَ فِيهَا مَا تَشْتَهِيهِ الْأَنْفُسُ وَ تَلَذُّ الْأَعْيُنُ وَ أَنْتُمْ فِيهَا خَالِدُونَ
طرف‌ها (ی غذا) و جام‌ها (ی شراب طهور) از طلا- ، گرداگرد آن‌ها می گردانند و در آن (بهشت) آن چه دل می خواهد و چشم از آن لذت می برد ، وجود دارد و شما در آن همیشه خواهید ماند ●●● ۷۱ / زخرف
يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِكَأْسٍ مِنْ مَعِينٍ

گرداگرد آن‌ها قدهای لبریز از شراب طهور را می گردانند ●●● ۴۵ / صافات
قرآن الفبائی باب الیاء (۷۱۹)

يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُخَلَّدُونَ

نوجوانانی جاودانی (در شکوه و طراوت) پیوسته گرداگرد آن‌ها می گردند ●●● ۱۷ / واقعه

يُطَوِّفُونَ بَيْنَهَا وَيَبْنَ حَمِيمٍ اِنْ

میان آن دوزخ و آن آب سوزان، در رفت و آمد هستند ●●●. ۴۴. / الرحمن
يَعْتَذِرُونَ إِلَيْكُمْ إِذَا رَجَعْتُمْ إِلَيْهِمْ قُلْ لَا تَعْتَذِرُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكُمْ قَدْ نَبَأْنَا اللَّهُ مِنْ آخِبَارِكُمْ وَ سَيَّرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَ رَسُوْلُهُ ثُمَّ تُرَدُّونَ
إِلَى عَالِمِ الْغَيْبِ وَ الشَّهَادَةِ فَيُبَيِّنُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

هنگامی که به سوی آن‌ها (که از جهاد تخلف کردند) باز گردید، از شما عذرخواهی می‌کنند، بگو: عذرخواهی
مکنید، ما هرگز به شما ایمان نخواهیم آورد، چرا که خدا ما را از اخبارتان آگاه ساخته و خدا و رسولش اعمال شما را
می‌بینند، سپس به سوی کسی که آگاه از پنهان و آشکار است، بازمی‌گردید و او شما را به آنچه انجام می‌دادید، آگاه
می‌کند (و جزا می‌دهد ●●●). ۹۴. / توبه

يَعِدُّهُمْ وَ يَمْنِيهِمْ وَ مَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا عُرُورًا
شیطان به آن‌ها وعده‌ها (ی دروغین) می‌دهد و به آرزوهای سرگرم می‌سازد و جز فریب و نیرنگ به آن‌ها وعده
نمی‌دهد ●●●. ۱۲۰. / نساء

يَعِظُكُمُ اللَّهُ أَنْ تَعُودُوا لِمِثْلِهِ أَبَدًا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ
خداوند شما را اندرز می‌دهد که هرگز چنین کاری را تکرار نکنید، اگر ایمان دارید ●●●. ۱۷. / نور
يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَ يَرْحَمُ مَنْ يَشَاءُ وَ إِلَيْهِ تُقَلَّبُونَ

هر کس را بخواهد (و مستحق بداند) مجازات می‌کند و هر کس را بخواهد، مورد رحمت قرار می‌دهد و به سوی او
بازمی‌گردید ●●●. ۲۱. / عنکبوت

يُعْرِفُ الْمُجْرِمُونَ بِسِمَاهُمْ فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَاصِي وَ الْأَقْدَامِ
بلکه مجرمان با قیافه‌هایشان شناخته می‌شوند و آن‌گاه آن‌ها را با موهای پیش‌سر و پاهایشان می‌گیرند (و به دوزخ
می‌افکنند ●●●). ۴۱. / الرحمن

يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللَّهِ ثُمَّ يُنْكِرُونَهَا وَ أَكْثَرُهُمُ الْكَافِرُونَ
(ولی) آن‌ها نعمت خدا را می‌شناسند سپس آن را انکار می‌کنند و اکثرشان کافرند ●●●. ۸۳. / نحل
يَعِظُكُمُ اللَّهُ أَنْ تَعُودُوا لِمِثْلِهِ أَبَدًا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

خداوند شما را اندرز می‌دهد که هرگز چنین کاری را تکرار نکنید، اگر ایمان دارید ●●●. ۱۷. / نور
يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَ مَا تُخْفِي الصُّدُورُ
او چشم‌هایی را که به خیانت گردش می‌کند، می‌داند و از آنچه در سینه‌ها پنهان است باخبر است
●●●. ۱۹. / مؤمن

(۷۲۰) باب الباء قرآن الفبائی

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَ مَا خَلْفَهُمْ وَ لَا يُحِيطُونَ بِهِ عِلْمًا
آن‌چه را آن‌ها (مجرمان) در پیش دارند و آن‌چه را (در دنیا) پشت سر گذاشتند می‌داند، ولی آن‌ها احاطه به (علم) او
ندارند ●●●. ۱۱۰. / طه

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَ مَا خَلْفَهُمْ وَ لَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنْ ارْتَضَى وَ هُمْ مِنْ خَشِيَّتِهِ مُشْفِقُونَ
او همه اعمال امروز و آینده آن‌ها را می‌داند و هم گذشته آن‌ها را و آن‌ها جز برای کسی که خدا از او خشنود است (و اجازه
شفاعتش را داده) شفاعت نمی‌کنند و از ترس او بیمناک هستند ●●●. ۲۸. / انبیاء

يَعْلَمَ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ

آن چه را در پیش روی آن‌ها و پشت سر آن‌ها است، می‌داند و همه کارها به سوی خدا بازمی‌گردد ●●● ۷۶ / حج

يَعْلَمَ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُسْرُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

آن چه را در آسمان‌ها و زمین است، می‌داند و از آن چه پنهان یا آشکار می‌کنید، باخبر است و خداوند از آن چه در سینه است،

آگاه است ●●● ۴ / تغابن

يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ الرَّحِيمُ الْغَفُورُ

آن چه را در زمین فرو می‌رود و آن چه را از آن برمی‌آید، می‌داند و (همچنین) آن چه از آسمان نازل می‌شود و آن چه بر آن بالا

می‌رود و او مهربان و آمرزنده است ●●● ۲ / سبأ

يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غَافِلُونَ

آن‌ها تنها ظاهری از زندگی دنیا را می‌دانند و از آخرت (و پایان کار) بی‌خبرند ●●● ۷ / روم

يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ مِنْ مَحَارِبٍ وَتَمَاثِيلٍ وَجِفَانٍ كَالْجَوَابِ وَقُدُورٍ رَاسِيَاتٍ اعْمَلُوا آلَ دَاوُدَ شُكْرًا وَقَلِيلٌ مِنْ عِبَادِيَ الشَّكُورُ

آن‌ها هر چه سلیمان می‌خواست برایش درست می‌کردند، معبدها، تمثال‌ها، ظروف بزرگ غذا همانند حوض‌ها و دیگ‌های ثابت (که از بزرگی قابل حمل و نقل نبود و به آن‌ها گفتیم): ای آل داود شکر (این همه نعمت را) به‌جا آورید، اما عده کمی از

بندگان من شکر گذارند ●●● ۱۳ / سبأ

يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ

آن‌ها می‌دانند شما چه می‌کنید ●●● ۱۲ / انفطار

يَغْشَى النَّاسَ هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ

همه مردم را فرامی‌گیرد، این عذاب دردناکی است ●●● ۱۱ / دخان

يَغْفِرُ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلُكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

قرآن الفبائی باب الیاء (۷۲۱)

اگر این کار را کنید، گناهانتان را می‌بخشد و شما را در باغ‌هایی از بهشت داخل می‌کند که نهرها از زیر درختانش

جاری است و در مسکن‌های پاکیزه در بهشت جاویدان جای می‌دهد و این پیروزی عظیمی است ●●● ۱۲ /

صف

يَغْفِرُ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّضُكُمْ إِلَىٰ آجَلٍ مُسَمًّى إِنَّ آجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

اگر چنین کنید، خدا گناهانتان را می‌آمرزد و تا زمان معینی شما را عمر می‌دهد، اما هنگامی که اجل الهی فرارسد،

تأخیری نخواهد داشت، اگر می‌دانستید ●●● ۴ / نوح

يَفْقَهُوا قَوْلِي

تا سخنان مرا بفهمند ●●● ۲۸ / طه

يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَأَوْرَدَهُمُ النَّارَ وَبِئْسَ الْوَرْدُ الْمَوْرُودُ

او در پیشاپیش قومش روز قیامت خواهد بود و آن‌ها را (به جای چشمه‌های زلال بهشت) وارد آتش می‌کند و چه بد

است که آتش آب‌گناه انسان باشد ●●● ۹۸ / هود

يُقَلِّبُ اللَّهُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لَأُولِي الْأَبْصَارِ

خداوند شب و روز را دگرگون می‌سازد و در این عبرتی است برای صاحبان بصیرت ●●● ۴۴ / نور

يَقُولُ إِنَّكَ لَمِنَ الْمُصَدِّقِينَ

که پیوسته می‌گفت: آیا (به راستی) تو این سخن را باور کرده‌ای ●●●؟ ۵۲... / صافات

يَقُولُ الْإِنْسَانُ يُؤْمِنُ بِأَيِّ الْمَفْرُوقِ

آن روز انسان می‌گوید: راه فرار کجاست ●●● ۱۰۴ / قیامت

يَقُولُ أَهْلَكَتُمْ مَالًا لُبَدًا

می‌گوید: مال زیادی را (در کارهای خیر) تلف کرده‌ام ●●● ۶ / بلد

يَقُولُ يَا لَيْتَنِي قَدَّمْتُ لِحَيَاتِي

می‌گوید: ای کاش برای این زندگی چیزی فرستاده بودم ●●● ۲۴ / فجر

يَقُولُونَ لِنَنْ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لِيُخْرِجَنَّ الْأَعَزُّ مِنْهَا الْأَذَلَّ وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ

آنها می‌گویند: اگر به مدینه بازگردیم، عزیزان، ذلیلان را بیرون می‌کنند، در حالی که عزت مخصوص خدا و رسول او و

مؤمنان است، ولی منافقان نمی‌دانند ●●● ۸ / منافقین

يَقُولُونَ إِنَّا لَمَرْدُودُونَ فِي الْحَافِرَةِ

(ولی امروز) می‌گویند: آیا ما به زندگی مجدد بازمی‌گردیم ●●● ۱۰۴ / نازعات

(۷۲۲) باب الیاء قرآن الفبائی

يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ

روزی که مردم در پیشگاه رب‌العالمین می‌ایستند ●●● ۶ / مطففین

يَكَادُ الْبَرْقُ يَخْطَفُ أَبْصَارَهُمْ كُلَّمَا أَضَاءَ لَهُمْ مَشَوْا فِيهِ وَإِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَهَدَّاهُمْ بِمَعِينِهِمْ وَأَبْصَارَهُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ

شَيْءٍ قَدِيرٌ

روشنایی خیره کننده برق نزدیک است، چشم آنها را برباید، هر لحظه‌ای که برق جستن می‌کند، (

صفحه بیابان را) برای آنها روشن می‌سازد (چند قدمی) در پرتو آن راه می‌روند و هنگامی که خاموش

می‌شود، توقف می‌کنند و اگر خدا بخواهد، گوش و چشم آنها را از بین می‌برد، خداوند بر هر چیز توانا است ●●● ۲۰ /

بقره

يَلْبَسُونَ مِنْ سُندُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَقَابِلِينَ

آنها لباس‌هایی از حریر نازک و ضخیم می‌پوشند و در مقابل یکدیگر می‌نشینند ●●● ۵۳ / دخان

يُلْقُونَ السَّمْعَ وَأَكْتُرُهُمْ كَاذِبُونَ

آنها آنچه را می‌شنوند (به دیگران) القا می‌کنند و اکثرشان دروغگو هستند ●●● ۲۲۳ / شعراء

يَمْحَقُ اللَّهُ الرِّبَا وَيَرْبِي الصَّدَقَاتِ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ أَثِيمٍ

خداوند ربا را نابود می‌کند و صدقات را افزایش می‌دهد و خداوند هیچ انسان ناسپاس گنهکاری را

دوست نمی‌دارد ●●● ۲۷۶ / بقره

يَمْحُو اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُثَبِّتُ وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ

خداوند هر چه را بخواهد «محو» و هر چه را بخواهد «اثبات» می‌کند و «أم‌الکتاب» نزد او است ●●● ۳۹ / رعد

يُؤْمِنُونَ عَلَيْكَ أَنْ أَسْرَأَ لَمْ يَأْمُرُوا قَلِيلًا - تَمُنُّوا عَلَيَّ إِسْرَاءَ لَمْ يَأْمُرُوا قَلِيلًا بَلِ اللَّهُ يَمُنُّ عَلَيْكُمْ أَنْ هَدَيْكُمْ لِلْإِيمَانِ إِنْ كُنْتُمْ

صَادِقِينَ

آن‌ها بر تو منت می‌گذارند که اسلام آورده‌اند، بگو اسلام خود را بر من منت مگذارید، بلکه خداوند بر شما منت می‌گذارد که شما را به سوی ایمان هدایت کرده، اگر (در ادعای ایمان) راستگو هستید ●●● ۱۷ / حجات

يُنَادُوهُمْ أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ قَالُوا بَلَىٰ وَ لَكِنَّا كُنَّمُ أَنْفُسُكُمْ وَ تَرَبَّصْتُمْ وَ ارْتَبْتُمْ وَ عَزَّيْتُمْ الْأَمَانِي حَتَّىٰ جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ وَ غَرَّكُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ

آن‌ها را صدا می‌زنند که مگر ما با شما نبودیم؟ می‌گویند: آری، ولی شما خود را به هلاکت افکندید و انتظار (مرگ پیامبر را) کشیدید و (در همه چیز) شک و تردید داشتید و آرزوهای دورودراز شما را فریب‌داد تا فرمان خدا فرا رسید و شیطان شما را در برابر خداوند فریب داد ●●● ۱۴ / حدید

قرآن الفبائی باب الیاء (۷۲۳)

يُنْبِتُ لَكُمْ بِهِ الزَّرْعَ وَ الزَّيْتُونَ وَ النَّخِيلَ وَ الْأَعْنَابَ وَ مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ إِنَّ فَيْدَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ

خداوند با آن (آب باران) برای شما زراعت و زیتون و نخل و انگور می‌رویاند و از همه میوه‌ها، مسلماً در این نشانه روشنی است برای گروهی که تفکر می‌کنند ●●● ۱۱ / نحل

يُنزِّلُ الْمَلَائِكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ أَنْ أَنْذِرُوا أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ

فرشتگان را با روح الهی به فرمانش بر هر کس از بندگانش بخواهد نازل می‌کند (و به آن‌ها دستور می‌دهد) که مردم را انذار کنید (و بگویند) معبودی جز من نیست بنابراین از مخالفت (دستور) من بپرهیزید ●●● ۲۰ / نحل

يَتَّبِعُوا الْإِنْسَانَ يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَ أَحْرَ

و در آن روز انسان را از تمام کارهایی که از پیش یا پس فرستاده، آگاه می‌کنند ●●● ۱۳ / قیامت

يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ وَ مَنْ يُؤْتِ الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا وَ مَا يَدْرُكُهُ إِلَّا الْأُولَا الْأَبَابِ

(خدا) دانش و حکمت را به هر کس بخواهد (و شایسته بداند) می‌دهد و به هر کس دانش داده شود، خیر فراوانی داده شده است و جز خردمندان، (این حقایق را درک نمی‌کنند و) متذکر نمی‌گردند ●●● ۲۶۹ / بقره

يُوسُفُ أَعْرَضَ عَنْ هَذَا وَ اسْتَغْفِرِي لِذَنْبِكِ إِنَّكِ كُنْتِ مِنَ الْخَاطِئِينَ

یوسف، از این موضوع صرف نظر کن و تو ای زن نیز از گناهات استغفار کن که از خطاکاران بودی ●●● ۲۹ / یوسف

يُوسُفُ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ أَفْتِنَا فِي سَبْعِ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعُ عِجَافٍ وَ سَبْعِ سُيُوبٍ خُضْرٍ وَ آخِرَ يَابِسَةٍ لَعَلِّي أَرْجِعُ إِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ

یوسف ای مرد بسیار راستگو درباره این خواب اظهار نظر کن که هفت گاو چاق راهفت گاو لاغر می‌خوردند و هفت خوشه تر و هفت خوشه خشکیده، تا من به سوی مردم باز گردم تا آن‌ها آگاه شوند ●●● ۴۶ / یوسف

يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثِيَيْنِ فَإِنْ كُنَّ نِسَاءً فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ وَ إِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ وَ لِأَبَوَيْهِ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ إِنْ كَانَ لَهُ وَ لِدٌ فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَ لِدٌ وَ وَرِثَةُ آبَوَاهُ فَلِأُمِّهِ الثُّلُثُ فَإِنْ كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلِأُمِّهِ السُّدُسُ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِ يَوْصِي بِهَا أَوْ دِينِ آبَاؤِكُمْ وَ آبْنَاؤِكُمْ لَا تَدْرُونَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ لَكُمْ نَفْعًا فَرِيضَةً مِنَ اللَّهِ إِنْ اللَّهُ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا

خداوند درباره فرزندانان به شما سفارش می‌کند که سهم (میراث) پسر، به اندازه سهم دو دختر باشد و اگر فرزندان شما، (دو دختر و) بیش از دو دختر باشند، دو سوم میراث از آن‌ها است و اگر یکی باشد، نیمی (از میراث) از آن او است و برای

هریک از پدر و مادر او ، یک ششم میراث است ، اگر (میت) فرزندی داشته باشد و اگر فرزندی نداشته باشد و (تنها) پدر و مادر از او ارث برند ، برای مادر او یک سوم است (و

باب الباء قرآن الفبائی (۷۲۴)

بقیه از آن پدر است) و اگر او برادرانی داشته باشد ، مادرش یک ششم می برد (و پنج ششم باقیمانده برای پدر است). (همه این ها) بعد از انجام وصیتی است که او کرده و بعد از ادای دین است ، شما نمی دانید پدران و مادران و فرزندان ، کدام یک برای شما سودمندترند ، این فریضه الهی است و خداوند ، دانا و حکیم است ●●● ۱۱. / نساء

يُؤْفِكُ عَنْهُ مَنْ أُفِكَ

کسانی از ایمان به آن (روز جزا) منحرف می شوند که از قبول حق سربازمی زنند ●●● ۹. / ذاریات

يُؤْفُونَ بِاللَّذْرِ وَيَخَافُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا

آن ها به نذر خود وفا می کنند و از روزی که عذابش گسترده است ، می ترسند ●●● ۷. / انسان

يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ذَلِكَمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ

او شب را در روز داخل می کند و روز را در شب و خورشید و ماه را مسخر (شما) کرده ، هر کدام از آن ها تا سرآمد معینی به حرکت خود ادامه دهد ، این است خداوند ، پروردگار شما ، حاکمیت (در سراسر عالم) از آن او است و کسانی را که جز او می خوانید (و می پرستید) حتی به اندازه پوست نازک هسته خرما حاکمیت (و مالکیت) ندارند ●●● ۱۳. / فاطر

يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

شب را داخل روز می کند و روز را داخل شب و او به آنچه بر دل ها حاکم است ، دانا است ●●● ۶. / حدید

يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا

در آن روز زمین تمام خبرهای خود را بازگو می کند ●●● ۴. / زلزال

يَوْمَئِذٍ تُغْرِضُونَ لَا تَخْفَى مِنْكُمْ خَافِيَةٌ

در آن روز همگی به پیشگاه خدا عرضه می شوید و چیزی از کارهای شما مخفی نمی ماند ●●● ۱۸. / حاقه

يَوْمَئِذٍ يَصُدُّرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا لِيُرَوْا أَعْمَالُهُمْ

در آن روز مردم به صورت گروه های مختلف از قبرها خارج می شوند تا اعمالشان به آن ها نشان داده شود

●●● ۶. / زلزال

يَوْمَئِذٍ لَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَرَضِيَ لَهُ قَوْلًا

در آن روز شفاعت (هیچ کس) سودی نمی بخشد ، جز کسی که خداوند رحمان به او اجازه داده و از گفتار او راضی

است ●●● ۱۰۹. / طه

قرآن الفبائی باب الباء (۷۲۵)

يَوْمَئِذٍ يَتَّبِعُونَ الدَّاعِيَ لَا عِوَجَ لَهُ وَخَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا

در آن روز همگی از دعوت کننده الهی پیروی کرده (و دعوت او را به حیات مجدد لیبیک می گویند) و همه صداها در برابر (

عظمت) خداوند رحمان خاضع می گردد و جز صدای آهسته چیزی نمی شنوی ●●● ۱۰۸. / طه

يَوْمَئِذٍ يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَعَصَوُا الرَّسُولَ لَوْ تُسَوَّى بِهِمُ الْأَرْضُ وَلَا يَكْتُمُونَ اللَّهَ حَدِيثًا

در آن روز ، آن ها که کافر شدند و با پیامبر صلی الله علیه و آله به مخالفت برخاستند ، آرزو می کنند که ای کاش (خاک بودند)

خاک آن‌ها با زمین‌های اطراف یکسان می‌شد و (به کلی محو و فراموش می‌شدند) در آن روز ، (با آن همه گواهان) ، سخنی را نمی‌توانند از خدا پنهان کنند ●●● ۴۲. / نساء
 يَوْمَئِذٍ يُؤَيِّبُهِمُ اللَّهُ ذُنُوبَهُمْ الْحَقُّ وَيَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ
 در آن روز خداوند جزای واقعی آن‌ها را بی‌کم و کاست می‌دهد و می‌داند که خداوند حق مبین است ●●● ۲۵. / نور

يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ تُجَادِلُ عَنْ نَفْسِهَا وَتَوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَا عَمِلَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ
 به یاد آورید روزی را که هرکس (در فکر خویشتن است و) به دفاع از خود برمی‌خیزد و نتیجه اعمال هرکسی بی‌کم و کاست به او داده می‌شود و به آن‌ها ظلم نخواهد شد ●●● ۱۱۱. / نحل
 يَوْمَ تُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَاوَاتُ وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ
 در آن روز که این زمین به زمین دیگر و آسمان‌ها (به آسمان‌های دیگر) تبدیل می‌شوند و آن‌ها در پیشگاه خداوند واحد قهار ظاهر می‌گردند ●●● ۴۸. / ابراهیم
 يَوْمَ تُبْلَى السَّرَائِرُ

در آن روز که اسرار پنهان آشکار می‌شود ●●● ۹. / طارق
 يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ فَأَمَّا الَّذِينَ اسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ أَكَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ
 (آن عذاب عظیم) روزی خواهد بود که چهره‌هایی سفید و چهره‌هایی سیاه می‌گردد، اما آن‌ها که صورت‌هایشان سیاه شده ، (به آن‌ها گفته می‌شود :) آیا بعد از ایمان ، (و اخوت و برادری در سایه آن ،) کافر شدید ؟ پس بچشید عذاب را ، به سبب آن‌چه کفر می‌ورزیدید ●●● ۱۰۶. / آل عمران
 يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُحَضَّرًا وَ مَا عَمِلَتْ مِنْ سُوءٍ تَوَدُّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَ بَيْنَهُ أَمَدًا بَعِيدًا وَ يَحْذَرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ وَ اللَّهُ رَؤُوفٌ بِالْعِبَادِ

روزی که هرکس آن‌چه را از کار نیک انجام داده ، حاضر می‌بیند و آرزو می‌کند میان او و آن‌چه از اعمال بد انجام داده ، فاصله زمانی زیادی باشد ، خداوند شما را از (نافرمانی) خودش ، برحذر می‌دارد و (در عین حال) خدا نسبت به همه بندگان ، مهربان است ●●● ۳۰. / آل عمران

(۷۲۶) باب الیاء قرآن الفبائی
 يَوْمَ يَجْمَعُ اللَّهُ الرُّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَأَ أُجِبْتُمْ قَالُوا لَا عِلْمَ لَنَا إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّمُ الْغُيُوبِ
 از آن روز بترسید که خداوند پیامبران را جمع می‌کند و به آن‌ها می‌گوید مردم در برابر دعوت شما چه پاسخی دادند ؟ می‌گویند ما چیزی نمی‌دانیم تو خود از تمام پنهانی‌ها آگاهی ●●● ۱۰۹. / مائده

يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ وَ كَانَتِ الْجِبَالُ كَثِيًّا مَهِيلاً
 در آن روز که زمین و کوه‌ها سخت به لرزه می‌افتد و کوه‌ها (چنان در هم کوبیده می‌شود که) به شکل توده‌هایی از شن نرم در می‌آید ●●● ۱۴. / مزمل
 يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ

در آن روز که زلزله‌های وحشتناکی همه چیز را به لرزه درمی‌آورند ●●● ۶. / نازعات
 يَوْمَ تَرْوُهَا تَدْهَلُ كُلُّ مُرْضَةٍ بِعَمَّا آرَضَتْ وَ تَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمَلٍ حَمْلَهَا وَ تَرَى النَّاسَ سُكَارَى وَ مَا هُمْ بِسُكَارَى وَ لَكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ

روزی که آن را می‌بیند (آن چنان وحشت سر تا پای همه را فرا می‌گیرد که) مادران شیرده، کودکان شیرخوارشان را فراموش می‌کنند و هر بارداری جنین خود را بر زمین می‌نهد و مردم را مست می‌بینی در حالی که مست نیستند ولی عذاب خدا شدید است ●●● ۲۰ / حج

يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَى نُورُهُمْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ بُشْرَاكُمُ الْيَوْمَ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

(این پادشاه بزرگ) در روزی است که مردان و زنان با ایمان را می‌نگری که نورشان پیش رو و در سمت راستشان به سرعت حرکت می‌کند (و به آن‌ها می‌گویند): بشارت باد بر شما امروز به باغ‌هایی از بهشت که نهرها زیر درختانش جاری است، جاودانه در آن خواهید ماند و این پیروزی بزرگ است ●●● ۱۲ / حدید

يَوْمَ تَشَقُّقُ الْأَرْضُ عَنْهُمْ سِرَاعًا ذَلِكَ حَشْرٌ عَلَيْنَا يَسِيرٌ

روزی که زمین از روی آن‌ها شکافته می‌شود و به سرعت (از قبرها) خارج می‌گردند و این جمع کردن برای ما آسان است ●●● ۴۴ / ق

يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنَتُهُمْ وَأَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

در آن روز که زبان‌ها و دست‌ها و پاهایشان بر ضد آن‌ها به اعمالی که مرتکب می‌شدند، گواهی می‌دهد ●●● ۲۴ / نور

يَوْمَ تَقَلَّبُ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ يَا لَيْتَنَا أَطَعْنَا اللَّهَ وَأَطَعْنَا الرَّسُولَ

در آن روز که صورت‌های آن‌ها در آتش (دوزخ) دگرگون خواهد شد (از کار خود پشیمان می‌شوند و) می‌گویند ای کاش خدا و پیامبر را اطاعت کرده بودیم ●●● ۶۶ / احزاب

قرآن الفبائی باب الیاء (۷۲۷)

يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْمُهْلِ

همان روز که آسمان همچون فلز گداخته می‌شود ●●● ۸ / معارج
يَوْمَ تَمُورُ السَّمَاءُ مَوْرًا

(این عذاب الهی) در روزی است که آسمان شدیداً به حرکت درمی‌آید ●●● ۹ / طور

يَوْمَ تُولَّوْنَ مُدْبِرِينَ مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ

همان روز که روی می‌گردانید و فرار می‌کنید، اما هیچ پناهگاهی در برابر عذاب خداوند برای شما وجود ندارد و هر کس را خداوند (به خاطر اعمالش) گمراه سازد، هدایت کننده‌ای برای او نیست ●●● ۳۳ / مؤمن

يَوْمَ لَا تَعْلَمُكَ نَفْسٌ لِنَفْسٍ شَيْئًا وَالْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ

روزی است که هیچ کس قادر بر انجام کاری در حق دیگری نیست و همه امور در آن روز از آن خداست ●●● ۱۹ / انفطار

يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ

روزی که نقشه‌های آن‌ها سودی به حالشان نخواهد داشت و از هیچ سو یاری نمی‌شوند ●●● ۴۶ / طور

يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْلَى عَنْ مَوْلَى شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ

روزی که هیچ دوستی کمترین کمکی به دوستش نمی‌کند و از هیچ سو یاری نمی‌شوند ●●● ۴۱ / دخان

يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعذِرَتُهُمْ وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ

روزی که عذر خواهی ظالمان سودی نمی‌بخشد و لعنت خدا از آن‌ها و خانه (و جایگاه) بد نیز برای آن‌ها است ●●● ۵۲ / مؤمن

يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ

در آن روزی که مال و فرزندان سودی نمی‌بخشد ●●● ۸۸ / شعراء

يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطِشَةَ الْكُبْرَى إِنَّا مُنتَقِمُونَ

ما از آن‌ها انتقام می‌گیریم در آن روز که آن‌ها را با قدرت خواهیم گرفت، آری ما از آن‌ها انتقام می‌گیریم ●●● ۱۶ / دخان

يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَنِ وَفُودًا

در آن روز که پرهیزکاران را به سوی خداوند رحمان (و پادشاهای او) راهنمایی می‌کنیم ●●● ۸۵ / مریم

يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ أُنَاسٍ بِإِمْهَمِهِمْ فَمَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ يَمِينَهُ فَأُولَئِكَ يَفْرَحُونَ وَ كِتَابُهُمْ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا

به یاد آورید روزی را که هر گروهی را با پیشوایشان می‌خوانیم، آن‌ها که نامه عملشان به دست راستشان است آن را (با شادی و سرور) می‌خوانند و سر سوزنی به آن‌ها ظلم و ستم نمی‌شود ●●● ۷۱ / اسراء

(۷۲۸) باب الیاء قرآن الفبائی

يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السَّجِلِّ لِلْكِتَابِ كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ وَعَدَا عَلَيْنَا إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ

در آن روز که آسمان را همچون طومار در هم می‌پیچیم، (سپس) همان‌گونه که آفرینش را آغاز کردیم آن را بازمی‌گردانیم، این وعده‌ای است که ما داده‌ایم و قطعاً آن را انجام خواهیم داد ●●● ۱۰۴ / انبیاء

يَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ هَلِ امْتَلَأَتْ وَ تَقُولُ هَلْ مِنْ مَزِيدٍ

به خاطر بیاورید روزی را که به جهنم می‌گوییم آیا پر شده‌ای؟ و او می‌گوید آیا افزون بر این هم وجود دارد ●●● ۳۰۴ / ق

يَوْمَ هُمْ بَارِزُونَ لَا يَخْفَىٰ عَلَى اللَّهِ مِنْهُمْ شَيْءٌ لِمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ

روز تلافی، روزی است که همه آن‌ها آشکار می‌شوند و چیزی از آن‌ها بر خدا مخفی نخواهد ماند، حکومت امروز برای کیست؟ برای خداوند یکتای قهار است ●●● ۱۶ / مؤمن

يَوْمَ هُمْ عَلَى النَّارِ يُفْتَنُونَ

(آری) همان روزی است که آن‌ها را بر آتش می‌سوزانند ●●● ۱۳ / ذاریات

يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيَبْتَلِيهِمْ بِمَا عَمِلُوا أَحْصَاهُ اللَّهُ وَ نَسُوهُ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ

در آن روز که خداوند همه آن‌ها را برمی‌انگیزد و از اعمالی که انجام دادند، باخبر می‌سازد، اعمالی که خداوند آن را احصا نمود و آن‌ها فراموش کردند و خداوند بر هر چیز شاهد و ناظر است ●●● ۶ / مجادله

يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيُخَلِّفُونَ لَهُ كَمَا يَخْلِفُونَ لَكُمْ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ أَلَّا إِنَّهُمْ هُمُ الْكَاذِبُونَ

به خاطر بیاورید روزی را که خدا همه آن‌ها را برمی‌انگیزد، آن‌ها برای خدا نیز سوگند (دروغ) یاد می‌کنند همان‌گونه که (امروز) برای شما سوگند می‌خورند و گمان می‌کنند (با این سوگندهای دروغ) کاری می‌توانند انجام

دهند، بدانید آن‌ها دروغ‌گویانند ●●● ۱۸ / مجادله

يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ مَا سَعَىٰ

در آن روز انسان به یاد کوشش‌هایش می‌افتد ●●● ۳۵ / نازعات

يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ ذَٰلِكَ يَوْمُ التَّغَابُنِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُكْفَرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

این در زمانی خواهد بود که همه شما را در آن «روز اجتماع» گردآوری می‌کند، آن روز، روز تغابن است (روزی که معلوم می‌شود چه کسانی مغبون شده‌اند) و هر کس ایمان به خدا آورد، عمل صالح انجام دهد، گناهان او را می‌بخشد و او را در باغ‌هایی از بهشت که نهرها از زیر درختانش جاری است، وارد می‌کند، جاودانه در آن می‌ماند و این پیروزی بزرگی است ●●● ۹. / تغابن

يَوْمَ يُحْمَى عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوَى بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ هَذَا مَا كُنْتُمْ لَا تَنفُسِكُمْ
قرآن الفبائی باب الیاء (۷۲۹)
فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ

در آن روز که آن‌ها را در آتش جهنم گرم و سوزان کرده و با آن صورت‌ها و پهلوها و پشت‌هایشان را داغ می‌کنند (و به آن‌ها می‌گویند) که این همان چیز است که برای خود گنجینه ساختید پس بچشید چیزی را که برای خود اندوختید ●●● ۳۵. / توبه

يَوْمَ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ سِرَاعًا كَأَنَّهُمْ إِلَىٰ نُصَبٍ يُوْفِقُونَ

همان روز که از قبرها به سرعت خارج می‌شوند، گویی به سوی بت‌هایشان می‌دوند ●●● ۴۳. / معارج

يَوْمَ يَدْعُوكُمْ فَتَسْتَجِيبُونَ بِحَمْدِهِ وَتَظُنُّونَ إِن لَّبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا

همان روز که شما را (از قبرهایتان) فرا می‌خواند، شما هم اجابت می‌کنید در حالی که حمد او می‌گویید و تصور می‌کنید تنها مدت کوتاهی (در جهان برزخ) درنگ کردید ●●● ۵۲. / اسراء

يَوْمَ يَدْعُونَ إِلَىٰ نَارِ جَهَنَّمَ دَعَا

در آن روز که آن‌ها را به زور به سوی آتش جهنم می‌رانند ●●● ۱۳. / طور

يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلَائِكَةَ لَا بُشْرَىٰ يَوْمَئِذٍ لِلْمُجْرِمِينَ وَيَقُولُونَ حَجْرًا مَّحْجُورًا

(آن‌ها به آرزوی خود می‌رسند) اما روزی که فرشتگان را می‌بینند روز بشارت مجرمان نخواهد بود (بلکه روز مجازات و کیفر آنان است) و می‌گویند ما را امان دهید ما را معاف دارید ●●● ۲۲. / فرقان

يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ ذُوقُوا مَسَّ سَقَرَ

در آن روز که در آتش دوزخ به صورتشان کشیده می‌شوند (و به آن‌ها گفته می‌شود): بچشید آتش دوزخ را ●●● ۴۸. / قمر

يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ذَٰلِكَ يَوْمُ الْخُرُوجِ

روزی که همگان صیحه رستاخیز را به حق می‌شنوند، آن روز، روز خروج است ●●● ۴۲. / ق

يَوْمَ يَغْشِيَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ وَيَقُولُ ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

آن روز که عذاب (الهی) آن‌ها را از بالای سر و پایین پا می‌پوشاند و به آن‌ها می‌گوید: بچشید آنچه را عمل می‌کردید (روز سخت و دردناکی است ●●●) ۵۵. / عنکبوت

يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنَ أَخِيهِ

در آن روز که انسان از برادر خود فرار می‌کند ●●● ۳۴. / عبس

يَوْمَ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ لِلَّذِينَ آمَنُوا انظُرُونَا نَقْتَبِسْ مِنْ نُورِكُمْ قِيلَ ارْجِعُوا وَرَاءَكُمْ فَالْتَمِسُوا نُورًا فَضُرِبَ بَيْنَهُم بِسُورٍ لَهُ بَابٌ بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ وَظَاهِرُهُ مِنْ قِبَلِهِ الْعَذَابُ

روزی که مردان و زنان منافق به مؤمنان می‌گویند: نظری به ما بیفکنید تا از نور شما شعله‌ای بگیریم، به آن‌ها گفته می‌شود: به پشت سرخود بازگردید و کسب نور کنید، در این هنگام دیواری میان آن‌ها زده می‌شود که دری دارد، درونش رحمت است و برونش عذاب ●●● ۱۳ / حدید

(۷۳۰) باب الیاء قرآن الفبائی

يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ

به خاطر بیاورید روزی را که ساق پاها از وحشت، برهنه می‌گردد و دعوت به سجود می‌شوند، اما قادر بر آن نیستند ●●● ۴۲ / قلم

يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ

روزی که مردم مانند پروانه‌های پراکنده به هر سو می‌دوند ●●● ۴۰ / قارعه

يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَتَأْتُونَ أَفْوَاجًا

روزی که در «صور» دمیده می‌شود و شما فوج فوج وارد محشر می‌شوید ●●● ۱۸ / نبأ

يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ وَنَحْشُرُ الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ زُرْقًا

همان روز که در صور دمیده می‌شود و مجرمان را با بدن‌های کبود در آن روز جمع می‌کنیم ●●● ۱۰۲ / طه

يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا لَا يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مَنْ أذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَقَالَ صَوَابًا

روزی که آن فرشته بزرگ روح القدس با همه فرشتگان صف زده و به نظم برخیزند و هیچ کس سخن نگوید جز آن کسی که خدای مهربانش اذن دهد و او سخن به صواب گوید ●●● ۳۸ / نبأ

يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ

روزی که مردم در پیشگاه رب العالمین می‌ایستند ●●● ۶ / مطففین

يَوْمَ يَأْتِ لَا تَكَلَّمُ نَفْسٌ إِلَّا بِإِذْنِهِ فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَسَعِيدٌ

آن روز که (قیامت) فرا رسد هیچ کس جز به اجازه او سخن نمی‌گوید گروهی از آن‌ها شقاوت‌مندند و گروهی سعادت‌مند (گروهی بدبختند و گروهی نیکبخت) ●●● ۱۰۵ / هود

يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَأُولَئِكَ مِنَ الصَّالِحِينَ

به خدا و روز دیگر ایمان می‌آورند، امر به معروف و نهی از منکر می‌کنند و در انجام کارهای نیک، پیشی می‌گیرند و آن‌ها از صالحانند ●●● ۱۱۴ / آل عمران

يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ وَلَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا

که به راه راست هدایت می‌کند، لذا ما به آن ایمان آورده‌ایم و هرگز احدی را شریک پروردگارانمان قرار نمی‌دهیم ●●● ۲ / جن

يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

خداوند به برکت آن، کسانی را که از خشنودی او پیروی کنند به راه‌های سلامت هدایت می‌کند و از تاریکی‌ها، به فرمان خود، به سوی روشنایی می‌برد و آن‌ها را به راه راست رهبری می‌نماید ●●● ۱۶ / مائد

قرآن الفبائی باب الیاء (۷۳۱)

اللَّهُمَّ رَبَّنَا يَا رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ. وَاهْدِنَا إِلَى الْحَقِّ وَ إِلَى طَرِيقِ مُسْتَقِيمٍ. بِبَرَكَتِهِ
 حَتَمَ الْقُرْآنَ الْعَظِيمَ. وَاعْفُ عَنَّا يَا كَرِيمٌ. وَاعْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا بِفَضْلِكَ وَجُودِكَ وَكَرَمِكَ يَا أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ وَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ. اللَّهُمَّ بَلِّغْ
 وَأَوْصِلْ ثَوَابَ مَا قَرَأْنَاهُ بَعْدَ الْقَبُولِ مِنَّا إِلَى رَوْضَةِ نَبِيِّنَا وَ شَفِيعِنَا مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَ إِلَى رِيَاضِ جَمِيعِ أَنْبِيَائِكَ وَ رُسُلِكَ وَ
 أَوْلِيَائِكَ وَ عُلَمَائِكَ وَ صِدِّقَائِكَ وَ أَهْلِ طَاعَتِكَ أَجْمَعِينَ. اللَّهُمَّ أَنْصِرِ الْإِسْلَامَ وَ الْمُسْلِمِينَ. وَأَنْصِرْ مَنْ نَصَرَ الدِّينَ. وَ اخْذُلْ مَنْ خَذَلَ
 الْمُسْلِمِينَ. وَأَنْصِرْ جُيُوشَ الْمُسْلِمِينَ وَ عَسَاكِرَ الْمُؤَحِّدِينَ. وَ اكْتُبْ الصَّحَّةَ وَ السَّلَامَةَ وَ الْعَافِيَةَ عَلَيْنَا وَ عَلَى الْحُجَّاجِ وَ الْغُرَّاءِ وَ الْمُسَافِرِينَ وَ
 الْمُقِيمِينَ وَ الْحَاضِرِينَ وَ الْغَائِبِينَ فِي بَرِّكَ وَ بَحْرِكَ مِنْ أُمَّةٍ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَ إِلِهِ أَجْمَعِينَ. وَ سَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ
 رَبِّ الْعَالَمِينَ.

(۷۳۲)

درباره مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

بسم الله الرحمن الرحيم

جَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (سوره توبه آیه ۴۱)

با اموال و جانهای خود، در راه خدا جهاد نمایید؛ این برای شما بهتر است اگر بدانید حضرت رضا (علیه السلام): خدا رحم نماید
 بنده‌ای که امر ما را زنده (و برپا) دارد ... علوم و دانشهای ما را یاد گیرد و به مردم یاد دهد، زیرا مردم اگر سخنان نیکوی ما را (بی)
 آنکه چیزی از آن کاسته و یا بر آن بیافزایند) بدانند هر آینه از ما پیروی (و طبق آن عمل) می کنند

بنادر البحار-ترجمه و شرح خلاصه دو جلد بحار الانوار ص ۱۵۹

بنیانگذار مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان شهید آیت الله شمس آبادی (ره) یکی از علمای برجسته شهر اصفهان بودند که در
 دلدادگی به اهل بیت (علیهم السلام) بخصوص حضرت علی بن موسی الرضا (علیه السلام) و امام عصر (عجل الله تعالی فرجه
 الشریف) شهره بوده و لذا با نظر و درایت خود در سال ۱۳۴۰ هجری شمسی بنیانگذار مرکز و راهی شد که هیچ وقت چراغ آن
 خاموش نشد و هر روز قوی تر و بهتر راهش را ادامه می دهند.

مرکز تحقیقات قائمیه اصفهان از سال ۱۳۸۵ هجری شمسی تحت اشراف حضرت آیت الله حاج سید حسن امامی (قدس سره
 الشریف) و با فعالیت خالصانه و شبانه روزی تیمی مرکب از فرهیختگان حوزه و دانشگاه، فعالیت خود را در زمینه های مختلف
 مذهبی، فرهنگی و علمی آغاز نموده است.

اهداف: دفاع از حریم شیعه و بسط فرهنگ و معارف ناب ثقلین (کتاب الله و اهل البیت علیهم السلام) تقویت انگیزه جوانان و عامه
 مردم نسبت به بررسی دقیق تر مسائل دینی، جایگزین کردن مطالب سودمند به جای بلوتوث های بی محتوا در تلفن های همراه و
 رایانه ها ایجاد بستر جامع مطالعاتی بر اساس معارف قرآن کریم و اهل بیت علیهم السلام با انگیزه نشر معارف، سرویس دهی به
 محققین و طلاب، گسترش فرهنگ مطالعه و غنی کردن اوقات فراغت علاقمندان به نرم افزار های علوم اسلامی، در دسترس بودن
 منابع لازم جهت سهولت رفع ابهام و شبهات منتشره در جامعه عدالت اجتماعی: با استفاده از ابزار نو می توان بصورت تصاعدی در
 نشر و پخش آن همت گمارد و از طرفی عدالت اجتماعی در تزریق امکانات را در سطح کشور و باز از جهتی نشر فرهنگ اسلامی
 ایرانی را در سطح جهان سرعت بخشید.

از جمله فعالیتهای گسترده مرکز:

الف) چاپ و نشر ده ها عنوان کتاب، جزوه و ماهنامه همراه با برگزاری مسابقه کتابخوانی

ب) تولید صدها نرم افزار تحقیقاتی و کتابخانه ای قابل اجرا در رایانه و گوشی تلفن همراه

ج) تولید نمایشگاه های سه بعدی، پانوراما، انیمیشن، بازیهای رایانه ای و ... اماکن مذهبی، گردشگری و ...
د) ایجاد سایت اینترنتی قائمیه www.ghaemiyeh.com جهت دانلود رایگان نرم افزار های تلفن همراه و چندین سایت مذهبی دیگر

ه) تولید محصولات نمایشی، سخنرانی و ... جهت نمایش در شبکه های ماهواره ای
و) راه اندازی و پشتیبانی علمی سامانه پاسخ گویی به سوالات شرعی، اخلاقی و اعتقادی (خط ۲۳۵۰۵۲۴)
ز) طراحی سیستم های حسابداری، رسانه ساز، موبایل ساز، سامانه خودکار و دستی بلوتوث، وب کیوسک، SMS و ...
ح) همکاری افتخاری با دهها مرکز حقیقی و حقوقی از جمله بیوت آیات عظام، حوزه های علمیه، دانشگاهها، اماکن مذهبی مانند مسجد جمکران و ...

ط) برگزاری همایش ها، و اجرای طرح مهد، ویژه کودکان و نوجوانان شرکت کننده در جلسه
ی) برگزاری دوره های آموزشی ویژه عموم و دوره های تربیت مربی (حضور و مجازی) در طول سال
دفتر مرکزی: اصفهان/خ مسجد سید/ حد فاصل خیابان پنج رمضان و چهارراه وفائی / مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان
تاریخ تأسیس: ۱۳۸۵ شماره ثبت: ۲۳۷۳ شناسه ملی: ۱۰۸۶۰۱۵۲۰۲۶
وب سایت: www.ghaemiyeh.com ایمیل: Info@ghaemiyeh.com فروشگاه اینترنتی:
www.eslamshop.com

تلفن ۲۵-۲۳۵۷۰۲۳-(۰۳۱۱) فکس ۲۳۵۷۰۲۲ (۰۳۱۱) دفتر تهران ۸۸۳۱۸۷۲۲ (۰۲۱) بازرگانی و فروش ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹ امور
کاربران (۰۳۱۱)۲۳۳۳۰۴۵

نکته قابل توجه اینکه بودجه این مرکز؛ مردمی، غیر دولتی و غیر انتفاعی با همت عده ای خیر اندیش اداره و تامین گردیده ولی جوابگوی حجم رو به رشد و وسیع فعالیت مذهبی و علمی حاضر و طرح های توسعه ای فرهنگی نیست، از اینرو این مرکز به فضل و کرم صاحب اصلی این خانه (قائمیه) امید داشته و امیدواریم حضرت بقیه الله الاعظم عجل الله تعالی فرجه الشریف توفیق روزافزونی را شامل همگان بنماید تا در صورت امکان در این امر مهم ما را یاری نمایندانشالله.

شماره حساب ۶۲۱۰۶۰۹۵۳، شماره کارت: ۶۲۷۳-۵۳۳۱-۳۰۴۵-۱۹۷۳ و شماره حساب شبا: -۰۶۲۱-۰۰۰۰-۰۰۰۰-۰۰۰۰-۰۱۸۰-۰۹۰ IR
۵۳-۰۶۰۹ به نام مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان نزد بانک تجارت شعبه اصفهان - خیابان مسجد سید
ارزش کار فکری و عقیدتی

الاحتجاج - به سندش، از امام حسین علیه السلام: - هر کس عهده دار یتیمی از ما شود که محنت غیبت ما، او را از ما جدا کرده است و از علوم ما که به دستش رسیده، به او سهمی دهد تا ارشاد و هدایتش کند، خداوند به او می فرماید: «ای بنده بزرگوار شریک کننده برادرش! من در کرم کردن، از تو سزاوارترم. فرشتگان من! برای او در بهشت، به عدد هر حرفی که یاد داده است، هزار هزار، کاخ قرار دهید و از دیگر نعمت‌ها، آنچه را که لایق اوست، به آنها ضمیمه کنید».

التفسیر المنسوب إلى الإمام العسکری علیه السلام: امام حسین علیه السلام به مردی فرمود: «کدام یک را دوست تر می داری: مردی اراده کشتن بینوایی ضعیف را دارد و تو او را از دستش می رهایی، یا مردی ناصبی اراده گمراه کردن مؤمنی بینوا و ضعیف از پیروان ما را دارد، اما تو دریچه ای [از علم] را بر او می گشایی که آن بینوا، خود را بدان، نگاه می دارد و با حجّت های خدای متعال، خصم خویش را ساکت می سازد و او را می شکند؟».

[سپس] فرمود: «حتماً رهاندن این مؤمن بینوا از دست آن ناصبی. بی گمان، خدای متعال می فرماید: «و هر که او را زنده کند، گویی همه مردم را زنده کرده است»؛ یعنی هر که او را زنده کند و از کفر به ایمان، ارشاد کند، گویی همه مردم را زنده کرده است، پیش

از آن که آنان را با شمشیرهای تیز بکشد».

مسند زید: امام حسین علیه السلام فرمود: «هر کس انسانی را از گمراهی به معرفت حق، فرا بخواند و او اجابت کند، اجری مانند آزاد کردن بنده دارد».

مرکز تحقیقات و ترجمه

اصفهان

گام‌ها

WWW

برای داشتن کتابخانه های تخصصی
دیگر به سایت این مرکز به نشانی

www.Ghaemiyeh.com

www.Ghaemiyeh.net

www.Ghaemiyeh.org

www.Ghaemiyeh.ir

مراجعه و برای سفارش با ما تماس بگیرید.

۰۹۱۳ ۲۰۰۰ ۱۰۹

